A. hebr.
985 9/12

Univ. Buchbinderei
GEORG KONRAD
MÜNCHEN 13
Schellingstr. 10 · Tel. 25764

· דר הט קיין פֿר שטנד פר דו אוישט ניט זאגן איך בין אום איין גרעכטיקייט וועגן רייך גאווארן אונ' זאלשט דיך פערלטן
פֿיל ליבט המשטו דיין לון אויף דעם עולם הבא פח פר פיר דיין חבר ניט פון דעם גוטן וועג אין דעם בייזן פך עס
ניט לו פֿיל דען אייל קרענקהייט קואן פון וועגן איבר פליסגעטן פז ווי ניט אין גיזעלשאפט פון פרעמדע אונ' ווי פֿרט
פֿילייכט ווערשטו פֿר געטן אן דיין בטעטֿר אונ' ווערשט ווינדיגן פח אוך ניט דו דיין הויז גזינד אזו גרושה אימה
זאלן פֿר דיר הבן דען עז קענן פיל גרושי עבירות דא ריבר קומן פט ריים דיך ניט זעלבשט. אונ' הלט דיך ניט חשוב
אין דיין אויגן צ ווייא ניט אייליג אין דייני ווערק צא לאז ניט נאך דו דו קענשט איינגישרייאן חבר קריגן אונ' נעם
וואול אין אכט ווען ער גוט איז צב דוא זאלשט דיין חבר ניט איבר רידן מיט טייכֿלדיגה לעפֿלן אונ' מיט חניפֿות
אונ' ריד ניט ווען דש הערץ ניט דר ביים איז צג גיוועל דיך לו קיין בייזן אענט אונ' איין רגזן אודר איין ווינדיגר אדר
איין נאר פֿיל לייכט ווערט ער דיך לו חרפֿות ברענגן צד ווי ניט ברוגז איבר איין קליינע זאך קיגן קיין אענט אנדרשט
קריגשטו דו בחנם שונאים צה ווי ניט איגעריג לו וויסן פֿר בארגני זאכן וואש די לייט אונטר אנכדר הבן נאך קיינר
לייא זאך די ... דיר פֿר בארגן איז צו טוא ניקט אין פר בארגנהייט וואש דו דיך שעמשט לו טאן אופן בפר אונ' דו
זאלשט ניט... זאגן ווער זעהט איך גאט זעהט אז ש צז גידענק קיינם קיין ווינד דר דא קומט אונ' פר ענטפֿרט זיך פר
דיר ער אמג מאת אודר שקר זאגן צח תר לאז דיך ניט אויף די גאבֿ פון איין אענטן ניימרט איט פרלטן זאלשטו דיין
אוונות ווכן צט זאג דיר דיינגעלט ניט ליבר זיין אז דיין גוף גלייך אז אעביר אכם לו זיין אודר אזייכט אויף דען וועג
לוגין דש זאלשטו ניט טאן ק ווייא דיך אן קיינם אקנא דען דו איז איין בייז קרענקהייט די קיין רפֿואה הט (קא) גווין
דיך ניט לו שווערן ביי דיר זעלבר אז לו ווענען מאת ווער (קב) וויים ניט אונ' טו רעכט תשובה אונ' זוך איין רפֿואה
די קרנקייט פון דיין נשמה (קג גווין דיך ניט אויש דיין הויז לו עסן איט חבֿרותה וואו קיין סעודות מצוה איז (קד
גווין דיך ניט שיכר לו טרינקן פֿיל לייכט ווערשטו פֿר אכט ווערן אונ' ווערשט ניבול פה רידן אונ' ווערשט דר נאך
חרטה הבן (קה) זיין ניט ביים טעטער פֿיל לייכט ווערן זי דיך אכן ווינדיגן (קו) וויים ניט טרעג חכאה לו זוכן אונ' דיין
חבר לו שטרפֿן הייאליך אונ' בדרך הכבוד קז) ריד קיין זאך וואש זיך ניט שיקט אויף די לייט אונ' וואו ניקט ניין איז
אונ' פֿאם אויף דיין ריד (קח) ריד ניקז לו אייכם דר ניקש פר שטיט אונ' ניט אינטב איז דען ער ווערט דיין ריד ניט
אן נעאן אונ' ווערט זי פר אכטן (קט) וויים ניט טונדאנקבאר אונ' הלט בכבוד איין אידרן דר דיר בהילפֿיג איז (קי)
גווין דיך אנדרשט ניט לו שטין אז ביי איין חכם אונ' הער לו אונ' פר נעם זיין ריד (קיא) איין טייל לייט הבן דען אנהג
ווען זי פורן דא טיטלן זי זיך דא איט דו זי ווען גאט לו איט גבלן הערלן אוו זאל אן זיך כוהג זיין ווען אן פֿסוקי דזמרה
זגט אדר תהלים אונ' שיר היחוד אדר אנדרי שבחים לו השי"ת אבר אין טאוכה עטרה דא גהערט אן טטיל לו טט
ניט לו טיטלן איין טייל לייט זאגן זי הבטן אין כוונה ווען זי זיך איין ווייניג טיטלן אבר ניט לו ויער (קיב) אן זאל אל זיינין
קליידר אן הבן ווען אן זיין תפֿילה טוט גלייך ווען אן פֿלעגט לו גין פר איין שררה אזו ווי שטיט איין פסוק הכן לקראת
אלהיך) דו איז טייטש אן זאל זיך אן ברייטן כלואר אן גיהערט זיך לו לירן קיגן השי"ת עש גיבט פיל לייט אין ישובים
אפילו די דא פֿר אעגליך זיינן דו זי זיך קענן טפֿן שיין אנטיל אונ' ברעטי הויב ניימרט זי גיגן שולן און אנטל און
ברייטי הויב איין טייל לייט טון איר תפֿילה אן אולן און ווילה העאד איין טייל אין ריא העאדר הבן קיין ווילה העאט
אן דש איז קיין פֿסק דו זי ווערן איין גרושן עונט לייערן דו זי הט"י ניט אזו חשוב הלטן אז איין טררה אן גיט לו קיין
שלעכטי שררה אזו אבל שלן לו איין הגאן אודר איין אלך איט זאל אן אזו גין פר השי"ת דער דא איז העכר איבר אלי
הערן דרום זאל אן גאו פרכט זיין אונ' זעלכיש ניאר טון (קיג) אן זאל זיך היטן אין ווייכר תפֿלה ניט אן לו רירן אן זיין
לייב וואו לו גידעקט פֿלעגט לו זיין אלז אן זייכם קאפֿ אדר זוכשט אורטן אך זאל אן ניט אן רירן אן דער לומה אויש
זיין אורן אדר אויז זייכם כאז ניימרט אן זאל זיך שניילן איט איין טוך (קיד) ווען איינם איין לויז בייסט אין טאוכה
עטרה דארף אן ניט איט דר הנט ארטב נעאן אבר זוכשט אין אורן אאג אן זיא ווא זאל איט דר הנד ארטב נעאן אונ'
ארטב ווארפן דו זי איק ניט אבטן זאל זיין אין דר תפֿלה (קיה) ווען איינר ווער איין אונס געוון אונ' העט לו אורגנס
פֿריא שחרית טאוכה עטרה ניט גיאורט אזו זאל אן לו אנחה לוייא אזל ש"ע אורן דוא ערשט אזל פֿון אנחה וו יגן
דש אנדרי אזל פֿון שחרית וועגן דען אלי אזל וואו לוייא אזל ט' ע אורט דש אן איינט חייב איז אוו אן אלי אזל דש
ערשט אורן וואו אלי ווייל די לייט איז אונ' די אנדרי אזל פר איין בילאזלונג וואו א... ייב איז לוישן איין טאוכה עטרה
אונ' דר אנדרי אזל אן אטרי זאגן אבר אן זאל תחנון זאגן נאך דר ערשטיט תפֿלה אונ' אן העט פֿרגעטן אעריב זאל אן
לווייא אזל אורן שחרית (קיו) עז העלפֿט ניט אנדרשט דו אן איין טאוכה עטרה וויידר לאזן קאן ניימרט די כעהנטטי
תפֿלה גלייך דר נאך איז לאשלער העט שחרית ניט גיאורט לאזט אן עש איט דר תפֿלה פֿון אנחה דער נאך העט אן
אנחה ניט גאורט בילאזט אן עש איט אעריב ווען אן אבר העט ניט בלאזט אין נעשטה תפֿלה דר נאך אז איין תפֿלה דר
לוויטן איז גאוען העלפֿט טון קיין בילאזונג אין (קיז) אבר ווען איינר העט שחרית ניט גיאורט פֿוטבת אודר איין
אנדרי טג רז אן או אך ט"ע אורט אונ' אן העט שחרית ניט גאורט אזל אאל לוויי אזל אויסך אורן ניימרט אן אוז וואורטן
ביז אנחה דא לאזט אן ערשט דו ש"ע פֿון שחרית ווערטן אוסף דר לוויטן איז גאוען הייסט דאך די פֿעהטטי תפֿלה

תמו רבי"י ארחות חיים בעזרת אלהים חיים

Bayerische Staatsbibliothek MÜNCHEN

טאן פֿון דען זין ווען אונ׳ זאלשט דיך ניט דר ווייטרן פֿון די עבירות פֿון וועגן פארכֿט פֿר דען עונש נייארט דז גאט
פֿויט ליבט האבט נא ווען דיר איין אצוה צו האנדן קומט אונטו ניט נאך ליסיג זיין אונ׳ ניט אויך טיבן נייארט אונט
זיא תיכף טאן לשם שמים נב דוא זאלשט ניט פר וויאן דיא צדקה אקדש צו זיין דען עס ווערט פֿר איין גרושי אצוה
גרעכנט ׃ נג טוא קיינר לייא זאך דז די לייט אויז דיר זאלן שפאטן ׃ נד דו זאלשט דיין פאטר או׳ מוטר ניט פֿר
לייטרן אונ׳ זייא זיא ניט אזער עהר זי׳ אז זיא לעבן נאך דיינם פראעגן ׃ נה ווען פֿרעמדי געסט ביים דיר קומן
ווייז זי קיין צארניג פנים נייארט מכט אכג אי׳ פֿריינטליך נו גיב זיא שפייז איט אויף דעם וועג אונ׳ טוא זי לויה נאך
אונ׳ טריסט זי איט גוטי ווערטר נז זעהי ניט נאך אוו מיינם דר רייכר איז אז דוא ביסט נייארט זעהי אז לייט אונטר
דיר נח זייא ניט גשווינד צארניג אויף קיינר לייא זאך האלט דיין צארן אויף אנדרשט זעלשטו דיין חכמה פר ליר(ן)
נט ריד קיין אום גלייכי ריד אונ׳ קיין ניבול פה דען עס איז איין גרושי עבירה אונ׳ קומן דר יבר ח״ו גרושי צרות
אין עולם אונ׳ מגילה דר עס צו הערט אונ׳ שווייגט שטיל אונ׳ ועהרט איהאם ניט דר קומט אוו ... דען טיפֿן
גיהנם אז דר עס רעט דרום זאל זיך דר אענש ארחיק זיין פֿון די ביזי אדה אונ׳ זאל ווייכן אונ׳ חרטה הבן ... זאל לייט
וידוי דריבר זאגן אונ׳ זאל צום איניגשטן איין האלב יאר טני וחאיטי דכיבר פֿאסטן אונ׳ זאל גדענקן דז דס אונד איז
ניט בשאפֿן אום ניבול פה דר איט צו רידן נייארט צו תורה אונ׳ אעשים טובים אונ׳ דר איט צו טאן אז גאט הבן וויל ס
ווען דיין חבר איבר דיר ברוגז איז זאלשטו עס קיין טאג לאזן אן שטין אונ׳ זאלשט איס אחילה בעטן אונ׳ פר איס
אכניע זיין ׃ סא דוא זאלשט ניט טרוציג רידן אונ׳ קיין עזות פנים האבן נייארט זאלשט ירחת שמים הבן סב
נעם דיך ניט אן קיין קריג וואס דיך ניט אן גיט דען זי ווערן לסוף איט אננדר שלום אכין אונ׳ דוא ווערשט איין ביזר
אמן בלייבן סג טראכֿט אז לייט גרעכטיקייט צו טאן אונ׳ גיב שלי וואך אדר אלי חודש איין פֿיל צדקה אז דיין פר
אעגן איז אונ׳ צום איניגשטן אי דוא תפלה טושט גיב וואס צדקה אונ׳ גיב אעטר דען ווערט די ברכה קומן אין אל דיין
זאכֿן אונ׳ זייא גואל חסד עס זייא איט לעבנדיגי אדר איט טוטי איט אראי אך איט רייכי ׃ סד לאז דיר וואול גפֿאלן
דש זעלביג וואס גאט וויל פֿרייא דיך איט דיין חלק עי אאג פֿיל אדר וויניג זיין אונ׳ בעט אז לייט פֿר גאט דז ער זאל דיין
הערץ נייגן צו זיין גבאט אונ׳ אין דיין איבריגי זאכֿן וואך דיין לאטש אויף גאט אונ׳ לאז דיר ניט צו שווער פֿאלן וואס
אויז צו געבן לכבוד שבת אונ׳ יום טוב אוו פֿיל אז ניטיג איז אונ׳ בפֿלייסיג דיך די זעלביגי צו עהרן אונ׳ זי צו אכטפֿרגן
אייל נאך טאג איז אונ׳ דיך לושטיג אין די זעלביגי צו אכין איט עשין אונ׳ טרינקן אונ׳ די העלפֿט אין די טול אונ׳ אין
בית המדרש אונ׳ הלט זי אויך בכבוד ווען זיא אויזגין ׃ סה זייא ניט טרעג איט פֿיל שלאפֿן אונ׳ גווין דיך אויף צו
שטין אי די זון אויף גיט ׃ סו טוא קיין תפֿילה איט אום רייני הענד דען אנדרשט ווערט דיין תפֿלה ניט דר הערט
סז טוא דיין תפֿלה בכוונה אונ׳ בנחת דז דיין אורן זאלן עס הערן סח פֿר געס ניט אן דיינם בשעפֿר אונ׳ גידענק
אן איס אין אל דייני וועג סט זייא ניט צו זער פריליך אונ׳ גידענק וואס דיין לעבן איז אונ׳ דז דו ביסט בשאפֿן אויז
ערד אונ׳ דיין לעבט איז ווערים ׃ ע ווען דו זאלשט איין אצוה טאן אונטו זי ניט טיבן אויף אארגן פֿיל לייכֿט האסטו
אארגן קיין צייט ׃ עא טייד דיך ניט אב וואו אן רידט חכאה אונ׳ שטראף ריד אונ׳ ביהעפֿט דיך אן דיא חכאים
ווערטטו קלוג ווערן ׃ עב לאז ניט נאך דען וועג פֿון פֿרואקייט ווען שון די לייט אויז דיר שפאטן אונ׳ שעם דיך
ניט איין אצוה צו טון ׃ עג טליס דיין הנד ניט צו פֿון צדקה צו געבן דען אראן אונ׳ פֿר העל דיך ניט פֿון דיין פריינד
עד ווען די ענייים ביים דיר קומן זוים ניט אונ׳ שטעל זי וואס פֿאר צו עסן תמאר זיין זי הונגריג עה זעה ניט
נאך אוו מיינם דר וויניגר אצות טוט אז דוא נייארט נאך אוו מיינם דער אער טוט עו דוא זאלשט דיין הנט ניט
אויף היבן קיגן דיינם חבר אפֿילו ווען ער זעלט דיין פֿאטר אדר אוטר פֿר דיר פֿלוכן דען דר זיין הנט אויף היבט קיגן
זיין חבר ווען ער איס שון ניט שלאגט הייסט ער איין רשע ׃ עז אן זאל ניט אוליא שם רע זיין אויף זיין חבר דען דר
זעלביג ווערט גישטראפֿט אויף דען עולם אונ׳ אויף עולם הבא דען דס ווערט גלערנט פֿון די ארגלים די האבן אוליא
שם רע גיזעגן אויף ארץ ישראל אונ׳ האבן דס איט פֿיל ביז צו וועגן גיבראכֿט דס זיא זיינן גשטארבן איט איין איתה
אשונה אונ׳ דז גנצי דור המדבר האבן בלייבן פֿירציג יאר אין דר אדבר אונ׳ זיינן דארטן גשטארבן אכל שכן ווען איינר אוליא
שם רע איז אויף זיין חבר דר האט קיין רפֿואה ביז ער איס אוו אחילה בעטן פֿר לייטן אונ׳ אן זאל איס אלקות שלאגן
אונ׳ זאל וידוי זאגן אונ׳ פֿאסטן צום איניגשטן דרייסג טאג אונ׳ זאל עז ווייטר ניט טון עח לאז דיין קול ניט הערן
אויף דר גאסן אז איין בהאה נייארט דיין ריד זאלן זיין בנחת עט זייא דיין חבר ניט אבייש פֿר לייטן דען דר דז טוט
דר הט קיין חלק עולם הבא פ דו אושט ניט ווייזן דז דו די אכט הטשט איבר דיין חבר צו הערטן דען עז קען וואול אין
לייט קומן דז דיר דיין אכֿט שוועק גנומן ווערט פא דו זאלשט ניט נאך יאגן כבוד צו האבן אונ׳ פֿר לאנג ניט נאך אזו איין
אעלה די דיר ניט צו קומט פב לאז ניט נאך פריינט אונ׳ גוטי גזעלן אויף צו זוכֿן אונ׳ לאז דיר ניט צו וויניג זיין אפֿילו
איין טובה פג ווען דיין חבר וואס גיקויפֿט הט זאלשטו אים ניט פֿר אכֿטן דז ער זאלט איס פֿר דריסן דען דר דז טוט

לאז דיר גרינגר זיין געלט אויש צו געבן אז דיין ליד אויז דיין אונד צו לאזן גין אונ' לאז דיין אונד ניט גשאינד זיין וואש
ביז צו רידן ביז דאש אלש ערשט וואול איט דיין פאר שטאנד איבר וואגן האשט : כט זאג אלי אובנט אונ' מארגנש
ווידוי איבר דיין זינד אונ' זייא ביטרואירט אונ' בייאורגט וועגן די גדעכטנים פון ציון אונ' ירושלים : ל גידענק אל
צייט אן דען טוט אונ' בירייט דיר שפייז אויף דען וועג דש זיינן אלות אונ' מעשים טובים : לא זייא איין גוטר געזעלן
מיט די זיך פאר גאט פערכטן אונ' דר ווייטר דיך פון די דא ווערקן אונגירעכטיקייט אונ' הב ליב דיא דיך שטראפן
לב לאזן דיר אל צייט דיין גוטי ווערקן צו וויניג זיין אין דיין אויגן אונ' דיין זינד לאז דיך אל צייט דונקן די דיא צו פיל
זיין אונ' גידענק אל צייט אן די פיל גינאד די דיין בשעפר מיט דיר האט גטאן דר דיך בשאפן האט פון אוטר לייב אונ'
גיבט דיר דיין שפייז אין זיין צייט אונ' ווען דו איין אלוה טושט טו זי ניט אום דען לון האבן נייארט פון וועגן דאש
גבאט : לג טאג אונ' נאכט זאל די ליבשאפט פון גאט ניט פון דיר ווייכן אין דיין ליגן אך דיין אויף שטין אין דיין גין
ווערטשו אין פינדן אונ' ווען דו אויף וואכשט ווערטשו דיך מיט אים דר אייטן אונ' ער ווערט דיך אין גלייכן וועג פירן
לד זייא דיך אכוון אין דיין תפלה דען די תפלה איז אין דינשט דיא דאש איז מיט הערצן גיטאהן אונ' ווען דיין וואן
זעלט וואש מיט דיר רידן אונ' זעלט עש ניט אייכן מיט הערצן זעלט עש דיך דאך גוויז פאר דריסן אכל שכן וואש זאל
דען איין טלעכטר מענטש טאן דר דא רידט קעגן דען קיניג איבר די גנצי וועלט אונ' ווען איין אלך גביטאן זיין קנעכט
איין חשוב ווערק צו דעם קנעכט זיין טובה אונ' ער איז עש אכלה וויא קען דען אזו איין קנעכט בשטין פר דען אלך
אונ' וויא זאל דען אייכר בעטן אן זאל אים ווייני עבירות אוחל זיין ווען ער זאגט (סלח לנו) אונדר בקשה אונ' ווען ער קען
זיך ניט אכוון זיין אין די גאנצי תפלה אזו ער זיך לוק ווינגשטן אכוון זיין אין די ערשט ברכה פון שמונה עשרה אונ'
אין ערשטן פסוק פון (קריאת שמע) אפדרשט איז ער ניט יוצא : לה אן זאל דיא פרשה פון דיא וואך אויש לערנן
צווייא אאל אין פסוק אונ' איין אאל אין תרגום אונ' איט רש"י אונ' זאל דריכן אדקדק זיין אזו פיל אז אן קען אונ' אוז
אויך אין דיא גמרא דען דש איז איין גוטי אדה אונ' אן קריגט איין שכר דער פון אונ' איר לערנן דש (תלמוד תורה)
גיט איבר אלים : לו דו זאלשט ניקט עסן נאך טרינקן אונדר לוג ערשטן אונ' לוג סוף איין ברכה צו אכן אונ' זייא
דיך אכוון דריכן אזו פיל אז דו קענשט אונ' ווען דו ביטשט אוביר דען טש אזו דיין קאפף גידענקט זיין אונ דייני אויגן
צו גשלאסן אונ' עש איז ניט גינוג דש אן זאל גאט עהרן איט זיין אונד אונ' לעפצן אונ' דש הערץ זעלט חלילה ווייט פון
אים זיין : לז ווען דיר דיין הענד פאר דר תפילה אונ' פאר דעם עסן אונ' ווען דו האשט דיין נוט דארפט גיטאן זאג
(אשר יצר) : לח אך דיר ציצית אן די פיר עקן פון דיין קלייד אונ' הלט דיך היילג אין אלי דייני זאכן אונ' הלט דיך
בצניעות אין (בית הכסא) אונ' איט דיין הויז גזינד דען אשיצו ווען אייכר רידט איין איבריג וואורט איט זיין ווייב אוז
ער חשבון דריבר געבן דארום אזו אן קיין (קלות ראש) גיברויכן נייארט זאל (אורא שאים) הבן : לט זיי קיין מקיד
אגלה פון איין סנדרן : מ גיב אכטונג דז דו ניט פר זויאשט די צייט פון די תפילה אונ' בידענק דיך ערשט אן צו
פארן די דו קענשט דיך אכוון זיין אין די תפלה אונ' זייא גווארנט צו זיין אונטר די ערשטי צעהן צייט אין די שול אונ'
זייא קיין ואל אבטל (תפילין) צו ליגן : מא איבר ליג דייני זאכן צו זייא איט עשן אונ' טרינקן אדר אנדרי זאכן דיך
איטל אעסיג צו גווינן אונ' דייני ריד זאלן זיין איט פריינטליכקייט אונ' ניט איט גטרייט אונ' זוך שלום צו אכן : מב
בשטעל דיר צייטן צו דר תורה פר דען עסן אונ' אידו טלאפן גיטש אונ' זאלשט דר פון רידן איבר דיין טיש אונ' זאלשט
דיין הויז גזינד אדריך זיין די תורה רעכט צו הלטן אונ' וואש פר איין זאכן זי אזגורידן אודר שטיל שווייגן זאלט נאך די
אלוה פון די תורה דען די ערשט שאלה וואש אן דען אענטשן פרעגט (בעולם הבא) די איז אוב ער הט צייט גיזעצט
צו דר תורה : מג פרייא דיך ווען דוא הערשט שטראף איין חכם ווערט ער דיך ליב האבן דען עש איז
בעשר איין אופנטליכה שטראף אז איין פר בארגנה ליבשאפט : מד ווען דו וואש בגינשט טראכט אויף דען סוף
אונ' רעכן דען שאדן דען דו האשט אויף דעם עולם פון דר אלוה קעגן דען שכר דען דו האשט אויף עולם הבא אונ'
דעם רווח דעם דו האשט פון די עבירה אויף דען עולם קיגן דען שאדן וואש דר פון קואט אויף עולם הבא : מה
פר לאז דיך ניט אויף דיין אייגן פר שטאנד אונ' שלאג ווען אן דיר איין עצה גיבט אונ' נעם אן שטראף אונ' טוא אלש
וואש דו ביטשט שולדיג צו טון אונ' היט דיך פר אלים וואש גאט פר באטן הוט : מו ווען דו דש מארגנש אויף שטישט
זייא ניט טרעג נייארט זייא גפריישט דיין בשעפר צו דינן : מז ווים דיך ניט אונ' לויף גישווינד נאך די שול אונ' היט
דיך די דיין פנים זאל ניט פול זיין אונ' ווען דו תפלה טושט הב קיין פרעאדי אחשובה אונ' זייא דיך אכוון דיין בשעפר
צו לובן : מח ריד ניט פון קיין פרעאדי זאכן ווען דער חזן תפלה טוט אונ' ענטפר אאן אויף איין איטלי ברכה
מט פרגעש ניט אן דען טוט דר דא קואט אורבליצונג אונ' גידענק אן דען יום הדין : נ דו זאלשט דיא אלות ניט

ביקליידט אונ'עס קואט קיינס צו דעם אלך זיין קלייד אן צוקליידן דארום קהערט אן אלי צייט (בנחת) איין מיין
אידרן צו רידן אונ' זאל איס דונקן דאז דו איין אנכדר איז חשובר אז ער איז : ב אן זאל קיין חניפות טרייבן דען
דו ברענגט ח"ו פיל ביז אונ' הקב"ה הסדעם זעלביגן פיינט או דר פסוק זאגט אין (איוב ס"ג (כי לא לפניו חנף יבא)
דו איז טייטש פר די שכינה קואט קיין חנפן דרום אוו זיך און איינר היטן דז ער ניט קואט ביי זעלבי צייט די חניפות
נאך גין : ג אן זאל קיין ליגן זאגן אכל טכן ניט פאלט טווערן אונ' זאל דען שם ניט בחנם נענן אונ' קיין ברכה אבן
די ניט ניטיג איז אונ' ווען איינר הט בחנם איין ברכה גזאגט זאל ער תיכף זאגן (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד)
ד אן זאל ניט שפאטן דען דר עוכש פון דעם זעלביגן איז זער גרוט דען עס קואט פיל יסורים אויף איס אונ' צאלט
צסוף אין גיהנם דארום אוו אן זיך ביהעפטן צו זעלבי דו אן זאל ניקט פון זיא אב לערנן : ה אן זאל קיין רכילות
טרייבן דען צום דעם זעלביגן איז קיין רפואה וויל ער טוט גלייך ווי דר נחש האט גטאן ניימרט ער אוו איין רעכטי
תשובה טאן אונ' זאל זיך אלי צייט אין אלות אונ' שלום אמבן צווישן לייטן : ו אן זאל ניט נארניג זיין
ז אן זאל זיין חבר ניט דר לערנן אפילו איט איין ביז ווארט דען די עבירה קאן יום כפור ניט אכפר זיין ניימרט ער
אוו איס אחילה בעטן : ח אן זאל גווארנט זיין פון נדרים צו טאן אונ' פון קנאה אונ' שנאה אונ' קיינס צו גזלן אונ'
דר זיין חבר וואס גיגזלת הט דר זאל עז בילאזן אן איס אודר אן זיין יורש אונ' זאל איס נאך וואס דריבר געבן אונ'
זאל איס אחילה בעטן אונ' וויל ער האט איין לאו עובר גיוועזן איז ער (חייב אלקות) אונ' אוו פיל תעניות פאסטן אונ'
זאל אלי טאג ווידוי זאגן אונ' זאל זיך וייטר ניט גיווינן נאך אנדרי לייטן געלט צו זעהן אונ' זאל צדקה געבן אונ' גמילות
חסד טאן איט זיין גוף אונ' ווארן אונ' דען ווערט ער איין כפרה הבן : ט אן זאל קיינס קיין צו נאאן געבן דען דז איז
איין גרוסי עבירה אונ' דר דז האט גיטאן דער זאל זיין אחילה בעטן פר לייטן חבר אונ' איז חייב אלקות אונ' זאל ווידוי
זאגן אונ' זאל צום ווייניגשטן דרייסיג טאג פאסטן : י אן זאל קיין לשון הרע רידן אויך ניט אן נעאן : יא אן זאל
ניט זיצן ביים ליידיג געננגרס אויך ניט ביים טשלעבטי לייט די דברים בטלים נאך גין : יב אן זאל קיין פרויא אן זעהן
די איס אסור איז : יג אן זאל ניקט רידן אין די צייט או אן ברכה זאגט אודר בענטט : יד אן זאל ניקט רידן או אן
האט ברוך שאמר אן גיהובן ביז נאך טאונה עטרה אויך ניט וויל דער חזן דש טאונה עטרה הויך זאגט זייטן פון
דברי תורה אונ' וואס איין אלוה אן גיט אודר שלום צו געבן אונ' ווידר אום שלום צו ענטפרן : טו אן זאל ניט רידן
אין הלל אונ' וויל דער חזן לייאנט אין דיס ספר תורה אונ' ווער דש עובר איז דר זאל פירציג טאג פאסטן וויל ער הט
פטר אכט דיס תורה די דא איז גיגעבן גיווארן צו פירציג טאג איט דעם די ער הט גרעט דברים בטלים אין די טוז ווא
די ספר תורה אין שטיט : טז אן זאל קיין ברוט עסן פון איין נכרי וואס ער פר זיך אין זיין הויז באקט אך ניט פון
בעקר לייטן ווען אן קיין אנדרש קריגן קאן : יז אן זאל אויך קיין סעודה עסן לייטן ווען עז איז איין סעודה אלוה
יח אן זאל קיין דברים בטלים רידן אונ' זאל ביים נאכט צערנן ביז דש ער איין טלאפט אין דברי תורה : יט אונ' זאל
זיין גיזינד אקרנן דען שבת צו היטן אונ' ביים לייט צו אכן אונ' אנחה אורן דש אן זאל דען שבת אנטפאנגן וויל נאך
טאג איז : כ ווען די לייט פון תפלה איז זאל אן אל זיין זאכין שטין לאזן אונ' זאל תפלה טאן אונ' דר עיקר פון אל זי זאכן
איז דש אן ניט בגערן צו זעהן נאך גילוסטן וואס ניט זיין איז : כא אן זאל ניקט רידן צווישן די הענד וועשן אונ'
ברכת המוציא אונ' אן זאל אן איין אידר צו פאר שלום געבן : כב אן זאל זיין בשעפר דאנקן אונ' לובן דש ער איס
האט פר זעטיגט אונ' ווען איס די צייט פלובן אודר לעסטרן זאל ער ניקט ענטפרן דען ער זאל זיך ליבר לאזן פר טעאן
או דז ער זעלט איין אנדרן פר טעאן : כג אן זאל ניט גיטווינד זיין צו צערנן אונ' זאל זיך היטן פר שבועות אונ'
נדרים דען פון וועגן דיזר דר נדרים טטערבן חלילה די קינדר : כד אן זאל זיך ארחיק זיין פון לאכן אונ' צורנגז
דען דש איז אבלבל דען אענטן זיין פאר שטאנד אונ' אן זאל לייט זיין בשעפר דינן איט ליבטאפט : כה דו זאלשט
גאט ליב הבן איט דיין גנצן הערצן אונ' איט אל דיין זיל אונ' איט אל דיין גוט אונ' זאלשט גדענקן ווען דו זאגסט אין קריאת
שמע דעם פסוק (ואהבת את יי' אלהיך) דש דו זאלשט דיין לייב אונ' געלט אונטר זיין פון קידוש השם וועגן : כו
פר זיכר דיך אויף גאט איט דיין גאנצן הערצן אונ' אן זאל גלויבן דו גאט גיבט אכטונג אויף אל זיין בשעפנס אויף
איין איטליכן בזונדר דען ויין אויגן שוועבן איבר דיא גאנצי ערד אונ' זעהט אויף איין אידר זיין וועג אונ' פריבט די
הערצר אונ' פארשט די נירן דען ישראל זיינן דרום גליבט איבר אלי פעלקר וויל זיא גלויבן אן דען יחוד פון גאט אונ'
דש ער האט זיא אויס אצרים גילזגן אונ' דש איז דער יסוד פון די גאנצי תורה : כז פר לאז דיך ניט אויף די אענטן
אך ניט אויף דש געלט דען דש איז דער בגין פון דר עבודה זרה אונ' גיב דיין געלט אויס אין וועלכי זאכן וואו גאט
וויל אין איז דען גאט הט די אכט דיין חסרון צו דר פילן אונ' דיא טפייז פאר דיין הויז גיזינד צו געבן : כח קען
דען גאט פון דיין פאטר א כ'איבר וועג וואו דיין ריד וואס דו רידן זאלשט דש דו איט אויף ריכטיקייט רעדשט אונ'

שער עמי כי אשת חיל את׃ ועתה כי אמנם כי אם
גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני׃ ליני הלילה
והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ
לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר׃
ותשכב מרגלותו עד הבוקר ותקם בטרם יכיר
איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה
הגורן׃ ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי
בה ותאחז בה וימד שש שעורים וישת עליה
ויבא העיר׃ ותבוא אל חמותה ותאמר מי את
בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש׃
ותאמר שש השעורים האלה נתן לי כי אמר אל
תבואי ריקם אל חמותך׃ ותאמר שבי בתי עד
אשר תדעין איך יפול דבר כי לא ישקוט האיש
כי אם כלה הדבר היום׃ ובועז עלה השער
וישב שם והנה הגואל עובר אשר דבר בועז
ויאמר סורה שבה פה פלני אלמוני ויסר
וישב׃ ויקח עשרה אנשים מזקני העיר׃
ויאמר שבו פה וישבו׃ ויאמר לגאל חלקת
השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי
השבה משדה מואב׃ ואני אמרתי אגלה
אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי
אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע
כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי
אגאל׃ ויאמר בועז ביום קנותך השדה מיד
נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי
להקים שם המת על נחלתו׃ ויאמר הגאל
לא אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל
לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל׃
וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה
לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו
וזאת התעודה בישראל׃ ויאמר הגואל לבועז
קנה לך וישלף נעלו׃ ויאמר בועז לזקנים וכל
העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר
לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד
נעמי׃ וגם את רות המואביה אשת מחלון
קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו
ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו
עדים אתם היום׃ ויאמרו כל העם אשר
בשער והזקנים עדים יתן יי את האשה הבאה
אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את
בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם
בבית לחם׃ ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה
תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יי לך מן
הנערה הזאת׃ ויקח בועז את רות ותהי לו
לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד
בן׃ ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יי אשר
לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל׃
והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי
כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה
לך משבעה בנים׃ ותקח נעמי את הילד
ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת ותקראנה
לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה
שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד׃ ואלה
תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון וחצרון
הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב ועמינדב
הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה
ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד
ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד׃

(א) מן זאל זיך (ארחיק) ווייט פון גאוה היטן דיא תשובה דורך איז ער זאל זיך זער נידריג האלטן אונ' דעמוטיג אונ
בלכיעות דען דער זיך בגאוה הלט דר איז אורדם הקב"ה דען הט"י מאייכט קואט די הערשפט לו גלייך
איז גטריבן שטיט אין (תהלים נ"ג) (ייאנך גאות לבש) דט איז טייטש גאט דער איז קיניג ער איז מיט הערשפט

ביקליידט אונ׳עס קואט קיינס לו דעם אלך זיין קלייד אן לוקליידן דארום קהערט אן אלי לייט (בנחת) אינ׳ איין
אידרן לו רידן אונ׳ זאל אים דונקן לאזן דז איין אנכדר איז חשובר אז ער איז : ב אן זאל קיין חניפות טרייבן דען
דז ברענגט ח״ו פיל ביז אונ׳ הקב״ה הסדעם זעלביגן פיינט אז דר פסוק זגט אין (איוב פ״ג כי לא לפניו חנף יבא)
דז איז טייטש פר די סכינה קואט קיין חנפן דרום אוז זיך אן איינר היטן דז ער ניט קואט ביי זעלכי לייט די חניפת
נאך גין : ג אן זאל קיין ליגן זאגן אכל טכן ניט פאלש טווערן אונ׳ זאל דען שם ניט בחנם נענן אונ׳ קיין ברכה אכן
די ניט ניטיג איז אונ׳ ווען איינר הט בחנם איין ברכה גזאגט זאל ער תיכף זאגן (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד)
ד אן זאל ניט שעמטן דען דר עונש פון דעם זעלביגן איז זער גרוס דען עס קואט פיל יסורים אויף אים אונ׳ באלט
לסוף אין גיהנם דארום אוז אן זיך ביהעטן לו זעלכי דו אן זאל ניקס פון זיא אב לערנן : ה אן זאל קיין רכילות
טרייבן דען לום דעם זעלביגן איז קיין רפואה וויל ער טוט גלייך ווי דר נחש הט גטאן כייארט ער אוז איין רעכטי
תשובה טאן אונ׳ זאל זיך אלי לייט איט אלות אונ׳ שלום אאכן לווישן לייטן : ו אן זאל ניט לארניג זיין
ז אן זאל זיין חבר ניט דר לערנן אפילו איט איין ביז ווארט דען די עבירה קאן יום כפור ניט אכפר זיין כייארט ער
אוז אים אחילה בעטן : ח אן זאל גווארנט זיין פון נדרים לו טאן אונ׳ פון נקמה אונ׳ שנאה אונ׳ קיינס לו גזלן אונ׳
דר זיין חבר וואס גיגזלת הט דר זאל עו בילאזן אן אים אודר אן זיין יורש אונ׳ זאל אים נאך וואס דר ביל געבן אונ׳
זאל אים אחילה בעטן אונ׳ ווייל ער האט איין לאו עובר גיוועזן איז ער (חייב מלקות) אונ׳ אוז פיל תעניות פאסטן אונ׳
זאל אלי טאג ווידוי זאגן אונ׳ זאל זיך ווייטר ניט גיוויינן נאך אנדרי לייטן געלט לו זעהן אונ׳ זאל לדקה געבן אונ׳ גאילות
חסד טאן איט זיין גוף אונ׳ דען ער אונ׳ דען ווערט ער איין כפרה הבן : ט אן זאל קיינס קיין לו כמאן געבן דען דז איז
איין גרוסי עבירה אונ׳ דר דז האט גיטאן דער זאל זיין אחילה בעטן פר זיין חבר פר לייטן אונ׳ איז חייב מלקות אונ׳ זאל ווידוי
זאגן אונ׳ זאל לום ווייניגשטן דרייסיג טאג פאסטן : י אן זאל קיין לשון הרע רידן אויך ניט אן נעאן : יא אן זאל
ניט זילן ביים ליריג גענגרש אויף ניט ביים טלעכטי לייט די דברים בטלים נאך גין : יב אן זאל קיין פרויא אן זעהן
די אים אסור איז : יג אן זאל ניקס רידן אין די לייט או אן ברכה זאגט אודר בענטשט : יד אן זאל ניקס רידן או אן
האט ברוך שאמר אן גיהובן ביז נאך טאונה עטרה אויך ניט וויל דער חזן דס טאונה עטרה הויך זאגט זייטן פון
דברי תורה אונ׳ וואס איין אלוה אן גיט אדר שלום לו געבן אונ׳ אידר אום שלום לו ענטפרן : טו אן זאל ניט רידן
אין הלל אונ׳ וויל דער חזן לייאנט אין די ספר תורה אונ׳ ווער דס עובר איז דר זאל פירליג טאג פאסטן וויל ער הט
פאר אכט דיא תורה די דא איז גיגעבן גיווארן לו פירליג טאג איט דעם די ער הט גרעט דברים בטלים אין די טויל וואו
די ספר תורה אין שטיט : טז אן זאל קיין ברוט עסן פון איין נכרי וואס ער פר זיך אין זיין הויז באקט אך ניט פון
בעקר לייטן ווען אן קיין אנדרש קריגן קאן : יז אן זאל אויך קיין סעודה עסן לייטן ווען ער אין איין סעודה אלוה
יח אן זאל קיין דברים בטלים רידן אונ׳ זאל ביים נאכט לערנן ביזדס ער איין שלאפט אין דברי תורה : יט אן זאל
זיין גזינד ווארנן דען שבת לו היטן אונ׳ ביים לייט לו אאכן אונ׳ אנחה אורן דס אן זאל דען שבת אנטפאנגן וויל נאך
טאג איז : כ ווען די לייט פון תפלה איז זאל אן זיין זאכין שטין לאזן אונ׳ זאל תפלה טאן אונ׳ דר עיקר פון אלי זאכן
איז דס אן ניט בגערן לו זעהן נאך גילוסטן וואס ניט זיין איז : כא אן זאל ניקס רידן לווישן די הענד וועשן אונ׳
ברכת המוציא אונ׳ אן זאל אן איין אידר לו פאר שלום געבן : כב אן זאל זיין בטעפר דאנקן אונ׳ לובן דס ער איס
האט פר זעטיגט אונ׳ ווען איס די לייט פלוכן אדר לעסטרן זאל ער ניקס ענטפרן דען ער זאל זיך ליבר לאון פר טעאן
או דז ער זעלט איין אנדרן פר טעאן : כג אן זאל ניט גיטווינד זיין לו לענקן אונ׳ זאל זיך היטן פר שבועות אונ׳
נדרים דען פון וועגן דיזר דר נדרים שטערבן חלילה די קינדר : כד אן זאל זיך ארחיק זיין פון לאכן אונ׳ צורן
דען דס איז אכלבל דען אענטשן זיין פאר שטאנד אונ׳ אן זאל לייט זיין בטעפר דינן איט ליבטאפט : כה דו זאלשט
גאט ליב הבן איט דיין גאנלן הערלן אונ׳ איט אל דיין זיל אונ׳ איט אל דיין גוט אונ׳ זאלשט גדענקן ווען דו זאגסט אקריאת
שאע דעם פסוק (ואהבת את י״י אלהיך) דס דו זאלשט דיין לייב אונ׳ געלט אוטר זיין פון קידוש השם וועגן : כו
פר זיכר דיך אויף גאט איט דיין גאנלן הערלן אונ׳ אן זאל גלויבן דז גאט גיבט אכטונג אויף אל זיין בשעפנס אויף
איין איטליכן בזונדר דען זיין אויגן שוועבן איבר דיא גאנלי ערד אונ׳ זעהט אויף איין אידר זיין וועג אונ׳ שרייבט די
הערלר אונ׳ פארשט די נירן דען ישראל זיינן דרום גלייבט איבר אלי פעלקר וויל זיא גלויבן אן דען יחוד פון גאט אונ׳
דס ער האט זיא אויס אלריא גילוגן אונ׳ דס איז דער יסוד פון די גאנלי תורה : כז פר לאז דיך ניט אויף די אענטשן
אך ניט אויף דס געלט דען דס איז דער בגין פון דר עבודה זרה אונ׳ גיב דיין געלט אויס אין זעלכי זאכן וואו גאטס
ווילן אין איז דען גאט הט די אאכט דיין חסרון לו דר פילן אונ׳ דיא שפייז פאר דיין הויז גזינד לו געבן : כח קיין
דען גאט פון דיין פאטר או כ׳איבר וועג וואול דיין ריד וואס דו רידן זאלשט דס דו איט אויף ריכטיקייט רעדסט אונ׳
זאל

שער עמי כי אשת חיל את ועתה כי אמנם כי אם
גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני לינו הלילה
והיה בבוקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ
לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבוקר
ותשכב מרגלותו עד הבוקר ותקם בטרם יכיר
איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה
הגורן ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי
בה ותאחז בה וימד שש שעורים וישת עליה
ויבא העיר ׃ ותבוא אל חמותה ותאמר מי את
בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש ׃
ותאמר שש השעורים האלה נתן לי כי אמר אל
תבואי ריקם אל חמותך ׃ ותאמר שבי בתי עד
אשר תדעין איך יפול דבר כי לא ישקוט האיש
כי אם כלה הדבר היום ׃ ובועז עלה השער
וישב שם והנה הגואל עובר אשר דבר בועז
ויאמר סורה שבה פה פלני אלמוני ויסר
וישב ׃ ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ׃
ויאמר שבו פה וישבו ׃ ויאמר לגאל חלקת
השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי
השבה משדה מואב ׃ ואני אמרתי אגלה
אזנך לאמר קנה נגד היושבים ונגד זקני עמי
אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע
כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנוכי
אגאל ׃ ויאמר בועז ביום קנותך השדה מיד
נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי
להקים שם המת על נחלתו ׃ ויאמר הגאל
לא אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל
לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל ׃
וזאת לפנים בישרא׳ על הגאלה ועל התמורה
לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו
וזאת התעודה בישרא׳ ׃ ויאמר הגואל לבועז
קנה לך וישלף נעלו ׃ ויאמר בעז לזקנים וכל
העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר
לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד
נעמי ׃ וגם את רות המואביה אשת מחלון
קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו
ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו
עדים אתם היום ׃ ויאמרו כל העם אשר
בשער והזקנים עדים יתן יי את האשה הבאה
אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את
בית ישרא׳ ועשה חיל באפרתה וקרא שם
בבית לחם ׃ ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה
תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יי לך מן
הנערה הזאת ׃ ויקח בועז את רות ותהי לו
לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד
בן ׃ ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יי אשר
לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישרא׳ ׃
והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שבתך כי
כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה
לך משבעה בנים ׃ ותקח נעמי את הילד
ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת ותקראנה
לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה
שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד ׃ ואלה
תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון וחצרון
הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב ועמינדב
הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה
ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד
ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד ׃

(א) מן האזיך (ארחיק) זיין פון גאוה דיא תשובה דרויף איז ער זאל זיך זער נידריג האלטן אונ׳ דעמוטיג אונ׳ בצניעות דען דער זיך בגאוה הלט דר איז אורדן הקב״ה דען הש״י אליינט קומט די הערשפט צו גאנץ ווייא געשריבן שטיט אין (תהלים צ״ג) (יי׳ מלך גאות לבש) דש איז טייטש גאט דער איז קיניג ער איז מיט הערשפט

ויאמר בועז לנערו הנצב על הקצרים למי
הנערה הזאת ׃ ויען הנער הנצב על הקוצרים
ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדי
מואב ׃ ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים
אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבוקר ועד
עתה זה שבתה הבית מעט ׃ ויאמר בועז אל רות
הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר
וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקון עם נערותי ׃
עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא
צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת
אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים ׃
ותפול על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו
מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה ׃
ויען בועז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית
את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך
וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת
תמול שלשום ׃ ישלם יי פעלך ותהי משכרתך
שלמה מעם יי אלהי ישראל אשר באת לחסות
תחת כנפיו ׃ ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי
נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא
אהיה כאחת שפחתך ׃ ויאמר לה בועז לעת
האכל גשי הלום ואכלת מן הלחם וטבלת פתך
בחומץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי
ותאכל ותשבע ותותר ׃ ותקם ללקט ויצו
בועז את נעריו לאמור גם בין העמרים ללקט
ויצו בועז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט
ולא תכלימוה ׃ וגם של תשלו לה מן הצבתים
ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה ׃ ותלקט בשדה
עד הערב ותחבוט את אשר לקטה ויהי כאיפה
שעורים ׃ ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את
אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותירה
משבעה ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום

ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את
אשר עשתה עמו ׃ ותאמר שם האיש אשר
עשיתי עמו היום בועז ׃ ותאמר נעמי לכלתה
ברוך הוא ליי אשר לא עזב חסדו את החיים
ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש
מגאלנו הוא ׃ ותאמר רות המואביה גם כי אמר
אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו
את כל הקציר אשר לי ׃ ותאמר נעמי אל רות
כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא
יפגעו בך בשדה אחר ׃ ותדבק בנערותיו ולא
יפגעו בך בשדה אחר ׃ ותדבק בנערות בועז
ללקט עד כלות קציר השעורים וקציר החטים
ותשב את חמותה ותאמר לה נעמי חמותה בתי
הלא בועז אבקש לך מנוח אשר ייטב לך ועתה
הלא בועז מודעתנו אשר היית את נערותיו
הנה הוא זורה את גורן השעורים הלילה ׃
ורחצת וסכת ושמת שמלותיך עליך וירדתי
הגורן אל תודעי לאיש עד כלותו לאכול
ולשתות ׃ ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר
ישכב שם ובאת וגלית מרגלותיו ושכבתי
והוא יגיד לך את אשר תעשין ׃ ותאמר אליה
כל אשר תאמר אעשה ׃ ותרד הגורן
ותעש ככל אשר צותה חמותה ׃ ויאכל בועז
וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה
ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב ׃ ויהי
בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה
שוכבת מרגלותיו ׃ ויאמר מי את ותאמר
אנוכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי
גאל אתה ׃ ויאמר ברוכה את ליהוה בתי
היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי
לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר ׃ ועתה
בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי

אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי
הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ ׃
הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ
הַשְׁמִיעִנִי ׃ בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ
לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים
עַל הָרֵי בְשָׂמִים ׃

קריס יתוקאן היבט אויש לא יא ספר תורות אוכ׳ זייגט אין ערשטן ספר (ראה אתה אומר אני) פינטא׳ אין טבת
חול האועד טג סוכות די אנדר ספר תורה זייגט אן והקרבתם וכו אין טביעי טג פסח ׃

וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ
וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי
מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו ׃ וְשֵׁם הָאִישׁ
אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו
מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה
וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי מוֹאָב וַיִּהְיוּ שָׁם ׃ וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ
אִישׁ נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ ׃ וַיִּשְׂאוּ
לָהֶם נָשִׁים מֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים ׃ וַיָּמוּתוּ
גַם שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׁאֵר הָאִשָּׁה
מִשְּׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ ׃ וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ
וַתָּשָׁב מִשְּׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי
פָקַד יְיָ אֶת עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם ׃ וַתֵּצֵא מִן
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ
עִמָּהּ וַתֵּלַכְנָה בַדֶּרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה ׃
וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ לֵכְנָה שֹּׁבְנָה
אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ יַעֲשֶׂה יְהוָֹה עִמָּכֶם חֶסֶד
כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם הַמֵּתִים וְעִמָּדִי ׃ יִתֵּן יְהוָֹה
לָכֶם וּמְצֶאןָ מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁהּ וַתִּשַּׁק
לָהֶן וַתִּשֶּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה ׃ וַתֹּאמַרְנָה לָּהּ
כִּי אִתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֵּךְ ׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי שֹׁבְנָה
בְנֹתַי לָמָּה תֵלַכְנָה עִמִּי הַעוֹד לִי בָנִים בְּמֵעַי
וְהָיוּ לָכֶם לַאֲנָשִׁים ׃ שֹׁבְנָה בְנֹתַי לֵכְןָ כִּי
זָקַנְתִּי מִהְיוֹת לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֶשׁ לִי תִקְוָה
גַּם הָיִיתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יָלַדְתִּי בָנִים
הֲלָהֵן תְּשַׂבֵּרְנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדָּלוּ הֲלָהֵן
תֵּעָגֵנָה לְבִלְתִּי הֱיוֹת לְאִישׁ אַל בְּנֹתַי כִּי מַר
לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי יָצְאָה בִי יַד יְיָ ׃ וַתִּשֶּׂנָה קוֹלָן
וַתִּבְכֶּינָה עוֹד וַתִּשַּׁק עָרְפָּה לַחֲמוֹתָהּ וְרוּת
דָּבְקָה בָּהּ ׃ וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבִמְתֵּךְ אֶל עַמָּהּ
וְאֶל אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמְתֵּךְ ׃ וַתֹּאמֶר רוּת
אַל תִּפְגְּעִי בִי לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ כִּי אֶל
אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלֵךְ וּבַאֲשֶׁר תָּלִינִי אָלִין עַמֵּךְ עַמִּי
וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי ׃ בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְשָׁם אֶקָּבֵר
כֹּה יַעֲשֶׂה יְיָ לִי וְכֹה יֹסִיף כִּי הַמָּוֶת יַפְרִיד בֵּינִי
וּבֵינֵךְ ׃ וַתֵּרֶא כִּי מִתְאַמֶּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ
וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ ׃ וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם עַד
בֹּאָנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאָנָה בֵּית לֶחֶם וַתֵּהֹם
כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמַרְנָה הֲזֹאת נָעֳמִי ׃
וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אַל תִּקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי קְרֶאןָ לִי
מָרָא כִּי הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד ׃ אֲנִי מְלֵאָה הָלַכְתִּי
וְרֵיקָם הֱשִׁיבַנִי יְיָ לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי
וַיהוָֹה עָנָה בִי וְשַׁדַּי הֵרַע לִי ׃ וַתָּשָׁב נָעֳמִי וְרוּת
הַמּוֹאֲבִיָּה כַלָּתָהּ עִמָּהּ הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב
וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים ׃
וּלְנָעֳמִי מוֹדַע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר חַיִל
מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בֹּעַז ׃ וַתֹּאמֶר רוּת
הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל נָעֳמִי אֵלְכָה נָּא הַשָּׂדֶה וַאֲלַקֳטָה
בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר אֶמְצָא חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר
לָהּ לְכִי בִתִּי ׃ וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי
הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרֶהָ חֶלְקַת הַשָּׂדֶה לְבֹעַז
אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ ׃ וְהִנֵּה בֹעַז בָּא מִבֵּית
לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים יְהוָֹה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ
יְבָרֶכְךָ יְהוָֹה ׃

עיניו כיונים על אפיקי מים רוחצות בחלב
יושבות על מלאת · לחיו כערוגת הבושם
מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נוטפות
מור עובר ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש
מעיו עשת שן מעולפת ספירים · שוקיו עמודי
שש מיוסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור
כארזים: חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי
וזה רעי בנות ירושלים: אנה הלך דודך היפה
בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך דודי ירד
לגנו לערוגות הבושם לרעות בגנים וללקוט
שושנים אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים ·
יפה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלים אימה
כנדגלות הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני
שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד: שניך
כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם
מתאימות ושכלה אין בהם כפלח הרימון
רקתך מבעד לצמתך ששים המה מלכות
ושמונים פילגשים ועלמות אין מספר אחת
היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות
ופילגשים ויהללוה: מי זאת הנשקפה כמו שחר
יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות אל
גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות
הפרחה הגפן הנצו הרמונים: לא ידעתי נפשי
שמתני מרכבות עמי נדיב: שובי שובי השולמית
שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחולת
המחנים מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב
חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן שררך
אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים
סוגה בשושנים שני שדיך כשני עפרים תאמי
צביה צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון
על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה

פני דמשק: ראשך עליך ככרמל ודלת
ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: מה
יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים · זאת
קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות:
אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא
שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים:
וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב
שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה
דודי נצא השדה נלינה בכפרים נשכימה
לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר
הנצו הרמונים שם אתן את דודי לך הדודאים
נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם
ישנים דודי צפנתי לך: מי יתנך כאח לי יונק
שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי:
אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין
הרקח מעסיס רמוני: שמאלו תחת ראשי וימינו
תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלים מה
תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ:
מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה
תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך
שמה חבלה ילדתך שימני כחותם על לבך
כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה
כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת יה:
מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות
לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו
באהבה בוז יבוזו לו: אחות לנו קטנה ושדים אין
לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה אם
חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא
נצור עליה לוח ארז: אני חומה ושדי כמגדלות
אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: כרם היה
לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים

נָא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחוֹבוֹת
אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא
מְצָאתִיו׃ מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר
אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם׃ כִּמְעַט
שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי
אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל בֵּית
אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הוֹרָתִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם
תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃
מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עָשָׁן
מְקֻטֶּרֶת מוֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל׃
הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב
לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי
מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃
אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃
עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן
תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ צְאֶינָה
וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה
לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃ הִנָּךְ יָפָה
רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ
שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד׃
שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם
מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ כְּחוּט הַשָּׁנִי
שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵיךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ
מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי
לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שִׁלְטֵי
הַגִּבּוֹרִים׃ שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה
הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים
אֵלֶךְ לִי אֶל הַר הַמּוֹר וְאֶל גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃ כֻּלָּךְ
יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׃ אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי
מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ
שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהַרְרֵי נְמֵרִים׃
לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַלָּה לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ
בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּרֹנָיִךְ׃ מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה
מַה טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל בְּשָׂמִים׃
נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת
לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃
גַּן נָעוּל אֲחֹתִי כַלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם׃
שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים
עִם נְרָדִים׃ נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם
כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל רָאשֵׁי
בְשָׂמִים׃ מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים
מִן לְבָנוֹן׃ עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ
בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו׃ בָּאתִי
לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי
יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי אִכְלוּ
רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים׃ אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר
קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי תַמָּתִי
שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה׃ פָּשַׁטְתִּי
אֶת כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת רַגְלַי
אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם׃ דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחוֹר וּמֵעַי
הָמוּ עָלָיו׃ קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ
מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל׃
פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה
בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא
עָנָנִי׃ מְצָאֻנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי
פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת׃
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם אִם תִּמְצְאוּ אֶת
דּוֹדִי מַה תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ מַה
דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה
הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה׃ רֹאשׁוֹ
כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב׃

תשוב אל האלהים אשר נתנה: הבל הבלים
אמר הקוהלת הכל הבל: ויותר שהיה
קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר
תקן משלים הרבה: בקש קהלת למצוא
דברי חפץ וכתוב יושר דברי אמת: דברי
חכמים כדרבונות וכמשמרות נטועים בעלי
אספות נתנו מרועה אחד: ויותר מהמה בני

דר (דעה) פֿון דיא (גאונים) אמבט אן קיין

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות
פיהו כי טובים דדיך מיין: לריח שמניך
טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך:
משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו
יפה ונשמחה בך נזכירה דודיך מיין
מישרים אהבוך שחורה אני ונאוה בנות
ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה:
אל תראוני שאני שחרחורת ששזפתני השמש
בני אמי נחרו בי שמני נוטרה את הכרמים
כרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי שאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה
אהיה כעוטיה על עדרי חביריך אם לא תדעי
לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי
את גדיותיך על משכנות הרועים: לססתי
ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי: נאוו לחייך
בתורים צוארך בחרוזים: תורי זהב נעשה לך
עם נקדות הכסף: עד שהמלך במסבו נרדי נתן
ריחו: צרור המור דודי לי בין שדי ילין: אשכול
הכופר דודי לי בכרמי עין גדי: הנך יפה רעיתי
הנך יפה עיניך יונים: הנך יפה דודי אף נעים
אף ערשנו רעננה: קורות בתינו ארזים רהיטנו
ברותים: אני חבצלת השרון שושנת העמקים:
כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות:
כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו

הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה
יגעת בשר: סוף דבר הכל נשמע את האלהים
ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: כי
את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל
נעלם אם טוב ואם רע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת
מצותיו שמור כי זה כל האדם

(ברכה) איבר די (אגילה) גייארט איבר (אגילת אסתר)

חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: הביאני אל
בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשישות
רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני: שמאלו
תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם
בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם
תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ:
קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ
על הגבעות: דומה דודי לצבי או לעופר
האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן
החלונות מציץ מן החרכים: ענה דודי ואמר לי
קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: כי הנה הסתיו
עבר הגשם חלף הלך לו: הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו:
התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח
קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי בחגוי
הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך
השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך
נאוה: אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים
כרמים וכרמינו סמדר: דודי לי ואני לו הרועה
בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים סוב
דמה לך דודי לצבי או לעופר האילים על הרי
בתר: על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו:
אקומה

ההוא ׃ ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה
וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים ׃
דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל
בכסילים ׃ טובה חכמה מכלי קרב וחוטא
אחד יאבד טובה הרבה ׃ זבובי מות יבאיש
יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות
מעט לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו ׃
וגם בדרך כשהסכל הולך לבו חסר ואמר
לכל סכל הוא אם רוח המושל תעלה עליך
מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים
יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיוצא
מלפני השליט ׃ נתן הסכל במרומים רבים
ועשירים בשפל ישבו ראיתי עבדים על
סוסים ושרים הולכים כעבדים על הארץ ׃
חופר גומץ בו יפול ופורץ גדר ישכנו נחש ׃
מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בם
אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים
יגבר ויתרון הכשר חכמה אם ישוך הנחש
בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון ׃ דברי פי
חכם חן ושפתות כסיל תבלענו ׃ תחלת דברי
פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה ׃
והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה
שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו ׃ עמל
הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר
אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבוקר יאכלו
אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת
יאכלו בגבורה ולא בשתי ׃ בעצלתים ימך
המקרה ובשפלות ידים ידלוף הבית ׃ לשחוק
עושים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את
הכל ׃ גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי
משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך
את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר ׃ שלח
לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו
תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה
יהיה רעה על הארץ ׃ אם ימלאו העבים גשם
על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון
מקום שיפול העץ שם יהוא ׃ שומר רוח לא
יזרע ורואה בעבים לא יקצור ׃ כאשר אינך יודע
מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה
לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את
הכל ׃ בבוקר זרע את זרעך ולערב אל תנח
ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם
שניהם כאחד טובים ׃ ומתוק האור וטוב
לעינים לראות את השמש ׃ כי אם שנים הרבה
יחיה האדם בכלם ישמח ויזכור את ימי החשך
כי הרבה יהיו כל שבא הבל ׃ שמח בחור
בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך
בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה
יביאך האלהים במשפט ׃ והסר כעס מלבך
והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות
הבל ׃ וזכור את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר
לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר
אין לי בהם חפץ ׃ עד אשר לא תחשך השמש
והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר
הגשם ׃ ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי
החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות
בארבות ׃ וסגרו דלתים בשוק בשפל קול
הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות
השיר ׃ גם מגבוה יראו וחתחתים בדרך וינאץ
השקד ויסתבל החגב ותפר האביונה כי הולך
האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הסופדים ׃
עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרוץ גלת
הזהב ותשבר כד על המבוע ונרוץ הגלגל אל
הבור ׃ וישוב העפר על הארץ כשהיה והרוח

האדם רבה עליו : כי איננו יודע מה שיהיה כי
כאשר יהיה מי יגיד לו : אין אדם שליט ברוח
לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין
משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו
את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה
אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם
באדם לרע לו : ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו
וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן
עשו גם זה הבל : אשר נעשה פתגם מעשה
הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם
לעשות רע : אשר חטא עושה רע מאת ומאריך
לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי
האלהים אשר ייראו מלפניו : וטוב לא יהיה
לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא
מלפני אלהים : יש הבל אשר נעשה על הארץ
אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה
הרשעים ויש רשעים שמגיע אליהם כמעשה
הצדיקים אמרתי שגם זה הבל : ושבחתי אני
את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש
כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילונו
בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת
השמש : כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה
ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם
ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה : וראיתי
את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם
למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש
בשל אשר יעמול האדם לבקש ולא ימצא וגם
אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא : כי את
כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר
הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם
אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם
הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק

ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזובח ולאשר
איננו זובח כטוב כחוטא הנשבע כאשר
שבועה ירא : זה רע בכל אשר נעשה תחת
השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם
מלא רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל
המתים : כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש
בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת :
כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים
מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם : גם
אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה
וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה
תחת השמש : לך אכל בשמחה לחמך ושתה
בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את
מעשיך : בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על
ראשך אל יחסר : ראה חיים עם אשה אשר
אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת
השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים
ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש : כל
אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין
מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר
אתה הולך שמה : שבתי וראה תחת השמש כי
לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה
וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבונים עשר
וגם לא ליודעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם
כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים
במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם
יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם
פתאם : גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה
היא אלי : עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה
מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים
גדולים : ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא
את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן

וּבַחֹשֶׁךְ יֵלֵךְ וּבַחֹשֶׁךְ שְׁמוֹ יְכֻסֶּה׃ גַּם שֶׁמֶשׁ
לֹא רָאָה וְלֹא יָדָע נַחַת לָזֶה מִזֶּה׃ וְאִלּוּ חָיָה
אֶלֶף שָׁנִים פַּעֲמַיִם וְטוֹבָה לֹא רָאָה הֲלֹא אֶל
מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הוֹלֵךְ׃ כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיהוּ
וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמָּלֵא׃ כִּי מַה יּוֹתֵר לֶחָכָם מִן
הַכְּסִיל מַה לֶּעָנִי יוֹדֵעַ לַהֲלֹךְ נֶגֶד הַחַיִּים׃ טוֹב
מַרְאֵה עֵינַיִם מֵהֲלָךְ נָפֶשׁ גַּם זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃
מַה שֶּׁהָיָה כְּבָר נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדָע אֲשֶׁר הוּא אָדָם
וְלֹא יוּכַל לָדִין עִם שֶׁתַּקִּיף מִמֶּנּוּ׃ כִּי יֵשׁ דְּבָרִים
הַרְבֵּה מַרְבִּים הָבֶל מַה יֹּתֵר לָאָדָם׃ כִּי מִי יוֹדֵעַ
מַה טּוֹב לָאָדָם בַּחַיִּים מִסְפַּר יְמֵי חַיֵּי הֶבְלוֹ
וְיַעֲשֵׂם כַּצֵּל אֲשֶׁר מִי יַגִּיד לָאָדָם מַה יִּהְיֶה אַחֲרָיו
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב וְיוֹם הַמָּוֶת
מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ׃ טוֹב לָלֶכֶת אֶל בֵּית אֵבֶל מִלֶּכֶת אֶל
בֵּית מִשְׁתֶּה בַּאֲשֶׁר הוּא סוֹף כָּל הָאָדָם וְהַחַי יִתֵּן
אֶל לִבּוֹ׃ טוֹב כַּעַס מִשְּׂחוֹק כִּי בְרֹעַ פָּנִים יִיטַב
לֵב׃ לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֵבֶל וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית
שִׂמְחָה׃ טוֹב לִשְׁמוֹעַ גַּעֲרַת חָכָם מֵאִישׁ שׁוֹמֵעַ
שִׁיר כְּסִילִים׃ כִּי כְקוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר כֵּן
שְׂחוֹק הַכְּסִיל וְגַם זֶה הָבֶל׃ כִּי הָעוֹשֶׁק יְהוֹלֵל
חָכָם וִיאַבֵּד אֶת לֵב מַתָּנָה׃ טוֹב אַחֲרִית דָּבָר
מֵרֵאשִׁיתוֹ טוֹב אֶרֶךְ רוּחַ מִגְּבַהּ רוּחַ׃ אַל תְּבַהֵל
בְּרוּחֲךָ לִכְעוֹס כִּי כַעַס בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ׃
אַל תֹּאמַר מֶה הָיָה שֶׁהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים הָיוּ
טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מֵחָכְמָה שָׁאַלְתָּ עַל זֶה׃
טוֹבָה חָכְמָה עִם נַחֲלָה וְיוֹתֵר לְרֹאֵי הַשָּׁמֶשׁ׃ כִּי
בְּצֵל הַחָכְמָה בְּצֵל הַכָּסֶף וְיִתְרוֹן דַּעַת הַחָכְמָה
תְּחַיֶּה בְעָלֶיהָ׃ רְאֵה אֶת מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי מִי
יוּכַל לְתַקֵּן אֵת אֲשֶׁר עִוְּתוֹ׃ בְּיוֹם טוֹבָה הֱיֵה
בְטוֹב וּבְיוֹם רָעָה רְאֵה גַּם אֶת זֶה לְעֻמַּת זֶה
עָשָׂה הָאֱלֹהִים עַל דִּבְרַת שֶׁלֹּא יִמְצָא הָאָדָם
אַחֲרָיו מְאוּמָה׃ אֶת הַכֹּל רָאִיתִי בִּימֵי הֶבְלִי
יֵשׁ צַדִּיק אֹבֵד בְּצִדְקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע מַאֲרִיךְ בְּרָעָתוֹ׃
אַל תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה וְאַל תִּתְחַכַּם יוֹתֵר לָמָּה
תִּשּׁוֹמֵם׃ אַל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאַל תְּהִי סָכָל לָמָּה
תָמוּת בְּלֹא עִתֶּךָ׃ טוֹב אֲשֶׁר תֶּאֱחֹז בָּזֶה וְגַם
מִזֶּה אַל תַּנַּח אֶת יָדֶךָ כִּי יְרֵא אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת
כֻּלָּם׃ הַחָכְמָה תָּעוֹז לֶחָכָם מֵעֲשָׂרָה שַׁלִּיטִים
אֲשֶׁר הָיוּ בָּעִיר׃ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃ גַּם לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
יְדַבֵּרוּ אַל תִּתֵּן לִבֶּךָ אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע אֶת עַבְדְּךָ
מְקַלְלֶךָ׃ כִּי גַּם פְּעָמִים רַבּוֹת יָדַע לִבֶּךָ אֲשֶׁר
גַּם אֶת קִלַּלְתָּ אֲחֵרִים׃ כָּל זֶה נִסִּיתִי בַחָכְמָה
אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה וְהִיא רְחוֹקָה מִמֶּנִּי׃ רָחוֹק מַה
שֶּׁהָיָה וְעָמוֹק עָמוֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ׃ סַבּוֹתִי אֲנִי וְלִבִּי
לָדַעַת וְלָתוּר וּבַקֵּשׁ חָכְמָה וְחֶשְׁבּוֹן וְלָדַעַת רֶשַׁע
כֶּסֶל וְהַסִּכְלוּת הוֹלֵלוֹת׃ וּמוֹצֶא אֲנִי מַר מִמָּוֶת
אֶת הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הִיא מְצוֹדִים וַחֲרָמִים לִבָּהּ
אֲסוּרִים יָדֶיהָ טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמָּלֵט מִמֶּנָּה
וְחוֹטֵא יִלָּכֶד בָּהּ׃ רְאֵה זֶה מָצָאתִי אָמְרָה קֹהֶלֶת
אַחַת לְאַחַת לִמְצֹא חֶשְׁבּוֹן׃ אֲשֶׁר עוֹד בִּקְשָׁה
נַפְשִׁי וְלֹא מָצָאתִי אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף מָצָאתִי
וְאִשָּׁה בְכָל אֵלֶּה לֹא מָצָאתִי׃ לְבַד רְאֵה זֶה
מָצָאתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יָשָׁר
וְהֵמָּה בִקְשׁוּ חִשְּׁבֹנוֹת רַבִּים׃ מִי כְּהֶחָכָם וּמִי
יוֹדֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר חָכְמַת אָדָם תָּאִיר פָּנָיו וְעוֹז
פָּנָיו יְשֻׁנֶּא׃ אֲנִי פִּי מֶלֶךְ שְׁמוֹר וְעַל דִּבְרַת שְׁבוּעַת
אֱלֹהִים׃ אַל תִּבָּהֵל מִפָּנָיו תֵּלֵךְ אַל תַּעֲמוֹד
בְּדָבָר רָע כִּי כָּל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יַעֲשֶׂה׃ בַּאֲשֶׁר
דְּבַר מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן וּמִי יֹאמַר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה׃
שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יֵדַע דָּבָר רָע וְעֵת וּמִשְׁפָּט יֵדַע
לֵב חָכָם׃ כִּי לְכָל חֵפֶץ יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט כִּי רָעַת

הַמַּעֲשֶׂה כִּי הִיא קִנְאַת אִישׁ מֵרֵעֵהוּ גַּם זֶה הֶבֶל
וּרְעוּת רוּחַ׃ הַכְּסִיל חֹבֵק אֶת יָדָיו וְאֹכֵל אֶת
בְּשָׂרוֹ׃ טוֹב מְלֹא כַף נָחַת מִמְּלֹא חָפְנַיִם עָמָל
וּרְעוּת רוּחַ׃ וְשַׁבְתִּי אֲנִי וָאֶרְאֶה הֶבֶל תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ׃ יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי גַּם בֵּן וָאָח אֵין לוֹ וְאֵין
קֵץ לְכָל עֲמָלוֹ גַּם עֵינָיו לֹא תִשְׂבַּע עֹשֶׁר וּלְמִי
אֲנִי עָמֵל וּמְחַסֵּר אֶת נַפְשִׁי מִטּוֹבָה גַּם זֶה הֶבֶל
וְעִנְיַן רָע הוּא׃ טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ
לָהֶם שָׂכָר טוֹב בַּעֲמָלָם׃ כִּי אִם יִפֹּלוּ הָאֶחָד
יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שֶׁיִּפּוֹל וְאֵין שֵׁנִי
לַהֲקִימוֹ׃ גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וּלְאֶחָד
אֵיךְ יֵחָם׃ וְאִם יִתְקְפוֹ הָאֶחָד הַשְּׁנַיִם יַעַמְדוּ נֶגְדּוֹ
וְהַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק׃ טוֹב יֶלֶד
מִסְכֵּן וְחָכָם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וּכְסִיל אֲשֶׁר לֹא יָדַע
לְהִזָּהֵר עוֹד׃ כִּי מִבֵּית הָסוּרִים יָצָא לִמְלֹךְ
כִּי גַּם בְּמַלְכוּתוֹ נוֹלַד רָשׁ׃ רָאִיתִי אֶת כָּל
הַחַיִּים הַמְהַלְּכִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עִם הַיֶּלֶד הַשֵּׁנִי
אֲשֶׁר יַעֲמֹד תַּחְתָּיו׃ אֵין קֵץ לְכָל הָעָם לְכֹל
אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵיהֶם גַּם הָאַחֲרוֹנִים לֹא יִשְׂמְחוּ בוֹ
כִּי גַם זֶה הֶבֶל וְרַעְיוֹן רוּחַ׃ שְׁמֹר רַגְלֶיךָ כַּאֲשֶׁר
תֵּלֵךְ אֶל בֵּית הָאֱלֹהִים וְקָרוֹב לִשְׁמֹעַ מִתֵּת
הַכְּסִילִים זָבַח כִּי אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע׃ אַל
תְּבַהֵל עַל פִּיךָ וְלִבְּךָ אַל יְמַהֵר לְהוֹצִיא דָבָר
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וְאַתָּה עַל
הָאָרֶץ עַל כֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעַטִּים׃ כִּי בָּא הַחֲלוֹם
בְּרֹב עִנְיָן וְקוֹל כְּסִיל בְּרֹב דְּבָרִים׃ כַּאֲשֶׁר
תִּדֹּר נֶדֶר לֵאלֹהִים אַל תְּאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי אֵין
חֵפֶץ בַּכְּסִילִים אֵת אֲשֶׁר תִּדֹּר שַׁלֵּם׃ טוֹב אֲשֶׁר
לֹא תִדֹּר מִשֶּׁתִּדּוֹר וְלֹא תְשַׁלֵּם׃ אַל תִּתֵּן אֶת
פִּיךָ לַחֲטִיא אֶת בְּשָׂרֶךָ וְאַל תֹּאמַר לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ
כִּי שְׁגָגָה הִיא לָמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלֶךָ
וְחִבֵּל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃ כִּי בְרֹב חֲלֹמוֹת
וַהֲבָלִים וּדְבָרִים הַרְבֵּה כִּי אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא׃ אִם
עֹשֶׁק רָשׁ וְגֵזֶל מִשְׁפָּט וָצֶדֶק תִּרְאֶה בַמְּדִינָה
אַל תִּתְמַהּ עַל הַחֵפֶץ כִּי גָבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר
וּגְבֹהִים עֲלֵיהֶם׃ וְיִתְרוֹן אֶרֶץ בַּכֹּל הִיא מֶלֶךְ
לְשָׂדֶה נֶעֱבָד׃ אֹהֵב כֶּסֶף לֹא יִשְׂבַּע כֶּסֶף וּמִי אֹהֵב
בֶּהָמוֹן לֹא תְבוּאָה גַּם זֶה הָבֶל׃ בִּרְבוֹת הַטּוֹבָה
רַבּוּ אוֹכְלֶיהָ וּמַה כִּשְׁרוֹן לִבְעָלֶיהָ כִּי אִם רְאִית
עֵינָיו׃ מְתוּקָה שְׁנַת הָעֹבֵד אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה
יֹאכֵל וְהַשָּׂבָע לֶעָשִׁיר אֵינֶנּוּ מַנִּיחַ לוֹ לִישׁוֹן׃
יֵשׁ רָעָה חוֹלָה רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֹשֶׁר שָׁמוּר
לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ׃ וְאָבַד הָעֹשֶׁר הַהוּא בְּעִנְיַן רָע
וְהוֹלִיד בֵּן וְאֵין בְּיָדוֹ מְאוּמָה׃ כַּאֲשֶׁר יָצָא
מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לָלֶכֶת כְּשֶׁבָּא וּמְאוּמָה
לֹא יִשָּׂא בַעֲמָלוֹ שֶׁיֹּלֵךְ בְּיָדוֹ׃ וְגַם זֹה רָעָה חוֹלָה
כָּל עֻמַּת שֶׁבָּא כֵּן יֵלֵךְ וּמַה יִּתְרוֹן לוֹ שֶׁיַּעֲמֹל
לָרוּחַ׃ גַּם כָּל יָמָיו בַּחֹשֶׁךְ יֹאכֵל וְכָעַס הַרְבֵּה
וְחָלְיוֹ וָקָצֶף׃ הִנֵּה אֲשֶׁר רָאִיתִי אָנִי טוֹב אֲשֶׁר
יָפֶה לֶאֱכוֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת טוֹבָה בְּכָל עֲמָלוֹ
שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ מִסְפַּר יְמֵי חַיָּו אֲשֶׁר נָתַן
לוֹ הָאֱלֹהִים כִּי הוּא חֶלְקוֹ׃ גַּם כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר
נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְהִשְׁלִיטוֹ לֶאֱכֹל
מִמֶּנּוּ וְלָשֵׂאת אֶת חֶלְקוֹ וְלִשְׂמֹחַ בַּעֲמָלוֹ זֹה
מַתַּת אֱלֹהִים הִיא׃ כִּי לֹא הַרְבֵּה יִזְכֹּר אֶת יְמֵי
חַיָּיו כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לִבּוֹ׃ יֵשׁ רָעָה
אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְרַבָּה הִיא
עַל הָאָדָם׃ אִישׁ אֲשֶׁר יִתֶּן לוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׁר
וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְאֵינֶנּוּ חָסֵר לְנַפְשׁוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר
יִתְאַוֶּה וְלֹא יַשְׁלִיטֶנּוּ הָאֱלֹהִים לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ כִּי
אִישׁ נָכְרִי יֹאכְלֶנּוּ זֶה הֶבֶל וָחֳלִי רָע הוּא׃ אִם
יוֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנִים רַבּוֹת יִחְיֶה וְרַב שֶׁיִּהְיוּ
יְמֵי שָׁנָיו וְנַפְשׁוֹ לֹא תִשְׂבַּע מִן הַטּוֹבָה וְגַם
קְבוּרָה לֹא הָיְתָה לּוֹ אָמַרְתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ הַנָּפֶל
כִּי בַהֶבֶל בָּא

בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות
החכם עם הכסיל : ושנאתי את החיים כי רע
עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל
ורעות רוח ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל
תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי ומי
יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי
שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל :
וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל
שעמלתי ושחכמתי תחת השמש : כי יש אדם
שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא
עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה :
כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא
עמל תחת השמש · כי כל ימיו מכאובים
וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל
הוא · אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה
את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי
מיד האלהים היא · כי מי יאכל ומי יחוש חוץ
ממני · כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת
ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס
לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות
רוח : ג׳ לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים :
עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור
נטוע · עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת
לבנות · עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד
ועת רקוד : עת להשליך אבנים ועת כנוס
אבנים עת לחבוק ועת לרחוק מחבק : עת
לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך
עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר
עת לאהוב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום
מה יתרון העושה באשר הוא עמל : ראיתי את
הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו
את הכל עשה יפה בעתו גם את העולם נתן

בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה
אשר עשה האלהים מראש ועד סוף : ידעתי
כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו
וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל
עמלו מתת אלהים היא : ידעתי כי כל אשר
יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין
להוסיף וממנו אין לגרוע והאלהים עשה שיראו
מלפניו · מה שהיה כבר הוא ואשר להיות
כבר היה והאלהים יבקש את נרדף : ועוד ראיתי
תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום
הצדק שמה הרשע : אמרתי אני בלבי את
הצדיק ואת הרשע ישפוט האלהים כי עת לכל
חפץ ועל כל המעשה שם : אמרתי אני בלבי
על דברת בני האדם לברם האלהים ולראות
שהם בהמה המה להם · כי מקרה בני האדם
ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן
מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה
אין כי הכל הבל : הכל הולך אל מקום אחד
הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר : מי
יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח
הבהמה הירדת היא למטה לארץ : וראיתי
כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא
חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו :
ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים
תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם
מנחם ומיד עשקיהם כח ואין להם מנחם : ושבח
אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר
המה חיים עדנה : וטוב משניהם את אשר
עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה
הרע אשר נעשה תחת השמש : וראיתי אני
את כל עמל ואת כל כשרון

המעשה

נאך דר דעה פֿון די (גאונים) זאָגט מן קיין (ברכה) איבר דיא (מגילה) נייארט איבר (אג י ז ה ל כ ד ר)

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגילה
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

דִּבְרֵי קֹהֶלֶת בֶּן דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָיִם ׃ הֲבֵל הֲבָלִים אָמַר קֹהֶלֶת הֲבֵל הֲבָלִים הַכֹּל הָבֶל ׃ מַה יִּתְרוֹן לָאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ ׃ דּוֹר הֹלֵךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמָדֶת ׃ וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ וְאֶל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זוֹרֵחַ הוּא שָׁם ׃ הוֹלֵךְ אֶל דָּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל צָפוֹן סוֹבֵב סֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל סְבִיבֹתָיו שָׁב הָרוּחַ ׃ כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מָלֵא אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לָלָכֶת ׃ כָּל הַדְּבָרִים יְגֵעִים לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹת וְלֹא תִמָּלֵא אֹזֶן מִשְּׁמֹעַ ׃ מַה שֶּׁהָיָה הוּא שֶׁיִּהְיֶה וּמַה שֶּׁנַּעֲשָׂה הוּא שֶׁיֵּעָשֶׂה וְאֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ ׃ יֵשׁ דָּבָר שֶׁיֹּאמַר רְאֵה זֶה חָדָשׁ הוּא כְּבָר הָיָה לְעֹלָמִים אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנֵנוּ ׃ אֵין זִכְרוֹן לָרִאשֹׁנִים וְגַם לָאַחֲרֹנִים שֶׁיִּהְיוּ לֹא יִהְיֶה לָהֶם זִכָּרוֹן עִם שֶׁיִּהְיוּ לָאַחֲרֹנָה ׃ אֲנִי קֹהֶלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלָיִם ׃ וְנָתַתִּי אֶת לִבִּי לִדְרוֹשׁ וְלָתוּר בַּחָכְמָה עַל כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמָיִם הוּא עִנְיַן רָע נָתַן אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ ׃ רָאִיתִי אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ ׃ מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתְקֹן וְחֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת ׃ דִּבַּרְתִּי אֲנִי עִם לִבִּי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חָכְמָה עַל כָּל אֲשֶׁר הָיָה לְפָנַי עַל יְרוּשָׁלִָם וְלִבִּי רָאָה הַרְבֵּה חָכְמָה וָדָעַת ׃ וָאֶתְּנָה לִבִּי לָדַעַת חָכְמָה וְדַעַת הֹלֵלוֹת וְשִׂכְלוּת יָדַעְתִּי שֶׁגַּם זֶה הוּא רַעְיוֹן רוּחַ ׃ כִּי בְּרֹב חָכְמָה רָב כָּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מַכְאוֹב ׃ אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי לְכָה נָּא

אֲנַסְּכָה בְשִׂמְחָה וּרְאֵה בְטוֹב וְהִנֵּה גַם הוּא הָבֶל ׃ לִשְׂחוֹק אָמַרְתִּי מְהוֹלָל וּלְשִׂמְחָה מַה זֹּה עֹשָׂה ׃ תַּרְתִּי בְלִבִּי לִמְשׁוֹךְ בַּיַּיִן אֶת בְּשָׂרִי וְלִבִּי נֹהֵג בַּחָכְמָה וְלֶאֱחֹז בְּסִכְלוּת עַד אֲשֶׁר אֶרְאֶה אֵי זֶה טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם מִסְפַּר יְמֵי חַיֵּיהֶם ׃ הִגְדַּלְתִּי מַעֲשָׂי בָּנִיתִי לִי בָּתִּים נָטַעְתִּי לִי כְּרָמִים ׃ עָשִׂיתִי לִי גַּנּוֹת וּפַרְדֵּסִים וְנָטַעְתִּי בָהֶם עֵץ כָּל פֶּרִי ׃ עָשִׂיתִי לִי בְּרֵכוֹת מָיִם לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמֵחַ עֵצִים ׃ קָנִיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וּבְנֵי בַיִת הָיָה לִי גַּם מִקְנֶה בָקָר וָצֹאן הַרְבֵּה הָיָה לִי מִכֹּל שֶׁהָיוּ לְפָנַי בִּירוּשָׁלָיִם ׃ כָּנַסְתִּי לִי גַּם כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגֻלַּת מְלָכִים וְהַמְּדִינוֹת עָשִׂיתִי לִי שָׁרִים וְשָׁרוֹת וְתַעֲנוּגֹת בְּנֵי הָאָדָם שִׁדָּה וְשִׁדּוֹת ׃ וְגָדַלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי מִכֹּל שֶׁהָיָה לְפָנַי בִּירוּשָׁלָיִם אַף חָכְמָתִי עָמְדָה לִּי ׃ וְכֹל אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ עֵינַי לֹא אָצַלְתִּי מֵהֶם לֹא מָנַעְתִּי אֶת לִבִּי מִכָּל שִׂמְחָה כִּי לִבִּי שָׂמֵחַ מִכָּל עֲמָלִי וְזֶה הָיָה חֶלְקִי מִכָּל עֲמָלִי ׃ וּפָנִיתִי אֲנִי בְּכָל מַעֲשַׂי שֶׁעָשׂוּ יָדַי וּבֶעָמָל שֶׁעָמַלְתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ ׃ וּפָנִיתִי אֲנִי לִרְאוֹת חָכְמָה וְהוֹלֵלוֹת וְסִכְלוּת כִּי מֶה הָאָדָם שֶׁיָּבוֹא אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר כְּבָר עָשׂוּהוּ ׃ וְרָאִיתִי אָנִי שֶׁיֵּשׁ יִתְרוֹן לַחָכְמָה מִן הַסִּכְלוּת כִּיתְרוֹן הָאוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ ׃ הֶחָכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ וְהַכְּסִיל בַּחֹשֶׁךְ הוֹלֵךְ וְיָדַעְתִּי גַם אָנִי שֶׁמִּקְרֶה אֶחָד יִקְרֶה אֶת כֻּלָּם ׃ וְאָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי כְּמִקְרֵה הַכְּסִיל גַּם אֲנִי יִקְרֵנִי וְלָמָּה חָכַמְתִּי אֲנִי אָז יוֹתֵר וְדִבַּרְתִּי בְלִבִּי שֶׁגַּם זֶה הָבֶל ׃ כִּי אֵין זִכְרוֹן לֶחָכָם עִם הַכְּסִיל לְעוֹלָם

צוּר כְּתָבָם בְּסוּר שְׁלִישִׁי וּנְתָנָם בְּאַהֲבָה לְזֶרַע הַמִּקְדָּשׁ: קִבְּלָה בַּשִּׁשִּׁי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי וּנְתָנָהּ יַחַד לְזֶרַע יְשֻׁרוּן: רֵאשִׁית וְאַחֲרִית חָקוּק בְּתוֹכָהּ וְהֵעִיד עֲלֵיהֶם שָׁמַיִם וָאָרֶץ: שִׁירֵר עָנָיו עַל זֹאת וְאָמַר שִׁירוֹת הַרְבֵּה * וּפָץ וְאָמַר אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן: תּוֹרָה תְּמִימָה הִנְחִיל אָרוֹן לִשְׁבָטִים כְּדֵי לְהַכְנִיסָם בְּגַן עֵדֶן לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: תּוֹרָה תְּמִימָה נָתַתִּי לָכֶם * עַמִּי וְנַחֲלָתִי קְרָאתִי אֶתְכֶם כְּדֵי שֶׁאֶתֵּן לָכֶם שָׂכָר טוֹב בָּעוֹלָם הַזֶּה וְחֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא: כאן אתחיל החזן בניגון דִּבְרֵי אֱמֶת וְחֻקֵּי צֶדֶק וְשֵׂכֶל טוֹב יִנְחֲלוּ עוֹשֵׂיהֶם לְעוֹלָם וָעֶד:

אָז שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת פֵּירוּשׁ עוֹנְשָׁן וּמַתַּן שְׂכָרָן אִמְרוֹת טְהוֹרוֹת מְזֻקָּקוֹת שִׁבְעָתַיִם צְרוּפוֹת כַּכֶּסֶף וּבְחוּנוֹת כַּזָּהָב: אֲהוּבִים שְׁמָרוּם עֲמוּסִים חֲקָרוּם בְּכָל לֵב נְצָרוּם * בְּחָכְמָה דְּרָשׁוּם * אֶת אֵלֶּה תִּזְכּוֹר לָנוּ אֱלֹהַּ מָעֻזֵּנוּ וְתִרְצֶה לָנוּ וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ: עֶלְיוֹנִים שָׂשׂוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ בְּקַבָּלַת תּוֹרָה הַכְּתוּבָה מִסִּינַי תּוֹאַר כַּלָּה מְאֹד נִתְעַלָּה * בְּקַבָּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים:

אלהינו ואלהי וכו' והכהנים עולין לדוכן תאמר כמוסף של סוכות קדיש שלם אין כאלהינו עלינו קדיש יתום יגדל

אנטפאנגן זי זעקסט טאג אין סיון דז דא איז דער דריטה חודש הט ער זיא געבן צו ישראל דיא דא ווארן גאר פיינט אונטר אננדר דז זעלביג אמל (ראשית) וואש דא איז גוועזן פון בריאת עולם אונ' וואש דא ווערט זיין צום לעצטן פון דר וועלט אלז איז דא אינן גשריבן אונ' הט אויך זי בשטעטיגט הימל אונ' ערד (שירר) ער הט גזונגן פיל געזאנג דר דעמוטיגר משה רבינו אויף דען שבח פון דר תורה די שטין אין דר שירה (האזינו) אונ' הט היכטן אויז גלאזין עז איז ניקט צו גלייכן צו גאט ישראל (תורה) איין תורה די דא איז גנץ עט אנגלעגט קיין זאך דרינן דיא איין מענש זאל כון אונ' גוט זיין צום גוף אונ' נשמה די הט ער אלן ערבן דר הער הקב"ה צו זיינם פאלק די צוועלף שבטים דז זי מיט איר זוכה זעלן זיין צו איין גין אין דען גן עדן צו איביגליך איין גנצי תורה האב איך געבן אונ' הב איך גהייסן פון אירכט ווילן איין פאלק אונ' איין ערב דז איך הב אין עולם דז איך וויל איך געבן איין גוטן לון אויף דר וועלט אונ' איין גוט חלק אויף יענר וועלט דז איז אייטל וואריד אונ' גרעכטי אונ' די דא מקיים זיין אירי מצות די ווערן ערבן צו איביג אונ' צו אירא איינטלן טוב אין

אז דען דא ער גאב אין דיא זעקס הונדרט אונ' דרייא צעהן מצות דא זאגט ער נאך צו משה רבינו איר פירוש פון איטליכר מצוה אז ווייא זיא שטיאן אין דיא גמרא אויך איר עונש פון די עבירות אונ' דען שכר פון די מצות עס זיין אייטל רייני ריד אז איין זילבר דז זיבן מאל גלייטרט איז וואורן אונ' אז איין גפרובט גאלד אונ' דרום אויך איר ישראל דיא דא זיין גלובט צו גאט יתברך די ער הט אויף זייני אריס גטראגן היט זיא אונ' פארשטט זי אונ' מיט גאנצן קלוגליכן הערצן דרשנת זיא דען ווערט אונש אונזר גאט דר דא איז אונזר שטארק דש זכות גדענקן אונ' אונזר תפילה גיווערן אונ' באוועגן אונש די מלאכים דא זי זאכן דש עס גאטס ווילן וואר דש ער די תורה געבן וואלט צו ישראל דא וואורן זיך פרייאן אך די אונטרשטן עובדי אלילים (עלזו) ווארן זיך פרייאן דא ישראל אנטפאנגן דיא תורה אויף הר סיני אז דש גשטאלט איינר כלה דיא זער גליבט איז שוא ווארן ישראל דא זיא אנטפאנגן אן דיזן טאג דיא (עשרת הדברות) כ'

וּבִשְׁנֵי לֻחוֹת חֲקַקְתָּם * וּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת הִנְחַלְתָּם * עַל יְדֵי נֶאֱמָן נְתַתָּם
וּבֵין שְׁנֵי כְּרוּבִים הִנַּחְתָּם: זֵרוּז מִקְרָא וְתַרְגּוּם תּוֹרָה וּנְבִיאִים שְׁמוֹנָה
וּכְתוּבִים אַחַד עָשָׂר: חִקְרֵי הֲלָכוֹת וּסְדָרִים שִׁשָּׁה * וַעֲלֵיהֶם תַּלְמוּד
שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה: טַעֲמֵי מִשְׁלוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וָאֶלֶף
יְחִידָה נְתוּנָה לְשִׁשִּׁים רִבּוֹא לְעַם אֲשֶׁר בָּחַר מִשִּׁבְעִים לְשׁוֹנוֹת:
כְּתוּבָה בְּאוֹתִיּוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם וְגַם בְּשֵׁם הַמְּפוֹרָשׁ בְּשֵׁם וּשְׁנַיִם:
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד עֲשָׂרָה כְּתָרִים כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה
אָרוֹן: מֶלֶךְ הִדְּרָהּ בְּרוֹב נוֹרָאוֹת * אִזְהֲרָהּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל
יְכַנֶּהָ * נִקְרָא שֵׁמוֹת שִׁבְעִים וְעַמּוֹ בָּחַר מִשִּׁבְעִים * וּשְׁמוֹ מַעְלָה
לְמַעְלָה מִשִּׁבְעִים: סִדְּרָהּ בְּסִימָנִין וּבְמָסוֹרוֹתֶיהָ וּבְדִקְדּוּקֵי חֲקִירוֹת *
בְּדִינֵי מָמוֹנוֹת וְדִינֵי נְפָשׁוֹת: עֲטִיפַת הַהוֹן צָהֳלָה וְרִנָּה יִרְאָה וּנְבוּאָה *
הִגָּיוֹן וּמְלִיצָה תִּפְאֶרֶת וְשִׂמְחָה: פִּרְקֵי אֲגָדוֹת וְעֶרְכֵי עִנְיְנוֹת
דִּקְדּוּקֵיהֶן וְדִקְדּוּקֵי סוֹפְרִים: צוּר

אונ׳ תרגום אונ׳ די ספרי נביאים די דא זיין אכט אונ׳ אייך ספרי כתובים (חקרי) צו פארשן די הלכות די דא שטין
אין די ששה סדרים אונ׳ די גמרא דרויף דיא דא זיין זעקס אונ׳ דרייסיג מסכתות (טעמי) צו פר שטין דיא טעמים
פון דיא דרייא טויזנט ביישפיל דיא דא שטין אין משלי אונ׳ דיא פינף גזאנג דיא דא שטין אין שיר השירים די
זאל מן לערנן (יחידה) די תורה דיא דא איז איינציג אונ׳ קייני אנדר די וואר גיגעבן צו דעם פאלק ישראל דא זיא ווארן
זעקס מאל הונדרט טויזנט דיא ער האט דער וויילט פון שבעים לשונות (כתובה) זיא איז ווארן גשריבן מיט דיא צווייא
אונ׳ צוואנציג אותיות אונ׳ מיט דען (שם) דער דא ווערט בשיידן אין צווייא אונ׳ זיבציג גשטאלט (לכל) צו איטליכם אות
ער האט גקרינט מיט צעהן קרונן די אותיות די דא זיין איין גענצליך גשריפט דס ווערק פון הקב״ה (מלך) דר קיניג
הקב״ה האט בישינט דיא תורה מיט פיל פורכצואונגן די דרינן שטין אונ׳ אין איטליכר דר איין בר ישראל גהייס
ווערט דר זאל גווארנט זיין אן זיינם הייליגן נאמן דז ער אין ניט זאל גדענקן צו אום זונסט אדר אין איין אומריינן אורט (נקרא)
ער ווערט גירופן מיט זיבנציג שמות הקדושים אונ׳ זיין פאלק הט ער אויז דר וויילט פון זיבנציג פעלקר אונ׳ זיין נאמן איז
גלובט איבר דיא זיבנציג מלאכים דיא דא הימל זיין איבר די עכו״ם (סדרה) ער האט גסדרט אין דר תורה פיל סימנים
דיא זיין ווארדן איבר ענטפרט אוז צו בטייטן אויך זיין פיל דקדוקים דא מין צו פארשן פיל גוטי דברי תורה דרויס
צו לערנן מיט דינים די ממון אן טרעפן אונ׳ דינים די נפשות אן טרעפן איז דיא תורה גסדרט (עטיפת) עז איז איין
קבלה צו מאכן (תגין) אן די זיבן אותיות אין דר ספר תורה אונ׳ דר סימן איז שעטנזגץ דז איז ארויז דס
דר די תורה קאן אונ׳ לערנט זי דר איז זוכה צו שמחה צו ווערן גיקרינט מיט שונהייט אונ׳ צו רייניקייט אונ׳ אז
דר מענש גמאכט פארכטיג איז דר איז זוכה צו זיין אז לייט גוט איטליג אונ׳ אין דבר אויף דיא זעלביגן אותיות טרייבט
אין דר ספר תורה דרייא טטריכלייך (פרקי) די פרקים די זיין מייטל אגדות אונ׳ די מעשה פון אל די זאכן אונ׳ דיא
דקדוקים די דא האבן מדקדק גוועזן דיא תלמידי חכמים אלז איז ארויז אין דער תורה אונ׳ הקב״ה האט זי גלערנט
מיט משה רבינו (צור) דר בישעפר האט גשריבן דיא תורה אין דרייא הייליקייט איינס הייסט די הייליך קייט פון
מעשה בראשית דז האט גלערנט אן זייני פערכטר אונ׳ דיא הייליקייט דער טעמים פון אלות דיא
הט ער גלערנט צו זייני רעכט פערטיגי אונ׳ די הייליקייט דר הייליגן זאכן די הט ער גוויזן דען נביאים אונ׳ שטיט
אלז אין דר תורה דיא ער האט גיגעבן מיט צייכנשפט צו דען הייליגן זאמן פון אברהם יצחק ויעקב (קבלה) ער האט

מַיִם רַבִּים: שָׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז בִּטְנִי לְקוֹל צָלְלוּ מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין בָּקָר בָּרְפָתִים: וַאֲנִי בַּיהֹוָה
שְׂפָתַי יָבֹא רָקָב בַּעֲצָמַי וְתַחְתַּי אֶרְגָּז אֲשֶׁר אֶעֱלוֹזָה אָגִילָה בֵּאלֹהֵי יִשְׁעִי: יְהוִה אֲדֹנָי
אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם יְגוּדֶנּוּ: כִּי חֵילִי וַיָּשֶׂם רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמוֹתַי
תְאֵנָה לֹא תִפְרָח וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים כִּחֵשׁ יַדְרִיכֵנִי לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹתָי:
מַעֲשֵׂה זַיִת וּשְׁדֵמוֹת לֹא עָשָׂה אֹכֶל גָּזַר

נאך דער הפטרה גיט דער חזן שבקהל אונ' זיין ספר אין ארון אונ' מאכט אין מיט זיכן אתגדל:
(אין מיין טייל קהלות זאגט מן דאז נאך דעם ערשטן פסוק פון דר הפטרה):

מיוסד על שם המחבר יעקב ברבי מאיר לוי

יְצִיב פִּתְגָּם לְאָת וּדְגָם. בְּרִבּוֹ רִבְבָן עִירִין: עֲנִי אֲנָא בְּמִנְיָנָא. דְּפַסְלִין אַרְבְּעָה טוּרִין
קָדְמוֹהִי לְגוֹ מוֹהִי נְגִיד וְנָפִיק נְהַר דְּנוּרִין: בְּטוּר תַּלְגָּא נְהוֹר שְׁרַגָּא. וְזִיקִין דְּנוּר
וּבְעוּרִין: בְּרָא וּסְכָא מַה בַּחֲשׁוֹכָא וְעִמֵּיהּ שָׁרְיָן נְהוֹרִין: רְחִיקִין צְפָא בְּרָא שִׁטְפָא וְגַלְיָן לֵיהּ
דְּמִטַּמְּרִין: בְּעִית מִנֵּיהּ הַיַת הוֹרְמָנֵה וּבַתְרוֹהִי עֲדֵי גוּבְרִין: יוֹדְעֵי הִלְכְתָא וּמַתְנִיתָא וְתוֹסֶפְתָּא
סִפְרָא וְסִפְרִין: מֶלֶךְ חַיָּיא לְעָלְמַיָּא יִמְנַן עִם לְהוֹן מְשַׁחֲרִין אֲמִיר עֲלֵיהוֹן כַּחֲדָא יְהוֹן וְלָא
יִתְמַנּוּן הֵיךְ עַפְרִין: יְחוּרוּן כְּעַן לְהוֹן בְּקַעַן יְטוּפוּן נַעֲוֵהִי חַמְרִין: רְעוּתְהוֹן הַב וְאַפֵּיהוֹן צְהַב
יְזַהֲרוּן בִּנְהַר צַפְרִין: לֵיהַב. תְּקוֹף וְעֵינָךְ זְקוֹף חֲזֵי עֲרָךְ דְּבַךְ כַּפְרִין: וִיהוֹן כְּתִבְנָא כְּגוֹ
לִבְנָא כְּאַבְנָא יִשְׁתַּקִּין הַפְרִין: יְהוֹנָתָן גְּבַר עִנְוְתָן בְּכֵן לֵיהּ נִמְטֵי אַפְרִין:

מוסף ליום שני של שבועות

אונזגט אטרי אונ' דז קהל ווארט שאונה עטרה אונ' דר נאך ווארט דר חזן שאונה עטרה ביז (ושני תאירים בה לכתן) אונ' אן טבת ביז (זכר לאשה ברמשית) אונ' דען זאגט אן (אזהרת):

אַזְהָרַת רֵאשִׁית לְעַמְּךָ נָתַתָּ * מִצְוֹת עֲשֵׂה וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה:
בְּמִסְפַּר בְּמִפְקַד הֵם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ * כְּנֶגֶד יְמוֹת
הַחַמָּה: גַּם מִצְוֹת עֲשֵׂה מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה * כְּנֶגֶד אֵבָרִים
שֶׁבָּאָדָם: דּוֹק וְחֶלֶד הֵעַדְתָּ בָּנוּ * עַל עָנְשָׁן וּשְׂכָרָן: הַחַיִּים וְהַטּוֹב
וְהַמָּוֶת וְהָרַע הוֹרֵיתָ לָנוּ עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת וְקָשַׁרְתָּ לָנוּ עֲשָׂרָה כְּתָרִים

אזהרת דיא אלות זאל אן גימערקט זיין דז האט אך זיין זיא אונ' אלזו די ווארט (אזהרת) אין דר לאז האט דאס
איז ווערט הונדרט אונ' דרייא לעהן די האט געבן אין דר תורה דידא הייסט ראשית דרום דז זי איז
פון ערשטן ווארן בשאפן דא ארונטר זיין אלות דיא אן טאן זאל אונ' עבירות דיאן לאזן זאל (באמספר) איר לאז פון די
עבירות זיינן דרייא הונדרט אונ' זעכציג אונ' פינף אז די טאג איז יאר זיין (גם) אך דיא אלות דיאן טאן זאל
דיא זיין צווייא הונדרט אונ' אכט אונ' פירציג אזו פיל אז דר אדם גלידר איז. לייב האט (דוק) דו האסט גילייגט איבר
אונז הימל אונ' ערד דז איר זאלן די תורה הלטן אונ' דען זאלן זי אונז געבן אונזר לוין ווען איר זי ח"ו ניט ווערט הלט
אונ' איין גוטן לון דז איז דז גוטי לעבן ווען איר זיא הלטן (הורית) דו האסט אונז גוויזן לו הלטן די עשרת הדברות
אונ' האסט אונז גקרינט איט לעהן קרונן דז זיין זיא שבת ראש חודש פסח שבועות סוכות ראש השנה יום כפור
גן עדן אשיח עולם הבא ובטני) אונ' אויך צווייא טאבלן האסט די אויז גיגראבן אונ' האסט זי אכן ערבן דען עולם
הבא איט די לוחות דיא דוא האסט געבן דורך משה רבינו דיין וואר הפטיגר דיא האסט גלייגט זיא אין ארון הקודש
צווישן די צוויא פיגל די אריבר שטונדן (ורוו) אין איטליכר בר ישראל זאל גמערקט זיין לו לערנן דיא תורה איגעבן

בית מסלדים ומהללים * וזה אֶ זה קוראים ושואלים · לקדוש וברוך׃
תפארת מכללים * רוממות למלכם ממללים * ועזוזו ונוראותיו
מגדילים * ושלוש קדשה לקדוש בקודש מעלים׃

איינר רופט צום אנדרן אונ׳ פרעגט אונ׳ זיא זאגן קדושה זאגן אונ׳ קריגן איט שונהייט הקב״ה דר דא איז הייליג אונ גלובט דר היבונג צו אירן קיניג זיא רידן אונ׳ גריסן די צו לוב פון זייני שטארקי פארבצווקייט אונ׳ איט דרייא קדושות לובן הקב״ה דער דא איז הייליג

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אֶ זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו
אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמתם שרפים לעמתם ברוך
יאמרו׃ ברוך כבוד יי ממקומו׃ ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כמחכים אנחנו לך׃
מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון׃ תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים
עירך לדור ודור ולנצח נצחים׃ ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עזך על ידי
דוד משיח צדקך׃ קהל ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה׃

דער חזן זאגט ווייטר לדור ודור גנץ טאוכה עשרה גנץ הלל גנץ קדיש דער נאך זאגט מן מגילת רות ווערטשו פינדן סוף האחזור לאפטיר קורין בפרשת פנחס׃

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה
ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃ והקרבתם
עלה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל
אחד שבעה כבשים בני שנה׃ ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני
עשרנים לאיל האחד׃ עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים׃ שעיר עזים אחד
לכפר עליכם׃ מלבד עלת התמיד ומנחתו
תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיהם׃

הפטרה יום שני של שבועות בתרי עשר בחבקוק סימן ג׳

תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות׃

בקצת קהלות אומרים כאן יציב פתגם

ב יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך
בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז
רחם תזכור׃ אלוה מתימן יבא וקדוש מהר
פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה
הארץ׃ ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם
חביון עזה׃ לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו
עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו
הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם
לו׃ תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות
ארץ מדין׃ הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים
אפך אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך
מרכבתיך ישועה׃ עריה תעור קשתך שבעות
מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ׃
ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום
קולו רום ידיהו נשא׃ שמש ירח עמד זבלה
לאור חציך יהלכו לנגה ברק חניתך׃ בזעם
תצעד ארץ באף תדוש גוים׃ יצאת לישע עמך
לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע
ערות יסוד עד צואר סלה׃ נקבת במטיו
ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם כמו
לאכל עני במסתר׃ דרכת בים סוסיך חמר

ושמורה ובכל מצוה שבח בענין בה סדורה להתברך בהוגיה בכל יום ברוך נותן התורה: ובאלף שהיא לכל האותיות ראש * פתח באנכי לדברות ראש להודיע שהוא אלהי קדם ראש * בראשית ראש ובאחרית ראשון ואחרון בסוף ובראש צופה מה יהיה בסוף מראש ולמה באלף פתח בראש כנגד אלף דור שצפה מראש ולתן להם אמונת ראש לצוות להם דבר מראש ועבר מהם תשע מאות ושבעים וארבעה לפרוש ולסוף עשרים וששה דורות חשק תבואת ראש דבר צוה לאלף דור מראש לנחול חוק נסוכת ראש בתעצומותיה לחקור ולדרוש להשתחוות ולכרוע ולקוד ראש לאל היוקים המתנשא לכל לראש ובשורם צבאות אלים כי למתן דת זכו סגולים ויכברו בה נרגלים נתנו שבח ותהלה לאל אלים והמון גדודים וכתי אראלים שיר ותשבחות מפארים ומהללים ושרפים ממעל להם עומדים ומעלים וליושב על כסא רם ונשא מגדילים וצבאות גבורי חילים * מנעימים שיר הלולים ופאר כרובים ורעש גלגלים במתן אמון היו גילים ומלאכי אש ומים בלולים בשמחת נות

ברכה אין טאג אויך מיר (ברוך אתה יי נותן התורה) גלויבט זייא גאט דר אונז האט געבן די תורה אונ' איז דער (אלף) די דא איז די ערשטי אין אלי אותיות האט ער אן גיהובן די עשרות הדברות דז איז דש ווארט (אנכי) דש זאגט ארויז זיין דש ער איז דר ערשטי אונ' דרום הייסט ער (אלהי קדם) דר גאט דר דא וואר אי די וועלט ווארד בשאפן ער איז דר ערשט פון אן היבן אונ' דש ענד פון אויז גאנג דר וועלט ער זאגט אום ערשטן וואש ווערט זיין אם ענד: דרום אויך הייבט זיך די עשרת הדברות אן איט דרן (אלף) דען דש ווארט (אלף) איז טייטש טויזנט דען הקב"ה וואלט די תורה געבן די דא הייסט (אמונה) אין טויזנט דורות דען וואלט ער ערשט גביטן די תורה אין האלטן דא ער זאך דש דר וועלט גאר זיכריג איז אונ' קען קיין קיום הבן נייארט עש אוו אין וועלט זיין (זכות התורה) דא הט ער איבר הופט ניין הונדרט אונ' פיר זיבציג דורות אונ' האט די תורה געבן אין זעקש אונ' צוואנציג דורות פון אדם הראשון ביז משה רבינו דען גאב ער זי אין ישראל די דא הייסן זיין ערשטי פרוכט כאווארזי זיין אזו הייליג אז תרומה דיא דא ווערט אום ערשטן אב גשיידן פון דר תבואה אזו זיין ישראל די תרומה די האט ער אמאל ערבן די תורה די דא וואר ג הערשט אי די וועלט ווארד בישאפן אונ' איט גאנץ אונזר שטערק אין דרשן זיא אונ' פארשן איר אלות אונ' הקב"ה דרום דאנקן דז ער זי אונז געבן האט אונ' לובן אין אים אונ' נייגי איט דען קאפף אין גאט דר דא לעבט אין איביג אונ' דר הילט אלי די הויך אונ' חשוב ווערן אונ' דא זי זאגן דז הער דיא מלאכים די גלייבטן ישראל ווארן זוכה אין דר תורה אונ' איט איר זיא ווארן גיערט דען לובטן זי הקב"ה דער גאט אלי געטר איבר אלי געטר אונ' פיל כיתות דר מלאכים די דא הייסן (אראלים) די לובטן צוש שירות אין הקב"ה אונ' אויך ברענגדי מלאכים די טוזנדן נעבן זי אונ' זיא אייפר הקב"ה דר דא זיצט אויף דעם שטול דען הובן אונ' דר הובן אונ' די הער די שטארקי קרעפטיגי מלאכים דיא זיין איט גזאנג אויף די מלאכים די דא הייסן (כרובים) אונ' די מלאכים ד, דא הייסן (גלגלים) די ווארן זיך פרייאן אן טאג דא די תורה ווארד גיגעבן אונ' די מלאכים די דא זיין גאייסט איט וואשר אונ' פייאר די ווארן זיך פרייאן אונ' ווארן לובן גאט אן טאג דער פרייאונג פון ישראל אונ'

פיירי

והעמיד ענני כבוד גדלו * וגשמי נדבות הניפו והזילו ויחיו וישבו שנים עשר מיל בתוקף חילו * ודברו לציר ואמרו לו קרב אתה ושמע מלולו * ודבר עמנו קנין פעלו * פן נמות מאימת קולו וישמע אל דברי קהלו וייטב לפניו וגם ערב לו * ויקרא לציר ולמרומו העלו וביננו לבין עם שלישי עלו * והעמידו ונגש אל ערפלו * ופנים בפנים דבר לו וקרנים מידו לו, ידדון ידדון רעשו למולו ודברו לפני צור ואמרו לו, מה אנוש כי תגדלו ומה תחשבהו למקומנו להעלו קנין שעשועים להנחילו והשיבם אל הניחו לו * מאז חשקתיו להגדילו * ולהכנס לפני ולפנים רשות נתתי לו שבוית מרום לתת לו * מנת חלקו וגורלו: ללמד לבני כל אשר ידבר לו: ומהר סיני קבלו תורה * לא מפי מלאך ולא מפי שליח אמורה כי אם מפי מלך עוטה אורה טהור עינים ויראתו טהורה * מפי גבורתו לבחירו הורה דת באר היטב מבוארה בדבור באמירה בצווי באזהרה בתלמוד באגדה במשנה במקרא * בחקה במצוה בברית גמורה * ערוכה בכל ושמורה

טבת) פֿון וועגן די פֿארכט זיינר קראפֿט אונ' איר (כשאות) פֿליהטן אוועק פֿון דש הערן זיינר לירליכה שטים אונ ער האט אויך גישטעלט זייני גרושי הערליכה וואלקן אונ' בלויגליכה רעגן הבן זי אויך גיהובן אונ' אכן ריכן אונ' זיא לעבטן אונ' קערטן ווידר צוועלף (תחום שבת) איט זיין שטארקי אמכט אונ' זי רידטן (לציר) צו דעם בוטן (אתה רבינו) אונ' זאגטן צו אים גינעהן דוא אונ' הער (אזנו) זיין ריד אונ' ריד איט אונש פֿון דען קויף זיינש וועדק דען פֿלייכט זאלטן איר שטערבן פֿון די פֿארכט זיינר שטים אונ' ער הערט צו די ריד זיינר זאמלונג אונ' עש גפֿיל אים וואול אונ' וואר אים אן גינעם אונ' ער רופֿט צו זיינם באטן אונ' ברעכט אים הרויף אין היאל אונ' צווישן זיך אונ' זיין פֿאלק האט ער אים צו איין דריטן גישטעלט אונ' ער שטעלט אים אונ' ער גינעכט צו (ערפֿל) זיין נעבל אונ' אן גיזיכט קיגן אן גזיכט ער רידט איט אים אונ' די גלאנץ זיינכט אן גזיכט האט ער פֿון אים גיקריגן (ידדו) זיא פֿר וואגלט ויך דיא אלאכים אונ' רוישטן קיגן אים אונ' שפראכן פֿר דעם בשעפֿר אונ' זאגטן צו אים וואש איז איין אענש דז דו אים זאלשט אזו גרוש אכן אונ' וויא אכטשטו שיט אזו פֿיל דש ער זאל צו אונזר אורט. אויך גיברמכט ווערן אונ' אזו איין ליבליכן קויף צו אכן ערבן איך דא ענטפֿרט גאט צו אים צו אים לאזט אין בלייבן דען איך הב אים פֿון לאנג גלוסט צו אכפֿרן אין אונ' הב אים געבן רשות צו איין גין אינן וועג צו פֿאכגן די געשענקט דש היאל כלואר דיא תורה דז ער זאל לערנן אייני קינדר אל: וואש איך ווער רידן צו אים (ואהר) אונ' פֿון בערג סיני הבן זי אקבל געוועזן די תורה זי איז ניט גיזאגט געווארן פֿון קיין אלאך נאך קיינן שליח נייארט פֿון דעש אונד הקב"ה (עוטה) דר דא איז אום גיאונדן איט ליכט פֿון אונד זיינש שטארק צו זיינם אויש דר ווילן ער הט אורה הורמה געוועזן אלז הט ער איט אים וואול בשיידליך גלערנט עז זייא די פֿרשיות די אן היבן (וידבר) אדר עז זייא די פֿרשיות די זיך אן היבן (ויאמר) עש זייא די אזהרות אדר עז זייא די עבירות עז זייא די גמרא עש זייא די אגדות עש זייא די אשניות עש זייא עשרים וארבע עש זייא די גזעץ די קיין טעם דרויף איז אונ' עש זייא די גזעץ די זי (טעם) האבן אן אלש האט גאט פֿרשניטן איין ברית דש ישראל זאלן אלש לערנן אונ' קיינש פֿר אכטן ח"ו אונ' איט גכלן צייב רידן דען ווערט עש גהיט אים אענטן אונ' איטליכה אלות די דא אינן איז די האט איין (סדר)

אמות העולם פחד קראם ורעד החילם * חיל כיולדה הבהילם נעו
ורעדו וסר צלם ואצל קמוץ באו כלם לנחש בקסמי קלקולם *
ושאלו לו מה זה הבא לעולם שמא היום למימיו חוזר עולם * יי
למבול ישב לבא לעולם והשיב אותם כשואלם יי עז לעמו יתן
להנחילם וכשמעם כך נמו כלם יי יברך את עמו בשלום : ודרת
להשכילם : וכל דור ודור ומנהיגהם * אשר עמדו לפניהם
והעתידים לעמוד אחריהם כלם העמידה בסיני עמהם להוריעם
כי דור דיע נחשק מכלהם טוב טעם ודעת להשכיליהם * וכל מום
לא היה בהם כי שלמים ומושלמים היו כלהם בהגלותו בסיני עליהם
בפנים הרבה נראה להם מדבר אנכי עם כל אחד ואחד מהם פנים
בפנים להראותיהם פנים באימה למקרא למוריהם פנים בינוניות
למשנת ערכיהם * פנים שוחקות לתלמוד חכמיהם * פנים מסבירות
לאגדות טעמיהם * כעתיק יומין וצח נראה להם נחמדים בהר חמד
ערך לפניהם וחקים ומצות טובים וישכר אתנניהם * אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם כי חיים הם למוצאיהם * למען ירבו ימיהם
וימי בניהם ; ודבור אחד מפיו במללו * שתים זו בהשמיעו לקהלו *
רחקו שנים עשר מיל מפחד חילו * ופרחו נפשם ממשמע הוד קולו *

קאום דש וואר בלעק קאמן זיא אלי לו רעטלן איט איר פר דערבליכה לוי בריית אונ' זיא פרעגטן איין וואש קואט דא
איילונד אין די וועלט פליישט ווערט הייכט די וועלט אידר לו וואסר די גאט זעלט אידר לושן איין אבול קואן אין די וועלט
דא האט ער זיא געענטפרט אויף איר פראג גאט ווערט די דיא טערקי תורה געבן לו זיין פאלק לו אמכן ערבן זיא אונ'
אז זיא דז הערטן (כאן) רידטן זיא אלי גאט ווערט זיין פאלק בענטשן איט פריד אונ' זיין רעכט לו אמכן פר שטין זי אונ'
איטליכש גבירדא איט אירי מנהגים דיא פר זיא זיינן אויף גישטנדן אונ' די דא ווערן נאך אויף שטין דיא האט ער אלי
אויף סיני בייא זי גישטעלט לו לאזן וויסן זיא דז דש פר שטענדיג דור אין דיא דבר וואר גילושטיגר ווערדר זיא אלי איין
גוטן טעם אונ' פר שטנד לו אמכן קליגן זיא אונ' קיין גיברעך ווארן אן זיי דען זי ווארן אלי גנץ אונ' פול קואן אז גאט הט
זיך אויף סיני לו זי אנטפלעקט דא הט ער זיך אין פיל מראייא גישטאלט לו זי ביוויזן ער רידט דש ווארט (אנכי) איט
איין איידרן און זיא פר טיידני גישטאלט האט ער לאזן זעהן זיא איין פארכלום גישטאלט לו די דא לערנן פסוק איין
איטל אעסיג גישטאלט לו די דא בירייטן זיך לו דר (משנה) איין לאכנדיג גישטאלט לו דיא קלוגי לייט אין די גמרא איין
פריינטליך גישטאלט לו די דא וויסן טעאים לו געבן אין די אגדה גלייך אז איינר דער דא איז אלט פון טעג האט ער
זיא פר גליכן גלושטיגה זאכן האט ער פר זיא אן בירייט אויף דעם גלושטיגן בערג אונ' גיזעץ איני גוטי גיבאט אונ' דען
לון דש אין זאל ווערן גיגעבן דז דר אעטש זאל די זעלביגה טון אונ' זאל דריכן לעבן דען זי זיינן דש לעבן פר די זעלביגה
די זיא פינדן דא איט זיא זאלן פר אערן אירי טעג אונ' דיא טעג אירי קינדר אונ' ערשט רידט ער איט זיא דז ערשטי
געבאט אונ' אז ער דז לוויטי אבט הערן לו זיינר פר זאמלונג זי ווארן דר ווייטרט לוועלף אחתא

מבהיקי מתוק לנפש ומרפא לעצם מפיקים עץ חיים: היא למחזיקים
וכעלתה על רעתו ליתן תורה לעמו בא מסיני בכבוד נועמו * וזרח
משעיר למו וערך לא תרצח לפנימו ועל כי בחרבם החיימו לא קבלו
עול תורה עלימו ומהר פארן הופיע למו לא תגנב שנן במחנימו ועל
כי בגניבות ובגזילות הם מפעלימו לא קבלו עול תורה עלימו ואתה
מרבבות קדש לתת עוז לעמו הם קבלו עול תורה עלימו * ונעשה
ונשמע הקדימו טרם נשמע נעשה נמו וצדקה בה נחשבה למו
ולשני כתרים סימו למלוכה ולכהונה וללויה אימו * ובעשרה
קדושין קדשם אל לשמו ובשבעים שמות יחסם לאמו * ובשלש
עשרה מדות תוצאותם בקימו וכל שמם בשמו * וכאזור לחלץ
הדביקם לנואמו ולסיני הטה שמי מרומו * וירד הוא וכל קדושיו
עמו * והגעיש והרעיש והרעיד הרומו ואחת בדברו החריד עולמו
ועשרים וארבעה מיל מהלך נעו עמו שתים זו כהשמעו נועמו:
ורגזו וחלו כל באי עולם מאימת חי העולם בדברתו לדבר לעם
עולם רעשו אמות

זויגן זי ליטן אויז איין זיסיקייט פֿר די זעל אונ' איין היילונג פֿר די ביין ווש איז איין בוים דש לעבנס פֿר די זיך אן איר
שטערקן אונ' אז גאט הט אין זיין זין גיהאט צו געבן די תורה צו זיין פֿאלק איז ער גיקומן פֿון (סיני) מיט זיינר הערליכֿ
קייט אונ' האט ערשט גישיינט פֿון שעיר דז איז די פֿאמע פֿון אדום אונ' האט זיא װעלן די תורה געבן אונ' אז ער האט
אים פֿאר גישטעלט דז גיבאט דו זאלשט ניט מארדן אונ' וויל איר לעבן בשטיט מיט דעם שווערד האבן זי די זאך פֿון דער
תורה ניט װאלן אויף זיך נעמן דר נאך האט ער זיך ערשיינט פֿון דעם בערג (פֿארן) אונ' האט װעלן די תורה געבן אן
דיא ישמעאלים אונ' הט זיא פֿאר גלייאנט דוש זאלשט ניט שטעלן אונ' וויל איר װערק איז מיט שטעלן אונ' רויבן
האבן זי דש יאך פֿון דר תורה ניט װעלן אויף זיך אנטפֿנגן דען איז ער גיקומן מיט צעהן מאל צעהנט טויזנט הייליגה
מלאכים צו געבן די שטארקי תורה אן זיין פֿאלק ישראל די האבן אויף זיך גנומן דש יאך פֿון דר תורה אונ' האבן ערשט
גזאגט מיר װעלן טאן אונ' דר נאך מיר װעלן הערן אז זי האבן גירעט מיר װעלן הערן האבן זיא גירעט מיר װעלנש טאן
אונ' דש איז זיא פֿר איין צדקה גירעכנט געװארן אונ' איין אידר איז בצייכנט געװארן מיט צװייא קרונן אונ' האבן גקריגן
די (מלוכה) אונ' די (כהונה) אונ' די (לויה) אונ' מיט צעהן הייליקייט האט ער זיא גיהייליגט צו זיינם נאמן אונ' מיט
זיבנציג נאמן האט ער זיא אייחס גיװעזן צו זיינם פֿאלק אונ' מיט דרייא צעהן מדות האט ער בישטעטיגט אונ' האט
איר נאמן גישטעלט אין זיין נאמן אונ' אז איין גירטל (לחלץ) אן דיא לענדן הט ער זיא ביהעפֿט אן די ריד פֿון די תורה
אונ' אויף דעם בערג סיני האט ער גינייגט זייני הימל אונ' ער איז גנידרט מיט אל זייני הייליגה אונ' האט אמכן
טוראן אונ' רויטן אונ' ציטרן זיין ערד אונ' אז ער דז ערשטי װארט האט גירעט האט ער דער שרעקט זיין װעלט אונ'
איר אונ' צװ אונ' צוואנציג תחום שבת װייט װארן זי פֿר װאגלט אונ' אז זיא צװייא גבאט פֿון אים הערטן דא ציטרטן אונ' דער
שרעקטן אז דיא דא קאמן אין דיא װעלט פֿון דיא פֿארלט פֿון גאט דער איביג לעבט אין זיינם נידרן צו רידן מיט דש
איביגי פֿאלק ציטרטן דיא פֿעלקר דר װעלט אין אנגשט האט זיא ביגעגנט אונ' ציטרנט האט זיא אמכן שװאך דער
שרעקנים אונ' אין גאנצן האט זיא דער שרעקט זיא פֿר װאגלטן אונ' ציטרטן אונ' עז טעט זיך אב מיר טאן אונ' בייא

לא מוצלים אנשים אשר עולה פועלים * אלה הדברים בלא תחמור תלולים * אם תשמרם ולב לאל תשלים : חזן אז תצליח בכל מפעלים * אורך יזהיר כמשכילים אשר שני עולמות נוחלים ויאשרוך קטנים וגדולים :

גדולים וקטנים נעו מקולות ונשמות עפו מקולי קולות וכל העם רואים את הקולות ;
ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע ;

אלה העדות והחקים · אשר נתנו לעם חשוקים בקולות ושופרות ולפידים וברקים * ברעש וברעד באימה וזיקים בנשיקה מפי שוכן שחקים מבוארים ומחזקים משולים בכל מתק אוכלים ומשקים מנופת צופים ומדבש מתוקים בתשעים ושמנה פנים בפירוש חקוקים בארבעים ותשע פנים טמא נחקקים * ארבעים ותשע פנים טהור מחשקים מנין ודגלו נדרשים ונחקקים בשש מאות ושלש עשרה מצות זקוקים מאתים וארבעים ושמונה בעשה להקים * ושלש מאות וששים וחמש בלא תעשה מתחזקים בעליל שבעתים מזקקים ושומרימו לעד לא נזוקים ולוית חן לראשם מעניקים ולגרגרותם עטור ענקים משמחים לב ועינים מבהיקים

ווערקן דש זיינן די זאכן די אין דעם גיבאט פון (לא תחמוד) דו זאלשט ניט גילושטן זיינן ביגריפן ווען דו ווערשט די זעלביגה היטן אונ' ווערשטו דיין הערץ גנץ האלטן צו גאט דען ווערשטו בייגליקן אין אלי ווערקן דיין ליכט ווערט לייכטן גלייך אז דיא פר שטענדיגן דיא וועלכי ביידי (עולמות) ערבן אונ' ווערן דיך לובן קליינע אונ' גרושי (גדולים) אונ' דיא גרושי אונ' קליינע זיינן ווארן פר וואגלט פון וועגן די שטים אונ' מיר (נשמות) זיינן אוועק גיפלוגן פון וועגן די גרושן (קולות) אונ' דש גנצי פאלק זאכן די שטים (ובכן) אונ' אזו בעטן מיר דו עש זאל פר דיר אויף גין אונזר (קדושה) דען דו בישט דר הייליגר פון ישראל אונ' מיר העלפר : **אלה** דש זיינן דיא גיזייגניש אונ' די גזעץ די דא זיינן ווארן גיגעבן אן דש גילושטיגה פאלק מיט שטים אונ' (שופרות) אונ' ברענדר אונ' בליץ מיט שטארק אונ' ציטרניש מיט פארכט אונ' פונקן מיט קושונג אויש דעם אונד הקב"ה דער דש רואט אין די היאל זיינן זי בישיידן אונ' פר שטערקט זי זיינן גיגליכן צו פעיר לייא זיסי שפייז אונ' טרנק זי זיינן זיסר ווען הוניג אונ' אין אכט אונ' ניינציג פרלייא גישטאלט ווארן אירי בישיידונג בטריבן אין ניין אונ' פירציג פרלייא גישטאלט ווארן די דיניש פון אונריינקייט בילייכנט אונ' אין ניין אונ' פירציג פרלייא גישטאלט ווארן דיא דיניש פון ריינקייט בישאפט אזו פיל אז דש ווארט (ודגלו) הט אין דער צאל אזו ווערן זי גידרשנת אונ' גילייכנט מיט זעקש הונדרט אונ' דרייצעהן (אלות) זיינן זי פר בונדן צווייא הונדרט אונ' אכט אונ' פירציג זיין דיא (אלות) דיא מן אזו טון אונ' ביפעסטיגן דרייא הונדרט אונ' פינף אונ' זעכציג זיינן דש מן אזו ניט טון (בעליל) זיא זיינן גנטפלעקט אונ' אזו לויטר אז אין זילבר דז ריין אונ' פירציג מאל גילייטרט אין אונ' די זי היטן די ווערן קיין מאל גישעדיגט ווערן אונ' אין בהעפטונג פון לייט זעליקייט ווערן זי זיך אן אירן הייבט אן העפטן (ולגרגרותם) אונ' צו אירי קעל ווערן זי זיין אין צירליך האלז בנד זי ערפרייען דז הערץ אונ' אכן ליכטיג די אויגן

וּפִמּוֹ יְפוּצֵץ נִצוֹצִים זוֹמְמִים אָוֶן וּמִרְמָה יוֹעֲצִים חֲנֵפִים וְרְכִילוּת
אֲצִים טִפְלוּת עֵרוּת שָׁוְא פּוֹצִים יְהִירִים וּבְעַיִן קוֹרְצִים * כִּצְפְעוֹנֵי
נוֹשְׁכִים מוֹחֲצִים לָרַע רָצִים וּלְאוֹר רָצִים מְדָנִים בֵּין אַחִים מְנַצִּים
נוֹתְנֵי מַחֲלוֹקֶת וְגֶדֶר פּוֹרְצִים שְׂנוּאִים לָאֵל וּמְשֻׁקָּצִים עֲתִידִים
לִמְדוּרַת אֵשׁ וְעֵצִים פָּעֳלָם עַל רֹאשָׁם קוֹבְצִים צָרַעַת בְּעוֹרָם מְנַפְּצִים
קְלָלוֹת בִּבְשָׂרָם רוֹבְצִים רֹאשׁ וְלַעֲנָה בְּכוֹסָם מָצִים שְׁמוֹר
לְשׁוֹנְךָ מְנָאוּצִים תּוֹעֲבַת תַּרְמִית שֶׁקֶר וְשִׁקּוּצִים :

שִׁקּוּצִים וְזוֹנוֹת אַל יְהִי מֵרֵעֲךָ וּבְמַרְעֵהוּ טוֹב הוּא יְרֵעֲךָ לֹא תַחְמוֹד בֵּית רֵעֶךָ

תַּחְמוּדוֹת בָּתִּים וְאוֹהָלִים שֶׁקֶר הַחֵן וְיוֹפִי הֲבָלִים * רֶשַׁע חוֹמְסִים
וְגוֹזְלִים קִנְיַן אֲשֶׁר קָנוּ עֲמֵלִים צוֹפֶה עַיִן תַּאֲוַת שְׁלָלִים פָּז וְכֶסֶף וְכָל
בֶּצַע כְּלוּלִים עֵשׁ בְּגָדִים וְרֶקֶב כֵּלִים שָׂדֶה וָכֶרֶם לָרוּחַ נִנְחָלִים * נֶפֶשׁ
וְכָל אֲשֶׁר לָהּ נוֹטְלִים מִלַּחְמוֹד אֵלֶּה עַיִן תַּעֲלִים לָמָּה תִּהְיֶה
בִּפְלִילִים כְּסוּת אַלְמָנָה חוֹבְלִים יְתוֹמִים חוֹמְסִים וְלֹא חוֹמְלִים
טוֹרְחִים לְהַשִּׂיג גְּבוּל עוֹלִים חוֹטְפִים עֲנִיִּים וְדַלִּים * זֵיעַת יְגִיעַ
אֲחֵרִים גּוֹזְלִים וְנֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית מַכְפִּילִים הֲלֹא לִקְבָרוֹת הֵם מוּבָלִים
דְּבַר הוֹן בְּיָדָם לֹא מוּבָלִים גֶּחָלִים כְּקַשׁ אוֹתָם אוֹכְלִים בְּיוֹם עֶבְרָה

לא

(דלים) פֿרייאן זיא זיך זיא רייזן אן צענק צווישן ברידר זי שטעצן אן קריג אונ' ברעכן איין דען צוים זיא זיין גיהאסט פון גאט אונ' פֿר אונגערעכטיקייט זיא זיינן בירייט צום שלאקר פון פייאר אונ' העצלר איר ווערקט זון פאר זאאלן זי זיך פוילן אירן הויבט די אויש זעלקייט אפן זיא אויש ברעכן אין איר הויט פֿלוכונג אפן זיא רואן אן איר פֿלייט גאנץ אונ' ווראיט זוינגן ויא ויז איר בעכר דרום היט דיין צונג דו ניט גאט דר נירגנטש פֿר אום ווירדיג פֿאלטש זיסט אונ' אום ווערדיק"ט (שקוצים) איט אום ווירדיקייט אונ' אום שטעטיקייט זאלשטו דיך ניט ווײדן דען ווערט דיך גאט אין איין גוטי עייד ווידן דו זאלשט ניט גילוסטן דש הויז דיינש גיזעצן : **תחמודות** די גילושטונג פֿון הייזר אונ' גיצעלטר פֿאלט איז דר (חן) אונ' גארה יט טיז דיא טונקייט דיא איט ביזקייט אב צווינגן אונ' רויבן דאש גוט וואש זיך אנדרי דריבר באיאהט הבן די אויג דש דא צוגט אונ' גילושט נאך רויבן גיט גאלד אונ' זילבר אונ' אליר זייא אונרעכט גוט דען זעלכי קליידר ווערן אויך גיגעסן פֿון דען ווארים אונ' ווערן פֿר פֿוילט דש פעלד אונ' וויין גארטן ערבן זי פון דען ווינד זיא נעאן אוועק דיא זיל איט אלים וואש צו איר גיהער דרום זאלשטו דיין אויג פֿר העלן פֿון זעלכי זאכן צו גילושטן ווארום זאלשטו ווערן גריכט איט זעלכי דיא איין קלייד פֿון איינר וויט פֿרויא פֿאנדן דיא יתומים בירויבן אונ' דר בארעאן זיך ניט זיא באיאהן זיך צו פֿר רוקן דען גבול פֿון דען לייטן זי פֿר צוקן די אראן אונ' ווארן דען טאייאש אונ' ארבייט פון אנדרי לייט רויבן זיא זוכן נוך (ריבית) פֿר טאפלן זיא זיא ווערן דאך אין דיא גרוב גיברענגט דער קיינר ליים גוט נעאן זיא איט זיך קוצן אונ' שטרויא דיא פֿר ברענגן זיא אין דען טאג פֿון צארן ווערן זיא ניט בישערצט זעלכי לייט די אייטל אונגערעכטיקייט ווערן

טנופים מים לא תגנוב שמח בחלקך ובטוב תנוב ׃ חון לא תגנוב ׃

תרחק מחבורת גנבים ׃ שודדים ללא למו אורבים ׃ רואים באשגבי
ערבים יקירות בחושך נוקבים ׃ צוררים ובאים באשגבים ׃ פקורת
יגיע אחרים גונבים עשירים ערומים מציבים שבעים ללחם מרעיבים
נפשות מפיחים ומדאיבים ׃ מארבים על דרכים יושבים לגזול לכל
עוברי נתיבים כלי זיין עליהם מלהיבים ׃ יחד גם להרגו רוהבים טעונו
ובגדו שודדים כאויבים חוטפים וטורפים כזאבים ׃ זה עמלם לריק
חושבים ומארה לבתיהם שואבים ׃ הון ברכה אחרימו לא עוזבים ׃
דברי אלות עליהם קובים ׃ גויים למהלומות מחיבים בשתם ברחובות
מסובבים אידם בבוא יראו רבים אסוף יגיעך הטובים אכול ולנפשיך
יהו ערבים אל תפנה בני אל רהבים ואל תהי עם שטי כזבים ׃

כזבים ברעך לא תענה ׃ ורעה אליך לא תאנה ׃ הון לא תענה ׃

אטום שפתיך מתפלוצים בל תתחבר ללצים גולשים דברים נמרצים
דרדר זורעים עם קוצים המשננים לשונם כחצים

ופימו

וואלשט ניט שטעלן ׃ **תרחק** דוא זאלשט דיך דר ווייטרן פון געזעלשאפט דר גנבים (שודדים) דיא רויבר לויארן
אויף וועלכי זאכן די אין ניט צו קומט זיא זעהן די אויבנטש דורך דיא פענשטר אין די פינשטר לעכרן זיא
דיא ווענד דורך זיא לויארן אונ׳ קומן דורך דיא פענשטר לעבר דש האב אונ׳ גוט וואס זיך אנדרי דרינבר באימן דש
שטעלן זיא זיא שטעלן דיא רייכי נאקיט אונ׳ בלוס די דא זאט זיינן גיוועזן די ווערן הונגריג נאך ברוט זי מאכן די מענטשן
טרויאריג אונ׳ בטריבט זי לויארן אונ׳ זעצן זיך אויף דיא וועגן צו רויבן אז דיא דא גין אין דיא שטעטן זיא מאכן מירי
טרייט גבעט אויף זיך פֿלשן זיא טראכטן אויף דעם זעלביגן צו טיטן (טעונו) זיין נאסט אונ׳ זיין קלייד זיא רויבן אז
דיא פֿיינד זיא רעבן אונ׳ פֿר לוקן אז דיא וועלף זיא אייבן דז איר ווערק ווערט פֿר ניקשט גירעכנט ווערן אבר זי טעפֿן
זיך איין פֿלוך אין איר הייזר קיין גבענשט גוט לאון זיא נאך זיך פֿלוכדיגה ריד אמכן זי אויף זיך פֿלוכן איר לייבר אכן
זיא טולדיג צו טעלעק זיא אמבן מיר שאנד אויף דיא גאסן אום ריכגלן (מידם) אז מיר ברעכנים ווערט קומן דש ווערן
פֿיל לייט זעהן דרום פֿר זאג ניבר דיין איש אונ׳ ארבייט דיא גוט אונ׳ כשר זיין אונ׳ עס ווערט דיר זיא שמעקן איין זון
קער דיך דאך ניט צו דיא האפערטיגן אונ׳ זייא ניט מיט די זעלביגי די זיך קערן נאך פֿאלשי זאכן (כזבים) ליגן זאלשטו
ניט בלייגן איבר דיינם גיזעלן דען ווערט דיר קיין בייז גשיגט ווערן דו זאלשט ניט בילייגן ׃

אטום פר שטאפף דייני לעפצן (אתפלוצים) פֿון שענטליכי אונ׳ שפאט האפטיגי ריד גיזעל דיך ניט מיט שפעטר
(גולשים) דיא דא אנטפלעקן גטווירכדי ריד (דרדר) דיסטלן זיא זיעהן מיט דערנר דא דא שארפן אירי
צונגן אז פֿפיילר אונ׳ אירי איילר טאן אויס שפרייטן פֿונקן זיא דענקן אונרעכט אונ׳ ראטן שאלקהאפטיקייט זי טרייבן
(חניפות) אונ׳ איילן זיך צו רכילות דיא צו זאגן הערשאפֿט אין פֿאלשי ליגנים (פולים) רידן זיא (יהירים) זיא זיינן
האפערטיג אונ׳ מיבקן מיט דיא אויגן אז איין גיפֿטיגה שלאנג בייסן זיא אונ׳ מורדן צו בינן לויסן זיא אונ׳ צו ברעכנים

רנים

מַשִׁימִים יִרְאַת אֵל בְּלִבָּם לֹא אֲשֵׁמִים טוֹרְדִים נֶפֶשׁ לַמָּוֶת בְּלֹא יָמִים * חֲרֵל מִלְּהַחֲנִיף גֵּיא בְּדָמִים זָכוֹר כִּי יִזְעַק דָּם לִמְרוֹמִים : וְשׁוֹפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם נִנְקָמִים הֵן נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ מוּשְׁלָמִים * דִּין הֶרֶג לְנַפְשָׁם גּוֹרְמִים גּוּר מִפְּנֵי חֶרֶב וְעָמִים בְּרַח לְךָ מִגַּחֲלֵי רְתָמִים * אֲשׁוּרֶיךָ תַּצְעִיד בְּתָמִים :

בְּתָמִים תֵּלֵךְ וְתִנָּצֵל מִמַּאַף סוֹטָה אִם לֹא תִנְאָף חֹזֶן רֵא תִנְאָף

אַל תִּתְעָרֵב בִּמְנָאֲפִים בִּמְגַלֶּה עֶרְיוֹת גּוּפִים גֵּוִים בְּתוֹעֲפוֹת מְטַנְּפִים דּוֹרְשֵׁי רָע מְבַקְשֵׁי כְּשָׁפִים הַמְּטַמְּאִים אֶרֶץ וּמַחֲנִיפִים וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן מְסַלְּפִים זַרְעָם לְשֵׁם אַחֵר מַחֲלִיפִים חֲמַת אֵל וְקִצְפּוֹ מַאֲנִיפִים טוּר עַצְמְךָ מִסּוֹטַת נְאוּפִים יָפְיָהּ אַל יְרִיחֲךָ לִרְשָׁפִים כָּל נוֹגְעֶיהָ בָּאוּר נִשְׂרָפִים לְחַרְרֵי מָוֶת הֵם נִשְׁאָפִים מֵעֲמַקֵּי שְׁאוֹל נֶהְדָּפִים נוֹפְלִים לַשַּׁחַת וְלֹא נִזְקָפִים שְׂמַח בְּחֶלְקְךָ בְּחַיִּים יָפִים עִם לְקוּחָה לְךָ וְהַכֹּל צוֹפִים פּוֹרִיָּה תַפְרִיחַ לְךָ עֲנָפִים * צְמוּדִים לְשֻׁלְחָנֶךָ מַקִּיפִים קוֹרֵשׁ הִלּוּלִים לְאֵל מַצְנִיפִים רִנָּה בְּלִבְּךָ אָז מוֹסִיפִים שְׁתֵה מִבּוֹרְךָ מַיִם כְּסוּפִים תָּעִיב גְּנֵבַת מַיִם טְנוּפִים

ווערט טרייבן צו דיא היא׳ אונדר דאש פֿר גיסט בלוט דש מענשן דער ווערט דורך מענשן גירעכֿנט ווערדן איין לייב אוו פֿר די מכדרי בילפֿן זיא ברענגן איבר זיך זעלבשט דש רעכֿט פֿון גאט צו ווערן (גור) פֿארכֿט דיך פֿר דז שווערד דש מערכט פֿוו גאט פֿליא אוועק פֿון די וומך הולדר קיזן דו איז דו גהנם, מטוריך) דייני טריט זאלשטו אמכן טרייטן איט גנלקייט (בתמים) אין גנלקייט זאלשטו גין דען ווערשטו בטעראט ווערן פֿר צארן ווען דו ווערשט ניט אוך קייזן איט איין אב קעריגה פֿרויא דו זאלשט ניט אוך קייסן :

אל פֿר מענג דיך ניט איט אוך קייטר איט די איר לייבר מכט צלעקן איט טענט לייכקייט (גוים) איר לייבר אכֿין זיא אוך פֿלעטיג איט אוך ווערדיקייט דיא דא פֿארטן ביז אונ׳ זוכן כישוף רי דש גֿר אונריינגן די ערד אונ׳ אכֿן זיא עולדיג אונ׳ דש ווערק דר הענד דש איינטטרט (אמנפֿים) פֿרקריאן זי איר ומאן פֿר ווערסלן זי צו איין פֿרעמדן נאמן דען נארן גאטש אונ׳ יין גריס צארן (אמניבים) וויא אמכן נארניג (טור) היט דיך פֿון דיא אב קערונג דר אוך קייטונג נמו דיך איר טונקייט ניט פֿר פֿירן (נרשפים) צו דיא קיזן פֿון גיהנם אלי דיא אן איר אן רירן דיא ווערן אין פֿייאר פֿר ברענט צו די קמארן דש טוטש ווערן זיא גילוגן אין דיא טיפֿשטה דש גרובש וואך זי פֿר טטוטן זיא פֿאלן אין די גרוב אונ׳ ווערן ניט ווידר אויף גריכֿט פֿרייא דיך איט דיין טייל אין איין גוט לעבן איט די זעלביגה די דוא דיר גנומן האשט דש איין אידרר האט עש גיזעהן אז איין פֿרוכֿט במרי ויין טשאק ווערט זיא דיר אמכן פֿליגן צווייגן (נאודים) די דא ווערן ביהעפֿט זיין אן דיין טיש אונ׳ דעם זעלביגן אוך ריגלן אונ׳ ווערן גאט לובן איט היילינה לובונג אונ׳ ווערן דיר ווערן גיוולכג אין דיינם הערצן טרינק אויז דיין ברונן גילוטיגה וואשר פֿר אוך ווירדיג דיא גיטטולנה פֿוילה וואשר (טנופֿים) דיא פֿוילה וואשר זאלשטו ניט שטעהלן פֿרייא דיך איט דיינם טייל דען ווערשטו איין גוטן פֿרובֿט במרנדו

אֵיתָנִים דֵי חֵלֶב שָׂרִים לְךָ מְרַשְּׁנִים הַמַּלְבִּישׁוּךָ לְבוּשׁ עֲרָנִים *
וּמַאֲכָלִים בְּפִיךָ נוֹתְנִים זוֹעֲקִים בַּעַדְךָ תַּחֲנוּנִים חִיתְּךָ לְמוֹרָא
עֶרְיוֹנִים טוֹעֲנֶיךָ עַל שִׁכְמָם כְּאוֹמְנִים יְגִיעֵי בָךְ שְׂבֵעֵי אוֹנִים *
כְּאֵב אִם יִקְרָאֲךָ הֵם מִתְעַנִּים לְיִרְאַת שָׂרֵי אוֹתְךָ מְפַנִּים מִצְוֹת
וְדָתוֹת לְךָ מְבוֹנְנִים נַחֲלַת הוֹן וּבַיִת לְךָ מַקְנִים * סוֹמְכִים לְךָ
עֵזֶר וּמִתְחַתְּנִים עֲשֵׂה חֶפְצָם וְלֹא תָעִיז פָּנִים פֶּן יַעֲמִידוּךָ לִפְנֵי דַיָּנִים
צוֹפִים דָּת סוֹרֵר וּמוֹרֶה בְּבָנִים קְהָל יִרְגְּמוּךָ בָּאֲבָנִים * רְאֵה פֶּן
תַּעַזְבֵם לְעֵת זְקוּנִים שָׁרַתָּם כְּעֶבֶד לַאֲדוֹנִים * תְּפִלָּתָם קַח וְתַאֲרִיךְ
יָמִים וְשָׁנִים :

וְשָׁנִים תַּאֲרִיךְ וְתוֹכַח פְּנֵי צַח יְצִיר צֶלֶם אִם לֹא תִרְצַח חזן לֹא תִרְצַח
תּוּר וְסוּר מֵאַנְשֵׁי דָמִים שׁוֹמְרִים בְּלִבָּם אֵיבָה וְשׁוֹטְמִים * רִשְׁעַת
סוֹד מַעֲרִימִים קַחַת נֶפֶשׁ צַדִּיק וְזוֹמְמִים * צוֹפְנִים וְאוֹרְבִים עַד
תְּמִימִים פַּחְטוֹמְנִים לְמֵישָׁרִים פְּעָמִים עַל רֶשַׁע בְּזָדוֹן קָמִים
שְׂאֵת כְּלֵי מָוֶת בְּאַף מַזְעִימִים נָקִי רוֹצְחִים בְּאֵין רַחֲמִים מְאַבְּרִים
מַעֲשֵׂה הַצּוּר תָּמִים לְנִבְרָא בְּצַלְמוֹ לְשַׁחַת הוֹמִים כְּרֶגַע נְשָׁמָה
מְשִׂימִים

קליידר אונ׳ עסן שפייז האבן זיא דיר אין דיין אונד גיגעבן זיא רופֿן פֿון דיינט וועגן גבעט צו גאט פֿון וועגן דיין לעבן
בעטן זיא צו דעם דער דא וואונט אין די אייברשטי הייל זיא האבן דיך גיטראגן אויף איר אקסל גלייך דיא דער ציהר
אייאמן זיך איט דיר אונ׳ זייכן זאט פֿון אלזו אוס דיך גרוס צו אכן וועןדיר איין וויא טאג אייבר קואט פֿאסטן זיא צו די
פֿארכט דז מן אעכטיגן זי אכן קערן דיך די אלות אונ׳ די רעכט דר תורה זי געבן דיר צו פר שטין איין ערבשאפֿט פֿון
גוט אונ׳ הויז זי אכן דיר קויפֿן זי אונטר לעהכן דיר איין הילף אונ׳ טון איט דיר איין שידוך דרום טוא איר בגער אונ׳
פר שטערק ניט דיין אן גיזיכט איך ז ייכט זעלטן זי דיך שטעלן פר די (דייניק) די דא זוגן דש רעכט פֿון איין אב קערר
אונ׳ איין ווידר שפעניגר אונטר די קינדר אונ׳ דען זעלטן דיך דש קהל פר שטייניגן איט שטיינר זיך צו דז דו זי ניט
פר לוזט אין די צייט איר עלטר דינן זיא או איין קנעכט ווייגן הערן נעם אן איר גיבעט דען ווערסטו דר לענגן טעג
אונ׳ יארן (ושנים) יארן ווערסטו דר לענגן אונ׳ ווערסט זוכה זיין קואן פר הקב״ה דר דא איז צו זיטר דען דו אוו ווערסט
ניט אורדן דען אענט דר דא איז בישאפֿן אין דעם פֿארם גאטש די זאגט ניט אורדן :

תור שפעהי אויז אונ׳ קער דיך אב פֿון בלוט שולדיגי לייט די דא ביוואהרן אין איר הערצן פֿיינט שאפֿט אונ׳ האסן די
הייאליכה בוזקייט בישראכטן צו נעאן די זיל פֿון איין צדיק דענקן זי זיא פר בארגן זיך אונ׳ לויארן אויף די
גנצי אונ׳ אויף ריכטיגה (פח) איין כעץ פר בארגן זיא פר דיא די אין גלייכי וועג גין איט אוטשליקייט שטין זי אויף דש
בלוט פֿון איינם פריינד דיג שם דז טוטש טראגן זי איט צארן דען אונ׳ שולדיגן פר אורדן זי אן דר בארמיג זי אכין פר
לירן דש ווערק פֿון דעם בישעפר דער גלן אין זיין ווערק אין צו דעם דער אין זיין פֿארם איז בישאפֿן בר ואן זיא אונ
אים אין די גרוב צו פרענגן אין איין אויגן בליק אכן זי איך גר ווישט גאטש פֿארכט טון זי ניט אין איר הערצן זי טרייבן
דען אענטשן צו צ טוט פר זיין צייט פר אייד פֿון צו אכן שולדיג דיש ערד פֿון וועגן בלוט פר גיסן גידענק דז דש בלוט
ווערט

דברים שמור שבועת אסר ונדרים תירא אל נותן שבת לשומרים

לשומרים יום שבת נפישו עתידים בקדש להקדישו : חזן זכור את יום השבת לקדשו

תכלית כל פועל רום ותחתונים שביעי לימים הנמנים ראשון למקראי

ומנים קרוש לאדני האדנים צבי קודש שבת שאננים פדה מרין יציר

מלפנים ענתה שירה וכפרה פנים סימה לאות ולעד בין אב לבנים

נצור יציאותיה כהורו נבונים משא בלי להוציא מבפנים למחלליה

מיתות רנים כרת ורגימת אבנים * ידועה היא לך במן מימים

קדמונים טעמו לארד בה ממעונים חובריאו בבה לא נענים וזכור

כי בה ישבות נהר צפונים ונחבה ממלאכת חוץ ופנים הגה בה לא

קרשות ורננים רשן על שלחניך מעדנים גם עבד ואמה אשר לך

נקנים בה ינוחו עמך בכל פנים אל הורה לך לכבד הורים וזקנים :

וזקנים הנעימוך מימיך כבדם סלה וירבו ימיך חזן כבד את אביך ואת אמך

אזון להוריך בחבור אמונים בעתירות אותך קונים גררוך בברית

איתנים

צו דיא היטר האט ער גיגעבן דען שבת זיין רוא טאג דז זי זאלן אין מיט הייליקייט הייליגן גדענק דען טאג פון שבת צו
הייליגן אין : **תכלית** דש ענד אלר װערק דיא הוכי אונ' דיא אונטרשטי ער װערט גיצילט דער זיבנטר אונטר
דיא טעג אונ' דר ערשטר אונטר די אויז רופונג דר צייטן דש זייכן די ימים טובים ער איז הייליג פר גאט
דר הער איבר אלי הערן ער איז איין הייליגי צירדט פר די זעלביגי די גרואט אונ' גשטילט זיין ער האט אויז גילייזט פון דז
גריכט דען מענטשן דער צום אליר ערשטן איז װארן בשאפן דרום האט ער שירה גיזוגט די האט אב גװישט דען צארן פון
גאט זי איז גלייכנט צו איין צייכן אונ' גצייגנט צווישן דען פאטר הקב"ה אונ' די קינדר היט מירן אויז גאנג דז מן ניט
זאל צו וייט גין אן שבת גלייך ווי אונש די פר שטענדיגי גלערנט האבן אן זאל קיין לאסט ארויז ברענגן אויז זיין הויז
צו די דעם שבת פר שװעכן ריכטן זי מיט דען טוט עש זייא דז זיין יאר װערן מיט ח"ו אב גשניטן אדר דז ער װערט פר
שטייניגט ער איז דיר טון צו ביקענט גיװעזן דורך דען (מן) אין דיא ערשטי צייטן זיין שפייז איז אן שבת ניט ארונטר
גנידרט פון הימל די מלאכים די דא קענן די אתים ארויז ברענגן די װערן אן שבת ניט גיענגשפרט אונ' קענן ניקשט
אויז ריכטן גדענק דז מן דען זעלביגן רואט דר פר פארגנר בשך דש איז דר (סאבטיון) אונ' רואט אן דען זעלביגן טאג
פון שנד אונ' הויז װערק ריד אן דען זעלביגן צו גאט הייליקייט אונ' גאנג אך פעט אויך דייכם טיט זעלפט איט פייש
אויך קנעכט אונ' אייד דיא צו דיר גיקויפט זיין די זאלן אן דעם טאג איט דיר רוען אין אלזעקן גאט האט דיך גלערנט
צו עהרן (הורים) די עלטרן אונ' די אלטי תלמידי חכמים (וזקנים) אונ' די אלטי לייט די האבן דיך פר אלטי לייטן אין אלריין
אונ' אין דיא אדבר מיט זיסקייט גלערנט עהר זיא אייביג דען װערן זיך דיין טעג אמערן עהר דיין פאטר אונ' דיין מוטר
אזון פר נעם צו דייני עלטרן דיא זיך מיט טריא הייט בהעפט האבן (בעתירות) מיט בעטן צו גאט האבן זיא דיך
דער װארבן (גררוך) זיא האבן דיך גלוגן צו דיא ברית מילה (איתנים) דז דיא שטארקן אבות האבן אויך זיך
מקבל גװעזן מיט גנוגוואהייט פון איך דר בריסט זיא האט דיך פעסט גימאכט זיא האבן דיך ביקליידט מיט צירליכה
קליידר.

לֹא יוֹעִילוּ * עֲצַבֵּי חַמָּנֵי עוֹלִים סוֹגְרִים לָהֶם וּמִתְפַּלְלִים. נוֹתְנִים עוֹלִים
מְאוּמָה לְהוֹעִיל לֹא יְכוֹלִים לֹא עוֹזְרִים וְלֹא מַצִּילִים כְּנוֹפְלָם נִשְׁבָּרִים
כִּנְבָלִים * יֵבֹשׁוּ כָּל בָּם מִתְהַלְלִים * טוֹעֵיהֶם לַחוֹשֶׁךְ מוּבָלִים * חַגֵּיהֶם
מְאוּסִים וּגְעוּלִים זִבְחֵיהֶם מְרַק פִּגּוּלִים וְנִסְכֵּיהֶם יֵין תַּרְעֵלִים חֶבְלֵיהֶם
קִבְרֵי חֲלָלִים * דָּתֵיהֶם חֻקּוֹת הֲבָלִים גּוֹיִם לְתוֹפֶת נִרְגָּלִים * בְּנִי
לְבוֹרְאֲךָ תְּנָה הִלּוּלִים, אַל תִּתֵּן אֶת שְׁמוֹ לַחֲלוּלִים :

לַחֲלוּלִים אַל תִּתֵּן אֶת שֵׁם וְסוּר מֵרָע פֶּן תִּכָּשֵׁל וְתֶאְשַׁם : חזן לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם :

אֶת שֵׁם אַדִּיר בְּאַדִּירִים בָּרוּךְ זִכְרוֹ לְדוֹר דּוֹרִים גַּחֲלֵי אֵשׁ מִמֶּנּוּ
בּוֹעֲרִים דָּתוֹ חֶרֶב לְלַהּ מְפִירִים הַמַּרְעִישׁ אֶרֶץ וּמַרְגִּיז הָרִים וְגוֹעֵר
בַּיָּם וּמַחֲרִיב קָרִים זַעֲמוֹ לֹא יָכִילוּ יְצוּרִים חֲמָתוֹ מְנַתֶּצֶת צוּרִים טוֹב
לַיְשָׁרִים וְנוֹקֵם לְצָרִים יַחְתּוּ מִמֶּנּוּ אַבִּירִים כֻּלָּם מִפַּחְדּוֹ נִסְעָרִים לוֹ
מְשָׁרְתִים וְתָאֳרוֹ לֹא שָׁרִים, מוֹרָא שְׁמוֹ לַשָּׁוְא לֹא תָרִים נָגֵעַ בּוֹ
יִרְעֲדוּ בָּךְ אֵבָרִים סוּר מִשְּׁבוּעַת שְׁקָרִים עָרוּךְ בָּהּ אָלוֹת וַאֲרָרִים
פּוֹרַעַת מֵעוֹר וּמִבְּשָׂרִים צוֹפֶרֶת כָּעוֹף וּבָאָה בַּחֲדָרִים קִירוֹת הוֹפֶכֶת
עִם מְקָרִים רַחֵק מִמֶּנָּה בְּכָל דברים

ליא ווך העלפן ויא העלפן ניט אונ׳ בשירמן ניט אז ויא פאלן ווערן ויא לו ברעכן (כנבלים) אז די לעגל זי ווערן פר
שמעט אל די זיך איט די זעלביגה ריאן די זיך מן ויא פר ערן די ווערן אין די פינשטרניש גיבראכט אירי פייאר טעג
זיין פר מאעהט אונ׳ פר אונווערדיג אירי שעכטונג לעהרן ויא אוייזלו אוק ווערדיקייט אונ׳ איר גיטונג איז דר וויין מן
פמר שטמבונג דורך איר נאר הייט ווארן די מענשן ביגראבן דער שלאגנהייט איר רעכט זיינן גיזעצן דער נארהייטן
(גוים) איר לייבר דר עבודת אלילים דינרש ווארן פר וואלט לום גיהנם דש דא הייסט (תופת) איין זון גיב לוב לו דיין
בשעפר גיב זיין נאמן ניט לו פמר שוועכן (לחלולים) לו פר שוועכן גיב ניט דען היילגן נאמן אונ׳ קער אב פון ביז
פילייכט זעלשטו גישטרויכלט אונ׳ בישולדיגט ווערן שווער ניט ביים גאטש נאמן : **את** דען נאמן פון שטארקן
איבר די שטארקן גילובט איז זיין גידעכטניש אין אלי גבירד פייאריגי קולן ברענן פון אים זיין תורה איז איין שווערד
פר די זעלביגה די זי פר שטערן ער אמכט שטארן די ערד אונ׳ ציטרן די בערג אונ׳ ער שרייאט אן דש (ים) אונ׳ אכט
טרוקן די קוועל זיין צארן קענן די בישעפעניש ניט דר לייען זיין גרים צארן לו שטוסט די פעלזן ער איז גוט לו די רעכט
פערטיגי אונ׳ איז זיך (נוקם) אן די לייזיגר ויא דר שרעקן פר אים די שטערקי ויא אלי ציטרן פון ווען זיין פארכט ויא
דינן אים אונ׳ זיין גישטאלט ויא קענן ניט לוגן די פורכלואקייט פון זיין נאמן ואלשטו ניט לו פאלשקייט אויך היבן אז
דום אין אן רירשט ווערן אין דיר ציטרן דייני גלידר קערט אב פון פאלשי שווערונגדען ביים דיא זעלביגה זיין בירייט
אלירלייא פלוכונג די דא זיך אנטפלעקן פון די הויט אונ׳ פלייש ויא קומט לו שוועבן אז איין פויגל אונ׳ קומט אין די
קאמרן ויא קערט אום די ווענד איט די באלקן דר אייטר דיך פון די זעלביגה אין אלירלייא זאכן היט דיך פר שבועות
עש זייא אום וואש אמור לו אשבעוודר פר נדרים פערבט דיך פר גאט דר דא גיבט דען שבת לו די היטר (לשומרים)

לו

מְקַבְּלִים * אָזְנָם שָׂם רֹאשׁ מִלִּים * אָנֹכִי שָׁמַע לִכְלוּלִים :

לְכְרוּדִים הִשְׁמַעְתָּ מִלֶּיךָ מְפוֹצֵץ הָרִים קוֹלֶיךָ חזן אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ

אֲשֶׁר כָּל פָּעֳלוֹ תְּמִים סְבוּנָה מַעֲלוֹת בִּמְרוֹמִים׳ גּוֹדֵר תַּחְתִּיּוֹת הֲדוֹמִים דֶּלֶת סוֹגֵר בְּעַד הוֹמִים הַמַּזְרִיחַ מְאוֹרוֹת רָמִים וּמְנַהֲגָם לֵילוֹת וְיָמִים זִקִּים עֹשֶׂה וּרְעָמִים חוֹשֵׂף טְלוּלִים וּגְשָׁמִים טִיעוֹת מְגַדֵּל וְצִמְחֵי תְלָמִים יוֹצֵר וּבוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמִים כָּל רוּחוֹת בִּידֵי שָׁמַיִם לְחָמָם אָכִין בְּמַטְעַמִּים מֵמִית וּמְחַיֶּה וַאֲנִי חַי לְעוֹלָמִים נִסִּי גְּדוֹלִים וַעֲצוּמִים סֶלָה לְעוֹלָמִים קַיָּמִים * עוֹזְרֶיךָ בִּבְרִית אָבוֹת תְּמִימִים פּוֹרֵךְ מִסִּבְלוֹת עֲנָמִים׳ צִלְלָם בְּנִבְכֵי תְהוֹמִים קוֹרֵעַ לְפָנֶיךָ יַמִּים רוֹעֶךָ בְּמָן מַטְעַמִּים שֶׁקַּרְתִּי לְבַחֲרָךְ לִימֵי אֻמִּים * תַּרְתִּי לְסַגְלְךָ לִי מֵעַמִּים :

מֵעַמִּים חַשְׁתִּי לְהַבְדִּילָךְ תְּמוּרִי אֵל לֹא יִהְיֶה לְךָ חזן לֹא יִהְיֶה לְךָ

תָּעוּת צוֹרְחִים וְצוֹלְלִים שִׁקּוּץ עוֹבְרֵי מַזָּלִים רִיק וְתֹהוּ עֲמֵלִים * קֶטֶב שְׂעִירֵי בְּעָלִים * צוּרַת חַמָּה מְהַלְלִים פְּעֻלַּת תַּבְנִית לְבָנָה

לא

י נום ערשטן פֿון אלי זייני ריד (אנכי) איך בין גאט דז אלז ער הערן לו ישראל די דא אורן געקרינט פֿון די אלטביק דא זי זגטן (נעשה ונשמע) דא זעלטן דיא אלאביק אין איטליבן אויף לוייא קרונן (לכלולים) לו ישראל דיא דא אורן קרינט האטן אזכן הערן דיין ריד איט דיין שטים די דא שאעטערט די בערג האטטן זיא לאן הערן איך בין גאט דיין גאט : **אשר** דו אל זייני ווערק זיינן גנץ ער בויאט הוכי פלאנאין היאל ערהט פר לויאט די אונטרשטי ערד ער האט אין טיר גישלאסן פר די ברואדיגא ווטר ער אאכט טיינן די הוכי ליכטר אונ׳ ער פירט זי נעכט אונ׳ טעג ער אאכט בלין אונ׳ דונדר (ווטר) ער ווערט טויא אונ׳ רעגן די פלאנצונג אאכט ער וואקסן אונ׳ דיא טפרא לונג דאט קרס ער פוראט אונ׳ בישאפט אלי זילן אל אירי ווטק הט ער אין איין הנט גישטעלט טפרעכט די (תורה) איר טפייז יל איך בירייטן איט גוטי גשאאק ער אאכט טוט אונ׳ לעבנדיג אונ׳ איך לעב איביג אייני לייבן זיינן גרוז אונ׳ שטארק ויינן ביטטענדיג אין די איביקייט ער האט דיר גהאלפן ווגן דען ברית דז ער האט גאאכט איט די גנלי אבות ער ט דיך דר ליזט פֿון די ארבייט (ענאים) דר אלריק (ללם) ער הוט זיא פר זונקן בנבכי אין די ביטלזונג דר אב וכד ער האט פר דיר די יאים גשפאלטן ער האט דיך גיטפייזט איט דעם (מן) דר אלר ליא טעאים הט (שקרתי) ך הב גיאיילט לו אויט דר וויל דיך פֿון די פעלקר (תרתי) איך הב אויט גיטעבעט לו פר זאאלן דיך לו איר אויט אנדרי פעלקר (מעמים) פֿון די פעלקר (חשתי) איך הב גיאיילט לו טבטיידן דיך דרום זלטטו אן איין טטאט ין אנדרן גאט הבן עס זאל ניט זיין לו דיר : **תעות** די פר ערונג (צורחים) פֿון דיא דא טרייאן לו די עבודת ליים (ולוללים) אונ׳ פר זינקן דז זי קריגן קיין הילף (שקוץ) פר אום ווירדיגט זיין דיא עובדי אלילות לעהר אונ׳ פר וסט זייכן איר בוויאונג (קטב) די פר טניידונג דר טדים (בעלים) אז וויא (אוב וידעוני) דז הבן אויף גברשכט איט ויף די עבודה זרה פֿון (בעל) דז גשטלט דר זון לובן זי אויף די ווערגונג אונד גשטאלט דר לבנה דע הענלפט וי דאך (עלבי) ויא האבן דען אויף גנג דר זון ויא קיאן איך אונ׳ ביטן לו זיא אונ׳ געבן דז בעטטי לו זיא ויא קענן אין קיינר.

כָּתַב אֶצְבַּע שׁוֹכֵן שְׁחָקִים לְנוֹצְרִימוֹ מֵחֵטְא מְנַקִּים מַצְדִּיקִים לְכָל בָּם
עוֹסְקִים נִדְבָּרֵימוֹ בְּסֵפֶר נֶחֱקָקִים סוֹפְרֵימוֹ בְּצֶדֶק מְחֻקָּקִים עֵץ חַיִּים
הִיא לְמַחֲזִיקִים פְּאֵר לִוְיַת חֵן וַעֲנָקִים צְדָקוֹת מְלֵאִים וְלֹא רֵיקִם
קְדוּמִים טֶרֶם יְסוֹד אֲפִיקִים * רוּם וְעוֹמֶק אֵל בָּם הֵקִים שִׁמְעָם
לְשׁוֹשַׁנַּת ד־הָעֲמָקִים תּוֹצְאוֹתָם לְחֵיךְ מְמֻתָּקִים :

מְמֻתָּקִים דִּבְרֵי אֱלֹהִים לְאוֹמְרֵי אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים חזן וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים

תִּתּוֹ קוֹל עוֹז לְאֵלִים שַׁלְהֲבוּ לַפִּידֵי גֶחָלִים רָצוּ בְּרָקִים קָלִים
קוֹלוֹת הִרְעִימוּ גַלְגַּלִּים צָרַח שׁוֹפָר מִמְּעָלִים פִּצְמָה רָקְעַת שְׁעוּלִים
עַמִּים אֲחָזוּם בֶּהָלִים סַעַר צִירִים וַחֲבָלִים נְהִי כַּיּוֹלֵדָה חָלִים *
מֵרְצָרִים הָיוּ מוּגְבָּלִים לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כַּעֲגָלִים * כַּרְמֶל וּבָשָׁן כְּמוֹ
אֵלִים יַחַד תָּבוֹר וְכָל תְּלוּלִים טוֹרְחוּ בְּגוֹבַהּ וְנִמְצְאוּ פְּסוּלִים * חַי
רָם רוֹאֶה שְׁפָלִים זֶה סִינַי כָּרַךְ לֹא הִכְלִים וְהִטָּה אֵלָיו זְבוּלִים
הֶעֱטִירוֹ עֲנָנִים וַעֲרָפִלִּים דָּרַב בּוֹ בְּשִׁנְאָן אֶרְאֶלִּים גָּאוֹן קוֹלוֹ הִשְׁמִיעַ
לְנִרְגָּלִים בִּסְבִיב הָהָר נִגְבָּלִים בְּנַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע דָּת

ווערד גיא גאנץ זי זיין ווארן גשריבן מיט די פינגר פֿון הקב"ה דר דא רואט אויף די הימל אירי היטר זיא רייניגן פֿון זינד זי מאכן גרעכט אלי די מיט מיר אום גין מיר (דברי תורה) דיזי רידן די תלמידי חכמים די ווערן מיין בוך מיין גשריבן מיר לערנר ווערן צו גרעכטיקייט אן גשריבן פֿר הקב"ה זיא איז איין בוים דש איביגי לעבן פר די דא אן מיר שטערקן אז איין הלז בנד אונ' איין העבנד לירונג זיינן זי דען מענטשן זי זיינן פֿול גרעכטיקייט אונ' ניט לער זי ווארן געאדערט מי דא ווארן בשאפֿן די הימל אונ' פֿון פֿירנט וועגן האט גאט בשטעטיגט די הימל אונ' ערד ער אמכט הערן זי צו ישראל דיא דא ווארן אז ווטין אז איין רוז די דא שטיט מיט תאלן ווער זיא הרויט רעט דעם זיינן זי גיסט צום גוואן (ממתקים) זי זיין גוויסט די ריד גאטש צו ישראל די דא זאגן צו הקב"ה עש איז ניאנט אז דו אונזר די געטר (וידבר) אונ' ער רידט גאט די עשרת הדברות **תתו** אין זיינם געבן די שטארקי שטים דר גאט איבר אלי געטר (שלהבו) דא ווארן פֿלאמן די אלמכים די דא ווארן ברענען אז די קולן זי לאפֿן די בליק בהענד אונ' די גלגלים אים הימל די ווארן דונרן פֿון מיבר זיא ווער הקב"ה טרייאן איט איינס שטיק (פֿלאה) זי ווער צו ברעכן די ערד די דא אי גשפרייט צו דען זייטן די דא זעלין דרויף טרעטן די פֿעלקר די בגריף דער טרעקנים זיא ברואטן אז איין גוויכרן פֿון וועג איירן וויטג (ארלדים) ויאן ווארן שפרינגן די בערג (לבנון) אונ' שריאן אז די קעלבר דר בערג כרמל אונ' בשן אז די ווידר דר בערג תבור אונ' אלי (תלולים) היבן איט מנכדר זי ווארן זיך איטן אונ' דער היכטן זיך דען זי איינטן דז פֿון וועגן מיר גריט ווערט הקב"ה אויף איין די תורה געבן אבר ער אמכט זי פֿמול הקב"ה דר דא לעבט איביג אונ' איז הוך דער זיכט אויף די נידריגן אונ' דרום פֿר טעאט ער ניט דען בערג סיני דר זיך שטעלט אז איין מראר צו זיין צייכן צו ישראל דז די תורה ניט קאן זיין בייא איינדר זיך הוך הלט כמו בייא די דא זיך שטאלץ אכן אונ' דרום נייגט ער דרויף זיין הערבריג אונ' צירט אין מיט וואלקן (וערפלים) אונ' נעבל ער וואונט אונטר די אלמכים דיא דא הייסן (שנאנים אונ' אראלים) ער אמכט הערן דיא הערשפט זיינט שטים צו ישראל זייני גליבטי די דא ווארן געערקט אום דען בערג אז ווייט זי גין זעלן זיא ווארן אקבל צו הלטן די תורה אונ' רידטן (נעשה ונשמע) (טונם) ער אמכט פֿר נעאן

זי

תולדות רום ותחת בהזדעזעם * ובשבעה קולות כנראו בנועם :
שתים זו שמענו שמעם ולשתי שמיעות נחלק קול רעם
לגוים קול זעם * ולישראל קול נועם ואמרו הכל מה זה הקול מורעם *
הולך ומתגלגל בגלגלי רעם ואומר להם יש לי טעם בני ובין עם ורכב
רבותים נתכוננו מול עם ושבעה רקיעים נטו בזו עם בזורת אשר
תכנם בה קרעם ויטם ויסיעם ממקומם וממסעם * והיו נוטפים
בושם מזעם * ואמרו מלאכי השרת מה זה הטעם נורא אלהים
ממקדשו המותעם * אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם *
ובכן אמר לעניו רד העד בעם :

וישמחו כל העם בשמחת אמרי נועם . ונתמנה ציר רועם וירד משה מן ההר אל העם :
מיוסר על פי א"ב ובכן וירד משה מן ההר אל העם :

אתו מצות וחקים באר היטיב חשוקים גמולי חלב מניקים * דרימו
חכמה מפיקים השפע מקור מים חיים מזנקים ומנופת צופים
ומדבש מתוקים וזוהר לעינים מבהיקים חובש לעצמות משיקים *
טובים ישרים וצדיקים יקרים מפנינים וממפז חשוקים

כתב

תולדות אזו גיבירד פון היאל אונ' די ערד די האט זיך פר וואגט דא דיא זיבן קולות ווארן גיזעהן מיט זיסקייט
ביי אתן תורה הבן אידי די קולות גיזעהן אונ' גהערט אזוי דברות די ערשטן הבן איר גהערט אזו ברט פון
הקב"ה אונ' לו אייא הערונג וואר זיך דאש שטיק טייל לו ישראל דאש וואר עש, איך גיאט אונ' לו דיא פעלקר וואר עש
איין שטיק פון לאזרן אונ' זי אזאגטן אזי עובדי אליליים לו בלען הרטע וואש איז דו פר איין שטיק דו דאז גיט אונ' אערגלט
זיך אז איין גרושר דונדר דאש שפרעך ער ווידר איך אייט וואן דען טעם דרום דו גאט גיבט די תורה לו זיינם פאלק
אונ' פיל לעהן טויזנט רייט וועגן די ווארן זיך פלייסיקין דעם פאלק ישראל אונ' אלי זיבן היאל די ווארן זיך נייגן אוס
איילן דעם פאלק איט דעם פינגר דו ערוזי האט בירייט הט ער וזיא לו ריכן אונ' ער פר רוקט זי פון איר שטאט אונ' די
אלמכים ווארן טרפן אייטל בשאיק פון איר טוויס פר הקב"ה ווארא דו זיא האטן פר הקב"ה פון וועגן דען גרושן קולות דאש
זאגטן דיא לאכים וואש ביטייט דו אדרשט ניט אז גאט פון זיין היילגייזיסט ווארט גיבט ער די שטארקי תורה אן זיין
פאלק אונ' ער זאגט לו דען דעאוטיגן משה רבינו כידר אונ' פר וואר דעם פאלק דו זיא ניט זעלן גין נאך זעהן לום בערג
סיני אונ' זי ברייטן זיך אל דש פאלק אויף די זימי טאג דער תורה אונ' ער וואר בפולן משה רבינו (ניר. דער באטן לו
זיין איר הערט (ובכן) אונ' דען גיט דער פסוק (וירד) אונ' ער נידרט משה פון דעם בערג לו דעם פאלק :

אתן איט טים ווארן די אבות אונ' חוקים בשיידליך גאר וואול ווארן זיא דרויף מויט גיגראבן לו זייגן דיא תלאידי
חכאים איט איר בריסט חכמה זי אערן אירי ריד אז איין קוואל ברונן דו די קוועלנדיגי וואסר פון אים ריר
דיא זיינן זיסר איר ריד פון דר תורה אז האניק אונ' זיינן אזו זיסר דו זי די אויגן דען אענטן דר לייכטן אונ' זיין גיכגן
אז איין גוטר פלאסטר דש דאש טרענקט דש אמרך מינדיא ביין זיא זיינן אלי רעכט פערטיג אונ' גרעכט אונ' גלוסטיגר
וועדר

כאן נשמט בפנים חרוזות אות צדיק אחת שהשיבה תורה בגנות אברהם אשר ע"כ מאנה לו

קָרְבַּן שָׁלֵם יְחִידוֹ נִמְצָא כְּטֶנֶא בִּכּוּרִים אָז נִרְצָה * כְּשֶׂה לַטֶּבַח רָץ
בִּמְרוּצָה שְׁלשָׁה יָמִים טוֹרֵף וְנַפְשׁוֹ לֹא קָצָה יְהָוָעֲצִינָא עֲמִידַת
מוֹעֲצָה וּלְקָחִי אוֹתוֹ לְחֻפַּת עֲלִיצָה לָשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתְךָ יָצָא
וּלְמַעֲנוֹ אֶרְאֵלִים מִמְּחִיצָה הֵמַר צַעֲקוּ חוּצָה ׃

כאן נשמט אות קו"ף אחת שהשיבה התורה בגנות יצחק אשר על כן מאזה להגתן לו

רָחֹק אִישׁ שָׂדֶה וְקֵרַב אִישׁ תָּם * יֹשֵׁב אֹהָלִים בְּאָהֳלֵי רוּם נֶחְתָּם *
וְגַם בַּמֶּרְכָּבָה תָּאֳרוֹ נֶחְתָּם * עוֹלִים בְּמַעֲלוֹתָם וְיוֹרְדִים בִּירִידָתָם
תְּמֵהִים עַל מַרְאֶה זֶה חוֹתָם * וְאוֹמֵר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה חוֹתָם יָפֶה מִכָּל *
חוֹתָם חוֹתָמוֹת שְׁנֵים עָשָׂר נֶחְתָּמוּ מִזֶּה חוֹתָם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ טְבוּעִים
כְּאֶחָד חוֹתָם * עַל לֵב וְעַל זְרוֹעַ לְמַעַנְךָ חָתַמְתִּי חוֹתָם ׃

כאן נשמט בפנים חרוזות אות ר' אחת שהשיבה תורה בגנו' יעקב אשר ע"כ מאנה להגתן לגורלו

שְׁלֵמוּ כָּל אֵלֶּה בַּעֲמוֹד עַד עוֹלָם בִּשְׁלֵמוּ אַלְפַּיִם עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא עוֹלָם וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע
מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנָה מִשֶּׁנִּבְרָא עוֹלָם אָמְרָה תּוֹרָה זֶה מֹשֶׁה אֲשֶׁר נִקְרָא עָנָיו מֵעוֹלָם
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֲשֶׁר נִכְתָּב מֵעוֹלָם הוּא יִירַשׁ מוֹרָשַׁת עוֹלָם וְהוּא יִקָּחֵנִי מַתְּנַת עוֹלָם וְכָל
בָּאֵי עוֹלָם יַאֲמִינוּ בוֹ לְעוֹלָם

תולדות

קרבן זיין איינגר זון יצחק דר וואר געפונדן איין גאנצן קרבן דר וואר בווילגט צו הקב"ה אז איין קרבן פון פייגן די דא ווערן געבראכט צו ביכורים אין דש בית המקדש ער וואר ווילן צו ווערן געבראכט אלז קרבן אז איין לעמל דריי טאג וואר ער גאנגן מיט זיינם פאטר צום ארט אז ער זאלט געשעכט ווערן אונ' דער ווייל ער וואר מיט די זאך וואול צו פרידן אונ' וואר אים ניט צו ווידר דרום וויא דיך ברעכט איך מיר הקב"ה צו דר תורה אונ' נעם אין אונטער דר גבורייטן חופה ער וואר גין אין דש פעלד צו טאן תפילה אונ' פון זייבט ווילן האבן די מלאכים ביטרליך גוויינט דא אן אי זאלט שעכטן ׃ רחוק ער וואר דער ווייטרט עשו דער אמן דער שטעטיגליך אים פעלד וואר פון די ברכות אונ' ער וואר דא צו גנעהנט יעקב דער איין פעלטיגר אמן דר דא וואר פר חתאנת אן די חשובה געלערנטר פון שם אונ' (עבר) וואו זיא תורה לערנן אויך איזן גחתאנת אן דעם (כסא הכבוד) זיין גשטאלט דא ווארן די מלאכים זיך פר וואונדרן אונ' שפרכן דש גשטאלט איז היפשר ווידר אלז די גשטאלט די אן (כסא הכבוד) שטין פון איין קמאן צו זעלך זעלכר גשטאלט דש ווארן די צוועלף (שבטים) די איט דעם (אלף הקב"ה) זיין רינג צו גלייך פר חתאנת זיין פון דיינט ווענן האבן איך די אויך איין הערץ אונ' ארים גבונדן אז איין חותם ׃ שלמו די ווארן צו גנעכלט אלי בטענאם דר וועלט דא עש אויף שטונד דש פאלק ישראל די פון מירנט ווענן איז אמן בשאפן די וועלט דא זי ווארן אויז די צווייא טויזנט יאר דו די (תורה) איז ווארן בשאפן אי די וועלט איז ווארן בשאפן אונ' די צווייא טויזנט יאר אונ' פירהונדרט אונ' אכט אונ' פירציג יאר דו דא ווארן פון בריאות עולם ביז אתן תורה) דא וואר גבארן (משה רבינו דא זאגט די תורה דורך דעם משה איז איך ווערן גיגעבן אים עולם דר דא איז ווארן גהייסן פון אייביג דר דעמוטיגר עש שטיט פון אייביג אין איר גשריבן (וידבר יי' אל משה)
ער רידט גאט צו משה דער זאל איך ערבן אויף אייביג וואר איך נאך אים גהייסן תורת משה אונ' אלי די דא ווערן קומן אין עולם די ווערן גלויבן אן משה רבינו דז ער איין רעכטר נביא וואר געווען ׃

תולדות

וְכֻלָּם יָצַרְתִּי עֲלֵי אֲדָמוֹת · וּבְדַעְתּוֹ קָרָא לָהֶן שֵׁמוֹת * וְאַחֲרֵי כֵן קָרָא שְׁמִי הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא בַּשֵּׁמוֹת :

כאן הושמט בפנים חרוזות אות עין אחת שהשיבה תורה בגנות אדם הראשון אשר בשביל זה לא תתרצה להנתן לו

פָּרָשׁ זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם וְנִמְצָא דוֹר שְׁלִישִׁי דָּחוּף מִבְּנֵי אָדָם כְּהוּחַל לִקְרוֹא בְּשֵׁם מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם וְקָם דוֹר עֲשִׂירִי מְקַלְקֵל בָּאָדָם וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם וַיַּרְא יְיָ כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶמְחֶה אֶת הָאָדָם לוּלֵי נוֹלַד אִישׁ צַדִּיק בָּאָדָם זֶה יְנַחֲמֵנוּ אוֹמְרִים מִלְמַעְלָה פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּלְמַטָּה אוֹמְרִים זֶה יְנַחֲמֵנוּ בְּנֵי אָדָם וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה אָדָם תַּחַת אָדָם וּמָצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם :

כאן הושמט בפני׳ חרוזו׳ אות פ״א שהשיב׳ תורה בגנו׳ נח אשר בשביז זה לא תתרצ׳ להנתן לו

צָץ מִמִּזְרָח וְכַשַּׁחַר עָלָה * וְנִקְרָא עַיִט פּוֹרֵחַ עַל פְּנֵי מַעְלָה * אַב הֲמוֹן נִקְרָא וְנִתְעַלָּה · וּבְעֶשֶׂר נִצְרַף וְלֹא נִמְצָא בוֹ עַוְלָה * עֲבוֹדָה זָרָה עַל יָדוֹ בָּטְלָה · וְקֵרֵב רְחוֹקִים לִזְכוּת מְנֻטָּלָה * הִכִּירַנִי וְהִכַּרְתִּיו בְּאַהֲבָה כְלוּלָה * כְּדֵי הוּא לָךְ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה * לִשְׁמוֹר מִצְוֹתֶיךָ יוֹמָם וָלַיְלָה · דּוֹרוֹת אֲשֶׁר לְפָנָיו לֹא זָכוּ לְמִילָה * וּמֵעֵת נִתְחַתְּמָה בוֹ נִתְמַנָּה רֹאשׁ לְכָל תְּפִלָּה : כאן

דא ער די דורות רעכנט נאך אנדר דא האט ערגאנצן דאס דריטי דור דז עס וואר (דחוף) פר שטוסן פון דען לייטן דא דז ים קאם אונ׳ פר פלייצט איין טייל פון עולם דז וואר אין דור אנוש דא זי אן הובן צו רופן דען נאמן פון גאט צו די ע״ז די דא וואר דז ווערק פון אענטשן הענד דר נאך שטונד אויך דז צעהנטי דור די אנטשן פיל ארגיר אין דר וועלט דא וויאכן די קינדר פון די אענטשן לייט די טייכי טעכטר די נאאן זי איט גוואלט אונ׳ דא הקב״ה זאך דז איר ביז נוח פון וואר שפראך הקב״ה איך וויל זיא אב אעקן איט דען אבול וועל ניט גבארן ווארדן נח דער פר וואר אן אויך דער ערד דער ווערט טריסטן אונז שפראכן די ענגלן פון אובן אונ׳ אויך די לייט פון אונטן דא שפראך הקב״ה צו דר תורה נוא דא איז איין גוטר אענש אן שטאט אדם הראשון דער האט גפונדן לייט זעליקייט אין איין אויגן אונ׳ אין לייטן אויגן

צץ ער פינקלט אז איין אארגן שטערן דר דא אויך גיט צו אזרחי דאס וואר אברהם אבינו אונ׳ ער וואר גהייסן (עיט) דר וויא דר דא פליכט אויף דיא היך כלוואר ער וואר זער חשוב אים גגלן עולם ער וואר גהייסן אונ׳ גלויבט דער פאטר אלי ברואונג דר וועלט אונ׳ לעהן אאל איז ער ווארן פר זוכט אונ׳ וואר קיין אאל אן אים גפונדן קיין אונרעכט ער וואר אבטל אלי ע״ז אונ׳ ער גיגעהנט צו הקב״ה די דא ווארן דר ווייטרט פון אין אונ׳ דז דר היכט זיין זכות דר קענט איך אונ׳ דא דער קען איך איט גיקריכטי ליבשאפט דרום שפראך הקב״ה צו דר תורה דר איז ראוי צו הלטן דיין וואלות טאג אונ׳ נאכט די דורות פר אים די ווארן ניט זוכה צו דער אילה אונ׳ דא ער וואר איט דר אילה גחתאנת דא וואר ער זוכה דז ער וואר גידאכט אין דער ערשטי תפלה כלוואר דז איר אויט לאזן אין דער ערשטי ברכה פון שאונה עשרה (ברוך אתה יי׳ אגן אברהם) : קרבן

מִמֵּימֵי תְהוֹם בְּטֶרֶם נֶעֱזְזוּ עֲזוּזִים עַזָּה הָיִיתִי עַל תְּהוֹם בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ שָׂם עֲלֵיהֶם חֹק׃
וּמַיִם לֹא יַעַבְרוּ פִּיו כֵּן לֹא יַעַבְרוּ עַל פִּי וְנִשְׁתַּכְלֵל עוֹלָם בְּמַאֲמַר פִּי שֶׁהָיִיתִי בְּפִיו

בְּחֻקּוֹ מוֹסְדֵי אָרֶץ סָר בְּמוֹסְדֵי מוֹסְדֵי אֶרֶץ הֵמָּה הַיּוֹצְרִים הַיְצוּרִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים נְטִיעַת שׂוֹרֵק בָּאָרֶץ ׃ לִנְטוֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסוֹד אָרֶץ וּגְדֵרָה נַעֲשֵׂיתִי גֶּדֶר בָּאָרֶץ וְעִם הַמֶּלֶךְ בִּמְלַאכְתּוֹ מָלַךְ בִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ הִמְלִיכַנִי וְהִמְלַכְתִּיו עַד לֹא שָׁמַיִם וָאָרֶץ וּמִיּוֹם דֶּבֶר וַיִּקְרָא אֶרֶץ קָרָא לִי רָאשֵׁי דוֹרוֹת הָאָרֶץ ׃

חזן אומר בניגון

קָרָא לְאָדָם הַנּוֹצָר מֵאֶרֶץ קָרָא נֹחַ אִישׁ צַדִּיק בָּאָרֶץ קָרָא לְאַבְרָהָם מֵאֲצִילֵי אֶרֶץ קָרָא לְיִצְחָק הַזּוֹרֵעַ בָּאָרֶץ קָרָא לְיַעֲקֹב הַנְּחָתָם בִּשְׁמֵי אֶרֶץ קָרָא לְשִׁבְטֵי הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׁאֵלַנִי יוֹצֵר הָאָרֶץ

עָמַר אָדָם רֹאשׁ לִנְשָׁמוֹת זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם רְשׁוּמוֹת וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה חָכָם מָלֵא חָכְמוֹת בְּצֶלֶם וּבִדְמוּת אוֹתוֹ לְדַמּוֹת * כְּאַחַד מִמֶּנּוּ מְעוּדָה בְּאֵימוֹת וּמוֹרָאוֹ עַל חַיּוֹת וּבְהֵמוֹת

גיעז וויא וויט זיין גבוז זיין זאז אויף זיא האט ער גיועלט איך אונ׳ גלייך או דז וואסר איס ים ניט איבר פארט זיין ווארט פון הקב״ה אזו זאזן די זייט אויך ניט איבר פארן איין ריד טפרעכט די תורה אונ׳ דר עולם וואר גיגרונד פעסט איט אייני ריד די דא ווארן אין זיינם אונד ׃ בחוקו (אוסדי ארץ) דא ער הוט גיועלט דיא גרונד פון דער ערד (סד) ער הוט איט אייני גרונד גיגרונד די ערד דט זיין די גדיקים די דא ווערן בטאפן אויף דער ערד די ווארן זיינן פגלנגג אונ׳ זיין טיני ווייןרעבן אויף דר ערד איט אין הט ער טון נייגן די היאז אונ׳ פגלגן די ערד אונ׳ איך בין דר צוים פונדר ערד דו די ערד אין קיום האט איט איר האט זיך בראטון איט זייני ווערק הקב״ה דער דא איז דר קיניג איבר דר גנלי ערד ער הוט איך אכן קיניגן אונ׳ איך הב טים אאכן קיניגן אי עס ווארן היאז אונ׳ ערד אונ׳ פון דעם אאז דז ער הט גרופן די ערד דו זי איז אויף גגגן אויף די וואסר די אויף איר ווארן דז זי בטאפן ווארד דא האט ער איר פיר גרופן אזי די ערשטן פון די דורות אונ׳ די חשובים פון איטליכן דור ׃ קורא ער הט גרופן פר איר צו אדם הראשון דר דא איז ווארן בטאפן פון דער ערד ער הוט איר פיר גרופן נחדער דא וואר איין צדיק אויף דער ערד ער האט איר פיר גרופן אברהם דער הער (אציל״י) פון די הערן דר ערד ער האט איר פיר גרופן יצחק דער דא האט גיזעהט אין לנד פלשתים ער האט איר פיר גרופן יעקב דר דא שטיט אין חותם אויף די שטארקי היאז ער הט גרופן פר איר די אזי צעלף שבטים די הייליגן דער ערד אונ׳ אויף איטליכן האט ער איך טון פרעגן אוב ער איך גיבן זאז צו אין דא האב איך גיועלט צו קיינם גיגעבן ווערן אז דא נאך שכין ווערט דער טעם בייא איטליכם ווייטר ׃ עמד ער וואר אויף גשטנדן אדם הראשון דר ערשט פון די בטעפנים פיר נשאות דיא דא זיין אן גלייכנט אין ספר תולדות אדם דז איז היכט אין בראשית דא הט הקב״ה גיזגט צו דר תורה זיך דר איז פולר חכאות אז אייכר פון די אלכים אונ׳ זיין פארבט אשר אויף די (חיות) אונ׳ בהאות אונ׳ איט זיין טכל הט ער צו אין נעאוגעבן אונ׳ דר נאך הט ער איר איין גיערטנ נאמן אויך גיהייסן ׃ פרש דא הקב״ה האט בטייךן דש ספר תולדות אדם צו וואר

דא

וְאֶצְבָּעוֹת טֶרֶם קְבָעָם בְּאֶצְבְּעוֹתָיו קְבָעַנִי * וְעֵת אֲשֶׁר פֵּרְשָׂם כָּאֹהֶל
כַּיְרִיעָה פֵּרְשַׂנִי * וְלִירִיעוֹתָם אָמַר דַּי וְלִירִיעוֹתַי לֹא אָמַר דַּיֵּנִי :

בְּחֻקּוֹ חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם לְמַעֲנִי חֹק שְׁלֹשָׁה חֻקִּים עַל רוּם וְעַל תַּחַת וְעַל תְּהוֹם בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ חֻקֵּי חָג עַד פְּנֵי תְהוֹם בְּחֻקּוֹ אֶבֶן שְׁתִיָּה עַד פְּנֵי דַלְתוֹת תְּהוֹם בְּחֻקּוֹ דִּי וַיִּתֵּן עַד דַּלְתוֹת תְּהוֹם בְּחֻקּוֹ אֶבֶן פִּנָּה שֶׁרָא יַצִּיף לְעוֹלָם תְּהוֹם בְּחֻקּוֹ הוּג חֻקֵּי כָּבוּשׁ עַד תְּהוֹם :

בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים מִמַּעַל מִתְאַמֶּצֶת הָיִיתִי בִּמְרוֹמֵי מַעַל : כְּאַמְּצוֹ
עֲרָבוֹת לִרְכוּבוֹ * הָיִיתִי רְכוּבוֹ : בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים * לְעֻזּוֹ הָיִיתִי
מָעֻזּוֹ : בְּאַמְּצוֹ מְעוֹנָה בִּזְרוֹעוֹ * הָיִיתִי כְּקָמֵיעַ עַל זְרוֹעוֹ : בְּאַמְּצוֹ זְבוּל
קָדְשׁוֹ * הָיִיתִי זְבוּלָה בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ : בְּאַמְּצוֹ עֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו הָיִיתִי
מִשְׁתַּעֲשַׁעַת עַל אַרְכּוּבוֹת רַגְלָיו : בְּאַמְּצוֹ שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם *
וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם * בְּאַמְּצוֹ כָּל אֵלֶּה אִמְּצַנִי נוֹטֶה שָׁמַיִם :

בַּעֲזוֹז עֲינוֹת תְּהוֹם נֶעֱזָה מַעְיְנֵי מִמַּעְיְנוֹת תְּהוֹם בְּטֶרֶם נִתְעַזּוּ מֵימֵי מִמֵּימַי

מיטן זיינר רעכטי הנט : דא וואר דר צוגן די פֿייארגי תורה אין זיינר רעכטי הנט אונ׳ מיט דעם דוויאן דז ער הט דר מיט גמעסן די הימל מיט דען זעלביגן האט ער גמעסן איך אונ׳ אז ער זי הוט מיט די פינגר אין גישטעלט הט ער איך מיט זיין פינגר גישטעלט אונ׳ דא ער זי מיט שפרייטט אז איין מום הענג דא האט ער איך אך מויש גשפרייט אבר צו די לענג דר הימל ער האט גזאגט זי זיין לאנג גינוגן אבר צו איינר לענג הט ער ניט גזאגט דז איך נום לנג גנוגן בין דען די תורה איז קיין שעור צו איר חכמות :

בחקו (חוג על פני תהום) דא ער האט גזעצט איין צירקל פֿר דעם תהום (למעני) אום אייכט ווילן הט ער דריי ערלייא טון זעצן ווייא הוך די הימל זעלן זיין אונ׳ וויא נידר די ערד זאל זיין אונ׳ וויא וייט זאל גין דר תהום אז ער האט גישטעלט צו דעם (ים) זיין גיזעץ דא האט ער איין גיזעץ גישטעלט איבר דען תהום אז ער הט איין גזעצט דען (אבן שתיה) דז וואר דער ערשטר שטיין פון דיא וועלט וואריך דז (בית המקדש) גיבויט וואר דעם האט ער גיזעצט אויף די טירן פון דען (תהום) אויך דעם צויתן האט ער געבן איין גיזעץ אויף די טירן דז אב גרונד דא ער הט גזעצט איין עק שטיין דז דער (תהום) אז דען (עולם) ניט פר פלייצן דא האט איין צירקל איין גלאזונגן דען תהום צו וואר אין איינן זכות זגט די תורה האט דיא וועלט איין קיום : באמצו (שחקים ממעל) דא ער האט טאן שטארקן דען הימל דר דא הייסט שחקים פֿון אובן (אתאמצת) דא וואר איך זיין שטארקי אין דר הויך פֿון דען זעלביגן הימל דא ער הט טאן שטארקן דען הימל דר דא הייסט ערבות צו זיינר רייטונג דא וואר איך זיין רייטונג דא ער הט גשטארקט דען הימל דער דא הייסט (שחקים) צו זיין שטארקייט דא וואר איך זיין שטארקייט דא ער האט גישטעקט ווען הימל דער דא הייסט מעון מיט זייני ארים דא וואר איך אז איין קמיעה אויף זיין ארים דא ער שטרקט דעם הימל דער דא הייסט זבול צו זיינר הייליקייט דא וואר איך (זבולה) בהרבריגט מיט זיינם הייליגן נאמן דא ער הט גישטערקט די הימל די דא הייסן (ערפל) אונטר זייני פֿים דא וואר איך זיין דר איימונג אויף דיא קניא פֿון זיין פֿים דא ער האט גשטארקט די הימל די דא הייסן שמים אונ׳ די דא זיין איבר די הימל דיא דא הייסן שמי שמים אונ׳ אויך דיא וואסר די דא זיין איבר די הימל דא ער האט די שטארקט האט איך גשטארקט הקב״ה דער דא טוט נייגן די הימל :

בעזוז (עינות תהום) אין זיינם שטארקן די קוועל וואסר דז אב גרונט (נעוזה) צו האט זיך גשטארקט איינר קוועל ברונן וואסר אז די קוועל ברונן דז אב גרונד די הבן זיך גשטארקט איינר וואסר וואס די וואסר דא תהום אז ווא הבן זיך גשטארקט דיא שטארקי וואסר דא וואר איך פון שטערק אונ׳ דא ער הוט גיטאן צום וואסר איין

מִכָּל הַר וְגִבְעָה קְדֻמָּה גִּבְעוֹתַי · וּמִגִּבְעוֹתַי לְגִבְעוֹת עוֹלָם דְּגַלְתִּי · וּמִגִּבְעוֹת עוֹלָם
דְּגִבְעַת סִינַי נִגְבַּלְתִּי :

עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת טַבּוּר הָאָרֶץ וְטַבּוּר חוּצוֹת * טַבּוּרִי הָיָה
מִשְׁתִּית אֶרֶץ וְחוּצוֹת וּמִשְׁתִּית טַבּוּרִי הוּשְׁתוּ אֶרֶץ וְחוּצוֹת *
מֵחִיקִי אֶל חֵיק הָאָרֶץ וּמֵחֵיק הָאָרֶץ אֶל חֵיק חוּצוֹת * וּמִמִּשְׁתִּיתִי
הָיָה מִשְׁתִּית הָאָרֶץ וְחוּצוֹת כְּפִי תַחְרָא בֵּין אֶרֶץ וְחוּצוֹת :

וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל יְצִיר אֲשֶׁר יָצַר רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל כְּחַלָּה מֵעִסָּה הִפְרִישָׁם תֵּבֵל
וּמִזְבַּח אֲדָמָה הָיָה רֹאשׁ לְתֵבֵל מִמֶּנּוּ הֵצִיק מְצוּקֵי תֵּבֵל וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל כִּתְרוּמָה תּוֹרֵם
רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל מִגּוּשֵׁי הוּשְׁלַךְ עָפָר לְתֵבֵל הוּא הָיָה רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל :

בַּהֲכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי כְּאֹהֶל עֵת טֶרֶם מְתָחָם יוֹתֵר מֵהֶם מְתָחָנִי
כְּרוֹקַעַת טֶרֶם נְטָם אֶצְלוֹ נְטָנִי בִּימִין טֶרֶם טִפְּחָם מִמִּינוֹ אֵשׁ
דָּת טִפְּחַנִי בְּזֶרֶת אֲשֶׁר תִּקְּנָם בָּהּ תִּקְּנַנִי וְאֶצְבְּעוֹת

אין דיא ערד אונ׳ איר טאלר ווארן פר חתאנת

ולפני (גבעות חוללתי) אונ׳ פֿר די היך בין איך ווארן גמאכן (חקר) איך בין ווארן גלובט דז איך הב טאן פֿארטן
אלי היך פֿון דער וועלט דר בערג דס וויא ריך דס איז ירושלים דא וואקסט וויארויך דען האב איך גמאכן
אונ׳ דאז די היך זיין ווארן בטאלן אום איין זכות פֿון דר צדקה דא וואר איך שון דר הובן אונ׳ פֿון איינם בערג לו דעם
אנדרן (דגלתי) הב איך טון הופֿן ביז איך בין קומן לום הר סיני דס וואר איין גיאורק :

עד (לא עשה ארץ וחוצות) אי דא וואר בשאפֿן ארץ ישראל אונ׳ חולה לארץ (טבור) אי דא וואר בשאפֿן דו ארט וואו
דז בית המקדש דרויף וואר גשטאנדן דז דא וואר דר נאבל פֿון ה׳׳י אונ׳ אי בשאפֿן וואר ארץ ישראל דו דא איז
דר נאבל פֿון חולה לארץ פֿלוואר גלייך או דר נאבל איז איטן אים אענטן אונ׳ דר גרונד פֿון דעם אענטן דען אלי אודרין
גין הניין אזו איז דז בית המקדש איטן אין ה׳׳י אונ׳ דר טורש פֿון גאנץ ארץ ישראל אונ׳ ארץ ישראל איטן אין עולם אונ׳
דר טורש פֿון דעם גנצן עולם אונ׳ פֿון וועגן איין גרונד איז ווארן גיגרונד פֿעסטט די ערד או דר פסוק גיט אין (ירמיה
ל״ג) (אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי) ווענדר בריתֿ פֿון דר תורה ניט זעלט גהאלטן ווערטן אונ׳
נפט העט איך היאל אונ׳ ערד ניט בשאפֿן ש פֿראך הקב״ה איך בין די גרונד פֿון ארץ ישראל דען דא איבן אלז איך ווערן
גהאלטן אונ׳ ה׳׳י איז דר גרונד פֿון חולה לארץ דען הקב״ה גיבט קיין אכט אויף חולה לארץ עס זייא דען ער איז פֿאר
אשגיח אויף ה׳׳י אונ׳ איז אין אונטר שייד לווישן אין או דס אונד (תחרא) פֿון דעם פאנלר דס איז איל דיקר אונ׳
שטרקר או דז אנדרי איז אין ה׳׳י די שטארק פֿון די אנדרי לענדר דאך פֿר אלן בין איך גוועזן ורֹאשׁ (עפרות
תבל) אונ׳ אי דא וואר בשאפֿן אדם הראשון פֿון די ערד דר וועלט (יציר) דז בשעפֿנים די ער הט בשאפֿן הקב״ה פֿון
דען הייפֿט דר ערטרייך דר וועלט בלוואר פֿון דעם חשוב ארט דז אים עולם איז דס איז פֿון דעם ארט וואו דר אזבח
איז ווארן גבויט דס וואר די בשעפֿנים פֿון אדם הראשון דז פֿון אים איין קומן די צדיקים די דא זיין די גרונד פֿון דער
וועלט אונ׳ שטיט אויף זיא גלייך או און טב טייד תרומה פֿון תבואה אונ׳ חלה פֿון טייג אזו האט הקב״ה דיא ערד אב
גשיידן פֿון די שטאט דס דרויף שטונד דר אזבח (אגושי) פֿון איין טראלן ערד האט הקב״ה גווארפֿן אין די וואסר פֿון
תהום אויף דעם אורט וואו דער אזבח אים בית המקדש שטונד דר וועלביג איז דר (אבן שתיה) דא הער וואר דער
אן פֿאנג אונדי בשעפֿניש דר וועלט פֿר אלים וואר איך זאגט די תורה : בהכינו (שאים שם אני) דא ער הט
בירייט די היאל דא וואר איך דער ביים (כאהל) אי ער האט אויז גלוגן די היאל או איין גילעלט הט ער איך פֿיל לענגר
אויז גלוגן אי ער האט די היאל גנייגט או איין (פֿעל) וואר איך ביי אים גנייגט אי ער האט דיא היאל אויז גיאעסן איט

חֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם הֶאֱרַתִּי וְהִגַּהְתִּי וּבְאֵין קוֹרֵא תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם בִּפִיו נִקְרֵאתִי וּבְעֵת נִבְקְעוּ כִּרְעָתוֹ נִבְקְעוּ בְרַעְתִּי וּבִתְהוֹם רַבָּה מִשְׁפָּטִים מִלֵּאתִי וַעֲלֵיהֶם חוֹק חַקְתִּי וְנִגְבַּלְתִּי וּבְתַנִּינִים אֲשֶׁר בִּתְהוֹמוֹת נִתְהַלַּלְתִּי וּבְאֵין מַעְיָנוֹת נִכְבַּדֵּי מַיִם וּבְאֵין מַעְיָנוֹת מַעַיְנֵי נוֹבְעַת מַיִם וּבְאֵין נְהָרוֹת נַהֲרֵי מוֹשֵׁךְ מַיִם וּבְאֵין בְּאֵרוֹת בְּאֵרִי נוֹבַעַת מַיִם וּבְאֵין מְקוֹרוֹת מְקוֹר חַיִּים מַיִם וּבְאֵין מַיִם הָיִיתִי כִּבְרֵכַת מַיִם וּבְאֵין מִקְוֵה מַיִם מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ לְהַזּוֹת מִמִּקְוֵה מַיִם :

בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ זָוִיּוֹת עוֹלָם בִּי נְטָעוּ הַרְרֵי יִשְׂרָאֵל בִּי נִתְקָעוּ הַרְרֵי עַד בִּי נִתְיָרְעוּ הַרְרֵי אֵל בִּי נִתְוַדְּעוּ בְּפֶלֶס וּבְמֹאזְנַיִם בִּי נִשְׁקָלוּ וְנוֹדָעוּ תוֹעֲפוֹת גָּבְהָם וּמֶחְקְרֵי יְסוֹדָם בִּי נִשְׁתַּמְּעוּ וּבְהוֹרְעִי בְסִינַי כֻּלָּם נִזְדַּעְזְעוּ וּלְהַר הַמּוֹרִיָּה כֻּלָּם נִכְרָעוּ וְעַל מָה אֲדָנֶיהָ הָטְבָּעוּ :
בְּטַבַּעְתִּי אֶרֶץ וַאֲדָנֶיהָ הָטְבָּעוּ :

וְלִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלַלְתִּי חֵקֶר גִּבְעוֹת עוֹלָם נִתְהַלַּלְתִּי גִּבְעוֹת הַלְּבָנָה אֲנִי חַלֹּתִי וְגִבְעָה נִשָּׂאָה אֲנִי הוֹלַדְתִּי וּגְבָעוֹת כְּנִשָּׂאֵי בִּצְדָקָה נִתְנַשֵּׂאתִי

לכל

פֿינסטרנס איבר די טיף גרונד דא האב איך גלייכט אונ' אי דש הוט גרופֿן איין טיף גרונד צו דעם אנדרן דא בין איך וואָרן גירופֿן אונ' אין די צייט דז זי וואָרן גיטפּאלטן די קוועל בּרונן דש טיף גרונד אין דור המבול איט אייכר דעה ויין זי וואָרן גטפּאלטן דען איט איר הוט ער זיך בּראטן אונ' איין אטפּט הט ער דר פֿילט איט דעם גרוסן תהום אונ' פֿויל זי האב איך איין גבוֹל גאבּט אונ' שפּילן בייא דען גרוסן פֿיש איך בין איך גלויבּט :

ובאין (אעינות נכבדי אים) אונ' דא ניט וואר גוועזן די קוועל בּרונן דא וואָרן דיא גערטי וואסר דאש אייכט דיא תורה (ובאין) אונ' דא ניט וואָרן דיא קוועל בּרונן דא הט איין קוועל ברונן פֿון דער תורה (נובעת) גקוואלן וואסר אונ' דא ניט וואָרן דיא בעך דא האבן אייני בעך גרונן וואסר אונ' דא נאך ניט וואָרן בּרונן דא האט איין בּרונן גיקוואלן וואסר אונ' אי דא וואָרן די אורטפּרונג צו בּנדיגי וואסר אונ' דא נאך קיין וואסרן וואר אים עולם דא וואר איך (כבריכת) אז איין טייך וואסר אונ' דא נאך ניט וואר קיין אקוה וואסר דא וואר איך איר אקוה פֿון ישראל דש רייניגט זיא אונ' שפּרענגט זיא אער או אז איקוה וואסר : בטרם (הרים הטבעו) אי דש גבערג איז וואָרן גיזעלט (זויות) איט איר זיין דיא ווינקל פֿון דער ערד וואָרן גפֿלנצט דש גבירג פֿון ארץ ישראל די וואָרן פֿון אייכט ווען גזעלט צו האלטן אויף אין אייני אלות אונ' דז זעלביגן חשוב גבערג איז צו ווישן אין איר איר נעאן כלוואר אין דר תורה שטין איר נעאן דיגרוזי בערג די וואָרן זיך אזי בטעדיגט פֿון אייכט ווען דו זיא וואלטן הבן אן זאל איך אויף זי געבן דורך איך זען זיא וואָרן גוואכן (בפלס) איט גוויכט אונ' וואג שאל איר היך אונ' איר גרונד זייכן איט איר וואָרן גאכבט אונ' דא איך וואר איך בטעדיגן לום הר סיני דא וואָרן זיא אזי פֿר וואגן אונ' וואָרן אזי אונטר טעניג דעם הר סיני אונ' אין איר איז צו ווישן וואו רויך (אדניה) איר טאעלר זיין וואָרן גזעלט אונ' איט אייגם

קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז בְּטֶרֶם קַדְמוֹנִי׃ קַדְמְתִּי מֵאָז קֶדֶם עַמּוּדֵי רוּם הָיִיתִי עַמּוּד מֵאָז קֶדֶם פָּעַל יְסוֹד הָיָה יְסוֹדִי מֵאָז קֶדֶם אֶבֶן פִּנָּה הָיִיתִי אֶבֶן פִּנָּה מֵאָז קֶדֶם כָּל נְסִיכִים הָיִיתִי נְסוּכָה מֵאָז׃ וּבִהְיוֹת עוֹלָם מַיִם בְּמַיִם הָיִיתִי חֲקוּקָה מֵאָז׃ וּבִהְיוֹת עוֹלָם תֹּהוּ וָבֹהוּ הָיִיתִי כַּנֵּר מֵאָז׃ וּבִהְיוֹת חֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם הָיִיתִי כִּמְנוֹרָה מֵאָז׃ קֶדֶם כָּל אֵלֶּה הוּא וַאֲנִי הָיִינוּ מֵאָז׃ מֵעוֹלָם נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ גְּזֵירָה שָׁוָה הָגַז בִּי מֵרֹאשׁ לַחֲקוֹר וְלִדְרוֹשׁ הַכֹּל מֵרֹאשׁ מִי יַעֲלֶה בְּרֹאשׁ מִי יִהְיֶה בְּרֹאשׁ׃ מַה שֶּׁהָיָה מֵרֹאשׁ׃ הוּא שֶׁיִּהְיֶה בְּסוֹף לְרֹאשׁ׃ נְסִיכֵי אָדָם נִסְּכוּ בִּי מֵרֹאשׁ׃ וְנִסַּכְתִּי לְמַלְכֵּי ד הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃

מִקַּדְמֵי אֶרֶץ מִקְּרוּמֵי אָרֶץ דְּבָרִים שִׁבְעָה קָדְמוּ לָאָרֶץ כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא קֹדֶם לִשְׁמֵי עֶרֶץ כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל קֹדֶם לְמַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃ אָבוֹת הָעוֹלָם קָדְמוּ לְמוֹסְדֵי אֶרֶץ׃ שֵׁם מָשִׁיחַ קֹדֶם לִשְׁמוֹת אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ גַּן עֵדֶן קֹדֶם לַעַנְוֵי אֶרֶץ עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל תָּפְתֶּה קֹדֶם לְרִשְׁעֵי אֶרֶץ׃ יִשְׂרָאֵל וְהַתְּשׁוּבָה קָדְמוּ לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וַאֲנִי לָהֶם קַדְמְתִּי מִקַּדְמֵי אָרֶץ׃ בְּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלַלְתִּי הָאָרֶץ עַד לֹא נִתְחוֹלְלָה נִתְחוֹלַלְתִּי וּבְאֵין

קדם (אפֿעלין אמז) אז ער פֿון אנפֿנג הוט אן געפֿנגן זייני ווערקונג (בטרם) אי דאש וואָרן די זיבן ארלייא דינג פֿר דעם עולם וואָרן די ווערן באלד דר נאך שטין נאך פֿרימר בין איך געוועזן אי די זיילן פֿון דעם היאל אמן בשאפֿן דא וואָר איך׃ אי ער הוט געגרונט דען עולם וואָר איין גרונד אי ער האט איין שטיין געלייגט אין דר וועלט וואס ארויך לייגט איז איין עק שטיין וואָרן געלייגט׃ פֿר אלי הערשאפֿט וואָר איין הערשאפֿט דא דער עולם וואָר אייטל וואסר נאך דר פֿיר וואָר איך׃ אונ׳ דא דר עולם וואָר פֿינשטר אונ׳ לעהר דא וואָר איך אז איין ליכט נאך דר פֿיר פֿר דאס אלס וואָר הקב״ה אונ׳ איך לאנגדר פֿיר׃ **מעולם** (נסכתי מראש) פֿון איביגר לייט פֿון ערשטן וואָר איך גיהערשט (גזירה) די דיניש אין דר תורה די אן לערנט איינס פֿון דעם אנדרן דאס איז גלייך אויז וויא דאס איין איז דא זאל דו אויך בילייך זיין דען עז איז איט עטליכי זאכן גלייך די האט ער געלערנט פֿון ערשטן ער האט טאן פֿארשטן פֿון ערשטן וועד דא זאל לום ערשטן אויף גין כלוואר ווער דא זאל איין אלך זיין אונ׳ וואש פֿר איין דור דז לום ערשטן זאל זיין הקב״ה דר דא איז געוועזן פֿון ערשטן דער ווערט אויך זיין לסוף לום ערשטן (נס׳בי) די הערן פֿון די לייט די ווערן איט איר געהערשט אונ׳ איך הערשט צו איינאקיניג הקב״ה דער דא איז היכר ועדר אלי אובר קייט׃

מקדמי (ארץ) פֿר די בשעפֿנס דר ערד (דברים) איך בין געוועזן פֿר די זיבן ארלייא די דא זיין וואָרן געשאפֿרט פֿר דר ערד דר כסא הכבוד איז וואָרן בשאפֿן פֿר דר ערד דר שטול דש איז די אבות פֿון ישראל אין געוועזן פֿר די קיניגרייך דר ערד די אבות זיין וואָרן בישאפֿן פֿר די גרונד דר ערד דר נאמן פֿון משיח איז וואָרן געשאפֿרט פֿר אלי נעמן די אויף דר ערד וואר אך די גן עדן הוט זיך געשאפֿרט צו דיא דעאוטיגן דר ערד אך דר גיהנם הוט זיך געשאפֿרט צו די רשעים פֿון דער ערד ישראל אונ׳ די תשובה האבן איך געשאפֿרט פֿר אלי וואונרט דר ערדן׃ אך פֿר אלי בין איך וואָרן געשאפֿרט שטרייבט די תורה (באין) (תהומות) דא ניט וואָרן דיא אב גרונד (חוללתי) דא וואר איך געמאכן (הארץ) דיא ערד אז זי איז וואָרן געמאכן בין איך געמאכן אונ׳ אי דא וואָרן דיא

יָסַד עֹז מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים * וּבִזְכוּת אַפְסֵי אָרֶץ הֵקִים וְהֵעִיר תּוֹרוֹת וְחֻקִּים :

אֵל נָא לְעוֹלָם תּוּעֲרָץ וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא : הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים מַלְכוּתוֹ נֶצַח נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ : סַפְּרוּ עֻזּוֹ פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו · קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ · רֹן שִׁיר וָשֶׁבַח תֹּקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ :

בכוונת המחבר לומר בה התורה מתפארת בקדימתה ובמעלתה ומתנצלת שלא לומר לא נתנה לא לאדם ולא לנח ולא לאבות רק למשה וזכרתה ויכוח על זה פרכה השם יתברך לתתה לכל אחד מאלו ווכר מעלתן והיא נתנה ד״פי כנולן והדומי הזה הוסמס מהפכים והם התרגומות ע׳ פ׳ ג׳ ק׳ ר׳ ודוגמת זה נמצא בפיוט מתחיל שעשועים יום יום וכולם כתבו ממחבר ורוצה אחד

וּבְכֵן יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ :

יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ :

מיוסד על פי א״ב בכל חרוזה אחר פסוק ראשון

אַלְפַּיִם שָׁנָה נִמְתַּקְתִּי בְּחִכּוֹ · עַד לֹא מָדַד עוֹלָם רָחְבּוֹ וְאָרְכּוֹ * בְּטֶרֶם מָתַח רוּם עַד כֹּה וְעָרְכּוֹ * וְקֶדֶם הֵכִין בָּם רֶכֶב אַרְתָּכוֹ · אֲנִי הָיִיתִי מִשְׁתַּעֲשַׁעַת עַל בִּרְכּוֹ · מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו לְהַלְּלוֹ וּלְבָרְכוֹ * מְשַׂחֶקֶת בְּתֵבֵל אוֹתִי אִיּוֹם בְּעָרְכּוֹ * לְהוֹדִיעַ לַכֹּל כִּי אֵין כְּעֶרְכּוֹ : וָאֶהְיֶה אָמוֹן אֵצֶל אָדוֹן · וָאֶהְיֶה שַׁעֲשׁוּעִים יוֹם יוֹם * מְשַׂחֶקֶת עַד זֶה הַיּוֹם : קדם

גיאכט אויף די זייגדיגי קינדר אונ׳ בזונדר קינדר דען דא הקב״ה הט די תורה געבן האט ער צו ישראל גשפראכן שטעלט איר ערבות דט מיר די תורה ווערט האלטן דא הבן זי גירעט אונזר אבות זאלן ערב פר אונש זיין דא שפראך הקב״ה ווידר מייער עלטרן האבן · צו לייטן זעלברט געפעלט איין ווייניג אברהם וואלט ניט גלויבן דאז איך ווער אים ארץ ישראל געבן או׳ פרעגט וואט פר איין צייכן איך ווער אים דרויף געבן אך יצחק הוט ליבגיהאט איין פיינט עשו י או׳ יעקב דא זאל ער אויף אים קאם שפראך ער הקב״ה וויסט זיין גוטי אעטים ניט דא שפראך ישראל אונזר קינדר זעלן ערב זיין דז איר ווען די תורה האלטן דט ערבות נאם הקב״ה אן או׳ דארויף הוט ער גיאכט דען גרונד פון קבלת התורה דט ווען ישראל די תורה ניט לערנן דא וואן בעוונותינו די קליינע זייגנדיגי קינדר די ניקט פר זינד הבן שטארבן אום ערבות או׳ אן זכות קבלת התורה האט הקב״ה אכן בשטין די ענד פון דער ערדן ער וואר זי ווארכן צו האלטן די תורה או׳ די חוקים (ובכן יי׳) או׳ דר פסוק גיט גאט הוט בישאפן איך פר אלי זייני ווערק שפריכט די תורה (אלפים) טויזנט יאר אי ער האט די וועלט בישאפן (נאתקתי) בין איך וואר גזיסט (בחכו) אין זיין גוואן אי ער הוט כיאעשן די לענג או׳ ברייט פון דען עולם או׳ אי ער הין או׳ הער (אתה) האט אויס גלוגן די היאל או׳ אי ער האט אן גרייט זיא אויף זיין כסא כבוד דער זיין רייט וואגן איז דא בין איך גוועזן זיין דר אייאן אויף זיינר קניא איך הב איך טאן פרייאן פר אים צו לובן אין איך וואר איך פרייאן אין דר וועלט דא דר פארבלום הקב״ה האט טאן אן גרייטן איך צו לאון וויטן דז ניאט אין בייא אים צו גלייבן או׳ איך וואר (מאון) דר צוגן בייא דעם הער הקב״ה או׳ איך וואר זיין דער אייוגג צווייא טג דט אין צוויא טויזנט יאר פר דעם עולם ביז אויף דען טאג פון אתן תורה קדם

אָנֹכִי בְּאוֹת רִאשׁוֹן כִּי הוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי : זָע אָלֶף וַיֵּרָא מוּל כִּסֵּא עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה דוֹרוֹת * עַד שֶׁנִּתַּן תְּחִלָּה לְדִבְּרוֹת : רוֹן דָּת אָנֹכִי בִּכְתַב נוֹטָרִיקוֹן נֶחְבֵּית * אָנֹכִי אֲנָא נַפְשִׁי כְּתָבִית יְהָבִית : בֵּאֲרָהּ לְעַמּוֹ פָּנִים בְּפָנִים · וְעַל כָּל נְקֻדָּה וּנְקֻדָּה תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנָה פָּנִים · יָהּ רָאָה וַיְסַפְּרָהּ * הֱכִינָהּ וְגַם חֲקָרָהּ * לְאוֹהֲבֶיהָ וּלְשׁוֹמְרֶיהָ וַיְשַׁנְּנֶהָ וַיִּתְמְרָהּ : רוֹשֵׁם לְמַפְרֵעַ אוֹתוֹתֵי מַאֲמָרֶיהָ * יְהִיבָה כְּתִיבָה נְעִימִים אֲמָרֶיהָ : בִּשְׁנַיִם הָרִאשׁוֹנִים חַיָּתָם עֻלְּפֶה * כִּי הִסְכִּיתָם מִפֶּה אֶל פֶּה : יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת וְלֹא כָּל נְשִׁיקוֹת * סָחוּ אֱלֵי יֵרֵד אוֹתָם מִיֵּין הָרֶקַח לְהַשְׁקוֹת : קְצוּבוֹת וּנְעִימוֹת * וּפִתְּחֵי מַחְכִּימוֹת : רְשׁוּמוֹת וַחֲתוּמוֹת * פְּרִיתוּחוֹת וּסְתוּמוֹת : לְעַם אֲשֶׁר אָהַב · בְּחִבָּה יָהַב · וְהִנְחִיל נֶחֱמָדִים מִזָּהָב · לְעַם לוֹמוֹ אֱהָב : יָהּ שׁוֹכֵן עֲרָבוֹת : דָּר לְהַנְחִיל רְבָבוֹת · בְּעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף מֶרְכָּבוֹת · אֲשֶׁר מֵאֵשׁ וְשֶׁלֶג חֲצוּבוֹת : רַחוּם הָדָר בַּשְּׁחָקִים

די קיין תורה אער מיז (זע) זיא פאר וואגט דיא אלף (וירא) אונ' שוועבט פאר דען כסא הכבוד פון בריאת עולם ביז מתן תורה דאש וואָרן זעקש אונ' צוואנציג דורות אונ' זאגט אירא: זאל הקב"ה ניט אן הוב דיא תורה מיט מיר ביז הקב"ה ויא אליים אמר אונ' פר הייס מיר דז זיא זאל דש ערשטי אות זיין פון דיא עשרת הדברות (רון) דאש ווארט פון אנכי דאש בדייט דיא לשון פון דר תורה אין דער גימטריא פון ראשי תיבות דען דאש ווארט פון אנכי איז דיא ראשי תיבות פון די ווערטר (אנא נפשי כתבית יהבית) איך זעלבשט שפריכט הקב"ה הב די תורה גשריבן די איך גיגעבן האב (ביארה) ער האט בישיידן די תורה צו מיין רבי דר זיינם תלמיד לערנט אונ' האט זיין פנים קיגן דען תלמיד זיין פנים אונ' אויך מיטלערט שטימן אין דר תורה איז אכט אונ' ניינציג טעאים (יה) גאט דר הט גיזעהן זי אונ' דר צילט זי ער ביריית אונ' דר פארשט זי צו מיר ליב האבר אונ' די זי היטן אונ' אוף טורן אונ' אכן זי זיס מיט גוטי טעאים (רושם) ער איז גיצייכנט דש ווארט אנכי הינטר זיך די ראשי תיבות פון די ווערטר (יהיבה כתיבה נעימה אמירה) איין גליבט גשריפט אונ' מיר זאג זיין זיס (בשנים) דא ער האט די ערשטן צוויא דברות גירעט דא וואָרן זי (עלפה) און אנמעכטיג גיוואָרן דען זי האטן זי געהערט אויז דעם מונד הקב"ה זעלברט דאש קאמטן זי ניט פר טראגן (ישקני) דארויף גיט דער פסוק ער הט געקושט איך איין טייל קושונג אבר ניט אלי קושונג כלומר איין טייל דברות הט ער מיט זיינם מונד מיט איר גירעט אבר ניט אלי דברות (סחו) זי וואָרן רידן צו משה רבינו דער גיט אך (ירד) ער זאל זיא טרענקן פון דעם גאישטן ווין פון דר תורה אונ' וואלטן ניט אער הערן די גרושי קולות פון השם יתברך (קצובות) עז זייא די אלות די הקב"ה האט אכיין גיזעלט דז איר ניט פר שטין דעם טעם צו טעטו אדר אויר אונ' דר גלייכן אך די זיסן די מיין גוטן טעם האבן די דא אכן קלוג מיין כארן עז זייא די ווערטר די דא זיין פר זיגלט אונ' שטיקניט אין דר תורה עז זייא די כמר גלייכנט שטיין אונ' אין לייאכט זי אכדרשט אז זי שטין עז זיי די פרשיות די דא אויז לאזן איטן אין דר טורה אונ' טרייבט ניט ווייטר אין דר זעלביג שורה דיא הייסט פתוחה אונ' עטליכי לאזט אן כאר בלוס אן דרייא ווערטר קענן שטין אונ' היבט ווידר אן צו טרייבן די הייסט סתומה (לעם) דש אלז הט געבן הקב"ה צו דעם פאלק דער הט ליב (בחבה) מיט גרושר ליבשאפט (יהב) האט ער אין געבן די תורה די דא איז לוסטיגר ווידר גאלד (יה) גאט דר דא רואט אים היאל דר דא הייסט ערבות דר איז גנידרט צו אכן ערבן די תורה צו די פיל לעהן טויזנטן פון ישראל מיט צוויא אונ' צוואנציג טויזנט רייט וועגן מיט מלאכים די אויז פייאר אונ' שניא זיין וואָרן בישאפן (רחום) דער דר בארמיגר גאט דער דא אונט אים היאל דר הט דען גרונד פון קבלת התורה

גיאכט

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא *

אָנֹכִי בְּשֵׁם אֵל שַׁדַּי * פַּצְתִּי מֵאָז לְעוֹלְמֵי דַי * וּבִבְשָׁן בֵּאַרְתִּיו בְּפֵירוּשׁ לִידִידַי * כְּשֶׁקִּבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתִי עִבְרַי * הִשָּׁמֵר לֹא יִהְיֶה לְךָ אֵל אַחֵר מִבַּלְעָדַי * לֹא תִשָּׂא שֵׁם לַשָּׁוְא וְתִנָּקֶה עָדַי * זָכוֹר וְשָׁמוֹר כִּי הֵם שְׁנֵי עֵדַי * כַּבֵּד הוֹרֶיךָ כִּי כְּכוֹדָם כְּבוֹדִי * לֹא תִרְצַח מְתוֹאַר מַעֲשֵׂה יָדַי * לֹא תִנְאַף אַף בְּסָפֵק פֶּן תֵּעָנֵשׁ בְּוַדַּאי * לֹא תִגְנוֹב וְתִתְבָּרֵךְ עַד בְּלִי דָי * לֹא תַעֲנֶה עֵדוּת שֶׁקֶר בְּעֵדַי * לֹא תַחְמוֹר כִּי אִם מַחֲמַדַּי * אֵלֶּה הֵם עֵדַי סַהֲדֵי מְעִידַי * מוֹרֵי שְׂרִידַי * רְאוּ כִּי אֵין בִּלְעָדַי * וַאֲנִי אֵל שַׁדַּי :

קהל וחזן חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ

שם המחבר התום בראשי חרוזות אליעזר בירבי קליר

אָז בִּכְתַב אַשּׁוּרִית * וּבִלְשׁוֹן עִבְרִית * וּבְדִבּוּר מִצְרִית * הִנְחַלְתָּ לְבַת עִבְרִית : לְאָלֶף הִקְדַּמְתָּ בֵּית בִּיצִירַת בְּרֵאשִׁית * כִּי דָר הוּכַן מֵאָז לְמַתַּן קִנְיַן רֵאשִׁית : עוֹלָם הוּכַן בְּאוֹת שֵׁנִי * כִּי יֵשׁ עוֹלָם שֵׁנִי *

אנכי

אנכי איך האב גרעט פֿון זאגג דא איך האב דען עולם בשאפֿן דא הט ער זיך גיגריסט אונ׳ גאר זער אויז גלוגיר דא האב איך אים גדאכט איין (שם שדי) כֿן וואר ער הט גנוגן אונ׳ אויך הר טיכי דא הב איך אים אפרט געווען לו ישראל דא זי האבן איין אלכֿות אויף זיך אקבל געווען (לא יהיה לך) זיי גהיט אונ׳ לאז כיט זיין לו דירא אין אנדרן גאט און איך (לא תשא) טווער כיט אום זונסט דא ווערשטו לידיג זיין פֿון איר (זכור ושמור) גדענק אונ׳ היט דען שבת דז איין עדות איז דז איך האב היאל אונ׳ ערד בישאפֿן (כבד) אהר דייני עלטרן דען ווען דוא זי ערשט דאט איז איין עהר (לא תרצח) כיט אמרד דען אענטש דען ער איז אין גשטאלט גאטש אונ׳ איז דש ווערק אייני הענדן (לא תנאף) דו זאלשט כיט אום קייטן (אפֿילו בספק) כֿן וואר ווען דו ביים נכט הייאסט לו דייגם וויב אונ׳ איז נאך אין ווייבש בילד איז הויז דא ליג כיט ביים דייגם וויב ביז דיר איין ווארי איז אדר עז קואט דיר איין אאל איין ווארי אויך לו אנדן (לא תגנוב) כיט דו זאלשט שטעלן דא ווערט דיך גאט בענטשן דש דו ווערשט גנוגן האבן (לא תענה) דו זאלשט כיש (שקר עדות) זאגן איבר ישראל די עדות זאגן דו הקב״ה גאט איז (לא תחמוד) דו זאלשט כיקש גלוסטן כאר לו ווישן די גלוסטיגי תורה אונ׳ די ניסים די דא עדות זאגן אויף די קראפֿט אונ׳ אלט פֿון הקב״ה די דא וויזן איינר איבר בלייבונג פֿון ישראל דו כיאכט איז לו פֿארכטן זונדר איך אונ איך בין גאט דר אלאעכטיג (חי) דר דא לעבט אונ׳ איז ביסטענדיג לו איביג אונ׳ פֿארבלוס אונ׳ הייליג : אז דען אאל אי דוש האשט געבן דיא תורה לו ישראל האשט דוא געבן זי אים בעשטן כתב דאז דא הייסט (כתב אשורית) אונ׳ אין לשון הקודש אז וויא ישראל עש רידטן אין אלריים דו זיא עש פר שטונדן דא האשט דוא אבן ערבן די תורה לו ישראל (לאלף) דוא האשט געעדרט די (בית) פֿר דר (אלף) אן אנגאאנג דר תורה די אן היבט בראשית דען די (אלף) וואר אן גרייט לו געבן איט איר די תורה די לום ערשטן איז ווארן בישאפֿן איינט דאט ווארט אנכי דז איט דר (אלף) אן היבט (עולם) כאך איין טעם ווארום די וועלט איז ווארן בשאפֿן איט דר (בית) דען זיא ווייזט דו כאך איין עולם איז אבר דא ער די תורה גאב הוב ער אן איט דר (אלף) (אנכי) דז ער ווייסט

נות בית · עורו צג בפרוזדור הבית · עליונים נעלו בערו בית · פצו מה
אנוש להזכר במעלה · פאר מבטחה להוריד ממעלה : חזן צער וגבר
ועלה ונתעלה · צוה צור לציר עלה וגש ועלה :
אלהים הזיל משחקים · כטל אמרי חקים · חזן ממרחקים · נקוקים
יקים : ברוך אתה יי · מחיה המתים :
קדוש הופיע מפארן · רד באלפי שנאן סין השית שאנן ודתו בו שנן :
רם רד במרכבות · בעשרים ושנים אלפי רבבות · להכתיר
מטה ספור בעשרים ושנים אלף : שנן בפארן ושעיר · ואותם אל
הסעיר : ואתה מרבבות קדש · אדני בם סיני בקדש : חזן תורה חנכי ·
תושיה אנכי · תכלית פץ אנכי · לכן פתח באנכי :

ימלוך :

קומן װאר אין הימל װאלטן די מלאכים אין ניט אנויך לאזן (פלו) זיא װארן רידן װאש איז איין מענש דז ער זאל װער
גראכט צו קומן אובן אין הימל צו נידרן פון אובן הראב די תורה די דא איז איין צירונג אונ׳ איין פאר זיכרונג צו דעי
תלמידי חכמים ער װארד דאך פארט גין אונ׳ איבר טרקט די מלאכים אונ׳ גינג אויף אונ׳ װאר גילובט פון זי ער גיבית
דר בשעפר (צִיר) צו דעם באטן משה רבינו גיא אויף אונ׳ גינגן צו איר אונ ער גינג אויף (אלהים) גאט (הזיל) דער
אכט ריכן פון די הימל אז איין גוטר טויא די ריד דר גיזעץ דר תורה מיט דעם זעלביגן טוי ער װערט מכן אויף שטינדי
מתים די דא ליגן אין שטאלטן פאר גראבן : קדוש דר הייליגר גאט (הופיע) דר הט דר לייכט אויז דעם לאנד
ישמעאל דז ער אין אן פאדרט צו מקבל זיין די תורה אונ׳ דא זי ניט װאלטן דא נידרט ער מיט פיל טויזנט מלאכים
די דא הייסן (שנאנים) דר בערג סיני דר װער גשטילט אונ׳ זיין תורה (שנן) ער לערנט דארויף (רם) דר הויכר גאט ער
הט גנידרט מיט צװייא אונ׳ צװאנציג טויזנט מלאכים צעהן טויזנט מלאכים צו קריינדרט שבט צו די מיר לאז װאר צװיי אונ
צװאנציג טויזנט (שינן) ער הט דר ליזט די תורה צו די עכו״ם דז זי זעלטן מקבל זיין די תורה דא זי הערטן הקב״ה רידן
דו זאלשט ניט מורדן דא שפראכן זי די תורה קענן איר ניט האלטן דען אונזר ברכה איז מיט דעם שװערט דו זאלשט
דיך דר נערן דאש איז אונזר מחיה מיטל רציחות צו טאן אונ׳ מלחמה צו האלטן דרום קענן איר די תורה ניט האלטן אונ׳
דא די ישמעאלים הערטן פון הקב״ה װי ער אין פיר לײמנט דו זאלשט ניט שטעלן שפראכן זי די תורה איז ניט פר
אונש דען איר זיין װארן גבענשט צו זיין װילדי לייט אונ׳ מיט אידר מן צו קריגן אונ׳ דש אירי צו נעמן אונ׳ דא די אש פון
עשו אונ׳ מואב הערטן דז הקב״ה פר ביט דו זאלשט ניט פון קייטן דא שפראכן זי די תורה איז װידר אונזר נטור
דען איר קומן הער פון מיטל זנות דז אונזרי מיטר הבן זונה גװעזן מיט אונזרם פאטר (לוט) אונ׳ איז איין גמיין שפריך
װארט דר אש פיל נאך דעם שטאם דש קינד נאך דר אם אזו װאלטן זי קיינר די תורה אן נעמן (ואתה) אונ׳ ער קאם
מיט מיינטייל צעהן טויזנט מלאכים אויף הר סיני דר הייליגר בערג צו דר תורה (חנכי) ער הט גמיינט איך דירא לייבט
אז מידל גשטיין דאש הינסרשטי װארט דז ער הט גרעדט צו יעקב אבינו דז װאר (אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך)
איך װיל מיט דיר נידרן קין מצרים כלוואר איך װיל בייא דיך זיין אונ׳ היטן דיך דז די מצרים ניט גאר זעלן דיך מכלה
זיין אונ׳ איך װיל אך אויף ברענגן דיך דרום הט ער אן גהובן הקב״ה מיט דעם װארט אנכי דא ער די תורה גאב
צו װארגדענקט דז ביזך איז צו איין די תורה מקבל צו זיין װייל איך אויך דיזן לשון צו יעקב גרעט הב (ימלוך) ער װערט
קיניגן גאט צו אײביג דיין גאט צו גבירד אונ׳ גבירד לובט גאט (ואתה) אונ׳ דו הייליגר גאט װיא דאך װארטן אונ׳ פאר
נאם צו די לוב פון ישראל (אל נא) דז ביט איך דיך כלוואר עבן אזו איז עש גרעט אז שפרעכן איר דז הקב״ה זאלט אונש
ניט פר מיבל האבן דז איר אין ניט אאליך זיין מיט דר קדושה דען ער איז קיניג צו אײביג אונ׳ הייליג אין אונזר קדושה

אנכי

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ ׃ כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גוֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ׃ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם · אֱלֹהֵי יִצְחָק · וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת ׃ וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן ׃ מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים ׃

מיוסד על פי א״ב עד ימלוך ה׳ לעולם אלהיך ציון וכו׳

אֶרֶץ מָטָה וְרָעָשָׁה · בְּסַהַר שְׁלִישִׁי הִתְגָּעֲשָׁה * גְּרִיָּה חַיָּתָם נִרְעֲשָׁה · דּוֹר בְּשׂוֹרָה וַתִּתְרַעֲשָׁה ׃ הוֹד אַפִּרְנוֹ נָטָה * וְעַל גַּבְנוּן אוֹתוֹ הִטָּה · זֶה סִינַי גֵּאוּת עָטָה חֶרְדָּתוֹ עַל אֶבְרָה הוֹעֲטָה ׃ טוֹהַר צוּף שְׁלִישִׁי * יְשָׁרִים הִרְגִּיל לְפַלְשִׁי ׃ חזן כְּתַב שָׁלִישִׁים שְׁלִשִׁי ׃ לְעֵת גָּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי ׃ קהל גּוֹרָלוֹ תָּמוּךְ לִגְוֹנְנִי * פָּץ בָּאתִי לְגַנִּי ׃ חזן עֶזְרִי וּמָגִנִּי * בְּמָגִנִּי לְגוֹנְנִי *

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם ׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים ׃

מִן הָהָר לִמְעוֹנָיו * מִיהֵר וְקָרָא לַעֲנָיו נִקְדַּשׁ שִׁבְעָה בַּעֲנָנָיו · נְהָגוֹ לְפַעֲנֵחַ לוֹ עִנְיָנָיו ׃ שַׂר וְנֶאֱמָן כְּהוּשַׁת לַבִּירָה · שָׁשׁוּ וְדָץ שְׁלוֹ נוֹת

ארץ די ערד די וואר גלייטן אונ׳שטארן אם דריטן חודש זי וואר ברואן אונ׳אז איר וואונר אמן דר שרעקן דאז זיך דר פרייכד הקב״ה דר לייגט אויף דען ברג סיני (הוד) די שונהייט (אפדנו) זיינס פאלאיט דז היאלט ער הט טאן נייגן אויף דר היך פון הר סיני ער הט גינייגט דען היאל דר בערג אור איט הערטפט אונ גוואונדן די תורה די דא איז די רעטכיט פון הקב״ה האט ער איט ויינם אריק אונ גוואונדן צו געבן ז׳לו ישראל (טוהר) דר רייניר נביא משה רבינו דר דא וואר דט דריטי קינד צו זיינר אוטר דר האט איך צו ישראל די רעכט פערטיגי אונן בארט ער האט גוויזט איך אויף דרייא חלקים (תורה נביאים כתובים) דא ער האט גרייכט דער דריטי חודש סיון (גורלו) ער וואר אונטר צעכן איין הכט אונ׳ליגט זי אויף דאש גורל פון קבלת התורה דער ווארטן צו בשילן איך אין אירם זכות פון אלין ביזון (אז) ער הט גרעט איך בין גיקואן צו איין גארטן ער וואר איין היצל אונ איין בשילר אזו אך ואל ער בשילן איך אין גלות ׃ מן פון דעם הר סיני ער וואר רופן הקב״ה צו משה רבינו דר דעאוטיגר ער אזו גין אין דיא היאל דיא דא איין זייני וואונונג ער וואר גהייליגט אין זיבן וואלקן די אוטט משה רבינו דורך גין דאט וואר זייני טביעות דאט ער גיינג אין היאל ער פירט אין הקב״ה דא ער ואלט אים אגלה זיין די תורה (שר) צו איין הר אונ׳ואר האטיגר אין גאטס הויז ער וואר גטאן ער וואר זיך פרייאן דא ער רוכט פון די אלאכים די תורה דיא דא האט גוואונט אין גאטס הויז דעכון שטונד ער אין דעם פיר הויך דען זיא וואן פראים דיא טיר צו שליסן דיא איברשטן אלאכים כלווארטי ער

מיוסד ע״פ עשרת הדברות בראשי חרוזות

אָנֹכִי גָּדוֹל בַּנּוֹעָדִים * גּוֹאַלְךָ מִבֵּית עֲבָדִים דּוֹבֵר קוֹלוֹת וְלַפִּידִים :
לֹא יִהְיֶה לְךָ דְּמוּת צֶלֶם וּתְמוּנָה׃ הֶבֶל הֵמָּה מֵאֱמוּנָה * בִּלְעָדַי
אֵין בִּמְעוֹנָה : לֹא תִשָּׂא הֶחָקוּק לַשֶּׁקֶר * צַעֲרֵי כָל חוֹקֵר קִנְאַת שְׁמוֹ
יָקָר : זָכוֹר וְשָׁמוֹר לְקַדְּשׁוֹ * כִּי בוֹ שָׁבַת לְהַקְדִּישׁוֹ * וּבֵרְכוֹ וְקִדְּשׁוֹ : כַּבֵּד
נָא זוֹרְעֶיךָ בְּטָהֳרָה׃ וְיִפְרוּ צֶאֱצָאֶיךָ מְהֵרָה הֶגוּת יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה : לֹא
תִרְצָח חוֹמֶר יוֹצֵר מְמַלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר * שָׁמַיִם פֶּן תֵּעָצֵר * וּבְרָעָה תִבָּצֵר :
לֹא תִנְאָף טֶרֶם תִּכָּוֶה * וְנֵרְךָ תָּמִיד יִכְבֶּה * טוּב תֹּאכַל אִם תֹּאבֶה : לֹא
תִגְנוֹב יְגִיעַ רֵעֶךָ * בּוֹעֵין בְּהַרִיעֶךָ * שְׂבַע מֵעֲמָלֶךָ וְיוּשְׁרַשׁ בָּאָרֶץ גִּזְעֶךָ *
לֹא תַעֲנֶה כָּזָב לְהָעֵד * עֵד מִפִּי עֵד כִּי אָנֹכִי הַיּוֹדֵעַ וָעֵד ; לֹא תַחְמוֹד
חֵלֶק לֹא לָךְ * כִּי שֶׁלָּךְ לֹא לָךְ * לָמָּה תִּתְאַוֶּה דָּבָר לֹא מוֹעִילָךְ : חזן וְכָל
הָעָם מֵרָחוֹק עָמְדוּ * נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע סָבִיב לְסִינַי כְּנוֹעֲדוּ * וְעַל קְרִיעַת
יַם סוּף הוֹדוּ וּלְצוּרָם יַחְדָּו וְנִתְיַחֲדוּ : אונ׳ אן זאגט עזרת אונ׳ טאונה עשרה פֿון יום ראשון

ארני

אנכי הקב״ה זאגט איך בין דער חשובשט (בנועדים) אונטר די מלאכים די זיך מיט איר בטעריגט הבן אויף דעם
ברג סיני אונ׳ הב דיך דר לויזט אויז דעם הויז פֿון דינסט אונ׳ האב גרעט מיט שטים אונ׳ מיט ברנד פייאר
דו זאלשט ניט הבן קיינרלייא גשטאלט פֿון בילדר אודר גלייכניס דען זי זיין נארהייט דרום גהערט אן ניט דארטן צו
גלויבן (בלעדי) אונדר איר איז קיינר אין דיא אמונה דס היאלט דו זאלשט בייא דעם שם ניט פֿאלש שווערן דען גאט
שטרפֿט אלי שריט דר אעכטן דרום ווערט ער אויך היסן אוב דו האסט רעכט אדר פֿאלש גשוואורן אונ׳ גאט רעכנט
זיך אן דעם זעלביגן דער בייא זיינם הערליכן נאמן פֿאלש שווערט צו גידענקן אונ׳ היטן דען שבת צו היילגן אים
דיא ווייל גאט האט אן דעם זעלביגן טאג גירואט פֿון אים צו מאכן היילג אונ׳ האט אים גבענטשט אונ׳ גיהייליגט עהר
דאך דייני עלטרן די דיך גוטעט הבן מיט רייניקייט דען ווערשטו אויך בלד פֿרוכט באקן מיט גוטי קינדר (הגות) דיא
דא ווערן טראכטן אין גאטס פֿארכט דיא ריין איז דוא זאלשט קיינם מערדן דער אויז ליים בישאפֿן איז ווכשטן זאלשטו
אכן דז ער זיין הנט ניט דערפילט אין טניט דס איז ווען איינר זעהט אונ׳ שניידט ניט פֿיל אזו זאלשטו אויך אכן ווען
דו איין טוט טלאגשט אז ווען ער ווער בהנם גזעהט גאמרן אונ׳ דען זעלן דיא היאל אויך גהאלטן ווערן דס עז זעלט
ניט רעגנן אונ׳ זאלשט אין ביין פֿר איטן ווערן אונ׳ זעלשט ח״ו פֿר דיין לייט טערבן דוא זאלשט ניט אום קייטן דס דוא
ניט זאלשט פֿר ברענט ווערן אין דס פֿייאר פֿון גיהנם אונ׳ דס דיין לייכט ניט זאל פֿר לאטן ווערן אבר ווענדו ווערשט
זעלן אונ׳ פֿאלגן ווערשט פֿון דס בעסטי פֿון דיא ערד עסן דוא זאלשט ניט שטעלן דיא ארבייט דיינס גיזעלן דס דוא
זאלשט אין ביז אויג אויף אים הבן פֿר זעטיג דיך פֿון דיינה אייגינה ארבייט דען ווערט דיין שטאם אין דיא ערד איין
גיאורצלט ווערן דס איז דוא ווערשט אין אל דייני ווערק ביגליקן דוא זאלשט ניט בילייגן קיין פֿאלש עדות צו זאגן אוב
דוא שון פֿון איינם אנדרן גהערט האסט דען איך וייס ווער דא ליגן זאגט אונ׳ בין זעלבר דר צייג דוא זאלשט ניט גילושטן
די חלק אז דיר ניט צו קומט דען וואש דוא האסט איז אויך ניט דיין ווארום זאלשטו דען גלושטן איין זאך דס דיר ניט
צו קומט אונ׳ דס גנצי פֿאלק שטונדן פֿון וייטן אונ׳ בליגטן איר ווען טאן אונ׳ הערן אז זיא זיך ביטעדיגטן רונד אום
דען בערג סיני בייא דיא שפאלטונג דס ים סוף זי לובטן אונ׳ בקענן דס הקב״ה איינג איז

זַכֵּי זוֹהֲרִים זוֹרְזוּ בְּהַשְׁגִּיחוֹ עַל סִינַי * מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
חַיָּלֵי חַשְׁמַלִּים רָעֲשׁוּ בְּסִינַי * מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
טַפְסְרֵי טְפוּחִים יָרְקְדוּ בְּסִינַי * מלא כל הארץ כבודו :
יְקָרִים יוֹקְדִים רָצוּ בְּסִינַי * מלא כל הארץ כבודו :
כִּתֵּי כְרוּבִים נָעֲמוּ בְּהַשְׁגִּיחוֹ בְּסִינַי מלא כל הארץ כבודו :
לוֹהֲבֵי לוֹהֲטִים רִנְּנוּ בְּסִינַי * מלא כל הארץ כבודו :
מַלְאֲכֵי מְרוֹמִים נָשְׂאוּ בְּהוֹפִיעוֹ בְּסִינַי * מלא כל הארץ כבודו :
נוֹצְצֵי נוֹעַם הִמְלִיכוּ בְּהִגָּלוֹתוֹ בְּסִינַי * מלא כל הארץ כבודו :
סְבִיבֵי שְׂרָפִים סִלְסְלוּ וְרוֹמְמוּ בְּסִינַי * מלא כל הארץ כבודו :
עָלְזוּ עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּסִינַי * מלא כל הארץ כבודו :
פְּנֵיהֶם פְּחוּרִים יְחוֹפְפוּ לְחוֹפֵף בְּסִינַי * מלא כל הארץ כבודו :
צוּרַת צְנוּעִים יַצְנִיפוּ לְצוֹפֵף בְּסִינַי * מלא כל הארץ כבודו :
קְהַל קְרוֹשִׁים קָמוּ בְּסִינַי * מלא כל הארץ כבודו :
רְאוּ רֶכֶב רִבּוֹתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן בְּסִינַי מלא כל הארץ כבודו :
שַׁאַג שׁוֹפָרוֹת שָׁמְעוּ בְּסִינַי * מלא כל הארץ כבודו :
תּוֹרָה תְּמִימָה תִּכְבַּדְתָּם בְּסִינַי * מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

והחיות ישוררו וכו׳ אנכי

זייבטן אז די לויטרפונקן די אמרן גבריסט אין זיינם לוגן אויף סיני דיא גאנצי ערד איז פול פון זיין עהר (חיילי) דיא היטר שארן דר אלמכים די דא הייסן (חשמלים) (רעשו) די טורעטן אויף סיני די גאנצי ערד איז פול פון זיין עהר (טפסרי) די העררן דר היאל די איט דיא פויסטן פון הט״י גיאמטן זיין (ירקדו) די טאנצגטן אויף סיני די גאנצי ערד איז פול פון זיין עהר די ברעכדיגי אלאכים (רצו) די פרייאטן זיך סיני די גאנצי וועלט איז פול פון זיין עהר (כתי) הויפן וייט פון (כרובים) די ויסטן לוב אין זיינם לוגן אויף סיני די גאנצי וועלט איז פול פון זיין עהר די פלאריגה אלאכים) זינגטן אויף סיני די גאנצי ערד איז פול פון זיין עהר די הוילי עכגלן דער היבטן זיך (בהופיעו) אין זיין דר לייבטן אויף סיני די גאנצי וועלט איז פול פון זיין עהר (נוצצי) די דא פינקלטן איט ליאל פקייט די האבן אים אסלן קיניגן אין זיינם פכט פלעקן אויף סיני דיא גאנצי וועלט איז פול פון זיין עהר דיא ברעכדיגה אלאכים די גרינגי הרום אכרן דיא לובטן אונ׳ דר היבטן אויף סיני די גאנצי ערד איז פול פון זיין עהר (עלזו) די פרייאטן זיך די איברשטן אונ׳ די אונטרשטן אויף סיני די די גאנצי ערד וואר פול פון זיין עהר די פשרפלואי אן גוילטר האבן די בידעקטן איט לוב (לחופף) צו דעק דר דא שאעבט אויף סיני דיא גאנצי ערד איז פול פון זיין עהר דס נשטאלט דר פר באגרני (יצניפו) די בייוינדיטן איט לוב (לצופף) צו דעק דר דא לוגט אויף סיני די גאנצה ערד איז פול פון לוב די הייליגה פר וואלונג שטנדן אויף בייא דעם בערג סיני די גאנצי ערד וואר פול פון זיין עהר זי וואלדן דר רייט וואגן איט צוויי אאל צעהן טויזנט אונ׳ צווי טויזנט דר גיטשטיילטה אלאכים אויף סיני דיא גאנצי ערד וואר פול פון זיין עהר (שאג) די גיטרייא דר (שופרות) וואר הערטן אויף סיני איט דיא גאנצי (תורה) השטנו וואר גיעהרט אויף סיני דיא גאנצי ערד איז פול פון זיין עהר

בַּל־הֲגוּרַת אֵשׁ אֲשֶׁר חָצַב קוֹלֶךָ * צְהַ־רְתָּ אוֹר מְקַבְּלֵי לֹא יִהְיֶה לְךָ * צְוִי־רַת לֹא תִשָּׂא לַ־שָּׁוְא כְּבוֹד שְׁמִי בְּמִלּוּלֶךָ ׃ קַדֵּשׁ זָכוֹר וְקַיֵּם שָׁמוֹר * קְהִ־לּוֹת יַעֲקֹב יַעֲנוּ מִזְמוֹר רוֹץ לְמִצְוַת כַּבֵּד וְאוֹר נְ־תִיבוֹתֶיהָ תִּגְמוֹר * רְאֵה לֹ־א תִּרְצַח צֶלֶם צוּרְךָ וְעַצְמְךָ תִּשְׁמוֹר ׃ שֵׁ־ם רָע לֹא תִנְאָף זְנוּנֵי זִמָּה * שְׁמוֹר לֹא תִגְנוֹב פֶּן תּוּשַׁת לִכְלִימָה * תָּמִיד לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵדוּת מְזִמָּה תַּאֲוַת רֵעֲךָ לֹא תַחְמוֹד מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה ׃

הִשָּׁמְרוּ עַם בְּלִי נְגוֹעַ בָּהָר ׃ וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר ׃ קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר ׃ שָׁמְעוּ נִצָּבִים בְּתַחְתִּית הָהָר ׃ יוֹצֵר אוֹר בְּעַמּוֹ יִבְחַר ׃ קָדוֹשׁ ׃

אן דער וואוכן היבט אן יא אן (האדיר לארץ) אן שבת זאגט אן (הבל יודוך) סינדר אן אלט אין ערשטן טאג שבועות אין איין טייל קהלות אט כני זאגט אן (אוטן אורחות ארא ליק וכו') איוסד ע"פ א"ב

אָרְחוֹת אֶרְאֶלֵי קָדְשׁוֹ בְּרִדְתּוֹ בְסִינַי * מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
בְּרוֹאֵי בְקָקִים יַרְעִידוּ בְּבוֹאוֹ בְסִינַי * מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ׃

כְּבוֹדוֹ נִגְלָה עַל הַר סִינַי ׃ וּמַלְכוּתוֹ עַל הַר סִינַי ׃ אָמוֹן אֶצְלוֹ מַתְּנַת סִינַי ׃ וְדִבְּרוֹת עֲשָׂרָה שָׁמְעוּ סִינַי ׃ מְקַבְּלֵי הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי ׃

גְּנוּזֵי גַלְגַּלִּים הִלְלוּ בְסִינַי * מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ׃
דִּגְלֵי רְבָבִים יַאֲדִירוּ פָּצְפְּצוּ בְסִינַי * מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ׃
הוֹגֵי הֲדוּרִים מְפָאֲרִים בְּשׁוּרוֹ בְסִינַי * מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ׃
וְרָצִים וָשָׁבִים מִתְיַחֲרִים בְּרַטְּטוֹ בְסִינַי * מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ׃

אין לו היטן דיא זאלונג פון יעקב די זאלן ענטפן אין איין גיזאנג (רוץ) לויף לו אקיים זיין דיא אלוה פון (כבד) אונ׳ דען ליכטן טטעג דו זאלסט פון ברענגן אונ׳ זיך (לא תרצח) דו דו ניט אורדטט איין אענט דר דא איז אין פארים דייכט בשעפר דא היט דיך (שם רע) (לא תנאף) דוא זאלסט ניט אוק קייטן דען דוא קריגטט איין ביין שם אונ׳ היט ׃ (לא תגנוב) רט דוא ניט שטעלסט אדר אן טוט דיר אן טאכהייט (תאיד) שטעגליך (לא תענה) דוא זאלסט ניט בלייגן אן דיינם גוטן איין עדות פון ביזי גדאנקן אונ׳ דייכט געלן גלוסטקייט (לא תחמוד) דוא זאלסט ניט גלוסטן עט זיים זיין ווייב אדר קנעכט אדר ווייבן אדר בהאות ׃

ארחות דיא וועג דר אלאכים זיא הייליגטן אין זיינם נידרן אויף סיני דיא גנלי ערד איז פול זיין עהר דיא אנ־ אדרגינגיים בישאפן ווארן (ירעידו) זיא ליטטן אין זיינם קואן אויף סיני דיא גאנצי ערד וואר פול פון זיין עהר (כבודו) זיין עהר וואר אנטלעקט אויף דעם בערג סיני אונ׳ זיין קיניגרייך וואר אויף דען בערג סיני (אמון) זיא עטר דר לוגן ביים איט די גאב פון סיני אונ׳ לעהן דברות זיא הערטן אויף סיני זי אנטפאנגן דיא הלכות דיא דא ווארן גילערנט אן אשה רבינו פון סיני (גנוזי) די פר בארגני אלאכים דיא דא הייטן גלגלים דיא לובטן אויף סיני דיא גנלי ערד איז פול פון זיין עהר (דגלי) דיא פאנרן דער לו זאאן ביהעפטי אלאכים די בשיטטן (פצפצו) אין זיינם רידן אויף סיני דיא גנלי ערד איז פול פון זיין עהר (הוגי) דיא דא רידן לירליכה זאכן דיא בישינטן (בשורו) אין זיין לוגן אויף סיני די גנלי ערד איז פול פון זיין עהר אונ׳ דיא אלאכים דיא הין אונ׳ אידר לויפן דיא טאר איינגטן זיך אין זיינם נייגן אויף סיני דיא גנלי ערד איז פול פון זיין עהר דיא דא לייכטן

לְיוֹם לְסִינַי * דַּעַת מְחַוֶּה הֵאִירָה הַר סִינַי * הִגְבִּיל גּוֹי קָדוֹשׁ תַּחְתִּית
סִינַי * הוֹפִיעַ בִּכְבוֹדוֹ וְקִדֵּשׁ סִינַי * וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרֶד לְסִינַי * וְעִמֵּיהּ שָׂרֵי
נְהוֹרָא הֵאִירָה הַר סִינַי * וְעָף בֶּהָרִים וּבָחַר בְּסִינַי * וְזוֹהַר אוֹר הִזְרִיחַ
זֶה סִינַי * חָשׁוּ גַבְנוּנִים לְקַדֵּם לְסִינַי * חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ זֶה סִינַי *
טְהוֹרָה יִרְאָה הִשְׁמִיעַ בְּסִינַי * טוֹב בְּמָאוֹר טוֹב נִגַּשׁ לְסִינַי *
יִרְצְדוּ הָרִים אֶל מוּל סִינַי * יְקַבְּלוּ הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי: כַּלַּת
לְבָנוֹן הִזְהִיר מֹשֶׁה * כְּתַב שָׁלִישִׁים לִמְרוֹם מֹשֶׁה * לַעֲרָפֶל
נִגַּשׁ מֹשֶׁה לְהַשְׁמִיעַ לָעָם וַיֵּרֶד מֹשֶׁה: מִתּוֹךְ הָאֵשׁ אָמַר אֱלֹהִים
מָתוֹק הָאוֹר בְּתוֹרַת אֱלֹהִים * נוֹפֶת צוּפִים נָתַן אֱלֹהִים * נֶחֱמָדִים
מִזָּהָב וּמִפָּז וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים: שִׂמַּחְתָּ גּוֹי קָדוֹשׁ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ * סִדַּרְתָּ
לַעֲנָיו סוֹד שַׁעֲשׁוּעֶיךָ * עַל הַר סִינַי נִגְלֵיתָ בְּרִבְבוֹת אַלְפֶיךָ * עָנִיתָ
וְאָמַרְתָּ אָנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ: פּוֹרַרְתָּ יָם בְּעֻזְּךָ וְעָלָיו דָּרְכָה רַגְלְךָ * פָּרִיתָ
בלהבות

(הגבול) ער האט גמארקט דז פאלק אונטר דען הר סיני זיין כבוד דר לייכט אונ' ד ליגט דען הר סיני (ויט) אונ' ער
נייגט די הימל אונ' נידרט אויף דען הר סיני אונ' הקב"ה דז בייא אים (שרי) רואדט ליכט דר לייכטט דען הר סיני
(ועף) ער האט גלערנט אויף (הר תבור) אונ' (הר חרמון) די זיך לירטן אונ' די היכטן אונ' וואלטן דז הקב"ה זעלט
אויף אין די תורה געבן דא שפראך הקב"ה ד' תורה געהערט ניט צו זיין בייא די זעלביגי די זיך לירן אונ' חשוב אונ'
הוך האלטן אונ' ער דר וועלט אן הר סיני דער דא וואר זיך אשפיל אזו איז אך די תורה דיא בלייבט בייא לייטן דיא
זיך דעמוטיג אונ' ניט הוך האלטן אז איין לויטר ליכט ער וואר טיינן דער הר סיני (חשו) זיא ווארן זיך איילן דיא הוכן
בערג צו פאדרן זיך פר דען הר סיני דאך וואר גאט גלוסטן צו זיינם גיזעז דען בערג סיני (טהורה) די רייני תורה
אונ' די פארכט גאטס ער האט אמבן הערן אויף הר סיני הקב"ה דער דא הייסט טוב דרום דז ער אטיב איז איט דען
גנצן עולם דר הט גנעהנט איט דר תורה דז גוטי ליכט אויף בערג סיני (ירצדו) זיא האבן גשפרונגן די בערג קיגן הר
סיני דא זי ווארן אנטפנגן די הלכות פון הר סיני (כלת) ער וואר ווארן אשה רבינו צו ישראל דיא הקב"ה הייסט
איין כלה אונ' וואר ברענגן זיא צום בית המקדש אונ' לערנט ויא די תורה די דא איז גדריט (תורה נביאים כתובים)
(לערפל) ער גנעהנט אשה צו דעם נעבל צו אאכין הערן דען פאלק דז זיא ניט צו דעם בערג סיני זאלן גנעהן דרום
נידרט אשה רבינו (מתוך) אויז דעם פייאר ער אאר רידן גאט די תורה דיא דא איז איין זים ליכט (נופת) די תורה
דיא דא איז זיסר אעדר הוניק דיא גאב גאט דיא דא איז גלוסטיגר אעדר גים גאלד דיא וואר רידן גאט (שמחת) דו
האטט דער פרייט דש היילגי פאלק ישראל דיא דא הייסן ווערק דיינר הענד דוא האטט גסדרת צו דען דעאוטיגן
אשה רבינו דיא סודות פון דער תורה דיא דא וואר דיין דער איימונג נאך
בריאות עולם (על) אויף הר סיני האטטו דיך אנטפלעקט איט פיל צעהן טויזנט דער היילגי אלאכים דו האטט
דען גשריאן אונ' גזאגט (אנכי יי' אלהיך) איך בין גאט דיין גאט (פוררת) דוא האטט צו ברעקלט דאט אער איט דיין
שטארק אונ' אויף אים האט גטרעטן דיין פוס דוא האטט דר ליזט ישראל אויז אצרים איט דייני קולות די דא ווארן
פלאם פייאר דיא דו האקטט אויז דיינם אונד (להרה) דוא האטט דער לייכט דאט ליכט פון ישראל דיא דא האבן
אנטפנגן דען דיבור (לא יהיה לך) אונ' האטט גבאטן (לא תשא) דוא זאלט ניט שווערן אום זונשט (באלזיך) אין דיינם
נאמן בייא זיינם גערטן נאמן (קדש) היילג דען דיבור פון (זכור) אונ' ויא אקיים (שאור) צו גדענקן דען שבת אונ'
אין

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן * וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ:

שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא * לְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ: (והקהל עונין) בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

מיוסד על פי א״ב מרובע

אַיֶּלֶת אֲהָבִים מַתְּנַת סִינַי * אָמוֹן שַׁעֲשׁוּעִים מוֹרָשָׁה מִסִּינַי * בְּאוֹר תּוֹרָה אוֹר קְדֻשַּׁת סִינַי * בְּהֶהָרֵר עַם סְבִיבוֹת סִינַי:

הִשָּׁמְרוּ עַם בְּלִי נְגוֹעַ בָּהָר • וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר • קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר • שָׁמְעוּ נִצָּבִים בְּתַחְתִּית הָהָר • יוֹצֵר אוֹר בְּעַמּוֹ יִבְחַר: קָדוֹשׁ:

גֶּבֶר חָכָם עָלָה לְסִינַי * גֵּאֶה בְּרוֹב כּוֹחוֹ שָׁכַן בְּסִינַי * דָּת מְשַׁחֶקֶת יוֹם

אילת איז איין הינד גליכט איז לו מירן זלר דרום דזער גליכט די אלי אזו איז איין בתולה אזו איז די תורה די גאב פון הר סיני גליכט לו איר לערנר דרום דז די אלי ליט ווען זי לערנן אט ווישן דז אין איין חידוש איז (אמון זי איז וואָרן דר לוגן בייא הקב״ה אונ׳ שאר זיינקארן וויל דיא תורה די דא איז וואָרן גערבט אויף הר סיני (באור) מיט דעם ליכט פון דער תורה האט ער דער לייכט אונ׳ גיהייליגט דען הר סיני דא זיא דער טראקן דש פאלק ישראל אונ׳ ואאלטן זיך גריגנז הרום לום הר סיני (השמרו) זיא וואָרן זיך היטן דש פאלק דז זי ניט אן רירטן דעם בערג דא דר שווערי וואלקן וואר אין דעם בערג אונ׳ פיל קולות אונ׳ בליץ וואָרן זיא הערן פום בערג דא וואָרן זיא שטיל שטין אונטר דעם בערג הקב״ה דר דא בישאפט דז ליכט האט אויז דר ווילט אן זיינם פאלק (קדוש) דר הייליגר גאט (גבר) דר קלוגר אן משה רבינו דר גינג אויף הר סיני אונ׳ הקב״ה מיט פיל זיינר קראפט ער רואט אויף הר סיני (דת) דיא תורה דיא דא וואר זיין שפיל פון הקב״ה לוויא טויזנט יאר אי דיא וועלט איז וואָרן בישאפן דיא נידרט אויף הר סיני די דא זאגט מיטל טבל די תורה די דר לייכט דען הר סיני

הגבון

לֶחֶם בִּכּוּרִים: אָפְסוּ דוֹבְרֵי בְגַאֲוָה אִישׁ צָרְכֵנוּ שׁוֹאֵל * מֵטוּ וּפַסּוּ
אֱמוּנִים וְאֵין קַיָּר לָאֵל נַפְשֵׁנוּ תְּאֵבָה וּמְצַפֶּה לְבִיאַת גּוֹאֵל * חַזְּקֵנוּ
וְאַמְּצֵנוּ בְּבִנְיַן אֲרִיאֵל * סְלוּל הַשָּׁלוֹם פְּרוֹס עַל עַמְּךָ הוֹאֵל הַשְׁקִיפָה
מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יי אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: חצי קדיש

אונ׳ מן פורט טאוכה עטרה ווערטש פינדן אין די ערשט נכט סוכות דר נאך גנץ קדיש עלינו קדיש יתום יגדל:

ווען שבועות אן ערב שבת גיפאלט זא זאגט מן דש פר (אגן אבות)

יוֹם שַׁבַּת זָכוֹר הִשְׁמִיעַ בְּסִינַי נָגִיד עֲדֵי יָמִים הוּא קוּם מִשְׁתֵּהוּ וּמַעֲשֵׂה מֵאָבוֹת אַרְבָּעִים
מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת. בְּיוֹם זֶה לֹא תוּכַר עֲשׂוֹתוֹ:

יוצר ליום שני של שבועות

הָאֵל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ * הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ * הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא: שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ * וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיי לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:
בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל * וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ *
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ *

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת
כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר
לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ
ישתבח

ביטייז צו דויזכן אונ׳ ער בראכט צו דען גטעליכן אן (אלישע) ברוט פון ביכורים אונ׳ (אלישע) אבר קיין כהן (אבסו) זי
זיין ביאר דא די איט טטאלהייט קענן רידן וועגן מיר פרואקייט אדר מיין אמן דר אונזר בדער פנים זאל אנהייטן פון
דיר די ווארהאפטיגן זיינן כידר גיבוגן אונ׳ פר גאנגן אונ׳ איר האבן קיין הנט צו אבט אונזר זיל די הט לוטט אונ׳ האפט
אויף דש קואן דש פרליזר טטערקי אונז אונ׳ פעטטיג אונז איט דז גיבייא דש אובה לאז דאך זיין דיין ווילן צו טפרייטן
איבר דיין פאלק מיין דעק צו פרידן זייא דאך לובן פון דייכר הייליגן וואונונג פון היאל אונ׳ בענטש דיין פאלק ישראל
יום דען טאג פון שבת זאלטטו דענקן האט ער לאזן הערן אויף דען בערג סיני ער איז איין הער איבר דיא אכדרי
טעג שטיא אויף אונ׳ זאלב איך לוב קיניג אונ׳ איין ווערק פון די פירציג הויבט ווערק וויכליגר איינט דארפשטו
דען זעלביגן טאג ניט טאן איכלת

קְרִיאָה מֵעֲצֶרֶת וְעַד זְמַן אֲסִיפָה דְּבַר שִׂמְחָה מֵאָז וְהָלְאָה לֹא חֲשׁוּפִי

לֹא קוֹרִין וּמְבִיאִים עַד חֲנֻכָּה לַעֲדָפָה * וּמֵאָז אֵין מְבִיאִים קוֹדֶם יוֹם

הֲנָפָה מִמּוֹשְׁבוֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה : מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָרִים

תְּאֳמֵי צְבִיָּה יָשִׁירוּ בַעֲלוֹתָם שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי נֵלֵךְ בֵּיתָהּ *

אוֹמְרִים עוֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵנוּ בְּשַׁעֲרֵי בְנוּיָה מְזַמְּרִים בְּהַר הַבַּיִת הַלְלוּ

אֵל בְּקָדְשׁוֹ בַּהֲגָיָה * צוֹהֲלִים וְרוֹנְנִים בְּבוֹאָם לַעֲזָרָה בְּהוֹדָיָה * כֹּל

הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ : בִּהְיוֹת כָּל אֵלֶּה תְּקֵפוּ מַשְׂעֲנֵי תְשׁוּרָתִי

וּמִנְחָתִי הוֹלֶכֶת וּמְכַפֶּרֶת לְפָנַי וְעַתָּה אֵין זֶבַח וְאָפְסוּ דוֹרוֹנַי * רִחַקְנוּ

מֵעַל גְּבוּלָךְ וְאֵין לְהַתְשִׁירָךְ בְּקָרְבָּנַי * הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵיךְ וְנַעַבְדָךְ

כְּמַאֲמַר חֲזוֹנַי כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית

יְיָ : אֲרִיאֵל בִּהְיוֹתוֹ בִּמְוֹסָדוֹ רְבָעָיו מְכַפְּרִים * מֵעֵת נֶחֱרַב לֹא כִפְּרוּ

חוֹבוֹת וּנְדָרִים נִסּוּךְ נֶחְשַׁב מְמַלֵּא גְרוֹן מוֹרִים וְנִזְקַק לַחֲכָמִים כְּאִלּוּ

בִכּוּרִים מֵרִים מִקְרָא מָלֵא כָּתוּב רְאָיָה לַדְּבָרִים וַיָּבֹא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים

לֶחֶם

שון קומט זעלברט זאגן די פרשה פון ביכורים דען זאגט אן זיא דאך פאר דר ווארטן דש מיינר דר זי ניט גיקענט
העט זאלט ניט פר שטאט ווערן דיא זייט פון דעם זאגן דיא זעלבי פרשה ווא פון שבועות אן ביז קען סוכות אבר
פון סוכות אן ווייטר איז קיינר זיא שאחה ווער אכט אבעקט און פר האנדן דיזש איבריגי גאב אן לו דו זיא אצגן אונ
ברענגן ביכורים ביז חנוכה אבר די פרשה ניט לו זאגן אבר פון חנוכה אונ ווייטר האט אן זיא ניט אער גיבראכט ביז
נאך שבועות דז אן האט די לוויא ברוט פון נייאי תבואה אויף גיהובן אז דר פסוק זאגט פון אייערי וואוכונג זאלט איר
ברענגן דש ברוט אונ לו אויף היבן פר גאט (מה) וויא גאר שין זיינן דייני טריט אין דיא שווא דו ישראל דיא דא גלייך
איז לו איין לווילינג פון איין ריא דיא דא זינגן אין אירן אויף גין דען פסוק איך דר פרייאי איך אונ די זעלביגי דיא לו
איר זאגן איר ווען אין גאטש הויז גין אונ׳ דא זיא אין ירושלים אמן זאגטן זיא דען פסוק אונזרי פיס די שטין אין די
פאָרטן דר גבויאטי שטאט ירושלים אונ׳ אין דען הר הבית זינגן זיא איט טונהייט פרייזט גאט אין זיין היילקייט זיא
יובליטן אונ׳ זינגטן דא זיא קאמן איט דאנק זאגונג אלט אאט איין אוטם האט זאל גאט פרייזן הללויה (בהיות) דא דו
אלז נאך איז גוועזן דא זיין נאך שטארק גוועזן אייני שטילן אייני טענק אונ׳ איין פרייזאכט איז איר פאר אן גאנגן אונ׳
האט אויף אייני זינד פר געבן אבר איצונד איז קיין טעכטונג אער אונ׳ זיין ניט אער דא איין טעקונג איר זיין גיפערט
פון דיינם גיאערק אונ׳ קאן דיר ניט אער שענקן איט איינן קרבנות גאט ווידר קער אונז לו דיר אזו וועלן איר דיר
דינן אז דא האבן גיזאגט אייני וייט זאגיר גלייך די קינדר ישראל די פרייזאכט אין איינם ריינן גישיר ברענגן נאך דען
הויז גאטש אריאל דש אזבח דא עס נאך איז גוועזן אין זיינם גרונט פעסט האבן זייני פיר טיילט איין פאר געבן דיא
זינד אונ׳ זידר עז איז ווארן פר וויסט זו זיין ניט ווארן פר געבן אונזרי שולד אונ׳ אונזרי גלובטנוס אבר דר דא פרשילט
דען האלז פון די (תלמידי חכמים) איז גירעכנט לו דז גיסונג אויף דען אזבח אונ׳ דר דא שטונג גיבט אויף די תלמידי
חכמים דו זי איר ברוט זאלן האבן איז גלייך אלז ער זעלט אב שיידן ביכורים אונ׳ איין בשיידליכר פסוק איז גשריבן אין
ביווייז

כל השירות צהר עלה ממנה אומר קומה ונעלה ציון בשירות קרובים
מביאים תאנים וענבים בהדרות רחוקים מביאים צמוקים וגרוגרות
טובות מאור כתאיני הבכורות: שור הולך לפניהם קרנות מצפות
זהבי תגזית בראשו וחליל מכה להצביא אזי בהגיעם בקרוב לקרית
לביא * לעטר בכוריהם שלוחים רצים לפניהם כצבי יופי תפארתן
בשבעה כלים להביא ראשית בכורי אדמתך בית יי אלהיך תביא •
עטרו בכוריה: יוצאים לקראתה: בשדה זורזו לפי כבוד הנכנס: לצאת
ולערה רצים לשאול בשלומם סגנים ואמנם להחדה* באכם לשלום
להרגילכם לעתיד לרדה: רגילים היות לבא ולהביא ולחוג מועדי *
חג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה: בהגיעם להר הבית אף
המלך סלו מרים יחד בבואם לעזרה דברו הלוים בשירים * נואמים
ארוממך יי כי דליתני וגומרים * תורים וגוזלות שבצד הסלים עולות
להדרים נותנים מה שבידם לכהנים וכל הפרשה קורים והניף הכהן
אותם על לחם הבכורים: יורע מקרין ואינו יורע מלהכסיפה *גבול

הערבריג זיין זעלט אלזו דר ליכטיגר מארגן שטערן איז אויף גגנגן האט דער זעלביגר דר דא איבר זיא גזעצט וואר
גזאגט שטיט אויף איר וועלן אויף גין קען ציון מיט גיזאנג אי דא נאהנט וואוכטן ביא ירושלים די בראכטן אר בכורים
גריני פייגן אונ' טרויבן די נאהנט בלייבן אבר קעגן די דא ווייט וואוכטן בראכטן רוזיינקן דז זיין דערי ווין טרויבן אונ'
דערי פייגן די וואורן זער גוט גלייך אז די פייגן די ערשט צייטיג ווערן (שור) איין אוקס דער גינג פאר זיא דר האט
די הערנר בליגט מיט גאלד אונ' האט איין קרון גימאכט אויז איל בער אויף זיינם הייפט אונ' איין דרואל שלעגר
גינג פאר אן אונ דו שלאק בייא אכנד לו זאגן אונ' אז זי גרייכטן נאהנט אן דר שטאט ירושלים פון יהודה דר גגליכן
אז לו זעאפרט קריכטן זי איר ביכורים אונ' שיקטן באטן די ליפן פר זי אלזו די הירטן נאך ירושלים לו איטן לאזן דאז
זיא קואן זיין היפשי ליראט אי זו פון ביכורים דאז זאל זי ברענגן אין זיבן כלים איטליכט אין בזונדר גקריכט מיט
אנדרי פירות אז דער פסוק זאגט די ערשטי צייטיגונג דיינס לנדס זאלשטו ברענגן אין דאז הויז גאטט דיינס הערן
(עטרו) אלזו זיא האבן גקרינט איר ביכורים זיינן זיא אין אנקעגן גאגנן אויף דז פעלד זיא וואורן גטוויגד ארויז לו
גין אונ' פר וואלטן זיך נאך דעם כבוד דז פיל לייט הריינקאמן ווא גיגנן אויף פיל הרויז די הערן אונ' די ווערקלייט
ליפן לו פרעגן אירן פריד אונ לו פרייאן זיך אונ' שפרעכן איר קואן זאל זיין לו פרידן דט אווטן זי טין אום לו
גוויכן דו זיא דר נאך אין. אנדר אמל ווידר הער הופפן אונ' קואן זאלן די זיא זיך זאלן גוויכן לו קואן אונ' לו ברענגן
אופפר לו פייארן די פייאר טעג דען פייאר טג דז טכיטט די ערשטי פרוכט דיינס ווערק דז דו אויף דיינם פעלד
ווערשט זייאן (בהגיעם) אלז זי גרייכט הבין אין דען הר הבית הט אפילו איין מלך איזן זיין קארב אויף זיין אקסיל
היבן אונ' טראגן אונ' אלז זיא מיט אנכדר זיין גיקואן אין דר עזרה האבן דיא ליוים גירעט מיט גיזאנג אונ' זאגטן איך
איל דיך ארהיכן גאט דען דו האשט איך ארהובן אונ' זאגטן דז גנצי קפיטל אויז די טירקלן אויבן אונ' די יונגי טויבן
די דא וואורן העגנן אן דר זייט פון דען קארב אונ ליראט ווילן דיא אונ איטו זי פר ברנד אופפר אונ' די זיא איבר
העטן טראגן דיא שענקטן זיא פר דיא כהנים דר נאך האבן זיא דיא גנצי פרשה פון ביכורים גילייאנט אונ' דר נאך
הוב זיא דער כהן אין דר הויך מיט דען שפייז אופפר דער ביכורים (יודע) ווער דא טון נר ב קטן

כל הימים ישראל נושע בה' תשועת עולמים :

אשריך ישראל מי כמוך עם סגלתו בשתי קדשות קדשך לשמו בקדשתו גורלך תומך וחלקו אתה וחבל נחלתו * דודיך אהב והקדימך לכל יסודי אגרתו הכתוב מעיד ובהא כתוב שטתו קדש ישראל לה' ראשית תבואתה וארץ פרושה בעשר מעלות מקדשה זכם לעם מכל אום נפרשים בקדשה חביבים בנים נוחלי דת מורשה * טנא בכורים משבח הארץ בזריזות להפרישה יפה מצוה בשעתה בעתי להקישה ביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה : כבור הלבנון בית כפר אשכל להעלות ולהביא מראשית פרי כל מצות בכורים ראה תאנה רמון ואשכל נבכר מבשל מסמנו להביאו לאמר כל סורר בכוריו להדרן ולעטרן מכל ראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל : עירו של מעמד מתכנסות כל העירות * פן יאהילו לנים ברחוב

כל

גאט זאגט ווער וואלט דז זיא אלי לייט זאלכש הערץ זאלטן האבן אום דאש מיך וואל גין זאל איר לעבן לאנג ישראל ווערט גיהאלפן דורך גאט מיין עביגי הילף **אשריך** וואול דיר (ישראל) ווער איז דיר גלייך דאש דו בישט איין פאלק זייני ליבה שאץ מיט צווייא הייליקייט הט ער דיך גיהייליגט אויף דיין אונ' יענם עולם צו זיין כמאן איז זיינר הייליקט ערהאט דיר דיין האנט גילייכט אויף דיין גורל אונ' דוא בישט זיין טייל אונ' שכור זיינר ערבל דיין פריינטשאפט הט ער ליב אונ' האט דיך פריער אין זיינר גדאנקן גיהאט פר אלי די גרונט פעסטונג זיינט בונדט דר פסוק זאגט לייגט דרויף אונ' שרייבט איין וואורט מן איט דר ה"א צו וויזן דז דיא וועלט דיא דא איז בשאפן איט דר ה"א פון זיינן הייליגן נאמן איז פון ישראל וועגן בשאפן די דא הייסן (ראשית) או דער פסוק זאגט ישראל איז הייליג צו גאט דיא ערשטלינג זיינט פרוכט אלי שטיט (תבואת) (וארץ) אונ' ארץ ישראל דו דז דא איז אב גשיידן פון אלן לאנדן אונ' איז גהייליגט איט צעהן מעלות דש האט ער אמכן זוכה זיין צו דס פאלק דירא אויך אב גישיידן זיין פון אלן פעלקרן איט הייליקייט דען ליבן קינדרן די דא ערבן דש ערב פון דר תורה הט ער גיבאטן איין קארב איט ביכורים דש איינט איט לייטיגן אופסטאן דען אופס דא ארץ ישראל איט גילובט איז זאן זי איט פרישהייט אב טיידן זיא איז היפש איין מיטליכה אלוה אין איר שטונד גשווינד צו טאן אין איר צייט או דער פסוק זאגט אקבגאו דער ערשטי לייטיגונג דז איז שבועות אין אייערן אופפרן איין נייאי פריזאכט (כבור) דיא עהר פון דען בית המקדש דז דא הייסט דו הויז פון הקב"ה דר דא איז גיגליכן צו איין הענגל קאנפר דו איז אן זאל דא הין הנויף גין אונ' צו ברענגן פון דש ערשטי אלר פרוכט אונ' אזו ווער די אלוה פון בכורים ווען איינר זאך איז זיין גארטן איין פייג אדר איין איל גרוס אדר איין הענגל טרויב דיא נאם ערשטן לייטיג זיין גיווארן דא לייכנט ער די צו ברענגן זיא צו דען אוברשטן כהן ער האט אורד כטליך גזיגט זייני ביכורים אין דען קארב אום צו צירן זיא אונ' צו בריגגן זיא פון אנדרי אלרלייא פירות או דר פסוק זאגט דיא ערשטנים אלר ערסט לייטיגי פרוכטן פון אלס זאל צו דיא כהנים זיין (עירו) אלי דיא שטעט דיא דו האבן גיהערט אין איין חבורתה דען ארץ ישראל וואר גיטיילט אויף פיר אונ' צוואנציג חבורות אונ' אמאדות קיגן די פיר אונ' צוואנציג (משמרות כהנים) דיא האבן זיך פר זאמלט אין דער הויבט שטאט פון איטליכן אמאד אונ' אלי די שטאדן האבן גינעכטיגט אויף דער גאסן דען פילייכט אמעכטן זיא איין גלעגט אבין איבר איין טוטן דער פין דר

הערבריג

גּוֹאֲלָם כְּזָקֵן בִּישִׁיבָה נִגְלָה לְכֻלָּם * בְּמֵאָנֹכִי עַד לְרֵעֶךָ אוֹתִיּוֹת מִנְיַן
מִצְוֹת הַכְּלִילָם * אֲזַי כְּגִבּוֹר נִגְלָה וְשִׁבְּחוּהוּ עַם עוֹלָם * מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה וְאָמְרוּ כֻלָּם :
בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

מִי כָמוֹךָ בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמוֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עוֹשֵׂה פֶלֶא
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה :

אֱמוּנַת אוֹמֶן שִׁבְעָה אוֹתִיּוֹת נוֹתָרוּ * לְעֻמַּת יְמֵי בְרֵאשִׁית נֶאֱמָרוּ
יִסַּרְתָּ עֹז יוֹנֵק עִם אִישׁ שֵׂיבָה שׁוֹרָרוּ * זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ
וְאָמְרוּ : זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ :

עֵצוֹת מֵרָחוֹק מִקְרָא אַחֲרוֹן מְעִירֵנוּ : זְכוּת לַעֲלוֹת לְצִיּוֹן קִרְיַת
מוֹעֲדֵנוּ רְאוּת מוֹפְתֵי גְאֻלָּה בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ * לְגָאֳלֵנוּ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל : (נ"א) מלך צור ישראל וגואלו

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ
וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ
אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ
כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ

מיוסד על פי א"ב ושם המחבר אליעזר ברבי נתן יגדל ויאמץ בתורה אמן ואמן

בְּרַבֵּי תוֹרוֹת נִתְחַכְּמוּ נְעִימִים * נִתְעַטְּרוּ נִכְתָּרוּ כְּתָרִים מְסֻיָּמִים
נִתְאַשְּׁרוּ בְּמִי יִתֵּן לָהֶם לְטוֹב כל

גואלם מיר אלזיור האט זיך אר לייגט אלז איין אלטר רב אין איין ישיבה לו לערנן זיא דען כלל אונ' בטלום פון
אלי אלות איט אוו פיל אלות אלז פון אנכי ביז לרעך אותיות זיינן האט ער זיך קריגט אונ' דו ועלביג אאל
דר פיר בייא דעם ים האט ער זיך אר לייגט אלז איין שטארקר העלד אונ' ישראל די דא הייטן איין איביג פאלק האבן
איק גריאט אשה אונ' די קינדר ישראל די טריאן הוך לו דיר גיזאנג אונ' טפראכן אלי לו אאל איט לוטט .
אמונת אבר דו פיו ווערליך וואר דו זיבן לעטר אין דען (עשרת הדברות) אער זיין דיא זעלבן זיין קיגן דען
זיבן טאג פון בראשית ווארן גיזאגט דיא יונגן איט דען אלטן די זינגן דו האסט שטארק ביפולן די תורה
די עפנטן מיר אונט אונ' טפראכן דיזר איז דר שטרקר פונרט הילף עצות דיא דו דוא האסט גירואטן אויף
אונז פון לענגסט אויך דר גאולה דז ביליגט אונז דר לעלטר פסוק פון דעא שירה דו איר ווערן זוכה זיין אויף לו גין
קען ליון די שטאט פון אונזר לייטלייכי בייא אנגדר קוואונג לו זעהן די וואונדר לייכן פון דר גאולה דאש קוואונט פון
אונזרן אשיח לו ארליזן אונט אויז איין הנט דר שטרקר איז ווערדאיר ברבי אין דיא פאר נעאשטי לערנונג
אכדן דיא ליבליכי ישראל גקליגט זיא ווארדן אום ריגלט גיקרינט איט גילייכנטי קרונן זיא ווארן גילובט דאס

שונא נפשו ובביתו מארה : ספירת תשע וחמשים בו תמצאנה *
ואיש תבונות ידלנה ומשם באורה : נסמך לא מאמר נתתי לכם
לאכול כירק עשב את כל לכם להתירה : מהפקר ולא מגניבה
תאכלו ושבעתם אכול ושבוע והללתם * שם הנורא : לא תענה
ברעך שקרים לכזוב * רעך ורע אביך אל תעזוב תהרתו לספרה :
כלילת חמשים ושתים בו נסכם * יודע לב חכם * במשפט לחקרה
יצירת אדם ללא תענה הוקבע שש הנה שנא יי ושבע תעוב נקרא :
טפיפת שטים והולמים תעקר יפיח כזבים עד שקר כי דבר סרה :
חמדת רעך בל תתאוה והיית כגן רוה וכנהר להתגברה : זבודים
אתו חמשים וארבע למנות דברי חכמים כדרבונות * נטועים
כמשמרה : ואמר לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו *
לחמור מחברה : הלא אצל לך עזר להושיעך לא תחמור אשת
רעך ותזכה לעטרה : דבורים כל המצות כאפני עשרה נבללות *
וכל העם ראים את הקולות ואיש בוערה גואלם

הייליקייט דען דר דא טיילט איט איין דינ דער האט זיין לעבן פֿייכט אונ' אין זינט אוזו איז דיא פֿלוכונג די לאנ פֿון
כיין אונ' פֿונפֿציג אלות ווערשט איין דען דיבור פֿירדן אונ' איין אמן פֿון פֿר שטנד טוט זי הרויז שעקן אונ' אויז דען
(דבור) ווערדן זיא בישיידן לו דען (דבור) איז אן גילאהכט דר אמאר דז גאט שפרעך לו אדם הראשון נון איך גיב
איך לו עשן פֿר ליים קרויט אין אלי פרובט באריי בויאן דש זאל איך פֿרלויבט זיין ניט פֿון גשטאלני זאכן כייארט אמט
פֿרייז איז אלז וויא קרויט דז זאלט איר עשן אונ' זאלט איך זעטיגן עשן אונ' זאט זיין אונ' זאלט לובן דען פֿורכלויקן נאמן
דו זאלשט ניט בי לייגן אן דיינם גזעלן פֿלשהייט לו זאגן דר דא איז דיין גיזעל אונ' דר גזעלן פֿון גאט דיינן פֿאטר דז ער
ען דינט פֿלייסיג זאלשטו ניט כאך לאזן אונ' זאלשט זיין לוב פֿר לילן אונ' ניט פֿאלש לייגן אויף אין געבן איין בטלט פֿון
לווייט אונ' פֿונפֿציג אלות ווינן אין דען דבור גיליט איין הערץ איינט קלוגן אמן דר וויזט דז איט גריבט לו פֿארשן קיגן
דען דבור איד דר אמאר פֿון בטעפכט דז אענכש גיזעלט דער אין גאטש פֿארם לשאפֿן איז אוו איז גלייך אלז פֿרזעלט
אויף הקב״ה אלז ערות זאגן דען עס זיינן זעקס די גאט פֿייכט האט אונ' דז זיבנטי הייסט אויך אונווירדיקייט דיא
האפֿרט פֿון די פֿל קעררויט אונ' די טוט טלעגר זאלשטו אויז רייסן איין פֿאלשר לייגן דר דא ליגן טוט רידן דענער רעט
אב קערונג די גלויטיגי זאכן דיינס גזעלן זאלשטו ניט בגערן אונ' דען ווערט זיין אז איין זסטר גארטן אונ' אז איין באך
ווערשטו דיך שטערקן ביים דען דבור זיינן לו גיטיילט לו לילן פֿיר אונ' פֿונפֿציג אלות די ריד פֿון די קלוגן זיינן גלייך אלז
שפילן דר גוויין איינן טיף אין גשלאגן אלז איין נאגל אונ' דר (אמאר) די גאט שפרעך עז איז ניט גוט דז דר אענכש אליי
זאל זיין איך וויל אים איין הילף אכין דז בייא אים זאל זיין דר איז ביהעפט לו דען (דבור) אן ניט לו גלוסטן וואס ניס
זיין איז האט ער דען דיר ניט אב גשיידן איז הילף לו העלפֿן דיר דרום זאלשטו אויך ניט גלוסטן דיינס גיזעלן פֿרויא
זא ווערשטו זוכה זיין לו איינר קרון די ר״ד פֿון אלי גיבאט זיינן אין די גשטאלט פֿון די לעהן גבאט באלאסן אונ' אל דז
פֿאלק זאכן די שטים אונ' דש פֿייאר ברענן אויף דען בערג סיני : גואלם

כְּהוּשְׁמַע בְּתֶרֶץ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרָה ׃ צָמְרוּ
שִׁבְעִים וְחָמֵשׁ בִּגְבוּלוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה לוֹ בַּעֲלוֹתוֹ הָהָרָה ׃
קָבוּעַ לְהוֹרִים מְאוֹרִים חִבּוּר עַל אָפְנָיו דָּבָר רָבוּר בִּמְאוֹרוֹת לְהָאִירָה ׃
רְחוּמְךָ מְנַהֶרְךָ הוּשְׁווּ לְקוֹנְךָ כַּבֵּד אֶת יְיָ מֵהוֹנֶךָ בְּכָבוֹד וּבְמוֹרָא ׃
שְׁנַן לֹא תִרְצָח מַחֲצִיבַת הַדָּם שׁוֹפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ לְהַגִּירָה ׃
תּוֹקֶף מִצְוֹת חֲמִשִּׁים בְּאָפְנָיו הַטְּעוּם חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים בְּקִרְבָּם
לְדָקְרָה ׃ תְּעוֹפֵף לוֹ מְעוֹפְפִים וְשֶׁרֶץ הַמַּיִם עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לַחֲבֵרִים
כֵּרָה שֶׁלֹּא יִבְלַע גָּדוֹל לְקָטָן כַּדָּגִים כִּי עָיְפָה נַפְשִׁי לְהוֹרְגִים מֵחֲנִיפִי
אֲרוּרָה ׃ רָמוּז לֹא תִנְאָף יְחוּסִים לְרוֹמְמוֹ כִּי חֵלֶק יְיָ עַמּוֹ * נֶחֱרֶפֶת
שִׁפְרָה ׃ קֶצֶב חֲמִשִּׁים וּשְׁמוֹנָה בוֹ נוֹעֲדוּ אֲשֶׁר חֲכָמִים יַגִּידוּ וְלֹא
כִחֲדוּ לְעַלֵּם וּלְהַסְתִּירָה צִוּוּי תּוֹצֵא הָאָרֶץ לְמוּלוֹ מְנָה נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינָהּ וְחַיְתוֹ יַעְרָה ״ פָּרְצוּ בְּטַהֲרָה מַפְלִי בְּשָׂרוֹ דָּבְקוּ אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ
יִדְבָּקוּ כֶּתֶר לְהַכְתִּירָה ׃ עַרְבוֹן רֵעֲךָ מִגְּנוֹב הִזְהִיר אֵל בְּקָדְשׁוֹ חוֹלֵק
עִם גַּנָּב

שׁוֹנֵא

דיך גאט אלי די קיניגן דר ערד דאז זי הערטן דיא זאג דען ערשטן אייכטן זיא גאט גביטט אז אום זיין (כבוד) ווילן
אין זיין גיאמרק פון דעם (דבור) זיין בהעפט פיכך אונ׳ זיבכליג (אלות) אז ווים גאט האט גירעט דורך (אטה) דא
ער צו אים אויף גינג צום בערג קיגן דען (דבור) פון די עלטרן צו עהרן איז גיזעלט דר (אמאר) פון דז בהעפטונג די
ליכטר די (זון) אונ׳ די (לבנה) דען דז איז איין ריד דש אויף זיין גיטמאלט אונ׳ גלייכנים גשפראכן ווערט וועגן דז ליכט
צו לייכטן ווים די (לבנה) קריגט איר ליכט פון דר זונן דלזו קריגט די פרויא אז פון מירן אן דיינה ליבה עלטרן די דיך
פרלייכטן צו גאטש דינשט זיין גיגליכן צו דייכן בשעפר איט עהרן זי אונ׳ פארכטן פר זידען ביי דייכן בישעפר טטיט
שריבן זיים גאט עהרן פון דיינם גוט ער האט גירעט דו זאלשט ניט אמרדן דש דאט בלוט ניט זאל איבר די טרייאן
וען דער דאט פר גיסט די בלוט אייכט אעכשן דורך אעכשן העכט זאל אן זיין בלוט אויך אכן; ריכן אין דר גשטאלט פון
דען דבור) האט ער גיגעבן צו פר שטין די אמאכט פון פופציג (אל ת) די ביווייכט הבן איין טאערט אויז גיצוגן דש זאל
איפיר אייגן הערץ גשטאכן ווערדן קיגן דען (דבור) האט ער גישטערקט דען (אמאר) פון בשאפונג אזיר זיים פיגל
אונ׳ אידונג דש וואסר אונטר דען שפרייטונג דש הימלש צו די (תלמידי חכמים) אז די אטזל לייט בלווארזי וויטן דען
אין האלט דז אין גרושר ניט זאל פר שלינדן דען קליינן אלז ווים דיא פיש טומן דען איין זיל איז מון אעכטיג וועגן דיא
טוט שלעגר אונ׳ וועגן די שאייללר דר פר פלוכטן אב געטרייא ער האט ביטייט צו די אירלי (ישראל) דען דבור דוא
זאלשט ניט אום קייטן אונ׳ צו פראיבן אים דען זיין פאלק (ישראל) איז גאטש טייל איין טייל ערב טייל איין גואל פון
אכט אונ׳ פופציג (אלות) זיינן אין דען (דבור) פר זאמלט דו די (חכמים) גיזאגט הבן אונ׳ הבן עש ניט פר איטן אונ׳ הבן
עש ביט פר הולן אונ׳ פר בארגן קיגן דען (דבור) האט ער גיזעלט דע (אמאר) אונ׳ דש גיבאט דז דיא ערד זאל אויס
ליהן לעבנדיגי טיר איין איטליכט נאך איר ארט אונ׳ אויך טירן דיט גאלדט דש זיא זיך זאלן אערן אונ׳ שטארקן איט
ריינקייט אין איטליכר זאל זיך בהייפטן אן זיין אייגן שטיק פלייש אונ׳ איטליכר אמן זאל זיך בהעפטן אן זיין ערב טייל
אונ׳ איט זיין אייגני קרון זיך צו קרינן ניט צו שטעלן דש גוט פון דיינגעלן האט גאט גווארנט איט זיין

הייליקט

כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר * חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה: הִזְהִיר לֹא יִהְיֶה לְךָ אֵ
מִבַּלְעָדַי כִּי אֲנִי אֵל נְאֻם ה' וְאַתֶּם עֵדַי יָפָה וּבָרָה: וְנִכְלְלוּ בוֹ שִׁשִּׁים
מִצְוֹת וְנַפְשָׁהּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה הֵיטִיבוּ דַּבְּרָה: וַיְגַלּוּ חֶלְקַת
כַּבִּירִים מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִתְנַשְּׂאִים בִּגְבוּרָה: חָצַב בּוֹר לִנְחָלִים
אַל תְּדַמֵּהוּ כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא הוּא בְּעוֹבְרֵי חֵמָה: טַעַם לֹא תִשָּׂא
שֵׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְהוֹגֵי דָת יְקָרָה: יִסְּרוּ בָאֳרָנְיָן
אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה תַּעֲבוֹרְנָה עַל יְדֵי מוֹנֶה לַחֲכָמִים מְסוּרָה: כִּבְּרוּהוּ
אַדִּירִים בִּפְנוֹתָם לְמִקְוֵיהֶם * מָקוֹם זֶה יָסַר לָהֶם חוֹק מֵעֲבוּרָה:
לְכַבְּרוֹ בְּגוּף נָקִי וּמְלַשָּׂא בוֹ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבוֹ כֶּפֶל אַזְהָרָה: מִצְוַת
זָכוֹר וְשָׁמוֹר כְּאַחַת נֶאֶמְרוּ לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ זְכִירָה וּשְׁמִירָה:
נֶחֶרְתוּ בוֹ שִׁבְעִים וְחָמֵשׁ אֲמָרוֹת * אִמְרוֹת ה' אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת *
פְּרִישׁוּת וְטָהֳרָה: סֵדֶר רָאשִׁים וּפֵירוֹת לְכַבְּרֵהוּ כֹּל פָּעַל יְיָ לַמַּעֲנֵהוּ
לִכְבוֹדוֹ בָּרָא: עֵרֶךְ עֵדֶן מַעְיַן שַׁבָּתוֹ לְהוֹגֵי תְּמִימָה נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת מִצְוַת
ה' בָּרָה: פַּצַּת כַּבֵּר כהו שמע

אנדרן גאט האבן זונדר איך דען איך בין גאט פֿארכט גאט אונ' מיר ישראל די דא זיין שין אונ' קלאר זייט אייני לייגן
אונ' זיין ביגרייפֿן אים זעלבן דבור זעכציג אלות אונ' נאך אער זיא האבן גוט גירעט אלז וואש גאט האט גירעט דאש
וועלן מיר טאן אונ' קיגן דעם זעלבין (דבור) האט ער גיפֿארט דען (אמאר) פֿון דם טיילונג פֿון דען שטארקן וואסר
דיא גרוסן אונ' די שטארקן די זיך דר היבן מיט שטערק דען לו מיינן דר דא מיט האקט איין ברונן לו וואסר אונ'
ווען ער איז ניט גיגלייכט זא גרעבט ער איין אנדרן זאלשט גאט ניט גלייך דען גאט דיין גאט איז איין רעכט פֿייגר
גאט פֿון דען די דא דינן זונין אונ' אמט ער האט גירעט אין דריטן (דבור) דו זאלשט ניט שווערן דען הערליכן אונ'
פֿארכטזאמן נאמן פֿר גאט דיין גאט זאלשטו דיך פֿארכטן אונ' פֿר די (חכמים) די דא לערנן די ווירדיגי (תורה)
די זיין גגרונט פֿעסט אין די טווערן גון רען (דבור) איז דר (אמאר) דז די שטערקי אמטר אים עהרטן דז זי זיך
קערטן לו דעם ווינן דא זי דא ריכן פֿר זעאלט דיין לו דעם וורט דז אין גאט בית אלן האט ניט לו איבר פֿארן איבר דאש
גיזעץ אוו זאלן איר אים אויך עהרן מיט דיינם לייב אונ' ניט לו שווערן בייא זיינם נאמן אירקינדר פֿון (אברהם)
זיינס פֿריינדס דארום האט ער כפֿילט גוואֿרניט ניט פֿאלט לו שווערן דיא אלוה פֿון (זכור) אונ' (שמור) לו
גידענקן אונ' היטן דען שבת די זיין בורדן אויך אין אמל גוואֿרגט לו דען אין פֿרובט באווירט די דא שבת היטן
ווערט זיין איביגי גידעכטניס אונ' בווארונג עס זיין גיגראבן אין דעם זעלבן (דבור) פֿינף אונ' זיבציג זאגונג פֿון
(אלות) דיא זאגי גאטס זיין ריין זאגונג גישיידני אונ' ריינקייט קויג דען זעלבין חבור איז דר (אמאר) פֿון דיא
אורדנונג דיא גרשט אונ' אלי זייא אופֿט שטעלט זיך פֿינליכט ביזונדר גאט לו עהרן דען אלז וואז גאט האט גיווערקט
האט ער עס ביטאפֿן אום זיינט ווילן לו זיינר עהרי אונ האט אויך דר קיגן גירילט דאש (גן עדן) דאס איז איין
ווננפֿטיגונג גלייך אז דער (שבת) לו דען דיא דא לערנן די פֿול קומליכי (תורה) דאט די זעלן ערקוויקט דען די גבאט
גאטש איז קלאר דיר ריד פֿון אמטר אונ' אוטר עהרן דאדש איז וואר גיהערט דורך גאטס ווילן זיא לובן דיך

לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם : וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נותן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף · את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם · משה ובני ישראל לך ענו שירה :

מיוסד על פי א״ב, ותשר״ק ושם המחבר אליעזר

אנכי ראש לדברות הבאיר * פתח דברך יאיר * ביום מתן תורה : בו נכללו שמונים מצות מלנשה * תורה צוה לנו משה מורשה ברורה : גבוהים וגהים במאמר ראשון נפרשו * בדבר יי שמים נעשו בראשית ברא : דבר בו חמשה פעמים אור * כי

אנכי איך בין גאט דיין גאט האט ער בשיידן צום ערשטן פר אלן (דברות) דר אנפאנג דיינר ווערטן גאב ליכט אן דעם טאג דא דיא (תורה) איז גיגעבן אין דר וועלט ביגן ריד וויין ביצאמן אלליג אלות ניט צו פר געסן דיא תורה האט אונז משה גיבאטן אין קלארי ערבונג פר אונז אונ׳ קיגן דעם דבור ווין דיא הולן אונ׳ ליכטיגן היאל מיט דעם ערשטן (מאמר) ביטיידן דען מיט גאטש ווארט זיין די היאל ביטאפן דרום הייסט (בראשית ברא) אויך איין מאמר אין דר וועלבן פרשה זאגט ער פינף מאל אור ליכט קיגן די פינף (חומשים) פון דער תורה דען דיא (אלוה) הייסט ליכט אונ׳ די תורה איז איין גרוס ליכט ער האט געווארנט אין אנדרן (דבור) דו זאלשט קיין אנדרן

ברכו את יי המבורך ׃ והקהל עונים ברוך יי המבורך לעולם ועד ׃

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו אל חי וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ׃

אל אלהים יי דבר ויקרא ארץ * בעשרה מאמרות כלל עולם במרץ * גבולות ישב בדברות עשרה בלי פרץ אם לא בריתי יומם ולילה לא שמתי חקות שמים וארץ ׃

ברוך אתה יי * המעריב ערבים ׃

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ׃ ונשמח בדברי תורתיך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים ׃

דברות עשרה כתב להמוני * הכליל בהם שש מאות ושלש עשרה פקרוני * ומאהבתם נגלה על הר סיני אהבתי אתכם אמר יי ׃

ברוך אתה יי * אוהב עמו ישראל ׃

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ׃ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ׃

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך ׃ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ׃ ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ׃ וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך ׃ וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ׃

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ׃ ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירושך ויצהרך ׃ ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת ׃ השמרו לכם פן יפתה לבבכם

אל גאט דר גיערטר גאט הט גירעט אונ׳ רופט די ערד איט לצהן ׃ אונג הט ער גיגרונד פעסט די גאנצי וועלט מיט שטערקהייט אונ׳ מיט די עשרת הדברות אלס ער די גאעקן דר וועלט בוילן ׃ וודר ברעכן דווי ניט אונטר גיט אז דר פסוק זאגט ווען ניט ווער איין זיכרהייט פון דר תורה די אין צערטאג אונ׳ נאכט האט איך ניט ביטטן די גזעץ פון הימל אונ׳ ערד ׃ ברוך גלובט בישטו גאט דר דא אבט פינשטר די אובנטן ׃ דברות צעהן (דברות הט ער גשריבן צו איינר גאיין אונ׳ האט דארכין ביטזאמן צעקט הונדרט אונ׳ דרייא צעהן אלות די איר בפעלן זיין אונ׳ פון ישראל ליבטאטט וועגן האט ער זיך דער צייגט אויף דעם בערג סיני איך האב איך ליב שפריכט גאט גילובט בישטו גאט דער דא הט ליב זיין פאלק ישראל ׃ אנכי

נוֹטַרִיקוֹן קַלּוֹת וַחֲמוּרוֹת אַזְכָּרַת מִקְרָא מְגִילָה וַעֲצֶרֶת וְיוֹם טְבוֹחַ וּרְאִיָּה חֲגִיגָה וְשִׂמְחָה
חזן וְהַקָּהָל וְתִקּוּן גָּדוֹל

אָז שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת פֵּירוּשׁ עָנְשָׁן וּמַתַּן שְׂכָרָן אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת מְזֻקָּקוֹת שִׁבְעָתַיִם צְרוּפוֹת כַּכֶּסֶף וּבְחוּנוֹת כַּזָּהָב :

אֲהוּבִים שְׁמָרוּם עֲמוּסִים חֲקָרוּם בְּכָל לֵב נְצָרוּם * בְּחָכְמָה דְּרָשׁוּם * אֶת אֵלֶּה תִּזְכּוֹר לָנוּ אֱלֹהַ מָעֻזֵּנוּ וְתִרְצֶה לָנוּ וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ : עֶלְיוֹנִים שָׂשׂוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ בְּקַבָּלַת תּוֹרָה הַכְּתוּבָה מִסִּינַי תּוֹאַר כַּלָּה מְאֹד נִתְעַלָּה * בְּקַבָּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים :

אלהינו ואלהי אבותינו וכו׳ והכהנים גולין לדוכן הכל כמו באוסף של סוכות קדיש שלם אין כאלהינו עלינו
קדיש יתום יגדל

אויף דעם מזבח מקטיר צו זיין דאז אין עס ניט בחרפה מאכן אונ׳ ווידר מראל נעאן נייארט דאז עס פארט מקטיר זיין (בביאה) איין פרויא די מיינר (בועל איז לשם קידושין) אודר גיבט געלט אודר געלט ווערט צו קידושין אדר טרייבט איר אויך איין בריב (הרי את מקודשת לי) דאז איז דיא מקודש דיא אלוה ווען איינר העט איין פעלד (מקדיש) געוועזן דז ער העט פון זייני עלטרן גיירבט דא פאלט עס צום יובל דען לכהנים היים איז עס איין פעלד דז ער געקויפט האט דאז פאלט עס צום יובל דעם זעלביגן היים דר עס פרקויפט האט אדר זיינה יורשים אך זיין תיל די ניט די בשיידליך שטין אן גלייכנט אונ׳ דז נאר איין ווייניג ביטייד זיין אין דער תורה צו מאכן עטליכי פרשיות אין דר תורה (פתוחות) אונ׳ עטליכי (סתומות) אך צו לערנן עטליכי דברי תורה פון דיא (ראשי תיבות) אז הייסט אין אחוור איז גשטנדן דז דז ווארט (אנכי) איז (ראשי תיבות) (אנא נפשי כתבית יהבית. אונ׳ צו לערנן איין הערבי זאך פון דר גריכגי (אזכרת צו גדענקן דש אעטה פון האן אונ׳ זאל דיא מגילה לייאנן אונ׳ צו האלטן (עצרת חג) פון שבועות ווער אז אלדרי, עצרת חג) דער איין יום טוב פון שבועות קארן איז דיא דא קואן אין דיא (שלש רגלים) צו ווערן גזעהן צו ירושלים דיא זאלן ברענגן פייאר אונ׳ פרייד אונ׳ (לכבוד יום טוב) אונ׳ פרייליך צו זיין אן יום טוב כל ישראל זאלן זיך איין ווארן צו הערן דיא תורה פון דעם אלף יהודה אלי זיבן יאר דש ערשטי יאר אין דר שמיטה אונ׳ צו מאכן איין היפשן (תקון אן בית המקדש דש אם שמחת תורה זיך ניט מאכן אונ׳ ווייבר אונטר אנכדר פר איטן :

אז דען דא מר גאב אין דיא וועקט הונדרט אונ׳ דרייא צעהן אלות דא זאגט ער נאך צו אשה רבינו איר פירט פון איטליכר אלוה אז וויא זיא שטיאן אין דיא גמרא אויך איר עונש פון די עבירות אונ׳ דען שכר פון די אלות עס זיין איטל רייני ריד אז איין זילבר דז זיבן מאל גלייטרט איז ווארן אונ׳ אז איין גפרובט גאלד אונ׳ דרום אויך איר ישראל דיא דא זיין גלובט צו גאט יתברך די ער הט אויף זייני הריים גטראגן הוט זיא אונ׳ פארשט זי אונ׳ איט גאנצן קליגליכן הערלן דרשנת זיא דען ווערט אונש אונזר גאט דר דא איז אונזר שטארק דש זכות גדענקן אונ׳ אונזר תפלה גיוועזן אונ׳ באגלן אונש די אלמכים דא זי זאכן דש עס גאטש ווילן וואר דש ער די תורה געבן האלט צו ישראל דא ווארן זיא זיך גרייאן אך די אונטרשטן עובדי אלילים (עלזו) ווארן זיך פרייאן דא ישראל אנטפנגן דיא תורה אויף הר סיני אז דש גשטאלט איינר כלה דיא זער גליבט איז אזו ווארן ישראל דא זיא אנטפנגן אן דיזן טאג דיא (עשרת הדברות) :

ובשגעך המליכהו עליך ביום הזכרון : אוהב שלום ורודף שלום : והצנע לכת עם
אלהיך הודע ולא הודע ושעירי עבודה זרה ושעירי רגלים ושעירי ראשי חדשים ושעירי
יום הכפורים רת המלאים ופסולי המוקדשים ושלא לחרוש בשור ובחמור יחדיו :
שהייה דרסה חלדה הגרמה ועקור : גם תרומת בצק לתת לכהן הפגול והלן והנותר
והיוצא והטמא והנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו נזק וחצי נזק ועשרים גרה וכשקבלו
פסולין וזרקו את דמן : הנתנין למעלה שנתנן למטה : והנתנין למטה שנתנן למעלה
הנתנין בפנים שנתנן בחוץ והנתנין בחוץ שנתנן בפנים : והפסח והחטאת והאשם
ששחטן שלא לשמן אם עלו לא ירדו : בביאה ובכסף ובשטר לקנות בהן את האשה
שדי אחוזה ושדי מקנה רשומות קמוצות פתוחות וסתומות נוטריקון

זאלט אין זיינר צייט אויז דיינם הויז אונ' דאנק אונ' לוב גאט אום זייני טאטין ווען דו דיך זאט גיגעסן האסט אונ' אך
קיניגן איבר דיך הקב"ה אז דאס השנה הבא זיך דען פריד אונ' וואו זיך צייט דאנקן זאלגין הין אונ' זיך אוב דו זיא פר
איינגן קענסט אונ' דייני מעשים טובים די שרייא ניט אויף דער גאסן אויז דש זי ניאנט אנדר ווייש אז גאט דיין גאט
יתברך הודע. ווען איינר איין שטיק קוכן עסט אם פסח ער איינט עס איין מצה אונ' ווערט גוואר דש עס אייז חמץ
גוועזן זאל ער איין קרבן חטאת ברענגן אייז עס אים איין ספק זאל ער ברענגן איין (אשם תלוי) אונ' ווען איינר זיין
ארך טעט פר דר עבודה אלילים דיא דא הייסט (פעור) ער איינט מיר איין בזיון דר מיט צו טאן זאל ער ברענגן איין
ניקבה צום קרבן חטאת דען ער האט זיך טועה גוועזן עס אייז דאך אסור ווייל מיר דינסט אייז פר מיר אשנך צו
זיין דא הט ער בשוגג ע"ז גדינט צו ברענגן אלי ימים טובים אונ' ראשי חדשים אונ' יום כפור איין ציקל צו קרבן חטאת
(דת) דש רעכט פון הכט גיפטן דו אשכן אונ' בהמות קדשים די דא העטן איין מום גקריגט די זאלן ווערן אויז גלייזט
אונ' זי עסן אונ' הייליגי בהמות אונ' ניט צו אקרן מיט איינם אוקס אונ' אייזל מיט אנכדר ווען איינר איין בהמה שעכט
זאל ער ניט שטיל האלטן אים שניידן אך ניט טרוקן דז מעסר אונטר זיך נייארט הין אונ' הער גשניטן אך ניט שעכטן
מיט דעם שפיץ פון מעסר דש (קנה) אדר (ושט) אך ניט צו הוך אנויף צו שעכטן אך ניט מיט איין מעסר דש איין
פגימה הט דען דש צוועליג רייסט (קנה ושט) אויז (גם) אך צו געבן דען כהן (תרומה) פון טייג דש מיינט דיא (חלה)
צו האלטן דש רעכט פון איינם קרבן דש ער גשעכט הט ווען ער הט מין זיין מחשבה ע"ז צו עסן אויז דעם בית המקדש
אדר ווינשט אין מחשבה די ניט רעכט אז דש רעכט פון קרבן זיין זאל דש צוועליג קרבן הייסט מום אידיג אונ' איין
קרבן דש ער האט לאזן ליגן איבר נכט אידר כהן עס האט (אקטיר) גוועזן אויף דען מזבח אך ווען ער האט איבר
גלאזן דש פלייש פון קרבן איבר די צייט דש אים די תורה געבן האט דש עס זאל ווערן גיגעסן אדר איין קרבן דש אן
טראגט אויס דעם המקדש זאל ווערן פר ברענט אך דש דא איז מרן טמא אונ' ניט צו שעכטן איין בהמה צום קרבן
אייני אכט טג אלט אייז אונ' ניט צו שעכטן איין קרבן עס זייא דען אזו די תורה אים זיין אורט געבן הט צו האלטן דיניס
ווען איין אוקס איין שאדן טוט אונ' שטוסט איינם אנדרן אוקסן דש ערשטי אונ' דז אנדר מאל זאל זיין הער דעם שאדן
האלב צאלן, דש דריטי מאל זאל ער דען שאדן גאר בצאלן אונ' צו געבן אלי ראש חדש אדר איין האלבן שקל צו קרבנות
מיט צו כר ישראל אונ' צו האלטן דיא דיניס ווען מעמדי די קיין כהנים זיין העטן דש בעקן אונטר גיהאלטן דא אן הט
איין קרבן גשעכט אונ' גאט ברענגט דז בלוט אויף דעם מזבח אונ' (חלקים) פון די בלוט דר קרבנות די אן זאל שפרענגן
איבר דיא העלפט פון מזבח אדר דיא אן זאל דרונטר שפרענגן אונ' ווען דער כהן האט (משיח) גיוועזן אך עטליכי
שפרענגט דר כהן אים בית המקדש אונ' עטליכי דרויסן אונ' ווען ער העט אשמה גיוועזן די זיין אליפון (תרי"ג מצות
דש קרבן פסח אדר חטאת אדר אשם דיא דא גשעכט ווערן (בשם) איינס אנדרן קרבן אונ' הט עס ניט גיבראכט
אויף

פנוי מעשר ראשון מתוך הבית · ומעשר שני מן האוצר : עד אזניך לתקן יתד לחפור
ולכסות צאת מאכליך : ספיחי שביעית ופרט כרם וזית : לשכיר ולתושב ויתרם לחיה
נצח תשבות בהמתך ביום מנוחתך : וגר ועבד ואמה כמוך ינוחו מזבח אדמה לבנות
באבנים שלמות : ולחוק עליהם דת באר היטב : לתת ללוים מנת חלק בארץ : כי
בישראל לא ינחלו נחלה : כי ירבה הדרך לשאת מעשר שני : יפדהו בכסף ויעלהו לעיר
הקודש : יתן הכסף בכל אות נפשו : בבקר ובצאן וביין ובשכר טרף עשור תבואה בשנה
השלישית : להוציא ולהניח בשעריך להשביע דלים : חלות פני אל בשבעת ימי החג :
בפרי עץ הדר וקלוס ערבי נחל : ומרה והלל לתת בהדס : ורוב הודיות בכפות תמרים :
וימים שמונה עשר ולילה אחר לגמור בהם את ההלל : ובגולה עשרים ואחד יום ושתי
לילות : ונר חנכה בעתה בל תשבית מאהליך : ברכה והודאה על המזון באכלך
ובשבעך

זיין געזאלן אין פֿר צערקנים זאל דש בית דין בלזוט ווידר פֿר גיסן (אי) דש געבאט דזאן אין בהמה זכר ניט זאל אויש
שניידן אך דיא דש איז וואָרן לו קוועטשט איט דר הנט אדר איט איינם כלי לו שטושן אדר פֿר רוקט אדר אב געשניטן די
זיין פסול לום קרבן אך די דש הט איין גליד גרעשר אז דש אנדר אדר די אירי קלאָן זיין לו אנכנדר געוואקס. זיין אך פסול
לום קרבן אך ניט לו ארבטן איט איין בכור בהמה אונ' איין שאף ניט לו שערן דז איין בכור איז (פכוי) אם דריטן אונ'
זעקסטן יאר פֿון דער שמיטה זאל אן אויש רויאן דש אעשר דש דען לויים געהערט אונ' דש אעשר דש אן לו ירושלים פֿר
לערן זאל אויז דעם הויז (עד) זונדר כלי זיין זאלשטו הבן איין אייזרן נאגל אנן דו אין די אלחמה ליכשט דז דו דא איט
קאנשט איין גרוב אאכן אונ' דיין (לורך) אכיין שאן דש אין דיינר שאר רייניגליך איז תפילה לו טון דא איט לערנט די
תורה ניט איין ברכה לו אאכן אדר דעם (שם) לו גדענקן אאז עש אוש פֿלעטיג איז (ספיחי) וואש אין דער שמיטה
וואקשט פֿון איס זעלבשטן פֿון תבואה אדר איל דש זאלשטו לאזן דען ענייים אונ' חיות עשין פֿון פֿעלד אלז שפֿן עז ניט
לו אקרן נאך זיען אין דר שמיטה נאר אז לייט דענקן אז ווען דו לנד דיר פֿון הש"י פֿר לענט איז אונ' איז דיר ניט געוואָן
פֿון דיינר חכמה נאך (כח) דרום זאלשטו אלי זיבן יאר גאר ניקש דר לו הבן אז איין עני דר גאר קיין פֿעלד האט דען
זיכשטו ווי דעם עני די זעקשט יאר איז אונ' אאו ישראל עז ניט טון דא שיקט הקב"ה נבוכד נצר אונ' סנחרב אונ' טיטוס
אונ' שלאגן ישראל אויז דעם לנד ארויז דש זי זעהן דש זי אאו ווינניג איט איר חכמה אונ כח בקוואן הבן דז זי עז ניט דר
הלטן קענן אאו אויך ווען גאט איט איין עושר בגאבט דז אז זיס דיניג אבר ער זאל גדענקן דז עז פֿון גאט איז אונ' ניס
עבן אין דר איט גאייכט הוט נאר איין שליח לו זיין פֿיל ארעם לייט דער איט לו העלפֿן אונ' ווען ער דענקט עז געהערט
קיין אענט אער דר לו אז ער אונ' שלט אויך זיין עשן אונ' קליידן אן ווענדט דא שיקט הקב"ה דזאן אוז עז ווק געבן די
נפֿשות דר איט אליין לו זיין אונ' קיין כון בעולם דער פֿון האט (כלח) איביג דוא זאלשט לאזן רוען דיין בהאה אם שבת
אך איין (גר תושב) אונ' קנעכט אונ' אייד די לכעניים זיין איזבא איין אומבר שטול דו זאלשט בויאן פֿון גנלי שטיין דיא
ניט איט איינם אייזן בהאקט זיין געווארן אונ' די תורה אין זיבנליג לשונות דרויף אויז גראבן די אלות זיין ישראל געבאטן
געווארן דא זי קוואן אין ארץ ישראל אין טעגן יהושע (לתת) לו געבן דען לויים שטעט לו וואונן דען זיא הבן קיין שטעט
גיארבט אז די שבטים (כי) ווען דו האשט פֿיל אעשר שני דש אן זאל לו ירושלים עשן אונ' דו קאנשט עז ניט היין טראגן
זאלשטו עש אויז לייזן אום גוט גאיינלט זילבר דש זאלשטו היין טראגן (יותן) דש געלט זאלשטו געבן אום אלש דז דיין הרץ
גילוסט אום ריכדש פֿלייש שאף פֿלייש אונ' איין אונ' ביר (טרף) אם דריטן אונ' זעקסטן יאר אין דר שמיטה זא גיב פֿון
דיינר תבואה אעשר שני אן שטאט אעשר שני דש ליג אין די אָרטן דו די ענייים זיך איט זעטן (חלות) לו טון אאל
פֿר הקב"ה זיבן טאג פֿון סוכות איט אתרוג אונ' ווידן אונ' לולב אונ' הדס (וארה) הלל לו זינגן אין ארץ ישראל די ניט
אער אז איין טאג יום טוב הלטן די זאגן גנץ הלל אכטלעהן טאג אין יאר אונ' איין נאכט פֿון סדר של פסח אונ' אין חולה
לארץ דו זי לוויא טאג האבן יום טוב איין אונ' לוואנליג טאג אונ' לוויא נאכט פֿון פסח (ונר) פֿר שטער ניט דז חנוכה

פֶּטֶר חֲמוֹר לִפְרוֹתוֹ בְּשֶׂה וְהַעֲבָרַת שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעִנּוּי נֶפֶשׁ בְּיוֹם
הַכִּפּוּרִים: צֵאת עֶבֶד עִבְרִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית אִם יֶאֱהַב אֲדוֹנוֹ יִהְיֶה
לוֹ עֶבֶד עוֹלָם עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל: קִדּוּשׁ שְׁנַת הַחֲמִישִּׁים בְּיוֹבֵל לָשׁוּב
לַאֲחֻזָּה וּלְמִשְׁפָּחָה וְלִהְיוֹת גְּאֻלָּה לָאָרֶץ וְשֶׁלֹּא תִמָּכֵר לִצְמִיתוּת:
רֵאשִׁית דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מַתָּנוֹת כְּהֻנָּה: שׁוֹחֵט
וּמַעֲלֶה בַּחוּץ לְחַיָּבוֹ כָּרֵת חֻקַּת עוֹלָם שֶׁלֹּא לִזְבּוֹחַ לַשְּׂעִירִים אין תִּעוּב
וּבֶן נֵכָר שֶׁלֹּא לֶאֱכוֹל בַּפֶּסַח כֹּהֲנִים בְּמוּמִים לִפְסוֹל וּלְוִיִּם בַּשָּׁנִים:

מיוסד ע״פ תשרק

תְּשַׂמַּח לֵוִי בְּיוֹם שִׂמְחָתֶךָ וּבְבִיתוֹנוֹ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ וְגֵר וְיָתוֹם וְאַלְמָנָה שֵׁם מֶלֶךְ לְיַחֵד
שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וּבָתֵּי הַחֲצֵרִים וּבָתֵּי עָרֵי חוֹמָה רוֹאֶה עִיר וּמַשִּׂגֵהוּ בְּרֶגֶךְ י
תַּשִּׂיגֵהוּ קְרִיָּה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר קוֹלֵעַ וּמַכֵּה רֵעֵהוּ בַּסֵּתֶר שׁוֹפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ
צִוּוּי עַל הַסֵּרוּס שָׂרוּעַ וְקָלוּט וּמָעוּךְ וְכָתוּת וְנָתוּק וְכָרוּת וְשֶׁלֹּא לַעֲבוֹד בִּבְכוֹר שׁוֹר וְשֶׁלֹּא
לָגוֹז בְּכוֹר צֹאן: בנוי

אונ׳ אזו קיין שטיינן הרץ האבין אונ׳ דיא גבט צו האלטן פון איין מאן אונ׳ אזו דענקן דז דר גאט יתברך ויתעלה דר ישראל
פירציג יאר איר דר פנים געבן האט אין דר מדבר דז זיא זיך איבר האבן קענן האלטן אז איר זיך העלפן קענן ביי אלי
די שווערי גליות אונ׳ שווערי יסורים דז גאט יתברך דר איז בגך (חיוקים ברוך הוא) דר קאן אלי צייט אונז געבן וואס
איר דרפן אונ׳ דרום איז קיין תירוץ אויך צו נעמן אין גנצן עולם אונ׳ די פיל תרוצים זאגן די האבן נור קיין בטחון אן
הק״בה אונ׳ ניט פיל אונזה אך אונ׳ אין דעם מכרין (אלפא ביתות) די דא נאך שטין ווערט (פאך) ווען איר נאך איין
ווייניג דא פון שרייבן (עם) ביא איינער זכר דו זאלשט ניט ליגן אונ׳ אך ניט בייא דייני קרובים די דיר צו מאהנט זיין ווייזי
כון אין דר תורה פר במטן שטין (פטר) איין איזל דיא איין בכור האט זאל ער אויז לייזן אום איין לעמל דס זאל ער דעם
כהן געבן אונ׳ אך עם בכור דס איז יבל איז צו טעטטן דס (בית דין) מיט איינם שופר אך זיך צו פייניגן אום יום כפורים
(צאת) איין עבד עברי דר ניט צו זיבן יאר וויל אויז גין דען ער הט זיין הערן ליב אונ׳ זיין גיזינד זאל שטעכט ער איין
דורך דס אור אונ׳ אזו איבריג ביז אום יובל (קידוש) צו הייליגן דס פופציגשטי יאר דס יובל הייסט דען געגנן אלי דיא
ערב די איינר הט פר קויפט אין די פופציק יאר אידר מהיים צו דעם דר עס פר קויפט הט אדר זייני יורשים אונ׳ זאל
ניט זיין צו איגן שפט צו איביג פר קויפט (רמשית) צו געבן די בעסט פון דיינם איין אונ׳ ווין אונ׳ איל פום ערשטן דעם
כהן אונ׳ אנשטדי פיר אונ׳ צוואנציג (אתנות) די הק״בה הט דען כהנים געבן פון ישראל (שוחט) דער דא שחט אונ׳
ברענגט קרבנות אויך איין אזוכה אויז דעם בית המקדש דר איז חייב כרת איין איביג געזעץ אז דו אן זאלן ניט שעכטן
צו דיא עבודת זרות דיא דא ווערן גגליכן צו דיא שדים (תעוב) עז איז אום ווירדיג איין פרעמד דר דרף ניט עסן פון
קרבן פסח כהנים מיט פעלן פון דר עבודה ווען זי איין אום קריגן אונ׳ די לוים צו פופציג יארן:

תְּשַׂמַּח ווען דיא פרייד בישט אין יום טוב געדענק אך די קיינדלך אונ׳ כהנים הבן אודי לוים אורן אין ארץ ישראל
אונ׳ איינר זאל ניט בטריגן אונ׳ לייבן זיין חבר אכ״ט אין גר יתום ואלמנה (שם) צו לייאנן קריאת שמע
דו אמרגנס אונ׳ אבנטס צו איינגן דען נאמן פון דעם קיניג הק״בה הייזר אין דיא דערפר אין ארץ ישראל דיא צו דיא
פעלדר גהערן זיין גלייך אז פעלדר דס זיא קענן גלייזט ווערן אדר גיבן ביז יובל היים אונ׳ הייזר אין איינר פר וומרטי
שטאט דיא פר לו בעלי אלפבות גהערן דיא קאן איינר אים יאר ליזן נאך דעם יאר ווייא זי פר פאלין (רואה) איינר דר
דיך איין עלה פרעגט דאט אים ניט ווייא ער דיר געלעגן איז אונ׳ אים איין שטרויכלונג איז אדר עז ווערט דיך גרייכן
די קללות די דא שטין אין דר ספר תורה (קולע) דר דא ווערפט מיט איינם שטיין אונ׳ דר טלאגט ויין

וְנוֹצָה מְלִיקָה וְהַמְצִיָּה וְהֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ בִּבְהֵמָה וְשִׁסּוּעַ וְכָל הַבְדָּלָה
בָּעוֹף חֵלֶב וּשְׁתֵּי הַכְּלָיוֹת וְיוֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְהָעָצָה שְׁחִיטַת צֹאן בַּצָּפוֹן
וְהַפְרָשַׁת אֵילֵי קוֹדֶשׁ אַלְיָה וְאֵמוּרִים: טֻמְאַת שֶׁרֶץ בְּבֶגֶד אוֹ בָעוֹר אוֹ
בְשַׂק אוֹ בְּכָל כְּלִי עֵץ וְאוֹכֶל וּמַשְׁקֶה וְכָל זֶרַע זֵרוּעַ מַעְיָן וּבוֹר תַּנּוּר
וְכִירַיִם: יִגַּע בִּבְשַׂר קֹדֶשׁ יִקְדָּשׁ וּמִזֶּה מִדָּמָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו * שְׁבִירָה
בִּכְלִי חֶרֶשׂ מְרִיקָה וּשְׁטִיפָה בִּכְלֵי נְחוֹשֶׁת: כָּל הוֹלֵךְ עַל גָּחוֹן וְכָל
הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע חֲגָבִים טְמֵאִים וַחֲגָבִים טְהוֹרִים: לְהַרְחִיץ קֶרֶב
וּכְרָעַיִם וּלְהָנִיף חָזֶה וְשׁוֹק הַיָּמִין וּפָרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשָׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ
מַלְקוֹת אַרְבָּעִים כְּדֵי רִשְׁעַת אִישׁ לְזַכּוֹת אֶת הַזַּכַּאי וּלְחַיֵּב אֶת הַחַיָּב
נַעֲרָה הַמְאוֹרָסָה כִּי תֵאָנֵס בּוֹעֲלָהּ יִסָּקֵל וְהִיא תִנָּקֶה: סֵדֶר עִבּוּרִים
לְהַעֲנִיק לְעֶבֶד וּלְאָמָה וְשֶׁלֹּא לְאַמֵּץ לֵב וְשֶׁלֹּא לִקְפּוֹץ יָד מֵעָנִי וָדָל: עִם
זָכָר שֶׁלֹּא לִשְׁכַּב וְכָל שְׁאֵר בָּשָׂר לְהַרְחִיק מִגּוּף פטר

גיברשט אונ אך אזי די קליינה כהנים ווען זי האבן אן געהובן די עבודה צו טאן די זעלביגי ברענגה איין אנחה דיא
דא איז וואגן צום ערשט אין הייט וואשר גבריט דר נאך גיבאקן דר נאך צו שטיקט (אפק) איין עוף צו קרבן ווערט
גברענגט אז דר כהן דען קראפף מיט דען עטין וועק ווערפן אונ׳ אז מיט מיט זיינה כנעגל פון היכטן דאס גניק אב
ווירגן אונ דז בלוט אויז קוועטשן דז עס ריכט פון דר וואנט דעם מזבח הראב אונ׳ ניט גנצ פון אננדר טיילן אונ׳ דאס
פיימר דש אויך דעם מזבח וואר גווארפן מיט פעטרן אונ׳ איין קרבן פון איינר בהמה צו שנידן אונ׳ צו שטיקן חלב צו
טאן וויא עס געהערט מיט דעם חלב אונ׳ די נירן דש רוט פלייש מיט איין שטיקל פון דר לעבר אונ צו טעלטן די הייליג
שאף אן דר לפון זייט פון מזבח אונ פון די ווידר צו זאב טיילן די שווענץ אונ דש אין געוויד וואז צום מזבח געהער
(טמאת) די אונרייניקייט ווען איין שרץ איין קלייד אן רירט אדר איין זאק אדר הילצן געשירצו אדר זיין מיט קוועל
ברונן אדר רירט עס איין מירדן געשיר אן וואז האט עס קיינה טהרה עז אוז צו שטוסן ווערן אך דיא דינים ווען עס
עסן שפייז אן רירט אדר געדרענק אונ׳ זוכטט וואט גיזעהט ווערק איז אויך איין קוועל ברונה איין אבן (וכירים)
אונ׳ הערד ווען עס טמא אדר טהור איז אונ׳ איר פר טיידנה דינים (יגע) דש פלייש פון קדשים דז דא וואט עסן
שפייז אן רירט דש איין טעם קריגט פון די קדשים זאל אויך זיין הייליג אונ׳ אוז דוקא דר כהן עסן אונ׳ ווען בלוט
פון קרבן ווערט גשפריצט אויף איין קלייד דש זאל ווערן גיוואשן אם הייליגן אורט אונ׳ ווען איין קרבן ווערט גיזאטן
אין איין אירדן טאפף דער זאל ווערן צו בראכן אונ׳ קופערן געשיר אויז גשווענקט (כל) אלי שרליים דיא דא קריכן
(גחון) אויף איר בייך אונ׳ דיא דש גיאן אויף פיר פיס די זיינה טמא אדר אזאל און אונטר טיידן צווישן די טמא הייטרעקן
אונ׳ די טהור זיינה (להרחיק) צו וועשן דש אין געוויד אונ׳ די קניא פון די קרבנות אונ׳ צו הייבן די ברוסט אונ׳
דען רעכטן שענקל אונ׳ דש שטיר פון יום כפור דש אן פר ברענט האט אונ׳ דש ציקל דז אן האט אין די אדבר גשיקט
מיט דר זיינד פון כל ישראל מלקות צו שלאגן דר איין לוו אין דר תורה עובר איז אונ׳ ניט אער איז דז אזר כעהנשט צו
דר לאז פון פירליג דש זיין קיין אונ׳ דרייסיג נאך זיינר בוס קייט נאך צו אכין גירעכט דיא גרעכטי אונ׳ שולדיג דען
שולדיגן (נערה) איין יונג פרויא די או האט מכטשפווט אונ׳ טייכר איזי (אונס) אין פעלד דעם זאל דמש ב״ד פאר
שטיינה אונ׳ זי איז לידיג (סדר) צו הלטן דעם סדר דש אי׳ הבן בקבלה פון אשה רבינו וויא מיק הש״י געלערנט הט
אין ניין לעהן יאר איז אונפט זיבן יאר עיבור צו אמבן אונ׳ איין יודשר קנעכט אדר איידי צו דער שאיטה פון דיר
אויז גיט וואז לסר איס אויף פון אזירנוט דרך דש ער צו הויז ווערט הבן וואז צו עשן אונ׳

מסך מכסה לאוהל פרוכת וכפורת ושני כרובים דקה וקדה קנה וקנמון מור נטף ושחלת וחלבנה לרקח בשמים גם ביום השבת שלא לבער אש ולהסיק עצי המערכה בבקר בבקר בגדי הקודש לכבוד ולתפארת אורים ותומים וארבעה טורים: חזן אפוד וחושן ומעיל וציץ הזהב ונזר הקודש כתונת ומכנסים ומצנפת ואבנט בד ומגבעות:

אוהל מועד לנטותו ובחסר לחנכו באישים ביום הקמתו: במחבת ובמרחשת בחלות וברקיקים בסולת בשמן ולבונה ובאזכרה שלא להקריב לאשים כל שאור וכל דבש: גם נשיא ומשוח עדה ויחיד אם יחטאו בשוגג בקרבן ירצו למלך: דבר שמיעת קול אלה או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו: הוריית בית דין ושבועת בטוי ופר הבא על כל המצות אשם ודאי ואשם תלוי: וקרבן אהרן ובניו לחצות בבוקר ובערב מרבכת תפיני מנחת כהן וכהנת: ופק מראה ונוצה

ארון הקודש צו מאכן דעקן פֿון אוהל מועד אונ פרוכת אונ׳ איין איבר ליט איבר דען ארון הקודש ווייא פֿיגן (דקה) גאן קליין צו שטוס די בשמים פֿון קטורת איגבר ניארנד דר ווירן טייבלט קוט (גם) אך אם היליגן שבת מאל אן ניקט האט צו טאן זאמן די ליט ניט צנקן אונ המדר אמכן דס זי צו אנכדר זעלטן גין אונ׳ לטון הרט אונ׳ רכילות טרייבן נאר איינר ווען ער טון קיין לאדן איז מדרי רט"י צו לייאכן זאל ער איין טייטש חומש פֿר זיך נעמן אונ׳ די וויבר איבר די טייטשי ביכר דז זי ניט צו זאמן קומן אך מן צו ניכדן אלי אמרגן האלן אויף דעם אזבח (בגדי) צו אמכן די היליגי קליידר צו עהר אונ׳ צונה ייט דעם כהן גדול די אורים ותומים דס איז גוועזן דר (שם המפורש) דר דר כהן גדול האט געטראגן אים חושן דר ואר איין גזעלט פֿיר ליין אבנים טובות (איפוד) צו מאכן דען איפוד דס ואר איין שארץ פֿון הינטן קיגן דעם הערצן ביז אויף די פֿערש אונ׳ דעם (חושן) דעם ער אויף דעם הערץ טראגט אונ׳ איין אילה העמאד אונ איין גילדן בלעך אז איין קרון צו איינר היליקייט אונ׳ איין המאד אונ איין אכנסים אונ איין הובן הוט אונ׳ איין ליינה גערטל אונ׳ איין הייבל (אוהל) צו אויף שטעלן דס אוהל מועד אום וויל צו דער לאנגי חסד פֿון הקב"ה בזכות דר קרבנות אונ׳ הנט גיפֿים עט איט פֿייאר אופפר מן טאג זיינט אויף ריכטן (במחבת) צו ברענגן אנחות אין פלאטי פֿפאני אדר אין טיפֿי אז איין קעסל אדר גבאקני קוכן אלי אויז יעאל אעל אונ׳ טאירן איט אעל אונ׳ ווייארך דרויף צו ליגן דס נעם דר כהן איין הנט פֿול אונ׳ אשר עס אקטיר צו איין גוטי גדעכטנס פֿר הקב"ה אונ׳ ניט צו ברענגה אויף דעם אזבח דס זויער טייג דס דריכה פֿר איטש איז אדר הוניק (גם) אך די אם קרבנות די זי ברענגה ווען זי איין עבירה בשוגג טונה עס זייא דר נשיא בישראל אדר דר כהן דער דא איז וואהרן גואלבט איט דעם היליגן איל אודר די סנהדרין די זיך העם טועה גוועזן איט איינר הוראה צו כל ישראל אדר איין יחיד די ווערן אלי בווייליגט איט איינם קרבן צו דעם קיניג הקב"ה אונ׳ אי כר ברענגט ניט איין קרבן אז דער אנדר (דבר) די זאך ווען אן איינם בשווערט ער זאל עדות געבן אויף איין פֿלוכנג אדר זאלין וואס ער געהערט אדר געזעהן האט אונ׳ ער זאגט עס ניט טראגט ער דא לון איין זינד (הוריות) דס בית דין דס זיך אעלט טועה זיין אונ׳ אעלבן ספקנה אויף איינר ליאד דס עס אותר איז צו טאן אונ׳ כל ישראל זיינה זיך נאך אים טועה אונ׳ טונה עס ברענגן זי איין שטיר גלייך אז העט ער עובר אויף כל התורה גוועזן אונ צו הלטן איין שבועה די ער האט גרעט צו האלטן איין זאך אונ איינר דער דא העט איין שטיק לעט אין עסן געסן אין דער געק אונ׳ נאך איז אים איין ספק אונ עס כשר אודר חלב איז גוועזן זאל ער ברענגה איין קרבן דס הייסט (אשם תלוי) בלווער עס העגנט אים ספק אוב ער האט איין עבירה געטאן אונ׳ ווען ער גוואר ווערט דס עס חלב איז געוועזן ברענגט ער איין קרבן חטאת (וקרבן) אונ׳ די כהנים גדולים הבן אלי טאג אונ׳ אמרגנס איינה אנחה בזונדר גיברשט

וְשֶׁלֹּא לָקוּץ כָּל עֵץ מַאֲכָל צֹאן פְּסָחִים שֶׁלֹּא לִזְבּוֹחַ עַל חָמֵץ נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בָּרִי תֹאכְלוּ
מִמֶּנּוּ פֶּן יִמָּכוֹר אִישׁ אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה בְּצֵאת הָעֲבָדִים בַּל יוֹצִיאֶנָּה ׃ עַם נָכְרִי לֹא יִמְשׁוֹל
לְמָכְרָהּ אָדוֹן אִם לֹא יְעָדָהּ יִפְדֶּנָּה וְתֹאב ׃ שְׁמָהּ צָלַע לְנִינוֹ בְּבֵית יְכַבֵּד אוֹתָהּ כְּמִשְׁפַּט
הַבָּנוֹת נַפְשׁוֹ אִם תִּתְאַוֶּה לָשֵׂאת אִשָּׁה אַחֶרֶת שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָהּ לֹא יִגְרַע מִמֶּנָּה ׃ מִשָּׁלֹשׁ
אֵלֶּה אִם יְמָנְעֶנָּה תֵּצֵא חִנָּם בְּלֹא מַתַּת כֶּסֶף לֹא לְהִתְחַתֵּן בְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא לְחָנְנָם וְלֹא
לִכְרוֹת בְּרִית עִמָּם וְנִבְלַת חוֹטֵא נִתְלֶה בַּל תָּלִין עַל עֵץ ׃ כְּנוֹס סַמְמָנִים וְסֵדֶר כְּטוּמִים וְשֶׁמֶן
מִמְּרַחוּ וּקְטוֹרֶת הַסַּמִּים ׃ יְרִיעוֹת וְלֻלָאוֹת קְרָסִים וּקְרָשִׁים וָוִים וּבְרִיחִים וְעַמּוּדִים וַאֲדָנִים
וִיתֵדוֹת לְמִשְׁכָּן טוֹהַר מִזְבַּח הַזָּהָב וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וּמִכְבָּר וְכַרְכֹּב וְסִירוֹתָיו לְדַשְּׁנוֹ ׃
חִנּוּךְ מְנוֹרָה וְנֵרוֹתֶיהָ קָנֶיהָ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתּוֹרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתּוֹתֶיהָ לַעֲשׂוֹת מִכְּכַּר
הַזָּהָב עֵבֶר לֶחֶם הַפָּנִים לַעֲרוֹךְ עַל הַשֻּׁלְחָן וְקִדּוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלַיִם מִן הַכִּיּוֹר וְקַלְעֵי הֶחָצֵר
וּשְׁתֵּי כַּפּוֹת בָּתִּים לְבַדִּים וּנְבוּב לוּחוֹת הֲבָאַת הַבַּדִּים בְּטַבְּעוֹת הָאָרוֹן כסף

זון הערט אונ' ניגט אונ' איינר דר חייב איתה איז אונ' איינר שפריכט איך ווייס אים ניין ענהדו ער ניט חייב איז זאז
אן אין ניט אוק ברענגן אדר איינר דר זון בית דין אויז גיט ריין אונ' איינר שפרעכט איך ווייס אים שולדיג צו אמכן
זאז ער פארט גין אונ' בלייבט פטור (ר״ב) איין קריג דייכט דראן דוא ואלסט ניט נייגן צו שולדיגן ווען ער גרעכט
איז אן זאז דעם רבים פאלגן אבר ניט ווען זי אין בייזאך פיר הבן אז ווען דו ווייסט דז זי איין פאלשן פסק גיבן
(קדושים) צו הלטן זיך הייליגליך אז די אלי כשרג ען יטר אז ליהן אין אלחאה זאלן זיין פאר אן אוטן שולם צו וויבן
איט איר פיינד אונ' ניט (אכלה) צו זיין אאט כון איז אפילו אין דר אלדאה (לאן) ניט צו שעכטן די קרבנות פסחים
אין דט חאץ פר ברענט האט ווען עס ניט רעכט גבראטן איז אדר אין איין טאמך גקאכט איז ואען זאז ער ניט
ווערן גיגעשן (פן) ווען איינר פר קויפט זיין סאכטר צו איין טפחה זאז זי ניט זיין איין טפחה כנענית דיא דא גיט
אויז ווען איר איין אויג אדר איין צאן אויז טלאגט אבר די גיט אויז צו דר טאיטה צו איילף יאר אדר ווען זיא טתי
טערות קריגט אדר ווען דר פאטר זי ווידר לייזט (עם) דר האט ניט אאכט צו פר קויפן זי ווייטר ווען ער פעלשט אן
איר דס ער זי ניט נעאט צום וויב (טאה) ווען ער זי גיבט זיינם זון צום וויב אונ' הלט זי אים הויז זאז ער זיא ניט
טפל הלטן ווייל זי וויינט פאטרס גיקויפטי אייד איז כייארט אז דס (אטפט) איז פון רעכטן וויב (כפטו) זיין צייב
אן זי ווערט גלוסטן נאך איינר צו נעאן דיקעטטליך אונ' רייכר איז זאז איר ניט איינרן איר קליידר אונ' טפייז אונ'
איר צייט פון בייא טלאפן (אטלט) ווען פון די דרייא קיינט גטיבט דס דר פאטר זי ניט לייזט אונ' דר הער אדר זיין
זון נעאן זי ניט צום וויב גיט זי פרייא אויז ווען זי (שתי טערות) קריגט (לא) אן זאז יודיש (אתחתן) זיין איט
פעלקר פון לנד אונ' ניט ליידן זיגן זי אונ' אויך ניט צו פר טניידן איין ברית צו די עכו״ם אין ארץ ישראל איין זינדיגר
דר גהאנגן איז ווערן דר זאל פר נאכט אב גנואן ווערן פון גלגן (כינוס) צו זאאלן די קרייטר אונ' בשאים די אן האט
גנואן אין דעם איל דס אן האט דר איט גזאלבט דס אשכן אונ' כהן גדול אונ' צו אכני די בשאים די אן האט צו אערגן
גרעאכט איך בית המקדש (יריעות) צו בויאן דס אשכן איט ווינה אום הענג אונ' איט טלייצליך העקליך ברעטר
ריגלן זייל שאעלר אונ' נעגל צו אשכן (טהור) צו אאכן צווייא ריינה אום פר טטיל איין בדעקט איט גאלד דס אנדר
איט קופר איט זיין גיגאטר אונ' אום גאנג אונ' זיין סטפך דא איט אן האט די אט גנואן פון אזבח (חינוך) צו הנט
ווייטיגן די מנורה איט איר צילט טארבן איר רערן אונ' בעכר אונ' קנעפך אונ' צווארגן אונ' פייאר פאנן צו אאכן אויז
איין צענטר גאלד (זבד) צו אן ריכטן אלי שבת צו אערגן דס לחם הפנים דס דא וואר דען כהנים איר חלק אונ' דיא
כהנים איזי גיגן צו דר עבודה הבן זי אוזן די הענד אונ' פים ווטטן אויז דעם גיט פאס (וקלעי) אונ' צו אאכן אום
הענג צום פיר הויף דאט אשכן אונ' צו אאכן דעם כהן הגדול צווייא אקטיל בענדר צו זיין היפטי קליידר אונ' נייגן
די שטאנגן דראן דס אזבח איז ווארן גטראגן אונ' דען אזבח צו אאכן הול נאר פיר ברעטר אונ' איין ווינג איט ערד
גפילט (הבאת) צו ברענגן אין דען רינגן צום ארן

לַמִּשְׁכָּב לְרַפְּאוֹת שִׁבְרוֹ וְאִם יִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ לָתֵת שִׁבְתּוֹ * עֲבֵרַת
דְּלֵקָה וְשִׁלּוּחַ בְּעֵירָה וְהוֹרֵג בְּעָרְמָה וְנִמְצָא בְּמַחְתֶּרֶת * פּוֹתֵחַ
וְכוֹרֶה בוֹר בִּרְשׁוּת הָרַבִּים לְשַׁלֵּם נִזְקֵי נוֹפֵל * מְפַתֶּה בְּתוּלָה לִשְׁקוֹל
מוֹהַר וְתוֹפְשָׂהּ לְשַׁלֵּם קְנָס צַוָּאַת בַּל קְלָלַת חֵרֵשׁ שׁוֹפֵט וְנָשִׂיא *
מְלֵאָה וְדִמְעָה שֶׁלֹּא לְאַחֵר ׃ קוֹל לְהָרִיעַ בַּחֲצוֹצְרוֹת וּלְהַסִּיעַ מַחֲנוֹת
וּמֵשִׂים עֲלִילוֹת לְעָנְשׁוֹ בְּמָמוֹן ׃ רְחָבָה בִּגְבוּלוֹת יְיָ הִנְחִיל אָרוֹן
לִשְׁבָטִים וְשֶׁלֹּא תִסּוֹב נַחֲלָה מִמַּטֶּה לְמַטֶּה אַחֵר שְׁבוּעַת שָׁוְא
וְחִלּוּל הַשֵּׁם וְשׁוֹכֵב עִם בְּהֵמָה וְהָאִשָּׁה הַנִּרְבַּעַת לִבְהֵמָה *
תוֹעִים בַּדֶּרֶךְ לְהָשִׁיב לְאָח וּלְאוֹיֵב וְאִם רָחוֹק מִמְּךָ תְּהֵא עִמּוֹ
עַד דְּרִישָׁה ׃

תּוֹרָה לִשְׁמוֹר תְּעוּדָה לִנְצוֹר תַּקָּנַת מְכַשֵּׁף לְסָקְלוֹ בְּאֶבֶן שֵׁמַע שָׁוְא שֶׁלֹּא רָשָׁע וְנָקִי
וְצַדִּיק שֶׁלֹּא לַהֲרוֹג רִיב דַּלִּים שֶׁלֹּא לְהַטּוֹת אַחֲרֵי רַבִּים בַּל תְּהִי לְרָעוֹת קְדוֹשִׁים
תִּהְיוּ כִּבְנֵי אֱלֹהִים לִקְרוֹא שָׁלוֹם בַּמִּלְחָמָה ושׂרא

ענטפֿרן זיינם הערן קיין הודייא צו טרייבן אך אתכב: זכור אונ׳ אייכר דר איין אנטס שטעלט אונ פֿר קויפֿט איןדר
איז חייב איתה (נגיחה) די דיניס ווען איין בהמה שטאָסן טוט עס זייא זי שטוסט אדר בייסט אדר אויז טראָגט
אדר ליגט זיך אויף איין כלין אונ׳ צו ברעכט זי אדר שטוסט איט דעם לייב אונ׳ טוט איין טאָדן אך די דיניס ווען אייכר
שלאָגט זיין עבד כנעני אונ ער שטערבט ניט אזו באַלד נאך אין צווייא טאָגן איז ער ניט חייב איתה אויך דען דין
ווען אייכר זיין עבד כנעני שלאָגט איין אויג אויז אדר איין צאן וואקיגט ער פֿרייא אויז (סימוק) ווען אייכר שלאָגט
זיין חבר אונ׳ ער פֿאלט צו גלעגר דא זאל ער אים בניגן איט שפייז אונ׳ היילן זיין אכות אונ׳ ווען ער אויז גיט צו
לאָזן דען טאָרן אונ׳ ווען אייכר זיין פֿיך לאָזט גין אין זיינם חברס פֿעלד דא זאל ער דען טאָדן לאָזן אונדער
אוטוויליג איין רליחה טוט אידר אום צו ברענגן א כ איין גנב ווען אן אין העט גהרגת דא ער איין ברעכט דא
בלייבט עס אויך וואל דר בייאל פותח דר איין גרוב אויף דעקט אדר גראָבט אויף דר גאסין דר זאל בצאָלן דען טאָדן
ווען וואס הניין פֿאלט ווען אייכר איבר רעט איין בתולה אונ׳ דר פֿאטר וויל איס ניט געאן לאָזן צום ווייב דא זאל
ער אים ווער פֿוליג גוויכט זילבר האט ער זי אמנס גוועזן דא אוז ער איר לאָזן לייט געבן אזו פֿיל זילבר אונ אוז זיא
כעאן אונ׳ ער טאָר איר איביג ניט גט געבן (צוואת) עס איז גבאָטן ניט צו פֿלוכן אייכם דר עז ניט הערט אך ניט
איין (דיין) ווען ער טון האט וואס אב געפסקנת אויך ניט צו שילטן איין פרנס ווען ער טון אייכט ער האט אים ניט
רעכט גטאן ניט דוא זאָלסט זיאן צו ברענגן דיין בכורים אונ׳ צו געבן דיין תרואה (קול) צו כרואיטן איט הכזר
שטיק איבר די קרבנות ווען די טאָרן פֿון ישראל זאָלן אוועק ציהן אונ דר זיינס ווייב איין עליזה צו ווערפֿט זי ווער
קיין בתולה גוועזן דר זאל געשטראָפֿט ווערן אום הונדרט גוויכט זילבר (רחבה) ארץ ישראל דו דא איז וויט איט
אירי גאערק זאל איטלכר איין נשיא אכן איבר זיין שבט אונ׳ איין פרויא די איין קרקע האט אין ארץ ישראל זאל
ניט איין אמן נעאן אויז אייכם אנדרן שבט דען ווען זי שטערבט אונ דר אמן ירשת זי קואט די קרקע אין איין אנדר
שבט (שבועות שוא) אן זאל ניט שווערן אום זונסט ביים דען נאמן פֿון הקב״ה אונ׳ דער ביים אייכר בהמה ליגט
אדר איין פֿרויא ביים איינה בהמה זכר איז חייב סקילה תועים) איין בהמה דיאיס פֿעלד פֿר אירט איז דיא האָלט
ביים דיר אונ׳ ווען אן דר נאך פֿרעגט דא גיב זי ווידר זיא דיינם ברודרט אדר דיינם פֿיינטט
תורה די תורה די דא הייסט (תעודה) דרום דש זי אם בעשטן גלערנט ווערט ווען זיך פֿיל צו אנאנדר בטעדיגן ד
זאלסטו היטן דען אכטך זאל אן פֿר שטיינן (טאע) דו זאלסט ניט אנטפֿאנגן לשון

בְּתוֹאָה: וּנְבִיא הַשֶּׁקֶר שֶׁלֹּא לִשְׁמוֹעַ לוֹ חֲקִירַת עֵדִים וּמֵסִית וּמַדִּיחַ
וְעִיר הַנִּדַּחַת לִשְׂרֵפָה בָּאֵשׁ: טֻמְאַת אַרְבַּע סְפֵקוֹת וְסוֹר הַשְּׂסוּעָה *
וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וְקָרְבַּן נְשִׂיאִים יוֹפִי חֵלֶק כְּחֵלֶק וּמִמְכַּר אָבוֹת *
וּפָרָשַׁת הַמֶּלֶךְ וּמַשִּׂיג גְּבוּל רֵעֵהוּ * כְּלַעֵר זוֹמֵם לַעֲנוֹשׁ וּגְדִילִים
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט אֲהוּבָה וּשְׂנוּאָה וּבֵן סוֹרֵר וּמוֹרֶה: לְשַׁלֵּחַ הַקֵּן
וּלְהָבִיא יְפַת תֹּאַר מִצְרִי וַאֲדוֹמִי עַד דּוֹר שְׁלִישִׁי מִילָה וּרְחִיצָה דְּמֵי
טוּמְאָה וּדְמֵי טַהֲרָה וּבַל תַּסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו וְקָדֵשׁ וּקְדֵשָׁה וְגוֹנֵב
נֶפֶשׁ מֵאֶחָיו נְגִיחָה וּנְגִיפָה נְשִׁיכָה רְבִיצָה וּבְעִיטָה וְדִין יוֹם אוֹ יוֹמַיִם
וְחִפּוּשׁ עֶבֶד כְּנַעֲנִי בְּעֵינוֹ אוֹ בְשִׁנּוֹ סְפוּק נוֹפֵל לְמִשְׁכַּב

זיין הער טערן ווען ער נזירות אויז איז אונ' ניט טרינקן אפילו דש וואסר דש מן האט איין טרויבן דריין גווייקט אדר הילזן פון די וויין טרויבן (העברת) די לויט האבן זיך אוזן טערן איבר אל איר לייב דש זי זיין גהייליגט וואָרן אך דש די זאלן געבן פון אירם וועטר דש זיא נעמן פון כל ישראל ווידר וועטר אן דעם כהן (וכסוי) אונ' די מצוה פון (כסוי הדם) ווען מן איין כשר חיה אדר איין כשרן פוגל שעכט אך די דיניס פון (טומאת את) דר עס מן רירט אדר דר מין דש געלט גיט אזו איין את איז (והסט) אדר טיטלט עס מיט איינם האלן אדר איז גאר מין זעלבגן הויז אפילו ווערן לעהן הייזר נאך אנכדר אונ' ער איז אים הינטרסטן אונ' די הייזר רירן אן אנכדר איז ער טמא. אונ' איין כהן דען מיאכט איז גשטארבן דש ער אחויב איז צו קלאגן די ערשטי דרייא טאג אונ' איין כהן דר טמא איז אונ' האט ויקטובל גוועזן אונ' די זון איז נאך ניט אונטרגגנגן אך דר טמא איז גוועזן איין זעלכי טומאה דש ער דער נאך איז אחויב איין קרבן צו ברענגן די זאלן אל קיין קדשים עסן (וביאת) אין ארץ ישראל ווען איינס האט גלוסט פלייש עסן זא הט ער ניט אוזן איין קרבן שעכטן ביירט ער האט געסן ווען ער גוואלט האט ניט צו הערן איינם שקר נביא (חקירת איין עדות זאל אן וואל אויס פארשן ווא אובן שטיט (ומסית) אונ' דר זיין חבר וויל אן רייצן עבודת אלילים צו דינה דען זאל אן פר שטייכה אך די דא מאכן איין גנצי שטאט עבודת אלילים דינן די זאל אן אום ברענגן מיט דעם שווערט אונ' דש גוט פר ברענגן (טומאות) צו פר אום רייניגן די עופות די ניט הבן פירטיאניס אויך די חיה די מא האט לאייא רוקן די קיין אענכט אין עולם גזעהן האט נאר הקב"ה האט זיא משה רבינו גוויזן צו געבן אעטר דעם לויט אונ' די הערן פון די שבטים הבן אוזן איין קרבן ברענגן צו חנוכת המזבח יופי) די כהנים הבן אונטר אנכדר גטיילט אזו איכן גפאלן איז אין בית המקדש אויך די ניט צו געהערט הבן דז די עבודה אין בית המקדש ניט אן זיי גוועזן איז אז וויא דוד המלך אונ' שמואל הנביא הבן דען סדר גאמכט אונ' די כהנים אויף פיר אונ' צוואנציג חלקים גטיילט אזי אויך האט איינס די עבודה גטאן אין בית המקדש אך דר אלן ישראל זאל הלטן וויא אין זיינר פרשה שטיט ניט פיל פפערד צו הלטן אויך ניט פיל ווייבר אונ' זילבר אונ' גאלד אערן אונ' ניט האפרטיג זיין אז איין אנכדר גוטי יהודה אונ' אכל שכן דז איין גאייכר יהודה זיך ניט זאל בגאוה הלטן אונ' ניט אמיגבול זיין (כל) אלי עדים די גליקנט ווערן די זאל גטאן אערן וואש זי הבן וועלן דעם זעלביגן טאן אויף וועם זי הבן עדות גזאגט צו אבן ליל"ת אן דרין פיר עקנדיגי קליידר צו הלטן דש אשפט ווען איינר אין זון האט איט זיינם ווייב אונ' האט זי פייכט אונ' נעמט איינה די ער ליב הט זאל ער ניט די בכורה געבן דען אנדרן קינד אונ' די מצוה פון סורר ומורה (שלח) ווען איינר קומט איבר איין נעסט איט כשרה פיגל זאל ער די מוטר פליהן לאזן אונ' די זיכגי זאל ער נעמן אונ' ווען איינר פאנגט אין דר מלחמה איין שיני פרויא זאל ער טאן אז זיא עס שין דר תורה שטיט איין גר פון דען אלרים אונ' פון די מדוויים דארפן קיין בת ישראל ניט נעמן ביז דש דריטי גבירט (מילה) די מצוה פון מילה צו באדן דש קינד ווען עס גלייך שבת ווער אונ' צו הלטן די דיניס פון דם נשים וועלכס טמא אדר טהור איז אונ' איין קנעכט דר מנטלויפט אויז חוצה לארץ אין ארץ ישראל זאל אן אים האלטן אונ' ניט איבר

לעשותו מאהבה: וארחות יפות ומעשים טובים: בלי לעשות עול
במדה ובמשקל ובמשורה: הינין לצדק ומדות להאמין: להרחיק אבן ואבן
מכיס איפה ואיפה מבית: דבת לשון הרע להרחיק מפה * ודובר
שלום איש אל רעהו: גרושה וחללה זונה להבדיל משאר כהנים וכהן
גדול להיטיב זרעו באשה בתולה: בשארו לא יטמא במת מצותו יטמא *
בנפשות אדם ולא בנפשות בהמה או ילידי ביתו הם יאכלו בלחמו
אם יגע בטמאה ויאכל בקדש הוא יכרת *
את שם המיוחד שלא לקלל ושלא להזכיר בשם אלהים אחרים
בת כהן כי תזנה מיתתה בשרפה: ואם תחלל זרע לא תאכל
בקדש · גרישת טמאים אל מחוץ למחנה וגוזל הגר וכחש בעמיתו
משלם קרן וחומש ומעילות דברי נזירות לטמאה ולתגלחת
ומלאכול כל משרת גפן מחרצנים ועד זג העברת תער על כל בשר
לוים ולהרים תרומה ממעשר נחלתם * וכסוי הדם ומגע ומשא
ואהל והסט ואונן וטבול יום ומחוסר כפורים וזביחת בשר לאכול
בתאוה

זיין מיט זכות (זכות) גרואליך אונ' רעכט פערטיגליך דו זאלשט גין אין זיינם שטעגן מיט פון וועגן פארכט הקב"ה
נאר פון וועגן זיין ליבשאפט דו ער אונש אונזר טעגליך ברוט גיבט אונ' זיין הנט האלט איבר אונש מיט גנאדן דז מיר
מיין קיום קענן הבן אונטר דיין (אוות) אונ' צו גדענקן אן דען גנאדן אונ' נס פון יציאת מצרים (וארחות) אונ' צו גין
אין הישרי וועג אונ' הב אן דיר (מעשים טובים) טוא קיין אונרעכט מיט מאס אמת; נאך מיט גוויכט (הינין) הב
רעכטי עאיר אונ' רעכטי מאסן אונ' הב ניט צווייא ארלייא גוויכט גרוסי אונ' קליינע מיט דר גרוסי אין צו קויפן אונ'
מיט דר קליינע צו פר קויפן (דבת) לשטר פון לשון הרע דש זאלשטו פערן פון דיינם מויל אונ' צו רידן מיטל שלום
איינר מיט זיינם חבר (גרושה) איין גרושה אדר איין זונה דיא טארן די גאיינע כהנים ניט נעמן העטן זי יוא איינה
גנומן אונ' העטן איין טאכטר מיט איר גהאט די זעלביגי טאכטר טאר קיין כהן נעמן אונ' איין כהן גדול דער טאר
ניאנט נעמן עש זייא דען איין בתולה (בשארו) אפילו אן זיין ווייב טאר דר כהן גדול זיך ניט מטמא זיין עש זייא דען
צו איינם (מת מצוה) אונ' דא קא איין את אבר צו איין נבלה מאג ער זיך ניט מטמא זיין (מו) ווען איין כהן איין (שפחה
כנענית) האט מיט הויז אונ' גווינט איין זון אדר אנדר כהן קויפט איין (עבד כנעני) דא זאל ער זיא (או) זיין דען
מאגן זי שפייז עשן פון תרומה אך איינר דער פון רירט איין (דבר טמא) אונ' עסט קדשים דער איז חייב כרת
את דען שם טוב מרבע אותיות) טאר מן ניט פר ווייבטן אונ' ניט גדענקן קיין נאמן פון דיא (עובדי אלילים)
(בת) איין טאכטר פר איינם כהן די (אשת איש) ווערט די איז חייב שריפה אונ' איין טאכטר פון איין כהן די
איין ישראל נעמט אונ' האט קינדר מיט איס דא זאל זי ניט אעסר (תרומה עשן (גרישת) צו פר טרייבן דיא טמאים
איז דר טאר אונ' דר דא גזלת איינם גר אדר איינר דר זיין חבר האט איין (פקדון) צו באוורן געבן אונ' ער לייקנט
אים אונ' שווערט אונ' האט חרטה דר נאך בקענט ערש דז ער גזלט הט גשווארן דר זאל צו ערשטן צאלן דש קרן
איינם חבר אונ' זאל אויך דרויף געבן דש פינפטי חלק דעם כהן אונ' זאל איין (קרבן אשם) ברענגן (דברי) די זאכן
דיא דש בזאגן איין (נזיר) דר איין נדר טוט קיין ויין צו טרינקן דר זאל זיך נים מטמא זיין צו מתים אונ'

בְּרָמִים: קִירוֹת בָּתִּים לְטַהֵר מִנֶּגַע וְעָפָר נְתִיצָה לְהַשְׁלִיךְ אֶ׳ חוּץ * צוֹאַת טֻמְאַת הַזָּב וְנוֹלְדוֹת דָּוָה וְזָבָה נִדָּה וְיוֹלֶדֶת לְטַהֵר בְּקָרְבָּן פְּתוּי לֵב אִישׁ אִם יֵרָאֶה קֶרִי יָבֹא בַמַּיִם לִפְנוֹת עֶרֶב עַל רֹאשׁ כֹּהֲנִים שֶׁלֹּא לְהַעֲלוֹת פֶּרַע וּבַל יְשַׁכְּרוּ נֶפֶשׁ עֵת יָבֹאוּ לָאֹהֶל: סַנְפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת בְּנַפְשׁוֹת הַמַּיִם וְעוֹף טָמֵא לְשַׁקֵּץ וְלֶאֱכוֹל מְנַתֵּר · נְתִיצַת מַצֵּבָה עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת בַּל יַעֲלוּ עַל לֵב מוֹרָא וּכְבוֹד אָב וָאֵם הַרְחָקַת חָמוּד בָּתִּים וְתַאֲוַת נָשִׁים: לַעֲזוֹב שִׁכְחָה וּלְהָנִיחַ פֵּאָה לְהַשְׁאִיר לֶקֶט וּפֶרֶט לְעָנִי וְלַגֵּר: כָּל חוֹבֵר חֶבֶר וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף וּמַעֲבִיר לַמּוֹלֶךְ: יוֹצֵר שְׂנָאָם וְהֵם תּוֹעֲבַת נַפְשׁוֹ בַּל תִּדְרוֹשׁ מֵהֶם פֶּן לְשַׁחַת תּוֹרֵשׁ: טֶבֶל וְעָרְלָה וַדַּאי וּדְמַאי וּמְתֻקָּן וְעוֹשֵׁק גָּזֵל וּתְשׂוּמֶת יָד וּבַל תֹּאכְלוּ עַל הַדָּם: חוֹק שְׁמִירַת שַׁבָּת וּמוֹרָא מִקְדָּשׁ וְקָדוֹשׁ הָאָרֶץ פֶּן תִּמָּלֵא זִמָּה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְהִתְהַלֵּךְ בְּמוֹ וּנְתִיבַת יִרְאָה

(קירות) צו רייניגן די הייזר ווען איין צרעת ווערט גזעהן אין די ווענד ווען זיא בר זיין דער אויסאטרייזאט אונד דס הויז צו שטורן אונ׳ די ערד פון הויז ווארפן פון די שטאט ארויז (צואת) עס איז גיבאטן צו אן רייניגן איין (זב) אונ׳ די אונריינקייט פון איין (נדה) אונ׳ איין גוויכרין די זאלן זיך יטהר זיין מיט איינם קרבן (פיתוי) ווען איינר (רואה קרי) איז בייא נאכט דרוק דורך ביינא טאג האט איר הרץ גדאכט זנות דא זאל ער זיך טובל זיין אונ׳ קיגן אובנט איז ער טהור ווען די זון אונטר גנגן איז (על) די כהנים זאלן ניט איר האר וואקסן לאזן ווען איקשטן אינאנט גשטארבן איז אויך זאלן זיא זיך ניט פול טרינקן ווען זיא גין אין דס בית המקדש צו טון די עבודה (סנפיר) ביז דיא קיין פלוס פעדרן אונ׳ שופן הבן אך די עופות די טריפה זיין די זאלן זיין פר אונז ווערט אויך דיא היישריקן עס זיי דען די דא קענן הופן (נתיצת) צו שטורן זאלשטו די גיהויאכין אונ׳ איר טריפה אופ גר טוט דר (עובדי כוכבים ומזלות) אונ׳ נעם ניט אין דיין הערץ פון קיינר לייא איר אבגעטר (מורא) פארכטן אונ׳ ערין זאלשטו פאטר אונ׳ מוטר אונ׳ דר ווייטר פון דיין הרצן פון צו גלוסטן דיין חבר׳ז הויז אדר וויב (לעזוב) ווען דוא איין גארב פר געסן האסט לאז זי די (עניים) נעאן אויך זאלשטו איין לאזן איין שטיק אם עק דייגש פעלד דו זייזעלן אב שניידן אונ׳ די (גריס) אונ׳ ענייס לעזן די זאנגן (כל) אלירלייא ביטונג׳ עווייא דיא בשווערן די שלנגן אדר חיות רעות צו זאגן צו אנכדר אדר די דא פארשן איין זאך פון די (אתים) אדר די דא גלויבן דס עטליכי טעות זאלן גוט זיין צו עטליכי זאכן אדר דער זאגט דס עטליכי ריידן דר בייס ברוט איז איר לוג אוין פרויט געזאגן אדר ועטליכי זאכן דס איינר פר איין בין סיאן הלט אודר פר גוטי טאנים אויך די איט (שרים) צו טאן הבן אונ׳ טוגה כישוף אדר איר קינדר אקריב זיין איס פיימר צו דר עבודת אליליס פון (אונך) דיא ליצר דר בשעפר האט פיינט דיא אונ׳ זיין אלי און ווערקייט וייגט ליב ניט פארטן פון איס אדר דא ווערט ערבן דס גיהנם (טבל) דו זאלשט ניט עסן תבואה די דא קויפט פון איינם דר איס (חושד) אידס ער קיין מעשר גיבט דא עס ניט ביז דו מעשר דר פון גיבשט ווען דו איין בויס פלאנצט דא זאלשטו דיינר ניט גניסן די ערשטן דרייא יאר אויך אוסטו וויסן אונ׳ די תבואה איז גוויס דז אן האט קיין מעשר דר פון גיגעבן אדר אוב עס איז איין ספק אדר אוב אן האט טאן מעשר דער פון געבן דוא זאלשט ניט פרלייקן דען צון דיינם גידיקטר אך ניט גזלן וואס דיינם חבר גהער אך וואס דיר דיין חבר גליהן הוט אויך זאל איינר ניט עסן פון איין קרבן אי די כהנים הבן דז בלוט גישפרענגט אויף דעם אובח (חוק) דס גזעץ פון שבת צו היטן אונ׳ שייא אונ׳ תרבות צו הבן ווען דו אין די הייליג טול גיסט ניט צו רידן זייטן געשליכי זאכן אונ׳ צו האלטן הייליג דס הייליגי לנד ארץ ישראל) דס דו עס ניט זאלשט אטמא

קַעֲקַע קָרְחָה וְהַקָּפַת רֹאשׁ בְּבַל הַשְׁחָתַת פְּאַת זָקָן: עוֹרֵךְ וּמַפְלִיא
בְּנֶדֶר וּתְמוּרַת בְּהֵמָה בִּבְהֵמָה אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב לְתָעֵב מַעֲבִיר
קוֹדֶשׁ: פּוֹעֵל הַבָּא בְּקָמַת רֵיעַ שֶׁלֹּא לְהָנִיף חֶרְמֵשׁ * וְשָׂכִיר הַבָּא
בְּכֶרֶם שֶׁלֹּא לִתֵּן אֶל כְּלִי · צֵאת בּוֹצֵר הַכֶּרֶם לְהַשְׁאִיר בָּהּ עוֹלֵלוֹת
וְחוֹבֵט זֵתִים שֶׁלֹּא לְפָאֵר אַחֲרָיו: קְרֵב בַּחֲלַל חֶרֶב וְנוֹגֵעַ בְּמֵת אוֹ
בְּעֶצֶם אָדָם אוֹ בְקֶבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים לְהַזּוֹת עָלָיו מֵי הַנִּדָּה בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: רְאִיַּת נְגָעִים לְהַחְלִיט וּלְהַסְגִּיר * בַּהֶרֶת
וְצָרֶבֶת שְׂאֵת וְסַפַּחַת: שְׁחִין וּמִכְוָה וְנֶתֶק רֹאשׁ וְזָקָן קָרַחַת וְגַבַּחַת
וְכָל בּוֹהַק לְטַהֵר: חין תּוֹרַת צֶמֶר וּפִשְׁתִּים בֶּגֶד הַשְּׁתִי וְהָעֵרֶב לִקְרוֹעַ
וְלִשְׂרוֹף וּלְכַבֵּס שֵׁנִית:

תּוֹצָאַת מְשָׁרֵת אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לְטַהֵר הַמְּצוֹרָע בְּעֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב
וּבִשְׁנִי תוֹלַעַת: שְׁחִיטַת צִפּוֹר אַחַת וְשִׁלּוּחַ אֶחָת * תִּגְלַחַת שְׂעַר
רֹאשׁוֹ וּזְקָנוֹ וְגַבּוֹת עֵינָיו * רֹאשׁ בְּהוֹנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו לְהַצִּיק בִּשְׁמָנִים
וּתְנוּךְ אָזְנוֹ לְחַטֵּא בְּדָמִים

שטין בלייבן ניט אב צו שערן דיא פיאות פון קאפף אונ' ניט צו פֿר דרבן די עקין פון בארט (עורך) דר דא שטריבט
וואז ער ווערט איז וויל ערגעבן אין דש הקדש אויך די אלוה פון איינם דער איין (נדר) טוט . אונ' דיא אלות ווען
איינר שטריבט די קדושה פון דער בהמה די קדשים איז זאל זיין אויך איין אנדרי בהמה זיין זיא ביידי קודש אויך
צו פֿרשון ווערדיגן פון בית המקדש איין בהמה דז אן העט איינר הור פור אירגאב געבן אדר די אלוה ווען איינר
העט איין בהמה פֿר ווקסלט אום איין הונט די זאל אן ניט ברענגן צו קרבן (פועל) דר דא ארבייט אין איינס חברת
תבואה דער זאל עסן וואש ער קאן עסן אבר ניט מיט איינר זיכל זיך אב צו שניידן נאר אום גפערט אויט ליהן זנגן ·
אויך איין טאג צו נר דר אין · איינס חברת וויין גארטן ערבט דער זאל טרויבן עסן וואש ער
קאן אבר ניט טאן אין זייני כלים איין היים צו נעמן (צאת) איינר דר זיין וויין לעזט איז איט גבאטן דט ער זאל איבר
צון די טטופצן כזואר וואש ער אין לעזן איבר זיכט אונ' אזו איל בער זאל ער ניט צו רוק גין אונ' ווידר אב לעזן וואש
ער צום ערשטן אוז דרמן פֿער זעהן האט (קרב) דר דא גנענט אין איין דר טלאגן אדר רירט אן דט איינן ווערק
דט ער איט אום קומן איז אדר רירט אן איין את אודר איין ביין פון איין את אודר איין קבר דער זאל
אויף זיך צון שפרענגן אש דריטן אונ' אש זיבנטן טג איט אש פון דער (פרה אדומה) (ראית) צו זעהן די אצורעים
ווען זיא גוויש אצורע זיין אדר ווען אן זיא זאל הייטן גאר טלאסן זיין אוב עש זיך אטנה ווער · עז זייא דיא איניס
די דא זיין ווייסי פלעקן אדר גשוויל אדר העלטונג אדר איין גטרואפן דט פלייש (שחין) אדר גרינד דס איין
סאק צרעת איז אדר גברענט איז וואָרן אונ' גריכד פון קאפף אדר אין בארט פֿעדר קאלונג אודר הינטר קאלונג אדר
רוזן אאליג די זאל אן אטהר זיין (תורה) די רעכט פון צרעת אן וואלני קליידר אדר לייני קליידר אדר גשפינ: פון
לעטל אדר דורך וואָרף ווען אן עש דר פון רייסי זאל אדר פֿאר ברענען זאל אדר וועשן זאל · **תוצאות** עש זאל
אויש גין דר דינר גאטש דר כהן צום אצורע וואו ער ווילט אויטן ווייניג פון דרטאר אונ' זאל זעהן ווען עש אדר גט איז
וואָרן גהיילט די צרעת זאל ער אין אטהר זיין איט טענן האלץ אונ' איזוב אונ' ווראל זייט רוט זאל ער אין איט
שפרענגן (שחיטת) אונ' צו וויא כשרי פֿיגל זאל ער נעמן דען איין זאל ער שעכטן אין קוואלדיגי וואסר אונ' דען לעבנדיג
פֿוגל איט דען וואש אובן שטיט זאל ער איין טונקן אין וואסר אונ' זאל אין דר איט שפרענגן ה' א' דרנאך דען לעבנדיג פֿיגל
צון דר נאך זאל דר אצורע זיך שערן זיין קאפף אונ' בארט אונ' ברואן (ראש) אונ' זאל גיטן איל אויף זי'
דויא' פון ה' גנד אונ' פֿיס אויף זיין אור צו פֿיל זאל ער געבן פון בלוט זיינש קרבן

עַל אִשָּׁה וְשִׂמְלַת אִשָּׁה עַל גֶּבֶר וְהַקְרָבַת גֵּרֵי צֶדֶק לָגוּר יַחַד וּלְקַיֵּם
חֻקֵּי חָפְשִׁי מִפֶּרֶךְ צוֹעֲנִים וְלָחוֹן גֵּרֵי שַׁעַר וּלְהַאֲכִילָם נְבֵלוֹת זְרִיקַת
דָּם וְהֶקְטֵר חֲלָבִים לִשְׂרוֹף בָּאֵשׁ בַּבֹּקֶר כָּל הַנֶּאֱכָלִים לְיוֹם אֶחָד:
חֵרֶם וְחַלָּה וְשֶׁמֶן שְׂרֵיפָה לָתֵת לַכֹּהֵן וְהָאָשָׁם הַמּוּשָׁב מִמִּי שֶׁאֵין לוֹ
גּוֹאֵל * טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שֵׁנִי · וּבַל הוֹצָאַת בָּשָׂר
חוּצָה וּשְׁבִירַת הָעֶצֶם: יְצִיקַת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ כֹּהֵן גָּדוֹל
לְמַלֵּא יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו: כָּל מַעֲשֵׂה יוֹם הַכִּפּוּרִים לַעֲשׂוֹתָן
כְּתִקְנָן לְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ אַחַת בַּשָּׁנָה לָקוּם מִפְּנֵי שֵׂיבָה וּלְהַדֵּר פְּנֵי
זָקֵן אַזְהָרָה שֶׁלֹּא תֵלֵךְ רָכִיל וְשֶׁלֹּא לַעֲמוֹד עַל דַּם רֵיעַ מִצְוַת דִּין
הַחוֹבֵל בַּחֲבֵירוֹ לְחַיְּבוֹ בַּחֲמִשָּׁה דְבָרִים בְּנֶזֶק וְצַעַר וְרִפּוּי וְשֶׁבֶת
וּבוֹשֶׁת וְנוֹגֵף אִשָּׁה הָרָה לְשַׁלֵּם דְּמֵי וְלָדוֹת נְקִימָה וּנְטִירָה לְהַרְחִיק
מִלִּבּוֹ וְשׁוֹכֵב עִם נֶחֱרֶפֶת לְהָבִיא אֵיל אָשָׁם שֶׂרֶט לָנֶפֶשׁ וּכְתוֹבֶת

קליידר (והקרבת) אונ' אן זאל זיך גנעהן די רעכטי גרים אונ' זיא זאלן אקיים זיין דש גזעץ אונ' זאלן גדענקן דש זי זיין גרים גוועזן אין מצרים אונ' זיין פרייא גווארן פון אירן הארטן דינסט אונ' זו דר בארן דיא ווענציגי דיא דא וואונן אין דייני שטעטן אונ' זייכן אקבל אויף זיך דז זיא קיין עבודה זרה טרייבן אונ' זיכן דען זאלסטו געבן דייני נבלות אונ' טריפות זו עסן (זריקת) זו שפרענגן דז בלוט פון די קרבנות אונ' זו דעמפפן דז חלב אונ' זו פר ברענן די קרבנות די איבר מירן שיעור געבליבן ווערן אונ' העט זיא ניט אויף געסן (חרם) ווען איינר פון זיינם גוט חרם אכט אדר חלה פון טייג אדר ער האט אייל דז תרומה איז אונ' האט עס ניט געבן דעם כהן ביז עז איז בייא אים טאמא גווארן דש אוז פר ברענט ווערן אדר דר איין גר גזלת אונ' שווערט ער האט עז ניט גטאן אונ' דר נאך האט ער חרטה אונ' בקענט עז אונ' דר גר איז נון גישטארבן די אז גיבט אן דעם כהן (טמאים) די דא זיין טמא פון וועגן דז זיא זיין איט אתים מוס גנגן דא אן האט דש קרבן פסח ווען טעכטן דא זאלן זי פונפצעהן טג אין אייר פסח אבין פון קרבן פסח זאלן ניקט טרמגן אויז דעם הויז אונ' עז די חברותא עסין אונ' זאלן קיין ביין דער בון זו ברעכן (יציקת) זו זאלבן דען גדול איט איל זו הכט גיפטן אין זו דר כהונה אן שטאט זיינש פאטרש (כל) ער זאל אבין אליין אל די עבודת פון יום כפור זו פר געבן אין אאל אין יאר אונזר זינד (לקום) זו אויף שטין פר איין גרייזן אלטן אן אונ' פר איין תלמיד חכם קיין רכילות זו טרייבן אונ' דיינם חבר ניט זו שטין נאך זיינם לעבן (אלות) זו הלטן דיא דיניס ווען איינר אונדר זיינם חבר זאל ער אים לאזן פינף דינג פר לייא זיין שאדן פון זיינם לייב ווען ער אים העט איין המנד אבגהמקט אדר ער איניגר ווערט איז פון וועגן דש טאדן ווען ער זיך אווצער איין עבד עברי פר קויפן אונ' דען לער זאל ער אים לאזן אונ' זיין פר זויאנים דז ער ניקש האט קענן דר ווערבין אייל ער איז קרנק גוועזן אונ' די חרפה אונ' אט די רפואות הב גיקאסט אויך ווען איינר האט איין טראגנדיג פרויא גשטוסן דז זי העט אפיל גוועזן וויא טאלט אן איין (שפחה כנענית) וואש ייני ווערט איז דיא דש טראגט אונ' אימפט אייני איניגר ווערט איז פון וועגן איר פרוכט די זי טראגט אווז דער זיא גשטוסן האט בלאזן אן אירן אמן (נקימה) נוקם זו זיין אדר פיינט שאפט נאך זו טראגן דז זאל אן דר איינרן פון זיינם הערצן אך איינר דר דא ליגט בייא איינר שפחה כנענית די לוייא הערן הט דר איינר הט זי גפרייאט דא איז זיא איין הלב ייהודית אונ' דר אנדרהט זי ניט גפרייאט דא זיא נאך הלב איין שפחה אונ' איין עבד עברי הט זי פנטפוסט אונ' איין אכדרר ליגט בייא איר זאל ער ברענגן איינן ווידר זום קרבן אשם (שרט) ניט זו קראצן אויך ניט קאזן דען קאפ אויף איינאת פר לצר אויך ניט זו הסקין איט דר פעלט אויף זיינם פלייט אונ' איין פארב דריין טטרייבן דש די

שטין

ואבר מן החי ובשר בחלב החיאת אח והלואת אביון חבילת רתים ורכב והשבת העבוט דברי הודעת עון וקרבן חטאת סמיכה ותנופה כפרה וסליחה גנבה ואבדה טרפה ושבורה ושבויה תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה שומר חנם והשואל נושא שכר והשוכר: ביעור חמץ ואכילת מצה זכרון חוק לחוג כל שבעת הימים חון אף פרשת שקלים להזכיר אותה בכל שנה ושנה ופורענות עמלק ופרה אדומה והחודש הזה לכם

מיוסד ע״ד פי אב

אבהנת מומים מלהגיש בעל מום מומי אדם ומומי בהמה ברית מלח שלא ל׳ השבית להקריב אותה על כל קרבן גם בליה ופתיתה קמיצה והקטרה הקרבה והגשה קבלה והזיה דין הבכור ליטול פי שנים ומשפט איש כי ימות ובין אילו הנצים יחד לקוץ כף שולחת יד במבושיו מגרה מרון ושלא יהא כלי גבר ער

מן איינם טאג אך ניט צו עסן דש הינטר טייל מן גבארטט פון דעם (גיד הנשה) אך ניט צו עסן איין גליד פון איין לעבנדיגה (בהמה) אך ניט צו עסן פלייש מין אילך (החיות) צו העלפן דר נערן דיין ברודר אונ צו לייאן דעם אביון ניט צו פאנדן וואש גהער צו עסן שפייז דר איט צו גרייטן אך ווידר צו געבן איין אשפן דען עני דען ער נוט דארפט (דברי) צו האלטן די זאכן די דא גהערן צו דען (קרבן חטאת) אויף איינם דר דא הט בגאנגן איין עבירה גטאן אונ ווערט עש דר נאך געווער דז ער זיך דרויף לעהנן וען ער עש דז טעטן דען פר גיבט אים די זינד (גניבה) דש בית דין דז (דן) זיין צו ווישן איינם אונ׳ זיינם חבר דר אים הט איין בהמה געבן צו היטן אונ גיבט אים קיין צין אדר דר אים יוא צון גיבט צו היטן אדר איינר דר איין בהמה דינגט אדר אנטלענט אונ ווערט אין גיגנבת אדר ווערט פר לארן אוד׳ איין חיה פער צוקט זי פאלט פון בערג אונ צו בריכט דען האלז אדר גלייך נעאן זיא וועלכר חייב איז אדר פטור אך איינר דר איין אוקש גנבת אונ טעטט אין אדר פר קויפט אין דז ער זיך פעכדיג בצאלן איז עש איין צגאיל דז ער עש פיר פעכדיג בצאלן איז עש דען נאך בייא אים דז ערש כפל בצאלן (ביעור) אויט צו רויאן דש חאמ׳ אונ מצות צו עסן דש גוטץ דז אן גדענקן צו פייארן אלי זיבן טאג פון פסח (אך) צו אלכן גדענקן אלי ישראל איין (פרשת שקלים) צו ברענגן איין האלבן שקל צו קרבנות די אן איין גנץ יאר ברויכט אין ב״ה צו גדענקן אן פרשת זכור אויז צו אעקן די גדעכטניש פון עמלק אונ צו גדענקן אן (פרשת פרה) צו שפרענגן איט דר עש פון פרה אדומה) וען עש קומט קיגן ראש חודש ניסן דש פר דז ריין זיין צום יום טוב אונ׳ אכפרן דען חודש א פרשת החודש (אבהנת) איין בהאה קדשים איז די דא קריגט איין אום די דז אן פריבן אונ עש איין אום איז די אירפר גיט דז אן זיגנעהן צו קרבן פרגיט עש ניט איז זיאסון צו טאן עבודה אך וען איין אגנש איין אום האט איז ערפאזן צו דר עבודה ברית) אן דז ניט פר שטערן דען זילר הייט דש הקב״ה הט אויף גריכט איט די וואסר צו ווארפן דז דש פון די וואסר קואט אויף די קרבנות (גם) אך צו איטן די אנחות פון אעל ווערק איט איל אונ די גיבאקנן צו טטיקן אך צו נעאן דר פון איין גאפל פאלן דעאפן אויף דעם אזבח דש איבריג עשן די כהנים צו גנעהן די קרבנות צו דען אזבח אונ דש בלוט אויף צו פאנגן אונ׳ צו שפרענגן עש דען אזבח (דין) דר דין איז איין בכור דז נעאן צווייא חלקים פון דעם פאטרש גוט אונ וען ער ווער גשטארבן אונ׳ קיין זון גילאזן דז זיין טעכטר אין ירשן (הנצים) צווייא די זיך איט אננדר קריגן אונ איינאט טייב קואט אונ ווייל איר אאן העלפן אונ׳ איז ימ׳ם דר איט אירם אאן מן ריילט קריג אבייט דש דז אן איר די האנט אב האקין אבר עש אייכט אך אן טאלט וואש די האנט געהרט זיין או וען אן זיפרקויפן וולט איט איר הענט וואש זיא אעהר געהרט איז או וען זיקיין הענט הוט אוז זיגעבן אן דעם זי האט אבייט גאעון אך דז אויף קיינם אאן זיין פרויא קלייד אונ׳ קיין פרויא דז אן ליהן אאנין קלייד

תרין עד בוקר ׃ פליאת הדין ללמד מלשבת העזית ומיתת חנק לעושה בזדון׃
עשית מעקה לבל יפול הנופל ׃ וערי מקלט לרוצח בבלי דעת סדרי קרב
ומשוח מלחמה אזהרת שוטרים ושרי צבאות נקיות לבית לבא לשמוח בכלה
מארס ובונה ונוטע ורך הלבב וקדוש מחנה מערות דבר מוצא שפתיך בדבר ושבועת
האסור ופצת פה בנדר להפר ולקיים לבישת שעטנז וכלאי הכרם ׃ הרבעת
בהמה והרכבת האילן כתנות כבוד להלביש לכהנים ואזהרת עבודה ׃ לבל
יקרב כל זר ידעונים להשמיד ואובות להכרית להיות תמימים לקבל תמימה
טהרה ונקיות מלבא ממזר בקהל עמוני ומואבי פצוע דכה וכרות שפכה חסימה
ופריקה ותוכחת ושנאה וקללת חרש ומכשול עור זריזות להבדיל בין הטמא לטהור
ושקוץ בהמה טמאה המובדלה לטמא ואותו ואת בנו ביום אחד וגיד הנשה
ואבר

דיזן אונטר גיט זאלשטו ניאוט געבן (פליאת) איין דין דער פר האלן איז דאגיא קען ירושלים אונ פרעגט די סנהדרין
אונ וען איינר ווידר שטעניגט אונ ניכט היים אונ' טוט ניט אז זי גיפסקנת הבן זאל אן אין ווירגן (עשית) לו אכבן
איין גלענדר ווא איינר פלין מעכט דז זיך ניט שעדיגן זאל איינר דר טון דען זעלביגן שאדן ווערט איז אך אלי זאכן
די איינר אים הויז האט די שעטליך זיין זאל איינר אוועק טאן או איין ביזן הונט אדר איין ביזי טרעפ אדר איין לאטר
דש גאר שארף איז אך לו אן גרייטן אין ארץ ישראל שטעט דש איינר דא הין אנטלויפן זאל ווען ער בשוגג איינס אום
ברענגט (סדרי) לו האלטן דען סדר פון דער מלחמה וויא די תורה האט גהייסן לו זאלכן איין כהן לום הייבט אמן
אונ' די ביטלן זאלן ווארכן דש אחר איין לאגהרן הוט דער זאל היים גין אונ' הייבט לייט לו זעלן דיא קיינם אנטלויפן
לאזן און ווען עס לו דר מלחמה קומט (נקיית) זי זאלן לידיג זיין לו איר הייזר דר דא האט דש זעלביגי יאר
איין וייב גנומן אדר דר דא העט איין כתובה אקדש גוועזן אדר איין הויז גבויט אדר איין איין גארטן גיפלאנצט
אך זאלן זי זיך הייליגליך האלטן אונ' ניט לאזן זעהן איין שענטליכה זאך רעדן זי אוזן שטעטיגליך תפלה טון לו הקב"ה
(אולא) אנט ער הייט לאזן אויז זיינם אויל גין זאל ער האלטן עס וייא ער האט זיך פר בונדן איט איין שבועה
אדר איין נדר אונ' לו איינר גוט זאל ער זיך לאזן אתיר זיין (לבישת) ניט אן קליידן שעטנז אך ניט לו זיאן ווייץ
אונ' גערשטן אין איין גארטן אך ניט אסבן איין אין בהמה הויארן אויף איין אנדרן אין בהמה אך ניט פלאנצן איין
אין בוים אויף איין אנדרן אין בוים (כתנות) לו אן קליידן די כהנים איט גאירטי העמדר אונ' איין פרנאדר זאל
נאפרכם זיין ניט לו גנעהן לו דען הייליגן דינסט (ידעונים) לו פר טילגן דש אין כישוף דז דא הייסטי דעונים אונ'
פר טריידן דש אין כישוף דז דא הייסט אוב דש זיין זעלבי איני כישוף דש איינרקטן ווייטן ווש גשעהן זאל דרום
אין עס הקב"ה ניט לאזן דען נייארט אן זאל גלן זיין איט איס בלוור איין בר ישראל זאל זיין זכין הט"י איין הייס
בלבן אונ' זיך פר האלטן איט איס אקיים לו זיין די תורה אונ' אלות דר נאך זאל ער האלטן זיך בטהרה אך זאל
קיין א אזר פון צאון אונ' אוואב דר זיך אגייר איזרקיין קינדר קאן הבן דרום דז אן אים האט אויט גטניטן אדר
לו קא בבשט די זאלן אלי ניט נעאן קיין בת ישראל (חסימה) אין זאל ניט אויל באנדן איין אקסן ווען ער טרעטט איט
אים דש ער ניקא צטן זאל (הוא הדין) אלט ווש איין לער איז (בעל חי) אך וען טון איינר דיין פיינד ווער
אונ' דיוס זילטש דש ער לו שוועך גלאדן האט אונ' זייני פערט ניט פארט קאנן זאלטו אים העלפן אב לו לאדן אונ'
העלפן דש ער פארט קומט אך זאלטו דיין חבר ניט פייכט האבן אין הרלין דרום דש ער דיר זעלט אוש ביז גטאן
האבן כסדר סטרף אין (תמאר) אוויז עש שקר אך פלוך ניט איינם דר טויב איז אדר ווייט פון דיר איז דוא זאלשט ניט
לייגן איין סטרויכלן פר איין בלינדן כלוואר ווען איינר דיך אום איין עלה פרעגט דא גיב אים ניט איין עלה דיא אין
טון שעדיגן (זריזות) זי זאלן גשיקט זיין אין די דיניגן לו ווייסן לו אונטר טיידן דש טאם פון דען טהור אונ לו פר
אבדריגן די (בהמות טמאות) די הקב"ה האט אב גשיידן לו זיין טאם (ואותו) אונ איין קוא אונ' איר קלב ניט

לו שעכטן

לברך קהל ועדה ופקוד לוים לענות בקול רם * קריאת מועדים
וזמני רגלים תקיעה מראש השנה וענוי נפש ביום הכפורים :
רגלים ליי עלות בשלוש פעמי שנה ומתנות ידים מברכותיך :
שלמים ועולות זבחים ונסכים נדרים ונדבות חטאת ואשמות
ואין תמידין ומוספין בשבתות ובחדשים ובמועדים : וכלי
הקדש לשרת לפניו :

תודה ומנחה כשבה ושעירה תורים ובני יונה ועשירית האיפה שמיטת ויובלות
ותשוב תקופות : וספירת העומר שבעה שבעות : רבית האוכל ונשך
הכסף : השמטת מלוה וגאולת ממכר : קריאת דרור ושלוח חפשי חפוש הנרצע
ביובל והאמה בסימן צדק צדק לרדוף : אמת ומשפט לעשות פעלת שכיר בל
תלין

דיא קליידר דיא פיר עקין האבן (ציצית) דען כהנים איז גבאטן צו דינן אונ' צו בענשן דס פאלק אונ' בפעלונג דער
לוים אוך צו טרייבן דיא ברכות וקללות (קריאת) צו הייסן יאום טובים היילגי טעג וואר צו טעטן אן ראש השנה
צו פייניגן דען לייב אם יום כפור (רגלים) צו פויך גין אן פסח אונ' שבועות אונ' סוכות קען ירושלים אונ' ברענגן דיא
קרבנות דער נאך אין גאט האט גבענשט איט עושר (שלמים) צו ברענגן פריד אופר אונ' פייאר אופר איט אירי
גיסונג אין אך דיא קרבנות די ער זיך האט פר שולט צו ברענגן (בנדר) אדר גרעט דיא אונ' די בהאה ואל לום קרבן
זיין צו ברענגן קרבן חטאת אויף אין עבירה די ער בשוגג הט גטאן אך צו ברענגן אין שולד אופר איינר דר טווערט
פאלש אונ' הוט דער נאך (חרטה) אונ' בקענט עס דס ער פאלש גשווארן האט (תמידין) צו ברענגן אלי מארגן אונ'
אובנט אין שאף איט זיין אנחות אונ' גיסונג צו קרבן אונ' די קרבנות דיא אן האט דרויף אוסיף גוועון אם שבת אונ'
ראש חודש אונ' יאום טובים אונ' צו מאכן דס היילגי געם דס אן האט גדארפט צו דען קרבנות
תודה צו ברענגן קרבן תודה איט אירי אנחות צו דאנקן הקב"ה אויף פירארלייא טובות דס איז דער קראנק איז
גוועזן אונ' קומט ווידר אויף אדר ער איז איבר דס ים בשלום גיפארן אדר דארך די (מדבר) גוואנדרט אונ'
בשלום דורך קומן אדר דער אום זיין תפלה איז תפוס גיוועסן אונ' ווידר פרייא גיקומן אך ווען איינר פר געסט זיין
שבועה אונ' ברעכט זיא ואל ער ברענג אין שאף אדר אין ציקל צו קרבן ווען ער עס ניט פר מאג ואל ער ברענגן אין
פאר טורקיל טויבן אדר אין פאר יונגי טויבן פר מאג ער דס אך ניט ואל ער ברענגן אין אנחה איין מעל אז פיל אז
דר טייער חלה איז (שמיטה) צו מאכן שמיטה אלי זיבן יאר אונ' אלי פופציג יאר (יובל) צו רעכנן תקופות אונ' אלדרות
צו ציילן אבר רות הבוואר זיבן וואכן (רבית) ניט צו נעמן רבית פון עטן שפייז בצוואר דס דו דיינם אבר מעלסט לייאן צו
זיעהן אין מאס ער ואל דיר לאייזן שכיט דר פאר געבן אך פון געלט דס דו דיינם חבר ואלט בייאן ווען ער אער לאנט
איז ער מכט זע גבכט הט צו לאון מכט זולגן אט דום דיינם חבר גליהן האסט אונ' לייאר אטר צו פאדרן ווען די שמיטה
קומט אך איינר דר אין ארץ ישראל פר קויפט אין פעלד דס ער האט פון זיינה עלטרן גירשת ואל ער מאגן לייזן אמן
הקב"ה אם קבעלבט דוער פר מאג עס צו לייזן אדר קרובים דיא עגנעו לייזן דס די נחלה ויינר עלטרן ניט פר פארי
בענט קומ (קריאת) צו רופן פריי הייט צו די יודן קנעכט אין דר שמיטה אויז ער ניט אוויז גין ואל זיין הער אים דורך
דז אור שטעכן אונ' ואל דינן ביז צום יובל דען ואל ער פרייא זיין אונ' אין יודשי אייד די ואל דינן ביז זי קריגט סתי
שערות דען איז זי פרייא אפילו פר דר שמיטה (צדק) ווען איינר הט אין זך צו פרעגן ואל ער ליהן מן אין ארט וואו
אין תלמיד חכם איז דר די תורה רעכט קאן אונ' בקי בדינים אונ' הוראות אונ' צו טאן אמעט אמת ווען דו דינגשט
אין קנעכט אדר אין אייד אויף אין צייט לנג דס ואלשטו ניט לאזן זיין לון איבר נעכטיגן בייא דיר ווען דר זאן אויז איז

ביישרט אי

די

עֲבֵרָה וַעֲבֵרָה וְעוֹנֶשׁ שֶׁלָּהּ ׃ טְרֵיפָה לְהַשְׁלִיךְ וּנְבֵלָה לִמְכּוֹר לְנָכְרִי
כָּל חֵלֶב וְכָל דָּם שֶׁלֹּא לֶאֱכוֹל. יַיִן לְנֶסֶךְ וְשֶׁמֶן לְהַדְלִיק וְעִשָּׂרוֹן וּשְׁתֵּי
הַלֶּחֶם גֶּרֶשׂ קָלִי וְכַרְמֶל * כֹּהֲנִים לְשָׁרֵת וּלְוִיִּם לְשׁוֹרֵר * תְּרוּמוֹת
וּמַעַשְׂרוֹת וְעָרֵי מִגְרָשׁ דַּחַיִּים וְהַזְּרוֹעַ וְהַקֵּבָה דָּת לַכֹּהֵן מֵאֵת
זוֹבְחֵי הַזֶּבַח רֵאשִׁית הַגֵּז מִגּוֹזְזֵי צֹאן מַעֲשֵׂר בְּהֵמָה וְקָדוֹשׁ בְּכוֹרוֹת
וּפִדְיוֹן הַבֵּן וְנֶדֶר וְהֶקְדֵּשׁ נֶטַע רְבָעִי וִדּוּי מַעֲשֵׂר מִקְרָא בִּכּוּרִים
בְּרָכוֹת וּקְלָלוֹת שִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה לִשְׂמוֹחַ בְּחַג סֻכָּה וְלוּלָב
וַעֲרָבָה וְנִסּוּךְ הַמַּיִם עֲרָיוֹת דְּהַפְרִישׁ נִדָּה לְהַרְחִיק * חֲלִיצָה
וְיִבּוּם וְסֵפֶר כְּרִיתוּת פָּרָשַׁת סוֹטָה וּפָרָשַׁת עֶגְלָה הָעֲרוּפָה תְּפִלִּין
וּמְזוּזוֹת וּמִצְוַת צִיצִית צַוָּאַת כֹּהֲנִים דְּבָרֵךְ ׃

פיר איתות די אובן זיינה גישטנדן אונ אויך איטליכר עבירה צו טאן איר עונש אונ טון איינר תקין לאיז אדר ער
טון גרוטי מן האנג האט (טריפה) איין טריפה בהמה אדר איין נבילה ניש צו עסן נייארט דען הונדן ווערפן אדר
איינם (כותי) פֿרקויפן קיין בלוט צו עסן קיין חלב צו עסן (יין) צו גיסן ווין אויף איטליכן קרבן ווי אין טיעור איז
אך צו מנליכד / איל אויף די אכורה אין בית המקדש אונ׳ צו איטליכן קרבן צו ברענגן זעאל אעל אזו פֿיל אז דר קטיער
חלה איז דר נאך דס קרבן איז צו ברענגן אם שבועות צווייא ברוט פֿון דעם ערשטן לייטיגן ווייץ אך קיין פריטי
זאגן צו עסן עס זייא פֿון גערשטן אי אן די עומר האט גיבראכט אם אנדרן טאג פסח אודר ווייץ איאן די צווייא ברוט
האט גיבראכט אן שבועות (כהנים) די כהנים די זאלין דינן אין (בית המקדש) איט קרבנות אונ די לוים זאלן דינן
איט גזאנג תרועה צו געבן איינש פֿון ווייץ אונ ווין אונ׳ איל דעם כהנים אונ מעשר דעם לוים אך דיא טטעט אונ׳
פֿעלדר צו וואונן אך אנגר צו איר בהמות (לחיים) איין בר ישראל דר איין בהמה שעכט דר זאל דען כהן דר פֿון
געבן דען קין באקן אונ׳ דעם מגן אונ׳ דען ארם אך ווען זי די שאף שערן צו געבן איט צום ערשטן זיין חלק פֿון דר
וואל (מעשר) צו געבן מעשר פֿון בהמות די אן האט קען ירושלים גטריבן אונ גשעכט פֿר קרבנות אך צו געבן די
בכורים פֿון די בהמות דען כהנים אך צו לזן פֿון כהן איין בכור דאס ערשט קינד פֿון זיינר אוטר איז אך צו געבן
צום קרבן איין בהמה די אן האט אנדר געזין אדר הקדש גאמכט (נטע) איין בוים דר גיפֿלנצט ווערט דאס זיין דיא
פירות די דאס פֿירדי יאר דרויף וואקסין היילינ אן אוו צו ירושלים עסין צו בקענן פֿר הקב״ה אלי דרייא יאר אונ׳
דס זעקסטי יאר אין דער טאיטה דס ער זיין מעשר גיגעבן האט צו לייאנן די פרשה פֿון ביכורים ווען ער ברענגט
ביכורים קען ירושלים אך די לוים הבן גיבענטשט ישראל די זיין קואן אין ארץ ישראל וועלכר דר דאס ווערט האלטן
תורה אונ׳ גפֿלוכט ווער ניט האלטן ווערט (שאחת) צו טעפפֿן וואסר איט גרושה פֿרייד צו קרבנות אם שאחת
תורה אך צו פֿרייען זיך גנץ סוכות אך צו אכן סוכה אך צו בענטשן לולב הושענה צו אכן צו גיסן וואסר אויף
קרבנות גנץ סוכות (עריות) צו אב טיידן זיך פֿון עריות אונ׳ צו פערן זיך פֿון איינר נידה ווען איינר טטערבט
וונטר קינדר זאל זיין גרעטטר ברודר אדר איין אנדרר ברודר זיין וויב נעאן אדר זאל איר חליצה געבן אך איינר דר
זיין וויב פֿייכט האט זאל זי בריב דר טיידונג שרייבן דס אייגט איין גט דער זיאטייד (פרשת) צו האלטן דיא אלוה
פֿון סוטה ווייא זי שטיט אין דר פרשה אונ׳ ווען איין הורג ווערט גפֿונדן אין פֿעלד אונ׳ אן קאן ניט גוואר ווערן ווער
אין דר טלאגן האט דאס זאל די נעגסטן דר צו ברענגן איין קעלבן אונ זאל זי ניקן אזאין דר פרשה שטיט פֿון עגלה
ערופה תפילין צו ליגן אזוזות צו אכן אן

אַתָּה הִנְחַלְתָּ תּוֹרָה לְעַמֶּךָ וּכְאָב אֶת בֵּן אוֹתָם יִסַּרְתָּ : בִּימִינְךָ
כָּתַבְתָּ דִּבְּרוֹת חַיִּים וּבְאֶצְבְּעוֹתֶיךָ חָקַקְתָּ תּוֹכָחוֹת מוּסָר ;
גֹּדֶל עוֹנְשִׁין וְאַזְהָרוֹת הַרְבֵּה מִצְוֹת עֲשֵׂה וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה : דִּינֵי
מָמוֹנוֹת וְדִינֵי נְפָשׁוֹת וּנְתִינַת מוּם בְּנוֹתְנֵי מוּמִים הַזְהָרַת שׁוֹפְטִים *
בַּל שׁוֹחַד רָשָׁע לָמוּת וְצַוָּאַת שׁוֹטְרִים לְבַל הַכֵּר פָּנִים וּשְׁבוּעַת
הָעֵדוּת וּשְׁבוּעַת הַפִּקָּדוֹן וּשְׁבוּעַת הֶעְלֵם דָּבָר וְשִׁילּוּם גָּזֵל וְהָשֵׁב
אֲבֵדָה : זִקּוּק בֵּית דִּין בִּדְרִישָׁה וּבַחֲקִירָה סַנְהֶדְרֵי גְדוֹלָה וְסַנְהֶדְרֵי
קְטַנָּה חִזּוּק בֵּית דִּין בְּאַרְבַּע מִיתוֹת עברה

אתה דוא האשט אויך ערבן די תורה צו דיינם פאלק אונ' אז איין פאטר דר זיין זון גווייזט צו גוטם אזו האשטו
גווייזט זיא (ביאינך) מיט דיינה רעכטי האנט דו האשט גשריבן פון דר תורה די דען מענטשן ברענגן צום אייביגן
לעבן אונ' מיט דייני פינגר דו האשט אויז גיגראבן אויף די לוחות די (עשרת הדברות) די דען מענטשן גווייזן צום גוטן
(גודל) די גרוסן שטראף אויף די עבירות אונ' פיל אזהרות די מן ניט טאן זאל אונ' מילנד ווערט דש אחוזר גדענקן
אלי דרייא צעהן אונ' זעקס הונדרט אזהרות גאר קורצליך בגריפן אונ' עטליכה שטראף אויף עבירות אונ' דיזא אזהרות
האט די חכמים הבן אתקן גמאכט אבר עס זיין פיל דא מיט די גנצי אזהרות זיין נאר דז דא גהערט צו די אזהרות וויא אן זיא
טאן זאל אך טאפצו צו לייטן אונ' גנץ היכטן גפינשטו דש נאר דער אנהאג ישראל איז (דרכים) וויא אן די תורה צערנט
אונ' דרשות אז רמשיתיבות אונ' זעלכי זאכן (דיני) דש בית דין זאל פסקנן צווישן איינם בר ישראל אונ' דעם אנדרן
ווא גלט מן טרעפט אך אין ארץ ישראל אז דש בית המקדש איז גשטאנדן האט נפשות מן טרעפט אויף דיא
הייכט עבירות אז ווען איינר איז אחלל שבת אדר ע"א דינט צו פר שטיינן אשת איש צו ווירגן אויף רליחה צו
קעפן אין כהן זיין טאכטר די אשת איש ווערט אדר איינר דר זונה איז מיט זיין טאיגר די זיין חייב שריפה די פיר
מיתות איז דש בית דין מחויב צו פסקנן אך ווען איינר זיינם חבר איין טויג טויט טלוג עס זייא בשוגג אדר במזיד
זאל דש בית דין פסקנן אים איין אום צו מאכן אין בייטל דז ער אים זיין טויגלאן זאל גלייך וויא דש בית דין שאצט
איין עבד עברי ווערט איז איט צווייא טויגן אונ' אזט איינר ווייגר ווערט איז דר איין טויג האט אזו פיל אזו ער
אים געבן אז דר פסוק גיט אין טאותכא (עין תחת עין) דא הבן מיר בקבלה פון משה רבינו דר האט עס אזו
גהערט פון הקב"ה דש ער זאל מיאט צאלן וויא וואל איינר נעמן ניט טויזנט מאל אזו פיל אונ' זיך דש טויג אויז
שטעכן אונ' אז טגעלט טאורליך בצאלן קענן אבר וייל עס נוא גשעהן איז זוא קאן ער ניט זיינם חבר דש טויג אויז
נעאן אונ' זיך ווידר איין זעלן עס ואר דען נאר דש ער איין נקאה אונ' איין (נחת רוח) העט אונ' די תורה וויל ניט
הבן דש איין יהודי פון אנדרן זאל בגערן נקאה אז דר פסוק גיט אין (ויקרא י"ט) (לא תקום) דוא זאלשט ניט
בגערן איין נקאה נאר אוחל זיין איינם דעם אנדרן גלייך אז הש"י אוחל איז (הזהרת) זיא זאלן זיין גווארנט דיא
דייניס קיין שוחד צו נעאן פון איינם דער חייב מיתה איז אין לעבן צו לאזן אך זאלן די דא מאכן דייניס ניט דער
קענן דש ענלילט פון איין גרייכט כלואר דש איינר וועלט זיין פרייכר צום דיין זעלן ווען ער שוין ניט ראוי אונ'
בקי בדיניס איז (ושבועת) אונ' דש בית דין זאל בשווערן איינן אויף עדות צו זאגן וואש ער גהערט אדר גזעהן
האט אך איינר דר איין פקדון האט בייא אים גיהאט אונ' איז אים איין ווען קומן זאל ער שווערן דש ער עס
רעלבט פר וואר האט אך איינר דר דא טווערט וואש צו טאן אונ' פרגעסט די שבועה אונ' ברעכט זיא דש ער זאל
איין קרבן משם ברענגן דער נאך דו ער פראעגליך איז צו בצאלן וואש ער האט גיגזלת צו ווידר געבן אך וואש ער
גפינט זיינם חברש (זיקוק) אך זאל דש בית דין ווען זי עדות פר הערן זאלן זי פארשן אונ' פרעגן אן ווען כר טעה
אן ווען אורט עס גשעהן איז דא מיט דש עדות פון ביידי עדים צו טרעפט אונ' גלייטרט ווערט אך זיין כל
ישראל גבאטן צו זעלן אים בית המקדש די חשובים סנהדרין די וואורן איין אונ' זיבנציג אונ' אין איטליכר שטאט
ארץ ישראל קלענרי סנהדרין פון דרייא אונ' צואנציג (חיזוק) דש ב"ד זאל זיך שטארקן אונ' ניט פערכטן אום
צו ברענגן מיט די

קריב מלאכיא תנגשיניה בהון וקבעית קרני הודא בראשך דלית גברי דקרב לותך ו
זעירא לא תהוי באפך משה דלית את ידע מה חבתך עלי : חי וקים אנא דבראית אקונך
עדלא שכללית רומה ומוכא טירוני מרומא קמו להון תמהין דין אכסנאה הכא מאן
הוא יהיהב רשו לבשרא ורמא למקרב הכא ומאן כדו אנפרטין כד המון מלאכיא דעני
ברין להון דין אכסנאה אנא מודע לכון לענותנותא דאתקרי משה רעיהון דבני כהניה
דביתי מכו שמיא ורמת ארעא ואשתבח דקאים בין חותא נעו מלאכין ודחילו אופנין כד
חמון משה דקרב לערפלא שערות רישי קמו להון כחדא דיוקנין דיעקב חזא מחקק
לקבליה עול וקרב לך הכא רעיהון דבני צוח מן כורסיה מלכא רמא פסר לך תרין
לוחין מן סנפרינון דתהות כורסיה מלכא חייא צהיל היה לביה דמשה וחדי דהוה צ
רחום אפילגוס דיד ה קריבו מלאכיא לות כורסיה דקרים ואמרין בבעו מנך לא ישלוט
בן רישא דכפא בחוטריה תבר ואנן קשין ליה למנגשיה שדי אמר ליה לא תדחל משה
דממריה יהוי לך בסעדך תסב אורייתא ותחות לך דלא אשכחית בנביאי מהימן כותך:

מוסף ליום ראשון של שבועות

כל ימי גדלתי בין החכמים ולא יכולתי לעמוד על כוונת המחבר בשמיר׳ סדר תרי״ג מצות כי ר״א
הלך על סדר התורה ולא כסדר ששה סדרים ולא על פי שום פוסק וקשה מזה שבא לומר אתה
הנחלת וכו׳ והכניס בהם מצות דרבנן ושאלתי לחכמים ואין מגיד לי ושמעתי כי שם הרב המחבר
היה רבי אליעזר הזקן מופלג בחכמה וזקנה והיה בבית האסורים בעת שחבר זה הסדר ואולי לגדול
חכמתו ובקיאותו וזכיותו הע״ל סדרו בעל פה בלי ספרים ראוים למלאכה גדולה כזו וא״כ הוא
תנוח דעתינו בשנוי הסדרים ומאחר שבאנו לכלל וזה יש לנו ללמוד זכות ולומר שסמך המחבר על ראו
דלא תסיר ולכן מנה גם מצות דרבנן והדקאותן לשמנ׳ פרקים וכל פרק לשנים ועשרים קטנים פ׳ אחד
על סדר אלפא ביתא פ׳ אחד על סדר תשרק וכן כולם
ארתה

אייכט די וואלקן דז ווען זי זעלטן גיכעהן די ענגלין ווערטנו בלוויכגן זיא (וקבעית) אונ׳ איך וויל זעלין הער כיר דאש
איז דר גלנן דר טוכהייט אן דיין הייפט דז ניט איין אן זאל קענן גנעהן לו דיר (זעירא) עש זאל ניט קליין זיין גיאכט ביי
דיר אטה דען דו ווייסט ניט וויא גרוס דיין ליבשפט איז ביי איר (חי וקים) לעבנדיג אונ׳ בשטעטיג בין איך אונ׳ איך
הב דיין לורה בשאפן אי איך הב גגרונט פעסטיגט די היאל אונ׳ ערד (טירוני) די העדן דט היאלט די טטוכדן אונ׳ פר
וואנדרטן זיך דיזר גאטט אלז ווער איטט ער (יה יהב) גאט האט געבן ארלויבנט לום פלייט אונ׳ בלוט לו גנעהן אל
היר אונ׳ ווער איטט און איין הער (כד חמון) אלז די ענגל זאכן דז גאט אזו ענטפרט לו זיא דיזן גאטט גיב איך לו ער
קענן איין (ענותנותא) לו דער דעאודיקייט דט ער ווערט גרופן אטה דער הערט פון אייני קינדר אונ׳ דער וואר
הטפטיגר אייכט הויז (אכו) זיא כידרטן זיך דיא היאל אונ׳ עט דר היבט זיך דיא ערד דא וואר בפונדן דט ער טטונד
לוויטן דען ענגלן די דא הייטן (חיות הקודש) (נעו) זיטר אאגלטן די ענגל אונ׳ דר טראקן די (אופנים) אלט זיא זעהן
אטה דו ער גנעהנט לו דעם וואלקן (שערות) די האר אירט הייבט זי טטוכדן אויף זי אלי איט איין אאל או זיא זאכן
די גטטאלט פון יעקב האט זיך אויף גריכטקיגן איס (עול) גיא הרויף אונ׳ קאם אל הער דוא הערט איינר קינדר אלזו
טריא פון זיינם טטול דר הוכר קיניג (פסל) האים לו דיר לוויא טטבלן פון טפיר דז דא איז אונטר דעם טטול פון דען
לעבנדיגן קיניג (צהיל) פרייליך וואר דט הערץ פון אטה אונ׳ ער פרייאט זיך דז דער דר בארמיגר גאט זיין פר טאר כר
וואר (קריבו) זיא גנעהנן דיא ענגל לום טטול פון דען ווערדיגן הער אונ׳ טפראכן איר ביטן דיך ער זאל ניט גוועלטיגן
און אונט (ריטא) דען הויבט דז פעלזן איט דען טטאב האט ער לו בראכן אונ׳ עט איז אונט לו טווער איס לו בלוויכג
(טדי) דער אלמעכטיגר גאט טפראך לו איס ניט דוא זאלטט דיך פערכטן דען אייני ואג זאלן זיין לו דיר אין דייכר
הילף (תסב) נעם איין תורה אונ׳ לידר דיך דען איך האב ניט גפונדן אונטר אי כי נביאים איין וואר הפטיגן אז דיך

ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן׃ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חוברות איש ושתים מכסות את גויתיהנה׃ ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן׃ ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בוערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק׃ והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק׃ וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו׃ מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן׃ על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן׃ וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן׃ ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים׃ על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה׃ ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם׃ ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן׃ ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן׃ וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה׃ וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב׃ כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפול על פני ואשמע קול מדבר׃ ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו׃

די ברכה פון דר הפטרה זאגט אן ברוך י״י ט ע״ב דש מרכין זאגט אן מין מיין טייל קהלות פר (וידבר אלהים וכו׳ אבר מין מטבע זאגט אן דש ניט אן היבט מיין אונ׳ דש קהל זאגט אויך ט״ע אונ׳ נאך ט״ע היבט דר חזן אן תפלות אויך ט״ע (ושני תאזדים) דר נאך היבט אן אן מתה היחלת

ארכין ה׳ שמיא לסיני ואמר למשה מהמניה תא סק בני פיטיקרי דלא יבהלונך דכבש יתהון סבה מן ריש גומרין דאתון הות נוריה דנמרוד ולא יכיל למכוה רגלוי דסבא דדבק לית היא נורא דמאכי בך דעמך אשא אכלה אשא הא אנא מלביש לך פורפירון דידו

דאין קרב

ארכין ער נייגט גאט דען הימל אויף בערג סיני אונ׳ זאגט צו משה זיין געטרייען קנעכט קום אונ׳ גי ארויף (בני) די קינדר פון איין פלאץ די ווערן דיך ניט דר שרעקן די האט בלאט ובגן דיין עלטר פאטר אברהם פון ערשטן (גוארין) גלעבדיגי קולין פון קאלך אובן וואר דז פייאר פון נמרוד אונ׳ עס קאנט ניט פר ברענן די פוס פון דיין אלטן פאטר אברהם (דבקלית) עז וואז ניט בהעפטן דז פייאר פון אייגן ענגל אן דיך דען עס ווערט זיין איט דיר דס פייאר דאס פר ברענט אלי פייאר (הא אנא) פר וואר איך וויל קליידן דיך מיט איין פורפר וואול דס

תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פוקד עון
אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי:
פ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא
ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: פ
זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך
עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך כי
ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על
כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו: ס כבד
את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ס לא
תרצח: לא תנאף: לא תגנב: לא תענה
ברעך עד שקר: לא תחמוד בית רעך לא
תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו
וכל אשר לרעך: ח וכל העם רואים את
הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת
ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק:
ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה
ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה
אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם
בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם
לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק ומשה נגש
אל הערפל אשר שם האלהים: ס ויאמר
יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם
ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם לא תעשון
אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם:
מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את
עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך
בכל המקום אשר אזכיר את

שמי אבוא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים
תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה: ולא תעלה במעלת על
מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: בפ' פנחס
וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה
ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם
עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל
אחד שבעה כבשים בני שנה: ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד ושני
עשרנים לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד
לכפר עליכם: מלבד עולת התמיד ומנחתו
תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם:

הפטרה ליום א' של שבועות ביחזקאל ס"א

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש
ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו
השמים ואראה מראות אלהים: בחמשה לחדש
היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: היה
היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ
כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה:
וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול
ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין
החשמל מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע
חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם:
ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל
עגל ונצצים כעין נחשת קלל: וידי אדם
מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם: חברת אשה אל אחותה
כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו
ודמות פניהם פני אדם ופני

א רי רתציתון למלי * דנפקין בהרך תא :
מ רומם הוא אלהין * בקדמא ובתרי תא :
צ בי ואתרעי בן ומסר לן אורי תא :

זיין זו מיר ווערט פֿר נעאן איין ליד דיא דא אויז גין איט טוגהייט : (ארואם) אונזר גאט איז דרהובן זום ערשטן אונ' זום לעצטן ער הט גיוואלט אונ' ביגערט אן אונז אונ' הט אונז איבר ענטווארט די תורה אורלין

ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר
ויחן שם ישראל נגד ההר : ומשה עלה אל
האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה
תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל : אתם
ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על
כנפי נשרים ואבא אתכם אלי : ועתה אם שמוע
תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי
סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ : ואתם
תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר תדבר אל בני ישראל : לוי
ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם
את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה : ויענו
כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה
נעשה וישב משה את דברי העם
אל יהוה : ויאמר יהוה
אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן
בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך
יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל
יהוה : ויאמר יהוה אל משה לך אל העם
וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם : והיו
נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד
יהוה לעיני כל העם על הר סיני : והגבלת
את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות
בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת
לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה
יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך
היבל המה יעלו בהר : ג וירד משה מן

ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו
שמלתם : ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת
ימים אל תגשו אל אשה : ויהי ביום השלישי בהית
הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל
שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה :
ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה
ויתיצבו בתחתית ההר : והר סיני עשן כלו מפני
אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן
הכבשן ויחרד כל ההר מאד : ויהי קול השפר
הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול :
ר וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא
יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה : ויאמר
יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה
לראות ונפל ממנו רב : וגם הכהנים הנגשים אל
יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה : ויאמר משה
אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה
העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו :
ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן
יפרץ בם : וירד משה אל העם ויאמר אלהם :
וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר :
ס אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני : לא תעשה לך פסל וכל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא

מְ טַיְּלֵי בֵּיה חִנְגָּא לְבַהֲדֵי דִשְׁכִינְ • * תָּא :

עַ לֵיה רַמְזֵי דֵין הוּא בְּרַם בְּאֶמְתָנוּ תָּא :

שָׁ בִּרְנָא לֵיה בְּשִׁבְיָין רִתְקוּף הֶמְנוּ * תָּא :

יְ דְבַר לָן עָלְמִין עֲלֵמִין מְרָמוּ * * תָּא :

מְ נָת דִילָן מִלְּקַדְמִין פָּרִישׁ בְּאַרְמוּ • תָּא :

טְ לוּלָא דְלִוְיָתָן וְתוֹר טוּר רָמוּ * * תָּא :

וְ חַד בְּחַד כִּי סָבִיךְ וְעָבִיד קְרָבוּ תָּא :

בְּ קַרְנוֹהִי מְנַגַּח בְּהֵמוֹת בְּרַבְרְבוּ תָּא :

יְ קַרְטַע נוּן לְקִבְלֵה בְּצִיצוּי וּבִגְבוּרְ תָּא :

מְ קָרֵב לֵיה בָּרְיֵיה • בְּחַרְבֵיה בְּרַבְרְבוּ תָּא :

אֲ רִסְטוֹן לְצַדִּיקֵי יְתַקֵּן וְשֵׁרוּ * תָּא :

מְ סַחֲרִין עֲלֵי תַכֵּי • דְכַרְכּוֹר וְגוּמַרְ תָּא :

נְ גִדִין קָמֵיהוֹן • אֲפַרְסְמוֹן נַהֲרָ תָּא :

וּ מִתְפַּנְקִין וְרָוֵי • בְּכָסֵי רְוָיָ תָּא :

חֲ מַר מְרַת רְמִבְּרֵאשִׁית • נְטִיר בֵּיה נָעֲ תָּא :

זַ כָּאִין כַּד שְׁמַעְתּוּן • שְׁבַח רָא שִׁירָ תָּא :

קְ בִיעִין כֵּן תֶּהֱווֹן בְּהַנְהוּ חֲבוּרָ תָּא :

וְ תִזְכּוּן דִי תֵיתְבוּן • בְּעֵילָא דָרָ תָּא :

איז עס אבר דש ווערן זי רידן מיט פֿארלַט איר האבן לו אים גיהאפֿט אין אונזר גיפֿענקניס אונ' האבן פֿאסט אן אין גיגלויבט (ידבר) ער ווערט אונז פֿירן איבי גלייך אין איין גיטשאלט פֿון אייכר יונג פֿרויאה די זיך פֿרייאט ווען זי לום טאנץ גיט דש איז אונזר גאב די ער אונז לאנג פֿון אַלר בילובט אונ' ביטיידן האט (טלולא) די דר איימונג פֿורדען לויתן אונ' דר ווילדר אוקס דר אויף די הוּלֵי בערג איז די זיך מייכר מיט דען אנדרן ווערן פֿר ווערן אונ' איין שטרייט מיט אנאנדר האלטן (בקרנוהי) מיט זייני הערנר ער ווערט שטוסן דר אוקס דר דא איז אונטר די בהמות דר שטרקרשטר אונ' דר גרעשטר דר לויתן ווערט קיגן אים לאפֿן מיט זייני פֿלוס פעדר אונ' מיט שטרקייט (אקרב) זיין בשעפֿר ווערט לו אין גינעהן מיט זיינר גרושן שווערד איין סעודה ווערט ער לו די לדיקים ברייטן אונ' איין מיטאג מאל (אסחרין) זי ווערן זיך ארום זעצן אום דען טיש פֿון גאר פֿונקל אונ' אידל גישטיין אונ' פֿר זי ווערט זיך ליהן דר באך פֿון באלזם (ואתפנקן אונ' ווערן זיך זענפֿטיגן פֿרזעטיגן מיט די בעכר דר זאטקייט פֿורדעט ווייל דר דא איז בשאפֿן פֿון (שתת יומי בראשית דר דא איז באוורט אין קעלטר (זכאין) גלייך ווי הט זוכה גוועזן לו הערן דען לוב פֿון די גזאנג אזו ווערט איר אך זוכה זיין לו זיצן אין די חבורתא פֿון די לדיקים (ותזכון) אונ' איר ווערט זוכה זיין דז איר ווערט זיצן אין דיא איבערשטה ליין

דְ בּוּתְכוֹן מַה חֲשִׁיבָא קְבֵל הַהִיא שְׁבַח * * וְאָ :

רְ בּוּתָא דְיֶעֱבַר לְזַכַּר מַטְיָא שַׁעְ * * תָא :

בְ מֵיתֵי לִי נְהוֹרָא וְתַחְפֵּי לְכוֹן בַּהֲ * תָא :

יְ קָרֵיהּ כַּד אִתְגְּלֵי בְּתוּקְפָא וּבִגְבוּרְ * תָא :

יְ שַׁלֵּם גְּמַלְיָא לְסַנְאוֹהִי וְנַגְוָ * * תָא :

צְ דְקָתָא דְעַם חָבִיב וְסַגְיָא זַכְוָ תָא :

חָ רוּ שְׁרִימָא בְּמֵיתֵי וּמָנָא דַכְוָ * * תָא :

קְ רִירְתָא דִירוּשְׁלֵם כַּד יְכַנֵּשׁ גַּלְוָ * * תָא :

יְ קָרֵיהּ מְטוּל עֲלֵיהּ בְּיוֹמֵי וְלֵילְ * * תָא :

גְ נוּנֵיהּ דְמֶעֱבַד בָּהּ בְּרַת תּוּשְׁבְּחָן כְּלִילְ * תָא :

דְ זֵיהוֹר עֲנָנַיָא דְמִשְׁפַּר כִּילְ * * * תָא :

לְ פוּמֵיהּ דַעֲבִירְתָא עֲבִידָן מְטַלְ * * * תָא :

בְ תַכְתְּכֵי דְהַב פִּיזָא וְשִׁבְעָה מַעֲלָ תָא :

תְ חִימִין צַדִּיקֵי קֳדָם רַב פָּעֳלָ * * תָא :

וְ רֵיוֵיהוֹן דָמֵי לְשַׁבְעָה חֶדְוָ * * * תָא :

רְ קִיעָא בְּזֵהוֹרֵיהּ וְכוֹכְבֵי זִיוְ * תָא :

הֲ דָרָא דְלָא אֶפְשָׁר לְמִפְרַט בְּשִׂפְוָ * * תָא :

וְ לָא אִשְׁתְּמַע וְחָמֵי נְבוּאָן חֶזְוָ * * * תָא :

בְ לָא שַׁלְטָא בֵיהּ בְּגוֹ עֵדֶן גִּנְ * * תָא :

אונ׳ שטרקייט (ישלם) ער ווערט באלאזן אין דר געלטנים צו איין פֿיינד אונ׳ צו דיא דא וואונן אין דיא לענדר אונ׳ זיין גרעסטי קייט ווערט ער אערן צו זיין גליב פֿאלק ישראל אונ׳ פֿיר זכיות ווערן איבר זי בזיצן (חדו) אז איין גנצי פֿרייד ווערט קומן אונ׳ איין רייכי גאבֿ אז ער ווערט אין די שטאט ירושלים איין זאמלן די פֿר טריבני (יקריה) זיין ווערדיקייט ווערט רואן אויף ישראל טאג אונ׳ נאכט זיין חופה ער ווערט אין ירושלים מכן מיט לוב אונ׳ קרינונג (זיהור) מיט דיא ציטרקייט דער וואלקן די חופה צו בזיצן אין מידר נאך זיין ווערק ווערט אומיק איין חופה מכן (בתכתכי) מיט שטיין פֿון גים גאלד אונ׳ זיבן שטאפֿלן ווערן די צדיקים גישטעלט ווערן פֿר הקב״ה דר דא איז גרוס פֿון ווערקן (ורויהון) אונ׳ איר גישטאלט ווערט גלייך זיין צו די זיבן מרליי פֿרייד דר הימל מיט זיין צירקייט אונ׳ די ליכטיגה שטערן (הדרא) איר שונהייט ווערט אזו גרוס זיין דז עס ווערט ניט מיגליך זיין צו בשיידן מיט די צונגן אונ׳ עז איז ניט וואך גהערט נאך גזעהן פֿון קיין נביא נאך וויז זאגר (בלא) עס האט קיין אויג גיהערט צו זעהן דען (תענוג) וואס די צדיקים ווערן האבן אין גן עדן וויא זיא ווערן זיך דער איין מיט טאנצן מיט דיא שכינה (עליה) אויף איר ווערן זיא איינדיור

צי

פְּרִישׁוּתֵיהּ שְׁבָחֵיהּ יְחַוּוֹן בְּשָׁעוּ תָא
צְבִי וְחָמִיד וְרָגִיג דִּלְאוֹן בְּלָעוּ תָא
צְלוּתְהוֹן בְּכֵן מְקַבֵּל וְהַנְיָא בָעוּ * תָא
קְטִירָא לְחַי עָלְמָא בְּתָגָא בִּשְׁבוּעָ תָא
קְבֵל יְקַר טוֹטֶפְתָּא יְתִיבָא בִּקְבִיעוּ * תָא
רְשִׁימָא הִיא גוּפָא בְּחָכְמְתָא וּבְדַעְ תָא
רְבוּרְתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל קָרָאֵי בִּשְׁמַע תָא
שְׁבַח רִבּוֹן עָלְמָא אֲמִירָא דְכְוָו * תָא
שְׁפַר עֲלֵיהּ לְחַוָּיֵהּ בְּאַפֵּי מַלְכְוָן תָא
תָּאִין וּמִתְכַּנְשִׁין כְּחֵיזוּ אַרְוָן תָא
תְּמֵהִין וְשַׁיְלִין לֵיהּ בְּעֵסֶק אַתְוָן תָא
מְנָן וּמָאן הוּא רְחִימָךְ שַׁפִּירָא בְּרֵיוָן תָא
אֲרוּם בְּגִינֵיהּ סְפִית מְדוֹר אַרְיָוָן תָא
יְקָרָא וְיָאָה אַתְּ אִין תְּעַרְבִי לְמַרְוָתָ תָא
רְעוּתֵיךְ נַעֲבִיד לֵיךְ בְּכָל אַתְרָוָן תָא
בְּחָכְמְתָא מְתִיבָא לְהוֹן קְצָרְתָּא לְהוֹדְעוּ תָא
יְדַעְתּוּן חַכְמִין לֵיהּ בְּאִשְׁתְּמוֹדְעוּ תָא

אונטר גיט (פריסן) זי זיינן בטיידן אין דר תורה דז זי זיינן די גאב פֿון (הקב"ה) אז זי אין טון זיין אלז וויין אונדר ליכט לוב זאגן זי אין זיין לייט (נבי) ער הוט גוואלט אונ' גילוסט דז (ישראל) זאלן זיך באימאהן אין דר תורה דא דורך ווערט ער איר (תפלה) אכטפֿנגן אונ' איר גיבעט ווערט העלפֿן (קטירא) די (תפלה) פֿון (ישראל) די ווערט אן גיקניפפט אן גאט דר איביג לעבט צו איין קרון דורך איין שבועה דז זיא איין אלך ביש ווערט פֿון וועגן די ווירדיקייט פון די (תפלין) ווערט די קרון דארט הין גיזעצט (רשימא) אין די זעלביגה (תפלין) איז גילייכנט איט פר שטאנד אונ' קלוגהייט דיא הערטאפט פֿון (ישראל) דיא דא לייאנן (קריאת שמע) (שבח) די לוב פֿון דען הערן דר וועלט איט איין רייני ליבשפט שטיט שין צו ישראל די זעלביגה צו זאגן פר די קיניגן דר פעלקר (תאין) די דא קואן אונ' זאמלן זיך איין גלייך אז דיא אינדן אין אער זיא פר וואונדרן זיך אונ' פֿרעגן (ישראל) פֿון וועגן איין לייבן פֿון אטיא (מנן) פֿון וואנן אונ' אער איז דיין פריינד דו שינה פֿון גישטאלט דו דו לאזט דיך פֿון זיינט וועגן איז שלאגן פֿון דיא פעלקר דיא גיגליכן זיין צו ליבן (יקרא) ווערדיג אונ' היפש ווערשטו ווען דו זעלשט דיך פר איטן איט אונזר הערטאט איר זעלטן דיר דיין אילן טאן אין אלן אורטן (בחכמתא) איט קלוגהייט ענטפֿרט (ישראל) צו זיא אונ' לאזט אין וויטן איין טייל פֿון דיא לוב פֿון גאט ווען איר זעלט איק קענן דען זעלט איר קליגן איט וויטן שאפט וואז גאט איז (רבותכון) וואש איז אייער הערטאפט

חדתין נבוט לצפרין סגיאה טרשו * * תא :

ט פי יקירין שרפין כלול גפי שש * * * * תא :

ט עם עד יתיהב להון שתיקין בארש * תא :

י קבלין דין מן דין שוי דלא בשש * * * תא :

י קר מלי כל ארעא לתלותי קדוש * * * תא :

כ קל מן קדם שדי כקל מי נפישו * * * תא .

כ רובין קבל גלגלין מרוממין באושו * * תא :

ל מחזה באנפא עין כות גירי קש * * * תא :

ל כל אתר דמשתלחין זריזין באשן * * תא :

מ ברכין בריך יקריה בכל לשון לחישו * * תא :

מ אתר בית שכינתיה דלא צריך בחישו * תא :

נ הים כל חיל מרומא מקלסין בחששו * * תא :

נ הירא מלכותיה לדר ודר לאפרש * * תא :

ס דירא בהון קדושתא וכד חלפא שעו * תא :

ס יומא דלעלם ואף לא לשבוע * * תא :

ע דביקרא חסנתיה חביבין דבקבע תא :

ע בידין ליה חטיבה ברנה ושקע תא :

פ רישן למנתיה למעבר ליה רעו תא :

פֿיל ברענדיגי אלאכים די אלז אזו ווערקט פֿליגן האבן אונ' אי אן גיבט זי רשות צו רידן אונ זי אלז אזו שטיל שווייגן (יקבלין) זיא אנטפֿאנגן די ריד איינר פֿון אנדרן דש זי אלי צו גלייך לובן אונ' איינר ניט שנעלר אז דר אנדר דען ווערן פֿון די ווירדיקייט פֿון גאט דר פֿילט די גנצי ערד איט איין דרייא פֿאלדיגי קדושה פֿון די אלאכים (כקל) גלייך ווי איין שטים דר פֿרומאלטי וואשר אזו רוישן זי פֿר דעם אלאעכטיגן גאט די אלאכים די דא הייסן כרובים קיגן די דא הייסן (גלגלים) זיא דער היבן איר געשרייא (לאחזה) צו זעהן אין איין אויגן בליק גלייך ווי איין שוס פֿון פֿייל בוגן אין אלי אורטן וואו זיא ווערן הין גשיקט זיין זיא געשווינד אין איר באטשאפֿט (אברכין) זיא לובן די ווירדיקייט פֿון גאט איט אלר לייא שפראך פֿון דען אורט פֿון זיין שכינה דז אן ניט בדרף צו זוכן (נהים) עש ברומט דש גנצי היאלשי העיר זי לובן איט פֿארכט די גדעכטניש פֿון זיין קיניגרייך וואורט אלי גבירד דר לילט אונ' בשיידן (סדירא) עש איז גיוואנט ביים זיא דיא קדושה פֿון גאט אונ' אז די צייט פֿר בייא איז אונ זי אויך הערן שירה צו זאגן אונ' דרפֿן ניט אער זינגן אין קיין (טאיטה) נאך אין קיין יובל (עדב) ישראל דיא דא זיינן דש ציז אונ' דז ווירדיגה ערב טייל פֿון גאט דיא זיינן ביים אים גיזעלט אונ' גלבט ווייל זי טאן אים זיין ווילן איט צאייא אאל ק"ט צייטן אלי טאג ווענדיין אויך גיט אונ

אונטר

כוונת הפיטן הזה להגיד שבח רבון עלמא בבריאת עולם ושמעתי שזה היה ר' מאיר שליח צבור ולס"ף באלפיא ביתא חתום שמו מאיר בירבי יצחק בתורה ובמעשים טובים

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני:

אַקְדָּמוּת מִלִּין וְשָׁרָיוּת שׁוּ * * * תָּא •

אַ וְלָא שָׁקִילְנָא הַרְמָן וּרְשׁוּ * * * * תָּא •

בְּ בָבֵי תְרֵי וּתְלָת דְּאֶפְתַּח בְּנַקְשׁוּ * * תָּא :

בְּבָרֵי דְבָרֵי וְטָרֵי עֲדֵי לְקַשִּׁישׁוּ * * תָּא :

גְּ בוּרָן עָלְמִין לֵיהּ וְלָא סִפֵּק פְּרִישׁוּ * * * תָּא "

גְּ וִילָא לוּ רְקִיעֵי קְנֵי כָּל חוּרְשָׁא * * * תָּא *

דְּ יוֹ אִלּוּ יַמֵּי וְכָל מֵי כְנִישׁוּ * * * תָּא :

דָּ יְרֵי אַרְעָא סָפְרֵי וְרָשְׁמֵי רַשְׁוָן * * * * תָּא :

הֲ דַר מָרֵי שְׁמַיָּא וְשַׁלִּיט בְּיַבֶּשְׁתָּא * * * תָּא •

הָ קֵם עָלְמָא יְחִידָאֵי וְכַבְּשֵׁיהּ בְּכַבְשׁוּ * * תָּא :

וּ בְלָא לֵאוּ שַׁכְלְלֵיהּ וּבְלָא תְשָׁשׁוּ * * תָּא •

וּ בְאָתָא קַלִּילָא דְלֵית בַּהּ מְשָׁשׁוּ * • * * תָּא

זַ מִּין כָּל עֲבִידְתֵּיהּ בְּהַךְ יוֹמֵי שִׁ * * תָּא :

זְ הוֹר יְקָרֵיהּ עֲלֵיהּ עֲלֵי כוּרְסֵי דְאֶשָּׁא * * תָּא :

חֲ יַל אֶלֶף אַלְפִין וְרִבּוֹא לְשַׁמְּשׁוּ • תָּא

אקדמות אי איידר איך אן היב צו רידן וויל איך ערשט רשות נעמן (בבי) מיט מיין ווארט צווייא אדר דרייא די איך וויל אן היבן מיט טאלונג מיט דר צוויבליכים פון דעם בשעפר דר דא טרגט די וועלט ביז צו דר עלטר (גבורן) מיין אייביגה שטארקייט איז בייא אים אונ' אן קאן זיא ניט גינוג בטייטן אונ' ווען אך די הימל ווערדן פארמיט אונ' אלי וועלדר רערן (דיו) אונ' ווען אך אלי (ימים) אונ' אלי גיזאלצי וואסר ווערן טינט אונ' די וואנר דר ערדן ווערן שרייבר אונ' צייכנר ווער אלז ניט גינוג צו בשרייבן (הדר) דיא שונקייט פון דעם הער איבר די הימל אונ' דר דא גיוועלטיגט איבר דר טריקנים ער הט די וועלט אליינט אויף גריכט אונ' איר ביטעשניס פר הוזן אונ' האט ניט אגלה גיוועזן ווער פון וי זייכן וואָרן בטאפן (ובלא) אונ' אן אידיקייט ער הט זי גגרונד פעסט אונ' אן טוועלקייט אונ' מיט די גרינגסטה אות פון (א"ב) דס איז די (ה) דיאן ניט פילט ווען אן וי טויט שפרעכט (זאן) ער האט אל זיין ווערק בירייט גיאכט אין זעקס טאג זיין ווירדיגה צויטרקייט איז אויף זיין פיארייגן (כסא הכבוד) (חיל) בייא אים איז איין היער פון פינ טויזנטן פון אלאכים) אום אין צו דינן ער בישאפט אלי אארגן נייאי אונ' גאר גרוט איז זיין ווארהייט (נסי) נאך זיינן

וִירוֹהַ הַזָּקָה וּכְבוֹדוֹ וְגָדְלוֹ וּבְשׁוּב רוּחָם לְאוֹצַר מִכְלוֹלוֹ לֹא שָׁלְטָה
בִּבְשָׂרָם רִמָּה לְאָכְלוֹ אַשְׁרֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה הִדְרִיכָם שְׁבִילוֹ וְלָעוֹלָם
הַבָּא יֵאָסְפוּ לוֹ וַעֲלֵיהֶם הַכָּתוּב אוֹמֵר סִלּוּלוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ
וּבְיוֹם זֶה הִשְׁמִיעַ אֶת הוֹד קוֹלוֹ וְכָל יֹשְׁבֵי תֵבֵל פָּצְחוּ הִלּוּלוֹ וּמַלְאֲכֵי
מַעְלָה הִנְעִימוּ מַהֲלָלוֹ וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ * שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים
וְזִיקֵי חַשְׁמַלּוֹ קְדֻשָּׁה וּתְהִלָּה קִדְּמוּ לְסַלְסְלוֹ * וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
עֲלֵיהֶם סְבָלוֹ * נוֹרָאִים נוֹשְׂאִים וְנִשָּׂאִים בְּחֵילוֹ * וּנְהַר דִּי נוּר הָעוֹבֵר
לְמוּלוֹ נוֹתְנִים עֹז וּגְדֻלָּה לְהַלְּלוֹ וּמֵאָז מַקְדִּישִׁים חֶבֶל גּוֹרָלוֹ * יוֹם
יוֹם יְנַשְּׂאוּהוּ וִירוֹמְמוּהוּ קְהָלוֹ חֲיָלֵי מַעְלָה אֵינָם מַעֲרִיצִים לוֹ * עַד
יַקְדִּישׁוּהוּ הָעָם אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ * אֵלּוּ אַחַר אֵלּוּ מַאֲדִירִים צִלְצָלוֹ *
וְשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה יְשַׁלְּשׁוּ לוֹ * דָּרֵי מַעְלָה עִם דָּרֵי מַטָּה קוֹרְאִים
וּמְשַׁלְּשִׁים לְהַקְדִּישׁ לוֹ :

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים וְעֵינֵינוּ תִרְאֶנָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ קהל יִמְלוֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ

דער חזן זאגט טאוכה עטרה גאנץ האלב קדיש דיא תחנה פון מוז היבן ווערטשו פינדן ביום א' של סוכות אין
טייטש ווערטן זאגט אן (אין כאוך)

המבן אן אים (כתרפקו) כה עמט אונ' ווארן זיך דערנערן אין זיינם טאטן אונ' לוויטן דיא ערגאב זיין רואונג אונ' ער
וויז ני ווייני פיל וואונדר אונ' זין שטרקי אלט אונ' זיין עהר אונ' אכפרקייט אונ' דאז זיא טטורבן אונ' איר נשמה ווידר
קוברט אין אוצר דר נשמות האט אן קיינם קיין וואורם גוועלטיגט לו עטן אין אירם קבר אזו אפר לו זיא אין דעם
עולם דז ער זיא פירט אין זיינם וועג אונ' אין עולם הבא דא זיא ווארן לו אים איין גטאן איר נשמות אונ' אויף זיא זאגט
דער פסוק (אשרי העם שככה לו) אזו דעם פאלק דז לו אים. אמר טוו אונ' אם דיזן טאג האט ער אמכן הערן זיא
זיין שטים אונ' אלי ווילר דר וועלט דיא ווארן רידן זיין לוב אונ' דיא אלאכים פון אובן זימכן לו אים לובא זיינם פאלאיס
זאגט אליס לו אים לוב דיא אלאכים דיא דא הייסן (אופנים שרפים אונ' חשמלים) דיא זיין זיך מעדרן לו זאגן קדושה
איט זיסי גזאנג אונ' דיא פיר (חיות הקודש) דש דער (כסא הכבוד) דרויף שטיט דיא ווארן גוואהן אונ' וועלן זיא אין
טראגן אונ' זי ווארן גון זיינם קרפט ועלברט גטראגן אונ' די באך די פייער גן דיא דא איבר פארט קיגן אים די גיבן
לו אים שטרק אונ' גדולה אונ' פון דעם אפ אן ווי דר היכן אין ישראל די דא זיין דז טייל אונ' זיין גורל פון הקב"ה זייכר
ואאלנג זיינן אין דר היכן אלי טאג אונ' דש הער פון אובן דיא שטרקן ניט לו הקב"ה ביז די ישראל זאגן קדושה דז ער
האט דער פילט לו אים דיא דאזיגן אלאכים כאך די דאזיגן ישראל זי בריאן אין אונ' דריטן לו אים קדושה די אלכימדי
וואונדר פון אובן אונ' ישראל די וואונדר פון אונטן דיא רופן אונ' דריטן לו אים קדושה : מקראות

זמן הסערה כי לבעבור נסות אתכם בא ולגדל לכם עטרה ובעבור
תהיה על פניכם יראה טהורה * סימן טוב באדם שהוא בישן ורוחו
נשברה * שכל מי שהוא עניו עמו שכינה שורה * אשכון את דכא
ושפל רוח לעזרה * ואל זה אביט אל עני ונכא רוח להעתרה אחלצהו
ואכבדהו עמו אנכי בצרה : ועניו נכנס לפנים משלש מחיצות חשך
ענן וערפל נחוצות ענן לפנים וערפל לפני ולפנים וחשך בחוצות
וסבר לו פנים להתרצות * וקבלו על ידו שש מאות ושלש עשרה
מצות קבוצות * ונתן נפשו על התורה בדעת ובמועצות ולכן
נקראת על שמו תלתליה קווצות * זכרו תורת משה עבדי אשר
בפרצות * אשר צויתי אותו בחורב הר הנבחר מהרי ארצות *
חקים ומשפטים ותורות לחיך נמרצות : וכל הדור ההוא אשר
שמעו קולו * זכו להיות כמלאכי זבולו עליו נתרפקו וחיו בצלו *
ונתן בתוכם משכנו ואהלו * והראם וחבבם להראותם מופתי
מפעלו וידו

דז ער כח הט צו זעהן צו הערן צו רידן צו פֿר זכן צו גרייפֿן אונ' דעם כח אין מענשן דז דז עסן זיך ציהט ביז אין מאגן
אונ' איין כח האט ער דז ער עסן דר אינן האלט ביז עז פֿר דייט ווערט אונ' דער כח דש עז פֿר דייאט אונ' איין כח דז
אויז שיקט גליך כנגד פֿון דר שפייז אלז זיין שפייז אונ' כנגד שיז אונ' איין כח דער דש פסולת פֿון דר שפייז פֿון אים
שטויסט די כוחות אלז ווארן אין מכטגנגן פֿון וועגן אורה אונ' אשה רבינו האט זיא איט זייני ווערטן ווידר צו קרעפֿטן
גבראכט אונ' שפראך צו זי פֿארכט איך ניקש פֿר דעם פֿייאר אונ' פֿר דעם שטורם דען אום ווילן צו דר היבן איך ער
אויז קיאן צו איך הקב"ה אונ' דש איר גאלט טראגן איין קרון אויבר אלי עובדי אלילים דז איר גרעט האט איט הקב"ה
אך אום ווילן דז איר זעלט גדענקן אן די גרויסי אכט אונ' קראפֿט אונ' הערליכקייט פֿון הקב"ה אונ' זעלט אויז האבן
פֿר דעם דער איך האט די תורה געבן אונ' זעלט ניט זינדיגן עש איז אן איינם אענכטן איין גוטר סיאן דער דא האט
אויז אונ' בושה אונ' איין נידריג גאויט דען ביים איינם דעמוטיגן רוטט די שכינה איך רום ביים די פֿר שטוסני אונ'
נידר איטיגי די העלף איך אונ' אויף דיס זוג איך אויף די פֿר אי (ונכה) אונ' צו ברמכני גאויט דיא טוט איך גווערן איר
ביגער איך טוט בשיראן אונ' עהרן אין אונ' איך בין איט איס אין זיינם לייד (ועניו) אונ' דר דעמוטיגר אשה רבינו דר
אמר גין צו הקב"ה אין פֿינשטרניס אונ' אין וואלקן אונ' אין נעביל דש איז דרייא אויייא אונטר טייד אי ער קאמ אין
היאל אונ' הקב"ה אמר איס בווילגן איט איין גוט פנים אונ' דורך זיינר האכט ווארן זיא מכטגנגן זעקט הוודרט
אונ' דרייא צעהן אלות צו אנכדר גזאאלט אונ' ער גאב זיינן לייב אונ' לעבן אויף די תורה איט זין אונ' רשט אונ' דרום ווער
הקב"ה הייסן די תורה נאך איס אין דר פסוק גיט אין (אלאכי ג') (זכרו תורת אשה עבדי שטר צויתי אותו בחורב)
גדענקט צו האלטן די תורה פֿון אשה איין קנעכט דער דא שטונד פֿר ישראל אין איר בריכנים דז ער זי אלין אמר פֿר
דעם עונש פֿון עגל אונ' ארגליס דש איך האב גבאטן אויף דעם בערג חורב דען איך האב דר ווילט פֿון אלי בערג דר
ערדן צו געבן דרויף די תורה די (חקים אונ' אשפטים) דיא דא זיין זים (לחיך) צו דעם גואן אונ' רשט זעלביגי גנץ דור
דס דא האט גהערט זיין שטים די אורן זוכה צו זיין אונטר די אלאכים די דא זיין אין היאל זיינר הרבריג ווייל זייך
האבן

בהליכה ירודון בחזירה ולא הם בלבד כי אם מלך עוטה אורה * טהור עינים יראתו טהורה * שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני להעזרה ונשתלהבו מכח האש ורוחם עברה * ועני כבור הזילו טללי אורה ארץ רעשה וגם שמים נטפו לחשרה * גשם נדבות תניף אלהים ליפה וברה נחלתך ונלאה אתה כוננתה לשמרה וכמוצא שלל רב ששו באמירה טהורה ונעשה ונשמע השמיעו באמירה * ולא היה בהם כח לקבל יותר מדברות עשרה * ונמו לרועם קרב אתה ושמע אמירה כי אם יוספים אנחנו לשמוע נמות מהרה * ורוח הקדש הורה לדבריהם בעיניו לישרה * ומשם זכו להעמיד נביאים יהתאשרה וגם מי יתן והיה לבבם זה להם לבחרה * או אפשר לבלע המות ולהעבירה אבל אי אפשר שכבר גזרה גזרה ועל תנאי כך עמדו לקבל התורה * אני אמרתי אלהים אתם להתפארה חבלתם מעשיכם אבן כארם תמותון בעברה * ומשה מזרזן ומפיס לכל שורה ושורה * והכתוב משבחו והחכמה תעוז לחכם יותר משליטים עשרה ואמר להם אל תיראו מן האש

הערפירן צו אן די קינדר אונטר די בערג פירט אונ' ניט אליין אלזליך נייערט הקב"ה אוידר איז אום גאנגנר
* מיט זיבט דרויף גיט דר פסוק אין (שיר השירים שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני) ער האט איר גין גלייך צו אן
אייגם אנשיט פירט אונ' האט זיין לינקי הנט אונטר זיינם הויבט אונ' ביפנגט אין מיט דר רעכטי הנט (ונשתלהבו
אונ' זיא פר פלאמטן וועגן דעם פייאר אונ' איר נשמה די איבר פור פון אין די שפראך די תורה הער אז דר וועלט
וויא ווער איך געגבן צו מייטל טוטי לייטן דען וורן די היליגי אלקן טריפן איין ליבטן טויא פון תחיית המתים
די ערד וואר שטוראן אויך די היאל טריפן פיל וואסר אונ' איין רעגן דר בוויגונג ער וואר אויף היבן גאט צו ישראל
די דא וורן טין אונ' זויטר אונ' דיין ערב (ונלאה) די דא וורן איד אונ' שוואך דו האסט ביריט אונ' גהייט אונ'
זי וורן זיך פרייאן איט דר רייני זאג דר תורה צו אויף איין גרושן זאק רויב אונ' זאגן איט איר זאג
(נעשה ונשמע) אונ' זי האט ניט כח צו הערן פון הקב"ה אער אודי לעהן גיבאט (ונאו) אונ' זי שפראכן צו
מירן הערטן אשה רבינו גנעהן דוא אונ' הער די זאג פון הקב"ה דען ווען עס זאלן אער הערן דא אעבטן איר
בלד שטערבן אונ' הקב"ה דר וואר אודה צו מיר ריד אונ' גפיל וואל אין זיין אויגן אונ' פון דאכן וורן זי זוכה דו
זי וורן גלובא אער דען אלי פעלקר איט די נביאים די אין אויף שטונדן (וכן) אונ' ער רידט וער וואלט דש איר
הערן וער אוו אז לייט צו דר וילן דיגוטש אונ' אמן עט איגלך ווער דו איך קענט פר דערבן דען אלאך המות אונ'
אין אמבן איבר פארן אונ' ישראל וורן עט וואל ווערט אבר עט איז ניט איגליך דען עט איז טון כגזר גוואורן אין
פרק הראשון לייטן אונ' איט דען תנאי שטונדן ויביא הר טיכי דא זיא וורן אקבל דיא תורה דש זיא זעלן בריאט
גוואורן צו די אלמכים אים היאל ווען זי וורן הלטן די תורה אבר ווייל ער האט אייאר אעטיק פר דארבן דרום
זאלט איר שטערבן צו אדם הראשון איט גריס לארן אונ' אשה רבינו דר וואר זי בוויגן אונ' אכט אין איין פריטן אונ'
מיטלייבר טורה פון ישראל דרויף לובט אין דר פסוק אין קהלות (והחכמה תעוז לחכם מעשרה השליטים) דיא
חכמה פון אשה רבינו האט ישראל אער גישטרקט צו די לעהן כוחות די איבר אין אענטן גוועלטיגן דש זיין זיא

דו

שָׂדֵהוּ וְכָל גְּבוּלוֹ וְשׁוֹר וַחֲמוֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ נִטְעוֹ וְכַרְמוֹ וְגַנּוֹ וּשְׁבִילוֹ
בְּעִירוֹ וְעֵץ צִיץ פֵּירוֹתָיו וִיבוּלוֹ רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו יַעֲרוֹ וְכַרְמִילוֹ יְקַר כַּסְפּוֹ
וּזְהָבוֹ וְנוֹעַם גּוֹרָלוֹ צֹאנוֹ וַאֲלָפָיו וּמַשְׁקֵהוּ וּמַאֲכָלוֹ: חֲבֵרָתוֹ וְכָל
מַחֲמַדֵּי מִכְלוּלוֹ קְרוּץ מֵחוֹמֶר מַה מּוֹעִילוֹ חוֹמֵד וּמִתְאַוֶּה אֶת
שֶׁאֵינוֹ שֶׁלּוֹ זֶה שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֵינוֹ שֶׁלּוֹ * קָנֵן שֶׁאֵינוֹ שֶׁלּוֹ לָמָּה זֶה הוּא לוֹ
יָבִין וְיַשְׂכִּיל בְּרֵעוֹ וְשִׂכְלוֹ יִשְׂמַח וְיָעוֹז בְּמַתַּת גּוֹרָלוֹ:

גּוֹרָלוֹ הִנְחִיל אֵל לִירֵאִים בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים וְלַפִּידִים נוֹרָאִים חַן וְכָל הָעָם רוֹאִים
וּבְכֵן יְלַדְּךָ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ

וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַנִּרְאֶה וְהַנִּשְׁמָע וְשׁוֹמְעִים אֶת הַנִּשְׁמָע וְהַנִּרְאֶה
כְּשֶׁהַדִּבּוּר יוֹצֵא מִפִּי הַגְּבוּרָה וְנֶחְצָב עַל הַלּוּחוֹת בְּתִפְאָרָה *
קוֹל קוֹלֵי קוֹלוֹת וְרוּחַ סְעָרָה וְלַפִּיד לַפִּידִים וְלַפִּידֵי אֵשׁ בּוֹעֲרָה קוֹל
יֶבְכָּחוּ וְקוֹל יְבַהֲרָה מְפָרֵשׁ אֶת הַדִּבּוּר לְבָאֲרָה * יְסוֹבְבֶנְהוּ
יְבוֹנְנֵהוּ סִתְרֵי תוֹרָה וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ לִבָּם לְשַׁבְּרָה וַיַּעַמְדוּ מֵרָחוֹק
מִילִים שְׁנַיִם עָשָׂרָה וּמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת יָרְדוּ לְסַיְּעָם מִשְּׁמֵי שִׁפְרָה *
וּמַלְאֲכֵי צְבָאוֹת יִדּוֹדוּן בַּהֲלִיכָה

זיין פֿיך אונ' אַלי זיין קנעכט זיין אייד זיין פֿעלד אונ' אַל זיין גארק אוקס אונ' איזל אונ' אַל דש זיין איז זיין פֿלנצונג זיין וויין גארטן אונ' זיין גנג (בעירו) זיין פֿיך אונ' זיין האַלץ זיין עירות אונ' זיין תבואה זיין רייט וואגן אונ' רייטר זיין וואַלד (וכרמילו) אונ' זיין גאָלד זיין זילבר אונ' גאָלד זיין זיסקייט זיין אַלפֿרקייט זיין פֿעלד די ווערדיקייט פֿון זיין שאָף (ואלפיו) אונ' זיין רינדר זיין עסין אונ' טרינקן זיין ווייב דר ווייל זי נאך בהעפֿט איז צו אים אונ' גאַנץ שטיקייט זיינה נירונג (קרוץ) איין אענט דר דא איז וואָרן בשאפֿן נאָר פֿון איין שטיק ליים וואַס העלפֿט עז אים דש ער איז גילוסט וואס ניט זיין איז דען דו זעלביג דז ער הט הייכט איז עס זיין אונ' אמרגן איז עז ניאר זיין וואס זאל אים דען וואס מין גמט ניט הט גיגעבן דש זאל ער פֿרייבן אין זיינם שכל דרום זאל ער זיך פֿרייאן אין דיא גאב זיינט גורל (גורלו) זיין לוו המט הקב"ה אמבן ערבן לו זיינה פֿורכטר אין שטים אונ' ברענדר אונ' בלין פֿורכלואי (וכל העם רואים) די זאכן דז גנלי פֿאָלק ישראל . (ובכן) אונ' דען ווערט אויך גין לו דיר דיא קדושה פֿון ישראל דען דוא ביסט מיר הייליגר אונ' העלפֿר : (וכל) אונ' דש גנלי פֿאָלק די האבן גזעהן די ברענדר אונ' דש פֿייאר אונ' אך פֿלין די קולות די גינגן אויז דעם אונד פֿון הקב"ה אויז וואַז איין קול איז ניט שייך לו רידן אן זיבט עז ניאָרט אן הערט עז נור נאך וואר מן די זעלבגן קולות איין אאטות דז די וואָרן לו אין גזעהן דא זי וואָרן אויז גהאקט אויף די לוחות איט טונהייט פֿון אלר לייא קולות אונ' פֿיל אורלייא ברענדר די וואָרן בירייט די שטיקפֿונגאט וואר גהערט איט קרפֿט אונ' איט טונהייט ער וואר בשיידן זייני ריד פֿר אום דינגלט זי ער אלט פֿר שטין זי די הייליקייט דער תורה אונ' דא דש פֿאָלק דז זאך דש וואר איר הערץ פֿר פֿורכט לו בראכן (וינעו) אונ' פֿר וואגלן אונ' שטונדן פֿון ווייטן לוועלף תחום שבת גינגן זיי היכטר ווך דען לידרטן די אַלאכים פֿון טיכן היאלן לו העלפֿן ווידר לו גין לון הר סיני אונ' זי וואָרן ויא הינטל' הער

השלמתם גניבה אין למו נמכרים בגנבתם * בנאל תלך בדרך אתה את רגלך מנע מנתיבתם:

מנתיבתם חשוך ואל תתאוה ויעה אליך לא תאנה חזן לא תענה

אמרי כזב ומען כחשים בניב שפתיך בל יהו ארושים גם אוילים אשר מחרישים הומים ונחשבים לחכמי חרשים הולכי רכיל שלשה מענשים ונאמני רוח מכסים ומחשים והחלק מלשנים המרגישים חצי גבורים שנונים קשים טומנים פח כשך יוקשים יועצי מרמה וכזב מלחשים כמדקרות חרב בוטים מנקשים לשון חכמים מרפא מגישים מפרי פיהם ישבעו אנשים נרגן דבריו כמתלהמים חשים שפת אמת תכון לעד בישישים עד ארגיעה לשון מפשים * פוסקי שפה מחיתה ענושים צרות רודפים ועונש מבקשים קמים להעד חמס ולא בושים * רוחם יוציאו כסילים אנושים שקר בהעדם יוזמו בפרושים תעשה למו בזומתם להאשים:

להאשים מנע עצמך לתמוד ונצח לפני תעמוד חזן לא תחמוד

שכן רעך ביתו ואהלו מקנהו וקנינו וכל חילו עבדו ואמתו שדהו

איין זון גיא ניט אין איר שטעג איט זי דיין פֿיס פֿר אייך פֿון איר וועג (מנתיבתם) פֿון אירר שטעג (חשוך) פֿאר אייך אונ אנך דיר קיין ביזן שאן דא ווערט דיר אוך ניקט ביזז פֿיגן (לא תענה) ניט גיב פֿאלשי גיצייגנש (אמרי) ליגן האפֿטיגי רייד וואז איט דיין לעפֿצן ניט ווערן גרעט אפֿילו די נארין די דא שווייגן ווערן גהאלטן פֿר חכמים דרום רייד ניט אין מאלש אויך די דא רידן רכילות די אכן דז איר דריי דרום גשטראפֿט ווערן אז איר גפֿינן בייא (דואג האדומי) דר האט רכילות גטריבן איבר די כהנים פֿון (נוב) דז זי הבן דוד האוך ברוט געבן די כהנים ברענגט ער אום איר לעבן אונ שאול האט ווייל ער אין לוגה גערט האט די רכילות קאם ער איט זיין דרייא זין אום אין דר מלחמה אונ שים אשטיך לום ארגשטן דז ער עזין הבן אר לירט אבר די וואר הפֿטיגי גאיט הבן די שווייגן אונ בדעקן אין זאך דז איז דז חלק פֿון די פֿררעטר די דא זאגן וואש זי נאר דענקן אירי רייד זיין גלייך אז איין פֿייל פֿון אין גיבור אז שיסן זי אייט איט איר רכילות זי פֿר בארגן נעץ אונ טטרויכלונג זי ראטן מיט ליגן אן לוויס פֿרן מייט שאלקייט אירי רידי שלאגן אונ׳ שטעכן אז איין שווערד אבר די ריד פֿון די חכמים די אכן שלום אין עולם די קאכן עס היילן פֿון פֿרוכט אירש אונד ווערן זאט פֿיל אמכן (נרגן) דער רכילות טרייבר דער דש אאכט אורהעדירן איין ברודר קעגן דעם אנדרן דיין רידי די מיילן זיך לום שלאגן אבר די שפּראך דר וואר הייט ווערט בשטיט אין דיא עלטר אונ׳ דיא ליג די גווערן נאר איין אויגן בליק זי עסֿן איר לעפֿצן לו ברעכניט אונ שוואכקייט זיא זאגן נאך צרות אונ בגערן שטראף זי שטין אויף לו פֿאלש עדות זאגן אונ שעאן זיך ניט די זאגן פֿאלש פֿרוים די נארין אין אירש פֿאלש עדות זאגן אונ אענן זי בשיידלך גליקט ווערדן דען טוט אן זי אז איר גדאכט אמר לו אאכן שולדיג דען וועלכן (להאשים) לו אאכן שולדיג שטעטגליך ווייא דיך פֿר איידן דען ווערשט איביג שטין פֿר איר (לא תחמוד) ניט דיא ווינשט גילושטן (שכן) דיינש חברים רושונג זיין הויז אונ זיין גלעלט זיין קויפֿונג אונ זיין

אוֹמֶרֶת לְיַד שְׁעָרִים לְפִיקָרֶת מוֹדַע תִּקְרָא לַבִּינָה הַמְיַשֶּׁרֶת * נִצַּח עֲדֵי עַד תְּהֵא עָלֶיךָ מְשַׁמֶּרֶת שְׂמַח בְּאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ הַמְחֻבֶּרֶת * עִמָּהּ תִּתְרַפֵּק וְלֹא בְּאַחֶרֶת פּוֹצַת מַעְיָנֶיךָ חוּצָה עוֹבֶרֶת * צְמֵחִים תַּרְבֶּה לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת * קַדֵּשׁ עַצְמְךָ בִּפְרִישׁוּת אַדֶּרֶת * רְצֵה לַעֲשׂוֹת מִשְׁמֶרֶת לְמִשְׁמֶרֶת שְׁמַע מוּסָר וַעֲנְדֵהוּ לְגַרְגֶּרֶת * תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת חֵן וַעֲטֶרֶת :

וַעֲטֶרֶת תְּנַחֵךְ וּבְשֵׂיבָה תָּנוּב אִם תִּשְׁמוֹר הוֹן מִלִּגְנוֹב חוֹן לֹא תִּגְנוֹב

תְּתַעֵב מְתֵי גַנָּבִים וְסִיעָתָם שׁוֹלְלִים וְחוֹמְסִים בְּכָל עִתָּם * רְחַק מֵעוֹשֶׁק וֶהְיֵה תָם קֹשֶׁט מַעֲבָדֶיךָ וְהַצְדֵּק אוֹנָתָם * צְפֵה לַחֲכָמִים וֶאֱלַף אָרְחוֹתָם פְּעוּלַּת צְדָקָה לְחַיִּים תְּבוּאָתָם * עִקְּשִׁים הַרְחֵק הַמְעַקְּלִים נְתִיבָתָם שִׂפְתוֹתֵיהֶם חוֹלְקִים וּבְלִבָּם רָעָתָם * נְכוֹנוּ שְׁפָטִים וּמַהֲלוּמוֹת לְגֵוִיָּתָם מָרוֹן מְשַׁלְּחִים וּמַצָּה אַהֲבָתָם * לֹא יֶחֶרְכוּ רְמִיָּה צֵידָתָם כִּי אָוֶן וְעָמָל תַּחַת שְׂפָתָם יוֹם יִלָּכְדוּ בוֹגְדִים בִּהְיוֹתָם טוֹרְפִים בְּנוֹעַר וּבְקַדְשִׁים חַיָּתָם חוֹלְקִים עִם גַּנָּב שׂוֹנְאֵי נַפְשׁוֹתָם ׳ זֶה דַרְכָּם וְלַהֶבֶל אַחֲרִיתָם וְאַל תְּאַשֵּׁר נְלוֹזֵי מַעְגְּלוֹתָם הִזָּהֵר פֶּן תִּלָּכֵד בִּמְצוּדָתָם דִּין אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה הַשְׁלָמָתָם

(תתרפק) איט מיר יוגנט דיינר אין בהעפט מיר מן האסט דיך דו רו דיין לייב מיט דיך פרייא מעשים ביזה פון
איט וואר כלומ׳ פארן איבר איין וויניג אויזן ברונן קוועל דיין זאלסטו מיר פון אונ מדרה קיין מיט אונ בהעפטן דיך טוא
טייד אונ הייליג דיך האלט אונ צוכהייט אונ׳ טאג גוטן איינם צו שטאמען אויס דיר ווערן די הבן קינדר זאלסטו מיר
לירונג דיין זאלסטו דש אונ׳ טרטרוך די צו הער מנדרי די פר היטונג איין צו דיר אוך אונ׳ מנדרי אייגר פון אב דיך
איין אונ׳ (ועטרת) קרון איין אונ (חן) פון בהעפטונג אין (לוית) קאפף דיינם צו געבן ווערט די קעל דיינר צו
(לא גוט שטעלן צו היטן דיך ווערסט דו ווען פרוכבארן ווערסט דו (תנוב) גרייזקייט איין אונ ערבן ווערסט דו קרון
ווייטר דר זירויבן לייט אלי דען גנבים דר גזעלשאפט די ווערדיג אום פר (תתעב) שטעלן זאלסט דוס ניט (תגנוב
לערן אונ׳ (ואלף) חכמים די צו זוג גרעכט זי אוך אונ׳ מעשים דיין ליהר פון (קשט) זיינגן אונ׳ פרנוקן פון דיך
מיר איט קריאן פר ווענ מיר די פון פערן דיך זיינן לעבן דש מיז די ווערקן זי די צדקה פון פרוכט די שטעג מיר
שלעג אונ׳ (ואהבות) גיריכט בירייט מיז עס ביז מייטל זי הבן הערלן מירם מין אונ ברענגן זי (דולקים) לעבן
מיר ניט אין בלייבט עס ליבשאפט מיר מיז דש חבר זיינס אונ מייכם לויטן קריג זענדן זי לייבר מיר צו (לגויתם)
איין קומט עס לעבן מיר אונטר מיז אונרעכט מייטל דען ווען איין דאך קומט עס פאנגן זי וואס שפייז שלקהפטיגי
מיט אונ׳ לוקט פר אונ גשטערלט ווערן ווא ברעכניש איר איזן אום (בהיותם) פעלטר די גפאנגן ווערן זי דש טאג
לעלטן לום מיז ווענ מיר ליבן איר פיינט הבן דיא גנבים די מיט טיילן דא די לעבן איר זי ברענגן פאר אונהייליג
מיר אין גפאנגן ווערסט ניט דוס די גאמרכט זיינ שטעג קרומי אין גין דא די גרעכט ניט אך אונ׳ נמרהייט מייטל
פעכדיג פיר טאך טיין אונ׳ בינאלן פעכטיג פינך אין זי אוזן אין טעכטן אונ שקם איין גבן זי ווען מיז דין מיר על
אונ׳ ווען זי עס ניט פאר אעגן ווערן זי פר קויפט פר איין קנעכט דרום

צָרִים לְעִמְקֵי שְׁאוֹל קְרוּאִים פּוֹעֶרֶת לִבְלִי חוֹק בָּאִים עֲצֶבֶת נוֹתְנִים וְכוֹשֶׁל מַמְצִיאִים שִׂפְתוֹתֵיהֶם אֶרוֹב דָּם מְמַלְּאִים * נַחֲלַת אִוֶּלֶת יִנְחֲלוּ פְתָאִים מְשׁוּבָתָם תַּהַרְגֵם בְּתַחֲלוּאִים * לֹא תֹאבֶה לַעֲצַת נִשְׂנָאִים כִּי כֶחָצִיר יִמָּלוּ וְכִדְשָׁאִים יְהִירִים אֲשֶׁר בְּרֶשַׁע חוֹטְאִים * טוֹרַת גְּזֵרָתָם מַשִּׂיאִים חֲנֵפִים אֶרֶץ בְּדָם מְטַמְּאִים זוֹהַר שְׁכִינָתוֹ מִתּוֹכָם מוֹצִיאִים וְעַל יְדֵי חֲלָלִים הַנִּמְצָאִים הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחַל מְבִיאִים * דָּם שׁוֹפְכִים בִּשְׁגָגָה בְּלֹא רוֹאִים * גּוֹלִים לְעָרֵי מִקְלָט הַנִּקְרָאִים בַּהֲזִידָם לַהֲרוֹג בְּצֶלֶם בְּרוּאִים אַתָּה תְּבַעֵר הַדָּם לְעֵין כָּל רוֹאִים :

רוֹאִים יִוָּסְרוּ לְהִשָּׁמֵר מֵאַף שְׁמוֹר מִצְוָה וְלַהֶבֶל אַל תִּשְׁאַף חוֹן לֹא תִנְאָף

אֵשֶׁת כְּסִילוּת הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת בֵּיתָהּ הַרְחֵק כִּי נְפָשׁוֹת עוֹכֶרֶת גֶּחָלִים בְּחֵיק מַחְתָּה וּמְבַעֶרֶת דְּרָכֶיהָ שְׁאוֹל וּמָוֶת עוֹרֶרֶת * הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ לְטֶבַח מוּסֶרֶת * וּכְעֶכֶס אֶל מוּסַר אֱוִיל מְיַסֶּרֶת זַעַם מַרְבָּה וְעֶצֶב מְמַהֶרֶת חֲמַת גֶּבֶר וְשִׂנְאָה מְעוֹרֶרֶת טִיף נוֹפֶת בִּשְׂפָתֶיהָ מְדַבֶּרֶת * יוֹם אַחֲרִיתָהּ כְּלַעֲנָה מְמָרֶרֶת כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ

אבן מיין בונד צו מאכן פֿאלן דיא טאמכן אונ׳ אראי זייט די זעלביגן זיידיגר דיא ווערן גירופֿן אין טיפֿנס דז גיהנם דען זעלביגן (פוערת) עש שפאכיט אויף זיין אונד אן טיעור צו מיין שליכדן זי דען זי אאבן טרויארן דיא זייט אונ אבין פֿיכדן זי שטרויבלן מיר אייזר זי האבן פֿון איט ריד צו זוגן אויף בזוט פֿר גיזונג אבר דיא נארן די ערבן מיין נארטייערב דען עזבזייבט אין ראך ניט מיר אידר שפעניקייט דז דר שלאגט זיא זאוף דרום בווייזיג דיך ניט צו מיר פֿייכטזיזי ראט דען (כחציר) אז מיין גראז (יאלו) די ווערן פֿר טניטן (יהירים) די אוטאזיגן די איט שפילת ראיש טון זינדיגן מיר גזרת דיא זיין אויף איר מייאיא אונ׳ מיין זאסט דען זי טוזריגן די ערד אונ׳ זיין וי אטאא אונ׳ הרום אאכן זי דז איך איין זייטרי שכינה פֿון מיר אוי ליך אונ׳ אוס ווילן דידר שלאגני די דא ווערן גפֿונדן אונ׳ אן קאן ניש וויסן ווער זי דר שלאגן האט דא ברעכגן זי מיין קעלבין אונ׳ ניקן זי אין טאל די בזוט פֿר גיסן בשוגג די ווערן פֿר טריבן אין די שטעט די דא הייסן שטעטד דיא נטריכונג אונ׳ ווען זי אוטוויזיג דר שלאגן דען אענשן דר דא איז אשרן בישאפֿן אין פֿורם הקב״ה זאלסט אויז רויאן דז בזוט פֿר אזי לייט דז זי עש זאלן זעהן (רואים) די זעהר ווא׳ן גיטטראפֿט צו זיין גהיט פֿון דעם נארן היט די אלוה אונ׳ גיזאסט ניט צו נרהייט לא תנאף ניט דז זאלשט אוק קייטן (אשת) איט איינר פֿרויא די דא איז איין אויז טרייארן אונ׳ איין אויזוויפֿרן דר וויטר דיך פֿון איר הויז דען זי בטריבט די זילן אין איר טוט הט זיא קוזן דיא דא פֿר ברענן איר וועג גיט אין די גרוב אונ׳ דען טוט זיא דער וועקט כזואר פֿון זכות אוז איין אענש איער עזטרן אונ׳ שטערבן דער איר נאך גיט דער ווערט צו טעכֿטונג פֿון דעם אזאך האות איבר ענטפֿרט אונ׳ איר קעמטיגונג איז אז איין גיפֿט פֿון איינר שלאנג זי אערט איס נארן אונ׳ אייזט זיין טרויארן זיאכט דר וועקן איין פֿיינשטפט נאיטן דען (נופת) אונ׳ זיין רעכט וויב דז ער זי פֿייכט האט איט איר זעפֿן רעט זי זיסי ריד אבר איר זעזטר טאג איז ביטר אז ווראיט זי שפֿרעכט צו אים איין אאן איז ניט צו הויז זי שטיט בייא טאן פֿאר אונד דז גיבעזק דר פֿאר ווען די זייט פֿר בייא גירוף זיבר מיין פֿריינד צו דר פֿר שטענדיקייט די תורה די וייזט דיך רעכט פֿערטיגי וועג די היט דיך איביג פֿר

הממלכה המליכני בנאמיך תוחה לאלהיך ושמך חוק סבא את אמך נאת אמך
אומן ומינקת בך מתעסקים בשכך תחלה כאור דבקים געית שוע
ותתן מפיקים רורשים לצורם היות בן חובקים הושתפו שניהם עמך
עסוקים ונוצרת ונולדת לעתו חקים וכוך והביאוך בברית לחקים *
חבקוך ברכים ושדים מניקים טרף חקיך ונם ומשקים יגיעת עמלם
עמך מחלקים כושר ומוסר מחנכים ומחזקים לשון למורים ודברים
עתיקים מתקנים לך ענו גלה השיאך זוקקים נושאים פלל עבורך ולא
זועקים סמכם במאכל ובמשתה ובתפנוקים * ענדם בכסות נקיה
בהשוקים פני לגערתם לבל יהו מצוקים צפה למוסרם ולא תרדוף
רקים קים כבודם ומוראם מתקים רבות אורך ימים ומעון מנוקים
שום לכבודו ולמורא נוזר ומקים תחת כן יהודוהו מלכי ארקים *

ארקים ונבוהים יסד בפצח קבל מורא ואל תעיז מצח חון לא תרצח

תוכחות אהוב ומוסר יראים שמור והזהר מפתוי חטאים רגליהם
רצים ולרע מובאים קשר קושרים להפיל דכאים צדים

קיניגרייך (הממלכה) דש קיניגרייך מאך קיניג אין מיך (בנאמיך) טו דו האשט גירעט דענן ווערטשט זוכה זיין לו דר לעכנגן
דיין טעג (כבד) עהר דיין פאטר אונ אוטר (אומן) דיין פאטר דר דיך האט דר צוגן אונ דיין אוטר די דיך האט
גזויגט אונ איט דיר זיין זיא אונ גנגן זי פלגן דיך פאר איט עטין דר נאך אן צו בטט אונ בהעפטן דיך דאז איך זי בטן
צו דעם לערנן זי הבן תפילה גטאן צו מיר בשעפר דז זיא לן מיין זון האלן זי זיין שותפים איט הקב״ה אן דיין ווערן
גבארן דוא בישט מין ווארדן ביט אפן אונ גאמוכן צו לייט דר גוען די ניין חדשים דען הבן זי דיך גאמכט זוכה
זיין דש זי דיך האבן גבראכט צו מקיים זיין געווען ברית פון אברהם אבינו (חבקוך) זי הבן גיהלט דיך די קניא דיינר
פאטרש אונ די בריסט דיין אוטר הבן גיזויגט דיך דיין גועלטי טפייז הבן זי געספייזט אונ גטרענקט דיך איר אימקייט
אונ ערבט הבן זי גיטיילט איט דיר אין רעכט פערטיגי טטראף זי הבן גווייזט דיך אונ גשטרקט דיך זי הבן דיך געלערנט
תורה די ריד פון הקב״ה דיך זיין אלט אי די וועלט איז ווארן בטאפן זי גרייטן דיר אן צו געבן איין ווייב דר צו זיין
זי דיך טיקן זי הבן אויך גבעט אום דייני ווען צו גאט דש דיר קיין ביז זאל איבר פארן דרום אונטר צען זי אויך
איר אלטי טעג איט עטן אונ טרינקן אונ נעכטטיקייט ביקליידט זי הויאליך איט לושט אונ קער דיך דרום ווען זיא דיך
אן טרייאן דז זי זיך ניש אלער זיין צו גאיר טטראף אונ גיא ניט נאך צו עפקייט זיא אקיין איר עהר אונ איר פארכט
אז דאז זיין די גזעץ דען ווערטש ווארן טעג אונ פון וויל דו ווערשט ווערן גערייניגט גלייך איר כבוד אונ פארכט צו
דעם כבוד איר פארכט פון הקב״ה דה פיין וסך גביט אונ׳ איז צו אקיים דרום אויך האבן איין גלורט אלי פון לקר
דר ערדן דאז זי הערטן דז הקב״ה גביט אויף די כבוד אונ׳ אורא פון דען לייטן אונ ניט גביט עבן ווא זיין כבוד איז
טו איך אך אובן גשריבן האב (ארקים) די ערד אונ די הוכי היא ער האט גיגרונד פעטט (בפצח) איט איני ריד
אכ פ״ג זיין פורכט אונ׳ שטרק ניט דיין שטירן קיגן אים (לא תרצח) ניט דוא אולשט אורדן (תוכחת) הקב ליב די
טטראף פון די גאטש פאריכטיגי אונ זייא גאיט אונ גווארנט פון צו לאזן דיך איבר רדן פון די זינדיגי דען איך
פיס די לויפן אונ ברענגן דיך צו דיין ביין זי

פּוֹרְעִים עֲבֵרוֹת יוֹבְלוֹ וּבְרוֹגֶז שִׁבְעִים * פּוֹקֵד עָוֹן אָבוֹת עַל שִׁלֵּשִׁים וְרִבֵּעִים : צוֹמֵת לַבְּקָרִים כָּל רִשְׁעֵים חזן קַנּוֹא וְנוֹקֵם וְקוֹבֵעַ קוֹבְעִים רוֹאֶה וְצוֹפֶה טוֹבִים וְרָעִים קהל שְׁמוֹר וְהִזָּהֵר מֵאֶרֶץ פְּגָעִים * תַּחַת תִּירָא מִלִּשָּׂא לַשָּׁוְא שֵׁם תְּמִים דֵּעִים :

תְּמִים דֵּעִים דִּבֵּר בְּקָדְשׁוֹ וְהִזְהִיר עַל מוֹרָא מִקְדָּשׁוֹ חזן זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ

תַּשְׁלוּם כָּל מַעַשׂ וּגְמַר מְלָאכָה שַׁבַּת מְנוּחָה וְקִדּוּשׁ בְּרָכָה * רֶגֶל לְהָשִׁיב וּלְמַעֵט הֲלִיכָה קְרוֹא עֹנֶג וּלְכַבְּדוֹ כַּהֲלָכָה * צַעַר תְּחוּמָיו אַלְפַּיִם לְיֵלְכָה פְּסִיעָה גַסָּה בּוֹ בְּלִי לַהֲלָכָה עֵרֶךְ הֲכָנָתוֹ בְּשִׁשִּׁי לְעָרְכָה סְעוּדוֹת שָׁלֹשׁ מִצְוָתוֹ עֲרוּכָה נִכְפָּל בְּלַחְמוֹ לַעֲנוּגָה וְרַכָּה * מִמָּרָה נִתַּן כְּדָת וְכַהֲלָכָה לְאוֹת הוּשַׂם עָלָיו לְסָמְכָה * כִּי לְשִׁשָּׁה מְלַאכְתּוֹ נֶעֶרְכָה יְצִיאוֹתָיו וּרְשׁוּיוֹתָיו בְּלִי לְהָפְכָה טוֹרֵחַ מַשָּׂא בּוֹ לְהַשְׁכָּה * חִלּוּל מֵזִיד לִסְקִילָה לְמָשְׁכָה זְכִירָה וּשְׁמִירָה עָרֵיוֹת תְּנוּכָה וּמֵעֵין הָעוֹלָם הַבָּא מִתְקוֹ לְהֲנָכָה הַנּוֹצְרוֹ יִנָּצֵל מִשָּׁלוֹשׁ מְבוּכָה דִּין עָנְשׁוֹ וְאַזְהָרָתוֹ חֲתוּכָה גְּמוּל מַשְׂכֻּרְתּוֹ מֵאִתִּי תְּמוּכָה בֵּינִי וּבֵין אוֹם הַמְבוֹרָכָה אוֹת שַׂמְתִּי כִּי לִי הַמַּמְלָכָה הממלכה

זי וואָרן גאָנדרט זי הבן פֿייכד טטראָך אונ׳ פֿר שטערן זי זי טראָגן דען גריס צאָרן פֿון הקב״ה אונ׳ זיין וואָס זיין צאָרן אין גיהנם ער גדענקט איר זינד פֿון די דאָ טאָערן בייאָ זיינס נאָמן אויך דאָט דריט אונ׳ פֿירד גבי רד (צוואת) ער פֿר טנייד אַלי אָרגן די רשעים ער איז נייד צו זיינס הייליגן נאָמן אונ׳ איז זיך נוקם (וקובע) אונ׳ רויבט אין די נשאה ער זעהט אונ׳ זגט גוטי אונ׳ בייזי זייא גיהיט אונ׳ גוואָרן פֿון אַלזן דר בייזי בגעגנים אונ׳ איט דער קללה צו גדענקן דען נאָמן פֿון הקב״ה דר דאָ איז גאַנץ איט זיין דעה (תאים) הקב״ה דר איז גנץ איט זיין דיעה דר האָט גרעט אין זיין הייליקייט אונ׳ טאָן וואָרנן אויף פֿאָרכֿט זיינס הייליגן טבת (זכור) גדענק צו הייליגן דען טאָג פֿון שבת (תשלום) אז דאָ אויט וואָר אַלי ווערק אונ׳ אַלאכה אָם שבת רואָ אונ׳ אַך (קידוש אונ׳ ברכה) אויף אַן קער ווידר דייני פֿיס אונ׳ איכר דיין גאַנג דוא זאָלשט אים הייטן דער גיזענפֿטי טאָג אונ׳ עהר אין אז די הלכות זיין (צער) דר טריט פֿון זיין גיאַרק צו גין איז צוויא טויזנט איילן אונ׳ ניט גיא גנך אָם שבת פֿרייטאָג ריכֿט אַן וואָס דוא דארפֿסט אַלצו גרייטן אויף שבת זיין אלוה אין אַן צו ריכֿטן אין איט שלש סעודות עז וואָר צוויאָ פֿעכדיג זיין טפייז צו די גיזענפֿטן ישראל אין די תורה וואָר גיגעבן איז וואָרן גיגעבן דער שבת אין (ארה אז איין רעכֿט אונ׳ הלכות זיין צו וויסן דס הקב״ה האָט זיין אלאכה אַן גריכט צו זעקט טאָג דרום האָט ער גבאָטן דען שבת צו היין איין לייבן דרויף אונ׳ דרויף זאָלאַן זיך (סואך) ווייאַ זאָל ניט פֿר געסן וויא די חכאים הב געהייסן נים צו טראָגן אויט. איינר גם אודר הויז אין דס אנדר אונ׳ זאָל פֿר איידן צוטראָגן איין טאָערן לשט דערן אין פֿר טוועכט אונ׳ טוט באַזיד איין אלאכה דען זאָל אן פֿר טייכן דאָט וואָרט פֿון (זכור) אונ׳ דאָט וואָרט פֿון (ט אור) הבן זי אויף איין אאָל פֿר נואן איט איר אורן אונ׳ זיין זיסקייטאיז גלייך צו עולם הבא דער אין היט דער ווערט בשיראָט פֿון דרייא אַרלייא צרות פֿון דיוויא טאָג די דאָ ווערן זיין (ביאות האשיח) אונ׳ פֿון דער אלחאה פֿון (גוג ומגוג) אונ׳ צון גיהנם זיין עונט אונ׳ פֿר ביטונג פֿון איר איז עט וואָרן גשניטן פֿרעכֿט הקב״ה אך זיין לון פֿון איר ער איז (תאכה) אונטר צעכט צווישן איר אונ׳ צווישן דען גיבענטשטן פֿאָלק. ישראל אי עט אין לייבן דס צו איר איודס קיניגרייך

ולבנה נוטלים פעולת תבנית מזלים עצבי שדים עולים * סוגרים
להם ואליהם מתפללים נותנים להם עולים * משתחוים לכוכבים
ומתהללים לאוב ולידעוני לבם ופעלים כי לא יועילו עמלים יצעקו
אליהם ואינם נצולים טחו עיניהם ולבותם סכלים חמנים קרואים
ואינם משכילים זנוחים תעובים ואיטים ולא יועילים * וחלק יעקב
יוצר הכל אל אלים המון מים נותן ונשיאים עולים דברו מקים ועצתו
ישלים גוער בים ויהמו גלים בו תדבקון ועדיו היו מיחלים אויביכם
יפיל חללים :

חללים אפיל כי שוכחי השם השמר פן תכשל ותאשם חזן לא תשא את שם

אמתי שמו המפורש בשבעים בו נוסדו ארצות ונטעו רקיעים גבולות
ארץ ורוחות מרבעים דבקו בחותמו היות נקבעים הוזכר על הים
ונעשה בקיעים ועל המים אל הכבוד הרעים * זכר קדשו בו ירוצו
נושעים חוצב להבות ומפוצץ סלעים טהור עינים מראות רעים
יצוריו ובוחן בכל עתים ורגעים כלות בחימה בו נפשעים * להביא
שבר לחטאים ופושעים מפירי חוק ולשקר נשבעים * נלכדים
בעונם ובזדונם נתבעים שונאי תוכחות ומוסר פורעים

(פעולת) די ווערק אונ׳ גישטאלט די (איזות) דיא ברעכגן אויף שטיק דיא בוקן אונ׳ בעטן צו דיא זיגעבן צו דיא פֿון
מיר בעטטן זי בוקן זיך צו די שטערן אונ׳ לובן זי (לאוב ולידעוני) הבן דיא מיר הערץ אונ׳ ווערק אונ׳ מיר באיאונג
העלפֿט דיא ניקש דען וויילן מיר ווערק מיז ליטר ביטוך גווען זי טרייאן צו דיא אונ׳ ווערן ניט בטראט (טחו) דיא
זייני פֿר קלעבט מירי אויגן אונ׳ מיר הערצר זיינן פֿר מיערט (חמנים) די זוני בילדר דיא רופֿן אן די גרייזבה אונ׳ פֿר
און ווערדי גטה (זנוחים) די פֿר לאזינה אונ׳ פֿר און ווערדגטיה פֿר שטאמטה אונ׳ העלפֿט זי ניקש אבר דט חלק פֿון
יעקב איז הקב״ה דער אלי דינג האט בטאפֿ: אונ׳ איז גאט איבר אלי געטר ער גיבט די ברוואונג וואשר אונ׳ ברענגיט
אויף די וואלקן ער איז (מקיים) זייני ריד אונ׳ זייני ראט ער טוט גענכן (גוער) ער טרייאט אן דט ים דא ברואן זיין
מינדן אן מיט זייט מייך בהעלפֿטן אונ׳ צו מיט (מיחלים) זייט האבן ער ווערט מייער פֿיינד אמבן פֿאלין דר טלאגינה
(חללים) דר טלאגן מיך וויל אמבין פֿאלין די פֿר געטן איין נאמן זייא גהיט דו דו ניט ווערשט טרויבלן אונ׳ ווערשט
שולדיגן לא תשא ניט שווער ביים זיינם נאמן (אמתי) דער ווארהאפֿטיגר (שם המפורש) דו איט מיט איז
וואורן גיגרונד פֿעסט היאל אונ׳ ערד די גאמרק פֿון דר ערד אונ׳ דיא פֿיר זייטן דר וועלט איט דעם שם האט ער פֿאר
חתאמת די וועלט אונ׳ זיא בהעלפֿט דעןשם האט גדרבט משה רבינו ביים דעם אער איז עז ווארדן גשפאלטן אונ׳ דא
איט ער האט גשטוראט די וואסר איט גדעכטנים זיין הייליקייט זיא לויסן אונ׳ ווארן גהאלפֿן (חוצב) ער האקט אויז
פֿלעסן פֿייאר (ומפוצץ) אונ׳ צו ברעכט די פֿעלזן זייני אויגן זיין ריין פֿון צו זוגנדו בויז זייני בטעפֿנים ער אז לייט פריבן
אונ׳ פֿלי אויגן בליק ער פֿר דערבט איט זיין צארן די איסטעטר אונ׳ איט דעם טקער בלאזט דע: לון צו די זינדיגר
דיא דא פֿר שטערן דש גזעץ אונ׳ שווערן פֿאלט זיא ווערגיסגן איט מירי זינד אונ׳ אום וויזן מיר אוטוויזדקייט
זיא (נתבעים)

אֶרֶץ עָשִׂיתִי וְאָדָם בָּרָאתִי בְּרִיחַ וּדְלָתַיִם לַיָּם שַׂמְתִּי * גִּלִּיתִי שַׁחַר
וָנֶשֶׁף וּבוֹקֶר צִוִּיתִי דֶּרֶךְ לַחֲזִיז קוֹלוֹת פִּלַּגְתִּי הָאוֹר וְהַחֹשֶׁךְ בִּמְקוֹמָם
שִׁכַּנְתִּי וְהָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ לִכְבוֹדִי יָצַרְתִּי זְרִיחַת מַזָּרוֹת בְּעִתָּם הוֹצֵאתִי
חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִשְׁטָרָם שַׂמְתִּי טוֹפְלֵי שֶׁקֶר בְּשֶׁטֶף הֶאֱבַדְתִּי *
יוֹרְדֵי בִקְעָה לְשׁוֹנָם בָּלַלְתִּי כְּדָרְלָעוֹמֶר וְעוֹזְרָיו הִכֵּיתִי לְעֵמֶק שָׁוֵה
לַיְלָה חִלַּקְתִּי מוֹרִיָּה עֲקֵדַת יָחִיד רָאִיתִי נֶדֶר נָדַרְתִּי בִּי נִשְׁבַּעְתִּי שַׂר
אֵל מַלְאָךְ בְּעֶזְרוֹ הָיִיתִי עִמּוֹ מְדַבֵּר לְרוֹדְפוֹ וְהִזְהַרְתִּי פַּתְרוּסִים בְּעֶשֶׂר
מַכּוֹת מָחַצְתִּי צִבְאוֹתֵיכֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם גָּאַלְתִּי קָרַעְתִּי יַם סוּף וְאֶתְכֶם
הֶעֱבַרְתִּי רְאִיתֶם בְּעֵינֵיכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי שָׁדַדְתִּי מְזַנֵּב וְחֵילוֹ הֶחֱלַשְׁתִּי
שַׁבַּת קֹדֶשׁ לָכֶם הִנְחַלְתִּי תִּרְגַּלְתִּי וּבְכַנְפֵי נֶשֶׁר נְשָׂאתִי תּוֹקֶף שָׁלוֹשׁ
מַתָּנוֹת לָכֶם נָתַתִּי :

נָתַתִּי לְךָ תּוֹכָחוֹת מוּסָרִים הִשָּׁמֵר לְבַל תַּטֶּה אֲשׁוּרִים: חוּץ לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
תַּעְתּוּעִים הֵמָּה מוּסַר אֱוִילִים שַׁחַר אֵין לָמוֹ וְלֹא מוֹעִילִים רוֹעֶה אֵפֶר
לִבָּם חֲתוּלִים קֶצֶף מוֹסִיפִים וְחֵמָה מַגְדִּילִים צוּרַת חַמָּה וּלְבָנָה

איך בין גאט דיין גאט (ארץ) איך האב בשאפֿן דיא ערד אונ' דען מענטשן איך טוא אײן טיר פֿר דאס ים אונ' פֿר ריגל
עס דאז עס ניט פֿר פֿליסט דען עולם וען עס קומט אלז וועקט טעות איך גביט דאז איך ווייזט דר מארגן שטערן אונ'
דר אובנט אונ' דיא מארגן שטונד איך טייל מיין וועג צו די וואלקן דאז זי גין אונ' שעפֿן וואסר אויז דען ים אונ' דינרן
דש ליכט אונ' פֿינסטרנוס איך גביט צו רומן אן זיין שטאט אונ' דיא ערד איט מיר פֿר תילונג האב איך פֿון איינם כבוד
וועגן בשאפֿן (זריחת) די שיינונג (מזרות) דר מזלות דיא איך אויז מין מירי לייט אונ' דיא גזעץ פֿון הימל אונ ערד
האב איך (משטרם) מיר געוועלטיקייט גישטעלט די דור האבול (טופלי) די זיך ווארן בהעפֿטן צו ליגן דיא האב איך
טון פֿר פֿליסן אונ' די דא וואונטן אין דר וויזן פֿון בבל דיא האב איך מיר שפראך פֿר מישט (כדר לעומר) אונ' זייני
העלפֿר די האב איך גשלאגן אונ' די נכט האב איך צו טיילט דא אברהם אין נאך יאגט איך האב גיזעהן דז אברהם וואלט
זיין איינגן זון בינדן צום קרבן אויף הר המוריה דען טעט איך מיין נדר אונ' שוואר בייא איר זי איביג ניט צו פֿר לאזן
אונ' יעקב דר (שר) הערשט איבר דעם מלאך איך וואר מין זייער הילף איך האב אזהיר געווזן צו לבן דר אים נאך
יאגט דז ער אים קיין בייז ווארט זאל געבן (פתרוסים) דיא מצרים האב איך גוואונט איט צעהן מכות אונ' אייער בשער
אם ליטערן טאג האב איך אויז גילוזט זיא איך האב צו ריסן דז ים אונ' האב איך אייך איבר פֿארן מיר האט עז גיזעהן
איט אייער אויגן דז איך עז האב גיטאן (שדדתי) איך האב פֿר וויסט עמלק דער אייך אב שניד די אילה אונ' זיין הער
(החלשתי) האב איך גשוועכט דען הייליגן שבת איך טוא אייך אלין ערבן (תרגלתי) איך האב אייך גפֿירט אונ' האב
אייך גטראגן אזו בחענד אז אין אדלער דרייא שטרקי מתנות האב איך אייך גיגעבן דז וואר דר אן אונ' דר ברונן אונ'
די וואלקין (נתתי) איך האב דיר געבן דיא תורה דיא דא איז מייטלשטראף אונ' אונטר ווייזונג זייא גהיט דו דוש
ניט גייגשט פֿון דיין טריט לא יהיה לך עס זאל ניט זיין צו דיר פֿרעמדי געטר (תעתועים) פֿר איררונג זיינן זי אונטר
ווייזונג דר נרהייט (שחר) קיין פֿארשונג איז צו זיא אונ' העלפֿן ניקש ער ווירדט זיך איט אש איר הערץ (חתולים) זיין
פֿר נארט זיא פֿר אערן דען צארן אונ' גריסן דען גרימצארן (צורת) גשטאלט פֿון דער (חמה ולבנה) נעאן זיא דאס

פעולת

פְּחָדִים תּוֹמְכֵיהֶם מְאַשְּׁרִים וּבוֹזֵיהֶם מְלַפְּדִים :

מְלַפְּדִים לַפִּידִים וּבְרָקִים נוֹגְהִים בְּתִתּוֹ קוֹל עוֹז מִשְּׁמֵי גְבוֹהִים חוֹן וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים

תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ כְּרוֹנָג נְמַקִּים * שָׁחוּ גִּבְעוֹת עוֹלָם הַמְצוּקִים * רַבּוּ רְעָמִים וְגָבְרוּ זִיקִים קוֹלֵי קוֹלוֹת מְשַׁנִּים וְחֲזָקִים * צִפְצוּף הַדִּבּוּר כְּנִצּוֹצֵי בְּרָקִים פַּטִּישׁ מְפוֹצֵץ סְלָעִים נִקִּיקִים * עוֹרֵךְ אַחַת וּשְׁתַּיִם מִתְחַלְּקִים סוֹד יְרֵאִים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִים נוֹתְנֵי קוֹל שׁוֹפָר מִתְחַזְּקִים מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהַכֹּל שׁוֹתְקִים לְעַמּוֹ הִנְחִיל מִדְּבַשׁ מְתוּקִים * כּוֹשֶׁר אֱמוּנַת עִתִּים חֲשׁוּקִים יְדִיעַת חוֹסֶן וִישׁוּעַת נְזִיקִים * טַעֲמֵי חָכְמָה וָדַעַת מְפִיקִים חֻנָּם נִתְּנָם גּוֹזֵר וּמֵקִים זַכִּים בְּמַתָּנָה לְבוֹרְבֵּקִים * וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים וְחִכּוֹ מַמְתַּקִּים הִשְׁמִיעַ אָנֹכִי בְּרֹאשׁ פְּרָקִים * דֶּרֶךְ בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּמַיִם עֲמוּקִים גִּבּוֹר נִגְלָה וְנִלְחַם בִּמְצוּקִים * בְּתִתּוֹ בְּסִינַי דָּתוֹת וְחֻקִּים אָז כְּרַחֲמָן נִגְלָה מְשַׂחֲקִים :

מִשְׁחָקִים הַבָּרֶקֶת נוֹגְהֶיךָ וְהִשְׁמַעְתָּ לָעָם בְּמֵהֶיךָ הוֹן אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶרֶץ

היטר די ווערן בשעראט ווערן פֿאר אלי ליד (תואליהם) מיר אונטר לייכר זי ווערן גשטערקט אונ' מיר פֿר שאטעהר (אלפֿרים) דיא ווערן פֿר ברעכט (אלפֿרים) זי וואורן ברעכן ברעכט דר אונ' די בליק וואורן לייכטן דאז דו גיבשט שטארקי שטיק פֿון די הוליתיאל (וידבר אלהים) דאז ער וואר רידן גאט (תחתיות) די אונדרשט ערד זי וואר לו גין (כרונג אז איין וואקס (שחו) זי וואורן זיך בוקן פֿר אורא די הוכן ערג די דא זיין די גרונד פֿון דר וועלט : זיא וואורן זיך אערן די דונר אונ' שטארקן זיך (זיקים) די בליק אלרייא קולות ווארן זיך אשנה אונ' שטארקי (צפֿצוף) דיא ריד פֿון הקב"ה די פֿינקלטן אז די בליך (פטיש) אז איין האמיר דר דא לו ברעכט איין פֿעלזין לו פֿיל שטיקר אזו אויך הקב"ה אן ריכט איין ריד דא ווערט עט גשיילט לו צוייא בזואר דיא תורה מיז לו פֿאר שטין אונ' לו לערנן אין פֿיל ארלייא גשטאלט עש וואורן דר פֿון גיהערט סודות די דא וויסן זייני פֿערכטר אונ' לו רעכטי אשפטיק זי וואורן געבן שטרקי שטיקרט שופֿר אשה דער וואר רידן איט הקב"ה אונ' אלי ישראל שוויגן לו זיינס פֿאנק ער וואר ערבן די תורה דיא דא איז זיסר וועדר האניק די רעכט פֿערטיגן אונ' גלושטיגן שטה סדרים איין טדר דש רעט פֿון דיא אלות די דא בלאנגן דיא זאכן דז פֿון דר ערד וואקסט אז די אלוה פֿון (אעשר תרואה ביכורים חלה) דז דר אענט גלויבט אן הקב"ה ער ווערט אים אערגעבן אז ער אוגאטט ווילן גיבט דר אנדר סדר רעט פֿון דיא אלות די דא הענגן אן דר לייט אן (שבת פסח שופֿר יום כפור) דר דריט סדר רעט פֿון ווייבר זאכן וויא אנזיי זאל אקדש זיין אונ' כתובת דז אן איט איכן קינדר האט די אין ירטן דער פֿירד סדר רעט פֿון די אלות דז אייכר דען אנדרן קיין שאדן טאן זאל אונ' ווען ער איט איין שאדן טוט וויא אן אים הועלפֿט אידר דר לו דער פֿינפֿט סדר רעט פֿון דיא איילייגי קרבנות די אן איט גרוטי חלאה אוז טונטר טייידן ווערכט קרבן כשר אדר פסול איז דער זעקשטי סדר איז פֿון טומאות אז נידה אדר זב סדר אתים אדר שרצים דיש כלים אן רירן דיא אלי אלות האט הקב"ה געבן אוס זוכשט לו ישראל דיזיך אן איט ב' העבֿטן דיזיין אלי לושטיג אונ' זיט לום גוואן ער הט אאכן הערן לון ערשטן דען דיבור פֿון אנכי דען דא ער האט גאכט טיין וועג אין די טיפֿי וואשר הט ער זיך בוויזן אז איין גיבור דער דא אלחאה הלט איט די אלרים די דא האטן ישראל גלוואונגן אונ' דא ער גאב די תורה אויף הר סיני דא הט ער זיך בוויזן אז איין אלטר דר בראיגר ראש ישיבה דרום הט ער אן גיהובן אנכי איך בין דר וועלביג דען דו האשט גזעהן בייא דען ים אונ' דענק ניט דז לווייא ה"ו זיין איין היאל (בשחקים) פֿון די היאל (הברקת) דו האשט דער לייכטי איט דייני בליך אונ' האשט אאכן הערן לו דעם פֿאלק (כאהיך) די דיינר פֿר לגן אנכי יי' אלהך

כַּבִּירִים וּפָתְחוּ וְעָנוּ כָּל הַיְצוּרִים יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים : חזן
וַיִּשְׂמְחוּ כָל הָעָם בְּשִׂמְחַת אִמְרֵי נֹעַם וְנִתְמַנֶּה צִיר הָעָם וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם :

כוונת הפייטן לזכור כל עשרת הדברות ובטרם הזכירו הדיבור יוריע קצוות תלתלי דיניו בשרתי בתים והקרים בפסוק וירד משה ופסוק וידבר אלקים ובו כלל שבח בלולות עשרת הדברות ובחרוזות ובסוף הדברות חתום שמעון בר יצחק חזק

וּבְכֵן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם

אַלּוּף מְסֻבָּל בְּהוֹד אֲפוּרִים בְּיָדָיו גְּלִילֵי זָהָב חֲמוּדִים גָּרוֹן עָנוֹק לָשׁוֹן לְמוֹרִים דְּבָרִים רְבוּרִים כְּאוֹפָן שְׁקוּדִים הַמְּשׁוּלִים * לִשְׁלוֹשׁ מַשְׁקִים נֶחֱמָרִים וּבִפְחוֹת שֶׁבַּכֵּלִים נִשְׁמָרִים וְעוֹמְרִים זוֹנְחִים הַגָּבוֹהַּ וְלַנָּמוּךְ יוֹרְדִים חַיִּים וּרְפָאוֹת לְמוֹצְאֵיהֶם מַעֲמִידִים טוֹהַר בַּעֲלִיל שִׁבְעָתַיִם מְנֻקָּרִים יְקָרִים מִזָּהָב וּמִפְּנִינִים נֶחֱמָדִים כָּל חֲפָצִים לְנֶגְדָּם בַּל נִמְדָּדִים לֶקַח טוֹב וּמוּסָר מַגִּידִים מְתוֹק וּמַרְפֵּא לַעֲצָמוֹת וְגִידִים * נְתוּנִים מֵאֵשׁ וְכָאֵשׁ יוֹקְדִים * סַם חַיִּים לְבָהֶם מִתְכַּבְּדִים עוֹזְבֵיהֶם עוֹזְבִים וְחוֹבְקֵיהֶם מְכַבְּדִים פִּלְפּוּלָם בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִתַּלְמְדִים צוֹרְפֵיהֶם מוֹשִׁיבִים בֵּין נְגִידִים חזן קוֹנֵיהֶם לְחַיֵּי עוֹלָם עֲתִידִים רַב טוּב הַצָּפוּן לַחֲסִידִים שׁוֹמְרֵיהֶם יוּצְּלוּ מִכָּל פְּחָדִים

אזו בשעה גאב דער גיבט צו וייננ פאלק רעכט פערטיגי גרעכט אונ׳ זיא פרייאטין זיך אז דש פאלק איט די פרייד דער זימי ריד אונ׳ ער וואר גיטעלט דער באטנדו פאלקט אונ׳ ער נידרט משה פון בערג צו דעם פאלק

וּבְכֵן אונ׳ דען וואר נידרן משה פון בערג צו דעם פאלק :

אַלּוּף דר צערנר משה רבינו דר וואר גיגורט מיט צאדונג אונ׳ מיט שונהייט דר תורה אין זייני הענד ברעכט ער די צוחות די דא זיין צוסטיגרן ווערדר גאלט אונ׳ וועלגרן פיל גוטט אין דען עולם מיר צערנן לירט אין אעכטן אז מיין הלז באכד צו דר קעלן מירי ריד דיא ווערן גרעט אז אערן זיא גבלעך אמלט איין איטזיכש וואו עש הין געהערט אונ׳ זי זיין אמרן גגליכן צו די בעשטן דרייא גטרעקך די אין עולם זיין צו וויין אונ׳ צו השניק אונ׳ צו אילך דרום הז די דרייא אלייא ניט קענן צוג דוימרן אין ח בה כלים נייארט אין אירדנה כלים האלטן זי זיך צום בעשטן אוו אויך די תורה די בלייבט ניט עש זייא דען בייא דען לייטן די זיך שפל האלטן אך איז די תורה גגליכן צו וואסר די דא זיך פון הויכן אורט אין די נידר אז צאוט דיא תורה שטין די (גיאיק) אונ׳ איז הייא די זיך שפל אונ׳ דעאוטיג האלטן צו דעם דער זיא ליכרט איז זי איין היילונג אונ׳ איין לעבן זיא איז ריין אער אז איין זילבר דז זיבן אמל אין דען טעסט איז גאוען די זיין ווירדיגר אז גאלד צוסטיגר ווערדר גים גאלט אלי די חפצים בגערליכי אכן גלייכן ניט קיגן איר אין גוטי צערנונג אונ׳ אין טטראף זי טוט פר קירדן זי איז איין זיסי היילונג צו די ביין אונ׳ אדרן זי זיין אמרן געבן די דברי תורה אויז דעם פייאר אונ׳ ברענן אך אז איין פייאר צו דען דיא זיך איט עהרן די זיין צו זי איין קרויט דז צעבן זיא פר צאזן איר פר צאזיר (וחובקיהם) אונ׳ דיא זיא האלטן דיא עהרט זי דרייא צעהנגטלט אווערט געלערנט איט פילפול (צורפיהם) די זי לייטרן דיא ווערן געזעלט צווישן דיא הערן דיא זיין בירייט צום איביגן צעבן אונ׳ ווערן זוכה זיין צו דעם פיל גוטט דש איז גר באהלטן צום הבא צו דיא חסידים איר היטר

שִׁבְטֵיהֶם וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלוֹתָם :

אֲזַי בַּשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת בּוֹקְרוֹ מֶלֶךְ בִּמְסִבּוֹ הוֹפִיעַ בִּיקָרוֹ רִבּוֹתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאַן מְשַׁנְּנֵי פְאֵרוֹ
וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וְהִזְרִיחַ אוֹרוֹ קוֹלוֹ בְּכֹחוֹ וְקוֹלוֹ בַּהֲדָרוֹ רוּחַ סְעָרָה עוֹשָׂה דְבָרוֹ
וְעָנָן כָּבֵד כִּסָּה עַל הָרוֹ וְהַצּוּרִים נִתְּצוּ הָרִים בְּעָקְרוֹ הוֹלֵךְ וְחָזֵק קוֹל שׁוֹפָרוֹ חוֹצֵב לֶהָבוֹת
אֲרָזִים בְּשִׁבְרוֹ קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּרוֹ וְכֻלּוֹ אוֹמֵר כָּבוֹד בִּפְאֵר דְּבִירוֹ

מִתְפָּאֶרֶת הָיִיתִי בְּיוֹם חֲתוּנָּתִי הִנֵּה בָּא קִצִּי וְהִגִּיעַ עִתִּי * לְהוֹדִיעַ יָפְיִי וּלְהַגִּיד תִּפְאַרְתִּי יֵצֵא טִבְעִי וְתִתְעַלֶּה חֶפְצִי יָדְעוּ הַכֹּל מַה מְּלַאכְתִּי צֶדֶק וּמִשְׁפָּט בְּתוֹךְ נְתִיבָתִי עוֹמֶק חָכְמָתִי וְסוֹד בִּינָתִי יָבִינוּ שְׂכָרִי עָנְשִׁי וְאַזְהָרָתִי עֶרֶךְ שֻׁלְחָנִי וְסָגֵר מִסְגַּרְתִּי * תִּקּוּן אֶצְבְּעוֹתַי וְרֹב פְּעֻלָּתִי כִּי עַד עַתָּה בַּמְּרוֹמִים שָׁכַנְתִּי * וְהַיּוֹם בְּאָדָם מַתָּנוֹת לָקַחְתִּי : צִיר אֱמוּנִים נִתְעַלָּה בִּבְחִירִים כְּצִנַּת שֶׁלֶג בְּיוֹם קְצִירִים חָכָם עָלָה לְעִיר גִּבּוֹרִים וְיוֹרֶד עוֹז מִבְטָחָהּ הַהֲדוּרִים אֲמָרִים נְעִימִים מִפְּנִינִים יְקָרִים וְקִבְּלָם מִימִין יוֹצֵר הָרִים וּצְבָאוֹת קוֹדֶשׁ עוֹנִים וְאוֹמְרִים טֶרֶם נִשְׁמַע אָנוּ שׁוֹמְרִים * וְשָׁמְעוּ מִפִּיו עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וּפָחֲדוּ וְרָעֲדוּ מֵרְעָמִים כַּבִּירִים

אליבות קיגן די שבטים פון יעקב אונ'עס וואר זיך הייליגן דס פאלק אונ' זי ועשן איר קליידר (אזי) דען דא עז וואר
אמורגן אם דריטן טאג (הופיע) דא דר לייבט דר קיניג הקב"ה איט זיין ווירדיקייט אין זיין חופה אויף הר סיני איט
פיל צעהן טויזנט אלאכים די דא דר ליגן זיין שונהייט איט שטים אונ' בליך או טייכן זיין ליבט זיין קול וואר נאך ויינם
כח אונ שונהייט אונ' דר שטורם ווינד וואר טאן זיין ריד אונ' דר שווער וואלקן דר וואר בדעקן זיין בערג אונ פעלז
(כתלו) די ווארן לו שטוסן אונ' די בערג אויז גריסן עז וואר אי לענגר אי שטארקר גין דז שטים ווינט האמרן זיין
שטים דס וואר האקן פלאם פייער אונ טענן בוים לו ברעכן אונ' (יחיל) אכט ליטרן די אדבר אונ אל זיין בשענפטן
זאגט לו אים כבוד אין פאלט זיין שונהייט (אתפארת) איך וואר שין אן טאג איין חתונה שפראך די תורה כון וואר
קואן איין לייט דס איך לאז וויסן איין היטקייט אונ שונהייט עס זאל איין גין איין איכל אונ אידראן זאל וויסן
איין ערבייט דס אייטל לדק אונ משפט איז אין איין שטעג איין חכאות אונ סודות איין פר שטענדיקייט זי זאל
תרייאן איין שכר פון אלות אונ'שטראף אויף איין פר ביטונג די עבירות די אלות די פראויגן זיין אז איין
גריכטר טיש אונ די פר שלאסן זיין די טיף לו פר שטין זיין די ברייטונג אייני פינגר אונ' פיל אייכה ווערק
דען ביז אל הער הב איך גרואט אין היאל אונ הייגט בין איך ווארן גיכואן לו איין אתנה פר די אענשן (ליר) דער
וואר הפטיגרן באט משה רבינו וואר גלובט אונטר דען אויז דר ווילטן לדיקים אז דא איז איין נחת רוח איין
קענבט פון שניא אין טאג דז שניט או וואר ער איין נחת רוח דען עולם דר חכם גינג אויף אין שטאט דר שטרקי
אל אכים אונ'כידרט די תורה לו די בשיכטן ישראל די איז איין שטרקי פר זיכרונג די זאג די דא זיין ווערדיגר או גאלד
אונ ער וואר זי אכטפנגן פון די רעכטי הנט הקב"ה דר דא האט בשאפן די בערג אונ' דז הייליג היער ישראל דיא
אורן ענטפרן אונ זאגן איר וועלן זיין אלות היטן אי זי זאגן זי וואלן זי הערן אונ' זיא וארן הערן פון ויינם אונד די
צעהן גבאט אונ' זי ווארן אנגשטן (ורעדו) אונ' ליטרן פון די שטארקן דונטר. דא ענטפרן

לא שָׁקֵט וְלֹא הוּפְנָה בְּבֵית אָבִיו וְלֹא נָח מִתְּלוּנָה * אָחִיו מִתְנַחֵם
לְהָרְגוֹ בְּשִׂטְנָה עָמַד מִפָּנָיו וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה בְּמַקְלוֹ עָבַר וַיָּבֹא חָרָנָה *
בְּאִשָּׁה שָׁמַר עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּגִדּוּל בָּנִים נִטְרַח בַּאֲנִינָה ׳ נִמְכַּר פּוֹרָת
לְתַעֲלָה וּלְמִנְיָנָה וּבִשְׁנֵי רַעֲבוֹן יָרַד לְגוֹשְׁנָה לָכֵן לֹא נָפַלְתִּי בְּגוֹרָלוֹ
לְמָנָה : קָרַב מוֹעֵד וְהִגִּיעַ זְמַן וְשָׂר בְּעִנּוּיָם לֹא אַלְמָן וַיָּקֶם מוֹשִׁיעַ
רוֹעֶה נֶאֱמָן תְּחִלַּת צֵאתוֹ מִצְרִי טָמַן וַיַּךְ בְּמִצְרַיִם כָּל אֱלִיל וְחַמָּן
וַיִּכַּחֵד כָּל גִּבּוֹר שַׂר וּמַשְׁמָן וְהִגִּיהַּ אוֹר אַשְׁמָן אֲסִירֵי עֳנִי לְיֵשַׁע זִמֵּן יָם
הֶעֱבִירָם וְהִסִּיעָם לִתְחוּמָן וְהֵגִיז לָמוֹ שְׂלָיו וְהִמְטִירָם מָן הִכָּה צוּר
וַיָּזוּבוּ מֵימָן וְאִוָּה לְהַנְחִילָם מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָן : וּבְיֶרַח הַשְּׁלִישִׁי
לַחוֹפֶשׁ לְצֵאתָם בָּאוּ לְחוֹרֵב כָּל מַקְהֲלוֹתָם וְנֶגֶד הָהָר הָיְתָה חֲנִיָּתָם
הִסְכִּימוּ דַּעְתָּם וְהִשְׁווּ עֲצָתָם וּמֹשֶׁה עָלָה וְהוּשַׂם כְּחוֹתָם וְנִצְטַוָּה
לֵךְ אֶל הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר צִוָּה פְּרִישָׁתָם * וְיוֹם אֶחָד הוֹסִיף
לְטַהֲרָתָם וְסִדֵּר עִנְיָנָם וּמִצְוֹת הַגְבָּלָתָם * וּבָנָה מִזְבֵּחַ וְכָרַת בְּרִיתָם
וְהֵקִים מַצֵּבוֹת כְּנֶגֶד שִׁבְטֵי

זיינן זיין העגן דייני ריד אונ' ער זאז שטין מין דיינר הייאניש (זך) ער וואר זויטר אונ' מיין וואר הפֿטיגר אמן אונ'
ער מיז יוא (רמוי) צו דר אייאמן זיך איט דר פֿר במרגנה (אתנה) כוואר די תורה די נאך פֿר במרגן וואר נאר ער
האט נימ קיין מנוחה גיהאט אונ' ניט איסיג פֿון זארגן גווען מין זיינם פֿאטרט הויז דא האט ער פֿר אורא זאג
ניט גרואט פֿון עשו זטוף וואר ער זיך מריסטן מין צו דר טזאגן דא אוטט ער מויך שטין אונ' זויך צו (זבן) קען פדן
ארם איט זיינם שטעקן מיז ער איבר גאנגן דען ירדן אונ' מיז קואן קען חרן דא וואר ער ווארטן צוואנציג יאר נאך
איינם וויב אונ' וואר גאיט איט זיין קינדר דז ער זיא דר צונג דא וואר פֿר קויפֿט יוסף צו זיין צו אים מיין בטיצונג
אונ' מין די יאר פֿון הונגר דא וואר ער נידרן קען ארץ גושן דרום וואצט איך ניט פֿאזן מין זיינם גורל (קרב דא זיא
גרייכט די צייט ושר) דא וואר ער צוגן די פֿיין פֿון ישראל דיא דא ניט זיין מיין וייט פֿרויא פֿון הקב"ה אונ' ער מויך
טטעזט מין מיין העזפֿר אונ' מיין וואר הפֿטיגן הערט דר וואר משה רבינו דא ער אנהוב מויז צו ציגנן זנהן די ערבט
פֿון זיינן ברידר דא ער טזוג דער מיין (אלרי) אונ' פֿר בארג מין אונ' ער טזוג מין אלריש מזי אב געטר (וחאן) אונ'
זון בילדר אונ' ער וואר פֿר איידן מזי שטארקי אונ' די פֿעטי הערן (והגיה) אונ' ער אמבֿט צייכטן מיר פֿינשטרנש
פֿון ישראל דו דא ווארן גפֿאנגן גרייכט ער די הייזן מיבר דט ים ער איבר פֿור זי אונ' פֿר רוקט זיא מויט אלריש מין
גאמרק אונ' ער אמבֿט מין וויאן די וואכֿטז אונ' אמבֿט רעגנגן צו מין דען (אן) ער טזוג דען פֿעזן אונ' זי רינן וואטר
דא וואר גזוסטן הקב"ה צו אמבֿנערכן מין דיא תורה דיא דא הייסט דט וועדק דאט איינגטטרט הקב"ה :
וביר[ח] אונ' אם דריטן חודש פֿון מיר מויש גין מויט אלריש (צחופֿט) צו פֿרייא דא ווארן זיא קואן קען חורב
מזי מירי ומאזונג אונ' קיגן די בערג וואר מיר רוטונג זי ווארן מזי אסכים אונ' ווארן גלייך מין טיינר
עצה צו אקבל זיין די תורה אונ' משה דער גינג צו הקב"ה אונ' וואר צו מים בהעפֿט מז מיין חותם אונ' ער וואר
גבאטן גיא צום פֿאזק אונ' הייליג זי הייגט אונ' מארגן ער גבאט מיר אב צו שיידן פֿון מירי ווייבר אונ' מיין טאג וואר ער
מיז געבן צו רייניגן זי כוואר משה האט גיזאגט ישראל זעלן מין דרייא טאגן ניט קואן צו מירי ווייבר אונ' ער סדרת
זי מין הר סיני אונ' אמבֿט מין מיין גבוזן אונ' בויאט מיין מזבח אוף טטוז אונ' פֿר שניד מיר ברית איט הקב"ה צו האלטן
זיין תורה ואזות אונ' ער מויך שטעזט צוועלף

אלינבות

הגיע עונה אמון שעשועים להנתן במתנה וגם אני נרצתי בו להתחתנה לולי נם
במה אדע כי אירשנה ושאל אות להודיע נכונה וגרם נירות ארבע מאות שנה בפרך
לענות עדת מי מנה אז חדלתי בארץ לשכנה

קם בנו תחתיו והושת לשרים בדרכי הורו הלך במישרים לעשות
צדקה ומשפטים ישרים וכקרבן ניחוח הועלה בבירורים ונרצה
ככליל ושלמי אמורים זרע ומצא מאה שערים והצליחו והשכיל
והנעים אמרים וחפץ להגדילו בתורת מוסרים * וגם אני אהבתיו
וחמדתיו מנעורים לולי שאתו פני עוכר בעוכרים ובעשנו נעשן
והכהה מאורים בעבורו נמנעתי להודע בשערים : חביון עוז
שכנתי במחמד לארץ לא ירדתי להתלמד ועמד איש תם ותאותי
חמד יושב אוהלים עתותי להתמיד ברכה ירש ולגביר הועמד זרעו
להרבות כחול לא ימד ורוח נדיבה סמכתהו להצמד בתמו הלך
ובבשרו עמד יוצרו אהבו ובעיני נחמד ויודיני הנה זה הנעים ונחמד
ונאה לו בהגיונך ללמד יתמוך לבו הברך ובסורך יועמד :
זך היה ונבר ואיש אמונה וראוי להשתעשע במתן צפונה אבל
לא

אונ' ער גמאנד יצחק די פרומט ווייכט בויך דז הונדרט יאר אונ' אוב אן אין די איזה דז אכט טאג (ונכן) דא שפראך
דר בטעפר עס הט גרייכט די צייט דז דו זאלשט ווערן גיגעבן דז איין אתנה אונ' איך הב מיך וואלן איך אתחתן דז זיין
איט אים ווער ניט געוועזן די זינד דש שפארך דז הקב"ה דש ער אים גזר היט ארץ ישראל דש וואלט ער איין ווארצייכן פון
געט יתברך הבן דז ער פליישיג אשכט ווישן דז ער עס ווערט ארבן אונ' דא איז פר זינדגט ער דז זיין קינדר אויטשן
פיר הונדרט יאר גריק זיין אין פרעאדן לאנד דרט ווער פון דען אלז דז יצחק גבארן ווער אונ' אין אלריש ווערן זיא
אייכליגליך גפיינגט דרום ווער איך פר איידן דז ווערן גגעבן אויף די ערד קם ער ווער אויך שטין אן טטאט זיין זון
יצחק (והושת) אונ' ווארגטאן דז איינס הערראין וועג זיינט פאטר ער ווער גין איט רעכט פירטיקייט דז טאן
צדקה אונ' אז איין קרבן ער ווער אויך גבראכט דז ווענפטוגדט ווער הקב"ה בווילגט אז איין ברענד אופפר אונ' די
איין גוויד פון די פריד אופפר אונ' ער גער זיעהן אונ' גפאנד הונדרט אלז אזו פיל אז ער האט אטער גווען
אונ' ווער בגליקן אונ' קליגט אונ' זיסט זיין זאג אונ' ער בגערט הקב"ה דז אכפרן אין איט איין טורמך אונ' איך
הב אויך ליב פון יוגנט ווער ניט געווען דש ער האט ליב עשו אונ' וועגן דען רויך דען ער האט גידראשפט דז די
עבודה זרה ווער דש גוילט פון יצחק פרטונקלט אונ' אום זיינם ווילן וואלט איך גט ווערן דז וויסן אין די שטאט
(חביון) אין פר בארקניט זיין שטארק איך ווער רומן איט זושט דז דר ערד איך בין ניט גנידרט דז ווערן גלערנט
דא שטונד אויף יעקב דר ווער גזושטן איך דער זאט שטעטיגליך אין אייני גלעצט דר ווער ערבן דיא ברכה
זיינם פאטר אונ' ווארד גשטעצט דז זיין איין הער דז זיינם ברודר דו האט פר הייטן אין דז אערן זיין זאמן אז זאנד
איט אער איין ווילג גאיט ווער אין בהעפטן אין זיין גאנץ הייט ער ווער גין אונ' אין זיינם רעכט ער ווער שטין זיין
בטעפר האט ליב אין אונ' אין אייני אויגן ווער ער אויך גזושט דא ווער הקב"ה אים ווייזן איר אונ' שפראך דער איז
היפש אונ' זושטיג אונ' דעם איז ניאוך דז לערנן דייני ריד (יתאוך) ער זאל אונטר

אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ בְּכוֹשָׁרוֹת מְנַחֵם מִמַּעַשׂ וּמֵעוֹצֶב מְאֵרוֹת * וּבְשֶׁטֶף זַעַם נֶחֱלַץ מִצָּרוֹת בְּצֵאתוֹ לִרְוָחָה מִתּוֹךְ מַסְגֵּרוֹת * הִקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה וּתְשׁוּרוֹת מִכָּל חַיָּה וּבְהֵמָה וְעוֹפוֹת טְהוֹרוֹת וְרָצָה לְרַבְּקוֹ בִּי אֲמָרוֹתַי לְהוֹרוֹת :

יוֹם נִשְׁתַּכֵּר נִפְרְדָה תַּאֲוָתוֹ מִמַּטְּעֵי כַרְמוֹ הִרְוָה שְׁתִיָּתוֹ וְנִתְגַּל בְּאָהֳלוֹ וְגִלָּה נַבְלוּתוֹ וּבְנוֹ נִכְנַס וְרָאָה עֶרְוָתוֹ וַיִּקֶץ מִיֵּינוֹ וְאֵרְרוֹ בְּקִלְלָתוֹ עֶבֶד עֲבָדִים לְאֶחָיו הֱיוֹתוֹ * בַּעֲשׂוֹתוֹ כָּכָה מְאַסְתִּיו לִשְׂנֵאתוֹ וְנָמְתִּי לְצוּרִי לֹא אֶחְפּוֹץ קִרְבָתוֹ כִּי בְשִׁכְרוּתוֹ יָצָא מִדַּעְתּוֹ * וַיָּפֶר חֻקִּי וַיִּקְרַב מִיתָתוֹ לֵץ הַיַּיִן הוֹמֶה בִּשְׁתוֹתוֹ כָּל שׁוֹגֶה בּוֹ לֹא יִרְבֶּה חָכְמָתוֹ :

צֶדֶק לְעֶשְׂרִים הֵעִיר מִמִּזְרָח בּוֹרְאוֹ הִכִּיר לְשָׁלֹשׁ אֵיתָן הָאֶזְרָח * וְכִתֵּת וְשִׁבֵּר אֱלִילֵי תֶּרַח וּמֵבִין חֲשֵׁכִים אוֹרוֹ זָרַח * וּמִבֵּית מוֹלַדְתּוֹ גָּלָה וּבָרַח וְהִצְלִיחַ בְּרִכְתּוֹ וְכַחֲבַצֶּלֶת פָּרַח אֵשֶׁל נָטַע וְהָעוֹבְרִים הֶאֱרַח וּבְקַצְוֵי אֶרֶץ רֵיחוֹ הֵירַח וְתוֹעֵי דֶרֶךְ הִסְרִיל בְּאוֹרַח יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים הִבְרַח וְשָׁמַר תּוֹרוֹת וּבְמִצְוֹת טָרַח * וְגָבַר כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ מִן הַמִּזְרָח :

חִבַּב וְנֶחְשַׁק בְּשָׁמְרוֹ אֱמוּנָה בְּנִסְיוֹנוֹת עֶשֶׂר נִצְרַף לְבַחֲנָה וּמָצָא שָׂכָר בִּטְנָה לְמֵאָה שָׁנָה וְהִתְחִיר בְּמִצְוָה נִתְּנָה לִשְׁמוֹנָה וְנָב צוּר בָּא עֵת וְהִגִּיעַ

ערבט דז זי האט פון דר ערד די הקב"ה פר פלכט אונ דא די וואסר פון אבול פר פלייצט דען עולם דא וואר ער אויז גלוגן פון צרות דז ער אויז דער בטלישונג אויז גינג צו דר ווייטרונג דא וואר ער אקריב קרבנות פון אלי בהמות אונ׳ עופות די ריינן די וואלט הקב"ה אים בהעלטן אייני ריינה ואג (יום) אן דען טאג דש ער אמר טרונקן דא וואר דר לוטט גשיידן דא ער זעטט זיין דורשט פון פלאנצונג זייניש וויין גארטן אונ׳ וואר אנטפלעקט אין זיינם גצעלט אונ׳ זיין זון גינג אונ׳ זאך זיין חרפה אונ׳ דא ער אויך וואכט פון זיינם וויין דא פלוכט ער אין צו זיין קנעכט צו זיינה ברידר. דא ער אזו טעט הב איך אין פר טעאס אונ׳ הב פיינט אין (ינאתי) אונ׳ האב גרעט צו איין בשעפר איך בגער ניט זיין גנעהן דען אין איינם שיכורות גינג אויז זיינם שכל דרום ווערט ער אך פר שטערן אין גזעלן אונ׳ ווערט אאכן גנעהן זיין טוט די שבאט די ברזאן אין אירן טרינקן וויין אלי די דא אים גרייפן איז אין דיא ווערן ניט קלוג (לדיק) ... ווארזיך דר ווערקן צוואנציג דורות פון אדם הראשון די גרעכטיקייט פון אברהם דר דא קאם פון לנד דז דא ליגט צו מזרח פון עולם דער וואר דר קענן זיין בשעפר צו דרייא יאר (וכתת) דא צו שטוס ער די אב געטר זיינש פאטר תרח אונ׳ צו וויסן די פינשטרן רשעים וואר זיין ליכט שיינן אונ׳ פון הויז זיינש גבירט ער אויש פליהן אונ׳ וואר בגליקן אין זיינם ווערק גין אז איין ליליג אין גשט הויז וואר ער בויאן אונ׳ דיא פאר איבר פארן וואר זיין געסט אונ׳ זיין גוטר גשמאק דר וואר גין ביז ענד דר וועלט אונ׳ די דא וואָרן פר אירט אין פון רעכטן וועג (הסליל) ער אאכט טרעטן אין דען רעכטן שטעג אונ׳ ער אאכט פליהן די אלכים די זיין ברודר זון זיט געפאנגן האבן אונ׳ ער וואר היטן די תורה אונ׳ וואר זיך זער איאן אין אלות אונ׳ ער וואר זיך שטרקן אין גאטס דינסט אז אויך גין די זון פון מזרח (חבב) ער וואר גליבט אונ׳ גלוסט צו הקב"ה דרום דז ער היטט זיין אמונה אונ׳ וואר צעהן מאל פר זוכט ווארן אונ׳

וְרַבִּים וַיִּצֶר בְּכַפּוֹ רֹאשׁ לְכָל נְצִיבִים בְּהִבָּרְאוֹ כּוֹנְנוּ תֻּפִּים וּנְקָבִים וּמְעַט מֵאֱלֹהִים חִסְּרוֹ
בַּאֲהָבִים ׃ וְכָבוֹד וְהָדָר עִטְּרוֹ בִּשְׁגוּבִים וְהִמְשִׁילוֹ בְּמַעֲשָׂיו הָעֲצוּמִים וְהָרַבִּים

נוֹעַם אֶבֶן יְקָרָה שָׁת מְסוּכָתוֹ בְּצַלְמוֹ רִקְמוֹ וְהִפְאִיר תְּמוּנָתוֹ וּמִקָּצֶה
עַד קָצֶה הֵקִים קוֹמָתוֹ וְחִלְּקוֹ מִשֵּׂכֶל תְּבוּנָתוֹ וּבְמִלַּת לָשׁוֹן
הִפְלָא דִּבְרָתוֹ וַיִּקְרָא שֵׁמוֹת לְכָל בְּרִיָּתוֹ * וְעַל כָּל יְצוּרִים הָיְתָה
אֵימָתוֹ וּבְעֵדֶן גַּן הָיְתָה חֲנִיָּתוֹ וּלְהַמְתִּיקֵנִי בְּפִיו הָיְתָה תַּאֲוָתוֹ * עֵקֶב
הֱיוֹת רֹאשׁ עַפְרוֹת אַדְמָתוֹ חֻקּוֹתַי וְתוֹרוֹתַי לַהֲגוֹת בְּאִמְרָתוֹ * וְנוֹעַם
מִשְׁפְּטֵי צִדְקִי לְחַוּוֹתוֹ ׃ בְּשׁוּרִי מַעֲשֵׂהוּ * זָר מַעֲשֵׂהוּ לֹא שָׁמַר צִוּוּי
וַיְפִירֵהוּ בִּיקָר לֹא לָן וַיְגָרְשֵׁהוּ וְנִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִרְמָה מִקְרֵהוּ בְּאָכְלוֹ
מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוָּהוּ לְבִלְתִּי אֱכוֹל מִמֶּנּוּ וּלְטַעֲמֵהוּ * וְהִרְצֵתִי אֲמָרַי
לִפְנֵי בּוֹרְאֵהוּ * לֹא חָפַצְתִּי בּוֹ כִּי מְרִיהוּא * בְּמִפְקַד אֶחָד לֹא עָמַד
לְקַיְּמֵהוּ * וּבִקְצוֹת תַּלְתַּלֵּי אֵיךְ יַעֲמוֹד הוּא * בַּחֲסַר לֵב יָמוּת בְּלִי
לְהַחֲיֵהוּ לֹא נוּכַל לְהִדָּבֵק אֲנִי וָהוּא ׃ רַבּוּ שָׁנִים וְהָלְכוּ דּוֹרוֹת *
אֲנִי הָיִיתִי אֲצוּרָה בִּמְרוֹמֵי דִירוֹת בֵּין אֶרְאֵלֵי טוֹהַר אֲמָרוֹתַי טְהוֹרוֹת
וְעָמַד אִישׁ צַדִּיק תָּמִים בְּדוֹרוֹת * מֵיַשֵּׁר מַעְגָּל וּמְסִילוֹת יְשָׁרוֹת

די חיות אונ' בהמות אונ' אלי די ויד אערן אונ' גריסן אונ' ער האט בשאפן איט זיינה טענר אדם הראשון דער
ערשטי לו אלי אעכטיגי זייט דא ער ואר בשאפן וואר ער בירייט הויז או מיין פויק אונ' פולר זעבר אונ' עז הט מיין
וויכלג גיאנגזט דז ער גליך וואר איט זיינם שכל לו מיינם אזמך אונ' איט טוכהייט ער האט גוועלטיגט מין אן זיין
ווערק די שטרקי אונ' פיל (נועם) ער אאכט מיין טוכה פון מייטל ויסי וירדיגי שטיין מין גן עדן ער האט בטינט
מין איט זיינם פערק אונ' פון מיין ענד דער וועלט ביז דש אנדר ענד ער האט אויף גריכט זיין היך אונ האט מים לו
גטיילט פון זיין פר שטענדיקייט אונ' ער וואונדרש מין אער ווידר אליזדש דש ליבט איט זיינם רידן אונ' רופט
כעאן לו אלי זייני בשעפנים אונ' זיין פורכט ואר אויף אלי בשעפנים אונ' וואר אאכן רואן מין גן עדן דא וארן זיין
זושט פון הקב"ה לו געבן איך אונ' אאכן ויס איך מין זיין אוכד וויל ער וואר דר ערשט אענש פון זיין וועלט דו ער
איט זייני ריד זעלט זערכן איין געזען אונ' איין ויסי ריד די אשפטים די וואזט ער מיך נידרן ׃

בשורי מבר דא מיך זוג זייני אעשים די דוכטן איך גאר פרעאד לו זיין דז ער ניט היטט אונ פר שטערט גאטש
גיבאט מין דעם זעלביגן כבוד דו ער האט אים גן עדן ער וואר ניט איבר נעלטיגן אונ' וואר ארויש פאר
טריבן אונ' וואר גאכט או מין בהמה איט זיינם גשיכנס דש איז פון דעם בויק דז דו מיך האשט פאר באטן לו עשין
אונ' פאר זוכן מין דש וואר נאר מיין אלוה וויא ווערט ער נוא קענן האלזן זעקט הונדרט אונ' דרייזעהן אלות אזו
הב מיך דר ניזט איין ריד פר זיינם בשעפר מיך האב אים ניט זגערט דען ער וואר ווידר שפעניג מיך קאן איך ניט
בהעפטן אן מים (רבו) זי וואן איך אערן די יארן אונ' זיא וארן פר בייא גין די דורות דא וואר איך (אלורה
אויף גהאלטן בייא מים מין זייכה הולי וואונדנג לווישן די אלאכים די ריינן וואר אייני ואג דש שטונד אויף (נח) דער
וואר מיין לדיק אין זיין דורות ער רעכט פערדיגט (אעגל) די וועג אונ' וואר גין איט רעכט פערטיקייט איט גאט דער
וואר טרישטן פון מיר שווער

ערבט

מישרים ונכונה . בצדק כל אמרי פי בלי תואנה כלם נכוחים ליודעי
בינה . קחו מוסרי ואל כסף ותכונה :

מקדמי קדם מראש נסכתי באין תהום ומעין נתחוללתי בטרם הר .
וגבע נתחוללתי בהכינו שמים שם הייתי באמצו שחקים . עמו
נמצאתי אני חכמה ערמה שכנתי משחרי מצאוני ואוהבי אהבתי
מחרוץ ומפז נבחרה תבואתי באורח צדקה ומשפט התהלכתי *
יסודו אלי חסר לב ופתי ללחום בלחמי ולשתות יין מסכתי * כי
עושר וכבוד נמצא אתי : עצתו מרחוק אמן לאמני * חקות
שמים וארץ שם למעני ראשית דרכו בחסד קנני * ומצוף דבש
ונופת המתיקני זהב ופנינים לא יערכוני כיכל ביתי לבוש שני
לוית חן ורפאות נתנני ידי וכפי לפרוש לעני פי פתוח בחכמה ובשכל
חכמני ותורת חסד על לשוני טבוח טבחי וערוך שלחני * אורך
ימים וכבוד בשמאלי ובימיני :

ובעצתי עזן רוכב ערבים ממדי ארץ שם ודבק רגבים שמים נטה ושם סתרו עבים
שמש הזריח וצר ירח וכוכבים והדשיא והזריע אלנות ועשבים והשריץ דגים
ועופות וחגבים וחיה ובהמה וכל פרים ורבים

איט אייך צו גרעבטשיין די ריד פון איין אונד אויז ביזי היכטר זיסט זי זיין אלי ביליך צו די דא פר שטין איין פר שטענדי
ניק כנאט אן איין שטראף ריד אונ ניט גלעצט אונ' גוט (אקדאי) פון פאר אלז (נסכתי) בין איך וואר גהערטט אי
דא וואר די אב גרונד אונ קוועל ברונן בין איך וואר גלובט אי די בערג אונ' די היך וואר (נתחוללתי) בין איך
וואר בשאפן דא ער האט ברייט די הימל בין איך גוועזן אין זיין פעשטן דיא הימל דא ביים וואר איך גפונדן איך
תורה די איז געהייסן חכמה ביים דעם צייטן די דא האם היכטר זיסט צו גיטם (אשרי) די איך פארטן די געפינדן איך
אונ' די איך ליב האבן די האב איך ווידר ליב איין פרוכט איז אויז דר ווילטר וועדר גים גאלד איך בין גגנן אין
שטעג אז צדקה אונ' אשטט קערט אב צו איר איר נארן אונ' לאז מייך דר יצר הרע ניט איבר רידן עטט איין ברוט
אונ' טרינקט איין ווין דען ביים איר איז עושר אונ' כבוד (עצתו) איך וואר דיין ראט פון וייטן אונ' ער וואר איין דר
ציהר די הימל אונ' ערד האט ער בשאפן פון אייטס וועגן איט דר ארדה פון חסדה האט ער איך גקויפט אז ער האט
וואס אן גזאגן צו בשאפן ער האט גזיטט איך אין וועדר האניק קוכן אלז גים גאלד אונ' די קענן ביים איר ניט
גשאלט ווערן דען אל אייבי גזינד די זיין גצירט אז ווערן דיא אין רוט שארליך בקלייד (לוית) איין בהעפטונג פון חן
אונ' איין היילונג ער האט געבן איך אייני העכד צו זיין גשפרייט צום ארם זיבר אז איך איך אקבן בתשובה בין אין
איין אן היבן אונ' אין איינם אויז לאזן האט ער גיקליקט איט חסד איך האב אן גריכט איין טיש איט איינה שעכטונג
אין איין רעכטי הנט איז לנג לעבן אונ' איין לינקי הנט עושר וכבוד (ובעצתי) אונ' איט איינם ראט ער האט זיך
ברשן הקב"ה דער דא רייט אויף די אל אכים די דא הייסן כרובים דיא אמס פון דר ערד ער האט גנאמן אונ' האט
בהעפט (רגבים) די שרלין אונ' איט איינה ראט האט ער גניגט די הימל אונ' אין זיינה פר בערגנש ער אלט דיא
אפלקן ער האט אמבן שיינן די זון די לבנה אונ' בשאפן די לבנה אונ' שטערן אונ' האט גאמכט גרין אונ' גזיעט די בויאר אונ' די
קרייטר אונ' האט אמכן ווידאכן די פיט אונ' פיגל אונ' די הייטרעקן אונ'

דיא

הוּשְׁמְעוּ בְקוֹלוֹת: נְבוֹנִים שׁוּלְהָבוּ מִלַּהַב הַמִּשְׁמָע * וְהִשְׁמִיעוּ אֵין יְכוֹלֶת לִשְׁמֹעַ קְרַב אַתָּה וּשְׁמָע: חַי הוֹרָה לַאֲשֶׁר אָמְרוּ * וְכוּ קְדוֹשִׁים וּמִשָּׁם נִתְאַשְּׁרוּ כְּנָם הֵטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ:

אֵל נָא לְעוֹלָם תּוּעֲרָץ וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים מַלְכוּתוֹ נֶצַח נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ: סַפְּרוּ עֻזּוֹ פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו · קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ · רוֹן שִׁיר וָשֶׁבַח תּוֹקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

כוונת הפייטן להודיע שבח ותהלה התורה בקדימה ומעלה וטעם למה נתאחרת נתינתה עד משה ולא נתנה לאדם או לשאר דורות עד משה וכאיזו היא מתפארת בעצמה וכמעט כל דבריו נתפרשה כבר כי כל דבריו בלשון צח ולשון פסוק ותתום הפייטן שמו שמעון בר יצחק חזק ואמץ בראשי בתי החרוזות אשר כל בית מן י"ב חרוזות והסרים היו ד' בתים מהחתימה זאת והם בי"ת יו"ד חי"ת זי"ן שבחרוזות אלו מזכיר דופי שנמצא בכל אחד מן הקדומה אבל מתוך שנמצאו במחזורים הקדמונים ראוי להדפיסם

קהל כַּאֲשֶׁר נִגְלֵיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה כֵּן נִזְכֶּה שְׁכִינָתְךָ לַחֲזוֹת * וְנֹאמַר הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קָדוֹשׁ:

וּבְכֵן יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ

שַׁעֲשׁוּעַ יוֹם יוֹם מֵרֹאשׁ אָמְנָה * קֶרֶב מִפְּעָלָיו אַלְפַּיִם שָׁנָה אֶזְרָאָה וַיְסַפְּרָהּ חֲקָרָהּ וֶהֱכִינָהּ בִּימִינוֹ חֲקָקָהּ וּבְחֵיקוֹ נְתָנָהּ הֲלֹא חָכְמָה תִקְרָא וּתְבוּנָה בְּרֹאשׁ מְרוֹמִים קוֹלָהּ נָתְנָה אֲלֵיכֶם אֶקְרָא בַּעֲלֵי אֱמוּנָה שִׁמְעוּ כִּי נְגִידִים אֲדַבֵּר לְהָבִינָה מִפְתַּח שְׂפָתַי

מישרים

די לוחות דיגליכטן אונ' פון אונזר הקב"ה צו אונזר ישראל זיין זי וואָרן געהערט מיט גרויסי שטים (בקולות) דאש פר שטענדיג פאלק ישראל (שולהבו) די וואָרן פר פלאמט פון פלאם דר ריד די דא וואָרן געהערט פון הקב"ה אונ' אשבן משה רבינו הערן ערזאלט גין אונ' הערן גאָט ריד אונ' אין זאגן דען זי קענן עס ניט צו קואן צו הערן ער (חי) דער לעבנדיגר גאָט דער וואָר איכן אודה אונ' דאָ מיט וואָרן זיא זוכה. צו די הייליגה נביאים אונ' (נתאשרו) וואָרן מיט איין געשטרקט (כנם) אז גאָט רידט זי האבן גלייך גרעט (כאשר) אז דוא דיך האָסט אנטפלעקט צו אונזר [...]ן דיזם טאג אזו לאז אויך זוכה זיין דיין שכינה צו זעהן בזמן המשיח אז איר ווערן אויפלעבן טייטן אונ' זאגן דר איז דער גאָט דעש מיר צו ווינה היילג גהאט האבן (קדוש) ער איז הייליג (ובכן) אונ' דען וועלן איר דר ליזן וויא די תורה רעט גאָט האט איך בישאפן פר אלי זיינה אעשיק (שעשוע) אין דר איידוכג וואָר איך צו הקב"ה צווייא טאג אז די וועלט איז בשאפן דש זעלביג איז צווייא טויזנט יאָר. דען ביים הקב"ה איז טויזנט יאָר איין טאג דען האָט הקב"ה די אין געזעהן אונ' גפאָרשט אונ' דר ליזט אונ' ברייט איז זיינה רעכטי הנט האָט ער זיא געשריבן אונ' אין זיינה שוס וואָר איגיגעבן זי רעט אייטל חכמה אונ' פר שטענדיקייט זי גיבט איר שטים אויך אלי איך צו אייך וואָרה לטיגה אשכן איך רוף הערט איינה ריד דען זיין גאר הערליך צו פר שטין די אן היבונג איינה לעפצן איז רעכטה פערטיקייט אונ' ביליך קייט איט

בְּהַזְיָדָם כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם : רָמַז לֹא יִהְיֶה בַּשֵּׁנִי דִבּוּר
כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִנְאָף הִזְהִיר לְצִבּוּר עַל אוֹפַנָּיו דָבָר דָבוּר : יַגִּיד וְיוֹכִיחַ עֲלֵי
כּוֹפְרִים רוֹמִים לְאִשָּׁה מְנָאֶפֶת מֵאַחֵרִים תַּחַת אִישָׁהּ תִּקַּח אֶת זָרִים
צִוָּה לֹא תִשָּׂא לַשָּׁוְא שֵׁם כְּלָיוֹת חוֹקֵר * כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִגְנוֹב הִזְהִיר
לְהִתְיַקֵּר : הֲגָנוֹב רָצוֹחַ וְנָאוֹף וְהִשָּׁבֵעַ לַשָּׁקֶר : חִוָּה זָכוֹר אֶת יוֹם
הַשַּׁבָּת כְּנֶגְדּוֹ לֹא תַעֲנֶה הִזְהִיר בִּמְשִׁיבַת פֶּן תְּשַׁקֵּר וְתוֹצִיא דִבַּת *
קְרִיאָתָם יוֹכִיחוּ רָז לָלוּז לָדוּן כָּל מְחַלֵּל יוֹם קוֹדֶשׁ בְּזָדוֹן כְּאִלּוּ מֵעִיד
עֵדוּת שֶׁקֶר בְּאָדוֹן : בִּשְׁמוֹר יְצִיר שַׁבָּת מְחַלֵּל * מֵעִיד כִּי לְשִׁשָּׁה
עוֹלָם שֶׁכִּלֵּל וְאַתֶּם עֵדַי נְאֻם יְיָ וַאֲנִי אֵל רָשַׁם מִצְוַת כַּבֵּד לְעַם נִבְרָא
אָב וָאֵם מְכַבֵּד בְּמוֹרָא * מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא : אוֹמֶר לֹא
תַחְמוֹד שָׁת לְנֶגְדּוֹ בֵּית רֵעַ וַאֲמָתוֹ וְעַבְדּוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמוֹרוֹ וְכָל כְּבוֹדוֹ :
בֵּאֵר מַאֲמָר לְמוּלוֹ יַגִּיד עַל הַחוֹמֵד לְהַכְשִׁילוֹ * סוֹפוֹ
לְהוֹלִיד בֵּן שֶׁהוּא מְקַלְּלוֹ : וְאֵו עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת הַכְּלוּלוֹת נֶחֱרָתוֹ
עַל הַלּוּחוֹת הַמְעוּלוֹת * וּמִפֶּה אֶל פֶּה . הוּשְׁמְעוּ

בלוט איז עס גלייך אזו עזן זיא אוט ווייזיגן איכרן די געשטאלט פון ה׳ קב״ה אונ׳ ברעכן אן איין דעם איינגעשטאלט גאטשטאט
אאין לטאאן דר מענש (ראה) דר נאך האט ער אראז געווען דז ער לוגן אנדרן דיבור האט געאטן (לא יהיה לך) אונ׳
אויף דעם אנדרן לוח קיגן איבר שטונד (לא תנאף) דוא זאלשט ניט אשת איש ווערן די טיקן זיך אויך איין זאג אויף
די אנדר דען דר גאט פר זייקנט דר איז גלייך לו איין אשה די אום קיישט איט פרעאדי אאנן (לזוי) דר נאך דען
געאט פון (לא תשא) דוא זאלשט ניט שווערן בייא דעם נאמן הקב״ה דר דא פרשט די גדאנקן די דוא האשט אין
דיין כירן דר שטונד לום דריטן אויף דעם ערשטן לוח קיגן איס שטונד לום דריטן אויף דעם אנדרן לוח (לא תגנוב)
דו זאלשט ניט שטעהלן וואר ער גביטן לו ווערדיגן דיך כלוואר דס איס ניט איין חרפה גשילט דען אנן איינר טסעלט
אונ׳ אן קריגט אין לסוף שווערט ער אך פאלש (חוה) ער וואר זאגן לום פירדן דיבור גדענק לו הייליגן דען שבת דר
שטונד אויף דען ערשטן לוח לום פירדן דר קיגן אויף דען אנדרן לום פירדן שטיט (לא תענה) דוא זאלשט ניט פאלש
עדות זאגן פאלן זייכט ווערשט ליידן אונ׳ לאשטר אונ לייה אויף דר יענן חבר (קריאתם) ווער זיא לייאנט קיגן אנדר
דער קאן דרויש לערנן דז ווער אוטוויליג אחלל שבת איז דר איז גלייך אז זאגט ער פלש עדות אויף דען הערן הקב״ה
(בשאור) דען אין היטן די בשעפנש זיך פון לו פרשוויגן דען שבת דא איט זאגן זי עדות אויף הקב״ה דז ער האט
די וועלט שכלול) גיגרונד פעשט אין זעקש טאגן אונ׳ האט גרואט אם זיבנטן טאג דרויף גיט דר פסוק (ואתם עדי
נאם יי׳ ואני אל) דש איז טייטש הקב״ה שפריכט איר ישראל זייט איין עדים דש איך גאט בין (רשם) ער האט לום
פינפטן דיבור אן גילייכנט דעם דיבור (כבד) דו זאלשט פאטר אונ׳ אוטר ערן איט פארכט דען דערפשטו ניט פארכטן
פר איין ביזה שאועה דו טושט (אואר) די זאג פון (לא תחמוד) דו זאלשט ניט גלושטן (שת) האט ער גשטן איס
אין דען אנדרן לוח עס זייא זיין הויז זיין קנעכט זיין אייד זיין אוקס זיין איזל (ביאר) עז בטייט איין זאג אויף די זאג
קיגן איס דש ווער דא גלושט דש חבר דש זייכן דז איז איין שטרויכלן דען ער גווינט איין זון דער אנדרי לייט אכבד
איז אונ׳ ניט זיין פאטר אדה כנגד אדה (ואו) אונ׳ אין די דאזיגן עשרת הדברות שטיכן אלי די דרייצעהן אונ׳ זעקו
הונדרט אצות די דא וואורן אויז גיגרעבן אויף

די

נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא בוֹשִׁים וְלֹא נִכְלָמִים * וְאַתָּה אָרוֹן
הַצּוּר תָּמִים בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן לְאוֹרֶךְ יָמִים * פֵּתַח דְּבָרֶיךָ הֲבִינֵם
בְּחַכּוּמִים וְתַזַּכֵּם לִהְיוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים וּבְתוֹכָם תִּשְׁכּוֹן רָם עַל רָמִים

קהל וחזן חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ

כוונת הפייטן להודיע איך הדברות חלוקים חמשה מול חמשה ויסודו ממדרש המכילתא

וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל לִנְקוֹב מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב קָדוֹשׁ

שם המחבר חתום שמעון בר יצחק בר אבון חזק

שְׁבוּיַת מָרוֹם לָקְחָה כְּהַיּוֹם מִצְוֹתֶיהָ וְהוֹרָיוֹתֶיהָ מִפִּי אָיוֹם מִמִּדְבָּר
נְתוּנָה לְיוֹצְאֵי פְרָיוֹם : מַאֲמָר וְצִוּוּי וְעוֹנֶשׁ וְאַזְהָרָה * חוֹק
וּמִשְׁפָּט בְּרִית וְתוֹרָה נוֹעַם הֶגֶא דִּבְּרוֹת עֲשָׂרָה : עֲרוּכִים יַחַד זֶה
אַחַר זֶה * וּצְמוּדִים מֶחֱזֶה אֶל מֶחֱזֶה לוּחוֹת כְּתוּבִים מִזֶּה וּמִזֶּה :
וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים לְאִשָּׁה חֲקָקָם זֶה כְּנֶגֶד זֶה לְדָרְשָׁה * כּוֹנָם
וְהִתְוָם חֲמִשָּׁה מוּל חֲמִשָּׁה : נוֹעַם אָנֹכִי הִשְׁמִיעַ בְּמַאֲמָר * כְּנֶגְדוֹ
לֹא תִרְצַח הִזְהִיר בְּמִשְׁמָר זֶרַע עֲלִיזָה לְהָבִין וְלִגְמַר : בְּרָה כָּשַׁל
יְצוּרִים לִשְׁפּוֹךְ דָּם כְּאִלּוּ מְמַעֲטִים דְּמוּת בהודם

זעלטן שולדיג זיין מיט עבירות דא וואלט איך אין מיר פיינד טיר גין אבן אונטר טעניג דז זיא ניט ווערן צו היינדרנס
אונ' וואלט ווידר קערן איין הכנה אויך מיר פיינט זיא שטין : אונ' ישראל זעלט אין אייביגי הייל ווערן געהאלפן
מיט גאט אונ' ניאר ווערן פר שעמט אין לייט וויילי טליכה זיא זעלטן צו לאנגי יארן גין : די תורה די דא איז דיא אן
היבונג דיינר ריד אך פר שטין זיא מיט קלוגהייט דז זיא זוכה ווערן זיין צו לעבן אונ' בשטין אונ' דו וואלשט רואן צווישן
אין הקב"ה דר דא איז הורמיבר אלי הולי אונ' איז אויך (חי) ער לעבט אונ' איז בשטענדיג צו אייביג ער איז פורכטזם
אונ' הויך אונ' הייליג (ויקם) אונ' ער הט אויך גשטעלט יעקב צו זיין איין גלייגנס אויך זיין איניקייט אונ' די תורה
הט ער טון בשיידן אונטר ישראל די איז איין ירושה צו פר זאמלונג יעקב קדוש פון הקב"ה דר דא איז הייליג :

שבוית די הייליגי געשיקנס כלל וואר דיא תורה די וואר היינט גנומן מיט אירי אלות אונ'
מיט איר אונטר ווייזונג פון אונזר הקב"ה דר דא איז פורכטזם אויז דר מדבר וואר זיא גגעבן צו ישראל
די דא וואָרן אויז גאנגן אויז מצרים דר זיט (מאמר) אירי זאג אונ' איר גבאט אונ' איר שטראף אונ' אירי
פר ביטונג : אירי חקים ומשפטים אירי ברית אונ' איר לערונג אונ' איז ריד דר עשרת הדברות (ערוכים)
דיא וואָרן אן גריכט איינר נאך דר אנדר אונ' וואר בהעפט דו כתב : דיא וואָרן דורך זיכטיג גשריבן אויך דיא לוחות
זיא וואָרן פון ביידי זייטן בשריבן דיא לוחות (והמכתב) אונ' דז כתב פון הקב"ה דז גשטערקט ער הט אויז גגראבן
זי קיגן אנכדר צו דרשנן דז ער הט זי אבוא גוועזן אונ' הט גשריבן די אן וואל די פינף קענן דרשנן קיגן די אנדרי
פינף (נועם) דען זיסן דיבור (אנכי) דען הט ער אבן הערן אין זיינר זאג דר שטונד אם ערשטן אויך דען ערשטן
לוח דא שטונד קיגן אים אויף דען אנדרן לוח קעם ערשטן (לא תרצח) דאז איינר זאל לערנן אויף דען אנדרן אונ'
פריבן דז איינר אזו הארב איז אזו דער אנדר בהכשל ווען זי שטרויכלן די בטעשנס צו פרגיסן

לְהִתְעַלּוֹת בִּיקַר תִּפְאַרְתּוֹ חָבַב חוֹרֵב מֵהָרֵי אַדְמָתוֹ חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ: קָרָאתָ לְעָנָיו מְרוֹם גְּבוֹהִים לְהַנְחִיל תְּעוּדָה לְעַם כְּמַהִים

חזן מְאוֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים:

יִמְלוֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא

כוונת הפייטן להלל ולהודות על שרצה הקב"ה לזכות את ישראל בתורתו ואשר הטיב קהל ואשר דברו נעשה ונשמע אשר בשביל"ת יזכו לגאולה ולא יבשו ולא יכלמו עדי עד

אִם לֹא אֲמָרֶיךָ הַנְּעִימִים חוּקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא מִתְקַיְּמִים * וְהִנְחַלְתָּם מוֹרָשָׁה לִמְעוּטֵי עַמִּים מֵאַהֲבָתְךָ אוֹתָם וּבְזֵכֶר שְׁבוּעַת קְדוּמִים וּמְאוֹד תִּתְאַוֶּה לָמוֹ לִהְיוֹת שְׁלֵמִים וּבְמִשְׁפְּטֵי חֻקֶּיךָ לְבוֹרַעַת מְשִׁימִים וּבְסוֹד יְרֵאֶיךָ יָשִׁיבוּ טְעָמִים * בְּרִיתְךָ לִנְצוֹר לֶכֶת בְּדַרְכְּךָ תְּמִימִים וּבְעֵת הִשְׁמַעְתָּם חֻקֶּךָ הַתְּמִימִים * עָמְדוּ בְמוֹרָא כְּאֶחָד מוּשְׁלָמִים וְנִגְלָה לְמוֹ רָז מַלְאֲכֵי מְרוֹמִים עֲשִׂיָּה לִשְׁמִיעָה הֱיוֹת מַקְדִּימִים וְנַמְתָּ מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לְעוֹלָמִים לְיִרְאָה אוֹתִי לְטוֹב לָהֶם כָּל הַיָּמִים לוּ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי וּבִדְרָכַי מְסוּיָּמִים * וְיִצְדְּקוּ וְיִתְהַלְּלוּ בְּלִי הֱיוֹת אֲשֵׁמִים כִּמְעַט מִפְּנֵיהֶם אַכְנִיעַ שׁוֹטְמִים וְאָשִׁיב יָדִי עַל אוֹיְבִים וְקָמִים חזן יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע

הקב"ה אויף זיא זאלט די תורה געבן דאך וואר גליכט דר (הר סיני) אין אז אלי בערג דען די ערטרייך הט הקב"ה גלוסט צו זייען אלן (קראת) דוא האט גרופן צו דען דעמוטיגן אשה דביכו פון דיא הייך דז בערגט צו מאכן ערבן די תורה צו ישראל דען פאלק (כאהים) דר גלוסטן די הייליגן פון הקב"ה דו ביסט גלובט איבר אלי געטר דאך ווארטשה אויף גמכן צו גאט וויא אזו דאך ער וואר מיין אענטש (יאלוך) ער ווערט קיניגן גאט צו איביג דיין גאט (ציון) צו גבירד אונ' גבירד הללויה · (ואתה) אונ דוא ביסט הייליג וויא דאך ווארטן איט דייכר קדושה אונ' פר נעמן דיא לוב פון ישראל דש ביט איך צו גאט : אם ווען ניט ווער דיא תורה דיא דא איז דייני זיסי זאג דא העט היאל אונ' ערד קיין קיום די תורה די דוא האסט אסבן ערבן צו ישראל די דא זיין די וויניגסטן אונטר אלי פעלקר פון וועגן דיין ליב האבן זיא אונ' אום וויל גדעכטניס דיא (שבועה) די דוא האסט גשווארן צו דיא דרייא אבות די פאר אונטש ווארן : אונ' דוא האסט גלוסט זי זער דרום דש זיא גאנץ פרום אונ' גוט וויאן אונ' צו דיגריכט דייני גזעץ זי טון מיר הערץ אונ' זין אונ' צו סודות דער תורה זיא ווידר קערן דייני פערכטר גוטי טעאים זי היטן דיין ויכהייט אונ' גין אין גאנצי וועג אונ' אין לייט דז דו האסט אמבן הערן וי דיין גבלי גזעץ דא ווארן זי שטין אליאיט אכדר געגלליך אונ' עס ווארן אין אנטפלעקט די הייליגקייט פון דיא אלאכים די גאטש גיבאט טאן אי זי עס הערן טוו האבן ישראל אויך גיזאגט (נעשה) איר וועלן טאן גאטש גיבאט דער נאך זאגן זי נשמע) איר וועלן הערן (ונאת) אונ' דען האסטו גזאגט ווער אזלט דש אויר הערץ ווער אזו צו גוטן איביג דו זיא זעלטן אוו פערכטן דא אור ען צו גוטן אלי טעג ווער וואלט דז איי ן פאלק איך הערן אטכטן אונ' ווערן (אסויס) גלייכנט אין אייכי וועג אונ' זאלטן גירעכט זיין אונ' ווערן גלובט דש זיא ניט זעלטן

ורחו והופיע בארץ עמי ∴ משם נפרצו פרץ עמד וימודד ארץ ומרבבות
קודש אתא במצעדו ולעם קרובו מסיני נועד * ועמודי תבל נעשו
להרעד ויתפוצצו הררי עד : נקבצו לאמים רגש בשמעם נאספו
לקוסם לשאלו מה טעם נאם השיבם על מה הרעם * נותן עוז
ותעצומות לעם : בנתה מרחוק לנוחלי תעודה בשלם יסדת על
ארץ אגודה בכן נעברך בגילו ורעדה בסוד ישרים ועדה : רדתך
לסיני באלים בוערים רשף לרגלי יצא בהרודים רוערים נמוגים
כליצורים ראוך יחילו הרים : יראה וחלה מתנאה הארץ יזמרה
פן תהפך לתהו בחרץ יוסרו עמודיה באנכי במרץ * יודוך יי׳ כל
מלכי ארץ : צבאות קודש אחוזים בעתה * צלע כגיגית עליהם
כפפת צרופה קבלו במנוד ואימתה צופיה הליכות ביתה : חשו
הרים לקבל שכינתו חפצים להתעלות

ערדן איז ער איבר פארן אויף דר ערד אונ ער האט גיפרעגט די אומות אוב זי וועלן די תורה מקבל זיין אז דער נביא זאגט אין (חבקוק ג׳) (עמד וימודד ארץ) ער איז גישטנדן אונ׳ האט גימעסטן די ערד בזואר הין אונ׳ הער גלוגן פון איינם פלאץ צום אנדרן אוב זי וועלן מקבל זיין די תורה (ומרבבות) אונ׳ מיט מיינטויזנט וויינה לעהן טויזנט מלאכים וואר ער קומן צו זיינם הייליגן פלאץ ישראל פונהר איזי ער וואר זיך ביטערירגן אונ די זיילן פון דר וועלט (גמטו) די שטורמן אונ ציטרן (ויתפוצצו) אונ׳ זי ווארן צו שאטערט די בערג די גרוסן (נקבצו) זי ווארן זיך אלי מיין זמאלן צו דען צויברר (בלעם הרשע) דאש ויש הערן דען שטורם צו פרעגן אין וואש אין עולם דר אודר איז דז וואו איין שטורם איז דא ווארער זי ענטפרן הקב״ה גיבט די שטרקי תורה צו זיינם פאלק (בנתה) דוא האשט גיריפט פון וייטן מיר דו האשט די וועלט בשאפן אויף ישראל די דא זולן ערבן די תורה די דא הייסט (תעודה) אונ׳ פון מירנט וועגן דו האשט גגרונט פעשט די ערד דרום אויף וועלן איר האלטן דיין מצות מיט פרייד אונ׳ פר די עבירות וועלן איר אונס נידרן אויף הר סיני ואר מיט מלאכים די דא ברענגן מייטל פיאשר בייא דיינה פיסן זיא אויז גינגן מיט טונהייט (רוקדים) זי ציטרן אונ׳ צו גינגן אלי בשעפנם די בערג וואר דיך זעהן אונ׳ ציטרן (ירמה) זי ווארן זיך פארכטן אונ׳ ציטרן פון וועגן מיר תנאי דש הש״י האט מיט מיר גיאמכט דא ער זי בשאף ווען ישראל ווערן דיא תורה וועלן מקבל זיין דא זולן זי מיין קיום הבן וואו חס ושלום ניט זולן זי ווידר חרוב ווערן דרום ווארזי גדענקן פיל צייבט ווערט זי ווערן פר קערט צו ניקש (בחרץ) מיט פרשניידונג דא הקב״ה זאגט (אנכי יי׳ אלהיך) דא האבן ישראל מיר רלון געבן צו אן נעמן די תורה דא וואר בריט מיר זיילן אונ׳ דא די אומות העולם הערן דען דיבור (אנכי) אונ׳ (לא יהיה לך אונ׳ לא תשא אונ׳ זכור) דא ווארן זי שאמטן אונ׳ זאגן דש איז אלז וואש זיין כבוד אונ׳ גרעלה בלאנגט אבר דא זי דר נאך הערטן (כבד לא תרצח לא תנאף לא תגנוב לא תחמוד) דו הקב״ה אויך וואהיר אויף דען כבוד וואו דען לייטן אן בלאנגט דא לובן זי אים די קיניגן פון דר ערד (לבמות) דש הייליגה הער ישראל די בגריף (ובעתה) אין ציטרניש דיא דוא האשט (כגיגת) או אין פאס דען (הר סיני) איבר זי גשטירלט או איך האב גשריבן אין דען אנדרן טאג פון פסח (צרופה) די לויטרי תורה ווארן זי מקבל (באנוד) מיט פר וואגן אונ׳ פארכט די תורה איז גיגליבן צו איינה קלוגה פרויא דיא זיך אוס זיכט אין מירק הויז וואש צו טאן איז (חשו) זי ווארן אייל די בערג קיגן איינה שכינה זי בגערן צו ווערן גילובט מיט ווירדיקייט זיין טונהייט אוזיך אובן הב גשריבן דש (הר תבור אונ׳ הר חרמון) אמלטן האבן דש

לְמַשְׁמָעָם: וּבַשְּׁלִישִׁי לְיוֹם הִתְקַדְּשָׁם בּוֹ * הִקְדִּים עַל יָדָם
מֶלֶךְ בִּמְסִבּוֹ * דֶּרֶךְ תַּלְמִיד לְהַמְתִּין לְרַבּוֹ * גְּדֻלָּתוֹ הִפְלִיא לְזֶרַע
אוֹהֲבוֹ: בְּנָסְעָם מִיַּם סוּף אֲגוּדִים: בְּרִיב וּמַצָּה נוֹסְעִים וְעוֹמְדִים:
חזן אֲזַי בְּעֵת נָסְעוּ מֵרְפִידִים אֶל סִינַי בָּאוּ כְּאֶחָד אֲחוּדִים:
קהל הַלְלוּיָהּ כִּי הוּא הָיָה וְיִהְיֶה * בְּגֶשֶׁם נְדָבוֹת אוֹתָנוּ יְחַיֶּה: חזן
לְפָנָיו יְקִימֵנוּ וְנִחְיֶה * וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה:
בָּרוּךְ אַתָּה ה׳ * מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

כוונת הפייטן להודיע מעשה מ״ת וחתם המחבר שמו מרובע בכל בית שמעון בר יצחק

קהל שְׁלֵמִים בַּחֲנוּתָם נֶגֶד הָהָרָה ׳ שָׁוִים וּנְכוֹנִים בִּבְרוֹת נִשְׁבָּרָה *
שְׁמַעְתֶּם חֻקֶּיךָ עֲרוּכָה וּשְׁמוּרָה שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה:
מִצְוֹת וְחֻקִּים דַּת וָדִין * מִשָּׁם לִמְרוֹם מְאַמְּצֵי הַדִּין * מֵרֶשֶׁן בֵּיתְךָ זָכוּ
לְהַעֲדִין * מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ דִּין: עַד לֹא נִגְלָה לִמְצוּקֵי אֶרֶץ׳ עֲבָרְךָ
וזרח

מיט ליבא אין זונדרהייט אונ׳ אז יא מיט אכנדר אונ׳ מיר טכר פון דיא אלות (כאת) דוא האסט גזאגט צו מיר וויא מיך
דיך הייט אזו זאג צו איר אונ׳ז ארף ניט אערן נאך איכרן דען וייבר לערן דיא תורה גריכגליך אונ׳ אמיין לערן איט
טאערי דקדוקים (ירד) דען ווער ער נידרן פון הר סיני אונ׳ אכט הערן ויא דיא זיסי (טעאים) פון דער תורה אונ׳
איר זיס זאגדא ווארן ויא אזי גלייך איט איר טכל או ווערן ויא צו אכנדר ביהעפט אונ׳ ווערן איין אמן דו זי פארדרן צו
זאגן איר וועלן טאן אוט אונ׳ גאט ווערט גביטן אונ׳ וועלן עש הערן זאגן ויא דר נאך דען ויא האבן זאגג דר קענט די
אהבה די הקב״ה צו אין הט אונ׳ די (חסד ורחמים) דיער זי בוויזן הט אונ׳ דז אז זיין ווערק זיא אונ׳ גרעכט זיין דרום
גלויבטן ויא אן איך דש ער איך ניט ווערט אלות געבן די איך צו טאער צו האלטן זעלטן זיין (ובטליטי) אונ׳ אך דריטן
טאג דו זי זיך האטן בקדושה גהלטן דא פארדרט זיך דר קיניג הקב״ה צו זיינר חופה אויף הר סיני אי ישראל קואוזי
אמול דר סדר איז דש דר תלמיד קואט אויף דר ישיבה אי דר רבי קואט אונ׳ ווארט אויף דען רבי אבר די גאט וואלט
וויין זיין גרושי וואונדרליכי אהבה צו ישראל קאם ער פאר (בכמעט) דא זי לוגן פון רפידים סוף דא ווארן זיא נאך אל
ניט ליה! אונ׳ טמין איט אייטל קריגן אונ׳ לאכקן (אזי) דען דא זי לוגן פון רפידים קען אדבר סיני דא ווארן זיא אזי
איט אכנדר איינש ווארן ויא זוכה צו דר תורה וויל טלום אונטר אין ואר (הללויה) לובט גאט דען ער איז געוועזן אונ׳
ווערט זיין צו (תחיית המתים) דז ער ווערט איט דען רעגן דר בזילוגנג אונזר אתים לעבנדיג אאכן פר איך ווערן
איר אויף טפין איט דיא צדיקים דיא דא גלויבן (תחיית המתים) דיא ווערן בזכות דער זעלביגי אמונה לעבן
שלמים ישראל די דא ויין גלן איט הקב״ה דא זי רואטן קיגן דעם בערג דא טטונדן זי גלייך אונ׳ בירייט איט צו
ברכן גאיט כלואר און האפרט דוא האסט אאכן הערן זי געלפן דר תורה די דא ווערט גהייט איך
אענטן ווען ער זי לערנט איט גאכלן לייב אונ׳ לעבן אונ׳ זאגטט הער איין פאלק איך וויל רידן די עשרת הדברות אלות
גבאט אונ׳ גיזעץ אונ׳ דינים האכן זי פון דאכן גלערנט די תלמידים חכמים די זיך טטרקן אויף די דינים צו פסקן זיא
איט ויא גהערן צו זיין דא ווארן זי זוכה דו זי ווארן גיזעצט און פעטיקייט דיינש הויז פון דעם היאל דו האסט זי אכן
הערן דיא דינים (עד) אי ער האט זיך אנטפלעקט צו ישראל דיא דא ויין די גרונד פון דר ערד

יוצר ליום ראשון של שבועות

מְשִׁיבַת נַפְשִׁי * תְּמִכַת לְרַהֲנְחִילִי בְּיֶרַח שְׁלִישִׁי :

קהל מֵישָׁרִים כָּל מַעְגְּלֵי טוּבוֹ * הִשְׁמִיעַ מִפִּיו לְעַם קְרוֹבוֹ * חזן
לַהֲבוֹת אֵשׁ בְּקוֹל בְּחַצְּבוֹ * מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים :

הפייטן חבר זה הפיוט ע״פ תשר״ק ע״ש אשרקה להם ואקבצם וכן חתום גשם נדבות על הגאולה :

תָּמְכוּ כָּבוֹד נוֹחֲלֵי תְּעוּדָה * שֶׁתָּפוּ בְּמַתָּן יְקָרָה וַחֲמוּדָה * רְצוּיָה חֲשׁוּקָה מִכָּל כְּלִי חֶמְדָּה * קְרוּאָה בַּת מֶלֶךְ כְּבוּדָה : צִיר נֶאֱמָן קָרָאתָ לַעֲלוֹת * פְּנִינֶיךָ בֵּאַרְתּוֹ חֲמוּרוֹת וְקַלּוֹת עֳנָשִׁין וְאַזְהָרוֹת פְּרָטוֹת וּכְלָלוֹת * שְׂכַר הַמִּצְוֹת וְשִׁלּוּם גְּמוּלוֹת : נַמְתָּ לוֹ כֹּה תֹאמַר מִלְּפָחוֹרֶת וּמִדְּהוֹסִיף מַאֲמָר * לְנָשִׁים בִּלְשׁוֹן רַכָּה לוֹמַר כּוֹבֵד הַדִּקְדּוּק לַאֲנָשִׁים לִגְמַר : יָרַד מִן הָהָר וְהִשְׁמִיעָם * טַעֲמֵי מֶרֶתֶק וְאִמְרֵי נוֹעַם * חֶבְרוּ וְהוּשְׁווּ כְּאֶחָד בְּמַדָּעָם · זוֹרְזוּ לְהַקְדִּים מַעֲשׂ לְמִשְׁמָעָם

האשטו גרעט אונ' קולות אונ' ברקים אונ' בלין דש הבן געזעהן אונ' האבן זיך פר וואנדרט די אלפים אונ' שרים אין דר גאנצי וועלט (שליטים) אין דריטי תורה דוא האשט גשריבן כלואר (תורה נביאים כתובים) לו ישראל דש דא איז איין גדריט פאלק (כהנים לוים ישראל) דוא האשט גאכט לום דריטן לווייטן דיר אונ' ישראל דר אין דיא תורה לו גאעקלט האט דש עמר אשה רבינו דער דא וואר דאש דריטי קינד פון וייכר מוטר (אריא אהרן אונ' משה) פון דען דריטן שבט דאש איז (ראובן שמעון לוי) אין דריטן (חודש ניסן אייר סיון) איז דער דריט דארין האשטו גיגעבן דיא תורה די דא איז גאמן אונ' ליטר אונ' דער קאיקט איין זיל (תאלת) דוא האשט אמכן אונטר לעגן איך לו אמכן ערבן איך דיא תורה אין דריטן חודש (איטרים) אל זייני גוטי טטעג זיין רעכט פערטיג דיא האט ער אמכן הערן לו פאלק זיינם נעטטן ער האט טאן פויט האקין אויף דיא לוחות דיא (עשרת הדברות) דיא דא וואנן אויט זיין אויל גין אז פאפם פייאר די זיין (אגין) אויף אלי די זיך בטילן אויף איס :

תמכו זיא זיין אונטר לעכט איט כבוד דיא דא ערבן דיא תורה זיא וואנן אייטל גוטי פריינט ישראל דא זיא וואנן אקבל דיא ווערדיגי אונ' גלוסטיגי תורה דיא דא איז וויליגר אונ' גלוסטיגר ווערד אלי לוסטיגי כלים : אונ' הקב"ה הייסט זיא געדרטי טאכטר (ציר) דער וואר האסטיגר באטן אשה רבינו דוא האשט גרופן דש ער זאל אויף גין זייני אלנות די דא זיין גיגליכן לום גים גאלד. דו האשט לו אים בשיידן די גריכגן אונ' די הרבן די עבירות אונ' איר עונש איטליכם

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ ׃ כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · אֱלֹהֵי אַבְרָהָם · אֱלֹהֵי יִצְחָק · וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת ׃ וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן ׃ מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים ׃

אוֹרַח חַיִּים מוּסַר תּוֹכַחַת * בְּתִתְּךָ לְנוֹשָׁעִים בְּשׁוּבָה וָנַחַת * גָּעֲשׁוּ עַמּוּדֵי רוּם וְתַחַת * רְבֶעְךָ בְּבוֹאָם מַתָּנוֹת לָקַחַת ׃ הִסַּעְתָּ עַם כַּצֹּאן לַנְחוֹת * וְנִהַגְתָּם כְּעֵדֶר בְּשׂוֹבַע שְׂמָחוֹת * זִכִּיתָם לַתּוֹרָה בְּאַהַב לְהֵאָחוֹת * חוֹדֶשׁ שְׁלִישִׁי בְּצֵאתָם לִרְוָחוֹת ׃ טֶרֶם נִגְלֵיתָה בְּשֵׂעִיר וּפָארָן יְדַעְתָּם חֻקֶּיךָ עָנְשָׁן וּשְׂכָרָן * כִּרְאוֹתְךָ כִּי מֵאֲנוּ לְשָׁמְרָן * לֹא חֲשַׁבְתָּם וְרָאִיתָ לְהַתִּירָן ׃ מִמִּדְבָּר נִתְּנָה מְקוֹם הֶפְקֵר * נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ לְעֵין כָּל סוֹקֵר סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה לְהִתְעַקֵּר עֵת יָבוֹאוּ בַּמִּשְׁפָּט לְהִתְחַקֵּר פִּיךָ לֹא דִבֵּר בְּמִסְתָּרִים * צֶדֶק דּוֹבֵר מַגִּיד מֵישָׁרִים * קוֹלוֹת וְלַפִּידִים וּבְרָקִים בּוֹעֲרִים * רָאוּ וְתָמְהוּ מְלָכִים וְשָׂרִים ׃ שָׁלִישִׁים כָּתַבְתָּ לְעַם מְשֻׁלָּשִׁי * שְׁלֹשֶׁת שָׁלִישׁ מִשֵּׁבֶט שְׁלִישִׁי * חזן תְּמִימָה וּבָרָה

משיבת

אורח די תורה די דא איז איין שטעג צום איביגן לעבן איט איר שטראף אונ' קעשטיגונג דא דוא זיא האשט געבן צו ישראל די דוא האשט געהאלטן איט רואונג אונ' זענפטיגליך דא האבן זיך גשיטלט דיא זייל פון דיא הועלט הי יאן אונ' ערד דא דיין בהעפטי ישראל זיין גקואן צו נעאן דיא אתנה פאר די תורה דיא דוא זיא געבן האשט (הסעת) דוא האשט אכבן ליהן דש פאלק ישראל אונ' האשט גפירט זיא או דיא שטאף דו האשט גזעט זיא איט פרייד דוא האשט צ לאזן זוכה זיין דו איט ליבשאפט זיא ווארן בהעפטט צו דר תורה אים דריטן חודש זיא זיינן אויז געזאגן אויז אלריים צו עדר ווייטרונג (טרם) אי דוא האשט דיא תורה גיגעבן צו ישראל דא האשטו דיך אנטפלעקט צו עשו אונ' ישמעאל אוב זיא וועלן די תורה אקבל זיין אונ' האשט לאזן ווישן זיא איר געזעץ אונ' די עונשים אויף דיא עבירות אונ' דען שכר פון דיא מצות דא דוא זאכשט דו זיא ניט וואלטן האלטן זיא דא האשטו זי ניט געאכט אונ' דו האשט זיא אפגן אויפק טבריגן פון איר לעבן (אמדבר) פון דער וויסטנייא וואר זיא גיגעבן אן איינם אורט דו אידר אן פרייא איז הין צו קואן אונ' אויך וואר עש אוכטר דר זונן דו אלי אויגן קאנטן עש זעהן דר ווארטן דו די אבקעריר זאלן רואן אי איין ווישטה פאלן אין גיהנם אונ' צו אויש רייסן זיא צו דער צייט ווען הקב"ה זיא ווערט צום אשפט שטעלן אונ' זי פרעגן ווארום זי ניט האבן געהאלטן די תורה (פיך) איט דיין אונד דו האשט ניט גרעט אין פר בערקניס גידעכטניס האשטו

בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה לי״י מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אן זאגט גלן האלן ברך ל״י גלן קדיש די תחינה אויש טערי ציון די אן זאגט אן טאט רגלים ווען אן אויש היבט טטש ווען אן אוסף זכר ליציאת אלריק האלט וואו היבט אן דא אן ואפני חטאינו

ומפני חטאנו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתינו ואין אנו יכולין לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך ולעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך יהי רצון מלפניך י״י אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו · אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה · והופע והנשא עלינו לעיני כל חי · וקרב פזורנו מבין העמים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם · ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן את מוסף יום השבת הזה ואת מוסף יום חג השבועות הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה לי״י בשבעותיכם מקרא קדש יהיה לכם · כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה לריח ניחח לי״י: פרים בני בקר שנים איל אחד · שבעה כבשים בני שנה:

ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל · ועשרון לכבש ויין כנסכו · ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן:

לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיך · בגלל אבות שעשו רצונך · בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב כהנים לעבודתן · ולוים לשירן ולזמרן והשב ישראל לנויהם · ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלנו · ככתוב בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני י״י אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות · ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני י״י ריקם איש כמתנת ידו כברכת י״י אלהיך אשר נתן לך:

והשיאנו רצה ומודים אין כאלהינו עלינו קדיש יתום

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך: ואשי ישראל
ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

לו אוסף זאגט דער חזן ותערב

ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן · אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון עירך וסדר העבודה לירושלים: ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

מודים אנחנו לך: שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד: צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך: על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך: ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך: מעולם קוינו לך

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות
אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור: ברכת כהנים תמצא בדף
מח ע״ב יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם · עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען קדושתך עשה למען תורתך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו

עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ׃ ונאמן אתה להחיות מתים · ברוך אתה יי מחיה המתים ׃

חזן נקדש את שמך בעולם כשם שמקדישים אותו בשמי מרום · ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו ׃ אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו ׃ ברוך כבוד יי ממקומו ׃ ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך ׃ מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון ׃ תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים ׃ ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך ׃ קהל ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה ׃ לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ׃ ברוך אתה יי האל הקדוש ׃

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה · ברוך אתה יי האל הקדוש

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ׃ ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתיך · ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת ׃ ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ו מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתינו באהבה מקרא קודש זכר ליציאת מצרים ׃

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום השבת הזה ו ביום חג השבועות הזה ׃

זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה ׃

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך * לחיים ולשלום לשמחה ולששון * כאשר רצית ואמרת לברכנו ׃ אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך * שבענו מטובך ׃ ושמחנו בישועתך * וטהר לבנו לעבדך באמת * והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון שבת ו מועדי קדשך וישמחו בך ישראל אוהבי שמך ׃ ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים ׃

הרביתה * תעורה קשר אהבתה * חכמות נשים בנתה ביתה: קהל וחזן וכל קניניך שבעה * יקר מאוד טבעה * חצבה עמודיה שבעה: חזק ואמץ בנזרה * ביראת צורך להתאזרה * והוא יהיה לך לעזרה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ אשרי איש שישמע אל מצותיך: ותורתך ודברך ישים על לבו אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב ריבם אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע: ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת וים סוף בקעת וזדים טבעת וידידים העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר על זאת שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים ופודה ענוים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם אליו תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם

מי כמוכה באלים יי מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא:

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: יי ימלוך לעולם ועד: צור ישראל קומה בעזרת ישראל: ופדה כנאמך יהודה וישראל

גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה יי גאל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו· אלהי אברהם· אלהי יצחק ואלהי יעקב· האל הגדול הגבור והנורא אל עליון· גומל חסדים טובים· וקונה הכל וזוכר חסדי אבות· ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה· מלך עוזר ומושיע ומגן

ברוך אתה יי· מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני

עפר

בלייבט אין די זינדיגר איט גיבות די רויבן אירן אייגן לייב דען הקב"ה נעמט זי דען לייב ווידר אוועק, (זאת תענה) דר ניינטר דיבור וואר דאז זאלשט ניט פאלש עדות זאגן צו פר קריאן די גרעכטיקייט אך אין דעם כלל איז די רכילות טרייבן אונ׳ אסירות טרייבן דיא ערבן דז פינסטרי גיהנם אונ׳ איין פייגט דיא האבן ליב דען טוט (זאת תחאוד) דער צעהנטר דיבור וואר דאז זאלשט ניט גלושטן צו אערן פיל (חפצים) ביגערליכה זאכן, תעודה) דיא תורה דיא קיניגט דיר איר לישפט איט איר הלאות זיא הט גבויאט דען עולם (וכל) אונ׳ אער דען אל דייני קויף זיא ווערט זעטן דיך עט איז ווערדיג איר איכן זיער זיא האט גהויאן זיבן זיילן דש זיין דיא זיבן ספרים דיא אין דער תורה זיין דען (ספר) באדבר איז גיטיילט אויף דריי ספרים (חזק) הלט דיך שטארק אונ׳ פעסט אן איר קרון אינגאנט פארבט (להתאזרה זיא ווערט גארטן דיך אונ׳ ער ווערט דיר זיין צו איין הילף :

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת ודבריו חיים וקימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך: על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד אמת ואמונה חוק ולא יעבור: אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו מלכנו מלך אבותינו גואלינו גואל אבותינו יוצרנו צור ישועתינו: פודנו ומצילנו מעולם שמך אין אלהים זולתך:

כוונת הפייטן להזכיר י׳ דברות ואחר כל דבור חתום בראשי תיבות שם המחבר שמעון בר יצחק חזק

אנכי שמעת ונתאימו קבלו מלכותו ולא תאשמו * שמעו מוסר
וחכמו: לא יהיה מקויכם זר ותרעו * ומעבודת יבל תגרעו *
וחכמו ואל תפרעו: לא תשא עונש לחליי * ותנצל ממכאוב ומחלי *
אשרי אדם שומע לי: זכור ושמור את יום * ותמצא כופר ופדיום *
לשקוד על דלתותי יום יום: כבד נא הורך במבטחי * ותאריך ימים
ותהית חי * לשמור מזוזות פתחי: לא תרצח בנפש מחיים ויהי חלקך
בחיים * כימוצאי מצא חיים: לא תנאף רשף כיוני * מרחיקה ישבע
עדני * ויפק רצון מה׳: לא תגנוב יגיע איש לאישו * כי עמלו לריק יחישו *
וחוטאי חומס נפשו: לא תענה צדק לעות * מלשני יירש צלמות *
וכל משנאי אהבו מות: לא תחמוד חפצים הרביתה

אנכי דען ערשטן דיבור (אנכי) דאש האט אנגהערן (ונתאימו) דען האבן זי זיך זער גפארכטן אונ אנטפאנגט איין קיניגרייך דען ווערט מיר ניט וואלדיגן הערט אייני שטראף אונ׳ זייט קלוגן אין די תורה (לא יהיה) דר אנדר דיבור וואר עז זאל ניט זיין דיין האפנונג אן די פרעמדי ע״א דו זאלט מיר ניט זאלט איבלן אונ׳ פון איין דינסט מיר זאלט ניט פראיכרן אונ׳ קלאגט אין דר תורה אונ׳ גיט ניט אימיג (לא תשא) דר דריטר דיבור וואר דו זאלסט ניט שווערן אדר דאש ווערט טראגן אין עונש דרום דש דאש איך טוטט פרטוועכן אונ׳ דען ווערטשו ווערן בטיראט פון אלי וויטג אונ׳ קרנגהייט אונ׳ אמז דעם אענטן דר איך הערט (זכור ושמור) דר פירדי דיבור וואר דו זאלסט גדענקן אונ׳ זאלסט היטן דעם היילגן טג שבת דען ווערטשו גפינדן כפרה אונ׳ די גאולה (לשקוד) לו איילן אלי טג אויך איינליטירן פון די בתי אדרשות (כבד) דר פינפטר דיבור וואר דו זאלסט ערן (הוריך) דייני עלטרן דא ווערטשו זוכה זיין לו איינר גר זיכרונג דזרו ווערטש לאנג לעבן אך ווען דו ווערטש היטן דיא בייא טטידל פון איין בתי אדרשות (לא תרצח) דער זעקסטר דיבור וואר דו זאלסט ניט מערדן וויל דר אענטש נאך לעבן אין אים הט דען ווערט דיין טייל זיין אים איביג לעבן אך די דא גפינדן דיא תורה דיא גפינדן דו איביגי לעבן (לא תנאף) דר זיבנטי דיבור וואר דו זאלסט ניט אונקייטן אדר דו ווערטש ווערן פרברענט (רשף) אן דיא קולן פון דען גיהנם דער זיך פון מיר פערט דער ווערט זאט דיא זנטטגונג גאטש (ויפק) אונ׳ ער ליהט אויז זיין אילן פון הקב״ה וואש ער ביגערט (לא תגנוב) דר אכטר דיבור וואר דו זאלסט ניט שטעלן די איריקייט מיינש אמן פר דיר זעלבסט דען די ערבט פון דר גניבה דיאטוט ער איין לו לערקייט דען עש

בורא רפואות · נורא תהלות · אדון הנפלאות · המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה
בראשית ׃ כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו · אור חדש על ציון תאיר
ונזכה כלנו במהרה לאורו · ברוך אתה יי יוצר המאורות ׃

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו ׃ אבינו מלכנו בעבור
אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו אבינו אב הרחמן המרחם
רחם עלינו · ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע · ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים
את כל דברי תלמוד תורתך באהבה ׃ והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך · ויחד
לבבנו לאהבה וליראה את שמך · ולא נבוש לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול והנורא
בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך ׃ והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותוליכנו
קוממיות לארצנו כי אל פועל ישועות אתה · ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך
הגדול סלה באמת להודות לך וליחדך באהבה ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה ׃

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ׃ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ׃
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך ׃ והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוך היום על לבבך ׃ ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך ׃ וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך ׃ וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך ׃

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ׃ ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגנך ותירשך ויצהרך ׃ ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת ׃ השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם ׃ וחרה אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה
אשר יהוה נותן לכם ׃ ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות
על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם ׃ ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ׃ וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ׃ למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ ׃

ויאמר יהוה אל משה לאמר ׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת ׃ והיה לכם לציצת
וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זונים אחריהם ׃ למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים
לאלהיכם ׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם ׃

חזן שם המחבר חתום בראשי חרוזות שמעון

וְעַתָּה בָּנִים שִׁירוּ לַמֶּלֶךְ בְּתִפְאֶרֶת מְפוֹאָר * בְּרִקְמֵי שִׁיר מְעֻטָּף
וּמְעֻטָּר וּמְתוֹאָר * בְּהוֹד וְהָדָר וָשֶׁבַח מְבוֹאָר * בַּעֲטֶרֶת
גֵּאוּת וְכֶתֶר נוֹרָא יִתְפָּאַר :

חזן שִׁמְעוּ לִי מַלְלוּ * עִזּוּז נוֹרָא פִּלְאֵי גָּדְלוֹ שֶׁשְּׁמוֹ עָרֵב לוֹ וְזִכְרוֹ
נָעִים לְהַלְּלוֹ וְהֵיכָלוֹ נֶחְמַד לוֹ וּכְבוֹדוֹ נֶהֱדַר לוֹ * וְהוֹדוֹ
נָאֶה לוֹ וּמְשָׁרְתָיו מַנְעִימִים לוֹ :

חזן וְאַשְׁרֵי עֲבָדָיו הַמַּשְׁמִיעִים בְּקוֹל שִׁבְחוֹ כִּי עֲרֵבִים לְפָנָיו וּמְקַבְּלִים
נִכְחוֹ : קהל וחזן שְׁמַעְיָאֵל הַשַּׂר מַשְׁמִיעָם בְּכֹחוֹ *
לְשַׁתֵּק הֲמוֹן מַעְלָה בְּרוֹן בְּנֵי אֶזְרָחוֹ *

דְּרָכַי וְחוֹבִי תֵּת קְדֻשָּׁה לַמַּקְרֶה אֲוִירִים הַמּוּשְׂגָּב וּמוּכְתָּר בִּכְתָרֵי
כְּתָרִים פְּאֵר מְלָכִים תְּהִלָּה לִבְרוּרִים מִפַּחְדּוֹ יָחִילוּ אֵיתָנִים וְצוּרִים

חזן יִשְׁמְרוּ נִכְסָפִים בְּחַצְרוֹת מְעַט מִקְדָּשׁ * בְּפַחַד וְיִרְאָה לְהַעֲרִיצוֹ
וּלְהַקְדִּישׁוֹ : קהל וחזן אַחַר שְׁתֵּי תֵּיבוֹת מַזְכִּירִים שֵׁם
קָדְשׁוֹ לְהוֹדִיעַ לַכֹּל כִּי הֵם זֶרַע קְדוֹשׁוֹ :

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרוֹנוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָּל חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב
לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ כִּי הוּא
לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת

ועתה בנים אונ' נוא איר קינדר זייט זינגן צו דעם קיניג הקב"ה מיט שונהייט דען אויז מייער תפלה ווערט
צו אנכדר גנעהכט איין קרון דא ווערט אויך געמאכדן אונ' געקרינט דר מיט הקב"ה מיט דער האפרט אונ'
פארכטזאמקייט ער ווערט בריאט (שמעו לי) הערט איר צו אונ' רעט פון דיא שטארק זיין פארכטזאמקייט אונ' זיין פער
הונליכה אכפרקייט דען זיין נאמן דער איז גוישט אונ' זיין גדעכטניש איז ליאליך צו לובן אין אונ' זיין פאלאט איז איס
גלוסטיג אונ' זיין עהר די איז ביטינט צו איס אונ' זיין לוב איז ליאליך צו איס אונ' זייני דינר דיא זימן איס לוב (ומשרי)
אונ' אונז זיין קנעכטן די דא אכן הערן די שטים פון זייני לוב דען (ערבים) זי זיין גזיסט קיגן איס דר אלך שאעימל
דא אמכט הערן זי איט אל זייני קראפט אונ' אמכט שווייגן דיא אלאכים ביז זי תהלה הבן געטאן די קינדר פון אברהם
(דרכי) איין זיטן אונ' איין חוב איז צוגעבן גדולה צו הקב"ה דער דא האט געבענקט דיא היאל אין דען לופט ער איז
געשטארקט אונ' געקרינט מיט פיל קרונן דז איז שיינטונהייט צו ישראל דיא דא זיין אונט דער וועלט פון טבעים אומות
פון זיין אנגשט (יחילו) זי ציטרן די שטארקן פעלזן (ישמרו) דש זיין זי היטן ישראל (נכספים) די דא גלוסטן אין די טול
די איין אייניג קדושה האבן פון דעם בית המקדש מיט אנגשט אונ' פארכט צו שטארקן אונ' צו הייליגן אין נאך צווייא
ווערטר גדענקן זי זיין הייליגן נאמן דש אייכט (שמע ישראל יי') אבר דיא אלאכים דא דערפן איס ניט גדענקן ווא נאך
דרייא ווערטר (קדוש קדוש קדוש) דז דא איט איז צווישן אן אידר אן דז זי זיין דר נאמן ווייל הייליקייט

עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ * צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ : אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה · טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ : תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה : תתברך צורנו

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ : אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ : אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא : אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים : אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ : הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה : זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ

טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל : כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל : מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם : שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ : קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה : שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ :

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת זֶה שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל · וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה · תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם · כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים · אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא · וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה · לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ · בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

חזן שעשועים נחליא מתנה ממדבר לזמון: קהל יום באו לסיני נוחי דת אמון יום דרו מלאכי צבאות בהמון משחקת ידידות על נשמעת כפעמון לפניו צגו מלכים בפרש ברה תשלג בצלמון * בכל עת חשכו מיושר מואב ועמון משחקת קלקלן פארן ובוז וארמון * בתבל חמדוני קבלוני הולכי יליל ישימון ארצו זרח אורי ונדף ריחי כאפרסמון ושעשעי קרשו חורב ונדו תבור וחרמון:

חזן את אלוה קרשה וכבוד כל ישימון * בני מעשה מוראו יעריצון ויעצימון * ארם נצח תהלתו יקרישון וירוממון:

ווען (יום טוב) אן דר וואכן גיפאלט זאגט מן דאס

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יי * כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך: המלך המרומם לבדו מאז * המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם

עלינו

ווען (יום טוב) אן שבת גיפאלט זאגט מן דאס

הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כיי: הכל ירוממוך סלה יוצר הכל האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח ובוקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה: ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים: המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: המלך המרומם לבדו מאז המשובח והמפואר והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם

ברחמיך

שעשועים די דר אייאונג די ערב גאטש די וואר גיגעבן צו ישראל אין דר אדבר וואר זי אין אן גרייט (יום) דען טאג דא זי קאמן צו הר סיני צו ערבן די תורה די בייא אים וואר דער צוגן (יום) אן דען טאג דא טאטן די אלאכים גנידרט צו די ברוואונג פון ישראל (משחקת) זי וואר זיך פרייאן די גליבטן ישראל אויף די תורה די דא גאב שטיאן (כפעמון) אז איין קלאק (מלכים) פראים (צגו) וואר טטין די אלאכים אים היאל דא ער בטיידט די תורה דיא דא אאכט קיל אז איין טניא (בצלמון) דט פינשטרי גיהנם (בכל עת) אל צייט (חשכו) זיא וואר פר איידן פון די רעכט פערטיגי אעשים די פעלקר אואב אונ עמון (משחקת) זי וואר טפאטן די תורה אויף די מוואות דז זי ניט וואלטן די תורה אקבל זיין (בתבל) אין דר גנלי וועלט וואר קיינר דר איך וואלט אן כעאן אז ישראל די דא גיגגן אין דער וויסטנז (מדבר) אויף זיין גנליערטרייך וואר טיינן איין ליכט אונ איין גשאאק גיט וויט (כאפרסמון) אז באלסאם אין (ושעשועי) אונ איין דר אייאונג דיא תורה היילגט דען בערג סיני אונ זי פר וואגלטן דר בערג תבור אונ דער בערג חראון (את) דט טעטן זיא צו כבוד דען היילגן גאט דט אלט טוט אים עהר אן (בני) דיא קינדר פון אובן צו וואר דיא אלאכים זי ריאן אונ שטרקן זיין פארכט (מרם) ישראל די דא זיין גיהייטן אדם מיביגזי ווערן זיין צו בהיילגן אונ דער

היכן ועתה

צוֹפִיָּה לִמְרַחֲקִים צִפְצוּפֵי מְשַׁחֲקִים צְעָרֵי לֹא רוֹחֲקִי׃ בְּאֶמְצוֹ שְׁחָקִים
קְבוּעִם מִזּוּז קְדִירָתָם לַחֲזוּז קְרִישָׁתָם לִפְזוּז מִמַּעַל בְּעֻזּוֹ ׃ רוֹגְעִים
בְּנִהוּם רְגָבִים יְגִיחוּם רֶתֶק חוּל לִתְהוֹם עֵינוֹת תְּהוֹם׃ שִׂיוָה אֲרָקוֹ שֶׁפֶר
מִתְקוֹ * שָׁב בְּהִנָּתְקוֹ בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ ׃ תֵּבֵל בְּשִׁכְלְלוֹ תּוּשִׁיָּה שָׁרַת
שִׁכְלוֹ * תְּכוּנִים קֶדֶם מְלֹא וּמַיִם לֹא ׃ שָׁתוֹת חִבְּרוּ מְלוֹא אִם הוּגְבְּרוּ
עֲבוֹדָתוֹ יוּגְבְּרוּ * וּפִיו לֹא יַעֲבוֹרוּ ׃ חזן וְעַד נֶאֱמְנֵי אֶרֶץ בְּרִיָּתוֹ
הִתִּירֵץ צִרְקָם חֲשׁוֹךְ קֶרֶן בְּחוּקוֹ מוֹסְרֵי אָרֶץ ׃

שם המחבר שמעון בר יצחק חזק

חזן וָאֶהְיֶה שְׁכוּנָה קהל וחזן בְּחֶבְיוֹן עוֹז אַרְמוֹן ׃
חזן אֶצְלוֹ מְיוּחֶדֶת קהל וחזן בְּתוֹךְ גִּנְזָיו לִטְמוֹן ׃
חזן אָמוֹן עֲמוּסָה קהל וחזן מִלּוּי מִצְוֹת כְּרִמּוֹן ׃
חזן וָאֶהְיֶה וְעוּדָה קהל וחזן לְנִינֵי פְּצַל לַחְלוּז וְעַרְמוֹן ׃

שעשועים

גשריבן שטיט אין קרובץ פון פרשת שקלים (לו ביה) זיא וואר זוגן איבר איין זאכגי ליט או די תלמידי חכמים ווערן ליך דר איימן אין די ריד דר תורה אייני וועג זיינן ניט ענג דא ער שטארקט דיא היאז דא וואר איך טון דא (קבועם) דא ער זעלט די וועלט אזוי זרו זי ניט זאל פר וואגן (קדירתם) אוני׳ אאכט זיא טווארן איט וואלקן (קרישתם) ער אאכט הארט זי (לפזוז) איט איינם אן טרייבן זי הקב״ה פון אובן דא בין איך אלז דר ביא גוועז (רוגעים) זיא וואורן שטוראן (בנהום) איט ברואונג די וואטר דא זיא לויפן אונטר דעם היאז אוועק אין דו ים (רגבים) די טרואן דו ים (יגיחום) ער אויז ליהט זי כלוואר אז איינר דר טראן ערד אויז גראכט ווען ער איין אקוה אאכט או הט הקב״ה אויז גיגראבן די טיפנט דע ים דט דיא וואטר זיך אניין זאאלטן (רתק) ער האט פר שטעלט דט ים איט דעם זאנד דט עס ניט הרויס ווערט גין אוני׳ דען עולם דער טרענקן איט דיא קוועל פון דען תהום (שיוה) ער האט גלייך גאאכט (ארקו) זיין ערד ער האט איטליכם פיט אין ים איין בזונדרן זיסן טעם גיגעבן דט ים קערט ווידר לו רוק (בהנתקו) ווען עש זיך פר רוקט איין וויניג אוני׳ זיכט דען זאנד דא איט הקב״ה האט אים גאאכט איין גזעץ (תבל) דיא תורה טפריכט (בשכללו) אין זיינם גרונד פעסטן די וועלט דא הט ער זיגירונד פעסט איט איר אי די וועלט וואר דר פילט איט בטעפנו אוני׳ אי די וואטר וואורן דא וואר איך (שתות) דא די גרונד זיין ווארן בהעפט אוני׳ איר דער פילן וואר גטטארקט זיין דיכטט זי ווארן שטארקן אוני׳ זיין ווארט זי ווארן ניט איבר פארן (ועל) אוני׳ אום ווילן דיא ווארהפטיגי גאטט דט ווארן דיא אבות האט ער זיין בטעפנים נאאן שטארקן פון וועגן אירגרעכטיקייט (חשוך) פר אייד (קרן) דיא פר טניידונג פון ישראל אך פון אירכט וועגן האטטו גזעלט די גרונד פון דר ערדן ׃ **ואהיה שכונה** אוני׳ איך וואר רואן אין זייכם טטרקן גלוסטיגן פאליט אלזו איוחדת) ביא אים וואר איך גאיינליגט אין זייני בהעלטנים פר בארגן (אאון עאוסה) ביא אים וואר איך דר לוגן אז איין קינד דז דא ווערט גטראגן אויף די אריא אוני׳ פול אלות אז איין אילגרוא איז פולר קערן (ואהיה ועודה) אוני׳ איך וואר דיא אנטטס ווונג פון הקב״ה לו ישראל דיא קינדר פון יעקב (פצל) דער דא האט גיטעלט דיא פייכטי שטעקן פון בירקן אוני׳ קעסטן האלן

נִתְהַדַּרְלְתִּי בְּאֵין תְּהוֹמוֹת חוֹלָלְתִּי ׃ חֵקֶר עוֹנוֹרֶת חָרָל וּמְעוֹנוֹת חָקְבִּי עִנְיָנוֹת בְּאֵין מַעְיָנוֹת ׃ טְפוּחֵי שָׁמַיִם טַפְסְרֵי אֵשׁ וּמַיִם טִרְמָנִי יוֹמַיִם נִכְבַּדֵּי מָיִם ׃ יְקָרוּתִי נִבְעוּ יִתְרוֹתַי נִקְבְּעוּ יְרִיעוֹתַי רֻבְּעוּ בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ ׃ כְּלָלוֹת נִכְלַלְתִּי כֵּן פְּרָט נִתְלַלְתִּי כְּמַדְתִּי נִגְלַלְתִּי לִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלְתִּי ׃ לִישַׁת מוֹעֵצוֹת לָרוּץ בְּרִיצוֹת עֲרָלָא עָשָׂה קְצוֹת אֶרֶץ וְחוּצוֹת ׃ מִצְוֹתַי לְקַבֵּל ׳ מָנָה וָהֶבֶל מְרֻבָּקִים לְאַגְבֵּל * וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל ׃ נוֹי שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נוֹעַם נְתִיבוֹתַיִם * נִיהֵר בִּשְׂפָתַיִם בַּהֲכִינוֹ שָׁמַיִם ׃ סְפוּגוֹת הֶרְאַנִי סוֹדוֹ קְרָאַנִי * סָמַךְ לִגְאוֹנִי שָׁם אָנִי ׃ עֲצָתִי תָּהוּג * עוֹלָם נָהוּג * עָנֵר בְּמָחוּג בְּחֻקּוֹ חוּג ׃ פְּצוּמָה לַהוֹם פֵּקֶר קוֹר וָחוֹם פִּלֵּס לִתְהוֹם עַל פְּנֵי תְהוֹם.

צופיה

דש פֿר הולן איז צו דרשן בין איך פֿון איביג װארן גהערטש (ואהיה) אונ׳ איך װאר גשטערקט אונ׳ איין דער אייטונג װאר מיך בײַ גלײַגט אונ׳ ער האט גפֿאדרט איך מײַלנדיג מי ער האט דיא ערד בשאפֿן (זוהר) מיט צויטרקייט (נכללתי) בין איך װארן גקרינט מיט זכיות (כבללתי) איך בין גאיסט דש בין איך װארן גלובט ׃ מי דיא אב גרונד װארן בישאפֿן (חוללתי) װאר איך בישאפֿן (חקר) די פֿארטונג דער לייטן פֿלואר צו רעכן די אולדות פֿון דר לבנה אויך די מייטי פֿון דען עולם אונ׳ די היך פֿון די הימל די זעלבן האט ער אלי מין איר גשריבן מי מיר קאנן ברינן װארן בישאפֿן (טפוחי) מי ער הט געמסן די הימל מיט זיין פֿוישט אונ׳ מי ער הט בשאפֿן (טפסרי) די מלאכים אויז װאסר אונ׳ פֿייאר (טרמני) ער האט גפֿאדרט איך דער פֿיר טויזנט יאר מי די טעערי װאסר זיין װארן בשאפֿן (יקרותי) איין חירדיגי ריד (נכבעו) זיין װארן מנטפלעקט אונ׳ איין כעגיל זיין װארן איין גוועלט איני אום העננג די װארן גין אום אלי פֿיר ענדן דר װעלט מי דיא בערג (הטבעו) זיין װארן איין גיזעלט (כללות) מיט אלן פֿרט בין איך װארן גקרינט אונ׳ גהייפֿט איין אמט מיר זו איין רעד דז זיך װעלגרט פֿלואר איין רעד האט קיין סוף אזו האט די תורה קיין סוף אונ׳ פֿר די היך בין איך װארן בטאפֿן (לי) מיט איר האט ער גהאלטן עלות אונ׳ האט זיך מיט איר גפֿרייד מי ער האט בשאפֿן דיא ערד פֿון דר ערד אונ׳ די גאסן (לויתי) הקב״ה הט גזגט איך הב בשאפֿן די װעלט צו מנטשנגן איין גבאט די ישראל די דש זיין איין חלק פֿון דעם עולם אונ׳ װען ניט הקב״ה העט בהעפֿט אונ׳ גקנעדן אדם הראשון אויש ערד פֿלואר װער דר עולם ניט בשאפֿן גװארדן (כוי) די טיכן לאייא אונ׳ דרייסיג זיטי שטעג פֿון דר חכמה דיא דער לייכטן אן אייני גאערק פֿלואר די תורה היבט אן מיט איינר (ב) אונ׳ לעשט אויש מיט איינר (ל) דש איז לאייא אונ׳ דרייסיג מין דער לאל דש איז איין ריאו אויך די לאייא אונ׳ דרייסיג פֿאר בערגיכה חכאות די מין דר תורה זיין די האט ער מיין גשריבן מי ער הט ברייט די הימל (ספוגות) פֿר בערגני זעלבן ער האט גװיזן איר ער האט גרוסן איך צו זיין סוד צו אונטר לעגן זיין הערטפֿט דש צו בין איך (עלתי) מיט אייני עלה ער װאר רידן װיא דר עולם זאל גפֿירד װערן דא ער הט גלירקלט אום דש יך דז עש ניט דען עולם פֿר פֿלילן זאל דר פֿיר בין איך װארן בטאפֿן (פלואה) ווי מיר אום (להום) צו אכן שטאראן ווי מיט ביסעלכים פֿון קעלט אונ׳ היץ (פֿלס) ער האט גװאגן דש גבערג אויך דען אב גרונד פֿלואר װאו דר תהום זער פרויס קאן עלט האט הקב״ה איין טאערגרוסן בערג היין גועלט דש דען גרוט קאן צו שטאפֿט אונ׳ װאו איין קלייכר קאל איז האט ער איין קליין בערג היין גועלט אז אויך

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא * לְעֵילָא מִכָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ :

ווען דער חזן האבורך אויז האט זאן קהל דר״ זאגן

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

דער חזן זאל אך זאגן ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חוֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל · אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאוֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי :

איין דער חזן זאגט (ברכו) זאגט דש קהל (יתברך)

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה :

ווען דער חזן זאגט את יי׳ זאל קהל זאגן דז

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

פיוט הפייטן להודיע איך שהתורה ראויה לשבח . על שמונה יסוד ממנה פינת כל הנבראים ובנה יסוד הפיוט כאלו התורה משבחת עצמה ומביא ראייה מפסוק ה׳ קנני וגו׳ . ובכל בית ג׳ חרוזות חלות מן האלפ״א בית״א ומסיים בבית בפסוק ה׳ קנני מענין לענין באותו ענין · ובסוף הב׳ האלפ״א בית״א · חתום שם המחבר שמעון בר יצחק :

אָרוֹן אִמְּנַנִי אֶצְלוֹ שִׁכְּנַנִי אָדָם הִקְנַנִי יְיָ קָנָנִי : בִּנְיָן בְּעָרְכוֹ בִּיעֵץ צְרָחוֹ * בְּשַׁעֲשׁוּעַ בְּרָכוֹ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ : גַּשְׁתִּי לְרַגְלָיו * גַּרְתִּי בְּצִלָּיו גִּעְגּוּעַי עָלָיו קֶדֶם מִפְּעָלָיו : דָּתוֹתַי עֵלֶם * דּוֹרַי לְהוֹ עֵילָם דַּעַת הַנֶּעֱלָם מֵאָז מֵעוֹלָם : הֲגִיגִי לְאָרוּשׁ הַמְּזֻקָּק לִפְרוּשׁ הַנִּפְלָא לִדְרוֹשׁ נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ : וָאֶהְיֶה בְּעֶרֶץ וְשַׁעֲשׁוּעַי יֶרֶץ וְקִדְּמַנִי בְּמֶרֶץ מִקַּדְמֵי אָרֶץ : זוֹהַר נִכְלַלְתִּי זָכִיּוֹת נִבְלַלְתִּי וְאַרְ נתהללתי

ארון דער הער הקב״ה (אמנני) דער האט דר זוגן איך בין אים עם ער הט אכן רואן איך אי ער האט דען אענכטן איך אכן קוימן דש אין אי ער איך גיגעבן האט צו ישראל דש האט גאט גקוינסט איך (בנין) דען בוים דער וועלט אין ווייכט אן ריכטן דש האט ער זיך ברמטן מן איר איך וואר איך דר אייטן אויך ווייכי קכים אין אן אנפנג פון זיין וועג (גשתי) איך וואר גאהכט אין זיין טטן פור׳ וואר זיין קארן ווייל אי ער האט אן גפנגן זייני ווערקן (דתותי) אייני רעכטן זיין גלובט אייני פריינד צו העלפן זי איט תורה די דש איז גוועזן פר הולן פון לענגשטן פון איבגר לייטן (הגיגי) אייני ריד (לארוש) צו רידן טרויש (המזקק) די גלויטרטי תורה אפרט צו זיין דאס

וכל העם רואים ושומעים את הקולות אגודים יחד לקבל חמורות וקלות לבטח הושיבם עושה גדולות כן יפרוס שלומו על כל מקהלות ברוך אתה ה' פורס סכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים:
וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל: חצי קדיש

ווען פסח אום שבת גיפאלט זאו זאגט אן ושמרו בני ישראל פר וידבר משה דר נאך האלב קדיש טאונה עטרה גלייך דיא ערשטי נכט אבר אוף סוכות אום שבת לו נאכט זאגט אן ותודיענו ברוך כ"ה דר נאך גנץ קדיש עלינו קדיש יתום יגדל

יוצר ליום ראשון של שבועות

האל

בתעצמות עוזך הגדול בכבוד שמך * הגבור לנצח והנורא בנוראותיך * המלך היושב על כסא רם ונשא: שוכן עד מרום וקדוש שמו * וכתוב רננו צדיקים בה' לישרים נאוה תהלה:
בפי י שרים תתהלל * ובדברי צ דיקים תתברך *
ובלשון ח סידים תתרומם ובקרב ק דושים תתקדש *

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה ה' אל מלך גדול בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים:
ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה:

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון * ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: אמן

וכל אונ' אז דש פאלק זאכן אונ' הערטן די שטימן ויא פר ביכדטן זיך מיט אנכנדר לו אנטפאנגן די שווערן אונ' דיא גרינגן (מצות) גאט דער דש טוט גרוסי זאכן דער האט זיי זעלן זיכרליך אזו זאל ער אויך ווידר שפרייטן זיין פריידטוך אלי די פר זאמלונגן (ישראל) גלויבט בישטו גאט דר דש שפרייט איין פרידליכי דעק איבר אונז אונ' איבר אל זיין פאלק ישראל אונ' איבר (ירושלים)

וּמוֹפְתִים * וְהִנְחִילָם דָתוֹת חֲרוּתִים * בְּחָכְמָה וּבְדֵעוֹת * תִּפְאַרְתָּם הִגְדִיל לְמַעְלָה לְתִתָּם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה * כְּבִרְכַּת כּוֹס יְשׁוּעוֹת :
יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת הֶרְאָם פּוֹדֶה וְגוֹאֵל * וְעִטְּרָם וְהִנָּם בְּרַת יְקוּתִיאֵל *
שׂוֹחֲחִים רֶנֶן וְהוֹדָיָה לָאֵל * פֵּאֲרוּ וְשִׁבְּחוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל :
בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

מִי כָמוֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמוֹכָה נֶאְדָּר בַּקּוֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת עוֹשֵׂה פֶלֶא
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה :

כָּבֵד הוֹרֵיךָ בְּדִבּוּר חֲמִישִׁי הִשְׁמִיעָם * לֹא תִרְצָח קְרוּצֵי חוֹמֶר לְהַכְרִית בְּזַעַם לֹא תִנְאָף טוֹבַת חֵן וְסָרַת טַעַם * נֵצַח צוּר יִשְׁעֲךָ הִמְלִיכֵהוּ בְּרָב עָם : זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ :

לֹא תִגְנוֹב בְּמִסְתָּרִים * לֵישֵׁב בְּמַאֲרַב חֲצֵרִים * לֹא תַעֲנֶה רוֹעַ וְחָמָס הֱיוֹת עֵד שְׁקָרִים * לֹא תַחְמוֹד שִׁפְעַת רֵיעַ וַחֲפֵצִים יְקָרִים מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ קַיָּם לְדוֹר דּוֹרִים :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל : (נ"א) מלך צור ישראל וגואלו

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ * וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ

לא
אויף די (לוחות) מיט ווייזהייט אונ' פר נונפט מיר שונהייט האט ער הוך גיאכטרט צו געבן זיא צו כאאן אונ' צו פרייזונג גלייך אלז דש בענטשונג פון דעם בעכר דר היילף : ישועות גרוסי היילף האט זיא דר מויז ליזר אונ' דער ערלויזר זעהן לאזן אונ' האט זיא גקרינט אונ' ביטייכט מיט דר (תורה) פון (משה רבינו) זיא רידטן לוב זאגנ אונ' דאנק זאגונג צו גאט (משה) אונ' דיא קינדר (ישראל) די לירטן אונ' בריאטן גאט :

כבד אין פינפטן (דבור) האט ער זיא לאזן הערן דו זאלשט דייני עלטרן עהרן דו זאלשט ניט מערדן דיא מענטשן דיא דא זיינן פון לייאן גשניטן דו זאלשט ניט מון קייסן מיין הייפט פרויא אונ' דיא זיך האב קערט פון גאטש ריד איביגליך זאלשטו אכן קינג נאישן פיל פאלק דעם שטערקן דייכש היילף :

לא דו זאלשט ניט שטעלן אין פאר בארגיני פלאצן צו זיצן אין בלויארונג דער היב דו זאלשט ניט ביליייגן בויז אונ' אונרעכט צו זיין איין פאלשר גיצייג דו זאלשט ניט גילושטן דו איבר פלום דיינש גזעלן אונ' זייני ווירדיגי בגערליכי זאכן דען דער קיניג פון (ישראל) אונ' זיין ערלויזר איז שטאנדהאפטיג צו גבירד אונ' גבירד גילובט בישטו גאט דער דא האט דער לוזט (ישראל)

וכן

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אתות ומופתים באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף · את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם · משה ובני ישראל לך ענו שירה :

טוביה למרום עלה * והוריד דת כלולה * בחג השבעות : ירד צור בעצמו ונתן עוז לעמו * ברעמים וזועות : כל עצי היער אחוזים חיל וסער * והרים וגבעות : למד לעם קדושים סדר תקופות וחדשים וחשבון השעות : מכל אום חבבם * ולהר סיני קרבם * אל למושעות : נשאם בכנפי נשרים * שוכן ברום אורים * ומתחת זרועות : סוררים בעת שמעם * צבי תפארת עם * ירגזון יריעות : עלובים חפו ראשם * ולהריגה צור הקדישם * בפרוע פרעות : פרישת הוד שלמה * ורקועת גובה אדמה * שתיהן נוגעות : צדיק הר כפה * עלינו אהוה ויפה * כגיגית וכיריעות : קשבו עם בחירים חקים ומשפטים ישרים לאוזן השמעות רם בחסדו שמרם מכף כל צוררם ומגזרות רעות : שלח אותות ומופתים

טוביה (משה רבינו) דער דא היס (טוביה) גינג אויף צום הימל אונ' אלט נידרן הרונטר די גקריגטי תורה אם פֿייאר טאג דאס (שבועות) דר שטארקר גאט דר לייגט זיך זעלברט אונ' גאב דיא (תורה) זיינם פאלק איט דונדר אונ' ערד ציטרנים אלי בוים דאט וואלדט ביגריך איין ציטרנים אונ' גרויז אויך דיא בערג אונ' דיא הובן ער לערנט דס הייליגי פאלק די אורדנונג דיט אום ריכלונג דר זון אונ' די אוניטן אונ' רעכנונג דר (שעות) ער האט זיא גליבט אער אלז אלי פעלקר אונ' הט זיא גינעהנט צום בערג (סיני) גאט דר דא איז איין גאט פון פין ארלייא היזך ער טרוג זי אז אויף פליגלן דר אדלרט דר גאט דא דא רואט אין הוך דער לופט אונ' אונטר ישראל וואורן זייני אריאט אונ' טרוג זי אויף זייני אריאט די פעלקר די דא הייטן אב קערירט אין דר צייט דא זי הערטן דען צירשט דר טונהייט דס פאלקס ישראל ציטרטן די אום הענג דיט גילעלטן אירס לאנדס די פר טאעכטי פעלקר דיא בדעקטן איר הויבט פר טאנד אונ' דר שטארקר גאט הט זי אן בירייט צו דר טלאגן אז ער ווערט אונטר זי ברעכן בריכנים די שפרייט פון דען ניר ליכן הימל דו דא איז אז איין קלייד אונ' דר הולכר בערג סיני פון די שפרייטונג דר ערד די האבן זיך איט אנכדר אן גרירט דר ווייל הקב"ה גבוגן הט די הימל ביז אויף דען בערג סיני דער גרעכטר גאט האט דען בערג אום גשטערלט איבר ישראל די היפטי אונ' די טיכי גלייך אלז איין ביט אונ' איין אום האנג דס אויז ארוולטי פאלק פר גמאן גיועלן אונ' רעכט פערטיגי גירילט צו דיא אורין דאס גיהערט דער הולכר גאט דורך זיינר גנאד האט זיא בווארט פון אלי איר פיידגירי פון ביזי (גזירות) ער שיקט לייכן אונ' וואונדר אונ' האט זיא אמכן ערבן דיא (תורה) די דא וואורן גגראבן אויף

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך : ונשמח בדברי תורתיך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים :

לא יהיה לך הבל תבנית אליל נכלם * לא תשא ותמיר קרשת שם נעלם זכור ידידות משפטי נועם וסלסולם חנון יזכר לנו אהבת עולם ברוך אתה יי * אוהב עמו ישראל :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירושך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם : וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נותן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

אמת

נאכט : לא עז זאל ניט זיין צו דיר טורה ייט גלייכניש איינש פר טאעכטן אב גאט (לא תשא) דו זאלשט ניט טאוערן אונ' פאר ווערקסלן די הייליקייט די נאמן פון הקב"ה דר דא איז פאר האלין (זכור) גידענק דיא ליבשאפט דער גירילט פון דען ליבליכן (טבת) אונ' איר הערליכקייט דר לייט ועליגר גאט זאל אונש גידענקן די איביגי ליבשאפט (ב ריך) גילובט בישטו גאט דר דא האט ליב זיין פאלק (ישראל)

טוביה

כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים: והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם: והחרים יהוה את לשון מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה: ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יהוה כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:

נאך דער הפטרה גיט דער חזן דש טבקהן אונ׳ מיין ספר תורה אין דיא ארין אונ׳ אמבט איין איטליכן מתנת יד :

מי שבירך אבותינו וכו׳ הוא יברך את ר׳ פ׳ בר פ׳ בעבור שיתן מתנת ידו לכבוד המקום ולכבוד התורה ולכבוד הרגל בשכר זה הקדוש ברוך הוא ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויברכהו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל אמן

ווען (אחרון) של פסח אן שבת גיפאלט אזו זאגט מן פר טאונה עטרה אזו גלייך אן שבת ח״ה אונ׳ נאך טאונה עטרה דש קרובץ פון שביעי של פסח (אותותיך) אונ׳ ווייטר אזו ווי אם יום טוב אן שבת גיפאלט :

מעריב ליל ראשון של שבועות

ברכו את יי המבורך : והקהל עונים ברוך יי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד :

וירד אביר יעקב נורא עלילה וידבר בטוי עשרת הדברות בהמולה אנכי גלה והאיר לעמו תהלה * דוד מעביר יום ומביא לילה :
ברוך אתה יי * המעריב ערבים :

וירד אונ׳ ער הר נידר גיט זיך דער שטרקר פון (יעקב) דער דא איז פורכטזאם פון ווערק אונ׳ ער רידט דיא ריד פון (עשרת הדברות) מיט גרוס ברויזונג אונ׳ ראש אר (אנכי) איך בין גאט דיין גאט ער הט אנט פלעקט אונ׳ דער לייכטט צו זיינם פאלק צום ערשטן אר אז (דברות) דר פרייד הקב״ה דר דא אכט איבר פארדן טג אונ׳ ברענגט די נאכט

יה פצחו ברנונים לרם על רמים ומתגאה על גיותנים * לשומע אנקת אביונים * למשפיל רמים ומרים מסכנים * וקדמו שרים אחר נוגנים ובתוך עלמות תופפו נגונים * ואחר כך הורשו שאננים :

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו : ברוך כבוד יי ממקומו : ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך : מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון : תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים : ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך : קהל ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה :

איז זוב די שטרקי אונ' די גמרשיידונג פון גאט דיש ווער איר זו הייליך אזו עפנטן ויא איר אונז איט גזאגט זו הקב"ה דער דא איז הוך איבר אלי המשרתים דער דא איבר ויניקר דר דא אלבט טאג די הייכן או' הייך (אסכנים) די ארמן אונ' אי פערדרטן ייך טירה זו זאגן די הערין אונ' אהרן דר נאך די גיאייני ישראל דר נאך די יונגי ווייבר (תופפו) די וואון פויקן ניגונים דר נאך אמר דר זויבט די אלכים טירה זו זאגן :

לדור ודור אתה בחרתנו גנץ טאוכה עטרה אויש גלייך דען ערשטן טג פסח אונ' אן זאגט הלב הלל גנץ קדיש די תחינה אשערי ליון פון טלט רגלים ווערשט גביכרן אין ערשטן טג סוכות אונ' אן היבט אויש לוייא ספרי תורה אונ' לייאנט אין ראה כל הבכור ווען אבר דר היכטרשטר טג פסח אן שבת גיפאלט זו היבט אן אן עשר תעשר אונ' אן רופט ז' אויף

למפטיר פרשת פנחס

והקרבתם אשה עולה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו : עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם : מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה : כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו : וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו :

הפטרה לשמיני של פסח בישעיה בסימן י'

עוד היום בנב לעמד ינופף ידו הר בית ציון גבעת ירושלים : הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדעים והגבהים ישפלו : ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול : ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה : ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה : והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח : ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע : והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו : וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם : ופרה ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן : ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה : לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי

כי

כרחם נפנים * ובאו לתוכים באמצע שאונים * והנה כבוד אלהי
ישראל באברוב לגיונים * וירכב על כרוב וירא מול בעלי מרנים * ועמו
שרפי הקודש וחיות ואופנים * ואף אלפין ורבו רבבן גדודי שאננים *
ורכב אש וסוסי אש וכל רמיונים * כמראה אשר ראה ציר בחזיונים *
סוסים אדומים וסוסים שחורים שרוקים ולבנים * ויחנו אלה נוכח
אלה אפונים * מחנה אש מול מחנה קש פנים בפנים * ולפי שעה
הרגישו כל צבא מעונים בזרוע עזו נלחם רב אונים · לא בעוצם יד
חיל שוטנים · הלא הנפילים ואנשי השם מכנים * מרוח אפו כלו והנם
טמונים * ואף כי משולים למשענת קנים אשר הבל וריק לעזרה
מתקנים * כי אם להודיע חבת אב לבנים * וירעם בקול גאונו על
גאונים * וירץ לקראתם במגן וצנים * וידרכם באפו וירמסם בחמתו
בחומר טינים * והדישם כהדוש מתבן במו מדמנים * ואז שרים עם
שרים יחד נדונים * זה לעמת זה נאבקו במעונים * ויחזק רהב על שר
אונים * וישליכהו ארצה בעזרת דר אופנים * ועם זו בשורם באלה
דינים * עוזר ועזור בקו נרונים * פתחו פיהם בשיר וברננים · עזי וזמרת
יה

אזאך דר הייטט (כרוב) (וידא) אונ' שוועבט קיגן זייני קריגט לייט די אלריק אונ' מיט אים וואָרן דיא ברענדיגן הייליגן
אלאכים פיל טויזנט אונ' פיל צעהן טויזנט אלאכים דיא הייסן (שנאנים) אויף פייארן פערד אונ' גיטטאלט דז ער האט
גיזעהן (נור) דר באטן גאטט דאט וואר, זכריהו הנביא) אין דר נבואה אויף פערד פון אלרלייא פערבן רוטי שוואַרצי
ווייסי אונ' גרויאי אונ' זי ריטן קיגן אנאנדר איין שאר הייליג פייאר קיגן איין שאר פון שטרויא פנים קיגן פנים אונ' דאס
זעלביג אפאלט פר זאלטן זיך אל דו היר פון הימל מיט זיינם ארם דען שטרקן ער וואר שטרייטן הקב"ה דר פיל אמאט
האט אונ' ניט לון וועגן דאס מיר אאכט פון דיא אלריק אזו גרוס וואר דאז דרום האט הקב"ה מיט אים גינואן פיל היר
דען דיא ריזן דיא פר נענט וואָרן אין גאנכן עולם דיא פאר גינגן פאר דאס גאיט זיינט לארן אונ' וואָרן פאר בארגן
אונטר דר ערד אבל טכן דיא אלריק דיא דא זיין וואָרן גיגליכן צו אייכם צו בראכנן שטעקן די ניט אויף צו לענקאיי פון
וועגן זיינר שוואכהייט דט אל איר אן גרייטן צו דער הילף דאז איז אייטל (הבל וריק) נאר הקב"ה ווייזט דיז בטאכט
די ער הט צו ישראל פון וועגן איר פאטר אברהם דרום וויז הקב"ה פיל אכט אונ' פיל וואונדר וויא וואול ער עס ניט
דארפט אונ' ער דונרט מיט גרוסן שטים אויף דיא האפרטיגן אלריק אונ' ער ליף קיגן זיא מיט שילטן (וצנים) אונ'
טארטטן אונ' ער טרעטט זי מיט זיין צארן אז איין לייס דאס אן מיט שטרויא אן טרעט דארינן צו קנעטן דא וואר דער
אזאך פון דעם ים דער הייטט (רהב) מיט דען אזאך דר אלריק דען זי הבן מיט הימל דר וואָלט מין העלפן דר הייסט
(עוזא) מיט אנאנדר זי האטן איין דין שר הקב"ה אונ' וואָרן מיט הימל רטנגלן מיט אנאנדר אונ' ער וואר טטארקר דער
(רהב) דר טר פון דען ים אז (עוזא) דר טר פון אלריק אונ' ער וואורף אים צו דר ערדן מיט דר הילף הקב"ה דער דא
וואונט איבר די אלאכים די דא הייסן (אופנים) אונ' פאלק ישראל דא זי וואָרן צווגן די דאזיגן דינים אן די אלריק דס
דר אלאך דר זי העלפן וואלט אונ' דיא אלריק די דא גהאלפן זעלט ווערן צו גלייך גריכט וואָרן דא עפינטן זיא איר אונר

שריונים * ויחגרו איש חרבו ונטלו כידונים * ויקחו איש רומח בידו
ויחזיקו מגינים * ונשאו קשת ומלאו שלטיהם חצים שנונים * והקלעים
איש קלעו בידו לקלע באבנים * ויצאו יחד בלב שלם ובצביונים * ולא
נכשל אחד מהם ולא ארעוהו סימנים * לבלתי לנחש לשוב למלונים *
כחקות העמים מנחשים ומעוננים * ואיש ישראל על שפת ים חונים *
וישאו עיניהם והנה מצרים נוסעים כעננים * ואין מקום לנוס לא
לאחור ולא לפנים * ואף לא מרפנות מפני חיות ופתנים * ויצעקו אליי
והפילו לפניו תחנונים * וימצא להם המצוי בכל ערנים * ויגער בים סוף
ויחרבו זדונים * וילכו בתהומות כעל דרכים מפנים מזה ומזה העלה
אלנות טעונים * ובתוך תהומות המתיק למו מעינים * ועשן לפניהם
קטורת סממנים * וינחם אל מחוז חפצם שאננים * וכעלות לצד זה על
שפת ים כנים * באו מצד זה בתוך ים סוסים תחלה ברצון וסוף ברסן
מרסנים * כי סדרי בראשית עליהם משתנים . דרך ארץ סוסים
מושכים אופנים ונהפך בם ונמשכו סוסים אחר הסרנים * דרך ארץ
מקום שרכב מנהיג שם מושכים ופונים וכאן מנהיג מושך ובער

כרחם

גורטט מיט זיכר זיין שווערט אוני זיא שטארקט מיר שילט אוני טרוגן איין פייל אוני בוגן אוני פילטן מיר קעכר מיט
שארפֿה פייל מך די שטיין קאנטן שלידרן די האטן מיר שלידר אין מיר הנט אוני דען גינגן זי אויז מיט גאנץ הערצן
(ובצביונים) אוני מיט ווילן אוני הקב״ה שיקט דאש קיינר קיין (אכשל) לו הכדן קאם אוני דז קיינר קאנט קיין ציין
מיאן האבן ניט אויש לו גין זיא העטן זונשט איין ניחוש אוני ווערן ווידר קערן אין איר הערברג דען דר סדר איז פון
די פעלקר דז זי רעטלין אוני שטיכדלן ווען זי וואש טאן וועלן אוב זיא וואש אום גלייכש לו קוואט דא האלטן זיא עש פֿר
איין סימן דז זיא די זאך ניט טאן זעלן אוני ישראל דיא רואטן בייא דעם ים אוני זיא הובן אויף אירי אויגן דען זאכן זיא
דש די מצרים נאך לוגן אזו איין גרושר וואלקן אוו פֿיל וואורן זיא אוני דא וואר קיין אורט לו פֿליהן הינטר אין נאך פֿאר
אין דען דא וואר דש ים אוני פֿון אלי ביידי זייטן וואר מייטל אדבר די זיין פֿול (חיות רעות) דען טריטן זיא אלי לו גאט
לו בעטן תחלה דען וואר לו אין געפונדן הקב״ה דר אלי לייט לו אין ווערט געפונדן אין לייט מיר לייד (ויגער) דען טריא
אן דש ים אוני טרינקט די אוט ווילגן וואסר דען גינגן זיא אין די טיב גרונד לו אין אייניג וועג דז אן אויש גרויאט האט
פֿון אלין שטרויכלן פֿון ביידן זייטן אין ים וואר ביייאר אלרלייא אוני איטן אין דען גיוואלכן ים קוואלטן אים זיסי קוועלן
אוב איינש דערטט דז ער טרנק אוני ווען דז וואסר אב לויפֿט דא פלעגט עש לו שטינקן דא האט הקב״ה די אלמכים
לאזן דעא פֿאן פר זיא אלר לייא גווירץ אוני ער פֿירט זיא לום גאערקן פֿון מיר בגער אוני דא זיא אויף גינגן פֿון דיזר
זייט ישראל קאמן פֿון דר זייטן דיא מצרים לום ערשטן לוגן זיא אויש ברלון דא נאך איט גוואלט אזו איין פֿערד ליהן דש
אן לענקט (ברסן) איט דעם לאם דען דער סדר פֿון בריאת עולם דער וואר ויך איט אים אשנה דר סדר איז דז דיא
פֿפֿערד ליהן דען וואגן אוני בייא דעם ים לענקטן דיא מצרים דיא פֿערד לו רוק דא ליהט דר וואגן דיא זייט איט דיא
פֿערד אין דש ים איבר מיר דאנק דא קאם דער כבוד פֿון גאט ישראל איט פֿיל אלמכים אוני וואר רייטן אויף איינש
אלאך

לנו מלבנים * מי יבנה לנו חומות ובניינים העת יגדילו עלינו שכנים וגם
המלכים שמס לנו נותנים * שוב לא יהו אלינו פונים * כי יאמרו הנה
עברים שתחת ידיהם נתונים הם פשעו בם ובהם לא סופנים * אפכי
אנחנו חורי הארץ וקצינים * ובכן שלח וקבץ את כל חרטמי מצרים
ואצטגנינים וגם את האובות ואת הידעונים * ויועץ בם ובזקנים *
ויצאו כלם בעצה אחת מכוונים * לרדוף אחריהם ולבלעם כתנינים :
ויצו ויעבירו קול בארץ סונים כל שולף חרב היות מוכנים * ויאספו
כלם כאיש אחד מזומנים : והאה השר רפנים והפחות והסגנים * ואנשי
הצבא ואיש בידו כלי זינים * אז פתח אוצרות גנזי מטמונים * אשר
גנז הוא ומלכים קדמונים * והוציא כלי זינים * אז פתח אוצרות גנזי
מטמונים * אשר גנזי הוא ומלכים קדמונים * והוציא כלי יקר וארכמונים
וחלק לכל אחד ואחד כפי חגוניט ושדלם בדברים והסביר למו פנים
וכה אמר להם בשיח מענים * משפט המלך כל העם בוזזים ולפניו
נותנים * ואני כאחד מכם אטול מנים * משפט המלך עבדיו יוצאים
ראשונים * ואני אצא ראשון ואתם צאו אחרונים משפט המלך עבדיו
אוסרים מרכבתו ומתקנים ואני בעצמי אאסור רכבי ואשים רסנים
ונתרצו יחד גדולים וקטנים * וישימו כובע על ראשיהם ולבשו

גטאן אז די טוטים דז איר הבן זאן גין די קנעכט די אונטר אונזר הנט זיין גיוועזן ווער ווערט פר אונז אין זיין טרעטן
אונ' ווער ווערט אונז ניגז אכן ווער ווערט אונז בוימן אויארן אין דיזר לייט ווערן זיך דר היכן אויף אונז די שלכים
אך אז די אזאכין דיא אונש ביז אז הער הבן אם גיגעבן די ווערן אונש ניקט שלטן דען זי ווערן זאגן זיך איר קנעכט
זיינן אין אנטגגגן אב"ט איר (חורי הערן דר וועלט דען זמאלט ער אזי צייברן (ומלטגניכים) אונ' שטערן זעהר אונ'
די אלטפיץ די דא הייסן (אוב וידעוני) אונ' ער ווארד זיך בראטן איט זי אונ' איט די אלטן ראט געבר אונ' זי טרעפן אזי
גלייך בו דז ער זעלט זי נאך יאגן אונ' שר טליכדן זי אז די פיט דען לים ער אויז טרייאן אין לנד אלריאם דז איין איטליכר
דר נאר איין טווערט אויז ליהן קאן דר זאז גרייט זיין אונ' זי זמאלטן זיך אז איין אמן בלואר אז העטן זי איין דיעה די
הער ליגן גראבן אונ' הערן אז דט קריגט פאלק אונ' איין איטליכט הט זיין (כלי זיין) אין זיין הנט דען עפנט ער אז זיין
אוצרות די ער הט גיזאמלט אונ' זייני עלטרן אונ' לוג אוז וויז אז די ווערדיגי זאכן אך טוקאטן אונ' טיילט איין איטליכן זיין
ביזאנדונג דר נאך דט ער איין קריגט אאן וואר אונ' וואר זי גוטי ווארט געבן איט ליפליכן גטאלט אונ' אזו וואר ער
רידן בו איין טדר פון אזי אזלים איז דט וואז די קריגט לייט רויבן דאז ליגן זי (בראשורטאטון) פר דען אך דז ער
דט בעטט הראב נעאט אונ' איך וויל נעאן נאר איין חלק אז איינר פון איך אך איז דר טדר אז די קנעכט געכן אן דר
שפיצן אונ' דר אך היכטן אונ' איך וויל פר איך הער גין אן דער שפיצן אונ' איר לום היכטרשטן אך איז דר סדר דט די
קנעכט די ריכטן דען אך דען וואגן בו אונ' איך וויל איר זעלברט איין פערד אן שפאנן אונ' לאאן דען וואגן זיך אזי
ביווייגן איט אנדר גרוט אונ' קליין אונ' טעטן טטארם היט אויף איר הייבטר אונ' אן קליידטן (טריונים) שאנלר אונ'

כתועפות ראם דמים ועליונים ועל כנפי נשר נטענים שיר ושבח והלל
רוננים בתוף וכנור ועגב ומנים * ולקים דברך אשר עצת לראש
מאמינים לא הוצאתם בפחי נפש ריקנים כי אם מלאים כל טוב
כרמונים כלי כסף וכלי זהב וטובות אבנים * ובגדי חופש ורקמת
צבעונים כדי לשלם שכר שעבוד חומר ולבנים * חופתם טלול
שבעת ענים מעלה ומטה ומארבע רוחות גנונים להשכם מזרם
חורב וצנים ומפני החיות ונשיכת צפעונים ועין בעין כבודך מהלך
לפנים בענן יומם לנחותם נתיבות מתקנים ובאש לילה בלי להכשל
באישונים מנוה טוב לנוה טוב נוסעים וחונים * לא צמאים ולא
מוכפנים כי מרחמם ינהגם על מבועי שמנים * והוא ינהלם עדי
מבועי עינים ושר נוא יושב על מפתן ארמונים * מצפה יד דרך
לימים הנתנים והנה כתב אליו מארץ תימנים * ושומרים שהפקיד
עליהם ממונים התחילו כזאת אליו מתנים * והראוהו פצעים
שפצעום פרחי נאמנים וצוח וי וי וכל עבדיו אחריו עונים ונמו מה
זאת עשינו כסכלונים כי שלחנו עבדים שתחת ידינו מכדנים מי
ירמוס לנו חומר ומי יחזיק לנו

בייא ככה אוו זיין אנטלאפן ישראל דרום הט הקב"ה זי ניט אויש גלוגן בייא נכטוון די לייט לאפן נייארט פר מידר
אין אין זיכטן אמרגן הוך אונ' אופין בארליך אונ' בהעכר טו ווערן די גטראפן אויך בלייבן דר אדלר זי אפרן ויכגן אונ' לאבן
אונ' הלל ומגן איט פויקן אונ' הרפן אונ' מרגלין אונ' אליר ליי זייטן שפיל אך לו אקיים זיין דייני ריד די דו הט גירעט
לו אברהם דר דאש ערשטן גלויבט אנגאט דו זי אויז גיןאיט גרושם גוט אוו וואר ער אקיים אונ' לוג זי ניט אויז איט לער
בייטל אונ' טרוימרג גאוט פירט (אלא כל טוב: האטן זי בייא אין פון זילבר אונ' גאלד אונ' אידל גישטיין אונ' הערליכי
קליידר פון אליר לייא פערבן אונ' הינט אויש גנעהט דר ווארן דז אין בילאלט ווער דז זי האטן לאנג איט לאם גטרעטי
אונ' ליגן גאמכט אונ' (חופתם) השט איבר זי בדעקט איט זיבן וואלקן פון אונטן אונ' אובן אונ' פון אלי פיר זייטן אונן
איינרגיינג פראן דר אין דען אוועג ווייזט (להשכם) לו פר איידן זי דו ניט אויך זי קאם היץ אדר קעלט אדר רעגן אונ'
ברואכט אוט אלי ביזי טיר אונ' די טרליט די דא בייטן אונ' טיינפרליך וואר זיין כבוד גין פאר זי איט איינם וואלקן בייא
טאג לו פירן זי אין די רעכטי וועג אונ' בייא נכט איט איינר פייארן זייל ד: זי ניט זעלטן סטרויכלן (באישונים) אין דר
פינשטר זי ווארן ליהן אונ' רואן אויט איינם ארט דאש בעשר וואר אז דאש אנדרעש דערדטש קיינם נאך (אוכפנים)
הונגרט קיינם דען אירדר בארואר דר הט גפירט זי ביי, אבועי) קוועל ברונן וואטר אונ' גלייך אז בייא קוועל ברונן איז
אונ' פרעה דר דא ווער זילן אויך (אתן) דר שוועל פון זיין פאלט אונ' זאך אויך דען וועג אונ' גאורטט לו דר לייט דו זי
געבן האט ישראל ווידר לו קואן נאך דרייא טג דען קאם אים אין בריב אויזדען לאנד פון דרום כלו וואר אויז דר אדבר
דירא אין לו דרום פונדט לנד אלרים אונ' די טוארים די ער האט בפולן איבר זי דו זי זעלטן ישראל לוריק טרייבן נאך
דרייא טאג די ומגטן אים די שאועה דש זי ניט וועלן לוריק אונ' אין דיאטוגרן די ישראל די גאוונטה אבן דען הובני
אן לו טרייבן ווישויש וואש הבן איר

גיטאן

לְשׁוֹנוֹת לְהִתְפַּלֵל וּבָם אָנוּ עֲסוּקִים יוֹמָם וָלֵיל לֹא נוּכַל לְהַסְפִּיק מְלֵל
עַל אַחַת מֵרִבֵּי רְבָבוֹת שִׁמְךָ לְהַלֵל אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ וְחָשַׁבְתָּ לְהִתְעוֹלֵל
עַל עַם אֲשֶׁר לְךָ מִתְחוֹלֵל * בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וְאֶרֶץ תְּחוֹלֵל ׃
חֲשַׁקְתָּם לְשִׁמְךָ בְּאַהַב לְכַלֵל הֱיוֹת לְךָ לְבָנִים וְאַתָּה לָמוֹ מְחוֹלֵל *
בְּצֵל יָדְךָ אוֹתָם לְטַלֵל * עַל כָּל עַם וְלָשׁוֹן רֹאשָׁם לְהַתְלֵל * בְּאוֹרַח
חַיִּים אוֹתָם לְהַסְלֵל * בְּלִי לְהַחֲלִיפָם בְּאֻמָּה אַחֶרֶת אוֹתָם לְחַלֵל *
לְהִתְפָּאֵר בָּם וְהֵם בְּךָ לְהִתְהַלֵל ׃ כִּי מִי אֱלוֹהַּ זוּלָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים * וּמִי
כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בַּתַּחְתּוֹנִים אֲשֶׁר הָלְכוּ אֱלֹהִים לִפְדּוֹתָם
מִמְּעוֹנִים בְּמַסּוֹת בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים מְשַׁנִּים כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֲדוֹנֵי
הָאֲדוֹנִים לִבְנֵי שְׁלֹשֶׁת אֵיתָנִים אֲשֶׁר בִּשְׁבִילָם טַסְתָּ מִמְּעוֹנִים *
בִּרְכוּב כְּרוּב וְרוּחַ וַעֲנָנִים וְנִגְלֵיתָ בִּכְבוֹדְךָ בְּאַדְמַת צוֹעֲנִים *
וְנָעוּ מִלְּפָנֶיךָ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים * וּלְבַב מִצְרַיִם הֵמַסְתָּ בְּרִבְיוֹנִים בְּמַכּוֹת
גְּדוֹלוֹת וַחֳלָיִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים וַתּוֹצֵא אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקֶּרֶב מוֹנִים
כְּעֵבֶר הַנִּשְׁמָט מֵרֶחֶם בְּתוֹךְ זְמַנִּים בְּלֹא פְגַם וָנֶזֶק וְצַעַר בָּנִים וְשֶׁלֹּא
לִיתֵּן פִּתְחוֹן פֶּה לַמִּינִים לוֹמַר כְּעֶבֶד שֶׁבָּרַח מֵאֲדוֹנָיו כֵּן בָּרְחוּ אֱמוּנִים
וְלֹא הוֹצֵאתָם בְּשָׁעָה שֶׁבְּנֵי אָדָם יְשֵׁנִים כִּי אִם לְאוֹר הַבּוֹקֶר לְעֵין כָּל
הֲמוֹנִים כתועפות

האשט דוא לובן צו נאמן דיין חלק טויזנט לעבן דש ניט עש בניגט דא נאכט אונ טאג אנדרשט ניקט טעטן אונ'
ווארן גוואונן זיין בערג דיא אי האבן זי (אתחולל) דיר לו דש ישראל פאלק דעם טאן לו דאכט דר אונ גוואונדרט
קינדר דיין זיין זעלן זיא דש נאמן דיין קריגן לו (לכלל) ליבשאפט איט זי גוואוסט האשטו דא (בריאת עולם) פר בוואר
זי היכט דר האשט דו שפראכן פעלקר אלי אונ זיא איבר בדעקט האשט דוא הענט דיין איט גווינר איר דוא אונ
מיין פר זי ווקסלן פר לו ניט גוואורן האשט אונ' זי טרעטן אבן האשט דו (להלל) לעבן איביגן דען טעטג מיין אין
זיא דש בריאן זיך זיין זי אונ זיין (אקדש השם) זי דש זי מן בריאן דיך טוטט דוא טוועלן פר לו זי אונ' אוואה אנדרי
גטליכן מיין פאלק דיין איז ער אונ' איברשטן די אונטר גאט דיר מן איז ער וועט דען (כי) האבן גלויבן רעכטן איין אזו
אנדרי דאש אז אנדרשט אייני דש לייבן איט פייליגר איר פון זיא זיין דר לו גאט גאנגן איז ער דז אונטרשטן דען פון
אוירכט פון דען זכות אבות די דא האבן שטערקן דר דרייא קינדר די לו הערן אלי איבר הער דר גאמן דו האשט אז
(כרוב) היט דער אלאך איין אויף הענד בה רייטשט אונ' היאל די אונוגג דייני פון גיטוועבט האשטו (טסת) וילן
די דיר פר וואגן פר דען אלרים זאנד אין גלייגט ארלייגט זיך האט זעלבר כבוד דיין אונ' וואלקן אונ' ווינט איין אויף אונ'
איר איט יקייט טרויאר איט (ברביונים) גי לו אבן האשט דו (האסות) אלרים דר הערן איר אונ (עבודת אלילים)
גבארן דז קינד איין אז ביטריגר איר פון ישראל פאלק דיין גלוגן אויז האשט אונ' קראנקהייט אונ' אכות גרושה לייא
ווארן אויז יאר הונדרט פיר אידי לייט דר ישראל אך עורן אזו שאדן אן זיכט פר לו דא זיך איאן בהענד ווערט
אויזלאבט הערן זיינש קנעכט איין או אנטלאבן זיין זי זאגן זאלן ניט גלאבר דיאן דש אורן דר אונ'
בייא

מצוא נפישה יחר לחשכם מזרם ורוח קשה כל נגע וכל מכה אנושה
להסיר מאום משלשה :

משלשה נבטה ברוח להעד ובלשון עתיד פתחה וסימה להעד חזן יי ימלוך לעולם ועד
מלכות עד לא קדם קרומה נצח נצחים מקויימה סוף וקדם ותוך
עצומה עד עולמי עד מסימה פוטים ככלה במהומה צניף מלוכה
המליכוהו דגלי איומה * קומו לעד רומה להוממה * רום ותחת
ימליכוהו באימה שמים יפצחו רנן נעימה * תהלתו יתנו כל מלכי
אדמה חזן אז יהפוך אל עמים שפה ברורה יחד לקרא כלם בשם
המיוחד וימאסון איש אלילי כספו ואיש אלילי זהבו בכחד * ויטו
שכמם אחד ל' עבדו בפחד :

בפחד וברעד ימליכוהו גוי אחד ואותנו יעשה לגוי אחד חזן ביום ההוא יהיה יי אחד
ושמו אחד :

כוונת הפייטן להודיע אף על פי שהרבה בשבח רבון עלמא וכדי שלא ליתן פ"פ לבעל דין לחלוק ולומר סיימתינהו שבחא דמרא לכן התחיל להבנים הפרכא ולומר שהן מצד גדולות הנותן ושפע רב שמשפיעו והן מצד ליאות המקבל וקבלתו שפע יותר מן הראוי לו אי אפשר להספיק שבח וגם לא לבא לתכלית ספור הנעשה

ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע

אומץ גבורותיך מי ימלל ומי יעצור כח שבחך למלל * אלו פינו
מלא כים שירה והלל * וכל שערות ראשנו לשונות

טאן פון ישראל די דא זיין דריא פעלקר כהנים לוים ישראלים (משולשה) די גטריטי פאלק (נבטה) דש ריד מיין רוח הקודש צו בלייגן די מיביקייט פון הקב"ה אונ דרום דז זי מן הובן שירה דא גיט דר פסוק (אז ישיר) דש איז טייטש ער ווערט זינגן לעתיד לבא וטיאה) אונ' הבן אויך אויז גלאזן איין לשון דש (אשאע איז לעתיד לבא) (יי' ימלוך) גאט ווערט קיניגן אייבר אונ' אייביג מלכות האט זיך גפעדרט אי דיא וועלט ווער בשאפן אונ ביסטיט צו אייביגליכן ער איז געווען אונ איז איט שטארק ביז אייביג בלייבט זיין לייכן דא ער פר דרבט דיא אלריק איט פרטועלונג דא קריכן אין ישראל די דא הבן פיר פאנירן די טיינן גאר באורא זייא אויך אויף שטין צו פר טוילן די פיינד דען ווערטש ווערן גקיניגט איט! פורכט אונטן אונ אובן די היאל ווערן זיסן לוב אונ' זיין לוב (יתנו) ווערן דר צילן אלי קיניגרייך דר ערדן (אז) דען ווערט ווערן פרקערט צו אלי פעלקר איין מאונה צו רופן אלי מן דען (שם האיוחד) אונ איין אידר ווערט פר טאעהן זיין זילברני אונ גילדני אב געטר איט פר איידונג אונ' ווערן נייגן שירא קסלן צו דינן הקב"ה איט פארכט אונ ציטרנש זי ווערן קיניגן אים דז אייניג פאלק דען ווערט ער אונז אכין צו איינם פאלק (ביום ההוא) אם יענבגן טאג ווערט גאט זיין אייניג (ושמו אחד) אונ' זיין נאאן ווערט זיין אייניג
(ובכן) אונ' דען ווערט צו דיר אויף גין די קדושה דען דו ביסט דר היליגר פון ישראל אונ' איר העלפר ז
(אומץ) דיא אכט דיינה שטארק אער ווייל עז דר רידן אונ ווער קאן בהאלטן די קראפט פון אל דיין לוב צו דר ציילן ווען אונזר אונד ווער פול גיזאנג או דש ים אונ העטן אזו פיל צונגן תפלה צו טאן אז האר אונזר הייפט אונ

פַּחֲדוּ וְרָעֲדוּ וְכַרוֹנָג נְמוֹגִים * עַרְקִי וְסִינִי כַּשִּׁכּוֹר הוֹגִים סוֹעֶה וְסַעַר
בָּם מַנְהִיגִים נִבְעֲרוּ כֻּלָּם וְנַעֲשׂוּ שׁוֹגִים מְרַמְמִים לָאָרֶץ יָשְׁבוּ נוּגִים
נוּגִים קְטַנִּים וּגְדוֹלִים כְּאֶחָד וּכְאָז כֵּן עַתָּה כָּל צוֹרְרֶיךָ יַחַד ח תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד
יְמַעַן לָמוֹג לְבָבֵיהֶם כּוֹס חֲמָתְךָ מְסוֹךְ בֵּינֵיהֶם יִרְאָה וָרַעַד יָבֹא בָהֶם
טְרוֹף דַּעַת בִּלְבָבֵיהֶם חַלְחָלָה וּמַעַד עַל מָתְנֵיהֶם זִיעֲוָרֶת בְּכָל
אֵיבְרֵיהֶם * וְכָשְׁלוּ מֵהֶם וּבָהֶם הוֹוָה עַל הוֹוָה תָּבֹא אֲלֵיהֶם דוֹמָם יֵשְׁבוּ
תַּחְתֵּיהֶם גַּעַר מְלֵאִים וְאֵין מַרְפֵּא לָהֶם בְּבָנֶיךָ עַד יַעַבְרוּ לִגְבוּלֵיהֶם
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵיהֶם :

לַאֲבוֹתֵיהֶם טוֹב פַּנַּת מָלֵא לְרַבָּנִימוֹ וְאֶל הַר מָרוֹם מַאֲזִימוֹ חוּן תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ
אֶרֶץ מִכָּל אֲרָצוֹת עִשּׂוּר מְפוֹרָשָׁה בְּעֶשֶׂר קְדֻשּׁוֹת מְקֻדָּשָׁה * גַּם עוֹד
מִמֶּנָּה מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר מְנַת גָּבוֹהַּ הוּפְרָשָׁה דִּירַת יְבוּסִי הִיא הָעִיר
הַקְּדוֹשָׁה הוּעֲלָה מֵאָז בְּמַחֲשֶׁבֶת עַד לֹא קְרָאת יַבָּשָׁה וְתָמִיד עֵינֵי
אֱלֹהִים בָּהּ לְדָרְשָׁה זְמָנָהּ לוֹ לְכֵס שֶׁבֶת וּלְיִשְׂרָאֵל יְרוּשָּׁה * חֲנוֹת
בְּתוֹכָהּ סֻכּוֹת מֵהֶם לְחִישָׁה טַלְלֵם בְּצֵל מֵחוֹרֶב מצוא

פירטן אונטר אין איין שווראלן וועגן (כבערו) זי ווארן אלי אויז גלערט פון אירי זין וואש זי טעטן דאש וואר אז איינר
דר וואש טוט בשוגג (אדאאיק) זי ווארן טאייגן אונ' וואטן לו דר ערד טרויאריג (כוגים) זיא ווארן טרויאריג גרוט אונ'
קליין אויך איין אאל אונ' אז דו האשט גטאן דו זעלביג אאל אזו אך איצונדר זלשטו טאן אן דיין לידיגר איט אכנדר (תאול
אאך פאלן אויף דייני פייכר פארכט אונ' אנגשט (לאען) אום ווילן (לאוג) דז עש זאל לו גין איר הערץ טרענק זיא איין
בעכר דיינש גרימש לארן פארכט (ורעד) אונ' ליטרכט זאל קואן אונטר זיא און זיניקייט אין אירה ערץ (חלחלה) דער
סרעקניס (ואעד) אונ' אויז גליטשונג אויף איר לענדן אנגשט טאיים (ורתת) אונ' ליטרכיס אין אל איר גלידר דש זיא
וועלן שטרויכלן אונטר אכנדר (הוה) איין ברעכנס אויף די אכדרי זאל קואן אויף זי זועלן זילן טאייגנדיג אונטר אין
טרייאו זיא און דש קיין היילונג זאל זיין ביז דיין קינדר ווערן איבר פארן לו איר גאערק לו דען לאנד דז דו השט גשוואורן
לו אירע עלטרן (לאבותיהם) דש גוטש (פנת) דש דו זא האשט גרעט לו איר עלטרן דר פיל לו איר קינדר לו ברענגן לו דעם
הוכן בערג אין ישראל דער היכר איז אז דער גנלי עולם דש הין שטיט איר לושט (תביאמו) דו זאלשט ברענגן אונ'
פלאנלן די (ארץ) איז דש לאנד דש הקב"ה האט גכואן לום אעשר פון דיא גנלי וועלט דען אין עולם זיין ציבנליג פאוות
אונ' אין ארץ ישראל האבן גיאאונט זיבן פאוות (כנעני חיתי חוי אמורי יבוסי פריזי גרגשי) דז איז דו אעשר פון זיבנליג
דיא האט ער געבן לו ישראל גלייך אז ישראל אעשר געבן פון איר פרוכטן דען (לוים) דו איז גהייליגט ווארן איט לעהן
ארלייא קדושה גלייך אז די לוים האבן פון איר אעשר געבן ווידר אעשר דען כהנים די נאך הייליגר ווארן אזו האבן
ישראל פון ארץ ישראל אבגשיידן חלק דז הקב"ה געהערט דז איז די הייליגי שטאט ירושלים די וואונונג פון דען יבוסי
די זעלביגי שטאט האט הקב"ה אויך גבראכט אין זיינר אחשבה אי ער הט גהייסן די ערד (יבשה) פלוואר פר (בריאת
עולם) אונ' שטעטיגליך זיינן די אויגן פון הש"י אויף איר לו פארשן זיא דיא האט ער בוייט לום שטול זיינש גזעטש אונ'
איין ערב לו ישראל דש ער איל דריכן רואן אונ' פר כעאן דיא תפילות (טללם) לו ברעקן זיא פר דיר הין אונ' לו גמינדרן
רוא (לחשבם) לו פר אידן זייער אלי פורעניות אונ' לו אב טאן

הִנְחִיתָ גִיעֲגוּעִים כְּאָב לַבָּנִים לָמוֹ עָשִׂיתָ דְּבַשׁ מִסֶּלַע אוֹתָם הֵינַקְתָּה הִרְחַצְתָּ וְהִלְבַּשְׁתָּ וְהִנְעַלְתָּ וְסַכְתָּ וּבְסוֹלֶת וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן אוֹתָם הִרְבֵּיתָ זֶה בְּעַמּוּד עָנָן הִנְחֵיתָ חֹשֶׁךְ בְּעַמּוּד אֵשׁ כְּמַנְהִיר נַעֲשֵׂיתָ טַל מִתַּחַת וְלֶחֶם מִמַּעַל לָמוֹ הֶחֱשַׁרְתָּ יְאוֹרִים לִצְמָאָם מִצּוּר הוֹצֵאתָ * כְּנַסְתָּם לְהַר חֶמֶד וּמִצְוֹת וְחֻקִּים הוֹרֵיתָ * לְמַעַנְךָ כְּגוֹדֶל חַסְדְּךָ לִנְוֵה קָדְשְׁךָ נֵחִיתָ :

נָחִיתָ סְגוּלֶיךָ יָם כְּגָזוֹן וְצוֹרְרֵיהֶם צִירִים כַּיּוֹלֵדָה אֲחָזוּן חזן שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן

מִקּוֹל מַפּוֹלֶת שְׁאוֹן פּוֹרְכִים נִרְעֲשׁוּ אִיִּים וְיוֹשְׁבֵי כְּרַכִּים סַלְעָמוּ סוֹר נִמְלָכִים עָלְפוּ וְנָסוֹגוּ אָחוֹר נְסִיכִים פָּחוֹת וּסְגָנִים נִמְרָכִים צוֹר וְצִידוֹן וְכָל גְּלִילֵי פְלֶשֶׁת נְבוּכִים קָצִין וְרָשׁ וְאִישׁ תְּכָכִים רֶטֶט הֶחֱזִיקוּ וּכְמַיִם נִשְׁפָּכִים שָׁמְמוּ עֲלֵיהֶם הוֹלְכֵי דְרָכִים תָּמְהוּ וְקָמוּ מִכִּסְאוֹתָם מְלָכִים :

מְרָכִים חוֹלָלוּ וְהוּרְעֲדוּ וְשֵׂעִיר וְזִימִי וַאֲרוֹדֵי חִלְחֲלוּ חזן אָז נִבְהֲלוּ

תֵּימָן וְיוֹשְׁבָיו נְפוֹגִים * שִׁבְרוֹן לֵב וְרִפְיוֹן יָדַיִם מַשִּׂיגִים * רַבֵּי מוֹאָב מִתְמוֹגְגִים קִינִים וְנֶהִי בְּפִיהֶם הוֹגִים צָעִיר חָם וְכָל אֵלָיו זוֹחֲגִים

פחדו

האט אין גטאן אז אין קינד דורך פר ליהט פֿר זיינם פֿאטר דו האט אין אכן וויגן הוניק אויז דעם פֿעלזן דו האט זיא גבאדן אונ׳ אן גיקלייט אונ׳ אן גישוכט אונ׳ גשמירט דוא האט אין גיאערט ועאל אעל אונ׳ הוניק אונ׳ אלי ביאטג האסטו זי גפֿירט איט איינם װאלקן לו ווייזן אין דען וועג אונ׳ אין דר פֿינשטר איט איין פֿייארגה זייל אונ׳ ביסט גוועזן אז איינר דר פֿיינם לייכט איט אין ליכט דוא האסט אין גרעגנט דען אן פֿון אובטן אונ׳ איבר אין וואר טויא ליגן וואסר לו אירדורשט דו האסט אויז גילוגנט פֿון פֿעלזן דו האסט אין גיוואלט זיא לו דעם געלוסטן בערג הר סיני לו ווייזן זי דיא תורה אונ׳ אלות אום דיינט װילן האסטו זי גפֿירט איט דיינר גנאד לו דיינר הייליגי וואונוג (נחית) דו האסט גפֿירט דייני גליבטי דא זיא דורך דש ים איבר פֿארן אונ׳ אירי לייד יגר בגריפֿן ליטרנם אז איין גוויכרן (טאטו) זי וואר הערן דיא פֿעלקר זיא װארן דר שרעקן אקול) פֿון וועגן דש קול דז זי הערט פֿון דר אפֿלה פֿון די אלרים די דא האטן האטט גדינט אן ישראל (נרעשו) זי װארן שטוראן די דא װאונן אן דעם ים אונ׳ אין גרושי שטעטן זי װארן זיך זאלן אז דיא היטרעקן לו האלטן עלות איבר ישראל (עלפֿו) זיא װארן אום אעכטיג (ונסוגו) אונ׳ װארן פֿר רוקט היכטר אין דיא הערן דיגראבן אונ׳ הערן (נארכים) פֿרלגטן די װאונר פֿון (צור) אונ׳ פֿון (צידון) אונ׳ די הערן פֿון פלשתים (נבכים) דיא װארן פֿר אירט רייך אונ׳ ארים אונ׳ איטל אעסיגי לייט (רטט) איין ליטרניס זיא בגרייפֿטן אונ׳ פֿר גאסן איר הערן אז איין װאסר (טאאו) זיא פֿר װאונדרטן זיך אויף זי דיא דא גיגן אויף דיא וועג זיא װארן פֿר טואלט די אלפֿים אונ׳ שטונדן אויף פֿון איר שטול (אלפֿים הוללו) דיא װארן נארייש אונ׳ איר הערן װאר אין פֿר שטאפט אונ׳ דיא אואות (שעיר) אונ׳ (זיאי) אונ׳ (ארודי) די װארן דער שראקן (אז נבהלו) דען דער שראקן (תימן) דיא זיינדר אין לנד (תימן) (נפוגים) די פֿר װעקסלטן איר דעה אין לו בראכן הערן אונ׳ שלאפֿי הענד זי גרייכטן די הערן פֿון אואב (אתאוגגים) דיא לוגיגן פֿר אורא קלאגן אונ׳ וויפֿלן זיא רידטן איט אירא אונד דיא שפֿלים פֿון קינדר חם אונ׳ אלי דיא לו זיא גהער די פֿארכטן אונ׳ לו שאקלן אז איין װאקס די פֿעלקר דיא דא הייסן (ערקי אונ׳ סיני) דיא טואלטן אז איין טרונקר זיא

כהים וחותם בעזהלים ולא מגיהים זיקים וברקים ממנו נשלחים
חשים בשליחותו ולא שוהים טכס גלגל קבוע ומזלות צומחים
יחד כסיל וכימה עמם זורחים כון עש בצפון ועקרב בדרום מונחים
ליחוד שמו כלם מוכיחים ׃

מוכיחים מעשיך אהבת אמוניך לבלוע לנחצי המוניך חזן נטית ימינך

מומתים ולא מתים בעורם נפשותם עדיין צרורות בחלדם סיער
סוף ליבשת לידם עיפתה אף היא קלעתם לבית מצורם פצועים
ונפצעים ומפלח כבדם צנופים כדור עם מרכבות כבודם קרוע
וקוע נחרים בערם ריב ומצה נתגרו על ירם שריה המשלם
לשונאיו להאבידם שת ימינו לארץ לגמול להם חסדם * תפתה
פערה פיה ובלעה הורם תוחתתו יחד ועמם רכב וסוס נרדם ׃

נרדם ואבד שאון כוגדיך ובני זרע חסידיך חזן נחית בחסדך

אורח עולם עליהם באהב שנית בני עבדיך ברך ארונים

ער האט בישאפֿן די טיפֿי ערד אונ׳ די הויכי הימל ער גיבט דעם ים דז זיין אינדן זעלן ניט זיין (זוהים) האפֿרטיג אך
טון פֿר זיין פֿארכט הימל אונ׳ ערד פֿארכטן ער זאגט (לחרס) צו דר זונן דז איר ליכט ווערט טונקיל אונ׳ פֿר חתמנת פֿר
די שטערן דז זי ניט לייכטין פֿון אים ווארן גזנט אים שליחות ווינט אונ׳ בליץ (חשים) די איילן אין איר שליחות אונ׳ זויאן
ניט ער האט מתקן גוועזן די גלגל דז דא שטיט שטיל אונ׳ דיא מזלות גין דרמן ארום אונ׳ שפראסן פֿון אונטר דער ערדן
הנר פֿיר איט אנכדר זי טיינן די מזלות די דא הייסן כסיל אונ׳ דש מזל כימה ער הט גשאפֿן דז אזל דו דא הייסט (עש
צו צפֿון אונ׳ דש מזל עקרב צו דרום די בווייזן אלי דז זיין כאאן איז מייכיג (מוכיחים) דייני אעטים ווארן מוכיח מן דיא
ליבשפֿט די דו הטשט צו דייני גליבטי צו פֿר טליכדן די דא הבן בילאמונגין דייני ברואונג (נטית) דרום הטשטו גנייגט איט
דייני רעכטי הנט (מומתים) דש זי ווארן טוט אונ׳ כאך ניט גנץ טוט אונ׳ איר זיל האטן זיא כאך אין איר לייבר דא האט
גשטוראט דש אער גרעריכט (לידם) צו ווארפֿן זי אויף די טריקנים אך די ערד וואלט זי ניט אן נעאן דען זי פֿארכט זיך
זי ווערט איין עונש דרום אזו ליידן אובי קין דא ער הבן אום ברמבט אי איך אובן גשריבן הב דרום ווארף זי די ערד
ווידר אין ים ווא זי צום ערשטן גפאנגן ווארן דען ווערן זיא זיך שלאגן אונ׳ ווונדן (ומפלח) אונ׳ צו שפאלטן איר לעבר
(כנופים) זי ווארן איבר אנכדר גוויקלט קיילכטיג (כדור) אז איין באלן איט אירי רייט וועגן דז ים דש דא ווארגשפאלטן
אונ׳ דיא ערד (נחרים) די ריילטן איין נאכק איט אנכדר פֿון אירכט וועגן דען דז ים שפראך צו דר ערד שליכד איין דייני
היר די דיר בפֿאפֿן זיין אונ׳ די ערד שפראך לון ים הלט דיר דייני הרוגים דר אלאעלטיגר דר דא בילאלט וייני פֿיינדן
צו פֿר לירן זי (שת) דער טעט זיין רעכטי הנד נייגן צו דר ערד דז זי זעלט גואלן חסד איט זיא זיין אונ׳ זעלט זי איין שליכד
איילן זי איין אמל גרעט הבן ביים דר אכה פֿון ברד גאט אוז גרעכט אונ׳ איך אונ׳ איין פֿאלק זיין רשעים אונ׳ טוואר ביי
ויינר רעכטי הנט דז זי קיין עונש דער האלבן זאלן האבן דען (פֿלתה) זיא עפֿנט (תפֿתה) דש גיהנם איר אונד אונ׳ פֿר
שלאנד איר לייב תוחתתו זיא ווארן גנידרט אניין רייטר אונ׳ פֿערד (נרדם) זיא אנטשליפֿן אונ׳ ווארפֿר לארן דיא
ברואונג ויינר פֿעלטר אונ׳ די קינדר דר פֿרואי אבות ׃ נחית דו הטשט גפֿירט איט דייני גנאד (אורח) פֿון דיינר ליב
טאפֿט צו אין האשטו אשכה גיוועזן דען סדר העולם דער איז דש איין קינד דינט דען פֿאטר אונ׳ קנעכט דען הערן
אבר הקב״ה דיא קינדר פֿון דיין קנעכט אברהם יצחק ויעקב (הנחית) דוא האשטו זיא גפֿירט אז ווערן זיא הערן אונ׳

נְקָמוֹת וְקִנְאָה יַעַט שׂוֹנְאָיו. לַהֲדוֹף כְּמוֹ לְשֶׁעָבַר עַט לִנְדּוֹף חזן אָמַר אוֹיֵב. אֶרְדּוֹף

תַּעֲלוּלֵי צַר וְרוֹעַ מַעֲלָלֵהוּ שֶׁקֶט וְשָׁלֵיו לֹא הִנִּיחוּהוּ * רוּחַ עָרִיצִים הִתְעָהוּ קִיאוֹ לָשׁוּב וּלְבַלְּעֵהוּ צוּר עֲבוּר לְגַבּוֹת שְׁטַר נְשִׁיֵהוּ * פִּלֵּג לִבּוֹ וְהִשְׂגָּאוֹ עַם הַנִּתָּק מִמַּתְלְעוֹת פִּיהוּ * שָׂח אֶרְדּוֹף אַשִּׂיג וַאֲכַלֵּהוּ נִפְרַע סְאָה בִּסְאָה בְּרִשְׁעֵהוּ מָדַד לוֹ כְּנֶגֶד מִדּוֹתֵיהוּ :

מִדּוֹתֵיהוּ נֶאֱצוּ מִיַּיִן מוּל שְׁלוּחֶיךָ גְּרַרְתּוֹ בְּמֵי יָם לְהוֹדִיעוֹ כֹּחֶךָ נָשַׁפְתָּ בְרוּחֶךָ

לְהָשִׁיב יָם לְאֵיתָנוֹ כִּפְנוֹת בּוֹקֶר לְעֵינֵינוּ יַם הַגָּדוֹל פָּרַץ מֵאוֹגְנוֹ טָרַף זֶה בָּזֶה לְהַגְבִּיר שְׁאוֹנוֹ חַי כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעוֹד יֶשְׁנוֹ * וְלָעֵף רוּחוֹ בְּתוֹךְ נִדְנוֹ וַיַּעֲלֵם עַד רוּם מְעוֹנוֹ הוֹרִידָם לְמַטָּה בְּרַכְּיוֹת עִשּׁוּנוֹ * רִבֵּק סוּס בְּרֶכֶב וְהִשְׁמִיט אוֹפָנוֹ גְּרָרָם בְּכוֹבֶד בְּמֶתֶג רִסְנוֹ * בְּלֶב יָם הֱבִיאָם בְּעֶצֶם אוֹנוֹ אֲכָלוֹ כְּקַשׁ יָבֵשׁ בַּחֲרוֹנוֹ

בַּחֲרוֹנוֹ יָרָה בַּיָּם אֱוִילִים: וְשׁוֹרְרוּ לוֹ בְּנֵי אֵלִים חזן מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים

אֱלוֹהַּ עַל כָּל אֱלֹהִים בּוֹרֵא עוֹמֶק וְרוּם גְּבוֹהִים גּוֹזֵר יָם גַּלָּיו לְבַל יֶהֱמוּ זוֹהִים דּוֹק וָחֶלֶד מֵאֵימָתוֹ נִרְהִים הָאוֹמֵר לַחֶרֶס וְזוֹהֲרוֹ

(הקדוש ברוך הוא) דר דא זיך האט דש געלביגט אן גיקלייד מיט נקמה (נקמה) אונ' קנאה (יעט) ער וואר אן ווירן (להדוף) צו פר שטושן זייני פיינד אז ער האט פר וועהט די אלריט (אמר) ער זאגט דר פיינד איך וויל נאך יאגן (תעלולי) די גישעפט אונ' די בייזן ווערק דעש ליידיגר פרעה די זיסן אין ניט שטיל ווילן כייארט זיין טאלק הפטיג גאיט (התעהו) דז פער אירט אין דז ער זיין שפייאכט ווידר איין טלונד בלואר זיין אימוסי אעטיג דז ער הט אן אים צו ניט לאזן גין ישראל דש וואלט ער ווידר טאן דער בשעפר הקב"ה אונ ווילן דש ער וואלט איין אאכן פון אים זיין חוב דז ער לנג ביי אים גלייהן הט בלואר דז ער הט ישראל אילר גוועזן דרום (פלג) טיילט ער אים זיין הערץ אונ' אלט אים אים גרייסן אונ' פר רוקט דז פאלק ישראל (אמתלעות) פון די באק צעהן זייכט אונדש (שח) אז ער רידט איך וויל נאך יאגן אונ' גרייכן אונ' אזו פער דערבן דאש פאלק (נפרע) ער וואר באלט זיין בוסהייט (אדה כנגד אדה) (מדותיהו) זיין אדה וואר צו דרלירכן אונ' צו רידן קיגן די גאטן פון גאט די ווארן אשה אונ' אהרן ווער איז גאט דר דא גיטיקט הט דרום (גררתו) השטו אין גשלעפט אין דש ים צו לאזן וויסן אין דיין קראפט (נשפת) דו השט געוועהט מיט דיינם ווינט (להשיב) צו ווידר קערן דש ים (לאיתנו) צו זיינר שטארק קיגן אארגן צו זיינם גוואונהייט נאך דעם אז ישראל דורך ווארן דז גרושי אער ברעך אויז (אמוגנו) אויז זיין ראנד עז שלוג ווידר אנכדר צו שטרקן זיין ברוואונג איין איטל כר וויל ער נאך דש לעבן אין ליך הט אונ' זיין ויל וואר נאך ניט אויז זיין לייב גלוגן דו וואר זי דש ים ביז אין די היך דז היאלט אונ' נידרט זי ביז אין די בריכנם דאש וואלקן דז דא איז אים אער אז איין קלייד ער בהעפט דען רייטר צום פערד דז ער ניט אראב פיל אונ' איט אנכדר ווארף זיא דש ים אויף אונ' נידר דש דר צער גרעטר וואר אונ' ער צוג אים אב דש האלז פון רחד דז אום די פעלקר איז דו גיכג דר ואגן אויף די פעלקר דז ער שטאלגרט אונ' מירד זי גאר טווער אונ' דען וואלטן זי פליהן דא בראכט ער זי איט גיוואלט אין דיזם איט זיינר שטרקי אלט זי ווארן פר ברענט אז איין טרוקן שטרויא איט זיינם גרים צארן (בחרונו) איט זיינם גרים צארן הט ער גאארבן אין דאש ים (אוליא) די נארן די אלריש דען זאגגן צו אים דיא קינדר דער שטארקן אב"ת אונ' זאגטן (אי כמכה) ווער איז אז דו אונטר דען געטרן (אלוה) ער איז איין גאט איבר אלי געטר ער

ער

כמוץ לוהמיך ותנהום בשאגת רעמיך המון הומים לעמך * דין גמור רנת כנואמיך גוי המעביר רחומיך * בכל גוים נשמע נקמיך אשר עשית לעמך :

לעמך קולם הסכית ממעוניך ורודפיהם הכנעת בחרונך חזן וברוב גאונך

אדר גאות לבשת בעוזים כפוררת גאות עריצים השפלת דכאות דלים רוממת הלאמיים סוף הובשת ובמעמקים דרך שמת זכים בו העברת חנפים בתוכו שקעת טבעך בעולם הודעת יראתך על פני כל העמים תתה * כסלחים עת הכנעת * לברך על כל אלוה נתגדלת :

נתגדלת ונתקדשת לשבור ראשי תנינים בתקפך והסערת רבים בזעפך חזן וברוח אפך

מפה ומפה ערמות נוזלים צגו כחומות סוערו וקפאו תהומות עמדו צרורים כחמות פנו כאן וכאן שליש רום מימות צעו הנותרים למדרס פעמות קורעו את שבנהרים ואגמות רבה בור ושיח ונקרת ארמות שאובים אף שהיו בכל מקומות תוכו יחד בגזרת לובש נקמות :

דוא האשט אנטפלעקט דיין שטארקי רעכטי האנט (זרות) צו פאר שפרייטן (כאון) אז שפרייאר דיא מיט דיר וואלן שטרייטן (יתנהום) אונ' דו בראשט מיט גשרייא פון דיין דונר אונ' אן די קיגן איר בראזן דו שעטט מיר דין (כנואיך) אז דו האשט פר הייסן צו אברהם אבינו אן דש פאלק דר אלרים די זי פרטרייבטן דיין (ראשונות) אונ' מין פאלן פעלקר האט אין גהערט דיין נקמה די דוא האשט גטאן פאר דיינם פאלק ישראל (רעאך) דש שטיק דיינש פאלק (הסכית) האשטו פר נומן מין דייני היאל אונ' מיר יעגר האשטו אונטר טעניגט מיט דיין גרים צארן (וברוב) אונ' מיט פיל דיין הערשאפט (אדר) דו אן קליידשט שונהייט אונ' האפרט (כפוררת) דא דוא צו ברעקלשט מיט דיין שטארק דש ים אונ' די האפרט די אלרים האשטו אטפילגווען אונ' די פר שטוסני ישראל דוא האשט מיר אראט דר היכט פר וואר דש ים סוף (הובשת) דוא האשט גטריקנט אונ' אין טיפניש דש ים דוא האשט גמאכט איין וועג ישראל דו האשט דר דורך אבן איבר גאן (חנפים) אונ' די שאייכלר דוא האשט דרינן פר זענקט אונ' דו האשט אים עולם דיין איינג לאזן ווישן אונ' דו האשט געבן דיין פארכט פר אלי פעלקר דא דוא האשט גמאכט אונטר טעניג די אלרים דען ווערשטו גלאפרט איבר אלי געטר (נתגדלת) דוא ביסט וואורן גלאפרט אונ' גיהייליגט דא דוא האשט צו בראכן מיט דיין שטארק די קעפף דר פישכל ווארדי אלרים (והסערת) אונ' דו האשט צו שטוראט מיטן דש ים מיט דיינם צארן אונ' מיט דען ווינט דיין נאז צו בראכן (אפה) פון ביידן זייטן צוא (נגו) די שטונדן דידרינן וואשר אז איין מויאר זי וואכן שטונאן אונ' פאר גליוורן די אב גרונד זי שטונדן אז וועדן זי (צרורים) גבונדן מיין מיין לעגל אז וואכן די וואשר די איבר אים וואכן אז מיין גוועלב אונ' דש לאזש פון דען וואשר די וואכן גשפאלטן אז ישראל דורך גיכגן (צעו) זי וואכן אויז גשפרייט דש דריטיאלק אונטר מין דש זי דר דורך גיכגן אך ווערן צו ריסן אלי וואשר שפיל אין די גרובן אונ' אין קעלר אונ' אין ברינן אונ' די דש וואכן שטין אין כלים איבר אל די וואכן זיך צו טיילן פון וועגן דש ער האשט גוור גוועזן

רְפוּאָה טֶרֶף וְרוֹעַ וְקַרְקוֹר וּפֵאָה יַחַד שׁוֹעַ וְקוֹעַ וְיַשַׁר מֵאָה כֻּלָּם
נִיעֵר בְּכַלָּאָה * לְבַעֲבוּר אוֹם הַנֶּהֱלָאָה :

חֲנֶהֱלָאָה רִחַף בְּצִלּוֹ וְצַר בְּתוֹךְ יָם הִצְלִילוֹ חוּן מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ

מַחֲנֵה צָר וְכָל שְׁאוֹנוֹ * נָגִיד וְנוֹשֵׂא כְּלֵי זֵינוֹ שַׂר כָּל פֶּלֶךְ וּפֶלֶךְ וּלְגִיוֹנוֹ
עָטוּר כּוֹבַע וְלָבוּשׁ שִׁרְיוֹנוֹ פָּרָשׁ וְרַכָּב מִצְמֶרֶת עַל מָתְנוֹ * צוֹעֵר
בְּרֶגֶל וְקוֹלֵעַ בְּאַבְנוֹ קָצִין וְנִקְלֵהוּ וְעִבְרוֹנוֹ וַאֲרוֹנוֹ רוֹבֵה קֶשֶׁת וְאִטֵּר יַד
יְמִינוֹ שָׁם פַּרְעֹה וְכָל הֲמוֹנוֹ תַּמּוּ נִכְרְתוּ וְהוּרַד שְׁאוֹל גְּאוֹנוֹ :

גְּאוֹנוֹ בָּרַע וּשְׁאוֹנוֹ נֶחֱרָמוּ וַיַּחַד כֻּלָּם נֶהֱמָמוּ חוּן תְּהוֹמוֹת יְכַסְיֻמוּ

תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קָרָא * שְׁאוֹן סוּף לְעֻמָּם נִתְגָּרָה רַעַם וָרַעַשׁ וְקוֹל
עֶבְרָה קָדִים וְסוּפָה וּסְעָרָה צִנּוֹרוֹת מִפֹּה וּמִפֹּה מַקְלִחִין בִּגְבוּרָה *
פְּלָגִים יִבְלֵי נְהָרָה עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה סָבִיב בַּעֲתוּהוּ צָר עִם כָּל שִׁירָה
נִשְׁקְעוּ כֻּלָּם יַחַד כַּאֲבָרָה מִבְּלִי הוֹתִיר מוֹלִיךְ בְּשׂוֹרָה :

בְּשׂוֹרָה יָצְאָה וְחָלוּ כָּל בַּעֲלֵי מְדָנַי וְאַדִּירוּהוּ יַחַד צִיר וְכָל הֲמוֹנַי חוּן יְמִינְךָ יְיָ :

לְמַעַן סַפֵּר בְּכָל גַּיְא שִׁמְךָ כֹּחֲךָ הִרְאֵיתָ בְּמִתְקוֹמְמֶיךָ יָצָאתָ לְיֶשַׁע
עַמְּךָ טִבְחָה הֲשִׁית בְּקָמֶיךָ חָשַׂפְתָּ יְמִין תַּעֲצוּמֶיךָ זְרוֹת

כמון

דש איז ניט אנדר צו פֿערשטין ער האט צו לוקט מיר פֿעריך אונ׳ אירצן אונ׳ מיר נאקן כצואר די חשובים אונ׳ די העלטן ער הוט צערט זי אין דש מער דא מיכן וואגן זי מער דערבן אום אילן ישראל די מיט וואגן פֿון דינשט (הנהלאה) ישראל די דא מיט אמן (רחף) ער שוועבט אין זיינם שאטן אונ׳ די לייידיגר פֿר זענקט ער אין דש מער (מרכבות) די רייטר פֿון פרעה אונ׳ זיין היער (מחנה) די שאר אט לייידיגר אונ׳ אל זיין ברוואונג דען הייבט אמן אונ׳ דר איז נאך טראגט זיין (כלי זיין) אלי הערן אויז אלי גראב שאפֿטן מיט זיינם פֿאלק די גלירטן (כובע) איט מיר שטורם היט אונ׳ פאנצר די רייטר איט די שווערטר די זי הבן אין איר הענדן דיפֿום גימר אונ׳ שטיין שלייודר דר הר אונ׳ דר שפֿל די בויגן סיסר פֿון פרעה אונ׳ זייני ברוואונג די אמרן פֿר שניטן אונ׳ נידרן צו דר גרובן אל זיין הערטשפֿט (גאונו) זיין הערטשפֿט אמר פֿר דארבן אונ׳ זיין ברוואונג וואר פֿר וויסט (נהאו) זי אמרן אלי פֿר טואלט (תהומות) דיא אב גרונד דיא ברעקנין זי (תהום) איין אב גרונד צום אנדרן רופֿט צו ער שליכרן די אלריס דיא ברוואונג דש ים סוף (נתגרה) וואר זיך רייצן קיגן אים איט דונר אונ׳ שטורם אונ׳ גרים צארן דר ווינט פֿון אורח אונ׳ אליר לייא שטורם אינד ער אמאלט ריכן איט זיינה שטארק דש ים אויך צוויא טייל אלי בעך איט עולם די טיילטן זיך גרים צארן אונ׳ לייד דיאום ריגלן דען לייידיגר איט אל זיינם הער (נשקעו) זי פֿר זאנקן אלי או אין בלייא אונ׳ בליבן קיינר איבר דר דא האט קענן ברענגן די ביזה בשורה (בשורה) די בשורה גינג צו ענד זעלבר אויז אונ׳ רען דר שראקן אלי איט קריגר אונ׳ זי בשיכן גאט (ואר) דר שליח משה רבינו אונ׳ אלי איין ברוואונג (ימינך יי׳) דיין רעכטי האנט גאט זי איז בשינט (לאען) אום וויזן צו דר ליזן אין דר גאנצן וועלט דיין נאמן האטטו גוויזן דיין קראפֿט אן דיין פֿיינדן דוא בישט אויז גאנגן צו הילף דיינם פֿאלק אין שעלטונג צו טאן אן דייני פֿיינד (תשפת)

דוא

נֹאֲמִים שִׁלּוּל חֵילָם בְּרֹב מוּקְשָׁה בְּסִבְרוֹ בְּיַד אֲדוֹנִים קָשֶׁה חזן׳ אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה

תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה שֶׁבַח וְהַלֵּל וּצְפִירָה רוֹן וָעוֹז וְתִפְאָרָה קוֹל אוֹמְרִים אֲשִׁירָה צַלְצוּל לְדָר בִּנְהוֹרָא פּוֹרֶה וּמֵחִישׁ עֶזְרָה עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה סוֹכַת מֵעַמּוֹ עֲתִירָה נוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְעַם נִבְרָא מַצִּיל קָמֶיהָ בְּעֶבְרָה׃

בְּעֶבְרָה הֵשַׁח יְפֵיפִיָּה וְדִלַּנִי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה חזן עָזִּי וְזִמְרַת יָהּ

לוֹ חִכְּתָה נַפְשִׁי כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי יוֹדֵעַ בְּצַר נַפְשִׁי * טָס עַל עָב קַל לְהַנְפִּישִׁי חָמַל עָלַי וְשָׁע רַחֲשִׁי זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְהַחְפִּישִׁי וַיַּעֲלֵנִי מִטִּיט רַפְשִׁי הַמּוֹצִיאִי מִמַּסְגֵּר לַחָפְשִׁי רֵעַ וְצָמַת מְבָאִישִׁי גִּלָּה כְּבוֹדוֹ עָלַי לְדָרְשִׁי בַּצַּר לִי קְרָאתִיו וְלֹא נְטָשַׁנִי אֵלִי וְחֵילִי וְלֹא בָזָה רַחֲשִׁי

לַחֲשִׁי בֵּן וַיֵּצֵא בְּחֵימָה מוּל צָר לְהִלָּחֲמָה חזן יי׳ אִישׁ מִלְחָמָה

אָזַר עוֹז וְעָט קִנְאָה בְּשִׁרְיוֹן וְכוֹבַע נִרְאָה גֵּאוּת לָבֵשׁ וְנִתְגָּאָה דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ וּבָרָק חֲנִית הֶרְאָה הִרְעִים רַעַשׁ וְקוֹל תְּשׁוּאָה * וַתִּתְגָּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ זִלְעֵף פּוּט וְלוּד בִּמְשׁוֹאָה חָרוֹב וְהֶחֱרִיב בְּלִי רְפוּאָה

זי ווארן איבר ענטפֿרט אין הענד דר הארטי הערן דאש ווער משה אונ אהרן אונ׳ דען (אז ישיר) דא זינגט משה אונ׳ די קינדר ישראל לו הקב״ה (תודה) איין לוב אונ בקענונג אונ פרייזן אין אונ ריאן אין אונ׳ שטארקן אין אונ׳ בשינט אין זי היבן אן איך וויל זינגן לו גאט דר דא וואונט אין מייטן ליכט אונ׳ האט אונש דר ליזט (ואחיש) אונ׳ גאיילט איין הילף ער האט גענפֿרט אונש אין לייט אונזרש לייד (סוכת) ער פֿר נעאט פון זיין פֿאלק איר גבעט ער גאב הילף לו ישראל דידא ווארן גלייך אז ווערן זי נייא בשאפֿן גיווארן דא זי אויז אלריק דר ליזט ווארן (אלצין) ער פֿר זאנק איר פֿיינד איט גרים לארן (בעברתו) איט זיינם גרים לארן ער וואר משפיל אלריק אונ׳ דר הוב איך פון דר אונטרשטן גרוב (עזי) איין שטארק אונ׳ איין לוב איזגאט (לו) לו אים האפֿט איין לייב ער איז איין עהרר אונ׳ דער היבר איין הייפט ער וויט אין לייט איינש לייד (טס) ער וואר שוועבן אויף איינם גריגן וואלקן (להנפישו) לו אאכן רואן איך ער האט זיך דר באראט איבר איר (ושע) אונ׳ קערט זיך לו איינה תפלה ער גדאכט זיין גנאד אונ׳ זיין ווארהייט אונ׳ אאכט פֿרייא איך אונ׳ ער בראכט איך אויך אויש לייט אונ׳ גיאוז ער וואר אויז ליהן איך אויז דר בטליסונג לו אאכן פֿרייא איך (דעך) ער האט פֿר לאטן (ולאת) אונ׳ פֿר טניטן איין איבלר ער האט אנטפלעקט זיין כבוד אויף איר לו פארטן איך אין איינם לייד איך רופט אין דען פֿר לאזט ער איך ניט (אילי) ער שטארקט איך אונ׳ קרעפֿטיגט איך אונ׳ פֿר שמעהט ניט איין תפלה (לחשי) איין תפלה (בן) ער פריגט אונ׳ גינג אויש איט לארן לו שטרייטן קיגן איין איידיגר (יי׳) גאט איז איין הענד אין דר אלחאה (אזר) ער איז אן גגירט איט שטארק (ועט) אונ׳ אום גוואונדן איט קנאה ער וואר גזעהן בייא דען ים אז הט ער אן הארניש אונ׳ איין שטורם הוט ער איז אן גקלייד היפש איט האפֿרט אונ׳ ער וואר אך דר היכט ער טרעט זיין בוגן אונ׳ ווייזט די קלינג פֿון זיינם שפיס ער טוראט איט דונר אונ׳ שטים (תשואה) פֿון ברואונג אונ׳ זי ברואט די ערד אונ׳ אלי איר דר פֿילן (זלעף) ער האט דר טרענקט די אלריק (במשואה) איט פֿר איטטונג ער האט זי אחריב גוועזן

חזן וקהל בְּעָטוּתוֹ קִנְאָה בְּלוּבְשׁוֹ נָקָם לְהָרִיעַ וּלְהַצְרִיחַ מְקָמָיו לְהִתְנַקֵּם שְׁבָעָתַיִם
יָשִׁיב אֵל חֵיקָם קָדוֹשׁ

בקצת קהלות אומרים אל נא ונכון שלא לאמרה מפני שמנשה ירדו של הקב״ה טבעו בים וכו׳
אֵל נָא לְעוֹלָם תּוּעָרָץ וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא
מָרוֹם וְקָדוֹשׁ כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים מַלְכוּתוֹ נֶצַח נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ: סַפְּרוּ עֻזּוֹ
פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו · קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ · רוֹן שִׁיר וָשֶׁבַח תּוֹקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

בוונת הפייטן להגיד נפלאות האל בגאולת מצרים וסוף כל בית פסוק מהשירה ויסד
ראשי אותיות החרוזות באותיות אלפ״א בית״א ואחר כך בתשר״ק

וּבְכֵן וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא

חזן
אֲצוּלִים מִפֶּרֶךְ סוֹנִים בְּחוֹזֶק יָד וְנִסְיוֹנִים גּוֹי שׁוֹמֵר אֱמוּנִים דֵּעָה
וְחָכְמָה חֲנוּנִים * הַהוֹגִים בְּיִקְרָה מִפְּנִינִים * וּמִצְוֹתֶיהָ
וְהוֹרָיוֹתֶיהָ מְבִינִים זְמִירוֹת לָאֵל נוֹתְנִים חֶבֶל נַחֲלָתוֹ מְכֻנִּים טְפוּלִים
בּוֹ וְעָלָיו נִשְׁעָנִים יוֹדְעִים מַה פָּעַל דָּר מְעוֹנִים : כָּאֵזוֹר בְּמָתְנַיִם
נְתוּנִים דְּבֵקִים וּבְצִלּוֹ לָנִים :

לָנִים מִסְתּוֹפְפִים בְּצֵל אֵל מְשׁוּכִים אַחֲרֵי אֵל וּבְצוֹרְרֵיהֶם נִלְחַם הָאֵל חזן וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
מוֹתַחַת גָּבְהֵי מְרוֹמִים נוֹטַעַת אַרְנֵי הֲרוֹמִים סוֹעֶרֶת שְׁאוֹן יַמִּים *
עוֹרֶפֶת הֲמוֹן קָמִים * פּוֹרַעַת דִּין עֲנָמִים * צוֹרָה מְחַבְּלִים כְּרָמִים
קוֹלַעַת עֲרִיצִים רָמִים רוֹטֶשֶׁת עַד חוּג תְּהוֹמִים שׁוֹפֶטֶת רִיב יְתוֹמִים *
תְּהִלָּתוֹ תָּמִיד הֱיוֹת נוֹאֲמִים נואמים

נקאה (באון האטיח) אז ער ווערט טאן אונ׳ טרייאן צו טאן נקאה אן זיין פֿייגד דא ווערט ער אין ווידר באצאלן זיבן
פעלטיג פורעניות (קדוש) דר הייליגר גאט יתברך (ובכן) דענן דא זי וואָרן דר לויזט אוי; אלריך דא האט גאט
געהאלפֿן זי זעלביגן טאג (אצולים) ישראל די דא וואָרן אב גשיידן פֿון דינסט דר אלריך איט שטארקר האנט דש
פאלק דש דא ווארט אויך די אמונה פֿון הש״י דר זי דר צוין ווערט אז ער האט אברהם צו געזאגט זי זיין גלייט זעליגט
איט זין אונ חכמה אונ לערנן די תורה דיא איז ווירדיג אין ווערד גיט גאלד אונ זיין בריבן מיר אלות אונ מיר
ווייזונג אונ געבן געזאנג צו הקב״ה אונ ווערן גנענט זיין טייל אונ׳ זיין ערב פֿון הקב״ה זי זיין בהעפט צו אים אונ׳ אויף
אים (כטענים) זיין זיך לענן זי ווישן וואס דא וויל טאן גאט דורך די נביאים זי זיין אן אים בהעפט (כאזור) אז איין
גירטל צו דען לענדן אן אים זיין זי זיך בהעפֿטן אונ איבר נעכטיגן אין זיינם שאטן (לנים) זי איבר נעכטיגן אין שאטן
גאטש אונ׳ ליהן אים נאך דרום וואר ער שטרייטן איט איר לייטיגר (וירא) אונ׳ זי זאגן ישראל די הנד פֿון הקב״ה
(מותחת) די דא האט אויס גצוגן די הויכן הימל אונ האט גיפלאנצט די שטוועלר דר ערד די זי אויס דש טאל פון
זיין פֿיסן אונ (סוערת) די אלט טטורא דיבר ואנדיגן אער אונ (עורפת) די דא אב ברעכט דען נאקן דר פיינד
זי טעט בלאזן דען אלריך מיר דין זיא יאגן די האבן פֿר דארבן ישראל דר וויין גארטן פֿון הקב״ה אונ׳ (קולעת)
זיא טעט פֿעלן יידרן זי ביז אין היאל אונ׳ (רוטשת) זיא צו ברעכט זי ביז אין די אבגרונד דר ערדן זי טוט ריכטן דין
פֿון יתומים דרום איז ביליך זיין לוב טעגליך צו רידן (נואמים) זי וואָרן רידן די אלריך צו רויבן מיר גוט פֿון ישראל
איט מירק הערן (כסברו) דא

זיא

ולא בכחלפי הגדלה החל בבעלי זרוע תחלה כי אם בענוה גדולה׃ ואות ומופת שלח להראות והקשה עורף והכביד תלאות ׳ אז הכהו מכות גדולות ונוראות׃ נאור אף לפי חמתו ׳ לא עבר דין אמתו כי אם ביושר מרתו׃

נגע אשר בסוף הביעתו בו הקדים תחלה להתרותו ומקץ קץ האריך עברתו יה מכה לא הכהו עד שלא קדם והתרהו ואחרי כן שלח והלקהו ירח הוקצב לכל מכה ושלשה חלקים העיד והכה ורביעית החודש שמשה המכה

מחץ בו מחצות תשע ולא נכנע ולא שע ׳ ובעשירית נשבר מטה הרשע מערש יצועו קם לילה ובארץ פתרוס צוחה גדולה כי אין בית בלא יללה ופה שאמר לא אשלח הוא הפה חנן לשלח ענה כנאלח קומו צאו כדברכם לפלח׃

ולמה זה לחשובי כאין דקנות חכמה ורב אין מותרים כנוגע בבבת עין שכר זאת לא יכינו פוטים אשר בתחלה התקינו בעקלו בסוף כך נדונו חזן טיטוס וטפוליו אשר לחרבה נתכונו מראש ועד קצבה מה יעשו בלהט היום הבא בעטוהו

(ולא) אונ׳ ער וויז ניט זיין (כח) נאך זיינר אכט אן די אעלטיגן אלריך דענער הט אמאל אזו בלד אנגן איין אכרט אונטר אין טיקן דט זי אלי שטארבן אז ווימ ער לסוף טעט אן די בכורים נייארט ער וויזט זיין דעאוטיקייט אונ׳ טיקט לו אין איט (אותות ואופתים) דט זי זעלן איט גוטן ווילן ישראל גין לאון אונ׳ דא ער הרטס זיין נאקן דא בטאערט איך הקב״ה איט אכות די גרוז אונ׳ פארבלום וואר (נאור) הקב״ה דער פארבלום אפילו ווען ער ברוגז איז נאך איז ער עובר דען רעכטן דין נייארט איט זיין רעכט פערדיגי אידות איט דער פלאג די ער אין לסוף דר טרעקט דט איז אכות בכורות איט דר זעלביגה אכה טעט ער איך התרמה לום ערשטן אונ׳ פון אן היבונג ביז לום ענד דר אכות ער דר לענגט זיין לארן (יה) גאט טלוג אין איט קיינר אכה עט וויא דענער טעט אינפר התרמה אונ׳ דר נאך טיקט ער אונ׳ טלוג אין דא איט אונ׳ לו איטליכה אכה וואר גיועלט איין חודש דרייא אכלן טעט ער איך התרמה אונ׳ אכט טאג גווערט די אכה (אחן) ער וואונדט אין איט ניין אכות נאך אלט ער ניט זיין אונטר טעניג אונ׳ קערט זיך ניט דראן אונ׳ איט דר לעהנט אכה דא ווער לו ברעכן זיין רטעת דא טטונד ער אויך (אערט) לו זיין בעט בייא נאכט אונ׳ שרייא איך לאנד אלריך איין גשרייא דען עט וואר קיין הויז דא ניט וואר קלאגן אונ׳ הייולין (ופה) אונ׳ דט אונד דט דא טפראך ניט לו טיקן ישראל דט וואר ביטן דט זי זאלן גין טטיט אויך אונ׳ גיט דינן גאט אז איר האט גרעט אונ׳ וואראום טעט דט אלט הקב״ה לו ווייזן דען פעלקר די דא זיין פר ניקט גיאכט פר גאט דט זי ניט פין (זב) הבן אזו ווער ישראל איבל טעט דר איז גלייך או רירט ער אן טווארץ אפיל פון זיין אויג אונ׳ אאלט דיא אכות פון פרעה זאל איר התרמה זיין (טלל) דען טכל וואלן ניט פריבן די אלריך די לום ערשטן הבן זיך גשטעלט פריינטליך לו ישראל דא זי הין קאאן די אין גשטהן ווערט גלייך וויא איר פר קריאניט וואר דט זי פר זעקטן די קינדר פון ישראל׃ אויך טיטוס אונ׳ זיין גזעלשאפט די הבן זיך גפלייסן לו פר וויסטן ישראל וואט ווערן זי טאן ווען דא ווערט קואן דער טאג דר דא ווערט ברענן או איין פייאר (בעטורו) אין זיין אויג ווידן איט קנאה אונ׳ אין וויינס אן קלאדן

נקאה

עַל הָאָרֶץ מַהֲלָנוּ לְמִטְרוֹת עֶרֶץ : רָם מָתַח דִּין בָּהֶם * וּמִטְרוֹת עֹז שָׁפַךְ עֲלֵיהֶם * וַיִּמַח אֶת כָּל יְקוּמֵיהֶם :

רָמָה רוּחַ יוֹשְׁבֵי שִׁנְעָר וְדַעֲלוֹת לַשַּׁחַק לִבָּם גָּבַר וֶהֱפִיצָם בְּרוּחַ סוֹעָה וָסַעַר בַּדְּבָר. פָּרַע שְׁאוֹנָם וַנָּפֶץ מוֹל נִפְרְדָנָם וּבָטְלָה עֲצָתָם בְּפֶלֶג לְשׁוֹנָם : בַּאֲשֶׁר הֵם בְּשָׂפָה זָרוּ וּבַאֲגוּדָּה אַחַת כְּרָם נוֹעֲדוּ בָּלַל לְשׁוֹנָם וּמִשָּׁם נִפְרָדוּ

יִקְשׁוּ צְרִיעִין בְּבֶצַע וּמֵאֲנוּ פְּרוֹסָה לָרָעֵב לִבְצַע וְהֶאֱרִיכוּ וְקִצְּרוּ אֶת הַמַּצָּע : יַרְקְפְצוּ מֵעֲנִי וָדָל וְעוֹבֵר אוֹרַח מֵעֲלֵיהֶם חָדַל וְכָבַד חֵטְא וְעָוֹן גָּדַל : קִלְקְלוּ צַעֲדֵי יוֹשֶׁר לְסַלֵּף * וְאוֹצָרוֹ הַטּוֹב עֲלֵיהֶם חִלֵּף וַיַּהֲפָכֵם מִשּׁוֹרֶשׁ שׁוּרוֹת לְאָלֶף :

קַחַת מוּסָר מֵאֲנוּ צוֹעֲנִים וְלֹא לָמְדוּ דַּעַת מִקַּדְמוֹנִים הֵרֵעוּ מִכָּל אֲשֶׁר לְפָנִים לְחַצּוּ בְּמֶרֶד זֶרַע חֲסִידָיו וְגָזְרוּ גְזֵרוֹת לִבְנֵי יְדִידָיו וַיַּרְא יְיָ וַיְעוֹרֵר חֲסָדָיו לְמֵאוֹת דְּבָרוֹ וְהֶחִישׁ עֶזְרָה אָחוֹר הֵשִׁיב חֶשְׁבּוֹן גְּזֵרָה וְעַד תַּנִּין שָׁפַךְ עֶבְרָה וְלֹא

אויף ברענגט איין וואלקן אז איך אונבן איין טייל גטריבן האב זי הבן אונ גאר פיל ברכה מיט טויא דש זיא קיין רעגן דערפן (ונמלו) אונ׳ ווארן דר לירנן קיגן הקב״ה דר דא אלבט רעגנן אויף די ערד וואט זאל אונט דיא שטארקי רעגן (רט) הקב״ה איז הויך דר לוג אויז איר דין אן זי אונ גאב אויך זי שטארקי רעגן דער דא אב אמקט אלס דו האט איין בשטאנד אויף דער וועלט איט דעם אבול דא נאך וואר האפרטיג דו גאיט פון דור הפלגה די וואנר פון לאנד בבל די וואלן אויף דעם היאל אויף גין די פר טפרייטט הקב״ה אז איט איינם שטורם ווינד (בד) (אדם כנגד אדה) ער בלאזט די ברוואונג אונ׳ איר אורא וואר פיל לייפט ווערן איר פר טפרייט ווערן דרום האט ער ויאדן גוועזן דט זי זיין פר שפרייד ווארדן דא גטיילט וואר איר טפראך דא וואר בטל איר עלה דען איינ זיא הבן אלי איין שפראך דרום ווארן זי אויט ווייזגן אונ ווארן ייך לו אנכנדר בטעדיגן דרום פר איטט ער איר טפראך דען ווארן זי גשיידן (יקטו) זי ווארן טטרויכלן די לייד פון טדום אונ׳ עאורה פון וועגן איר ביז אויג איט דען אאון אונ זי וואלן ניט איין טטיק ברוט געבן דען ארמאן אך הבן זי איין בעט אונטר איין ווענלר געטט דען זי קריגן ליגן זיא אכיין ווען ער לו קארן וואר דא דיכטן זי איך ביז ער דען בעט גלייך לאנג וואר וואר ער דען לו לאנג דא האקן זיא אב די פיס דו ער אוו קארן וואר אז דש בעט דאט אלז טעטן זי פון וועגן איר ביז אויג דט זי דא איט די לייד פר טלוגן די קיינר הין קאם (קפלו) זיי טלייטן לו איר העננר פון די אראי אונ׳ פר יאגן די געטט דט קיינר אויף זי לו לוג אונ׳ גריטן אונ בטווערן לו טאן זינד (קלקלו) זי פר דארבן די רעכט פערטיגי וועג (לסלף) לו פר קריאן דא פר וועקסלט אך הקב״ה איין זיין גוטן אונ׳ דט איידר רעגן דר איכן אן לייט רעגנט לברכה דא ליז הקב״ה איין רעגנן פייאר אונ׳ טוועבל אונ׳ קערט זיא אום ביז אויף איר ווארלן דו די כאך קוואוכדיגן דורות זאלן דא פון לערנן אונ פרעאדיגעטט וואל הלטן אבר די אלריים וואלן איר געטט די ישראל די לו איין קעאן אויך אזו טאן אונ׳ אאלניט לערנן פון די סדואים די פר איכן ווארן אונ׳ ווארן איבלן אער אז אלי די פר איין ווארן גוועזן (לחלו) זי לוואונגן איט ביטרקייט די זאאן זייני פרואי אונ׳ ווארן גוזר גזירות אויף די קינדר זייני גליבטי דש זאך גאט אונ׳ וואר דר וועקן זייני גנאד דו ער וואלט דר פילן זיין ריד דט ער האט גזאגט לו אברהם דט ער וואלט דט פאלק ריכטן די זי ווערן הערדיגליך אאכן דיכן אונ׳ דרום איילט ער איר הילף אונ׳ רעכנט איר הונדרט יאר די ער לו אברהם זאגט לו דיק פונדען טאגאן אז יצחק איז גבארן אונ׳ גיטט אויז זיין לערן אויף פרעה דר וואר גיאליכן לו איין גרוטן פיש אום

חֲמָתוֹ וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אוֹנָם וְשִׁקְעָם בְּטִבּוּעִים · וְנָפְלוּ וְנִשְׁבְּרוּ כְּשֶׁבֶר נֵבֶל לְמַבּוּעִים :

קהל וחזן
בִּגְזֵירַת חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ

חזן וקהל חֲכַם לֵבָב וְאַמִּיץ כֹּחַ מִי יוּכַל אֵלָיו לְנוֹכַח אֲשֶׁר בְּיָדוֹ הַגְּבוּרָה וְהַכֹּחַ : קָדוֹשׁ

שם המחבר בראשי החרוזות משה ברבי קלונימוס

מַה מוֹעִיל רֶשַׁע בְּעָלָיו · וּמַה יָּעוֹז זֵר בְּמַעֲלָלָיו * פְּנֵי מְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמִפְעָלָיו : מֶרֶד הֲיוּכַל לַעֲרוֹךְ יְצִיר חוֹמֶר * נוֹכַח יוֹצֵר כֹּל כְּאוֹמֶר : רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ בְּיָדוֹ שׁוֹמֵר : שְׁכֵנוֹ שָׁת בְּרוּם עוֹלָם * מֶמְשַׁלְתּוֹ עַל כָּל הָעוֹלָם מִי הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם :

שְׁלִישִׁים פָּתְחוּ רִאשׁוֹן לְקַרְקֵר אָצוּ סִלּוּל אוֹרַח לְעַקֵּר שֵׁם אֵל בֶּאֱלִיל הֵקֵל · הַעֲדָה פָּרְצוּ גֶּדֶר עוֹלָם וּפָרַץ מֵי הַיָּם בְּנִבּוּכָם וּשְׁטָפָם וְאִבְּדָם מִזֶּה הָעוֹלָם · הֶרְאָה בָּם דִּינוֹ לְדוֹרוֹת לְבִלְתִּי פְּלוֹחַ לְכָל יְצִירוֹת כִּי אִם לְקוֹרֵא הַדּוֹרוֹת :

בַּעֲלֵי זְרוֹעַ הֵחֵלּוּ לָרוֹב : וַיֹּאמְרוּ לָאֵל סוּר מִקָּרוֹב בִּמְלֹא בָּתֵּיהֶם טוּבוֹת רוֹב : בָּעֲטוּ בְּאֵר עוֹלָה מִן הָאָרֶץ * וְנִאֲצוּ לְמַמְטִיר

בלאזט ער אין די פֿיין דש זיא הבן ישראל אן גשון אונ׳ פֿר זענקט זי אונ׳ פֿילן אונ׳ ווארן צו בראכן או איין אירדנר לאגל אויך איינם קאנל ברונן דא פֿיל שטיין זיין דש גישאך (בגזרת) איט בפֿעל פֿון גאט דר דא לעבט אונ׳ איז בישטענדיג פֿארכלוס אונ׳ דר הובן אונ׳ היילג (חכם) הקב״ה דר דא איז קלוג אין זיינם הערצן אונ׳ גשטארקט איט קראפֿט ווער קאן אים ביי קואן ווען ער וויל זיך איט אים באווערן דען אין זיין הנט איז די גבורה אונ׳ דר כח (קדוש) דר היילגר גאט (יתברך שמו) מה וואש קאן העלפֿן די דא בוסקייט זיינס הערצן אונ׳ וואש וויל זיך שטארקן דער אוטוויצגר איט זיינר ווערקונג פֿר הקב״ה דר דא בלאזט איינס. אן כאך זיין ווירקונג ווי וויל זיך אן ריכטן איין אענטש דר כאר אויז לאס ווער בשאפֿן איט איין ארידה קיגן הקב״ה דר אלי זאכן הט בשאפֿן איט זיין ווארט אליין דז ער זאך זייני נשמה אין זיינר הענט האט דרום קאן ער אים באלד די נשמה נעאן (שכנו) זיין רואונג איז אך אין דער היך פֿון דער וועלט אונ׳ זיין געוועלטיגונג איז אויך דען גאנצן עולם ווער וויל הארטן קיגן אים אונ׳ זעלט שלום בהאלטן דז דור דז דריטי פֿון בריאת עולם וואר דור אנוש דז אדם הראשון צניקל וואר דר הוב אן צום ערטשן צו פֿרדרבן (אלו) זי ווארן איילן צו פֿר קריאן דען גב אכטן שטיין דש זיא פֿר גרינגרטן דען שם פֿון (השם יתברך) פֿר דען שם דער (עבודת אלילים) (העל) דרום אך וויל דר עולם אין דור אדם אונ׳ דור שת די ווארן פֿרלייכט אונ׳ אארן גהיט פֿון צו דינן (עבודת אלילים) דען צוין צו בראכן זיא צו בראך אך דז ים דען צוין דש הקב״ה אים האט גאאכט צום גבול אונ׳ פֿר צוילט זי אונ׳ פֿר זירט זיא פֿון עולם דא איט ווייזט הקב״ה אלי דורות דז זי ניט (פלוח) זעלן דינן קיינר לייא בטשעפֿניש נייארט צו הקב״ה דר דא הוט גרופֿן אלי דורות אי דער עולם איז ווארן בשאפֿן (בעלי) דא כאך היבן אן די געוועלטיגי אין דור האבול צו גזלן איינר דש אנדרן גוט דא זיך דער עולם הט גאערט אונ׳ זיא זאגטן צו השם יתברך ער זאלט אבקערן פֿון צווישן אים דא ער איט הט גפֿילט איר הייזר איט כל טוב דען (בעטו) ווארן זי פֿר אכטן דען רעגן דען הקב״ה

קהל מכלל יופי על משפטו יחרש ויעוד נוך בו כקדם יתחרש חזן שיאו
למעלה למעלה ירום ויוגרש סלה בתוכו נשיר שיר חדש
ימלוך יי' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא

קהל אדני חלד ערלא טבועים וטרם תלולי רום לאוהל קבועים * מאז העלה במחשבת רגלי רבועים * הוות לו מכל אום תבועים ובהמלך לבראת יציר ראש טבעים * בערם חלו מלך ומשרתיו מצביעים * ומאז בחלקו עלו מחלשים שבעים וסגלם לו לחבל נחלה מוקבעים ובחבו גרות וענויו וקבעום קובעים * נתגלגלו רחמיו לסוף שלשים שבועים ויט חסד על בני רבעים * והטה אוזן וסכת שיח משועים ויקץ כישן ויך צריו בגוועים הכה ופצוע בכל מכה ואבעבועים ואחרי כן שלחם ברכוש גדול שבעים בפז ובכסף ובזהב וכל מיני צבעים ועוד מסך בקרבם רוח עועים ויסיתם רדוף אחרימו בשריונות וכובעים וזו עלתה חמתו

(אכלל) ווען דא ווערט ווערן דר נייאט ירושלים די דא איז גוועזן איין שיינקרון און דאס בית המקדש דיין בטעדיגונג און דיין רואונג ווערט דרינן דר נייאט ווערן אז פון אמר אלז דען ווערט זיין נאמן דר היכל און גהייסט אובן און גאנץ אובן דען ווען איר אלי וועגן זינגן איין נייאי גזאנג און דען (ימלוך) ער ווערט קיניגן גאט לו איביג דיין גאט ציון לו גבירד און גבירד (הללויה) (ואתה) און דוא גאט ביסט הייליג און ווארטסט אויף די לוב די דיך לובן ישראל פר נעם ווי דאס ביט איך גאט (אדני) די טאעלר (חלד) פון דר וועלט איז זיין ווארן בשאפן און די הוכן הימל זיין גזעלט איר שטעל לו זיין איז איין גלעלט איבר דעם עולם דען האט ער לאנג דר פיר אין זיינר אחשבה לו בשאפן ישראל די דא האבן גירואט איט פיר רגלים אום דאס (אוהל המועד) דאס זי לו אים זאלן זיין גפעדרט אער ווערדר אלי פעלקר און דא ער האט זיך בראטן איט די אלאכים לו בשאפן דען ערשטן דר די טבע פון איינם אענשן הוט כלומר אדם הראשון דען הוט אן הקב"ה און זייני דינר גורל לו ווערפן אין וועלכן חלק זאל פאלן די אומה און אין וועלכן חלק די אנדר אומה דען פילן עטליכה אומות אין חלק דר אלאכים און דרום הבן איטליכה אומה איין אלאך איט היאלן די איר העלפט אבר ישראל פאל אין חלק פון הקב"ה אז דר פסוק בטיידליך זאגט אין (דברים ל"ב כי חלק יי' עמו) דען גאטס טייל איז זיין פאלק און דרום האט ער זי גזעלט און גליבט לו זיינם ערב טייל פון די (עכו"ם און דא זי טולדיג ווארן לו זיין (גרים) אין אלרים און זי זעלן פייניגן זי און רויבן זי דר נאך וועלגרן זיך זיין דר בראיקייט איבר זי נאך דרייסיג שאיטות דאס זיין לוויא הונדרט און לעהן יאר דאס זי אין אלרים ווארן גוועזן און ער נייגט גנאד אויף דאס פירדי דור און נייגט זיין אור (וסכת) און פר נעם איר גשרייא און ער וואכט אויף אז איין שלאפנדיגר און ער שלוג זיין ליידיגר (בגוועים) איט פר גענקניש איט אלר לייא שלעק און וואונדן און אכות (ואבעבועים) און פייכט בלאטרן און דער נאך טיקט ער זי וועק איט גרוסם גוט דאס זיי זאט ווארן דאס גוט איט גיט גאלד זילבר און אלר לייא גיפארבטי קליידר און דר נאך (אסך) ער פר אישט לווישן איין גאוט (עועים) פון קריאניט (ויסיתם) און רייצט זי אן דאס זיא אין נאך יאגן (בשריונות) איט פאנלר (וכובעים) און שטורם היט און דען בלאנט

אונופי בסת רין בהראך שומעי שמעך רגזו וחלו ממוראך : גודל
נוראותיך מי יוכל לספר רבו עד למאוד ועצמו מספר ריו הים וכל
יציר סופר קצת נוראותיו לא יוכלו לחוק בספר : הלוך חמש מאות
קפצת ממעונך צוררך הצמת כהריעו בטלאי ענך * ובמחמרי
בטנם לא חסה עינך פטרי רחם וראשי און בענך : ועכם בעשר
בחומש יד הגדולה עולות אחת לחמש בעבות גדילה חספו זרוע
אשר מאוד גדלה סיעפם על אחת חמש בגדולה : טבועים ביון
מצול בתלול הגשיר נגף אבן הסר ועקוב הישיר חזן ישע מציון שלח
וחדש נשיר כתר לך ליתן כאז ישיר :

קהל חרשו יושבי חרושת לאבר יפה וברה נתוש ואבד שם ושאר
בגבורה חזן נחל קישון גרפם וזרועם נשברה אז לבשה רוח
ושרה דבורה :

חזן קם על רבו קמיו ללזות לחמת לוחמיו והכנעת אותם להבזות * נועם
זמירות ביטה לך להזות פתח ושר את השירה הזאת מכלל

דר קענט דיין פֿארכֿט די אלריש די דו האשט אין גאמן דיין גריכֿט די הבן געהערט דיין הערונג אונ׳ גליטרט אונ
גאנגשט פֿר דיין פֿארכֿט (גודל) דיין פֿארכֿטזאמקייט ווער קאן דר צילן דען ווי הבן זיך גאוורט אונ זיינן שטארק צו
דר צילן אונ ווענטון ווער אליא עלמייטן דיכט אונ׳ אלי בשעפֿניז טרייבר דאך קענן ווי ניט פֿר שרייבן אין איין ספֿר איין
טייל דיין פֿארכֿט (הילוך) דו האשט גשפרונגן איין ווג פֿון פֿינף הונדרט יאר רייז אווידי היאל דיא דאז זיין דיין
אמונוג דיין צוידיגר. הלאת) דו האשט פֿר טכיטן די ווי פילן (בטלאי) אן די לעאר פֿון דיין טאך כֿלוואר ישראל
היישן די טאך פֿון הקב״ה אונ׳ ווי הבן איר קינדר אין וואשר גאורפֿן דרום האט אך דיין אויג ניט דר באראט איבר
איר גלושטיגה קינדר פֿון איר בויך דאז דואז פייגשט איר בכורים די דא עפֿנן די טראכֿט איר אוטר (ועכם) ער הט
פֿר פיכטערט זי בייא דען ים איט צעהן אכות בייא דעם ים די טעט ער איט זיין גרושה הנד
דרום וואר איטליכה אכה זעלב פינפֿט או איר זייאר גלאבֿטן זיין זעלב פינפֿט דען אן איין האנד זיין פֿינף פֿינגר אזו
וואר אויך איטליכה אכה פֿינף פעכטיג (חמש) ער וואר אויך טירלן זיין ארים דר וואר גאר גרוש (סיעפם) ער הט
פֿר טכיטן זי איין אכה זעלב פינפֿט איט זיינה גרושי האנד (טבועים) אז ישראל וואורן אין אלרים פֿר זונקן אין
ליאן אונ׳ דו דר ליזט זי אונ אמכטט אין איין בריק דורך דש ים אוו זאל אך הקב״ה אין דיזם גלות אב נעאן פֿון
אונש דש טרייבן אונ׳ פֿר קריאט הערץ אונ׳ זאל אונש שיקן היילך פֿון ציון דען וועלן איר זינגן איין גזאנג אונ׳ וועלן
אין קרינן או דא זאגט אשה אונ קינדר ישראל בייא דעם ים (חרשו) זי טראכטן די אונדר פֿון (חרושת) לו פֿאר
לירן ישראל די שין אונ ליטר זיין אין גאמט דיכטט (נתוש) צישטוסן אונ לו פֿר לירן איט שטארק דש ישראל זאל קיינן
טם באלטן אונ ניקש פֿון אין איבר בלייבן צואזל (וסוף גרפם) דר באך קישון הט זי אויט גישעגט אונ איר אמכט וואר ל
בראכן דען קלייבט אן די נבואה די נביאה דבורה) אונ זי זאגט שירה לו הקב״ה (קם) ער שטונד אויף דוד האלך דער
דא האט אתקן געוועזן לו ישראל דש ווי אלי טאג זאלן הונדרט ברכות זאגן ווי הבן זיך גאוורט זיין פֿייכד לו פֿר שאעהן
אין דוא האשט גשטריטן זיין שטרייט אונ האשט זי גאמכט אונטר טעניג אונ׳ פֿר שאעהט פֿיל זייט גזאנג ער האט
פֿאן רידן לו דיר ער וואר אן היבן אונ׳ זאגט שירה לו הקב״ה

יָפָה וּבָרָה: צָלוּל כְּחָבוּ מַשְׁלִיכֵי יְאוֹר זְכָרִים * פּוֹרֵעַ פְּלָשָׁם סוֹף הֱיוֹת סְכוּרִים עֵצוֹת מֵרָחוֹק אֹמֶן לְעַם נָכְרִים שִׁיחָה אֲשֶׁר שָׁח לְשׁוֹרֶשׁ בִּכּוּרִים: נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צוֹעַן עֵצָה נִבְעָרָה * מִצַּעֲרֵי זֹאת שֶׁגֶת וְלַהֲפִיצָה בִּסְעָרָה לוּלֵי צָ שֶׁהוֹצִיא חַרְבּוֹ מִתַּעְרָהּ כָּרְתוּ יְעָרָהּ וּבָעֲרוּ בָהּ הַבְעָרָה יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם שָׂחַק וְהִלְעִיג לָמוֹ טַכְסִיס גִּיסָיו כְּגֵיסוֹ לָצֵאת עֲלֵימוֹ חָז כִּי בָא יוֹם גְּמוּלֵימוֹ נָזֹאת תַּחַת זֹאת נִקְמַת עוֹלְלֵימוֹ: וְלַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט הַכָּתוּב בְּחִסּוּף הָשֵׁב גְּמוּלָם כְּזָרוֹ בְּעַם הַכָּסוּף: חזן דֶּרֶךְ הֵיסֵב לִגְאוּלֵי בִּזְרוֹעַ חָשׂוּף גִּלְגְּלָם הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף:

מַעֲלָלָיו בִּקְהַל עַם תָּמִיד אֲרַנֵּן בַּבֹּקֶר לְהַגִּיד חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ בְּהִתְלוֹנֵן: חזן אוֹרוֹת טְלָלֵי תְּחִי מְנוּ אֶתְחוֹנֵן אֲטוּמִים לְהַחֲיוֹת עַם בְּצִילוֹ מִתְלוֹנֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קהל מיוסד על פי א״ת ב״ש

אָיוֹם וְנוֹרָא מִי לֹא יְרָאֲךָ תּוֹעֵי לֵב לֹא הִכִּירוּ מוֹרָאֲךָ * בְּחוּרֵי אוֹן

אַלִילִים) פון בעל צפון דיא הקב״ה צו איבר פון אלי (עבודת אלילים) אונ׳ היט דער נאך ישראל זאלטן צו ריק ציהן אונ׳ איר לעגר אמכן פר דר (עבודת אלילים) דז פרעה זעלט איינן דיא (עבודת אלילים) וויל זיא ניט ציהן לאזן אונ׳ איז איין (אאטות) מן איר דען איר כישוף וואר דז קיין קנעכט קענט אנטפליהן פון זיינם הערן דרום נאם ער זיך איין זיין נאך צו יאגן (נצול) זיא ווארן טולדיג צו פר זינקן איין וואסר גלייך אז זיא האבן איינן זכרים גווארפן אין דש וואסר ער בלאזט מין איט דען רעכטן גוויכט צו פר טטאפן זי אין דש ים סוף דיא עצות די ער האט גהאלטן פון לאנגשט איט אברהם אביכו צו אמכן דיכן זיין קינדר דער נאך צו דר ליזן זיא דאז אמכט ער וואר ישראל דיא פרעאד זיין אונטר דיא (עובדי אלילים) (טיח) די רידיא ער האט צו אברהם גרעט דער דא וואר איר טורט פון ישראל אונ׳ איר ערטטר: (נואלו) זי ווארן נאריט די הערן פון אלרים אונ׳ מויט גלערט פון זיר עצה דז זי אייכטן צו גרייכן די טריט דז פאלק ישראל אונ׳ צו פאר טפרייטן זיא אז איין טטורם וויכט וואר ניט גאווזן דש גאט העט מויט גילוגן דאז טווערט (אתער) מויז וייכר טייד אונ׳ טפראך צו די אלכים גר טנייט איר גרעריכט אונ׳ צינט אן איר איין פייאר (יושב) גאט דר דא וילט אי היאל דער טפטטט אירר דא פרעה וואר צירן זייני היער אונ׳ אמר מויט גין נאך אין (חז) דא זאך גאט דז עש איז קואן דיא צייט צו פר געלטן איס אן טטאט דז ער האט די קינדר ישראל אין דאט ים גווארפן (ולעשות) אונ׳ צו טאן אן איס דש אטפט דז דא אייקיגן הקב״ה מוסן באר אן גטריבן צו אידר קערן איר פאר גלעטונג אז וויא זי האבן גיאוטוויצגט אן ישראל (הכסוף) דען גלוסטיגן פאלק גאטש ער מוס ריכגלט זיא פונרעכטן וועג ישראל די ער האט דר ליזט איט מויך ג סירלטן אריס ער וואר זיא וועלגרן אין די אדבר צום ים סוף. אעללין) זייני ווערקונג איך וויל זינגן איין פר זאלונג דז פאלק צו זאגן דש אארגנט פון זייני גנאד אונ׳ דז ככטט אען די צייט איבר נעכטיגן פון זיינר ווארהייט די ליכטן טויא פון תחיית המתים איך וויל פון איס ביטן דו די טוטן (אטואים) דיא דא זיין גר טטאפט אים קבר צו אמכן לעבן פון ישראל דיא דא זייכן איבר נעכטיג אין זיינם טאטן (איום) דוא פארכטווער גאט ווער וויל זיך דיינר ניט פערכטן דען אגילו דיא אלרים דיא פר אירטי הערלר דיא האבן

דער

וַחֲרָבוֹת שְׁחוּזוֹת לְהָשִׁיב לַעֲבְדוּת אוֹם נָאוָה בַּחֲרוּזוֹת: מוֹעֵד שְׁלֹשֶׁת יָמִים חִכָּה לַחֲזוֹר * נֶהְפַּךְ לִבּוֹ בְּלֹא אָבוּ חֲזוֹר * סְפוּנֵי גְנָזָיו פִּנָּה לַחֲילוֹתָיו לְפַזּוֹר * עֲבוּר בְּכָל לֵב אוֹתוֹ לַעֲזוֹר : פָּרָשַׁת דְּרָכִים כְּגָע עַם מְשֻׁלַּח צְרְדָם מֵאוֹרַח פְּלֶשֶׁת טוֹב וְסַלָּח : חזן קַלְגַסִּים מַרְאוֹת עַצְמוּת זָבַר וְשׁוּתֶלַח : רִחֲקָם מִדֶּרֶךְ אוֹתָם צָר בְּשַׁלַּח : קהל עַבְדּוֹ שָׁלַח לְהוֹצִיא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן שׁוֹדְדֵיהֶם שָׁת בָּם מַכּוֹת אָסוֹן : חזן תָּמִים זָכַר מְנֻסֶּה וְנִמְצָא חָסוֹן תּוֹלְדוֹתָיו לְהָגֵן נַחֲלַת אָב לַחֲסוֹן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים :

קהל מיוסד על פי תשרק

תַּחְבּוּלוֹת עָשַׂר רַב עֵצָה וּגְבוּרָה * שׁוֹכְנֵי חֶלֶד לְלַמֵּד חָכְמָה מִגְּבוּרָה * רֶסֶן הִרְסִין מַתְעֶה שָׂר הַבִּירָה * קְהָלָיו לְהַקְהִיל לִרְדּוֹף יָפָה

וואר פֿרקערט זיין הערץ אין נאך צו יאגן דיא קעשטליכן תכשיטים אין זיין אוצרות ער וואר אויך רויאן אונ׳ גאב זיא זיין פֿאלק די וואר ער (אפיר) דר ווארטן דאז זיא אים זעלטן מיט גמכן תרגלן העלפֿן (פרשת) דא זיא קואן וואו זיך טיידן דיא וועג דאש איינר רעכטש צו גינג אין ארץ ישראל דורך ארץ פלשתים אונ׳ איינר גינג אין דער מדבר צום ים צו דא האט גפֿירט זיא הקב״ה דער דא איז גהייסן (טוב וסלח) פֿון דעם וועג דעם רעכטן דש דא וואר ארץ פלשתים דר ווארטן דש זי ניט זעלן זעהן די פלשתים די דא זיין (קלגסים) גרינגי אונ׳ גרושי שעלקר אעכט פֿיל לייבט אלחאה איט אין הלטן אונ׳ זיא אעבלטן זיך אירר פֿערכטן אונ׳ העטן חרטה דש זיא אויש מצרים ארויש גאנגן וואֵרן אונ׳ קערטן אום פך ניט צו צו זעהן דיזון (זבר ושותלח) דש וואֵרן נייא משפחת פֿון שבֿט אפרים די וואֵרן זיך (טועה) אום דרייסיג יאר אן חשבון דיא פֿיר הונדרט יאר דיא הקב״ה האט גרעט צו אברהם אבינו דש זייני קינדר זאלטן דינן צו מצרים דרום גינגן זיא אויש צו פֿייא אאל הונדרט אאן דרייסיג יאר דער פֿיר אונ׳ הבן זיך פֿר לאון אויף איר גבורה אונ׳ וואלטן ארץ ישראל איין נעאן אן עם גאטש ווילן ווארדא זי קואן אין לנד פלשתים דא וואֵרן זי אאל גהרגת דא דרפֿט הקב״ה ווען זיא איר גביין ווערן זעהן ליגן אין פֿעלד דא ווערן זיא פֿר נאגט ווערן אונ׳ צו ריק ציהן דרום הט ער זי דר ווייטרט פֿון רעכטן וועג דא זיא פֿר שיקט דער לייזיגר (עבדו) דיין קנעכט משה רבינו דר שיקט צו אויש ציהן זיין פֿאלק איט פֿריידן (שודדיהם) אונ׳ אירי פֿאר ווישטר ער טעט פלאגן איט דען אמרט הקב״ה דער דא איז גאכן איט זייגה ווערק דער גדאכט דאש זכות פֿון אברהם דעם ער האט לעהן אאל אער זולט אונ׳ וואר גפֿונדן (חסון) דא ער וואר שטרק בשטאנדן דריק וואר ער בשיצן זיינם גבירט צו אאכן ארבן זי די ארב איר פֿאטר יעקב דיא קיין גבול נאך שיעור האט

תחבולות ער טעט פֿיל תחבולות הקב״ה דער דא האט בייא אים פֿיל עצות אונ׳ גבורות צו לערנן דען לייטן דיא דא רואן (חלד) אויף דר וועלט דש בעסר איז חכמה אעדר גבורה ער לאאט אן איין לאם צו פֿר אירן פרעה דר הער אויש זיינר שטאט דז ער איין זאאלט זייני זאאלינג נאך צו יאגן ישראל די דא זיין היפֿש (וברה) אונ׳ לויטר אין גאטש דינשט אז איך אובן אולט גשריבן האב דאז הקב״ה האט אים (אטעה) גאעון איט דער (עבודת אלילים

הַמְלוּכָה יְשֻׁרוּן לְהָעֵר * רֶנֶן וְשִׁירָה שׁוֹרְרוּ * יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד *
שָׁאַג אֵל כְּאַרְיֵה וְחָשַׂף זְרוֹעוֹ שִׁבְעָתַיִם סוּף חָרַב וְהִבְקִיעוּ שִׂרְפוּ
בְּרוּחַ קָדִים וְהִכְרִיעוּ * שָׁב וַיְכַס רִכְבוֹ וְחֵילוֹ כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה : חַיִן
תּוֹקֶף בֵּית יַעֲקֹב אַדֶּרֶת עֶטְיָם תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשָׁם וַעֲטֶרֶת עֶדְיָם * תּוֹפְפוּ
בִּמְחוֹלוֹרת כִּי יָצְאוּ מִן הַיָּם תְּעוֹדָה שִׁירָה נָמָה וַתִּקַּח מִרְיָם :

אן זאגט האמיר לארן אונ' אן טבת היבט אן מן הכל יודוך אונ' זולת (מי פתרום) גלייך ווי גשטרן דש קהל מורט (טאווכה עטרה) גלייך דען ערשטן טאג פון פסח :

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ : כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גוֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · אֱלֹהֵי אַבְרָהָם · אֱלֹהֵי יִצְחָק · וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת · וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן : מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים :

קְהִי׳ מיוסד על פי א״ב

אֵימַת נוֹרְאוֹתֶיךָ בִּשְׂדֵה צוֹעַן כְּהִשְׁלַחְתָּ בַּעַר כְּסִילָן בְּצִיר אֲשֶׁר
שָׁלַחְתָּ * גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסּוֹת לָקַחְתָּ דְּבָרְךָ לְהָקִים כְּמוֹ לְאָב
הִבְטַחְתָּ : הֵעִיז הֵהִיר וְנִיאֵץ מוּל שְׁלָחֶיךָ * וְנַם מִי יְיָ אֲשֶׁר שְׁלָחֶךָ · זַעַם
וְעֶבְרָה מוֹ בְּאַף בְּשַׁלְּחֶךָ חָזַר בַּעַל כָּרְחוֹ עֲשׂוֹת מִשְׁלָחֶךָ : טָפַשׁ לִבּוֹ
וְנִבְעַר אַחֲרֵי זֹאת יָעַץ רְדוֹף אַחֲרֵימוֹ לָבוֹז בִּזּוֹת כְּלֵי קְרָב נָשָׂא
והחרבות

אויך קוואן די פפערט פון פרעה (תוקף) הקב״ה דר וואר די שטרק פון יעקב אונ' איר טייל אום ווינדונג ער איז דיא שונהייט מירט הייפט אונ' די קרון (עדים) מיר לירונג : י וארן פויקן אונ' טאנצן דא זיא אויז דעם ים גינגן לו בקענן הקב״ה זייני גינאד זיא זאגן שירה (ותקח ארים) אונ' זיא נאם אריים הנביאה דיא פויק אין איר האנט (אימת) דיא פארכט ווי ניסים דו האשט גשיקט אין פעלד לוען לו וואר אין אלריק דא דער נאר פרעה ווער גשפעט טרייבן (בציר) אין דען באטן אשה רבינו דען דו האשט גשיקט דוא הושט גנוואן דו פאלק ישראל פון צווישן דעם פאלק די אלריס לו אקיים זיין דיא ריד די דוא האשט פר הייסן אן אברהם לו דר לייזן זייני קינדר פון צווישן אין (העז) ער וואר (עזות) קיגן דייני שלוחים אשה אונ' אהרן (יהיר) דר האפרטיגר פרעה אונ' אמר זי דר לירנן אונ' שפראך לו אין ווער איז דר גאט דער דיך גזענט האט דען טיקט הקב״ה אויך אין אלירלייא נארן ביז ער וואר איבר זיין דאנק חוזר פון זייני ריד די ער האט גרעט ניט גין לו לאזן ישראל אונ' טעט ווי אז דו אין האשט אנטבאטן (טפש) נאך וואר זיין הערץ אבר נאריש אונ' זיין הערץ וואר אויז גלערט אונ' אמר זיך ברמטן אין נאך לו יאגן אונ' לו ראבן פון אין רויב ער טרוג איט אין פיל גפעס דו שטרייטס אונ' טרפי טווערט לו ווידר קערן לום דינשט ישראל די דא וואר טין איט גרינגי פערליך (אועד) ער אמר ווארטן די לייט דש ישראל איק האבן געבן ווידר לו קוואן איבר דרייא טאג דער זיא ניט וואלטן ווידר קוואן דא

אמר

סוף בשירה קדמוך מספרים מעשיך ורנן הנעימוך מנשאים כבודך
בהלול רוממוך * משבחים לשמך ונמויי מי כמוך: נאנחו מעברות
ואזן הטית * נקמה לבשת וקנאה עטית נוגשימו ניערת וכלם טאטאת
נבלתם לבלוע גיא ימינך נטית: סובלי עול כבד לוחצם ראית סגורי
כור ברזל מתוכם הוצאת * סוטנימו ניערת ולתהום דחית סמוכים
על שם קדשך בחסדך נחית: עורר סערה בשאגת רעמים עוכר
זרים במשברי ימים ערץ גאים והשפיל רמים עלילות נסי נוראותיך
שמעו עמים: פדוים כיצאו לחרות לגואלם הללו פזורי כנען רגזו וחלו
פאתי מאב רעדו וחלחלו * פחתי אלופי אדום אז נבהלו: ציר חנן
להניא עובדי פסיליהם * צווחות פימו לידום כאבני אליליהם צאנך
להעביר עד גבוליהם צוקת אימתה ופחד תפל עליהם: קהילות איש
תם בברכת אב תשביעמו קמיהם תפיל ומירם תושיעמו קבץ פזורים
ובמרעה טוב תרעימו קרית הר נחלתך תביאמו ותטעמו: רחבת
ידים גער והרעד רפורת ירים להעביר בה צור ויעד * רז
המלוכה

ערד דש דו זי ניט ווילשט טטראפֿן אז בייא (הבל אונ' קין) דען טאנדן זי איין אירכבילות (סובלי) ישראל די דא הבן
גליטן שווערי יאך פֿון דיא אלריס דו זיכשט אירי גידראנג דוא הושט אויס גילוגן זיא אז אויז איין טעשט. (סוטניאו)
איר הינדרר דו האשט אום גשטערלט אונ' גדרונגן אין דען אב גרונד אונ' ישראל די זיך סואך וארן אויף דיין הייליגן
נאמן (בחסדך נחית) דו הושט גפֿירט איט דיין גנאד (עורר) ער וואר דר וועקן איין שטורם איט גשרייא אייכש דונדר
ער בטריבט די אוטוויליגן אלריס אין ברעכנס דעש אער (ערץ) ער לו בראך דיא האפֿרטיגן אונ' אאכט זיא שפל דיא
וירקונג דייכר פֿארכלואי ניסין (שאעו עאים) זיא האבן גהערט דיא פֿעלקר (פֿדוים) ישראל דיא דא וערן דער לזוט
זיא לובטן לו איר דער לזיר די פֿעלקר די דא וארן פֿר שפרייט אין אכען דיא ליטרטן אונ' פֿארכטן זיך אך (פֿאתי) דיא
הערן פֿון אואב אונ' גראבן אונ' הערן פֿון אדום (אז נבהלו) דיא וארן דער שראקן (ציר) דער באטן משה רבינו ואר
ביטן לו הקב"ה לו אאכן לשג דיא (עובדי אלילים) דיא דא דינן אירי בילדר דש זיא זאלן שווייגן איר אונד אזיר געטר
אויז שטיין ביודיין שאך וערן איבר פֿאלן איר גבול (תפול עליהם) אאך פֿאלן אויף זי אנגשט אונ' פֿארכט (קהלות)
דש זאלונג פֿון יעקב דו זולשט איט דר ברכה פֿון אברהם אבינו פֿר זעטיגן איר פֿייכד אאך פֿאלן אונ' פֿון איר הונגר
דו זאלשט העלפֿן זיא זאאל איין איר פֿר שפרייטונג אונ' אייכר גוטן ווייד זייא ווידן זיא אין דיא שטאט ירושלים דער
בערג דייכר ערב תביאמו ותטעמו) דוא זולשט ברענגן זי אונ' פלאנצן זיא (רחבת) די וייטן שטעט (גער) שרייא אן
אונ' דר שרעק זי לו אכין טלאך איר אכט דו דער בשעפֿר האט טאן פֿער זיכרן די הייליגקייט פֿון זיין קיניגרייך דו
זאגן עדות ישראל אונ' איר לובגונג זי שפראכן (יי' ימלוך לעולם ועד) גאט ווערט קיניגן לו איביג (שאג) ער שריא גאט
אז איין ליב (וחשך) אונ' האט אנטפלעקט זיין אראן לו שטרייטן איט דיא אלריס די ים סוף ער שפאלט אונ' אאכט
טרוקן ער שלוג עז איט דעש ווינט פֿון אורח אונ' עש ווידר קערט אונ' בדעקט זיין רייטר אונ' היר (כי בא סוס פרעה

יוצר ל־יום אחרון של פסח

אָדָם וּבְהֵמָה׃ זוּ עַמּוֹ בְּאַף וּבְחֵמָה׃ הֲרוּרִים שִׁבְחוֹ לִשְׁמוֹ וְנָמוּ׃ יְיָ אִישׁ
מִלְחָמָה: וַיְחַזֵּק לִבּוֹ לִרְדּוֹף עִם כָּל צְבָא קְהָלוֹ וְשֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר
לִקְהָלוֹ ׃ וַיּוֹרֵם בְּחִצֵּי אֵשׁ וְהָמָם וְהִבְהִילוֹ וְטִבְּעוּ בְּיַם סוּף מַרְכְּבֹת
פַּרְעֹה וְחֵילוֹ זְמָמוֹ פֶּן יִרְבֶּה יוֹעֲצֵי תּוֹלָלִימוֹ׃ זָדוּ בְּפֶרֶךְ וְהִכְבִּירוּ עֲלֵימוֹ׃
זְדוֹן מַחְשְׁבוֹתָם נֶהְפַּךְ עֲלֵימוֹ זוֹרְקֵי יִלּוֹד בַּמַּיִם תְּהֹמוֹת יְכַסְיֻמוּ: חֻתַּם
עֲלֵהֶם בָּתֶר נִקְמַת דִּינִי׃ חֲבֵל נוֹגְשֵׂי וְרַן דִּינַי הֶחְלְקוּ בְּגַלֵּי יָם פִּגְרֵי מְרַנִּי׃
חִזַּקְתַּנִי בְּכֹחַ נֶאְדָּרִי יְמִינְךָ יְיָ: טְמָנוּ בְּנֶגֶף בְּכוֹרֵי שׁוֹטְנֶיךָ׃ טוֹרְדוּ פְּעָמֵי
רוֹדְפֵי הֲמוֹנֶיךָ טֻבְּעוּ בְּלִבּוֹתֵי יָם צוֹרְרֵי אֱמוּנֶיךָ טֵאטֵא וְקָמֶיךָ
בַּחֲרוֹנֶךָ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ: יָרִיתָ בָּאֵשׁ וְעָנָן חִצֵּי רְשָׁפֶיךָ יָרְדוּ עַל מַחֲנוֹת צְבָא
מְחָרְפֶיךָ יַעֲקֹבִי רָדְפוּ אַחַר עַם מְצַפֶּיךָ יִקְפַּת תְּהוֹם כְּקֶרַח וּבְרוּחַ
אַפֶּךָ: כֻּנַּס כָּל עַמּוֹ יָהִיר חֲסַר לֵב בְּכַעְסוֹ הֵעִיר לִרְדוֹף כְּדוֹב אוֹרֵב׃
כְּחוֹפֵר בּוֹר לִנְפּוֹל בּוֹ חוֹיֵב׃ כִּלָּה לְהוֹרִישׁ שׁוֹר וָשֶׂה אָמַר אוֹיֵב: לִשְׁפּוֹט
זָרִים לַמַּבּוּל יָשַׁבְתָּ׃ לְאַדִּירֵי מַיִם כְּדָגִים לָרֶשֶׁת אָסַפְתָּ לְלוֹחֲצֵי עַמֶּךָ
מַכּוֹת עַל מַכּוֹת הוֹסַפְתָּ לְכַסּוֹתָם מֵי יָם סוּף בְּרוּחֲךָ נָשַׁפְתָּ: מוֹשִׁיעַיִם
סוּף ׃

אן זיא ער פֿר דארב אייני לווינגר אונ' וואר ריכטן איין ריכט זיא ווארן גטיילט אין דיא אינדן דש יא די פגרים פֿון דייני
קריגר (יאינך יי') דייני רעכֿטי האנט גאט די דא איז בֿשיינט איט קראפֿט דיא האט גשטארקט איך (טאנו) זיא ווארן
פֿר בארגן אן אורט דיא בֿכוריא פֿון דייני קינדר זיא ווארן פֿר איאט דיא טריט פֿון דיא ברוונג דייני נאך יעגר זיא
ווארן פֿר זונקן איטן אים אב גרונד דיא דא האבן בלייריגט דייני גלאבר (וברוב גאונך) אונ' איט פֿיל דיין הערטאפֿט
דוא האסט אויש גקערט דייני פֿיינד איט דיינר גריא צארן (ירית) דוא האסט גיטאס; איט פֿייאר אונ' ואלקן דייני
פֿייל דיא ברענדיגן דיא נידרטן אויף דיא טארן פֿון דייני צעסדרר אייל זי נאך יאגטן דעם פאלק די דא הבן גהאפֿט
צו הקב"ה (וברוח אפך) אונ' איט דען ווינד דייני נאז צעכר הושטו אפֿן גטרירן דיא אב גרונד (כקרח) או איין אייז
(כֿנס) ער איין זאאלט אז זיין פֿאלק (יהיר) דער האפֿרטיגר פֿרעה אונ' דער ועקט זיין צארן או איין בער דער דא
צווארט אויף איינר בהאה ער גראפֿט איין גרוב אונ' וואר טולדיג ועלבשט אניין צו פֿאלן (אמר אויב) ער זגט דר פֿיינד
איך וויל זיי גכן ערבן ריכדר אונ' שאף, (לשפוט) צו ריכֿטן די אוטווילגן אלריאבֿישטו גזעאן גלייך ויא אין דור האבול)
או דיא פֿיש אין דיכען השטו ויא איין גזאאלט צו די אטארקי וואסר צו דיל ווינגר פֿון דיין פֿאלק דוא האסט גאערט
איין אכֿה אויף דיא אנדרי (כשפת ברוחך) דוא האסט גיוועהט איט דיינם ווינד צו בֿדעקן זיא איט וואסר פֿון דען יאם
(מושיעי) ישראל דיא גהאלפֿן ווארן ביים דעאיא דיא פֿאדרטן דיך איט גזאנג זיא דר ליטן דייני וויסיאעטיש זי
דרהיבֿן דיין כֿבוד אונ' איט לוב זיא ווארן דער היבן דיך זיא לובטן דיך (ונאו) אונ' שפֿראכן (אי כאוך) ווער איז אז
אונטר אליגעטר (כאכחו) דא זיא ווארן זיבֿלן פֿון ועגן איר הארטן דינשט האשטו גנייגט דיין אור דו קלייגדשט דיך
כקאה אונ' איט נייד (עטית) האשטו דיך אוג גוואונדן איר צווינגר (כיערת) דוא האסט אוג גיטערלט אין דש יאם
אונ' הושטו אלי (טאטאת) אויז גפֿעגט (כטית יאיך) דוא הושט גינייגט דיין רעכֿטי הנט אונ' האסט גשווארן צו דער
ערד

הכל י אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר ויהי:

װען דער חזן זאגט את יי' זאל קהל זאגן דז:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

מיוסד על פי א"ב מרובע

אתה הארת יומם ולילה לפני מחני אחרי רדפו מרכבות מעני
אבירת גופם על שפת ים ראו עיני * אמונים שוררו ביום ההוא
ויושע יי: ברית בתרים הזהיר רך וגואל בנטותו זרועו וגדלת יד כאל *
בבן עם יראיו האמינו בו כי הוא אל * בלועים גאים סוף * וירא ישראל
גאולים כיצאו מכור לחירות חפשה * גשולים סוף ולמות אנושה *
גאים רדפו ואבדו בגלים חלושה גאה גאה שיר ישועה * אז ישיר
משה: דפק פתחי ישנה בנפש בזויה * דרור נחת מעבדות לחירות
עטויה * דורה הוציאה בזרוע נטויה דובבו יונקים זה אלי עזי וזמרת
יה: הלכו בתוך הים והמים להם חומה הוליכם בתהומות כבבקעה
אדם

אתה דוא האשט גלייכט טאג אונ' נאכט פר איין שאדן דא זיא האבן איר נאך גיאגט אייני פייניגר אייני אויגן
די האבן גזעהן די פאר לירונג פון איר לייב אויף דען בארטן דעס מער די גלאבר אן גאט דז זיין ישראל דיא
זאנגן אן זעלביגן טאג (ויושע יי') אז נ'ער היילף גאט (ברית) ער האט גווארנט הקב"ה דער דא װאר איר (ריין) פון
די אלרין אונ' איין דר לייזר לו זיין אקיים אז איש ער הט לו גיזגט לו אברהם אבינו דא ער איט אים (כורת ברית) ואר
לו דר ליין זיין קינדר איט גרוסן גוט דא ער נייגט זיין ארים אונ' די אמכט זיינר האנד דרום אויך גלויבטן אן אים זיינין
פארכטן דז ער איז גאט (וירא ישראל) דס זאך ישראל דא די אלריס פר טלאנכדן אים ים סוף (גאולים) ישראל די דא
װארן דר לייט אונ' גפרייט (אכור) אויז דעם דעסט בלואר זי זיין אזו הארט גישטעקט אין אלריס אז שערן זי אין איין
טעסט גלעגן דא זי גינעהן לום ים סוף (אנושה) װארן זיא גשװעכט ביז לום טוט בלואר זיא װארן אין גרוסר סכנה די
האפרטיגן אלריס יאגטן אין נאך אונ' װערן גשװעכט אין די אינדן דאז ים (אז ישיר משה) דען זאנג משה אונ' ישראל
איין גיזאנג װיא ער האט גיאכפרט אונ' גיגריסט זיין היילך הקב"ה (דפק) ער קלאפט הקב"ה אויף דיא טירן פון
ישראל די אין גלות װארן אז איין טלאפנדיגר אונ' פר שװעכטר: ער פירט זיא לאכלום פון דען דינסט לו פרייאונג
איר פרייט הקב"ה לוגזי אויז איט איינם אויז גשטרעקטן ארים אפילו די זייגדיגן קינדר די זאכן די טכינה (דובבו)
אונ' רידן דז איז איין גאט (עזי וזמרת יה) איין שטארק אונ' איין לוב איז גאט (הלכו) זיגינגן לווישן די װאסר אונ' זיא
װארן אז איין אויאר ער פירט זי אין די אב גרונד אז אין איינר װיזן אונ' דיא דא נאך יאגטן דיא װארן דער לערנט פון
הקב"ה דען לעבטן אין די בשיכטן ישראל אונ' לו ריינען נאמן זי רידטן (יי' איש מלחמה) גאט איז איין קריגש אאן (ויחזק)
אונ' ער שטרקט זיין הערץ לו נאך יאגן איט אל זיינם היר אונ' נאם איט זיך זעקס הונדרט רייטר (וירדם) אונ' ער טיפט
זיא הקב"ה איט פייאר פפילן (והאם) אונ' ער פאר טואלט זיא אונ' די פר זונקן אים ים סוף (מרכבות פרעה וחילו)
די רייט װעגן פון פרעה אונ' זיין היר (זאאו) זיא ראטטן דיא יועלים פון פרעה פיל לייכט װערן זיך איערן ישראל דרום
בשװערטן זי איר יאך אויף זי איר אוטוויליגן גרכקן װאר פר קערט אויף זי וועלברט זי װארפן די קינדר אין דז װאסר
ת הוראות יכסיאו) דרום בדעקטן זי די אב גרונד (חתם) עס װאר גחתמית (בברית בן הבתרים) לו טאן נקאה

יוֹצֵר לְיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח

הַגִּבּוֹר הָנֶצַח וְהַנּוֹרָא

בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ * הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא : שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ * וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה :
בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל * וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ *
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ *

וּבְמִקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים :

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר : זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן * וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן :

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ : שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים :

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא * לְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ :

ווען דער חזן האבורך אויט האט זאן קהל דאז זאגן
בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

דער חזן זאל אך זאגן ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חוֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת

ווייל דער חזן זאגט (ברכו) זאגט דש קהל (יתברך)
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה :

מִי כָמוֹךָ בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמוֹכָה נֶאְדָּר בַּקּוֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת עוֹשֵׂה פֶלֶא
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה :

נְטַע שׁוֹרֵק עוֹצֵם פְּאֵרוֹת בְּעֵרֶץ * צְבִי צַדִּיק תָּבִיא גּוֹדֵר פֶּרֶץ * קְנֵה
עֵרָה הִגְעַר חַיָּה בָּאָרֶץ * וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ :
זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד . וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ :

רָם חִבַּבְתָּ שְׁבִיעִית צְבָאֲךָ רַבָּה שֶׁמַע מִצְרַיִם תַּשְׁמִיעַ לְצוֹר וְהַגְבֵּה
תִּקְנָה שֵׁנִית וּפְדֵה הָעֵדֶר הַנִּשְׁבָּה * וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל : (נ"א) מלך צור ישראל וגואלו

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ ׳
וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ
אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ
כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ

אֵל עוֹזֵר הָקֵם טְלָאֶיךָ לְעֵילוֹם נִפְלָאוֹת יִרְאֵנוּ עֵרָם לְהַלְבִּישׁ הֲלוֹם *
צִיּוֹן תְּרוֹשׁ שָׁלֵם תָּקֵם בְּיַהֲלוֹם * יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ פּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם :
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : חצי קדיש

ווען פסח אם שבת גיפאלט זאל זאגט אן ושמרו בני ישראל פר וידבר אתה דר נאך האלב קדיש שאונה עשרה גלייך
דיא ערשטי נכט פון סוכות אם שבת לו נאכט זאגט אן ותודיענו ברך כ"ה דר נאך גנץ קדיש עלינו קדיש יתום יגדל

הגבור

נטע פלאנץ דאך דען וויין רעב אעכטיג פון לוייגן איט שטארקהייט : דען הערליכן גרעכטן (אטיח) ואל טנו
ברענגן דר די ברוך פר אויארן ווערט זייא דאך פרווערבן די גיאיינטי ישראל אונ'טרייאן אונ'דען ווערט
גאט זיין לום קיניג איבר דר גאנלי ערד : רם הוכר גאט דר דא ליב האט דען לאל פון זיבן זייא דאך אערן דייני
הער סארן די לייטונג פון (אלרים) ושלטנו לאון די הוכי פרוואדב לום אנדרן מאל אונ'ליז אויט דש הירט טאך
דיא דא איז גיפאנגן אונ'עט זאל קואן קען (ליון) איין פרליזר אונ'לו דיא דא ווערן (תשובה) טאן : אל גאט דוא
העלפר זייא דאך דייני שאף אויף ריכטן לו איביקייט וואונדר לייכן זאל ער אונז זעהן לאזן אן לו קליידן איר
לירונג פאטט אויף דען קאפף שלימן דיא שטאט ליון זאלשטו פארטטן (ירושלים) זאלשטו אויף ריכטן איט (אבנים
טובות) גאט ווערט זיין פאלק בענשן איט פרייד (ברוך) גלובט בישטו גאט דער דא שפרייט איין פרידליכי דעק איבר
אונז אונ'איבר אל זיין פאלק ישראל אונ'איבר ירושלים (וידבר) אונ'אטה זאגט דען קינדר (ישראל) די יאים טובים)
פון גאט :

יי מי כמוך נאין בחמשה ובכתות שלשה מתחלק אמר אויב ארדוף
אשיג אחלק יי מי כמוך סלסלו לאדיר על אדירים במאדרים צללו
כעופרת במים אדירים יי מי כמוך: עושה פלא לאבות ולבנים
בהלולים נאור ואדיר יי מי כמוכה באלים יי מי כמוך: פרעה הצדיק
דין במרץ נטית ימינך תבלעמו ארץ יי מי כמוך * צרכיהם בלא
חסרון חסר למבקשיך נהלת בעזך אל נוה קדשך יי מי כמוך: קול
נשמע רגזו עמים ולבשו שכול יאחזמו רעד נמגו כל יי מי כמוך:
רבות עשית אל עם סגולתך תבאמו ותטעמו בהר נחלתך יי מי
כמוך: שבתך מכון כסא פעלת לידידיך מקדש אדני כוננו ידיך יי
מי כמוך. תרום ידך על צריך להועד יי ימלוך לעולם ועד יי מי כמוך:
זכרתי חסדיך טוב לקורא אך בהוריה יחיד כמוך אין לך שירה חוויה
מי כמוך מחריש בעלבון שביה יי אלהים מי כמוך חסין יה:

בגילה ברנה בשמחה רבה ואמרו כלם:

מיט דען אער גאט ווער איז דיר גלייך (נאך) מיט פינף ווערטר האט ער פֿרלירנט (אמר אויב ארדוף אשיג אחלק) אונ' האט זיך גשטעלט אויף דרייא ברטייאן איינר איז כייארש איר גוט ווידר הבן אונ איינר איז איר גוט ניט הבן כייארט צו דר שלאגן אונ איינר איז זי דר שלאגן אונ איר גוט דר צו דר פֿיינט זאגט איך וויל זי נאך יאגן איך וויל זי גרייכן איך וויל דען זאק רויבטיילן גאט ווער איז דיר גלייך (סלסלו) זיא הוך לובטן דעם דר דא איז שטארק איבר די שטרקי אונטר די (אלהים) די דא שטערקן זיין כמאן די (אדירים) ווארן פֿר זונקן אלז איין בלייא אין דיא שטארקי וואסר גאט ווער איז דיר גלייך (עושה) דר דא טוט וואונדר צו די עלטרן אונ' צו די קינדר ווארן זי לובן לובונג גאט דוא בישט דש ליכט אונ שטרקר ווער איז דיר גלייך אונטר די שטארקן גאט ווער איז דיר גלייך (פרעה) האט מיט שטארקהייט גרעכט גמאכט דיין גריכט דארום האט ער (זוכה) גוועזן דש דו האסט גינייגט דיין רעכטי האנט דז די ערד האט זיא איין גשלונגן אונ קואן צו (קבורה) גאט ווער איז דיר גלייך (צרכיהם) דו טוסט גנאד צו דיא דיך זוכן אונ גיבסט זי איר בדערפֿניש זונדר גיברעך דוא האסט ישראל גפֿירט מיט דיין הייליגי וואונונג גאט ווער איז דיר גלייך (קול) דא דש שטים ווארר גהערט פֿון דיינה לייכן ווארן די פֿעלקר דר טראקן אונ' ווארן בקלייד מיט צאר איינגונג עש בגריף זי איין ציטרניש איר הערץ ווארר איס אלי צר גנגן גאט ווער איז דיר גלייך (רבות) דו האסט פֿיל גטאן צו דען פֿאלק דיינה ליבשטי שאף דוש האסט זי גיבראכט אונ גפֿלאנצט אן דען בערג דיינר ערב טייל גאט ווער איז דיר גלייך (שבתך) דען אן גיברייטן שטול דז דו דיר גווערקט האסט צו דיין וואונונג האשטו דיינה גליבטי גיגעבן דש איז דש (בית המקדש) גאט דו דייני הענט בירייט הבן גאט ווער איז דיר גלייך (תורם) דיין הנט ווערט ארהיבט זיין איבר דיינה ליידיגר ווען דו דיך ווערשט ארלייגן גאט ווערט קיניגן אין דער איבקייט גאט ווער איז דיר גלייך (זכרתי) איך גדענק דייני גנאד דז דו בישט גוט צו די זעלביגי די דיך אן רופן מיט דאנק זאגונג איינציגר גאט דיר איז גזאגט ווארדן איין גיזאנג דו דיין גלייכן ניט פֿר האנדן איז ווער איז דיר גלייך דש דו שטיל שווייגסט צו דעם אילענדן פֿון דר גפֿאנגני ישראל גאט דר הער ווער איז דיר גלייך אלזו איין שטארקר גאט

אשירה ליי בשירה עריבה אל נערץ בסוד קדושים רבה ויי מי כמוך במקהלות ברכו אלהים ישרי אדני ממקור ישראל * יי מי כמוך: גאני וגאותיו ומתגאה על מתגאים רם על כל גוים יי מי כמוך: דגלני והאמירני עוזי ולך יאתה כי תפארת עוזמו אתה * יי מי כמוך: הן עוללים ויונקים הכירוך אלי אני לדודי ודודי לי יי מי כמוך: ויראוך דגול מרבבה בפנים לבחור דודי שלח ידו מן החור יי מי כמוך: זה אלי ואנוהו אותו אוינו הנה אלהינו זה קוינו יי מי כמוך: חגור חרב כגבור ומרחם עמו יי איש מלחמה יי שמו יי מי כמוך: טבעו בים סוף ובעישונית לדינה * בסאסאה בשלחה תריבנה יי מי כמוך * ירה רמה בים מלהבן ירדו במצולות כמו אבן יי מי כמוך: כי ימינך וזרועך עתה ולבא חיב ימינך יי תרעץ אויב יי מי כמוך: להתגאות בקמיך מי יכיל במתקוממך וברב גאונך תהרס קמיך יי מי כמוך: מדרת סאון בערמומית ערימות בעווים קפאו תהומות בלב ים יי

אשירה איך וויל פֿר גאט זינגן מיט איין זיס גיזאנג גאט איז שטארק אין גרושן גהייאין דאט דר הייליג גאט ווער איז דיר גליך (במקהלות) אין פֿר זאמלונג הבן גאט גלובט די רעכט פֿערטיגי גאטס גאט פֿון דען ברונ אונג ישראל גאט ווער איז דיר גליך (גאוני) ער האט איך אלבן הערשן אונ׳ איך האב אים אלבן הערשן ער איז אין הערשר איבר אלי הערשר ער הילט איבר אלי פֿעלקר גאט ווער איז דיר גליך (דגלני) ער האט איך גבאנירט אונ אין שטערקר האט איך גזייגליך דערהילט אונ צו דיר כעאט דיזש דען דאס בישט די לירונג איין שטערקהייט גאט ווער איז דיר גליך (הן) כון די יונגי בזונדרטי קינדר אונ זייגנדיגי קינדר האבן דיך איין גאט דערקענט איך בין צו איינם פֿריינד אונ איין פֿריינד איז צו איר גאט ווער איז דיר גליך (ויראו) אונ׳ זי זאלן גאט דער דא איז גבאנירט פֿון פֿיל צעהן טויזנט מיט אין יונג גיזעלט אז אין (בחור) דען איין פֿריינד שטרעקט זיין האנט אויש דען לאך צו טאן נקאות גאט ווער איז דיר גליך (זה) דער איז איין גאט אונ׳ איך וויל אים בשיכן אים הבן איר גיצוטט דיזר איז כון אונזר גאט דאש איר האבן פֿאר האפֿט גאט ווער איז דיר גליך (חגור) ער וואר גיגורט מיט אין שווערט אז אין שווערט אז אין שטערקר העלד קיגן די אלריס אונ׳ זיין פֿאלק האט ער דערבראט גאט איז אין העלד דאש טטר׳יטש גאט איז זיין נאמן גאט ווער איז דיר גליך (טבעו) זי ווארן פֿר זונקן אין ים סוף אונ אין טיפֿערקייט דאש וואשרש האט ער זי גירילט מיט דען אמשן וואש זי גאטן האבן צו ישראל האטשו מיט זיא גקריגט דא ער ישראל וועק שיקט גאט ווער איז דיר גליך (ירה) ער האט זיא אין דער הויך גיווארפֿן ער האט זיא בטרוגן מיט דען (ים) אונ׳ האט זיא פֿר שטאנד גנואן די זי הרין זעלבשט גלאבן זיין זי זיין גנידרט אין טיפֿיט אז אין שטיין גאט ווער איז דיר גליך (כי) דען דיין רעכטי האנט האט דיין אריס די טוט פֿילונד אונ׳ אין די אין קואנדיש צייט דען פֿיינד בשולדיגן גאט דיין רעכטי האנט צו ברעכט דען פֿיינד גאט ווער איז דיר גליך (להתגאות) צו הערשן איבר דיינה פֿיינד ווער ווערט דאש אונטר דייני פֿריינד קענן דר ליידן אונ׳ מיט דיין גרושי הערליכקייט צו פֿירשט דוא די קיגן דיך אויף שטין ווער איז דיר גליך (אדרת) דו האשט די אשם אויף גיהויבט וואש זי גזינדיגט הבן ויא גילארטן די

אבגרונד אין איטן

ברוך אתה יי * אוהב עמו ישראל :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך : וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם : וחרה אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות
על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם :

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד
מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים הא׳ הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי
נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן
למוט רגלנו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו העושה לנו נסים ונקמה
בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו
ישראל מתוכם לחירות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף · את רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבע וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם · משה
ובני ישראל לך ענו שירה :

יוצר ליום שביעי של פסח

בו: כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי
אלהינו: האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו:
משוה רגליו כאילות ועל במותי יעמידני:
מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה
זרעתי: ותתן לי מגן ישעך וענותך תרבני
תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי:
ארדפה אויבי ואשמידם ולא אשוב עד
כלותם: ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו
תחת רגלי: ותזרני חיל למלחמה תכריע
קמי תחתני: ואויבי תתה לי עורף משנאי
ואצמיתם: ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם:

ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם:
ארקעם ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש
גוים עם לא ידעתי יעבדני: בני נכר יתכחשו
לי לשמוע אזן ישמעו לי: בני נכר יבלו ויחגרו
ממסגרותם: חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי
צור ישעי: האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים
תחתני: ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני
מאיש חמסים תצילני: על כן אודך יהוה
בגוים ולשמך אזמר: מגדיל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם

די ברכה פון דר הפטרה פינט מן בדף ד׳ ע״ב אחרי יהללו וכו׳ אן היבט מען הצי קדיש וכו׳ אן וורט אוזן טאוגה
עטרה גלייך דען ערשטן טאג פסח נערינך די כהנים גין לו דוכנן גגן קדיש אין כאלהינו קדיש יתום יגדל:

מעריב ליל אחרון של פסח

ברכו את יי המבורך · והקהל עונים ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו: אל חי וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד:

אמונת אומן לעם זו רם זכרת * בשכר האמונה הים קרעת * גוי שומר אמונים באמונה ארסת לך יום אף לך לילה אתה הכינות
ברוך אתה יי * המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך: ונשמח בדברי תורתיך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים:

דברי האמנתם ביבשה עברו בני * הנגר אבות לגוזרים סוף נאמני
וגליות יקבצו מראש אמנה בעדני * אהבתי אתכם אמר יי:

אמונת דש וואר הפטיגי גלויבן האטטו הוכר גאט לו דיין פאלק גידאכט לו זון דש זיא גגלויבט האבן האטטו זיא
דש אער גשפלטן דש פאלק דו דאס ביוואורט דיא וואראהייט האטטו אנטשפאנט אום ווילן דען גלויבן דער
טאג איז דיין אויך איז דיא נאכט דיין דוא האטט עש אן ברייט: **דברי** אייני ריד האט איר גגלויבט דארום זיינן
אייני קינדר ישראל טרוקן דורך גפארן כון קיגן אייני טרייא הפטיגי (אבות) האט ער דאש ים סוף אויף שטיקר
גשניטן וכו׳ ווען איין לייט ווערט זיין ווערן די פר טריבני פר וואלט ווערן וועגן די ערשטי גלויבן איך האב אייך ליב אזו גאט
אמירה

הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים פ
ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה
ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת:
ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים: ס ויסע משה את ישראל מים
סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים
במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו
לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא
שמה מרה: וילנו העם על משה לאמר מה
נשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך
אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט
ושם נסהו: ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה
אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו
ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי
במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך:
והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני
שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל
תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד
לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר
עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת
התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום
שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על
עולת התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו:

הפטרה ליום ז' של פסח בשמואל ב' סי' כב

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת
ביום הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומכף
שאול: ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי
לי: אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי
משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני: מהלל
אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי אפפני משברי
מות נחלי בליעל יבעתני: חבלי שאול סבני
קדמני מקשי מות: בצר לי אקרא יהוה ואל
אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי
באזניו: ויתגעש ותרעש הארץ מוסדות
השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: עלה עשן
באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויט
שמים וירד וערפל תחת רגליו: וירכב על
כרוב ויעף וירא על כנפי רוח: וישת חשך
סביבתיו סכות חשרת מים עבי שחקים:
מנגה נגדו בערו גחלי אש: ירעם מן שמים
יהוה ועליון יתן קולו: וישלח חצים ויפיצם
ברק ויהמם: ויראו אפקי ים יגלו מסדות
תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו: ישלח
ממרום יקחני ימשני ממים רבים: יצילני
מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: יקדמני
ביום אידי ויהי יהוה משען לי: ויצא למרחב
אתי יחלצני כי חפץ בי: יגמלני יהוה
כצדקתי כבר ידי ישיב לי: כי שמרתי
דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: כי כל
משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה:
ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: וישב
יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: עם
חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם: עם
נבר תתבר ועם עקש תתפל: ואת עם עני
תושיע ועיניך על רמים תשפיל: כי אתה
נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי: כי בכה
ארוץ גדוד באלהי אדלג שור: האל תמים
דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים

מצרים כי טוב לנו עבוד את מצרים ממתנו
במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו
וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום
כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו
לראתם עוד עד עולם יהוה ילחם לכם ואתם
תחרישון: ד' ושבת ו' ויאמר יהוה אל משה מה
תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: ואתה הרם
את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו
בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני מחזק
את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו
מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו
ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים ההלך לפני
מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן
מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה
מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך
ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל
הלילה: ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה
את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את
הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל
סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ויהי
באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר
את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר
מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם
במצרים: ה' ושבת ז' ויאמר יהוה אל משה נטה
את ידך על הים וישבו המים על מצרים על
רכבו ועל פרשיו: ויט משה את ידו על הים
וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים
לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים:
וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים
לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא
נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה
בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם
ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים:
וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה
ובמשה עבדו: אז ישיר משה ובני ישראל את
השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה
ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי
וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו
מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו
טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת
כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה
תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח
חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים
נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים:
אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך
כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: מי
כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש
נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך תבלעמו
ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל
נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי
פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב
יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: תפל עליהם
אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד
יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו
ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת
יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ימלך לעלם
ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב יהוה עליהם את מי מ ב הים

יוצר ליום שביעי של פסח

וזה כנגד זה * וזה מול זה * מזה ומזה * משלשים בשלוש קדוש

כבתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו
אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך
יאמרו ׃ ברוך כבוד יי ממקומו ׃ ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך ׃
מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון ׃ תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים
עירך לדור ודור ולנצח נצחים ׃ ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עזך על ידי
דוד משיח צדקך ׃ קהל ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה ׃

פון די אנפאנג די דא הייסן (אופנים) דיא דער היבן זיך קיגן אים אין דער היילקייט צו לייטן מיט גרוסן שטורם צו לייטן מיט נידרן שטים ׃ דיא רופן איינר צום אנדרן אונ׳ פרעגן איינר דעם אנדרן אונ׳ נעמן רשות איינר פון אנדרן צו זאגן קדושה ׃ איינר קיגן דעם אנדרן ׃ זאגן דרייא מאל ק׳ק׳ק׳ ׃

לדור ודור אתה בחרתנו גנץ שאונה עטרה אויש גלייך ווי אן דען ערשטן טאג פסח אונ׳ זאגט האלב הלל אונ׳ דער נאך גנץ קדיש דיא תחינה אט ערי ליון דיא אן זאגט אלי טאלט רגלים ווערשטו אלז גם כדן אין ערשטן טאג פון סוכות אונ׳ אן היבט אויש צווייא ספרי תורה אונ׳ לייאנט (פרשת בשלח) ביז אן (ה׳ ימלך) ׃

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם א׳הים
דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר
א׳הים פן ינחם העם בראותם מלחמה ושבו
מצרימה ׃ ויסב א׳הים את העם דרך המדבר
ים סוף וחמשים עלו בני ישרא׳ מארץ מצרים
ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע
השביע את בני ישרא׳ לאמר פקד יפקד א׳הים
אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם ׃
בשבת לוי ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה
המדבר ׃ ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד
ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר
להם ללכת יומם ולילה ׃ לא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם ׃ לוי
בשבת ג׳ וידבר יהוה א׳ משה לאמר ׃ דבר א׳
בני ישרא׳ וישבו ויחנו לפני פי החירת בין
מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על
הים ׃ ואמר פרעה לבני ישרא׳ נבכים הם בארץ
סגר עליהם המדבר ׃ וחזקתי את לב פרעה
ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן ׃ בשבת ד׳
ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב
פרעה ועבדיו א׳ העם ויאמרו מה זאת עשינו
כי שלחנו את ישרא׳ מעבדנו ׃ ויאסר את רכבו
ואת עמו לקח עמו ׃ ויקח שש מאות רכב בחור
וכל רכב מצרים ושלשים על כלו ׃ ויחזק יהוה
את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני
ישרא׳ ובני ישרא׳ יצאים ביד רמה ׃ בשבת ה׳
וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על
הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי
החירת לפני בעל צפן ׃ ופרעה הקריב וישאו
בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע
אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישרא׳ א׳ יה׳
ויאמרו א׳ משה המבלי אין קברים במצרים
לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו
להוציאנו ממצרים ׃ הלא זה הדבר אשר דברנו
א׳יך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את

מצרים

עבדיו ואוהבי שמו בהם ישכנו ומבשן וממצולות ים עת תעלנו עזה
אלהים זו פעלת לנו השם בחיים נפשנו * ולא נתן למוט רגלינו * כי
בחנתנו ככסף לצרפנו הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו *
הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים לרויה תוציאנו תחננו
ותברכנו ותאיר פניך אלינו תאיר נרינו ותגיה חשכנו * חזה ציון
קרית מועדנו חזן כי אם שם אדיר יי ארוננו חרבות ירושלים יפצחו
רננו כי נחם יי ציון בית מקדשנו * חשף זרוע קדשו לישועתנו
ולשמחנו וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו * בשובו עמנו
מגלותינו ויצמח צמח צדיק לעדתנו וזה שמו אשר יקראו יי צדקנו
ואז תתגדל ותתקדש אלי מלכי בקודש נורא אלהים ממקדש קודש
אלהים דרכך בקודש מי כמוך נאדר בקודש הנערץ באראלי קודש
ויהלוך בהדרת קודש וישתחוו בהר הקודש באראלים וחשמלי
קודש יקדישו ויעריצו בקודש וקול כנפי חיות הקודש כקול מים רבים
בקודש וקול אופני הקודש לעמתם מנשאים בקודש קול רעש
גדול בקודש וקול דממה דקה בקודש : קוראים זה לזה ושואלים
זה לזה ונרשים זה מזה וזה לעמת זה וזה

אונ די ליב האבר זיינן כמאן די ווערן רומן דרינן אין לייט ווען ער אויך ברענגט אונש אויז דעם לנדר בטן אונ אין
טיפֿנש דז ים דען ווערן איר זאגן די שטארק פֿון גאט האט עש גטאן. אונש דר הט אונזר לייב גטאן לו לעבן אונ הט
ניט לאזן גלייטן אונזר פֿיס דען (כי בחנתנו) דו האשט גלייטרט אונש אז איין זילבר דו האשט גברובט אונש דו האשט
אונש גבראכט אין דש גלות גלייך אז לעגן איר פֿרטלאטן אין אייני שאנץ אונ׳ גטאן (מועקה) איין בטליסונג אין
אונזר לענדן דוא האשט אאכן רייטן איין שלעכטן אענש אויף אונזר הייבט אונ ווען איר זיין קומן אין וואשר אונ
פֿייאר האטש. אונש אויז גלונגן (לרויה) לו זעטיקייט דו זאלשט דר באראן אונש אונ זעלשט בעלטן אונש אונ׳ זאלשט
דר לייכטן דיין ענגלזט לו אונש דר לייכט אונזר לילט אויש דר פֿינשטרנש אונ זעהי ליון דיא שטאט אונזר ביטעדגונג
דען דארטן איז גשטארקט גאט אונזר הערדי חורבות פֿון ירושלים דיא ווערן עשני לו לובן איט ווען ער ווערט
טרישטן ליון די שטאט אונזר בית המקדש (חשף) דז ער האט אנטלעקט זיין היילגן ארום לו דער פֿרייאן אונש
דען ווערן זעהן אלי הערן אויף דר ערדן די הילף אונזר גאט ווען ער ווערט ווידר קערן איט אונש אויז אונזרן
גלות אונ ווערט שיקן אשיח לו אונזר גאיין אונ׳ אן ווערט אין הייטן (יי׳ לדקנו) דרום אז אין זיין טעגן ווערט גאט
איין דש איר גרעכט זיין (ואז) דען ווערט גאט ווערן גאלפרט אונ׳ גהייליגט איין גאט אונ איין קיניג אין הייליקייט
ער איז פֿורכלום גאט פֿון זיין הייליגה דינר זיין וועג אין הייליגן היאל ווער איז אז דוא גשטארקט איט הייליקייט
אונטר די הייליגי אלאכים דיא לובן דיך איט שונהייט זי בוקן זיך לו דיר לו ירושלים אז די הייליגן אלאכים די דא
הייליגן אונ׳ שטרקן דיך אין דר הייליקייט אונ׳ די שטים פֿון די (חיות הקודש) איט איר פֿליגל איז אז שטים דיא
פֿיל וואשר אונ׳ די שטים

צרה עמנו להושיענו לא מאסנו ולא געלנו לכלותינו ולא עשה
עמנו כלה כחטאתינו ובכל עת ידו נטויה עלינו בגלות שנער שלח
למענינו ובעילם שם כסאו לרחמנו ובעברותינו לא עזבנו אלהינו *
ויט עלינו חסד לפני שובנו לתת לנו מחיה ולרומם בית מאויינו גרנו
משך עם קדר לשכנינו · ולא עשה כלה עם שאריתנו ובארץ נכריה
כמעט שכנה דומה נפשנו לולי יי שהיה בעזרתינו כי בכל פה אכלונו
להדיקנו ועלם הכבד הכבידו עלינו עד יערה ממרום רוח לנחמנו
כי יי שופטינו יי מחוקקנו * יי מלכנו הוא יושיענו קול גאולה ישמע
בארצנו יי חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתינו ולא
נסוג אחור ממך ותחיינו תמהר לשכון כבוד בארצנו * ויבא מבשר
שלום לבשרנו וישאו קול לרנן כל צופנו בבוקר חסדך שבענו *
ונרננה ונשמחה כל ימינו וכימות עניתנו שמחנו ומעשה ידינו כוננה
עלינו הושיעה ימינך ועננו ומתהומות הארץ תשוב תעלינו *
ישועתך אלהים תשגבנו ונהללה שמך בשיר ונגדלנו כי אלהים
יושיע ציון בימינו ויבנה ערי יהודה ובהם יושיבנו זרע

פֿר אונש ווערדיגט אונ' פֿר דארבן אונש אונ' ער האט אונש ניט גיטאן נאך אונזר זינדן אונ' אז לייט איז נאך זיין
הנט אויז גנייגט איבר אונש אין דש גלות בבל אזו ער גזענט פֿון אונזרן וועגן וויל איר דא רינן וואָרן צו העלפֿן
אונש אין גלות (אדי האט ער זיין שטול הין גיטראגן צו דר בארמן אונ אין אונזר דינן דעם אלך כורש האט ער אונש
ניט פֿר לאזן אונזר גאט אונ' ער הוט אונש געבן צו גנאד פֿר אונזר פֿענגר דש ער אונש אידר גאב אחיה צו זיין אין
ארץ ישראל אונ' אידר צו דר היילין דש הויז (אמויכו) אונזר לושט דש בית המקדש אונ' או איר האבן גוואונט איט
(אלכי ישאעמל) אונזר שכנים דא האט ער ניט גיטאן פֿר דארבן אונזר איבר בלייבונג אונ' אין לענדר דר פֿרעמדי
העט איין ווינציג גפֿעלט דז אונזר לייב העט גירוהט אים קבר ווער ניט גוועזן גאט אין אונזר הילף דען אין אלי ווינקל
האבן זי צו אסלן אונש אונ' איר ימך הבן בשווערט אויף אונש ביז גאט ווערט דער וועקן זיין גאיט אויף אונש צו
טריסטן אונש (בביאת המשיח) דען גאט איז אונזר הילף דען אין אלי ווינקל האבן זי צו אסלן אונש אונ' איר ימך זיא
הבן בשווערט אויף אונש ביז גאט ווערט דר וועקן זיין גאיט אויף או"ש צו טריסטן אונש בביאת המשיח) דען גאט
איז אונזר ריכטר אונ' אונזר העלפֿר איין קול פֿון דער גאולה ווערט ווערן גהערט אין אונזר לאנד או גאט ווערט
דער בארמן אונש צו דעם איר הבן גהאפֿט זיין אונזר שטארק צו אלי מארגן איר ווען ניט (נסוג) פֿר רוקן אונש
פֿון דיר אונ' דו זאלשט איילן צו אשכן רואן דען (כבוד השכינה) אין אונזר לאנד אונ' ער זאל קומן (אליהו הנביא) צו
זאגן די בשורה אונזרש פֿריד דען ווערדן אל אונזר אן זעהר אויף היבן איין שטים צו לובן דיך איט דעם מארגן דר
גאולה זעט אונש דען ווען איר לובן דיך איט פֿרייד אל אונזר טאג אזו לאנג או דו אונש גפֿייניגט האשט דר פֿריי"ש
אונש אונ' דש ווערק אונזר הענד דו זאלשט בריטן העלף אונש איט דיין רעכטי הנד אונ ענטפֿר אונש אונ' פֿון
אב גרונד דער ערד דו זאלשט אויף ברענגן אונש איט דיין הילף דו זאלשט שטערקן אונשרדן ווען איר לובן זיין נאמן
איט גזנג אונ' ווען אכפרן אין דען גאט איז דר העלפֿר ציון אין אונזרן טעגן אונ' ער ווערט בויאן די שטעט פֿון יהודה
אונ' ווערט אונש אכיין זעלן אונ' דעם זאמן זיינר קנעכט

אונש

וכלם עברו ביבשה במים עזים נתיבתם והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם בהליכתם ׃ ורסן מתעה על לחיי עממים להביאם במים
לחלותם ונהגם בכבדות ויסר את אופני מרכבותם ׃ וישובו המים
ויכסו את הרכב ואת הפרשים בשטפתם ונער פרעה וחילו בים סוף
וכל צבאותם * ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר בשאריתם
וידידים עברו וגזו וראו פגרי שונאיהם במפלתם * ויאמינו בדברו
וישירו תהלתו בישועתם ׃ ואלו כל הימים דיו ואגמים קולמוסים
ובני אדם לבלרים ויריעות ארצות פרוסים וכל שערות אדם פיות
ולשונות מקלסים אינן מספיקין לחקור פלאות ונסים אחת מאלף
אלפי אלפים ורבי רבבות הנעשים * אשר פעל אדון ה' עם מבטן
עמוסים כי מי גוי גדול אשר בנסים מתנוססים * או הנסה אלהים
לבא לקחת לו גוי מקרב שוסים * במסות באותות ובמופתים
ובמלחמה נהרסים ככל אשר עשה לנו אדון כל המעשים ׃ חסדי
ה' כי לא תמנו ולא כלו רחמיו ממנו יום יום יעמוס לנו האל ישועתינו
במצרים נגלה עבור לגאלנו ובכל צרה

גאטש שטונדן בייא דעם אטר צו נידרן אריין דען וואר טבט בניאן דער ערשטער אזך (רודם) דער גוועלטיגר אונטר ישראל דר וואר טאוג האזך דערקאם פון בניאן אונ דיהערן פון יהודה די נידרטן אין בלד נאך אזו נאהנט אואן איט איינם שטיין ווארפן קען אונ אזי פורן איבר די שטארקן וואטר אין איינם טרוקנן שטעג אונ דא זיא גינגן דא וואָרן די וואטר אין איינם טרוקנן שטעג אונ דא זי גינגן דא וואָרן דיא וואשר איכן צו איר רעכטי אונ' לינקי הנט צו איין אויאר אונ דיא צרים די וואָזן כון געהרן אנטלויפן דא טעט הקב"ה (רסן) איין צאם אין איר אונד אז אנדי פפערט טוט צו לענקן זי אונ' צו פרמירן זי צו פר דערבן זי אונ' ערטעט אבר דז קלייבטיגי האזן פון איר רעדר דש דער וואגן שטאלפרט אויף די פעלקר דא וואָרן זי גפירט איט טאווערליכקייט אונ דא ישראל דורך וואָרן דא ווידר קערן די וואשר אונ בדעקטן זי אונ פרשלינן די רייטר אונ די וואגן (ונער) אונ' ער אום טשירלט הקב"ה פרעה אונ אל זיין היער אין דש ים סוף אונ' די וואשר דעקטן צו איר ליידיגר דז איינר פון אין ניט איבר בלייבט אונ' דיגליבטן די פארן דורך אונ זאהן די פגרים פון איר טונאים ווי זי האבן איין אפלה גנואן דען גלויבטן זי אן זיין ריד אונ' זינגן אויף זיין הייל אונ' ווען עש ווערן אל די אער טיכט אונ' די גרעריכט (קולאוסים) פעדרן אונ אלי לייטן (לבלרים) טרייבר אונ' אזו פיל פאמיר דז אן די ערד איט בדעקן קענט אונ' אלי האר דר אענשן ווערן אייזר אונ די צונגן זעלן צובן דש ווער אלז ניט גנוגן צו בשרייבן די וואונדר אונ' לייבן איין חלק פון טויזנט אאל טויזנט אונ צעהן אאל צעהן טויזנט פון די נסים די דא ווערן גשעהן דז גאט דר הער אלי ווערק האט גטאן צו ישראל דען וואו איז איין פאלק דז אזו דר היכט איז גוואָרן איט נסים אז ישראל אונ ווען האט גאט גטאן נסים צו אויז צו הן איין פאלק פון (שוסים) זיין רויבר איט לייבן אונ וואונדר אונ איט אלחאה (נהרסים) זיין זי וואָרן צו פירט אז וויא ער הט גטאן דען אצרים פון וועגן ישראל דר הער פון אלי אעשים (חסדי) דיא גנאד פון גאט די זיין נאך ניט אויז גלאבט וויא ער הייכט אונ אלי וועגן אונ זי האבן ניט אויף גיהערט זיינידר בראיקייט פון אונז אונ נאך אלי טאג (יעאוס) ער איז אויף לאדן אורט זיין הייל אין אצרים ער הט טאן דר לזין אונז אונ אין אלי צרות איז ער איט אונז צו העלפן אונז ער הט ניט פרטעאט נאך (גאלנו)

פר

קורותם ויהפך לבו ולבב עמו לרדוף אותם * ויאמר מה זאת עשינו
וישמו על עקב בשתם ואמרו נבכים הם ועבטו ארחותם * נרדפו
אחריהם ונראה ברעתם ויאסר את רכבו בעצמו כדי לזרזם ולפתותם
ואת עמו לקח עמו בדברים לרמותם * דרך מלכים להתנהג אחרי
חילותם : ואני אקרים ראשון להלחם במלחמתם דרך מלכים ליטול
ראשית ביזתם ואני אשוה עמכם בשלל צבעי רקמתם ועוד אפתח
אוצרותי וקחו כל שכיות חמדתם מיד יצאו כלם בלב שלם וערכו
מערכותם ויקח שש מאות רכב בחור עם כלי משחיתם * וכל רכב
מצרים עמהם בעזרתם * וישיגו אותם חונים על הים במקהלותם *
וישאו עיניהם וראו צריהם בקרבתם חיל ורעדה אחזתם וזעקו
בתפלה ותפשו אמנות אבותם וגואלם חזק ונוקם נקמתם וירא בצר
להם בשמעו את רנתם ויושיעם למען שמו ויגאלם מצרתם מנוגה
נגדו עביו עברו ברד ואש נהלתם וישלח חציו ויפיצם וברקים רב
להמותם ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהומות במסלתם ושבטי
יה עמדו על הים לירד בירידתם ושם בנימן צעיר רודם ושרי יהודה
רגמתם וכלם

ווער פֿאר קערט זיין הערץ אונ' דש הערץ פֿון זייני קנעכט אונ' וואלן נאך יאגן אים אונ זי זאגן וואש האבן איר גטאן
אונ זי ווארן זיך פֿר וואונדרן צו ריק דש זי האבן זיך אזו איין שאנד צו טון איבר פֿארן אונ זי זאגן אויף ישראל (נבכים)
זי ווארן פֿר אירט אים לנד אונ' מיר וועג זיינן פֿר קריאט איר וועלן אים נאך יאגן אונ וועלן זעהן אן אירע ביז אונ'
ער באנד פרעה זעלבר זיין רייט וואגן דר וואורטן דש ער דש פֿאלק איבר רידט אונ' אין (זב) אמכט אונ' מיט גוטי
ווערטן ווער ער (אראה) זיין פֿאלק אונ' שפראך צו אין דר סדר פֿון מלכים איז ווען זי אין דיא מלחמה ציהן
דא געגן זי צום היכדרשטן דר וואורטן ווען עש צו אים צו פֿאן קומט דש ער בעשר מכטקויאן קאן אונ' איך וויל אויך פֿארן
אן דער שפיץ שטעהן צו שטרייטן מייאר שטרייט אך איז דער סדר פֿון מלכים ווען זי די מלחמה גוואונן האבן
דא נעמן זיא דש בעשט פר מרשב פֿון דען זאק רויב אונ' איך וויל אלש גלייך מיט אייך טיילן פֿון גיפֿערבטי אונ'
גמארדירטה קליידר נאך מיינש וויל איך עפֿנן אייני אוצרות אונ' נעמט מרויש אלי אייני גלושטיגי תכשיטים דא
גינגן זי בלד אלי צו מאל מיט גנצן הערצן אונ' אין ריכטן אירע מויז ריכטונג צו דער מלחמה אונ' ער נאם זעקש הונדרט
הייפט לייט מיט מיר (כלי משחיתים) אונ' אלי רייטר אין מצרים די ווארן אין מיר היל אונ' זי גרייכטן ישראל דש
מירפֿר זאלונג רומטן בייא דען ים אונ' זי שר אן צו הקב"ה אונ בגריפֿן דש הנט ווערק דש זיא האבן גלערנט פֿון מיר
עלטרן צו טאן תפֿילה צו גאט אין לייט מירר ליידן אונ' מיר שטרקר דר ליזר דר וואר (נוקם) מיר נקמה אונ ער זאך
אן מיר לייד דא ער הערט מיר לוב אונ ער האלף זי אונ זיינם הייליגן נאמן ווילן אונ דר ליזט זי פֿון מיר לייד (מנוגה)
פֿון דעם ליכט דש קיגן אין איז זי איבר גפֿארן האגיל אונ פֿייאריגה קילן אונ' ער זענדט זייני פֿפֿיילן (ויפיצם) אונ' פֿר
שפרייט זי אונ' מיט זיינה בליץ ער צרטומלט זי אונ' ער אן טרייא דש מער אונ' עש וואר טרוקן אונ' פֿירט זיא אין
שטעג דש אבגרונד דש מער אונ' די גשלעכט

גאטש

ויסגר לברד בעירם ולרשפים חיתם וישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה להבעיתם ומלאכי רעים במשלחתם ולא חשך ממות נפשם וחיתם ויך כל בכור במצרים ואוני ראשיתם ויוציאם בכסף ובזהב ואין כושל במחנותם נפל פחדם על מצרים ושמח בצאתם פרש ענן למסך ואש להאיר אפילתם ויוצא עמו בששון בחיריו ברנתם ויסעו מרעמסס לסכות ומסכות לאיתם ומאיתם לפני פי החירות היתה חניתם בין מגדול ובין הים באמצעיתם לפני בעל צפון הנשאר מכל אלילי פחזותם ולמה נשאר הוא כדי להשיאם ולהטעותם שיאמרו קשה יראתם שלא לקתה כמותם שם חנו ביום השלישי לנסיעתם וברביעי מתקנים כליהם ומציעין בהמתם: ואמרו להם האוקטורין במלתם הגעתם תחום אשר קבעו לכם צוענים בטובותם אשר אמרתם דרך שלשת ימים נלך ונשוב לעבדותם; וגאולים השיבו לא יצאנו ברשותם כי אסביר רמה בעל כרחם שלא בטובותם * והם ענו רוצים ולא רוצים איש כפי שיחתם סופכם לקיים דבר מלכות ולא לעבור על דעתם ועמדו עליהם והכום ופצעום והרגו מקצתם והם הלכו והגידו לפרעה כל קירותם

און צו די שדים מיר זעבן ער שיקט אן זי צו דר שרעקן זי מיט זיינן גרים צארן און די ביזה מלאכים די טעטן מיר שליחות אן די מצרים און ער האט ניט (חשך) פר מיטן פון טוט מיר זייב און זעבן און שלוג די בכורים מיר ערשטר וואן מין מצרים צוג ער זי אויז מיט זילבר און גאלד און קיינר אונטר זי האט גשטרויכלט עס פיל אויף די מצריא מיין אורט און דרום פריימטן זי זיך דש זי אויז גינגן ער שפרייט איין וואלקן איבר זי פר איין דעק און מיט איין פייער קוגל זייל דר לייכט ער (אפילתם) איר פינשטרניש און ער צוג אויז זיין פאלק מיט פריידן וויכי אויז דער וועלט מיט לוב און זינגן צום ערשטן פון רעמסס קמן פון סוכות און פון סוכות קמן קען איתם און פון איתם רוקטן זי ווידר צו רוק פר פי החירות צו ווישן איין אורט היש מגדול און דעם ים פר דר ע"ז די דש הייסט בעל צפון די וואר איבר גבליבן פון אלי אבגעטרייא די הט הקב"ה דרום איבר גלאזן דז ער די מצרים דש מיט (אטעה) ווער און זיא דרום אן רייצן נאך צו יאגן ישראל דען זי שפראכן די עבודת אלילים איז אזו מעכטיג דש הקב"ה האט מיר ניקט קענן טאן והם ראייה ישראל זיין כון פריבר גוועזן און אם דריטן טאג פון פירן ליהן האבן זיא ווידר אוזן הער קוואן און אם פירדן טאג דש גרייטן ישראל אן מיר פערד און ריטן זיך ערשט רעכט צו ליהן פטרט דען שפראכן (האוקטרין) די שליחים די פרעה מיט גשיקט עס האט גרייכט די לייט דש איך דיא מצרים האבן פר גינט זידיג צו גין מו מיר ועבר גרעט האבט מיר וועלט דרייא טאג גין און דר נאך ווידר אום קערן צו אייער דינסט און ישראל די דר ליטן ענטפרן איר זיין מן מיר רשות אויז גגן כייארט אונז באר און הבן מיך ניקט דרום צו דאנקן דש שפראכן דיא שליחים מיר וועלט אדר וועלט ניט און רעט וואש מיין מידרר ווין מיר אושט דאך לסוף האלטן דעם אזך פרעה זיין גבאט און ניקט טון ווכדר זיין ווילן דען שטוכדן ישראל אויף און שלוגן (ופצעום) און ווארדן דש עטליכי שטורבן כיאר אויף דש גינגן זי צו פרעה און זאגטן איך איז עז מיכן גגן וואר איט ישראל דען

ווער

אִיתָנַי׃ אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ בְּרַחֲמָיו וּבְרוֹב חֲסָדָיו לְעֵינַי׃ וַיֹּאמֶר אַךְ עַמִּי הֵמָּה
בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ נֶאֱמָנַי בְּנֵי אֱמוּנַי בְּנֵי בְּחוּנַי ׃ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ
מְגוּנַי בְּכָל צָרָתָם לוֹ צַר בְּעִנְיָנַי ׃ וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעַ הֲמוֹנַי בְּאַהֲבָתוֹ
וּבְחֶמְלָתוֹ גְּאָלָם מִמְּעַנַּי וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ יְיָ וְלֹא הֵסִיר
חַסְדּוֹ מֵהֶם בְּכָל מְקוֹם גָּלוּתָם וְלֹא מְאָסָם וְלֹא גְעָלָם לְכַלּוֹתָם גָּרַלוּ
תְּחִלָּה לְמִצְרַיִם בְּשִׁבְעִים נַפְשׁוֹתָם וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ בִּמְאֹד מְאֹד לְהַרְבּוֹתָם
וַיִּתְחַכְּמוּ עֲלֵיהֶם פּוֹטִים לְהַשְׁחִיתָם הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹאתָם וּלְהִתְנַכֵּל
בְּסִבְלוֹתָם וַיַּעֲבִידוּם בְּפֶרֶךְ בְּכָל עֲבוֹדָתָם וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם שָׂרֵי מִסִּים
לְעַנּוֹתָם וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתָם וְלִמְעוֹן קָדְשׁוֹ הַשָּׁמַיְמָה
עָלְתָה שַׁוְעָתָם וַיָּקֶם לָהֶם מוֹשִׁיעִים לְהוֹשִׁיעָם מִצָּרָתָם ׃ שָׁלַח מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם וּבִשְׁלִיחוּתָם וְשָׂם בְּמִצְרַיִם אוֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו
לְהַרְאוֹתָם וַיַּהֲפוֹךְ לָהֶם יְאֹרֵיהֶם וְכָל נַהֲרוֹתָם הָפַךְ אֶת מֵימֵיהֶם לְדָם
וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב וְכִנִּים בְּכָל עַפְרוֹתָם וַיְשַׁלַּח בָּם עָרֹב
וַיֹּאכְלָם וּצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתָם וַיִּתֵּן לֶחָסִיל יְבוּלָם וְלָאַרְבֶּה תְּבוּאָתָם
וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וְכָל פְּרִי אַדְמָתָם וַיַּהֲרֹג בַּבָּרָד גַּפְנָם וּבַחֲנָמַל
שִׁקְמוֹתָם ויסגר

האט אונ' דיזן טובות די דוא לונג גיזינד אייני שטארקי מכות פֿר גמאלטן האשט פֿר איין אויגן אום ווילן דר בראיקייט
אונ' אום ווילן זיין גנאד ער זאגט גאט זי זיינן יוא נאר איין פֿאלק איך האב קיין אנדרש אין וועלט אויך אייני קינדר
אונ' איין ווארהאפֿטיגי די ניט אן איר לייקנן קינדר אייני ווארהאפֿטיגי די איך פֿר וואלט האב אונ' ער וואר לו אין איין
העלפֿר פֿון איין טרויאריג אבר אין אל איר לייד איז אים אך לייד אונ' דען אלאך פֿר זיין פנים דר הילף אייני ברואונג
אונ' אין זיין ליבשאפֿט (ובחמלתו) אונ' אום ווילן זיין דר בארעמיקייט ער האט דר לויזט זי פֿון אייטל פֿייניגר אונ' ער
האט גטראגן זי אונ' דר הובן ביז אל הער האט גיהאלפֿן אונז גאט אונ' האט ניט אב גטאן זיין גנאד פֿון זיא אין אלי
שטעט אירש פֿרטרייבן אונ' האט פֿר דריבן אין אלרים זיבנליג נפֿשות אונ' זי פֿרוואכטן אונ' אערן זער דען אנהייב
אלרים קלאגן איבר זי לו פֿר דערבן זי ער פֿר קערט איר הערץ דז זי אין יוסף זיין לעבן האבן ישראל ליב גיהאט האבן
זי ישראל פֿײנט אונ' היטן גדאכט לו אמאכן ערבטן זי דען אמאכן זי דינן זי איט האַרטיגליכן ארבייט אונ' האבן בפֿלן
אויף איר טריב לו פייניגן זי אום אזיס אום ווילן דש זי אלי טאג ערבטן אוזן אונ' זי טריאן לו גאט (ממצוקותם)
אויש איר בלאייקניס אין איר לייד אונ' זיינה הייליגה וואונונג פֿון הימל גינג אויף דש גשרייא אונ' שטעלט אויף איין
העלפֿר לו העלפֿן זי פֿון איר לייד ער שיקט משה אונ' אהרן די ער האט דר וועלט אן איר שליחות אונ' ער טעט אין
אלרין (אותות ומופתים) לו ווייזן זי אונ' עש וואר פֿר קערט לו בלוט איר וואשר אונ' די בעקער פֿר קערט איר וואשר
לו בלוט אונ' ער טיטט (דגתם) איר פֿיש ער שיקט איט זיינה זאג בראכט ער גאיטש אליר לייא חיות אויף זיי אן איר ערד
אך פֿרעט די וואַרן פֿר דארבן זי אונ' ער גאב (לחסיל) לו די הייטרעקן איר פֿרוכט דר עשט אל דיא קרייטר אן אירש
לנד אונ' דש פֿרוכט אירש לאנד אונ' ער דר שלוג איט דען האגל איר ווין שטעק (בחנאל) אונ' איט איין (אין) הייטרעקן
דר הייטש (חנמל) (שקמותם) איר פֿייכן בוים אונ' ער האט איבר ענפֿרט איר פֿיך לום האגל (ולרשפים)
אונ'

מלוכה וגבורה שלו נשתחוה להדום רגלו שמחת עולם בהגדילו
עלינו באהב בהרגילו פנות אויב ולהשפילו * צאנו לרעות בצירון
קרנות רשעים בהפילו רוממותיו להגיד וחילו שכם אחד לעבוד
לו תבל ומלואה להללו :

להללו יחודו להעריץ יי מלך תגל הארץ חון והיה יי למלך על כל הארץ ׃

שם יקרא ככתיבתו מחציו תתמלא תיבתו עוד תתנשא מלכותו
וכסאו יכון במלאתו נכרי שעיר בהכותו באויביו יתן נקמתו *
רבות מופתי גבורתו יתקע בשופר בסערתו חון ציון יקנא בקנאתו
יחית קנה בגערתו קרית מלך בבנותו חביון עזו ותפארתו זרוים
בקצוי אדמתו קבוצים בבית תפארתו ושם נשורר תהלתו * אומץ
חסדו וצדקתו * מורה צדק לעדתו בתוכם יציב שכינתו :

שכינתו עמנו להתאחד ואותנו יעשה לגוי אחד ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד
ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע ׃

חסדי יי אזכיר תהלות יי כעל כל אשר גמלנו יי ורב טוב לבית
איתנו

טאג (ביאת משיח) דז איך נאך צו דען ערשטן יום טוב (יי׳) דען ווערט גאט קיניגן צו איביג (מלוכה) דש (גבורה)
אונ די גבורה איז זיין איר ווען זיך בויאן צום בית המקדש דש דא איז דש טאל ויינה אים איין איביגליכה פרייד
ער ווערט אויך אונש גריסן אין זיינם שיארן זויל אונש איט ליבשאפט ווען ער ווערט אויז רויאן זיין פֿיינד אונ
ארן ישראל אונ׳ ווערט אין אשפיל זיין אונ׳ ווערט ווידן ישראל אין זיינם שטאטן אונ׳ די אלט פֿון די רשעים ער ווערט
אבן פֿאלן זיין הויך אונ׳ זיין קראפֿט בקאנט צו אכן דען ווערט דען גנצר עולם נייגן (שכם) איר אקסיל צו דינן
אים די וועלט אונ איר דרפֿילן די ווערן לובן אונ׳ שטארקן זיין הייליקייט ווען גאט ווירט
קיניגן דא ווערט זיך פֿרייאן די ערד (והיה) דען ווערט גאט זיין צום קיניג איבר דר גנצר וועלט (שם) דען שם
ווערט אן צייאכן איט די אותיות די פֿר אונש גשריבן זיין אונ ניט אז איר איצוד צייאכן (אדני) דען אן עטליכן ערטר
שטיט דר שם ניט אויש גאר (יה) אונ לעתיד ווערט ער איבראל שטין אויז גשריבן עש ווערט זיך נאך פֿיל אער דר
היבן זיין קיניגרייך אויך זיין כסא הכבוד) ווערט פֿיל ווערן פֿון וועגן זיין כבוד אז הקב״ה ווערט דר קענט פֿון
וועגן די גרושן ניסים די בזמן המשיח ווערן געשעהן ווען ער ווערט פֿלאגן עמלק דא ווערט ער אן זיין פֿיינד טאן
נקמה ער ווערט אערן די וואונדר זיין שטארק ער ווערט טעטטן איט דען שופֿר (בסערתו) אין זיינם צורן ער
ווערט הבן (קנאה) אום ציון אונ ווערט אן טרייאן די דא ליגט אין גרעריבט אין זיינם בויאן די שטאט ירושלים
אך דש בית המקדש (חביון) די פֿר ברגונג זיין שטארק אונ׳ שונהייט אונ׳ ישראל (זרוים) די פֿאר שפרייט זיין אין
ענד פֿון די ערד די ווערן פֿר זאמלט ווערן אין הויז זיין שונהייט אונ׳ דארטן וועלן איר זינגן זיין לוב אונ׳ פֿון זיינה
שטרקן גנאד אונ זיין צדקה ער ווערט ווייזן גרעכטיקייט צו זיין גאיין אונ׳ לערנן אין ער ווערט שטעלן זיין שכינה
(שכינתו) זיין שכינה ווערט ער איט אונש אייניגן אונ׳ אונש ווערט ער אכן צו איינם פֿאלק (ביום) אן דען
טאג ווערט גאט זיין איניג אונ׳ זיין נאמן איז איניג (ובכן) אונ׳ דען ווערט אויך גין צו דיר די קדושה פֿון ישראל
דען דו בישט איר הייליגר אונ׳ איר העלפֿר (חסדי) די גנאד פֿון גאט איך וויל גדענקן אך זיינה לוב אום ווילן
די פֿר געלטונג די ער פֿאר אונש פֿר גאלן

הַיּוֹשְׁבִים רוֹמוּ בְּמַפּוֹלֶת לְהָבִים * הַגּוֹי הָעַז הַחֲשׁוּבִים וּמַמְלָכוֹת אֶשְׁכָּרִים מְשִׁיבִים וְעוֹכִים רְמוּסִים וְנִסְחָבִים * חֲשׁוּכִים וְכַפִּשְׁתָּה כָּבִים טְבוּעִים בְּגַלֵּי רְהָבִים יִמְתְּקוּ לָמוֹ רִגְבִים כְּמוֹ כֵן גַּם הֵם נֶחֱרָבִים לְיוֹם תּוֹכֵחָה קְרוֹבִים :

קְרוֹבִים וּרְחוֹקִים אֲחָזוּ בְּעָתָה וְצוּר עִתְּרָם לִמְחִתָּה חזן תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה מֵרוֹמְמוֹתֶיךָ נָדְדוּ עַמִּים נוֹאֲלוּ שָׂרִים וַחֲכָמִים שָׂמוּ יָד לְפֶה וְנֶאֱלָמִים עֲגוּמִים בִּפְנִים נִזְעָמִים פֶּן יִקְרָאֵם כַּעֲנָמִים צִירִים אֲחָזוּם מִמִּתְקוֹמְמֵי קְרוּאִים וּלְקוּחִים מֵעֲמָמִים רָצוּ וְנִמְשְׁכוּ מוּשְׁלָמִים חזן שַׁדַּי הוֹלִיכֵם שְׁרָמִים תִּרְגַּלֵם נְשָׂאֵם לְבִירַת עוֹלָמִים :

עוֹלָמִים הִנְחַלְתָּ לִסְגֻלָּתֶךָ וּכְנֶשֶׁר נְשָׂאתָם בְּאֶבְרָתֶךָ חזן תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתֶךָ אַרְבָּעָה נִקְרְאוּ נַחֲלָה בְּחֵפֶץ וּבְאַהֲבָה כְּלוּלָה גְּבוּל אֶרֶץ הַמְּעֻלָּה דִּירַת בִּנְיַן זְבוּלָה הַנְּתוּנָה מִימִין הַגְּדוֹלָה וּמְקַבְּלֶיהָ בִּרְתֵת וְחִילָה * זֶה הַיּוֹם נָגִילָה חֵרוּת הַמְּצִיא לִסְגֻלָּה טְרוּדִים עַתָּה בַּגּוֹלָה * יוּזְמָנוּ לְיוֹם גְּאֻלָּה כַּאֲשֶׁר שָׁמַע לְעֶגְלָה לְאוֹיְבָיו יַעֲשֶׂה כָּלָה :

כָּלָה וְנֶחֱרָצָה לְהָרֵעַ בְּיוֹם כִּי אֶקַּח מוֹעֵד חזן יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד

מדום אונ' אומב דען וואר וואס (ברעדה) אין ציטרנוס אונ' איט זארג די הערן די דא זאסן אין לנד כנען ויסטונדן דא זי כאאן איין אפלה די אלריס פון שפראכן זי דש גאלק דז שטארקי אונ' די חשובים דש אלי קיניגרייכה אין אול ואתנות גשיקט דיזיין וואָרן צו טרעטן אונ' פר צוקט זי זיין וואָרן פר ציגסטרט אונ' אז איין פאקט וואָרן זי אוויג נאכל סכן איר דען פרעה וואר אוך איבר די גנצי וועלט גוועזן דא ישראל אויז זיין הנד גנואן וואָרן זיא פרזונקן אין דען אינדן (רהבים) די האפרטיגן אלריס זי וואָרן גוויסט צו איס די בעך אזו אויך זעלן זי ווערן פר איסט די רשעים אן טאג דא גאט זי ווערט שטראפן ווען ער ווערט גבען (קרובים) די נאהנטן אונ' ווייטן עס בגריף (בעתה) דר טרעקנס אונ' הקב"ה הט זי אלי גרייט צו ברעכנס (תפול) אמך פאלן אויף זי דיין גארפט (מרוממותיך) פון ווגן דיין אפפרקייט זי פר זאגלט די פעלקר (נואלו) זי וואָרן פר ארט די טריס אונ' חכמים זי טעטן איר טענר פר איר אונד (עגומים) זי וואָרן טרויאריג אונ' זאכן זוימר ארויס זי זארגן עס ווערט זי גשעהן אז די אלריס וויא טאג עס בגריף דען רשעים אונ' ישראל די וואָרן גרופן אונ' גנואן פון אלי פעלקר די צוייאן הקב"ה כמך איט שלום דר אלאעלטגי גאט פירט זי גגן אז איין קינד דז מאן גוויגט צו וויגן אין בית המקדש דש דא הייסט בית (עולמים) דען עולם אונ' יענס עולם האסטו אכן ערבן דיינה גליבטי אונ' אז איין אדלר טראגסטו זי (באברתך) אויף דייני פליגל (תביאמו) ביז דוא זי ברענגסט אונ' פלאנצט אן בערג דיינר ערב דש בית המקדש (ארבעה) פיר ארלייא די הייסן (נחלה) פון הקב"ה דיא בגערס הקב"ה איט גקרינטי ליבשאפט ארץ ישראל דש גלובט לנד אונ' דש בית המקדש די הערבריג פון הקב"ה אונ' דיא תורה די גגעבן איז וואָרן פון די רעכטי הנט פון הקב"ה אונ' ישראל די זי הבן אנטפנגן איט פארכט (וחילה) אונ' ציטרנס אן דען טאג ווען איר זיך דר מאן פרייאן דען אן איס דוא האסט פרייא טאן אמכן די גלויבטן די אילונט זיין פר איטן אין גלות (יזאכו) זיא זעלן ווערן ברייט צו טאג דר גאולה אז דוא האסט אמכן הערן די אלריס די דא זיין וואָרן גיגליכן צו איינה טייני קעלבן אזו זאלסטו אויך די רשעים גאר דערבן (כלה) איט פאר דערבונג (ונחרצה) אונ' פר שניידונג אמך זיא ציטרן אז דער

טאג

שִׁיחָמָה רוֹחֶשֶׁת נִזְכֶּרֶת הֶבֶל וְנִרְעֶשֶׁת מִקֶּרֶם נֶאֱרֶרֶת וְנֶחֱלֶשֶׁת *
בִּרְאוֹתָהּ יְמִינְךָ מְאַשֶּׁשֶׁת * אָז עָרְבָה לָגֶשֶׁת :

לָגֶשֶׁת לִבְלֹעַ אוֹכ הָרֵיזוֹ וִידִידִים עָבְרוּ וְגָזוּ חזן נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם זוּ ׃

לֹא כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם כִּי אִם בְּחַסְדְּךָ עֲלֵיהֶם יָדַעְתָּ לְכָל אוֹיְבֵיהֶם טוּבְךָ וְחַסְדְּךָ עֲלֵיהֶם חוֹק שְׁבוּעַת אֲבוֹתֵיהֶם * זָכַרְתָּ לִפְדוֹתָם מִמְּעַנֵּיהֶם וּבְעַמּוּד עָנָן לִפְנֵיהֶם הוֹלַכְתָּ וְנֵהַלְתָּ שִׁבְטֵיהֶם דָּתְךָ הוֹדַעְתָּ לָהֶם גְּבוּרוֹת פָּעַלְתָּ לִמְעַנֵּיהֶם בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לְעֵינֵיהֶם אָפְפוּ חִתַּת כָּל שׁוֹמְעֵיהֶם

שׁוֹמְעֵיהֶם מִשְׁמַנִּים יִרְזוּן וּבְעָתָה וּפַלָּצוּת יֹאחֵזוּן חזן שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן

אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים וְנִסִּים בְּהוֹצִיאֲךָ מִפֶּרֶךְ אֲנוּסִים גָּאַלְתָּ בִּזְרוֹעַ חוּסִים דְּרוֹר קָרָאתָ לַעֲמוּסִים הוֹצֵאתָם בִּרְכוּשׁ שָׂשִׂים * וַיְנַצְּלוּ אֶת אֶרֶץ חֲנֵסִים זְדוֹנִים וְשָׂרֵי מִסִּים חֵילָם בְּרַגְלָם רְמוּסִים טָבְעוּ וְצָלְלוּ כִּתְרוּסִים יַמִּים עֲלֵיהֶם מְכַסִּים כִּקְדוֹחַ אֵשׁ הֲמָסִים לָבְשׁוּ חֲרָדוֹת מַכְעִיסִים :

מַכְעִיסִים יָשְׁבוּ בָּדָד לִידוֹם כִּי נִכְרְתוּ צָרִים מֵהֲדוֹם חזן אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם

אַלּוּפֵי אֲדוּמִים וּמוֹאָבִים * בִּרְעָדָה וּבִדְאָגָה כּוֹאֲבִים * גָּרֵי כְּנַעַן הַיּוֹשְׁבִים

זי אמרן לידן דש זי זעלט ווערן פר טעאט אין די לייט דש הקב"ה ווערט בגערן פון מיר אין דין דא ווערט זיא ניקש איטן לו רידן זי גדאכט אן (הבל) דא אין זיין ברודר (קין) האט דר טלאגן דא איז זי וואמרן פאר פולכט (ונחלשת) אונ' גשווכט דארום וואלט זי אך די הרוגים ניט איין טליכדן דא זי זאך די רעכטי הנט פון הקב"ה דש ער איר טווערש ער וואלט איר קיין עונש דרום טאן דא אמר זי וויל לו גנעהן (לגשת) לו גינעהן אונ' פאר טליכדן דז פאלק די אלריש אנט די שיברפארן דש ים (נחית) דו האשט גפירט איט דיין גנאד דש פאלק (זו) דו האשט ניט גטאן פון זייער גוטי אעטיש ווייארט אום ווילן דייני גנאד דו האשט לאן וויטן איר פיינד דש דיין גוטקייט אונ' גנאד איז אויף זי אונ' וועגן די שבועה פון איר עלטרן די האשטו גידאכט אונ' האשט דר לייזט זי פון איר פייניגר אונ' איין וואלקן זייל האשטו גפירט פר איר שבטים דיין תורה האשטו לאן וויטן לו זי פיל פארבלואי אעטים הושכו איר פוינן עט פום רינגלט איין אנגשט אין אלי איר היר (שומעיהם) איר הירר פאר אנגשט (ירזון) זי פאר איר פייסטיקייט אונ' ליטרנש בגריף זי (טאעו) זי הערט די פעלקר אונ' וואמרן דר טראק (אותות) לייכן אונ' וואונדרהאשטו גיטאן אין דיינם אויז ליהן אויט דען הערטן דינסט די יטראל די זי בלוויכגן די האשטו דר לייזט איט דיין אאכט די זיך בטיילן אן דיר (דרור) דו רופשט איין פרייאונג לו ישראל די דו טראגסט אויף דיין אראין דוא גאגשט זי אויז פריליך איט גרושן גוט אונ' זי אויט לערן דש לאנד אלריש איר אויטאילגי אונ' איר ליבז הערן איר היר איט איר פרים ראוטים) זי טרעטן זי פר זאכן די פתרוטים דש זיין דיא אלריש די וואסר בדעקן אויף זי לו טאעללן אונ' פרטאעלט דש פעט וואר זי אן קלייד דר טרעקנט דר לערנר (אכעיסים) די דר לערנר די זאגן אין שוויגן דא זי ווארן פר טניטן די זיידגר פון דר ערד (אז) דען דר טרעקן די הערן פון אדום (אלופי)

לעתות בצרה נמצאת למו ובעוים הושלכו צרימו חזן נשפת ברוחך כסמו

מי ים סוף הוצפו נבכיהם לראשם צפו סלית צרים ונשטפו עברה
חעם נאפפו פחים לרגלם הוקפו צירים אחזום ונהדפו קלעו נפשם
ונגפו ראו ופניהם חפו שברו עצמותם ושפו תנופת שוא הונפו :

הונפו והוכו חללים וקול השמיעו גאולים חזן מי כמוכה באלים

שליט חסין ונורא מאור סביביו נשערה עליות במים קרה ושומע
ומאזין עתירה נערץ בקדושי טהרה בקדש נאדר לפארו רופף
עמודים בגערה ירוץ דברו מהרה צבאותיו אין לשערה חשים
במשלחתו למהרה חזן קנוא ונוקם בעברה ומחיש עזרה בצרה :

בצרה נגנתם ותזלטימו ובפורכיהם ראו עינימו חזן נטית ימינך הבר עמו

תהום זרקן ליבשת שורזו בפגרי חשופי שת רועדת תבל ומרגשת
קברם אינת מבקשת צוחה ופתחה בארשת פחדה מהכלם כבושת
עתלדין מתבקשת שיח

דאז לייד פֿון ישראל (לעתות) צו צייטן דאז לייד דאז האשט דיך לאזן פֿינדן צו אים אונ׳ אין די שטארקי וואשר דאש
ווערפֿשט זייני לייריגר (נשפת) דו האשט געוועהט מיט דיין ווינד אונ׳ האשט בדעקט (אי) מיט דען וואשר פֿון
דען ים סוף (הוצפו) זי וואָרן פֿר פֿלייצט אויף מיר הייבטרי פֿלום די בעך וואשר דאש ים (סלית) דו האשט פֿר
טרעטן די צייריגר אונ׳ הושט פֿר פֿלייצט זיא מיט גריש צארן פֿון הקב״ה (נאפפו) זיא וואָרן אום גרינגלט נעבן צו מיר
פּיטן וואר גינעהנט זיא טג האט זי בגריפֿן אונ׳ זי וואָרן פֿר שטושן מיר לייבר וואָרן פֿער וואָרפֿן אונ׳ גיאמרט דר
זאכן זיא אונ׳ מיר ענגלט (חפו) וואר פֿר שטאט זי וואָרן צו בראכן מיר ביין אונ׳ צו אפֿלער הט זי אויף גהויבן מיין
פאלשי אויף הייבונגער ליט זיפֿלן (הוכפו) זי וואר אויף גיהויבן (והוכו) אונ׳ גידרדט דער טלאגנרהייט דען הבן
די דער צייטן אאכן הערן חיין שטיק (אי) דאז זי זאגן ווער איז אז דוא אונטר אלי געטר (שליט) מיין גוועלטיגר
אונ׳ שטארק אונ׳ פֿארכֿלונג עש שטוראט גריליג הרוש אין די וואשר האט ער גבעלקט די ערד אז מיין בודם אונ
הערט אונ׳ פֿר נעאט (עתירה) דיא גיאט ער איז גשטארקט אונ בריאט (רופף) ער אאכט צאלך די זיילן דאז היאלט
איש זיין מן טרייאן זייני ריד די לאאן בהענדר ויין היר איז ניט אשער לו זיין (חשים) זיא אייאן אין זיינש שיקן זיא ער
איז ניידן אונ׳ טוט נקאה מיט גריש צארן אונ׳ אייאט צו העלפֿן ישראל אין צייט רעם לייד (בצרה) אין צייט דאז לייד
דו האשט בשיצט אונ׳ הושט אאכן אנטרינן זיא אונ אן די וועלבינגי דאש זי אוסטן הארטן דינן זאכן מיר אויגן נקאה
(נטית) דו האשט גניינט מיט דיינה רעכטי הנט דו האשט פֿר שלונגן זי אין די ערד. (תהום) די אב גרונד ווא
זי אויז ווערן אויף די טריקנש דא זאכן זי די פגרים פֿון די אלרים די דא קואן פֿון (חם בן נח) דו דא זיינש פֿאט
(חשופי) אנטפלעקט וואר (שת) זיין טנר דרוש לאגן זי אויך אין קבורה דא וואר (רועדת) ציטרן די ערד אונ׳ שטורא
צו בגראבן זי אבר די ערד בגערט זי ניט

תַּלְמִיד לוֹמֵד וּמְלַמְּדוֹ שׁוֹטֵר וּמוֹשֵׁל וּפְקִידוֹ רַכָּב סוּסוֹ וּפִרְדּוֹ קָרוֹב
וְגוֹאֲלוֹ וְדוֹדוֹ צָעִיר וְיָשִׁישׁוֹ מְכַבְּדוֹ פּוֹעֵל וְאִכָּר וְצִמְדּוֹ עָשִׁיר וְרֵיעַ
וִידִידוֹ שַׁבִּיר וְשׁוֹכֵר וּמְשַׁחֲדוֹ נָדִיב וְנִינוֹ וְנֶכְדּוֹ מְשָׁרֵת אֲדוֹנוֹ וְעַבְדּוֹ
לְאַבְדּוֹן הוֹרַד כְּבוֹדוֹ הָפְרַע וְכָל הַבָּא בְּיָדוֹ

כִּידוֹ כָּךְ לַיַּד מִצְרַיִם בָּאוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם

לְכַדְּרוּ פְּנֵי תְהוֹמוֹת כְּאֶבֶן נִתְּחוּ בָּאוּ מִימוֹת יָשְׁרוּ מְסִילוֹת רָמוֹת *
טִירוֹת גְּבוֹהוֹת כַּחוֹמוֹת חָזוּ מַלְכֵי אֲרָמוֹת זָעוּ וְנִתְפַּלְּצוּ בְּאֵימוֹת
וְנָתְנוּ לָאֵל רוֹמֵמוֹת הַנּוֹתֵן עֹז וְתַעֲצוּמוֹת וּרְקַע בְּצָרִים נְקָמוֹת *
גִּבֵּר וְהִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת בָּאָרֶץ שָׂם שַׁמּוֹת אֲדָרוּהוּ שִׁירוֹת נְעִימוֹת

נְעִימוֹת לְשַׁבֵּחַ וְלַעֲרוֹף בְּהַפִּילוֹ צַר לִנְרוֹף אָמַר אוֹיֵב אֶרְדּוֹף *

אוֹיְבִים נֶחְלְקוּ לְכִתּוֹת בְּהַשָּׁאַת פֶּתֶן לְפַתּוֹת גִּבּוֹר הַמַּפְלִיא אוֹתוֹת
דְּרָכָם וּבְעִטָּם כַּגִּתּוֹת הִכָּם בְּתַחֲלוּאֵי מִיתוֹת וְכִלָּם בְּנֶגֶף לְכַתּוֹת *
זֵדִים עוֹרְכֵי חֲנִיתוֹת חֲגוּרֵי חֲרָבוֹת וּקְשָׁתוֹת טוֹרְפוּ בְּמִכְמוֹרֵי
רְשָׁתוֹת יֵין הַחֵמָה לִשְׁתּוֹת: בְּזָכְרְךָ שְׁבוּעַת בְּרִיתוֹת * לְצָרָה
נִשְׂגַּבְתָּ לְעִתּוֹת: לעתות

הערטשטט דו האשט צו בראכן דיין פֿיינד (תאוד) דר תאוד איט זיין (אאד) כזיאר פֿון די חשובים ביי די אזיר
טאגלטטן די רעכֿנט ער נאך אכנדר דר ביטזר אונ גוועלטיגר אונ תקידים דר רייטר אויף פֿערד אונ' אויז אייז דר
קרוב אונ זיין דר זייר אונ' אונקז דריונגר (וישישו) אונ' אלטר אונ' די גיעהרטן דר ווערק: אאן (ואכר) אונ' דרפֿויאר
(ולאדו) אונ' זיין פֿאר אוקטן דר רייכר איט זיינה גוטלן אונ' זייני גזיבטן דר קדינקטר אונ דר דינגר אונ' דיא זיא
טוחד געבן צו העלגן אין די הערן איט איר קינדר (ונכדו) אונ' איר ענינקליך די דינר איט איר הערן צו פֿאר
לירונג עס האר גידרט אז זיין כבוד פֿרעה איט אז די ער בראכט (בידו) איט זיין האכט בראכט ער אז דש היר פֿון
די אלריש אין ביימר אונ אין וואסר (ברוח) אונ' איט אינס דייכה נאז לעכר זי הייפֿטן די וואסר (לכדו) זיא וואהרן
בלוואוגגן די ענגלט דר אב גרונט אז איין שטיין (כה תחכמו) וואהרן פֿר בארגן וואסר זיא רעכֿט פֿערדיגן הויכי טשטעג
כזואר די וואסר האבן זיך איבר אננד גשטעלט אונ' זיינן האֿרט גוואהרן אז די הויכן אויארן דא האבן אלי אלכיש
אויף די ערד גזעהן די וואסר דען זי וואהרן אזו גאר הוך אונ' וואהרן פֿר וואגלט איט ליטרניש פֿון וועגן פֿארכֿט אונ'
גאבן צו גאט דר היבונג דר דא גיבט די שטארקי ער וואר אדקדק צו טון נקאות אן אונזר לייִדיגר (אדה כנגד אדה)
ער וואר זיך שטארקן אונ' פֿר שטערט איר אלחאות אים לאנד ער טעט פֿאר ווישטונג דען שטארקן זי הקב"ה איט
זיסי גזאנג (נעימות) זיסי גזאנג צו לובן זי וואהרן אערן דא ער אאכֿט פֿאלן דיין לייִדיגר צו פֿר טטוסן אין (אאר) ער
זאגט דר פֿיינט איך וויל נאך יאגן (אויבים) די פֿיינט וואהרן זיך טיילן צו כיתות (בהטאת) פֿון וועגן דש אן רייצונג
(פֿתן) דער ביזר טלאנג פרעה דר דא וואר אן זי איבר רידן גאט דר אוונדרט לייכן ער צו טרעטט זי אז אין קעלטר
ער שלוג זיא איט קראנקהייט דעס טוטס אונ ער פֿאר דארבט אונ' פֿר שטוסט זיא איט דעם אארט דיא אוטוויגן
אלריש די דא וואהרן אן גריכט איט שפים אונ' גיגורט איט שווערטר אונ' בויגן זי וואהרן פֿר צוקט (באכמורי) אין איר
עג אונ' אין איר שטטרק זי טרעכן דען ווין פֿון לארן הקב"ה אין דיין גדענקן די שבועה אונ' זילרהייט דר אבות
דוא האשט דיך גישר קט דרונ אין לייטו דש

רָעֲכוּ כְּפִשְׁתָּה כֻּלָּם הֵסִיר אוֹפַנֵּי גַלְגַלָּם וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת לְהַכְשִׁילָם
זוֹרְמוּ עָבוֹת לְמוּלָם חֲצָצֶיךָ הָלְכוּ לְשַׁכְּלָם טָבְעוּ בְּבוּץ רַגְלָם * יָשׁוּב
בְּרֹאשָׁם עֲמָלָם כָּרְעוּ וְקָרְסוּ בְּנָפְלָם לְהָסִיר מֵעֲדֵיהֶם צִלָּם

צִלָּם הוּסַר וְנִתְעָמוּ ׃ וּבוֹשׁוּ וְגַם נִכְלָמוּ ׃ חזן תְּהוֹמוֹת יְכַסְיֻמוּ ׃

מִשְׁבָּרִים נִתְחַטְאוּ וְגַלִּים * נִגַּר שָׂרֵי אֱוִילִים * סוֹעֲרִים הוֹמִים
וּמִתְנַטְּלִים עוֹזְרֵי רַהַב מַפִּילִים פִּגְרֵיהֶם הוּצְעוּ חֲלָלִים * צָלְלוּ
כַּעוֹפֶרֶת מִסְתּוֹלְלִים קְנוּיִם עָבְרוּ גְאוּלִים * רוֹמְמוֹת יְמִינְךָ מַגְדִּילִים
שָׁרִים מְתוֹפְפִים כַּחוֹלְלִים תִּשְׁבָּחוֹת וְשִׁירִים וְהִלּוּלִים *

וְהִלּוּלִים לְתוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְעַד מְשַׂנְאַי לְהַגְבִּירִי חזן יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי ׃

שַׁתַּתָּה עוֹלָם בְּבִנְיָנֶךָ * מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ *
הוֹד וְהָדָר לְפָנֶיךָ נְעִימוֹת נֶצַח בִּימִינֶךָ ׃ בְּצֵאתְךָ לְיֵשַׁע בָּנֶיךָ
רָעֲשׁוּ הָרִים מִפָּנֶיךָ יָחִילוּ מַיִם מֵחֲרוֹנֶךָ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ * חַיִל
וְיֶשַׁע לַהֲמוֹנֶיךָ קַנּוֹא וְנוֹקֵם לְשׂוֹטְנֶיךָ כִּי תָמְכָה יְמִינֶךָ *

יְמִינְךָ הוּגְבְּרָה שׁוֹנְאֶיךָ לַהֲרוֹס וְאוֹתִי בֶּאֱמוּנָה לֶאֱרוֹס חזן וּבְרוֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרוֹס ׃

תלמיד

(רעכו) זי וואָרן אזי פֿר לאָשן אז אין פֿלאַקש דש בהענד אויז גיט ער טעט אב פֿון איר רעדר דש קליילטיגה האָל
אָזו די רעדר אין שטעק׃ אונ׳ ער פֿירט זי איט שווערקייט אונ׳ זי שטרויכלן (זרמו) ויטטראָמן די וואַלקן איר וואַסר
קיגן אים (חצציך) דיין קייל שטיין די גינגן לו פֿר דערבן זיא איר פֿים פֿר זאַנקן (בבוץ) אין גיאוז ער ווידר קערט די
פֿר גענלטונג אויך איר הייבט זיא קיאַן אונ׳ פֿר׃ קריאַן אין איר פֿאַלן אונ ער טעט זיך אב פֿון אין איר שאַטן (צלם)
איר שאַטן דר טעט זיך אב אונ׳ וואַרן פֿר לירט אין לאַרן הקב׳ה אונ זי וואָרן פֿר טאַעהט (תהומות) די אב גרונר די
בדעקטן זי (משברים) ווידר די אינדן דש וואַר זי וואַסר גטלאַגן קיגן די גמאַרטן הערן דר אלרים (סוערים) זיא וואַר
שטוראַן די אינדן אונ׳ ברואַן (ומתנטלים) אונ׳ דר היבן זיך דר אלאַך אין הימל דר דא האָזן (רהב) דיא האָפֿרטיג
אלרים דען אאַכט ער פֿאַלן איר קירפֿל (הולצו) דיא וואַרן אויך גשפרייט דער שלאַגני זיא פֿר זאַנקן אז אין בלייא
(מסתוללים) די דא הבן גטרולט איט הקב״ה אונ׳ ישראל די הקב״ה האָט גקויפֿט אויש אלרים די אביר פֿארן אונ
וואַרן דר לייט זי דר היבן די אאַכט דיינה רעכטי האַנט (שרים) די זינגר פֿון ישראל (מתופפים) די וואַרן פויקלאונ׳
טאַנצן אונ׳ גאָבן גאָט (שירות ותשבחות) זי לובן אים איט גיזאַנג (והלולים) אונ׳ לוב גאָבן זי הקב׳ה דר דא וואַר אין
האַפֿונג אונ אויך איין פֿיינד ער האָט גשטרקט איך (יאינך) דיין רעכטי האַנט גאָט די איז בשיינט (שתתה) זיא הט
גיגרונט פֿעשט דען עולם איט דיינם בויאַן זי איז פֿול די ערד דיינה בשעפֿניש אין דען אוברשטן הימל דוא האָשט
גטאָן דיינה וואונונג אונ׳ פֿר דיר איז לוב אונ׳ שונהייט אין דיינה רעכטה האַנט איז דש זים אויביגלעבן אזרוא
בישט אויש גאַנגן לו העלפֿן דיין קינדר האָטן די בערג גיטשוראַט פֿר דיר (יחילו) זי ליטרן די וואַשר פֿון וועגן דיין
גרים לאָרן דיין רעכטי האַנט איז פֿול איט לדקה לו העלפֿן איט קראַפֿט דיין פֿאָלק דר ווערשט ניידן אונ׳ נקאָה טאָן
אַן דיינה הינדרר אן איר (תמכה) זי האָט אונטר לענט דיין רעכטי האַנט (יאינך) דיין רעכטי האַנט דיא וואַרויך
שטאַרקן לו ברעכן דיין פֿיינד אונ׳ איך אקדש לו זיין איט זיין הייליגה אאונה (וברוב) אונ׳ פֿל דיין

תפארת לסלסלה חסיר למאר נעלה קול תודה לצלצלה * נזר ועטרה לכלה :

לכללה ברון והודיה לצור העונה במרחב יה חזן עזי וזמרת יה

תמך במעגלותיו אשורי שיחת בחמתו צוררי ראתה עיני בשורי קמי הוכרעו ושוררי צור עולמים בעוזרי פתח ממסגר אסירי * עיני ומפריכי וצוררי סגרו היותם בעוכרי נצח ינצחוהו אדירי * מלמדי ומשכילי וסופרי :

וסופרי רוממו ימין רוממה כי ליי המלחמה חזן יי איש מלחמה

לובש צדקה כשריון כח וגבורה מזין יודע ועד ודין טכסיסי מלכות מציין חצה ודלג מנין זמן שעבוד תנין וברכוש מקנה וקנין * הוציא צבאותיו במנין דרך חומות בנין גזרים הסליל בענין * בשומו מעמקי ים אורח ומסלול מסים :

מסים להעביר כל חילו וינער באומץ גדלו חזן מרכבות פרעה וחילו

אבר ושברו וכלם באש ובמהמורות הפילם גלים כסו קהלם

מין זיין לוב פֿון זיין פֿרומקייט אונ' וויא זיין לוב ווערגרוש איז אין שטיק פֿון ביקענונג זיין גנאד אונ' קריגן אים מיט איינר קרינונג (לכללה) זיא וואָרן אין קריכן מיט לוב אונ' מיט בקענונג דען בשעפֿר דר דא הוט גענפֿרט צו דער ווייטרונג צו מיך (עזי) די שטארק אונ' די פֿר טניידונג גאטש (תמך) די האט אונטר צוינט מין זיינה שטייג איין טריט ער האט פֿר דארבן מיט זיינם צארן איינה צידיגר איין אויג זאך נקמה (בשורי) אן איין נאך צוגר ז איין פֿיינד וואר איבר וואונדן אונ' איינה העדן די אין אלריס אך דיכן אונטט דער בשעפֿר די וועלט וואר אין איינר הילף ער האט געעבנט די כשליפֿונג איין געפֿעקנט איינים פֿייניגר די איך האָרט הב אין דיכן די וואָרן איבר ענפֿרט צו זיינר אמלה וויל זי וואָרן איינה בטריבר גוועזן אין אלריס איביג זי ווערן לובן אין איינה שטארקי תלמידי חכמים אונ' איינה אלאדים אונ' סופֿרים (וסופֿרי) אונ' איינה סופֿריס די דר היכטן זיין רעכטי הנט אונ' זאגן דז צו אין איז היפֿש מלחמה צו הלטן (יי' גאט איז אין רעכטר קריגש מאן :) (לובש) די צדקה די ישראל געבן די קלייד אין אן (כשריון) אז איין פנצר כלומר בזכות צדקה העלפֿט ער אים ער איז גוואפֿנט מיט כח אונ' מיט גבורה וויש אלי זאכן אונ' איז דער (עד) אונ' דער (דיין) אלי ביידי זעלבשט ער איז גלייכנט מיט צירונג איינט אלכות ער האט גטיילט די פֿיר הונדרט יאר די ער האט גזגט צו אברהם דש זיין קינדר דינן זעלן אונ' האט איבר הופֿט די לאנג דש ניט לענגר גוועסט האט אז צוויא הונדרט אונ' צעהן יאר אז איך קון אמט גשריבן הב דר פֿון דען גינגן זי אויז מיט פֿיל גוט אונ' פֿיך אונ' אנדר גוט ער צו אויט זייני היר מיט דער לאנ דורך די ים דא וואר איין וועגא דורך לאייס גבויטי אויארן ער האט צו שטיקן די אמטר צו שטיקן אין דר זעלביגי צייט דא ער אכבט אין טיפֿן אער אין שטעג (מסוים) איין וואז גלייכנטר (מסוים) ער אַר וואז גלייכנט צו איבר פֿאָרן דרינן אל זיין היר אונ'. ניר אוש שטערנט מיט שטארק זיינר אכפרקייט (מרכבות) די רייט וועגן פֿון פרעה אונ' זיין היר : אבר די אכבט ער פֿר לירן אונ' צו ברעכט אונ' פֿר דארבט זיא אין פֿייאר (ובמהמורות) אונ' אין גרובן ער אכבט פֿאלן אי דיא איכדן בדעקטן מיר פֿר וואלונג

אֵלֵי הַצֶּדֶק יְדוּעִים בָּנִים מְגֻדָּלִים כִּנְטִיעִים גֶּזַע תִּפְאֶרֶת מְטָעִים
דְּבוּקִים וַחֲשׁוּקִים דַּרְדְּעִים הַהוֹגִים הַגּוֹנִים וְנִשְׁמָעִים וְתִיקִים
נִבְחָרִים מִשִּׁבְעִים זַרְעָם בַּגּוֹיִם נוֹדָעִים חֲמוּדִים וּמַעֲשֵׂיהֶם נְעִימִים *
טוּבָם בָּאֲרָצוֹת מוּרְעִים יוֹדְעִים יְדוּעִים וּמְיוּדָעִים כַּחוֹתָם בִּזְרוֹעַ
נִקְבָּעִים לְמוֹדֵי נִסִּים וְנוֹשָׁעִים :

נוֹשָׁעִים מִבֵּין קִרְבֵי יָד תַּחְתָּה לָמוֹ שֵׁם וְיָד חזן וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד

מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין בִּגְעָרָה נוֹתֶנֶת בַּיָּם מַעֲבָרָה סוֹעֶרֶת גַּלִּים בִּסְעָרָה עוֹרֶכֶת
מְסִלָּה יְשָׁרָה פְּלָאוֹת וְנוֹרָאוֹת מַאֲדִירָה צוֹלֶלֶת קָמֶיהָ בִּגְבוּרָה *
קִנְאַת מִלְחֶמֶת מְעִירָה רַהַב מַחְצֶבֶת בְּעֶבְרָה שׁוֹלֶפֶת חֶרֶב מִתַּעְרָה
תַּמָּתוֹ לד׳ הוֹשִׁיעַ מִצָּרָה :

מִצָּרָה נוֹצְּרוּ עַם אֵל וְהִגִּידוּ צִדְקָתוֹ כְּהַרְרֵי אֵל חזן אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

שֶׁבַח וְהוֹדָאָה מְעֻלָּה מַלְכוּת שְׂרָרָה וּמֶמְשָׁלָה עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לָאֵלָה
וְרוֹמְמוּת לְמַעְלָה נֶצַח גְּבוּרָה וּגְדֻלָּה בְּרָכָה וְשִׁירָה מְהֻלָּלָה רִנָּה
וְזִמְרָה וּצְהָלָה יִחוּד קְדֻשָּׁה וּתְהִלָּה צְפִירָה ותפארת

אילי די גרעשטי הערן אונ׳ די דר קענטן די קינדר די דא זיין דר היבט אז די טייכי פלנצונג (גזע) איר שטאם איז
פון די בשטינטן אבות דז איז איר פלאנצונג הער זי זיינן בהעפט אן הקב״ה (וחשוקים) אונ׳ער האט זיא
גילושט אונ׳ איין גבירד איין קלוגט וואר דש זעלביגה דור המדבר (ההוגים) זי רידן דיא ווירדיגה תורה אונ׳ איר
ליד ווערן געהערט (ותיקים) זי זיין פרום אונ׳ וואָרן דר ווילט פון די שבטים וואָרעט איר קינדר די ווערן דר קענט
אונטר די פעלקר זי זיין געלושטיג אונ׳ איר מעשים זיין היבש פון איר גוטס איז גו ווישן אין אלי לענדר זיא קענן
הקב״ה אונ׳ער קען זי אונ׳ הוט זי ליב זי הענגן שטעט אן זיינה ארים אז איין חותם דש איינר טראגט אן זיינר הנט
זי זיין געמונט ויינביסיג אונ׳ ווערן געהולפן מיט זיין היליג (נושעים) זי וואָרן געהילפן פון די אלרים די דא הבן איין קשרלי
אמצט (תתה) דוא גמכטט גו איים איין (שם טוב׳ אונ׳ איין אמצט (וירא) דא ישראל זאכט די אלט פון הקב״ה בייא
דעם ים (אחוללת) די אמצט טואך דען גרושן פיש גרעה (בגערה) איט זיינר אן טרייאן דש ים דא עש טרוקן
ואר אונ׳ וואר עבן דרינן איין דורך פארט זיין אמבן (סוערה) אמצט שטוראן (גלים) די אינדן איט איין שטורם
אינד זי אן ריכטן דרינן איין רעכט פערטיגה שטעג פיל וואונדר אונ׳ פארכלואקייט זי וואָרן שטערקן (צוללת) זיא
אכט פרזינקן די שטיאנדיגה פיינד איט שטארקייט זי דר וועקט קנאה גו דר אלחאה (רהב) די האפרטיגן אלרים
זי אב האקט איט גריגן נאָרן (שולפת) זי צוג אויס איין שווערט (אתערה) אויס דר שייד גו העלפן ישראל אוין
איר נרות (אזרה) פון לייד וואָרן בשיראט דש פאלק גאנטש אונ׳ זי זאגן זיין גרעצטיקייט די דא זיין אזו פיל אז
גרושן בערג (אז) דען זאגט מאשה אונ׳ די קינדר ישראל (שבח) איין קעשטליכי לוב זי בקענן דז גו איםמליאש
דש מלכות אונ׳ די שררה אונ׳ די ממשלה פון גבן עולם אונ׳ די שטארקייט למ׳לה) לו שטערקן אונ׳ דר היבן גו לובן
די איבר ויגוכן אונ׳ די גבורה אונ׳ די גדולה אונ׳ איט ברכות אונ׳ לוב גזאנג זי זינגן גו איים לוב אונ׳ אייניגטן זיין
הייליקייט איט לויטרר טונהייט זי ויסטן גו אין

הימרה וְעָנוּ עָלָיו הֵידָד הֵידָד

אָמְנָם כָּל אֵלּוּ הַמַּכְעִיסִים הָיָה לָהֶם עַל לֵב לְהָשִׂים * לְהַעֲרִים
וּלְהוּסַר מִמֶּלֶךְ הַנִּסִּים : מֵאֵן לְשַׁלַּח עַם הֲמוֹנַי וְשָׁאַג וְאָמַר מִי יְיָ
לֹא יָדַעְתִּי אֶת יְיָ צוּר נְגָפוֹ בְּעֶשֶׂר לְהַכּוֹ וּבַעֲבוּר זֹאת הֶעֱמִידוֹ *
וְהֶאֱרִיכוֹ לְהוֹדִיעַ לַכֹּל מַה הִגִּיעוֹ בְּכָה
בְּחַבּוּרוֹת וּפְצָעִים אוֹתוֹ אִלַּח וּבִירִית חִצָּיו וְכַבְדוֹ פִּלַּח וְאַחֲרֵי כֵן
חָזְקָה יָדוֹ לְשַׁלַּח תְּהוֹם מִצְרַיִם עַד לֹא הִרְחִיקוּ הוּא וַעֲבָדָיו
עֵצָה הֶעֱמִיקוּ לִרְדּוֹף אַחֲרֵיהֶם מָגֵן הֶחֱזִיקוּ וְצוּר נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים
רַבָּה שָׁת אֶת הַיָּם לְחָרְבָה בַּיָּם נָתַן דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה :
רֶסֶן מַתְעֶה הִרְסִין עֲנָמִים וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת לְגַלֵּי הוֹמִים * וְצָלְלוּ
כְּעוֹפֶרֶת בְּעִמְקֵי יַמִּים הוֹלְכֵי נְתִיבוֹת בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ
לָאֵל הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר נִלְחַם לָהֶם בְּמִצְרַיִם מֵאָז וָהָלְאָה הוּקְבַע לְדוֹרוֹת
לְסַפֵּר לְעַרְכּוֹ חַ וּגְבוּרוֹת וּלְהַזְכִּיר יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּשִׁירוֹת :

כוונת הפייטן להזכיר שבח ואהבת הש"י לעמו ישראל ועשה הפיוט פעם באלפא ביתא ופעם בתשר"ק ושם המחבר חתוב בסוף אלף בית ראשון שמעון בר יצחק ועוד במה פעמים חתום בראשי החרוזות

וּבְכֵן וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא

(ובטאה) אונ איט דר אמאס דש ער האט וועלן אעמן איז ער וואר גאעווזי רופן איבר אין (הידד) איט יוכלן : (אמנם) פר וואר אל די דאזיגה רשעים די דא הבן דר צירנט הקב"ה די העטן זיך זעלן צו הערצן נעאן אין ערואה (ולהוסר) אונ צו ווערן גשטראפט פון דען אלך אלריך וויא עש פרעה גגגן האט (מאן) ער וואלט ניט שיקן דש פאלק אונ וואר טרייבן ווער איז גאט איך קען גאט ניט (צור) דר בשעפר דר שלוג אים איט צעהן אכות אונ' דרום טריב עז הקב"ה לנג איט אים אן ער העט די צעהנטי אכה וואל קענן תכף געבן נאר דש דר גנצי עולם זעלט גוואר ווערן אין די ז'צביגה צייט וואש אים גשעהן וואר פון דעמט וועגן דז ער אזו האט גרעט (בחבורות) איט בייזן אונ וואונדן (אלח) ער פלאגט אין (ובירית) אונ איט טיטונג זיינה פיילן טעט ער זיין לעבר (פלח) טפאלטן אונ' נאך דען שטארקט ער זיין אאכט אויף ישראל דז זי זעהן זאלן מרויט גין (תהום) אי ישראל וואר פר וויטרט פון די גאארקן דש לאנד אלריים דען האלט ער זיינה קנעכט אין טיפה עצה צו נאך יאגן ישראל זיא טעטן איר טילס בגרייפן (וצור) אונ דר בשעפר (נערץ) דר דא ווערט גשטארקט אין ראט דר פיל הייליגה אלאכים (שת) ער טעט דש ים צו טריקניש אין אער ער אאכט איין וועג אונ אין די שטארקי וואסר (נתיבה) איין מטעג (רסן) ער לאזט די אלריים איט איין צאם צו פר אירן ויא אז אן איין פערט איט דען צאם פירט אזו דער רייטר הין וויא אן וויל אזו פירט הקב"ה די אלריים פארט וויא וואול זי וואלן צו ריק אונ' ער פירט זי איט שווערקייט אין דיא איגדן דש אוער (וצללו) אונ זי פר זונקן אז איין בלייא אין די טיפה וואסר (הלכו) ישראל די דא גיינן אין די טיפי וואסר די לובן צו גאט פון היאל דר דא האט פר אים גשטריטן איט די אלריים (מאז) פון דען ז'צביג אאל אן אונ' וייטר (הוקבע) וואר גזעצט דען דורות צו דר ציילן איביג דען כח אונ די גבורות פון הקב"ה צו גדענקן יציאת אלריים איט גזאנג (דען דא ויא גינגן דורך דש ים) (ובכן) אזו העלף גאט אן דען ז'צביגן טאג צו ישראל

מלך אשורה ולא נותר בם כי אם עשרה בהשתחותו לנסרוך דרכו
ירד ובניו הכוהו בזין ממורט והמה נמלטו ארץ אררט :
רם ונתגדף משור על מניפו ואמר לעלות על מרומי גבו כי פקד עליו תהון אפו אדון
הסירו ממלוך במלוכה ומבני אדם טרדו לשלכה עם בהמות שבע להלכה בבוא
פקודתו נסחף פגרו ובנצר נתעב הושלך מקברו כפגר מובס הובאש בשרו
ובעזות פנים העיז בלשאצר וצוה והוציאו מקה אוצר כלים אשר
הגלה נבוכד נצר נתגאה לשתות בם תירושיו הוא ושריו ועבדיו
ונשיו ופלגשיו ופסת יד כתבה פרושיו חמודות באר לו האותיות
כי קצף עליו רב העליליות ובו בלילה נהרג בשאיות :
זר אגגי להרוג ולאבד בנים אשר בם אב מתכבד פתאום היה ככלי אובד קצץ עץ
משנה ליתלות ולעצמו הכינו עליו להתלות ויהודי עש מלחמה בתחבולות
ובגומץ אשר חפר נשדד ובסאה אשר מדד הומדד

(לעגת) געשפעטט דען קיניג אויש איין אלאך (ובעטם) אונ' לו טרעטן (כגת) אז איין קעלטר (קנא) הקב"ה האט דרויף איין קנאה אונ' טערט אין איט איין טארפן טאר אעטר אונ' דז פאלק דס איט דען סנחריב אלך אטור קאם פון לכר עבר הנהר אונ' בליבן איבר ניימערט לעהן (בהשתחוותו) דא ער זיך טאר בוקן לו זיינר (עבודת אלילים) דיא דא היש (נסרוך) דא הין (ירד) האט ער געמיילט דא דר טלוגן אין זיין קינדר איט איין כלי זיין (אאורט) דיא עמול גיטלופן אאר אונ' זי אנטלויפן אין לנט אררט : (רם) דש ער ווער זיך דר הייכן (אשור די האק איבר איר אויך היבר כלואר נבוכד נלר ווער די האק פון הקב"ה דא ער איט דען עולם טטראפט דר כריאט זיך וויא ער אלז פון אים זעלבר איט זייכה אאכט טעט גלייך אז ווען די האק שפרעך זיא לו טיילט דש האלז זונדר דר די אויך היבט אונ' זגט איך וויל אויך גין אין דען הימל דא גדאכט הקב"ה אויך אים זיין גדיםלארן (ארון) דר הער הקב"ה ווער אין אב טאן פון לו קיניגן אונ' ווער פארייאגט פון דען לייטן (לשלכה) לו פר ווערפן אונ' ווער איין חיה זיבן יאר ווער ער איט דען חיות אוס לויפן אין וואלד (בבוא) דש זי קאמן זיין לייט דש ער טטארב דא ווארד ער פיגר (נסחף) אונ' אן טלעפט אין אויז זיין קבר (ובנלר) אונ' אז איין לווייג די אן פר אום ווירדיגט ווערלט אן זי אויש דען גארטן אזו וואר ער גווארפן אויש זיין קבר אונ' אז איין פר טרעטנר פיגר ווארטשיכן זיין פלייט דש טעטן זיא דרום דען זיין זון וואלט ניט אלך זיין ער פערכט זיך ער לעבט נאך אונ' ווען ער ווערט קואן אונ' ווערט אין געפינדן (באקום אלך) דא ווערט ער אים טיטן זא נאאן די לייט זיין פאטר נבוכד נלר אויז זיין קבר אונ' טלעפן אים אין דר גאטן דז ער זאך דז ער דערכט פיגר איז (ובעזות) אונ' איין עזות פנים האט דר בלשלר נבוכד נלר זיין עניקל אז ער גביט לו אויז ליהן אויז זיין אנלר די כלים אויז דען בית המקדש די ער האט פר טריבן נבוכד נלר (נתגאה) ער ווער זיך איתגאה דא איט אונ' טרינקט דרינן זיין אאסט ער אונ' זיין הער אונ' זיין קנעכט אונ' קיבס ווייבר אונ' טריב דען טריב איט איין הכתו זיין ביד (חאורות) דר גלוטטיגי אאן דכיאל דר ווער בטיידן לו אין די זעלביגן אותיות דז אויך אין לירנט הקב"ה דער דא איז דר הער פון אלי ווערקונג אונ' אין דר זעלביגה נאכט אאר ער דר טלאגן (בשאיות) איט פר וויסטונג (זר) ער אוט ווייליגט (האן דר אגגי) לו דר טלאגן אונ' לו פר לירן די קינדר ישראל איט דיא דער פאטר הקב"ה זיך עהרט אונ' אורבלינליג וואר ער אז איין כלי דש גוטך פר לארן ווערט (קלן) ער ווער אב טניידן איין האלן לו הענגן דאויך מרדכי דש ווער ער לו אים זעלבר אן גרייטן דש ער זעלבשט וואר דרויף הנגן איט אים הלט דר יהודה מרדכי אלחאה איט (תחבולות) (ובגומץ) אונ' אין דר גרובן דז ער האט גיגרעבן (נשדד) וואר ער

ובסאה פר וויסט

שטופי זעם נשכחי רגל והפך עליהם בלהות גלגל כהוחג לקרוא
בשם אליל ורגל: מרום קרא למי הים וארבות השמים פתח בעים
וימח יקומם בשטף רכים: עליהם סדרי בראשית נשתנו * בשהתם
את דרכם נתגנו ברותחין קלקלו וברותחין נדונו:
ובנסוע מקדם יושבי שנער בבנין המגדל לבם נבער ויזמו להגביהו
לאין משער: נועצו לבו ונוסדו מזמות אם נצטרך לטפי מימורת
נעלה לרקיע ונכנו בקרדמות: בלל לשונם והלשם והתישם ובנינם
השחית עבור לבישם * ויפץ אתם משם:
רעים בגופם וחטאים במאודם גאון שבעת לחם היה יסודם ועני
ואביון לא החזיקו ידם: יה בראות כנתמלא ספקם פחים ורוח
זלעפות השיקם תחת רשעים ספקם: צדקת אזרח ארון זכר * ובן
אחיו נמלט מלהתמכר בשחת אלהים את ערי הככר:
חרפו וגדפו מלאכי תלגת בצוו אדוניהם לגדל לענת ומלאך יצא
ובעטם כגת: קנוא גלחו בתער השכירה בעברי נהר מלך

שטופי דש דור המבול די דא וואָרן פר פֿילט מיט דען לאָרן פון גאָט אונ' וואר פר געטען מיר טריט דא קערט
הקב"ה אויף זי (בלהות) דר שרעקנש אך איין טעגן (מנוש) דז עניקיל פון אדם הראשון דר אן הוב לו רופֿן
די (עבודת אלילים) פֿר איין גאָט אונ' גווינט זיך דא לו (עבודת אלילים) (מרום) דר הויכר גאָט יתברך דר האָט
דען גרופֿן לו די וואַסר פון ים (וארובות) אונ' די פענסטער פון היאָל ער עפֿנט (בעים) מיט טערקהייט אונ' ער מאַ
אועקט אלז דש דא בישטונד (בשטף) מיט פֿר פֿילונג דר בֿאָך וואַסר (עליהם) אויף זי וואר פֿר ענדרט דער סדר
הקב"ה האָט געאָרדנט דען ים דזעט דען עולם ניט פֿר פֿילן ואלז מיט פר דערבונג איר זינן (נתגנו) וואָרן זי גטענט
(ברותחין) מיט הייסן (טפבת זרע) הבן זיא גזינדיגט דרום זיין זיא גטלאָגן גיוואָרן מיט דעם אבול דש וואר מייטל
הייטי וואַסר אז די וואראי באד זיין אין עולם זעלבי וואַסר וואָרן זי (ובנסוע) אונ' דא זי לוגן פֿון מויט גאַנג דער
זון די וואונר אים לנד בבל דיא האָבן אך מיר הערלן (נבער) מויט גיל עהרט (ויזמו) אונ' זי גידאַכטן לו בויאן איין
טאָרן אים היאָל אונ' גדאַכטן לו דר היבן איך אין דען היאָל מון טיעור נעלו) זיא וואָרן זיך ברמטן אין איר הערלן
אונ' אַלטן זיך איין גרונד (אזיאות) אין איר גדנקן אוב זי ווערן דערפֿן רעגן אונ' הקב"ה ווערט ניט רעגן לאָון
זוא וועלן איר גין אין היאָל אונ' וועלן דעם היאָל טלאָגן (בקרדומות) מיט האַק (בלל) ער פר אייטט הקב"ה איר לשון
(חלשם) אונ' אַלט שוואַך זיא אונ' איר גבייא ער פר דערבט אונ' פֿר טעאט זי אונ' פֿר טפרייט זי גאָט פֿון דאָרטן
(רעים) פֿדום אונ' עאורה די דא וואָרן ביז מיט איר לייבר אונ' זינדיגט מיט איר גוט איר הערשטט אונ' איר
גרונכר וואר דש איר לנד שוי גפרגוט וואר אונ' אלי לייט האט ברוט הבן כאָך דענוך וואָלן זיא ניט העלפֿן דען עניים
(יה) גאָט דא ער זאָך דז נון פֿול וואר (ספקם) איר אאָס פחים) קולן אונ' ווינד (זלעפות) פֿון פֿר ברענונג ער מאַכט
טרונקן זי ער בניגט אין וואַש דא גהערט דען רשעים אן טאַט איר ביזי מעשים (צדקת) די גרעכטיקייט פֿון
אברהם אבינו ער גדאַכט דער הער הקב"ה אונ' ער מאַכט מנטרינן לוט דר וואר זיין ברודר זון (מלהתמכר) דא
ניט מאָר אים בר ענפֿרט דא גאָט פר דארבט די שטעט די לאָגן אין פלון (חרפו) זיא וואָרן (אחיך וגדף) דיא
טלוחים פֿון סנחרב מיט גיבאָט איר הערלן לו גרוסן

יד אֲזְלַת־ וַתֵּשׁ כֹּחֵנוּ * חֲנֵנוּ לְךָ קִוִּינוּ : צֹאנְךָ פְּקוֹד וְהָשֵׁב תְּפוּצָתוֹ * צִפֶּה כִּי שְׁדֻדָה מַרְעִיתוֹ * צָמַת עֹוֵן בָּתָּה לַהֲשִׁיתוֹ * צֵיצַת נוֹבֵל צְבִי תִּפְאַרְתּוֹ : חָפְשׁוּ עַם מְפֵרֶךְ בְּכוֹסֶף * חֲשׁוּקֵי חֶמֶר זָהָב וָכֶסֶף חֵרוּת הַמְצִיא וְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּחוֹסֶף * חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם תִּגָּאֵלוּ וְלֹא בְּכֶסֶף : קְהִלּוֹת יַעֲקֹב בְּשֵׁם יִקְרָאוּךָ קִוִּינוּ לוֹ לְדָזוֹלְלָו יִירָאוּךָ : חזן קְדֻשָּׁתְךָ יַעֲרִיצוּ וּבְרוֹן יְנַשְּׂאוּךָ קִרְיַת גּוֹיִם עֲרִיצִים יִירָאוּךָ :

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :

כוונת הפייטן להזכיר כל המכעיסים את ה׳ מדור אנוש עד המן וחתום שם המחבר בראשי ההרוזות אני שמעון בר יצחק חזק

אִמְרוּ לֵאלֹהִים אַדִּירִים * מְאוֹר מַעֲשָׂיו נָאִים וַהֲדוּרִים * בְּתִתּוֹ אוֹת וּמוֹפֵת בְּצָרִים : נֶהֶרָגִים הוֹרְגֵיהֶם אֶת הוֹרְגֵיהֶם וְנִצְלָבִים צוֹלְבִים אֶת צוֹלְבֵיהֶם * וְנִשְׁקָעִים שׁוֹקְעִים אֶת שׁוֹקְעֵיהֶם : יְהִירִים אֲשֶׁר זָדוּ בְּזָדוֹן נִמְרָדוּ בְּסַאסְאָה כְּפָעֳלָם לָדוֹן * וְהוֹרַד גְּאוֹנָם שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן :

שטופי

אונזר רופן צו דיר (כחר) עס איז פר דערט (גרונכו) אונזר קעל פון וועגן אונזר תפילה אונזר קרפט (אוזה) איז פר גנגן אונ' פר שוועכט גאט דר ברק אונז דען צו דיר איר המפן (למכך) דיין שמך גדענק אונ' קער ווידר (תפוצתו) איין פאר שפרייטונג (צפה) זוג דז (שדדה) זי איז ווארן פר וויסט זייני אייד צו ואר ארן ישראל (צאת) פר טנייד (עוין) דען פיינד אונ' אשך אין גר וויסט זייני שפראלונג אונ' פר פלב זיין טונהייט חפשו זי ווארן פריים דז פאלק ישראל פון מירס האנרטן דינשט (בכוסף) איט גילוש טיקייט (חשוקי) זיא ווארן טום גיגירט איט לויטרי תכשיטים פון זילבר אונ' גאלד אזו איך אונז הערן פריישונג (בחוסף) אופן בארליך אז דר פסוק גיט הקב"ה שפרעכט איר זייט ווארן פר קויפט אום זונסט אונ' אן זילבר ווערט איר דר ליזט (קהלות) די פר ואמלונג פון יעקב די ווערן צו עתיד צו גאן רופן הקב"ה איט דען (שם המפורש) אונ' זי ווערן זוכה זיין אזי צו זעהן די שכינה אונ' ווערן אייכר דעם אנדרן ווייזן הקב"ה אונ' ווערן זאגן צו דעם הבל איר גיהאט זט אין גלות דיין הייליקייט (יעריצו) זי ווערן שטרקן אונ' איט גיזנג זי ווערן דר היכן דיך אך די שטעט דר שטארקי פעלקר זי ווערן פארכטן דיך אונ' דען (ימלוך) ער ווערט קיניגן גאט צו איביג דיין גאט ציון גיבירר אונ' גיבירד (הללויה) (ואתה) אונ' דו הייליגר גאט דר דא ווערט אויף די לוב פון ישראל (אל נא) איך ביט (כען) אזער האט פר גאלטן דען אלרים אוזלט ואס זי הבן גיטאן ישראל אזו זאל ער בילאן די רשעים אויך אלז דז זיגטאן הבן ישראל (חזק) אין שום דער אוטוויליגן דיא ניט וויסן (הכלק) איין טעאונג פר הקב"ה ער ווערט בילאנט פר געלטונג (קדוש) דער הייליגר גאט :

אמרו ווייט לובן צו דען שטארקן גאט וויא גאר שין אונ' בטייטש ווארן זיין ווערק דא ער גאב לייבן אונ' ווכדר אן אונזר לייזיגר (נהרגים) ישראל דיזא ווארן דער טלסגן פון די אלרים די דער טלאגן זיא ווידר (ונצלבים) אונ' די השגן זיא האגן זי ווידר (ונשקעים) אונ' דיא זיא אין וואטר פר זינקען דיא זענקטן זיא ווידר (יהירים) דיא האפרטיגן אלרים די איט אוטווילן האטן גאוט ווילגט דען וואר צו גיאעסן (בסאסאה) איט איר אאס אז איר ווערקינג וואר ווארן זי גריבט אונ' ווארן גנידרט אין די גרוב דס פר לארן גהינם : שטופי

קה״ל כוונת המחבר להודיע אופן הגאולה במצרים ומתפלל על העתידה והחתום שמעון ב״ר

שִׁבְטֵי יָהּ הוֹצֵאתָ לִפְרִיוֹם * שְׁלֵמִים כַּצָּהֳרַיִם בְּעֶצֶם הַיּוֹם שַׁדַּי כְּמוֹ כֵּן הָחִישׁ בִּצְבִיוֹן * שְׁנַת שִׁלּוּמִים לְרִיב צִיּוֹן: מִגַּרְתָּ וְנֵאַרְתָּ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע * מַכְבִּיד אָזְנָיו וְעֵינָיו הָשַׁע מַהֲלוּמוֹת וְכַחַתָּ לְגֵיוֹ נִפְשַׁע * מָחַצְתָּ רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע: עוּרִי עוּרִי זְרוֹעַ יְיָ הַגְּדוֹלָה * עֲדִינָה תִּמְחַץ וְשִׁיתָהּ כָּלָה * עֶרְיָה תֵעוֹר מֵאֱנוֹשׁ לַחֲלָלָה * עָרוֹת יְסוֹד עַד צַוָּאר סֶלָה: וּבְצֵאתְךָ לְיֶשַׁע בְּעֹז אָזוּר * וְצֹאן יָדְךָ בַּעֲדִי נָזוּר * וְעוֹיְנִים נִפְרְדוּ כְּאֵפֶר פָּזוּר * וְכָשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עָזוּר: נָאוֹר בִּרְאוֹתְךָ בְּדַם מִתְבּוֹסֵס * נָגַפְתָּ פּוֹרְכִים פְּרָיִם לְקוֹסֵס * נֶפֶשׁ וּבָשָׂר כִּמְסוֹס נוֹסֵס * נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס: בִּיטָה וּמַהֵר שְׁנַת גְּאוּלִים * בָּגֵר בּוֹגְדִים וְחַלֵּף אֱוִילִים * בְּטוֹפְלֵי שֶׁקֶר הַפֵּל חֲלָלִים * בְּיוֹם הֶרֶג רָב בִּנְפוֹל מִגְדָּלִים: רַחֵם וַחֲמוֹל בֵּן יַקִּיר * רַוֵּה נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה לְהָקִיר * רְאֵה כִּי גָבְרָה יַד הַמַּרְקִיר * רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר: יוֹם יוֹם נְצַפֶּה גְאֻלָּתֵנוּ * יָגַעְנוּ בְּקָרְאֵנוּ נִחַר גְּרוֹנֵנוּ *

יד

שבטי דיא געטליכן געשלעכט האסטו אויז גצוגן צו דער צייט דיא וואר מיטאג אונ׳ אין מיטן טאג אז אם מיטאג אלז עלפטיגי׳ גאט אז (החיש) האסטו איילן (בצביון) מיט דיינם ווילן מיין יאר דז דוא ווערשט בלאזן דען קריג פון ציון (מגרת) דו האסט צו ברעכן (ונארת) אונ׳ האסט אוך גיטערלט די שבט פון דעם רשע פרעה דר דא הט בשווערט זיין אורן דז ער ניט וואלט הערן דיין שטים אונ׳ זיין אויגן (השע) ער הוט פער קלעבט (מהלומות) מיט שלעק דו האסט בשערט (לגיו) צו דעם לייב פון דעם ווידר שפעניגר (מחצת) דו האסט טון ווארדן דען קאפף פון דען גיזנד דש רשע (עורי) דר וועק אונ׳ דר וועק דיא שטט דייגר גרוטי מראין (עדינה) דש גיזעגפט פאלק (תמחץ) דוא ואלשט אך צו שנידן (ושיתה) אונ׳ טוא זיא צו איין פר דערבנים (עריה) דש פאלק דז נאקט איז פון אלז דר וועק דיין אשכט איבר וי דש זי ווערן פר טוועלט פון צו וואכן אונטר דען צייטן (ערות) צו אויז ווארצלן זי ביז צום גרונד איר דיא איביקייט (ובצאתך) אונ׳ אין דיין אויז גין מיט שטארק אן גיגירט צו העלפן דיינם פאלק אונ׳ ישראל דייני טאך דיא האסטו מיט צירונג גיקרינט (ועוינים) אונ׳ די פיינד די ווארן פר שפרייט אז איין אש אין ווינט דא ער וואר שטרויכלן דר אלטר מיט היאלדר דא האלך די אלרים דען פילן די אלרים די דא זעלטן ווערן גיהאלטן פון אים (נאור) דו לייכטגר גאט דא דו הסט גיזעהן די ישראל (מתבוסס) די זיך בייזלפרטן מיט די לוייא בלוט מיט בלוט פון קרבן פסח אך וואר זיך (אז) די עלביגי נאכט דען האסטו גישלאגן די אלרים (פורכים) די דש הבן הארט אחבן ערבטן ישראל אונ׳ איר פרוכט (לקוסם) צו פר שניידן איר זיל אונ׳ איר פלייש וואר אז וועון דער ווארם הצט זיא פר דארבן דא האסטו געבן דייני פערכטר ניסים דא מיט (להתנוסס) צו ווערן דער היכט (ביטה) לוג אונזר גלות אונ׳ זיא איילן דש יאר פון דער גאולה פון לאש אן דייני פעלשר (כטופלי) אן דיא דא רידן אויף אונש ליגן אך פאלן דר שלאגני אונ׳ אך איין גאלן מירי שטריק (רחם) דער בארם דיין ווידר׳גן זון (רוה) געשטיגט איר דורשטיגן לייב אונ׳ קיל זיא זעה דו דיך האסט גשטארקט ריהגש האד קיר) אונזר שטעבר דו גאיש (עריצים) פון איר שטרקי זיין אונש אזו ביז (כזרם) אז איין שטרום וואסר (קיר) דש פון די וואנד פרשב שטיט (יום) טאג (נצפה) זיין איר האפן אויף אונזר דער לייזונג (יגענו) איר זייגן איר איט

אונזר

מִמַּקְהֲלוֹתָם רוֹדְפֵיהֶם בִּמְצֻלוֹת יָם הֶאֱבַרְתָּם קְנוּיֶךָ קַחַת עַל זְרוֹעוֹתָם צוֹעֲנִים אֲשֶׁר נֶאֶסְפוּ וְלַמִּלְחָמָה * פִּגְרֵיהֶם הֲמַמְתָּ וְנִגְרְפוּ הַיָּמָּה * עֶשֶׂר מַכּוֹת הֻכּוּ בְּמִצְרַיְמָה * סָפוּ בְּאַחַת עֶשְׂרֵה בְּיַד הָרָמָה : נָבְקָה רוּחָם וְנִבְלְעָה עֲצָתָם מֶסֶךְ עוֹעִים נִסְמְכוּ לְהִתְעוֹתָם לִבָּם נָמַס וְנָמַקּוּ גְוִיָּתָם כָּלוּ בַּבֶּהָלוֹת הֲמוֹן שְׁאֵרִיתָם: יָזְמוּ לִרְדּוֹף וּלְהָסִיר כֶּתֶר טוֹרַח עֲבוֹרָה וְנִצּוֹל הֶתֵּר · הֶחֱזִקָה לְהוֹסִיף שְׁבוּעַת בֶּתֶר · וְהֵבִי תוֹרִים וְנִקְרַת יֶתֶר : וְטֶרֶם הַגָּעַת עִתּוֹתֵי דוֹרִים * הֻפְּכוּ בְּקֶרֶב אֶפְרָתִים יְדִידִים רַגְלָם כְּחָפְזוּ גְאֻלָּתָם לְהַקְדִּים * גְּרָעוּם אַנְשֵׁי גַת הַנּוֹלָדִים: בַּעֲבוּר זֹאת הֵסַבּוּ מִדֶּרֶךְ בְּמַפַּלְתָּם מֵרְאוֹת לְיִרְאָם בְּמוֹרָךְ * חזן אִמַּצְתָּ וְחִזַּקְתָּ כּוֹשְׁלֵי בֶרֶךְ * אֲשׁוּרֵינוּ כּוֹנַנְתָּ בְּרֵי הַסְבָּרַת דֶּרֶךְ :

קהל אֲשׁוּרַי שָׁמַרְתָּ עֵקֶב צִדְקוֹתֶיךָ * וְנוֹגַהּ כָּאוֹר פֵּאַרְתָּנוּ בְּאַהֲבָתֶךָ חזן בַּעֲבוּר אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹמְרֵי בְּרִיתֶךָ * תִּשְׁמְרֵנוּ וּתְחַיֵּינוּ בְּטַל תְּחִיָּתֶךָ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

שבטי

(ונגרפו) אונ' זיין ווארן גישוועמט אין דש מער מיט לעהן אלות ווארן זיא גשלאגן אין אלרים (ספו) זיא גינגן גאר אין דר אייל פטי אלה ביים דעם ים דא ישראל אויז גינגן אופן בארליך (נבקה) עש וואר אויז גלערט איר שכל אונ' וואר פר דורבן איר עצה עז וואר איין פר ווערונג אונ' איין פר איטונג אונטר אין די זי פר אירטן איט דר (עבודת אליליס) איר הערץ וואר איר. לו גנגן אונ' אך (גויתם) איר לייב די ווארן פר דארבן פר דר טרעקנס די גאיינטי פון איר איבר בלייבונג (יזמו) זי גדאכטן נאך לו יאגן ישראל אונ' אב לו נעאן פון ישראל אירי קרון בלואר איר לירונג זי גדאכטן ווער ווערט אונ' נומ ערבטן אך הבן זי אונט אויז גלערט אונזר אולרות זיא האט זיך גשטרקט אונ' גאערט די שבועה די הקב"ה הט לו אברהם גשוואר לו אויז ליהן זיין קינדר איט גרושם גוט ביי דעם (ברית בין הבתרים) דען גאב אין גאט דען זאק רויב ביים דעם ים דר וואר פיל אער אז דר זאק רויב דען זי אויז אלרים קריגטן גלייך אז איין לייגאלד אער איקיגן אייכם שטישלי זילבר (וטרם) אונ' אי דא גרייכט די לייט דר פריינט טאגט בלואר די גאולה פון אלרים דא הטן זי גקערט איר נאקן בלואר זי אנטלויפן אויז דר אלחאה די קינדר אפרים די גליבטן דעני וואלטן איט גוואלט אויז גין אויש אלרים איר באניר (כחפו) אז ער אייל אונ' וואלט פאדרן די גאולה דען (גרעום) פר שנידן זי די אנינפון (גת) די אין דעם לאנד פלשתים ווארן גבארן (בעבור) אומדש ווילן ווארן ישראל אום גריגלט פון דעם זעלביגן וועג דא זי הקב"ה אויז לאג דש ישראל ניט זעלן זעהן די אפלה פון אירי ברידר אונ' אעלטן לאג ווארן (מאלת) דו השט דא איט גפעסט אונ' גשטרקט די שטרויכלינג (ברך) קניא בלואר די לאג ווארן פון ישראל (אשורנו) אונזר טריט דו השט בררייט איט דיינם אום ריגלן אונ' אין דען רעכטן וועג (אשורי) אייני טריט דו השט גהיט ניט אום אונזרט ווילן נייארט דז דו השט וועלן גרעכט אכן דיין גירעכטיקייט לו זאגן לו אברהם (ונוגה) אונ' איט איין גרוש ליכט דו השט בישינט אונ' אום ווילן דיינר ליבשאפט (בעבור) אום ווילן דייני ליב השבר דיא דא האטן ליב דיך אונ' היטן דיין זיבראהייט דוא זאלשט היטן אונש אונ' זאלשט אכן לעבן אונש איט דעם טל פון (תחיית המתים)

טבטן

וכָל יוֹעֲצָיו * נִכְבָּדָיו שָׂרָיו וְגַם מְלִיצָיו * סָעוּ כְּאַחַת בְּהַשָּׁאַת מְפַלְּצָיו *
עָרוּ כִּי מִלְחָמָה נוֹסְפוּ נִקְבָּצָיו * פָּחֲזוּ כַּמַּיִם בְּלִי לְהוֹתִיר * צְבָאוֹת קוֹדֵשׁ
לִרְדּוֹף וּלְהַכְתִּיר * קָדוֹשׁ סִבַּבְתָּם דֶּרֶךְ לְהַתְאִיר * רִחַפְתָּם בְּצִלְּךָ
וּבְמָגִנְּךָ לְהַסְתִּיר : שִׁלַּחְתָּ בְּצָרִים חֲרִי חָעַם שָׁמַרְתָּ בְּאֶבְרָתְךָ יְפֵה פִיפִיּ
פַּעַם : חזן תּוֹקֶף פְּלָאוֹת הִפְלֵאתָ בְּנוֹעַם * תָּנִין בְּעֵת שִׁלַּחְאֶת הָעָם :
קהל אוֹנֵי שָׁמְעוּ מוֹפְתֵי עִנְיָנֶיךָ * וְנֵצַח בִּרְכָתֶיךָ יַזְכִּירוּ צְפוּנֶיךָ : חזן
חָפַצְתָּ לִפְסוֹחַ וּלְהָגֵן הֲמוֹנֶיךָ * קָדוֹשׁ כֵּן חָפוֹץ לְגוֹנְנִי בְּמָגִנֶּךָ *
בָּרוּךְ אַתָּה ה׳ מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי
עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה
לְהַחֲיוֹת מֵתִים :

פיוט הזה עשאו המחבר בסי׳ תשר״ק לפי שיסגרו על גאולה מצרים על שם הפסוק בזכרי׳ י׳ פ״ח
קהל תִּרְגַּלְתָּ עֲמוּסִים מִמִּצְרַיִם בְּצֵאתָם * שָׂרִים כְּחוֹלְלִים וּמְבָרְכִים
ממקהלותם

וייני גיערטי שרים אונ׳ זייני אלופֿים דיא פֿר װאַגלטן אַז (בהשאת) אונ׳ פֿון װעגן דיא אַן רייצונג (אפלציו) מיר עבודת
אליליםו די װאַר איט כישוף גיאַמאַכט דש זיא ניט זיך אַנטלויפֿן פֿון קיין קנעכט זיינן הערן אונ׳ דאַ הקב״ה שלוג דיא
בכורים דאַ טעט ער אויך אשפט אַן מיר עבודת אליליםו די װאַרנו טאַאַלגן אַדר פֿר פֿוילט אַדר נו בראַכן דז ער װייזט
גלובט זיא ער דש די עבודת אליליםו מייט הבל זיין כייאַרט דיא עבודת אליליםו דיא איט כישוף װאַר גיאַמאַכט דש קיין
קנעכט קאַנט אַנטלויפֿן ניש ער איבר דז ער גביט ישראל דאַ זיא זוא אַל אריבר װאַרן דאַ װאַלטן זי אַירדנו רוק ניאַן
אונ׳ מיר לעגר אַמכן קיגן דיא עבודת אליליםו דז די אלריס : עלטן גרענקן דיא עבודת אליליםו אין זיא ניט אַריבר לאַזן
אונ׳ דער המלבנ ר זן זיא זיך נו יאַגן אונ׳ דען װייזט הקב״ה דש די עבודת אליליםו אך הבל איז אונ׳ זיא יאַגטן ישראל
נאַך אונ׳ דער זיפֿטן אין יס זיא אַן ריכטטן מיין אַלחאה איט זיין מיין גימאַלטן (פחזו) זיא מיילטן אַז מיין װאַטר דש
ביהענט לויפֿט אונ׳ דער איברגטן ניקט דש הייליג היער נו נאַך יאַגן (ולהכתיר) אונ׳ נו אום רינגלן : הקב״ה אום
רינגלט זיא פֿון רעכטן װעג (להתאיר) נו דער לייכטן אין (רחפתם) דוא האַסט בדעקט זיא אין דיינם שאַטן אונ׳
האַשט פֿר באַרגן זיא איט דיינר שילט שלחת דוא האַסט געגעבן אונטר דייני ליידיגר אין גרינלאַרן דוא האַסט
גהיט (באברתך) איט דייני פֿליגל דיא ישראל די דא זיין װאַרן גלייבט איט איר שיני טריט (תוקף) שטרקיו אונדר דוא
האַסט גיטאַן איט זיסן װילן דאַ דער גרושר פֿיט פרעה שיקט דש פֿאַלק (אוני) אייני אורן דיא האַטן גיהערט דייני
װאונדרליכי ענייניס אונ׳ ברוך איביג דיא גדענקן דייני לוב ישראל די דוא האַסט פֿר באַרגן אין די װאַלקן אז דו האַסט
בגערט נו בשיצן אונ׳ נו איבר הופֿן דייני ברואונג אַזו זאַלן בגערן דר הייליגר גאַט נו בשיצן אויך איך איט דיינם שילט
תרגלת דוא האַסט געפֿירט ישראל (עמוסים) דיא דאַ זיין בילאַדן איט אַלות דאַ זיא גיגנן אויז אַלרים (שרים)
זיא װאַרן זינגן (כחוללים) אז דיא טענצר אונ׳ װאַרן לובן גאַט אין אירי פֿר זמאַלונג אירי יעגדי הוטט
טאַן גבער לירן אין דש טיפֿי אעריסראל דיא דוא האַסט גקוימט אויס אלרים דיא האַטטו גיטראַגן אויך דייני אריס
ליטטניס ־ די אלריס ריא זיך פֿר װאַלטן נו הלטן אַלחאה איט ישראל דיא דוא האַסט פֿר טואַלט דש װאַרן אַלי פֿגריס
ונגרשו

ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע ׃ ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת׃ וים סוף בקעת וזדים טבעת וידידים העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר על זאת שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים ׃ רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים ופודה ענוים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם אליו תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם

מי כמוכה באלים יי מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא ׃

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו ׃ יי ימלוך לעולם ועד ׃ צור ישראל קומה בעזרת ישראל ׃ ופדה כנאמך יהודה וישראל ׃ גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל ׃ ברוך אתה יי גאל ישראל ׃

דס קהל אורט (שאוכה עטרה) גלייך דען ערשטן טאג פון פסח

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך ׃ כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו ׃

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו ׃ אלהי אברהם ׃ אלהי יצחק ׃ ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ׃ ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן ׃ מסוד חכמים ונבונים ומלמד דעת מבינים אפתחה פי בשיר ורננים להודות ולהלל פני שוכן מעונים ׃

ווען דער היינדרשטי טאג פסח אן שבת געפאלט אזו פר אגט מן דען סדר אז כ׳ זאגט (איאת נוראותיך) אן זיבנטן טאג ׃ אונ׳ (אותותיך) אן אכטן טאג ׃ מיוסד על פי א״ב

אותותיך ראינו אז בעין ׃ בעטותך כמעיל תלבושת זין ✱ גוים נגרך היו כאין ✱ רוחו ונפלו כשכורי יין ׃ הנאוה הוצאת מאסור כבל ✱ ושכמה הוסר מעניי סבל ✱ זרת תנין מנאץ ומנבל ✱ חפה אחריה להשחית ולחבל ׃ טסו אגפיו כנשר למהר ✱ יעצו אביריו בחיל לדהר ✱ כסיל באולת שנה להתיהר ✱ לא ידע להבין ולהזהר ׃ מחניהו קבץ וכל

אותותיך: דייני צייכן האבן מיר דען מיט אונזרי אויגן (בעטותך) דא דו האסט אן גיקלייד אז איין געוואנד דיין כלי זיין דיא אלרים מיט מירי ע״ס ווארן אויקיגן דיר אוניקט זיא ווארן פר שטומן אונ פילן דא הין אז איין טרונקנר (הנאוה) ישראל די ליאבליכן ווארדן אב גטאן (כבל) מירי קיטן דא זי מיט גבייניגט ווארן אונ אלרים אונ׳ פון מיר אקסיל ווארד אב גטאן מיר לאסט דר אוט אוליגר פיש פרעה (מנאץ) ער דר לירנט אונ׳ וואר מיין שאנק (חפה) ער וואר נאך איילן ישראל צו פר דרבן זי׳ טסו) זיא ווארן פלויגן זייני פארן אזו בהענד אז איין אדלר זיא ווארן יאיהם רמט (אביריו) זייני שטארקי מיט זיינם הער (לדהר) צו פר טרעטן ישראל דער נאך פרעה דער טעט זיין נאר הייט ווידר מיין אמן (להתיהר) אונ׳ וואר הפרטיג אונ׳ וואוסט ניט צו זיין גווארנט אונ׳ צו טריבן די אלט פון הקב״ה אן דען בסיק די דא ווארן גשעבן צו פאר דאך יאגט ער נאך (מחנה) זייני פארן ער טעט איין זאמן אונ אל זייני רעט הערן זייני

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: שְׂמָחוֹת רַבּוּ וְהוּגָה כָּל מַאֲפֵל * בִּיסוּד הַבַּיִת נִבְצַר בּוֹחַן וָעוֹפֶל * עוֹלוֹת וּזְבָחִים לָרוֹב וּשְׁלָמִים לְהִטָּפֵל * אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְיָ אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל: פִּגְרוּ שֵׂעִיר וְעַמּוֹן וּמוֹאָב חֵיל מְרָנֵי בְּמַעֲלֵה הַצִּיץ רָאוּת יְשׁוּעַת יְיָ: צוֹרְרוּ לְמַשְׁחִית אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְעֵינֵי נִקְהֲלוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה כִּי שָׁם בֵּרְכוּ אֶת יְיָ: קוֹל שִׁירוֹת תֵּשַׁע שָׁמַעְנוּ בְּמֶרֶץ * וְהָעֲשִׂירִית עוֹד נִשְׁמַע מִכְּנַף הָאָרֶץ * רָנּוּ שָׁמַיִם וְהָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ * שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְצֵה הָאָרֶץ: שִׁירוֹת אֵלֶּה לְשׁוֹן שִׁירָה מְיוּסָּרִים * כִּי תְּשׁוּעָתָם כְּיוֹלֵדָה לָבֹא צָרוֹת וּמְפֻסָּרִים * תּוֹקֶף שִׁיר אַחֲרוֹן כִּזְכָרִים לֹא יוֹלְדִים * שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: חזן שֶׁעֲבוּר מַלְכִיּוֹת עָקַר וְנִסִּים מַרְבִּים בִּרְאוֹת מִפַּלְתָּם יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים * יְצִיאַת חָנֵס קְרוֹא בְּטֶפֶל נֶאֱהָבִים * חַזֵּק קְדֻשָּׁתָךְ כְּעַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע אֶל מִצְוֹתֶיךָ: וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם אֱמֶת אַתָּה הוּא

דרויף דש בית המקדש הט ער זיין ליב מיט מיינס נדר בשווארן עש וואר אויך זיין כמאן גירופן ווימ וואל דז ער טוט דער דא עש גיבויט וואר דרום אז ער האט ביטווערט זיין לאסט אויך זיך דרום גיט דר פסוק איין גיזאנג לו הקב"ה דא אן הט גהכטגיפטיגט דש ב"ה לו דוד (שמחות) פיל פרייט האט זיך גאערט אונטר ישראל (והוגה) אונ' וואר דער לייכט אלי פינשטרנס דא עש וואר גגרונט פעסט דש ב"ה דש וואר לו ישראל (בוחן) איין פעטטונג אונ' שטרקי פר זיכרונג זיא ברשפטן פיל עולות אונ' אויך פיל שלמים (להטפל) ווארן דער לו ביהעפט דען זאגט שלמה האלך שירה לו הקב"ה דער דא האט גיזאגט לו רואן אין נעבל דער אין בית המקדש וואר (פגרו) זיא זיין גווארדן מייטל פגרים דש היר פון עמון אונ' מואב אייני קריגר אם שטעגפון ליון האבן איר גיזעהן דיא היליך פון הקב"ה זיא האבן מייכר דען אנדרן פר דארבן פר איין אויגן זיא זאלטן זיך איין מין טאל דר הים (עמק ברכה) דרום דז דארטן האטן זי איט שירה גלובט לו גאט (קול) דושטיגן פון גזאנג האבן איר גיהערט ניין אמלט איט ושטיקייט אונ' דז לעהנטי ווערן איר הערן (כואן האטיח) פון ענד דער ערדן דען ווערן לובן אין דיא היאל אונ' שאלן דיא אונטרשטי ערד דרויף גיט דר פסוק זינגט לו גאט איין נייא גזאנג זיין לוב פון ענד דער ערדן (שירות) דיא גיזאנג דיא דא ווארן גיזונגן דא שטיט בייא אין דש לשון שירה לשון נקיבה דען זי ווארן גלייך אז איין פרויא ווען זי גילעגן איז זוא ווייט זי דאך דו"ז ווידר ווערט זיא טראגן ווען זי ווידר ווערט טראגן אזו קאם אזו אויפגאך דיא ערשטי גאולות ווידר לרות אונ' גלות אבר דיא שטרקי גאולה דיא לעהנטי איז (בלשון זכור) גזאגט ווארן אז דער פסוק גיט לובט לו גאט (שיר חדש) איין נייא גזאנג אז דיא זכרים די ניט גווינן שטיט שיר אונ' ניט שירה (שיעבוד) דיא פיל נסים דיא דא ווערן גשעהן ווען איר ווערן דער לויט ווערן פון דינשט דיא ווערן עיקר זיין לו לובן דר איט הקב"ה ווען אן די ווערט געהן דא ווערן זיך פרייאן פיל פעלקר אונ' די נסים די גשעהן דא איר אויז אלרים גינגן ווערן לו לייטן אך גידאכט ווערן לו לובן דר איט הקב"ה שטרק אויך אונ' דיין הייליקייט לו דער לאן אונז דען ווען איר לובן דיך אז דיך האבן גלובט די גליבטן דא דו האסט דויך גטאט

לחדש׳ השיר יהיה לכם כליל חג התקדש: גזו בעזים צבאות ישרי׳
הפלאת למו צדקה כהררי צרו לקימו נשפטת תהום רבה לדתאל *
אז ישיר משה ובני ישראל : הן על הבאר שוררו בעליזות בהשקת
הרים את והב לחזות ובספר מלחמות רשומה בשטי חרוזות אז ישיר
ישראל את השירה הזאת: זוהר שמש הרמים הודיו ומאמירי * וירח
העמיד כי׳ו׳ תמים תמורי חקוקה בספר הישר׳ שירת מזמורי אז ידבר
יהושע לה׳ ביו׳ תת ה׳ את האמורי: טפשו חנף מלכו ממוקשי עם ושבו
ושחרו אל וצוה להושיעם יבין ונגיד חרושת למפלה הכניעם * ותשר
דבורה וברק בן אבינועם : כלל והוקם על במלכים להתאשרה *
זמירות הנעים והלך אורח ישרה * לעת זקנתו הוסיף שבח לשוררה
וידבר דוד לה׳ את דברי השירה: מסר האב לבנו צרכי בנין להזכיר:
למצוא מקום נפשו בנדר העביר נקרא על שמו כי במשאו הכביר *

אזו איז פֿורענות דא ווערשטו גיהייליגט איז ישראל די דא האטן דז זעלביג אזו עבן געטן דז קרבן פסח דז זיא
דיך לובטן איט געזאנג דז אזו דז ערשטי געזאנג דז הקב״ה וואר איט גלובט ווייל די וועלט גשאפֿן וואר דרויף הט דר (נביא
ישעיה) געזאגט דז געזאנג דז איר ווערט זינגן אויף די אכט פֿון סנחרב דז ווערט עבן אזו זיין אזו דא איר הט געזונגן בייא
נאכט דא איר האט גפֿייערט איבר דען קרבן פסח אונ׳ האט געהייליגט עש (גוו) דא זי פֿארן דורך די שטארקן וואסר
ישראל די גאטש רעכט פֿערטיגיהייר דא האשטו גוואלדרט לו טאן איט אין צדקה אז די גרושן בערג אונ׳ די אלרים
(דולקימו) די אין נאך יאגטן דען האשטו גשווארן לו ריכטן איט אב גרונד דז אער דען זינגן לו הקב״ה אשה אונ׳ די
קינדר ישראל (הן) נון בייא דעם ברונן דער דא וואר בייא ישראל אין דר אדבר זי זינגן (בעליזות) איט פֿרייאן דא זיך
פֿעלזר אויש ארן ישראל האטן גליגט אין הילוד גבערגט דא ישראל דורך אוטטן אונ׳ דא לבן ווען ישראל דא דורך גין
אין גרונד וועלן זי פֿון אובן ארזב טישן אונ׳ וארפֿן דא היט הקב״ה די לוויא בערג דז זילו אננדר ואקמן אז וען
זיך קושטן דא דר קוועטשטן זיא אן די דרינן וואורן אונ׳ דר נאך גינג דר בערג ווידר אויף אונ׳ גינג ווידר אויף זיין אורט
אונ׳ דא ישראל דורך גינגן דא וואלטן גאט יתברך דס ישראל זאלטן זעהן דש נס דז ער אין געטאן הט אונ׳ אכט דס דר
ברונן תהום דרך די לעכר אונ׳ פֿילט הרויז קעפֿף אונ׳ ארים אונ׳ בלוט דא אערקטן ישראל דש נס דש שטיט גלייכנש
אין ספר במדבר אזו דרינן שטיט די אלחאות די זי האטן איט סיחון אונ׳ עוג אונ׳ אדיניום דען זאגן ישראל די שירה די
דאזיגי אז דארטן שטיט (זוהר) די לויטרקייט דער זונן ער האט אכן שטין איין גליבטר פֿריינד יהושע אונ׳ אויף די
לבנה אאכט ער שטין פֿון אייכט אילו איין גנלן טאג עש איז איין גשריבן אין ספֿר יהושע דא אינטשייט גשריבן אז ישראל
גיזגן איק רעכנן וועגן איה יהושע האט גירעט לו גאט שירה דא ער הט געבן אין זיינר הנט דש פסוק אורי (טפשו)
זי גיגגן נאך נראיט דער (עבודת אלילים) אונ׳ נאך איר שאייכלונג דען קיניגטן איבר זיא די פֿעלקר די זיא ניט האטן
פֿרטריבן אויש ארן ישראל אז הקב״ה הט גיבאטן די וואורן אין איין שטרויכלן אונ׳ דא זי ווידר קערטן (ושחרו) אונ׳
פֿארשון השם יתברך דא גיבוט הקב״ה לו העלפֿן זי איט דבורה הנביאה יבין) דר הער פֿון חרושת לו איינר אפלה
ער אזכט אונטר טעניג זי דען זאגטן שירה דבורה אונ׳ איר אאן ברק בן אבינועם (כלל) ער וואורן גקרינט אונ׳ אויף
גרייפֿט אונ׳ גשטרקט איבר אלי אלכים דוד האלך ער האט גיסט גזונג לו הקב״ה אונ׳ אין גנגן איין רעכט פֿירטיגי וועג
אין זיינר עלטר ער אערט לו הקב״ה לום אונ׳ גינג או דר פסוק גיט אונ׳ ער רידט דוד לו גאט ריד דש גזנג (אסר) ער
האט איבר ענטפֿרט רש האלך לו זיינם זון שלמה אלי ברערפֿלס לו דעם בית המקדש לו גפֿינדן אין אורט לו בויא
דרויף

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך : וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגנך ותירושך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם : וחרה אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה
אשר יהוה נותן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות
על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת
וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם :

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן וטוב הדבר הזה על אבותינו ועלינו על בנינו ועל
דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך על הראשונים ועל האחרונים לעולם
ועד חוק ולא יעבור אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד : אתה הוא
מלכנו מלך אבותינו אתה למען שמך מהר לגאלנו כגאלת את אבותינו : אמת מעולם
שמך הגדול עלינו נקרא באהבה אין אלהים זולתך :

כוונת הפייטן להזכיר רת״שע השירות ששרו ישראל ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם ורמז לשיר העשירי
שבגאולה לעתיד לבא שנשיר שיר חדש ואין זכרון לראשונים ומיוסד על פי א״ב בראשי חרוזות ובסוף חתום
שם המחבר שמעון בר יצחק :

אי פתרוס בעברך ראש תנין להרעש * במלואות ספקו שאונו מור
בגורש * באוכלי פסחים נתקדשת בשיר לחדש השיר

אי פתרוס אין דייטש איבר זעצן אין דעם מיכוז פון פתרוס דש איז אים זגן אזו אריס (זהרט לו דרעטן דען
קאפף פון דען גרוטן פיש פרעה דא נון מיר אתם פון זמר דא אנפעט הקב״ה איז אין לו איין פונגן

לאל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו · תפארת עטה ליום המנוחה עונג קרא ליום השבת זה שבח של יום השביעי שבו שבת אל · מכל מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליי לפיכך יפארו ויברכו לאל כל יצוריו שבח יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קדש שמך יי אלהינו יתקדש וזכרך מלכנו יתפאר בשמים ממעל · ועל הארץ מתחת תתברך מושיענו על שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה · תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם · כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים וכלם עושים באימה וביראה רצון קוניהם וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים : ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים · את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא · וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה · להקדיש ליוצרם בנחת רוח · בשפה · ברורה ובנעימה קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו :

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים :

ברוך כבוד יי ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקים זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות · נורא תהלות · אדון הנפלאות · המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית : כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו · אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו במהרה לאורו · ברוך אתה יי יוצר המאורות :

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו : אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו · ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע · ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה : והאר עינינו בתורתך · ודבק לבנו במצותיך · ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך · ולא נבוש לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך : והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות לארצנו כי אל פועל ישועות אתה · ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת להודות לך וליחדך באהבה ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה :

שמע

חזן כהפלאת לדור ראשון רוב נסיך * הפלא עם אחרונים מחכיך וחוסיך * וכרי פה ירהללך מה רבו מעשיך * קדוש :

ווען (יום טוב) אן דר וואכן גיפאלט זאגט אן דאש

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית : מה רבו מעשיך יי * כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך : המלך המרומם לבדו מאז * המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עזנו * צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו : אל ברוך גדול דעה הכין ופעל זהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו מאורות נתן סביבות עזו פנות צבאיו קדושים רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל וקדשתו : תתברך יי אלהינו על שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה : תתברך צורנו

ווען (יום טוב) אן שבת גיפאלט זאגט אן דאש

הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כיי : הכל ירוממוך סלה יוצר הכל האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח ובוקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה : ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים : המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית : המלך המרומם לבדו מאז המשובח והמפואר והמתנשא מימות עולם : אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו : אין כערכך ואין זולתך אפס בלתך ומי דומה לך : אין כערכך יי אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא : אפס בלתך גואלנו לימות המשיח ואין דומה לך מושיענו לתחית המתים : אל אדון על כל המעשים ברוך ומבורך בפי כל נשמה גדלו וטובו מלא עולם דעת ותבונה סובבים אותו : המתגאה על חיות הקדש ונהדר בכבוד על המרכבה : זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים לפני כבודו

טובים מאורות שברא אלהינו יצרם בדעת בבינה ובהשכל : כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב תבל : מלאים זיו ומפיקים נוגה נאה זיום בכל העולם : שמחים בצאתם וששים בבאם עושים באימה רצון קוניהם פאר וכבוד נותנים לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו : קרא לשמש ויזרח אור ראה והתקין צורת הלבנה : שבח נותנים לו כל צבא מרום תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקדש :

יענה במרץ זרועך חשפת והתמוטטה הארץ * מלפני ארון חולי ארץ
נטית קשתך ראש פרזיו לנקוב * קריות ומבצרים נחשבו לרקוב *
מלפני אלהי יעקב * נחית ונהלת עם עמוסי מעים ולא מנעת מפיהם
דגן שמים * ההפכי הצור אגם מים : שמעו אמצך כל אפסי תחומים *
הדר הודך על ארץ ושמים * בתתך חלמיש למעינו מים : אז מצאו
אבות חן ובצלך לנו * אנא הבט נא עמך כלנו * לא לנו ה' לא לנו : תפל
צרה בעדינה מאנוש לאבור * צוה ישועות יעקב ביראה אותך
לעבור * כי לשמך תן כבוד : תביאמו אגודים יחד למכון שבתך :
ותטעמו בהר צבי קדש נחלתך * על חסדך על אמתך : ה' מקויך
מקבלים עול מלכותך עליהם נא היה סתר למו מפני שודדיהם למה
יאמרו הגוים איה נא אלהיהם : כי בא נוגש וכל חילו במים * נא שית
אויביך למורש קפוד ואגמי מים * וידעו כי אנחנו עמו ואלהינו בשמים

כהפלאת

דו הסט גוועהט מיט דיינם צארן אונ' האשט פֿר ברענד די מצרים דיא אים זנד בלייבן אונ' די נאך יאגטן ישראל אויז
דען זנד (חלד) די וועלט (התמוטטה) וואר זיך צו ברעקלין אין דער מיטן אונ' אם ענדן אך די הוכי בערג שפֿראכן אז
דיינגי שאל (אי לאוך) ווער איז אזו ווען דו ווערשט רופֿן (ואיר) צו פֿר שניידן (ערילים) די שטרקן רשעים (בארץ)
מיט בהענדיקייט (חשפת) דו האשט אנטפלעקט דייני מכט ביים דעם ים (והתמוטטה) אונ' דא וואר גצייטן דיא גנצי
ערד פֿון פֿר הקב"ה (חולי) דר דא הט בשאפֿין די ערד (נטית) דו האשט גנייגט דיין בוגן צו צעלרן דען קאפֿ פֿון זייני
שטרקן די דא וואכן אין אונפֿני דערפֿר דרוק דא ויפֿר צאזן זיך אויף איר שטרק אך די פֿעשטי שטעט די ווארן גימאכט
(לרקוב) אז פֿר פֿוילט הולץ פֿר דעם גאט יעקב (נחית) דוא האשט זענפֿטליך גפֿירט דש פֿאלק ישראל אז איין קינד
דז מן טראגט פֿון אוטר ליב מיאר אויף דען ארים אונ' האשט ניט פֿר מיטן פֿון אירם אונד דש קארין פֿון הימל דען מן
אונ' האשט פֿר קערט דען פֿעלזין צו וואסר (שמעו) זי הערטן דייני שטעריק אלי הערן אין אלי גיארק דז דיין שוכהייט
איז אויף הימל אונ' ערד אונ' דש דוא האשט געבן וואסר אויז דעם שטרקן פֿעלזין (אז) דען פֿאנדן אונזר עלטרן צייט
זעליקייט דז זי בויאטן דיר איין (אטכן) אונ' אין דיינם שאטן (לנו) זי איבר נעלטיגן איר ביטן דר ליז אונז אויז דען גלות
אונ' זע אן דש איר אלי צו מאל זיין דיין פֿאלק דז איז דיר קיין כבוד דז איר אזו טפֿל זיין דרום טו עז ניט פֿון אונזרט וועגן
נור פֿון דיינט וועגן (תפֿל) אך פֿאל צרות אויף די רשעים די גזעכפטן דז זי ווערן פֿר צארן פֿון דען צייטן גיבט די הילף
פֿון יעקב דען ווערן זי דינן דיר מיט פֿורכֿן דען דש ווערט דיינם נאמן זיין איין כבוד (תביאמו) דו זלשט ברענגן זי מיט
אננדר צום בית המקדש דז דא איז ברייט צו דייכר וואונוג אונ' זייא פֿלנצן דעם הייליגן גלוסטיגן בערג ציון דר דא איז
דיין ערב אום ווילן גנאד פֿון אברהם אום אילן די ווארהייט פֿון יעקב יי' גאט (מקויך) דייני האפֿר זי אנטפֿנגן דש יוך
דיינש קיניגרייך אויף זיך איר ביטן דיך טוא בשיצן זיא פֿר (שודדיהם) אירפר ווישטר אונ' ווארום זאלן זאגן די פֿעלקר
ווא איז אייער גאט (כי בא) אז ער איז קומן פרעה דר דא האט ישראל גצוואונגן מיט שווערי ערבט מיט אל זיינם היר
אין דז וואסר אזו ביטן איר זייא אחריב די צייון פֿעלקר די אונז בציידיגן צו מון רעכטן דז זי זעלן ווער איין ארב (קפֿוד)
צו די איגלן (ואגמי) אונ' מיטל גאוז וואסר דען ווערט אידר מן וויסן דז איר זיין דיין פֿאלק אונ' אונזר גאט איז אין הימל
(כהפלאת) דוא האשט גטאן וואונדר צו דיא ערשטן (דורות בילאת מצרים) אזו טוא וואונדר מיט דיא הינטרשטן
דורות (אחכיך) די אויף דיך האפֿן אונ' בשילן אן דיך דען ווערן אלי איילר לובן דיך אונ' ווערן זאגן ווי גאר גרוש זיין
דיין ווערק דוא הייליגר גאט

וסיעתו להקדישו * עזוז ימינו וזרוע קדשו * היתה יהודה לקדשו : שמך על כל יתגדל ויתקדש * מושבך ברום והלוכך בקודש : עדותיך נאמנו מאד לביתך נאוה קודש : קדוש :

עזי וזמרת יה שוררו לו מקהלותיו * ושוו הוד והדר בתהלותיו ישראל ממשלותיו : נגלה לעמו היות מנוס נוזלים נצבו כמו נד לכנוס * הים ראה וינס : מרכבות בוגד בלעו בסוף ושיחור * בנהרים חרה אפו ונהפכו סחרחור * הירדן יסב לאחור * תהמות רגזו ויהמו גלים * ראוך מים מאימתך חלים * ההרים רקדו כאלים : ימינך ישעה חישה בעת רצון * ירעשו ההרים ועמודיה יתפלצון גבעות כבני צאן : וברוב צדקתך מפלתם תקנוס צולה חרבה ונהרותיה תאנוס . מה לך הים כי תנוס : וברוח חזקה סיערת סחרחו׳ חומה ומסילה לעמך תבחור הירדן תסב לאחור : אמר קבץ כעמי שרי אוילים קלע נפשות חפצו להשלים ההרים תרקדו כאלים : נשפת חמתך תבער פנימי וחיצון חלר התפוררה תוך זקיצון גבעות כבני צאן : מי כמכה זמי עריצים

יענה

שטאַלדיגן פֿאָלק בלויז דיא ניט רידטן לשון הקודש אונ׳ אַלי לשונות זונדר לשון הקודש הייסט שטאַלדיג בלשון טפֿלות. אַז שטיר) דען וואָר זיגן דר דעמוטיגר משה רבינו (וסיעתו) איט זיינר חבֿרותה לו היילגן הקב״ה איט דיא שטאַרק זיינר רעכטי הנט אונ׳ אָרם זיינר היילקייט דאָ שבט יהודה אין היילגן דש ויאַ לום ערשטן אַריינגאַנגן אין דש ים דיין נאָמן איז אַגבֿרר וועדר אַלז אונ׳ היילגר דיין וואָנונג איז אין הוכן היאַל אונ׳ דיין גין איז אין דער היילקייט דייני גלייבנים זיין זער וואָרהאַפֿטיג אונ׳ לו דיינם הויז איז ליאַליך די היילקייט (קדוש) הקב״ה דר דאָ איז היילג (עזי וזמרת יה) פֿון שטרק אונ׳ לוב גאָטש זי זינגטן זייני זאַאַלונג אונ׳ זי טען גדענקן זיין לוב אונ׳ טונהייט ישראל די דאָ זיין אין זיינר גוואַלטיגונג ייגאַט דער וואָר זיך בווייזן לו זיינם פֿאָלק לו זיין לו אירן לו פֿלוכט (נוזלים) די ריכדיגן וואַשר די זאַלטן זיך אין אונ׳ שטונדן אַז איין אויפֿר דז אער זאָך הקב״ה אונ׳ פֿלוג הינדר זיך (ארכבות) די רייט וועגן (בוגד פֿון דעם פֿעלשר פרעה וואָרן פר שלונדן אין ים (ושיחור) אונ׳ אין נילוס אַן אַלי וואַשר אַם עולם גריאַט זיין לאָרן אונ׳ זי קערטן אונ׳ אום רינגלטן (סחרחור) היכטר זיך דר ירדן אום רינגלט היכטר זיך (תהומות) דיא אָב גרונד דער טראַקן (ויהמו) אונ׳ זי בראַטן אירי אינדן זי זאָבן דיך די וואַשר אונ׳ פֿון דיינר פֿאָרכט (חלים) זיא ליטרן אַך די בערג די שפֿראַנגן אַז דיא ווידר (יאיכך) דיין רעכטי האַנט האַט טאָן אייזן דיין הילף דאָ דיין ווילן גאָבטשט דאָ עס לייט וואָר (ירעשו) זי הבן גשטוראַט די בערג אונ׳ אירי זיילר (יתפלצון) דער טראַקן דיא הוכן בערג שפֿראַנגן אַז דיא יונגן שאָף (וברוב) אונ׳ איט פֿיל דייני גרעכטיקייט דו האַסט גיקנסת די אַלרים לו אירן פֿאַל (צולה) דש טיפֿ יאַער דו האַסט אַכין טרוקן אונ׳ אירי בעך (תאנוס) דו האַסט גילוואָונגן דו זיא ניט זאָלן אין ים לויפֿן וואָס ליגט דיר דראַן דו ים דש דו פֿליכסט אַרגן ווערטשו זיין וויא לו פֿאָרן שפֿראָך הקב״ה לום ים (וברוח) אונ׳ איט איינם שטרקן ווינד (סיערתם) דו האַסט גשטוראַט זי היכטר זיך דו האַסט דר ווילט דען וועג דר וואָר אין די היך אַז איין אויאַר אין ים אָך דער ירדן ווידר קערט היכטר זיך אַאַר) ער זאָגט לו איין זאַלן (כעאיר) אַז די גרבן דיא הערן פֿון (אוילים) דיא נרן דיא אַלריק הקב״ה (קלע) דר פר שליידרט איר לייבר אונ׳ פֿול ברעכט זיין ווילן אָן איק דען שפֿראַנגן די בערג אַז די ווידר (נשפת

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמור ׃ זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה ׃

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך
מלכותיה בחייכון וביומיכון * ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן ׃

אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעדי עד לנצח נצחים

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמיה דקדשא בריך הוא * לעילא מכל
ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן ׃

ברכו את יי המבורך ׃

ווען דער חזן האבורך אויז הוט זא קהל דז זאגן
ברוך יי המבורך לעולם ועד ׃

דער חזן זאל אך זאגן ברוך יי' האבורך לעולם ועד
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור
ובורא חושך עושה שלום ובורא את
הכל ׃ אור עולם באוצר חיים אורות מאופל
אמר ויהי ׃
מיוסד על פי א״ב מרובע

ווייל דער חזן זאגט (ברכו) זאגט דש קהל (יתברך)
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
שמו של מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון
ומבלעדיו אין אלהים סולו לרוכב בערבות
ביה שמו ועלזו לפניו ושמו מרומם על כל
ברכה ותהלה ׃

ווען דער חזן זאגט את יי' זאל קהל זאגן דז
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ׃
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ׃

אחר ראשי פסוקים בראשי חרוזות מכופל שם המחבר שמעון בר יצחק חזק ואמץ אמן

ויושע שושני פרח מזריח מאורים ׃ שמרם כאישון ברדפו אחורים
בצאת ישראל ממצרים ׃ וירא משיסת מסתולל בו להלעז
ממשך מפרך ביד רמה להעז * בית יעקב מעם לועז ׃ אז ישיר עניו
וסיעתו

ויושע אונ׳ ער היאלף הקב״ה דר דא אכט טיינן די זון אונ׳ רינה זו ישראל די דא וויין גיגליכן צו בלימנדיגן רוזן ער
היטט זי אזו אז מאן טפיל זייכט אויג דא זי וואורן גיאגט פון היכטר אין דא זיא אויז גיזגן אויז מצרים (וירא)
אונ׳ ער זאך הקב״ה (אשיסת) דער הוב דיזא ערסטט צו ישראל פרעה (ומסתולל) דער דא וואר טרוזן איט אים וואר
טפאטן וויכר דא אמר ער אויז ליהן זיא אוזן פערליך פון דעם הרטן דיכטט אונ׳ זאלט אין דש גיינד יעקב פון דעם
שטייאל

ישבון ובאו ציון ברנה : חזקו ואמץ לעינינו רוחו הטובה יעיר * שנת גאלה יראנו יחינו רב וצעיר * מיד נכר יפצנו מיד בני שעיר * קול מהיכל קול שאון מחריביו יסעיר * חומת אש סביב לה שלם ישלם המבעיר * התפללו בעדה ודרשו את שלום העיר : ברוך אתה יי פורס סכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים : וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל : חצי קדיש

טאונה עטרה גלייך דיא ערשטי נכט פון סוכות גנך קדיש עלינו קדיש יתום יגדל :

יוצר ליום שביעי של פסח

הגבור לנצח והנורא

בנוראותיך * המלך היושב על כסא רם ונשא : שוכן עד מרום וקדוש שמו * וכתוב רננו צדיקים ביי לישרים נאוה תהלה :

בפי ישרים תתהלל * ובדברי צדיקים תתברך *
ובלשון חסידים תתרומם ובקרב קדושים תתקדש *

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם : ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים :

ועהה

מירי גיצעלטר זאלן רוים ווערן די אום הענג פון מירי וואונונג זאלן אויך גשפאנט ווערן צו בוואונן זי ווערט אין דער היך אונ רויאר ווערן אונ' מיר אום קרייז אונ' מיר ברייט ווערט זיין אן אלר היכטשטי די פר זאמלונג פון די פר טריבני ווערן זיך פר זאמלן אונ' ווערן רומן אין מיר הערבריג אונ' דיא ארליגי גאטש ווערן ווידר קומן אונ' ווערן קומן קענן ציון אייט גיזאנג (חוק) דר שטארקי אונ' דר אעבטיגר גאט זאל פר אונזרי זויגן ארוועקן זיין גוט גיאונט אין יאר דער ארליזונג זאל ער אונז זעהן לאזן ער זאל אונז לעבן לאזן גרוש אונ' קליין אויז דר פרעודי האט זאל ער אונז אויז ליהן אויז דר הכט דר קינדר פון עשו אין שטיק ווערט קומן אויז דעם היכלס איין גרוש גשרייא אויז דר שטאט די עש הבן פר וויסט ווערט ער פר שטוראן גאט ווערט רוכד אום מיר זיין איין פיימדיגי אוואר דער גאט דר עש האט פר ברענט ווערט עש ווידר בויאן זייט דאך ביטן אירכט וועגן אונ' פארשט דען פרידן דר שטאט ירושלים :

יופי יופיע כעיר שחברה לה במסילה בית אל״ עולה שרידי גולה להגילה * אלהים יכוננה עד עולם סלה: נכספה גם כלתה נפשי אל יופי מכלוליה * מדי חדשה ושבתה להראות תמיד עליה * בעלות כעב קרואיה לשלש פעמי רגליה * לסבב ציון ולהקיף ולספור את מגדליה ברניות נוספין לה למשמר נוי זבוליה * יקראו לירושלים כסא ה׳ ונקוו אליה חכתי לה׳ אותותיו כימי עולם למשמש * על עשר נגעים עוד יחמיש * תהו ובהו בכרך גדול לשמש * ועליך ציון כבודו יראה בוקר ורמש * ה׳ לאור עולם יהיה שחר ואמש * לאור עולם לא יהיה לך עוד השמש: מאור משרתיו יזהיר כזוהר הרקיע להתחדש * הנותר בציון קדוש יאמר לו להתקדש * אדיר ה׳ ששם לא יעברנו טמא להרש * לא יוסיף לבא בו ערל וקדש * שרידים אשר ה׳ קורא יכנסו לפרדס * לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקודש : בראש חמשה הרים מקדש אל לכוננה * בית אלהים תחת זיו כבודו לגוננה ירחיבו אוהליה יריעות משכנותיה יטו לשכנה * עולה ומרחבת למעלה ונסבה ורחבה בעליונה * קבוצי גליות מקבצות ונחות בבית מלונה ופדויי ה׳

קומן אונ׳ זאלן ווערן גיזעהן צו אנטפאנגן דז אן גיזלט גאטס די שונהייט פון דען אויארן ירושלים דיא דא ווערן גירייכן ביז אן דען כסא הכבוד הרויך דז דיא אויאר אונ׳ דער פאלאסט ווערט זיין כמך זיין רעכט נאך אונ׳ דיא שטאט אויף אירן הויפן די פול קומליכי שונהייט פון ציון זאל ער דר צייכטן גלייך די שטאט די אין היאל איז דו זיא איר איין גיגעבן איז צו פרפרייאן די איבר גבליבני פון דיא פר טריבני אין דען טטעג דז דא אויך גיט נאך גאטס הויז צו גאט זאל זיא בפעסטיגן ביז אין דר איביקייט (כלם סלה) איין זיל איז בגערליך אונ׳ אויך גלוסטיג צו אירי היפשי פון קומליכי צירדט צו וויזן זיך טטעג אין אלי ניימי אמנט אונ׳ אלי שבת און אירי פר זאלטי ווערן אויף גין אז איין וואלקן דריי אמלט צו גין אין אירי דרייא רגלים צו גין רונד אום ציון אונ׳ צו אום רינגלן אונ׳ צו צילן אירי טערנר טלעמר ווערן אין איר גארט זיין צו בוואורונג אירי היפשי הערבריגן דז אן ווערט ירושלים הייסן גאטס שטול אונ׳ פעלקר ווערן זיך אין איר פר זאמלן (חכיתי) איך האף צו גאט די ער זייני צייכן פון איביגן צייטן ווידר ווערט אן גרייפן אויף דיא צעהן פלאג פון אגריפ ווערט ער נאך גלייך ברענגן אויף דיא אב געטרייא דיינרט פר ווישטונג אונ׳ לערקייט ווערט אונטר זיא רעגירן אונ׳ אויף דיך ציון ווערט זיין הערליכקייט גיזעהן ווערן אל אמרגנס אונ׳ אובנט גאט ווערט דיר זיין צום איביגן ליכט אין דר אמרגן שטונר אונ׳ ביים כנט די זון ווערט דיר ניאר זיין צום ליכט דיס טאגס (מאור) דז ליכט זיינר דינרט ווערט גליכלן אז דער גלאנץ דז היאלט דט דא ווערט בנייאט ווערן ווער דא איבר בלייבט אין ציון דען ווערט אן אין היילגן רופן דען ער ווערט הייליגן זיין דר שטרקי גאט ווערט זעלבשט דריבן זיין אונ׳ ווערט קיין אונרייננר אין טניין פאר צו בטרעטן אונ׳ ווערט ניאר טניין קומן קיין אום בשניטנר אונ׳ קיין אונהייליגר ניימרט די איבריגן די גאט ווערט פר זאמלן די ווערן איין גין אין דען לוסט גארטן קלייד אן דיין ליבליכי קלייד דר ירושלים דוא הייליגי שטאט (בראש) אן דר שפיץ פון די פינף הויכי בערג גאטס ב״ה צו בפעסטיגן צו בשינן אונטר דער גלאנץ זיינר הערליכקייט גאטס הויז

אירי

מגזע ישי שורש * וירד מים ערים : בימינו יופיע הדרו * יקים ה׳ את
דברו * עשה את הים :

טלאיו נהל כאומן מושיע וגואל * יקר זיוו ראו והכירו אל כלכלם רבש
מסלע החסם בצלו להצל * במקהלות ברכו אלהים ה׳ ממקור
ישראל : בגילה ברנה בשמחה רבה ואמרו כלם :

מי כמוך באלים ה׳ מי כמוכה נאדר בקודש נורא תהלות עושה פלא
מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה :

מפעל נוראותיו ספון מלגדלהו * עוצם פלאותיו אשר הפליא
למעניהו צמח קדושיו אני ולי מורשה לקלסהו זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארוממנהו : זה צורי ישענו פצו פה ואמרו :

ה׳ ימלוך לעולם ועד ונאמר כי פדה ה׳ את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו :

רכב על כרוב ברקים רב מלכי * שלח ממרום המשני ממים
המשיכי תמתי רעיתי פין קומי ולכי כי אמנם כי גואל אנכי :
ברוך אתה ה׳ גאל ישראל : (נ״א) מלך צור ישראל וגואלו

השכיבנו ה׳ אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוס עלינו סכת שלומך ·
ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו למען שמך : והגן בעדנו והסר מעלינו
אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו
כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתינו ובואנו
לחיים ולשלום מעתה ועד עולם ופרוס עלינו סכת שלומך

מתי אבוא ואראה פני אלהים להקבילה * נוי חומות מגיעות כסא
כבוד למעלה · חיל וארמון על משפטו והעיר על תלה * מכלל
יופי

טלאין דר הערפר אונ׳ דר ארלייזר הט גפירט זייני שאף אז איין דר הילר דז ווירדיקייט זייני גלאנץ הבן זיא געזעהן
אונ׳ ארקענט דיא הערליכקייט גאטש ער הט זיא געשפייזט מיט הוניג אויז דען פעלזן ער הט זיא דא בשיצט
דז זיא זיך זאלן קילן אין זיינם שאטן זיא הבן גאט געלובט איש פר זאמלונג גאט אויז דער אורשפרונג פון ישראל

מפעל דש ווערק זייני גרוזאמי זאכן איז פר בארגן ווער קאן אים פיל אב בארן דיא אמכט זייני וואונדר דש ער הט
וואונדרליך גיטאן אום זיינן ווילן איך בין איין שפראשונג אויז זייני הייליגן אונ׳ איר קומט עז צו ערבן איך צו
נירן אים דיזר איז איין גאט אונ׳ איך וויל בטינן אים ער איז דר גאט איינס פאטרט אונ׳ איך וויל ארהיבן אים

רכב ער איז גריטן אויף איינם פוגל איין קיניג האט גרוטי בליצן געבנט פון הימל ער הט איך אויז דען וואשר געלוגן ער
האט איך רעכט הרויז גצוגן ער שפראך איין פון קוואליכי פריינדן שטיט דאך אויף אונ׳ גים אויז דען גלות דען דז איז
אמר דז איך בין איין ארלייזר (ברוך) גלובט בישטו גאט דער דא האט דער לויט ישראל ׳ מתי ווען וואל איך איין

ים: סלעים הפך זדונים שבר ראשי תנינים הפליא בשהים * ערימות
מים נערמו תהומות בהם נלחמו בקרקע הים: פרורים בעוו
פורו ונד אחד נצבו כנד מי הים: צמד סוסים ורוכבים * עולים
ויורדים משלבים עד נבכי ים. קלעם בביזה מעוטרים * קשוטי
זהבים ותורים על שפת הים: רבה פלאיו לנוססה נגד אבותם עשה
בקרקע הים: שביליו נראו והליכותיו ולא נודעו עקבותיו אלה סבים:
תמונת גובר נדמה ה׳ איש מלחמה ירה בים: מפליא מקדם נוראות
עוד יראנו נפלאות ומטהו על הים. נדחים ידריך בנעלים והכהו
לשבעה נחלים את לשון הים חפשים ידריך שירים * נשארים
מאשור וממצרים ומאיי הים: מארצות יקבץ לגאלם לנטלם
לנשאם כימי עולם מצפון ומים: בחצרות אלהינו יצאו * מים חיים
וירפאו חצים על הים * רבים מושכים והולכים ומן המקדש מסבים
הולכים אל הים: יעלו על שפה עצי מאכל לתרופה קצירה עד ים
קצין עם יפרש מגוע

דיא זעלביג האט אויך טרוקן גימאכט דש וואסר (סלעים) די פעלזן פר קערט ער די אויגן וואסר צו ברעך דר מן די
הייפטר פון אלריס די דא זיין גיגליבן צו טראכן ער פר קערט דש וואסר צום טריקנים (עריאות) הויפן וואס ווארדן די
וואסר גיהויפט די אב גרונט טטרייטן זעלבשט מיט דעני אלריס אין בודם דש וואסרס (פרורים) די וואסר ווארדן דורך
גאטש מאכט צו ברעקלט אויף ברעקליך אויף איין הויפן זיינן ווארדן גיהויפט וואסרדש וואסר דש וואסרס לאד) דיא
פפערד אונ׳ די רייטרס ווארן אן מנכדר ביהעלט זיא גין אויף אונ׳ נידר גיטפרייטלט אונ׳ ביהעלט ביז אין טיפלס
דז וואסרס (קלעם) ער האט זי הרויז גטלידרט אויף דען בארטן דז וואסרס אום אילן דען רויב דז זי איינן וואר גיקריגט
אונ׳ גיצירט מיט גאלד אונ׳ זילבר פערליך דש ישראל כנאן זאלן (רבה) ער האט גיווערט זייני וואונדר צו ווערן פר היכט
ער טעט עט פר מירי עלטרן אברהם יצחק יעקב ער טפאלט דז וואסר (טבילין) זי זאכן זיין טטעג אונ׳ זייני גענג אונ׳
זיא ווארן ניט בקענט דיא טריט פון גאט אין דש וואסר (תמונת) דש גלייכנט פון איין טטרקן וואר ער גיגליכן גאט אין
איין העלד דז שטרייטט ער וואורף דיא אלריס אין דען וואסר (מפליא) דר דא הט פון פראטן וואונדרליך גיטאן גרויזאי
זאכן דר ווערט אונז נאך אוער לאזן זעהן וואונדרליכי זאכן אונ׳ זיין שטאב ווערט זיין איבר דען וואסר (נדחים) דיפר
שטויסני ישראל ווערט ער אכין דריין טרעטן מיט שוה אונ׳ ער ווערט שלאגן אויף זיבן בעך דען שטראם אונ׳ רעוואסר
פון דש וואסר פון אלריס (חפשים) מיט פרייהייט ווערט ער פריילן די איבר בלייבונג ישראל דז דא ווערט איבר בלייבן
פון אשור אונ׳ פון אלריס אונ׳ פון די אינזלן דש וואסרס (מארצות) פון אלי לענדר ווערט ער זי פר זאמלן אום צו ערלזין
זי צו טראגן זי צו דר היבן זי די גלייכי איביגי צייט פון נפון אונ׳ פון אורב (בחצרות) אין די היב אונזרס גאטש ווערן זיי
גין קאמן ליבגי וואסר אונ׳ זי ווערן זיין דר פון גיטונט דיא העלפט דיזי וואסרט זאלן פליסן נאך דען אזרח וואסר (רבים)
זי ווערן זיך פר גרעטרן אונ׳ פליסן אונ׳ גין אונ׳ אויז דען בית המקדש ווערן זיא קומן אונ׳ ווערן גין ביז אין דען וואסר
(יעלו) זיא ווערן קומן אויף דען בארטן שפייז הפטיגי בוים צו גנעזונג מירי לוויגן ווערן גין ביז אן דען וואסר (קצין)
איין הער איבר דש פאלק זאל גאט אב טיידן דר זאל זיין איין ווארלז אין דען שטאם (ישי אונ׳ זאל גהעלטיגן פון וואסר
צו וואסר (ביאיכו) שין אונזר טאגן זאל ער זיין ניראד ארלייכטן גאט זאל בפעשטיגן זיין ווארד דר דש ער האט בטאגן

בְּפַרְעֹה אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם ׃ הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוּת עוֹלָם הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף ׃ אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם ׃ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה ׃

מיוסד על פי א״ב ושם המחבר מנחם בר יעקב

אוֹדְךָ חַסְדּוֹ הִפְלָא * מַעֲשָׂיו וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצֻלָה * נוֹרָאוֹת עַל הַיָּם ׃ בִּקְהַל עַם אֲהַלְלָה * בְּמוֹשַׁב זְקֵנִים אֲגַדְּלָה * רוֹגַע הַיָּם ׃ גִּזְבַּר בִּנְטוֹת יָדוֹ * גָּאוּ גַלִּים נֶגְדוֹ * יִרְעַם הַיָּם ׃ דָּגוּל בִּכְבוֹדוֹ נִגְלָה * אָז נִקְרַע בַּחֲלְחָלָה * וַיַּעֲמוֹד הַיָּם ׃ הֱשִׁיבוֹ נֶאֱמָן בְּזַעֲפוֹ * גָּאוֹן גַּלֶּיךָ אֵיפוֹא * מַה לְּךָ הַיָּם ׃ וְשִׁבְטֵי יָהּ הָמְמוּ * שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמוּ * אֶל תּוֹךְ הַיָּם ׃ זָכוּ מְלוּכָה לְהַשְׁרִישׁוֹ * הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ * בִּמְצוּלוֹת יָם ׃ חָצָה לִגְזוּרִים וּמְלִים * דֶּרֶךְ לַעֲבוֹר גְּאוּלִים * מַעֲמַקֵּי יָם ׃ טוֹב בְּכֵן שִׁירָתוֹ * פָּתַח בְּאָז זְמִירָתוֹ * צָהֲלוּ מִיָּם ׃ יְשָׁרִים קִדְּמוּ רוֹנְנִים * אַחַר אֵילִים מְנַגְּנִים * מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם ׃ כְּבוֹלוֹס צְדָדִים הִקְפָּה * וּמִלְמַעְלָה כְּמִין כִּפָּה * יְכַסּוּ עַל יָם ׃ לְכָל אַפְסִים נִגְלוּ * אוֹתוֹתָיו כִּי גָדְלוּ * קַצְוֵי אֶרֶץ וָיָם ׃ מִי כָמוֹהוּ נֶהְדָּר * חָסִין בְּכֹחַ נֶאְדָּר * הַקּוֹרֵא לְמֵי הַיָּם ׃ נִהֵל יְדִידָיו בְּאַהַב * זְרוֹעוֹ מַחֲצֶבֶת רַהַב * הִיא הַמַּחֲרֶבֶת יָם

אודה איך וויל דעם הקב״ה דנקן דז ער האט איך וואונדרליך ביגנאדיגט זייני ווערק אונ׳ זייני וואונדר צייכן וואס ער טעט אין דר טיפנים דיא גרויזאמי זאכן דז ער טעט ביים דעם מער (בקהל) איך וויל פרייזן אין פר זאמלונג דש פאלקש אונ׳ אין זיין פלאץ דר אלטן וויל איך אכפרן דעם דער דז מער אכט איין טרוקן (גזבר) דר הייסט אמן משה דא ער נייגט זיין הנט שטאלצירטן די אינדן קיגן אים ער אכט רויטן דז מער (דגול) דר גיבענידרד גאט מרלייגט זיך איט זיין הערליקייט דא וואורט עז גישפאלטן איט דר טרעקנוס אונ׳ דז מער בליב שטין (השיבו) דר טרייאפטיגר משה ענטפערט אים אין זיין לארן אמו אידען דיא שטאלצקייט דייכר אינדן וואס איז דיר דען דוא מער דז דוא אוועק פליהשט (ושבטי) אונ׳ די גישלעכט גאטס ברואטן די הערן פון יהודה פר זמאלטן זיך זיא ווארדן די ערשטן אין דעם מער (זכה) דרום וואר ער זוכה צו מאכן ווארצלן אן אים די קיניגרייך וויל יהודה וואר צו זייכר הייליקייט אינטיפנס דז מער (חצה) ער טיילט פון אנכדר דש מער אום ווילן דער בשניטנן אונ׳ גיודטן אום צו זיין איין וועג דורך צו פארן דיא ארלויזטן אין די טיפנס דז מערש (טוב) דר גוט משה הוב דא איט אן זיין גיזאנג איט דז ווארט (אז) זי יובלטן אויז דען מער הרויש (ישרים) די רעכט פערטיגן ישראל פאדרטן זיך פאר אן צו זינגן אונ׳ דר נאך די אלאכים זינגן איט גידינקלו לובן דעם דר דא גאועלטיגט אן די שטאלצהייט דז מערש (כבולוס) אז מיינט פיגל גלאז הט ער די וואסר אן דר זייט אכין גליארן אונ׳ אובן וואר עז איין גיוועלב בידעקטן איבר דז מער (לכל) לון אלן ענדן דער וועלט ווארדן אנטפלעקט זייני צייכן דען זיא וואר גרוש אין ענד דר ערד אונ׳ דש מער (מי) וועה איז זייגש גלייכן ביטינט אין שטרקר איט קראפט ביטערקט דער דא רופט צו די וואסר דש מערש (נהל) ער פירט זייני גליבטי איט ליבשאפט זיין ארים האט אויש גיהאקט דיא האפערטיגן אלרים אונ׳

דיא

העיר ברית ישנים לשלם בנים גמולם ׳ ויוציא עמו בששון באברת נטלם זכר חסדו ואמונתו בירידות לנהלם באהבתו ובחמלתו גאלם ברוך אתה יי׳ * אוהב עמו ישראל :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם : וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי׳ אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו העושה לנו נסים ונקמה בפרעה

העיר ער דר װעקט דען פֿר בונד פֿון דען אבות דיא דא װאָלטן מיט גראָב צו בילאַן מיר קינדרן מירן זון אונ על נוך װויט זיין פֿאָלק מיט פֿרייד ער טרוג זי אויף זיינע פֿליגלן ער גידאַכט זיין גינאַד אונ׳ זיין אמרהייט צו פֿיך ויא מיט ליבליכקייט דורך זיינר ליבשאפֿט אונ׳ בארמהערציקייט האָט ער זיא פֿרלײַט גלויבט ביטטן גאָט דער דא הא ליב זיין פֿאָלק ישראל :

וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה: וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי וַיְהִי
קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה רַעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֶצֶם
אֶל עַצְמוֹ: וְרָאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה
וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמָעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם:
וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא אֶל הָרוּחַ הִנָּבֵא בֶן אָדָם וְאָמַרְתָּ
אֶל הָרוּחַ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת
בֹּאִי הָרוּחַ וּפְחִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וְיִחְיוּ: וְהִנַּבֵּאתִי
כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי וַתָּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיִּחְיוּ וַיַּעַמְדוּ עַל
רַגְלֵיהֶם חַיִל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן
אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה
אֹמְרִים יָבְשׁוּ עַצְמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה תִקְוָתֵנוּ נִגְזַרְנוּ
לָנוּ: לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתִי
אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל
אַדְמַת יִשְׂרָאֵל: וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּפִתְחִי אֶת
קִבְרוֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי:
וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וִחְיִיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל
אַדְמַתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי
נְאֻם יְהוָה: בקצת קהלות מסיימין כאן
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בֶן אָדָם קַח
לְךָ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
חֲבֵרָיו וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתוֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ
אֶפְרַיִם וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָיו: וְקָרַב אֹתָם אֶחָד
אֶל אֶחָד לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לַאֲחָדִים בְּיָדֶךָ:

ווען דר (אפטיר) ואגט דיא ברכות אונ'אן זאגט אן טבת ח"ה פסח ניט אויז (אקדש ישראל והזמנים) יקום פורקן וואי
טבירך פטרי יהללו הלב קדיש אונ'אן פורט אוסף (שאוכה ע טרה) גלייך דען ערשטן טאג פסח

מעריב ליל שביעי של פסח

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ: והקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים: בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים: בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר: וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא
לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
אוֹרִי וְיִשְׁעִי עַל הַיָּם נִגְלָה * בְּהֶחֱשִׁיכוּ לְצָרַי וְלִי הֵעִיר אֲפֵלָה * גָּדְלַת
מַעֲשָׂיו נִפְלָאִים וְנוֹרָאִים לְהַלְלָה וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת
הַלָּיְלָה * בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים *
אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ עַל כֵּן יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ: וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
וָעֶד כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:
הָעִיר

אורי הקב"ה דער דא איז איין הילף האט זיך דר ציגט בייא דעם ווער דא ער אכט פינשטר צו אייני ציידיגרן אונ'
איר האט ערהד צייכט דיא פינשטרנס דיא מכפרקייט ווינר וורק זיין וואונדרליך אונ'פורכטזם צו פריין
אונ'עס וואר איין פינשטר וואלקן צו דען אנדרים אונ'צו דיא ישראל צייכטט דר פייא גגלי נאכט גזובט ביסט גאט דער
הָעִיר דא וואבט פינשטר דיא פונבנטן:

יוצר לשבת חול המועד של פסח

ברח דודי אל ועד הזבול * ואם עלך שברנו בלי סבול הנה לקינו
בכל מיני חבול * ואתה יי משמח אבול * עליך נסביר להתיר
כבול * לגאלנו להתגדל מעל לגבול :

ברח דודי אל נשא מגבעות * ואם זרנו בפרוע פרעות * הנה השיגנו
צרות רבות ורעות * ואתה יי אל למושעות * עליך נשפוך
שיח שועות * לגאלנו ולעטרנו כובע ישועות :

בגלל אבות תושיע בנים · ותביא גאלה לבני בניהם · ברוך אתה יי גאל ישראל :

אין פֿורט פֿאונכה עטרה ישאח אתה גלייך שבת חול המועד פֿון סוכות הלל הלן גנן קדיש דר נאך זגט אנטיר הטיריש ערשטן גפֿינדן פֿון הספֿר אונ' היבט אויז לייאה ספֿרי תורות אונ' לייאנט אין דיא ערשטי אין (כי תשא ראה אתה פֿואר אלן) ערשטן פֿינדן אין שבת ח"ה פֿון סוכות אונ' אין דען אנדרן ספֿר לייאנט אן פֿאר דען אפֿטיר והקרבתם

ברח אליא איין פֿריינד הקב"ה צו דעם בית המקדש דיין ביטעדיגונג צו דיינר הרבריג אונ' אונ' איר טון הבן דיין יסך גוט אעלן ליידן אונ' עז איז צו ברעכן דאך זיך אן דש איר זיין וואורן גישלאגן מיט אלר לייא פֿר דערבכם אונ' דו ביסט גאט דר דא דר פֿרייאט אין טרוישטיגן דרום אויף דיך (נסביר) טון איר האפֿן דז דו ערשט לידיגן (ככול אונזר קעטן דא מיט איר זיין גיבונדן אים גלות צו דר ליין אונש אונ' צו פֿבפֿרן דיין שכינה אויף אונזרם גבול

ברח אליא איין פֿריינד צו דעם בית המקדש דו דא איז וואורן דר היכל איבר אלי בערג אונ' אונ' איר טון הבן איש אוט אליקייט גבראכן (פֿרעות ברעכם אין דיינר תורה אך זיך אן דאש אונז הבן גרייכט אים גלות צרות רבות אונ' דו ביסט גאט דר דא העלפֿט דען גנצן עולם דרום אויף דיר פֿר גיסן איר דז גיטרייא אונזר תפֿילה צו דער ליין אונש (ולעטרנו) אונ' צו קריגן אונש מיט דער היילך :

והקרבתם אשה עולה ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני
שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל
תעשו : עשרון עשרון תעשה לכבש האחד
לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר
עליכם : מלבד עלת הבקר אשר לעלת
התמיד תעשו את אלה : כאלה תעשו ליום
שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על
עלת התמיד יעשה ונסכו : וביום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו :

הפטרה ביחזקאל סימן ל"ז

כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית
ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן
אדם : כצאן קדשים כצאן ירושלים במועדיה
כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם
וידעו כי אני יהוה: בקצת קהלות מתחילין כאן
היתה עלי יד יהוה ויוציאני ברוח יהוה
ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה
עצמות : והעבירני עליהם סביב סביב והנה
רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד
ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה
ואמר אדני אתה ידעת : ויאמר אלי הנבא על
העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות
היבשות שמעו דבר יהוה : כה אמר אדני יהוה
לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח
וחייתם : ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם
בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח
וחייתם

וְנַפְשִׁי תְאֵבָה אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי לְאֵין קִצְבָה: כֶּרֶם נְעִים וְנַחֲלָה חֲשׁוּבָה כַּרְמִי בְּזִוּוּ וְשִׁמּוּנֵי חֲרֵבָה הַיּוֹשֶׁבֶת רְבוּצָה וְיֶשַׁע מְקַוֶּה בְּרַח יֶשַׁע הַפֶּלֶא דָּגוּל מֵרְבָבָה דוֹדִי צוּר נֶעֱרָץ בְּאַלְפֵי רְבָבָה וְדָמֵה לְךָ חֵי כְּעַל מֵי תְהוֹם רַבָּה קְרוֹשִׁים שִׁבְחוּךָ שִׁירָה עֲרֵבָה בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה:

חזן סק האחבר טאעון עורת אבותינו ווערטטו גפינדן אין יוצר פון ערשטן טאג פסח:

בְּרַח דוֹדִי אֶל שֶׁאֲנַן נָוֶה, וְאִם הֶלְאֵינוּ דֶרֶךְ הָעִוֶּה, הִנֵּה לָקִינוּ בְּכָל מַרְוֶה וְאַתָּה יְיָ מָעוֹז וּמִקְוֶה עָלֶיךָ כָּל הַיּוֹם נְקַוֶּה, לְגָאֳלֵנוּ וּלְשִׁירָתֵנוּ כְּגַן רָוֶה:

בְּרַח דוֹדִי אֶל מְקוֹם מִקְדָּשֵׁנוּ, וְאִם עֲוֹנוֹת עָבְרוּ רֹאשֵׁנוּ הִנֵּה בָאָה בַבַּרְזֶל נַפְשֵׁנוּ, וְאַתָּה יְיָ גֹּאֲלֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ, עָלֶיךָ נִשְׁפּוֹךְ שִׂיחַ רַחֲשֵׁנוּ לְגָאֳלֵנוּ מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ לְהַחְפִּישֵׁנוּ:

בְּרַח דוֹדִי אֶל עִיר צִדְקֵנוּ * וְאִם לֹא שָׁמַעְנוּ לְקוֹל מַצְדִּיקֵנוּ * הִנֵּה אֲכָלוּנוּ בְּכָל פֶּה מְרִיקֵנוּ * וְאַתָּה יְיָ שׁוֹפְטֵנוּ מְחוֹקְקֵנוּ * עָלֶיךָ נַשְׁלִיךְ יְהַב חֶלְקֵנוּ * לְגָאֳלֵנוּ בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה לְהַחֲזִיקֵנוּ:

בְּרַח

בערן צו הקב"ה (אני חומה) איך בין שטרק אין אייכם גלייבן או איין מויאר אונ' אייני תלמידי חכמים די הבן נוקיין קלבה כיט איאז זיא זיך בהעטטן מן הקב"ה (כרם) ישראל הייסן דר איין גארטן פון הקב"ה אונ' זיין נחלה (כרמי) איין גארטן זייא המבן בירויבט אונ' הבן מין אחריב גמאכט ספריכט הקב"ה (היושבת) ישראל דיא דא זיצן אונ' האופרן איבר מכנדר אונ' המבן צו דר היילף פון הטם יתברך (ברח) פליא אויש דעם גלות אונ' ברענג די וואונדרליכי היילף הקב"ה דער דא איז גיבאכירט מיט פיל טויזנט מלאכים (דודי) איין פריינט הקב"ה דער בשעפר דער דא איז גשטרקט מיט פיל טויזנט מלאכים (ודמה לך) אונ' זייא גלייך דוא לעבדיגר גאט או דא דוא האסט ניטין גטאן ביים ים וואסר דאס ים דען לובטן דיך דיא הייליגן ישראל מיט זיין גזאנג מיט לוב אונ' גרוסר פרייד:

בְּרַח פליא איין פריינד צו דעם בית המקדש דו דא מאר דייני שטילי וואונונג אונ' אוב איר טון (הלאינו) הבן גמאכט דיך מיט אונזר קרומי וועג זיך מן דו איר זיין גשלאגן אין גלות מיט אלי מיא טג דאך בישטו גאט אונזר שטרקי האפנונג אויף דיך זיין איר אלי טג האפן דו דו זאלשט דר לייזן אונ' ערטיגן אונז מיט ברכות אז איין גארטן דר גיוועט מיט רעגן: בְּרַח פליא איין פריינד הקב"ה פון היכן צו די שטאט אונזר בית המקדש אונ' אוב איר טון האבן פיל זינד דו זי אונז איבר דען הויבט גין דאך זיך מן דו מין פייון מיז קואן אונזר לייב אין גלות אונ' דו בישט יוא גאט אונזר דר לייזר אונ' אונזר היילינר אויף דיך פר גיסן איר די ריד (רחשינו) אונזר תפלה דו זאלשט דר לייזן אונז פון וואונונג דייני הייליקייט (להחפישנו) דו זאלשט פריי מכן אונז: בְּרַח פליא איין פריינד הקב"ה צו די שטאט אונזר גרעכטיקייט אונ' אוב איר טון ניט האבן געלן הערן צו די ריד די נביאים די אונז מאלטן ווייזן אין רעכטן ווג זיך מן די מזיקות די דא הבן צו מאלן אונז אין אלי איינקל אונ' דו בישט גאט אונזר ריכטר דר אונז הט געבן אונזר גיזעץ אויף דיר ווערפן איר (יהב) אונזר טט דו דו זאלשט דר לייזן אונ' שטרקן אונש זיכרליך:

חֲמוּדָה מִזָּהָב טוֹב * וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב: לָאֵל אֲקַוֶּה לְסַעֲרִי: קְרוֹשׁ שׁי פּוֹרִי וּכְבוֹרִי * אֲנִי לְדוֹדִי: מְפֻזֶּרֶת מִקָּצֶה לְקָצֶה * חֲנוּן סְגוּרֶיהָ הַיְצֵא * לְכָה דוֹדִי נֵצֵא: נַהֵל מְעֻטֵּי עַמִּים * זְרַח אוֹרְךָ לַעֲמוּמִים * נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים שׁוֹשׁ מְסִבָּה לְהָאֲרִיחַ * קוֹל קוֹרֵא לְהַצְרִיחַ * הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ: עַמְּךָ בְּוַעַר לְהַאֲהִילִי * וְלָבוֹא בְּשִׂמְחַת גִּילִי * מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי: פְּנוֹת דַּרְכְּךָ בְּבוֹאֲךָ * אֶל מְכוֹנְךָ וּמִקְרָאֲךָ אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ: צֵאת מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי * מְבִין מַעֲבִידֵי בְּקוֹשִׁי * שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי: קְוּוֹת מוֹעֵד עִתְּכֶם * צִיּוֹן עֲלוֹת קְרִיַתְכֶם הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: רוֹאֵי מוֹפְתֵי הַגְּאֻלָּה * אוֹמְרֵי יַעֲנוּ בְּמִלָּה מִי זֹאת עוֹלָה: קהל וחזן שׁוֹכְנֵי בְּגֵיא גָלוּתָם מַהֵר מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתָם שִׂימֵנִי כַּחוֹתָם: תּוֹקֶף עֹז אֲהָבִים נַגֵּן שִׁירִים עֲרֵבִים כְּבַעַל מַיִם רַבִּים:

חזן חתום שם המחבר שמעון בר יצחק

מַיִם רַבִּים שַׂמְתָּ נְתִיבָה, אָחוֹת מָשַׁכְתָּ לָךְ בְּאַהֲבָה אִם עֻנֵּתִי ונפשי

אונ׳ זיין זיסיגר ווערט גוט גאלד (וחכך כיין הטוב) אונ׳ דייני גואן פון תלמידי חכמים כלומר איר תורה די זי רידן די איז איין גוטר ויין זאל (לאל) צו גאט איך וויל האפן (לסעדי) דז ער זאל אונטר לענן איך ער איז איין היילגר אונ׳ איין דער ליבר אונ׳ איין עהר (אני לדודי) אויך בין איך צו איינם פריינד צו האלטן די תורת משה אונ׳ קיין אנדר פאלק (מפזרת) ישראל די דא זיין פר שפרייט פון איין עקד דר וועלט ביז צום אנדרן עקד דר בראיגר גאט אך זי אויז גין אויז בטלישונג דז גלות (לכה דודי כלא) גיא דאך איין פריינד הקב״ה לאז אונש אויז גין פון דען גלות (נהל) פיר ישראל די דא זיין די פירדרשטן פון אלן פעלקר (זרח) לאז שיינן דיין ליכט (לעמומים) צו די פינשטרן אין גלות (נשכימה לכרמים) דען וועלן מיר זיך פריאן אין די בתי אדרשות וואו די תלמידי חכמים זיצן לייאן אים ווייגארטן (שוש) מיט פרייד זעלן זיא (להאריח) צו דר סעודה די דו ווערשט מאכן צו דען צדיקים היכטן נאך אונ׳ שרייא אויז דש שטים פון דאטן ברוט פון דר גאולה (הדודאים נתנו ריח) דען ווערן פיאליך געבן איין גוטן געשמאק כלומר דען ווערן ישראל הבן איין גוטן שם (עמך דיין פאלק דו זאלשט בשטעדיגן אין דעם גלעלט דז בית המקדש אונ׳ דא הין צו קואן מיט גרוטר פרייד (מי יתנך כאח לי) דען ווערן מיר זאגן ווער הט געבן דיך צו מיר אז איין ברודר (פנות) רוים אויז דען וועג צו דיינם קואן צו דעם בית המקדש דו דו האשט אן געבריים צו דיינר רואונג אונ׳ צו די זעלביגן די דא זיין הין גרופן (אנהגך אביאך) דא הין וויל איך פירן דיך אונ׳ ברענגן דיך (צאת) מאך אויז גין אויז בטלישונג דש גלות איין ליב פון לויטן די זעלביגן די איך האבט אכן דינן (שמאלו תחת לראשי) דארטן איז זיין לינקי הנט אונטר איין הייפט (קוות) ווייט האפן די לייט פון דר גאולה דז איר ווערט אויף גין קענן ציון דיא שטאט מייערט ביטעדיגונג (השבעתי אתכם) דארויף טוא איך בשווערן אייך דז איר ניט זעלט אויז גין אי איך אטיח שיק (רואי) ווען דיא אואות ווערן זעהן דיא ניסים פון דער גאולה דא ווערן זיא רידן (מי זאת עולה) ווער איז דש פאלק דש אזו אויף גיט (שוכני) צו ישראל דיא דא וואון אין דעם טיפן גלות טייל דיא גאולה דא ווערן זיא רידן דו פון דיר זיא הבן מיר לוב (שמיני כחותם) אונ׳ טוא איך בהעפטן אן דיר או איין חותם דז איינר בייא אים אן לייט טראגט (תוקף) דר ווען דיא ערשטי שטרקי ליבשאפט אונ׳ דר ליז אונש אויז דעם גלות דען וועלן איר זינגן זיסי געזאנג אז איר האבן געזונגן ביים (אים רבים) איינט דש ים דא אינן זיין פיל וואשר

מים רבים דש ים האשטו דא אינן גיאמכט איין שטעג (אחות) דיין שוועסטר דיא כנסת ישראל דוא האשט דורך גילוגן מיט ליבשאפט (אם) אוב איך טון ווער גיפייניגט אים גלות דענוך גלויבט איין הערץ

מיוסד ע"פ א"ב בראשי חרוזות ובראשי חרוזות שניות חתום שמעון בר יצחק חזק ואמץ אמן

אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה הֶרְאִיתַנִי שָׁמְעָה אָזְנִי וְהֵבַנְתִּנִי לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי
בְּבוֹאֵךְ לְהָרִיץ רְאֵבִי מֶלֶל פַּצְתָּה לְהֵטִיבִי שׁוּבִי שׁוּבִי : גֵּיא
חִזָּיוֹן תְּחוּמַיִךְ עֲלוֹתֵךְ לְהַגִּישׁ שְׁלָמַיִךְ מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ : רַגְלַיִךְ יַזְהִירוּ
כְּזוֹהַר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטוֹהַר שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר : הֲדַר כִּיהוּן אֲפוּדַיִךְ
נוֹעַם מַלְכוּת כְּבוּדַיִךְ שְׁנֵי שָׁדַיִךְ : וְנַחַת שֻׁלְחָן דָּשֵׁן בְּנוֹכַח מְנוֹרָה
לְרַשֵּׁן צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן : זְבוּל קוֹרֶשׁ הִלּוּלַיִךְ רֶפֶד יוֹפִי מִכְלוּלַיִךְ
רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ : חַיִל לִמְאוֹד עָצַמְתְּ בְּרִבֵּי תוֹרוֹת נִתְחַכַּמְתְּ מַה יָּפִית
וּמַה נָּעַמְתְּ : טַכְסִיס נוֹי תְּהִלָּתֵךְ יִתְאַוּוּ לְאֻמִּים לִרְאוֹתֵךְ זֹאת קוֹמָתֵךְ
יְדוּעַיִךְ נְטוּעִים כְּמַסְמֵר : צְנוּעִים בְּכָל מִשְׁמָר אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר
כְּתוֹרָה בְּשֵׂכֶל טוֹב חמורה

אלה די ניסים פֿון יציאת מצרים אונ' דר גלייכן אנדרי זאכן דוא האשטו גוויזן וואש איך ניט גזעהן האב זוא האב איך עש גהערט אונ' דוא האשט זיא אכן פריבן איך (לא ידעתי נפשי שמתני) אבר איך האב איך אלי צייט אן גישטעלט אז וויא איין לייב ניקט פֿון אלי ניסים אונ' טובות די איר. גאט יתברך גטאן האט אונ' האב גדינט עבודת אליליים (בבואך) דא דו קואמשט (להריץ) צו דר פֿרייאן (ראבי) איין טרויאר דא איך אלט דט עגל (פלתה) דא האשטו גירעט פֿון וועגן איינר טובה (שובי שובי) אידר קער אידר קער צו איר אונ' טוא תשובה (גיא) ווען דו ביסט אויף גנגן צום רגל קיין ירושלים דו דא ווערט גהייסן דר טאל דר חזיונות דען די אייכטן נבואות וארן דרויף גזאגט אז דוא מרויף גינגשט דייני פריד אופפר צו גנעהבן (מה יפו פעמיך) ווי שין וארן דען דייני טריט (רגליך) די סנהדרין די דא וואָרן ישראל וויא זיך הלטן אז דו בכיר אין איין שחאה ווייט דעם פֿאָק וואו זיא זיך הין הלטן זאלן די לייבט אין עולם אז איין ליכט אונ' אז גישטאלט די זויטרקייט דט הימל (טרויך אגן הסהר) דיא סנהדרין זאסן איטן אין עולם אז איין נאבל אין איטן אין אענטן אונ' אירטיט דא ווא דרויף לערנטן אבר אז איין הלבי לבנה (הדר) די שונהייט פֿון אהרן הכהן דר דא טעט די עבודה אין אפודאך די ויסקייט פֿון אטה רבינו דר אלץ ישראל דיא וואָרן דייני לירר (שני שדיך) די האטן ישראל גיזייגט איט תורה אז איין פרויא איר קינדר איט איר בריסט (ונחת) אונ' דר פֿייסטי טיש טונ דר גלאנצטי אך די אנורה דיאן אלי טאג נאם דר פֿון די פֿט פֿון דיא לופן די שטונדן אין בית המקדש רז דא איז די שונהייט פֿון ישראל גלייך אז דא איז איין שונהייט אם אענטן (צוארך כאגדל השן) איין גלייכר הלז אונ' איין גלאטר העלפֿנ בייכן טארן (וזבול) די הייליג הערברג דט בית המקדש איז דיין לוב דט איז (רפד) דיין צירונג אונ' דיין היפשי קרון (ראשך עליך) דיא דוא טראגשט אויף דיין קאפף (חיל) פֿיל גוט דוא העטשט גישטרקט כלוואר פֿיל תורה האשטו גלערנט דו האשט גקליגט אין (תורה שבכתב אונ' תורה שבעל פה) (מה יפית ומה נעמת) וויא היפש אונ' ליאליך ביזטו (טכסים) דייני שיכי הנהגה אונ' דיין לוב (יתאוו דיא גלושטן די פֿעלקר צו זעהן (זאת קומתך) דא דו הויך אונ' אויף גריכט שטונשט דא (חנניה מישאל ועזריה) זיך ניט אזלן בוקן צו נבוכדנצר ע"א אונ' ער ווארף זיא אין קאלך אובן דא הקב"ה זיא אצל ווער דא קאאן אלי פֿעלקר צו זעהן (ידועיך) דיא ריר פֿון דיא תלמידי חכמים דיא דא וואָרן דערקענט אונטר די גאייני לייט די זייגליך צו איינר פֿלאנצונג די (פרה ורבה) איז אזו פֿיל איז צו לערנן אויס אירי ריד אונ' ווערן ניט פֿר רוקט אז איין נאגל דער גאר פֿעסט שטעקט ווי זיין הייאליך אונ' היטן זיך פֿר עבירות (אמרתי אעלה בתמר) איך ווייל ווערן גלובט אונטר דיא צדיקים די דא האבן איין הערץ צו הקב"ה אונ' צו זייני מצות אז דר טייטל בוים דר האט נאר איין הערץ דאט איז דאש אייך דו אין טיטליכם האלץ אין דר איטן דז האט דר בוים נאר אין דיקן ביז הויף אונ' אין לאנגן קיינש אונ' אנדרי בוים האבן אין דר איטן פֿון דיא לאייגן אויך דאס אייני דרום וואָרן דיא צדיקים גיגליכן צום טייטל בוים (כתורה) ויא זיין גקרינט איט אירם גוטן שכל אונ'

עיניו נגרו יישירו חוזים * יה החכם הרזים * בחור נעים כארזים * זך
עושה חזיזים ׃

לחיו רקח מגדלות בשמים * כביר משיב טעמים * יושר אמריו
נעימים הגיוניו בין מחכמים ׃

ידיו צדק ומשפט מופלאים * לגלילי תרשיש ממלאים * חילי
צבאיו נוראים חתים ומפניו יראים ׃

שוקיו קומת עמודי שש * יסוד עולם להתאשש * בשביעי
למעלה משש * יפה כסאו לישש ׃

חכו רבי תורות וחקים * יחודו בתבל ובשחקים ׃ אדירי
חשמלי ברקים ׃ עוצם קרשתו מפיקים ׃

אנה ברוך ומבורך שמו ׃ דורשים אראלי מרומו ׃ וזה אלוה
קורא נואמו ׃ אומר קדוש בשלשמו ׃

קהל וחזן דודי נותן לעמו עוז ׃ מפימו יתברך במעוז ׃ אני אחזק
תהלה ועוז נועם לשם מגדל עוז ׃

והחיות ישוררו וכרובים יפארו ושרפים ירונו ואראלים יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב
לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו

(לאל ברוך) ווערטש גפינדן אין יוצר פון ערשטן טאג פסח ביז (אין אלהים וולתך) אלה

שטיט אלז ית בזות ער איז גשטערקט אער אז די לעבן רידן קענן ׃ עיניו זייני אויגן די זעהן אוב די הרלר פון ד
לייטן זיך רעכט פערטיגן קיגן אים גאט דער קליגט (הרזים) אלי הייאליך קייט ער איז אויז דר וועלט אוני היפט אז
איין טענן בוים ׃ זך) דער ליטרר גאט האט בשאפן (חזיזים) די וואלקן (לחיו) זיין קין באקן די הבנבייא (את תורה)
געמאכט מיטל געווערץ פון די תורה ער ענטפרט פיל גוטי טעאים זיין רעכט פערדיגי ריד זיין זיס (הגיוניו) זייני זאג
דיא מאכן פרשטענדיג די תלמידים חכמים ׃ ידיו די לוחות דיא ער האט גשריבן מיט זייני הענד דיא וואָרן מיטל
גרעכטי אוני וואנדרליכי משפטים אזו חשוב אז דיא גילדני רינג דיא דא זיין איין גועלט מיט יאכלינג זיין פארכלואי
היער די אלטכים (חתים) די ליטרן אוני מגשטן פר אים (שוקיו) זיין שענקל דש זיין די הוכי אוראיל שטייכן זיילן אים
בית המקדש די וואָרן דיא שטרקן גרונד פון דעם עולם אים זיבנטן היאל איבר דעם זעקסטן ער האט זיין טינגאלטן
שטול חכו) איט זיינם גומן הט ער גירעט פיל תורה אוני חוקים זיין איינקייט אז אין דער וועלט אוני איז אין היאל
דיא שטארקי אלאכים אוני דיא בלין ׃ זיא אויט ליהן דיא שטארקי זייער היילקייט (אנה) וואו איז הקב״ה דער דא איז
גילובט אוני זיין נאמן אזו פארטן אים דיא אלאכים אין היאל אוני איינר לוג אנדרן זיא רופן איט אירי ריד אוני זאגן
דרייא מאל קדוש (דודי) איין פריינד הקב״ה דער דא האט געבן דיא תורה לו זיינם פאלק פון איר אונד ער ווערט
גלובט איט זטרק (אני) איך בין איך שטרקן לו לובן גאט איט זיינר שטרק אך זיסי לוב לו הקב״ה דער דא איז איין
שטרקר טארן לו די דאזיגן דיא דא האבן לו דיינר היילך סלה

בעוז ותפארת נפת חכך עוקרת * גן נעול זורעת חסר וקוצרת
שלחיך קבוצי סלסול מגברת נרד וכרכום בשומך באפי קטורת
מעין גנים תעורה דורשת וגומרת עורי צפון ובואי להעלות תמורת
באתי לגני ראות גלת הכותרת אני ישנה הלב ער במשמרת פשטתי
אדר כתונת מושזרת דודי מושיע פליטה הנשארת קמתי נצוח
קרשתו מספרת פתחתי סנוב תהלתו מזמרת מצאני לישעו מקוה
מסברת השבעתי המון מלאכי השרת מה דודך שאלוני תמיד
מחטבת ומאמרת נערץ ונשגב תכן שחקים בזרת הנערץ בשלוש
קדשה המאשרת :

דר נאך זאגט מן דש (הכל יודוך) ביז ער מלא כל הארץ כבודו (…ון המחבר שמעון בר יצחק)

דורי שליט בכל מפעל הכל למענהו פעל מרבבה דגול ומועל
קדוש במטה ובמעל :

ראשו עטור פז כתר טהור צופה כל סתר ומאזין לקול עתר נערץ
בשפת יתר : עיניו

…ך דיין ארים (לבבתני) דו הרצליך ווען דו דענקשט די ווירדיקייט (חוסן) איינה שטרק (אה) וויא שין ביסט
קוסטיק) איט דיין לירונג דר תורה אונ' שונהייט דיין אעטיק טובים (נופת) דיין זיסי צפוליק די רייטן אויט די
ערג (גן) ישראל די זיין גלייך אז איין גשלאסנר גארטן דרום זי זיך בשליסן פאר עדיות מיר צדקה דיא זי געבן איז
ליך אז איינר דער דא תבואה זעהט אונ' דער נאך פיל אין שנייט (שלחיך) דיינה חזנים זאלן זיסי זינג (נרד, א
נגליך (וכרכום) אונ' זפרן הבן איין גוטן גשמאק אז איז דש גשמאק דיינש קטורת אין איינה נאז צעבר (מעין)
ו איין קוועל ברונן פון גארטן דער איז לויטר אונ' קלאר איר צו אז פלט איאר צו וואש נייאש אין דר תורה דיא
לערנן אונ' דרשן (עורי) דר ווער די גאלה די דא איז (צפון) פר בארגן אונ' קום צום בית המקדש) צו זעהן דיא
וויילדיגי קרון (אני ישנה) או שפריכט ישראל איך בין אנטשלאפן אים גלות אבר איין הרץ דאש איינט אבר הקב"ה
ר וואכט אונ' ווארט אין דר היטונג צו בהיטן איך (פשטתי) איך הב אויש גיצוגן דיא ווירדיקלייד דער כהנים
(מושזרת) די דא ווארן צייכן גלווערכט (דודי) איין פריינט דער היצלט דר אנטריטונג די דא איז איבר גבליבן פון
ורסל (קמתי) איך שטיא אויף צו דר צינן זיין איבר זיגונג אונ' הייליקייט (פתחתי) איך הב אן גהובן צו טאן תשובה
אונ' צו דר ציצן זיין שטארקי לוב (אמוני) וויא וואול איינה עבירות הבן גפונן איך דש איך בין קוואן פון דש גלות
ך האנ' איך צו זיין הילף (השבעתי) איך בשוויר די ברואונג אלאכים די דא דינן הקב"ה דש זי אירואלן עדות
גן פר הקב"ה (מה דודך) ווען איך בריהם אונ' לוב הקב"ה צווישן די אומות העולם דא פרעגן אידיא אומות
אש איז דיין פריינט (מחטבת) דש דו איק אז לייט ליבשט דא ענפרן איר אין ווידר ער איז שטארק אונ' הויך ער
איט ברייט די היאל (בזרת) איט זיינם קליינן פינגר אונ' ווערט גשטארקט פון די אלאכים איט דרייא קדושות :
דורי איין פריינד הקב"ה דר גוועלטיגט אז זייני ווערק דען אזו הוט ער בשאפן זיין צהר ווילן פון פיל צעהן
טויזנט אלאכים ער ווערט גלובט אונ' באנירט ער ווערט גהייליגט פון אונטן אונ' אובן (ראשו) זיין הייפט
וגקריינט איט איינר קרון פון גינג גאלד ער איז ריין אונ' זיכט אלי פר בערקניש (ומאזין) ער פר נעאט דיא
שטים

שכינתו נכללה מציון יפעתו שתת אבן שתיתו הנה מטתו : שלמים
ועולות לקרב סדר בוקר וערב שת כהני להתקרב כלם אחזי חרב :
תוכן ארון מכלולו * לוחות מונחות בצילו תבנית כרובים להאהילו
אפריון עשה לו חזן תעודה נתונה בחוסף המון עם בהתאסף תיאר
ספרה בכוסף עמודיו עשה כסף :

חתם שב המחבר משלם

חזן צאינה וראינה * קהל וחזן שור בעטרה המעטרת :
חזן הנך יפה * קהל וחזן מור ולבונה מקטרת :
חזן שניך * * קהל וחזן ערכי טעמי מסורת
חזן כחוט השני * קהל וחזן ותק שפתותיך מדברת :
חזן כמגדל דויד נושקי הגבורים נאזרת : קהל שני שדיך במלכות
וכהנה מוכתרת * עד שיפוח רגש המורדה
עוברת * כלך יפה יפיפית להיות גברת אתי מלבנון כלה צערי
טוטפת מקשרת לבבתני חוסן יקרי מזכרת מה יפו קשוטיך
בעוז

(שתת' ער האט גיגרונד פֿעסט אויף דען אבן שתיה (הנה אתתו) זיין בעט דש בית המקדש (שלאים) לו גנעהן
פֿריד אונפֿר אונ' ברנד אונפֿר אונ דען סדר פֿון קרבנות דז אן הט אקריב גאוין דז אמרגנט אונ' אובנט דש לו הט
ער איין כהנים אלן גנעהן (כלם אחוזי חרב) זי וארן איט די קרבנות (אגין) אויף זי אז די גבורים די דא זיין בגריפן
איט שווערדר (תוכן) דש עכין פֿון דען ארון הקודש (אלגלו) אונ' זייני ליבונגדש וארן די לוחות די דא וואמן
ליגן אין זיין שאטן אז לאייט פֿיגל וארן איבר דען ארון די אלטן איין גלעלט דריבר איט איר פֿליגל (אפריון עשה לו
אז איין חופה אלט ער לום ארון איט די פֿליגל פֿון די פֿיגל (תעודה) די תורה די איז וארן געבן (בחוסף) אונפֿבאר
דא זיך זאלן די ברוואונג דש פֿאלק ישראל (תואר) ער האט דר לייבט אין ספֿר איט לוטט (עאודיו עשה כסף) זיינה
זיילן רופֿן דר תורה ער לייטרט אז איין זילבר (צאינה וראינה) גיט אויז אונ' זיכט די קרון די ישראל האט גקרינט
לו הקב"ה (הנך יפה) כון דו ליבשטין כנסת ישראל די דא טוט דעאפֿפֿן אים בית המקדש פֿיזן אונ' ווארריך
(שנייך) דיינה לין די דא אן ריכטן גוטי (טעאי תורה) אויף גשפרייט די זיך אשנה זיין אין דר תורה (כחוט השני)
דיינה לעפֿלן זיין אז איין רוטר פֿאדם ווען די רידן אין דר תורה (כמגדל דוד) אז דר טורן פֿון דוד איז גאר שטארק
אזו זיין די סנהדרין די שטרקייט פֿון ישראל די זיין אן גיגרט איט תורה איין גיבור איט כלי זיין (שני שדיך) אשה
ואהרן די ישראל דר נערטן אז איין פֿרויא איר קינד איט לייבבריסט די וארן גגרינט איט כתר אלכות דש ואר
אשה אונ' אהרן הכהן איט כתר כהונה (עד) ביז דא ווארהייט דר טאג אונ' די פֿלוגן די שאטן כלואר דז איר ויכדיגן
דא פֿלוגן די אלות די דא זיין (אגין) אויף דען אענטשן אז איין שאטן (כלך) דאך זייט איר אל לו אאל היפֿש פֿון אלי
גיברעך לו שטרקן זיך אין דר אלוכה (אתי) איט איר דו ווערשט אידר קואן אויז דעם וואלד דש גלות בוכות דש
דו קנישטשט דיתא יון

אויך

הסלע: עוילים הוצעו חללים יציאי עקרבי אמללים עומדים לזנב נחשלים אחוזו לנו שועלים: פרש ענן להאהילי מגיה בליל דהלי * פנוקים שליש האכילי רודילי: פעלת שכר קפוח טפלתי כנאר נפוח פלצתי בשאת וספוח עד שיפוח צפיתי עוצב ביותי קרח קמקרבי צגתי לבקש אוהבי על משכבי: ציר עלות בתתנה בקש כפור למי מנה צעוק וחלות אנא אקומה נא: קשרו לוים קשורים ופי תמים ואורים קומם להכות בוערים מצאוני השומרים: קבל מרום תפלתי מחל פשע חטאתי קרבתו שת בערתי כמעט שעברתי ׳ ראו בחרתי בכם צל תנחצו יציאתכם האות בציה עתותיכם * השבעתי אתכם: רמה קרן סגלה ממדבר יצאה נרגלה רוזנים נוסדו למלה מי זאת עולה: שכן בארם שכינתו

אוואה נעאן לו הלטן זיין תורה אבר נוא אז הקב"ה ישראל כלואר גינידט הוט אקבל לו זיין די תורה זאגט ער דר דין איו ניט דש ער זי וועק פון איק זאל טטוסן אז וען איינר (אמכם) איז איין בתולה זוא אוז ער זי נעאן אונ׳ טאר איר ניט גט געבן ווען שון זי טוט איק לו להכעיס אלס זי וויל (אוילים) דיכרין דש פאלק עאלק (הולעו) דיא וארן אויך גשפרייט איט דער טלאגי די דא אויז גינגן פון חם דר דא וואר גפאלט גלייך אז טלאגן אונ׳ עגדטן (אאללים) דיא דא וארן פר שניטן די טטונדן לו דר טלאגן (נחשלים) די טוואכן פון ישראל די דעם הויפ׳ ניט וואול קענן נאך קואן דרויך גיט דר פסוק (אחוו לנו טועלים) זי הבן אונש בגריפן די פיקט (פרש) ער הוט גשפרייט איין וואלקן לו איין גלעלט איבר איך (אגיה) ער האט גיליכט איט דען פייאר בייא נאכט דרייא (פנוקים) זענפטיגה טפייז ער הט אכן עטן איך דש וואר דער אן אונ׳דער ברונן דא פון זיטראנקן (רודי לי) דש גאב איר איין פריינט הקב"ה (פעלת) דר לון פון איין פעולה דש איך הב אקבל גאעזן די תורה (קפוח) בין איך דר פון וואן פר שניטן דא איך אאכט דו עגל דען וואר איך אז איין אויך גיבלאזנר לאגיל דש ניקט דריכן איז אז אייטל רוח (פלצתי) איך וואר דר טראקן פר דען לרעת פון וועגן רי גרוטי זינד (עד שיפוח) בייז הקב"ה וועהט אוועק איין זינד (לפיתי) איך הב גלוגט דש הקב"ה וואר ברוגז איבר איר ווייל איך הב גזינדיגט (ותיק) דר פרואר אשה רבינו דר וואר איך דר ווייטרן פון לווייטן איר דען וואר איך אויך טטין לו זולן איין ליב האבר (על משכבי) אויף איין לעגר אין דר אדבר (ציר) דער באטן אשה רבינו דר גינג אויף איט תפילה אונ׳ בגערט פון הקב"ה לו פרגעבן די זינד פון ישראל ער טריא איך ביט פאר גיב איר זינד (אקואה נא) דען שטונד איך ווידר אויף (קושרו) די לוים די וואן אן גקניפפט איט דר היפטן (אורים ותואים) די טטונן אויף לו אויז רויאן (בוערים) די נארן די איך הבן טועה גוועזן אק עגל (אלאני השומרים) זיי גפאכן איך די היטר כלואר די לוים די דא היטן דען היליגן דינשט אין אשכן (קבל) ער וואר אקבל איין תפילה הקב"ה איט היאל ער וואר איר אוחל איין זינד אונ׳ גנעהנט זיין שכינה אין איינר גאיין (כמעט שעברתי) דר נאך דא איך האב עובר גוועזן איין ווינג איט דעם עגל (ראו) זעלכט דש איך הב קיין פאלק אים עולם דר וועלט אער אז אייך לו איינס גלויבן לו הלטן תורה אונ׳ אלות אונ׳ דרום גלויבט דש איך אייך ניט ווער לו איביג לאזן אים גלות (חס ושלום) אונ׳ (תנחלו) איילט איר ניט זעלבן לו גין אויש דען גלות ביז לו די לייט די בייא איר וויזגליך איז (השבעתי אתכם) דרויף טוא איך בשווערן איך שפריכט הקב"ה לו ישראל (ראה) זי וואר הוך די הערטאפט פון דעם גליבטן פאלק ישראל דא זי גינגן אויש אלריק זי גינגן (נדגלה) איט פיר באנירן אויז דר אדבר (רוזנים) דיא הערן פון די (עובדי אלילים) וואן זיך ברטן אונ׳ רידטן (מי זאת עולה) וועראיז די אווה די אויף גיט פון דר אדבר (שכן) ער הט אכן רוען אונטר ישראל זיין שכינה פון ליון די קרען פון דען גנלן עולם

טתת

עול רודי ויערני צור פודי ממהר ישעבעדי קול דודי: מקצר זמן אבי תת צרי למכאובי מדלג מקפץ להאהיב רומה דודי לצבי: נגרשה סאת שודדי * והגיע עת מועדי נסעי נא והכברי ענה דודי * נגרע עול ונשבר באין מחסור דבר נאמן רועי גבר כי הנה הסתיו עבר: שרי מופת נבראו מליצי יושר נקראו סודרים תמהו כראוי הנצנים נראו: סובו עגלה והרוגיה * עבותיה לקצץ ועוגיה סוף להשבית סוגיה התאנה חנטה פגיה: עוז תושיה מלגלע * סביב הובלו בצלע * עמדה במישור מקלע יונתי בחגוי

דז הקב"ה מייך דר זיט (הטבעתי אתכם) דרויף טוא איך בשווערן אייך (אתכם) צו לײדן דז יאך פון דיא מצרים (רודי) אייבה לווינגר ער הט ביטעדיגט זיך צו איר אין בטעפר אונ' איין דער לזר ער מיילט צו העלפן איר (קול דודי) דז שטים פון איינם פריינד הקב"ה מיך הערט צו דר לזין איך (מקצר) ער וואר קערצן הקב"ה די צייט דיא ער הט גזאגט צו איינם זאטר אברהם אבינו דש זיין קינדר זעלן פיר הונדרט יאר מיט גלות זיין אין מצרים די רעכנט ער פון דען אן אן דש יצחק גבארן וואר דען יצחק וואר זעכציג יאר אלט דא ער הט גוואונן יעקב אונ' יעקב וואר אלט הונדרט אונ' דרייסיג יאר דא ער קאמן מצרים קאמן אונ' צוועהן יאר ווייא הונדרט אונ' צעהן יאר וואר זי צו מצרים דש איז פיר הונדרט יאר אונ' ישראל הבן גידאכט זי זעלן פיר הונדרט יאר דינן אין מצרים (אדלג) ער הט גהופט צו מיילן דיא גאולה פון וועגן איין ליב שאפט (דומה דודי לצבי) ער וואר גלייך איין פריינט הקב"ה מז איין הירט דר איז גאר גשווינד מז מיילט הקב"ה די גאולה (נגרשה) זי וואר גיהייסט (סאת) די מאס (שודדי) איין פר וויסטר דיא מצרים אונ' זיא הט גרייכט די צייט דש איך וויל איך ביטעדיגן צו דיר זייא דמך ליהן מויז דעם גלות אונ' מער גיעהרט (ענה דודי) מז שרייא צו איר איין פריינד הקב"ה (נגרע) עז איז פר שניטן אונ' צו ברעכן דש יאך פון די מצרים פון מייך גיט נומ מויז מצרים אין די אודלר מיר ווערש קיין מאנגל הבן משה רבינו דר וואר הפטיגר הירט דר וואר זיקשטרקן צו דר לזין זי (כי הנה הסתיו עבר) דען דר ווינטר דר איז איבר פארגלואר דר טשוורר דינשט דר מצרים איז מויז (שרי) די הערן דא טעטן די וואכדר אין מצרים די וואונדר נומ בשאפן דש וואר משה אונ' אהרן די ווארהפטיגי פיר שפרעכר זי ווארן גהייסן דיא בקערר דיא מצרים די פר וואנדרן זידרי זאכן די ניסים (הנצנים נראו) דיא שפראסונג ווארן גזעהן משה ואהרן (סובו) דא משה רבינו זאגט צו פרעה דש הקב"ה ווערט מין דר איטר נאכט די בכורים דר טלאגן דא וואר דען בכורים ער וויא דען זי וואוסטן נומ וואז דש משה רבינו ניט פעלט איט זיין ריד דא גינגן די בכורים אונ' בעטן אן פרעה אונ' די עט צו מצט האבן אן זאז ישראל גין לאזן זי פערלטן זיך עט ווערט מינן מיר לעבן גלעלטן אונ' דא פרעה אונ' די מצרים דש ניט וואלן טון דא ריגלן די בכורים הין אונ' ווידר מין דען לנד מצרים אונ' דר טלאגן פון מינן שטיק ריבוא דרויף גיט דר פסוק (למכה מצרים בבכוריהם) ער שלוג די מצרים מיט די הענט דר בכורים ער שניט אב מיר מנקר איט מיר דיקי זיילר כלוואר דש זי קיין קיום האבן מז איין טייל דש מנקיר פר לארן הט די דא העגגן אן די דיקי זיילר מין טייל אונ' דען פר שטערט ער מיר לווייגן מין אער גרעריכט (התאנה חנטה פגיה) דען דר פייגן בוים שפראצט זיין קלייני פירות כלוואר ער ט זראצט צו ישראל זכות אבות (עוז) דש הקב"ה הט געבן די תורה צו ישראל הט ער זי פר בשטן צו מכסלעקן מיר עכללט צו זעהן מויף דער טליכה זיא ווארן גאערקט גרינגז הרום צו הר סיני פון זייטן זיא טטוכטן מויף דעם גלייבן בעלד אונ' דארפן ניט גין מויף די היך דש בערג אדר ער ווער חייב סקילה געוועזן (יונתי בחגוי הסלע) דען כאם הקב"ה דען הר סיני אונ' טטירלט מין איבר כל ישראל מואן טטירלט מיין גרוטן קארב איבר מיין קינד דא ווארן זי גלייך מז איין טויב דיא דא טטעקט מין שפאלטן דש פעלזן דא איט הט הקב"ה גיגיט ישראל צו מכט פאגן די תורה ווייא מוזל זיא הבן לנג דר פיר פון גוטן ווילן גרעט (נעשה ונשמע) דאקטעט הקב"ה מז וועון ער זי העט גיגיט דר צו דר אמרטן דז וועון ישראל ווערן זינדיגן (בעונותינו פֿוסט גטטך מוו הבן די מלאכים מקטרג געוועזן ער זאלט ישראל לאזן גין אונ' מיין אנדרי

מואה

נְחָפָה הֵן וְחֵסֶר מוּרְעָפָה הִנָּךְ יָפָה : חַנּוּן מֵשִׂים פֶּה בְּרוֹגֶז רַחֵם מְצַפֶּה
זְרוֹעֵי מוּפְזָזִים קוֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים טוֹרַח עוֹל סוֹבֶלֶת * וְלֹא נִכְזָבָה
תוֹחֶלֶת טָמוּן וְסָפוּן מְנַצֶּלֶת אֲנִי חֲבַצֶּלֶת: יְקַר נֶעֱרַב כְּנִחוֹחִים רַחַשׁ
נֶאֱנָחִים יְרָעָם בְּגֵיא כַּסְלוּחִים כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים : יוֹרְשֵׁי הַר
לְמִצְעָר הִכִּיר וְאָהַב מִנּוֹעַר * יְחָרוּהוּ זָקֵן וָנַעַר כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר :
כִּלְכְּלַנִי בְּצִיָּה מְסֻבֶּבֶת וְתִפְרַע נִשְׁיוֹן מִגְּבִית כִּנְסַנִי לָאֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת *
הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית : כִּלְלַנִי כְּעוּז מִדְרָשׁוֹת בְּשִׁבְעִים פָּנִים נִדְרָשׁוֹת
כְּבוּדָם חֲקוֹר מִלַּחֲשׁוֹת סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת : לֹא עֲזָבַנִי לְנַטְּשִׁי *
מָגִנִּי וּמֵרִים רֹאשִׁי לוֹדִים מֵרְרוּ בְּקוֹשִׁי * שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי *
לְנַחֵץ קֵץ יִשְׁעֲכֶם צֵאת מֵאוֹסֵר כִּבְלֵיכֶם לְהַמְתִּין בֹּא עִתְּכֶם הִשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם : מְסֻבָּב׳ עול

ברויגז דר איז משה רבינו דש ער זאל אויך טאן זיין אונד מיט תפלה דענער שפראך דא זו מין זאו איך גין מיך זויל ווי פֿר
דרבן אונ׳ משה רבינו הט אין גוויס ניט געהלטן דז ער דר הלבן ריד זאו איך גין נאר הקב״ה גמבלו פֿרטטין אן משה
רבינו ער זאל תפלה טאן דען אנן ער טון ברוגז איז דאן גדענקט ער די דר בראקייט דר לעבנדיג גאט דר דא זיכט
אלי פֿר בערקניט דר שפראך אידר לו ישראל (הנך יפה) דו ביסט היפש איין גזעלן (טירת) דש אשכן די האבן
גבויאט משה אונ׳ אהרן די דא זיין (אלוקי) די גרונד פֿון דר וועלט אך דש בית האקדש אמר גבויאט אין דען חודש
דא אינן די טטרקן אבות זיין ווארן גיבארן די זיין לו אכנדר גיריבן כלואר דש בית האקדש וואר דען אשכן גלייך
גבויאט מיט (קודש הקדשים היכל עזרה אזבח שלחן אנורה) די ווארן פֿיינג ים גמלדני ליהונג אויך איין מריש
(קורת בתינו ארזים) די באלקן פֿון אונזר הייזר די ווארן טענן (טורח) די איא פֿון דען יאך דר אלריס (סובלת) ויא
הבן גליטן ישראל אונ׳ האט ניט (נכזבה) אויך געהערט פֿון לו האפֿן לו הקב״ה דרום ווארן זי זוכה לו אויז לערן דיא
פֿר בערקנט דר אלריס (אני חבצלת) דען וואר איך אזו פֿייכט או איין ליזגן (יקר) עט וואר אירדיג אונ׳ גזיטט לו
הקב״ה אודי קרבנות (רחש) די תפלה פֿון ישראל די דא זיפֿלן פֿון וועגן דר סווער ערבט מר קער זי אין דען לנד
(כסלוחים) אלריס (כשושנה בין החוחים) או איין רויז לוויטן דערנר די ווערט גשטאכן פֿון אלי זייטן נאך בלייבט זי
היפש אזו אויך ישראל בלייבן אין אירן גלויבן וויא וואל דש זי ווארן גפייניגט פֿון די אומות (יורשי) ישראל די דא הבן
גערבט דען בערג ציון (לאצער) אויך איין קליינה לייט די דר קען הקב״ה אונ׳ האט ליב זי פֿון דר יוגנט זי אייניגן אין
בייא רען ים די אלטן אונ׳ די יונגן (כתפוח בעצי היער) זי דר קענן הקב״ה או איין אפיל פֿויק אונטר דיא הנלר
פֿון וואלד (כלכלני) ער וואר שפייזן איך (בצרה) דא איך וואר אין די וויסטנייא אום רינגלט בין ער וואר בילאלט דען
אוב דש ער פֿר ציהן הט בייא איר כלואר די זינד פֿון די ארגלים דר נאך אכט ער איין גין איך אין דש בוואונטי לנד
ארץ ישראל (הביאני אל בית) ער ברגלט איך אין הויז דז בית האקדש (כללני) ער הט גקרינט איך מיט דיא טנרקי
אדרשים אויז דר תורה די דא ווערט גידרשנת אין זיבנציג מרליא גשטלט די דא עהרן דען אענשן אונ׳ דען זאל אן
נאך פֿארשן אונ׳ ניט טאייגן (סמכוני באשישות) די אונטר לענן איך או איין בעכר איט
איין (לא) ער האט ניט פֿר לאזן איך הקב״ה דר דא איז איין בשילר אונ׳ דר היבר איין היפשי דא דיא אלריס ביטרטן
איין לעבן איט דען הירטן דינסט (שאמלו תחת לראשי) דא האט ער זיין לינקי הנט אונטר איינם הייבט לו אונטר
לענן אונ׳ שטרקן איך (לנחץ) לו איילן דזענד אייער הילף פֿון דער גאולה אונ׳ פֿון אייך זעלבשט אויש לוגין אויש
אייער בענד דעם גלות נייערט איר זעלט דר ווארט די לייט

ברדתי מהיות גברת גאליחי אני מזכרת אל תראני שאני שחרחורת
דברתי בפי למחוללי רבצו בצוהר להשכילי דודי פודי וגואלי הגידה
לי : דרכי הוריס רעי יונקת חמר מטעי דירת משכנותם תרעי אם
לא תדעי : הפלא ופלא הראיתי צאתי לישע רעיתי המון לודה
התעיתי לססתי : הוקשרתי יופי כתרים חמדת נצול מצרים *
הקימותי ברית בתרים נאוו לחייך בתורים : ואלי קרבתי באהב
קול השמעתיך מלהב ותעדי עדי מוצהב תורי זהב : ועם בחרתי
בו יצא שכל מלבו והמיר כבוד משגבו * עד שהמלך במסבו זעף
אשא לכמור געל פשע לשמור זמת אולת לזמור * צרור המור :
ועם עצר עופר רופי צחן כפר זכרון כתוב בספר אשכול הכופר :
חובש חשו תרופה לכנפי כסף נחפה

פֿון דארטן פֿון דז זיין חשוב דאך גדענק איך דז איין דר ליזר לעבט אײביג (אל תראוני שאני שחרחורת) דארום זיכֿט
איך ניט אן איר אומות דז איך בין שווארץ אין גלות דז פֿר שמעהן איך (דברתי) איך הב גרעט מיט איין אונד (לאחוללי
דז איינן גוויכר אקב"ה ווי קאנסטו דר הלטן די ישראל אים גלות דז דא איז אזו איין שטת נרה אז איין שאף דעם דא
איז ווי איין איטאג אוני'אייט זיך ניט דז ביהאלטן קירגנט פֿר דער זונן אזו איטן ישראל זיך קירגנט דז דר הלטן אונטר די
אומות דז זאלטער איך אבן קלגן הקב"ה דר דא איז איין פֿיירכד אוני'איין דער ליזר (הגידה לי) זאגט דז איר (דרכי)
שפרעכט הקב"ה ווידר ווייז די וועג (הוריק) פֿון דייני עלטרן אברהם יצחק יעקב אוני'זויג די תורה די דא הייסט דר
וויין אייכט פֿלכלונג אירי ואונוג פֿון די תלמידים חכמים דיא זאלטו ווישן גיא שטעל דז אין (אם לא תדעי) ווען דוא
ניט ווייסט דיך דז דער הלטן לוויטן דען כותים (הפלא) ואונדר איך הב גוויסן דז איך בין אויז גנגן דז העלפֿן אייכר
גוועלן כנסת ישראל ביים דעם ים די ברוונג פֿון די אלרים (התעיתי) איך הב פֿר אירט (לסוסתי) דא זיא נאך ריטן
איינה פערד אז וויא אובן אין יולרפֿון ערשטן טאג אוני'אנדרן טאג שטיט (הוקשרתי) איך האב גיקניפֿט דז ישראל
טייני קרונן גלושטיקייט אויט אלרים זי אויש לערטן איך הב אקיים גוועזן ואט איך הב פר הייסן דז אברהם דא איך
פֿר שניד איט איט זיין (ברית בין הבתרים) (נאוו לחייך בתורים) זיא וואורן ניאליך דייני קין באקן איט ליילר גאלד
(ואלי) אוני'דז איר הב איך גנעהנט דיך איט ליבשאפֿט אוני'הב אאכן הערן דיך איין שטים אויז דעם פֿלאם ביים אתן
תורה אוני'האב גליירט דיך גאלדני לירונג (תורי זהב) איט ליילן גאלד (ועם) אוני'דש פֿאלק דז איך דר וויילט האט דען
גינג אויט דער שכל אויט זיינם הערץ אוני פר וועקסלט דען כבוד פֿון הקב"ה דרט דא ואר זיין שטרק אום דז עגל (עד
שהמלך במסבו) וויל דר קיניג הקב"ה ואר נאך אין זיינר חופה אויף בערג סיני (זעף) דען לארן איך הב פר טראגן
(לכאור) דז דר הילן אייני דר באראיקייט פֿון דז היטן (געל) די אוןזויברקייט איארי איטוט די נארטי גדאנקן (לזאור
דז פֿר שניידן אזו רידט הקב"ה דר דא איז גיגליכן איט זיינם שם טוב (צרור האור) דז איינם גבונד גווירץ דר ואל ריכֿט
(ועם) דען לארן פֿון הקב"ה ער אויף היילט אשה רבינו דער דא ואר אזו בהענד אין טליחות הקב"ה אז איין ריע ער
אלט דז הקב"ה אב וויטש (דופי) איין שאנד (לחן) און זויברקייט דר זעלבגר טג דא ער איר אוחל ואר דז ואר עבן יום
כפור דארום האט הקב"ה גיהייסן דען זעלביגן טאג איין טרייבן אין די ספר תורה דז גידעכניס דז ער אל יאר וויל די
זינד אוחל זיין הקב"ה דר דא הייסט (אשכול הכופר) (חש) ער איילט איין היילונג אוני'איין פֿלאסטר דז ישראל די דא
האטן פֿליגל בידעקט איט זילבר אוני איט גאלד דז זי האטן ביקומן אויז אלרים (אורעפה) זי וואורן טריפֿן חן וחסד (הנך
יפה) כון דו ביסט שין שפראך הקב"ה דען זי האטן ניט גאאכט דז עגל נאר דש ערב רב , חנון) הקב"ה דר דא איז דר

בראיג

נִרְאוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלָ͏ִם בִּעֵר יֹאשִׁיָּהוּ וְכָמֹהוּ לֹא־הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוָה לְמַעַן הָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתֻבִים עַל־ בְּכָל־לְבָבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ וּבְכָל־מְאֹדוֹ כְּכֹל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מָצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה׃ תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כָּמֹהוּ׃

דיא ברכות גפינטטו בדף כ׳ ע״ב דר נאך זגט אן אטרי יהללו האלב קדיש אונ׳ אן מורט אוסף טאובה עטרה בדף ק״ה אונ׳ די כהנים גין לו דוכנין גנן קדיש אין כאלהינו עלינו קדיש יתום יגדל׃

יוצר לשבת חול המועד של פסח

דר חזן היבט אן (שוכנעד הלב (קדיש וברכו) דז ווערטטו גפינדן אין ערסטן טג פסח בדף נ״ג ע״ב דר נאך זגט אן דש

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל׃ אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי׃

מיוסד על פי א״ב מרובע בראשי החרוזות ובראשי החרוזות שניות חתום שמעון בר יצחק

אֲהוּבֶיךָ אֲהֵבוּךָ מֵישָׁרִים שִׁירָתְךָ נוֹגְנִים וְשׁוֹרְרִים אַחֲרֵימוֹ קִדְּמוּ שָׁרִים * שִׁיר הַשִּׁירִים׃ אֱמוּנַת עִתֵּי חֻקּוֹת * מִפֶּה אֶל פֶּה נֶעְתָּקוֹת * אֲמָרוֹתָיו חִיךְ מַמְתִּיקוֹת * יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת׃ בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לַהֲמוֹנֶיךָ * עַזִּים נָסוּ מִפָּנֶיךָ בָּאוּרִים כִּבְרוּךְ מְרַנְּנֶיךָ ׳ לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ׃ בְּרוּכֵי רֶחֶם מְשַׁחֲרֶיךָ * וְעָרוּ לִקְרַאת דְּבָרֶיךָ * בְּאַהַב הֱבִיאַנִי חֲדָרֶיךָ * מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ׃ גְּדַלְנִי וְרוֹמַמְנִי לְתַאֲוָה * נִנְעַמְתִּי בְּשִׁמּוּר מִצְוָה * גָּרַר בְּשׁוֹמְעָוָה * שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה׃ גַּפֵּי מְרוֹמֵי קֶרֶת ברדתי

אהוביך: ישראל דיא דוא האטט ליב דיא הבן אך ליב דיך אין רעכטי ליבשאפט דיין לוב ויא זינגן אונ׳ דינן נאך ישראל פֿאדרן זי זיך די אערן די אלטפֿים פון היאל לו זאגן שירה דרום הט גזאגט שלמה המלך (שיר השירים) איין גזאנג איז איבר אלי גזנג דר אלטפֿים (אמונת) די אלות אין דר תורה די דא רידן פון זאכן די דא וואקסן אז די בכורים תרומה חלה אונ׳ די אלות די דא הענגן אן איינם זאן אז (שופר סוכה אלות) פֿון דעם אונד הקב״ה לו אשה רבינו זי ווארן גרעט זייני ריד פֿון דר תורה אלט זיס (חיך) רעון גזאן דרויף גיט דער פסוק (ישקני מנשיקות) ער האט טאן קוסן איך פֿון קושונג זיינט אונד (בעשותך) דא דו הטט גטאן פֿארכלואי ניסים לו דייני ברואנג ישראל דא זיין די שטארקי וואטר אין דט יס גטלוהן פֿר דיר אים פלון זיא הבן גיעהרט דיך דייני ישראל (לריח שאניך) זיא אכטן דיר איין גוטן טס אז גישאאק איין גוטן איל דז אן וויט שאעקט (ברוכי) די דו הושט גבענטט (רחם) איין אירר טראכט (אשחריך) דייני פֿארטר זיא ווארן נאך גין דיינם אנהיג דען דז אין גאבטט דט וואר אשה רבינו איט ליבשפט ער האט גבראכט איך אין דייני קאארן דט ווארן די פֿיר וואלקן די אום זי הרום וואדן (אשכני אחריך) דא היינער לוג איך נאך דיר (גדלני) אכפֿרט איך דט עט איין לוטט וואר איך וואר איך גיסט ווען איך האלט זיין אלות אבר איך פֿר קריאט איין לוין דען ער איר אאכט פֿר דיא לותים אונ׳ איך אאכט דט עגל (שחורה אני ונאוה) דענוך אונ׳ איך טון וואר טווארן אונ׳ אאכט דט עגל וואר איך ווידר ליאלך דא ער איר אוחל וואר (גפי) דער אוֹיר הכטטי באלקן די וואר

מן זאגט גנץ הלל גלייך ווי אם ערשטן טג סוכות גנץ קדיש אונ׳ מן היבט אויז צוייא ספרי תורות אונ׳ לייאנט אים ערשטן ספר אין אמור שור או כשב שטיט גלייך נאך הלל אונ׳ דען אפטיר לייאנט מן אים אנדרן ספר גלייך ווי אם דא שטיט:

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:

הפטרת יום ב׳ של פסח במלכים ב׳ סימן כ״ג

וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית: ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית א׳: והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם א׳ נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם: ויתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה: ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער העיר: אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר

כְּרֵעִים וְאַחִים הֵסִלְךָ הִתְאַמְתָּ * בִּרְדְתָּם לָחֶם עִמָּם רָרַדְתָּ * וְכָל מַחֲנֶיךָ
הוֹרַדְתָּ * וּבַעֲלוֹתָם אִתָּם עָלִיתָ * וְכָל מְשָׁרְתֶיךָ הֶעֱלִיתָה * וּבְצֵאתָם
יָצָאתָ * וּבְעִנּוּיָם נִמְצֵאתָ * וּבְנוּחָם מְנוּחָה מָצָאתָ וְצִבְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
בְּמַעֲלָה הוֹצֵאתָ לְהוֹדִיעָם כִּי כָמוֹ נִרְצֵיתָ * וּבִשְׁבִילָם גֵּיא וְרוֹק יָצַרְתָּ *
וּבְקִרְבָּם נִתְקַדַּשְׁתָּ * וְנִשְׂגַּבְתָּ וְנֶעֱרַצְתָּ ׳ וְנִתְהַדַּרְתָּ וְנִתְאַדַּרְתָּ ׳ וְכִפְאֵר
מַעֲלָה פְּאֵרָם אִמַּצְתָּ * וּכְשִׁירוֹת רוֹם שִׁירוֹתָם חָפַצְתָּ * וְכִקְדֻשַּׁת מָרוֹם
קְדֻשָּׁתָם הֱיוֹת פַּצְתָּ * וּבְכִנּוּי שֵׁם גָּבוֹהַּ שְׁמוֹתָם חָצַצְתָּ ׃ אֵלִים בְּשֵׁם
אֵלִים * אֱלֹהִים בְּשֵׁם אֱלֹהִים * בָּנִים בְּשֵׁם בָּנִים מַחֲנוֹת בְּשֵׁם מַחֲנוֹת * שֵׁמוֹת
בְּשֵׁם שֵׁמוֹת * מְחִיצוֹת בְּשֵׁם מְחִיצוֹת * אֵין כָּאֵל בְּשֵׁם מִיכָאֵל ׳ גִּבּוֹרֵי אֵל
בְּשֵׁם גַּבְרִיאֵל בְּנֵי יַעֲקֹב * בְּשֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב ׳ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב * בְּשֵׁם קְדוֹשׁ
יַעֲקֹב * מְשַׁלְּשֵׁי קוֹדֶשׁ * בְּשֵׁם מְשַׁלְּשֵׁי קוֹדֶשׁ ׃

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ
יֹאמֵרוּ ׃ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ ׃ מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ ׃
מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן ׃ תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם
עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים ׃ וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי
דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ ׃ קָהָל יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ ׃

הימל האָשטו הראָב גנידרט אונ׳ מיר אויך גין דו בישט מיט אין אויך גאַנגן אונ׳ אל דייני דינר דו האָשט אויך גיבראַכט
אונ׳ מיט מירן אויז גין בישטו אויס גיגאַנגן אונ׳ זאָלשט דיך פֿינדן מיט מירר פֿיין צו העלפֿן ווי אונ׳ מן מירם רואָן האָשטו
דאָ גפֿונדן אונ׳ דאָ דוא מיט האָשט געבן דיא תורה האָשטו דיין הער מיט הימל קיגן ווי אויס גזאָגן צו זאָגן וויטן דיא
ישראל דז ער מיינן ווילן הט צו ישראל אז אן דיא מלאכים אונ׳ פֿון מירנט ווגן האָט ער בשאַפֿן הימל אונ׳ ערד אונ׳ לויטן
אין ווערטשו גהייליגט אונ׳ בֿשינט אונ׳ גישטערקט אונ׳ אז דיא מלאכים בשינן הקב״ה אזו האָשטו גישטערקט מיר
בשינן פֿון ישראל אונ׳ אז דיא שירות דיא זיא זאָגן מיט הולכן הימל אזו האָשטו ביגערט מיר שירה פֿון ישראל אונ׳ האָשט
גירעט דט מיר קדושה פֿון ישראל זאָל זיין אן גנעמן צו דיר אז קדושה פֿון הימל אונ׳ אז דיא נעמן זיין פֿון דיא מלאכים
אזו זיין דיא נעמן פֿון ישראל אך דיא מלאכים הייסן (אילים) גבריאל רפֿאל אונטר ישראל גפֿינדן איר (טאוואל נתנאל
יחזקאל ישראל) דיא מלאכים הייסן (בני אלהים) אונ׳ אך (אתם אלהים) דט גפֿינדן איר אך בייא ישראל אונ׳ אזו וואל
אז אונטר דיא מלאכים איז איין אונטר שייד צווישן איינם אונ׳ דען אנדרן אזו איז אויך אונטר שייד אונטר ישראל זיין
עטליכי חשובר אז דער אנדר אזר הקב״ה דער מלאך מיכאל דער ווייסט אין זיינם נאָמן דז ניאַנט איז צו גלייכן צו
הקב״ה גלייך אז דאָ שטונד (מיכאל) אזו איז אז גאָט אונ׳ בייא ישראל גיט דער פסוק אין (וזאת הברכה) (אין כאל
ישרון) עז איז ניאַנט אז דר גאָט ישראל אך הייסן די חסידים אונטר ישראל (גבורי אל) די שטאַרקן אין גאָט דינסט
אז דער נאָמן פֿון מלאך גבריאל די קינדר פֿון יעקב ווערן גשטאַרקט פֿון דען גאָט יעקב ווי זאָגן דרייא מאָל קדוש אז
די מלאכים טון הימל דיא אך זאָגן דרייא מאָל קדוש ׃

אהוביך

לאמש: הם יעצו לאבר בן בכור לכן חצות לילה נגף בם כל בכור:
הם זממו לאבדם במים לכן באו באש ובמים: ואתה פסחת בחצי
ליל על פתחים כאכלם זבחי פסחים וכעצם היום הוצאתם שמחים
לעין פתרוסים וכסלוחים והצתו כקוצים כסוחים* ושושנים כלקטו
מבין החוחים רנן והלל ושיר משוחחים רננות לך משיחיכם תורה
וקול זמרה פוצחים: ואתה בשמחתם שמחת* ובישועתם נושעת*
ובכל צרתם צרת בכן קצם קצרת: וכמו היו בין החוחים* לנאמן
בית נגלית בסנה וחוחים: וכמו לוחצו בלבנים וחומר כן נגלית
בלבנת ספיר באומר: וכהוצאתם מתחת סבלות אתכם הוצאת
מסבלות: וכהו באו בבלה* למענם שלחת בבלה: וכנרו לעילם כסאך
הושם בעילם: ומנעו ליון* עוררת בוא ליון: וכגלותם לשעיר אלי
קורא משעיר: ובשובם מארום* אתם תבוא ארום כאומר מי זה בא
מארום: ובבואך לדלתי לבנון: אתך יבואו ללבנון: כי מרחם אותם
נשאת ומבטן אותכם העמסת* כרעים

(והלתו) אונ׳ זיא וואָרן פֿר ברענט דיא אלריש אז דיא אב גשכיטן דערכר אונ׳ דוא האָטשט אויז גיקלייבן ישראל אז דיא
רייז פֿון לווישן דערכר דען וואָרן זיא זינגן לוב לו הקב״ה (ואתה) אונ׳ דא הקב״ה וואָן זיך ישראל פֿרייאן פֿרייא דיך
איט אין אונ׳ איט איר הילף ווערט דיר איט געהאָלפֿן דען אין איר לרות איז דיר אך לייד אונ׳ דרום הט הקב״ה זיך באוויזן
לו דען כשאן משה רבינו ע״ה דא ער אין שיקט לו דער ליזן ישראל אין דאָרכן לו בטייטן אזו וואָל אז ישראל אין אלריש
ווערן גשטאָכן פֿון אלי זייטן אז איינר דער דא שטיט לווישן דערכר דרום באַוויז זיך דיא שכינה לו משה רבינו אך אין
דאָרן (כביכול) אזו ווער ער אויך אין גלות אונ׳ אז זיא האבן גלאָמוכגן זי לו אאכן ליגל אויט לייס אזו הט זיך הקב״ה
באַוויזן אז אונטר זיין פֿיסן לאַג איין ספֿיר אז איין ליגל דז ער גדענקט אן דען דינשט פֿון זייני קינדר אונ׳ דא דו הטט
זיא אויז גלוגן אויז איר ערבט איט זי בישטו אויז געגאַנגן אונ׳ אך אין דען אנדרן גלות גפֿינדן איר איבראל אז ער איט
אין געגאַנגן אין איר גלות דא זיא וואָרן גבראַכט קען גלות בבל גיט דער פסוק אין (ישעיה מ״ג) (למענכם שלחתי בבלה)
אונ׳ אירנט ווילן בין איך וואָרן געזענט קען בבל שפּראַך הקב״ה (וכגרו) אונ׳ זיא פֿר וואגלטן אויז בבל אין דש גלות פֿון
שושן הבירה דאז איז אין לנד עילם דר׳ויז גיט דר פסוק אין (ירמי׳ מ״ט) (ושמתי כסאי בעילם) אונ׳ איך וויל טאָן איין
שטול אין עילם (וכנעו) אונ׳ דא זיא פֿר וואָגלטן אין גלות יון גיט דער פסוק אין (זכריה ט׳) (ועוררתי בניך ציון על
בניך יון) אונ׳ איך ווער דר וועקן די קינדר פֿון ציון דש איינט די חשמונאים אויף די קינדר יונים אונ׳ אז זי וואָרן פֿר
טריבן אין דש גלות אדום גיט דר פסוק אין (ישעיה כ״א) (אלי קורא משעיר) לו איר הט גרופֿן הקב״ה אויז דעם לנד
שעיר אזו שפּרעכט דר נביא אונ׳ דרום וועגן זי ווערן דר לייזט ווערן אויז דעם גלות אדום דא ווערט הקב״ה איט קומן
אויז דעם לנד אדום אז דר פסוק זאגט אין (ישעיה ס״ג) מי זה בא מאדום אונ׳ ווען ער ווערט ווידר קומן לו דיא טאָרן דז
בית המקדש איט אין זי ווערן קומן (כי) דען דוא האָסט זי גטראָגן פֿון אן פֿאנג אז איין קינד דז אן טראָגט פֿון דער
גבירד אונ׳ פֿון מוטר לייב האָסטו זיא בלאָדן איט מצות אונ׳ אז ווערן זיא דייני ברידר האָסטו זיא לו דיר גזעלט אונ׳
זיא נידרטן אין דעם לנד דער קינדרן (חם) דאָס זיין דיא אלריש בישטו איט אין גנידרט אונ׳ דיין גאַנליטשר פֿו
היטן

בשפטיהם שפטים עשית לילה חצת ראש מחצת תנין רעצת ראש
לויתן רצצת בכל גיא אותם הפצת למען ספר שמך עצת * חמש
מאות מהלך רצת ולסוף בסוף לחומו נפצת וכל שאונו בסאסאה
לחצת ועל ההרים קפצת ולישע עמך יצאת ואותם בזרוע הוצאת
וכל המוניהם כחוחים הצית כי כמרתם למורדת וכל היקום בם
למרת וכמו ענועם אשר חמרת בה במדה אותם השמרת : הם
שפכו כמים דם עולליהם לכן לדם נהפכו נוזליהם : הם מעכום
למען השחיתם לכן עלתה צפרדע ותשחיתם * הם לחצום בעפר
וחומר לבון לבנים לכן הומר עפרם לכנים : הם הגלום להביא
חיות להצראות לכן ערוב בא בגבולם להצרות : הם השיתום
כמו חללי קבר לכן חיתם סגרה לדבר : הם אסרום להריק רבועות
לכן מק המודם באבעבועות : הם העבידום בחום ונשף * לכן סגר
מקניהם לברד וגם רשף הם נאו במלך אין לארבה לכן לא היה כן
ארבה : הם האפילו ברה כשמש לכן בשברם יומם נחשך

כאמש

גשלאגן אונ' מיט דייני מאכט האסטו אויז גלוגן זיא אונ' אלי ברואונג די אלריא דיא דא קומן פון חם) דוא האסט פר
ברענט (כחוחים) אז די דערנר (כי) דען דוא האסט זיא בלאזט גלייך אז זיא האבן גפייניגט ישראל אונ' האסט גלערנט
אל פעלקר דז זיא זולן גשטראפט ווערן די מיין לרות טאן אוב ער טון (נגור) אין אויך זיא אונ' גלייך ווי זיא האבן
גפייניגט ישראל דז פלאק דז דו האסט גלוסט מיט דר זעלביגי אמה האסטו זיא פרשלגט זיא האבן פרגאסן אז וואסר
דז בלוט (עולליהם) פון מיר קליינן קינדר דש גטאך אז פרעה אלורע וואר דא הייסן די דיקטורים ער זעלט זיך אין
אעכשן בלוט באדן דא נאם ער די קינדר פון ישראל אונ' טעכט זי אונ' באדט זיך אין דעם בלוט דרום וואר מיר וואסר
פר קערט צו בלוט זיא האבן מיין גאוויזרט אין די וואסרן די קינדר פון ישראל אום אין צו פר דארבן זיא דרום גיגאן
אויז די פרעש אונ' מאר דרבן זיא זיא צואוגן ישראל צו אכן ליגן אויז דער ערד דרום וואר מיר ערד אייטל (לייז)
זיא האבן פר טריבן ישראל אין די ערד צו יאגן חיות דרום קאמן אלר ליא חיות אין מיר הייזר (להצרות) צו פר
וויסטן זיא זיא האבן גנאן ישראל אז טוטי לייט בזואר ווער מיין יהודה אום ברמכט וואר גלייך אז העט ער מיין טוטן
אבן גטלאג דרום וואר אונטר מיר בהאות קומן (דבר) זי האטן טאן פר איידן ישראל פון צו קומן צו מיר אייבר דרום
(אק) וואר צו גאנגן מיר פלייש (כאבעבועות) איט פייבט בלאטרן זי הבן אמבן דינן ישראל בייא טאג אונ' בייא נאכט
דרום וואר מיר פיך מיבר ענטפרט דעם האגל זי האבן זיך (אתגאה) אייבר ישראל די זולן פרייא אויז גיגאן פון אין
הערן די אלריא אז די הייטרעקן די האבן קיין הערן אייבר זיך דרום קאמן אין מיר אנדר אז הייטרעקן די נאך קיין
אלז יין וואן געהן אזוף זיא האבן איט מירן טווערדינסט (האפילו) גאמכט פינשטר צו ישראל די דא זיינן וואפרן
גגליכן צו דער ליטרי זון דרום (כשברם) דא זיא האטן דיזון בזואר קיגן טאג ערשט שיקט הקב"ה פינשטרנס מיר
אלריא זיא האלטן עלות צו פאר לירן ישראל דיא דא הייסן דר ערשטר זון פון הקב"ה דרום אין דר איטר נאכט וואר
אין גאשרט מיר בכוריס (זאאו) זיא האבן גדאכט צו פר לירן ישראל איט וואסר דרום די דיא פר זונגן אין פייער אונ'
וואסר (ומתה) אונ' דוא (פסחת) האסט אייבר הופסט אין דער איטר נאכט אויך דיא הייזר פון ישראל דא זיא האבן
געסן דיא (קרבן פסחים) אונ' אין דעם לויטרשטרן טאג דוא האסט אויז גלוגן זיא מיט פרייד פר די אויגן דער אלריא

צָ פָה הַצָּפִית עָרוֹךְ הַשֻּׁלְחָן * * בַּ פֶּסַח :

וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח

קָ הָל כִּנְּסָה הֲדַסָּה לְשַׁלֵּשׁ צוֹם * בַּ פֶּסַח :

רֹ אשׁ מִבֵּית רָשָׁע מָחַצְתָּ בְּעֵץ חֲמִשִּׁים * בַּ פֶּסַח :

שְׁ תֵּי אֵלֶּה רֶגַע תָּבִיא לְעוּצִית נ״א לְאוֹיְבֶיךָ * בַּ פֶּסַח :

תָּ עוֹז יָדְךָ וְתָרוּם יְמִינְךָ כְּלֵיל הִתְקַדֵּשׁ חַג * * פֶּסַח :

וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ

בְּעֶשֶׂר מַכּוֹת פַּתְרוּסִים הִפְרַכְתָּ וְאַרְבֶּה לָמוֹ הֶאֱרַכְתָּ * לְשַׁלֵּחַ בְּלִי עִכּוּב עַם אֲשֶׁר בֵּרַרְתָּ ׳ וְכַמָּה פְּעָמִים בָּמוֹ הֵעַרְתָּ * וְכָאֵלֶּה כַּמָּה בָּם הִתְרֵיתָ וְכִלָּיוֹן עֲלֵיהֶם לֹא גָמַרְתָּ עַד כִּי גָמְרוּ רְשָׁעִים כַּאֲשֶׁר גָּזַרְתָּ וְנֶאֱצוּ לְמוּל צִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ מִי יְיָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ * לְשַׁלַּח אֶת הָעָם אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְאַתָּה לְעֻמָּם קִנְאָה אָזַרְתָּ ׳ וּכְגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִשֵּׁינָה הֵעַרְתָּ כְּלִי קְרָב תָּגַרְתָּ בְּאַרְצָם עָבַרְתָּ בְּכוֹרֵיהֶם פִּגַּרְתָּ * רְהָבֵיהֶם שִׁבַּרְתָּ רֵאשִׁית אוֹנָם הִדְבַּרְתָּ בְּשׁוֹפְטֵיהֶם

זיא זאָלט מסתר האַלטה דיא דאָ היט הדסה זו פאַסטן דרייא טאָג אין פסח (ראש) דאָז הייבט אָן דעם רשע האָט דאָס איינס האָן האָסטו גיוואונדט אין איין בוים פֿון פֿופֿציג איילן הויך אַם פסח (שתי) די צוויא אויגן בליקן זאָלסטו אויך ברענגן אַם פסח (תעוז) זיא זאָל זיך שטאַרקן דיין לינקי האַנט אונ׳ זאָל זיך דער היבן דיין רעכטי האַנט אַז דיא נאַכט פֿון אַלריס דאָ עז וואַר גיהייליגט די פֿייארונג פֿון קרבן פסח אונ׳ מיר זאָלט זאָגן פֿון די שעכטונג דז קרבן פסח

ובכן אונ׳ דען ווערט אויף גין צו דיר דיקדושה פֿון ישראל דען דוא בישט מיר הייליגר אונ׳ מיר העלפֿר

בעשר מיט צעהן מכות (הפרכת) דו האָסט צו בראָכן די אלריס אונ׳ דו העטט קענן בלד טיקן די אלה

בכורות נייערט דו הסט אין גנץ יאר דר פֿיר התראה מיט מיר גיטאָן אוב זי ווערן טיקן ישראל דאָס פֿאָלק דז דו האַט אויז גקלויבט פֿון שבעים אומות דו הסט אין אוֿלט גנוגן התראה גיטאָן אונ׳ הסט זי ניט וועלן אלה זיין די בכורים ביז די רשעים האָטן אויז גדינט אַן ישראל די לייט די דו האָסט גוזר אויף ישראל גוועזן דז ווערן די פֿיר הונדרט יאר די הקב״ה האָט גיזאָגט צו אברהם אבינו (ונאצו) אונ׳ זי האָבן צירנן קיגן משה רבינו (ציר) דר באָטן דען דו האָסט דר וויילט אונ׳ שפּראָכן אַער אייז דר גאָט דאָ פֿון דו זאָגסט דר איך הייסט איך זאָל ישראל גין לאָזן אונ׳ דען האָסטו דיך אַן גיגורט מיט קנאה אונ׳ האָסט דר וואַכט אַז איין שטאַרקר (אתרונן) דר דאָ איז ליגן פֿון וויין אונ׳ האָסט אַן גיגורט גאָט דר שטרייט אונ׳ בישט איבר פֿאָרן אין אירן לנד אונ׳ האָסט דיא בכורים צו פֿגרים גאַמכט אונ׳ (רהביהם) איר האָפֿרט דו האָסט צו בראָכן אונ׳ איר ערסטן זרע דו האָסט צו פֿירט אַן אירי ריכטר פֿון ישראל דו טעטט גריכט דוא האָסט עבן גטיילט די נאַכט פֿון מכות בכורים דאָ זי שטורבן דען קאָנג פֿון דען גרוסן פֿיט פרעה דו האָסט גמונט אונ׳ צו קוועטשט אין דיא גאַנצי וועלט דוא האָסט פֿר שפּרייט זיא דו האָסטו גראָטן דר וואָרדן דאָס זיא זאָלן דער לון דיין נאָאן אין דער וועלט פֿון דעם היאָל ביז צו דער ערד דו בישט גלויבן צו העלפֿן ישראל דאָס איז פֿיגל הונדרט יאר רייז אונ׳ זאָל האָסט איין סוף טון פֿאָר זינקן איר צייב אונ׳ אין (שאונו) זיין ברואונג דו האָסט בלאָזט זי אדה לנגר אדה אונ׳ האָסט גיטיילט דר לין זי אוו ווערט גשפּרונגן איבר די בערג אונ׳ צו העלפֿן דיין פֿאָלק דו בישט אויס

הַ סְעִיר נוֹצְצִים עֻגוֹת מַצוֹת * * בַּ פֶּסַח :

וְ אֶל הַבָּקָר רָץ זֵכֶר לְשׁוֹר עֵרֶךְ * * פֶּסַח :

וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :

ז וְעֻמוּ סְדוֹמִים וְלוֹהֲטוּ כָּאֵשׁ * * פֶּסַח :

חֻ לַץ לוֹט מֵהֶם וּמַצוֹת אָפָה בְּקֵץ * * פֶּסַח :

טְ אֲטֵאתָ אַדְמַת מוֹף וְנוֹף בְּעָבְרְךָ * * בַּ פֶּסַח :

וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :

יָ הּ רֹאשׁ כָּל אוֹן מָחַצְתָּ בְּלֵיל שִׁמּוּר * * פֶּסַח :

כַּ בִּיר עַל בֵּן בְּכוֹר פָּסַחְתָּ בְּדַם * * * פֶּסַח :

לְ בִלְתִּי תֵּת מַשְׁחִית לָבֹא בִּפְתָחַי * בַּ פֶּסַח :

וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :

מְ סֻגֶּרֶת סֻגָּרָה בְּעִתּוֹתֵי פֶּסַח :

נִ שְׁמְדָה מִדְיָן בִּצְלִיל שְׂעוֹרֵי עוֹמֶר * * * פֶּסַח :

שֹׂ וֹרְפוּ מִשְׁמַנֵּי פּוּל וְלוּד בִּיקַד יְקוֹד * * * פֶּסַח :

וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :

ע וֹד הַיּוֹם בְּנוֹב לַעֲמוֹד עַד גָּעָה עוֹנַת * פֶּסַח :

פַּ ס יַד כָּתְבָה לְקַעֲקֵעַ צוּל * * * בַּ פֶּסַח :

צפה

זעכצונג דש קרבן פסח (דלתיו) אן זיין טיר פון אברהם (דפקת) דו האשט גיקלאפט אן דיא היץ דש טאגש פסח ער האט אין סעודה (כוללים) דען מלאכים מיט קוכן מצות אם פסח ו אונ' צו דעם רינד לאף ער זיך צו מיין גידעכטנש צו דעם אוקסן דען אן מן ריכט בייא דעם קרבן פסח צו חגיגה אונן מיר זאלט זאגן פון די בעדייטונג דש קרבן פסח (זועמו) גאט צירנט אויף די סדומיים (ולוהטו) אונ' זי ווארן פר בראנט אין פייאר אם פסח (חלץ) ער ווער אויז גיצוגן לוט פון אינן אונ' ער באקט מצות אם ענד פון פסח (טאטאת) דו האשט אויז גיקערט דז לנד פון מצרים אין דיינם איבר פארן אין פסח אונ' מיר זאלט זאגן פון די בעדייטונג דז קרבן פסח (יה) גאט די הייבטר פון אלי מיני בכורים (מחצת) דו האשט גיוואונד אין דר נכט אם פסח (כביר) שטארקר גאט אויף די ערשטן פון ישראל (פסחת) דו האשט איבר היפט אום איין דז בלוט פון קרבן פסח (לבלתי) ניט צו לאזן קומן דר פר דערבר אין איין טירן אם פסח אונ' מיר זאלט זאגן די בעדייטונג דש קרבן פסח (מסגרת) ביש לאסן (יריחו) אין דר צייט פון פסח (נשמדה) דיא ווער פאר טיליגט דיא שטאט פון מדין (בצליל) אום וועלן דען קוכן פון גערשטן דען מן ברענגט צום עומר אם פסח (שורפו) זי ווארן פר ברענט דיא העררן פון סנחריב מיט ברענדיגן בראנד אם פסח אונ' מיר זאלט זאגן פון דיא בעדייטונג דז קרבן פסח (עוד) סנחריב וואלט נאך דען טאג אין נוב בלייבן ביז (געה) עש גירייכט דיא צייט פון פסח (פס) אונ' גאט שיקט איין האנד דיא שרייבט (לקעקע) צו פר גראבן דיא ווארצלן פון בבל אם פסח בלשצר זאגט צו אויף ריכטן (הצפית) דען לייכטר אונ' צו אן ריכטן דען טיש אם פסח אונ' מיר זאלט זאגן פון דיא בעדייטונג דאש קרבן פסח (קהל) איין פאזטונג

שור יְמֵן מַעֲשֵׂה שׁוֹר בּוֹ לְהַצִּיל · כִּיוֹנוּ בְּמִלּוּאִים פְּסוּחִים בּוֹ לְהַצִּיל · רְהָגֵן לְמַלֵּט לִפְסוֹחַ וּלְהַצִּיל · כְּמוֹ בְּחֵם וְאֵת בָּתֵּינוּ הִצִּיל : שור

שור מְכַפֵּר בְּעָשׂוֹר מְשׁוּחִים בּוֹ כְּחִיבוּ · נֶעְלָם דָּבָר בָּעֵדָה בוֹ יֶאֱהָבוּ · סְלִיחָה מָצְאוּ בוֹ שׁוֹבָבִים בְּהֶעֱווּ · וַיִּקּוֹד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ : שור

שור עֲלֵי מְשׁוֹרְרִים בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ · פְּשָׁעִם לִמְחוֹל לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ · צֶדֶק הֱיוֹת רֹאשׁ קְנִיחֹתַי קוֹדֶשׁ : כָּאֵלֶּה מוֹעֲדֵי מִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ : שור

שור קָצַב רְחַגֵּג וְכֶשֶׂב וָעֵז בְּמֶלֶל · רֶגֶן עָרִימוּ קְרִיאַת הַלֵּל · שָׁלֹשׁ כִּתּוֹת גְּבוּרוֹת בָּם לְמַלֵּל חוֹן תּוֹרָה וְקוֹל זִמְרָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל : שור

קהל וחזן יוֹצְאֵי חִפָּזוֹן · סִפְּקָם מָזוֹן · לְשׂוֹבַע וְלֹא לְרָזוֹן · קָדוֹשׁ :

וּבְכֵן וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :

מיוסד על פי א״ב

אוֹמֶץ גְּבוּרוֹתֶיךָ הִפְלֵאתָ * בַּ פֶּסַח :

בְּ רֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נִשֵּׂאתָ פֶּסַח :

גִּ לִּיתָ לְאֶזְרָחִי חֲצוֹת לֵיל * פֶּסַח :

וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :

דְּ לָתָיו דָּפַקְתָּ כְּחוֹם הַיּוֹם * בַּ פֶּסַח :

הפעיר

דיא הייזר פון ישראל : שור מיט דעם אוקסן אלזואר דז עגל (ציעם) זי דר לירנטן הקב״ה די קינדר פון אברהם דער דא קאם פון ארם נהרים זיא שולדיגטן אוני׳ אידר קערטן פון הקב״ה איז גלייכניש שיינט אוקסן דאך גידאכט הקב״ה דר דא הייסט טוב דען זכות פון אברהם דר דא זאם פאר זיינר טיר אוני׳ זאך נאך געסט דא עס אם איטאג הייס וואר דא ער אפרדט דיא אלריק : שור איין אוקס (יאן) ער בירייט צום קרבן דא אהרן וואר גאאבט צום כהן צו זיין דז ער הט אוחל גיוועזן אויף די זינד פון דעם עגל אוני׳ ביטעראט ישראל פר דעם עונש אוני׳ ער איבר הופפט זי אין אלריק פון אבות בכורות ער זאל אונש אך אליך זיין אוני׳ אמכן מכטרינן אוני׳ איבר הופפן אז ער הט אין אלריק אונזר הייזר בישער אט : שור מיט איינם אוקסן איז וורן פר געבן די כהנים איר זינד אם יום הכפורים אוני׳ אך ווען זיך די סנהדרין העטן טועה אן איין (דין) גיוועזן דא ברעכטן זי צו קרבן איין אוקס אוני׳ וורן דר מיט ווידר גיליבט צו הקב״ה די זיך ווידר טטעלטן אוני׳ פר קריאטן איר אעטיס דיגיפאנדן פר געבונג ווען זי דר בייא ביקענטן איר זינד אוני׳ נייגן אוני׳ בוקן זיך צו הקב״ה : שור איין אוקס וואר אכפר אויף דיא צוים אז זיא ראוי וורן צו דינן מיט הייליקייט אין אטכן ער וואר גירעכט צו זיין דר ערטט צו די הייליגי קרבנות פון די יאים טובים די דא הייסן קודש שור איין אוקס האט הקב״ה הייסן ברענגן צום קרבן צו כבוד יום טוב אוני׳ איין טעפל אודר איין ציקליין האט ער גירעט צו נעאן צום קרבן פסח דא דיבר צו זינגן הלל אוני׳ האבן דרינר גירעט די גבורות פון הקב״ה די ער הט גיטאן ביליאת אלריק אוני׳ אויך דרייא כיתות הט אן גיטיילט כל ישראל דא הט אן איינן נאך דר אנדרי אניין גילאזן דען די עזרה איז צו קליין גיוועזן דא האט כל ישראל ניט אויף איינאאל אניין גיקענט ווען זי וואלטן די קרבנות שעכטן דא האבן זיא גיזונגן הודו אוני׳ הלל :

ובכן אוני׳ אלזו זאלט איר דר צילן פון דיא שעכטונג דעס פסח :

אומץ די קראפט דיינר שטערקייט דו האסט גיוואונדרט אם פסח אויף הייבט אליר יאים טובים דו האסט דר הובן דען פסח דוא האסט דיך דר צייגט צו אברהם אן איטר נאכט פון פסח אוני׳ איר זאלט זאגן פון די שעכטונג

אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תָּעוּ בְלֶעֱדִי • יְכַפֵּר אֵלֶּה בְּאֵלֶּה הֵם מוֹעֲדַי • רְצוּי שְׁלשָׁה
אֵלֶּה יַגִּישׁוּ עֲדַי • וְאֶזְכְּרָה לָמוֹ בְּרִית שְׁלשֶׁת עֲדַי :

אֵל נָא לְעוֹלָם תּוּעֲרָץ וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשָּׂא : הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים מַלְכוּתוֹ נֶצַח נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ : סַפְּרוּ עֻזּוֹ פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו • קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ • רוֹן שִׁיר וָשֶׁבַח תּוֹקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ :

אין פוזין זאגט אן דאס

וּבְכֵן שׁוֹר אוֹ כֶבֶשׂ אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד : שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד :

שׁוֹר אֲשֶׁר מֵאָז עָלַי עוֹפֶר פֶּסַח בְּמַקְרִין וּמַפְרִיס תֵּת כָּפְרוֹ שָׂח גְּמוּלָיו צוּר צִוָּה עֲדֵימוֹ לִפְסוֹחַ בָּאוֹמֶר וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיְיָ אֲשֶׁר פָּסַח : שׁוֹר

שׁוֹר דָּרַשׁ אָב לְהַאֲרִיחַ קְרוּאֵי אֵל הֵכִין עֻגוֹת מֵאָז לְהוֹמְשָׁכוּ אַחֲרֵי אֵר • וּבְצִדְקוֹ חָפְשׁוּ יִשְׁרֵי אֵל אֲשֶׁר פָּסַח עַל בָּתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : שׁוֹר

שׁוֹר וְיָעַם יְחוּמֵי אֲרַם נַהֲרַיִם חִיְּבוּ בְתַבְנִיתוֹ לָשׁוּב אֲחוֹרַיִם : טוֹב זָכַר לָמוֹ יוֹשֵׁב כְּחוֹם צָהֳרַיִם : כְּמִצְרַיִם בְּנָגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם : שׁוֹר

שׁוֹר

ריטדן צום עגל (אלה אלהיך ישראל) אוני אכרן זיך טועה אן דער ע"א דש עש זאל ווערן פר געבן מיט דעם ווארט און (אלה) דש דא שטיט ביי דיא דיא יאיש טוביש (אלה ה' אועדי ה') (רצוי) אירי קרבנות דיא זיא ברענגן צו כאילעגן איך דיא זאלן גיטעהן צו איר אוני איך איז גדענקן צו איכן דען ברית פון איין עדים דיא דרייא אבות דיא דא האבן עדות גיזאגט דש איך בין גאט אוני איניג בין אין עולם :

אל נא גאט איך ביט דיך דוא בישט אל צייט גישטערקט אוני גיהייליגט אוני אין דער איביגקייט ווערשטו קיניגן אוני זיין דער הויבן דער גאט דער קיניג פארכטזאם הוך אוני הייליג דען דוא בישט איין קיניג איבר אלי קיניגן זיין קיניג רייך איז איביגליך דער ניכט פון זיין פארכטזאמקייט דער ניכט זיין שטארקייט זיא ביטינן אים זיין היר טארן הייליגט אים דר היבט אים מיט זינגן גיזאנג אוני לוב די שטרקייט די לוב זיינר טונהייד :

ובכן אוני דען ווען דוא אונש ווערשט דער ליזן אויש דען גלות אזו וועלן איר אקיים זיין דען פסוק (שור או כשב או עז כי יולד) איין אוקס אודר איין שאף אודר איין ציג ווען עש ווערט ווערן גיבארן זאל עש זיבן טאג בייא זיינר אוטר זיין אוני איז פסול צום קרבן אבר אילונדרט אינגלות וועלן איר אקיים זיין דען פסוק (ונשלמה פרים שפתינו) איר וועלן בילאזן צו הקב"ה דיא טטיר דיא איר האבן אקריב גיוועזן אין בית המקדש נון הבן איר עש איט אונזר זינד אחריב גיוועזן נון וועלן איר עש איט אונזר לעפצן בילאזן דיא כלואר איר וועלן פון די קרבנות רידן דש זאל פר הקב"ה ביוויליגט זיין גלייך אז איר זיא זעלטן אקריב זיין :

שור דר אוקס דען ער האט אקריב גיוועזן אדם הראשון פון אן פאנג דער וועלט אוני אין זיין זכות האטטו איך אוהל גיוועזן זייני זינדן דאט וואר דר אוקס דש הקב"ה האט בישאפן איט הערנר אוני קלויאן דען וועלכין גאב ער צו אין כפרה פוין זיין זינד אוני הקב"ה איבר הופט אים מיט דעם עונש אזו הט דר בישעפר געבאטן בילות דש קרבן פסח זייני קינדר ישראל אין אצרים צו איבר הופן דא ער זאגט צו ישראל אוני איר זאלט דש קרבן פסח שעכטן איר לכבוד הש"י דער דא האט איבר הופט דיא הייזר פון ישראל דא ער דיא בכורים טלוג : שור (דרש דר פאטר אברהם דער פארשט איין אוקסן (להאריח צו אכן שפייזן דיא אלטכים דיא דא הייסן אל) דען וואר בדייט צו אכן עסין ישראל אלות דיא דא ווארן ליהן נאך הקב"ה אין דיא אדבר אז אברהם האט אך אלות גיזאגט פר דיא אלטכים אוני אוש אילן זיינר גירעכטיקייט חפשו) ווארן גיפרייט די רעכט פערטיגי גאטש דא ער האט איבר הופט

לִיצִיר כַּף רְצִיַּת בְּהַטָּבַת פַּר שׁוֹר * לְחִיּוּת כִּי בְּהַרְרֵי אֶפֶס כּוֹנַן כֹּחַ שׁוֹר·
עָלָה וְיוּחַס שְׁמוֹת חֲמִשָּׁה * עֵגֶל פַּר אֶלֶף שׁוֹר בָּקָר כְּרַת חֲמִשָּׁה· זְמַן
כִּפּוּר בְּעַד נֶפֶשׁ נְקוּבַת חֲמִשָּׁה נֶפֶשׁ רוּחַ חַיָּה נְשָׁמָה יְחִידָה מֵחֲמִשָּׁה:
רָץ אֶל בָּקָר אָב בְּזֶה מוֹעֵד * עֵת אֲשֶׁר גְּרוּרִים לְהַזְמִין וָעֵד * בְּכֵן זִכְרוֹן שׁוֹר
אֶהְגֶּה בְּזֶה מוֹעֵד * שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז לִהְיוֹת לִי לְעֵד: יוֹקְשִׁים כְּהִתְעוּ
זוּ בְּמַעֲשֵׂה הָעֵגֶל * רַבִּים עָלְצוּ וּפָצוּ אֵין יְשׁוּעָתָה לְסֶגֶל · רָם כְּחָפֵץ
לְהַצְדִּיק מִלְּמֶרֶת עֵגֶל * חָק בְּלֶדֶת שׁוֹר בְּלִי לְהַזְכִּיר עֵגֶל: בְּטוּי מָרֵי דְּלִי
רוֹעַ רַבָּה קָשׁוּר בְּעַם הַמַּרְיִרִים כָּבוֹד בְּתַבְנִית שׁוֹר * יָהּ הוֹדִיעָמוֹ כִּי
נִחַם בְּאוֹרַח מִישׁוֹר * לְכָל עוֹרְכֵי שַׁי הִקְרִים קָרְבַּן שׁוֹר: קוֹל צִפְצְפָה
יוֹנַת אֵלֶם אֵיךְ בִּי יִבְחַר * בְּקוֹל עֲנִית אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי חַג לַיְיָ מָחָר * לְפִדְיָה
נָתַן שׁוֹעַ בְּלִי עוֹד לְהִתְאַחֵר כִּי תְּמוּר חַג מָחָר חֲגִיגַת שׁוֹר לְהַגְבָּחַר:

יוֹקֵשׁ אֵלֶה אלהיך

אויך גיבראכט איין קרבן פון איין אוקסן (ליציר) אדם הראשון דער דא איז וואָרן בישאפן מיט דיא טעיר פון הקב"ה דען האט ער בוויליגט זיין קינד דא ער בראכט צום קרבן איין אוקס אונ' וויל זיין נאמן פון דעם אוקסן איז אין לשון הקודש (אלף) דז זאגט איר דש זיין וויד פון דעם זעלביגן אוקסן ווארטויזנט בערג אלי טאג (עלה) דרום איז דר אוקס וואָרן גילובט אונ' איוחס מיט פינף או איר גפינדן אין דער תורה דארינן זיין פינף טאריס דרינן ווערט איין אוקס גיהייסן אין לשון הקודש (עגל פר אלף שור בקר) (זמן) דרום איז דש אין בהאה אן גירייט פון הקב"ה צו זיין איין כפרה פר דיא נשמה דיא אך האט פינף נאמן אין לשון הקודש (נפש רוח חיה נשמה יחידה) (רץ) ער לויפט אברהם אבינו אן דעם יום טוב פסח צו דעם רינד שטאל דא ער ביטעדיגט די טאר אלאכים צו איס צו גאסט (בכן) אונ' דרום אן דיזן יום טוב (אהג) איך איין גידענקן דען זכות פון דעם זעלביגן אוקסן אונ' דרום לייאנן איר היינט אין דר תורה די פרשה אין מאור די דא אן היבט (שור או כשב או עז) דש איז איין עדות אייל דר פוסק אן היבט מיט שור דש טוט ער פון זכות אברהם (יוקשים) די שטרויכלר צוואר די אלריס (כהתעו) דא זי פר אירטן ישראל אז זיא אכטן דש עגל (עלצו) די פרייטן זיך פיל פון דען עובדי אלילים (ופצו) אונ' זאגטן עז ווערט כון קיין הילף (לסגל) צו דען גליבטן פאלק ישראל זיין (רם) הקב"ה דר איז הויך דרום דז ער בגערט צו וויזן די גירעכטיקייט פון ישראל דרום (חק) האט ער אן גשריבן אין דר תורה (שור כי יולד) ווען איין אוקס ווערט גבארן אונ' אין לשון הקודש הייסט ער ווען ער גיבארן ווערט עגל נור דז ער ניט וואלט גידענקן עגל דר וייל זי האטן דז עגל גיאבט (בטוי) זי רידטן די רשעים דיא דא האבן ביטרי אעטים אז די טראבן די דא העכגן אים עאיר די לאסטר דז ישראל האבן גאבט דז עגל דז גלייכנט איין אוקס איז אן גקניבט אן די ווידר שפעניגר צוואר הקב"ה ווערט עט גוויס ניט אוחל זיין וייל דש פאלק האבן פר ועקסלט גאטס כבוד מיט איין גיטאלט פון איין אוקס (יה) גאט לים וויסן דש ער הט אוחל גיוועזן דיא זינד אונ' פעדרט דש קרבן פון קאלב פר אלי די דא אן ריכטן קרבנות אין אטכן (קול) דש טטים פון ישראל דיא דא זיין גיגליכן אונטר דען (עובדי אלילים) צו איינר טטואן טויב אי זאל איך עז אויז דער ווילן צוואר ווייא זאל איך אקבל זיין מיר תפלה טפראך הקב"ה איער די זינד אוחל וואר פון עגל דר וייל זי הבן איך אכן הערן איין טטים פון פייניגונג דא זי אאכן דז עגל אונ' שרייאן (חג ליי' מחר) אמרגן וועלן איר פייארן צו גאט (לפדיה) צו מיר רבנכינו גאב אשה רביכו (שוע) גיבעט צו הקב"ה דש ער ניט ווייטר זאל אן רייצן ברעכנים צו ישראל דען אן טטאט דש זיא רידטן צום עגל זיא וואלטן אן אמרגן פייארן גיבוט הקב"ה צו נעאן איין אוקס צו קרבן אין ב"ה (יוקש) די שטרויכלונג דיא זיא טעטן מיט דען ווארט פון (אלה) דש זי רידטן

תכלית מכות עשר * תמו ברוח זלעפות * תמימים כיצאו בתועפות
חין תחזק ידים רפות * תפסח עלינו כצפרים עפות :
ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :
ערב אשר עלה את עם הסבבת * בכשלונו קשו עשות זרורת
תעבת * ומכסלי כור ד' הסיק חצבת * וכתועה אספסוף בלי
לתעות צותי * ומאז מכאוב ברעתה הבלגת וד' הרחבת * ולהעלות
תעל לתאל תאבת * ובתבנית אשר ד' המירוך לעין כל חבבת * שור
בער עיר לתשור הסבבת * ועל כל תשורה תשורו סגבת * שמצם
העברת * רפים הצללת קצפם השבת להתלם חשבת * וישעם קרבת
בוערכם נצבת * ובקרבם נשגבת ונורא תקדשת :
חי וקים נורא ומרום וקדוש

שם המחבר אלעזר בירבי קליר

אז כל חיתו יער נשאת שור * ועל כל ניחוח עלירת תשורת שור
ליציר

(תאו) זי ווארן צו גענגלט די אלרייא אין איינא ברענדיגן וויכט אונ' די גנצן ישראל די גינגן אויז אלריא אויך ריכט גליכן (תחוק) אוו זאלסטו אויך שטרקן אין דיזן גלות די שלאפן הענד פון ישראל דו זאלסט זי איבר הופן אונ' זאלסט איילן אין דיא גאולה אז איין פוגל דער פליהעכט פליהט אונ' דען (ימלוך) ער ווערט קיניגן גאט צו איביג דיין גאט ציון צו אלי גבירד הללויה (ואתה) אונ' דו גאט ביסט הייליג דוא זיצט אונ' פר נעאמט די לוב פון ישראל : ערב די אלריא די זי זיך איישטן אונ' אויך גינגן איט ישראל די הקב"ה אום רינגלט אין די אדבר די טטרוויכלן אונ' אלין טטרויכלן ישראל דא איט די זי אלבטן דט עגל דש הקב"ה הט פר אונז אירדיגט אונ' אים אאוז דוא האטט ישראל אויז אלריא גלוגן גלייך אז אען איינר אאז הקט אויז פיינר טעטט וואו אן די זילבר אין טאעלצט דט קאן ניט ארויז גלוגן אערן אן אוו עז צו האקן דען עט איצלו הארט אזו הארט ווארן ישראל אין אלריא אונ' האטט איכן גבאטן זיא ואלן זיך ניט פר אירן אז זין פר אירט האט דוגאישטי פאלק דז איט אין גיגג אונ' דא די וועלט וואר ביטאפן דא האטטו גוויסט דט דר אענט ווערט בטבע ויכדיג זיין דרוק (הבלגת) האטט אים געטרקט דז ער קאן תשובה טאן אויך וויני זיכר אונ' אים איין לנגי לייט געבן וויל ער לעבט דו ער קאן חוזר בתשובה זיין אונ' דיך גלוסט צו איר תשובה די דא איז (תעל) איין היילוגג צו איר זיכר אונ' אן דען עגל דז זי איט האטן אידר טפעניגט דו האטט פר אידר אן גליבט דז דו האטט געהייטן אהרן הכהן צו זיינם ערטטן קרבן נעאן איין קאלב דא איט דז דו זאלסט איין דז דו עז האטט אותו גיוועזן איין אוקס פר איין אוקס צו קרבן צו ברענגן דוא האטט געהייטן אונ' האטט דט זעלביג קרבן געטארקט אין ווערד אלי קרבנות דא איט דז דוא עט הייטט צום ערטטן נעאן (טאלא) איר לאטטר האטטו איבר פארן (דפים) איר טנד האטטו פרזענקט איר לארן האטטו דא פון ווידר קערט אונ' האטט גדאכט (לחתלא) צו היילן זי אונ' איר היילך האטטו גיכעהנט אין איר אוהאל אונד האטטו גירופט אונ' לוייטן זיא ביטטו אארן געטרקט אונ' גיהייליגט דט אז הט געאן הקב"ה דר דא איז לעבנדיג אונ' ביטטענדיג פורכלוא אונ' הוך אונ' הייליג :

אז פון לטנג דוא האטט דער הובן איין אוקס צו קרבן איבר אלי חיות דט אאלדט אונ' איבר אלי קרבנות דוא האטט אויך

קהל מה אילו לפלאי נסך מתנוסס נס את מנוסיך * נאור רחמיך על
כל מעשיך * נפלאים ותר את עמוסיך : סוך מסך רע על
ללודים מסכת שיח נואקיך עת שם הסכית * עברים באברתך סכות
עורים באברתך חשכת : פצת תנוך הטו ולא תחטאו * פסילי פורכים
לעמם להטו : חזן צאן לפסח משכו ושחטו צרקו אותו ואת בנו ביום
אחד בל תשחטו :

קהל מחשבותיך לרחמנו * מפעלותיך לרוממנו : חזן מעורר רדומנו
מרעיף מרוממנו : ברוך אתה יי מחיה המתים :

קהל קמי קהלך * קצצת בחילך * קצפת חמש מאות מהלך * קנות לך
עם מיחלך : רשפת צרים * רבוע מכות צוררים : ראה יראו
כן צורים * רומם צורים כשלוח צירים : שחת משולי קש באוסר שלום
קרנות עשר * שלהבם כאבלו כקש בחוסר שטר תכלית

מה ווי גאר (אילו) שטארק זיין דיין וואונדרליכי ניסים דש דר היליגט איט דייני ניסים ישראל די דא פליהן צו
דיר (בשעת צרה) (נאור) דוא לייכטיגר גאט דיין דער בארמיקייט זיין אויך אן דייני ווערק אבר איר ביטן דיך
פר אונזר דייני וואונדר איט ישראל (עמוסיך) דייני בילאדני איט אלות פון אונזר לייב (סוך) איין צעכר דו האשט איין
געשענקט פון פורענות דען אלרים די דא הייטן לודים (שיח) די תפלה פון ישראל (נואקיך) די צו דיר שרייאן צו דער
צייגה לייט האשטו דארטן פר נואן אונ' דיא יהודים דוא האשט בדעקט איט דייני פליגל אונ' די אלרים די דא אארן
אז בלינד אין די דרייא טאג די הקב"ה האט גאר פינשטרט אין דעם לאנד אלרים איט דיינם גרים לארן (חשכת) דו
האשט פר איטן זיא פון עולם (פצת) דוא האשט גרעט צו ישראל זיא זאלן נייגן איר אורן צו דיין גבאט אונ' זעלן ניט
זינדיגן די פסילים פון די אלרים די דא האבן הרט גדינט אן ישראל די ווארן פרפלאקרט פר איר אויגן (צאן) דרום
האט ער גבאטן צו נעאן טאל צום קרבן פסח דען איין טאל איז איר עבודת פלילים גוועזן אונ' שלעפטן עז דורך אלי
גאסן די אלרים להכעיס דאך וועז אן העט אן דען זעלביגן טאג גישעכט די אוטר פון דעם לעאכי דז אן זאל צו קרבן פסח
אקריב זיין זאל אן אכבן גרעבט די אלות די הקב"ה האט גבאטן אין אונ' זיין זון איר זאלט ניט שעכטן אן איינם טאג
אונ' זאל ניט נעאן דאס זעלביגי צו קרבן פסח : מחשבותיך איר ביטן הקב"ה דז ער זאל קערן זייני גדאנקן
צו דר בראן אונז אונ' זייני אערקונג צו דער היכן אונז דער וועק אונזר אתים (ארעיף) איט טריפן אויף די דענטוי
פון (תחיית המתים) פון דייני היאל : קמי די פייגד דיינר איין זאאלונג דוא האשט פר שניטן (בחילך) איט דיינר
קראפט דו האשט גשטרונגן פון דעם היאל דר דא איז פינף הונדרט יאר רייז פון דער ערד אונ' האשט גקויפט צו
דיר דו פאלק (איחלך) די דא האבן גיהאפט אויף דיר (רשפת) דוא האשט פר ברענט די ליידיגר איטליכה אכה די זי
ווארן גיטלאגן וואר זעלבי פירד צו אכנדר גיבונדן אונ' אזו ווערן זיך אויך פערכטן די אוואות פון (צור) דער היך ישראל
איט דיינם טיקן אין (צירים) די צווייא באטן (אשיח בן יוסף אונ' אשיח בן דוד) דש זעלביגי אאל ווערט פר דארבן ווערן
די אואה די גיגליכן איז צו שטרויא דורך אשיח בן דוד דאש פון איס גיזאגט ווערט דאז ער ווערט אן בינדן אן איין ווייו
שטאק זיין יונגי פולן עז ווערט צו גענגלט ווערן די צעהן הערנר דאש זיין די טריס פון עאלק (שלהבם) אן ווערט פר
פלאאן זי גלייך ווי זיין פר ברענט גוואדן די אלרים או איי שטרוא אונ' ווארן גיברענט פון די וועלט אונ' ווערט סון די
בלאזט נעאן דען סולד בריב אוס זיא צו שלאגן איט צעהן אכות גלייך די אלרים תאו

ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן ׃ מסוד חכמים ונבונים ומלמד דעת מבינים אפתחה פי בשיר ורננים להודות ולהלל פני שוכן מעונים ׃

מיוסד על פי א״ב

אסירים אשר בכושר שעשעת * בענם שוע צקונם שעת * גוי ואהיו יחד הושעת * דלגת קץ ואתם נושעת ׃ הומשכו אחריך במדבר כבהמה * וצורריהם הממת בשלוש מהומה * זועמו בעשר מכות באף ובחמה * חנוניך כפסוח וגנון לרחמה ׃ טרם חמצה חררה חפזו לצאת בכישור יצאו לקץ רץ דוד רך לתשור * חיין כוונת בכן חג בעבותות קשור * להגות בו בקץ ענין שור ׃ קהל

אהבוך אוהביך אותם חנון בהר הלבנון חיין בפסוח וגנון בערם תגנון ברוך אתה ה׳ מגן אברהם ׃

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים ׃

מה

אסירים ישראל די דא וואָרן גפאנגן אין מצרים די הקב״ה הט אויז גצוגן אין איינר היפשי צייט צו וואנדרן איר תפילה ער הט גהערט אין צרה (ענם) כלומר אצרים דט פאלק ישראל וואר איט זיין גאט יתברך גהאלפן דען ווען ישראל זיין אין גלות איז עז הקב״ה איין צער או ווער אך (כביכול) אים גלות (דלגת) דו הטשט גהאפט איבר הונדרט אונ׳ צווייאונצוואנציג יאר אונ׳ האסט דיר איט אין גהאלפן (הואשכו) זי ווארן זיך ציהן נאך הקב״ה אין די מדבר או אין בהמה דיא אירן העררן נאך גיט אונ׳ ווייס ניט וואו ער זיא היין פירט אזו גיגן ישראל נאך הקב״ה אונ׳ דאכטן ניט וואו ווערן איר עסן נעאן פון דר מדבר אדר וואו זאלן איר אכין אין דר מדבר נאר זי גלויבטן אן הקב״ה דז ער זאלט איר טובה ווערט זיין אונ׳ אין קיין מאנגל לאזן אין פלי זאכן אונ׳ איר ליידיגר די אצרים (המאת) דו האסט פר טואלט איט דרייא פרטואלונג דז מייכט דו די אצרים די אים ים פר זונקן ווארן גלייך צו בלייא אונ׳ צו שטיין אונ׳ צו איין שטרוא דז ברייט דס די איין ווינציגסט אן אין האט די קאאן בלד איר יסורים אב אונ׳ פר זונקן בהענד או איין בלייא דז פאלט בהענד צו גרונד די ערגר ווארן דיא אוון איין איינציג יסורים ליידן פילן ניט בלד אונטר או איין שטיין פלט ניט או בהענד צו גרונד אונ׳ די רשעים אוזן לנג יסורים האבן אונ׳ טאיאטן אויך או איין שטרוא (זועאו) זי ווארן דער צערנט איט צעהן אכות איט צארן אונ׳ גריס צארן אונ׳ ישראל די הטשו דר בראט אונ׳ הטשו זי בטיילט אונ׳ איבר הופט (טרם) איידס ווער אויף גנגן (חררה) איר קובן זיא אייצטן צו אויז גין איט רעכט פירטיקייט זי גייגן אויז אין דער צייט דז אברהם וואר גלאפט (לתשור) צו טענקן אין וויך ריכד צו די טלוחים אייכט פרייד הקב״ה די ער גשיקט הט צו וואגן דז באטן ברוט דו ילחק ווערט גבארן ווערן דז וואר אך אוף צעהן טאג אין ניסן (כוונת) דו האסט די זעלביג צייט גפליסן צו גביטן דז אן זאל פייערן אונ׳ קיפאן פייטט בהאות צו קרבן אונ׳ זאל ליינן היינט דז (ענין פון שור) כלומר די פרשה אין אור דיא זיך אן הובט (שור או כשב או עז) ־

אהבוך ישראל דיא האבן ליב דיך דרום הייטן זיא דייני אהבים דו ווארשט דר בראן איט אידר בויאן דיינט בית המקדש איבר הופך זיא אונ׳ בשין זיא פר לאזן כיין ׃

שם המחבר משלם

בְּרַח דּוֹדִי אֶל מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ * וְאִם עָבַרְנוּ אֶת בְּרִיתֶךָ * אָנָּא זְכוֹר אִוּוּי חָפְצֶךָ · הָקֵם קוֹשְׁטְ מִלָּתֶךָ * כּוֹתֵן מְשׁוֹשׁ קִרְיָתֶךָ * הַעֲלוֹתָהּ עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתֶךָ :

בְּרַח דּוֹדִי אֶל שָׁלֵם סֻכָּךְ : וְאִם תָּעִינוּ מִדַּרְכָּךְ * אָנָּא הָצֵץ מֵחֲרַכָּךְ * וְתוֹשִׁיעַ עַם עָנִי וּמוּתְכָּךְ * חֲמָתְךָ מֵהֶם לְשַׁכֵּךְ * וּבְאֶבְרָתְךָ סֶלָה לְהַסְתּוֹכֵךְ :

בְּרַח דּוֹדִי אֶל לִבְּךָ וְעֵינֶיךָ שָׁם * וְאִם זָנַחְנוּ טוֹב מִדְּרָשָׁם * אָנָּא שְׁמַע שַׁאֲגַת קוֹל צוֹרְרֶיךָ וְרִגְשָׁם · רָעֵה גּוֹשָׁם · וַעֲפָרָם יְדֻשַּׁן · וּפִגְרֵיהֶם יַעֲלֶה בְּאָשָׁם :

בְּרַח דּוֹדִי אֶל מְרוֹם מֵרִאשׁוֹן * וְאִם בָּגַדְנוּ בְּכַחַשׁוֹן * אָנָּא סֻכַּת צָקוּן לַחֲשׁוֹן * דַּלּוֹתִי מִטְּבוֹעַ רִפְשׁוֹן * גְּאוֹל נְצוּרַי כְּאִישׁוֹן * כְּאָז בַּחוֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן :

בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים · וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל :

דש קהל מורט טאונה עטרה גלייך ווא דען ערשטן טאג פסח בלך ק״ג ע״ב

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ : כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · אֱלֹהֵי אַבְרָהָם · אֱלֹהֵי יִצְחָק · וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת ·

ומביא

ברח פליא הין איין פרייכט הקב״ה אויז דעם גלות לו דעם בית המקדש דז דו השט אן גרייט לו דיינם גזעט אונ׳ אוב איר האבן איבר פארן דיין ברית דאך גידענק דיין גלוטטיגה טובה דש בית המקדש אונ׳ זיים אקייש אונ׳ אאך וואר (אלתך) דיין זאג לו ברייטן דיא שטאט ירושלים דז זיא ווידר ווערט זיין איין פריינד דען גאנלן עולם די דא איז אויף גאנגן אויף איין הייבט ווען איר לום פרליכטטן זיין :

ברח פליא איין פרייכט הקב״ה אויז דעם גלות לו דיינרם כה דיא דוא האטט לו ירושלים אונ׳ אוב איר זיך האבן פר אירט פון דיינם וועג דאך ביטן איר לוג (אחרכך) פון די פענטטר דש היאל אונ׳ העלף דען ארמן פאלק ישראל דיא דא זיין לו טאאלן לוויטן דיא פוואות אונ׳ טטיל פון אינן דיין לארן אונ׳ בטיך זיא איט דייני פליגל

ברח פליש איין פריינד הקב״ה לו דעם בית המקדש או דו הין האטט דיין הערץ אונ׳ אויגן אונ׳ אוב (ונחנו) איר האבן פר לאזן די גוטי עבודות פון בית המקדש דש דא אאר פעט פון קרבנות דאך הער דו גטרייא אונ׳ ברואונג פון דיין ליידיגר דיא דא האבן ישראל דר טלאגן (על קדושת שאך) אונ׳ אירי טוטי לייבר זאל אויף ברענגן איר גיטטאנק : ברח פליא איין פריינד הקב״ה לו דעם בית המקדש דז דו האטט דר היכט אי דו האטט דען עולם ביטאן אונ׳ אוב איר הבן גבעלשט איט אונזר לייקנן לו דיר איך ביט דיך (סכות) פר נעם אונזר גבעט דו איר פר גיסן פר דיר אונ׳ דר היב אונז אויז דעם לייא אונ׳ גאוו בלוואר אויז דעם גלות אונ׳ דר ליז ישראל די דו השט גהיט אז טאארן אפיל דיין אויג או דו זי האטט דר ליזט ביליאת אלריא אין דען ערשטן חודש

אסירים

בְּקִרְיַת מוֹעֲדִי * אֲנִי לְדוֹדִי : מָעוֹן נֶחֱרַשׁ כַּשָּׂדֶה נָאוֹר מִזִּיוְךָ תְּחַדֶּה *
לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה : נָא שְׁאַג מִמְּרוֹמִים יַרְדוּ לָטֶבַח רְאֵמִים *
נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים : סוּרָה בְּאוֹרְךָ תַּזְרִיחַ מִנְחָתָהּ כְּקֶדֶם תָּרִיחַ *
הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ * עֲלוֹז בְּשִׂמְחַת אַרְמוֹנֶךָ * וְלָרוּץ כְּיוֹם חֲתוּנָּךְ * מִי
יִתֶּנְךָ : פְּרָזוֹת מוֹשַׁב צְבָאֶיךָ * סָבַב כֹּחַז נְבִיאֶךָ * אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ : צִפְצוּף
נוֹעַם בְּדָרְשִׁי * נֶחֱמָדִים מִפָּז בְּפָרְשִׁי * שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי : קֵץ אַהַב
נִרְבַּתְכֶם * וּזְמַנּוֹ מִלְּעוֹרֵר מַתֵּיכֶם * הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם : רְצוּצַת זָרִים
וְרַעוּלָה * קוֹמְמִיּוּת הוֹלֶכֶת וּמִתְעַלָּה * מִי זֹאת עוֹלָה : שְׁעֵה שִׁיר מִכְתָּם
חֲשָׁכֵנִי מְזֵדִים וְאֵיתָם שִׂימֵנִי כַּחוֹתָם : חזן תּוֹקֶף עֹז אֲהָבִים * בַּל
יִשְׁטְפוּן רְהָבִים * מַיִם רַבִּים ׃

חזן מַיִם רַבִּים תִּלַּלְתָּ עֲרֵמוֹת * אַדִּיר בִּמְרוֹמוֹת * תָּשִׁית יָם לַחֲרָמוֹת
וְנִפְקַקְךָ רוֹמֵמוֹת : עזרת וכו׳ ברח

איין פר שטוסנה לו אנכדר אונ' לו ביטעדיגן איך לו ווערן געהן אין ירושלים די שטאט דר ביטעדיגונג פון ישראל אט
טאט רגלים אני לדודי) אזו ביט איך איין פֿריינט הקב"ה (מעון) די וואונונג פֿון הקב"ה די דא איז ווארן גֿר אקרט אז
איין פֿעלד גֿלואר דז בית המקדש דר פֿריי עז איט רואונג דייני לויטרי שכינה דו פֿורכלואר גאט (לכה דודי נצא השדה
גיא איין פֿריינט הקב"ה אויז דעם גלות אונ' לאז אונש גין קען ירושלים דז דא איז גֿר אקרט אז איין פעלד (נא) איך
ביט דיך גאט טרייא פֿון דייני היאל דז זיא זאלן כידרן דיא דא וויינגיגליכן לו דעם אייל טיר (נשכיאה לכראים) דען ווען
איר זיך פֿרייאן לו בויאן דש בית המקדש דר איין גארטן פֿון הקב"ה סורה) ישראל די דא ווארן אב גוואורפֿן פֿון בית
המקדש איט דיינם ליכט דוא זאלשט אין טיינן איר אכחות אז גֿון גֿפר אשלט דו זלשט שאעקן (הרודאים נתנו ריח)
אז די פייאליך דיא דא האבן איין גוטן גשאאק (עלוז) דער פֿרייא ישראל איט דיינם בויאן דיין פאליש (ולרוץ) אונ' לו
דר פֿרייאן ויאז אן טאג דייכר חתונה לו אתן תורה (אי יתנך) ווער מאלט דש עס ווער אזו געבן פֿרזות) די שטאט
ירושלים די דא ווערט היכטן כאך קיין אויאר הבנאו איין דערך פֿון ווענן איר גריש די וואונונג דייכר היר ישראל אונ
רינגל ויאיט איינן פייארן אויאר (כחז) אז ער הט גזיין ואגט דיין נביא ירמיה (אנהגך אביאך) דען אז איך דיך פֿירן
אונ' ברענגן לום בית המקדש (נפלוך) ווען איך ריד די זיטן דרשות אויז דר תורה אונ' ווען איך טוא בשיידן די תורה
דיא דא איז גלושטיגר ווידר גים גאלד (שאאלו תחת ראשי) דען זאל ער זיין ליכקי הנט האבן אונטר איין הייבט לו אונטר
ליינן איך דש איך ניט טועה בין (קץ) דש קץ פֿון גלות דז איר איט וויאן זייט ווארטן זיא זאלן ניט דר ווקן אייער אאכן
כֿלואר דש זיא איט גוואלט וועלטן אויזגין (השבעתי אתכם) דרויף טוא איך בשווערן אייך (רצוצת) ישראל דיא דא
זיין ווארן לו קוועטשט (ורעולה) אונ' פֿר שטאסט פֿון דיא אואות אוסן בֿמרליך זיא ווערן גין אויז דען גלות אונ' ווערן
גלובט ווערן פֿון דען גכלן עולם (אי זאת עולה) ווער איז אז דש פֿאלק דש דא אויף גיט טעה) אנטפֿנג דיא לוכפון
ישראל דיא דא וויין הרבן אין גלות כאך זיין זיא גלן איט הקב"ה (חשכני) פֿר אייד איך פון אונוויליגי אונ' שטרק עבירות
(שיאני כחותם) אונ' כאעפֿט איך לו דיר אז איין חותם (תוקף) דיא שטארקי ליבשאפֿט דיא איר הבין לו הקב"ה דיא
קענן ניט פֿר לאיכן די רשעים (אים רבים) די דא ווארן גיגליכן לו פֿיל וואסר (אים רבים) דז ים דא איכן זיין פֿיל וואסר
(תללת) דז השט גהייסט (ביליאת אלרים) אז די הולכן הויפן תבואות דר שטרקר גאט איט היאל אזו זלשטו ווידר טאן
ים לו איינר טריקנם כואן האשיח דען ווען איר אויז ליהן לוב לו דר היבן דיך :

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָּל חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ

אן ברוך ווערטט פֿינדן אין יוצר פֿון ערשטן טאג פסח ברוך ק׳

מיוסד ע״פ א״ב חרוזות הראשונות ובשניות חתום שם המחבר משלם ברבי קלונימוס חזק

אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי * מוֹעֵד מִפֶּרֶךְ הִדְרַדְתָּנִי * לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי בְּחַרְתַּנִי סְגֻלָּה לְהַעֲמִית ׳ שֶׁפֶר נַחֲלָתְךָ עוֹלָמִית שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית: גְּאַלְתִּיךְ מִלַּחַץ מוֹעִימַיִךְ * לָחוֹג חַגֵּי מְנָעִימַיִךְ * מַה יָּפוּ פְּעָמַיִךְ: רִמּוֹן מַשְׂכִּילַיִךְ יוֹזְהַר ׳ מַרְאֵיהֶן כְּרָקִיעַ מוּנְהָר * שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר: הִצְמַתִּי כָּל מַעֲבִידַיִךְ * בְּהִתְלוֹנְנִי בֵּין בָּרַיִךְ ׳ שְׁנֵי שָׁדַיִךְ: וְכָחַתִּי צָרַיִךְ לְעֶשֶׁן * יְרֵעָתִיךְ לְאֵפוֹד וְלַחוֹשֶׁן * צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן: וְעַכְתִּי קָמַיִךְ לְהַאֲמֵל * רִצַּצְתִּים כְּקָנֶה קָמֵל * רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל: חוֹשֵׁר לַחֲמֵיהּוּ וּטְעַמְתְּ * בְּשׂוֹבַע שְׂמָחוֹת הוּנְעַמְתְּ * מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ: טוּוֵי יְרִיעוֹת רִקְמָתֵךְ * יְרִדוֹת שֶׁכֵּן הֻקְמָתֵךְ * זֹאת קוֹמָתֵךְ * יִחַד רֵיחֵךְ תֹּמֶר קֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְתֹמֶר * אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר: כְּנַסְתִּיךְ לְהָהָר הַטּוֹב ׳ לִרְחוֹשׁ דָּבָר טוֹב * וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב: לֶאֱגוֹר נִדָּחַי וְלַוַּעֲדִי * וְלִרְאוֹת בְּקִרְיַת

אורך איך וויל לובן דיך גאט דרום דז דו האשט געענטפֿרט איר דא דו איך האשט גאבט פֿרייא פֿון דעם דינסט (לא ידעתי נפשי שמתני) דרום האשט גאבט דז איך איך זעלבר ניט קענט דען איך וואר גאר טפֿל אונ׳ וואר גנך אוו גנן חשוב׳ (בחרתני) דרום האשט איך דר וועלט לו אייגן ליבי גזעלן טפֿר) ביטין דיין איביגי ערב דו זיין ישראל (שובי שובי השולמית) א כ׳אוו ריד ווידר קער ווידר קער אויז דען גלות ישראל די דא זיין גנן איט הקב״ה (גאלתיך) איך האב דר לזט דיך פֿון גדרנג (אזעיאיך. דיין דר לערנר לו פֿייארן די זיסי פֿייארונג אה יפֿו פעאיך) וויא שין וואורן דייני טריט דא דו גינגשט לו ירושלים (דאיון) די גלייכנים פֿון דייני קלוגי סנהדרין די לייכטן אז די לייכטן היאל (שררך אגן הסהר) דיין נאבל דט ווערט גרעט אויך די סנהדרין די זיין גזעסן איטן אים עולם אז איין נאבל איז איטן אין לייב אונ׳ זעסן אק טיש דר וואר אי איין הלבי לבנה (הצמתי) איך האב פֿר טניטן אלי רשעים, בהתלונני) דא איך הב איבר נעכטיגט לויטן די לווי שטנגן דען ארון הקודש (שני שדיך) די זאבן גלייך אז לווי בריסט (וכחתי) איך הב גשטרפֿט דיין ליידיגר אין רויך דט גיהנם איך האב אכין ווין דיך דען איפֿוד אונ׳ דען חושן (צוארך כאגדל השן) איך שטרק דיין הלז אז איין טורן פֿון העלפֿן ביינן דט דיר דיא פֿיינט ניקס טאן קונטן (ועכתי) איך האב פֿר שפֿרענגט די שטיאנדיגי פֿיינד (להאאל) לו פֿר שניידן (רצלתים) איך הב לו שטוסן זי אז דט גרעריכֿט דז פֿר שניטן איז (ראשך עליך ככראל) בזכות די תפֿילין רוט רידו אויך דיינם קאפֿף האשט די דא זיין פֿורכלום אז דר בערג כרמל (חושר) דען (אן) דען איך הב אלין רעגנן לו דיר איך אך פֿר זוכן דיך דוא ביזט אורן גזיסט איט זעטונג דר פֿרייד (אה יפית ואה נעאת) וויא גאר היפֿש אונ׳ גזיסט לו איר וואורשטו דז זעלביג אאל שפֿריכט הקב״ה (טווי) די גשפֿינז דיינר אויז גיבֿארדירטה אונן העכג פֿון דעם אשכן דיא גליבטי רוונג דר שכינה דט דו האשט אויך גשטעלט (זאת קואתך) דז אאר דיין היך (יחד) בזכות די היך פֿון דען אשכן אונ׳ די היך דר דעאפֿלונג פֿון דעם גיאירך די איך הב גבאטן לו דעאפֿן איבית האקדש (אארתי אעלה בתאר) איך זאגט איך וויל אויך גין אונ׳ רואן אין בית המקדש דז דא וואר הוך גראר אויך אז איין טייטל בוים (כנסתיך) איך האב גבראכט דיך לו הר סיני (לרחוש) לו לערנן דיר די גוטי ריד פֿון דר תורה (וחכך כיין הטוב) דא וואר דיין גואן אז איין גוטר וויין דא דו זגטט (נעשה ונשמע) (לאגוד) לו בינדן איין

חזן גַּן נָעוּל אִוָּהּ שׁוֹכֵן תַּרְשִׁישִׁים: קהל שְׁלָחַיִךְ בָּחַר כְּעִירִין וְקַדִּישִׁין * נֵרְדְּ וְכַרְכּוֹם גָּמַר תְּמוּרוֹתַיִךְ לְהַעֲשִׁין * מַעְיָן דְּלוּחַ גָּעַל וְהֶאֱשִׁים * עוּרִי הַמַּחְצֶבֶת רַהַב לְגָזִים * בָּאתִי וְהוּשַׁת לִירֶךְ בְּעִזִּים * אֲנִי יְשֵׁנָה זַךְ הִגְנַנִי בַּחֲרוּזִים * פָּשַׁטְתִּי חֶלְיָתִי בְּכֶרַע לִתְרָזִים:

חזן דּוֹדִי טִכְּסַנִי תַּבְנִית מֶרְכָּבוֹ: קהל קַמְתִּי יִחַדְתִּיו כַּחֲצוּבֵי שַׁלְהֲבוֹ * פָּתַחְתִּי כְּבוֹדוֹ חָמַק מִלָּבוֹא * מְצָאוּנִי לוֹחֲמַי פְּצָעוּנִי בְּנָווֹ: הִשְׁבַּעְתִּי מַחֲלָתִי לְדוֹרִי לְחַוּוֹת * מַה דּוֹדֵךְ נָמוּ אֵלָתִי קוֹשְׁבוֹת:

חזן דּוֹדִי סִלְסוּלוֹ בְּרִבֵּי רְבָבוֹת: קהל רֹאשׁוֹ עָטוּר רְכוּבוֹ בָּעֲרָבוֹת: עֵינָיו כְּיוֹנִים: פּוֹנוֹת בְּכָל חֶבְיוֹנִים * לְחָיָיו כַּעֲרוּגוֹת צוֹמְחוֹת בּוֹשֶׂם רִגְיוֹנִים * יָדָיו פְּשׁוּטוֹת מְקַבְּלוֹת הֶגְיוֹנִים: שׁוֹקָיו רָמוּ לַהֲרוֹךְ גֵּאוֹנִים:

חזן חִכּוֹ מַמְתַקִּים שַׁעֲשׁוּעַ מֶרֶשׁ זְחִקִים: קהל וחזן אָנָה הָלַךְ שֶׁרַעְיָתוֹ מַרְקִים וְשׁוֹחֲקִים * דּוֹדִי תְּפוּצוֹתַי יְכַנֵּס מִמֶּרְחַקִּים * אֲנִי תִּפְאַרְתּוֹ אֲשַׁנֵּן כְּלוֹהֲטִים הַמִּתְלַהֲקִים: והחיות

גן נעול) ישראל די זיך פר נייכן פון עריות אז איין גארטן דר דא איז פר לייכט (אוה) די האט הקב"ה גלוסט דר דא רואט לאזיטן די אלטכים די דא הייטן תרטישים (שלחייך) דייני כליאים ער האט דר ווילט (כעירין) אז די הייליגן אלכים די דא הייטן עירין ואכנדיגי (נרד וכרכום) אז די נעגליך די דו האסט טון דעאלמאל מויך קולן אים בית המקדש די דר דאפך אויף גינג אז איין טייטל בוים (מעין) דר טריב קואל ברונן דו זאלסט פר אום ווירדיגן אונ׳ שולדיגן (עורי) דר וועק דיין אמכט אויף די אומוויליגי רשעים אז דו האסט גטיילט די ים לו מיבר אמרן פון שלם די הופערטיגן אלרים (באתי) איך בין קואן אין דען וועג דער איר איז ווארן גיאכט איז שטרקי ואטר (אני ישנה) איך הב גשלאפן אין דעם גלות אלרים דא הט הקב"ה דר דא איז לויטר גלירט איך (בחרוזים) איט גרינגי פערליך פון דעם גוט אלרים (פשטתי איך לוג אויז (חליתי) איין לירונג דא איך אלט דו עגל: דודי איין פרייכט הקב"ה (טכסני) הט גלירט איך גלייך זייכיר רואונג אין היאל איט פיר באכירן (קאתי) איך ואר אויף גשטנדן אונ׳ אייניגט אין אז די אלפים די דא זיין גהקט אויז פייאר (פתחתי) איך ואר חוזר בתשובה אונ׳ זיין כבוד (חאק) ואר זיך פר בארגן פון לו קואן לו איר (אלאוני) זיא האטן גפונדן איך אייני שטרייטר אונ׳ וואונדטן איך (בנוו) אין זיין וואונונג דש בית המקדש (השבעתי) איך טוא בשווערן דיא (עכו"ם) דו זיא זאלן עדות זאגן דש איך האב (אקדש השם) גוועזן (אה דודך) דען רידן זי וואש איז די לוב פון דיין פריינט הקב"ה דו דו אקדש השם ביטט: דודי די לוב פון איינם פרייכט איז אונטר פיל נעהן טויזנט אלאכים (ראשו) זיין הייבט איז גקריינט איט תפילות פון ישראל אך טוט ער רייטן אין היאל דער דא הייסט ערבות (עיניו) זייני אויגן זיין אזו היפש אז די אויגן פון איינר טויב לו לוגן אזי (חביונים) פר בערגנם (לחיו) זייני קין באקונדי זיין שטיגן (כערוגות) אז דיא לייזן דיא דא וואקסן בשאים (רגיונים) גלוטטיגה (ידיו) זיין הענד זיין אויז גשפרייאט אנטפנגן די תפלות די דא קואן פון גדנקן דו הערץ (שוקיו) זייני שענקל זיין הוך לו פר טרעטן די הפרטיגן (חכו) זיין גואן איז זיס כלואר די דרשות אונ׳ די גזעץ דר תורה דיא זיין אין קארץ וויל ווער געגרן לערנט (אנה) וואו הין איז גאנגן דיין פריינט דש ער דיך לאזט אין גלות לו שטוםן אונ׳ לו אאלן אזו זאגן זיא, דודי) זאגן ישראל ווידר איין פריינט אערטט נאך אין זאמלן איין פר שפרייטונג פון פערנן (אני) דען ווער איך דער ליבן זיין שנהייט אז דיא ברענדיגי אלאכים (המתלהקים) דייך פרזמאלן לו לובן הקב"ה:

עָשָׂה לוֹ: חזן תַּחֲנָתוֹ אוֹרָה וְכֶסֶף לוֹ הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף * תָּאָיו רֻצַּף בְּכוֹסֶף * עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף:

חתום שם המחבר משלם

חזן צְאֶינָה וּרְאֶינָה * * קהל וחזן מֶלֶךְ בְּיָפְיוֹ מוּכְלָל:
חזן הִנָּךְ יָפָה * * קהל וחזן שׁוּבָה מְחַלֶּקֶת שָׁלָל:
חזן שִׁנַּיִךְ * * קהל וחזן לְחַתֵּךְ פְּרָט וּכְלָל:
חזן כְּחוּט הַשָּׁנִי * * קהל וחזן מְשׁוֹרֶרֶת לוֹ מַהֲלָל:
חזן כְּמִגְדַּל דָּוִיד * * קהל וחזן בְּרוּם אֲשִׁיּוֹתָיו מוּתְלָל:

קהל שְׁנֵי שָׁדַיִךְ יְכִילוּ מְרֵא כָל הֶחָלָל * עַד שֶׁיָּפוּחַ רֵיחַ נִרְבָּכִין מוּגְלָל כֵּרֵךְ יָפָה בְּנוֹצְצִים כְּעֵין קָלָל * אִתִּי יִפָּרְתִּי קִשּׁוּרַיִךְ לְהִתְכַּלֵּל לִבַּבְתִּנִי וְאֵרַשְׂתִּיךְ נוֹגְשַׂיִךְ לְהִתְעוֹלֵל * מַה יָּפוּ מַעְגְּלוֹתַיִךְ וְאוֹרְחֵךְ סוֹלֵל * נֹפֶת תִּטֹּפְנָה חִכֵּךְ זֶבֶד קְדֻשָּׁה לִכְלָל
חזן לְרוֹמֵם גָּדוֹל וּמְהֻלָּל הַמֵּאִיר גַּיְא וְחָלָל:

האמיר לערן וכו' ווערשטו גפינדן אין יוצר ליום ראשון של פסח:

גן

צאינה וראינה גיט אויז אונ' זיכט דען קיניג הקב"ה דער דא גקרינט איז מיט זיינר שונהייט (הנך יפה) שון דוא בישט שין כנסת ישראל אין דיינם טייל דען רויל דען דו גרויבט השט פֿון הר סיני כלו ואר דז איר אונטר אנכדר די תורה לערנט (שניך) דייני לערנר זיינן שין ווען זי לערנן דיא פרט וכלל דיא דא בשיידן זיין אין דער תורה **כחוט השני** אז איין רוטר פאדם זייני דייני לעפצן ווען זיא זינגן איין לוב צו הקב"ה (כמגדל דוד) אז דש בית המקדש וואר דר היכט זייני גרונד דען עס שטונד אויף הר ציון דז איז דש היכשטי אורט אין עולם אוו הוך בישטו ווען דוא האלטשט דיא תורה

שני שדיך: דייני צוויא ברישט דש איינט די שטאנגן פֿון דען ארון הקודש דר דא שטונד אים (קודש קדשים) די וואר אין ווינליג לענגר אז דאש קודש קדשים בריט וואר דא שטוסן זיא ווידר דאש פרוכת דז פויטן ווייג אים בית המקדש וואר דא הבן זיא גשיינט צו זיין אז צוויא ברישט פֿון איינר פֿרויא צווישן דיא צוויא שטאנגן האט גרואט דיא שכינה אין ואל דש ער גגלי עולם איז פֿול פֿון זיין שכינה (עד שיפוח) די שכינה הט דריכן גרואט ווייל עש ווישט דש גשמאק פֿון קטורת אים בית המקדש דז דא ווארגבויאט (נרדבון) ליילר אורא שטיין (כלך יפה) דען ווארט איר אל צו אמל שין אז די אלפיים דיא דא פונקלן אז (קלל) איין אויז גלייטרט קופפר (אתי) מיט מיר ווערשטו אייכה שיכה כלה גצירט מיט דייני לירונג (לבבתני) דו השט מיך גהערצט דש זעלביג אמל אונ' דרום הב איך דיך מקדש גוועזן אונ' אמך צו שפאט דיין בצווינגר (מה יפו) וויא שין זיין (מעגלותיך) דייני שטעג ווען דוא גיטשט אים גבאכטנשטעג צום רגל קען ירושלים (נופת תטופנה) זיסקייט זי טריפן (חכך) דייני גואן (זבר) מיט דעם טייל קדושה דיא דוא קריגשט הקב"ה דער דא איז גיאפארט אונ' גלובט אונ' דער דא דער לייבט דיא ערד אונ' דען (הלל העולם)

גן

ומרלי דורילי: פללתי לנורא ואיום * ראות כמוס יום * פקח קוח
אסיריך לפריום עד שיפוח היום: צעקתי לצור מכאבי * מתי חתול
מכאובי צפות באברן מורכבי על משכבי : צחנתי התם נא שור
מראש אמנה * ציון קריה נאמנה אקומה נא : קויתי למשפיל
ומרים * לחפשי כאז מחמורים קובלת מאריות ונמרים מצאני
השומרים : קרנות עשר שברתי * לאמים תהתך הרבתי קולו
שמעני והוגברתי * כמעט שעברתי : רוממתי קרן נגידכם ישע
אשית מריכם * רוגנים מלגלות סורכם * השבעתי אתכם :
רבתי אשים בעולה מכל עלמות לעלה * רצויה כריח
עולה מי זאת עולה : שרת בבית אולמו * אפרני שבוץ יהלומו
שתיה מכלל עולמו * הנה מטתו שלשלמה : שואגי בקול ערב
יחור בוקר וערב * שנון שחורות כעורב כלם אחזי חרב : תלפיות
רביר היכלו כבוד אומה כלו * תעף ראמים הכל ילו * אפרון

עשה

דא ווערן ישראל ב זאן הגאולה ווען זיא ווערן קומן אויז דעם גלות אונ' ווערן אויף דעם בערג קומן ווערן זיא ווערן גלובט לו ליון די וומרה לטיגי שטאט (מקווה כמ) ווען איך וור אויך שטין אויז דעם גלות (קויתי) איך האב לו הקב"ה דער דא דר היבט אונ' נידרט (לחפשי) לו אמכן פרייא איך אז ער האט פר לענגשט גפרייאט איך פון דיא אייזן דיא אליק (קובלת) זיא קלאגט אויף די רשעים דיא דא זיין גיגליכן לו ליבן אונ' ליפרטן (אלאוני השומרים) זיא האבן איך גפונדן דיא היטר נבוכד נלר אונ' סנחרב (קרנות) דיא לעהן הערנר די זאגט האט דר נביא דניאל אבר איר פר שטין ניט לויטר וויא עש אייגנט שפרעכט הקב"ה דיא האב איך לו ברחכן דיא קיניגרייך הב איך אונטר דיר פר אארט זיין שטיק האט ער איך אזו אמכן הערן אונ' דא איט האט ער גשטערקט איך העט איך דש ניט גהערט פון דיא נביאים (כמעט שעברתי) דא העט איך טיר איבר פארן אונ' העט איך אייאש גוועזן פון דער גאולה (רוממתי) איך וויל דער היבן די הערשאפט אייערט גזלבטן אז איין העאד וויל איך מייך אן קליידן איט הילף אונ' זייט ניט (רוגנים) אורארן ווארן איך ניט הב אנטפלעקט דען סוד פון דער גאולה . השבעתי אתכם) דארויף ט:א איך בשווערן אייך (רבתי) ירושלים די דא איז געוען איינשטר אונטר אלי שטעטן איך וויל ווידר באמכן זיא פון אלי פעלקר איך וויל אויף ברענגן זיא : זיא ווערט ווערן בווילינט לו הקב"ה אז גשמאק דש עולה דא ווערן די (אומות) רידן (אי זאת עולה) ווער איז די פאלק דו אזו אויף גיט (שרת) דען ווערן איר דינן אין הויז ויינט פאלט ער ווערט גירטן דען כהן גדול איט די קליידר די דא ווארן איט אבנים טובות אונ' פערל אוטר איט בית המקדש דא אינן וואר דר אבן שתיה דער ווארדער גרונד פון דעם עולם (הנה מטתו שלשלמה) דש וואר זיין בעט פון הקב"ה דער דא היישט שלמה (שואגי) איין טרייא איט זיין שטיק די תפלה אונ' אייגן אין אלי מארגן אונ' אבנט דש איינט אן (קריאת שמע) אונ' לערנן די תורה די דא איז גשריבן שווארץ אז איין רמב (כלם אחוזי חרב) דש בהיט ישראל פר דיא אזיקים אזו העטן זיא בגריפן איין שווערט (תלפיות) דש בית המקדש דא זיך אלי איילר הין קערן לו טון תפלה אונ' אידר אמן ערט עז (תעף) אז היך דר וויל טיר (הכליל) ער הט גלירט עז (אפריון עשה לו) דו הבוני גאמבט לו איינר חופה לו הקב"ה (תחכתו) לו ווינר רואונג ער האט עט גלוסט הקב"ה דז לו איך איז אלז דש זילבר אונ' גאלד (תמיו) וייני קמארן (רלך) ער הט גאלטרט איט לוסט (מאודיו עשה כסף) זיין זיילן ער אט בזילברן :

צאינה

יוצר ליום שני של פסח

ראשי וכבודי * לקח טוב הזבידי * מלאכיו צו לדדי * קול דודי : מגר
באף מעציבי * נחלני חמדת צבי * מרמה לעופר נציבי * דומה
דודי לצבי : ניער מצרלי * ענני בצר לי * נני חסו בצילי * ענה
דודי ואמרלי : נגידים לידבר * שבעה קולות במדבר * נטפי מור
העבר * כי הסתיו עבר סכת שועי ויירץ * שלח גודרי פרץ * סונים
חבל במרץ * הנצנים נראו בארץ : סוגה עזיו מוגיה * מוף כרונג
למוגגיה * סוערה מאנחה להפיגה * התאנה חנטה פגיה : עזים
שת כסלע * ראשי תנינים לקלע * עלות פרויה לצלע * יונתי בחגוי
הסלע : עזוז הדריך בנעלים * יופי פעמי נעלים : ערף קמי בשעלים
אחוז לנו שעלים : פץ ל"י מחשילי * מה דודך משלי * פוצי מרפש
ומרלי

ער אלזו איבר פארן דא ער דש מרטש ווארטרידט דא וואר דר גנצי עולם פול גוטי גשמאק אז פון פיזום דען זיט הקב"ה מיין זיכט קומן אונ' ועהט דען גשמאק מין דיגן ערדן אזו וואר עז ביי מיטלאם ווארט (כי הנה הסתיו עבר) דען דר טווערי דינסט פון אלריך דר וואר נוא איבר דא האטן זי רוא צו לערנן אונ' אנטפנגן די תורה (סכת) ער הט פר נומן אונ' האט בווייגט איין תפילה ער הט גשיקט משה אונ' אהרן דיא האטן פר נייכט איין ברעכלש פונים דיא אלריך ער פר דערבט מיילנדיג (הנצנים נראו בארץ) די שפראסונג משה אונ' אהרן די ווארן גזעהן מין לנד אלריך (סוגה) ישראל די דא זיין ווארן גגליכן צו איינם צוין אויז רוזן (עוזיו) די הבן פר קריאט זי (מוגיה) מיר צו ברעכר דש ווארן (אוף) די אלריך (כדונג) אז מיין וואקס (למוגגיה) צו אכן צו גין זי אונ' דען דאלטן די אלריך דו (סוערה) די פר שטמראטי ישראל מין גלות אלריך דש זיא עלן זי ניט לאזן פון מירן זיפכן (להפגיה) צו אכן הערן זיא (התאנה חנטה פגיה) דר פייגן בוים הט גיט פראלט זייני גריני פירות דש איינט משה אונ' אהרן (עזים) דיא טטרקן וואשר פון דעם ים ער אלזו אזו הארט אז מיין פעלזן די קעפל פון די פיש כלוואר די אלריך (לקלע) צו פר שלידרן זיא גינגן אויט דיא דר ליטן פון דר אנדרן זייטן דש ים (יונתי בחגוי הסלע) דען ווארן ישראל בטעת צרה אז מיין טויב די דא פליהט פר דען טפערבר אונ' ווייל זיך פר בערגן מין טפאלטן דר פעלזן אז דא איז גשריבן מין דעם ערשטן טאג פסח (עוז) דר שטרקר הקב"ה הט אכין טרעטן מיט מיר טוא די ישראל די דא זיין ווארן גלובט מיט טונקייט אירי טריט ווען זי זיין אויף גנגן צום רגל (ערף) ער האט צו בראכן דש גניק פון איינן פיינדן מין די וואשר דיא הקב"ה הט געשאן מיט זייני טריט אונ' טפראך צו דען ים (אחוז לנו שועלים) בגרייפט צו אונש דיא אלריך דיא דא וואלטן ווישן פר ישראל אז מיין פוקס ווען אן מיס יאגט : (פץ ער האט גירעט צו איר (אחשולי) איין טאעכר דיא דא טעכן ישראל וואש איז דיין פריינט הקב"ה בעטר וועדר אונ' ער ע"ודא ענטפערט איך (פוצי) ער הט אויז גלוזגן איך (ארפש) פון דען גיאוו כלוואר אויז אלריך ער האט דר הובן איך (דודי לי) דש האט גיטאן איין פריינט הקב"ה צו איר (פללתי) איך טוא תפילה צו הקב"ה דער דא איז פארבלום דו איך זאל בלד זעהן דען טאג פון דער גאולה (כאום) דער דא איז פר הולן (פקח) צו עפנן דש גפענקנס אונ' צו דער ליזן די גפנגנה (עד שיפוח היום) אז ער וואר צו הייש דר טאג כלוואר דז איר ווערן ח"ו ניט זוכה לגאולה זיין פון וועגן אונזרי זינד זכות די דא בסילן אויף דעם אענטשן אז מיין שאטן (לעקתי) איך טוא פריימן צו גאט דער בטעפר אויט וויא טאג : (חתול) ווען ווערט ווערן גהיילט איין וויא טאג אונ' ווערט לוגן מין דיא פר לירונג דער אומוויגה רשעים (על אשכבי) אז ליד איך אויף איין גלעגר (לחנתי) איין גשטאנק עבירות איך ביט אמך זיא צו גין אונ' דש איך ווער ווערן גלוגט פון אובן דעם בערג (מאנה) דער לוגט אויף דער גרענצן פון ארץ ישראל

דא

חורזים*וקורות בתינו ארזים: טוב ערה מנצלת*עגלה גוי מפצלת*
טלאיו סך כבחוצלת* אני חבצלת*ישרני מעקוש זהיהים*חשכני
מבול שוחחים*יקרני בגיא צחיחים*כשושנה בין החוחים: ישבי נוף
כנער*יחלצנו מיער* כתפוח בעצי היער : כגבור מתרונן מיין וקץ
והריקזין : כהני לנסך יין הביאני אל בית היין : כפות משיחכם
בוששות חרפוני טוחי עששות * כלפיד אש בחששות * סמכוני
באשישות: לי ישקוד לדרשי*מכף משרדי וחורשי*להרביצני בנוה
מדרשי שמאלי תחת לראשי: לסבול עול גלותכם ، בלי לרחוק
גאלתכם ، להחיש ישע בעתכם ، ה השבעתי אתכם : מרים
ראשי

ווינגדי דא בלייבט אין מיר פארב(ישקני) ער האט גרעבט פארטיגט איך פון לו גין אין קרואי וועג(והיהים פון דיא
אין אלרים אונ׳לוג אויז(בלי זיין) אז ער אאלט ברעגגן איין לחכים לו גיסן איין אויף דעם אזבח(הביאני אל בית היין
ער אאר ברעגגן איך לו אשכן דא אן האט איין גיגאסן אויף דעם אזבח(כפות די טריט אייארט אטיח(בוששות) די
זיין ויך זויאן אזו לעסטרן איך דיא עובדי אלילים(טוחי) דס איר אויגן פר קלעבט זיין(עששות) אונ׳איר גידאנקן פר
פינשטרט דס איז איר אז איין ברענד פייאר אין איינס הערלן(סאכוני באשישות) זי הבן אונטר לענט איך די נביאים
איט אירי שטארקי נבואות דז איך איך ניט איאט בין פונדר גאולה(לי) לו איר(ישקוד) ער ווערט איילן לו פארטן איך
פון הענט(אשדדי) איין פר ווישטר אונ׳איין פר אקרדר לו אכין רואן איך אין אאוכונג די בתי אדרשות(שאאלי תחת
לראשי) דז ווערט טאן הקב״ה דר דא הט זיין לינקי הנט אונטר איין הייפט פינגלות(לסבול) לו ליידן דז יאך אייאר
הפארטיגן אלרים(חשכני) ער האט פר איטן איך לו בוקן לו די עבודת אלילים די דא זיינן גיאאכט אויז האלן דס דא
פר פוילט ער האט גיערט איך אין דעם טאל(לחיחים) דר דארשטיגן כלואר אין אלרים דז דא איז זוין אייןלנד דז גאר
ניט רעגגט דריגן (כשושנה בין החוחים) דא אינן וואר איך אז אין רוז לווישן דערנר (יושבי) גלייך אז ער האט אן
גשריאן דיא אלרים אזו זאל ער אן טרייאן די רשעים(יחלצני) ער זאל אויז ליהן איך אויז דען גלות דז זאל טאן הקב״ה
דר דא איז גיגליכן(כתפוח בעצי היער) אז אין אפיל בוים אונטר דען העללר דס ואלד כלואר דר זעלביג גיט אידר
אאן פון איס אונ׳זעלן ויך אונטר אנדרי בויאר דען ער האט וויניג שאטן אזו זיין זי פון הקב״ה גגגן אונ׳הבן ניט וועלן
אקבל זיין דיא תורה(כגבור) אז איין שטרקר(אתרונן) דר דא זינגט פון דעם וויין אזו וואר אויך הקב״ה אויף וואכן
פינגלות אונ׳ניט דריגגן די גאולה כלואר דז ישראל זאלן ניט אורד זיין אן דען אואות העולם אונ׳זיך זעלברט וועלטן דר
לזין איט גיואאלט דען גאט ווערט זעלברט איילן די גאולה ווען דא ווערט קואן דיא לייט, השבעתי אתכם) דא ארויף
טואאיך בטווערן אייך טפריכט הקב״ה(אריס הקב״ה דער איז דר היכר איין הייפט אונ׳איין עהר אין גוטן קוילף
(הובידי) הענט ער לו גטיילט איר איט דער תורה זיין אלאכים ער האט גבאטן (לדדי) לו פירן איך(קול דודי) דא איך
הערט דז שטיק פון איין פריינט הקב״ה בייא אתן תורה דא וואן ישראל דר טראקן פון גרוט קול אונ׳וואן היגטר
זיך געכגן לוועלף תחום שבת אונ׳וואן טוואך דא שיקט הקב״ה לו איטליכם לוויא אלאכים די פירטן זי ווידר לו הר
סיני(אגר) ער האט לו ברעכן איט לארן דיא אלרים די איך אכן טרויאריג ער האט איך אבן ערבן ארן ישראל דס
גלוטטיגי לאנד ער וואר גלייך לו איינס ריך איין הייבט אאן הקב״ה דרויף גיט דער פסוק (דואי דודי לצבי) ער עאר
גלייך לו איינס הירט איין פריינט הקב״ה דו ער איילט בהענד די גאולה אין אלרים(כיער. ער האט אום גישטערלט
אין דו יש די אלרים די איך האטן איילר גאוזן ער הט געגנט ברט איר אין איינס לנד(כיני) איין קינדר זייט אייך בטילן
אין איינס שאטן(ענה דודי ואאר לי) אזו וואר ענטפרן לו איר איין פריינט הקב״ה אונ׳רידט לו איר (נגידים)
הערליכה ריד ער וואר רידן לו איר בייא אתן תורה דא ער דיא זיבן קולות איך הערן ליש(נטפי) דיא טריפונג וויין

ער

הִקְרִים פָּנָיו וְהִכְרִיעוֹ · לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה: הֲבִינֵנִי סוֹדֵי סְתָרִים *
עִנְּגַנִי שְׁלוֹשׁ כְּתָרִים * הִשְׁמִיעַ לְמִנְחַת תּוֹרִים * נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתּוֹרִים:
וְתֹרֵי זָהָב * אוֹיְבֵי זָקַר תְּהַב * וְהֶעֱנִיק לְזֶרַע אָהֵב: תּוֹרֵי זָהָב: וְזָכַר
בְּרִית סָבוֹ וּמִפְּלֶשֶׁת עַם הֲסִבּוֹ * וְנוֹכַח סִין סִבְּבוֹ * עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ
זְכוּת עָקוּד מוֹר * אָץ רַחֲמִים לִכְמוֹר * וְלֶעָף בְּשַׂר חֲמוֹר · צְרוֹר הַמּוֹר:
זִכְרוֹן מִשְׁלֵי אֵפֶר * חָק בְּגִינָם בַּסֵּפֶר * זָרִים תֵּת כּוֹפֶר * אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר:
חָבַשׁ מַחַץ טְרִיָּתִי * כִּסָּה עֵרוֹם עֶרְיָתִי * חִבְּבַנִי כְּשֶׁעֲגַעְתִּי * הִנָּךְ יָפָה
רַעְיָתִי: חִבֵּל עוֹל רוֹדִי * נָגַף שׁוֹלְלֵי רְדִידִי * חֲרַשְׁתִּי שִׁיר לִידִידִי * הִנְּךָ
יָפֶה דוֹדִי: טָהוֹר פִּעְנֵחַ רָזִים * חַכְמֵי מְרוֹת מַפְרִיזִים * טַעֲמֵי תוֹרוֹת
חוֹרְזִים

אלות (הניס) ער האט אמכן פליהן דש ים אונ׳ האט צו ריסן עש אונ׳ דיא צוידיגר ער האט בלאזט (אדה כנגר אדה)
זיא האטן די קינדר פון ישראל דער טרענקט האט הקב״ה זיא ווידר דער טרענקט הקב״ה האט גפעדרט פר אים
אלמכים דיא האטן גריטן אויף גפערד נקיבות אונ׳ דיא אלריס ריטן אויף פערד זכרים זוא אווטן זיא איבר איר דנק
פארט רייטן דען דז פפערד וואלט דער נקיבה נאך אז איך הבגטריבן אין ערשטן טג דארויף גיט דר פסוק (לסוסתי
ברכבי פרעה) צו אייני פפערד דיא נקיבות ריטן דיא רייטר פון פרעה דען זיא העטן גערן אום גקערט דש זיא זאכן
די גרוטי נימיס בייא דען ים (הבינני) ער האט אמכן פריבן איך די פר בארגני סודות פון דר תורה (ענדני) ער הט
גבונדן איר דרייא קרונן (כתר תורה כתר כהונה כתר מלכות) ער הט אכן הערן איך צו ברענגן קרבנות פון די טורקל
טויבן (נאוו לחייך בתורים) זי זיינן ליאליך דיין קין באקן איט די צווייא תורות אז עפרים ומרבע אונ׳ די גארא (ותר)
ער האט איר אוחל גיוועזן די זינד פון דעם עגל דז איך גיאכט הב דרום דז איך הב פיל גאלד איין פיינט (זקר) ער הט
גווארפן אין דש ים (תהב) איט שאנד (והעניק) אונ׳ הט בלאדן רי קינדר זיינט ליבהאבר אברהם אבינו (תורי זהב)
איט פיל צייזר גאלד (וזכר) אונ׳ ער גדאכט הקב״ה דען ברית דש אברהם גאכט האט איט אביאלך דש ער ניט וואלט
ביז טאן אן אין נאך זיין קינדר אונ׳ עניקלך די זאמן נאך איס אין לנד פלשתים דא ישראל אויז אלרים גינגן דרום הט
ער ישראל אום גריגלט פון דען לנד פלשתים אונ׳ קיגן אדבר סיני האט ער זיא אום גריגלט (עד שהאלך באסבו) דז
ער וואלט אינן די תורה געבן ווייל דר קיניג הקב״ה וואר אין זיינר חופה אויף הר סיני (זכ׳ת) פון וועגן דז זכות פון
יצחק דר דא וואר גבונדן צו קרבן אויף דעם בערג אוריה הט הקב״ה דר הילט זיין דר בראיקייט איבר ישראל (ולעף)
אונ׳ הט פר ברענט די אלרים די זיין גיגליכן צו איין אייזל (צרור האור) דז הט גטאן הקב״ה דר דא איז גגליכן צו איינס
גבונד וויר (זכרון) פון וועגן גידעכטנס זכות דערי אבות דיא זיך האטן גיגליכן צו ערד אונ׳ אט האט ער גטריבן אין
דר תורה צו געבן די רשעים צו זיין איר כפרה דש האט גטאן הקב״ה דער דא הייסט (אשכול הכופר) (חבש) ער הט
פר בונדן איין גמייטרטי אוועגן כלואר ער האט אוחל גוועזן אייני עבירות אונ׳ ער האט בדעקט דיא שאנד אייני
נאקנטיקייט ער האט גליבט איך (כשע) דא ער פר נאם (געיתי) איין גשרייא אונ׳ שפראך (הנך יפה רעיתי) כוא אז
דו תשובה טוסט ביסטו שין איין גוועזן (חבל) ער הט פר דארבן דז יאך אייני צוויגר די אלרים ער הט גשלאגן די רובר
(רדידי) אייני ציראט דען האב איך דער נייאט אין גזאנג צו איין גליבטן אונ׳ שפראך (הנך יפה דודי) כון ביסטו
היפש איין פריינד הקב״ה (טהור) הקב״ה דר דא איז ריין (פיענח) דר אנטפלעקט די פר בארגנים צו די תלמידים
חכמים (אפריזים) די דא דר ווייטרן די תורה זי בהעלטן צו אנכדר די טעמים אויז דר תורה (קרות בתינו ארזים)
זיא זיין די שטרקן פון ישראל גלייך אז דיא טענן בויאן זיין די שטארק פון אונזר הייזר (טוב) הקב״ה דער דא הייסט
טוב דער האט גהייסן (עדה) אויז צידיגן אונ׳ אויז צערן דיא אלרים דיא (גוי) איין צייב האט אב גשילט אונ׳ גגן בלוט
גאכט (טלאין) איבר זיין צעאר (סך) האט ער בדעקט אז איט איינר דעק (אני חבצלת) דרום דז איך בין גבליבן אז איין
ליליג

הַכֹּל · אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאוֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי ׃

ווען דער חזן זאגט את יי׳ זאל קהל זאגן די

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם ׃

מיוסד על פי א״ב מרובע

אַפִּיק רֶנֶן וְשִׁירִים, לְנוֹשְׂאֵי עַל נְשָׁרִים * אֲשׁוֹרֵר כְּעוֹזִי שָׁרִים ׃ שִׁיר
הַשִּׁירִים ׃ אָיוֹם שֶׁבַע שׁוֹקְקוֹת נָחֲנִי עֲסִיסוֹ לְהַשְׁקוֹת אַלְפַּנִי
דָּת בִּנְשִׁיקוֹת * יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת ׃ בְּטֻחָה לָאוֹת מַאֲמִינַיִךְ * הַמְּטֹרֶת
לְמוֹ מָנַיִךְ בְּחֶרְתָּם הִשְׁתַּעֲשַׁע בְּאוֹמְנַיִךְ * לְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ ׃ בְּהִקַּת אוֹר
שַׁחֲרֵיךְ יָרוּעַ לָאוֹם מְשַׁחֲרֵיךְ * בּוֹאִי בְּנִצּוּחַ לְשַׁחֲרֵיךְ מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ ׃
גֵּאָה עֲרוּיֵ גַאֲוָה * עֲבוּר בְּרָאשֵׁי הִתְאַוָּה * גּוֹרָלִי הִשְׁפִּיר וְהִנְוָה * שְׁחוֹרָה
אֲנִי וְנָאוָה ׃ גְּלִיף לוּחוֹת חָרֶת * יְקָרָה מָדָר וְסוֹחֶרֶת * גֵּיא אֲנִי וְלֹא לְאַחֶרֶת
אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחוֹרֶת ׃ דִּלֵּג קֵץ לְהַבְדִּילִי מִמְּשׁוֹלֵי מַר מְדַלִּי דִּגְלַנִי
וְשָׂח לְגַדְּלִי * הַגִּידָה לִי ׃ דְּרוֹר קָרָא לִפְרָעַי * כְּאָב מְיַסְּרִי וּמְיַדְּעַי * דָּרְבָן
כְּבָקָר רוֹדְעַי * אִם לֹא תֵדְעִי ׃ הֵנִיס יָם וּקְרָעוֹ * וְצָר בְּסַאסְּאָה פְּרָעוֹ ׃

הקרים

אפיק איך וויל אויז ליהן לוב אונ׳ געזאנג צו הקב״ה דר דא האט גיטראגן איך אויז מצרים בהענד אז אויף די פליגל
פון איין אדלר איך וויל זינגן גלייך אז ישראל הבן געזונגן פון זיינר שטערק ביים דען ים אונ דיזם געזאנג די דא
שטין אין (שיר השירים) (איום) הקב״ה דער דא איז פורכטזאם דר האט געזעט דען דארשט (שוקקות) דיא דער צו
גלושטן ער הט געפירט איך צו הר סיני צו טרענקן איך (עסיסו) ויין זיסקייט פון דר תורה (אלפני) ער הט געלערנט איך
די תורה מיט קושן אז דר פסוק גיט (ישקני מנשיקות) ער הט טון קושן איך פון קושונג זיינס מונדס כלומר ער הט
מיט איר געלערנט די תורה אינטלעך אונ׳ מיט מייל (אהבה וחבה) (בטחה) דו האשט געזאגט (לאות) דיא אידיקייט
פון דייני גלייבר כלומר דוא האשט געזעהן מיר דינסט פון ישראל אין מצרים אונ׳ האשט אויז געלאזן אין דער מדבר אונ׳
האשט מין מאכן רעגנן דען (מן) דו האשט דר וועלט זיא דו זי זיך וואלן דר מייאן אין דר תורה די דו האשט דר צו געגעבן
דיר צו וויסט צוזאגט יאר מיר די וועלט מיז וואר בישאפן (לריח שמניך) דוא האשט געפירט זי צום הר סיני דר דא שמעקט
אז איין גוט אול (בהקת) דו האשט דער ליכט דיינן פארשר דש ליכט עס האט זיך גמערט אז העט איינר עס געזעט
צו דעם פלאק (משחריך) דש דיך פארשט די דא קומן צו לובן דיך מיט איבר זיגונג (משכני אחריך) אונ׳ שפרעכן הער
גאט ציה איך נאך דיר (גאה) הקב״ה דער דא הערשט (ערוי) אונ׳ איז געזירט מיט דאפרט דער האט גאשט צו איבר
פארן פר איך אין דר מדבר ער האט איר איין גורל בשינט מיט דר תורה (שחורה אני ונאוה) אוב איך בין שווארץ פון
וועגן זיינר דז עגל בין איך לייליך מיט זכות קבלת התורה (גליף) ער האט אויז גיגראבן אויף די לוחות די פריאה תורה
די דא איז ווירדיגר אז די אבנים טובות ער האט דר היכט איך אונ׳ קיין אנדרי אומה (אל תראוני שאני שחרחורת)
דרום זעלן די אומות ניט אן זעהן איך צו פר שמעהן פון וועגן אייני שווארצקייט כלומר פון וועגן דז איך האב געזינדיגט
ביזי מעשים אן איר (דלג) ער האט גיהופט איבר דז ענד די ער האט געזאגט צו אברהם אבינו צו אב שיידן איך פון די
מצרים די דא האבן ביזי מעשים די דא זיינן גיגליכן צו מיינם ביטרן טראפפן דר דא העגגט אן עמר (דגלני) ער האט
גבכירט איך (ושח) אונ׳ האט גרעט צו מגדלן איך (הגידה לי) דאט האט ער טאן זאגן איז (דרור) פרייאונג ער האט
גרופן (לפרעי) צו אייני וואונדן דיא איך האב פון די מצרים אז איין פאטר ער האט געשטראפט איך אז אין בהאה די
אן שטעכט (דרבן) מיט איינם גיאיין אייזן דש זיא זאלן גין איין וועג (אם לא תדעי) ווען איך ניט וואלט וויסן פון זייני

יוצר ליום שני של פסח

הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא

בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ * הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא : שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ * וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה :
בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל * וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ *
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ *

וּבְמִקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ : יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים :

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר : זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן * וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן :

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא * לְעֵלָּא מִכָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ :

ווען דער חזן המבורך אויז האט זאן קהל דאז זאגן
בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

דער חזן זאל אך זאגן ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת

ווייל דער חזן זאגט (ברכו) זאגט דט קהל (יתברך)
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה :

הכל

ווען

וּבְרֵעוּת וּמִקְדָּשׁ אֵל בְּרָמָה נְוֹתֶיךָ ׃ אֲרַבְּרָה וַאֲבַקְּשָׁה טוֹב וְשָׁלוֹם
בָּאֵר מְנוֹתֶיךָ ׃ יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ פּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם ׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ׃ חצי קדיש

ווען פסח אם שבת גיפאלט זא זאגט אן ושמרו בני ישראל פר וידבר אשה דר נאך האלב קדיש טאונה עטרה גלייך
דיא ערשטי נכט פון מוצאי שבת. צו נאכט זאגט אן ותודיענו בדך כ״ה דר נאך גנץ קדיש עלינו קדיש יתום יגדל
(אונ׳ אן פאנגט אן דען עומר צו צילן)

סדר ברכת העומר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
סְפִירַת הָעוֹמֶר ׃ הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לָעוֹמֶר ׃

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן
חלקנו בתורתך ׃ ואומרים מזמור למנצח וכו׳

נעאן די ענגלן ווערן באפעלט ווערן צו באוואריס דייני אויארן גלייך אלז די טאטט ירושלים דיא אין היאל איז דו דו איר
אין גיזעלן בישט דיא ווערן גאט מראמכן צו מראמכן זיך איבר דיך צו אמכן דיך פר איין לוב אויף דער ערדן צו אמכן
באוורט דייני ווייטי פלאן אום ווילן די פרייכטשפט אונ׳ גזעלשפט דז איך צו דיר ירושלים טרעג אונ׳ אום ווילן גאטש
בית המקדש דז דא איז אין דר היכלי דייגר טונהייט וויל איך רידן פריד אויף דיר אונ׳ וויל גוטש פר דיר ביטן פון גאט
אונ׳ איך בטיידליך הרויז רידן דייני גאבן אוז דיר גאט זאל געבן פריד זאל ויין אונטר דייני היר טארן פריד זאס אין
וויני פאלטטן זאלן כיאר פר טטערט ווערן ׃ ברוך גלובט ביסטו גאט דר דא טפרייאט איין פרידליכי דעק איבר
אונז אונ׳ איבר אל זיין פאלק ישראל אונ׳ איבר ירושלים ׃ וידבר אונ׳ אשה זאגט דען קינדרן ישראל דיא
יאים טובים פון גאט
הדרת קודש

ווען איינר הט פרגעסן בייא נאכט ספירה צו צילן זאל ער בייא טאג צילן זונדר ברכה די איבריגה נעכט איט דיא
ברכה אבר ווען ער האט דען גנצן טאג אויך ניט דראן גידאכט זוא אבר איין גאנצר טאג איז פר בייא גאנגן
זונדר ספירה צו צילן זאל ער די איבריגה נעכט זונדר ברכה צילן אונ׳ ווען ער אסופק איז אוב ער הט גצילט אדר ניט
זאל ער ווייטר איט ברכה צילן ׃ אן אוצאי שבת צילט אן פר הבדלה אונ׳ ווען אן אין דיא שול קיין הבדלה אכט צילט
אן פר (ויתן לך) דען דיא הבדלה ווערט אלי צייט צום הינטרשטן גיטטעלט (וויאך דר דין איז ביי די חנוכה ליכט
אונ׳ אין די נאכט פון שבת אונ׳ יום טוב צילט אן אין דיא שול נאך קידוש אונ׳ ווען דיא לעצטה נאכט פון פסח איז אן
אוצאי שבת דז אן זאגט קידוש אונ׳ הבדלה צו גלייך דען זאל אן אין דיא שול צילן פר קידוש ׃
דער טעם איז דז אן דרום קיין שהחיינו זאגט בייא דיא ברכה פון עומר די וויל איר נירגלן פינדן די ברכה פון
שהחיינו או בייא אזו איין זאך וואו אן האט הנאה דר פון גלייך או בייא לולב דש טאן איר פון שאחה ווען דש
איר האפן דש הש״י ווערט אונז הבן אן יום כפור אונזרי עבירות אוחל גיוועזן אונ׳ די טעטטן פאנטופר דז טו איר דז
איר זאלן צו גוטן גידאכט ווערן פר הש״י אונ׳ איט דעם צייאכן פון די אגילה ווייזן איר דז הש״י האט איבר אונז חס
גיוועזן אונ׳ האט אויז גליזט אונ׳ בייא פדיון האבן הט דר פאטר איין שאחה דז דש קינד קיין כהן איז ווייל עז דרייסיג
טאג אלט איז אלזו איז בייא אל דיא אלות אונ׳ דער גלייכן אנדרי אלות וואו אן שהחיינו דריבר אאכט איז איברצל איין
שאחה דר בייא אבר בייא ספירת העומר איז קיין גדעכטנים פון שאחה דען אן האט עס דרום גשטעלט דז אן זאל
גדענקן אן חורבן בית המקדש ווארינן אן הט דען עומר אקריב גיוועזן ווערכש אילונד בעו״ה פר שטערט איז דרום
זאגט א קיין שהחיינו בייא ספירת העומר רק איר זאגן דען יהי רצון עס זאל זיין דר ווילן בייא דיר גאט אונזר גאט
אונ׳ גאט אונזר עלטרן דז בית המקדש זאל בלד אין אונזר טעג גיבויאט ווערן אונ׳ גיב אונזר טייל אין דיין תורה דז איר
זאלן קענן די אלות טאן ווייא אין די תורה גשריבן שטיט אין בית המקדש זעלבשט (באהרה ביאינו אאן)

מלאים בפירות ומעטרים בזריזות בית דין מחצות רחוקים מתרים
מרחוק את יי מעזכם זכרו מזכירים ונוהרים ירושלים הבנויה תעלה
על לבבכם נמהרים חזקו ותזכו לשמוע שיר ישורר להרים הר בית
יי בראש ההרים ׃ לביתך נאוה קודש נוה תהלה חומל בירת יער
הלבנון מלבלב מגרים וגומל זהב פרוים פירות פרחיו עוד מהאמל
לזרעו של יצחק חסר ביום הגמל ארוממך בעטור בכורי בקלתות
מוזהבות ולא בתורמל כבוד הלבנון נתן לך הדר הכרמל ׃ יראה
כפת המוקר תשלום שלם סביביך שמך כשם מלכך שעריך
כשבטיך בהסביך העת בערי תלבשי הדר סביך במסביך עוד
תערי תפיך טלול רוביך ברחוביך שירות כהניך באביביך נעימות
לוייך באבוביך שאלו את שלום ירושלים ישליו אהביך יתרה חבתך
ירושלים בנוי שבעים שמותיך כעיר שחברה לה הופקדו שומרי
חומותיך מזכירים לרחמך ולשומך תהלה בארץ לישב שוממותיך
באחורה וברעות

פין מיין איז דש ניקט דר פֿון אפגנזן זאז דר נאך גייסט איט דרייא לעהן זיבן דט דער פֿון הרויש קאם איין לעהן טייל
פֿון מיין אמס דר נאך גאב אן זיין גבירליך מיך אונ׳ זיין ווייטריך אונ׳ גוס עט דרויף אונ׳ אענגיט עז נירליך דר נאך הט
ער עט אויף גיהובן אונ׳ גנעהנט אונ׳ איין גייפֿן דער פֿון גינואן אונ׳ גיזאלזן אונ׳ גידעאפֿט דען גייפֿן פֿון פר איין
גדעכֿטנש פר גאט דז איבריג פֿון דר פֿריואנט הבֿן דר פֿון זוכה גווע׳ פֿון דר קרין פֿון גאטש טיש אן׳ די אמנש פֿארטונן
פֿון דר קינדר אהרן (קרב) אז אן הוט דען (עומר) גיאופֿרט וארן אן׳ די אערק פֿון ירושלים גקרינט אונ׳ גפֿילט איט
כיימי פֿרוכט אונ׳ וויין דש (בית דין) גטווינד זיינן אין אירי זאכן הבן דיא פֿערין אעגן כייאי פֿרוכט עטין נאך איטאג
איר אנדעכטיגי גדענקט דאך פֿון פערין אן גאט אייער טטערקהייט איר גטווינדי אן בדאכטי אענשן לאז דאך די
גיבויאטי שטאט ירושלים אין אייאר הערץ אויף גיטטערקט אייך איט גבעט זו ווערט איר זוכה זיין לו הערן די גזאנג
דז אן ווערט זינגן דז דר בערג פֿון גאטש הויז ווערט ארהיבט ווערדן אויף דר שפיץ דר בערג, (לביתך) דז בראהר ליגר
גאט די היילקייט איז לירליך לו דיינם הויז איין וואונונג פֿון לובונג דז הויז הוט גיהייסן דר וואלד (לבנון) דר וויל ער
בליאט אונ׳ אכֿיט וואקסן גאלדן אופֿס אלז דש גאלד פֿון לנד (פרוים) דש זעלביג זאלטטו אונז ווידר געבן דז די פֿרוכט
זיינר בלואן זאלן ניט אער פֿר שניטן ווערדן אן דען טג אלז עז ווערט פֿר גזלטנגאד לו די קינדר פֿון יצחק איך דיך
ארהיבן איט גקריינטי (ביכורים) אין גאלדני קערב אונ׳ אין קיין המרטן זאק די הערליכקייט פֿון לבנון ווערט דיר ווידר
גגעבן ווערן אונ׳ דר לירונג פֿון (כרמל) (יראה) עז זאל ווידר גיזעהן ווערן דז גוועזב פֿון דש פר ברענטי בית המקדש
פֿון קואליד איט ירושלים דש רונד אום דען בית המקדש איז אז ער ווערט דיר ירושלים דיין נאמן פר קערן אונ׳
ווערשט הייסן (יי׳) אז ווי דר נאמן דיינש קניגש אונ׳ דייני פֿארטן ווערן זיין לו וועלך אז די שבטים אין דר זעלביגי לייט
ווערשט בקלייד ווערן איט לירונג דר לירדש אונ׳ דייני אלטי לייט די ווערן אין דר הרוס זילן דו ווערשט ווידר פֿר לירט
זיין איט דייני פֿויקן דז דייני יונגן ווערן טאנלן אין דייני גאסן דז דייני כהנים ווערן ווידר דינן אירן דינשט איט דייני
פֿרוכטן אונ׳ דש זיסי גזאנג פֿון דייני (לוים) איט דייני שלאייאן זייט דאך ביטן אום דען פֿריד פֿון ירושלים דען זיא
זיין גפֿריד די דיך ליב הבן (יתרה) דיין ליבשאפֿט ירושלים איז איין גרויזי איבריג ליבשאפֿט איט דייני היפֿשי ויבנליג

נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים: דְּרִישׁוּת לִדְרוֹשׁ בְּשִׁכְנָךְ מְקוֹם כִּפּוּר
שְׁלָמִים סְלוּלֵי צִיּוֹן מְבַקְשִׁים תַּפְקִידָם הָרֵם מִבְּשׁוּלִים הֲמוֹן חוֹגֵג עֲלוֹת
יֵרָאֶה הַהֵר שְׁלָשִׁלַיִם * עֵת כִּי בָא לְחֶנְנָה בְּלִי רְשׁוּלִים וּמֵהַקָּרוֹב בָּהּ
בִּכּוּרֵי נְדָבָה לְהַקְרִיב בְּטוֹהַר שׁוּלַיִם · פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת
יְרוּשָׁלַיִם: זוֹרְזוּ לְהַקְדִּים שְׁלוּחִים דְּרַיְנֵי גֵיא נְכוֹאוֹת · צֵאת מִבָּעֶרֶב
עֲשׂוּת כְּרִיכוֹת מֵאֲבִיבֵי תְבוּאוֹת * חוּל וְשַׁבַּת כְּרַכִים מְלָאכוֹתָיו
בִּשְׁלוֹשׁ בָּאוֹרֶת קָבְצוּ עֲיָרוֹת הַסְּמוּכוֹת עֵסֶק גָּדוֹל לְנָאוֹת חֲשֵׁכָה
קְצָרוּהוּ וּנְתָנוּהוּ בְּקֻפָּה וְלָעֲזָרָה מוּבָאוֹת מַה יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְיָ
צְבָאוֹת: טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכֻפֶּלֶת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ לֵאמֹר · רַבָּה עוֹמְרִים
בַּמִּדְבָּר כְּנֶגְדָּם אַחַת לִתְמוֹר · יַחְבֵּט וְנִתַּן לְאַבּוּב הָאוּר בְּכַלּוֹ לִגְמוֹר
שְׁטָחוּהוּ בַּעֲזָרָה עֲמָלוֹ לְרוּחַ חַיִּים לִכְמוֹר כַּמֶּה כִּכְרֵי מוֹר לְסַנְתָּר הַלָּז
לְזִמּוּר: שִׁבְעוֹת חֻקּוֹת קָצִיר יִשְׁמוֹר: תִּכֵּן בַּלֶּתֶת וְצִבּוּר וְנִגְרַס בְּלִי
חִסָּרוֹן בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה נָפָה יוֹצִיאוּ מִמֶּנּוּ עִשָּׂרוֹן נָתַן שַׁמְנוֹ וּלְבוֹנָתוֹ יָצַק
וּבָלַל בְּהִדָּרוֹן הֵנִיף וְהִגִּישׁ קָמַץ וּמָלַח וְהִקְטִיר הָאַזְכָּרוֹן מִזֵּר שֻׁלְחָן גָּבוֹהַּ
זָכוּ בִּשְׁיָרֵי הַדּוֹרוֹן כָּל זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן: קָרַב הָעוֹמֶר שְׁוָקֵי יְרוּשָׁלַיִם

דר וויל עש אזבט ווייט די בלוט רוט איז גרייפנדיגי זינד פֿיל הערליכקייט ווערט פֿון דיר גירעט דו געטליכי שטאט
דרישות) איז אלר ליי פרשונג גיהער אן דיין וואונונג לו פֿארשן דו שטאט דר פר געבונג דר איז גרייפֿונג די שטעג
פֿון ציון די בגערן דז אן זי זאל בזוכן אונ׳ אן שפרעכן אונ׳ דז אן זאל אויף היבן די טרויכלונג דז די אעניכטי זאלן אויף
גין לו פֿייארן לו ווערן גוטהן פרגאט ווען זי ווערן זיין אויף גיבונדן פֿון די קעטן דש גלות ווען די לייט ווערט קומן לו
לייט זעליגן ליון וונדר פֿר לשטונג אונ׳ דז אן זאל אופֿפרן דען לייטיגן עואר גוטווילג פֿון דז אלר נאהנשטי פֿלאן בייא
ירושלים אין דייני קליידר אונ׳ דען אאל זאלט איר איין גישאל אבן אונ׳ יובלן איט אנכדר איר וויטשי ערטר פֿון ירושלים
(זורזו) די סנהדרין פֿון ירושלים די דא הייסט איין טאל דער וויי זאגונג די ווארן גפֿריסט אונ אויז לו שיקן שלוחים
דען אובנט דר פֿיר אויז לו גין אונ׳ לו אאכן ביכטליך פֿון די לייטיגי גערשטן דז אן עז זאל גישווינד קענן שניידן עז זיי
אן דר וואכן אודר שבת טעט אן זייני ווערק אלז ווי פֿיל חלאים זאגן אן זאל קואן איט דרייא זילן אונ׳ איט דריי קערב
אונ׳ וויל די שונהייט דיש קיניגש איז לוויסן פֿיל פֿאלק דארום הבן זיך פֿר זאאלט אל די שטעט דיא אין דער נאהנט
ווארן איז איין גרוז עסק דרויש לו אאכן זי האבן דען עואר גשניטן אז עז גאנץ כפֿס וואר אונ׳ האבן עז אין די קערב גטאן
אונ׳ אזו גבראכט אין דר עזרה אויך גאט דר היר טאן וויא גאר ליב ליך זיינן דייני וואונונג (טובה) איר הבן לו זאגן אויף
הקב״ה דז ער אונז האט גטאן איין טאפלטי אונ׳ פיל טאפלטי טובה ער הט אונז אין דר אדבר פֿיל אאס (אן) געבן לו
עסן היר קיגן הט ער איין אאס גערשטן גהייטן דעאפֿן אן הט די זאגן אויז גקלאפֿט אונ׳ הט עז געבן אין איין (לו
איט פֿיל לעכר או איין זיפֿ דז דש פֿייאר זאל איבראל דורך קואן אום גשווינד פערטיג אונ׳ טרוקן לו אאבן זי שפרייטן
דז ווערק דר נאך אויז אין דער עזרה אום דיר לו ווערן אין דען ווינט דש דא איז דש לעבן דיש אענשן ווי פֿיל לענטר
גווירץ זאאן ביליך שניידן לו דיזן היטר דר דען ווינט גיבט דר אונז די וואוכן פֿון דר גזעלטי לייט דיש שניטש בוואורט
(תכן) עז איז ווארן ברייט דר נאך איט איין וויכן אין וואטר אונ׳ דער נאך אויף איין הוימן גישיט אונ׳ דר נאך גיבראכן
אין

מִי כָמוֹךָ בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמוֹכָה נֶאְדָּר בַּקּוֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת עוֹשֵׂה פֶלֶא
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה :

לֵיל שִׁמֻּרִים מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ חַי וְקַיָּם׳ נִפְתַּח שִׁבְחֲךָ בִּלְשׁוֹן עָתִיד
וְנִסְתָּם סָכוּ לִימִין מֹשֶׁה בוֹקְעִים ״ וְהֵנִיף יָדוֹ עַל הַנָּהָר בַּעְיָם :
זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ :

לֵיל שִׁמֻּרִים עָטוּר פִּלְאֵי צִדְקֶךָ בְּצָבָא וְאוֹת קִרְבָתְךָ לִי טוֹב יְשׁוּעוֹת
הַבָּאוֹת שַׁתִּי בְּךָ מַחְסִי בְּמַלְאֲכוּת הַנְּבָאוֹת * מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְיָ
צְבָאוֹת : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל : (נ״א) מלך צור ישראל וגואלו

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ
וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ
אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ
כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ

אוֹר יוֹם חָנֵף סְפִירָה הוּכְשְׁרָה בַּנּוֹגְהִים * לְצִיּוֹן נִרְחָה קְרוּאָה דְרוּשָׁה
עֲלוּת גְּהִים בִּנְיָן מְפוֹאָר כְּרַךְ מַחְמַד לֵב וְגֵהִים * מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן
בְּעֶשֶׂר מַעֲלוֹת קֹדֶשׁ גְּבוֹהִים גִּיל לְבָבוֹת לְבָנוֹן הַמְלַבֵּן נְצוּחִים שְׁלוּחִים
נכברות

ליל אן דער נכט דר באפרונג בישטן ווארן גיהייליגט מיט גיזאנג דר דאנק זאגונג ווען דען לירשט דיינר וואונדר דו
האשט דיך ביים איר בטעטיגט ביים טאג אם ערב פסח אונ לוטאן גנאד זא הבן איר ביים דער נאכט גזונגן (הלל)
דיינר (כלה) ישראל האשטו דש זעלביג אמל בגנעדיגט מיט דיינן רוח הקודש אונ איין דען גלובן דש זיא גלויבט הבן
אויז אונד דר בויל ברטי יונגי קינדר אונ׳ וויגנדיגי קינדר האשטו גגרונט פֿעשט אין שטארק גיזאנג
ליל אן דער נאכט דר באפרונג הבן דייני קינדר גזעהן דיין קיניגרייך דו לעבנדיגר אונ׳ שטאנדהאפטיגר גאט דיין
לוב פֿון דר שירה איז אן גיהובן ווארדן מיט איין לשון דש היכטן נאך זיין ווערט (ישיר) ער ווערט זינגן אונ׳ איז
אויך אויז גלאזן ווארדן (יי׳ ימלוך) גאט ווערט קיניגן דש ווייזט דז איר אונז ווא לאנג אין גלות זיין ביז די זעלביגי צייט
ווערט קומן זיא לוגטן אויף אתה זיינר רעכטי האנט הקב״ה דר דש ים גשפאלטן האט אונ׳ ער היבט זיין האנט אויף
קיגן דעם באך דורך די שטערקטי זיינש ווינט זיא עפֿינטן איר אונד אונ׳ שפראכן דיזר איז דר שטערקר אונזר הילף
ליל די נאכט דר באפרונג איז אונש גיוואנרן מיט וואונדר דיינר גרעסטיקייט דז דו גטאן השט אונטר דר היר שאר
ישראל אונ׳ צייכן דז דו גטאן השט אן די אלריש דז דו ווערשט איר אבר גוט זיין דז דו ווערשט גנעהן די לו קומנדיגי
הילף דען איך טוא איין בשילונג אונ׳ פֿר זיכרונג אויף דיר ווען דר באשטאא לטונגי דר וואר זאגונג דז דו בישט דער
קיניג ישראל אונ׳ זיין ארלייזר גאט דר היער שארן איז דיין נאמן ברוך גלובט בישטו גאט דר דא הוט ישראל אויז גלייזט
אור דען אובנט דר דא גיהער לו דען טאג דז אן דען עואר האט אויף גיהובן איזרעכט פערטיג לו צילן (ספירה)
ווען עז נכט איז לו דר שטאט ציון די דא איז כוא אין פר שטוסני לו היישן אין גיאשטי איר לו אויף ברענגן
גינעיזונג דש לירליכי גביים אונ׳ די שטאט די דא וואר איין לושט אלר הערצן אונ׳ אויגן איין וואונונג דיש אלר איבערשטן
די דא וואר בעשר אלז אנדרי לענדר מיט לעהן היילגי הולי זאכן איין לושטיקייט אלר הערצן אויף הייסט עש לבנון

לֵ״שׁ ק וּמַת תָּמָר הַצְּלָה * הַהֲרַסִים אֲשֶׁר בִּמְצָרָה * בַּחַ״פֶּ :
לֵ״שׁ ר וּחִי חָפְשָׁה לְמַלְּךָ * אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַּלַּיְלָה * בח״פ :
ל״ש רֶוַח וְהַצָּלָה עָמְדָה * בַּלַּיְלָה הַהוּא נָדְדָה * בח״פ :
ל״ש שֵׁמַע מִצָּרִים לִנְצוֹר * יָחִילוּ כְּשֵׁמַע צוֹר * בח״פ :
ל״ש שָׁמוֹר לִנְקָמָה נְטוּרָה * וּלְהָסִיר מֶנּוּ עֶבְרָה * בח״פ :
ל״ש תִּבּוּעַ מִסֵּפֶר הַתּוֹרָה * אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נֶעְדָּרָה * בח״פ :
ל״ש תִּכְנוּ לְיֶשַׁע וָנֵס * נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס * בח״פ :
ל״ש מַאֲמָרֵי יִרְצֶה לִישׁוּעוֹת * מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת * בח״פ :
ל״ש אָז בַּהֲנִיחֲךָ שְׁלוּחִים * הוֹדִינוּ לְךָ אֱלֹהִים : בח״פ צ:
ל״ש יֶשׁ עָלֵינוּ תְּחַדֶּה * וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדֶה * בח״פ :
ל״ש רֶנֶן הַשִּׁיר בְּחָרְשֶׁךָ * לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ * בח״פ :
לֵ״שׁ טֶכֶס פְּלָאֶיךָ מִשִּׁירֵי הוֹדָאוֹת נִתְיַחַדְתָּ * יוֹמָם לְחֶסֶד וָלַיְלָה לְשִׁי׳
נִתְוַעַדְתָּ כְּלוּלֶיךָ אָז בֶּאֱמוּנָה רוּחֲךָ חִסַּדְתָּ מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים
עוֹז יִסַּדְתָּ : בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

מי

דיט פייארונג פון פסח אן דער נאכט דער באוארונג זיינן ישראל דיא דא זיינן גגליכן לו דער היכטי פון טייטל בוים
ווארדן בשיראט פון האן וועגן זכות (מסתר אונ׳ מרדכי) די דא זיינן גגליכן לו (הדסים) דיא אין דר טיפטי וואקסן
דט וואר אין דר נאכט דיש פייארונג פון פסח אן דר נכט דר באוארונג הט דר גייסל פון דען עומר וואז מרדכי גלערנט
הט איט זייני תלמידים מחטורוט זאט גיאאכט אער אלז דיא לעהן טויזנט לענטנר זילבר פון האן דען גאט גיבט זיינן
גליבטן אין טלאף וואז ער בדארף דז וואר אין דער נכט דיש פייארונג פון פסח אן דער נאכט דער באוארונג הוט איין
גאוט אונטר זוכט לו רידן איך גידענקט אן איין גידין אונ׳ לוב ואגג דז איך האב גיזונגן אויף די וואונדר דט דוא האטט
גיטאן אין דר נכט דש פייארונג פון פסח אן דער נאכט דער באוארונג איז ארטטכדן ארקוויקונג אונ׳ בשיראונג דורך
דען טלאף דר כיט גוויכן איז די זעלביגי נאכט פון מחטורוט אין דר נאכט דיש פייארונג פון פסח אן דר נאכט דער
באוארונג די לייטונג פון אלרים לו באוארן אויך דר נאך דז זי ווערן עבן אזו דר טרעקן אלז אן ווערט הערן דיא לייטונג
פון אונזר לידיגר אין דר נאכט דיש פייארונג פון פסח די נכט דר באוארונג איז ביוארט אונ׳ אין גאטט הערלן גיהיט
אונ׳ ווערט ווערן פון אונזאב גטאן דט ביז אין דער נאכט דיש פייארונג פון פסח אן דער נאכט דער באוארונג וואט
דרינן גטעהן איז האב איך אלט גיפארטט אונ׳ גיזוכט אויז אונזרי תורה כיט אייכט דר פון אאנגילט איז אלט גטעהן
אין די נאכט דיש פייארונג פון פסח די נכט דר באוארונג האט גאט אן ברייט לו היללף אונ׳ וואונדר לייכן דז ער ווערט
דיפר טטוסני ישראל פר זאאלן אין דר נכט דיש פייארונג פון פסח אן דר נאכט דר באוארונג זאל ער איין וואול גפאלן
הבן לו פר נעאן איין זאג דר גאט דר דא הילף ווערקט פון פר אאלטט אין די נאכט דיש פייארונג פון פסח אן דר נכט
דר באוארונג דא דו האטט דט זעלביגי אאל אכן רואן די ישראל די דא וואון איד פון דר ארבייט האבן איר די ר גאט
גדאנקט אין דר נכט דש פייארונג פון פסח אן דר נכט דר באוארונג זלטט אונז איט איין הילף ארפרייאן זוא וועלן איר
דיר דאנקן אין דר איביקייט אין דר נאכט דש פייארונג פון פסח אין דר נאכט דער באוארונג אלז דוא ווערטט בנייאן
אין נייא גזאנג פון לו דאנקן דיינן הייליגן נאאן אין דער נאכט דיש פייארונג פון פסח :

ליל

ל״ש לְ בָּטָה יִרְאָתָה בְּלוּקָה * בּוּקָה וּמְבוּקָה וּמְבֻלָּקָה * בְּחַ״פֶּ :

ל״ש מְ אוֹרֵי הוֹדָאוֹת לְאַרְקָךְ * עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ בח״פ :

ל״ש מְ אוֹרֵי יֶשַׁע לְהַוְמִינִי · אֲחַוֶּה בְּיַד יְמִינִי בח״פ :

ל״ש נ וְרָאוֹת בַּעֲשׂוֹתְךָ נְקָוֶה * וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה בח״פ :

ל״ש נ לְחֲמוּ כּוֹכְבֵי אוֹרִים * לְעֶזְרַת יְיָ בְּגִבּוֹרִים * בְּחַ״פֶּ :

ל״ש סְ יַע צֶדֶק נְעוּרִים · צְלִיל לֶחֶם שְׂעוֹרִים * בח״פ :

ל״ש סְ גָב בְּמִבְטָח וּמָעוֹז * גֶּבֶר חָכָם בָּעוֹז * בח״פ :

ל״ש עֲ רִיצֵי פּוּל שָׁקַר * וְתַחַת כְּבוֹדוֹ יָקַר * בח״פ :

ל״ש ע וּמֵר חֶרְמֵשׁוֹ פִּלְחָם * וּבְמִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה נִלְחָם בח״פ :

ל״ש פּ וּאַר עֶלְיוֹן בַּאֲמִירוֹת * מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִירוֹת * בח״פ :

ל״ש פַּ עֲנַח צָפְנַת מֵעֲבָרָיו · סוּרוּ אֶל עֲבָרָיו בח״פ :

ל״ש צָ פִית סְרוּרָה וַאֲרוּחָה * וְהִנֵּה יַד שְׁלוּחָה בח״פ :

ל״ש צֻ מַת בּוֹ בְּלֵיל * קֹדֶשׁ יְיָ חִלֵּל · בח״פ :

ל״ש ק וּמֶץ הִשְׂבִּיעַ לְשַׁנְנָה * יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא . בְּחַ״פֶּ :

איז ווער פֿיל דאנק זאגונג אום אילן דער גרויסט דיינר גרעכטיקייט דש דוא האשט געטאן אין דר נכט דיז פייארונג פֿון פסח אן דר נאכט דר באווארונג הושטו איר אן גבֿרייט ליכט פֿון היזֿל דו הושט איך בגריאן אן איינר רעכטי הנט אין דר נאכט דש פייארונג פֿון פסח אן דער נאכט דר באווארונג האטן איר דש דו ווערשט טאן פֿארכלואי ווונדר אונ' איין נאכט זאל עש פֿר קונדיגן דר אנדרי נאכט לו גשטעהן אן איר וואז אן איר גשעהן איז אין דר נכט דז פייארונג פֿון פסח אן דר נכט דר באווארונג הבן איט (סיסרא) גשטריטן די ליכדיגי שטערן זיא קאמן לו גאטש היזֿל איט דיא אנדרי שטערקן אין דר נאכט דש פייארונג פֿון פסח אן דר נאכט דר באווארונג איז ווארן גיהאלפֿן דורך (גדעון) די דא ווארן לער אונ' אוך גישטערלט פֿון אלות אונ' גרעכטיקייט פֿון וועגן דען זכות דען (עומר) פֿון גערשטן אונ' דש הוט בטייט דער טרויס פֿון דען קוכן אויז גערשטן ברוט דש וואר אין דער נאכט דיז פייארונג פֿון פסח אן דר נאכט דר באווארונג איז (חזקיהו) ווארדן גשטערקט איט פר זיכרונג אונ' שטארקייט דען איין קלוגר אאן איז שטארק אונ' די וואר אין דער נאכט דיז פייארונג פֿון פסח אן דער נאכט דער באווארונג האט גאט גיאיילט לו בלאזן דיא גוואלטש לייט פֿון (סנחרב) אונ' אונטר זייני גיעהרטי הוט ער איין בראנט גיברענט דורך דען ענגל אין דר נאכט דש פייארונג פֿון פסח אן דער נאכט דר באווארונג הוט זי לו בראכן דען זכות פֿון דען עומר דען אן גשניטן האט איט איין זיכֿל אונ' גאט הט איט זי גשטריטן וועגן דען זכות דיש אויך הבונג פֿון דען עומר אין דער נאכט דיש פייארונג פֿון פסח אן דער נאכט דר באווארונג איז דר אלר איברשטר גאט ווארדן גלירט איט לוב זאגונג פֿון די עקן דר ערדן וואר לוב זאגונג גזונגן אין דר נאכט דש פייארונג פֿון אסח אן דער נאכט דר באווארונג הט גאט זייני פֿר בארגני ווערקן אנטפלעקט לו (דניאל) דען ער אנטפלעקט זיין גיהיים ראט לו זייני קנעכֿטדש וואר אין דר נאכט דר פייארונג פֿון פסח אן דר נכט דר באווארונג ווארן די לייכטר גיאורדנירט אונ' אויך דיא געסטרייא פֿון דעם קיניג (בלשאצר) אלזו וואר נון איין הנט גיענט אונ' טריב איין אבֿלה קיגן דען לייכטר אין דר נאכט דיש פייארונג פֿון פסח אן דר נאכט דער באווארונג איז ער ווארדן פֿר סניטן דר וויל ער גאטש היילֿיקייט פֿר טוועכט הט אונ' גילעכט אויז דיא הייליגן כלים פֿון בית המקדש אין דר נכט

ל״ש וְעַד לְבָרֵר עָלֵינוּ * נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ בְּחַ״פ׃

ל״ש וְכֹחַ הַשֵּׂאִי בְּחִילָה * אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה * בְּחַ״פ׃

ל״ש זֵדִים רוֹדְוִי שָׁפָךְ * שָׁלַח יָדוֹ וְהָפַךְ * בח״פ׃

ל״ש זִיהֵר בְּטוֹב לֶאֱלוֹהִם * לָבָן הָאֲרַמִּי בַּחֲלוֹם בח״פ׃

ל״ש חֵן מוֹרָה בְּרָכוֹת כִּוְּנָה * אֶל יַעֲקֹב בְּנָה * בח״פ׃

ל״ש חָקוּק בְּהוֹד כִּסְאָךְ * וַיָּשַׂר אֶל מַלְאָךְ * בח״פ׃

ל״ש טוּב הִסְכִּים עַל יָדוֹ * מֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ * בח״פ׃

ל״ש טַעֲמָה כִּי טוֹב סַחֲרָה * לֹא יִכְבֶּה בַּלַּיְלָה נֵרָהּ * בח״פ׃

ל״ש יוֹצְרוֹ חֶלְקוֹ בְּחָכְמָה * יוֹדֵעַ עַד מָה בח״פ׃

ל״ש יְלָדָה בְּנוֹף נָפְלָה * וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה * בח״פ׃

ל״ש כּוֹכָם נֶחְטַט וְנִכְאוּ * הָפַךְ לַיְלָה וַיִּדְכָּאוּ * בח״פ׃

ל״ש כְּרָן וְשָׁבוּי לוֹקֶה * שָׂמַח לְאֵיר לֹא יִנָּקֶה * בח״פ׃

ל״ש לְהָדֵק נִשְׁחַק אֲקוֹנָם * רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם * בח״פ׃

אן דר נאכט דר בווארונג איז (אבימלך) גשטראפט גווארן אין דר טטילטיא איט דער טרעקנים אין טרויס דיט נאכטט
אין דר נאכט פון פייארונג דיט פסח אין דער נאכט דער בייארונג הוט ער דען גיוואלד פון דיא אוטוויזגן (סדום)
אונ׳ (עמורה) פר גאסן ער זענדט זיין הנט אונ׳ האט זיא פר קערט אין דר נאכט דיט פייארונג פון פסח אן דר נאכט
דר באארונג הט ער גוואר טויט אין טרויס דען (לבן הארמי) דז ער זאל פרטטואן אונ׳ אסילו קיין גוטט לו רידן איט
יעקב אין דר נכט דט פייארונג פון פסח אן דר נכט דר בווארונג האט די טוגנטה פיגי (רבקה) זיך גפלאסן דז יצחק
זאל אירן זון יעקב בענטן אין דער נאכט דט פייארונג פון פסח אן דער נאכט דר בווארונג האט יעקב דער דא איג
גילייכנט אן דען לירליכן (כסא הכבוד) גיהערטט איבר דען ענגל אונ ער זיך איטראנג אין דר נכט דיט פייארונג פון
פסח אן דר נכט דר בווארונג וואר דר גוטר גאט ווילג אויף אשה זיין הנט ווי אז ער לו פרעה גירעט הט לו טלאגן די
(בכורים) אין איטן דער נאכט דען ער בשטעטיגט דט ווארט זייכר קנעכטט דט וואר אין דר נכט דט פייארונג פון
פסח אן דער נאכט דר בווארונג האט (בתיה) די טאכטר (פרעה) די דא וואר איין (בכורה) גיפרופט דז איר הנדל
אונז טטיט דז איר ליכט ווערט פון (אשה) זיין זכות וועגן ניט פר לאטן ווערן אין דער נאכט פייארונג דיט פסח אן
דער נאכט דר בווארונג האט דער ביטעפר דיא נאכט גיטיילט איט קלוגהייט דען ער וייט ביז ווי לאנג די הלבי נכט
איז אן דר נאכט דט פייארונג פון פסח אן דר נאכט דר בווארונג איז איין קלאג גיפאלן אין (אצרים) פרעה טטונד
אויף בייא דר נכט פון פייארונג דיט פסח, אן דער נאכט דר בווארונג זיינן אירי קברים וואו די טוטן (בכורים) דריינן
בגראבן ווארדן פונלבים אונ׳ זיינן לו טאעטערט גוואון ער פרקערט זי דיט נאכטט אונ׳ זיינן פר שטוסן ווארן אין דר
נאכט דט פייארונג פון פסח אן דער נאכט דער בווארונג איז דער אוכטר טעניגר קנעכט אונ׳ דער גיפאנגינר אויך
גטלאגן ווארן ווען ער גלייך קיין אלרי וואר דער ווייל זיא זיך פרייאטן אויף דען פאל פון ישראל דר זיך פרייאט אויף
איין אנדרן זיין בריכנס דר קואט ניט לידיג דר פון דט וואר אין דר נאכט דער פייארונג פון פסח אן דער נאכט דער
בווארונג איז איר טילדירייאן פון אירערטטן קראפט גיבארכי ווארן קליין לו אאלן אין דר נכט איט פייארונג פון פסח
אן דר נאכט דר בווארונג איז ער אב גאט ווארן גשטרויכלט אונ׳ גטלאגן אונ׳ אצרים וואר אויז גילערנט אונ׳ אויז גלידיג
אונ׳ אויז גישעפט אין דר נאכט דיט פייארונג פון פסח אין דר נכט דער בווארונג איז בילך זיך לו בהעפטן אן דיר

נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף · את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם · משה ובני ישראל לך ענו שירה :

מיוסד על פי א"ב כפל ושם המחבר מאיר

ליל שמורים אדיר ונאה לתהלותיו זכר עשה לנפלאותיו בלילי חג פסח

ל"ש א נוה גומר חסרים * תהלתו בקהל חסידים * בח"פ :

ל"ש ב א מבראשית להתאמר * לנו הלילה למשמר בח"פ :

ל"ש ב גין קרבן פסחי * יערב עליו שיחי * בח"פ :

ל"ש ג שרצוי לכהן מבכורות צאנו ומחלביהן * בח"פ :

ל"ש ג יה העולם התאיר פתח דבריך יאיר בח"פ :

ל"ש ד רך כוכב מזרחי * משכיל לאיתן האזרחי בח"פ :

ל"ש ד לק מלכים וחיבם * חרבם תבא בלבם בח"פ :

ל"ש ה לה יסכה בפלך * לרקמות תובל למלך בח"פ :

ל"ש ה רחף ונסחף אחורים * ומופת על מצרים בח"פ :

ליל אין דר נכט דר בווארונג הט דר שטארקר גאט אונ' דר דא איז לאזליך צו זייני לובונג פר זייני וואונדר איין גידעכטניש גימאכט אין דר נאכט פייארונג דס פסח אין דר נאכט דר בווארונג איז מיך ביטייכן דען דר דא פר גענצט גמאר זיין פרייז איז אין פר זאמלונג דר חסידים אין דר נאכט פייארונג דס פסח די נכט דר ביווארונג קואט פון שטאת יאי בראשית דס זי זאל ווערדן הויך גימאכט דו די נאכט זאל זיין פאר אונז איין בווארונג אין דר נכט פייארונג דז פסח אין דר נאכט דר בווארונג זאלן אייני ריד קיגן איש גויטט זיין אן פאזאן איינם קרבן פסח אין דר נאכט פייארונג דס פסח אין דר נאכט דער בווארונג הט גיכעהנט (הבל) דר דא וואר בוויזגט צו דינן גאט פון זייני ערשט גיבארני שאף אונ' פון אירי פעטטי דס זעלביגי גישאך אין דר נאכט דס פייארונג פון פסח אין דר נאכט דר בווארונג הט ער גיפוריאט אונ' בטאסן דס ליכט פון דר וועלט דס בגינליז דייכר ווארטן פון דר תורה דס גיבט ליכט דס דו אונז אויש דען גלות ווערסט ציהן אין דר נאכט דס פייארונג פון פסח אין דער נאכט דער בווארונג הט ער גשפאכט אונ' אמכן גיבארן דען שטערן פון אורח דס איז דר קלוג אברהם דר דא הייסט (איתן האזרחי) אין דר נכט פייארונג דז פסח אין דר נאכט דר בווארונג הט ער גיאגט דען (כדר לעומר) איט די אנדר קיניגן אונ' הט זיא בטולדיגט אונ' דר שלאגן איר טווערט קאם אין איר אויגן הערץ אין דר נכט דס פייארונג פון פסח אין דר נאכט דר בווארונג איז (טרה) גפריזן אין דר גראב טאפט פרעה זי וואורד אין גבורדירטיקליידר גפירט צו דען קיניג אין דער נאכט דז פייארונג פון פסח אין דר נאכט דער בווארונג איז ער אויש זעליג גיווארן אונ' איז היכטר זיא גטטושן ווארדן אונ' דס וואר איין לייבן אויף אלריס דוזי אויך ווערן גשלאגן ווערן אין דר נאכט פון דז פסח פייארונג אין דר נאכט דער בווארונג איז ווארן גיזעלט צו ברעכן אונזר יאך פון אלרים דייני וואונדר אונ' דייני גידאנקן זיינן אויף אונז אין דר נאכט דס פייארונג פון פסח

אין

ליל שמורים הפליא אומן עצות מרחוק עמוק ונעלם ובו כאומן ניניו משעבור העלם · זקת חטיבה אחת עשאם לעלם * באהבת יי את ישראל לעולם :

ברוך אתה יי * אוהב עמו ישראל :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם : וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נותן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי

ליל שאורים פון דר נכט דר בוואורונג האט ער וואונדר גטאן ער האט וואר געמאכט די טיפן פר הולן (עצות) די ער פר לענגשט גירעטן האט צו אברהם אונ' אן דער זעלבן נאכט האט ער זייני קינדר אויז מצרים פון דען דינסט אויז געבראכט אין בונד פון מיינגי זונדרליכי הולקייט האט ער זיך געמאכט צו מרהיבן די מאן וויזן דר ליבשפט די גאט האט צו ישראל אייביגליך : ברוך: געלובט ביסטו גאט דר דא האט ליב זיין פאלק ישראל

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ ׃
קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ ׃ מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבוֹקֶר
בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים ׃ קהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד ׃
אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל
חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים ׃ קהל אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם ׃ אדיר אַדִּירֵנוּ יי אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ
בְּכָל הָאָרֶץ וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד ׃
וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר ׃ קהל יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ ׃
לדור וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם
וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ ׃

אונ׳ דער חזן הייבט אן אתה בחרתנו ואגבי חתמינו ווערטש גפינדן בדף ס״ט ע״ב אונ׳ ווייטר גין קדיש ווערטש גפינדן בדף נ״ט אין כמנהינו עלינו קדיש יתום יגדל

מעריב ליל שני של פסח

בָּרְכוּ אֶת יי הַמְבֹרָךְ ׃ והקהל עונים בָּרוּךְ יי הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא
לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

ליל שִׁמֻּרִים אוֹר יִשְׂרָאֵל קָדוֹשׁ אֲמֻרָה כְּנִרְגָּלוֹת ׃ בְּצוֹעַן עֲצַת
מַלְאָכָיו הִשְׁלִים בְּהִגָּלוֹת * גְּדֻלָּתוֹ מֵאָז יְרַנְּנוּ בְּמַקְהֵלוֹת
בְּהַלֵּלוֹת ׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יי * הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים ׃

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ עַל כֵּן יי
אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ ׃ וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
וָעֶד כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים ׃

ריך

ליל אין דער נאכט דער בווארונג גאט דער דא איז דאש ליכט פון ישראל אונ׳ דער הייליג פון ישראל דיא דאש הייסן
פארבלאזיך אז די קיניגן די דא באווירט זיין איט טאטן דער האט פון בראכט דען דאט זייגר באטן אטה אונ׳
אהרן דא ער זיך האט אנטפלעקט אין אלריס זיין אבפרקייט הבן זיא פון דאט זעלביג אן אן איט לובונג גיזונגן איט
פרזאאלונג דען עט איז ביליך צו פאר קינדן אין דער מארגנש שטונד דיין גינאד אונ׳ דיין ווארהייט אין דיא נעכט
גלובט ביסטו גאט דר דא אאכט פינשטער דיא טובנטן

ג׳ן

טַל צַוֵּה שָׁנָה טוֹבָה וּמְעֻטֶּרֶת * פְּרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת *
עִיר כַּסֻּכָּה נוֹתֶרֶת * שִׂימָהּ בְּיָדְךָ עֲטֶרֶת בְּטַל :
טַל נֹפֶת עֲלֵי אֶרֶץ בְּרוּכָה * מִמֶּגֶד שָׁמַיִם שַׂבְּעֵנוּ בְרָכָה * לְהָאִיר
מִתּוֹךְ חֲשֵׁכָה * כַּנָּה אַחֲרֶיךָ מְשׁוּכָה * בְּטַל
טַל יַעֲסִיס צוּף הָרִים * טְעֵם בִּמְאוֹדֶיךָ מוּבְחָרִים * חֲנוּנֶיךָ חַלֵּץ
מִמַּסְגֵּרִים * זִמְרָה נַנְעִים וְקוֹל נָרִים בְּטַל :
טַל וְשׂוֹבַע מַלֵּא אֲסָמֵינוּ * הַכְעֵרֶת תְּחַדֵּשׁ יָמֵינוּ * דּוֹד כְּעֶרְכְּךָ
הַעֲמֵד שְׁמֵינוּ : גַּן רָוֶה שִׂימֵנוּ בְּטַל :
טַל בּוֹ תְּבָרֵךְ מָזוֹן * בְּמַשְׁמַנֵּינוּ אַל יְהִי רָזוֹן * אֲיֻמָּה אֲשֶׁר הִסַּעְתָּ
כַּצֹּאן * אָנָּא תָּפֵק לָהּ רָצוֹן בְּטַל :
שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל :

פותחין הארון

לִבְרָכָה וְלֹא לִקְלָלָה : קהל אמן חזן לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת : קהל אמן
חזן לְשׂוֹבַע וְלֹא לְרָזוֹן : קהל אמן

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים :
נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ * הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ
כַּכָּתוּב

זיין איין גוט אונ' גיקריינט יאר מיט די פירות מיט די פרוכט פון ארץ ישראל דאז איר ווערן צו הערליכקייט אונ' שיינהייט
די שטאט ירושלים די דא איז איבר גיבליבן אז איין סוכה דש אין הרוב גיגנגן איז מאן איר ירושלים ווישט טוא זיא אז
איין קרון אין דיין הנט (טל) דען זיסן טויא גיב אויף דש גיבענטשטי לנד ארץ ישראל (ממגד) פון זיסקייט דעש הימלש
זעט אונש ברכות אונ' דער לייכט אין דר פינשטר צו ישראל די זיך טאן ציהן נאך דיר (טל) טויא גיב צו אונז אונ' אך
זיס אז איין הוניק די פרוכט דש גיבערג אך פרזוכן דיין גוט צו ישראל דר בארעט אונ' ציא אויז זי פון בשליסונג דז
גלות דען ווען איר זיסן גזנג אויף היבן אונזר שטים אז איין זיסר טויא (טל) מיט טויא אונ' זעטיקייט דער פיל אונזר
ביהעלטנס אונ' דר ניי' אונזר טעג אז דים מרגליים איז גווען אין דוד האלד לייט איין פרייכר הקב"ה שטעל אונזר
טן נאך דיינר ערכה נאך כלוואר ווען ישראל טאל זיין איז ווען הקב"ה איין (גנאי) דרום ביטן איר ער זאל אונז חשוב
אכלן פון זייכט ווען דאז איר ווערן זיין אז איין גארטן (רוה) דר דא איז גיזעט מיט טויא דש איז איין ברכה אזו ווערן
ישראל זיין אין טעגן משיח (טל) מיט טויא זאלשטו בענטשן אונזרי שפייז אונ' לאז קיין אמגרקייט קומן אין אונזר
פייסטיקייט דש פאלק ישראל די דא זיין פארגלייכט מיט ליסים די דו האשט גיצוגן אויז אלריש אונ' האשט זיא גפירט
אז איין שאף איך ביט דיך טוא מירן ווילן מיט דען טויא (שמחה) דען דו בישט גאט אונזר גאט דר דא אלש ווערן דען
מאכט אונ' אלש נידרן דען טויא (לברכה) גיב אונש צו איינר בענטשונג אונ' ניט צו פלוכונג (לשובע) גיב אונז צו זעטונג
אונ' ניט צו אמגרונג (לחיים) גיב אונש צו לעבן אונ' ניט צו טוט

ז'ל

קֶרַח בַּל יוּחְבַּט * לְזַרְעוֹנֵי טֵבֵת וּשְׁבַט: קוֹרְאֶיךָ לְטוֹב תְּקוֹב * לְהָסִיר מֵהֶם לֵב הֶעָקוֹב: קהל וחזן טַל קָמוֹת בְּלִי לִרְקוֹב לִשְׁכּוֹן בֶּטַח בָּרָר עֵין יַעֲקֹב:

מזל טבת גדי

קהל רֶשַׁע מַר מִרְלִי * מִצַּלְמָם הַחֲרִילִי * טַרְ־ רְסִיסִים תַּרְלִי * לְהַזִּיל לְגַרְאֵי כִּמְרְלִי:

רַשֵׁף נִצּוּצִים בְּאוֹר חֶרֶק * בְּצֵל צַלְמוֹן צוֹרָם לְהָרֵק: קהל וחזן טַל רַחֵף עָלָיו זוֹ בְּצֶדֶק וּשְׁחָקִים יַעַרְפוּ טַר וְיִזְּלוּ צֶדֶק:

מזל שבט דלי

קהל שַׁפֵּר אֲסָמַי טַל דָּרַר * בַּקֹּדֶשׁ נֶאְדָּר טַר שְׁתִילִים יְהַדֵּר * הַחֲנוּטִים מֵאָדָר:

תַּדְגִּיא תְּנוּב שָׁנָה * בְּשַׁעֲרָגִים מְרֻשָּׁנָה: קהל וחזן טַל תַּשְׁרִישׁ אֲבִי יְשֵׁנָה * לְהַפְרִיחַ כְּטַל שׁוֹשַׁנָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

פיוט זה ראשי תרוותיו תשר״ק כי הוא מתפלל על הגאולה על שם אשרקה להם ואקבצם

מזל אדר דגים

טַל תֵּן לִרְצוֹת אַרְצָךְ * שִׁיתֵנוּ בְּרָכָה בְּדִיצָךְ * רֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצָךְ * קוֹמֵם עִיר בָּהּ חֶפְצָךְ בְּטַל:

טל

זיכרליך רוםן פֿליין דיקינדר פֿון יעקב (רשע) פֿון די אעטים דער רשעים די דא מן דיר לייקנן דיא דא זיין גיגליכן לו מיינן ביטרן טראפֿן דער דא העכגט מן מיינם עאר וויא איך פֿר איידן טויא זייא טעפֿן מו (רסיסים) די טפרע רעגן מונ׳ מוו פֿיל מו וועןן ער זעלט גיגאםן ווערן מויז מיינם עאר דט דו גרמו זמל וואקסן פר אייני ליקליך (רטף) פר ברען איט דייני פֿונקן דירשעים דיא מן דיר פֿר לייקנן (חדק) גלייך מו דערנר מין טאטן דאו פֿינטטר גיהנם זאלטטו זיא לו אמלן דען טויא אך ריכן מויף ישראל בזכות הצדקה מונ׳ די היאל (יערפו) זאל טריפֿן טוי מונ׳ זאלן רינן גרעכטיקייט (טפר) אמך טין (אסמי) די בה עלטנם פֿון טויא די דו המשט מין דייכר אמונוג דעש היאלט הקב״ה דער דא מיז בישינט איט היילקייט מונ׳ (שתלים) דיא פֿלאנלונג ביטין איט טויא (החנוטים) דיא דא המבן גיקניםפלט אין אדר (תדגיא) אער איט טויא תנוב) דיפרוכט דט יאר מונ׳ אך פייםט די ערד דש זיל פרה ורבה) מיז מי דיפיט מונ׳ איט טויא (תשריש דו זלטטו מין ווארלן ישראל די דא טלאפֿן מים גלות לו אמכן בליהן זיא מז מיין רוז מלהינו מונזר גאט מונ׳ גאט מונזר עלטרן: טל גיב מונז טויא לו בווילגן דאאיט דיין לכד מונ׳ אך מונז לו מיין ברכה בלואר דו מיטליכר ווערט זיך בענטן מן מונט (בדיצך) איט דיי / דער פרייאן מונט פֿיל קארן מונ׳ וויין (בהפריצך) אין דיינם טטארקן לו מונט דא איט ריכט מויף די טטאט ירושלים דא רינן דו האסט מיין ביגערונג (טל) טויא גביט לו געבן דו דאט יאר זאל

זיין

כְּיֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים לְנַטְּלָם: קהל וחזן טַל שׁוֹבַע לְטַלְלָם צוּ לַשָּׁמַיִם תֵּת טַלָּם:

מזל חשון עקרב

קהל עֲתִירַת טַל תֶּעֱרַב וּלְפָנֶיךָ תִּקְרַב * טַל עֲלֵי
שָׁרָב יִפְרַח כְּבִמְקוֹם עַקְרָב: עֲלוֹת
שִׁכְבַת מְפָרַחַת * בְּאַבֵּי נַחַל מְאָרַחַת: קהל וחזן טַל
עֲלֵיעַין לְבָרֵךְ מְרוֹם וּמִתַּחַת * וּמִתְּהוֹם רוֹבֶצֶת תַּחַת
קהל פִּרְחֵי חֶלֶד תַּשְׁלִיו * בְּטַל שַׁאֲנָן וְשָׁלֵיו טַל
פְּרַח לַהֲרָגִיא וּלְהַשְׁלִיו * צִמְחֵי תְנוּב
כִּסְלָיו: פְּקוֹד חוֹרֵב בְּצִיּוֹן * לְטַלְלָם מֵחוֹרֶב צִחָיוֹן * קהל וחזן טַל
פֵּירוֹת לְבָרֵךְ בְּצִבְיוֹן * כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיּוֹרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן:

מזל כסליו קשת

קהל צִיָּה אִם מוּלְקֶשֶׁת וּמַלְקוֹשׁ אִם מְבַקֶּשֶׁת *
טַל צוֹק עָבִים תְּהֵא מְאֻשֶּׁשֶׁת כְּבַעֲנִינַת
קֶשֶׁת: צִמָּאוֹן צָהֳרַיִם * בַּל יְשׁוּף עֲרָנִים
אֲחוֹרַיִם: קהל וחזן טַל צְלִיחַת אֲתוּיֵ נַהֲרַיִם
תַּצְלִיחַ בּוֹ יְהוּדָה וְאֶפְרָיִם:
קהל קָלֵי בְּלִיוֹצְכַּט בְּלִי בְחוֹרֶב יוֹלְבַט * טַל

קרח

זאָלט אויף ברענגן זי צו זעטיקייט דען טויא גביט צו די היאל דו זי געבן אירן טויא (עתירת) דיא תפלה אויף דעם
טויא דר זאל זיין פֿר הקב"ה גיזיסט אונ פר אים זאל זי גינעהן גיב טויא אום וועלן (ערב) דו די גרוסי היץ ניט פֿר דערבט
אונ פֿר מיטט דט ערטרייך (יפרח) ער זאל בליען או וויא ער איז גיוועזן אין דער אדבר אזו דריגן זיין עגרט: (עלות)
אך אויף גין איין גלעגער דר פֿליאנדיגן טויא (באבי) דס די פֿרוכט די גפֿלאנלט זיין ביי די וואסר בעך זאלן בליען אונ
די טפֿייז צו אכֿן וואקסן בענט איט טויא דס לנד פֿון אנטה פֿון היאל אונ'אך איט דער פֿייכטיקייט דט אב גרונד פֿון
אונטן (פֿרחי) די בליאונג (חלד) דער וועלט (תשלין) דו זאלסט פֿרידן איט טויא דער דא ברענגט פריד אין וועלק איט
טויא (להרגיא) לו פראערן די בלואן אונ'לו בפֿרידיגן די טפֿראלונג (תנוב) דר פֿרוכט די דא וואקסט אי' חודש כסליו
(פקוד) גדענק (חורב) די דערן וויסטן פֿעלדר לו אאכן פֿלין אויף אין דען טויא לו פֿייכטין איר דירקייט (לחיון) אונ'
דארשט איט טויא זאלסטו בענטשן (בצביון) איט וועלן די פֿירות או דער טויא פֿון בערג חראון דער דא קואט פֿון בערג
ליון (ליה) דיא וועלט אוב זיא איז וואָרן (מולקשת) פֿאר טפעטיקייט איט רעגן אונ' זי בגערט איט טפעטי רעגן דען
שטארק ויא איט די וואלקן דס זי גיסן אים וואסר אונ' וויז דען רעגן בוגן אין וואלקן (צאמון) די היץ דו איטאגט פֿידי
ערד דירסטיג איז דס זי ניט (ישוף) פֿר ברענט די זיסי טפֿייז דא זאלסטו אונט בגליקן איט טויא בזכות אברהם דר
דא איז קואן פֿון (ארם נהרים) אין ארץ ישראל דאס לאנד פֿון יהודה ואפרים (קלי) גבֿרענטי זנגן זאלן איר ניט ווערן
(יולבט) לו גידיילט לואר דס די תבואה ניט פֿר היץ פֿאר ברענט דס ויא ניט ווערט (יולבט) איט גרוסי היץ אך דיא
קעלט זאל ניט (יוחבט) טלאגן דען ואאן פֿון טבת אונ'טבט (קוראיך) דיין אן רופר (תקוב) דו זאלסט בֿישיידן לו גוטן
אונ'טוא אב פֿין איר פֿר קריאט הערץ לואר דעם יצר הרע גיב אין טויא דו דיא תבואה ניט פרמוילט דא ווערן זיא
זיכרליך

מזל אלול בתולה

קהל לְאוֹת טוֹב טַל נִתְלָה * תֵּת לְעוֹלָם חֲתוּלָה * טַל לְנוֹבֵב תְּנוּב שְׁתוּלָה * לְהָגִיל בִּמְשׂוֹשׂ בְּתוּלָה: לָאֲגִיד גְּדוּר יוֹשְׁפָר * לְהַעֲצִים גְּדוּדָיו בְּלִי מִסְפָּר: קהל וחזן טַל לְהָקִיץ בְּקוֹל שׁוֹפָר אֲטוּמִים שׁוֹכְנֵי עָפָר:

קהל מִכָּל אוֹם יְאַשְּׁרִי * וַאֲהוּדֵנוּ מִשִּׁירִי * טַל מַאֲגָלוֹ יְעַשְּׁרִי * לְהַסְפִּיק עַד קֵץ תִּשְׁרִי: מַשְׁמַן לֶחֶם מַקְּחִי מַעֲסִיס יֵין רִקּוּחִי * קהל וחזן טַל מָלֵא מִשְׁאֲלוֹת מַלְקוֹחִי יַעֲרוֹף כְּמָטָר לִקְחִי

מזל תשרי מאזנים

קהל נַאַק נוֹשְׂאֵי לְךָ עֵינַיִם * לַעֲנוֹתָם הַט אָזְנַיִם * טַל נוֹפֵף לִמְחוֹלַת מַחֲנַיִם * לְהַכְרִיעַ צִדְקָם בְּמֹאזְנַיִם: נִתְבָּרַךְ מִמֶּגֶד וּמִטַּל כְּבָאַחִים מְנַשֶּׁא וּמְנֻטַּל: קהל וחזן טַל נָשֵׁב אֱגָלִים תְּטַל מוֹלִיד אֶגְלֵי טַל:

קהל שִׂיחַ זוּ אֱזוֹן לְיַשְּׁבָן * בֶּטַח לְהוֹשִׁיבָן * טַל שְׂעִירִים לְחַשְּׁבָן * מֵעֵת מַרְחֶשְׁוָן: סְרוּר עָבִים לְהַטְלִילָם כַּיְּלָד:

קלאפשט אויף מיר טירן (לאות) צו זיין איין גוטן צייכן האט הקב"ה דען עולם גטרענקט פֿון אובן צו זיין דען עולם (חתולה) איין רפֿואה מיט דעם טוי (לנובב) צו פֿרוכֿפֿרן דיא פֿלנצונג צו דער פֿרייאן ישראל דיא דא הייסן בתולה (לאגיד) צו מאכן פֿיל שטרן פֿאלק דז איז שבט גד מיט דעם שינן טוי צו שטרקן זי און לאז מיט דען טוי פֿון תחיית המתים אונ׳ מיט דעם טוי דער דש הקב"ה דען בלוזן ווערט ווערן אויף וואכן (אטומים) די פֿאר שטאפֿטן דיא דא ליגן אין די ערדן (מכל) אין ווערד אלי פֿעלקר (יאשרי) ער ווערט פֿאר שטערקן איך אונ׳ דען ווייל מיך לובן מיט מיינן גזנג (מאגלו) מיט זייני טראפֿן טוי ער זאל מאכן רייך איך (להספיק) צו בניגן ביז טאייני עלרת אז דא מיז מין ענד פֿון תשרי דען טון איר תפֿילה אויף רעגן אונ׳ ניאר אויף טוי (משמן) איך פֿייסט מיט דען טוי איין ברוט אונ׳ דש איין איין זאל מוזים זיין מז מיין מישונג פֿון אלירליים בשאים דר פֿיל די ביגער (מלקוחי) די מיך ריד מיט איין גואן (יערוף עט זאל טריפֿן מז מיין רעגן (לקחי) איין לערנן אונ׳ איין תפֿילה די מיך טוא פֿר הקב"ה (נאק) צו די גטרייא פֿון די דא אויף היבן צו דיר מיר אויגן. כייג דייני אורן אונ׳ זאלשט ענטפֿרן זי אונ׳ (נוסף) היב אויף אונ׳ מאך טריפֿן דען טוי צו ישראל די דא זיינן מויט גיגנאויז אלרים מיט פֿיל שטרן אונ׳ שנלן אונ׳ איבר וועג מיר גרעכֿטיקייט מין מיינר וואג שאל (נתברך) מזער איז וואורן גבענטשט יוסף הצדיק (מאגד) מיט זיסקייט דש היאלש אונ׳ מיט טוי דער דא וואר העכֿר אונ׳ דער הובנר אודער אז זיין ברידר אוו זאלשטו אוכט (כתב צו וועהן מיט איינד (אגלים) די טראפֿן טוי הקב"ה דר דא מאכט גוויכן די טראפֿן טוי (שיח) די תפֿלה פֿון טוי (אזון) דו זאלשט פֿר נעאן צו אכן רואן ישראל זיכרליך אונ׳ מין ציט דען חודש חשון זאלשטו רעכֿנן (שעירים) די שטורם רעגן דיזי דערפֿן אונ׳ גיבן אן (חשון) (סדור) דר סדר פֿון די וואלקן (להטלילם) צו דעקן זי מיט לכר פֿון גשלעכט אפֿרים דעם הקב"ה האט גיגלייכֿן צו איין ליבליך קינד דוס זאלשט

קהל חָבֵא מִשּׁוֹר שָׂטָן פְּסוּחֶיךָ בְּלִי לְסָטָן * טַל
חַיִּים יוֹרְטַן לְהַפְסַח כְּגוֹן סַרְטָן *
חוֹף יַמִּים בְּצִיֵּנוּ * מַרְאִית טַלְלֵי נִצָּנוּ * קהל וחזן
טַל חֲשׁוֹר לְרֶבֶץ צֹאנוּ וּכְטַל עַל עֵשֶׂב רְצוֹנוּ :

מזל תמוז סרטן

קהל טַלְלֵי יֶשַׁע אֶשְׁאָב בְּמָשׂוֹשׂ מִמַּשְׁאָב * טַל
טַעַם אָב * יַטְעִימֵנוּ אֵל וְאָב : טְלוּל
יְדִידוּת שִׁכְנִי * יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח לְשִׁכְנִי * קהל וחזן טַל טוֹהַר מִשְׁכָּנִי *
יִשְׁקוֹט כְּעַב טַל עַל מְכוֹנִי :

מזל אב אריה

קהל יַלְדוּת טַל תָּאֳרִי * כִּמְאָז בּוֹ לְפָאֳרִי * טַל
יָפִיק לְבֵית יַעֲרִי * לְשַׁאֲגוּ בוֹ כַּאֲרִי
יוֹם טוֹבָה בְּטוּב אָבְלִילָה * בְּזִנּוּק בָּשָׁן לְהִתְהַלְּלָה
קהל וחזן טַל יְבוּלֵי הַטְלִילָה כְּעַל הַמַּחֲנֶה לַיְלָה :
קהל כַּרְסִים רָד בְּרֹאשׁ תָּלוּל בְּקֵץ רִאשׁוֹן לְטִלּוּל
טַל כֵּן יְהֵא כָלוּל לְהַדְשִׁיא פִּרְחֵי אֱלוּל
כְּמֵהִים שֶׁבַּע רָצוֹן לְהַסְפֵּק * בְּלַחֲלוּחַ נֶגֶב לְהָאָפֵק : קהל וחזן טַל
כְּנֶסֶת עַל דּוֹרָהּ הִתְרַפֵּק * לְעוֹרְרָהּ בְּקוֹל רוֹפֵק :

לאות

הופט מין אלריס דמט ער ניט וואן פֿר היכדרן מין מיין גוטער טויא צו מיין גוטר פֿאטר גיב אונש אונ׳ צוויבר הופֿך
זי פֿון אלן ביזן צו מיין קרעפֿט (חוף) דש אנד פֿון זבולן דש דא איז גלייכנט איט דען בארטן דש ים דש אוך שפראכן
פֿון דען טויא (חשור) אבער אין טויא דש ער ווערט טפֿייען זיין כהאות דש זאל טאן הקב״ה דעם זיין גוטר ווילן איז
לברכה אן מיין טויא (טללי) די הייליג הקב״ה די איז צו מיין ג טר טויא איך ווייל טעפֿאן איט פרידן אונ׳ דער טעם פֿון
דעם טויא דר דא איז אין (אב) ער זאל אונז געבן אונזר גאט אונ׳ אונזר פֿאטר , טלול) אן טטאט איינר ליבן רואונג ער
זאל אכבן רואן איך לווילר אים בית המקדש דז דא טטונד אים לנד בניאן דר גפֿעכטט וואר איט זילרל לבן רואונג דר
טויא אייכט ריינן לנד (ארץ ישראל) דש זאל אפֿבן רואן איך אונ׳טטיל אויך אייכם שטול (ילדות) ריא גוטן אעטים דיא
ער האט געטאן אברהם אבינו אין זיין יוגנט דיא הקב״ה ווארן אן גנעם צו דער טויא דען עולם דיא זיין איין געשטאלט
אלז פֿון פֿאר אאלט ער זאל ביטיכן איך איט אים איט גוטן ווילן צו דער טויא דעם עולם אין (יפיק) ער זאל אויז ליהן
איך אויז דעם גלות לוקב״ת האקדש לו טרייאן פֿון זייכט ווענן צו מיין ליב (יום) אן דען יום טוב פֿון פסח (אבליה)
איך וויל איטן גוטי אעטים לו ווערן גלובט דאט לנד פֿון גטלעבט דן (בזנוק) דש זיין פֿעלקר זאלן קואן אן לו טטראן
אין דער אלחאה צו מיין שטראאיגר באך איין פֿרובט גאט דו זאלטט (הטליה) בידעקן איט טויא צו אין דר אדבר דז
דר טויא פֿיל אויך די טאר (כרסים) צו די טפֿרע רעגן די דא פֿאלן אויף די הובן בערג אין דען ערשטן חודש ניסן אזו
זאל אך דער טויא לירן די גראז אונ׳ בלואן אין אלול כאהים) דיא דא גלוסטן דען טויא ואלשטו בכיגן אין לאנד כפתני
(בלחלוח) איט פֿייכט אפֿבן אירי דערי פֿעלדר , להאפֿק) לו אויז ליהן איר פֿרובט דען טויא לו ישראל (תרפק) די דא
פֿר לנגט נאך אירן ערייכך הקב״ה (לעוררה) לו דער וועקן ויא אויז דען גלות צו דוא המטט גטאן אין אלריס דש דוא

דְּגָלַי אָסוּר מוּפְעֲנִי * וְגַיְא וּדְשָׁאֶיהָ תַּעֲנֶה * קהל וחזן טַל רְשָׁאֵימוֹ יְחֻנֶּה

כְּטַל סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה :

קהל הַפְגָּעַת טַל תִּתְכֵּן מוּל מְכוֹן שֶׁבֶת כֵּן * טַל הֲנָפַת עַב תְּתַכֵּן *

בְּמַתְּנַת טַל סִיוָן : הִלּוּל קֹדֶשׁ תִּירוֹשִׁי * מַגִּיד בְּטַל קְרוֹשִׁי

קהל וחזן טַל הֲלָנַת קְצִיר שָׁרְשִׁי * יָלִין בְּטַל לְהַשְׁרִישִׁי :

קהל וְאוֹת לַחֲשׂוֹף הַתְּאוֹמִים * וְרֶמֶז לְצַחְצֵחַ מזל סיון תאומים

כְּתָמִים טַל וַתֵּר לִתְמִימִים לְהָאָחוֹת

בּוֹ בִתְאוֹמִים : וֶרֶד עִם אֵל לְהָכֵן וְנֵס מְנַשֵּׁיבוֹ

לְתָכֵן קהל וחזן טַל וָעֵר צוּר לְשַׁכֵּן אִתּוֹ כְּנֵס לַעֲשׂוֹת כֵּן

קהל וְעָקִי בַּל תָּבוֹז לְהַטְלִילִי מֵעוֹז וּמָבוֹז * טַל

זְמַנַּת לְרַמּוֹז * לְהַחֵל בּוֹ כְּאָב תַּמּוּז :

זֶרַע בָּן עִתִּים חֹפֶשׁ לָעַר בְּלִי אֶפֶס * קהל וחזן טַל זוֹרֵר עַל פַּס : כִּבְמִדְבָּר

רַק מְחֻסְפָּס : חבא

קינדר פֿון גשלעכט טאעון דער דא װאר גפֿנגן אין אלריק אין הא״ט יוסף די״א זאלשטו ענטפֿרן איט דיינם געבן דען
טויא לו דר ערדן אונ׳ אויף דעם גראז װערק זאל דר טויא רואן לו שפייזן זיא אז יסראל די דא זיין װארן גשפייזט איט
דעם אן דער דא לאג אים טויא גרינגז הרוק דער טאר (הפגעת) די תפילה דיא איך טוא אויף דעם טויא איט גנלר
כוונה די זאל װערן גפלימן קיגן דען כסא הכבוד דר דא איז אן גרייט לו דעם גזעם הקב״ה טויא רוא זאלשט אונז לו
פלימן איט דעם דר היכטן װאלקן אונ׳ זאל זיין (לברכה) אז דערטויא דר דא פֿיל דא דו הוטט די תורה געבן אין סיון
(הילול) בכות דען הייליגן לוב די איר הבן גלובט הקב״ה אין בית המקדש דא די כהנים הבן װיין גגאסן אויף דעם
אובח זאל איין הייליגר גאט (יאגיד) זיא אכן איט טויא די פירות אזו װאול אז ער האט אכן איבר נעכטיגן דען טויא
אויף איינר גשניטנה תבואה ביליאת אלריק כלואר דער אן דער לאג לװיטן דעם טויא אזו זאל ער איך איין װארלן
לעתיד: א איט טויא (ואות) אונ׳ דער טויא איז איין לייכן (לחשוף) לו אנטפלעקן איט אים די טוטן די דא זיין פאר
ויגלט אין איר קברים אונ׳ איז איין רואז לו װייט אאכן די ביזן אעטים פֿון דען אענטן טויא זיין איילד לו יסראל די דא זיין
אליגכן אין דיינם גלויבן (להאחות) לו װערן בהעפֿט אז איין פֿאר לװיליגג (ורד) אונ׳ דש לנד פֿון גשלעכט יהודה דער
דא לוגן ערשטן כידרט אין דש ים זאל ער ברייטן איט טויא אונ׳ אז דש נס דז דא איז גשעהן לו גדעון דר דא קאם פֿון
גשלעכט אנשה אזו זאלשטו אתקן זיין איט טויא דוא ביטעפֿר לו בטעדיגן אונ׳ אאכן רואן אין זיין לנד (כנס) אז ער
רעט איט גדעון לו טאן אזו דש אייגט דער פסוק (ויעש אלהים כן) דא גדענקט ער יוא דען נאאן פֿון הקב״ה דא ער
בגערט דש אויף דער ערד זאל טויא זיין אונ׳ טרוקן אויף דער װאל אז איך אובן גשריבן הב אזו זאלשטו אך אתקן זיין
דש לנד פֿון יהודה ז ט איברהאל זאל טויא פלין (ועקי) איין תפלה דוא זאלשט ניט פר טאעהן (להטליל) לו בטיילן איך
פֿר די רשעים אך טויא דו האטט אן גרייט (לראוז) לו ביטייטן אונ׳ װאר לו אכן װאט דו האטט פר הייטן איך עיל זיין
אז איין טויא לו יסראל (לחתל) לו הייבן די גרויטיקייט אין תאוז (זרע) די קינדר פֿון יששכר די דא זיין פר טעטענדיג לו
װיסן די לייט פֿון דר לבנה װען זי זיך דר נייאט לו אײביג זאל אין דר טויא ניט גיברעכן דר טויא זאל זיין (זורר) גשפרייט
אויף זיינם לנד דש זיא גשפייזט װערן אז יסראל פֿון דעם אן אין דר אדבר דא אויף לאג דר טויא אונ׳ דר טויא אויף גינג
אאר ער דין אונ׳ (אחספס) אנטפלעקט (חבא) פֿאר בערג (אטוד) פֿון פֿר װיטטונג דש טטן יסראל די דו האטט איבר

הופט

קהל אֵלִים בְּיוֹם מְחָסְנָם חִלּוּ פְּנֵי מְנָסְנָם טַל אוֹרוֹת לְנוֹסְסָן * לְהַטְלִילָם בְּעֶצֶם נִיסָן: אֶשְׁאֲלָה בַּעֲרֶם מַעַן * גְּבוּרוֹת טַל לְהַעַן *

קהל וחזן טַל אָב דְּרָהוּ וּבְטָחָה לִשְׁעַן יִתֵּן לְהַמְתִּיק לַעַן:

מזל ניסן טלה

קהל בְּשִׁמְךָ טַל אֶטְלֶה * בְּיַלְדוּת טַל לְהִתָּלֶה טַל בּוֹ אֵיתָן מוּטְלֶה * בְּרִיו יִרְעוּ כְּמוֹ טָלֶה * בְּרִית כְּרוּתָה לְרֹאשׁ אָבוֹת * חֲיָלָיו בְּטַל לְהַרְבּוֹת: קהל וחזן טַל בַּל יָזִיז מִכְּנֵי אָבוֹת דְּהַרְסִים עִם נִדְבּוֹרֹת:

מזל אייר שור

קהל גָּזַע בְּרְבִיב טַל מְשִׁיר שִׁשִּׁים וְאַחַת אָרְחוֹ בְּמִישִׁיר טַל גַּר לְצָרָם תְּיִר * מֵחֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּאִיָּר: גִּיל טַל לְכָל יְגֵעִים * וְדוּדָאֵי בְּכוֹר בּוֹרוֹגְעִים: קהל וחזן טַל גְּאוּלִים בּוֹ נֶאֱאִים עִם כְּטַל נִשְׁאֲרוּ בַּגּוֹיִם:

קהל רוֹפְקֵי דְלָתֶיךָ לְשׁוּר הַטְלִילֵם בְּמַעְגַּל מִשּׁוּר טַל רוֹק לְמוֹחֲשׁוּר עַד קֵץ לְחִיכַּת שׁוּר

אלים איר העֶרן ישראל אן דיזם ערשטן טאג פון פסח דער דא איז (אחסן) גשטרקט איט ניסים (חלו) זייט ביטן פאר הקב"ה דער דא איז אייאר לו גלובט אין לייט איאערט לייד (לנוססן) לו דער היבן זי איט דעם ליכטן טויא (להטליל) אונ' לו בדעקן זיא איט דעם טויא אן דעם טאג אז זיא זיינן גיגנגן אויז אלרים אין ניסן (אשאלה) איך איל אן הייטן פון הקב"ה פאר ישראל איט אייני ריד דען שטרקן טוי ער זאל איר געווערן אז דען פאטר אברהם אבינו איז אשרן פר הייסן (לשען) לו אונטר לעהנן אים איט טויא דאש זאל ער געבן לו אאכן זיא איט אים די ביטרקייט פון דען פירות (בשמך) איט דיין נאאן ואל איך איט טויא ווערן בטילאת בזכות אברהם דער דא האט אעשים אין זיינר יוגנט די דא ווארן ארולה לו הקב"ה אז אין טוי דעם עולם איט טויא איז ער ווארן דר היכט אונ' אין זיינם זכות זאל (בריו) זייני קינדר ווערן גוייד אם בעשטן אורט אז אין לעאל דט דא ווערט אלי לייט גוויד וואו די בעשטי וייד איז (ברית) אין ברית פר טניידט הקב"ה איט אברהם דא ער ילח לום קרבן וואר אקריב זיין היר פון זיין קינדר לו אעכן או די טרשפן טויא דר זאל ניט פר וואגלן פון אירי קינדר (להרמים) אונ' זאל טריפן אויף ישראל די זיך בווילגן לו דיכן הקב"ה (גזע) ישראל דר שטאם פון יעקב דען פר הייסן איז דז אירי איפר בלייבן זאלן זיין אונטר דען פעלקר אז איין שפרע רעגן פון טויא די זיין ווארן גשפייזט פון דר איבר בלייבן איר טפיין דז זי איט נאאן אויז אלרים איין אונ' ועכליג זאל לייטן דר נאך האט הקב"ה אין אויז גלעון איין טפייז (גד) אז גלייאנדר אין טויא דז וואר דער (אן) דס הוניך פון פופלעהן טג אין אייר (גיל) איין פרייד אז דר טויא לו אל די דא זיין איד פר היין אך די פיאליך די ער הט גפונדן ער בכור ראובן (רוגעים) די רואן איט טויא אך ווערן דער היבט ווערן ווען זיא ווערן דר ליזט ווערן דט פאלק ישראל אז איר איבר בלייבן איז לברכה אונטר דען פעלקר אז איין טויא (דופקי) ישראל די דא טטפטגליך קלאפן אויף די טירן פון בתי כנסיות אונ' בתי אדרשות (לשור) די זאל הקב"ה אן לוגן אונ' זאל פירן אין איינם רעכטן וועג אונ' גיב אין ערונג טויא (רוק) פון דעם היאל ביז אין דען ווינטר אז דר מקס ניקט גפינט אויף דעם פעלד (דגלי) דען גבאכירט

יְעוֹרְרוּ יְזוֹרְרוּ יִחְיוּ בְּרֶדֶת טַל ׃ יַעַמְדוּ יָקוּמוּ יַעֲלוּ בְּשִׁכְבַת טַל * טַעַם
זְמִירוֹת יַשְׁמִיעוּ בְּטַל אוֹרוֹת טַל ׃ רוֹן יוֹשְׁבֵי סֶלַע אֲשֶׁר יִחְיוּ בְּטַל ׃
חֲבַצֶּלֶת וַעֲרָבָה תָּגֵלְנָה בִּפְרִיחַת טַל ׃ מִדְבָּר וְצִיָּה יְשֻׂשׂוּם בְּטִלּוּל טַל *
זֶרֶב וְשָׁרָב וְשֶׁמֶשׁ וְחוֹרֵב וְחֻמַּת טַל ׃ קָמוֹת לֹא יַקְדִירוּ בְּגֵיא טְלוּלַת טַל
וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל קָרִים מִלַּהַט ׃ רְבוּצִים עַל כָּבוֹד חֻפַּת עַב טַל ׃
הוֹגֵי הַמּוּלָה יָנִיפוּ רְסִיסֵי טַל * רְבוּצִים עַל כָּבוֹד חֻפַּת עַב טַל * הוֹגֵי
הֲמוּלָה יָנִיפוּ רְסִיסֵי טַל * יִפָּתְחוּ אֲסָמִים לְהָטִיף נִזְלֵי טַל ׃ דְּרוּיֵי הֲמוֹן
חוֹגֵג שְׁאֵרִיתָם כַּטַּל ׃ תַּרְשִׁישִׁים יַהֲלוּם בְּמַרְפֵּא כְּנַף טַל * גִּיל קוֹל
רִנָּה לַעֲבוֹר בַּסָּךְ וְטַל * סְלוּלִים עֲלוֹת אֶל נָכוֹן וְנִשָּׂא וְנִטַּל ׃ בְּשׁוּרָם
מֵאֲמָנָה עַל חֶרְמוֹן טַל * פָּרוֹחַ יִפְרְחוּ כְּשׁוֹשַׁנָּה בְּטַל ׃ חזן אֶל אֶרֶץ דָּגָן
וְתִירוֹשׁ אַף שָׁמָיו יַעַרְפוּ טַל ׃ רְאוּתָם אֵשׁ אוֹכֶלֶת כִּי נֶהֱדַר כְּטַל ׃

הפייטן מסדר והולך י"ב חדשי' וי"ב מזלות וכנגדם י"ב השבטים כנגד י"ב ארצות הכתובים בפרשת עקב
גבחרוזה אחת מזל של אותו חדש וכנגדו צדיק אחד כאלו החדשים כל חודש רומז למזל והחדש
והמזל הכל בשביל הצדיק ׃ אלים

דעם פסוק (לאתים) אז דען טוטן די דא זיין פרייא פון דר וועלט דען איז גרייט איין טויא צו מאכן זי לעבנדיג (יעוררו) זי ווערן דר וועקן זיך (יזוררו) אונ' ווערן ווידר אן היבן צו כימן דז איז איין סימן פון לעבן ווען דא ווערט כידרן אויף זי דר טויט (יעמדו) זי ווערן אויף שטין ווען אויף זי ווערט ליגן דר טויא (טעם) גוטי גיזאנג זיא ווערן מאכן הערן ווען אויף זי ווערט פאלן דר ליכטי טויא (רון) זי ווערן לובן הקב"ה די טוטן די דא ליגן בגראבן אין טאלן דאז פעלזן די דא ווערן לעבנדיג מיט דעם טויא (חבצלת) ליליגן אונ' ווידן זי פרייאטן זיך ווען דא אויף זי פליהט דר טויא (מדבר) אך די וויסטן אדברות די פרייאן זיך (בטלול) ווען זי ווערן בדעקט מיט טויא (זרב) ווען דא איז הייס אונ' די זון מאכט המר די תבואה (קמות) די שטענדיגה תבואה דז זי ניט דאן פר דירן מאך קילן זי מיט שאטן דעם טויא (וסכה) אונ' איין סוכה ווערט הקב"ה מאכן צו זיין איין שאטן דען צדיקים אז איין קילר טויא פר דר גרוסר היץ דז לעתיד לבא ווערט זיין אויף דען רשעים (רבוצים) זי ווערן רוען אונטר דר גיערטן חופות דיא דא ווערן גמאכט זיין אויש אנלקן די דא טראגן דען טויא (הוגי) די אלמכים די דא רידן מיט ברואונג דען לוב פון הקב"ה זי ווערן וויאן דען צדיקים אין דר זעלביגן גרוסן היץ אונ' ווערן טריפן אויף זי מיט קילן טויא (יפתחו) זי ווערן גמאכט ווערן (אסמי) די אוצרות פון טויא צו טריפן אויף זי מיט טויא (דרוי) ישראל די דא האבן פר וואגלט מיט גרוסן ברואונג צו פיארן צו ירושלים אזי שלש רגלים די נון פון אין זיין לברכה אונטר דען אומות העולם אז איין טויא (תרשישים) די אלמכים האבן גפירט זי דש קיינר איז איכר גיוואהן אונטר וועגן אך האבן זי גהיילט זי מיט דען קילן טויא פון דר היץ דר זון דען די דא אויף גינגן צום רגל (גיל) פרייד אונ' לובגטים צו הקב"ה דש ווארד דא ישראל פירן (בסך) אין ביהנגני וועגן צום רגל אונ' ווארד אין מזוקיל אז דא איז דש אורגנט פריא ווען דא פאלט דר טויא (סלולים) זי גינגן אין דען גבאנטן וועג צום בית המקדש דש דא ווארד היך אונ' דער הובן (בשורם) אז ווערט אך זיין איין פרייד אונטר ישראל ווען זי ווערן איין גואלט ווערן אויז דען גלות אונ' זי ווערן קומן אויף דען בערג דער דא הייסט אמנה דר איז אויף דר גרעניץ פון ארץ ישראל דא ווערן זי גלוגט ווערן אויף דען בערג ציון דער דא הייסט שלאנד חרמון דרום דש ער איז וויסט (פרוח) דען ווערן זי בליהן אז איין רויז מיט טויא (אל) ווען זי ווערן ווידר קערן אין ארץ ישראל דז לאנד פון קארן אונ' וויין אך זייני הימל (יערפו) ווערן טריפן טוא (ראותם) דען ווערן זי זעהה זיין צו זעהן הקב"ה דר דא ווערט זיין דש זעלביג אזו איין ברענדיג פייאר צו דען אומוועליגן רשעים אונ' ישראל לברכה אמן אין טויא ׃ סליק

טורד וטלטל קדוש כהביט לבל תופר ברית טל זלעפרוח לילדו ונפשו
נטל: צרפית בציר רגנה תנואות להטל ראותו כי פס בקה התיר נדר טל
פשע אם העוה עדי עצירת טל בכן ערך תחקלמוליד אגלי טל: עתר
לפני חי מחיה כל בטל יחידת ילד השיב בהתרת טל * סדר וחשף
לכל כח גבורות טל רמז כי שכונים יקיצו בטל: נכרתה זאת להררי
קדם במתנת טל בלא יקוה לאיש ליחל עלי טל ממחרת הפסח יחננו
בעד טל יניפו במעלה ומוריד להניף רוע טל: לכן מלפני עומה אזכיר
בתחן טל קדום ליל אחר להלין בו טל כורתה לחיים מחיית ירידת
טל למתים הפשי הוכנה תחיית טל יעוררו

אליהו הנביא וויל ער עס בגערט אבר ער פר זיכר, אליהו הנביא (על) דש אום וויל איין שטיק ברוט (וטרף) אונ'
שפייז אוסט ער ווערן גאיהט (ונטל) אונ' פר אמגלט פון איין שטאט לו דר אנדר ביז ער קאם לו איינר אלמנה דיא
וואונט לו (צרפית) די שפייזט אין (קדוש) דר היילגר גאט דא ער לוגט דש אליהו הנביא האלט ירקניט לאזן אויך זיין
דען נדר דש ער האט געטאן דש הקב"ה זאלט קיין טויא געבן: עס זייא דען ווען ער עס ווערט בגערן אונ' ליש עזלו
לנג אן שטין דש ישראל שטורבן פיל אין הונגר דרום דש ער גזוגן האט בייא דר אלמנה דא טעט אין הקב"ה מייכש
דריבר דר ווארטן דש ניט זאל פר שטערט ווערן דר ברית דש ער האט פר שניטן איט אברהם אבינו דש פון זיין
קינדר ניט זאל ווערן אויך גהאלטן דר טויא (זלעף) ער דר טרעקט די נשאה פון דען קינד דר אלמנה אונ' נאם איס
זיין זיל (צרפית) די אלמנה פון צרפית (בציר) אן דעם בוטן גאטש דש ווער אליהו הנביא (רגנה) זיא רופט אונ'
שפראך מי דו לו איר קואן ביסט דא בין איך די פרואשטה גוועזן דא האט הקב"ה איר איין זינד אווך גאעזן אבר
מילונט דש דו בייא איר וואונשט בין איך קיגן דיר איין ארטעות דא האט הקב"ה איין זינד גידאכט אונ' האט איך
גשטראפט דש איין זון גשטארבן איז דר יגן זעט אונ' אך אין ווידר לעבנדיג, אודר איך איל דיר (תנואות) איין (עלילה)
לו ווערפן דו זייסט בייא איר גלעגן (ראותו) דא ער זאך דש (פס) ער וואר פר גנגן דר זון דא טעט ער תפילה לו
הקב"ה ער זאלט אין לעבנדיג אכן דא שפראך הקב"ה איך הב דרייא מפתחות ניט געבן אין דיא הנט קיינם אלאך
נאך קיינם (כוכב) נאך קיינם אענטש דש זיין זיל לו אכן גווינן די פרויאן אונ' (אחיה האתים) לו זיין אונ' לו אכן
רעגנן מילונד פון וועגן מיר ווינד פון ישראל הב איך דיר אין די הנט געבן דען רעגן אונ' דוא האשט אוז לנג ניט לאזן
רעגנן לו ישראל אונ' ווילשט האבן איך זאל דיר אין די הנט געבן אחיה האתים לו זיין לו דיר דען נדר פון רעגן
אתיר זיין דא וויל איך דיר איבר געבן אחיה אתים לו זיין דא ליש ער זיך דען נדר אתיר זיין אונ' עס קאם רעגן לו
ישראל אונ' ער אאכט לעבנדיג ווינה אירטן זון (פשע) דרום דש ער זאך דז ער האט גאימפוט אונ' ניט רעכט גיטאן
דש ער האט אוז לנג פר הלטן דען טויא פון ישראל (בכן) אזו אמר ער אן ריכטן פר הקב"ה דער דא אאכט גווינן
(אגלי) די טראפפן טויא (עתר) ער אאר ביטן פר דען לעבנדיגן גאט דער דא ווערט אלי לעבנדיג אאכן איט דען
טויא (יחידת) די נשאה פון דען קינד ער ווידר קערט הקב"ה דען ער ליז אתיר זיין דען נדר פון טויא! (סדר) ער
האט אודר גוועזן (וחשף) אונ' אנטפלעקט לו איירד אן די קראפט פון דען טויא (רמז) ער האט גוויזן דש דיא דא
רוען אין דר ערד די ווערן ווידר לעבנדיג ווערן דורך דען טויא (נכרתה) עס איז פר שניטן אורן זיכרהייט לו דיא
בערג אין ארץ ישראל די דא זיין לום ערשטן בשאפן ווארן די אתנה פון טויא (בלע) ער איז ביט לו ווארטן אויף זכות
מיינש אאן אין ארץ ישראל די דא זיין לום ערשטן בשאפן ווארן די אתנה פון טויא (בלא) ער איז ניט לו ווארטן אויף
זכות מיינש אאן דען ער פלט אל לייט נאר לו טאן תפלה דש ער זאל פוין לברכה (מאחרת) פון אארגן דש פסח ווי
זיין ביטן פון וועגן דען טויא (יניפו) זי הבן אויף גהובן דעם (עומר) דז וואר איין אנחה פון גייאן גישטטן אן
אפדרן טאג פסח דש אין זיינם זכות זאל הקב"ה דען טויא שיקן לברכה אונ' קיין ביזי און גיזונדן טויא (לכן) דרום
אין טאג דר פאר איז אן האט אקריב גוועזן דען עומר איך גידענק אין איינר תפלה דען טויא (קדום) איך טוא איך
אנדרן אין נאכט דש דראן זאל איבר רעכטיגן דר טויא (כורתה) עז איז פר שניטן לו אלי לעבנדיגן לו דר נערונג איט

וְהָיָה טַל רְצִים לִפְנֵי תוֹר אֶרֶץ שִׁבְעַת מִשְׁמַנֵּי טָל: שְׁכִינָה אִיהֵל צִיר בֵּין שַׁדַּי בְּלִין טַל שֶׁמֶן מָשַׁח אָח שְׁיוֹרֵד כְּטַל שִׁבְטֵי בֵּרַךְ בְּעָקֵב כְּעֵין נִתְבָּרַךְ בְּטַל שִׁירָה שָׂר לָמוֹ בְּאוֹמֶר זִיל טַל תַּחְתָּיו צָג נֵצֶר מְגַזַּע מְבוֹרָךְ בְּטַל תֵּבֵל עַם לְהַנְחִיל בְּתוֹךְ עִינוֹת טַל * חזן תִּרְגֵּלָם נְשָׂאָם בְּשֶׁכֶם כְּאוֹמֵן בֵּן נָטַל * תְּקוּפַת צָרָו וְאוֹר בְּשָׂרַם בְּטַל:

קהל מיוסד בחרוזות ראשונות על פי תשרק ובשניות יצחק ברבי קליר מקרי כפר

תַּחַת אֵלַת עוֹפֶר בּוֹרַךְ מוֹשִׁיעַ בְּטַל אֱמַץ וְנִסֵּס בְּאֵיתָן בְּחוֹרֶב בְּגִיזַּת טַל שׁוּעַנְתִּי מֵאָז וְעַד עַתָּה בְּהַבְטָחַת טַל לָעַד בְּלִי לְהִמָּנַע מֵאִתִּי טַל: רָגַז תִּשְׁבִּי כְּחָר וְעָצַר טַל עַל פַּת לֶחֶם וָטֶרֶף טורד

איבר אויך פֿר דער זונן אך פֿון אלי פֿיר זייטן אונ' אונטר אין דר זי טרוג אונ' איינר דר גינג פֿר אין צו אויז שפעהן אין דז לאנד ארץ ישראל דז דא איז זאט פֿון פֿייטיקייט דז טויא (שכינה) די שכינה אפֿלט רוהן (ציר) דר צלם אשה רבינו אין מוהל אונד צווישן די צוויא שטנגן פֿון ארון הקודש די דא אורן גירייכן קעגן דאז פרוכת זוא טייטש עז צו זיין אז צווייא בריסט דא איבר נעכטיגט ער איט עצלחו דר טויא דר דא איז צו ווילן דענעצגם אונ' איט (שמן המשחה הט ער גיזאלבט זיין ברודר אהרן אז דר טויא איין געזעלט ישראל די בענשט ער נוך צעלטן גלייך אז דיא ברכות דיא ער הט געבענשט זי יעקב דר דא וואר גבענשט פֿון זיינם פֿאטר יצחק איט טויא איין גיזנג האט ער גיזונגן צו אין דז איז די (שירה המזינו) דארין זאגט ער עש זאל רינן איין זאג אז איין טויא (תחתיו) אין זיין שטאט ואר אויף געשטעלט יהושע דר דא קאם פֿון יוסף דער דא וואר גבענשט איט טויא די וועלט ארץ ישראל ער אאכט ערבן זיא דא איכן זיין קיטעל איט טויא (תרגלם) ער האט גפֿירט זי אונ' האט גיטראגן זי אז דר ליהר דער דא טראגט דז קינד ער הט פֿר שטערט טום ווילן ישראל די אום ריגלן פֿון דר לבנה אונ' דר זון (תחת) אונטר דען ליכדן בוים אין (עפרה) וואר גבענשט גדעון איין הילגר איט טויא אונ' דא אוז איך איין ווייניג אהריך זיין דא איט דז אן אין מיטלייך גיזעלן בעטר פֿר שטין קאן עש וואר איין לייט דא ישראל גאך אין (ארץ ישראל) וואונטן דז דו פֿאלק אדין גוועלטיגן איבר ישראל אונ' שטעטן אין זער וויא אונ' דא זיך נון דהקב"ה ארחם וואר איבר ישראל דא שיקט ער איין אלאך צו גדעון דאש ער זיך זעלט אן נעאן אלחאה איט אין צו האלטן אונ' הקב"ה פֿר היט אין זיין הייליג גלובט וויא ער דא שפראך גדעון צו דען אלאך גיב איר אין לייכן דז דו איט איר רעטשט אין שליחות פֿון הקב"ה אונ' דז לייכן זאל זיין איך האב וואל גשארן אונ' אויף שפרייט צו טריקנן ווען הקב"ה אטרט דען טויא לאזן פֿאלן אויף דר ערד איבראל אונ' ניט אויף דר וואל זוא וויל איך דיר גלויבן דז דו עש רעטשט אין שליחות הקב"ה דא גיט דר פסוק (ויעש אלהים כן) אונ' ער טעט אזו גאר אכרדן טאג האט ער איין סיאן געגערט אום גוועגט דז אויף דר טערונג וואל אליין זאל טויא פֿאלן אונ' אויף דר ערד זאל טרוקן זיין דא שטיט (ויהי כן) אונ' ניט גידאכט דר בייא דער נאאן פֿון הקב"ה דען הקב"ה האט אברהם אבינו פֿר הייטן דאש פֿון זיינר קינדר זאלן ניט פֿר איטן ווערן דר טויא דרום טעט עז הקב"ה ניט געדרן דאז נירגנט זאל טויא זיין אז אליין אויף דר וואל דרום וואלט ער ניט זיין נאאן דר בייא גדענקן גלייך אז העט ער ח"ו ניט גטאן דז נס (ואלן) ער ווערד גשטערקט דא איט גשאך דז נס בזכות אברהם דז אויף דר ערד אר טויא אונ' טרוקן אויף דר טערונג וואל פֿון טויא (שוגנתי) דען וואר איך אונטר לענט פֿון דז זעלביג אאל ביז אויף דיזר צייט איט פֿר זיכרונג דז טויא כל ואר וויל הקב"ה האט זיין הייליגן נאאן גדאכט דא ער ביגערט האט דז אויף דר ערד זאל טויא זיין אונ' ניט אויף דער וואל אונ' דא ער בגערט האט אום גוועגט האט הקב"ה עש ניט גערן גטאן אונ' האט ניט וועלן זיין נאאן דר בייא גדענקן אז איך אובן גשריבן הב דארום זיך איך דז (לעד) צו אייביגלייך ניט ווערט ווערן פֿר איטן פֿון איר דר טויא (רגז) ער לערנט אליהו הנביא איבר ישראל אז דינטן עבודת אליליש אונ' אכט איט זיין תפֿלה דז הקב"ה אויף האלט דען טויא וויא וואל ער האט אין פֿר היטן אז לייט צו געבן שבר ווייל זי עש רשוי ווארן דז אין זאל פֿר איטן ווערן דר טויא טעט עז הקב"ה פֿון וועגן

אליהו

לְהַפְרִיחַ כְּשׁוֹשַׁנָּה בְטַל שְׁרַד תֶּלֶם לְזֶרַע וּבִקְצִירוֹ לְקַן טַל שָׂדֶה מְבוֹרָךְ:
כְּהֵרִיחַ בֵּרְכוֹ בְּמַתַּן טַל * סָכַם אִתּוֹ צִיר חָתוּם בְּבִרְכַּת טַל * שְׁרִירָיו
לְהִתְבּוֹרֵר בְּבֶטַח עֹרֶף שְׁמֵי טַל: עֲנָפָיו שׁוֹרְדוּ הֱיוֹת בַּגּוֹיִם כְּטַל עֲלֵי
עַיִן לְבָרֵךְ מִמֶּגֶד וּמִטַּל עֲדָיו נָעוּ לוּרְדָה וְנוֹם טִלְטֵל: עוֹל בַּרְזֶל שָׂם
עָלֵימוֹ לְהַטַּל פָּסַע וְדִלֵּג קֵץ כְּזֵכֶר בְּרִית טַל פִּתְחֵי רֶפֶק בְּרֹאשׁ נִמְלָא
טַל פְּרוּת שָׁלַח לְיֵשַׁע בָּרִאשׁוֹן לְהַרְסִיס טַל פֶּגַע בְּכֵן חֲקוּרַת: בָּרִאשׁוֹן
לְהַזְכִּיר גְּבוּרוֹת טַל: צֵאתִי לֶאֱלוֹשׁ עֲרֵנָתִי בְּרֶרֶת טַל צָעַקְתִּי וְהוּזְכַּר
לִבְרִיתִי יַלְדוּת טַל צְבָאַי כִּלְכְּלוֹ בְּמָן אִבּוּר טַל צֵדָה שָׁלַח לְדָהֵם
לְשׂוֹבַע בַּעֲלוֹת שִׁכְבַת טַל: קִבַּצְתִּי לְהַר חֶמֶד נָחוּל אִמְרֵי טַל
קְהַלִּיעַל אֶבְרַת נְשָׁרִים נָטַל קוֹל וּבָרָק וְנֶטֶף וְזִילַת טַל קוֹנִי עָלַי הִזִּיל
עֲיֵפוּת לְהָקֵר בְּטַל: רִשְׁפֵּי לַהַב וְקוֹל כְּהֶחֱרִיד לִי בְּטַל רַעַשׁ בְּשׁוּרִי
חַלְתִּי וַיְעוֹרְרֵנִי בְּטַל רֶגֶשׁ שִׁבְעַת עַנְנֵי הוֹד מָסַךְ:

פֿעלד יצחק אין זכר פלישתים אונ' אין זיין שניט האט איבר נעכטיג דר טויא כלומר דר טויא איז אויף זיינם פֿעלד
אונ' ניט אויף אנדרי פֿעלדר דרום האבן די פלשתים איין קנאה אויף אים אונ' פֿר טרייבטן אים אונ' יצחק זאגט צו
יעקב דאז ער שמעקט איין גשמאק פֿון דעם גבענשטן פֿעלד דז איז דש גן עדן דא ער אים דש עסן ברענגט דא
בענשט ער אים מיט טויא אונ' ער וואר אשכים מיט אים (ציר) דר שליח פֿון הקב"ה דז איז אשה רבינו אונ' ציז
טויז זיין ברכות מיט דען טויא דא ער שפראך זייני קינדר פֿון יצחק די זאלן רומן (להתבודד) זיך צו פֿר טייגן
זיבר ליך אך זיין היאלזנאל אין טריבן טויא (ענפיו) זיין קינדר (שורדו) די זיין איבר גבליבן אונטר דען (כותים)
דען זי אמרן פֿר הייסן צו זיין זאיטן דען מעלקר (לברכה) אוא'ן טויא יוסף הצדיק דר דא וואר גבענשט דז קיין
(עין הרע) קאנט אן אים גאנצ'טיגן דר וואר אך גבענשט פֿון יעקב איש זים קיים דז טויא (עדיו) פֿון זיינט אעגן זיא
פֿר אאגן זייני ברידר קען אצרים אונ' פֿון איר אשוכונג זי ווארן גאורפֿן אונ' וואר אויף זי גוואורפֿן איין אייזרן יאך פֿון
די אצרים (פסע) ער האט גנעך טאן טרייטן אונ' האט גהאלט איבר די צייט צו דער צין איך דא ער גדאכט דט זכות
פֿון אברהם אבינו דר דא האט אעטים אן אים אין זייכר יוגנט די דא ווארן פֿר הקב"ה אן גנעם אז דר טויא דען
עולם (רפק) ערקאפֿט אויף אייני טירן אין דער נאכט פֿון גאולת אצרים אונ' זיין קאמף וואר פֿולר טויא כלווארער
האט בייא אים איין גוטן ווילן צו געבן אער אז דר טויא איז צרלון דען עולם ער שיקט דר ליזונג צו העלפֿן זיינם פֿאלק
אין כיסן דער דא איז דר ערשטר חודש דא זי גיפֿאלן די טראפֿן טויא דרום הב איך אך גאאכט איין גיזעצן צו טאן
תפֿילה אויף דעם שטרקן טויא אין כיסן (צאתי) דא איך בין אויז גנגן אויז אצרים קען (אלוש) (ענדתי) בין איך
וואורן גזעגנט מיט דען אן דר פֿילאים טויא איך הב דען תפֿילה גטאן צו הקב"ה דא וואר איר גדאכט דז זכות פֿון
אברהם דז זיינה אעטים ווארן גגליכן צו טויא אייני היר ישראל (כלכלו) די ווארן דען גשפייזט מיט דעם (אן) דז
קאמן פֿון דעם טויא ער גאב אין שפייז צו זאטקייט דא דר טויא אויף גינג פֿון דען אן דא זאלבן זיא אין ציגן (קבצתי)
איך אמר דז אעלבינ אאל פֿר זאאלט צו דעם גלוטיגן בערג סיני צו ארבן די תורה די דא איז גיגליכן צו דעם דער דא
איז איין ברכה דען עולם ער טרוג אייכה איין זאאלונג אזו ביהענד אז אויף פֿלין דער אדליר פֿון וועגן דער גרוסי
קולות אונבליונג וואר איך טוט פֿון גרוסר דר שרעקנש דא אאכט הקב"ה טריפֿן אונ' ריגן אויף איך דען טויא פֿון
תחיית המתים (רשפי) זייכה ריד די דא זיינן גלייך צו פֿלאם אונ' קולן פֿייאר די נידרט ער נאך איין איטליבן כח נאך
דש זיא עט דער ליידן קאנטן דז וואר אין אן גיכעהם אז איין טויא דען גרוסן שטורם (בשורי) אין איין ליגן בייא הר
סיני בין איך וואורן קרנק אונ' ער דער וועקט איך מיט דען טויא ער זאאלט אום איך זיבן וואלקן דמרויט אאכט ער
איבר
איין טיני דעק

לְהֵיטַל חָזִיז לְאַרְבָּעִים שָׁנָה לְפָקְדָה יוּטַל : טוֹרַח מְטָרוֹת עוֹז עַד
עַתָּה לֹא הוּטַל טְלָלָהּ עַד דוֹר עֲשִׂירִי מִתְנוֹבֶבֶת בְּטַל * טָפְשׁוּ
דָרֶיהָ וְתָאוּ בְּאֵר טַל טָרְחוּת גְּשָׁמִים מַה צּוֹרֶךְ רִינּוּ בְּטַל * יַעַן כַּאֲשֶׁר
מָרוּ מָרַר וְהֵיטַל יְקוֹמַם מָחָה וְזִכְרָם בְּטַל יָקָר כַּעֲסָם כַּחוֹל וְכָאֶבֶן
נֵטֶל יְזוֹרְבוּ נִצְמְתוּ בְּחוֹרֶב וְחוּם טַל : כָּמוּס נוֹפֶר וְקִוּוּ מִכֹּל נֶטֶל *
כִּי מֵי נֹחַ זֹאת לִי לְעוֹלָם בְּלִי לְבַטֵּל כָּרַת לוֹ וּלְנָשַׁי עוֹד בַּל יוּבְטַל *
כָּל יְמֵי הָאָרֶץ לְהַקְווֹת בְּקִוּוּי מָטָר וָטַל : לֹא בָנוּ נוֹסְעֵי קֶדֶם מִשְּׁאוֹן
הַמְקֻטָּל * לוֹהֲקוּ וַיָּזֹמּוּ עֲלוֹת לְדוֹק הַמְנוּטָּל לִבָּם חָלַק וַעֲצָתָם בָּטַל
לְנַפֵּץ וּלְזָרֵם לְצוּל לְהֵיטַל : מוֹט הִתְמוֹטְטָה גַּיְא בְּחוֹרֶב בְּלִי טַל *
מוּאָסָה עֲרָץ אָבוּ וְהִפְרִיחָהּ כְּטַל * מָטֵי הֶרֶג הִסְלִיל וְהִטְלִילָם בְּטַל
מִשָּׁם צֶדֶק נָחוּל לִילָדוֹתָיו טַל : נֶחְצַב כְּצוּר אוֹתָם זֶרֶם טְלְהֵיטַל *
נֶחְשַׁב אֶת עֶרְנוֹ לְהַפְקִיר בְּעֵת טַל נִפְקְרוּ בְּמוֹעֵד זֶה בְּקֵץ זְכִירַת טַל *
נֶעֱקַר לְהַפְרִיחַ

פון איצרונג די רעגן עס ווערט אויף מיר גווארפן אונ' פר דעם אבול קאם אזי פירציג יאר (חזיז) איין וואלקן אונ'
טרענקט דש ערטרייך דש עס גגגן הט ביז אויף פירציג יאר אונ' דר וויל הט זי גגוגן גיהט אם טויא (טורח) דיא
רעגן די דא זיין איין איא דעם וואלק ביז נח זיין זי ניט ווארן גווארפן ביז דש לעהנטי גבירד פון אדם הראשון דש
איז ביז נח (מתנובבת) הט די ערד גפרוכפרט פון דעם טויא אונ' פון דר זעלביגי ברכה וועגן (טפשו) האבן זיא
גרהייט גטריבן (דריה) די אונזר פון דר וועלט אונ' ווארן האפרטיג אום וילן דען טויא דיא רשעים פון דור האבון
רידן ווידר הקב"ה וואז זאלן אונש דיין רעגן דר דא איז איין איא דען וואלק איר האבן גנוגן איט דעם טויא (יען)
דרום אך הט אין הקב"ה בילאזט אדה כנגד אדה דש דר רעגן הט זי פר פילט אזו אשט איין ביסטנד הט אויף דר
ערדן ער אט אעקט אונ' איר גדרעבנט עס וואר אבטן ער וואר טווער איר דר לירכן הקב"ה אער אזו אשטט פון
זנד אונ' שטיין (יזורבו) זי ווארן איין גשרואפן (נצמתו) אונ' פר טכיירן פון דען וואלק איט די וואסר אין אבול די דא
ווארן הייש (כמוס) ער וואר פר בארגן נח (וקוו) אונ' וואט לו אים וואר בהעפט כלואר זיין הויז גזינד אין איינר לאד
פון פיאסן האלן אונ' דא אינן וואר ער דר הוזן איבר אלי בערג אונ' דר נאך הט הקב"ה גשווארן איביג ניט לו טלאגן
דען וואלק איט איינם זינדפון וואשר אזו דא וואר אין טעגן נח ער פר סניד איין ברית לו נח (ולנשי) אונ' לו דר וועלט
דש זי זאל ניט ווערן פר שטערט אייל די ערד שטיט (להקוות) זאל זי האפן אויף ברכה רעגן אונ' אויף טויא (לא)
זי אאלן אבר ניט בריסן די לייט די דא ליהטן פון אויף גנג דר זונן לו בזעלן דען וואלק דש וואר דור הפלגה (משאון)
פון דען ברואונג (המקטל) די דא וואר גטיט אים אבול (לוהקו) זי וואר זיך זאלן (ויזמו) אונ' דאכטן אויף לו גין אין
איינם טורן (לדוק) אויף די הוכן הימל איר הערץ ער טיילט הקב"ה אונ' איר ראט ער פר שטערט פר שפרייטט זיא
אין דען וואלק אונ' אין די טיפי אער דש זי בזעלן די איכזאל איטן אין ים אין דען זעלביגן דור, אוט) זיא האט טאן
גלייטן די ערד פון וועגן די גרוטי היץ דרוק דש זיא ניט וואר זוכה לו טויא זי וואר פר טעאט אין אויגן הקב"ה ביז
(לן) דש דא האט גשפראלט דר פאטר אברהם אונ' הט אכן בליהן די לייט איט אלות אונ' אעשים טובים אז דר
טויא דר דא אבט אזי דיגג בליהן אונ' שטראפן די רשעים דיא דא ווארן ראוי לו שטערבן (הסליל) ער בראכט איט
רעכטן שטעג אונ' קאאן איט שאטן פון הקב"ה דער דא איז איין שאטן דז טויא פון דאנן האט ער זוכה גוועזן דש
זיין קינדר ווארן גבענטש איט דעם טויא (נחצב) ער וואר גלייך אברהם לו איינם פר שטאטן פעלזן דא אן שטיין
הרויזהקט די וויל ער קיין קינדר האט ביז אויף איר עלטר וואר ער גדאכט איט שרה דש זי ווידר קריגט איר לייט
אין נישן אין דר לייט דש אן תפלה טוט אויף דעם טויא זיא בליהטן אונ' גוואונן יצחק דר דא וואר גבונדן לו איינם

גַּל בֵּינוּ לְבֵינֵי סִיוּם אוֹת טַל גָּלוּי לַכֹּל כְּאֵשׁ אוֹכְלָה וְלֹא כִּכְרִיָּחַת טַל •
גָּמַר מֵאָז אוֹמֶר הֱיוֹת לִי כַּטַּל גַּם בְּהוֹפִיעוֹ בִּי דָפַק בְּרֹאשׁ נִמְלָא טָל :
דָּרַשׁ וְחָקַר מֵאָז וְחָלַשׁ הֵיטַל רוֹקוְחָלֶד לְכוֹנֵן בְּקֵץ עִתּוֹתַי טַל * דָּת
קְנוּיַת קֶדֶם רְשׁוּת מְנָה נָטַל רֵיעָה בָהּ נוֹעֵץ וּמְאוּם לֹא בִטַּל * חִטְבִּיעַ
אַדְנֵי גֵּישֵׁי הֲדוֹם וְכֵס הַמְנַטַּל * הוֹלִיד בְּתוֹלְדוֹתָם תּוֹלְדוֹת אֶגְלֵי טַל *
הִשְׁתִּיל שְׁתִילֵי עֵדֶן בְּרִוּוּי עֲנִינַת טַל הֵכִין וְתִקֵּן בְּשַׁחַק אוֹסֶם אוֹצְרוֹת
טַל : וּמִשְׁתִּיַּת אֶבֶן מְקוֹם חֶרְמוֹן טַל וְתִקֵּן לְהַשְׁתּוֹת שְׁתוֹתַי טַל *
וּמִשָּׁם צָר חוֹמֶר גּוֹלֶם מוּטַל וְנָפַח בּוֹ נֶשֶׁם חַיּוֹת בְּחַיֵּי טַל : זָבַת
מִקֶּדֶם אֵשִׁישׁ בְּאֵרְטַל זֶרַע וָרֶשֶׁא וָפֶרַח לְפַרְנֵס בְּמַתַּן טַל * זֶרֶם עַד
לֹא הִמְטִיר וְגֶשֶׁם הֵיטַל זְבָדָהּ וְעִדְנָהּ חַיּוֹת בְּטִיפֵּי טַל : חֲבָלִים נָפְלוּ
לָהּ אֲסָמֵי אוֹרוֹת טַל * תַּת יְשֵׁינֶיהָ לְהַחֲיוֹת בְּאֵרְטַל * חֲשְׁרַת מֵי
גֶשֶׁם עָלֶיהָ לְהֵיטַל

(גל) ער האט אנגעלעגט דר טויא מיין פיאן אויף דען שבת דר דא איז איין צייכן צווישן הקב"ה אונ' ישראל דא מיט דז
ער די גלות וואול אויף וואר גיזאגן מיט דעם אין אונ' ניט אם שבת ער האט זיך אנגעלעגט צו דען גאנצן וואלק ביי מתן תורה
אונ' צו אירש מיין פליהנדיגר טויא ער האט פון אנגעזאגט פר הייסן צו איר צו עתיד צו גיבן דא מיין טויא אויך
(בהופיעו) דא ער האט אן געהובן צו דר צייטן זיין כמאן אויף איר ביליות אלרים (דפק) ער האט אן גיקלאפט אונ'
איז אייליכדיג גקומן אז איינר דר דא קומט ביים זעלט צו זיין ווייב אונ' שפרעכט טוא איר אויף דען איין קאפ איז איר
פולר טויא (דרש) אז ער האט דען וואלק בשאפן האט ער גפארשט נאך דר צייט ווען ער זי בשאפן זאל (וחלש) אונ'
ער הט (כביכול) גורל גווארפן נאך דר רעכנונג צייט דא גפיל די צייט דש ער (רוק) די היאל (וחלד) אונ' די ערד בטוך
אין תשרי דש איז דש ענדרש אן כומא אויף הערט צו טאן תפילה אויף דען טויא (דת) פון די תורה די דא וואר פר
די ב' טויזנט דר וועלט הט הקב"ה רשות גנומן אונ' הט זיך בראטן מיט דר תורה דא ער האט דען וואלק בשאפן ז
אונ' הטליקט פון מיר דאט פר שטערס (הטביע) מיט דר עלה פון דר תורה הט ער גועלט די שוועלן (כתי) פון דר
ערד די דא איז מיין טאל זיינר פיסן אונ' די היאל די דא זיין אונטר זיין דר הובני שטול ער האט ניט זי בשאפן דיא
טלער דאז זיגואן (אגלי) די טראפן טויא (השתיל) ער האט גפלאנצט די פלנצונג דאז גן עדן (ברוי) מיט וועטונג
דאז וואלקן טויא ער האט אן גרייט אונ' אתקן גווען (בסחק) אין היאל אוצרות מיט טויא (ומשתית) אונ' פון דען
אבן שתיה דר דא ליגט אויף דען בערג ציון דר דא איז דר גרונד פון וועלט פון איט קומט דר טויא אויף דען בערג
חרמון כלומר וויא אזוי דש צכר (חרמון) איז דש בעשטי צכר אויף דר וועלט כאך ווערט עז ניט אנדרשט גבענטש פון
טויא נאר דורך הר ציון דר ווייל הקב"ה בענטש הר ציון דש בענטש ער אך די אנדר לענדר (ותק) ער האט פר
שטערקט (להשתות) צו גרונד פעשטן די גרונד פעסטונג פון טויא אך האט ער אין דארטן בטאטן די ערד דא פון
ער האט בשאפן דען לייב פון אדם הראשון אונ' דר נאך האט ער אים איין גבלאזן די נשמה דש ער וואר לעבנדיג ליז
די אתים די דא צו תחיית המתים לעבנדיג ווערן מיט דעם טויא (זבת) ארץ ישראל די דא איז אכרן גלויבט עז פליסט
אילך אונ' הניק אז הקב"ה האט צוין רעגן דריכן דש וואר פר דען אבות (משט) דא האט הקב"ה העזיגט טערקט מיט
גאב דש טויא אזי זואן אונ' בליט ווערק האט ער גישפייזט מיט גאב דז טויא (רם) דער טאכרקר רעגן אי
ער האט צון רעגן אונ' איז גווארפן ווארדן צו דר ערדן (זבדה) ער האט גטיילט זי אונ' געגלעט די אונ' דר כערט זי
מיט טראפן דז טויא (חבלים) דש גורל פון ארץ ישראל איז גפאלן צו ווערן גשפייזט (אסמי) פון בהעלטניס טויא אך
די טוטן אין ארץ ישראל ווערן צו תחיית המתים לעבנדיג (כמד) מיט וואלקן טויא אבר נאך דעם אבול (חסרת)

ימתח כרוק אשר מתח עב טל יפתח והורב לבל יורתח: פני רם
ונשא עין בחין אשא פארו לנוססה כמו בטל נסה צבאיו לו אגיסה
ואתם אתגיסה צעוק בעדם אתנגשה * ולא ברוח גסה: קמתי
ממשפתים להפגיע בער לנו שפתים קולי מה אתן בשפתותים:
הן אני ערל שפתים: רק בלי עצלתים ערכתי במחנותים * רחשתי
גישות שתים בער שאלות שתים: שחרית הנותי למטר בלוקשו
גיא לעטר שבתי לקחי עוד לנטר מתבוע ערף מטר חזן תפלת
גבורות טל חלותי בצוהר לנטל תזל אמרתי כטל לקיי רסיסי טל:

קהל הפייט מסדר איך שתקב"ה הנהיג דור אחר דור ע"י טל ומסיים שיחיה תחיית המתים ע"י טל

אאגרה בני איש המושרר בטל ארעד אתם לחנן בער טל * אבשר
בקהל רב זכר גבורות טל * אחלה פני צורי בזל אמרת
טל: בפתחון פה אחלנו עלי טל במענה לשוני אפתנו ערי טל *
בהפיקי מען ארצה כרסים טל בגשתי צקוני יער כשכבת טל:

גל

אזו שטרק (כרוק) אז דר היאל די הקב"ה (אתה) האט אויס גלוגן אז איין פעל איין וואלקן מיט טויא ער זאל איר עפנן אז דר עולם זאל ניט ווערן פר דירט פון היץ (פני) פר הקב"ה דר דא איז הוך אונ' דר הובן איך וויל אויף הייבן איין אויגן (בחין) מיט גבעט זיין שונהייט (לנוססה) לו דר הובן אז גרעון דער דא האט פר וואכט הקב"ה מיט טויא (צבאיו) זיין היר ישראל (אגיסה) איך וויל לו אים איין זאגן אז איין טפר פאלק אונ' מיט איכן איך וויל איך ווערן איין גמאנט לו טאן תפילה פר אין מתנגשה איך בין וואורן גלוואונגן אונ' איך טויא עס ניט פון וועגן איבר אוט קמתי) איך בין אויף גשטאנדן פון לאיטן די תלמידי חכמים די דא לערנן אין אלי גמערקן (להפגיע) לו בעטן פר ישראל די דא איבר נשטיגן אין גלות לוויטן די גמערקן וויא וואול דש איך ניט איין זיסי שטים קאן געבן מיט איינה לעפלן דען איך בין שווער פון לעפצן כלואר איך בין ניט ראוי לו רידן פר הקב"ה און טרעגהייט לוויטן דיא שטרן כלואר דש קהל איך טויא גכעהן לו שאן היינט לווייא תפילות שחרית אונ' מוסף פון וועגן לווייא בגערונג דיא איך בגער פון הקב"ה (שחרית) לו תפלת שחרית הב איך נאך גזאגט משיב הרוח ומוריד הגשם אום לו קריגן דיא ערד מיט שפעטי רעגן אונ' לו מוסף הב איך ווידר קערט לו היטן די זעלביגה גוואונג פון לו פאדרן פרועי רעגן תפלת) דיא תפלה אויף דעם שטארקן טויא (חלותי) איך האב אן גהובן לו בגרייפן לו מיטאג דיא זאל זיין לו בווילגן דר מיט הקב"ה אזו איין טויא לו בווערן דר מיט ישראל די דא האבן די טראפן דש טויט (אאגרה) איך וויל פר זאמלן די קינדר פון יעקב (המושרר) דר דא וואר גשערשט מיט טויא כלואר דא אין זיין פאטר יצחק בענשט וואר דיא ערשטה ברכה מיט טויא אז דר פסוק גיט אין בראשית כ"ז ויתן לך האלהים מטל השמים אונ' ער זאל געבן דיר גאט די ברכה פון דעם טויא, פווער איך וויל איך בטעדיגן מיט איכן לו בעטן לו הקב"ה אום טויא איך וויל דיש בשורה זאגן אונ' ער די גרושי פר זאמלונג די גרעכטיגקייט פון די שטארקייט פון טויא איך וויל ביטן פר איין בשעפר בזכות דר תורה דז מיר ריד זיין ווערן גיגליכן לו טויא בפתחון) מין עפנן איין אונד (אחלנו) איך וויל ביטן מיט אום דען טויא במענה מיט ריד איינש שפראך איך וויל איבר רידן מיט אום וויזן דעם טויא (בהפיקי) אין איין פון הייבן פויט לו ליהן איינש גבעט זאל איך ווערן בווילגט (כרסים) פו טראפן דש טויא אין איינם גנעהן לו דיר תפלה זאל איין תפלה אויף גין לו הקב"ה פו דש אויף גיט די גלעגרדו טויא

גל

מלטל רודי יתנטל בשיח תפלות טל׃ המון לו נכסף לעדת א"א אאסף
הוא אתם יתאסף ולמעשיו יכסף ואתיצבה בסף לחלות פני יוסף *
ואמרת טל אחסף לחברנה במוסף ובר משאת בר ואביב נשיקות
בר זעק פיו וגבר ושיח לשוני יוכבר׃ חן וחסד יחבר לחנני על דבר *
הישרת מים יועבר כי הנה הסתיו עבר׃ טעם רנון ושאג שנון *
טלתי בתחנון את פני חנון׃ ישישי לחנון בזכר יין לבנון ירוע לגנון ק
בפסוח וגנון׃ כשרים וכחוללים אהלל כבחלילים כמפי עולליםֿ *
אשורר הלולים׃ לישא ריע פלילים צגתי במסלולים * להזכר
בפלולים שוע גבורות טללים׃ מטעם זקנים אתבונן עד זקנים מורים
תקונים כרת מתקנים׃ נופת נבונים בינת עם מבינים * נטיעת
דרבונים תוכוני בין שני לחות אבנים שפתי בשוע אפתח כאולם
המפתח שיחות פי אפתח כאיתון אשר נפתח׃ עוזו וכח לי

און) די ברואונג ישראל די דא נכסף גלוסטן צו הקב"ה די גאיין גאטס איך וויל מיין זאאל די רוזונג זיין מלינה צו וויסן
איך אונ' זאל גלוסטן צו ישראל די דא זיין גהייסן ווערק זייני הענד (ואתיצבה) אונ' איך טוא שטין (בסף) אין דר
שוועלן דר טור צו טאן תפלה צו הקב"ה דר דא הט גאערט פיל גוטס צו ישראל אונ' די, ריד פון דעם טויא (אחסף)
איך וויל אנטפלעקן אונ' וויל בהעפטן די תפלה פון דעם טויא צו תפלת מוסף (ובר) דרום טוא איך תפלה אויף
דעם טויא דז איר זאל ווערן צו גטיילט לאדונג (בר) קארן (ואביב) אונ' לייטיגונג תבואה ווערק דרום זאל דז גטרייא
איינר תפלה (יוכבר) זיך שטארקן אונ' די ריד איין לונג זאל זיך אערן (חן) גנאד אונ' לייט זעליקייט זאל איר ווערן
פון גאט צו בהעפטן צו דר באראן איך איט טויא דר הלכן חסרת) אודי אערונג וואטר דט רעגן פון דעם ווינטר די
זיין כון איבר פארן דא אעלט די ערד פר דערן ווען ניט אעלט פאלן דר טויא (טעם די ריד איינס גזאנג אונ' טרפי
תפלות (טלתי) איך טוא ווערפן פר הקב"ה דר דר בראיגר (ישישי) ער זאל דר בראן איין אלטי איט גידענקן דס
זכות פון דעם איין דען די כהנים האבן גיגאסן טויך דען אזבח דר דא האט אלפר גוועזן לונ וויט גאלאט די זינד
פון ישראל ידועי איין בקענטי פריינד ישראל ער זאל בטילן זי אונ' איבר הופאן זי (כשרים אז זי הבן גזונגן אונ'
גיכנלט ביים דעם ים אזו וויל איך אויך לובן הקב"ה (כבחלילים) אז איט פפייפן אונ' אז די טיגה די גזונג הבן ביים
דעם ים (עוללים) די בוילפרטן קינדר אזו וויל איך זינגן לובן צו אים (לישא) צו נעאן רשות פון די תלמידים הכמים די
דא וויסן די דינים פון דר תורה דרום (צגתי) טוא איך שטין פר דען ארון הקודש דר דא איז דעני ש. ניג פון די א וו
תפלה טון צו גדענקן (בפלולים) איט גבעט דען כח פון דעם טויא אטעם פון דר עלה דר תלמידים חכמים איך
טוא פריבן ביז אין אייני עלטרזי וויזן תקנות אז דא רעכט איז אונ' די דא אתוקן זיין (נופת די זיסי רידאי כי פר
שטענדיג פאלק אירי ריד די זיין גלייך צו איינן פלאכלונג די דא אלייט אער צו זאקטט אונ' זיין גליכן דרבונים צו
אייכם גאיין איין דא איט אן שטעלט די בהאות דט זיגין אין דעם וועג אזו זיין די ריד פון די תלמידים חכמים די
דא קשן איאר צו אונ'גוויכן דען אענטן אין רעכטן וועג די זעלביגן ריד (תוכוני) הבוא ך אין דר איכן גשטנלט צווישן
די בייא שטידל פון דען ארון הקודש וואו רין איז די תורה די דא איז גטריבן אויף צוייא שטייני טבלן (שפתי)
אייני לעפצן איט תפלה איך וויל עפנן אז עפנונג דאט טאר פון בית האקדש דס דא היט טער האולם (שיחות)
די ריד איינס אונדס איך וויל אן היבן אז דאז טאר פון בית האקדש דז דא היט טער האית (עוז) שטרק אונ'
קראפט אז איר ווערן צו גרייכט •

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ : כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גוֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · אֱלֹהֵי אַבְרָהָם · אֱלֹהֵי יִצְחָק · וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן :

בְּדַעְתּוֹ אַבִּיעָה חִידוֹת בְּעַם זוּ בְּזוּ בְּטַל לְהַחֲדוֹת · חזן טַל גֵּיא וּדְשָׁאֶיהָ לַחֲדוֹת דָּצִים בְּצִלּוֹ לְהַחֲדוֹת אוֹ יְלָדוֹת טַל לְהָגֵן לְתוֹלָדוֹת :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ

תְּהוֹמוֹת הֲדוֹם לִרְסִיסוֹ כְּסוּפִים וְכָל נְאוֹת דֶּשֶׁא לוֹ נִכְסָפִים : חזן טַל זִכְרוֹ גְּבוּרוֹת מוֹסִיפִים חָקוּק בְּגִישַׁת מוּסָפִים טַל לְהַחֲיוֹת בּוֹ נְקוּקֵי סְעִיפִים :

מיוסד על פי א״ב כפולות בראשי חרוזות :

קהל

אֶרְשָׁה אֱרוֹשׁ רַחֲשׁוֹן * בְּאֶרֶשׁ נִיב וְלָשׁוֹן אַתְחִין בְּחִין לְחָשׁוֹן * דְּבִבִי מְלַעֲשׁוֹן : בַּעַר נְצוּרֵי כְּאִישׁוֹן * אֶפְגְּעָה בְּלִי לִישׁוֹן · בַּקָּשָׁה כְּשַׁי נַחְשׁוֹן * אַרְצֶה בָּרִאשׁוֹן : גְּרוֹנִי בַּל יוֹנְטַל * מִקְּרוֹא לְרָם וְנִטַּל גֵּוִי בַּל יוּטַל : מֵהַזְכִּיר גְּבוּרוֹת טַל : דֵּעִי בַּל יְבֻטַּל * רְשׁוּת מלטל

ברעתו מיט זיינן ווילן אונ׳ רשות פֿון הקב״ה (אביעה) איך וויל רידן ריד דיא זיין בידעקט צו וויסן דעם פֿאלק ישראל אין דער דאזיגי תפֿלה פֿון מוסף (להחדות) צו ווערן דר פֿרייאט מיט טויא דר דא דר פֿרייאט דיא טיפֿי ערד אונ׳ אלז דו גראז ווערט דרום (דגים) ויינן זי זיך פֿרייאן דען אין זיינם שאטן צו ואר אין דען קילן טויא (להחדות) זיא ווערן דר נייאט אלזי שפֿראסונג דר ערדן דען זכות פֿון אברהם אבינו דו זייני מעשים דיא ער טעט אין זיינר יוגנט די ווערן גגליכן צו איינם טויא דו דאז בשילן זיין גבירד : תהומות דיא גרונד דר ערדן די דא זיין (הדום) איין שטאל זיינר פֿיסן פֿון הקב״ה (לרסיסו) צו זיין טראפֿן טוי (כספים) זיי גלוסטן אונ׳ אלזי וואונונג די גראז זי גלוסטן איך אין די ברכה פֿון (אתה גיבור) דא אינן ווערט גדאכט די גבורות פֿון הקב״ה זיא אערן ישראל צו גדענקן דען טויא דש איז גזעצט אין דער תפֿלה פֿון מוסף אונ׳ מיט דען טויא ווערן אך לעבנדיג דיא טוטן דיא דא ליגן (נקוקי) אין דא לאכן (סעיפֿים) דיא פֿעלזן : ארשה איך וויל נעאן רשות צו רידן ראשון די גדאנקן איינס הערצן מיט אייני לעפֿצן אונ׳ לונג איך וויל ביטן אויף דען טוי (דבבי) אונ׳ אויף אייני ריד דאז הקב״ה ניט רוכין מיט זיינם צארן (בעד) פֿר דעם פֿאלק ישראל די הקב״ה היט אז טוארן מפֿיל זיינס אויג איך וויל ביטן אונ׳ ניט שלאפֿן אונ׳ זי דאז ווערן בווילגט צו הקב״ה איין תפֿלה דו טויא אז די קרבן דו ער האט גבראכט (נחשון) רו דאן אמר דש ערשטי קרבן יחיד דש גבראכט וואר אים מוהל אונגדאן דען ערשטן טאג פֿון דען ערשטן חודש דש איז ניס (גרוני) איין שטים אויש איינר קעל דאז איר ניט ווערן (יונטל) וועק גינואן פֿונצו רופֿן צו הקב״ה דער דא איז הוך אונ׳ דר הובן (גוי) איין לייב דאז ניט פֿרוואדפֿן ווער צו גדענקן דיא גבורה פֿון דעם טויא (דען) איך וויל ניט אבטלן זיין פֿון איינר דעה פֿון רשות צו נעאן צו דער היכן הקב״ה דער דא איז איין פֿריינד מיט איינר תפֿלה אויף דעם טויא

האמן

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש
פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש
הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון
מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו:
והקרבתם אשה עולה ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני
שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל
תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד
לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר
עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת
התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום
שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על
עלת התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו:

הפטרה ליום ראשון של פסח ביהושע סי' ג'

בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך
חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל
שנית: ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את
בני ישראל אל גבעת הערלות. וזה הדבר אשר
מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים
כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך ב
בצאתם ממצרים: כי מלים היו כל העם
היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך
בצאתם ממצרים לא מלו: כי ארבעים שנה
הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי
אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא
שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם
לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת
בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי
ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך: ויהי כאשר
תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד
חיותם: ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את
חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום
ההוא גלגל עד היום הזה: ויחנו בני ישראל
בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום
לחדש בערב בערבות יריחו: ויאכלו מעבור
הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום
הזה: וישבת המן ממחרת באכלם מעבור
הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו
מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ויהי בהיות
יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד
לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו
ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא כי
אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל
פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר
אל עבדו: ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע
של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה
עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן: ויריחו
סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא
ואין בא: ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו
ו ג בכל הארץ:

אן זאגט די ברכות פון דער הפטרה : מן טבת זאגט אן יקום פורקן בדף כ"א : אשרי יהללו וכו' ועלט די
ספר תורה ווידר אין היכל : דר נאך זאגט אן המזב קדיש : וכו' מורט אוסף תשובה עטרה בדף ק"ה :
וכו' אן זאגט ניט משיב הרוח : וכו' מן דער וואכן קיין טל ומטר

ארוני

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר
אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם
ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב
וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף
ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא
תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר
יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על
המשקף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח
ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף:
ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד
עולם: לוי והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן
יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה
הזאת: והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה
העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא
ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים
בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם
וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ס ישראל
ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור
בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו
עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור
בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי
אין בית אשר אין שם מת: ויקרא למשה
ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה
כדברכם: גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר
דברתם ולכו וברכתם גם אתי: בשבת ד
ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן
הארץ כי אמרו כלנו מתים: וישא העם
את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת
בשמלתם על שכמם: ובני ישראל עשו כדבר
משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב
ושמלות: ויהוה נתן את חן העם בעיני
מצרים וישאלום וינצלו את מצרים: רביעי
בשבת ה פ ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה
כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף:
וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד
מאד: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים
עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא
יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ומושב
בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה
וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו
כל צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים
הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא
הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל
לדרתם: חמישי ובשבת ו פ ויאמר יהוה אל
משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא
יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה
אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו
בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן
הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו: כל עדת
ישראל יעשו אתו: בשבת ז וכי יגור אתך
גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז
יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל
לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר
הגר בתוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו ס
ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני
ישראל מארץ מצרים על צבאתם:

תפלת מוסף דפסח

ווען מן אויך זכר ליציאת מצרים הט זוא היבט מן דא אן ומפני חטאינו

ומפני חטאנו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתינו ואין אנו יכולין לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך ולעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורנו מבין העמים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן את מוסף יום השבת הזה ואת מוסף יום חג הסכות הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליי ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו

מן חוז האווער טן פסח פאנגט אן דא אן

והקרבתם אשה עולה ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם

ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן

לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב כהנים לעבודתן ולוים לשירן ולזמרן והשב ישראל לנויהם ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלנו ככתוב בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי ריקם איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך

והשיאנו רצה ומודים אין כאלהינו עלינו קדיש יתום

אן היבט אויז צווייא ספרי תורה אונ׳ אנ רופט אויף זיבן אונ׳ אין זאגט אין פרשת בא אן פרעה אונ׳ אין דעם אנדרי ספר זייאנט אן פר דעם דר די הפטרה זאגט בחודש הראשון ווען אבר פסח אן שבת געפאלט זו רופט אן זיבן אויף

כימי עולם וכשנים קדמוניות ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד ׃

מודים אנחנו לך ׃ שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד ׃ צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך ׃ על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ׃ ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך ׃ מעולם קוינו לך

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות ׃

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד ׃ וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה ׃ ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור ׃ ברכת כהנים תמצא בדף יח ע״ב יברכך יי וישמרך ׃ יאר יי פניו אליך ויחנך ׃ ישא יי פניו אליך וישם לך שלום ׃

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום ׃

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם ׃ עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען קדושתך עשה למען תורתך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו ׃ יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי ׃ עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן ׃

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות ׃ וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות ׃

אן זאגט גאנץ הנז כדך ז״ז גאנץ קדיש די תחינה אויש טערי ציון די אן זאגט אן טאג רגליס וואן אן אויש היבט טטיט בדף ז״ט ע״ב ׃

מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן ׃ תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים ׃ וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ ׃ קהל יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ ׃ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ ׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ ׃ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ ׃ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ ׃

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שבתות למנוחה ו מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם השבת הזה ואת יום חַג המצת הזה זמן חירותינו באהבה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם ׃

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם השבת הזה ו בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה ׃

זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה ׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ * לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן * כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ ׃ אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ * שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ ׃ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ * וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת * וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ באהבה וברצון בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן שבת ו מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ השבת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים ׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ ׃ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם (מהרה) בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ ׃ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן ׃

צו מוסף זאגט דער חזן ותערב

וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן ׃ אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירֶךָ וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלַיִם ׃ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים ׃ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה

בְּרַח דּוֹדִי עַד שֶׁיָּפוּחַ קֵץ מַחֲזֶה * חִישׁ וְנָסוּ הַצְּלָלִים מִזֶּה * יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבוֹהַּ גִּבְזֶה יַשְׂכִּיל וְיוֹכִיחַ וְגוֹיִם רַבִּים יַזֶּה * חֲשׂוֹף זְרוֹעֲךָ קְרָא כָּזֶה * קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה :

בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ לִצְבִי * יִגַּל יִגַּשׁ קֵץ קִצְבִי * דַּלּוֹתִי מִשִּׁבְיִי * לַעֲטֶרֶת צְבִי * תּוֹבְעִים תְּאֵבִים הַר צְבִי * וְאֵין מֵבִיא וְנָבִיא * וְלֹא תִשְׁבִּי * מְשַׁנֵּי מְשִׁיבִי * רִיבָה רִיבִי הָסֵר חוֹבִי וּכְאֵבִי * וְיֵרֶא וְיֵבוֹשׁ אוֹיְבִי וְאָשִׁיבָה חוֹרְפִי בְּנִיבִי * זֶה דּוֹדִי גּוֹאֲלִי קְרוֹבִי * רֵעִי וַאֲהוּבִי * אֵל אֱלֹהֵי אָבִי :

בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים · וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל :

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ : כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · אֱלֹהֵי אַבְרָהָם · אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב · הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן · גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים · וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת · וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה · מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה : וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם · כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ : בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ :

מתי

מיט רעכט פֿערטיקייט אונ' דיא רעטעין (יזה) ער ווערט פֿאר ווארפֿן דען ווערדן איר רופֿן אזו דז טעטיג פֿון דר גאולה די ער הט זאגן פֿון הערן כומ מיר עז קומן : ברח פֿליא איין פריינד הקב"ה אויז דעם גלות אזו בהענד אז איין הירש אודער (יגל) ווענגר דיא צייט איבר אכנדר דז זיא קורץ ווערט אונ' אך גינעהן דאס ענד דש דו איר גזעצט הטט לויין אין גלות (דלותי) דר היב איך אויז דעם גלות אונ זא איך זיינן איין באלינגטה קרון (תובעים) ישראל פֿאדרדן (תאבים) אונ' גלוסטן דען גלוסטיגן בערג ארץ ישראל אונ' עז איז ניאנט דר איך הין ברענגט אונ' האב קיין נביא דר איר קאן זאגן ווען איך הין קומן ווער אויך איז ניט פֿר הנדן אליהו הנביא דער דא זאל (אה"רן) זיין איין (קשיות) אונ' דער דא ווערט אמכן ווידר קערן דז הערץ תון די עלטרן אויף דיא קינדר אונ' פֿון די קינדר אויף איר עלטרן טוא אב איין שולד אונ' איין וויא טאג אונ' דש לאז זעהן אידר אמן דר מיט דז איך קאן ווידר ענטפֿרן (חורפי) אן איין לעסטרר (בניבי) מיט איינר ריד דש איז איין פֿריינט אונ' איין דר זיור דא איך לו מיר גהאפֿט האב ער איז איין גזעלן אונ' איין גליבטר דער גאט איין פֿאטרפֿאטר :

ברעתו

עַל הָרֵי בָתֶר עַל אַחַר הֶהָרִים יֵרָאֶה לִבְחִירִים גְּמוּל פּוֹעַל הָרִים * תּוֹר וְגוֹזָל שְׁלֵמִים וְלֹא חֲסֵרִים שִׁמּוּרִים בְּלֵיל שִׁמּוּרִים הַלֵּל גּוֹמְרִים כְּעוֹבְרִים שָׁרִים וְמָרִים אָשִׁירָה לַיְיָ אוֹמְרִים :

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע אֶל מִצְוֹתֶיךָ : וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאַלְתָּ וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם : רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם

מִי כָמוֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמוֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא :

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ : יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל : וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל : גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

בְּרַח דּוֹדִי עַד שֶׁתֶּחְפָּץ. אַהֲבַת כְּלוּלֵינוּ שׁוּב לְרַחֵם כִּי כְלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ תּוֹלָלֵינוּ הָרוֹס וְקַעֲקַע בְּצֵתָם מְתַלְּנוּ הָקֵם טוֹרָךְ נֶגֶן שְׁתִילֵנוּ * הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ : ברח

על אויף דעם בערג ציון (בתר) דא די קרבנות זיין װארן צו שטיקט דא װאר דר בערג דא הקב"ה הט גאײנט דאש ער פֿר מאך צו אברהם אבינו נעם דיין זון יצחק אונ׳ ברענג אין אויף איין פֿון דען בערג דען איך דיר װער װײזן דאש זעלביגי זכיות װאז װערן גזעהן פֿר הקב"ה צו זאזן גניסן ישראל די דא זיין װארן דר הײלט פֿון (טבעים אומות) ביי אתן תורה אונ׳ װאז אין װערן פֿער גאלטן דאש זכות פֿון דען אבות דיא דא װארן גיגליכן פֿון װעגן איר שטארקן זכות צו דען שטארקן גבירגשפֿר דיא ישראל די דא זיין גהייסן צו הקב"ה איין טירקל טויב אונ׳ יונגי טויב די זאלשטו ניט אפֿגיברעך דיא װאזן װערן בהיט או אין דר נכט פֿון (יציאת מצרים) דא מרשן זיא װאגן גאנץ האל או ישראל איבר שאמרן דורך דו ים (טריק) זיא האבן גיזונגן אונ׳ האבן גזאגט איך װיל זינגן צו גאט :

ברח פֿליא הין איי פֿרײנט הקב"ה אויז דעם גלות װייל דוא בגערשט אונ׳ האשט ליב (כלולינו) אונזר קריגן דין קער װידר צו דער בראן אונש דען זיא האבן אונש פֿר דארבן אונזר פֿענגר (תוללינו) דיא איט אונש שפאט (הרוס) צו פֿיר (וקעקע) אונ׳ רייט אויש (בצתם) איר װארצל פֿון אונזר בארג דאש בית המקדש ריכט אויף (טורך) דיין בערג ציון אונ׳ אך דארטן זיגן דיא (ניק) אונ׳ פֿלאנץ זיא הין אונ׳ זייא שטין היכטר אונזר װענטן אונ׳ לאז רואן דיין שכינה אויף ישראל ברח פֿליא איין פֿרײנט הקב"ה אויז דען גלות װייל (טיפוח) עש װערט נאך גרעט פֿון ענר דער כבומה פֿון אטיח (חיש) זייא איילן דיא גאולה אונ׳ זיא זאלן פֿליהן דיא שאטן דש פֿינשטרי גלות פֿון היכן עש זאל װערן דער הובן דו פֿר טעאטי פֿאלק ישראל ער זאל טיקן אטיח דער דא װערט קומן אונ׳ װערט שטראפֿן דען עולם

שֶׁלִּי לְפָנַי : אֶלֶף הַמָּגֵן מְגִנִּים אֶרֶךְ שָׂרִים סְגָנִים הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים :
מִסְרִיּוֹת מִסְרִיחַ רְדִידַי נִרְדְּ וֶרֶד יְרִידַי בְּרַח דּוֹדִי : וּדְמֵה לְךָ בְּטוּלִים
אַמִּיץ כְּאָז חַיָּלִים לִצְבִי אוֹ לְעוֹפֶר הָאַיָּלִים : מִשְׁקַל בְּמִשְׁקַל סַמִּים *
נִיחֹחַ מוֹר שָׂמִים * עַל הָרֵי בְשָׂמִים :

עַל הָרֵי בְשָׂמִים סוֹב וּדְמֵה לְךָ דוֹדִי מַשְׁגִּיחַ וּמֵצִיץ מֵחֲרַכֵּי בֵית וַעֲדִי
קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי דְּפוֹק לְעוֹדְדִי * כִּי דַלּוֹתִי מְאוֹד מֵמַתֶּנֶת מוֹעֲדִי
יוֹשֶׁבֶת עֲגוּמָה וַעֲגוּנָה וְאֵין מְעוֹרְרִי וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי :

אֶל גִּבְעַת הָעֲרֵלוֹת מוֹר וּלְבוֹנָה וַאֲהָלוֹת הַבֵּט מִמַּעֲלוֹת כִּי מַכּוֹת
נַחֲלוֹת קוּמָה קַדְמָה חוֹפֵשׂ עוֹלוֹת עֲלִילוֹת טֶנֶף וּגְעִילוֹת * יְחַלֵּל
קוֹדֶשׁ מְעִילוֹת נָא שְׁבוֹר זְרוֹעוֹ מִלְּהַעֲלוֹת תְּעָלוֹת וְעַם קְהִלּוֹת
בְּמַקְהֵלוֹת לְהוֹדוֹת הַהִלּוּלוֹת : עַל

(בטיולם) צו מייכן דער שפאצירן ניכט דר קואט כלד ווידר אזו קום אויך בלד ווידר צו דער צין אונט אז דו השט טון שטרקן דייני היער איט אטה אונ' אהרן די דא וואָרן בהענד אין דיין שליחות (צבי או לעופר האילים) אז איין הערט אונ' יונגי הירן (משקל) דען ווען איר דעאפ דיר קטורת וואורין גטאן ווערט אזיר ליי ונכפטיג גוועזן מיטציכם איט זייכם גוויכט (על הרי בשאים) אויף דען בערג דא גוואקסן הבן בשאים דז איז דר בערג וואו דס בית האקדש שטונדן

על (הרי בשאים) אויף דעם בערג דעם גווירן דס איז הר ציון וואו דס בית האקדש איזגשטנדן דא הין זייא אום ריכגלן אונ גלייך דיך אז דו ווערסט אונזר פריינד (אשגיח) גיב אכט אויף אונש אונ' צוג (אחרכי) פון די פענסטר דאס בית האקדש דאס שטיט אויף דעם היאל דאס דא שטיט קיגן דעם בית האקדש דאס הויז איינר ביטעדיגן צו ירושלים אונ' זאג צו איר שטיא אויף איין גוענן (דפוק) קלאפאן אן צואר טוא תשובה (לעודרי) דא איט דוא טוטש שטרקן איך דס איך איין לה ווער אייזן (בזאן הגאולה) דען איך בין פר פראט ווערמיק גלות (אאתנת) אונ' איך בין ווארטן פון איינר יוגנט אויף דייכר הילף (אעידי) דוא גאט האשט איך גנואן צו איין גילייגן אונ'כאך זין איך (עגואה) טרויאריג (ועגוכה) אונ' פר בוכדן איט דיר הקב"ה אונ' עס איז ניאנט דער איך טוט בטעדיגן צו איק כייארט דו גאט זאלשט בשיצן אום איך (אל) אזו רעט כנסת ישראל צו הקב"ה גדענק דעם זכות פון אברהם אבינו דז ער דיך הט אלז גווען איט אל זיין הויזגיכד דאס דיא ערלות וואָרן אזו פיל דס עס איין הוכר בערג וואר אונ' אן דען זענגןטאג האט הקב"ה די זון היים לאזן שיינן דר ווארטן דס אברהם ניט זאלט בשווערט זיין איט געסטונג אונ' די זון הייט שיינט אויף די ערלות דא זי זער גשטונקן הבן נאך וואר דר זעלביגר ריח צו הקב"ה גילובט גוועזן אז גשמאק דז קטורת אין בית האקדש דז דא וואר פון גווירן אונ' איימריך אונ' כעגליך אום ווילן דז זעלביגי זכות זייא לוגן פון די הולכן היאל אונ זיך אונט אין גלות דען איר זיינן גשוועכט איט אלות שטיא דאך אויף אונ' פעדר דיך צו העלפן אונט (חופש) זיך די אונגרעכטיקייט פון דען רשע דער דא זוכט (עלילות) אונ' אונווירדיקייט ער טוט פר טוועכן די הייליגה ישראל אונ' טוט פעלשן אן אונט איך ביט דיך צו ברעך זיין אאכט דז עס זאל איק ניט העלפן (תעלות) הייליג אלז דען דס פאלק ישראל איט פר ואלונג זי ווערן כקענן דייני גנאד אונ' לובן דיך דרויך (הלילות) איטלובונג

הטוב: שחורה ונאוה תשוקתו * לא מרוב חשוקתו אני לדודי ועלי
תשוקתו: מחפורים שור שפורים * הסתכל בך כופרים לכה דודי נצא
השדה נלינה בכפרים בינה רצוי תורמים * בסוס עולם גורמים
נשכימה לכרמים * יתן קול צורח הטובות והרעות הפרח הדודאים
נתנו ריח * דודי נח לי * המנחמי ומוהלי לי * מי יתנך כאח לי: חזות כאז
צבאך זוהר שכינת מוראך אנהגך אביאך * קרובך עם רבקני וסת
שבחך ספקני שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני * אחרית לטהר
שולים * מהר לשלש בכפלים השבעתי אתכם בנות ירושלים * ציון
רשפים מלביך מי זאת כלבבך שימני כחותם על לבך * אותות ראות
מרובים * דרך לעבור מסבבים מים רבים: ביטה עניה לנחמה תערת
אחות אם חומה אני חומה ויהודה כרם גפני * רגלה היכל לפני כרמי
שלי

דא איז פֿר מקרט וואָרן אז איין פעלד אונ׳ אונז איבר נעכטיגן אין ארץ ישראל דז דא איז פֿר וויסט אז די דר פֿר (בינה)
פֿריב די אעטיק פֿון די תלמידים חכמים די זיך באוולגן אבֿ לו טיידן פֿון אירי וייבר לו לערנן תורה די דא אכן (בסוס
איין פֿום אונ׳ איין בשטאנד דען עולם (נשכיאה לכראים) איר וועלן זיך פֿריאן אין די ויין גערטן אין די בתי אדרשות
וואו זי לערנן אונ׳ דורך דז זכות (יתן) ער וואל געבן איין שטים (לורח) דז זאל רופֿן לו אנטפנגן די גוטי אעטיק אונ׳ די
בייזי (הפֿרח) אך וועק פֿליהן (הדודאים נתנו ריח) אונ׳ די פֿיילכר די געבן איין גשמאק (דודי) איין פריינט הקב״ה
איז איר גיעכפֿט ער טוט איר אוחל אונ׳ טריסט איך (אי יתנך כאח לי) ווער וואלט דז ער איר אז לייט וואר גלייך אז יוסף
אוח לו וואר זייני ברידר אונ׳ טריסט זיא (חזות) לו זעהן אז פֿאר אאל דייני היער ליהן אם רגל לו זעהן דיא לויטרקייט
פֿון דייני שכינה אום פֿאר דיר לו פֿערכטן (אנהגך אביאך) דארין ווייל איך פֿירן אונ׳ ברענגן דיך שפֿרעכט הקב״ה
(קרובך) לו זיין דיין נאהנט שאלק בהעפֿט איך (וסת) די לייט דיך לו לובן (ספֿקני) בניק איך (שמאלו תחת לראש)
טוא דיין לינקי הנט אונטר איין קאפֿף אונ׳ זיין רעכטי הנט זאל אום האלזן איך אחרית דיא לעלטי לייט דז גרייניגט
ווערט ווערן דיא ויכר פֿון ישראל דיא זאלן איילן הקב״ה דריי אאל (השבעתי אתכם בנות ירושלים) השטו טונכט ווערן
ישראל דיא זאלן ליידן דז גלות (ציון) דז לייבן דז ישראל זאלן זיך ברענגן (רשפים) אין קולן (מלביך) דיא דוא האסט
טאן פֿלאאן אויף קדוש השם וואו איז נאך אוו איין פֿאלק דיא דיך דינן נאך דיינם הערלן אונ׳ ווילן (שאיני כחותם על
לבך) טוא איך אזא איין חותם אויף דיינם הערלן (אותות) לאז אונז ווידר זעהן לייכן אז דו האסט אום גריכגלט אונז
פֿון וועגן לו איבר פֿארן (אים רבים) דז ים (בילאת אלרים) (ביטה) לוג לו טריסטן די ארא ן ישראל (תערת) בהעפֿט
לו דיר ישראל די דו הטט געהייסן שוועסטר (אני חומה) דען זי זיין שטרק אין דיין גלויבן אז איין אויאר יהודה ישראל
די דא ווערן גהייסן נאך גשלעכט יהודה דיא זיין איין ויין גארטן איך ווילג איכן זיא דש בית האקדש (כראי שלי לפני)
איין ויין גארטן איז אלי לייט פֿר איר (אלף) די תלמידי חכמים די דא לערנן די תורה די בשילן אויף ישראל איט אירן
זכות אדר די שוכהייט פֿון די גרוטי הערן דש זיין די סנהדרין (היושבת בגנים) די דא זילן אין די גערטן כלוואר אין די
(בתי אדרשות) (אמריות) פֿון וועגן גשטענק איין עבירות האט גשטונקן (רדידי) איין לירונג דיא רוון אונ׳ כעגלף
איינש גליבטן (ברח דודי) דען פֿלוג איין פריינד הקב״ה אויס דעם בית האקדש (ודאה) הער אל דר וועלט גליידיך
בטיולן

הִתְקַפָּה גַבְהוּת קֶרֶן זְקוּפָה מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה : כַּעַס וּשְׁחוֹק יָגוֹז דַלַּת
רֹאשׁ מִלָּגוֹז אֶל גִּנַּת אֱגוֹז : לְגוֹלֵל אֶבֶן צְמַתַּתְנִי בְּאֵר חַיָּי צִימַּתְנִי לֹא
יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי * מָתַי לֶחָצֵר נַעֲמִית תּוֹעָה וּמַתְעָה לְהַעֲמִית שׁוּבִי
שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית: נָאִים לְהִתְנַדֵּב מַעְלִים רְאוֹת וּלְקַלֵּס מוֹעֲלִים מַה יָּפוּ
פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים * סֵדֶר עֲבוֹדָה מֵהָגֵן * הָשֵׁב לְשִׁיתוֹ נֶגֶן שָׁרְרֵךְ אַגַּן *
עָרוּךְ אֵלִים וּפָרִים כְּאָז בְּיַד סוֹפְרִים שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים פְּתַח שִׁיר
מִלְּדַל הֲדַר זוֹקֵן מִגְדַּל צַוָּארֵךְ כְּמִגְדָּל * צַו חֶסֶד כְּגוֹמֵל וְנַשֵּׂא כָּאָמוּר
חוֹמֵל רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל * קֶלֶס תְּמוּר אַשְׁמָתֵךְ גְּנַאי זִכְרוֹנֵךְ שַׁמְתְּ :
מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ : רִיב לְטוֹב יוּמַר וּלְשִׁפְלוּת עֵמֶק יְזוּמַר זֹאת
קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר : שַׁתֵּף בְּכָל מִשְׁמַר כֻּלָּכֶם צַדִּיקִים בְּמַאֲמָר
אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר : תַּעַן דָּבָר טוֹב * שׁוּרָה אַחַת לַחֲטוֹב וְחִכֵּךְ כְּיֵין

גלעסטרט פֿון זיא (אל גינת אגוז) אונ׳ ברענג אונש צו דיינם גוט גארטן דש בית המקדש (לגולל) אז איין שטיין דער פֿון
איינר שטאט צו דער אנדר געוועלגרט ווערט אזו האשטו געוועלגרט (צמתני) אונ׳ פֿר שניטן איך ויא האבן גבונדן איין
איין גרוב איין לעבן (לא ידעתי נפשי שמתני) איך וויא ניאנט די שולד צו געבן כייארט אייני עבירות (מתי) דען ווערט
דער און דער בראיגר פֿיינד זיין אז איין גראו דש דא ווערט גיגעסן נעאית) פֿון דיא יונגי שטרויסן דער דא איז פֿאר
אירט אונ׳ וויל איך אהבן פֿר אירן להעאית) דז איך וואל איך צו איין גוען (שובי שובי השולמית) קער ווידר צו הקב״ה
די ישראל די דא איז גאט (נאים) די שענשטן אונ׳ בעשטן בהאות ווארן (אנדב די עולה רגלים) דש זאכן דיא
פעלקר אונ׳ לובטן דיך (מה יפו פעמיך בנעלים) וויא היפש זיינן דייני טריט אין די טיך פֿון די עולי רגלים (סדר) דען
סדר פֿון דער עבודה (מהגן) דער דא איז וויא ניגיהערט אך דש גזאנג דער לוים קער ווידר (לשיתו) צו זיינם גרונד
(שרך אגן) צום בית המקדש דש דא איז איטן אין עולם גלייך אז איין נאביל איטן אין מענשן (ערוך) דא ווערן איר אן
יקכטן קרבנות פֿון ווידר אונ׳ שטר גלייך אז דוא האשט גבאטן דורך הכט דיא טרייבר אשה אהרן : (שני שדיך)
די דא זייגטן ישראל איט תורה אז איט לוייא בריסט אונ׳ זיינן גיגליכן צו צווי ריכן (פתח) דיא היבונג גזאנג דר לוים
(מגדל) זאל ניט ווערן ווען גנואן אך די שונהייט פֿון בארט פֿון אהרן דער כהן הגדול (צווארך כמגדל) אויז דען בית
המקדש דו דא ווארד הלז פֿון ישראל אונ׳ אז איין טינר גורן (צו) גביט חסד צו ישראל אז דוא ווארן איגיטן האשט
אונ׳ דר היב ייאז דו גזאגט השט (חומל) צו דר באראן זי איט דעם בנין בית המקדש (ראשך עליך ככרמל) איר קאפֿך
צו דר היבן אז דר ברג כרמל (קלס) דו ביזט ווארן צו לאטר פֿון וועגן דייני עבירות דו דו ווערשט גדאכט צו טאנד (מה
יפית ומה נעמת) נאך בייזו היפש אונ׳ ליאליך (ריב) דייני קריג וויל איך פֿר וועקסלן צו גוטן דש צו מייך זאל ווערן
גזונגן וויא וואול איר זייט שפֿל אז איין טאל (זאת קומתך) דיין הויך איז איין טייטל בוים איט דעם גבויא פֿון בית
המקדש (שתף) זיי גוען דיין סכינה אונטר ישראל אין אל אירי אויך ווארטונג פֿון דיין דינסט זי זיינן אייטל צדיקים
אז דוא השטו צוגיבערט גיזגט (אמרתי אעלה בתמר) איך האב גזאגט איך וויל ווערן גלובט אונטר ישראל די איין הערץ
האבן צו דינן הקב״ה אז איין טייטל בוים (תען) דוא זאלשט ענטפֿרן אונז איין גיסי ענטפֿרט איט איין גוטי גשענק
(לחטוב) דו זאלשט לובן אונז (וחכך כיין הטוב) דיין האזונג איז ניט פֿר לארן אז איין גוטר וויין ניט פֿר לירט זיינטעם
(שורה) ווען איך בין שווערן איט עבירות דען איז זיין לושט איך צו אאכן ליאליך איט תשובה אונ׳ ניט פֿון וועגן דש
איר זיינן די איינכשטן אונטר דען פעלקר (תשוקתו) גלושט ער אונז נייארט (אני לדודי ועלי תשוקתו) איך בין צו איין
פֿקיינט ו הלטן זיין אלות דרום גלושט ער איך (אחפורים) פֿונדיא פֿר טעאטן ישראל (טור) לוג די אעטיק (ספורים)
די דא זיינן טין אונ׳ לוג צו בין די דיך פֿר לייקן (לכה דודי נצא השדה) אונ׳ לאז אונז אויז דען גלות קען ירושלים דו

דא

וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה לְמַעַן שְׁמֶךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כְּגָאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ ׃ אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ ׃

קהל מיוסד על פי א״ב בראשי חרוזות וחתם שמו בסוף שלמה בר יהודה חזק

אֲהֵבוּךָ נֶפֶשׁ לְהָרֶךָ מוֹנִים בּוֹטֵחַ וְשׁוֹדֶךָ אָנָּא הָלַךְ דּוֹדֵךְ ׃ בְּשׁוּב נוֹחֲךָ גְּנוּנוֹ רִבָּבָה תְּרַנֵּן בְּגִינוֹ דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ ׃ גָּשִׁים נִבְנָה כְּהַחֲרִילִי רוֹכְבִים נֵלְכָה לְהַבְרִילִי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי ׃ דִּמַּנִי נָאוָה וְתִרְוּצָה כִּנַּנִי בְּלֹא פְרָצָה יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה ׃ הִזְהִרַנִי מִמַּעַשׂ מְעַנַּיִךְ *הִתְעִב גֵּיא כְּנַעֲנַיִךְ הָסֵבִּי עֵינַיִךְ ׃ וְעַמֵּךְ כֻּלָּם הִלּוּלִים קוֹדֶשׁ וְלֹא חוּלִּים *שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים ׃ זְבָרַנִי זְבוּל אַרְמוֹן טִיב יוֹשְׁבֵי אָמוֹן כְּפֶלַח הָרִמּוֹן ׃ חַכְמֵי מְלָאכוֹת מְלָאכוֹת נֶצַח עוֹלָם הֲלִיכוֹת שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת ׃ טוֹעֲנִים אֲסוּפוֹת גַּנָּתִי יַחַד נוֹטְעִים כַּנָּתִי אַחַת הִיא יוֹנָתִי ׃ יְשָׁרָם לְהָלִיץ אהובך׃

ישראל דיא דא האבן ליב דיך (אהבוך) ביז אן דר טויט זונג מירט לעבן דש איינלט דש זיא אקדש השם זיין (אוכים) די ווערן בטרוגן פון די רשעים דיא דא וואונן זיכרליך, (שודך) אונ טייל איט דעם דז זי מירר שפאטטן אונ' שפרעכטן צו מין (אנא הלך דודך) וואו איז היין גגגן דיין פריינט דש ער דיך לאזט אזו לאנג אים גלות (בשוב) מין זיינט ווידר קערן צו רואונג (גנונו) מין זייכר חופה דאש בית המקדש דען ווערן זי ווידר לובן מין (בגינו) ווילן זייכר היליג דיא ישראל די דא זיינן פיל לעהן טויזנט אונ' רידן (דודי ירד לגנו) איין פריינט הקב״ה דער דא האט גנידרט ווידר צו זיינם לוסט גארטן דש בית המקדש (גשים) זי ווארן גגעהן עטליכי פעלקר דא איך וואלט בויאן דש בית המקדש אין טעגן (עזרא) אונ' שפראכן איר וועלן אייך העלפן בויאן דאש רידטן זי דר שפרטן צו פער איידן איך (רוכבים) זיא רידטן איר וועלן גין מייך צו העלפן אבר איר כוונה וואר צו טיידן איך פון דר ארבייט דען עכטפרן אין ישראל אונ' שפראכן (אני לדודי ודודי לי) זיין ארבייט אונ' היילגן דינסט בגערט ער פון איר אונ' פון קיינם אנדרן פאלק אויך אונזר בדערפנס בגערן איר פון אים אונ' פון קיינם אנדרן גאט (דמני) ער הט גיגליכן איך צו איינר היפשן (ותרוצה) אונ' פרואן פרוימן (כנני) ער האט איר איין היפשן צו נאמן געבן אין בריכנו (יפה את רעיתי כתרצה) דרום בישט טין איין גזעלן ווען דו טוסט מעשים די איר בווילגט זיין (הזהירנו) ער הט גווארנט איך זאל ניט טאן דז די ביז מעשים פון די אלריט די דא האטן גפיינגט איך אויך (התעב) זאל איך פר אום ווערדיגן די מעשים פון דען טפלים די כנענים הסבי עיניך) דא פון זאלט איך אום ריגלן איין אויגן פון צו זעהן אויף איר מעשים (ועמך) אונ' דיין פאלק זיין אלי צו לובן זי זיין היילג אונ' ניט אום היילג (שניך כעדר הרחלים) דיין קריגט פאלק די מיר פיינט פר טניידן אז איט די לין די זיין אז אויז דר וואלט שאף (זבדני) ער האט גיטיילט איר זבול די הערבריג פראון דען פאליטי דש בית המקדש ער בגיטגט דעכן די דא דינן זאמן אונ' לערנן תורה (כפלח הרמון) מיר טיט דש זיא דרום זאמן ווארן אז אין הלבר אילגרום (חכמי) די תלמידים חכמים די מיר עיקר אלמכה אויז די תורה די זי אלטן קיניגן די גין לום ליביגן לעבן (ששים המה מלכות) דיא לערנן גמרא דיא זעכציג מסכתות מויט (טוענים) זיא זיין אפלסל דיא זיך זאמלן אין אייני בתי מדרשים דז איינר העט ניט גערן אז דער אנדר אונ' טונן אז ווערן זיא פיינט דר האלבן זיין זיא ניט צו פאר מכטן דען אל מירי ריד זיין גפלאכלט אונ' האבן איין פום אין איינר תורה (אחת היא יונתי) אך זיין זיא באלד איט אנדר גוטי פריינט אז איין באר טויבן (ישרם) מיר רעכט פערטיקייט צו גר שפרעכן (התקפה) זיא דיך שטערקן אונ' ריכט אויף איר הערטאגט איט דעם בית המקדש (אי זאת הנשקפה) דא ווערן דיא פעלקר רידן ווער איז דש פאלק דז אזו ווערט גילויגש (כעס) דען לארן אונ' שפאטט דר פעלקר (יגוז) ער זאל פון אונש אב טאן דש איר ניאר ווערן געלעסטרט

ונזכה כלנו במהרה לאורו׃ ברוך אתה יי יוצר המאורות׃

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו׃ אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו׃ ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמע׃ ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה׃ והאר עינינו בתורתך׃ ודבק לבנו במצותיך׃ ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך׃ ולא נבוש לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך׃ והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות לארצנו כי אל פועל ישועות אתה׃ ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת להודות לך וליחדך באהבה ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה׃

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד׃

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך׃ וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך׃

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם׃ ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך׃ למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ׃

ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת׃ והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם׃ למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם׃

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן וטוב הדבר הזה על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך על הראשונים ועל האחרונים לעולם

לבעלוב משמחים כאב ממריחים ומושחים כערוגות ערבים שיחים

(חזן) ידיו ידי אדם פשוטות * (קהל) יצוריו לקבל מלשטות טועים דרך
קושטות טרף לכל מושיטות חזקות ומחזיקות מטות * חיש
מרחי מלקטות זכות מגלגלות ומטות ועם הדין מלנטות :

(חזן) שוקיו ועד כתלנו מצרף (קהל) ותחת רגליו שרפרף הרומו מרעיד
ומרפרף * הים מלחיך ומשרף :

(חזן) חכו ממתקים * (קהל) דת משלים עתיקים גוזר אומר ומקים *
בדברו שפר שחקים אמר ויקרא ארקים :

(חזן וקהל) שבחו לגוניו מפיקים המולת המון אפיקים חלים ועים
קריאת שלוש קדשה מספיקים :

החיות ישוררו וכרובים יפארו ושרפים ירונו ואראלים יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב
לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקים זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא
לבדו פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות
בורא רפואות · נורא תהלות · אדון הנפלאות · המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה
בראשית : כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו · אור חדש על ציון תאיר

(חיו) זייני קין בקן די טריפֿן גוירן פֿון לערנן דר תורה אונ' זיטי זאג דש לערנונג זי וואקסן ווי א בשאים (ארקח) די
פֿלעגט לו איטן אונ' לו אעגנן זי אזו גיגעבן לו מיינר אתנה אום די זיל קלוג לו אכן דיא תורה רעט פֿרייאונג כלוואר
ער דא לערנט דר איז פֿרייא פֿון דברי עולם די טרויאריגן הערלן ז' טוט דר פֿרייאן די וויטאג דז אענטן (אאריחים)
פֿלאם טרט אונ' טיארן (כערוגות) אז די לייזן בעאר די דא טראגן זיסי פירות (ידיו) זייני הענד זיין אויז גשפרייט אז
הענד דז אענטן לו טכטפֿאגן זייני גיטעפֿניט דיא דא חוזר בתשובה זיין אונ' זיין אויך זיך אקבלן (אלשטות) כיאר
לו קערן פֿון הקב"ה די דא זיין פֿר אירט אין פֿון רעכטן וועג (קושטות) דא וייזט ער אים דען רעכטן וועג אונ' זייני
הענד די גרייכן טפֿיין לו אלי ביטעפֿנים זי זיין טטארקן אך די דא גילייטן פֿון אירר אראוט זי קלויבן
זכות פֿון ישראל בהענד אי זי ווערן פֿר טטוסן אונ' וועלגרן אירר זכות לו אנכדר דז זי איבר וועגן די וואג טאל אונ' דז
עבירות אעכטן אין גאטט לארן אאכן דז דר אדת הדין זעלט איבר וועגן (שוקיו) זיין טענקל די זייקביהעמט אן די
טכט זייכר ביטעדיגן דז בית האקדש דז דא איז (טרפֿרף) דז טעאל זייכר פֿים אך די ערד די דא איז גיהייטן דז
אלז זייכר פֿים (ארעיד) ער אכט דר טרעקין (וארפֿרף) אונ' טלאך דש ים (אלחיך) הט ער פֿר דערט (ואשרף) אונ'
דז פֿייאר אין גטרוקנט (חכו) זיין גואן דר איז זים דאז איז גיזאגט אויך דר תורה די דא איז גהייטן דז אטל פֿון
ה' דר דא הייסט (עתיק יואין) אלט פֿון טעג ער גביט אין ריד אונ' איז זיא אקיים איט זייני ריד (טפֿר) ער האט
גיאאכט די היאל ער הט גירעט לו די וואטר די דא ווארן אין בריאת עולם (ארקים) אויך דר ערד או די טבע
פֿון דר ערד דז זיא אוכטר פֿאלט אין וואטר זו הט ער זי גירופֿן דז זי אויך די וואטר גינג אונ' די וואטר אוכטר איר
(חיו) זיין לו ב (אפֿיקים) אי אויז ניהן זייני היבר די אלאכים זי טרייאן אז ברואונג (אפֿיקים) דר בעך וואטר (חלים
ועים) טרעקן אונ' פֿר וואגן פֿר אורא דער טכינה וועו זיא קלאפֿן איט אירי פֿליגל אונ' זאגן דרייא אאל קדוש

ויברכו לאל כל יצוריו שבח יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל
בקדשתו ביום שבת קדש שמך יי אלהינו יתקדש וזכרך מלכנו יתפאר בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת תתברך מושיענו על שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה
תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר
משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים
ומלך עולם · כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים וכלם עושים באימה וביראה רצון
קוניהם וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים :
ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים · את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא · וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה · להקדיש
ליוצרם בנחת רוח · בשפה · ברורה ובנעימה קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו :

חזן מיוסד על פי תשרק כפל ובסוף חתום שלמה חזק ואמץ

ראשו כתם פז * תג עטור כתר * קהל תחן יוחן עתר שכנו ביושב
סתר שליח מפורש פותר · רם ונשא ביותר רב בנין וסותר
קוראיו פתח חותר קבל כנתוח בתר :

חזן עיניו כיונים צר רבוע דפנים : קהל צופות צפים צפונים פתוחות
שיח ספונים פונות לאלין פונים עתיד וגנוז פנינים * ערוך
נגרו מלפנים סכיונו אין לפנים שרפים וחיות ואופנים :

חזן לחיו נטוף מור לקחים : קהל נעימים אמרים מלקוחים · מגדלות
מרקח רקוחים מתן לנפש פקוחים לוחות חירות משיחים

ראשו זיין הייפט פון איין פריינט הקב״ה דז לייבט אז גין גאלד פון די דריי קרונן דז זי קרינן איין כנסת ישראל
דס זיין די דרייא קדושות דא נאך ווערן זיא דר בראט אונ׳ בווערט (עתר) אירי גבעט זייני רואונג איז אין
פר בערקניס דז היאל אבר איין אלאך איז דר איז אין שליח לו בטיידן די תפלות פון ישראל פון הקב״ה אונ׳ ברענגט
ניט די תפלות פר הקב״ה דער דא איז הוך אונ׳ זער דר הובן אונ׳ לו ברעכטן דס בנין דס דיאקטרגים אבן פר אייכר
תפלה דס זיא ניט זאלן אויף גין פר הקב״ה אבר דער אלאך דער דא איז גזעלט לו ברענגן דיא תפלות פון ישראל פר
הקב״ה דער לו ברעכט דיא זעלבגן (בניכים) ווען ישראל זוכה זיין : זייני אן רואר איט הערלר (חותר) אר לעכרט
איין טיר איין היאל לו אכן איין גין איר תפלה דיא אכטפגט ער אז רי קרבנות די אן לו שטיקט אונ׳ אקריב איז אויף
דען אזבח (עיניו) זייני אויגן דיא זיין גלייך או היפט או דיא אויגן פון איינר טויב דס זיא לוגן אן פיר (דפנים) זייטן
דער וועלט (לפונות) זיא לוגן אויף די לאידים חכאים דידס לוגן (לפונים) די פר באֶרגנקייט דר תורה אונ׳ זיין אופן
(שיח) אויף די ריד פון דר תפלה די דס קואן (ספונים) אויס דען פר באֶרגנן הערלן זייני אויגן די קערן זיך לו דעם
זעלבגן די זיך לו איין קערן אונ׳ אויף דס גן עדן דס דא איז פר באֶרגן לו באלן דר איט דיא לדיקים דרויף לוגט ער :
אונ׳ אויף דס גיהנם דז ער האט אן גריכט פון פארכט אידי וועלט איז וואָרן בשאפן זיא לוגן (סכיונו) זיין גשטאלט פון
הקב״ה דז ווערט ניט גזעהן לו קיינם פנים אפילו לו דען אלאכים די דא הייסן שרפים אונ׳ אופנים אונ׳ חיות הקודש
לחיו

ווען (יום טוב) אן דר וואכן גיפאלט זאגט מן דאס

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יי * כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך: המלך המרומם לבדו מאז * המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עזנו * צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אל ברוך גדול דעה הכין ופעל זהרי חמה * טוב יצר כבוד לשמו מאורות נתן סביבות עזו פנות צבאיו קדושים רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל וקדשתו: תתברך יי אלהינו על שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה: תתברך צורנו

ווען (יום טוב) אן שבת גיפאלט זאגט מן דאס

הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כיי: הכל ירוממוך סלה יוצר הכל האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח ובוקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה: ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים: המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: המלך המרומם לבדו מאז המשובח והמפואר והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אין כערכך ואין זולתך אפס בלתך ומי דומה לך: אין כערכך יי אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא: אפס בלתך גואלנו לימות המשיח ואין דומה לך מושיענו לתחית המתים: אל אדון על כל המעשים ברוך ומבורך בפי כל נשמה גדלו וטובו מלא עולם דעת ותבונה סובבים אותו: המתגאה על חיות הקדש ונהדר בכבוד על המרכבה: זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים לפני כבודו: טובים מאורות שברא אלהינו יצרם בדעת בבינה ובהשכל: כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו ומפיקים נגה נאה זיום בכל העולם. שמחים בצאתם וששים בבאם עושים באימה רצון קוניהם: פאר וכבוד נותנים לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו: קרא לשמש ויזרח אור ראה והתקין צורת הלבנה: שבח נותנים לו כל צבא מרום תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקדש: לאל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו תפארת עטה ליום המנוחה עונג קרא ליום השבת זה שבח של יום השביעי שבו שבת אל מכל מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליי לפיכך יפארו

סְתָרִים. דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ אָז לִסְעוֹר הוֹרִים מְזוּמָן עוֹד לְנִמְהָרִים: קַמְתִּי נִצַּבְתִּי בְּחֶמֶד הָרִים וְרַצְתִּי אַצְתִּי בְּזָהֳרִים׃ פָּתַחְתִּי מֵאֵלַי בְּנָטוֹף מוֹרִים נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אֲמָרִים מְצָאוּנִי לִגְיוֹנוֹת סְבָבוּנִי כְּנַהֲרִים * עוֹמֵד כַּהֲדַסִּים בֶּהָרִים הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם דְּרוֹשׁ דּוֹד מֵישָׁרִים סוּר מְרַכְּסֵי קְשָׁרִים מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד לְעָתִיד שׁוֹאֵל נִפְשָׁרִים הֵם בָּאֻמּוֹת הַכְּשֵׁרִים. מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד נוֹאֲמִים בָּזֶה הַקּוֹשְׁרִים * נִגְרוֹ נֶהֱרָגִים כַּשְּׁוָרִים נֵזֶר יִחוּדוֹ קוֹשְׁרִים * נֶצַח מַלְכוּתוֹ שָׁרִים:

אין דּוֹדִי נוֹעֲמוֹ עִמּוֹ מֵישָׁרִים ק׳ נִכְתַּב וְנִקְרָא בְּשִׁירִים * צִדְקוֹתָיו לְרִקִּים מְחֻזָּרִים צִבְיוֹנוֹ עֲשׂוֹת מְתַאֲזְּרִים צִפּוּתֵינוּ צְפוּת מְשַׁחֲרִים צִיּוֹן עַמּוּד שְׁחָרִים צוּר קוֹנֵנוּ מַכְתִּירִים צָרְכֵנוּ בְּפֶלֶל מַעְתִּירִים חָזֶה נֶחֱזֶה בִּבְאוּרִים חַשְׁבֵנוּ לָעַד לְאוֹרִים ח׳ חַי זַכֵּנוּ כְּמִתְפָּאֲרִים קַיָּם לְדוֹר דּוֹרִים הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים

המאיר

דיא האבן אנגעלעקט אזו פר בערגנש (דודי) איין פריינד הקב״ה דער האט געשיקט זיין נבואה (לעתיד) צו אונזר לעבן איינה אייזר דאס וואר עזרא אונ׳ זיין חברותא דא זי האבן הובן צו בויאן דאס בית שני די אבר אנגערייט צו העלפן דען אייגנדיג ישראל (קמתי) איך בין געשטאנדן אן דעם גלושטיגן בערג הר סיני (דגלתי) אונ׳ איך האב איך גפרייאט (מלתי) אונ׳ האב גיאיילט צו אנטפאנגן די תורה די אייכן אענטן כי וואורט פון דיא ווינד (פתחתי) איך האב געעפנט איין אונד פון איר זעלבר (בנטוף) דאס די וועלט האט געטראפט גווירן דאס וואר דא הקב״ה גאב דיא תורה אונ׳ האט גזאגט נעשה ונשמע (אמורי) אונ׳ דאס איך זאגט נעשה ונשמע דא האבן איך גיפונדן (לגיונות) פיל הויפן מלאכים די איך אום רינגלן אז איין כתר וואשר אונ׳ הקב״ה טונד לוישן אז לוישן הדסים דיא דא שטין אויף דען בערגן (השבעתי) איך טוא בשווערן אייך ישראל דאס איר זעלט פארשן איינר פריינט הקב״ה אונ׳ גיט אין רעכט פערטיגן ווגא אונ׳ קערט אב (מכבסי) פון צו האבעפטן אונ׳ פרקינפן מיט די רשעים (מה דודך) לעתיד לבא ווערן די פעלקר פרעגן אן ישראל וואז איז דיין פריינט הקב״ה אנדרשט אז איין אנדרר פריינט דז אייך דאס גיהנם ווערט כפשרים פרקילט אונ׳ אונש פר ברענט עט אונ׳ ווערן זעלבר בקענן דז איר זייכן דיא בעסטן (מה) אבר אילונד אים גלות (נואמים) רידן די פעלקר די איין בונד אבן איבר ישראל וואז איז דיין פריינט אנדרשט אז איין אנדרר פריינד דאס ער אייך ניט העלפט אויז דעם גלות וויא וואל קיגן אים איר לאוט אייך דר טלאגן אז די אוקשן נאך דענוך פר קויפן זיך ישראל איט אים אונ׳ קריגן אים איט איינליקייט אונ׳ זיגן דאס זיין קיניגרייך איז צו איביג (דודי) איין פריינט הקב״ה זיין זיסקייט די רעכט פערדיגן זיין פאלקגלייך אז דר שם הקודש ווערט גישריבן אוו ווערט ערגלייאנט אין גזאנג דז בית המקדש פון וועגן זיינר גרעכטיקייט האט ער גהייטן די לער זיין פון די אלות די זיי זאלן חוזר בתשובה זיין זי זיין זער שטארק ישראל צו טאן זיין ווילן (צפותינו) אונזר האפנונג איז (משחרים) צו ווערן פרייא פון דען גלות דערויף (ציון) איז איין לייבן דר אויף גאנג (שחרים) דר אארגן שטערן דען אז וואל וען עס זאל אויף גין דר אארגן שטערן וואז ווערט עז פינסטר אז עז איז גוועזן די גנצי נאכט דאס איז איין ווארלייכן דז וען ישראל ווערן לום טווערסטן גלות ליידן זוא ווערט דאז ליכט פון דר גאולה בלד נאך קומן אונזר בטעפר (מכתירים) זיא קרינן אונ׳ אונזר בדרפנים (בפלל) איט גבעט איר אויז בעטן פון אים דז איר זאלן זעה (בבאורים) אן דיא לויטרי גאולה אזכיר פעשטרנט צו איביגליך עט זאל ווערן פר קערט צו ליכט איר ביטן לאז אונש זוכה זיין צו דעם זעלביגן ליכט גלייך אז די צדיקים די זיך בריאן דאס זיא האבן אקיים גוועזן כל התורה דוא לעבנדיגר גאט דר דא איז לן גבירט אונ׳ צו גבירט דר דא דר ליכט די ערד אונ׳ איר וואונר איט אויז גאנג דער זון

רמשי

הבת בת נגידים אהבה וחבה אגודים : מה יפו הדיך אחותי כלה
מנוחה ושאר ויעודים * ושמניך קרית מועדים * נופת תטופנה
שפתותיך כלה אחות משיחים עומדים מבלי קנאה מצמרים גן
נעול ואין מגידים סתום לתלבושת הבגדים :
חון
שלחיך פרדס שפר נאים והרודים ק לטכסים מלכים אדירים *
נרד וכרכום מנה ומזה סרורים * החוט המשלש גרודים
מעין גנים הרחת קלים וחמורים טבילות נקיות שמורים עורי צפון
ובואי תימן יחד לכנס נסערים גלות כל שערים באתי לגני אחותי
כלה רוגמת מלואים גמורים לקבל אברים ואמורים אני ישנה ביאת
עיר משעירים תוחלת יסחבום צעירים פשטתי את כתנתי רברתי
ושני כתרים האורים ותמים סתרים

טאכטר דש הערן אברהם איט ליבשאפט דו ביסט (אגודים) גבונדן אן איר (אה יפו דודיך) וויא גאר היפש זיין דיין
פריינטשאפט איין טווערטר אונ' איין כלה דיר דו איר האסט בוויזן אין דר היילגה שטאט אונ' אין אנדרן שטעטן
וואו איך הב בטעדיגט לו דיר אבר דישטאט די ביטעדיגונג פון כל ישראל דש אין ירושלים די איז גלייך או אין
אין דש דא גיט איבר אלי טרענקן ווען אן זי פר איטש אונטר איל אזו איז די קדושה פון ירושלים די גיט איבר אלי
קדושות (נופת תטופנה שפתותיך כלה) אונ' דארטן זי הבן גטריפט דייני לעפלן זיסקייט איין כלה כנסת ישראל)
די ברידר האט דיינה נוויאים גלבטן דש וואר דר אוך ישראל אונ' דר כהן גדול דיא דא ווארן ביידי לו ירושלים
(אלאריים) די ווארן כהעפט איט ליבשאפט אונ' האט קיין ניידונג אייגר אויף דען אנדרן (גן נעול) או איין גארטן
דר לו גשלאסן איז או איז פר שלאסן די לייט דש הקב"ה ווערט טאן נקאה אן די רשעים אונ' דא איז ניאנט דר עס
קאניגן או איז פר שטאפט די לייט ווען הקב"ה ווערט אן קליידן די קליידר דר ראכונג (שלחיך) דיינה שלוחים אשה
אונ' אהרן די זיין (שפר) או טיין או איין בוים גארטן דר דא איז איט ליאליקייט אום גרינגלט (ושלטים) או דיא
לירונג דר שטארקן אלבים (נרד וכרכום) נענגליך אונ' ואפרן פון דיזר זייטן זי ווארן גטדרת כלוואר איט אעשים
טובים אין אלרים זי ווארן זיך פר לייכן פון דרייא עבירות אין אלרים אונ' אין דען זעלביגן זכות ווארן זי דר ליזט דו
וואר דש זי זיך ניט גלייכן לו די אלרים איט איר שפראך אונ' איט איר נעאן אונ' איר קליידונג (אעין גנים) או איין
קוועל ברונן אים גארטן (הרחת) דר טוועקט אב די גרינגן אונ' די הרבי טוואות או האבן זי זיך גהיט פר זינד
קלייכה אונ' גרוטי דש וואר איר ריינה טבילות (עורי לפון ובואי תיאן) דר וועק די גליות פון לפון אונ' ברענג די דא
זיינן פר טריבן לו דרום איט אנכדר לו איין זאאלן (נסערים) די פר שפרייטן די דא פר טריבן זיין אין אלי שטעטן
(באתי) איך בין קואן אין איין גארטן דאס בית המקדש גלייך או דש אשכן וואר אויז גבויאט אונ' גיאנט גפעסטיגט
גא אן לו אנטפאנגן די גלידר (ואאורים) אונ' דש אין גיאייד דר קרבנות (אני ישינה) איך בין ווארן אנטשלאפן אין
דעם גלות ביז עש ווערט קואן הקב"ה אין די שטאט ירושלים דר דא זאלט לו טאן נקאה אן די רשעים או דא איז
די האאונג יסחבום דש זיינן וועק שלעפן זי די יונגסטן פון די שבטים דש איז האט יוסף אונ' בניאין טו איר
גבינדן אין טייל אוואות זיין אונ' גשלאגן ווארן פון דען לוייא שבטים אין טעגן יהושע אונ' אין טעגן שאול האאלך
אונ' ארדכי די קואן פון בניאן הער אונ' לעתיד בוואן האשיח) ווערן אך עטליכה פעלקר דיא ערשטה אכה אין
נבואן פון אשיח בן יוסף (פשטתי) איך בין ווארן אויז גילוגן פון איינה טיכה קליידונג די גרושה שטאט ירושלים
אונ' די לוייא קרונן די קרון פון דר כהונה אונ' די קרון פון אלכות ישראל אונ' פון די (אורים ותואים)
דיא

צְאֶינָה וּרְאֶינָה * * קהל וחזן מַשְׂכִּיל שִׁיר יְדִידִים :
רִנַּת חֲתֻנַּת דוֹדִים :
חזן הִנָּךְ יָפָה * * * קהל וחזן דָּת רִיזוּ פִקּוּדִים :
כָּפַל יָחִיד לִפְקוּדִים :
חזן שִׁנַּיִךְ * * * קהל וחזן הַרְחֵק כְּאוֹר חֲמוּדִים :
קְשׁוֹט לְשׁוֹן לִמּוּדִים :
חזן כְּחוּט הַשָּׁנִי * * * * קהל וחזן טַעַם זֵין יְלָדִים :
נִגְּרוּ שְׁלָם לַיְלָדִים :
חזן כְּמִגְדַּל דָּוִיד * * קהל וחזן יִקְרַת פִּנַּת יְסוֹדִים :
קהל גְּבוּל הוֹרָיוֹת יְסוֹדִים :

שֵׁנִי שָׂרִיךְ דִּבּוּק אַחִים חֲסִידִים לְרוֹעִים תַּיָּרִים חֲסוּדִים עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם יוֹם צְדָקָה לַחֲרֵדִים חִבּוּל זֵדִים זוֹרְרִים * כֻּלָּךְ יָפָה בְּלִי מוּם מְכֻבָּרִים תָּם וְחֶלְקוּ מְזֻבָּרִים אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה וִיעוֹר שְׁכִינָה בְּשִׁעְבּוּדִים רָצוּף בְּבוֹא מֵאֲבוּדִים לְבַבְתִּנִי אֲחוֹתִי כַלָּה הבת

צאינה וראינה גייט אויז (כנסת ישראל) אונ׳ זעכט די ליבשאפט פון הקב״ה דר דא האט מייך גיקלייגט צו זיינגן איין ליבט גיזאנג אז גוגג די פריינט מייכט חתן אן זייכר חתנה :

הנך יפה דוא בישט שין (כנסת ישראל) מיט דעם גזעץ דיא (תורה שבכתב) דאש איז דאש חואט אונ׳ מיט (תורה שבעל פה) דאש איז די גארא אונ׳ דרום הוט הקב״ה צווייא מאל גרעט (הנך יפה) צו ישראל דיער האט אופט לאזן ליזן (שניך) דיין לין די פרייאן זיך ניט צו גלוסטן (כאור) אימומה ריד כיימרט (קשוט) זי לירן איר ריד אונ׳ גווינן איר צונג צו לערנן (כחוט השני) אז איין רוטר פאדעם אזו היפש וואָרן די ריד פון אברהם (זיין) דער דא וואפנט זייני קנעכט אונ׳ יאגט נאך דען פיר אלמכים אונ׳ שלוג זי אב דען רויב דש זי האבן גנואן אויז סדום דא שפראך ער צו דען (אלך סדום) איך וויל ניט בהלטן פון דז דייני אפילו איין פאדעם נאך ריאן דא קענן וואָרן זייני קינדר זוכה צו אלות ציצית אונ׳ תפילין (כמגדל דוד) אזו דער טארן פון דוד דער וואר (יקרת) די ווירדיקייט (פנת) פון דען עק שטיין אונ׳ גרונט דער וועלט דש איז דאש בית המקדש אונ׳ וואָרן אויך די סנהדרין די איין זאסן דר גרונט פון ישראל דש פון איכן גיגנן אויז די דיכים אונ׳ הוראות צו ישראל (שני שדיך) דיינה צווייא בריסט דש וואָרן משה אונ׳ אהרן די דא האבן ישראל גזייגט מיט תורה אז מיט צווייא בריסט אונ׳ מיט ליבשאפט וואָרן בהעפט די ברידר די וואָרן די הירטן פון ישראל אונ׳ גלוסטן צו אויז זולן זיין איין רואונג (עד שיפוח) ביז דא ווערט ווערן היים דר טאג צוקונפטיג לבא דער דא ווערט וויזן דיא גרעכטיקייט פון ישראל דיא זיך איילן צו טאן דיא אלות פון הקב״ה דר זעלביגר טאג ווערט ער פר דערבן די רשעים אז זי וואָרן פר ברענט ווערן (זרדים) אז איין דאר גראז (כלך יפה) די קינדר פון יעקב וואָרן אלי שין און גברעך איט הערליכקייט יעקב דר וואר איין אן פעלטיגר אמן דר וואר גטיילט צו זיין דש חלק פון הקב״ה (אתי אלבנון כלה) איט איר ווערשטו ווערן פר טריבן (כנסת ישראל) די דא איז איין כלה פון הקב״ה פון דעם וואלד דען בית המקדש אונ׳ אין אירש דינשט ווערט זיך אך בשטעדיגן די שכינה איט אים אונ׳ אך (רצוף) בהעפט אן איכן ווען זי וואָרן אידר קואן. אויש די פרלירונג דש גלות (לבבתני אחותי כלה) דו הערצט איך איין שוועסטר כלה די טאכטר

במורים קלקלתי שמנים שמרים מצאוני השומרים : קנין כי שברתי
וטוב לא סברתי קדשו לולא חברתי כמעט שעברתי רשם אסר
בצבאותיכם בזעזוע חיל אילותכם ריחוק רחוק אתכם השבעתי
אתכם : ריש גליכה העלה יונה תמה עלה רגשו בני עולה מי זאת
עולה : שרות שפרר שטתו מטות ורבוא חטתו שער צא ושטרתו
הנה מטתו : שירת ערבוב מלערב אמונות אבוב ערב שירות נבוב
חרב כלם אחוזי חרב * תאיו פסקלו מלואות כני טרסקלו תטליל
חסה לו אפריון עשה לו חין תאר פנים מהכסף נועמו ידידות כוסף
תבנית אות יוסף עמודיו עשה כסף : צאינה

ויר (ספתי) איך האב אויך גספיגן (נפתי) איך האב אויך גיהובן איין האנט אויף די נביאים דיא וואר הפטיגן די
איך טטראפן אונ' הבן איך געהייסן דינן הקב"ה (קלקלתי) איך האב פר דארבן איין טם טוב דען איך האב דר דא וואר געלייכן
נאמיין גוטן אין דז ער וואר טריב (שארים) או היבן (אלואני השומרים) דען גפינן איך די היטר פון הקב"ה הנבוכד נצר
אונ' סנחריב די אטרן נוקם די נקמה פון הקב"ה אן איר (קנין) דען גוטן קויף דש איר הבן געקויפט פון הקב"ה דש
איז די תורה דרום דז איך האב זיא לו ברעכן קאם אך דש איר קאמן אין דש גלות אונ' קענן ניט אוביר זיין דיא תורה
די דא הייסט טוב אונ' אען ניט וערא דר הייליגשט פון הקב"ה דר איז (לו) איז אך היכטן אן אוביר נאאנדר דא
איז ישראל (כמעט שעברתי) דען העט עס איניג געפעלט איר וערן אייבר פארן פונדען עולם (רשם) ער הט אן
גלייכנט איין פרבונד אן אוביר היר בייא זיין הייליגן נאאן דא איר זי פר וואגן אלי בטעפנס אן אראפט ער גאי נדי
הינדן איר ועלט ניט זינדיגן דז איר ניט אכט איט אייער ביזה אעטים דש די לייט פונדר גאולה ווערט געפערט אך
זאלט איר ניט דריגגן איט גוואלט אויז לו גין אויז דעם גלות אי דר וויל ווערפון הקב"ה אונ' שיקט אונז א טיחלו
דר לייזן אונס (השבעתי אתכם) דרויף איך טוא בשווערן אייך ישראל (ריש) הקב"ה האט אויך גברענט ישראל
אויז אלרים פוגן בערליך דא וואן זי גלובט דען זי וארן אזו גטרייא איט הקב"ה או איין טויב איט איר (בן זוג)
דא שפראכן די פואות (אי זאת עולה) ווער איז דש פאלק דז דא אויף גיט אויז דר אדבר (טרת) דר הייליגר דינטט
דר דא וואר גיטאן (שפרר) אין טעאל זייער פיסן דש דא וואר גבוייאט (שטתו) אויז טענן האלז כלווער דש בית
האקדש דו האט דר פילט די געלעבט ישראל איט פיילעגן טוינט דידא ווארן אום קואן אין דיא גרוסה אלחאות
די ער האט גיבט (דוד האלך) אונ' דא וויין זון שלאה האט גבויאט דש בית האקדש דא האט הקב"ה אין זעלביגן
זכות גבענטט די פרוכט פון אינן דש זי אידר ווארן אוו פיל אז זי אי ווארן גוועזן גיא אויז אונ' זייא אבורט דעם
פסוק (הנה מטתו וגו') ער הייסט דש בית האקדש דאט בעט פון שלאה האלך כלווער ויילזיא האבן אין זכות דש
בית האקדש (פרה ורבה) גוועזן (שירת) דש הייליגוגג פון די לויס די דא האבן גוועזן איינר דען אנדרן ניט הט פר
אירט גיאכט אונ' פר אישט הבן איר קולות איר (אואות אאר (סבוב) איט זיין ארגל שפיל אך זיא האבן גזונגן
(נבוב) איט רידן איר אייל (כלם אחוזי חרב) זיא ווארן הלעכד אונ' גשיקט איט אירם געאנג או איין גבור דער דא
אין שווערט האט בגריפן (תאיו) זיין קאארן ער האט פר טיילט לו דר פילן (כני) דען פום (טרסקלו) דש טעאל זיין
טטול דש איז דש בית האקדש דש זאל זיין (תטליל) איין שאטן לו בשיגן ישראל אפריון עשה לו דרום היט ער איס
לו בויאן דש בית האקדש דש אאר זיין חופה פון הקב"ה (תאר) ער האט דער לייכט דש ענליט פון ישראל אהכסף
דש זי ניט זאלן פר סעאט ווערן פון וועגן דר זינד פון דעם עגל אונ' דרום האט הקב"ה געהייסן לו אאכן איט דז בית
האקדש דש זים אונ' גליבט אונ' גלוסטיג איז די זאן פון זילבר אונ' ניט פון גאלד זיין פון וועגן די גשטאלט אונ' גלייכן
פון יוסף דער דא הייסט שור דז דש עגל דש דא וואר גאאכט אויז גאלד ניט זאל ווערן גדאכט (עאודיו) עשה כסף
זיין זיילן אין בית האקדש ער האכט אויז זילבר

צאינה

עמלתון נושף קלע ופיתום מכשף נצלע ערב שלשול כהקלע יונתי
בחגוי הסלע: ערודים עם עילים מרו ורו שעולים ענין לא מעלים *
אחזו לנו שעלים: פתיגיל ועגיל ברלי ענק פנק קדלי פנים בפנים
השדילי דודי לי: פועל בם תפוח שכר לא קפוח פקוד דר טפוח עד
שיפוח: צמצם שכנו מרכבי יום חנוך כרכובי צפיתי פה עכובי עד
משכבי: צבי קדש מנה מקום מבחר מנה ציון ראש אמנה אקומה
נא: קרצתי רצתי באומרים טפתי נפתי במורים

פייגן בוים דר האט גקניספרט מיר פייגן (עמלתון) פרעה דר זיך קריאט צו זיין שלאנג די דש פייפט ווען ער שייסט
מיין אענכטן (קלע) דר וואר פרטיידרט אונ' די עבודת אליליס די דא היש פיתום (נצלע) די וואר צו ברעכן דען דיא
זעלביגה עבודת אליליס וואר גמאכט מיט כישוף דש קיין קנעכט קאנט פון אלריס זיינן הערן אנטלויפן אונ' דא
ישראל דר ליט וואר גזאגט זיי גינג שישיס ריבוא קנעכט אויס מצרים אונ' דרום היש הקב"ה משה רבינו עליו השלום
דש זיכוס וואר מדבר וואר מיבר די זעלביגה ע"ז דו זי זאלן אידר צו ריק ליהן אונ' זאלטן זיך מיר ליגר אמכן פאר
דר דער זעלביג ע"ז דער וואורטן דש פרעה זאל זיך טועה זיין אונ' גדענקן דש די ע"ז האלט זי אונ' דרום נאכער
זיך פיר מיך נאך צו יאגן ישראל אונ' דען ווייזט מיך הקב"ה דו אז דש כישוף ניקש מיז קיגן זיין קראפט אונ' ערשט
רעכט פרייא ווארדן ישראל דא די אלריס דר זואפטן מיך יס עז וואר גוישט צו הקב"ה די תפילה פון ישראל דיא דא
זיין גלייך שלשול צו מיין ווידאל דש קיין קראפט האט אער צו איט ויינס אויל צוו האבן ישראל אך קיין קראפט
אין צו איט מיר איילר צו לערנן תורה אונ' תפילה צו טאן דש זעלביג אאז דא זי ווערן ביי דען ים דא גינג מיר תפילה
מיך הויאל בהענכד (בהקלע) צו מיין שטיין אויס דעס שלידר דרויף גיט דר פסוק (יונתי בחגוי הסלע) איין טויב
כנסת ישראל די ווארן גלייך ביים דעס ים צו מיין טויב די דא פליהט פר איינס שפערבר די פלעגט זיך צו פר בארגן
אין די שפאלטן דש פעלזן דען פינט זי דרינן שלאגן אונ' עגדטן דא מיז זי נאך ערגר דראן צו הויטן צוו ווארן
ישראל אך ביים דעס ים דא אין פרעה נאך יאגט אונ' הבן פר זיך דש ים הינדר איך די אלריס (ערודים) דיא אלטן
איזלן אונ' עילים די יונגן בלוואר די אלריס די ווארן גגליכן אין פסוק צו איזלן די ווארן גאענש אויף מיר אוטמיליקיים
שועלים איט די אאשר די הקב"ה שטראפט צו דעס ים אחוו לנו שועלים בגרייף צו אונס די אלריס די דא אפלן
אנטלויפן צו די פיקס (פתיגיל) איין ליראנג (ועגיל) אונ' איין אורינג ער האט איר אן גהנגן (ברלי) אן איין אור לעפל
ער האט גאמכט זעלבט אונ' האט גלירט (קדלי) איין אקן (השדילי) ער האט איבר רעט איך צו זיינר תורה פנים
קיגן פנים (דודי לי) איין פריינד הקב"ה מיז מיט איר (פועל) די ווערקן פון אברהם אבינו דש ער האט זיך אלז
גווען איט אל זיין הויז גזינד אונ' דר נאך האט גשיכן די זון הייש אויף די ערלה דא גינג דש גישמאק פר הקב"ה
אונ' וואר איס מקבל צו גשמאק דר קרבנות דמן זעלביגן לון זאלשטו ניט (קפוח) פר שניידן פון זיין קינדר גדענק
אין הקב"ה דר דא וואונט אין היאל ספוח דען ער האט גאעשן איט זיינר רעכטי הנט ער טיפוח ווען דא ווערט
הייש ט יכן די זון לעתיד לבא אויף די רשעים אונ' ווערט פר ברענן זיא ואלשטו בהיטן דר פיר אלי פרומי לייט (נאלם
ערהט מיין גפליסן זיין שכינה אין איין רייט וואגן דש איך הב איס גמאכט דס איינט דש אשכן אן דען טגדו איך
הנט גפשטיג דען אזבח) כרכובי איט זיין אום גאנג דא האפט איך אין דר מדבר זעלט בלייבן זויאן איך צו
מיביגא יל נר האט גפאטן צו אמכן איין אשכן צו זיינר שכינה על אשכבי) אזו הב איך איר גדאכט אויף איינס גלעגר
אין דר מדבר (צבי) אבר הקב"ה דר גדאכט ניט אזו ניימרט אין דעם לוטיגן אונ' הייליגן לאנד דש איז ארץ ישראל
ער האט ביפולן צו בויאן די שטאט ירושלים די אויש דר וויילט גאב דש איז די שטאט ליון דא העבר קוואט דער אן
פאנג דאט גלויבן פון הקב"ה) אקוואה נא איך זאל אויף שטין אונ' זאל הין ליהן אונ' ניט בלייבן אין דר אדבר (קרצתי
אונ' דא איך בין נין קואן אין ארץ ישראל דא הב איך גאיינקט דען שקר נביאים דלתי אונ' הב איך גפרייאט איט איר

ריד

כְּהַפְרִישִׁי לְמָסֵךְ וּפִנּוּי טְרָשִׁים שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי : לֵב אֶחָד וּשְׁכֶם רְאֵמִים כְּעָב לְמָשְׁכֵם לַאֲסִירִים יַחֲפוֹץ בְּסִסְכֶם הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם : מִכּוֹר תַּחְתִּיּוֹת רְדוּדִי לַחַץ עַקְרַבֵּי גְּדוּדִי מְהֵר וְקֵדֵר מְרַדֵּי קוֹל דּוֹדִי : מִבֵּית חוֹמֶר קִצְּבִי בֵּית חַיִּים נְצִיבִים מְצַפִּים מְצִיפֵי מַצְּבִי דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי : נַחֲלָה שְׁפָרָה לִי תִּקְוַת שְׁלוֹשׁ גּוֹרָלִי נְעִימוֹת כְּמַר לִי עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי : נָם תְּתִיסְבַר * וְרֵק אֵין דָּבָר נוֹסוּ נוֹדוּ כְּבָר כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבַר : סַרְסוּר זֵרוּז מֶרֶץ רֹאשׁ פְּרוּז הֵירֶץ סְלוּל שָׁלוֹם וְתֶרֶץ הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ : סְפֵק עַתִּיק מְפִיגֶיהָ הָפֵק מַמְתִּיק פִּיגֶיהָ סֹלֶת סוֹלֶת סְפוֹגֶיהָ הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ

עקלתון

אונטר לעבן פון וועגן זכות דר תורה די דא איז ווארן גגליכן צו פייאר (לב) אן איין אורט וואו דא איז קיין וועג אז אין דר מדבר (כהפרישי) ער האט איך אויפנטליך גפירט אויך אין דר וויסטנייא ער האט אב גשיידן אידפון דען לייטן ער האט בדעקט איך איט וואלקן די הבן אויז גרויאט דען וועג צו ישראל פון די (נחשים) אונ' עקרבים (טרשי) אונ' פון דען הולן פעלזן די אונטר וועגן ווארן (שמאלו תחת לראשי) ער טרוג איך גטרייליך אז אייגר דר דא טראגט זיין קינד אונ' האט זיין ליכקייא הנט אונטר זייגם קאפף (לב) זי האבן אלי איין הערץ אונ' נייגטן איר אקסיל צו לייזן דס יאך פון דר תורה (ראים) זי שוועבן אז בהענד אז וועג זי ווערן גזעטן אויף אייגם וואלקן פון ישראל די דא ווארן גפנגן אין אלרים ער בגערט הקב"ה דש זי זאלן אלי איט אנכדר אסכים זיין אקבל צו זיין די תורה (השבעתי אתכם) דא בשוואר הקב"ה די אלאכים די דא פלעגן (אקטרג) צו זיין אויף ישראל דש זי ניט זאלן אקטרג זיין : (אכור) פון דר אונטרשטן גרוב (רדודי) אייגי בלאייגר (לחץ) פון וועגן גדראנג דר עגדש טארן די אלרים ער האט גמיילט הקב"ה דש (קץ) (וקדר) אונ' האט גלעפרט איין לאך אונטר דעם כסא הכבוד צו אנטפנגן איין תפלה (אדדי) צו מעשן איך (אדה כנגד אדה) (קול דודי) אונ' דען ליט איין פריינד הקב"ה איך הערן זיין שטים צו דער לזן איך (מבית) פון הויז דש לייאן דש די אלרים איר האבן אויף גזעלט צו בויאן ער האט אויז גלזגן איך אונ' אינדו הויז דש לעבדיגן (כליבי) ער הוט גגלאכט איך דש איז אין (ארץ ישראל) (אלפי) ער האט גלזגט (אליפי) זיא די אלרים האבן פר פליט איין קינדר אין דש וואסר (אלבי) הקב"ה דר דא איז אין איין בשטאנד (דומה דודי לצבי) ער וואר גלייך איין פריינד הקב"ה אז איין הירש איט בהענדיקייט אז איילט ער די גאולה פון אלרים אי איך עז דאכט זעלבסט (נחלה) איין שיני ארב ער האט אאכן ארבן איך די ערב פון יעקב די דא האט קיין שיעור דר דא וואר דר דריט פון דען אבות (תקות) אז איין שנור די דא איז זעלב דריט גפלאכטן די האט ער אאכן ארבן אין ער האט גבאטטאפטט איט איר איט זיטקייט פון דר גאולה דא איר אאר ביטר אין אלרים (ענה דודי ואמר לי) דען ענפרט ער איר איין פריינד הקב"ה אונ' שפראך צו איר איך זאגן אויז דעם גלות (נם) ער שפראך צו איר דוא זאלשט פר נעאן איין גאב דש אייגט די תורה די וייל עש איז קיין לערקייט אין איר כלואר איכליך שטימליך אין דר תורה דש איז ניט אום זונשט נאר האט פיל גוטי טעאים דען עש איז נון הין אעקיגפלוגן (כודו) אונ' כום פר ואגלט די לייט אז די וועלט האט זעלן שטין און תורה (כי הנה הסתיו עבר) דען דר ווינטר דר איז כום איבר פארן כלואר די לייט פון (בריאת עולם) אן ביז אן (מתן תורה) דז וואר אזו איין אונ' ווליגה לייט פר הקב"ה אז דער וויכטר (סרסור) דער אעקלר דר די תורה האט צו גאעקלט פון הקב"ה צו ישראל דש וואר משה רבינו (זירוז) דר וואר גפרישט איט ליפונג דען קאפף פון דען רשע (הירץ) דען האט ער צו בראכן אונ' (אהרן הכהן) דר דא אאכט (סלול) גיבאכט איין וועג פון שלום (ותרץ) אונ' רעלט פערטיקייט צו ישראל (הנצנים נראו בארץ) דיא שטרט זנג אשה אונ' אהרן די ווארן גזעהן אין לנד אלרים (ספק) ענו האט כום בניגט צו קואן די לייט (עתיק) אז אלטר איין (מפיגיה) דר דען אענטן פר וועקסלט זיין דעה כלואר עש איז קואן די לייט צו גיסן וויין אויף דעם אזבח (הפק) ער האט אויז גלזגן דר זיסר פייגן בוים זיין קנוספן כלואר עש איז קואן די לייט צו ברענגן (בכורים) פון פייגן עש איז אויך קואן די לייט צו ברענגן אנחת אויז זעאל אעל אויף דעם אזבח דארויף גיט דער פסוק (התאנה

חנטה פגיה) דער

חלבי רעיתי חוה לחפת יריעתי * הנך יפה רעיתי: חש חפשי מדודי
דץ ברווי דודי חננתיו חתני ידידי הנך יפה דודי : טלטל פניקטי
נתרזים הרים עוקר ותרזים טס מטע מזורזים קורות בתינו ארזים:
טירת ביתו נאצלת יתננורון מצהלת טכסים חתונה מצלצלת אני
חבצלת : יעלו רום מתוחים חרושים דושים תחוחים יאים ערבי
ניחוחים כשושנה בין החוחים : יציץ ולא למצער * יתר שאר מזער
יפרח לווי מער * כתפוח בעצי היער : כתרני מהכשר זין * הרבני
מלא עין כתב ראיה ומנין : הביאני אל בית היין : כלכל ערני
מתשישות יתרני קשות מקששות כוונתי חולת חששות * סמכוני
באשישות : לארץ כהפלישי גם ציה כהפרישי

(חוה) ער הט גזאגט צו איר איך ווער אבין צו אים איין אשכן דט דא וואר אז איין חופה איט אום הענג (הנך יפה רעיתי) דען שפראך הקב"ה נון דו בישט איין גזעלן (חש) ער האט גיאיילט צו אמכן פרייא איך פון דינסט דען אנדריס (דץ) ער האט זיך גיפרייט איין פריינד הקב"ה (ברואי) איט זעטונג דר קרבנות איך האב אך גלייט זעליגט איין גליבטן חתן הקב"ה אונ' האב גזאגט (הנך יפה דודי) נון דוא בישט שין איין פריינד הקב"ה דו דו האטט איר פר געבן איין עבירות (טלטל) אי דא וואר גיבויאט דט אשכן דא פר וואגלט דו קול פון הקב"ה ווען ער רידט איט אשה רבינו אונ' גינג פון איין ענד דר וועלט ביז צום אנדרן ענד אז אזיא אכים פלין אויף אז מן גיבט אונ' פר אנגטט אשכן ויא זיך און ריין (פניקטי) אין איר פאליט עש ריס אויז בערג (ותרזים) אונ' די הוכן טענן בויס אין די וועלדר אונ' דא נון דט אשכן וואר גיבויאט אויז טענן האלץ דט זי גיפלאנצט האבן די גפרישטן אין גאטש דינסט דז וואר יעקב אונ' זיין קינדר דען זי וואושטן בנבואה דז איר קינדר ווערן אויז אלריס קואן אין דר אדבר אונ' ווערן אין דר אדבר גיבאטן ווערן צו בויאן איין אשכן פון טאכן האלץ וואס ברפלטן זי אויז ארץ ישראל איט די טענן בויס דא זיא צוגן צו יוסף אונ' פלאנצטן זי אין ארץ אלריס אונ' טעטן צו וואה אן איר קינדר ווען זיא ווערן אויז אלריס גין דא זאלן זי טענן בויס איט נעאן אויף די זעלביגי טענן בויס גיט דר פסוק (קורות בתינו ארזים) די באלקן פון אונזרס הויז דיס ווארן טענן (טירת) אודש זעלביג אשכן דט דא וואר דר פאליט ויינז הויז וואר גיבויאט איט הערטאפט דא האט עז גאאכט זינגן איך איט פריידן אז (טכסים) צירונג דער טרויאיטן אויף איינר חתונה (אני חבצלת) דען וואר אי יך גלייך אוו פילט אונ' היפש אז איין צידיא (יעלו) וי זאלן אויף גין ביז אין די היאל (אתוחים) די גאט אויז גיצוגן האט אז איין גיבעלט ישראל די דא ווארן פר אקרט אויף איר רוקן אין אלריס (דוסים) פר טרעטן (תחוחים) אז קלייני ערד די נעלין זיין גיזייסט אונ' היפש איר קרבנות בזבות די דא זיין גלייך (כשושנה בין החוחים) אזאיין רוז דיס דא שטיט צווישן דען דערנר די ווערט גשטאכן פון אלי זייטן כמך דענוך בלייבט זי שין איר פארב אונ' שוכהייט אזו ווערן ישראל אויך גשטאכן אין איין טאל ערטר אין גלות פון אין טייל אומות כאך דענוך בלייבן זי אין איר גלויבן אונ' אין גיזעץ דר תורה (יציץ) וי זאלן שפראלן כיט אינגליג די איבריגן ישראל די דא זיין (אזער) די ווינגשטי פון אלי פעלקר ויזען בלייבן (לווי אז בהעפטונג צו דער נקבה (כתפוח בעצי היער) אז איין אפפיל בוים אין האלץ דט וואלט דס (כתרני) ער האט גיקרינט איך איט איינר רעכט פערטיגי צירונג ער האט גאערט איך איט חכאים אז פיל אז אין [illegible] (ע) אין דר צאל האט דס זיין גאעזן די אבנליג (סנהדרין) די בייוויזונג אונ' די ראיה דס טט זיין גאעזן זיבנציג ט יט אין פסוק (הביאני אל בית היין) ער האט גיבראכט איך צום בית המקדש זי זיינן דרינן גיזעסן דיא סנהדרין די דא זיין אין דר צאל פון (יי"ן) דס איז זיבנציג (כלכל) ער הט גשפייזט איך איט זענפטיגי שפייז (את'שישות) פון ווען איך ווז כיט זיין שוואך ער הט הארטיגליך גיטטראפט איך דט הט צווך גלירט איך דא איך האב גפלייסן איך צו זיין אקבל די תורה דא בין איך אטרן שוואך פון ווען די גרושי קללות (סמכוני באשישות)

תֵּרְעִי׃ הֶהְדַּרְתָּ סוּס לְמְנוּסָתִי בַּיָּם בְּקַע לְבְסִיסָתִי הֱמִירוּ וּמָלֵא בְּפִיסָתִי לְסִסָּתִי׃ הִתְרַנִי מְלַיְחַיִךְ רְטִיַת גּוּמֵי מְחַיַּיִךְ הַזֶּה וְהַבָּא לְתְחִיַּיִךְ נָאווּ לְחָיַיִךְ׃ וְחָנֵנִי חֵן מוּצְהָב בְּנִצּוּל צוּל רַהַב וְכַבִּיר הִצְבִּיר יַהַב * תּוֹרֵי זָהָב וְלִבִּי גַּם בּוֹ יַרְעִיס סִיג סִבּוֹ * וְסָר בְּאוֹכֶל עִשְׂבּוֹ * עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ׃ זְמַן זְמַן מְזָמוֹר יְחוֹר עֲרִיצִים לְזָמוֹר וּבְלַנִי בְּצַר לְכְמוֹר * צְרוֹר הַמּוֹר׃ זִלְזוּל כְּרוּם כּוֹפֶר הִזִּיל כַּרְכּוּם חֵפֶר זִיֵּף חוֹב מִסֵּפֶר אֶשְׁכּוֹל הַכּוֹפֶר׃ חָשַׁק חִבַּת רֵעוּתִי וְחָפֵץ חלבי

פֿערט פֿון פרעה אין דאס ים אום ווילן איינר פֿאלט דאס ים ער האט גישפאלטן (לבסיסתי) צו איינר טריט אום ווילן צו מאכן בשטין איך ער אמלט פֿר וועקסלט זיין פֿערד אז די חכמים זכרונם לברכה האבן גזאגט דז דאס פֿאלק פֿון אלריש די רייטן אויף פֿערדן זכריש דא האט הקב"ה אין לופֿט לאזן ווייזן אז פֿערד נקיבֿות דר ווארטן דאס דיא פֿערד פֿון די אלריש דען פֿערדן נקיבֿות נאך לויפֿן איבר אירר דנק פֿון איר רייטר איא אזו זי ווערן גערן אכטן אמכן פֿר ישראל דאז זי פֿיל נסים ושאפֿן די דא געשאכן אז דא אונ' דרויף שטיט איט פֿולר הנט גשריבן (לסוסתי) דו איז טייטש צו איין פֿערדן די נקבֿות זי ריטן די רייטר פרעה (התרני) הקב"ה טעט איר התרמה איך זאל היטן (אזי) די ריד די דא זיין דאס לעבן פֿון דען מענטשן זי זיין (רטית) איין פֿלאסטר (גומי) צו איין פֿלאג אונ' איין היילונג דען אונ' ענק עולם צו אבין לעבן איך (כמו לחייך) דען זי זייכן טין איין קין באקן איט דר תורה (וחנני) אונ' ער האט גלייט ועליגט איך איין לייט זעליגן איין גילדני (בנצול) איט אונזרם אויז לערן (לנו) אז איין טיך וואסר ווא קיין פיט דריקן זיין (רהב) די האפֿרטיגן אלריש דען הקב"ה האט גיהייטן ישראל זי זאלן דען אלריש אז איר זילבר אונ' גאלד אב לייען זי זעלן זאגן זי ווען אין די אדבר כור עטליכי טאג פֿייארן אונ' דר נאך עט אידר צו שטעלן אונ' דא זי הרויז קואן אויז אלריש וואש פראכן זיא לאזט אונש וואט איר ביא איך פר דינט האבן אזו איין גרוש פֿאלק אין פֿיר הונדרט יאר צו ערבטן דא ועלן איר איך דאס פֿייער אידר צו שטעלן אונ' נאך פֿיל אער ער האט גהייטן צו געבן אונש בייא דעם ים פרעה וואלט זי נאך יאגן גאב ער זיינם פֿאלק אז די אוצרות די ער אונ' אז זייני מלבות האטן גיאפלט איט זילבר אונ' גאלד אונ' גאב עש זייני ריטר זי זאלטן איין לב דרום בקואן אונ' זעלן נאך יאגן אונ' דא זיא פֿר זונגן אין ים אונ' דז ים לייט קיין טוטן אין איים דא וואר לעש זיא אויז אויף דען בארטן אויף די זייט ווא ישראל וואַרן אריבר גגנגן אונ' דען לוגן זי ערשט אין דאס זילבר אונ' גאלד אב דאס ועלביג וואר פיל אער אז דאס זיא האטן אויז אלריש בקואן דרויף גיט דר פסוק (תורי זהב) ליילר גאלד איר אבן צו דיר איט די שטיפֿליך זילבר בלואר דער עוטר דען זי ביקואן ביא דען ים דר אאר גלייך קיגן דעם דאס זי האבן ביקואן אויז אלריש אז איין לייל גאלד קיגן איינם שטיפֿלי זילבר (ולבי) אונ' דען וואר איין הערץ (גם) האפֿרטיג איט אין אונ' דען וואר אכטר ישראל (סיג) דר טייטש דאס איז דאס טלעכטי פסולת זיינר עלטרן בלואר אז די עלטרן פֿון אברהם אבינו האבן ע"א גדינט דו קאם דען הר פֿיר אונטר ישראל אז זי אפקערן פֿון הקב"ה אונ' אמכן דאס עגל דען אמרם פֿון איינר בהמה די דא עסט גראז (עד שהמלך במסבו) וויל דר קיניג הקב"ה וואר אין זיינר חופה אז ער אונש האט געבן די תורה (זמן) ער האט אן גירייט איין לייט (יחור) די לאייג פֿון רשעים (לזמר) צו פֿר טניידן בלואר ער וואלט האבן זיין הערברג בייא איר (לכאור) צו דער היילן זייני דר בארמיקייט אויף איך אין לייט אייכט לידש (צרור המור) אז איין גבונד ווירץ דאס איינר טראגט בייא איים אזו האט ער איך בהעטא צו איים (זילזול) זי פֿר אכטן די אלות פֿון הקב"ה אונ' לייקנטן אן איים דרום וואר איר פנים פֿר ענדרט אז איין פֿוגל דער דא הייסט (כרום) (הזיל) ער האט אאכן אב ריכן פֿון אונזר פֿר טשאונג אז איר וואַרן פֿר טעאט פֿון וועגן דאס עגל דא איט אלט ער אב ריכן פֿון אונז אז ער אלט געל דאס פנים פֿון די זעלביגי די דא האבן גיאאכט דאס עגל די אן זאל ווישן דז די אכדרן קיין טולד דרפֿן האבן (זייף) ער האט אויז גיאעקט דען ח"ב פֿון אונזר עבֿירות אויז זיינם בוך הקב"ה דער דא הייסט (אשכול הכופר) דרום דאס ער וואר גלייך צו איינם הענגל פֿון קנספֿר גוואַרן דז דא וואקסט פֿיר אדר פֿינף אאל איט יאר אזו האט ער איר אונזא אאל איין עבֿירות פֿר געבן (חשק) ער האט גלוסט די ליבשאפֿט אונ' האט בגערט אן אונש איט איינר באלגן קרבנות

אסמי שבע להשקות. ישקני מנשיקות: ברוכי מעלמות משמניך
מושלי גנזי מכמניך בשמתם תמרוק סממניך לריח שמניך: בני
ביתך והוריך הנם חזר סחוריך בית מרין צחריך. משכני אחריך.
גאה ורב ענוה הורי מבנות נוה גס כי רוה שחורה אני ונאוה: גחל כי
מחורחרת קרב רגז סחרחרת גחן קדורנית כחרת אל תראני שאני
שחרחורת: דולי וכמר מדלי בדלי טוטפת כלילו גדלי רגלי עון מגדלי
הגידה לי: דרבוני מלמד מרדען נתון רועה דוררי עדן והוכיח פרעי
אם לא תרעי

אונ׳ דרום וויל איך לובן אים אונטר ציין גיליבטי דז זיין ישראל מיט די לוב די ער הט געזונגן שלמה המלך (שיר השירים (א׳ ת) מז מיין הינד מיז גיליבט (אמי) אונ׳ גילוסט צו מירם (זכר) דרום דש ער זיך גיליכר אלי אזן מיין בתולה מוז מיז גליבט צו דיא תלמידי חכמים די תורה דרום דש זי אלי מאל ווען זי לערנן די תורה מוז ווישן דז מיכן ניי מיז אונ׳ צו פר ניט גיווישט האבן אך מיז די תורה גלייך צו מיינם דר דא מיז איד אונ׳ דארשטיג אונ׳ קומט איבר מיין קילן פריטן טרונק דער מאכט אים (לחלוח) פייכט זיין לייב מוז מיז די תורה אך מקובל צו דיא תלמידי חכמים אום ווילן צו מכן זמט (אמאי) אייני ביהעלטנס מיט דברי תורה (ישקני מנשיקות) דרום הט ער איר געבן די תורה מיט ליבשאפט מז מיין (חתן) דר דא קוסט די (כלה) דען עס מיז אער (הנאה) אן דען לערנן וועני מיז (באהבה) מז ווען ער זאל מיט מייטל (טכמה) זיין אונ׳ מיט אום ווילן צו גין (ברוכי) ישראל די דא זיין גיבענטשט אעלאות) מיט נויי עולאות עולם הזה אונ׳ עולם הבא (אטאכיך) דייני פעטי אונ׳ שטארקי ישראל די זיך הבן שטארק גיהלטן די תורה אקבל צו זיין די גיוועלטיגן אן דר תורה די דא מיז וואורן ביטשאפן צוויא טויזנט יאר דר פיר אי די וועלט מיז בישאפן אונ׳ וואר ביי דיר (גנוזי) אין די אוצרות אבאניך) פון דייני ביהעלטנס אונ׳ דרום האשטו אינן גיאמכט אין גוטן (טם) מז גשמאק (תמרוק) דר לייטרונג פון דיין גיווירץ מז דר פסוק גיט (לריח שמניך) צו גישמאק דיין אילז זי קמאן די אומות העולם (בני) ישראל די דא זיין קינדר פון דז הויז (והוריך) אונ׳ דייני פרייא הערן זי אום ריגלן גריגנט הרום דיך צו דעם בית המקדש אמו די סנהדרין האבן גיזעסן (לחריך) דייני לייטרר די הבן גילייטרט די תורה (משכני אחריך) דא הין פלעסן איך כמך דיר (גאה) הקב״ה דר דא מיז גאר הויך אונ׳ דאך זער דעמוטיג דר הט בישינט איין לוב אונ׳ אי אמל דז איך בין אמרן פר אוני רייניגט מז איין כדה דא איך הטב גיאמכט דז עגל (שחורה אני ונאוה) אוב איך בין שון שווארץ פון וועגן דז איך הב גיאכט דז עגל דענוך וואר איך ווידר ליאליך דז הקב״ה איר די זעלביגי זינד אוחל ואר (גחל) דיקול אוב זי שון (מחורחרת) האט אן גילונדן כלוואר דז דר לארן פון הקב״ה ברענט אויף איר אונ׳ הט גנעהנט דען לארן פון אים (סחרחרת) גריגנט הרום איך אונ׳ איך בין גילעגן (גחן) אויף איינם בויך (כחרת) מז איין שוסטר שווארץ בין איך וואורן תר שווארצט אבר פון וועגן דז איך טעט תשובה דרום אויך (אל תראני שאני שחרחורת) זעלט איך ניט אן צו פר טאכטונג דרום דז איך בין שווארץ פון וועגן דאז איך האב גיאכט דז עגל (דולי) הקב״ה דר דא האט דר הובן איך אונ׳ האט איך אבגיטיידן פון אלי פעלקר דיא דא זיין גיגליכן צו איין ביטרן טראפן פון איין עמיר דער דא האט גיאפרט איך מיט די תפילין של ראש די דא זיין גלייך אום דעם קאפף מז איין קרון דיא תפילין של ראש פון הקב״ה די זיין איין באכיר אונ׳ איין פעסטר טארן (הגידה לי) דש וואר ער זאגן צו איר דארום דש זין דיא תפילין של ראש פון הקב״ה שטיט גשריבן דער פסוק (ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ) דש מיז טייטש ווער מיז אז דיין פאלק ישראל איין איינציג פאלק זיין זי אויף דר ערדן די דא האלטן די תורה מוז ריאט הקב״ה זעלברט ישראל (דרבוני) איין גוין איין דז וואר אשה רביכו דר איך לערנט תורה אונ׳ וויזט איר דען רעכטן וועג גלייך איין גיוויזן איין אמואן מיט אקרט דם אן ווייזט אונ׳ גוויכט ריקומ דז זי מאל גין אין רעכטן וועג דר וואר גיגעבן צו מיינם הירטן דר דור המדבר דמז דא וואר איין קלוג דור ער וואר ריכטן איך אונ׳ שטראפן איך (פרעי) מיט ווארדן (אם לא תדעי) ווען איך ניט וועלט ווישן צו גין אין רעכטן וועג (הדריך) ער האט אכן טרעטן די

פסערד

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמור: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון * ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעדי עד ולנצח נצחים

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא * לעילא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

ברכו את יי המבורך:

ווען דער חזן המבורך אויז האט זאל קהל דאז זאגן

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

דער חזן זאל אך זאגן ברוך יי' המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל: אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר ויהי:

וויל דער חזן זאגט (ברכו) זאגט דש קהל (יתברך)

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה:

ווען דער חזן זאגט את יי' זאל קהל זאגן די

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

מיוסד על פי א"ב בראשי חרוזות ובראשי חרוזות שניות חתום שלמה הקטן ברבי יהודה

אור ישע מאושרים. שמור זה מוכשרים אהורנו בידידיו כשרים שיר השירים: אילת אהו תשוקורת. לחלוח עיוף שוקקות

אסמי

אור הקב"ה דר דא איז איר ליכט אונ' איר העלפֿר פֿון ישראל די דא זיין (אמטרים) מיין גילובט פֿאנק די דא הט געהיט די רעכט פֿערטיגי לייט צו דר צין ישראל דז איז דר חודש ניסן די איז איין רעכטי היפשי צייט צו וואנדרן אונ'

רֵעִים לִמְנוּיָו בַּלַּיְלָה נֶאֱכָל צָלִיל * שִׁשִּׁים מִצְוֹת טָעוּן וְרִבּוּעַ חַכְלִיל * תּוֹף וְחָלִיל יִשְׂאוּ יְהוּדָה וְגָלִיל ׳ מֵקִים דְּבַר עַבְדוֹ וַעֲצָתוֹ בַּעֲלִיל אוֹמֵר לִירוּשָׁלַיִם תּוּשָׁב וְחָרְבוֹתֶיהָ אֲתְלִיל. בְּרִבְיוֹן יוֹפִי צִיּוֹן חֵק תַּכְלִיל חִילָה וְאַרְמְנוֹתֶיהָ בְּסֻכַּת שָׁלֵם תַּטְלִיל. אָז תַּחְפּוֹץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ פּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

(לשבת) וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדוֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: חצי קדיש

ווען פסח אן שבת גיפאלט זו זאגט מן ושמרו בני ישראל פר וידבר משה דר נאך האלב קדיש שמונה עשרה גלייך דיא ערשטי נכט פון סוכות אן שבת לו נאכט זאגט מן ותודיענו בדרך כ״ה דר נאך גנץ קדיש עלינו קדיש יתום יגדל

יוצר ליום ראשון של פסח

הַגָּדוֹל

בִּכְבוֹד שִׁמְךָ * הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ * הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא: שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ * וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל * וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ * וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ *

ובמקהלות

פון קרבן פסח) איז בילאזן איט ועבליגאלות און׳ דרוכטר איז פיר (כומות) רוטן וויין יהודה און׳ די פר טריבני ישראל ווערן טראגן פויקן און׳ פפייפן דען גאט דר בישטעטיגט די ווארטן זיינס קנעכט ישעיה און׳ זיין ראט אופן באר דר דא זאגט אויף ירושלים זי זאל באוונט ווערן און׳ אירי וויסטי פלאצן ווער איך הויך בויאן דען גרונד פון ציון און׳ אלטס קריגן איט פיל טוגהייט אירי אויארן אויך זיר פאלסטן און׳ זאלסט דיך ארייאן אין דז בית המקדש דז דא הייסט די סוכה פון ירושלים דען אאל ווערשטו לוסט האבן אן די טעבט אופפר דער גרעכטיקייט און׳ ברענד אופפר דאס גאנץ פר ברענט ווערט: (ברוך גילובט ביסטו גאט דער דא טפרייט איין פרידליכי דעק איבר אונז און׳ איבר אל זיין פאלק ישראל און׳ איבר ירושלים (וידבר) און׳ משה זאגט דען קינדרן ישראל די יאים טובים פון גאט

אור

לֵיל שִׁמּוּרִים שִׁמְעוּ לְעַם אֲהוּבִים אֲשֶׁר הִצִּיל מִיַּד לַהֲבֵי תְּשׁוּעָה הִיא לְבֶטַח רַבִּים . בְּנַחַת וְשָׁלוֹם בְּלִי פַחַד שׁוֹכְבִים לֵיל שִׁמּוּרִים לְשׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל :

מיוסד על פי א״ב ושם המחבר יהודה ברבי יצחק

אֶזְכְּרָה שְׁנַת עוֹלָמִים יָמִים מִקֶּדֶם מִקֶּדֶם בִּנְעָלִים יָפְיָפִית בַּת נָדִיב הַקּוֹרֵם גְּבוּל גָּבוֹהַּ תְּחוּם צָעִיר רוֹדֵם רִגְמַת מְלָכִים בֵּית אֱלֹהִים אֶרְדֵּם הַרְאוֹת בַּעֲזָרָה בְּקָרְבַּן פָּנִים לְקַדֵּם וּבְדָמֵי פְסָחַי מִזְבַּח הַקֹּדֶשׁ לְאַדֵּם זֶבַח הַמְיוּחָד לְשֵׁם בּוֹקֵר וָעֶרֶב חוֹק הֲלִיכָתוֹ כְּדֵי הַשָּׁנָה יִקְרַב טָעוּן הַקְדָּמָה עֶרֶב פְּסָחִים לְהִתְקָרֵב יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה צֶדֶק יָלִין בָּהּ בְּקֶרֶב : כְּאֵין אַחֲרֶיהָ הָהָר וְהַמִּקְדָּשׁ חָרֵב לַעֲבוֹר בְּפֶה נִכְסְפָה לְרֵיחַ עָרֵב מִדְבָּר נָוֶה מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ וְעַלּוּסֶיהָ נִשְׁחֲטָה בָּהּ הַפֶּסַח בִּשְׁלוֹשׁ אוּכְלוּסֶיהָ סוֹדֶרֶת עֲנִיַּת הַלֵּל לְוִיָּה בִּקְלוּסֶיהָ פִּרְחֵי אַהֲרֹן עוֹמְדִים בְּשׁוּרוֹת פְּלוּסֶיהָ * צִרֵי הַיְסוֹד זְרוֹק דְּמֵי מְקוּלָּסֶיהָ * קְטֹר אֵמוּרִין רֵעִים עַל מִזְבַּח מְלוּסֶיהָ :

זיין צו דר שטאט (ירושלים) דיא דא הייסט איין שטאט פון פיל פאלק מיט שטילקייט אונ׳ פריד זונדר אנגשט ווערן ישראל דרינן ליגן : **ליל** די נכט איז איין נכט דר בווארונג פון ישראל :

אזכרה איך גידענק די יארן פון אלטי צייט די טאג פון פר אלטש וויא גאר שין האטטן גטרעטן איין די טוא דו דאכטר פון דעם הערליכן אברהם דער ערשטר פון אונזרי אבות דא דוא בישט אויף גאנגן טאט רגלים דר גיאערק פון בניאן דען יונגשטן ג׳וועלטיגר איך פר נאך ירושלים דער הייליגשטי פלאץ פון דער וועלט דא וואר אויז גנאנט הויז דרייא אאלט מין יארגלייך אלז איין קיניג דר זייכט זון לובט איינטער בפעלט ער זאל איס זיין וואגלטי נאך גאטט הויז דרייא אאלט מין יאר הייליגט גלירט אונ׳ אלז ער דו גטאן האט אונ׳ מיז איס וואז גפאלן בפעלט ער מין נאך איין זון ברענגן איין אמאל מין יאר הייליגט גלירט אונ׳ אלז ער דו גטאן האט אונ׳ איז איין אופפר אונ׳ מיט אאל צו ברענגן אונ׳ דען לום דריטן אאל צו ווייזן זיך מין דער עזרה פרדט אן גזיכט גאטט מיט איין אופפר אונ׳ מיט דעם בלוט פון איינן פסח אופפר דו היילגאובה רוט צו אאכן (זבח) דאז קרבן תמיד די דא איז גיזונדרט גוועזן פר גאט אונבנט אונ׳ אמרגש דו איז איין גנץ יאר גיאו צפרט גוואורן מין זיינר רעכטי געזעלטי צייט אויט גינואן אן ערב פסח האט עז אוזן בריאר גיאופפרט ווערן די וואר אז די שטאט ירושלים וואו אין דיא גרעכטיקייט פאלעגט צו הערבריג נאך גיבויאט ווארטבר וויל אן נאך איר פר שטערונג ניט דארפן אופפרן אונ׳ דו בית המקדש איז פר וויסט וואו איין איין לושט דיר צו דינן איט דעם אונד אונ׳ דאז זאל זיין לום זימן גירוך (אדבר) ירושלים די וויסטי וואונונג די דא וואר איין פרייד דר וועלט אונ׳ אירי לושט דרינן אשר די קרבן פסח גשעכט איט דריי טארן די גשלעכט (לוי) די אורדנירט איט צו בונג (הלל) הוך צו זאגן די יונגי כהנים דיא שטונדן ליילן ווייז גלייך איין שנור אן דיא זייטן פון דען גרונט דיש אזבח אום דרויף צו שפרענגן דז בלוט פון דז קרבן פסח דז דר נאך גבראטן ווארד אונ׳ אום צו דעאפפן דז איינגיווייד אויף דר פלאטן דיש אזבח (רעים) צו די גוטן די זיך דרויף ליילטן וואר עשבים דער נכט גיגעטן גבראטן דיא (פרשה פון

פֶּסַח רָמִים זֵדִים הֲרַסְתָּ * וְרַעֲיָתְךָ אֵרַסְתָּ * בְּחַ״פֶּ :

פֶּסַח שָׁת בְּכָל בֵּית יְלֵיל * בְּצֵאתוֹ בַּחֲצוֹת לֵיל * בְּחַ״פֶּ :

פֶּסַח תְּכֵּן וְהוּחַק לְאוֹת * לְהַרְאֵנוּ בוֹ נִפְלְאוֹת * בְּחַ״פֶּ :

פֶּסַח תְּהִלָּה לְשֵׁם שׁוֹכֵן שְׁחָקִים תְּקָפוּ יַבִּיעוּ קְרוֹבִים וּרְחוֹקִים תּוֹקֶף כְּבוֹדוֹ בַּיָּם מְחוֹקְקִים * שִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת מְשׁוֹרְרִים וּמְשַׂחֲקִים : בְּגִלָּה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

מִי כָמוֹךָ בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמוֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה :

לֵיל שִׁמּוּרִים סִימָן הוּא לֶעָתִיד לָבֹא * עֶלְיוֹן כִּי בָא יָבֹא * פָּקוֹד יִפְקוֹד עַם קְרוֹבוֹ צוּרֵנוּ הוּא נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ : זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ :

לֵיל שִׁמּוּרִים קְרָאוֹ נוֹרָא עֲלִילָה * כִּי בוֹ שָׁבַר מוֹטוֹת עֶגְלָה * רָעוֹץ יִרְעוֹץ אוֹם מַרְקָה וְאוֹכְלָה * יוֹסֵף שֵׁנִית בּוֹ לְהִגָּאֵלָה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל : (נ״א) מלך צור ישראל וגואלו

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ • וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ

אוזכרה

קונדיגט די נאהכטן אונ' די פֿערן די שטערק זיינר הערליכקייט דז דא וואר אין אער האבן זיאאן גטריבן פֿון גיזאג אונ' לובונג וואדן זי זינגן אונ' פֿרייאטן זיך (בגילה) איט לוסט אונ' איט גיזאנג אונ' איט גרושר פֿרייד אונ' שפֿראכן אל גלייך (אי כא״כה) גאט וואר איז דיר גלייך אונטר דען שטערק, וואר איז דיר גלייך ביטינט איט היילקייט דער דא איז פֿארכלון איט לוב דר דא וואונדר טוט : ליל דיא נאכט פון פסח דט דא איז איין נאכט פון ביוואורונג אי איין ציכן אויף לעתיד לבא אז דר אל איברשט גאט ווערט קואן ווערט ער גידענקן זיין אל נאהנטט פֿאלק ער איז אונזר שטארקר פֿעלזן איר וועלין זיך לוסטיגן אונ' פֿרייאן דורך איס דיזר איז דר שטרק אונזרש היילן עפֿינטן זי איר אונט אונ' שפֿראכן גאט ווערט קיניגן אין דר איביקייט : ליל איין נכט דר בוואורונג האט איס גיהייסן דער דא פֿארכלאיך פֿון ווערק איז דען אן. דער זעלביג נכט האט ער לו ברעכן דען יאך אלרים די דא איז לו איין קאלב גגליך ער ווערט לו ברעכן די פֿאלק דו דא לו אאלט אונ' אויף עסט ער ווערט דז אנדרי אאל אערן אן דר זעלביגי נכט ישראל אויז גלייזט לו ווערן (ברוך) גילובט בישטו גאט דער דא האט ישראל ארלייזט : ליל ער הט לאזן הערן דען גליבט פֿאלק דז די נכט איז איין נכט דר בוואורונג דו ער האט בשיראט אויז האנט דר אלרים די זעלביגי היל ווערט אויך

פסח וועד לשפוט מרשיעים * ולהעלות לציון מושיעים * בח"פ :
פסח זמר בנוף נתן * לגאול בני איתן * בח"פ :
פסח חרב חרה על זרים * ביד צח ואדום * בח"פ :
פסח טביחת נני כוש * והוציא עמו ברכוש * בח"פ :
פסח ירידות קן שרודה * כנס אום נרודה * בח"פ :
פסח כרת לשמו מסים * והוציא עמו בנסים * בח"פ :
פסח לוחצנו ילחץ * וירפאנו ממחץ * בח"פ :
פסח מלא המון הריקה * והסיע גפן שורקה * בח"פ :
פסח נגידות צר ישפיל * וגיל עמו יכפיל * בח"פ :
פסח סגר זדים לדבר * וירפא עמו משבר * בח"פ :
פסח עבור כל גוי שמור * ונקם עמו כאמור * בח"פ :
פסח פחד בתי מצרים * ובן בעינוי נצורים * בח"פ :
פסח צפירת צר לעלוקה * כנס אום חקוקה * בח"פ :
פסח קשר לצר לאברה * וגאל ידידים מעבודה * בח"פ :

פסח

קומר אונ' רוט אין דר צייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח וואר די שלכטונג פון די קינדר מצרים אונ' זיין פאלק ישראל צוג ער אויז מיט גרוש גוט אין דר צייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח זאלטו אין די צייכה שטט ירושלים דיא כום גיראובט איז פר זאמלן דאז פאלק ישראל דט דא פר וואגלט איז אין גלות אין דר צייט פון דש פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח האט ער פר שניטן די מצרים די דא טעטן אויף ישראל ליכז אונ' זיין פאלק צוג ער אויז מיט לייבן אין דר צייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח ווערט ער בילאייגן אונזרי בילאייגר אונ' ווערטן אונז הייצן פון וואונדן אין דר צייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח הט ער אר פילט די צערי ישראל איט פיל אונ' האט אפן הרויט ציהן אויז מצרים די ישראל די דא זיין גיגליכן צו איינר וויין רעב אין דר צייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח די הערשאפט דז ניידיגר זאל ער נידרן אונ' די פרייד זיינש פאלקש ווערט ער צווייפעלטיגן אין דר צייט פון דען פייאר טאג פסח (פסח) אם פסח הט ער איבר ענטפרט די אזט וועליג מצרים צום אמרט אונ' זיין פאלק ישראל הייצלט ער פון בריכנוס אין דר צייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) דער פסח איז באמרט וועגן זיינש פאלקש אין דר צייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח הט ער גיאנגשטיגט די הייזר מצרים אונ' בראכט אן דען זין פון ישראל די זא זיין גיהיט אין דר צייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח ווערט זיין די קרון דיש ניידיגר דר גרובן פון גיהנם אונ' צו פר זאמלן דש פאלק דש דא איז גיגראבן אויף די הענד פון הקב"ה אין דר צייט פון דש פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח האט ער גקניפט דען ניידיגר דש ער ווערט פר לארן אונ' ארלויזט דיא גליבטי פון [illegible]טט אין דר צייט פון דעם פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח דיא האפרטיגן אונ' די אויזוויילגן האטטו צו פירט אונ' [illegible]ין גיזעצין ישראל השטו [illegible] אין דר צייט פון דעם פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח הט ער אין אייגן ליבט [illegible]ין פון די מצרים איין קלאג גיאמכט אין זיינם אויזגין אין דר איטר נאכט אין דער צייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) דר פסח איז אן ברייט אונ' אן גטריבן צו איינם לייבן צו וויזן אונז וואונדר צעתיד צבא אין דער צייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח האט אן פרייוונג גיגעבן דען נאאן דער דא רואט אין היאל זיין שטערק האבן אמר

על־ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם ׃ ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ׃ וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך ׃ למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ ׃

ויאמר יהוה אל־משה לאמר ׃ דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת ׃ והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם ולא־תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם ׃ למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם ׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם ׃

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם ׃ המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף ׃ את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם ׃ משה ובני ישראל לך ענו שירה ׃

פסח אכלו פחוזים * ונפלאות חוזים * בליל חג פסח ׃
פסח בנו לשמור לדורות * פנה לנו להורות * בח״פ ׃
פסח גזר ענוי אמונים * ארבע מאות נמנים * בח״פ ׃
פסח רת שבועים ימלא * ויום נקם יגלה * בח״פ ׃
פסח הרג בכוריהם * ובן בכורו רחם * בח״פ ׃

זיין פֿאלק ישראל ׃ **פסח** זי אסין דז קרבן פסח איילינדיג אונ' ווטשן אויך אוולדר דר בייא דז וואר אין לייט פון דען פסח איז אונטר אונז איין גיבאט לו האלטן אונ' לו אונזר נאך קומליכן אויך גאט קער דיך דאך לו אונז אום לו לערנן אונז דייני גיבאט דש ווערט גשעהן לעתיד לבא ווען די גאולה ווערט קומן אין דר לייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח הט הקב"ה געבאטן די גזירה דז די גלוביגי ישראל זאלן גיפייניגט ווערן פֿיר הונדרט יאר די זאלן גילייזט ווערן ביז אן דר לייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח זאל גאט ארפילן דז רעכט פון די זיבנליג ווארכן וואש דניאל גיזאגט האט אונ' זאל אנטפלעקן דען טאג פון דר היילן דר גאולה די דא ווערט זיין אין די לייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח האט ער דר טלאגן די ערשטי גיבארני פון חם אונ' ישראל דר דא הייסט זיין ערשט גיבארנר זון האט ער ארבראט אין דר לייט פון פסח פייאר טאג (פסח) דר פסח איז ווארן גיזעלט אום לו ריכטן היינטן נאך די אוטוויליגי פעלקר אונ' אויך לו ברענגן הערפרט קען ליון אין דר לייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח איז ווארן גיגעבן איין גיזאנג אין אליים דש וואר הלל הגדול דא דיא קינדר פון אברהם זיין ווארן ארליזט אין דער לייט פון דען פסח פייאר טאג (פסח) אם פסח ווערט איין טארך שווערד זיין איבר די אוטוויליגן אין דר הנט פון הקב"ה דר דא הייסט קלאר

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ ׃ והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חוֹשֶׁךְ וְחוֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

לֵיל שִׁמֻּרִים אוֹתוֹ אֵל חָצָה * בַּחֲצוֹת לַיְלָה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם כִּי יָצָא גִּבּוֹר עַל אוֹיְבָיו יַחֲצֵנוּ כְּחָצָה * דּוֹד מַעֲרִיב עֶרֶב וּנְזַמְּרֶנּוּ בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה *

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ * הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים ׃

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ ׃ וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם עֶד כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים ׃

לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא זֶה הַלַּיְלָה * וְעִתְּרוֹ אֵל בְּאוֹמֶר בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה * זֶה אֲשֶׁר הוּא לוֹ יוֹם וְלוֹ לַיְלָה חוֹק אַהֲבָתוֹ יִזְכּוֹר לִנְינֵי חָלַק לַיְלָה ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ * אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד ׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ׃
וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ ׃ וּכְתַבְתָּם עַל מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ ׃

וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם ׃ וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם ׃ וְחָרָה אַף יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן לָכֶם ׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת

ליל די נאכט פון פסח איז איין נאכט פון בוואָרונג פון גאט גאט הט זיא גיטיילט דא ער איז אויז גאנגן מיט אלריש אין מיטן דר נאכט דר שטארקר גאט דז די נאכט טייל איבר די פיינט צו דר שלאגן די אלזו אז ער האט גטיילט ווערגן אלריש דר פריינד הקב״ה אלש פינשטר דען אובנט אונ׳ איר וועלן אים לובן מיט איין בגערליכן ווילן ברוך גלובט בישטו גאט דר דא אלש פינשטר די אובנטן : ליל די דאזיגי נאכט איז איין נאכט פון בוואָרונג גאט הט אים אן גבוייט מיט דר שפראך דז ער זאלט יושט אין מיטן דר נאכט דען ער איז דר זעלביג דז דר טאג אונ׳ דר נאכט איין איז אוו אייט ער אויך דען אויגן בליק פון מיטן דר נאכט די גיזעצן פון זיינר ליבשאפט זאל ער גדענקן צו דיא קינדר אבי הם דער דיך הט צו טיילט מיט זיינס פאלק בייא דר נאכט אונ דיא אלכים נאך צו יאגן ברוך גלובט בישטו גאט דר דא הט ליב

נאך דעם אז אן הט דש אלוה וואטר גישעפפט זאל אן ווארטן ביז נאכט אונ' זאל תכף דז חאן בודק זיין אונ' טאר קיין אנדרי זאכן אן היבן צו טאן ביז אן האט ערשט דז חאן בודק גיוועזן אונ' דש חאן וואש ער הט בדיעה די וועלביגה נכט צו עסן דרי אווא אן פוז זאכג ביוואהרן אויף אזו איין אורט דז עז דר בעל הבית ניט פינדן אל אין דר בדיקה אונ' אי אן אן היבט בודק צו זיין זאל אן די ברכה זאגן וויא אין בענטשן שטיט אונ' ווען פיל לייט וועלן צו גלייך בודק זיין זאלן זיי זיך בייא אנאנדר שטעלן אונ' איינר אכט די ברכה פר אלי אונ' אינט זאל וועלביי איין וואקט ליכט וויל ער דז וועלביגה קען ווכדר ואורג איבר אל היין שטעלן אונ' דר איט זוכן אין אלי לעכר אונ' שפאלטן אונ' אן טאר קיין (דברים בטלים) רידן ביז די בדיקה אויז איז אבר זעלכי זאכן די צו דר בדיקה גיהערן אאג אן וואול רידן איין טייל הבן איין אנהג דש זי איט פלייס חאן היין ליגן דש אן עז פינדן זאל אבר אין (שלחן ערוך) שטיט דז עז ניט ניטיג איז דען ווען אן טונקיש גפינדר איז אן דאך יוצא אונ' נאך דר בדיקה אז אן זאגט (כל חמירא) זאל אן זיך אכוון זיין אבטל צו זיין אל דז חאן וואש נאך אין זיין רשות גיבליבן איז דש ער ניט גיפונדן האט אונ' זאל עש פלטן אין זיין אחשבה אז ווען עז נאר ערד ווער אונ' דרום דורך ווען טון דר נאך זעלט חאן גפונדן ווערן דען ווערט עז פר קיין חאן גרעכנט אונ' נאך דר בדיקה זאל אן זאגן כל חמירא אונ' דש חאן וואש ער הט גיפונדן אוו אן וואול באוורן ביז אויף דען אנדרן טאג דז אן עז פר ברענט (ערב פסח) דש אארגנש זאגט אן קיין אזאור לתודה נאך לאכלה אונ' אן איילט זיך איש עסן דש אן זאל אויף הערן צו עסן אי די פינפטה שעה אויף דען טאג בגינט א כ'אן פר ברענט דש חאן פר דיא זעקשטי שעה אונ' אן אוו דש פליאיט פר ברענן אוו דש חאן דריכן איז דז אן גפונדן האט אונ' נאך דעם פר ברענן זאל אן זאגן כל חמירא ויא אין בענטשן שטיט ווען פסח אן זונטאג גיפאלט אוו אן דש אלוה וואטר היזן אן דונרשטאג אונ' אין די זעלביגה נאכט בדקנת אן דש חאן אונ' אן פר ברענט עז אן פרייטאג פר די זעקשטי שעה וויא אלייאר אונ' אן זאגט אן פרייטאג נאך ניט כל חמירא אונ' וואש אן עסן זאל אן שבת דש אוז אן וואול באוורן אונ' אן שבת צו אארגנש איילט אן זיך איט אוכן דש איט אן זאל הבן אויף גיגעסן פר דיא פירדי שעה אויף דען טאג אונ' וואש איבר בלייבט זאל אן אוועק געבן דער נאך זאל ער אבטל זיין הערלן וואש נאך ווכדר זיין איטן אין זיין רשות גבליבן איז אונ' זאל עש אכטן אז ווען עש ערד ווער אונ' זאל אויך זאגן כל חמירי

דיני ערב תבשילין

ווען דער ערשטר טאג פסח גיפאלט אן דונרשטאג אוו אן עירוב תבשילין אאכן אן ערב יום טוב אונ' ווען אן הט פרגעסן עירוב תבשילין צו אכן טאר אן ניקש אן גירייטן אן פרייטאג דען אנדרן טג יום טוב אויף שבת דען אן דארף ניקש אן גרייטן פון יום טוב אויף שבת זייטן ווען אן הט עירוב תבשילין גאכט דז איז אן זאל נעאן איין גנצי אלה איט איין שטיק פלייש אדר איין גבראטן אייא אונ' ליגט עז אויף די אלה אונ' דר דעם עירוב אכט זאל איש גיבן אן איין אנדרן אין די האכט דר ניט אן זיינטיש עסט אונ' זאל איש זאגן דז ער זאל איט דעם עירוב אכה זיין אן אלי די איבריגה ישראלים די אין די שטאט אוכן אונ' האבן פר געסן עירוב תבשילין צו אאכן אונ' דען זאל אן זאגן די ברכה אונ' (בדין יהא) וויא אין בענטשן שטיט אונ' אן אוז דעם עירוב וואול באוורן דען ווען פר שבת אוז דר פון פר צערן אודר אבולה ווערט דז די אענטשן ניט דר פון עסין קענן דען טאר אן ניקש אן גרייטן פון יום טוב אויף שבת אונ' דר אנהג איז דז אן אן שבת צו אארגנש וולים אכט איבר דיא אלה פון עירוב אונ' איין אידרר בעל הבית איז אחויב זיך זעלבשטן אין זיין הויז איין עירוב תבשילין צו אאכן אונ' זאל זיך ניט פר לאזן אויף זיין חבר אונ' ווען אל דיא לייט אין די שטאט הבן פר געסן איין עירוב צו אכן אודר דר עירוב ווער פר לארן אודר אכולה גיוואהרן פר שבת איז דר דין אזו ווען ער זיך הט דר אאכט אן ערשטן טאג יום טוב זאל ער אאכן איין עירוב אונ' אי ער די ברכה זאגט זאל ער איין תנאי אויז כעאנער זאל זאגן ווען אנדרשט היינט יום טוב איז דען איז אארגן חול האוועד דען אאג איך וואול ברייטן אויף שבת ווכדר עירוב דען זאל דר עירוב פר ניקש גירעכנט ווערן אונ ווען אבר אארגן דר רעכטר יום טוב איז דען איז היינט קיין יום טוב נייארט ערב יום טוב דען זאל איר דר עירוב קענן אתיר זיין צו אעגן טאן איין בידערפנים פון יום טוב אויף שבת אונ' דען זאל ער זאגן (בדין יהא שרא) וויא אן אל לייט איבר דען עירוב זאגט אבר ווען ער זיך ערשט דר אאנט אן אנדרן טג יום טוב דען איז ווייטר קיין היתר אונ' טאר דען ניקש ברייטן פון יום טוב אויף שבת :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב :

בְּדֵין יְהֵא שָׁרֵא לָנָא לַאֲפוּיֵי וּלְבַשּׁוּלֵי וּלְאַטְמוּנֵי וּלְאַדְלוּקֵי שְׁרָגָא וּלְתַקָּנָא וּלְמֶעֱבַד כָּל צָרְכָּנָא מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבַּתָּא לָנָא וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת :

אל תחיש מבשר טוב כי אתה מגדל עוז וטוב גאולים יודוך בלב טוב הודו ליי כי טוב ׃
נגיל דגול גאול נא המוני פי אין קדוש כיי דגולים יודוך יי מי ימלל גבורות יי ׃ נגיל
הדא באהבתו בחר בנו בני בכורי קראנו הוד והדר הנחילנו כי לעולם חסדו עמנו ׳ נגיל
ונשיש בזאת התורה כי היא לנו עוז ואורה ׃

אשריכם ישראל ׳ אשריכם ישראל ׳ אשריכם ישראל ׳ אשר בחר בכם אל
והנחילכם התורה ממדבר מתנה ׃

התקבצו מלאכים זה אל זה לקבל זה ואמר זה לזה ׳ מי הוא זה ואי זה הוא מאחז פני
כסא פרשו עליו עננו ׃ מי עלה למרום מי עלה למרום מי עלה למרום
והוריד עוז מבטחה ׃ התקבצו משה עלה למרום נתנאל שמעיה אבי סוכו אבי זנוח
חבר יקותיאל טוביה ירד אביגדור עלה למרום והוריד עוז מבטחה ׃

אגיל ואשמח בשמחת תורה ׃ בא יבא צמח בשמחת תורה ׃
תורה היא עץ חיים ׳ לכלם חיים כי עמך מקור חיים אברהם
שמח בשמחת תורה ׃ בא יבא צמח בשמחת תורה ׃ תורה יצחק
יעקב משה אהרן יהושע שמואל דוד שלמה אליהו שמח בשמחת
תורה בא יבא צמח בשמחת תורה תורה היא עץ חיים ׃ לכלם חיים
כי עמך מקור חיים ׃

איך לעב אין איך פר קינדן דייני וואונדר אום וויל דיין גינאד אונ׳ אום וויל דיין ווארהייט (נגיל) (גואל) דו ערלייזר
אין אונס (אליהו הנביא) דען גוטן בוטשאפט זאגר דען דאס בישט איין שטערקר טורן אונ׳ איין גוטר דיא אויש גלייזטי
ווערן דיר דאנקן איט אונ׳ גיאוטם הערלן דנקט גאט ער איז גוט (נגיל) (דגול) דער גיבנדייטר גאט דר לייזכון אייני גיאיין
דען עס איז קיין היילגר פר השם דען אלז גאט זא ווערדן דיא גיבנדייטי (ישראל) דיר גאט דאנקן ווער קאן די שטערק
גאטס אויש שפרעכן (נגיל) (הדא) הוט ער דען כיט אנגזעט פראילט אום וויל זיין ליבשאפט ער הט אונז גיהייסן איין
ערשט גיבארנר זון ער הוט אונז אבן ערבן די צירדט אונ׳ שונהייט פון דר תורה זיין גנאד איז דאך איביג ביי אונז
(נגיל) ׃ **אשריכם** וואול אייך ישראל וואל אייך ישראל דז גאט האט אייך אויז דרוועלט
האט אונ׳ האט אייך אהן ערבן דיא תורה דיא דא איז גיגעבן אין דער מדבר (התקבצו) דיא מלאכים וואלין זיך פר
זאמלן איינר צום אנדרן איינר קיגן דעם אנדרן אונ׳ איינר שפראך צום אנדרן ווער איז דר זיך אן בגרייפט אן כסא
הכבוד ער שפרייט אויף איס זייני וואלקן ווער איז אויף גנגן קעגן הימל ווער איז אויף גנגן קעגן הימל ווער איז אויף
גנגן קעגן הימל אונ׳ הוט הירא בגינדרט די תורה די דא איז איין שטערקי פר זיכרונג (התקבצו) משה איז אויף גנגן
קעגן הימל משה איז אויף גנגן קעגן הימל אונ׳ הט הירא בגינדרט די תורה די דא איז איין שטערקי פר זיכרונג (התקבצו)
אגיל איך וויל איך לושטיגן אונ׳ פרייאן אם שמחת תורה די שפרונג פון אטיח ווערט קומן אם שמחת תורה די
תורה איז איין בוים דאס איביגן לעבן צו אלים גיבט זי לעבן דען בייא דיר איז דר אורשפרונג פון לעבן אברהם
פרייאט זיך אם שמחת תורה יצחק פרייאט זיך אם שמחת תורה יעקב פרייאט זיך אם שמחת תורה משה רבינו
פרייאט זיך אם שמחת תורה אהרן הכהן פרייאט זיך אם שמחת תורה יהושע פרייאט זיך אם שמחת תורה
שמואל הנביא פרייאט זיך אם שמחת תורה דוד פרייאט זיך אם שמחת תורה שלמה המלך פרייאט זיך אם שמחת
תורה אליהו הנביא פרייאט זיך אם שמחת תורה די תורה איז איין בוים דאס איביגן לעבן צו אלים גיבט זי לעבן דען
בייא דיר איז דער אורשפרונג פון לעבן

חֲרָדָה לָבְשׁוּ כָּל בְּנֵי עֵשָׂו. כִּי מִשֵּׂעִיר יְיָ זָרַח טָפְחוּ כֻּלָּם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל. כִּי מִפָּארָן יְיָ הוֹפִיעַ. יְמִין
יְיָ טֶפַח בַּלּוּחוֹת. וִימִין מֹשֶׁה טְפָחִים בַּלּוּחוֹת. כִּי אוֹרֶךְ הַלּוּחוֹת שִׁשָּׁה. טְפָחִים וּטְפָחַיִם מְפוֹרָשִׁים
בֵּין יַד לְיַד לָךְ מֹשֶׁה וּשְׂמַח בִּגְדוּלָּתֶךָ. כִּי אֵין כָּמוֹךָ בְּכָל הַנְּבִיאִים מִי עָלָה שָׁמַיִם לְתוֹךְ הֶעָנָן
וּמִי רָאָה תְּמוּנַת אֱלֹהֵינוּ. נְשִׂיא נְשִׂיאִים הָיָה מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אָב לַחֲכָמִים וְרֹאשׁ לַנְּבִיאִים. בִּסְנֵגוֹרְיָם
בִּתְפִלָּתוֹ וְעַל יַד שְׁלוּחוֹ חֲרוֹן אַף הֵשִׁיב. עָנָה יְיָ וְאָמַר לְעַמּוֹ אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתִיךָ מִבֵּית עֲבָדִים. פָּתְחוּ כֻּלָּם פִּיהֶם וְאָמְרוּ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. צָעַק מֹשֶׁה
צְעָקָה גְּדוֹלָה וּמָרָה בְּשָׁעָה שֶׁאָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֲלֵה וּמֻת בָּהָר. קָרַע בְּגָדָיו וְהֵרִים קוֹלוֹ
יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן שְׁמוֹר נָא צֹאנִי. רָאָה מֹשֶׁה מֵרֹאשׁ הַפִּסְגָּה נַחֲלַת שְׁבָטִים עוֹמְדִים לְפָנָיו שָׁם מֵת
מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ מוּל בֵּית פְּעוֹר. אָסְפוּ אֱלֹהֵינוּ תְּפִלַּת מֹשֶׁה. קָרַע רְקִיעַ. וְעָנָה צוּר לְעַמּוֹ בְּעֵת צָרוֹתָם.
תְּפִלָּתוֹ לְעוֹלָם לֹא שָׁבָה רֵיקָם. כִּי רוֹעֶה נֶאֱמָן מֹשֶׁה רַבֵּינוּ מֹשֶׁה. מֵת מִי לֹא יָמוּת. עַל פִּי
יְיָ מֵת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ:

שִׂישׂוּ וְגִילוּ בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כִּי טוֹב סַחְרָהּ מִכָּל סְחוֹרָה מִפָּז וּמִפְּנִינִים
יְקָרָה: נָגִיל וְנָשִׂישׂ בְּזֹאת הַתּוֹרָה כִּי הִיא לָנוּ עֹז וְאוֹרָה. אֲהַלְלָה אֱלֹהַי וְאֶשְׂמְחָה בוֹ
וְאָשִׂימָה תִקְוָתִי בּוֹ. אֲהוֹדֶנּוּ בְּסוֹד עַם קְרוֹבוֹ אֱלֹהֵי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ: נָגִיל. בְּכָל לֵב אֲרַנֵּן
צִדְקוֹתֶיךָ. וַאֲסַפְּרָה תְּהִלָּתֶךָ. בְּעוֹדִי אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ. עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ: נָגִיל

הבן זיך גיבלאזן אין די הויכי היאך (חרדה) איין דר שרעקניש הט ביקליידט אלי קינדר פון (עשו) דען פון (שעיר) הט
גאט גשינן (טפחו) זי הבן די הענד לו אננדר גישלאגן אלי קינדר פון (ישמעאל) דען פון (פארן) הוט גאט דר ליכטן
די רעכטי הנט פון גאט הוט אן גיגריפן איין פויסט ברייט אן די (לוחות) אונ׳ די רעכטי הנט פון משה לווייא פויסטין
ברייט אן די לוחות דען די לענג פון דיא לוחות וואר זעקס (טפחים) פויסטן אונ׳ לווייא (טפחים) וואר לידיג לווישן
איין הנט אונ׳ דיא אנדרי גיא משה אונ׳ פרייא דיך איט דיין (גדולה) דען דיינס גלייכן איז ניט אונטר אלי (נביאים)
ווער איז מרויף גנגן אין היאל אין דען וואלקן אונ׳ ווער האט גיזעהן די גישטאלט פון אונזר גאט איין הער איבר דיא
הערן וואר (משה רבינו) איין פאטר פון דיא קלוגי אונ׳ איין הויבט איבר די (נביאים) ער האט זיך פר שלאגן דורך
זיין גיבעט אונ׳ דורך זיין שליח הוט ער דען גרים לארן אבן ווידר קערן גאט הוט גירופן אונ׳ הוט גיזאגט לו זיין פאלק
איך בין גאט דיין גאט דר דיך האט אויש גילוגן אויש דש לנד (מצרים) אונ׳ הב דיך אויש גילוזט אויש דעם הויז אויש
מיר זייט גוועזן קנעכט זי אלי עפנטן מיר אונד אונ׳ זאגטן גאט ווערט קיניגן אימר אונ׳ איביג משה האט גישריאן איין
גרוש ביטר געשריי אין די לייט אז (הקב״ה) האט לו אים גיזאגט גיא מרויף אונ׳ שטערב אויף דעם בערג ער האט זיין
קליידר לו ריסן אונ׳ האט זיין שטים אויף גיהובן (יהושע בן נון) היט דאך איין שאף משה האט גיזעהן פון די שפיץ
דר היך די ערב דר גשלעכט שטונדן פר אים דארט איז גישטארבן משה דר קנעכט פון גאט קיגן איבר (בית פעור)
האט אים אונזר גאט איין גטאן דש גיבעט פון משה האט דען היאל דורך גריסן אונ׳ דער בשעפר האט גיענטפרט
לו זיין פאלק אין לייט מירט ליידט זיין (תפלה) איז קיין אמאל לער ווידר גיקערט דען איין וואר האפטיגר הירט וואר
(מ״ר) משה איז גישטארבן ווער ווערט ניט שטערבן דורך גאטש ווארט איז גישטארבן (מ״ר) (שישו) פרייאט איך
אונ׳ זייט לושטיג אם (שמחת תורה) אונ׳ געבט עהרי לו דער תורה דען מיר קויפן שאפט איז בעשר אלז אלי קויפן
שאפט זי איז ווערדיגר ווערגים גאלד (נגיל) איר וועלן זיך לושטיג אכן אונ׳ פרייאן איט דיזר תורה דען זיא איז פר
אונש איין שטערקן אונ׳ איין ליכט (אהללה) איך וויל איין גאט פרייזן אונ׳ וויל איך דורך אים מר פרייאן אונ׳ וויל איין
הופנונג טאן אן אים איך וויל אים לובן אין דען הייאליכן ראט זיינס נעהנשטן פאלק גאט איז איין שטרקר פעלזן אן
אים טוא איך איך בטילן (נגיל) (בכל) איט גנלן הערלן וויל איך זינגן דיין גרעכטקייט אונ׳ וויל פר לילן דיין לוב די ווייל

איך

מיט דיר דענער איז גיוועזען שיינמאן צו איר אונטר חכמים זאגן דא מן האט אבילות גטריבן איבר משה דא האט מן פר געסן דריי טויזנט הלכות אזו וואר משה זאגן צו יהושע חזר אום די הלכות זי ווערן זיין פר געסן דא זאגט יהושע איך הב ביים דיר ערנשטליך גלערנט טאג אונ' נאכט איך בידארף זיא ניט אום צו חזרן אונ' דרום וייל ער איז גוויזן איין גוואתן דט ער האט גזאגט ער בידארף ניט צו חזרן דא הט ער פר געסן די זעלביגי הלכות דא קאמן די ישראל צו יהושע אונ' זאגטן לערן אונז די הלכות אדר איר ווערן דיך פר ניטשט הלטן דרויף זגט דער פסוק אלהים (משה עבדי מת) דיא תורה איז גיהייסן (תורת משה) אונ' ניט תורת יהושע דרום זאגט גאט יהושע טוט איין אונ' מאך דט פאלק גין אין דר מלחמה דא ווערן זי דיינר פר געסן אונ' גימאך לאז פון היינן לערנן איר ווער אין גוותן איז דא טוט זיך אב פון אים די חכמה אונ' תורה אז עז איז גישטעהן צו יהושע ער זאגט גאט צו יהושע איבר פר דען ירדן דו מיט אלי דעם פאלק ישראל דען איך וויל דיר געבן די גנצי לנד ארץ ישראל אונ' אויך מפני חולה לארץ וואו דוא ווערשט נייארט הין גין (מהמדבר והלבנון הזה) איך וויל דיר געבן פון דען וואלד דז (בית המקדש) אונ' ביז דז גרוסי ים ביז קעגן באך פרת ביז וואו דיא זון אונטר גיט (לא יתיצבו איש לפניך וגו') עז ווערט קיינר קענן בשטין פר דיר אייל דוא ווערשט ליבן אז איך בין גיוועזן מיט משה אזו וויל איך אויך זיין מיט דיר צו העלפן איך וויל ניט פר לאזן דיך (רק חזק ואמץ) נייארט זייא שטרק אין דר תורה אלז דיך משה הט גילערנט דער וואורטן ווערשטו האבן מזל אונ' ברכה אונ' הצלחה אין אלי דייני וועגן נייארט לערן טאג אונ' נכט עס זאל ניט ווערן גיטון פון דיינם מויל די תורה (הלא צויתיך) פר וואר איך הב גבאטן דיר דוא זאלשט גין אין דר מלחמה

נייארט הב דרך ארץ אונ' לערן די תורה אויף עס שטייט הייסט ביי אנכדר תורה אונ' דרך ארץ אונ' דא פר בייט דיך ווייטר ניקש פר די מואות דען גאט איז ביי דיר וואו דוא דיך ווערשט קערן אונ' ווענדן (ויצו יהושע את שוטרי העם) ער וואר גיביטן יהושע צו דען ביטלן זי זאלטן איבר פארן צו וויסן דעם פאלק ישראל דען שאר אונ' זאלטן זאגן צו דען פאלק זיא זאלטן זיך אן ברייטן שפייז אונ' צערונג נאך דריי טג ווערן זי איבר פארן דען ירדן צו איינכעמן דז לנד ארץ ישראל (ולראובני ולגדי) אונ' יהושע וואר זאגן צו שבט מנשה די הבן ניט גיוואלט האבן איין חלק אן ארץ ישראל דען זי הבן איר חלק גינומן פון דעם ירדן אין חוצה לארץ גאר פיל לנדר זיא זגטן צו משה לאזן איר אלהי בלייבן אין חוצה לארץ אונ' איר וועלן אויך העלפן ישראל מלחמה הלטן אין ארץ ישראל דז זי ווערדן קענן איינכעמן דאז לנד דרום וואר יהושע שילונדרט זאגן צו זיא גידענקט דראן דז איר הט צו גיזאגט איר וועלט העלפן מלחמה צו הבן איבר דעם ירדן דארום קומט אילונדרט מיט אונז צו העלפן שלאגן די אומות אונ' אייערי קינדר אונ' ווייבר זאלן בלייבן אלהיא אין חוצה לארץ אין אייערי שטעטן די איך האבט גינומן פון אייער חלק ביז דט איר ווערן האבן איינגינומן די גנצי לנד ארץ ישראל דא נכט וואורטן זיא דער ראובן אונ' גד אונ' האלב שבט מנשה אלז וואז דוא ווערשט גביטן דש וועלן איר הלטן אונ' גין וואו דא ווערשט שיקן אונז איר הבן גיפאלגט צו משה נייארט הלט די מצות אונ' גאט דא ווערט גאט ביים דיר זיין אזו ער איז גיוועזן מיט משה (כל איש אשר ימרה את פיך) איטליכר מענש דר דיר ניט ווערט צו הערן דער זאל ווערדן גיטיט נייארט זייד שטארק אין די מצות פון הקדוש ברוך הוא צו לערנן תורה :

אונ' מן זאגט די ברכות אויף דער הפטרה די ווערשטו אינדן בדף י"ט ע"ב דער נאך זאגט מן אשרי אונ' מן שטעלט אלי דרייא (ספרי תורה) אויף דען שלחן אונ' דער חזן אונ' קהל זאגט (אשר בגלל אבות)

אשר בגלל אבות בנים גדל ובעבורם תורה הנחיל בגלגלי רוח יי נגלה במלאכי צבאות אלפי שנאן גבור על גאים אלהי אדיר קרא משה לקבל לוחות דברי אל חי שמעה הארץ ועמודיה יתפלצון הטה שמים וירד וירכב על כרוב וידא על כנפי רוח ויצאו דברים מתוך האש ויתחקקו על לוחות האבן זמירות אמרו כל בני אלהים שופר תקעו בשמי מרום

אשר דז פון וועגן די עלטרן האט ער די קינדר דר הובן אונ' פון אירנט וועגן הט גאט די תורה גי געבן אין דיא הייליגי (גלגלים) איז גאט ווארן אנטפלעקט אונטר טויזנט הייער שארן פון מלאכים דער שטארקר איבר די הוכי דער שטארקר גאט האט גירופן צו משה צו אנטפאנגן די לוחות די ריד פון דען לעבנדיגן גאט האט די ערד גיהערט אונ' אירי זיילר (יתפלצון) ציטרטן ער הט גינייגט די הימל אונ' איז אראב גנידרט אונ' רייטט אויף דען (כרוב וידא) אונ' ער שוועבט אויף די פליגל פון דען מלאך דער דא הייסט (רוח) אונ' זי גינגן אויס די ריד אויס מיטן דש פייער (ויתחקקו) אונ' זי גראבטן זיך אויף די שטייני טאבלן גיזאנג הבן גיזאגט אלי ענגלן מיט שופר

ערב ויהי בקר יום הששי׃ פ ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את
יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ חציקי

וקורין המפטיר בספר תורה שלישי בפ׳ פנחס
ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו׃ והקרבתם
עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימים׃ מנחתם
ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם
כמשפט׃ ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה׃ אלה תעשו ליהוה
במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם
ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם׃ ויאמר
משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה׃ הפטרה לי״ת ביהושע בסימן א׳
ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה
אל יהושע בן נון משרת משה לאמר׃
משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה
אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן
להם לבני ישראל׃ כל מקום אשר תדרך כף
רגליכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה׃
מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר
פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא
השמש יהיה גבולכם׃ לא יתיצב איש לפניך
כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה
עמך לא ארפך ולא אעזבך׃ חזק ואמץ כי אתה
תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי
לאבותם לתת להם׃ רק חזק ואמץ מאד
לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה
עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל
בכל אשר תלך׃ לא ימוש ספר התורה הזה
מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר
לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את
דרכך ואז תשכיל׃ הלא צויתיך חזק ואמץ אל
תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר
תלך׃ ויצו יהושע את שטרי העם לאמר
עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו
לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים
את הירדן הזה לבא לרשת את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה׃ ולראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר׃
זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד
יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם
את הארץ הזאת׃ נשיכם טפכם ומקניכם ישבו
בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם
תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל
ועזרתם אותם׃ עד אשר יניח יהוה לאחיכם
ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם
וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה
בעבר הירדן מזרח השמש׃ ויענו את יהושע
לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר
תשלחנו נלך׃ ככל אשר שמענו אל משה כן
נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר
היה עם משה׃ כל איש אשר ימרה את פיך
ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת
רק חזק ואמץ׃

הפטרה שמחת תורה יהושע (בסימן א׳)
(ויהי) אחרי מות משה עבד יי׳) עז װער נאך דעם טויט
משה דר געטרייער קנעכט גאטש אין אז די זאכן דס
זאגט הקב״ה צו יהושע משה איין קנעכט דר איז
געשטארבן אבר זאלט ער זעלבן טיך זאלט איברשט אין
איט רידן איט

ימים ושנים: עמוד עמוד עמוד פלוני בר פלוני חתן בראשית והתחיל בקדומה קדם לכל בניינים: וקרא מבראשית עד ברא אלהים לעשות מעשיו שלמים המתוקנים והמה וגנים:

מוג' אן ווייט פר רעט (חתן בראשית) די פרשה פון (בראשית) ביז (ברא אלהים לעשות)

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך
על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני
המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא
אלהים את האור כי טוב: ויבדל אלהים בין
האור ובין החושך: ויקרא אלהים לאור יום
ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד
פ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את הרקיע
ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים
אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: פ
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל
מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: ויקרא
אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים תדשא הארץ
דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו
אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ
דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי
אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי
ערב ויהי בקר יום שלישי: פ ויאמר אלהים יהי
מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין
הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים:
והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על
הארץ ויהי כן: ויעש אלהים את שני המארת
הגדולים את המאור הגדול לממשלת היום
ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ: ולמשול ביום ובלילה

ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי
טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: ויאמר
אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף
על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים
את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה
הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל
עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך
אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את
המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי
בקר יום חמישי: פ ויאמר אלהים תוצא הארץ
נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ
למינה ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ
למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש
האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר
אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל
הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא
אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא
אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים
ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ
וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל
חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה
נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני
כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע
זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ
ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה
טוב מאד ויהי

והגיענו לשמוח בשמחת התורה המשמחת לב ועינים מאירה הנותנת חיים ועושר וכבוד
ותפארה המאשרת הולכיה בדרך הטובה והישרה המארכת ימים ומוספת גבורה לאוהביה
ולשומריה בצווי ואזהרה ולעוסקיה ולנוצריה באהבה ובמורא ובכן יהי רצון מלפני הגבורה
לתת חיים וחסד ונזר ועטרה רבי חיים בן ר׳ צבי הנבחר להשלים התורה לאמצו לברכו
ולגדלו בתלמוד תורה ולדורשו לחיים להדרו ולועדו בחבורה ולזכותו לחיותו לטכסו
בטכס אורה לישרו לכללו ללמדו לקחו סברה למלטו לנשאו לסעדו בסעד ברורה לעדנו
לפרנסו לצדקו בעם נברא לקרבו לרחמו ולשומרו מכל צוקה וצרה לתקפו לתומכו
לתוממו ברוח נשברה : עמוד עמוד עמוד ר׳ ירמיה בן כהר״ר חיים חתן התורה ותן
כבוד לאל גדול ונורא ובשכר זה תזכה מאל נורא לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה
ומקימי מצות בתוך עם יפה וברה ותזכה לשמוח בשמחת בית הבחירה ופניך כהאיר
בצדקה כאספקלריא המאירה כנבא ישעיהו מלא רוח עצה וגבורה שמחו את ירושלים
וגילו בה מהרה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה באבלה וצרה עמוד עמוד
רבי צבי בר׳ חיים חתן תורה מרשות כל הקהל הקדוש הזה והשלים התורה

אונ׳ אן זייאגט פֿר דען (חתן תורה אעוכי אזהי קדם) ביז אויז אונ׳ דס קהל זאגט חזק דר נסך זיגט אן דס אנדר
ספֿר אויף דען שלחן או נ׳ נעאט די ערשטי ספֿר אויף אונ דער חזן זאגט דען ארשות

מרשות אלהי האלהים ואדוני האדונים בשחק אין זולתו ואין בלעדו בתחתונים נותן ליעף
כח ועצמה מרבה לאין אונים מגיד מראשית מה בא באחרית שנים יועץ ואין מי יפר
לדורות המונים ומרשות קדומה לעולם אלפים שנים שבה מלכים נמלכים שרים וסגנים
ארוכה מארץ מדה ורחבה מניים ושאונים טהורה ומתוקה מדבש ושמנים כל חפצים לא
ישוו בה יקרה היא מפנינים אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד חונים מאשרת
ומגנת בעליה והוגיה בשנונים מישרת פעמי בה נשענים נוצרת באהב תומכיה למלטם
מאישונים ומרשות חכמים ידועים ונבונים אלופים בתורה מסבלים במצות מלאים
חקים כרמונים ומרשות בעלי ישיבה הגונים וזקנים ומרשות כל הקהל גדולים וקטנים
עמוד עמוד עמוד אהרן אריה בר יעקב חתן בראשית מתוך עדת אמונים וקרב עד הנה
בגיל ורננים ופה עמוד עמדי על מגדל עץ העשוי לנוי בבנינים וברך את יי המבורך
ממזרח למערב בפי כל בריונים ויתן לו ברכה תחלה וסוף כהורו נבונים · ויתן לו מעין
ברכותיו בתוך קהל אמונים שהגיעך ליום זה להתחיל התורה ולשמוח ביום חתונים :
ובכן יהי רצון מלפני שוכן מעונים ליסד בית המקדש מרום מראשונים לשכלל היכל
ואולם בפדכיד ואבנים שם לקבץ גליות אבות ובנים ותשמח בשמחת בית השואבה בערון
מגדנים ותזכה לראת בנים ובני בנים עוסקים בתורה ומקימי מצות וחקים נאמנים ותזכה
לראות שבעה רועים ושמונה נסיכים מזומנים ותשבע מטוב הצפון ותניח יתרך לבנים
ויהיה מושבך בין צדיקים הגונים ותרדוף צדקה ותמצא כבוד וחסד וחיים חנונים
ויעטרוך חיים ושלום ואורך ימים

וכליל על מזבחך: ברך יהוה חילו ופעל ידיו
תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון:
ס לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו
חפף עליו כל היום ובין כתפיו שכן: ס וליוסף
אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל
ומתהום רבצת תחת: וממגד תבואת שמש
וממגד גרש ירחים: ומראש הררי קדם וממגד
גבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני
סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו:
בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים
ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם
אלפי מנשה: ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך
ויששכר באהליך: עמים הר יקראו שם יזבחו
זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול:
ס ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן
וטרף זרוע אף קדקד: וירא ראשית לו כי שם
חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה
עשה ומשפטיו עם ישראל: ס ד ולדן
אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן: ס ולנפתלי
אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים
ודרום ירשה: ס ולאשר אמר ברוך מבנים
אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: ברזל
ונחשת מנעליך וכימיך דבאך: אין כאל ישרון
רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים: מענה
אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב
ויאמר השמד: וישכן ישראל בטח בדד עין

יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל:
אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן
עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה
על במותימו תדרך: ויעל משה מערבות
מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו
ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן
ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל
ארץ יהודה עד הים האחרון: ואת הנגב ואת
הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער: ויאמר
יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך
בעיניך ושמה לא תעבר: וימת שם משה עבד
יהוה בארץ מואב על פי יהוה: ויקבר אתו בגי
בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את
קברתו עד היום הזה: ומשה בן מאה ועשרים
שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה: ויבכו
בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום
ויתמו ימי בכי אבל משה: ויהושע בן נון מלא
רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו
אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את
משה: ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
ידעו יהוה פנים אל פנים: לכל האתת והמופתים
אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל היד החזקה
ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני
כל ישראל חזק

און מאן האט דען מנהג דש איינשטי פון קהל אויך צו רופן אונ׳ דען זענגן איט (כל הנערים) אונ׳ מאן זייאגט צו אזי
מיין קה״ינה פרשה ביז (ובגאותו שחקים) אונ׳ דער נאך זאגט דער חזן דען רשות

מרשות האל הגדול הגבור והנורא ומרשות מפז ומפנינים יקרה ומרשות סנהדרין הקדושה
והברורה ומרשות ראשי ישיבות ואלופי תורה ומרשות זקנים ונערים יושבי שורה
אפתח פי בשירה ובזמרה להודות להלל להדר בנהורא שהחיינו וקימנו ביראתו הטהורה

אמרינו לרצון לפני אדון כל שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה
יי ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך כהניך ילבשו צדק
וחסידיך ירננו בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה
ויאדיר : כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים

אן היבט אויז אז די ספרי תורה אונ׳אן טוט איין זיבט אין היכל אונ׳דר חזן זאגט אן גדלו אונ׳קהל זאגט נאך

גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדיו רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא :
רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו ואמר ביום ההוא הנה אלהינו
זה קוינו לו ויושיענו זה יי קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו והחזן מרקד ואומר אנא יי
הושיעה נא אנא יי הצליחה נא : אנא יי עננו ביום קראנו אלהי הרוחות הושיעה נא :
בוחן לבבות הצליחה נא גואל חזק עננו ביום קראנו

ווערט קיניגן אין דר איביקייט (יי׳) גאט ווערט זיינם פאלק שטערק געבן גאט ווערט זיינם פאלק בענטשן מיט פריד (ויהיו) אונ׳זאלן דאך זיין אונזר ווארט גפאלן פר דען הערן אז דר וועלט (שמע) הער נעם ישראל גאט דר דא איז אונזר גאט דר ווערט היכדן נאך זיין איין איינגר גאט (ויהי) אונ׳עש ווער דא דר אורן לוג זאגט משה מרלייגי דיך גאט אונ׳זאלן זיך פר שפרייטן דייני פיינד אונ׳זאלן זי פליהן פר דיר די דיך האסן (קומה) מרלייגי דיך גאט צו דייגר רום דוא אונ׳דר שריין דיינר שטערקייט (כהניך) דייני כהנים זאלן בקלייד זיין מיט גרעכטיקייט אונ׳דייני פרומן זאלן זינגן (בעבור) אום ווילן דוד דיין קנעכט זייא דאך ניט אב קערן דש ענגזיט דיינש גזאלבטן (כי) דען פון ציון ווערט אויז גין די נבואה גאטש אויז ירושלים (גדלו) זייט מכבדן גאט מיט איר אונ׳ זאלן איר זיין נאמן איט אנכדר מרהיכן (רוממו) מרהיכט גאט אונזר גאט אונ׳נייגט אייך צו דעם שטאל זייני פים ער איז הייליג (רוממו) מרהיכט גאט אונזרן גאט אונ׳נייגט אייך צום בערג זיינר הייליקייט דען גאט אונזר גאט איז הייליג (ואמר) אונ׳ער ווערט אן דען זעלביגן טאג זאגן נון דיזר איז אונזר גאט אויף דעם האבן מיר גהאפט דש ער אונש ווערט העלפן דיזר איז גאט אויף דעם האבן מיר גהאפט איר ווען זיך פרייאן אונ׳פריילין דורך זיינר הילף (אנא) איך ביט דיך גאט העלף מילונד (אנא) איך ביט דיך גאט אוך בגליקן מילונד (אנא) איך ביט דיך גאט ענטפר אונש אם טאג אונזרש רופן (אלהי) גאט דער דא וויס אלי גייאיט העלף מילונד (בוחן) דר דא פרובט אלי הערלר אוך בגליקן מילונד (גואל) שטרקר ארלייזר ענטפר אונז אם טאג אונזרש רופן אונ׳אן זינגט (על הכל) אונ׳לייאנט אין דען ערשט

ספר (וזאת הברכה)

וזאת הברכה אשר ברך משה איש
האלהים את בני ישראל לפני
מותו ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו
הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו
אשדת למו : אף חבב עמים כל קדשיו
בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך :
תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב
ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד
שבטי ישראל : יחי ראובן ואל ימת

ויהי מתיו מספר: ס וזאת ליהודה ויאמר
שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו
רב לו ועזר מצריו תהיה : פ וללוי אמר
תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו
במסה תריבהו על מי מריבה : האמר לאביו
ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת
בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו
יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל
ישימו קטורה באפך

שועתכם לכן לפני לא בא קניסה זו עליכם לכן נקצבה רשום ירשם
ויכתב בנפש משיבה שבטי ישרון קבץ ונחת תמימי תפרוני מררת
שחת מר צרחו כלם וצווחו כאחת שאין פריון בכלום חפץ ודבר
תוכחת השלים נפשו מיד למיתת נשיקה * בראותו כי אין הצלה
בתפלה וצעקה שמעו אחי ורעי עסקו ברת חשוקה ואל תהי זאת
לכם למכשול ולפוקה חיליו בכוהו שלשים ימים * זוכרים צדקת
מעשיו אשר עמם התמים חין קפץ כארי ודלג לפרותם מבין עצמים
והים בקע לפניהם וימליכו מלכם לעולמים : עזרת וכו׳ תא״ז אברך ס״ח

אונ׳ אן זאגט שאוכה עטרה גלייך ווש שאיני עלרת אונ׳ אן זאגט אשיב הרוח דר נאך זאגט אן גאן הגז דך ז״ו אונ׳ גאנץ
קדיש דר נאך זאגט דר חזן די (פסוקים אתה הראת) אונ׳ דז קהל ענפרט פסוק אויף פסוק

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו אין כמוך באלהים אדני ואין
כמעשיך לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו ואמרו הושיענו אלהי ישענו
וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך : יהי יי אלהינו עמנו
כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו מי כמוכה באלים יי מי כמכה נאדר בקודש
נורא תהלות עשה פלא יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו יהי שם יי מבורך מעתה
ועד עולם יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום
ויהיו נא אמרינו

אן איר ביי דען אשרדר קריג דא ישראל הבן גקריגט איט אשה דרום איער גטרייא פון איער תפלה ניט עוקואט פר איר דרום איז דר קנס אויף איך אדרן גזעלט אונ׳ גיליישנט אין די תורה דידר קוויגט דיזיל די גטלעבט פון ישראל ער אין וואלט לבלום תויאי) איין גנלה ייד דר ליזט איך פון לו נידרן אין די גרוב גאר ביטר (לרחו) זיא טרייאן אלי איט אנכדר דש עז קיין אויז ליזונג איט קיינרלייא בגערליכי זאך אונ׳ לו בוורן איט הקב״ה (השלים ער האט איבר ענפרט אוו בלד זיין זיל לום דעם טוט איט קוסונג (בראותו) אין זיינם זעהן דז ניט העלפט לובטראן אין קיין תפלה נאך גטרייא (שאעוכי) הערט איך אייני ברידר אונ׳ גזעלן לערנט די גלוסטיגי תורה (ואל) אונ׳ ניט עש זאל זיין לו איך לו איינר שטרויכלונג ווען איר זי ניט לערנט (חיליו) זייני הער ישראל די וויינטן אום אים דרייסיג טאג (זוכרים) זי גדענקן די גרעכטיקייט זיינס גריכט דש ער איט זי האט לו געכנט (קפץ) ער שפרונג אז איין ליב פאר אין ער ליזט זיא אויז פון לווישן (עכאים) די אלרים אונ׳ ער שפאלטט אונ׳ זי קיניגטן איר קיניג הקב״ה לו איביגליכן (אתה) דוא בישט ווארן גוויז אום לו וויסן דז גאט איז דר הער איז קיינר אער פר האנדן וונדר ער אליין (אין) עז איז קיינר גלייך אונטר די געטר אונ׳ איז קיין גלייכנס דייכר ווערקן (לעושה) לובט לו דען דער אלייכט גרושי וואונדר טוט דען זיין גינאד איז אין דר איביקייט (ואמרו) אונ׳ זאגט העלף אונז גאט אונזרט הילף אונ׳ פאר זאאל אונז אונ׳ בשירם אונז פון דען פעלקרן לו דנקן לו דיינם היליגן נאאן לו בריאן זיך אין דייני לוב (יהי) גאט אונזר הער זאל איט אונש זיין גלייך ער גוועזן איז איט אונזר עלטרן ער זאל אונז ניט פר לאזן אונ׳ זאל זיך ניט אב טאן פון אונז (אי) גאט ווער איז דיר גלייך אונטר די שטרקן ווער איז דיר גלייך בשיכט איט היליקייט דר אוו פארכלום איז איט לוב דר דא וואונדר טוט (יהי) עז זאל זיין די הערליכקייט גאטש אין דר איביקייט גאט פרפרייאט זיך דורך זיינר בשעפנים (יהי) דער נאאן גאטש זייא גילובט פון איצונד ביז אין דר איביקייט (יי) גאט איז איין קיניג גאט האט גקיניגט גאט

תִּקְרוֹ בוֹת * לְךָ יוֹסִיפוּ לְכַבֵּר בְּמְנָחוֹת עֲרֵבוֹת * וְאַתָּה הֶחֵל לְסַלְסֵל
לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת חזן עַל כִּסֵּא מְנוּשָּׂא בִּשְׁמֵי מוּתָלָל בְּמוֹתֵימוֹ מְנָהָזִיו
נוֹצְצִים כְּקָלָל קהל וחזן תִּרְרוֹךְ יוֹשֶׁר אוֹרְחוֹתָיו בְּיוֹפִי מִכְלַל וְאַתָּה תָּגֵל
בַּה׳ וּבִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל והחיות ישוררו ק״ט עד סלה״ק וזלתך תאלמ״ת וכו׳

זולת מיוסד על פי א״ב ובסוף חתום שם המחבר משה שמואל חזק

אָז בְּקָשׁוּב עָנָיו עָלָה אֶל הַר הָעֲבָרִים בְּרַעֲתוֹ חִשֵּׁב בַּעֲלִיַּת סִין
בְּהִדּוּרִים גְּזֵירַת תַּרַת חֲדָשָׁה וּפְקוּדִים יְשָׁרִים דּוֹר יֵשׁ לוֹלִיתָן
לְמִשְׁבְּעִים בְּחוּרִים הָעֵת כְּקָשָׁב וּמוּת בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עוֹלֶה וַוי וַוי
צָוַח בְּפֶה מָלֵא * זֹאת עֲלִיָּה יְרִידָה הִיא לְהִתְכַּלֶּה חַנּוּן אֶעְבְּרָה נָא
וְאֶרְאֶה הָהָר הַטּוֹב וְהַמַּעֲלֶה טָהוֹר עָנָהוּ רַב לָךְ אַל תּוֹסֶף דַּבֵּר יְהוֹשֻׁעַ
מְשָׁרֶתְךָ הִגִּיעַ זְמַנּוֹ הֱיוֹת לְךָ חָבֵר * כִּי הַמַּלְכוּת בְּחֶבְרָתָהּ כְּמָר״א
נִימָא לֹא תִתְחַבֵּר לְהַר נְבוֹ תַּעֲלֶה וְשָׁם תָּמוּת וּבַגַּיְא תִּקָּבֵר מֹשֶׁה
כִּי רָע כִּי גְזֵרָה עָלָיו נִגְזְרָה גַּם לְאַהֲרֹן כֹּל הוֹדַע חוֹבָתִי לְיָפָה וּבָרָה
סְגוּלִים פֶּן יֹאמְרוּ בַּסֵּתֶר עָבַר עֲבֵרָה עַל כֵּן לֹא עָנָהוּ אָיוֹם וְנוֹרָא פּוֹרֶה
הֱשִׁיבוֹ עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בְּמֵי מְרִיבָה צַעֲקַת שׁוֹעַתְכֶם

ווערן לייקנן פון ווענן זיין גרושי שטרקייט די קריגט אמן דיינה פייכט ווערן דיקברענגן לו זייכם הייליגן בערג גלייך
ווימ אן ברענגט קרבנות דיך ווערן זי אערן איט גוימטי פריזאנט אונ׳דו ווערשט אן היבן (לסלסל) לו לובן לו דעקדר
דא רייט אין היאל דר דא הייטט ערבות ער איז ער הובן איבר דען (כסא הכבוד) אין די היאל (אותל) איז ער דער
היכט זיין היך (מנה) הט ער גיטטעלט איבר די לישרי אלאכים (נוצצים) די דא לייכטן (כקלל) אז גלייטרט קופפר דו
ווערשט טרעטן אין רעכט פירטיגי וועג איט גרוש קוואלכה טוכהייט אונ׳דוא ווערשט דיך פרייאן איט גאט אונ׳איט
דען הייליגן פון ישראל דוא ווערשט דיך ריאן (אז) דט אאל אין גר נעאן דר דעאוטיגר אשה רבינו ע״ה
ער ואלט אויף גין לו דעם בערג דש איבר פארונג אין ויינם זין ער גדאכט די אייכונג עש ווערט זיין אז אויף גאנג פון
בערג סיני (בהדורים) איט טוכהייט איין גיבאט אונ׳איינקייא רעכט אונ׳רעכט פערטיג ביפעל דר פיינד הקב״ה
לו איך ווערט געבן לו ישראל די דא זיין דר ווילט פון דען זיבליג מוזות (העת) די לייט (כקשב) ער פר נאמן דט ער
זאלט שטערבן אויף דען בערג דא ער כויף גינג ווימ אונ׳ וויא ער שריא איט פולן אונד דיזש אויף גנגהייסט איין
בידר גאנג (להתכלה) לו ווערן פר איטן פון דער וועלט דער בראיגר גאט לאז איך איבר פארן אונ׳לאז איך זעהן דען
גוטן אונ׳גלובטן בערג דש דרויף ווערט גיבויאט דש בית המקדש (טהור) דר רייכר גאט ער ענפרט אים עז איז גנוג
לו דיר ניט אער לו רידן דיין דינר (יהושע) האט גרייכט זיין לייט לו זיין דיין חבר דען איין קיניגרייך אן דען אנדרן
אז איין האר קאן ניט ווערן בהעבט לו דען בערג נבו דא הין זאלשטו אויף גין אונ׳אל דא זאלשטו ווערן בגראבן
אשה דא ער נוא וואש שט דו די גזירה אויף אים איז וואר גבאטן (גם) ער שפראך לו דען הערן איברא גלובט זייא ער
אל לייט לאז וויסן איין שולד לו ישראל די דא שין זיין (וברה) אונ׳לויטר אין גאטש דינסט די גליבטן ישראל פיל ליכט
די ווערן זאגן אין דר פר בורגנים ער האט איין עבירה גטאן דרום וואלט ער אים ניט גוועערן זיין ניט הקב״ה דר דא
איז פורכלום (פורה) דער דר ליזר הקב״ה ער ענפרט אום ווילן דש איר האט גפעלטט

וקמוך מעשיך לקרבך מעשיך הגרימוך * נחלת ה' היות בראשית
הטרימוך שאור בעיסה הרימוך עמור להחלקו לו הקדישוך והתרימוך:
אשריך ישראל מי כמוך פאר התפאר בך סימוך צוות ליחדך בארץ
קימוך קשטך ותקנך לפניך עמוך רחמך ולבבך לו אימוך
שמרך מכל רע ומכל צר סתמוך תמיד על לבו לזכרון חתמוך :

המאיר לארץ וכו' תמצא בדף כ"ו ע"ב

אופן מיוסד על פי פסוק אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי' מגן עזרך ואשר גאותיך ויכחשו אויביך לך ואתה וגו'

אשריך אום קדוש בהקדישך השם ישראל נושק חתום בכסאו
בלשם מי יחיד בלתך מאמירך ברשם כמוך מאין בארץ
מעריכך ברשם :
עם נחלתו קשר בתפלת זרועו נושע מושיע בהושעו כאב וזרעו
בה' בטוח בכפולה להכריעו מגן נצח בעדו שכרו בפרעו :
עזרך אביך גיל יגיל בך ואשר בתורת משה שמח לבך חרב פיפיות
בידם רבים בהלעיבך גאותך לויות עבותות אהבה השליבך:
ויכחשו ברוב עזו אנשי ריבות איבך יביאוך להר קדשו

אכן פון דיינה עלטרן (הגריאוך) הבן זי דיך דר הובן צו זיין די ערב שאפט גאטש האט אן דיך שון אן פאנג אי די וועלט איז וואָרן בשאפן דר צו בישטעלט דער ווייל טייג דער אין טייג איז דש איז דר יצר הרע האט אן פון דיר אוועק גנואן צו טטין צום טייל פון גאט האט אן דיך גהייליגט אונ' אב גיטיידן ׃
(אשריך) וואול דיר ישראל ווער איז דיינש גלייכן זיך צו ריאן איט דיר (סיאוך) האט אן איט דיר די תורה אויז גלאן צו גביטן צו איינגן דיך אויף דר ערד האט אן דיך בפעסטיגט דז אן דיך האט גילירט אונ' בירייט דש האט אן פר דיר פר גארגן ער האט דיך גליבט אונ' איט הערצן אן גנואן צו זיך (איאוך) דרום פערלטן זי זיך פר דיר גאט האט דיך בוואָרט פר אלין בייזן אונ' פר אלי לייד יגר האט ער דיך פר טלאטן שטעטיגליך אויף זיין הערץ צו איין גידעכטניס האבן זיא דיך פר זיגלט (אשריך) וואול דיר דוא הייליג פאלק אין דיינם הייליגן גאטש נאאן ׃
ישראל דז איז יעקב וועאנש וואפן גיגלט איז אן דעם כסא הכבוד (בלשם) איט איין אבן טוב ווער איז איינציג זונדר דיר (אמאירך) דר דיך ליבט (ברשם) איט אן נייבונג אין דר תורה דיינש גלייכן איז ניט אויף די ערד דז אן דיך קענט שאצן איט איינגי בילייכונג (עם) דש פאלק זיין ערב טייל האט ער אן גקניפט אן די תפילן פון זיין אריש ער ווערט גהאלפן דורך גאט דר דא העלפט אין זיינם רופן גלייך אז דר פאטר אונ' זיין קינד ער איז פר זיכרט אן גאט דש ער ווערט איך איט זיין זכיות אכן איבר ווגן איין איבגה שילט פר איך אז ער ווערט איך זיין גוטן לון בילאנן (עזרך) דיין היילף איז דיין פאטר ער ווערט זיך איט דיר פרייאן די וויל דש אן די תורה פון אשה רבינו הסט זיך דיין הערץ ער פרייאט די איז איין צווייא טארפיג שווערט אין איר האנט אגן טון פיל זיין (בהלעיבך) די פיינר שפאטן דיין הערשאפט (לויות) אז איין בהעפטונג איט דיקי שטריקן פון ליבשאפט (ישליבך) ווערט ער דיך פרשטרקן (ויכחשו) אונ' זיא וועדן

ולבדרם התוך רקיע בינם ויפרידם אל מקומם הקום וימרם * מעונה אלהי קדם יקר שני מאורות חדר חיה השריץ וצפור נברד מרוקם בצלם צר להתעודד * וישכן ישראל בטח בדד : יה שבת ממפעל כהואל ויקרש שביעי כבכתב יקותיאל * נשא ויאשר עמו

אל אשריך ישראל :

אשריך ישראל מי כמוך אשר כל סתום לא עממוך בדבר יי למדוך והתמימוך גלוילך רז מלאכים חכמוך * דעת אלהים הרעמוך והסכימוך היות כאחת מהם רמוך * וכמעט מאלהים להחסיר קרמוך זבר טוב בקבלך השלימוך חיותך בו עדי עד החלימוך :

אשריך ישראל מי כמוך טעם עץ חיים כי הטעימוך * יראת מות לבלי יעימוך רב טוב לכל דר הנחילוך * פרסמוך יסדוך עוז ובמרקחים בשמוך * כי לא לריק הקימוך * לא לתוהו והבל בכס

רקמוך .

אונ׳ זונדרן די איברשטן וואסר פון די אונטרשטן (ולבדרם) אונ׳ אייניגן זיא (התוך) האט ער געטיילט צווישן זיא מיט דעם הימל אונ׳ האט זי פון אנכנדר גשיידן ער האט איין גיזאמלט אונ׳ האט געמאכט זיא אין איין גבול אויף דען הימל (מעונה אלהי קדם) די דא זיין די וואונונג אונזר גאט דער פאר אנפאנג דר וועלט וואר (ברוך הוא) (יקר) צוויא ווערדיגי ליכט (חדר) ער האט שארף אונ׳ העל גימאכט אויך די חיות אונ׳ פייגל ער האט אלן ווידאן : (כבדר) גימיינט מיטלט אין בזונדר אונ׳ דען מענש (מרוקם) דר דא איז גוועזן אין גשטלט פון הקב״ה מיט זיין מלאכה (צר) דען האט ער בישאפן (להתעודד) זיך צו שטארקן איבר די בטעפנס (וישכן ישראל בטח בדד) ווען ישראל פרום זיין דא רואן זי זיכרליך אליין אונ׳ זיין אים ווילדן וואלד פון בייזי חיות (יה) גאט דר וואר רואן פון אלי זייני ווערק (כהואל) אז ער וואלט אונ׳ ער הייליגט דען זיבכטן טאג אז דא שטיט אין דער תורה די דא הייסט די טריפט פון משה רבינו דר דא הייסט (יקותיאל) מיט דען הייליגן שבת האט ער דר הובן (וישא) אונ׳ גישטארקט זיין פאלק (אשריך ישראל) וואול דיר ישראל (אשריך) וואול דיר ישראל דז איז יעקב אבינו ווער איז דיינש גלייכן דו קיין פר בארגנהייט ניט (עממוך) האבן דיך פר טונקלט דז ניקש איז פון דיר פר בארגן גיווארן אין די רייד גאטש האבן זיא דיך גלערנט אונ׳ פיל קונן גיאבט צו אנטפלעקן צו דיר די הייליגי מאכן דיך דיא מלאכים קלוג גימאכט די אייגן שאפט גאטש הרעמוך האבן זי דיך ליסטיג גימאכט אונ׳ האבן מיט דיר אסכים גוועזן צו זיין אז מייני פון זיא האבן דיך גגלייכן אונ׳ אז דז ווייניגשטי פון (מאלהים) פון דיר צו גיברעכן האבן זיא דיך גיפאדרט (זבר) איין גוט טייל דז איז די תורה אין דיינש אנטפאנגן הבן זי דיך גנץ גימאכט דז דו זאלשט דא דורך לעבן אין די איביקייט (החלימוך) האבן זי דיך פר שטערקט : (אשריך) וואול דיר ישראל ווער איז דיינש גלייכן דש זיא האבן דיך דען טעם פון דען בוים דש לעבנש דש איז די תורה מאכן פרובן דז דיך די פארכט דז טוטש ניט זאל מאכן שטוראן דז פיל גוטש פר אלי האבן זי דיך אכין ערבן (פרסמוך) זי האבן דיך בקאנט גימאכט זי האבן דיך גגרונד פעסט מיט דיא שטרקי תורה (ובמרקחים) אונ׳ מיט ווערצונג האבן זי דיך גיווירצט דען ניט צו לערהייט האבן זי דיך אויך גריכט ניט צו אישטיקייט אונ׳ לרהייט הבן זי דיך אן דען כסא הכבוד אן גיגלייכנט דש דיך דיינה ווערקן זאלן אן גינעהם אכן

חֶלְקַת מְחוֹקֵק יוֹאֲגַר גְדוּד יְגוּדֶנוּ כְּבוֹא גָר וּלְגָר אָמַר בָּרוּךְ מַרְחִיב גָּר: שָׁכֵן כַּמֵצַר בְּרָאוּת חֵילוֹ הַקָטוֹן לְמֵאָה וְאֶלֶף גוֹדְלוֹ דָלֵם בְּרֹאשׁ גְדוּדֵי חַיָילוֹ וַיַרְא רֵאשִׁית לוֹ: תַּנִין עֲלֵי דֶרֶךְ הָיָה שְׁפִיפוֹן עֲלֵי אוֹרַח הָיָה בְּצָרָיו נִלְחַם בְּשֵׁם אֶהְיֶה וּלְדָן אָמַר גוּר אַרְיֵה: שְׂבַע וָדֶשֶׁן בִּפְנִימִי וְחִצוֹן יָם וְדָרוֹם יָרַשׁ בְּעֶלְצוֹן תִּלְבּוֹשֶׁת כָּרִים לְבוּשׁ הַצֹאן * וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן: מְטַבֵּל בַּשֶׁמֶן רַגְלוֹ בְּאוֹשֶׁר ׳ רְצוּי אֶחָיו הָיוֹת בְּכוֹשֶׁר וּמַעֲדַנֵי מֶלֶךְ נוֹתֵן מֵעוֹשֶׁר וּלְאָשֵׁר אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר: וּכְיָמֶיךָ דָבְאֲךָ בְּחוֹזֶק חַיִלֶיךָ: תִּדְרוֹךְ עַל בָּמֳתֵי גוֹעֲלֶיךָ * רַגְלֶיךָ בַּל תִּגּוֹף לְהַכְשִׁילֶךָ בַּרְזֶל וּנְחשֶׁת מִנְעָלֶיךָ אַדִיר בּוֹרֵא שְׁחָקֵי שִׁפְרוֹן רוֹקַע הָאָרֶץ כְּנָסֵי מֵחָרוֹן הָעֵינַי כֹּל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן:

לְהַבְדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם ולבררם

לנט בית המקדש (ראשית) דש לנד פֿון סיחון אונ׳ עוג דש לנד ערשטן איז וואָרן איין גוואָן עז ליהט זיך וויד׳ גיאָליכט (גד) לו זיין טייל דרום דש זי וואָלטן דש דר טרייבר אשה רבינו ווערט דאָ בגראָבן ווערן אין זיינם לנד (גדוד) פֿיל טאָרן פֿאָלק זי וואָרן פֿאָרן איבר דען ירדן לו העלפֿן בלוויגגן א״י דאָרויף גיט דר פסוק (ולגד אמר ברוך מרחיב גד) אונ׳ לו שבט גד ער זאָגט משה רבינו גלויבט זייא הקב״ה דר דאָ דר ווייטרט מיר לנד (שכן) דור האָלך דר דאָ אמר ליגן אין די שכלן פֿון וועגן דז ער זיך פֿארלטפֿר שאָול האָלך דאָ ער זאָך זיין היר פֿון גשלעכט גאָט דו דר קלענטסט וואָר אכלה הונדרט פֿיינר אונ׳ דר גרעשטי טויזנט (דלם) דאָ וואָר ער זו דר היבן לו זיין הייבט לייט לו זיינר היר טאָרן דאָרויף גיט דר פסוק (וירא ראשית לו) ער זאָך דש זי ראשי וואָרן לו זיין די ערשטן כלוואָר די חשובן (תנין) אז איין שלאַנג אויף דעם וועג ער וואָר (שפיפון) אז איין פיפר נאָטר אויף דעם שטייג דש וואָר שמשון הגיבור פֿון גשלעכט דן דר וואָר שטרייטן איט זייני פֿיינט איט דען הייליגן (שם) דאָרויף גיט דר פסוק (ולדן אמר דן גור אריה) אונ׳ לו גישלעכטן דן ער זאָגט משה רבינו ער איז גלייך לו איינם יונגן ליב דש איינט טאָטן דר פֿון אין קאָם (שבע) ער וואָר זאַט איט אַלי ברכות טבט נפתלי עט זייט דש פֿאָלק לנד דש זי האָטן איין ווינק פֿון ארץ ישראל דש וואָר לו אצריב דש ירדן אדר דש זי האָטן אויסן וויניג דש וואָר לו דרום פֿון ארץ ישראל דש ערבט ער (כעלון) איט פריידי ער האָט פֿיל פֿעטי שאָף דש די עלון איט אָן גקלייד וואָרן כלוואָר בדעקט דרויף גיט דר פסוק (ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון) אונ׳ לו נפתלי ער שפראַך משה רבינו ער ווערט זיין זאַט פֿון זיין גוטן ווילן פֿון הקב״ה (אטבל) ער וואַ״ איין טונקן זייני פֿיס אין איל (באושר) איט שטרקייט דש וואָר שבט אשר די האָבן די ברכה פֿון אירם לנד דש גאָר פֿיל איל וואָקסט זי העטן אעגן די פֿיס דרינן וואָשן דאָ דורך וואָר ער באַזלגט לו זיינה ברידר דען עס וואָר אונ׳ גר לו ישראל קיין טענרי לייט אונ׳ גאָבן אעדני אלאַפֿים לו עסן פֿון גרושן עושר דען זי פֿון דעם איל בקאָמן דרויף גיט גיט דר פסוק (ולאשר אמר ברוך מבנים אשר) אונ׳ לו אשר ער שפראַך משה רבינו ער איז גיבענטשט איט שייני קינדר (וכימיך) אונ׳ אז דיין כח אין דיינר יוגנט איז גיוועזן אזו וואַרט זו האָבן (דבאך) אין דיין עלטר דאָ ערשט טרעטן אויף די הייך (גועליך) דיינר אום אירדיגן דיין פֿיס ווערן ניט שטרויכלן אונ׳ אן שטזן וועגן שטאַרקייט דיינר עלטר דאָרויף זאָגט דר פסוק (ברזל ונחושת מנעליך) גלייך אז וועגן דוש אייזרני אונ׳ קופֿרני שוך אן העטשט (אדיר) דער שטרקר גאָט דר האָט בשאַפֿן די שטרקיהייל (שפרון) אונ׳ האָט זי היפש גיאַלט (ורוקע) אונ׳ ער האָט גשפרייט די ערד אויף דש וואַסר דש ער האָט אין גיוואַלט אין דש יאַם איט זיין גרים לאָרניגן אן שרייאן לו דעם דו אַלי אויג האָבן דרויף זאָגט דר פסוק (אין כאל ישורון) עז איז ניאַנט אז גאָט ישראל (להבדיל) לו אונטר שיידן

ארצו מכל הוות נערכה ולוליוסף אמר מבורכת נא חסדו לא ימיש חשך:
עצמו בזרה מלשמש בטוב כל גבולו יתגמש וממגד תבואת שמש :
סמוך יצר מהחור והארם פזזו זרועיו מזהב אודם שלו: יצור מרחמו
מקדם ומראש הררי קדם על קדקוד גלגולת נאה ברכת כל טוב
תבואה להשפיע שפע כל תבואה וממגד ארץ ומלואה : פישנים
בנחלתו חבלו תחת מחלי יצוע מחוללו ועד נחול בחלש גורלו *
בכור שורו הדר לו: צידון ירכתו להרבות צמח ממבין עתים לחום
קמח מאת זה וזה ישמח ולזבולן אמר שמח : קנין חלזון
ספון חבואו בליועיל למכסה משאו יזבחו זבחי צדק ויראו עמים
הר יקראו ראשית ראה לו ויאגר ששם חלקת

אונ׳ דר ערדן פֿון אונטן דז ער ווערן אונטר זעגנט די ברכה דיא איז געבן פֿאטר אונ׳ אוטר פֿון דיא זעגבין דיא דז ווערן געבענשט זיין לנד פֿון גאט זעגנט יוסף דרויף גיט דער פסוק (וליוסף אמר מבורכת) אונ׳ יוסף ער זאגט אשה רביכו געבענשט פֿון גאט איז זיין לנד (נא) איך ביט דיך גאט דז ער זיין גנאד ניט (ימיש) דז פֿון אים אב טאן וויל (חשך) ער האט זיך פֿר היטן פֿון זכות איינר פֿרעמדי כלוואר זיין הער פֿוטיפֿר וויב זיין גמערק איט אליס גוטן (יתגמש עצמו) דז זיך מערן דרויף גיט דר פסוק (וממגד תבואות שמש) אונ׳ פֿון זיסקייט דר זון די דא מאכט צייטיג דיא פֿרוכט (סמוך) ער וואר בצוויכגן זיין יצר הרע דש ער ניט וואלט איט איר (מזנה) זיין אונ׳ צתיד לבא ער ער פֿר טעאט גוואמרן פֿר הקב״ה אונ׳ וייט גוואמרן דר נאך רוט דרום ואר ער זוכה דז זייני הענד ווארן (פזזו) איבר גיאט איט רוד גאלד דש ער אלך ואר אין אלריס הקב״ה דר דא הייטט שלום דרום דש ער בגערט דז שלום דז איס עולם זיין ווען זי היטן זיין גיבאט (יצר דער דז היטן לו איס וייני אלטי דר בראיקייט אונ׳ דז טיקין בענטונג אויף זייני גבירג דא דרויף גיט דר פסוק (ומראש הררי קדם) אונ׳ אויף הייבט זייני גבערג די אלטן כלוואר דאט גבירג אין ארץ ישראל איז לום ערשטן נשאפֿן וואמרן (על) אויף זיינם קאפף עט זיך קומן אלי ברכות לו בניגן איס איט תבואה אז דער פסוק גיט (וממגד ארץ ומלואה) אונ׳ פֿון זיסקייט דר ערד אונ׳ איר דר פֿילונג (פי) די בכורה די דא נעאט לוויא טייל די וואר איס געבן אין שטאט פֿון ראובן וייל ער האט פר שטערט אונ׳ פֿאר טמאעט דיא שכינה פֿון זיינס פֿאטרש בעט דרום ואר איס לו גיטיילט אין זיינש גורל נאך איין טייל דא דרויף גיט דער פסוק בכור שורו הדר לו) איס ואר געגבן דיא בכורה אונ׳ שונהייט איינש אוקסן איט דעם כח (צידון) די געזעגנט זבולן דש ענד זיינש לנד וואר ביים צידון דש איז אן פֿארטן דש ים הגדול דש ערט איס זיך גרוטן עושר פֿון שפראנוג זיינש לנד דש אלי פעלקר קאמן אן ים אונ׳ קויפֿטן עט זיא אוטטן בניגן כרוט לו געזעגנט יששכר דיא וואמרן אייטל תלמידים חכמים פֿון (טבט) זבולן דיא אייטל רייכי קויף לייט ווארן אונ׳ אויך פֿון יששכר דער תורה לערנט ווערט אן זיך פֿריימן דא דרויף גיט דער פסוק (ולזבולן אמר שמח) אונ׳ לו זבולן ער שפראך דוא אאגטט דיך ואל פֿריימן ווען דוא ציכטט נאך סחורה דען דו ווערשט גוויש ואל הנדלן וייל יששכר זיצט אין דיינן געצעלט אונ׳ לערנט אונ׳ דו גיבסט אין זיין בדערפֿניש (קנין) די אזו איך ערשט שרייבן דא איט דש אן דז גוטן איז פֿיל בעטר פֿר שטין קאמן אין דעם ים איז איין אין פֿיש דש הייסט (חלזון) דו קריכט אלי זיבנציג יאר אויז דעם ים אויף דעם בארטן כעאט אן זי אונ׳ קעלטרט זי דאז בלוט אויז אונ׳ פֿרבט דרויש (תכלת) אונ׳ דרום וייל עש אזו זעלטן קומט איז עש זער טייאר דרויף שרייבט די אחזור דער קויף (חלזון) האט נירגנש קיגן בקויפֿן וערן כיאדרט איס לנד פֿון געזעגנט זבולן דען עש איז איס ים קיגן זיינש לנד אונ׳ הען טון מיין פֿרעאדר איר קומן אונ׳ הבט איין טייל גלאדן אונ׳ (בסוד) לו גדעקט דא איז קיין ברכה דרואן געוזן דא פֿון איז געזעגנט זבולן אעבעזיג רייך אן געצלט געוזן אונ׳ פֿון וועגן דען חשובן הנדל אונ׳ איר גרוסן עושר דא זיינן אלי פֿעלקר הין קומן הנדלן אונ׳ האבן געזעהן וויא זיך ישראל נוהג זיין בקדושה ובטהרה) די הט אין גאר וואל געפֿאלן זי פֿערכטן גאט אונ׳ שחטטן קרבנות דרויף גיט דער פסוק (עמים הר יקראו) די פֿעלקר וואמרן גרופֿן

לום

כהת אמר מצרימו היות למו למשמר וזאת ליהודה ויאמר: חסידך
איש נוצר מאמריך נסיתו במסה ויאמן דבריך ולעולם שרת בבית
דבירך וללוי אמר תמיך ואורך: טוב בשער המחנה בקומו מי ליי
אלי כנואמו אספו חסידיו כאחד לעמו: האומר לאביו ולאמו:
ימלא פימו תהלתך לנקוב שיריך בארמת נכר מקוב להסליל אורח
וישר עקוב * יורו משפטיך ליעקב: כקרם מבן בכור בה הבדלו
קדש הקדשים היות נחלת גורלו בכפלים כן עוד לאילו ברוך יי חילו:
לשכון בין כתפי גאוני מקום שירות לויי וכהני רוחב אהלי דיריעות
משכני לבנימין אמר ידיד יי מברכות שמים ותחת נסמכת * ברכות
שדים ורחם מתברכת ארצו

ניט שטערבן אויף יענר וועלט וויא וואל עש איז אים וואָרן גנומן די כהונה אונ' אלצות (ובד) עש איז איין גוט טייל אוני
איין ליאליבש אונ זיא וואוכן די ברידר בטלזום איט אנדר אז ראובן אונ' יהודה וואר דאש וואר אין איין רום פֿון אליר
לידיגר זייא זי היטן דרויף גיט דר פסוק (וזאת ליהודה ויאמר) אונ' די ברכה זאגט ער לו יהודה הער גאט זיין שטים
פֿון תפלה אין דער אלחאה (חסידך) דייני חסידים דאז זיין שבט לוי די דא היטן דייני ריד אנכיי יי' אלהיך אונ' אלטן
ניט דש עגל קיינר צון אין דא דוא האשט פֿרזוכט דאש ישראל האט גאאנגלט וואשר דא הבן אזי גאווראלט אויף הקב"ה
אונ' זיא גלויבטן אן דייני ריד דו דו וערטש אין ניקט אנגלן לאזן אונ' נעאן עש איין וויל פרגוס אן דרום לו טיביג זיא
דינן אין דייניש פאלט דרויף גיט דער פסוק ולוי אמר תמיך ואוריך אונ' לו שבט לוי ער זאגט משה רבינו דייני (אורים
ותומים) אונ' אשט אורים ותומים זיין גשׂינט אן אין דיא זעקט הונדרט אונ' דרייא לעהן אלות לו אוטך אים ערשטן
טאג שבועות (טוב) משה רבינו דער וואר גהייטן טוב אז דר פסוק גיט דא ער גבארן וואר ותרא אותו כי טוב הוא)
אונ' זיא זאך זיין אוטר דז ער גוט וואר דא ער שטונד אין דעם טאר פֿון דר טאר אונ' שפראך ווער דר דא איז לו גאט
אונ' הט זיך ניט טועה גוועזן אם עגל דר קאם לו איר דא ואלטן זיך לו אים אלי זייני פֿרואי דו שבט לוי אונ' ברמבט אום
דיא זיך האטן טועה גוועזן אם עגל אפילו טטיך פֿאטר אונ' שטיך אוטר שטיך ברידר איר נאהנטי קרובים פֿון אוטר
הלבן דרויף גיט דער פסוק (האומר לאביו ולאמו) ער זאגט לו זיינם שטיך פֿאטר אדר אוטר איך קען דיך ניט (יאלא
אים בית האקדש וואר פֿול איר אויל לנקוב) לו בשיידן דייני לוב דען אים בית האקדש האבן דיא לוים שירה גזאגט
אונ' דא זיא בעונות הרבים פֿר טריבן ווארקנן בבל דא וואלטן איר פענגר דיזיא גפנגן האטן ויזעלטן אין שפילן אויף
דיא (כלי זארים) פֿון בית האקדש דא ביטן זיא זיך גערן דיא פֿינגר אב דאש זי ניט קאנטן שפילן אין פֿרעמדי לאנטר
דאש גזאנג אך האבן זי ישראל גווייזן דען שטייג פֿון דר תורה וואש זיא טונן אודר לאזן זעלן (להסליל) לו באן דען
וועג אונ' גלייך לו אכן (עקוב) דען קרואן וועג אז דר פסוק גיט (יורו משפטך ליעקב זיא ווייזן דייני גריכט לו יעקב
(כקדם אז פֿאר אמלט דא ישראל דיד דא הייטן דער ערשטר פֿון הקב"ה פֿון וועגן ליבשאפט האט זיך (טועה) גוועזן
אם עגל אונ' שבט לוי ניט די וואָרן זיך אב טיידן פֿון אים דרום וואר איר גורל דש זיא וואָרן גהייליגט אונ' דיא כהנים
פֿון אין כאך הייליגר אז אויך אין טעגן (אתתיהו אונ' זיין קינדר דא זיא שטרייט הלטן איט דיא (יונים) דיא וואָרן
גאר וויניג אונ' הלטן פֿיל אלחאה איט איינם גרוטן פֿאלק דא גאב אין הקב"ה (כפֿל) שטרק אונ' כח (חילו) לו שטרקן
אים דא אויף גיט דער פסוק (ברוך יי' חילו) בענטש גאט זיין ווינג היר דש זיא (אכלח זיין די יונים (לשכון) הקב"ה
דער זאגט לו רואן אויף בערג ליון ניט גנץ אובן נאר אז איין אקסל דער דא איז ניט גנץ הויך אן דעם אטנטן אזו וואר
דאש בית האקדש ניט גנץ אובן גבויט דאש וואר איין הערטאפֿט דאש וואר דיא שטאט וואו דא האבן גדינט אינגי
כהנים אונ' לוים אין דיא וויטן איינר אום העגג דאש אשכן אונ' אין בית האקדש דש דא וואר אין לאנד פֿון גטלעבט
בניאין דא אויף גיט דער פסוק לבניאין אמר ידיד יי' אונ' לו בניאן גאב משה די ברכה דר גליבטר פֿון גאט (אברכות

אשרי העם שלו ככה מאלהיו וגואלו ישא ברכה מתברך בשמים
ובארץ נערכה וזאת הברכה * בפנות עניו לנוח שכיבה *
הזהיר אמריו לאלפי רבבה שמור דת בזרוע כתובה: ויאמר ה' מסיני
בא: גואלם חזר בכל אמים ומצאם כלם בעלי מומים הפיל חבלים לו
בנעימים אף חובב עמים: רודים מקדימים לנשמע נעשה השיבו וזאת
בל תמשה בוקר וערב לא נשה תורה צוה לנו משה: הוכתר אדון
כתר להמליך יהב עם אליו בהשליך רננו כל גוי ופלך ויהי בישורון מלך
ומיר מחה כעב אשמות כנאה למלך ביום רוממות * שאת ויתר יחי
לתקומות יחי ראובן ואל ימות: זבר טוב ונעים כנאמר שבת אחים יחד
כהתאמר

אשרי וואל דעם פֿאלק דז לו אים איז אזו דז פֿון זיינם גאט אונ' פֿון זיין דר ליר ער ווערט אנטפֿנגן איין ברכה ישראל
האבן אנטפֿנגן פֿון הקב"ה אונ' פֿון משה זי ווארן פֿון אים געבענשט אויך די היאל אונ' ערד וואר אין די ברכה
לו גרייכט אונ' דז וואר דיא ברכה די משה רבינו בענשט ישראל פֿר זיינם טוט (בפנות) דא ער זיך קערט דר דעאוטיג
משה דז ער זאלט ליגן אין זיינר רוא כלומר דא ער שטערבן זאלט (הזהיר) דען וואר ער וארנן איט זיינר זאג לו ישראל
די פֿיל טויזנט ווארן היט דאש רעכט פֿון דער תורה די דא איז גשריבן איט די ארם פֿון הקב"ה דרום דאש קיין פֿאלק
אין וועלט וואלט זי אנטפֿנגן ניימרט ישראל דרויף גיט דר פסוק דש משה רבינו זאגט (ויאמר יי' מסיני בא) גאט קאם
לו הר סיני לו געבן דיא תורה לו ישראל דען זיא ווארן אין דער אדבר (גואלם) איר דער ליר הקב"ה (חזר) האט
אום גריכגלט אין וועלט לו אלי פֿעלקר אונ' ביטט אין לו דר תורה זיא זאלטן זיא אנטפֿנגן דא גפֿונד ער זי אלי דאש זיא
ווארן גברעכליטיג לו דער תורה דען זיא קאנטן איר אלות ניט הלטן פֿון וועגן איר טבע דיא ווידר די אלות זיין אם
איין טייל זיין בטבע בלוט פֿר גיסר פֿון וועגן די ברכה די יצחק אבינו געבן האט (ועל חרבך תחיה) אונ' איט דיינם
שווערט דוא זאלשט דיך דער נערן דרום קענן זי ניט הלטן (לא תרצח) אונ' ישמעאל דר איז בטבע לו גניבות אונ' גזלות
פֿון וועגן דער ברכה דיא דער אלאך איס גאב (ידו בכל) זיין הנט ווערט זיין אן איטליכם לו נעאן איס דש ווייניג דרום
קאנן זי ניט הלטן דען (לא תגנוב) אונ' עאון אונ' אואב די קואן הער פֿון לוט) דר בייא זיין טעכטר לאג דרום זיין זי
בטבע בעלי זנות די קענן ניט הלטן דען (לא תנאף) אונ' דרום גפֿיל דש טייל פֿון ישראל אין די זיסק"ט דר תורה
דרויף גיט דר פסוק (אף חובב עמים) ווען ער טון ליב האט דיא פֿעלקר אונ' גיבט זיא איין געוועלטיג איבר ישראל נאך
האלט ער גלובט זיי ער זיין הנט איבר זיין היליגי דרום דז ישראל הבן אקבל געווען די תורה אונ' ניט די אומות העולם
(דודים) די פֿרייכט פֿון הקב"ה דאש זיין ישראל דיא פֿעדרטן לו זאגן (נעשה) פֿר (נשמע) כלומר זיא גלויבטן אן דיא
גבאר אונ' זיין גוטש פֿון הקב"ה דש ער אין ניט ווערט געביטן אלות די אין לו שווער לו הלטן ווערן זיין זי שפרעכן איר
וועלן טאן זיין אלות דער נאך שפראכן זיא איר וועלן זיא הערן זיא ווארן ענטפֿרן דעם זכות זאלטנו ניט (תאטה) אב
טאן פֿון אונש אחרגן אונ' אובכט וועלן איר ניט (נכשה) פֿר געשן תורה צוה לנו משה) די תורה די אונש האט געבאטן
משה רבינו דאז איינט ויא וייטר שטיט (הוכתר) לו קרינן איט איינר קרון אונ' לו קיגן הקב"ה איט קריאת שמע אונ'
אויך אין לו ווארפֿן (יהב) אונזר לאשט איס הייס לו בפֿעלן (רננו) זיא אורארירטן איטליכש פֿאלק (ופלך) אונ'
גראבשפֿט דרויף גיט דר פסוק (ויהי בישורון מלך) ער איז דער מלך אונטר ישראל כל אר זיא דער קענן אין פֿאר איר
הער אונ' קיינר פֿון עובדי כוכבים נאך לעגדר (ומיר) אונ' אזו בלד איז ער מוחל אונ' אעקט אב די שולד פֿון ישראל אז
אין וואלקן דער וועק שוועבט אז עס ניאליך איז לו טאן לו איינם מלך אין טג דזאן אים לום קיניג דר היבט דא לאוט
ער לידיג אלי די איס טון פֿיל פֿר שולד האבן (שאת) דיא דר היבונג פֿון כהונה אונ' מלכות ער זאל ווידר אויף ריכטן לו
ישראל (יחי ראובן ואל ימות) ער זאל לעבן ראובן אונ'

ניט

בנוראותיך * המלך היושב על כסא רם ונשא : שוכן עד מרום
וקדוש שמו * וכתוב רננו צדיקים ביי לישרים נאוה תהלה :
בפי י שרים תתהלל * ובדברי צ דיקים תתברך *
ובלשון ח סידים תתרומם ובקרב ק דושים תתקדש *

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם : ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים :

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמור : זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון * ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :

אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעדי עד ולנצח נצחים

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקדשא בריך הוא * לעילא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

ברכו את יי המבורך :

ווען דער חזן המבורך אויס האט זאל קהל דאז זאגן

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

דער חזן זאל אך זאגן ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל : אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר ויהי :

ווייל דער חזן זאגט (ברכו) זאגט דש קהל (יתברך)

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה :

ווען דער חזן זאגט את יי׳ זאל קהל זאגן דז

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם :

שמיני הטיבה יי לטובים * קוראיך ברבבים ערבים טובות ישמיע לאהוביך נועם מלכותך ענות תאביך :

וזה צור ישענו פצו פה ואמרו :

יי ימלוך לעולם ועד ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו :

שמיני תן חלק לשבעה וגם לשמונה * מצוה עלינו לתת מנה * זכרון אבות יזכר בם שוכן מעונה : קנות ששנת עדת מי מנה :

ברוך אתה יי גאל ישראל : (נ"א) מלך צור ישראל וגואלו

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוס עלינו סכת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו למען שמך : והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתינו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם ופרוס עלינו סכת שלומך

שמיני אלהים יחננו * ממעון קדשו לברכנו * נואמו יקים מלכנו בפריסת שלומו לסוככנו :

ברוך אתה יי פורס סכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים :

(לשבת) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :

וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל : חצי קדיש

שמונה עשרה גלייך דיא ערשטי נכט פון סוכות תגלן קדיש תתקבל עלינו קדיש יתום יגדל

יוצר לשמחת תורה

הגדול

בכבוד שמך * הגבור הנצח והנורא

האבן זולט אויז צו טרייאן דיא זיבציקייט דייטש קיניגרייך (טאיני) דען אכטן טאג גיב איין טייל צו דיא זיבן טאג אונ' אויך צו דען אכטן טאג דיזר פסוק איזט איין גיבאט אויף אונז צו געבן איין גאב צו דיא (עניים) אונ' אום אירן זכות ווערט גידענקן דער דא בוואונט די היאל דס גדעכטנים פון אונזרי (אבות) צו ערווארבן דו אנדרי אאל דיא גיאייכט ישראל דיא אן ניט קען ליזן (טאיני) דען אכטן טאג זאל אונז גאט זייט זעליגן אונ' זאל אונז בענטשן פון וואונונג זייכר היילקייט זייני ריד זאל אונזר קיניג בשטעטיגן איט איין שפרייטונג זייניט פרידט צו בדעקן אונז : ברוך גלויבט ביסטו גאט דא שפרייט איין פרידליכי דעקן איבר אונז אונ' איבר אל זיין פאלק ישראל אונ' איבר ירושלים

וידבר משה זאגט דען קינדרן ישראל די יאים טובים פון גאט :

שמיני הוסיף לגוי נכבד * ובמוספי קודש מכבד * ב״ה :
שמיני זמן והוקבע לרצות * חוק נולד בו להרצות * ב״ה :
שמיני טבע חתומי חותם * ידידים ליס מכתם * ב״ה :
שמיני כלול לשמחה גדולה * למכהן בחנוך עולה * ב״ה :
שמיני מלפני פני פניו * נחלק בכל עניניו * ב״ה :
שמיני סכם לשלוח מלך * עת ויברכו את המלך * ב״ה :
שמיני פנות בוקר הלנתו * צדק ילין מעונתו * ב״ה :
שמיני קול שמע באהבה * רנת בירת השואבה * ב״ה :
שמיני שלום שומר אהלו * תוך ימי עלית רגלו * ב״ה :
שמיני יצוה חסרו קרוש לעמו * ובלילה שירה עמו מושל השליט
בעולמו עלינו כמאז יהי נועמו :
בגלה ברנה בשמחה רבה ואמרו כלם :

מי כמוך באלים יי מי כמוכה נאדר בקודש נורא תהלות עושה פלא
מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה : שמיני

שמיני דר אכטר טג איז גישטערקט פר זיך זעלברט איט טולדן די דא גיזעלט איז לו זיינם נאמן דז אן זאגט אין דר (תפלה ביום השמיני) : (שאיני) דען אכטן טאג ער האט גלערנט אויף אין דט ער אוז האבן אין בזונדרן
[illegible] אט אידרר כהן פר אין דינסט טאן זאל אונ׳ איז אין בזונדרר יום טוב נעאט זיבן טאג פון שלשים איבר זיך אונ׳
[illegible] שהחיינו אאכן אונ׳ אין בזונדרר (שיר) אונ׳ אין בזונדר קרבן איז אן ביררייט אן דעם אכטן טאג (שאיני) דען אכטן
[illegible] האט ער גיאערט לו דען גיערטן פאלק דען די זיבן טעג האט אן גאופרט זיבנציג שטיר פר דיא זיבנציג אומות
[illegible] דורך די גיאערטי הייליגי אומפר איז גאט גיערט אן דען אכטן טאג (שאיני) דער אכטר טג איז ביררייט אונ׳ גיזעלט
[illegible] גודרט גזעלן פון איינם אוקס אדר אין שאף אדר אין גייס דש דא ווערט גבארן זאל אן דען אכטן טאג ווערן
[illegible] (שאיני) דעם אכטן טאג האט ער גאיכלט די גיזעלטן פר אין חותם די דא זיינן גליבט פר אין פאלק יאלן זיך
[illegible] אונ׳ זיין גלייכנט דען אכטן טאג (שאיני) דר אכטר טאג איז וארן גיקריגט פר אין גרוטי פרייד לו אהרן דר
[illegible] איז גאארן אין כהן דורך דר זנכט גיפטונג איינט ברכה אופר דען אכטן טאג (שאיני) דר אכטר טאג איז גטיילט
[illegible] דען זיבנטן טאג דער פר איך איז אונ׳ פון דען ערשטן טאג (סוכות דר נאך פרימר איז איט אלי זייני גטעבטן דר
[illegible] טאג (שאיני) דר אכטר טג איז גילילט וארן דז דר קיניג שלמה פר זענדט די ישראל אם חנוכת הבית אונ׳ אויך
[illegible] לייט דז די ישראל בענטשטן דען קיניג שלמה אן דען אכטן טאג (שאיני) דר אכטר טג אלז זיך הט וואעק גיקערט
[illegible] טטונר פון דר נכט פון (שאיני עצרת . האט ער אוזן די אנדרי נאכט בלייבן אין ירושלים דיא דא וואר אין
[illegible] די גרעכטיקייט זיין וואונג דרינן גהאט הט דען אכטן טאג (שאיני) דר אכטר טג וואר אין שטים גהערט
[illegible] ליבט אש די ווארדש פריליך גיזאנג פון (בית השואבה) אן דען אכטן טאג (שאיני) אן דען אכטן טג וואר פריד
[illegible] זיין גיצעלט וואר דר היים ביווארט אין דיא לייט דז ער אויף גינג לום (רגל) אן דען אכטן טג (שאיני) אן דען אכטן
[illegible] דר הייליגר גאט גינאר גביטן אויף זיין פאלק אונ׳ בייא דר נאכט זאל זיין רואונג אויך זיין ביים זיין פאלק דר
[illegible] טיגר דר דא גיוועלטיגט אין זיינר וועלט זאל זיין ליבליכקייט בייא אונט זיינגלייך אלז פר לייטן (שאיני) דען אכטן
[illegible] בגיטיגן גאט לו די גוטי די דיך אן רופן איט זיסי ווארט גוטי לייטעג זאל ער לשון הערן לו דיא גליבטי דיא דא
האבן

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך : וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם : וחרה אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות
על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם :

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד
מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים הא-ל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי
נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן
למוט רגלנו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו העושה לנו נסים ונקמה
בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו
ישראל מתוכם לחרות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף · את רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבע וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם · משה
ובני ישראל לך ענו שירה :

שמיני אמץ בפני עצמו * בחוב קבוע בשמו * ביום השמיני :
שמיני גמרו בפיים רגל וזמן * דבר שיר וקרבן מזומן * ב״ה :

שמיני

מוסף לשמיני עצרת

כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו לעמתם ברוך יאמרו׃
קהל ברוך כבוד יי ממקומו׃ ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב ובוקר
בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים׃ קהל שמע ישראל יי אלהינו יי אחד׃
אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו היא מושיענו והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל
חי להיות לכם לאלהים׃ קהל אני יי אלהיכם׃ אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך
בכל הארץ והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד׃
ובדברי קדשך כתוב לאמור׃ קהל ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה׃
לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם
ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה׃ ברוך אתה יי האל הקדוש׃
אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה׃ ברוך אתה יי האל הקדוש׃

ונ׳ דער חזן היבט אן אתה בחרתנו ואפני חטאינו ווערטט פינדן בדף ט״ט ע״ב אונ׳ גאנץ קדיש אין באלהינו
עלינו וכו׳׃

מעריב ליל שמחת תורה

ברכו את יי המבורך׃ והקהל עונים ברוך יי המבורך לעולם ועד׃
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים
ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם
ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום ומביא
לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד׃
את יום השמיני* בטוב יזמיני׃ רני פלט יסובבני* לעת ערב בצילו
יגוננני׃ ברוך אתה יי* המעריב ערבים׃
אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי
אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך׃ ונשמח בדברי תורתיך ובמצותיך לעולם
ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים׃
אימה אהב ברך בתוסף* במרה מרבה מראש בכוסף* בזה
עצרת חג אוסף* אוהביו יקרב אליו להאסף׃
ברוך אתה יי* אוהב עמו ישראל׃ שמע

את דען אכטן טאג זאל ער איך אן בירייטן אין גוטס פון דר גמולה איט פרליך גיזאנג דר אכטריזונג זאל ער איך
אום רייגן אין דר צייט דז אובכט פון דען גלות זאל ער איך בשיצן אין זיינם שאטן׃ אימה גאט דר דא
האט ליב דיא ישראל די דא הייסט פורכצוואר הט ער גיבענשט איט איין איבר פליסיגי בענשונג איט איין גרוסי אאס
פר לייטן איט נושט אזו זאל ער אויך אן דיזן טאגי עצרת דער פיימרטאג דער פר זאאלונג זייני ליב האבר צו זיך
גינעהען צו ווערן פר זאאלט׃

הַזָּכֵר לְמַפְגִּיעִים הַיּוֹם עֲלֵי מַיִם׃ * וְדוֹ׳ פִּצֵּל בָּרְהָטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם *
זְכוֹר לְנֶעֱצָרִים הַיּוֹם עֲלֵי מַיִם * חֵבֶר דָּלָה לְהַשְׁקוֹת צֹאן מַיִם׃ טוֹב זְכוֹר
לְטוֹבָה מִתַּחֲלֶיךָ עֲלֵי מַיִם * יוֹם אֲשֶׁר נִבְקְעוּ בְּמַטֵּה מַיִם * כְּרִיַּת נְדִיבִים
מְחוֹקְקֵי בְּאֵר מַיִם * לְמַחֲנֶיךָ זְכוֹר בִּזְכִירַת מַיִם׃ מְנַסְּכֵי שִׁבְעָה בְּנִסּוּךְ
הַמַּיִם * נָהַל בְּצֶדֶק פִּלְאֵי יַרְדֵּן מַיִם * סָגַב כִּמְהִים לִמְטַר מַיִם * עֲבוּר
תָּאַב וּפָץ מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם׃ פְּקוֹד פְּקִידִים וְנִפְקָדִים בַּמַּיִם * צַוֵּה לְצַדְּקָם
בְּצֶדֶק כְּנַס מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַדֵּי מַיִם * קַבֵּל בְּרָצוֹן שַׁוְעַת שׁוֹאֲלֵי מַיִם *
רְעֵם וְנַהֲלֵם עַל מַבּוּעֵי מַיִם * שְׁכֵנִים בַּחֲצֵרוֹת בֵּית מוֹצָא מַיִם * תְּרוֹם
מִנַּחַל עֲדָנֶיךָ מַיִם׃ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם׃

פותחין הארון

חזן לִבְרָכָה וְלֹא לִקְלָלָה׃ קהל אמן חזן לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת׃ קהל אמן

חזן לְשׂוֹבַע וְלֹא לְרָזוֹן׃ קהל אמן

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים
נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ * הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
כבודו

דיא דא ווערן פר זמאלט הייגט פון וועגן וואסר דען זכות פון אשה רבינו דער הייסט חבר (דלה) דר הט גיטעס פט
און דיא שאף צו אלין טרינקן וואסר דוא גוטר גאט גידענק צו גוטן (איחליך) דיא צו דיר האבן אום וואסר דען טאג
דא זיא אויז אליין גינגן דס איט דעם שטאק וואסר גישפאלטן דיא וואסר (כריית) דיא אויט גראבונג דר הערן אשה
און׳ אהרן (אחו זקי) די דא האבן אויז גיגראבן דיא ברונן וואסר צו דייני מן בעטר גידענק איט גדענקונג דער וואסר
דיא דא אויז גיגאסן זיבן טאג פון סוכת די אויז גיסונג דר וואסר (נהל) פיר איט גירעכטיקייט זו וואז דו האסט וואונדר
גיטאן בייא (יהושע) דער זיא האט גפירט דורך דען ירדן וואסר (סגב) פר שטערק (כאהים) דיא דא גלושטן צו רעגן
וואסר פון וועג זכות דוד האלך (תאב) דר דא האט גילושט ווען און׳ הט גירעט ווער זעלט איך טרענקן איט וואסר
גידענק דיא דא גדענקן און׳ ווארן גידאכט איט וואסר גיביט צו גרעכן זי איט גרעכטיקייט (כנס) אז אליטע) דר דא
האט גירעט פילט פיר קריג וואסר אכט פנג איט וואז גיפאלן דס גיבעט פון די דא הייסן וואסר ווידער (ונהלם) און׳
פיר זיא בייא (אבועי) קוועל וואסר אך זי רואן אין הוב דס בית המקדש וועלכט ווערט זיין אין אויז גאנג דר וואסר
(תרום) נעטיג זיא פון דיין זעגפטיגן באך וואסר׃

שאתה דען דוא בישט גאט אונזר גאט דר אכט איהן דען ווינד און׳ אכט נידרן דען רעגן צו בענטונג און׳ נית
צו פלוכונג צו לעבן און׳ ניט צו טוט צו זעטונג און׳ ניט צו אגרונג׃

מת

מזל שבט דלי

מזל אדר דגים

וְאַתָּה שֶׁעֱנִיב שִׂפְתֵי הַמַּזְכִּירִים מֵאֵימָתַי *
מַיִם שׁוֹקֵק עַמּוּתַי בְּזוֹכֵר עֲנָיַת בֶּן אֲמִתַּי
ולחם שֶׁמֶן וְרָשֵׁן לְרַשֵּׁם בִּרְלִי שֶׁבֶט יִצְחַק צַח כְּלֶשֶׁם
קהל וחזן מַיִם שֶׁפַע לְנִפּוּחֵי נֶשֶׁם וְיִמָּלְאוּ הֶעָבִים גֶּשֶׁם:
קהל לא תִלְוֶה מִלִּפְתּוֹחַ כָּל סָגוּר לַעֲנוֹת מְצַפְצְפִים
כְּעָגוּר * מַיִם תָּרִיק לְכָל מָגוּר * כְּזוֹכֵר
עֲנִיַּת גּוּר וְאָגוּר לְאוֹכֵל תְּלוֹת לְךָ עֵינַיִם * לְאָדְרוֹ
וּלְהַרְגוֹ מִמֶּגֶר שָׁמַיִם קהל וחזן מַיִם תֵּן לְרֵחַ הַחֲיוֹרֶת
כְּמִיוּמַיִם * אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

מיוסד על פי א״ב

אָיוֹם זְכוֹר נָא לְשׁוֹאֲלֵי מַיִם בְּרִית קַח לְהַרְחִיץ
אֵלִים בְּמַיִם גְּמוֹל לְשׁוֹפְכֵי שִׂיחַ עֲלֵי מַיִם דְּרוֹשׁ לְנֶעֱקַר וְשָׁפַךְ לֵב כַּמַּיִם

הזכר

(כגהר) אז ער זיך נידר ביגט צו דר ערדן (כקדרו) אז זי ווארן שווארץ די היאל איט וואלקן ווען ער גינג היןאונד ווידר (ומתה) אונ׳דו (טעה) אנטפנג (ניב) די תפילה די איר רידן איט אונזרן לעפצן אויף די רעגן אונ׳אן גדענקן ווען דא קואט די צייט פֿון זיינר תפלה (איס) וואסר (שוקק) טרענקן (עמותי) איינגיעלן ישראל אוס איין זכות יונה בן אמתי דען דוא האטט בוועהרט זיין תפילה דא ער וואר אין גדערם פֿון דען פיש (ולחם) אונ׳שפייז דר פייסטי פירות (לרשם) דו זאלשט אן טר״בן די עלט (ברלי) איט דען עאיר דו זיא טעטפאלט אונ׳אויז גיסן אויף דיא ערד אין שבט (יצחק) ווערט צויטר דיא ערד (כלשם) אז איין קריסטאל (איס) וואסר (שפע) אער צו אלי קרטיירן די בלאין (כשם) איט דעם אטום דו זי ווארן דר פילט די וואלקן איט רעגן (לא) הקב״ה דר דרך ניט צו אנטלעגן דיא טליס צו דעם אונד פֿון דעם רעגן דען ער איז אין זיינר הנט אך פֿון אלי בישלאסני זאכן אך איז קיינר דר דיר אאג ווערן פֿון צו גווערן די תפילות די אן טוט צו דיר איט אונזר רידן (כעגור) אז דער פֿוגל דר דא הייסט אגור (איס) וואסר (תריק) דוא זאלשט אויז לערן אין אלי וואונונג פֿון ישראל איט גידענקנס די זכות פֿון דוד האלך דר דא ווארגיגלייכן צו (גור) איינס יונגן ליב (ואגור) אך פֿון טלאה האלך דר דא הט גיאלט פיל חכאה (לאוכל) צו דען צייטן די דא טון תפילה אונ׳העכגן אירי אויגן צו דיר הקב״ה כלואר זי האפן אויף איס ער זאל רעגן געבן אז די תבואות זאלן וואקסן גראטן (לאדרו) די זאלשט שטרקן (ולהרגו) אונ׳אערן זי אז די פיט אין דיינס געבן אין (אאגר) פֿון זיסקייט דט היאל (איס) וואסר גיב צו ישראל אז דו הטט געבן אין בית המקדש ראטון אונ׳נב״ה טני דא האט עט ניט גרעגנט עט זייא דען ביי אננט ווייל אן עז גבויט האט צו בעננטן ארץ ישראל ד׳ דא וואר גבענטט פֿון הקב״ה איט בעך וואסר ׃ אלהינו אונזר גאט אונ׳גאט אונזר עלטרן ׃

אָיוֹם דו פורכטלוואר גאט גידענק דאך די דא אן הייטן וואסר נעאן דען ברית פֿון אברהם דער דא האט אכי וועטן (אלים) די טטארקי אלאכיס איט וואסר פרגעלט צו די זעלביגי דיא דא אויז גיסן (שיח) גבעט פֿון וועגן וואסר פֿארטט דען זכות פֿון יצחק דער דא איז ווארן גבונדן אונ׳האט זיין הערץ אויז גיגאסן איט תפילה אז וואסר וייא דאך גידעכטיג (לאפגיעים) צו דיא דא ביטן הײנט צון וועגן וואסר דיא בקענונג פֿון יעקב (פלל) דער דא האט גיטילט די טטעקן (ברהטים) בייא דיא צויך טרוג (בשקתות) בייא די טרענק טרוג דער וואסר גדענג (לנעלרים) צו

בזכר ענית ים סוף והצמיחה פירות כמי שלג כימי חנכה להציץ מלג
קהל וחזן מים פנות ארצה בלי פלג מרוק להוריד גשם ושלג :
קהל והלוית צבאיך רסיסי אגל בנחת נהל מעגל
מים צוק בקול גלגל בזכר ענית גלגל :
ונתן צאנך שבח לך במרץ קשת להראות לחיל
ארץ קהל וחזן מים צרורים למטרות ערץ * תתיר
לאמר לשלג הוי ארץ :
גוים קצפו ממי הקצפה כנפתחו ארבות להציפה
מים קרים בלי חציפה בזכר ענית מצפה זרע
קודש מטעתו מוכפלת להכין מרעית קהל וחזן
מים קלים מלהבעיתו צו לתת מטר ארצך בעתו
רבים רננות בישבי הרביתי לך להקשיבי *
מים רוה להשאיבי בזכר ענית תשבי * לזורע
ראה שיח נדכו כגדי רובץ להשריכו קהל וחזן מים
רבה כנהר רכו בקדרו עד כה ועד כה :

מזל כסליו קשת

מזל טבת גדי

ועתה

גיענטפֿרט בייא דען ים סוף (והצמיחה) אונ' אך פֿראכֿין דיא ערד פירות פֿון טייך וואסר אין טעגן חנוכה (להציץ)
צו אבן שפראצֿן די ערד (מלג) דידא איז גלמט זוגדר פירות (מים) וואסר דיזעלן זיך קערן צו דר ערד און אויף הערן
(מרוק) פֿון הימל ער זאל אבן נידרן רעגן אונ' שניא (והלוית) אונ' דו זאלשט לעכן דייני היר (רסיסי) טראפן רעגן
(מגל) אונ' טראפן טוים צו כלום (נהל) דו זאלשט זיא פֿירן (מעגל) אין שטעג (מים) וואסר (צוק) גיס אויז מיט שטים דס
גלגל אין הימל בזכות יהושע דען דו ענטפֿרשט אויף זיין תפֿילה צו גלגל (ונתן) אונ' זי ווערן געבן דייני שאף צו דיר לוב
(במרץ) בהענד אין דיינם ווייזן דען רעגן בוגן (לחיל) צו פֿר שטערקן דיא ערד דש זיא ניט זאל פֿארדרבן פֿר דען אבול
(מים) וואסר צרורים די דא זיין פֿר קניפֿט צו גוס רעגן (ערץ) דען שטארקן הימל (תתיר) דו זאלשט אויף לידיגן אונ'
זאג דעם שניא דז ער פֿאלט אויף דר ערדן די פֿעלקר אין דור האבול דא זי ווארן דר צירנט פֿון הקב"ה מיט די צארניגן
וואסר דש אבול דא זיא ווארן גיצעפנט דיא פֿענשטר דש הימל (להציפה) צו פֿר פֿלייצן זיא (מים קרים) קילי וואסר גיב
אונש ניט צו גנעך מין זכות שמואל הנביא דען דו ענטפֿרשט אויף זיין תפֿילה די ער טעט צו מצפה (זרע) ישראל די דא
זיין די פֿלנצונג פֿון דען הייליגן זאמן אברהם יצחק יעקב דען זאלשט אן גרייטן מיר שפייז כפֿל או זי דרפֿן (מים) די
גרינגן רעגן וואסר כזואר מיטבת דא זיין די טראפֿן גאר קליין אונ' זיינן ניט גוט (מלהבעיתו) די זאלן ניט דר שרעק
ישראל נייארט גיב מיר רעגן אין זיין צייט (רבים) פֿיל לוב איך הב גיאעררט צו דיר מיט זיינם פֿר כונפֿט דר ווארטן אוי
זאלשט פֿר נעמן אייני תפֿילה (מים) וואסר (רוה) זאט אונ' צו טעפֿן מיר אין זכות (אליהו הנביא) דען דו הושט צו ווער
בייא הר כרמל זיין תפֿילה (לזורע) זע די תפֿילה פֿון דעם דער די תבואה זעהט זאט ער די תפֿילה מיט צו ברמל
גאיט או אין ליקלין דז דא אין לייט גרייליך אזו דר פֿרייא אין (להשריכו) צו שטילן אין (מים) וואסר אבר צו
דו הושט געארט צו אליהו הנביא דא ער תפֿילה טוט אונ' וויילן די רעגן

כנהר

מוסף לשמיני עצרת

מזל תשרי מאזנים

אתניב מַזְכִּירֵי שֶׁוַע שְׁעֵה בְּנוֹכַח שֶׁבַע * מַיִם נַהַל
לְשׁוֹבַע * לְקַרְנֵי רְאֵם לְשַׁלֵּשׁ רֶבַע את נִטְעֵי
חָמֵס כְּמֶשׁ תְּטָרִיף לְאֶסוֹף בָּר בְּפִלּוּס גּוֹמֶשׁ *
קהל וחזן מַיִם נָזֵל בְּנִטְפֵי אֶמֶשׁ וּכְאוֹר בּוֹקֶר יְזָרַח שֶׁמֶשׁ :
קהל כָּל שִׂיחַ בּוֹ יְאֻשָּׁרוּ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ מַיִם
שְׂעִירִים יַחֲשׁוּרוּ וְאַדְמַת רוּרֵם יַעֲשִׁירוּ :

מזל חשון עקרב

הָאָרֶץ סוֹקְרִים כִּבְרַק אֵשׁ פֶּן כְּמַבּוּל בּוּל תִּתְבַּיֵּישׁ
קהל וחזן מַיִם סְפֵק מִלְּבַיֵּישׁ נוֹאֲמִים אַב לַמָּטָר הֲיֵשׁ :
מַעֲשֶׂה עֲקוּשׁ כָּל בְּרִיָּה * לֹא יֵעָצְרוּ מִגֶּפֶן
פּוֹרִיָּה מַיִם עֲמֻקִּים יַעַטְפוּ פִּרְיָה *
זוֹכֵר עֲנִיַּת מוֹרִיָּה : וְהוֹלִידָהּ עָב חִתּוּל בָּשְׁתָּה *
בִּמְקוֹם עֻקְרַב בְּלִי לְשִׁיתָהּ קהל וחזן מַיִם עָרַף רֵאשִׁיתָהּ * הַמָּטָר
לָעוֹבְרִים שַׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
קהל יָהּ פְּתַח בִּזְרוֹעַ חֲשׂוּף לִפְתוֹחַ אוֹצַר אָסוּף מַיִם פְּקוֹד לְצִיָּה כָּסוּף
בזכר

ין אונ' יוסף דר דא ווארט גגליכן צו הערכר מיינז וויל טיר אין די דרייא צייטן דו זיינטן דען עולם (את) די פאלגונג
יפון ווענן היין (כאש) זיין פר פאלבט (תטריף) דוא זאלשט שפייזן מיט רעגן או איר מיין זאמאן תבואה (כפלוס) מיט
וויכט (גומש) אויף גיהויפט (מים) וואסר לאז אונז רינן אם אובנט אונ' או אויף גין דר מארגן לאז שיינן דיא זון דער
נוגער רעגן אין מייטן ברכה (כל) אלי (שיח) בוימר אונ' גראז (יאשרו) זי ווערן גשטרקט מיט רעגן די לייט (יתרועעו
זאלן אונ' זינגן (מים) וואסר מיט גרוסי טראפן דס איז איין ברכה (יחשורו) זי זאלן אערן אונ' דס לנד בניאן זי זאלן
פלן רייך (הארץ) די ערד (סוקרים) או די לייט זוגן מיט בלין דו איז איין סיאן פון רעגן פיל לייט ווערט זי פר טעאט
אין דור המבול ווערט גאגן אין אין חודש חשון דו דא הייסט (בול) וויל דיא פירות זיינן פר פאלבט אונ' פר פוילט
ווערן (מים) וואסר בניג צו ישראל אונ' לאזן זי ניט פר טעאט ווערן פון איר תפלה בוכות (נואמים) דו ויואגן עס איז
אין וואסר צום רעגן גייארט הקב"ה (מעשה) די קרואן מעשים פון אלי בשעפנס די זאלן ניט אויף האלטן די רעגן פון
ישראל די דס הייסט מיין פרוכט בארר ווין שטאק (מים) וואסר גיב או זאלן בדעקט ווערן מיט פרוכט בזכות
יוס גרעכן או אברהם הט יצחק געזן טעטן אויף דען בערג מוריה דס איז הר ציון וואו דס בית המקדש שטאנד
(והולידה) אונ' אך גאיכן די ערד פון וואסר אויז די וואלקן (חתול) אונ' אייל מיר טנד דו זיא ניט פר וויסט ווערט או
די אדבר ווא טיגן פיל געדמן זיין (מים) וואסר (ערף) אך טריפן אויף ארץ ישראל צום ערשטן איך רעגן צו ישראל
דס מיבר פארן צו ערבן ארץ ישראל (יה) עפן דיין הנט מיט דען אריק (חשוף) דער אנטפלעקט איז צו עפנן דיין
אר פון היאל דען דוא הפשט מיין גוואלט (מים) וואסר גיב צו די דערן פעלד (כסוף) די דא גלוסטן דען
רעגן בוכות משה רבינו דען דוא הפשט גיוטפרט

מזל אב אריה

ל לל רתיר

יִרְבַּץ כְּאַרְיֵה עֲלֵי טְבוּעָה קהל וחזן מַיִם יְשַׁלְּשׁוּ
רְבִיעָה * לְהִפָּרֵד לְרָאשֵׁי אַרְבָּעָה :
קהל אַרְצָךְ כְּוּוֹן הֲדוֹם רֶגֶל וְלֹא נִשְׁקֵית כְּגַן בְּרֶגֶל
מַיִם כְּזִינוּק אֶגֶל יַזְנִקוּ בָּשָׁן בְּמָנוֹחַ עֵגֶל: כִּי כָל
בַּשְׁקֵי יָשִׁישׁ בְּאָסְפָּם בַּר בֶּאֱלוּל בְּטִלּוּל רְסִיס *
קהל וחזן מַיִם כְּרָמִים לְהַעֲסִיס כְּנִטְפֵי חָלָב וְעָסִיס :
קהל בְּעִתּוֹ לְהַרְעִים רַעַם בְּנַחַת וְלֹא בְזַעַם * מַיִם
לָתֵת טַעַם * בְּאַדְמַת מַשְׁפִּיר אִמְרֵי
נוֹעַם : אם לְשֵׁבֶט אִם לְאֶרֶץ נִשְׁלָחִים * לְהַעֲלִיץ
בְּתוּלָה בְּאִבֵּי שְׁלָחִים * קהל וחזן מַיִם נִפְלָגִים
נִשְׁלָחִים * לְשַׂמַּח עִיר אֱלֹהִים :
קהל וּלְבָרֵךְ מֶגֶד יְרָחִים בְּעֵרוּךְ תְּנוּב פְּרָחִים מַיִם
מְעַבִּים מַטְרִיחִים וּמַעֲדַנֵּי מֶלֶךְ מַאֲרִיחִים הִרְוָה מְזוֹנִים וְנָטַר בִּירַח
אֵיתָנִים לְהַתִּיר קֶטֶר קהל וחזן מַיִם מֵעַתָּה בַּלְיָאֶטַר לְהַרְעִיף שְׂעִירֵי מָטָר

את

גיב אין די דרייא צייטן דיא אובן אן גשריבן זיין דען זעטן זיא די וועלט דיא ואשן זיין צו ברכה או דר באך דער דא גיט
אויז דען גן עדן אונ' טיילט זיך דער נאך צו פיר הויבט בעך : **ארצך:** דיין לנד ארץ ישראל דט דא איז קיגן דען
כסא הכבוד דט דא הייסט דו שעאל פון זיין פיס אונד ווערט ניט גטרענקט או איין גארטן דט אן וואסר אניין
טראגט (איט) לו ריכן (אגל) די טראפן וואסר אין לנד דן (יזנקו) די דא ריכן אונ' דט אורטספרונג זיינט לנד קואט אויז
(בשן) דט זאל אכן אייך דו גראז דט עז גוט זאל זיין פר די יונגי קעלבר (כי) דען אידר אן (בשקי) דורך שפייז ווערט
דר פרייאט ווען זיא איין ואאלן (בר) די תבואה אין אלול די דא איז גאוקטן (בטלול) פון טויא (רסים) אונ' טפרערעגן
(איט) וואסר גיב אונז (להעסים) לו אאכן זים דען וויין או די זיסן טראפן אייך (בעתו) אין זיינר רעכטי צייט לו ברענגן
דונר גזעגנט אונ' ניט איט צארן (איט) וואסר לו אאכן איין טעם אין די פירות אים לנד טבט נאתן (אשפיר) דר דא
ברכה אאכט איט טיכי זיסי ריד או זייני פירות צום ערשטן צייטיג ווארן אין ארץ ישראל דא אריבר אאכט אן ברכה לו
הקב"ה (אם) עט זייא דטזי אויף די בויאר אדר אויף די אנדרי קרייטר דר ערד גשיקט ווערן (להעלין) לו דר פרייאן
בתולה דט זיין ישראל (באבי) או איר פרוכט (שלחים) פר דערט זיין (איט) גיב אונז וואסר פון די בעך די היאל לו דר
פרייאן די געטליך שטאט ירושלים (ולברך) אונ' ער זאל בענשן לו אאכן זים די פירות דו די לבנה צייטיג אאכט אונ' זאל
אאכן גזעגנט (תנוב) די פרוכט וואט דא בליט (איט) וואסר גיב פון וואלקן דא זיך דר אאך (באיהט) לו אויף ברענגן
זי ווייא פארכן אין (גשם) איזגשטכדן אין לנד (אטר) דער דא האט געבן לו שפייזן אעדני אלקים (הרוה) ער זעט דיא
וועלט (וכטר) אונ' היט דיא רעגן אין זיין אולר דרום בעטן איר דיך דו אין חודש (איתנים) דז איז תשרי ווארין גיבא תן
זיין דיא שטרקי אבות אונז לו אכין (קטר) דען קנאך פון דען רעגן (איט) וואסר פון אילונד עט זאל ניט ווערן גר
שטאפט לו אאכן טריפן או די שטורם ווינט (את ניב) ריד דר זיבן ברכות די זי אגידענקן יום טוב אין שאונה עטרה
פ' טעה) דיא טנטפנג בזכות איר אויז גיסן זיבן טאג וואסר אויף דעם מזבח (איט) וואסר (נהל) פיר אונש לו זעטונ

מַיִם זִילַת שֶׁפֶר לְמַרֵד אַרְמַת גּוּר עוֹפֶר: הַשָּׁמַיִם וַעַק לְקַבֵּל חוֹם בְּתַמּוּז

מִלְּתַבֵּל קהל וחזן מַיִם זוֹרְמוּ לְתַבֵּל בְּשֵׁשֶׁת מִינֵי תֵבֵל:

מזל תמוז סרטן

קהל הַשָּׁמַיִם חַשְׁרַת כְּבָרָה חֲשׁוּת לְרוּחַ נִשְׁבָּרָה

מַיִם חֲזִיז בִּגְבוּרָה לִמְבִינֵי עִתֵּי בָּרָה וְשָׁמָּה חֶלְקָם

נְחַיִּים כְּסַרְטָן גָּרֵל בְּמַיִם חַיִּים * קהל וחזן מַיִם

חֲשׂוּפִים וּבְקוֹ הַצּוּיִם הוֹצֵא מִבֵּית מַיִם חַיִּים:

קהל לָתֵת טַעַם תּוֹפֶשׂ לְהוֹצִיא אֲסִירִים לְחוֹפֶשׁ מַיִם

טְבִיעַת רֶפֶשׁ לְבַל יַבְעִיתוּ מְחָרֵף נֶפֶשׁ: לא

טַרְחוּת כִּמְבוּלוֹת וְלֹא כְּחוֹרֵב אָב מַחֲבִילוֹת קהל וחזן מַיִם טְמוּנִים

בְּתַחְבּוּלוֹת חָשׂוּף מַצִּיב כָּל גְּבוּלוֹת:

קהל מָטָר יוֹרֶה לִירוֹת יְשָׁרוֹת וִיעָרוֹת מַיִם יִמָּלְאוּ יְאוֹרוֹת לִמְגוֹדֵי גְדוּד

שִׁירוֹת יֵשֵׁב יִפְרָה הַר וְגִבְעָה ירבץ

אונ׳ דא ער ארויז גינג וואר גיגעבן איין גבול צו אלי פעלקר אונטר די אותיות די אים היאל זיין דא אויף די גבולות גימאכט
האבן. סבר אין דען צכר פון שבט יהודה דער דא איז גגליכן צו איינם יונגן ליב דש איז ארץ ישראל דעם אמט הקב״ה
וואלברט צו די טיכן רינדיגן וואסר (השמים) הקב״ה דר דא רואט אין הוכן היאל דער זאל אונזר תפלה אנטפאנגן דז די
גרוסי היץ אין תמוז זאל ניט פר דערבן דיא פרוכט (איך) וואסר (זורמו) זאל שטוראן (לתבל) צו ווירלן די ערד גלייך אז
דז גוויר) אין איין עש׳ (טעם) גיבט אין די זעקש לייטן די הקב״ה הט פר הייסן דר וועלט דו זי זאלן ניט פר שטערט
ווערן וויל זי שטיט גלייך אז זי בטל זיין געוועזן אים אבול דז זיין די לייטן די לייט דז זיעהן אונ׳ לייט דז שניידן לייט דר
קעלט אונ׳ דר היץ לייט דיא טרפן קעלט אונ׳ לייט דר ברענדיגן היץ (השמים) די היאל (חשרת) די דא אערן צו טרינקן
וואסר (כברה) אז דורך איין זיפא די זאל שטואערן צו ישראל די דא טון תפלה איט צו ברמכן גאיט אונ׳ איט גנלן הערלן
(איך) וואסר (חזיז) פון וואלקן ער זאל איט שטרקן שטיק נידרן אין דען צכר פון שבט יששכר די דא זיין פר שטענדיג
אין דער לייערי תורה אפילו אין די הרבי זאלכן די דא רידן פון די אותיות אים היאל דא דורך אן קאן אישן די אולדות
פון דר לבנה אונ׳ דר דורך אן וויט רעכט צו אאכן די יאים טובים (ושמה) אונ׳ אז דא אין דר תורה איז איר טייל דיא
דען אענטשן ברענגט אין דז איביגי לעבן (כסרטן) אז איין קרעבס דער זיין לעבן הט אין וואסר (איך) דיא איברסטי
וואסר (חשופים) די דא ווערן זיין אנטפלעקט אונ׳ די דא ווערן זיין איט דר אעמט שכור גיטיילט אך די אויז גין אויט
דען בית המקדש (באהרה ביאיכו) דז גלויבט זאל ווערן (לתת) צו געבן די וואסר איין גוטן טעם אין די פירות (ונפש
אונ׳ איין רוא צו ישראל זאל ווערן ווען דש די אויז דר געפנקנס אויז ליכטן (לחופש) צו פרייאונג (איך) וואסר גוואלני
די דא האבן די טבע פון טריבן זים (רפש) אונ׳ גיאוזילט זיא זאלן ניט דר טרעקן דש צכר פון טבי׳ זבולן די דא זיין איין
אסג הפטיג פאליק צו שטרייטן (לא) זי זאלן ניט זיין צו מיינר איט דעם עולם פו זיא וואר, אין דור (המבול) גלייך אז דיא
גרוסי היץ אין אב (אחבילות) די דא אאכן. פר דערבן די פירות אונ׳ תבואות (איך) די וואסר די הקב״ה הט ביהלטן
אונטר דר ערדן איט תחבולות (חשוף) די זאל אנטפלעקן הקב״ה דר דא הט גשטעלט די (גבולות) פון די וועלט (אטר
איט פרים יעריגי רעגן (לירות) צו נעצן די ערד אונ׳ פעלדר אונ׳ וועלדר (איך) וואסר זי זאלן דר פילן די ווייאר אין צכר
פון שבט גד דער דא צוג איט די אנדרי שבטים (שירות) אין היער טארן איין לנטאן ארץ ישראל (ישב) ער זאל אידר
קערן (יפרה) צו אאכן פרוכבערן אלי בערגדש ער בלייבט אין רוא או איין ליב טויל (טבועה) ארא ערד (איך) די וואסר

ג״ב

מזל אייר שור

אֶת דְּרוּשָׁה מֵרֹאשׁ תָּמִיד אוֹתָהּ דְּרוּשׁ מַיִם דָּגָן
וְתִירוֹשׁ יִרְווּ בְּשִׂיחַ בְּכוֹר רֹאשׁ הַגֶּשֶׁם רְשָׁאִים
יְרוֹעֲנָן וְשׁוֹר וּמְרִיא בוֹ יְהֻנָּן : קהל וחזן מַיִם דְּלֵה
לְאָב מוּעֲנָן בְּאוֹת קֶשֶׁת עֲנִינַת עָנָן :
קהל אוֹצָרוֹ הַמָּלֵא מְזִיעַת כִּפַּת דּוֹק מִתְמַלֵּא מַיִם
הַמְצִיַּת מֵי מָלֵא לְגֵיא מֵעִקְרֵי שׁוֹר תְּמַלֵּא :
בְּשִׁלְּגֵי הִקְפִּיא לְנִלְקֶשֶׁת לְרָשׁוּ בִּשְׁלִישִׁי מִתְבַּקֶּשֶׁת קהל וחזן מַיִם הַזֵּל
לְמִתְנַקֶּשֶׁת בְּהוֹר נוֹגַהּ מַרְאֵה הַקֶּשֶׁת :

מזל סיון תאומים

קהל הַטּוֹב וְהַנָּעִים שְׁעֵה זֶמֶר נְעִימִם * מַיִם וְקוֹל
מְזַעֲזְעִים כְּמֵי מְרִיבָה לֹא תְזוֹעֲמֵם מַן וּדְוּי
תְּאוֹמִים וְרֵעִים תִּתְרַצֶּה בְּשִׂיחַ הַנְּעִים קהל וחזן מַיִם
וְעַד לְזוֹרְעִים בְּקוֹל גַּלְגַּל הַמַּרְעִים :
קהל אֶת זְמַן חֲבוּי גוֹפֶר * הוּגְבְּלוּ גְבוּלוֹת בַּסֵּפֶר *

מיכ

די וואַסן פֿון אוכטן דיא וואַז אויך ברענגן אונז הקב"ה דר דא אויך ברענגט (כשיאים) די וואסן (את דרושה) דז זנר ארץ ישראל דס הקב"ה פֿארשט ועלברט פֿון אן אנג דש יאר ביז אויז גנג דש יאר וואש זיין בדרעפֿנים איז טטעטגליך דוא זאלשט פֿארשן זיא (איא) וואשר גיב אונש לו זעטן אונ זאיט קארן אונ' וויין אום ויון דער תפֿילה די ויא טון דיא קינדר פֿון ראובן דר דא וואר דר בכור אונטר דען שבֿטים אונ' דער ערשט אים עולם דער תשובֿה טעט (הגשם) איט דען רעגן ווערט דר פֿריסט גרעז אונ' בויאר אונ' אוקסן (ומריא) אונ' פֿעטי בהאות ווערן דורך אים דר בארעט דז זי קריגן גרעז לו עשן (איא) וואשר טעסך אונז פֿון הימל איט די וואסן אונ' לאז דען ווערן געזעהן דז לייבן פֿון רעגן בוגן אין הימל (מולרו) דער תוץ רייכר אולר פֿון רעגן וואשר פֿון הימל דר ווערט דערפֿילט (אוצת) אן דעם טאייס (כפת דוק) די געוועלבטי הימלש דער דא איז איבר דען אלאפֿים (איא) וואשר (האליח) פֿון דש אויז דרוקן דר פונ' בעך פֿון אין דו זלשט דר פֿילן די לנר פֿון שבֿט שמעון דר דא וואלט אויז רייסן יוסף הצדיק דר דא הייסט (טור) (והשלג אונ' דען שניא הקפֿיא) ער האט אמבן גיפֿרירן (לנלקשת) לו די שפעטי פֿעלדרן וואו הרטי ערטרייך איז דז ניט גנוג איז לו אין דער רעגן דען כיאורט פֿון דעם שניא דער איין וויל דרויף ליגט אונ' ליבט זיך אין דר ערטרייך אניין וועז ער לו גיט דש דא אין לעבדרן דיא ישראל (לרשו) די דא האבן גערבט אין סיון די תורה די דא ווערט גיוולכט פֿון איר לערנר (איא) אך ריגן וואשר (לאתנקשת) לו ישראל דיא דא קלאפֿן אויך דיא טירן פֿון בתי כנסיות אונ' בתי אדרשות איט טונהייט דז שטערן פֿון (נוגה) דר בטייט רעגן וועז ער טייכט אונ' זיין גשטאלט איז אז דער רעגן בוגן (הטוב הקב"ה דער דא איז גוט לו אלי זייני בישעפֿנים אונ' ליאליך פֿון וועגן זייני גוטי ווערק (טעה) קער דיך לו דיא לאליכי גיזאנג פֿון ישראל (איא) גיב וואשר לו אין אונ' ניט איט הרטי שטיק אונ' ניט איט לארן אז דא זיך ישראל קריגטן איט משה רבינו אום וואסר דא גאבטשטו אין איט לארן דו זי פֿרפֿילט אלי די דר ביים שטוכדן דא זי אויז דעם פֿעלזן לאיסן (אן) אתראז די תפֿילה פֿון משה אונ' אהרן די דא גיגליכן זיין וואַרן אין טיר הטירים לו אייכם באר לאויליג פֿון וועגן דז זיא גלייך וואַרן איט זכיות אונ' וואַרן גטרייאי חבֿירים זאלשטו בווילגן אונ' אונזר ליאליכי תפֿילות אויך זיסן רעגן וואשר (ועד) בירייט פר דיא זיעהרש איט שטיק דש דונר דען דז זיין אייטל ברכה רעגן וועז עש דונרט אונ' בליצט אז איך טובן גטריבן פֿאַשן (את) אן דער לייט פֿון פֿון נח (חבוי) דער דא וואר פֿר בארגן איבר דען אבול אין איינר לאר פֿון פיאסן האזן :

כאן יסד הפייט י"ב חדשים י"ב מזלות ואבות העולם ושבעה עניות שבתענית וי"ב שבטים והתחיל באברהם ובראשי החרוזות מרומז הפסוק יפתח ה' לך את אוצרו הטוב וגומר וגם הפסוק כי כאשר ירד הגשם והשלג וגומר מיוסד על פי א"ב מרובע קהל

יִפְתַּח אֶרֶץ לְיֶשַׁע לִשְׁבּוֹר מַטֵּה רֶשַׁע מַיִם אִם כְּזָבוּ בְּפֶשַׁע זְכוֹרֶנָּה

יִקַּח נָא מְעַט מַיִם וְתִוָּשַׁע כִּי אֲרָבּוֹת שְׁמֵי עֶרֶץ * עַד אָבִיב יִפְתָּחוּ

בְּלִי פֶרֶץ קהל וחזן מַיִם אֵד לְהַעֲלוֹת בְּמֶרֶץ טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ :

חזן יָיָ בְּיָדוֹ מַפְתֵּחַ זוּלָתוֹ בְּלִי יִפְתָּחַ * מַיִם בְּצוּל מזל ניסן טלה

יָרְתִיחַ תֲגוֹר בְּנֵי עָקוּד לְפַתֵּחַ כַּאֲשֶׁר בּוֹחֵן

וְשָׁפַךְ לִבּוֹ כַּמַּיִם יְחִידוֹ טְלָאָיו מְיוּמָּים קהל וחזן מַיִם

בְּאֵר חָפַר פְּעָמִים לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם:

לְךָ גְּשָׁמִים וְשֶׁוַע מַרְהִיטִים לְהָקֵר חוֹרֶב לְהָטִים

מַיִם גָּבַר כְּמַרְהִיטִים בְּחִין פִּצֵּל בָּרְהָטִים :

יְיָ גֶּשֶׁם לְנִרְכָּאִים לְעָרֵן זִיו עֵין לְךָ נוֹשְׂאִים קהל וחזן מַיִם גְּנוּזִים וְנִשָּׂאִים

לְשָׁאוֹתָם מַעֲלֶה נְשִׂיאִים : את

יפתח (ארץ) ער זאל עפֿנן הקב"ה די ערד צו מיין טליכדן דיא וואסר דז איט אין ווערן גהאלטן די אין וואוכר דר ערד אונ' לוב רעכט דר דורך די אוטוויל גרטעיס די דא אין קויטן די תבואה אונ' האבן אויך איינטייאר יאר אונ' איט דעם רעגן ווערט אלו וואלס יל (איס) די וואסר אוב אום ויילן אונזר איסטוט זי אויך הערן גדענק דז זכות פֿון אברהם (נם דר דא ספראך לו די אלאכים עו זאל ווערן גנואן איין וויניג וואסר לו וואטן אייער פֿיס דרום זאלסטו אכטפֿגגן איר תפילה פֿון ישראל די זי טון אויך דען וואסר (כי) דז דיא שטארקי (ארבות) פֿענטטר פֿון היאל ביז ראש חודש ניסן דז די פירות (אביב) לייטיג זיין אין ארץ ישראל דיא זאלן ווערן גוועפֿט ניט לו אייגר ברעכנס (איס) וואסר זאלן אויך ברענגן (אד) דר וואלקן (בארץ) איט גיטאיכדקייט אי די קרייטר ווערן אויף דר ערד זיין (יי' בידו) גאט הט אין זייכר הנט דען טליסל פֿון אולר דעם רעגן אונ' און איס קאן ער ניט ווערן גיעפֿנט (איס) דיא וואסר (בצול) אין דר טיפֿגס דר באלן (ירתיח) ער זאל אלן ווארים דען אען די וואסר אין די בעך ווארס ווערן איז איין סיאן פֿון רעגן אונ' דען גורט דז גלות ער זאל עפֿנן אום ויילן זכות יצחק דר דא וואר גיבונדן לום קרבן אויך דען מזבח (כאשר) אז בוחן פר איז ווארן גיפריפֿט איט זייכר פרואקייט דז ער זיך וואלט טעכטן לאזן אונ' ער פֿר גיסט זיין הערץ אז איין וואסיר אין דעם זכות דר נהער (סלאיו) זיין לעאר אין די לוויא גלות כלואר דז גלות הייסט דז אנדרי נאך גלות בבל (איס) אונ גיב זי וואסר דאז רעגן אין זכות פֿון יצחק דר דא האט גיגראבן לוויא ברונן וואסר דא האטן דיא פלשתים אין דא פֿון גייאגט דאז איז איין סיאן דז זייניקינדר ווערן פֿון לווי בתי אדרשות גיאגט ווערן בעאנת הרבים (לך גשים לו דיר גנענן זי איט תפילה אונ' איר גטרייא (ארהיטים) זי אאכן לויטן (להקר) לו קילן די פלאריגי היץ איט קילן וואסר פֿום רעגן (איס) וואסר שטארק לו אנגט (כארהיטים) אז די לויף טרוג די שטארק שטראאן אום ויילן זכות פֿון יעקב דער דא שטעקט פייכטי שטעקן פֿון בערקן אונ' קעסטין האלן ער טיילט די פר די טרענק טרוג (ירד) עו זאל נידרן לו אונז רעגן לום גרעז לו אאכן ועכסט דיא לויטרקייט פֿון ישראל דיא דא אויך היבן לו דיר אירי אויגן איט תפילה אז דיא לויטרקייט פֿון ראש חודש אייר דען דארום ווערט ער גהייטן (זיו) דט איז טייטש לויטר דען גיאייגליך איודר חודש לויטר אונ' איז אין גווטר לופט (איס) וואסר, גנווים) די דן ביהאלטן האטט אים היאל אונ' די דא ווערן גיטראגן

נַקְבוּת מַיִם: לִיפְתַּח אֶרֶץ וְיִפְרוּ יֶשַׁע מְטַר מַיִם קוֹרְאִים זֶה לָזֶה עַד
יַשִּׁיקוּ מַיִם לְמַיִם כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם * לְצִימָּאוֹן
יְשׁוּעָהוּ עֲנִיּוֹת וּתְהוֹמוֹת מַיִם יַחַד רַגְּתוּ וְקַשְׂקֶשֶׂת הַגְּדֵלִים בַּהֲמוֹן מַיִם
יִתְאַוּוּ לִרְדָתוֹ גַּמּוֹת מְנוּ מְעַט מַיִם טְרוּחֵי שְׁחִין וּכְאֵב וְחוֹלֵי מֵעַיִם
רוֹגְעִים וּמִתְרַוְּחִים בְּאִוּוּי קָרַת מַיִם: חַיֵּי כָּל נֶשִׁי מְסַרְתָּ בְּמַזָּר־וֹרֶת
שָׁמַיִם מְמוּנִים עַל כָּל אֶרֶץ אֵיךְ לְפַרְנֵס מַיִם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ אֶרֶץ
נַחֲלֵי מַיִם * קִדַּשְׁתָּ אוֹתָהּ לְשִׁמְךָ לְמוּגְהָה מַיִם. וְאַתָּה בְּיָדְךָ תַּתָּה
מַפְתֵּחַ מְטַר מַיִם רְשׁוּת אֵין לְהִנָּתֵן בִּלְעָדֶךָ לִפְתּוֹחַ אוֹצְרוֹת מַיִם הָקֵם
דְּבָרְךָ הַטּוֹב תֵּת בְּשֶׁפַע מַיִם יַחַד לְנֶרֶב לְרָצוֹן לְטוֹהַר לְהָנִיף מַיִם: דֵּי
אַרְבָּעִים סְאָה מִשְּׁעָר מִקְוֵה מַיִם תְּמִימֶיךָ אֵיךְ בּוֹ יוּטְהָרוּ וְאִם אֵין
בּוֹ שִׁיעוּר מַיִם גְּשָׁמִים שִׁבְעָה מִשִּׁבְעָה רְקִיעֵי שָׁמַיִם שֶׁבַע אֲרָצוֹת
שֶׁבַע וְשִׁבְעָה עַמּוּדֵי שָׁמַיִם בְּצוּר חוֹגְגִים שִׁבְעָה וְנֶעֱצָרִים עֲדֵי מַיִם
פְּלוּלָם קָשׁוּב בְּשָׁפְכָם לְךָ לֵב כַּמַּיִם חזן אָרוֹן הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשֶׁךָ
מִן הַשָּׁמַיִם רֵעֶיךָ לְנַהֵל בְּרֶבֶץ כְּעַל מַבּוּעֵי מַיִם כאן

הילף דו רעגן (קוראים) זי רופֿן דיא איברשטן װאסר צו דען אונטרשטן ביז (ישיקו) זיא זיך צו אננדר ביהעפֿטן װען
דא נידרט דר רעגן אונ׳ דר שניא פֿון הימל (ישועהו) זיא קערן זיך צו אים אז װען זיא װילטן דארשטן אפֿילו די קװעל
ברונן אונ׳ אב גרונד װאסר (יחד) איט אננדר דש געטיבט איט אירי טופֿן דיא דא װאקסן אין דיא אעניבטה װאסר
(יתאוו) זי גילוסטן צום רעגן װאסר (גמות) צו װאס פֿון אים אין װייניג װאסר אונ׳ דרום װען עז רעגנט דא הײבן דיא
פֿיש דיא שטעבל אויף דעם װאסר אראויז דו זיא זויפֿן פֿון די רעגן װאסר (טרוחי) דיא דא זיין גאיט פֿון װעגן גרינד אונ׳
אים טאג אונ׳ קרנקהײט דר דערען (רוגעים) זי רוען אונ׳ דר װייטרן זי (באוי) פֿון צוסט (קרת) דז קילן װאסר (חיי)
דש לעבן פֿון אלש (נשי) װילן דוא האסט איבר געבן דען אוזלות פֿון הימל (ממונים) דיא זיין באולן אויף אין אידר לנד
צו שטײן זיא איט װאסר (זבת) אבר ארץ ישראל דאס דא פֿלײסט איליך אונ׳ האניק אונ׳ איז אײן לנד פֿון בעך װאסר
האסטו ניט געבן אין הנט דר אוזלות נײארט (קדשת) דו האסט געהײליגט עז צו דײנם הײליגן נאמן (מוגה) דש דוא
װעלבסט אלײנש עז װײך אאכן איט דען רעגן װאסר (ואתה) אונ׳ דו הקב״ה אין דײנר הנט (תתה) דו האסט געגעבן
דען שליסל פֿון רעגן (רשות) האסטו צו קײנם געבן אנדר דיר אלײן צו עפֿנן דען אוצר פֿון רעגן װאסר (הקם)
בשטעטיג דײני גוטי פֿר הײסונג צו געבן פֿיל װאסר (יחד) אז ישראל װערן אײנס אונטר אננדר זײן כלוואר װען זי רײך
זײן אונ׳ קײן הונגר איז דא איז כל עולם אײניג אונטר אננדר דען גיב איט גוטן װילן אונ׳ רײניגן דען צופֿט דען װען צוג
ניט רעגן קואז דא װעהיט דר ביזר אויר ח״ו (די) עס איז גנוגן צו (שיעור מקוה) װען דרינן איז פֿירציג אאס װאסר
דו אײן אינטליכי איז אוו פֿיל איז הונדרט אונ׳ פֿיר אונ׳ פֿירציג אײיר טאלן פֿול װאסר (תמימיך) ישראל די דא זײן גנגן
אין דײנם גלויבן װיא זאלן זי זיך רײניגן װען אין אב גיט פֿון דײנם שיעור דרום ליבר גאט לאז רעגן קואן זא קװעלן
די קװאלן פֿון אונטן אויף צו קװעלדיגי װאסר (גשמים) פֿון זיבן הימל לאז רעגן קואן (שבע) דא איז זעטיג דיא װעלט
די אויף זיבן חלקים איז גטײלט אונ׳ שטיט אויף דעם אב גרונד (בצור) זי פֿר איידן זיך פֿון דר אלאכה אונ׳ פֿײרן זיבן
טג אונ׳ הלטן זיך אויף פֿון דר אלאכה אם אכטן טג אום װײלן צו טון תפֿלה אויף דען רעגן (פלולם) איר תפֿלה פֿר נעאן
דען זי פֿר גיסן איר הערץ אז אײן װאסר (ארון) הר גאט לוג פֿון דײני װאונונג דײנר הײליקײט דו הימל (רעיך) דײני
גוטן ישראל צו נהלן צו פֿירן אונ׳ אכן רואן אויף אײנר גוטיא אײד אז בײזא (מבועי) קװעל ברונן װאסר יפתח

ומרוה מים תת לכל גיא וגיא מעין לשתות מים * ה׳ תרגל מעדן
נהר יובל מים * תוכו להפרד לרבוע ראשי מים :

מיוסד ע״פ רשר״ק וגם כן תרתום שם המחבר אליעזר ברבי קליר מקרית כפר

תכנס לארץ וחוצות לחצות מים אמן לכל אחד ואחד מה יתנו מים
שקל לראש עפרות תבל לבר פלגי מים למטר השמים תשתה
מים : רצות לה שלום בירידת מים * עמוק ותלול גלוי וחבוי כאחת
שתות מים קרח וכפור ושלג ונזל מים * זומנו לה לשוקקה בכל מיני
מים : צופה בה עין להתמידה במים ראשית ועד אחרית דרושה
רוות מים : פשע אם הועצם ונגזר עצירת מים * בתחן ופלל יפתו
מגרע בנטפי מים : עין ישאו לרוכב בעזרם שמים * ישנים היות
במצע והוא מספיק למו מים שיח מהיום נעצרים להזכיר בשיחם
מים רוגשים בסוף שבעה לציין במוסף מים : נסוך מנסכים שלשת
לוגי מים בם לערוך כסדר שלשת רביעית מים * ממעל להרביע
זכרות רבע מים יעל בכפל מתחת פרית נקבות

קוועלן קאן (תרגל) ער האט גפירט אויז דעם גן עדן איין באך וואסר (תוכו) ער האט אים פון דר איטן גשפאלטן דז ער זאל זיך צו טיילן צו פיר הייבט בעך דיגרעסטן אין עולם : **תכנס** ער הט ברייט זי צו פערטיילן וואסר אין ארץ ישראל אונ׳ חוצה לארץ (אמן) ער האט גפיהן רעכט צו מיטליכן וואס איז זאל ווערן גיגעבן וואסר : (שקל) ער האט גיוואוגן צו ארץ ישראל דט דא איז דר אן גאנג פון בישעפנים דר וועלט ביזונדרי בעך וואסר (למטר) צו רעגן דז היאלט זיא טרינקט די וואסר (רצות) דרום אז ער ביגערט איר פריד פון ארץ ישראל דרום נידרט ער דיא וואסר פון היאל : (עמוק) דט טיף (ותלול) אונ׳ דו הויך דט דא איז אנטפלעקט (וחבוי) אונ׳ דט פר באָרגני אורט דיא ווערן אלי צו גלייך גטרענקט מיט וואסר (קרח) אייז (וכפור) אונ׳ רייף אונ׳ שניא (ונזל) אונ׳ ריכ דיגי בעך וואסר : (זומנו) אלר לייא וואסר די זיין אן גיברייט (לשוקקה) צו טרענקן ארץ ישראל (צופה) עז זוגט דז אויג פון הקב״ה שטעטיגליך אויף א״י אונ׳ זי דרף וואסר (ראשית) פון ערשטן דו יאר ביז אויז גנג דז יאר ער פארשט זי, רוות, צו נעטן זיא מיט וואסר (פשע) דיא איסטוט דר עבירות ווען זי זיך המאן גיטערקט אונ׳ אוס איר איזן איז נגזר גיווארן דז זי זאלן זיך אויף הלטן די וואסר (בתחן) מיט תפלה זי איבר רידן הקב״ה דז ער ניט זאל איכרן די טרי גאנג דר וואסר (עין) אירי אויגן זי היבן אויף צו הקב״ה דער דא רייט מיט איר היילף פון ישראל אין היאל בלואר עז איז ניאכט אויף ערדן דר אין אכפרט אונ׳ דר היילט זיינו זיילן אין היאל אז ישראל מיט איר הלטן זיין גבאט (ישנים) זי טלאפן (באמצע) אויף איר בעט אונ׳ הקב״ה (מספיק) בניגט צו איכן וואסר (שיח) די ריט פון דען הייטיגן טאג שאיני עצרת) זי גדענקן אין אירי תפילה דען רעגן (רוגשים) זיא טשאראן איט גיבעט אן ענד דר זיבן טאג פון סוכות (לציין) דז ער זאל אן ליילכן דט יאר צו רעגן וואסר (נסוך) זי האבן גיגאסן אויף דען אובח גנץ סוכות דריי (לוג) וואסר דז איז אזו פיל אז אלצעהן אייאר שאלן פול (בם) פון וועגן איר זכות זאל הקב״ה אן ריכטן וואסר אין דרייא לייטן דו זי דען עולם נעטיגן דו איז כמך דער זיעה ונג אונ׳ ווען עז וואל הרויז צו דר ערד הט גספרענט אונ׳ ווען די קערכר כוא גרוש זיין דז זי קוועלן זאלן (מאעל) פון דיא איברשטן רעגן ער זאל נעטן דיא ערד דען דיא וואסר זיינן גגליכן צו איין זכר אונ׳ דיא ערד צו איין נקבה (יעל) דען ברענג דיא אונטרשטן וואסר אויף בכל מא פיל וואסר אז פון אובן הרעב קומט דיזעלביגן וואסר זיין פרוכטפאר פון די איברשטן וואסר דרום ווערן זי גיהייסן נקבה צו איברשטן וואסר (מתחת) דז זי זאלן עפכן דיא ערד אונ׳ זאל פרוכפרן פון דער

השמים * עומדים צרורים עד יורשו להריק מים : פחה שעירים
משתערים בהרעיפם מים פליאים צרורים כנוס כנד שתית מים *
פורחים להמתיק בשחקת מלוחית מים פונים שוב ללכת אל מקום
המים : צבאות רביבים המרביבים מים צומחים כערבים על יבלי
מים ציה ממוגגים בנחת זילת מים צחיון חרבון קיץ להשביע שובע
מים : קומו בדל אשר הובדל למים * קצבם תלם באומר להפרות
מטר מים * קול צנורות כי יזחילו מהם מים * קולות יתננו תהומות
שעות לצמאון מים : רועשים ומרעישים קול מקולות מים ירוגשים
ונושאים קול לאדיר קולו על המים רנן מרעימים למרעים על רוב
מים רדתם כל ישירו שיר למוריד מים : שבח כנוי שם כנה בשם מים
שתף בשם אדיר אדירים למים * שת מעטה לבושו כמחזה שליגת
מים * שוה קול הורו כקול רבוי מים תכן וכל ומר וגזר

זעהרן די װאסר (פחד) פֿון װעגן אנגשט(שעירים) די שטורם װינד(משתערים) שטין די זייט איר האר אין דיא
היך(בהרעיפם) װען זי זאלן טריפֿן די װאסר די װאלקן די דא זיין פֿר הולן אונ' זו אננדר בהעפֿט די עפֿנן איר
אײנר או מיין זעגן אונ' אנטפֿנגן די װאסר פֿון ים (פורחים) זי פֿליגן אין די היאל זו מאכן זיס די גזאלצנה װאסר
פֿון װאסר דס היאלט דען קערן זי װידר אונ' גין װידר צו די װאסר דס ים (צבאות) די היר(רביבים) דער שפרע
רעגן די זיין מין ברכה אונ' מאכן אז דיכג שפראצן או די װײדן בײא(יבלי) די בעך װאסר (ציה) די ערד(ממוגגים)
זי מאכן װײך דורך דיא זאנפֿטי(זילת) אב ריננונג דר װאסר (צחיון) די דערן װיטטי פֿעלדר די פֿר דערט זיין אין
הייטן זומר די זעטן זיא מיט װאסר (קו) די שנור די אונטר שיידונג דס אײנט דר היאל דר אונטר טייל צוױשן דיא
אוברשטן אונ' אונטרשטן װאסר די זעלביגן װאסר די אויף דען היאל זיין די פֿליסן ניט אויף דען היאל או די װאסר
בעך אויף דר ערדן נייארט זי הענגן אין לופֿט אן שטאט דיאוין הקב"ה געבן האט מיט זיינם װארט גלויבט זייא מער
צו פֿרופֿפֿן די ערד מיט רעגן װאסר אונ' װען מיין טשיק קואט (צנורות) פֿון די רינן פֿון אובן די(יזחילו) זי װערן
רינן װאסר דען געבן אך די אב גרונד טטיק(שעות) דס איברשטה װאסר זאלן זיך צו זיא קערן אונ' איר װאסר זיס
אמכן (רועשים) זי שטוראן(ומרעישים) אונ' אמכן די אונטרשטי װאסר שטוראן פֿון װעגן דיא שטיק דר װאסר :
(רוגשים) זיא ברומן אונ' דר היבן שטים צו הקב"ה דער דא זיין שטים האט געבן אויף דיא װאסר אונ' צובן צו
הקב"ה מיט שטורם דער דא אמכט שטמאן בײא דיא פֿיל רעגן װאסר אין מירן כידרן דא זאגן דיא לייט שירה צו
הקב"ה דער דא האט גיאמטן מיט זיין טרים די װאסר (שבח) זיין גלובטר הייליגר נאמן ער האט גיכענט אז צו
נאמן דר װאסר ער האט זיא צו אננדר טון גלייכן או דר פסוק גיט אין(תהלים נ"ג) (אדירים אשברים אדיר
בארוק יי') דס איז טייטש זי זיין שטארק די אינדן דס אער נאך שטרקר איז הקב"ה אין היאל דא האט ער דערנוך
גיגלייכן מיט דען נאמן פֿון(אדיר) הקב"ה אונ' די װאסר(שת) ער האט גיטאן(מעטה) דיאום װינדונג פֿון זיין
קלייד ביי את תורה או אין שליא זא װייס(סוה ער האט גיגלייכן די שטים זיינר שונהייט צו די שטים דר פֿילן װאסר
(תכן) ער האט גפֿליסן (וכל) אונ' גיאמשטן אונ' גבאטן דען װאסר דס זי זיך דר היבן איבר דר גנצי ערד דר װארטן
דס זי זאלן האבן דען כח דס זיא איבר אל זאלן קענן קומען אין דר היך װיא װאל די(טבע) פֿון װאסר איז דס זי צוויפֿן
אין די נידר. אבר דס קואט דס זי קענן איבר זיך קומען דער װייל דס גרושה ים דו אום די װעלט איז דז איז העכר
או די גנצי װעלט או די טבע פֿון דר ערד איז דס זי אין װאסר אונטר פֿלט דרום הט דס ים די גבעדועט איבר זיך
קומען

וְתַלְמִים כֹּל לְהַשְׁקוֹת נְשִׁי מִתַּחְתִּיּוֹת מַיִם * כְּשָׁר בִּבְעָלֵי זְרוּעַ כִּי
יֶחְמְסוּ מֵהֶם מַיִם כֵּוֵּן וְשָׁב לְשׁוֹקְקָה מֵאוֹצַר שָׁמַיִם : לְמַעַל לָרָקִיעַ
עָשׁ כִּבְרֵכַת מַיִם לִנְטוֹת עָלֶיהָ כִּפָּה מְזֵעַת מַחֲמַת מַיִם * לְהַטִּיף
מִמֶּנָּה מִגְרַע נִטְפֵי מַיִם לַהֲלוֹךְ מַהֲלַךְ כַּמֶּה בְּלִי עֵירוּב מַיִם * מַרְאֶה
הַקֶּשֶׁת כְּעֶשָׁשִׁית בְּמַיִם * מְנוֹכָל יָבִינוּ כֹּחַ מוֹרִיד מַיִם * מַרְאֵה כָל
מַרְאֶה וּמַרְאֵהוּ כְּמַרְאִית מַיִם מוֹרַעַת לְגֵיאָה אוֹת בְּרִית בְּלִי טוֹבַעַת
מַיִם : נוֹצֵץ בָּרָק בְּבַעַל לְהַבְרִיק כְּמִיהַת מַיִם נוֹהֵם בְּרַעַשׁ וְקוֹל גַּלְגַּל
רַעַם מַרְעִים קוֹלוֹ עַל הַמַּיִם נְשִׂיאִים וְרוּחוֹת מַקְרִימִים לְמַיִם נִרְאִים
בְּעוֹלִים מִמַּיִם וְשָׁבִים אֶל הַמַּיִם : שָׂם מִשְׁקַל לָרוּחַ בּוֹ לְפַלֵּס מַיִם *
סִיֵּם לְפִי כָל אֶרֶץ מַה לְהַגְרִיל מַיִם סָפֵק וּמָר בְּמִדָּה תִּכֵּן מִדַּת מַיִם *
סֵדֶר לְשֵׁבֶט לָאָרֶץ לְחֶסֶד לְהַמְצִיא מַיִם עָב וְחָזִיז וְנָשִׂיא וְאֵיד וַעֲנָן
מַיִם עָרַךְ בָּם שְׂאֵת מַשָּׂא מֵעֲמוּס מַיִם עָפִים וְדָאִים עַל פְּנֵי רָקִיעַ

יאר אזו זאלן אל די בעך אין דר וועלט זיין אונ' (כשר) אז הקב"ה זאך די די לייט אין וועלט ווערן זיין אונ' מיינר ווערט
דען מכדרן גיין די בעך דז מיטליר ווערט ווען בייא דעם וואסר וואכן דא הוט ער אכון גווען (לשוקקה) לו
טרענקן די ערד פון די רעגן דש היאלט דא אוון אלי לייט קען היאל זעהן אונ' אוון עש גאט אין הימל געבן אונ'
איך דרום ביטן (לאעל) איבר דען היאל ער האט בשאפן (כברכת) אז טייך וואסר די היאל די ער האט גנייגט
איבר די ערד (כפה) אז איין גוועלב (מזעת) די טווילן פון די וועלביגן וואסר (להטיף) לו אמכן טריפן פון די וועלביגן
(מגרע) די פאר אערונג דר טרפן וואסר אונ' גיכן איין גרושן וועג בייז לו דר ערדן קואן אונ' פאר איטן ייך
ניט (מראה) גשטאלט דש רעגן בוגן דר דא איז (בעששית) אז גשטאלט פון איין גלאז פול וואסר דז אן שטעלט אין
די זון דא טייכט דר פון אלר לייא פארבן גרין בלאו געל ווייס פון איין זאל איין אידר פריבן דען כח פון הקב"ה דער
דא האט די וואסר דש גרוטה אער אויז גאטען איט טריט דר רעגן בוגן האט אלר לייא גשטאלט אונ' זיין גשטאלט
איז אז גשטאלט פון וואסר אונ' דער איז איין לייכן לו דער וועלט דש זיא ווישן זאלן דש זיא ניט פר זינקן זאלן איביג
איך וואסר אז איך אבול (כולן) ער אלט פונקלן די בלין (בבהל) איילנדיגן (להבריק) לו אמכן לייכטן (כאיהת)
ווען די לייט גלושטן רעגן (נוהם) דש גיברום (ברעש) איט שטורם אונ' דונדר אום ווילן וואסר דש זעלביג זיין אייטל
נרכה רעגן ווען דונר אונ' בלין איט קואט (נשיאים) די וואלקן אונ' ווינדטון זיך פארדרן לו די וואסר זי ווערן גזעהן
אז ווען זי אויך ברענגן וואלקן פון די וואסר דש ים אונ' זי ווידר קערן לו וואסר (שם) ער האט גטאן איין גוויכט
פון ווינט לו טראגן די וואלקן (לפלס) נאך דר גוויכט דר וואסר (סיים) ער האט בלייבנט איין מיטליכה קרקע דא
נאך זי הרט איז אונ' דרך רעגן אויך איין מיטליך לכד דר נאך עז דרך רעגן גיבט אים הקב"ה איין גורל אום רעגן
(ספק) דש עז בניגט דר איט איז אזו אעטט ער אים לו רעגן ער סדרת די רעגן אויך דרייא וועגן לו לייטן ווען דר
עולם ניט זוכה לו רעגן איז אונ' הקב"ה האט אן גחתאנת אן ראש השנה לו שיקן פיל רעגן אים עולם דא לאזט ער
רעגנן אין ים אדר אין דר אדבר דש זידר וועלט קיין נוץ זיין לו לייטן לו שטראפן דען עולם דש זיא ניט גוט זיין דז
עש בעשר ווער עז ווערן קייני גיקואן לו לייטן ווען זייא פרום זיין אונ' ווערט זיין דען רעגן דא שיקט ער זיא איט
גנאד וואו זי נוץ זיין אין ווייך גערטן אונ' פעלדר (עב) דר וואלקן דר דא הוט פיכך נעאן אים לשון הקודש (עב
חזיז ונשיא אויך ווען דעם האט הקב"ה אן גריכט דש ער זאל טראגן דען לאסט (מעמוס) פון דיא בילאדונג דיא
וואסר אויש דען ים (עפים) זי פליגן (ודאים) אונ' שוועבן אונ' טראגן זי פר דש ענגלט דש היאל אונ' שטין אזו לנג
הקב"ה אים גיבט (רשות) וואו הין זיא זאלן אויז

לערן

כבשטף מים הכין שבע בהו ותהו לא ארץ ושמים * השרה בם
שכינה קדם דר שמים : ונכון מאז צר כסא יחסו שמים * ובססו על
רוח מרחפת על פני המים * וכצר מעשה בראשית ומדד בשעלו
מים ויערו בין חשרת מים לחשכת מים : זמן לו לעמוס גבותם
מלאות עינים זיו מספר רובע פנים חמשים ושש ומאתים * זועות
ממשא ורועשות מקולות מים זבודים אתם כרוב ואופן וגלגל מים
חיל שרפי מעל גויתם כתרשיש מים * חקוקים ונשערים באורך
עמקי מים חצים בריאת אש וחצים יצירת מים * חוצצים תת מחיצה
בין אש ובין מים : טסים ומעופפים בכנפי אש ומים * טובלים כנהר
נגיד כנחלי מים טכס אוצרות שלג ואש וברד ומים טמונים לסערת
חמה לצלמונת מים : יזם ואצר לחיים פלג מלא מים * יעץ לפלגמנו
לפלגות מים יה כבט בכל פועל כי אין חיות בלי מים יישר תת מתנת
חנם לעולם מים : כפק תת מאז ישוב רת

אונ' די זיבן מרזייא שטין אין אחזור דען ערשטן טאג פֿון שבועות (ונכון) אונ' דר כסא הכבוד דען האט ער אן
גבריית כון לנג אונ' האט אים גהייסן היאל פֿאר בריאת עולם (ובססו) אונ' הט אים גיגרונדפעסט אויף די וועלט
די דא שוועבן איבר די וואסר (וכצר) אונ' דא ער האט נון בשאפֿן מעשה בראשית אונ' האט אויז געמעסן די וואסר
(בשעלו) מיט זייניה טריט דא האט ער בטעדיגט זיין כסא הכבוד דאט זיין די היאל לוויטן די וואסר די אויף דען
היאל זיין אונ' די וואסר די אונטר דען היאל זיין (זמן) ער האט אן גרייט (לעמוס) צו טראגן דען כסא הכבוד דיא
פֿיר חיות הקודש די אן דען כסא הכבוד שטין די דא זיין פֿולר אויגן (זיו) דר גשטאלט פֿון דיא פֿיר חיות אונ' דיא
לאנג פֿון איר פֿליגלן די זיינן לוייא הונדרט אונ' זעקס אונ' פֿופֿציג פֿון וועגן דר אורא דש זי הבן פֿר הקב"ה טון זי
טוויגלן אונ' שטוראן אער אוזי טטורם דר וואסר (זבודים) זי זיין בהעפֿט צו דען חיות הקודש אלאכים דיא דא
הייסן (כרובים אונ' אופנים) אונ' גלגלים פֿון וואסר (חיל) איין הירדר ברענדיגן אלאכים פֿון אובן איר לייב איז אזו
גרויש אז דש ים פֿון תרשיש (חקוקים) זיא וואכן אויז גיגראבן אונ' איר שיעור ווערט גשטעלט אין די לענג אז דיא
טיפֿנט דז וואסר אונ' הלב זיין זי פֿייאר אונ' הלב וואסר איט איין אונטר שייד האט הקב"ה אונטר שיידן דס
וואסר אונ' דס פֿייאר דז עס ניט טעדיגט די צדיקים אז חנניה מישאל ועזריה אודר יונה (טסים) זיא פֿליגן
(ומעופפים) אונ' שוועבן איט פֿליגל פֿייאר אונ' וואסר אונ' זיין זיך טובל אין איין פֿייארגן באך (נגיד) דער זיך ציהט
אז איין באך וואסר (טכס) ער האט ביררייט אוצרות פֿון שניא אונ' פֿייאר אונ' האגל אונ' וואסר די טוטער פֿר בארגן
צו אאכן איט אין איין שטראם איט זיינם גרים צארן אויף הייבט די רשעים (לצלמונת) אין גיהנם (יזם) ער האט
גידאכט איין אוצר אויף דעם היאל פֿון בעך וואסר (יעץ) ער האט גיראטן צו פֿרטיילן פֿון אים אין דיא טיילונג פֿון
וואסר דס איינס אז וואן די וואלקן וואסר טעפֿן אין יאם די זיינן גוואלן דא לאזט זי הקב"ה דרונטר פֿאלן פֿון היאל
וואסר די זיין אזו גאר וים דס ריזה וואסר די אין וואלקן זיין אך וים ווערן דרום דס גאט יתברך האט גלוגט אן אלי
בשעפֿניש די ער גאערקט האט דש זי ניט לעבן קענן אן וואסר האט עש אים וואל גיפאלן דס ער וויל זי געבן אום
זונסט אין דר וועלט (כפק) אז ער האט גירעט די וואסר זאלן זיך איין זאאלן אונ' זאלן גין אונטר דער ערדן דער
ווארטן דש די לייט די ער בשאפֿן וואלט זאלן קענן אויף איר אאונג אונ' געבן דען וואסר איין רעכֿט ויא וויט זי גין
זאלן דש זי ניט פֿר פֿאלן ווידר די ערד אונ' דען וואר די דעה פֿון הקב"ה די וואסר פֿון אונטן זעלן טרענקן די ערד
אודר (כילום) אין אלריך דר גיט אלי יאר אויף אונ' וואקסט דש גנצי לנד גטרענקט ווערט אויף איין גנג

עינות מים * ברהבה פלגי מים תמשבנה בטוחות לפה מים *
להתגבר כנחלי מים : חזן תזכור לאתוי נהרים משוב אחורים
תעני עדי אפרים * בשפכי שיחורת צהרים :
אקשטה כסל וקרב להביע בעד מים * אזום לפי מעט גערת
בלחלוח מלאכת מים אחספה מעין מעש מפעל מים *
את פני מבין להשמיע גבורות מים בגבהי שמים אצר אסמי מים
בתחתיות ארץ החביא תהומות מים בם החל כל חוג ארץ ושמים
הרקיע הדום וקרה שמים גם בטרם יוצרו בלולי אש ומים גמר וכלל
כל במשולת מים גרה אצלו אמון לשעשעו יומים גנזה פעול אתו
עולמות שנים דרך והשתה שתות במשתית מים * דעת כי כל
הושתה משתית מים דבר והעריך תפתה משליגת מים דרש ונטע
שתול על פלגי מים הצפין לישרים אמונת יומים * העביר תשע
מאות ושבעים וארבע דורות כבשטף

(תפלנה) זי זאלן ווערן אויזגשפרייט די קאפל וואשר זי זאלן זיך דר ווייטרן צו ווערן בעך וואשר די גדאנקן דש הערצן די זיין זיך גלייך צו דעם אונד אויך תפילה דאש וואשר דש זי זיך שטרקן צו טאן תפילה אז בעך וואשר (תזכור) דוא זאלשט גדענקן צו ישראל דש זכות פון אברהם אבינו דר דא קאם פון (ארץ נהרים) דז איר תפילה ניט זאל ווידר קערן הינטר זיך דוא זאלשט ענטפרן איר אום וויאן ישראל די דא פר גיסן איר הערצן אין תפילה ביז צו איטאג (אקשטה) איך וויל צירן (כסל) איין גידאנקן פון אלי ביזי גדנקן (להביע) צו רידן תפילה אום וויאן וואשר אונ' דא איט (אזום) איך וויל גדענקן איין ווינציג אונ' וויל אן רירן צו רידן (בלחלוח) פון די פייכטיקייט דר אלאכה אין די בטעפנים די וואשר (אחספה) איך וויל אנפאנגן איין גלייכנים פון די ווערק דער הקב"ה דר פר שטענדיג איל איך אכן הערן די שטערק פון וואשר (בגבהי) אין דר היך די היאל ער האט גאאכט אולרות עאשר אונ' אין די אונטרשטן דר ערד (החביא) ער האט פר בארגן אכ גרונד וואשר אונ' אום דיא וועלט הרום ווא זיך הייאל אונ' ערד אן היבן דא גיט דש יס אוקיינוס הרום (חוג) אז איין צירקל אויף דעם וואשר ער האט גשפרייט די ערד (וקירה) אונ' גבעלקנט די היאל (גם) אויך אי זי זיין בשאפן גווארן די אלאכים (בלולי) די דא זיין גיאישט איט פייאר אונ' וואשר דא האט ער אל דינג גוואר גוועזן אונ' גלירט איט דער תורה דיא דא איז גיגליכן צו וואשר (גרה) זי האט גוואוכט ביים איין אונ' וואר זיין דר איימונג פון הקב"ה צווייא טאג פון בריאת עולם דש איז צווייא טויזנט יאר דען דר טאג פון הקב"ה איז טויזנט יאר איט איר בהעלטנט ער האט בשאפן עולם הזה אונ' עולם הבא (דרך) ער האט גטרעטן די וואשר דז זי בליבן אונטר דר ערד (והשתה) אונ' האט דיא וועלט גיגרונט אויף די וואשר דאז איז צו וויסן דז די גנצי וועלט שטיט אויף דר תורה די דא איז גיגליכן צו וואשר ער האט גרעט אונ' אן גיריכט (תפתה) דאז גיהנם צו די רשעים די זיך האבן לאזן איבר רידן פון דען יצר הרע ער האט גפארשט אונ' גפלאנצט דש גן עדן ביים בעך וואשר (הצפין) ער האט פר בארגן די תורה צו רעכט פערטיגה דז אפר דור האדבר די וואר ביים איקדר צוגן צווייא טויזנט יאר אי די וועלט איז ווארן בשאפן די האט ער וועלן געבן צו טויזנט דורות נאך בריאת עולם דא ער זאך דז דער עולם קיין קיום קאן האבן און זכות פון דר תורה דא האט ער איבר הופט ניין הונדרט אונ' פיר אונ' זיבנציג דורות אונ' האט זיא געבן צו זעקט אונ' צוואנציג דורות פון בריאת עולם אן ביז אשה רבינו ער האט זיבן ארלייא אן גרייט צו בשאפן אי ער האט בשאפן די היאל דארויף זיין טלינה רואט
אונ'

מעריך: לחבוש ולהאריך החרבון חורב מפריך לדבר גבורות אאריך:
כי עת לקצר ועת להאריך: ממטע דרבונות אביניה תבונות מעם
בינות: אדבר נכונות: נאקות מכונות להמטיר גיא ולבנות נשמות
לבונות: ברבות בנות: שעירים להרביב חזיזים להעביב שיחים
להאביב עד זמן אביב ; ערנים להנביב מקריחת שביב עבים
להלביב לרוות עם חביב * פנים לי ישא בצגתי פני כניסה פוער
בעשר נסה יזכור לי לחוסה : צור רם ונשא אליו עין אשא צבאיו לו
אגיסה ולא ברוח הגסה * קול יערב ורנתי לפניו תקרב קמתי כבקרב
חגור כלי קרב : רשות צעיר ורב * אטול טרם אקרב : רחש
אבשר ויערב צדק בקהל רב : שליח למסתופפים ציר לאסופים
שבעת ימי חג אוספים ונסוך המים חוספים : שמיני מוסיפים ובו
נאספים שועת מים מחספים בחין מוספים * תפוצנה

ישראל די דא געבן שלאנג פר איר לייב אין הקדש (לחבוש) דש ער זאל פֿערשטרן אונ' הייאלן (חרבון) די דירקייט דער היץ דש די ערד זיך ברעקלט דרונג ווייל איך לנג רידן פון דעם כח די רעגן דען עז איז איין לייט לו פֿר קערצן אונ' איז אויך איין לייט לו דער לענגן דא פון לו רידן (ממטע) פון די ריד דיא חכמים דיא דא זיין גלייך לו איין פֿלאנלונג אונ' לו (דרבונות) גווין איין דז איינט אז פֿלאכלן די וואקסט אזי לייט אער לו מאז איז לו לערגן וואט כייאט פון אירי ריד ווען טיינר זי לערנט אונ' איין גווין איין גאינט איין בהאה איק רעבֿטן וועג אונ' אזי הרוויזיגיט דא שטעבט אן זי איט דען זעלביגן איין אזו גווינן איר די ריד פון חכמים די לייט דיא אין און רעבטי וועג געגן פון דיא זעלביגן הוב איך גפרילט פֿר שטענדיקייט פון דש פֿר שטענדיגה פאלק ישראל הב איך געלערנט לו רידן אן גברייטי זאכן (נאקות) גישריא דר תפילות איט גללר כוונה איך טוא לו הקב"ה דז ער זאל טיקן רעגן אויף דיא טיפֿי ערד דש איר קענן בויאן דיא קארן פעלדר (כשאת) די דא זיינן וויטט פֿאר דירקייט דז זאל ער טאן אין אלן לנד די דא הייטן פֿיל טעבטר לו ואר ישראל די הבן קיין כח ניט כאר איט פירק אונד תפלה לו טאן אז איין וויבט בילד (שעירים) די שטורק רעגן דיא פאלען זעלטן גוט לו זיין די זאל ער אכן (להרביב) לו שפרע רעגן (חזיזים) די קלייני וואלקן די זאל ער אכן לו דיקי וואלקן די דא האבן רעגן בייא אין (שיחים) דיא בעס (להאביב) לו אאכן פרוכטיג ביז לו דיא לייט דש זיא לייטיג ווערן (עדנים) דיא זיסי פירות (להנביב) לו פירבטן (אקדיחת) לון פֿר ברענוג (שביב) דר היץ פון דיא זון זאלטש זי בהיטן (עבים) דיא וואלקן (להלביב) לו אאכן בליהן דיא פירות (לרוות) לו פֿר זעטיגן דש פאלק דש דא איז געליבט לו הקב"ה (פנים) ער זאל פֿאר טראגן איין ענגלט כלואר איין תפלה זול ער איר גווערן (בצגתי) אין אייכם טטין פֿר דען איין זאאלונג אונ' דיאטשיק פֿון (אברהם אבינו) דר דא וואר לעהן אאלט פר זוכט זאל ער איר גדענקן לו דר באראן איך (לור) דר בשעפֿר הקב"ה דר הוך אונ' דר הובן לו איק היב איך אויף אייכין אויגן זיין היר ישראל (אגיסה) איך טוא איין זאאלן לו טאן תפלה לו אין אונ' ניט איט האפרטגן אוט (קולי) איין שטיק זאל פיק זיין גזיסט אונ' איין לוב זאל פר אים גנעהן איך בין גשטנדן אונ' אן גיגורט איט איינר תפלה אז איין שטרקר אין דר שטרייט דר אוק גיגורט איט זיין שטרייטגעטס (רשות) פון יונג אונ' אלט (אטול) איך איל נעאן אי איך גנעהן לו טון תפלה (רחש) איך וויל תפלה טון די זאל זיין גזיסט אין אייכם באטשפטן פר הקב"ה די גרעבטיקייט פון דיר זאלונג די פיל (שליח) איין באטן בין איך (לאסתופפים) לו די דא זיגן די דא געגן איבר די טוועלן דער טולן אונ' די זיך הריין זאלן דען בין איך איר באטן לו טון תפלה פֿר אין לו הקב"ה זי הבן גהלטן די זיבן טאג פון סוכות לום פֿייארונג דר אין זאלונג אונ' גיסן זיבן טג פון סוכות אאטר בייא די קרבנות (שמיני) דען אבטן טאג זי אערן אונ' זאלן זיך איין לו טרייאן תפלה אויף דעם רעגן

תפלות

לְהַ־הַחֲיוֹת מַזְכִּירִים גְּבוּרוֹת הַגֶּשֶׁם :

אַפִּיק מַעַן מִטְעַר בְּיוֹם הַמְעֻטָּר אֶעֱרוֹךְ שׁוּעַ וְלֹא אֶפְטָר בְּנִיב
הַמְפוּטָר : בְּקֵץ הַמְנֻטָּר שֶׁאוֹנִי הוּנְטַר בְּמוּסָפַי לַעֲטַר תְּפִלַּת
מָטָר : גִּילַת פְּעָמִים שָׁלֹשׁ יוֹם מִיּוֹמַיִם גַּלֵּי מִשָּׁמַיִם בְּשׁוֹאֲלֵי בוֹ מַיִם :
דַּלְתֵי שָׁמַיִם אֲשֶׁר מוּל שַׁעַר הַמַּיִם דּוֹדִי יִפְתַּח מִשָּׁמַיִם בְּשׁוֹפְכֵי לְךָ
לֵב כַּמַּיִם : הֲגִיגִי בַּל יָרְמִים בֶּצַע אֲשֵׁמִים הוּלְבְּנוּ בְּכִפּוּר אֲשָׁמִים
וְשׁוֹטֵן מַה יַּשְׁמִים : וְאִמְרֵי רְשׁוּמִים בְּעֶרְכָּם נִרְשָׁמִים וְדִיתִי עִם
שָׁמַיִם לְהַזְכִּיר גְּבוּרוֹת גְּשָׁמִים : זַעַק מִמֵּצַר אֶקְרָא בְּעֵת צַר זֶה יַרְחִיב
לִי בַּצַּר שׁוּעַ אֲשֶׁר לֹא בַצָּר : חוֹזֶק יָד לֹא תִקְצַר מִפְּתוֹחַ אוֹצָר חֵטְא
אִם עָצַר יִפֶּן בְּעַם נֶעֱצָר : טְעָמִים אֲחַבֵּר חֲיָלִים לְגַבֵּר טְפֵי נְתוּרִים
אֲחַבֵּר וְלֹא כְּמִתְגַּבֵּר : יוֹרוּנִי מָה אֲדַבֵּר : פְּנֵי תֵיבָה כְּעוֹבֵר יְרִשׁוּנִי
בְּעֶרְכָּם לְהַסְבִּיר כִּי עֵת לַחֲשׁוֹת וְעֵת לְדַבֵּר : כְּרוּעַ בֶּרֶךְ יְ־ לְהַבְרִיךְ
בְּמוֹת לְהַדְרִיךְ כּוֹנֵן חִין לְהַעֲרִיךְ בְּעַד עַם מַעֲרִיךְ :

דידא גדענקן דיין גבורה די דו ווייזט מיט דעם רעגן (אפיק) איך וויל מויט ליהן גבעט לו קריגן דר מיט הקב״ה אן
דיין בקריינטן טג איך וויל אן ריכטן (שוע) גבעט מיט עפֿנן מיינם מונד מונ׳ וויל ניט (אפטר) אב טיידן מון תפלה בקץ
אן ענגד דט יום טוב דז זי הבן גהאלטן איין מיין וואלונג זאלן זיא ווערן פֿון דיר הקב״ה גהיט מין תפלות מוסף אעלן
איר קריגן הקב״ה מיט תפלה פון רעגן (גילת) די פרייד דיא דא מיז מויף דעם רעגן דיא מיז לוויימאל מיך יאר לום
מיינטסטן דז מיז כאך דען זיעהן מונ׳ כאך דען דז די תבואה גבליאט האט דען דר פרייד ער דען עולם אער מז אנדרי
טעג די זעלביגי פרייד (גל) אנטפלעקט איר פון היאל אין איינם אנהייט די אמטר (דלתי) די טירן דז היאלט דא דורך
דירעגן קואן מיך עולם דיא דא זיין קיגן דעם וואסר טאר דט דא וואר מין בית המקדש וואו מן דורך האט גבראכט
דס וואסר דט אן האט מויז גיגאסן בייא די קרבנות גנץ סוכות די זעלביגן טירן זאל הקב״ה איר עפֿנן מונ וילן זכות
איינם פֿר גיסן פֿר מיך מיין הערץ מיט תפלה מז מיין וואסר (הגיגי) איין רייד פֿון תפלה ער זאל ניט אמבן (ירמים)
פֿוייגן מונ וילן טולד (בצע) מון רעכט גוט דען זיא זיין ווארן וייט גאמכט אך יום כפורדט דוא אלי טולד פר גיבטט
מג׳ אמט מעלן דען די היכדרר פר מיין טולד מונט אמכן טולדיגן (ואמרי) מונ׳ דיא ריד (רשעים) זיינן מן גלייכנט אין
היאל אלז כס דר וואט די מענטשן טון איך הב כון בקענט איינו מעשים מיט איינם טיילן דיא ביזן מעשים קיגן מירן עונט
מונ׳ המב זי גלאזן אלט מונ וילן לו גדענקן דיין טטערק מיט דעם רעגן (זעק) גטרייא מויט דער ענגטט איך רוף לו
הקב״ה מונ וילן לייט איינט לייד דט ער זאל איך דער ווייטרן מויט דעם לייד מונ׳ זאל אנטפנגן (שוע) איין גבעט דיא
איך טוא מי עט קואט דז לייד (חוזק) די טטרקי הנט פון הקב״ה די מיז ניט מום פֿר איגליך לו עפֿנן דען מולר) פון
רעגן מוב ויא מונ וילן מיר זינד (רמוי) ווערן דט ער זאל ווערן מויף גהלטן דר רעגן קער דיך לום זכות (נעלר) דז זיך
מויף הלטן פון אלמכה אן דיזן יום טוב (טעאים) רידן פֿון תפלה איך וויל רידן לו טטעריקן די היר פֿון יטראל (טפי)
זעלכי ריד די מזו וויט זיין (נתר) מז מיין קרייד איך וויל בהעפֿטן מיט דעאוטיגן גאיט מונ׳ ניט מז מייגר דער זיא טוט
טטערקן מונ׳ רעט מיט גוואלט (יורני) זיא האבן גוויזן איר דיא חכמים. וואט איך זאל רידן פֿר הקב״ה ווען איך מיבר
פֿמר פר דען ארון הקודש לו כון תפלה (ירשוני זיא האבן איר געבן רשות פֿר זיא לו טון תפלה מויף די רעגן דען עז
מיז מיין לייט (לחשות) דא פֿון לו שווייגן מז מיך זואר מונ׳ מיין לייט דו אן דא פֿון יוא רידן זאל מז מילונט קיגן דען זונגהן
(כרוע) דרום טוא איך קניאן מונ׳ נייגן מונ׳ דיא היך (להדרך) לו נידרן כלוואר מיט בוקן פר הקב״ה מונ אלאן זיין
גבעט מונ׳ אן ריכטן פר

תפלת מוסף והוא תפלות גשם

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמור : זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון * ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :

אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעדי עד ולנצח נצחים

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקדשא בריך הוא * לעילא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו : אלהי אברהם · אלהי יצחק · ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן :

אף ברי אתת שם שר מטר להעביב ולהענין להריק להמטר * קהל וחזן מים אבים בם גיא לעטר לבל יועצרו בנשיון שטר אמוצים גנון בם שואלי מטר ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע

קהל יטריח לפלגמפלג גשם * למוגג פני נשיבצחות לשם * חזן מים לארך כניתה ברשם * להרגיע ברעפם לנפוחי נשם

אף איין אזאך איז דער הייסט (אף ברי) דער איז געשטעלט איבר דען רעגן פון הקב"ה אונ' דר נאמן האט דאס צו בטייטן דש ווארט (אף) איז טייטש צארן אונ' דאס ווארט (ברי) איז טייטש שפייז : בזוואר ווען דער עולם ניט זכה איז צו דר ברכה פון רעגן דא ברענגט ער איין צארן דש ער דען עולם ניט צו נון קאט מו פוס שין פיל מרצייא געשטאלט גיזיין קאן ווייא דא נאך שטין ווערט : אונ' ווען דר עולם זכה איז דר צו דען ברענגט ער דיא רעגן צו שפייזן דען עולם ; דער זעלביגר אזאך אמכט טריב די היאל איט וואלקן דש זיא מויז צערן אונ' רעגנן וואסר (לעטר) צו קריגן דיא ערד איט פרוכטן דרויף ביטן איר דז זיא ניט (יועצרו) זעלן אויף געהאלטן ווערן אום דיא עבירות דיא דא בייא אונש פאר זיהן האטט אז איינר דער זיינס חבר לייאט אויף איינם בריב אז דער וויל דש ער אין ניט לאזט האלט ער זיין בריב איגן אום וויצן זכות (מאוצים) דער שטארקי אבות (גנון) בשיין מירקידר דיא דא בגערן דען רעגן (יטריח) דער אזאך ווערט גאיט פון הקב"ה ווען ער וויל רעגן טיקן אין עולם דאז ער אויז טיילט דען עולם רעגן פון די וואסר די אויף דעם היאל זיין די דא זיין ווארן גיטיילט פון דיא וואסר די דא אונטן זיין אין מעשה בראשית דא איט ער דער וויכט צון אובן הער (כשי) דיא ערד (בלחות) ווען זיא פר הערט איז או איין שטיין דיא וואסר פון ווגען איר חטיבות אונ' כילזיך צו דער ווערט האטטו זיא געהייטן (אדירים) דיא שטארקן אז דיין נאמן איז אדיר דען דוא אלכט רוטן (ברעפס) אין אירן טריפן אלס דש דא בלאוט (נשם) איט אטום דא איט ביטן איר דש דוא זאלסט אמכן לעבן יטרא

דיא

אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה: והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל: ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו: ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות:

אין המט דען אנהג דש אן מיז א׳ כיר נשאות די׳ עלטרן אן (יום כפור) סוכ׳ אן אתנת יד דר נאך זגט אן מטרי:

יזכור אלהים נשמת אבא מורי פב״פ שהלך לעולמו: בעבור שאני נודר צדקה בערו בשכר זה תהא נפשו צרורה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי פב״פ שהלכה לעולמה בעבור שאני נודר צדקה בעדה ובשכר זה תהא נפשה צרורה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

יזכור אלהים נשמת אבי ואמי זקני וזקנותי דודי ודודותי אחי ואחיותי בין מצד אבי בין מצד אמי שהלכו לעולמם בעבור שאני נודר צדקה בעדם ובשכר זה תהיינה נפשותם צרורות בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

יזכור אלהים נשמת פב״פ ונשמת כל קרובי וקרובותי הן מצד אבי הן מצד אמי הן שהומתו הן שנהרגו הן שנשחטו ושנשרפו ושנטבעו ושנחנקו על קדוש השם בעבור שאתן צדקה עד הזכרת נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן: אונ׳ דר חזן זינגט הלב קדיש מן רופט משיב הרוח ומוריד הגשם אונ׳ מן אורט מוסף

תאכלנה שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: בשבת ד׳ שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: שלישי בשב׳ ה׳ ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: ס רביעי בשבת ו׳ שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: פ חמישי בשבת ז׳ חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך:

וקורין המפטיר בספר תורה שנייה בפ׳ פנחס

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם: ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה:

הפטרת שמיני עצרת במלכים א׳ סימן ח׳

ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים: ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר: ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא
השדה שנה שנה: ואכלת לפני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר
דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען
תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: וכי
ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק
ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
שם כי יברכך יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצרת
הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך
בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך
נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת
אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו
כי אין לו חלק ונחלה עמך: ס מקצה שלש
שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה
ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין לו
חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר
בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך אשר תעשה: לו ס מקץ שבע
שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט
כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש
את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה:
את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך
תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי
ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה: רק אם שמוע תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך
ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים
ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא
ימשלו: ס כי יהיה בך אביון מאחד
אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את
ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך
לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו:
השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל
לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה
ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא
עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא
ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה
יברכך יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח
ידיך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן
אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך
לעניך ולאבינך בארצך: ס כי ימכר לך אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו
חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: העניק
תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך
יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי
מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי
טוב לו עמך: ולקחת את המרצע ונתתה
באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף
לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעינך בשלחך
אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר
תעשה: ישראל ובחור מתחילין כאן
כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר
תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר
שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך
תאכלנו

ווען מן אומזגט זכר ליציאת מצרים האט זוא היבט מן דא אן ומפני חטאינו

ומפני חטאנו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתינו ואין אנו יכולין לעלות ולראות ולהשתחות לפניך ולעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו · אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי · וקרב פזורינו מבין העמים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם · ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן את מוסף יום השבת הזה ואת מוסף יום חג הסכות הזה · נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור :

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור

ביום השמיני עצרת תהיה לכם : כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם עולה אשה ריח ניחח ליי · פר אחד · איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם :

ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל · ועשרון לכבש ויין כנסכו · ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן :

לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיך · בגלל אבות שעשו רצונך · בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב כהנים לעבודתן ·· ולוים לשירן ולזמרן והשב ישראל לנויהם · ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלנו · ככתוב בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות · ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי ריקם איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך :

והשיאנו רצה ומודים אין כאלהינו עלינו קדיש יתום

אן היבט מוין נויא ס״ת מוכ׳רופט מויך איינך היבט מן כן הבכור : ווען אבר שמיני עצרת אן שבת גיפאלט רופט מן ז׳ אויף ·

עשר

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך : ואשי ישראל ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך : ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים : ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך : שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד : צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך : על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך : ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדך : מעולם קוינו לך

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות :

על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד : וכל החיים יודוך סלה ויהללו ...ת שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה : ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות ...להינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור : ברכת כהנים תמצא ברף ...ח ע״ב יברכך יי וישמרך : יאר יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום ...ים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה ...רכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום :

...להי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם ...קלקל מחשבתם · עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען קדושתך עשה למען ...ורתך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי ...די וגואלי עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : ...י רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות : וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות :

אן זגט גאנץ הלל בדף נ״ו דר חזן זגט גאנץ קדיש ווען טאיכי עצרת גיפאלט אן טבת וואו זאגט אן קהלת דיא תחינה פוש טערי ליון דיא אן זאגט אן שלש רגלים ווען אן מויש היבט שטיט בדף נ״ט ע״ב

עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה ׃
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים ׃

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם ·
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ
יֹאמֵרוּ ׃ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ ׃ מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ ׃
מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן ׃ תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם
עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים ׃ וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי
דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ ׃ קהל יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ ׃
לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם
וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ ׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ ׃ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ ׃
וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שבתות למנוחה ו מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם
השבת הזה ואת יום שְׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הזה זמן שמחתינו באהבה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת
מִצְרָיִם ׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ
וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם השבת
הזה ו בְּיוֹם שְׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה ׃
זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים וּבִדְבַר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה ׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ * לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה
וּלְשָׂשׂוֹן * כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ ׃ אלהינו ואלהי אבותינו
רצה במנוחתינו קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ * שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ ·
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ * וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת * וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
באהבה וברצון בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן שבת ו מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל
אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ השבת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים ׃

השלום * חסנם בצדק ושלום * טובות לכללם * יקר להכלילם * כבוד להנחילם * למעלה לעלם * מלא משאלותם : נהוג בשמחתם * שמח עדתם * עורר פרותם : פני לחננם * צמת מענם * קבל מענם * רומם המונם : שמור הדורים * שכח ארורים * תכה אויביך * כמכת בכורים ונהללך כעד קריעת ים סוף לגזרים :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור ודור : ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ אשרי איש שישמע אל מצותיך : ותורתך ודברך ישים על לבו אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב ריבם אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע : ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת וים סוף בקעת וזדים טבעת וידידים העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר על זאת שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים : רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים ופודה ענוים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם אליו תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם

מי כמוכה באלים יי מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא :

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו : יי ימלוך לעולם ועד : צור ישראל קומה בעזרת ישראל : ופדה כנאמך יהודה וישראל גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל : ברוך אתה יי גאל ישראל :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו · אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב · האל הגדול הגבור והנורא אל עליון · גומל חסדים טובים · וקונה הכל וזוכר חסדי אבות · ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה · מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי · מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני

צט אונ' דארטן נאך זי גזיכדן שלום די דא זיין זאגן דר אבות די דא וואגן גאר גאנץ איט הקב"ה (חסנם) שטרק איט גרעכטיקייט אונ' איט שלום פר אין זיא איט גוטש (יקר) אכן ווירדיג אונ' קרין זיא איט דיינר עהר די דו זיא בקשט דא איט אונ ברענגשט זיא אויף אין די הייך (אלא) דער אין איר אן הייטונג אונ' איר זיא אין אירם פרייד דר ריא איר גאיין (עורר) דער וועק'איר דר ליזונג אויש דען גלות (פנה) קערדיך צו דער בראן זיא (לאת) אר טכייר ידם פייכגן זי אנטפאנג איר תפלה אונ' דר הייך איר ברואונג (שאור) היט ישראל די דא זיין בטיינט איז אלות אמך גענן דיפר פלוכטן שלאג דייני פיינט גלייך דיא אכה פון בכורים אין אלרים דען וועלן איר לובן דיך או בייא דעם ים דט דוא האשט עש צו שטוקן צו טניטן :

קוממיות לארצנו כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת להודות לך וליחדך באהבה ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן וטוב הדבר הזה על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד חוק ולא יעבור אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד: אתה הוא מלכנו מלך אבותינו אתה למען שמך מהר לגאלנו כגאלת את אבותינו: אמת מעולם שמך הגדול עלינו נקרא באהבה אין אלהים זולתך:

אמונים אשר נאספו ברכות נכספו וגם קוממתם כפפו ורבר חנונם העריפו: הובילם לאהליהם לשלום וימצאו שם שלום זרע אמונים

דש זמרה בטייטש אזו ישראל די פר זאלט זיין אונ' גלוסטן דיא ברכות פון רעגן אך בוקן זיא איר היך כנוואר איר זיין זיך (אשפיז) פר הקב"ה אונ' אערן ריד דער גבעט אויך רעגן (הוב'לם ברענג זי מין איר גלעבט

טובים מאורות שברא אלהינו יצרם בדעת בבינה ובהשכל כח וגבורה נתן בהם להיות
מושלים בקרב תבל מלאים זיו ומפיקים נוגה נאה זיום בכל העולם שמחים בצאתם וששים
בבאם עושים באימה רצון קוניהם פאר וכבוד נותנים לשמו צהלה ורנה
לזכר מלכותו קרא לשמש ויזרח אור ראה והתקין צורת הלבנה שבח נותנים לו כל
צבא מרום תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקודש :

לאל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו תפארת עטה
ליום המנוחה עונג קרא ליום השבת זה שבח של יום השביעי שבו שבת אל מכל
מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליי לפיכך יפארו
ויברכו לאל כל יצוריו שבח יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל
בקדשתו ביום שבת קדש שמך יי אלהינו יתקדש וזכרך מלכנו יתפאר בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת תתברך מושיענו על שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה
תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר
משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים
ומלך עולם כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים וכלם עושים באימה וביראה רצון
קוניהם וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים
ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש
ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו : ו׳אופנים וכו׳

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקים זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא
לבדו פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות
בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה
בראשית : כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו אור חדש על ציון תאיר
ונזכה כלנו במהרה לאורו ברוך אתה יי יוצר המאורות :

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו : אבינו מלכנו בעבור
אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו אבינו אב הרחמן המרחם
רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים
את כל דברי תלמוד תורתך באהבה : והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד
לבבנו לאהבה וליראה את שמך ולא נבוש לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול והנורא
בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך : והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותוליכנו

לְהַחִישָׁה * וּלְעֶזְרָתֵינוּ חוּשָׁה * וּלְצוּרְךָ תְּכַחִישָׁה: רָם עַל רָמִים * שַׂמַּח
נֶפֶשׁ אֲגוּמִים * בְּבָנוּי כְּמוֹ רָמִים: שִׁבְחֲךָ בְּפִימוֹ מְתֵנִים * וְגָדְלְךָ בְּלִבָּם
מְשַׁנְּנִים * וִיחוּדְךָ בְּכָל יוֹם עוֹנִים: חזן תּוֹקְפִים שֶׁבַח וְהוֹדָיָה רוֹחֲשִׁים *
רוֹנְנִים רוֹעֲשִׁים וְלֹא חָשִׁים * וְאוֹתְךָ מַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים: קָדוֹשׁ:

וען (יום טוב) אן דר וואכן גיפאלט זאגט מן דאש

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ
בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ
בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:
מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ * כֻּלָּם בְּחָכְמָה
עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז * הַמְשֻׁבָּח
וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ * צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ
מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ
גְּדוֹל דֵּעָה הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה:
טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן
סְבִיבוֹת עֻזּוֹ פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים
רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל
שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר
שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה: תתברך צורנו

וען (יום טוב) אן שבת גיפאלט זאגט מן דאש

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין
קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל
הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח
וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ
וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ
וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר
לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ
בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר
מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ
וְאֵין זוּלָתֶךָ אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין
כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין זוּלָתְךָ
מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ
לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וְאֵין דּוֹמֶה לְךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת
הַמֵּתִים: אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים בָּרוּךְ
וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם
דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת
הַקֹּדֶשׁ וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת
וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ

קול חתן וקול כלה) (להחישה) לו איילן אונ׳ לו אונזר הילף איילן אונ׳ אונזר ליידיגר (תכחישה) דו זאלשט ליקכן דיא דא טפרעכן עס זייא ח״ו פר לשרן אונזר האפנונג (רם) הקב״ה דר דא איז הויך איבר אלי היך דר פרייא די טרויריגן לייבר איט דייכט ווידר בויאן דש בית המקדש אז די הויכן טמרן (שבחך) דיין לוב איט מיר אונזר (מתנים) זיא דר ליין אונ׳ דיין אלברקייט אין מירן הערץ (משננים) זי אטערגן אונ׳ דיין אייניקייט אלי טג זי ענטפרן (תוקפים) זי טטערקן דיך איט לוב אונ׳ בקענונג (רוחשים) זיא רידן אונ׳ טרייטן אונ׳ שוייגן ניט לו טטרקן אונ׳ לו היילגן קדוש הקב״ה דר דא איז היילג:

פאונים

הַשְׁקִיפָה עֲלֵיהֶם מִמְּרוֹמִים וּזְכוֹר בְּרִית שְׁלֹשֶׁת קְדוּמִים וְהִמָּלֵא עַל
צֶאֱצָאֵימוֹ רַחֲמִים: וְאִם עָקְלוּ בְּרֶשַׁע חוּסָה וַעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְהַצְמַח
לָמוֹ יֶשַׁע וַעֲקִים אֵלֶיךָ בְּכָל לֵב הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב כּוֹנֵן מְקוֹם עָקֹב
חֶטְאָם תְּנָאוּם לְכַפֵּר וּבְרִית אַל תָּפֵר בִּזְכוּת אִמְרֵי שֶׁפֶר טוֹב הַשׁוֹכֵן
רוּמָה קָרֵב קֵץ נֶחָמָה וְעוֹרֵר יְשֵׁנֵי אֲדָמָה: יָהּ שׁוֹכֵן עֲלִיּוֹת * וְרַב
הָעֲלִילִיּוֹת עַתָּה כַּנֵּס גָּלִיּוֹת: כָּל אוֹיְבֶיךָ לְהַאֲבִיד וְאוֹהֲבֶיךָ שְׂמָחוֹת
לְהַרְבִּיד בְּמַלְכוּת מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד לְמַעְלָה לְמַעְלָה לְרוֹמֵם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
הַשָּׁמֵם צָרִים מְנוּ לְהַדְמֵם: מְהַלְלִים לְךָ בַּחֲגִיגָתָם שׁוּר קְהַל עֲדָתָם
וּשְׁמַע קוֹל וַעֲקָתָם נֶגְדְּךָ בְּתַחַן עוֹמְדִים וְעַל דַּלְתוֹתֶיךָ שׁוֹקְדִים *
וְאוֹתְךָ בְּהִתָּמֵר מְיַחֲדִים שִׂיחָם לְפָנֶיךָ יֶעֱרַב וְחֶשְׁבָּם מִתּוֹכָם קָרֵב *
וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא תִקְרַב: עַטְּרֵם רוֹב בְּרָכוֹת וְחַיִּים אֲרוּכוֹת עֲדֵי עַד
מַאֲרִיכוֹת: פְּתַח לָמוֹ אוֹצָרְךָ וְקַיֵּם עָלֵימוֹ אֲמָרֶיךָ וְאַל יֵבוֹשׁוּ מְסַבְּרֶיךָ
צָקוּן לַחֲשָׁם תִּשְׁמַע וְקוֹל מְבַשֵּׂר לְהַשְׁמַע טוֹבוֹת וְנֶחָמוֹת בְּמִשְׁמָע:
קוֹלוֹת אַרְבַּע להחישה

זיין (נדבה) מיט מיין ערוואל זוגן (צועדים) צו שטארקן זיא (השקיפה) קוק אויף זיא פון דיין הימל אונ' גדענק די
זכות דר דרייא אבות אונ' דר פיל אויף מיר קינדר דר בארמיקייט (ואם) אונ' אוב שון (עקלו) זיא הבן פר קריאט
מיט בוזקייט מיר אבער דאך דער בארם זיא אונ' איבר פאר אויף זיא די מיסטאט אונ' אך שפראצן צו מאכן מיין הילף
(וועקים) זי שרייאן צו דיר מיט גאנצן הערצן דו דו ביסט היילן די ברעכנט מירט הערצן אונ' זאלסט ברייטן דאס
אורט פון בית המקדש דאס היא פר זאגט מיר מויג אונ' הערן (חטאים) מיר וינט (תנאום) דוא זאלסט רידן צו פר
געבן אונ' דען ברית אבות דו זאלסט ניט פר שטערן אום וועלן זכות דער טייערן רייד דר תורה דיזי הבן אנגנומן
(טוב) הקב"ה דר דער אענטן אלז טוט צו גוטן דער דא רושט אים הובן הימל גנעהן דאס ענד פון מיר טרושט די
אייניגט די גאולה (ועורר) אונ' דר וועק דאס זכות דר צדיקים די נון לאנג שלאפן אין דר ערדן (יה) גאט דר דא רואט
אין הימל דא זייני בערג זיין אונ' איז דער אייניסטר פון אלי ווערק די מיט וואלים גטעהן אילונד וואל איין ישראל די
פאר דריבן זיין (כל) אל דייני פיינד די אך פר לירן אונ' דייני ליב האבר ישראל מיט פרייד (להרביד) צו לירן מיט
דז אל זכות פון (משיח בן דוד) (למעלה) צו דר היכן גאנץ אובן דאס בית המקדש דז דא איז פר ויסט אונ' דיא ליידיגר
פון אונש (להדמם) צו פר שניידן (מהללים) זיא לובן דיך אין מיר פייארן (שור) לוג די פר זאמלונג מיר גיאיין אונ'
הער די שטים מירש גשרייא (נגדך) קיגן דיר זיא שטעהן מיט גבעט אונ' אייאן צו דייני טירן פון די שול דא אינן זיא
אייניגן דיך מיט (קריאת שמע) שטעטיגליך (שיחם) מיר ריד פון די תפלה זאל פר דיר זיין גנימט (וחשבם) אונ'
בזכות מיר תפלה פר אייד זיא פון טאג דאס טטרייטס (וממחתה) אונ' פר אייד זי דאס קיין ברעכנט זאל גנעהן
צו זיא (עטרם) קרין זי מיט פיל ברכות אונ' מיט דעם לעבן לעבן דאס לאנגי (פתח) עפן צו מין דיין אוצר פון רעגן
אונ' ווייס מקיים צו מין דיין זאג אונ' לאזן זי ניט פר שעמט ווערן (מסברך) פון מיר האפנונג דאס זי צו דיר האפן
(צקון) מיר תפלה זי נון פאר דיר אונ' דמהוש פר גיסן וי מיר הערן אז מיין וואסר דוא זאלסט הערן אונ' אך הערן
די מיין שטים דער באטשאפונג דער גאולה דאז מיט זיא גיטרייסט ווערן (קולות) די פיר קולות די גיזאגט זיין ווארן
אויף די גאולה דאס עס זאל ווערן גהערט צו ירושלים (קול ששון וקול שמחה קול

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמור ׃ זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה ׃

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון * ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן ׃

אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעדי עד ולנצח נצחים

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקדשא בריך הוא * לעילא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן ׃

ברכו את יי המבורך ׃

ווייל דער חזן זאגט (ברכו) זאגט דש קהל (יתברך)

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה ׃

ווען דער חזן זאגט את יי זאל קהל זאגן דז

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ׃

יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ׃

ווען דער חזן המבורך אויש הוט זאל קהל דז זאגן

ברוך יי המבורך לעולם ועד ׃

דער חזן זאל אך זאגן ברוך יי המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל ׃ אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר ויהי ׃

אום כאישון נצרת * חשוך אותה מבצורת * ביום השמיני עצרת ׃

באתי בתחנון לפניך * לחלות את פניך ׃ ביטה ופקח עיניך גלה להומך * והמול על עמך * ושמחה ישיגו מעמך ׃

ביום השמיני ׃ שמחות הזמיני ׃ וסכות נא מעני ׃ קדוש ׃

דורשים בתכלית מועדם * גשמי נדבות במעמדם * צפה נא לעדם ׃

השקיפה

אום דש פאלק ישראל די הקב״ה היט אז איינר היט דש שווארץ אים אויג זיין אויג (חשוך) די פר אייד (אבצרת) פון איינם הונגריגן יאר פון וועגן פר אייוגנ דעם רעגן אונ׳ פר נעם מיר תפלה דיא זיא טואן אויף דעם רעגן אן שמיני עצרת (באתי) איך בין קומן מיט געבעט צו טאן תפלה פר דיר דיא זאלשטו זוגן (ופקח) אונ׳ עפין דיין אויגן אנטפלעק צו אין דיין טאג פון דר גאולה אונ׳ דער באדם אויף דיין פאלק דז זיא גרייכן פיל פרייד פון דיר (ביום) אן דעם טאג דען אכטן ער זאל אן גרייטן איר פיל פר״ד אונ׳ זאל פר נעאן איין תפלה (קדוש) הקב״ה דר דא איז הייליג (דורשים) זיא פארשן אן ענד איר יום טוב איט תפלה פון הקב״ה די רעגן די ער זאל אין געבן פר

מין

ג

תבא לבתי ואבא לביתך בעיר ירושלים בכל המקום אשר אזכיר את שמי בסלסולים אבוא אליך וברכתיך לנטות שלום כנחלים יברכך יי מציון וראה בטוב ירושלים :

ברוך אתה יי פורס סכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים :

(לשבת) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :

וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל : חצי קדיש

זונ׳אן מורט (ש״ע) גלייך די ערסטי נכט פון סוכות ווערטשו גשיידן צדק לכ״ה ע״ב אונ׳ אן ואגט (את יום שמיני חג העצרת הזה) דער נאך זאגט אן קדיש שלם עלימו קדיש יתום יגדל

יוצר לשמיני עצרת
הגדול

בכבוד שמך * הגבור הנצח והנורא בנוראותיך * המלך היושב על כסא רם ונשא : שוכן עד מרום וקדוש שמו * וכתוב רננו צדיקים ביי לישרים נאוה תהלה :

בפי ישרים תתהלל * ובדברי צדיקים תתברך * ובלשון חסידים תתרומם ובקרב קדושים תתקדש *

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם : ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים :

ועתה

פֿיל ניט זינדיגט וואו איז אלס דאדס ספראך ערשט לו טריסטן דיא טרויאריגי ישראל דו זי זיך ניקט לו פערכטן האבן וואן זי ניט זינדיגן אונ׳ הקב״ה זעלברט זאגט קום דוא אין איין הויז וואו וויל איך קומן אין דיין הויז ווגדר פר אמונג אז דער פסוק זאגט אן אלן אורטן וואו איך איין נאמן ווער אמכן גדענקן איט אוף לובונג ווער איך ביים דיר קומן אונ׳ איך דיך בענטן אונ׳ דיר לו זייגן פריד אלו די בעך גאט ווערט דיך בענטן פון (ציון) אונ׳ דו ווערסט זעהן אן דאס גוטס פון ירושלים

אונה

בגדי כהנה היו מפקיעים פתילים * פוקעין ובהם מדליקין להאיר
נרות בהילים לעושה אורים גדולים: בהעלות בני אהרן את הנרות
ארבעה רואים בחצרות ירושלים ובוררין לאורה זרעה * נקיים
ואנשי מעשה כאבוקות מרקדין לרקעה * תופפים לוים במחולות
ומהללים בצלצלי תרועה תקעו הכהנים בחצוצרות עד קרות
הגבר להריעה ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה * נוערים
למעלה העשירית תקעו והריעו באחרים הולכין ותוקעין עד
שמגיעים לשער הקדים קדימה אחוריהם ופניהם הופכים למערב
ומתודים טופפים עינינו ליה וליה אנו קודים נערות וזקנות מאשרים
אנשי מעשה וחסידים: דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון
ליהודים: חדות בית השואבה אבוקות שמונה לנטלה וזורק אחת
מידו ואחת מקבלה מלמעלה: ואין אחת נוגעת בחברתה בזריקה
ובקבלה משחק בכוסות שמונה וגם בשמונה מאכילה * נועץ
גודלו בארץ והרצפה נושק לה והעם מחללים בחלילים ושמחים
שמחה גדולה בשמחת בית השואבה הלל מהלל בהלולים אני כאן
הכל כאן לנחם אבלים תבא

ליבר זאלן גבן לייבטן לו עהרן הקב"ה דר דא בשאפט גרוטה ליכט (בהעלות) דא די יונגי כהנים הבן דיא פיר
לייכטרס אן גילונדן האס אן אין אלי די היב פון ירושלים קענן זעהן אונ' לעזן ביים דען ליכט זאאן קערנר די ריינא
פרואי לייט האבן גיטאנלט איט פאקרן פייאר ערטטן אויז דר הכט אלי פר טפרייטה אונ' דר נאך אייני גיפגגן
אונ' אייכה גוואר פן די לוים בויקטן איט טאנגן אונ' לויבטן איט טלאייאן דער טאלונג דיא כהנים טעטטיטן אונ'
שאליטן איט טרואפעטן ביז דער האן קריעט דער נאך גינגן זי אאטר טעפפן אז דר פסוק זאגט אונ' איר זאלט
אאטר טעפפין איט פרייד אויט קוואלין דער הילף (נועדים) דא זי ואמרן פר זאאלט אויף דער לעהנטי טטאפיל
הבן זי גיטעטט אונ' גיטאלט איט אנכדר אלט פארט גיגנגן אונ' גיטעטט ביז זי גרייכטן אן דר (אזרח) פפארט דר
נאך הבן זי איר רוקן גקערט קען (אזרח) אונ' איר אן גזיכט ווענדן זיא קען (אערב) לו דאט בית המקדש אונ'
ביקענט די זינד פון איר עלטרן די איר אן גזיכט גיקערט האבן לו (אזרח) קיגן דער (זון) אונ' איר רוקן צום בית
המקדש זי רידטן אבר אונזר אויגן האבן לו גאט אונ' לו גאט וועלן איר זיך בוקן די גאנץ פרואי לייט האבן גיזאגט
גליק זעליג איז אונזר יוגנט אונ' אונזר עלטר דען דט קיניגט הקב"ה זיין וארט אונ' זיין רעכט אאכט גרייכן פרייד
אונ' לושט לו די פרואי יהודים (חדות) די פרייד פון בית השואבה האט איינר גנואן אכט פאקלין איינה גוואפן
פון אובטן אין דר הויך אונ' איינה גיפאנגן פון אובן ארונטר אונ' אייני האט אן דער אנדר ניט אן גירירט אין דען
הכויף ווערפן אונ' אין דען פאנגן אונ' איינר האט אזו גשפילט איט אכט בעכר ווין אונ' איינר איט אכט אעשר אונ'
איינר האט גשטעקט זייכה דויאן אויף דר ערד אונ' האט זיך אזו גיבוקט אונ' האט די ערד גיקושט אונ' ווידר אזו
זיך אויף גיריכט אונ' דט פאלק פגייפטן איט פגייפן אונ' פרייטן זיך איין גרוזי פרייד (בשאחת) אן דר פרייד פון
(בית השואבה אשר הילל) לובן איט לובונג אונ' טפרעך פון (הקב"ה) וועגן אלז איך דא בין אונ' רוא ביים אייך דס
איר

רְגָלִים אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרוֹת חַיִּים הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל
סֵפֶר מִצְוֹת וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְהִנֵּה בְּאֵר בַּשָּׂדֶה צִיּוֹן מְצֻיֶּנֶת
בִּשְׁעָרִים זְמוּנִים שָׁם שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי צֹאן אַבִּירִים חוֹגֵג לַדְּרִים בְּקוֹל רִנָּה
בַּסָּךְ עוֹבְרִים טַכְסִיס מַלְכוּת יַעֲלוּ לֵרָאוֹת כָּל זְכוּרִים יָפוּ פְּעָמַיִךְ
בַּנְּעָלִים בַּת נְדִיבִים וְצוּרִים כִּי מִן הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים: כָּל
הָעֲדָרִים נֶאֶסְפוּ שָׁמָּה לִשְׁמוֹעַ וּלְהַקְשִׁיבָה * לִשְׁאוֹב רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
בְּשִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה מִצְוָה נָאָה וְיָפָה מִימוֹת בְּרֵאשִׁית חֲשׁוּבָה
נִכְנָסִים לְעֶזְרַת נָשִׁים תִּקּוּן גָּדוֹל לְהֵטִיבָה סוֹדְרִין נָשִׁים מִלְמַעְלָה
וַאֲנָשִׁים מִלְמַטָּה מִלְּהִתְעָרְבָה הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֲךָ וְרוּחַ נְדִיבָה
עוֹמְדוֹת שָׁם מְנוֹרוֹת שֶׁל זָהָב עֲשׂוּיוֹת פַּרְנוּס רוּם גָּבְהָן חֲמִשִּׁים
אַמּוֹת מְנוּיוֹת צָפוּ עַל רָאשֵׁיהֶם אַרְבָּעָה סְפָלִים זְהָבִיּוֹת קְבוּעוֹת
סֻלָּמוֹת אַרְבָּעָה לְכָל אַחַת אֲחוּיוֹת רוֹבִים פִּרְחֵי כְהֻנָּה בָּהֶם עוֹלִים
עֲלִיּוֹת רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְיָ הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת: שֶׁמֶן מִלְאוּ אַרְבָּעָה
כַּדִּים וּבִידֵיהֶם מַעֲלִים תּוֹךְ כָּל סֵפֶל שְׁלֹשִׁים לוֹגִין מַטִּילִים * יוֹתֵר
מִשְּׁבָחִים מִמַּהֲלַךְ עֵקֶב בְּצַד גְּדָלִים סְמַרְטוּטֵי בִגְדֵי

פֿיל װערטר בֿטייטן אויך פֿיל חוזקים (והנה) אונ' זון דער ברונן דאס דא װאר אין דעם פֿעלט בטייט אויך
ציון די דא איז גלייכֿט מיט פֿערטן צו לערנן דרינן תורה דאָרטן װאר אן ברייט דרייא הירטן שאף שטארקי דאס
ניט זייטן זאלט רגלים דאס אן װערט גין אונ' הופֿן צו פֿייארן מיט שטיקרן גיזאנג מיט איין גרוסה לאן זיין זיא
גיפֿארן אלז װיא די אורדנונג פֿון איין מלכות זיין. זיא אויך גנגן צו װייזן זיך אלי די מאנס פרזונן דיינה טריט װארן
פֿין מיט שוא דו טאכטר דר אילדן אונ' דר טטרקה פֿעטן אברהם יצחק יעקב דען פֿון דעם ישיבגן ברונן טרענקטן
די הירטן דש איז דר רוח הקודש דער פֿון דארטן קומט (כי) אז די הירט שאפֿן װענכן זיך דא אן דש בטייט
דש כל ישראל גינגן דא הין צו הערן אונ' צו פֿרנעמן די תורה צו שעפֿן דען רוח הקודש אונ' דארום האט דיא
שמחה גהייסן בית השואבה דש װאר איין שינה הימשי אלוה בעשר אלז אלי טאג פֿון דר װעלט זי גיכן אין דער
עזרה פֿון די װייבר אונ' אמכטן איין גוטי גרוסה צו ריכטונג זי אורדנירטן די װייבר װאלן אין דר הויך שטין אונ' די
מאנן אונטן דו איך ניט װאלן פֿר איטן אך גאט זייא איר דאך װידר אום קערן די פריד דייא ר ה ין אונ' איין פֿרייא
מוטיג גימוט (עוזרת) דארטן שטונדן ליכטר מיט גאלד גימאכֿט דש בשיידנים פֿון איר הויכי היבי װארן פֿופֿציג
איילן גלייכט זי פֿלילטן אויף די שפיצן פֿון די ליכטר פֿיר גילדני בעקינס פֿאסט גיגלט אונ' צו אידרן ליכטר װארן פֿיר
לייטרן ביהעפֿט אונ' יונגן פֿון דיי יונגי (כהנים) גיגנגן אויף די זעלביגה לייטרן גנץ אובן זיגנט מיט פֿריידן אין
אלן אויף דש גאט האט גיטאן זייט שאלן אין אונרשטי טייל דער ערדן (שאן) װיא פֿילן פֿיר קריג מיט איין אונ'
מיט אירי הענט ברמכטן זי הנויף אונ' אין אידרן בעקן טעטן זיא איין קרוג פֿון דרייסיג מאס הרין דיא זעלביגה
מאס איינר בריאט מיט אירי שטערק אלז די כהנים דיא דא כמאן צו װייא ביג פֿון איינס גרוסן אוקסן דען אן אום
אירעס פֿפֿוכט גיקויפֿט האט אונ' גינג דא מיט טריט פֿר טריט די פֿערט בייא דער גרוטן ילא פֿון דען אנדרן אום
אויף דער שטעג פֿון דש אזכה אויס די אנדרן פֿון די פֿלטי קליידר דר כהנים הבן זי פֿעדים אויס גלאגן זי דריסטן
לבן דרויט אונ' ליכרן װיא מן דו די

שְׁמִינִי מוֹעֵד קְרוּי זְמַן אֲסִיפָתֵנוּ * נַרְבֶּה לֵיל אַחֲרוֹן לְשִׂמְחָתֵנוּ *
סִלְסוּל שִׁיר וְהַלֵּל קְרִיאָתֵנוּ * עֱנוּ לַיְיָ בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ :
זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :
יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ :
שְׁמִינִי פִּזֵּר קֶשֶׁב בִּפְנֵי עַצְמוֹ * צוּר מִפְּנֵי הַחוֹרֶף הִקְדִּימוֹ * קֶשֶׁב
פִּזֵּר רַחֲמִים לְרַחֲמוֹ * גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל : (נ״א) מלך צור ישראל וגואלו
הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ ·
וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ
אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ
כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ
שְׁמִינִי שְׁתֵּי שְׂמָחוֹת תְּכַפּוֹת בִּכְפָלַיִם * תַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה וְתִטָּעֵנוּ
בִּזְבוּלִים יָפֶה וּבָרָה סֻכָּךְ בִּזְבוּלַיִם וְשַׁאֲלוּ אֶת שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם
מיוסד על פי א״ב ושם המחבר יוסף הקטן חזק ואמץ
אוֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אוֹת הִיא לְאֶזְרָחַיִם * בַּעֲבוּר תִּהְיֶה לִי לְעֵדָה
בְּאֶרֶץ צִיִּים * גְּמוּל מַשְׂכּוֹרֶת שְׁלֵמָה עֲלֵי בְּאֵר מַנְחֲלַיִם

רגלים
שמיני דר אכטר טאג הייסט איין יום טוב איין זייט פון אונזר פרוכט פרואולונג איר וועלן דיא היכטרשטיכן [illegible]
אערן צו אונזר פרייד איט הוך גלובט גיזאנג אונ׳ איט הלל לייאכן שרייאט לוגאט איט בקענונג לובט זינגט
צו אונזרם גאט : שמיני דר אכטר טאג איז איין בזונדרר יום טוב) אזו אן בלאנגט (פז״ר קש״ב) (פיים) די
פההיך הבן אונז אויך אייכט גורל וארפן ווער די עבודה אדר דיא עבודה זאל טאן (זאן) אן אונז ווידר שהחיינו אמר
(רגל) ער ווערט פר איין בזונדרר יום טוב גירעכנט דז ער פר זיבן טג ווערט גירעכנט בייא די (שלשים) פר איין או
(קרבן) ער אזו ניימרט איין שטיר האבן צו קרבן אונ׳ די אנדרי טעג האבן אידרר איל שטיר גיהאט (טיר) אן הט אי
בזונדרן (טיר) גיזונגן ליטדען טיר פון סוכות (ברכה) ער אזו הבן איין אנדרי ברכה אין שאוכה עטרה אונ׳ אין בענ
אזו אן זאגן שאיני חג העצרת דר שטרקר גאט הט גיהייסן שאיני עצרת פריא אכן שטראקס נאך סוכות אונ׳ ניט אי
אייט אז שבועות פון פסח איזט וועגן דען ווינטרדס עמ רעגן וועטר איז זיים דאך פר נעאן די פר טפרייטי ישרא[illegible]
צו ארבראן איט בארק הערליקייט אונזר ארלייזר זיין נאאן איז גאט דער הער טאר :
שמיני דען אכטן טג זלשט אונז ארפרייאן איט לוויא פרייד נאך אכנטר צוויא עלטיגי דז זלשט אונז אויך ברענ[illegible]
אונ׳ זאלשט אונז פלאנלן אין דיא גאערק פון ארץ ישראל יטראל דיא דא הייסט היסט אונ׳ קלאר וריא דל
בשילן אין דייכר הערבריגן פון ירושלים אז דר פסוק זאגט אונ׳ בעטיט אויך דען פריד פון ירושלים אודות ד[illegible]
גיטעמפט פון דען ברונן וואטר דז יעקב האט גועהן אין פעלד דאס וואסר אין לייכן אויף ישראל דיא זלש גיזעגניאו
ווילן עש זאל איר צום לייגן זיין אין דר וויטענייא דש הקב״ה ווערט זיך פר געלטן איין פאל קואליכן לון אונ׳ ווערט [illegible]
אויף גין איין ברונן וואטר אויז די טאל פון די פיר באכירן ישראל אונ׳ אויך דיא פייך חוואטים פון דר תורה די דא א
איין איביג לעבן די זיינן גטריבן אונ׳ ביטייטליך אין ספר בראשית אז דער פסוק זאגט ביים (יצחק) אונ׳ זיג פאכרן ל[illegible]
דאר איין ביין פון קאעלנדיגה וואטר אונ׳ דר נאאן פון דר תורה איז אך אזו אונ׳ די
פינף

אפרים לפני מנשי * יגזור אמר ויקם להשיא ביום השמיני נשיא: שמיני
כי יולד בערך מכלאה * לקרבן אשה ירצה בהעלאה * מיום השמיני
והלאה: שמיני מזכירין גבורות גשמים בעתירה נקרא בו הלל לגמרה
ביום השמיני מקרא: שמיני סעודת המלך בחבה מיתרת * עם בנך
יחיד מקשרת * ביום השמיני עצרת: שמיני פונים מסכה לחצר ביתון
צריך שביתה ולינה מביתון * ביום השמיני שבתון: שמיני קדוש
חנכת הבית כהמלח * רוזנים ברכו למלך להצלח * ביום השמיני שלח
שמיני שביגולה פליטה הנשארת * תקפו שמחה בעוז ותפארת *
ביום השמיני עצרת: חזן שמיני יוסיף בעת רצוי נבואה: תוקף קרבה
ותבואה * ביום השמיני והראה:

שמיני טבעו יצא מראש צורים * ים ראה וינס במסתרים * כנד
נצבו מים אדירים * לגוזרים סוף לגזרים:
בגלה ברנה בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי כמוך באלים יי מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא
מלכותך ראו בניך * בוקע ים לפני משה: שמיני

יעקב דער הט די זאג גיזאגט אונ' האט עס בשטעטיגט אונ' צו ארהיבן אכשה דען בכור דו זיין נשיא זאל דען אכטן טאג
זיין קרבן ברענגן (שמיני) אז איין בהמה ווערט גיבארן אין איין הערט טאך פון דען שטאל זאל עס ווערן ביוויזגט
צו קרבן ברענגן פר איין פייאר אופפר פון דען אכטן טאג אן אונ' ווייטר (שמיני) אן דען אכטן טאג גידענקט אין אין
דר תפילה גאטס גבורה פון דעם רעגן דז אן אן הייבט צו זאגן (משיב הרוח ומוריד הגשם) אונ' אן לייאנט אויך גאן הלל
ווייט אז דר פסוק זאגט אן דען אכטן טאג זאל היילג הייסן (שמיני) דער אכטר טאג איז איין אשל צו איין סעודה פון
איין אלך דר פון גרוס ליבשפט ווען די דא איז גקנים פון זיין מייכגן וון אמבט ער אים צום לעלטן נאך אלי סעודות
וער פר אכדרי גיאמבט האט הייסט ער אים נאך איין טאג אויף האלטן אז דר פסוק זאגט דער אכטר טאג זאל זיין
איין אויף האלטונג (שמיני) דען אכטן טאג אווא אן זיך מאעק קערן אויז דר סוכה אין זיין בעטשט זאל אטטן ער אוז רוטן
אונ' איבר נעכטיגן פון איכן איכיג אין זיין הויז אז דר פסוק זאגט אן דען אכטן טאג זאל רואונג זיין (שמיני) דען אכטון
טג דא דז היילגונג פון הנט גיהפטיגונג דו בית המקדש אמר גאיסט נאיטן די זיבן טאג פון סוכות דא הבן די הערן
געבנשט דען קיניג שלמה דש ער זאל בגליקן אונ' דען אכטן טג הט ער זי פארט גשיקט פון זיך פריליך (שמיני) אן דען
אכטן טג די אנטרינונג די דא איז איבר גבליבן די דא זיילן ווידר קירט פון גלות בבל די הבן זיך אעליטיג גפרייאט איט
שטערקייט אונ' טונהייט אונ' אן דען אכטן טג זאל גאט אערן אין
ור לייט ווען עס ווערט כאילגט ווערן דיא נבואה פון יחזקאל הנביא דש ווען דש דריטי בית המקדש ווערט גיבויאט
וערן ווערט אן זיבן טאג (חנוכת הבית) אבן אבן דאך גיכעהן אונ' אלזו די קומן די אנטכטיגי נבואה אז דר פסוק זאגט
אן דען אכטן טאג אונ' ווייטר זאלן די (כהנים) אופפרן אונ' איך וויל אין וואל גפאלן אן איך הבן:
שמיני דער אכטר טאג זיין טונגט איז אויז גגן פון אברהם דר דא איז דר ערשט פון די אבות די דא זיין גיגליכן
צו פעלזן דען ער האט זיין זון יצחק צו אכט טג בשניטן אונ' דז ים האט גיזעהן אונ' איז אכטן פלוגן איט בר
נערגנוס אונ' די שטרקי וואסר זיינן גבליבן שטין אלס איין אויאר פון וועגן דען זכות פון דר מילה אז דר פסוק זאגט
ודעם דר דא האט צו שניטן דיא סוף אונ' וילן דר בשניטני (ח"ט) ג 17 ין א, שמיני

ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם ולא־תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זונים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם: המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף · את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם · משה ובני ישראל לך ענו שירה:

שמיני אחד באחד בראשון נתעלה * באתי לגני אחותי כלה * ביום השמיני כלה: שמיני גני הפיחי סמי קטורה * דביר הקודש נעטר בעטרה * ביום השמיני קרא: שמיני המתקדשים והמטהרים איש בתורתו * וכל אחד ואחד יביא כפרתו * ביום השמיני לטהרתו: שמיני זכה בשביעי באי אפשר מאתמול * חקיו ומשפטיו לישראל לעמול * ביום השמיני ימול: שמיני טורם אפרים

שמיני דר ערשטי לשון פון אכט איז וואָרן הויך געלובט אין טאג אין ערשטן אַכט ניסן דז הקב"ה טפרעך איך בין קומן אין איין גאָרטן דש איז דש משכן איין טאָעסטר כלה דז וואָרדא אשה הט דען אכטן טג אויז געכדט אויך לו ריכטן (שמיני) אן דען אכטן טאג איז גיזאגט וואָרן אויף דען (משכן) קום דו ווינט דורך וויהא איין גאָרטן ווייט קרייטיך דר טעאם לונג דר הייליגר פאלאסט איז וואָרן גיקריכט איט איין קרון אז דר פסוק זאָגט אן דען אכטן טאג האט אשה גירופן לו אהרן (שמיני) אן דען אכטן טאג אזו זיך איטליכר אום רייכר אאן דער זיך האט גיהייליגט אונ' גירייניגט נאך זיין רעכט אזו אידר ברענגן זיין אופר דר פר געבונג אן רדען אכטן טאג לו זיינר רייניקייט (שמיני) דער אכטר טאג דער בשניידונג דער איז אזו ווערדיג ווען ער גיפאלט אם שבת אטג אן אז איין אלאכה טון וואס ניט איגליך איז לו טאן אם ערב שבת יוין גיזעלן אונ' זיין גיריכט פון דר אילה זאל זיך איין יוטראל דרינן באיאן אז דער פסוק זאגט אן דען אכטן טאג זאל דאס קינד ווערן בשניטן (שאיני) אן דען אכטן טאג פון (חנוכת המשכן) איז אפרים וואָרן גיאָפרט פר אשה יעקב

ברכו את יי המבורך : והקהל עונים ברוך יי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד :

שמיני אותותיו ומעשיו בספר כתובים * בארם ובבהמה שמיניות חביבים * גם לשמחה ולמועדים טובים * דבקו מונה מספר לכוכבים : ברוך אתה יי * המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך : ונשמח בדברי תורתיך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים :

שמיני הוא ושביעי אתתים בבריתם ובשלש עשרה בריתות נחתם זכרו לעולם לאבות ולביתם * חשק יי לאהבה אותם : ברוך אתה יי * אוהב עמו ישראל :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם : וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך

שמיני די ליבן אונ' די ווערק אש גישעהן זיינן אזי אזט אן איין אכטן טאג זיינן גשריבן אין פסוק דען די לאז פון אכט זיינן גיליבט ביים הק"בה אונטר מענשן אונ' אונטר פיך אויך לו די פרייד אונ' לו די יאים טובים האט גאט דען אכטן טאג ביהעפט דר דא ליזט איין לאז לו די שטערן (טאיכי) דר אכטר טאג פון דר בשניידונג אונ' דר זיבנטי טאג פון שבת זיינן ביידי גיגלייכנט אזט איר פר בונד דען ביים אזי ביידי טטיט גשריבן (את ברית) אונ' די בשניידונג איז גויגלט איט דרייזעהן פר בונד זיין גדעכטנס זאז זיין אין דר איביקייט לו די עלטרן אונ' איר הויז גוינד גאט האט דש אוו ביגערט אוש איזן לו ליבן וי : טאיכי

הוֹשַׁעְנָא : אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָּא :

כְּהוֹשַׁעְתָּ אָב הָמוֹן הִשְׁלִיךְ עָלֶיךָ יַהַב · בַּעֲרוֹרַדְתָּ וּמִלַּטְתּוֹ מִלַּהַב · כֵּן הוֹשַׁעְנָא :

כהושעת גִּזְעוֹ מָסַר יְחִירָתוֹ לְשַׁלַּח · דִּבַּרְתָּ לְהוֹרוֹ יָדְךָ אַל תִּשְׁלַח כ״ה :

כהושעת הַנֶּאֱבַק עִם מַלְאַךְ קַדִּישׁ וְעִיר · וּמִלַּטְתּוֹ מִשָּׂטָן שֵׂעִיר כ״ה :

כהושעת זַרְעוֹ בְּבוֹאָם עַל הָעִיר בֶּטַח · חָרַדְתָּ צָרֵימוֹ בְּנָסְעָם וְהָלְכוּ לָבֶטַח כ״ה :

כהושעת טְהוֹרִים בְּמַפְרִיכֵמוֹ בְּמַלְבֵּן · יָרְדוּ בִמְצוּלוֹת כְּמוֹ אָבֶן כ״ה :

כהושעת כָּלִיל בְּנִתְעַלְּמָה בְּגוֹמֶא צוּרָתוֹ · לְוִיָּתוֹ אֶל חֵיק הוֹרָתוֹ כ״ה :

כהושעת מוּצְנָף בַּד בְּנִתְעַבַּר · נֶאֱמָן חָל בַּעֲדוֹ וְנִתְגַּבַּר כ״ה :

כהושעת סַנְרְבַּיִר יִשְׁבִּי בְּנֹב הַגִּתִּי · עֲזָרוֹ אֲבִישַׁי וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי כ״ה :

כהושעת פָּקִיד כָּנָר שֶׁבַע מִמְּעוֹנוֹ · צְפִיתָ לְיִשְׁעוֹ וְהֲשֵׁבוֹתוֹ לִמְלוֹנוֹ · כ״ה :

כהושעת קַנַּב פַּר וְשַׁעְתּוֹ לְמַעְלָה · רִצַּפְתָּ הָאֵשׁ וְגַם מַיִם אֲשֶׁר בַּתְּעָלָה · כ״ה :

כהושעת שׁוּעַ לְךָ כִּי מֵת הַיֶּלֶד · תָּשֵׁב רוּחוֹ אֵלָיו וַיָּחָם בְּשַׂר הַיֶּלֶד · כ״ה :

כְּהוֹשַׁעְתָּ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְהוֹשִׁיעָה נָּא אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָּא :

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם : וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד :

דש רעכטע פֿון חבֿאים. אויז העלף דאך דוא וועלשט אפֿן ערבן עולם הבא דש דא איז אייטל טובֿה. העלף דאך אני והו גאט דער דא הייסט אני והו העלף דאך : **כהושעת** אלז ווי דוא גיהאלפֿן האשט דען פֿאטר אברהם דער דא אויף דיר ווארף זיין לאשט אונ' ווארג אונ' האשט דיך זייט וועגן אר לייגט אונ' האשט אים אפֿן אנטריכן פֿון דען פֿלאם דש קאלך אופֿן אזו העלף נוא אויך כהושעת אלז ווי דו גיהאלפֿן האשט זיין שטאם יצחק דר דא זיין אייגליני זיך איבר ענטפֿרט צום שווערט השטו צו זייכם פֿאטר גירעט דו זאלשט דיין הנט אן אים ניט לעגן אזו העלף נוא אויך (כהושעת) אלז ווי דו גהאלפֿן האשט יעקב דער דיך רונגאייט מיט היליגן מלאך גטיגן ענגין אונ' האשט אים אפֿן אנטריכן פֿון דער פֿיינטשאפֿט עשו אזו העלף נוא אויך כהושעת) אלז ווי דו גהאלפֿן האשט ייני קינדר דא זי קואן איבר די שטאט שכם ווייל ניך אונ' דר טלוגן זי דא זי תון דארטן אוועק לוגן האשטו אירי לייגר ארטרעקט אונ' זי גינגן זיכרליך אזו העלף נוא אויך (כהושעת) אלז ווידו גהאלפֿן האשט די רייני ישראל דא די אגריים אלטן זי הערטיגליך ארבייטן מיט ציגלן אונ לעמן כידרטן זי אין די טיפֿנט דו אערט אלז איין שטיין אזו העלף נוא אויך (כהושעת) אלז ווי דו גהאלפֿן האשט דען פֿול קומליכן משה דא זיין גשטאלט וואר פֿר הולן אונ' גר בארגן אין איין קאשטן צוו פֿיאסן האלז דר נאך האשטו אים ווידר גברענגט אין זיינר אוטר טום אזו העלף נוא אויך (כהושעת) אלז ווי דו גהאלפֿן האשט אהרן הכהן דער וואר אוק גוואונדן מיט ציכן קליידר דא ער וואר אין גשטאלט ארן דר גטרייאר משה רבינו דר בישט פֿר אין אזו וואר ער ווידר גשטערקט אזו העלף נוא אויך (כהושעת אלז דו גהאלפֿן האשט דוד המלך דא ער וואר איבר ענטפֿרט אין הנט (ישבי דר גתי) אין דער שטאט נוב אבישי דר הולף אים אונ' שלוג דען פלשתי טוט אזו העלף נוא אויך (כהושעת) אלז ווי דו גהאלפֿן האשט שלמה דר דא האט צו ביטען איבר דר גנלי וועלט דא ער וואר גזאלט זיבן יאר אויז זיינר וואונונג דוא האשט וואלט גיהאלטן אום ווילן זיינר היליג אונ' האשט אים צו זיינר הערבריג ווידר קערט אזו העלף נוא אויך (כהושעת אלז ווי דו גיהאלפֿן האשט אליהו הנביא דא ער האט צו טניטן דען שטיר אונ' האשט דיך לובן אין היאל צו אים גיקערט דוא האשט דו פֿייאר צו ברענדיגי קאלן גיואשט אונ' לעקט אויך אויז דש וואסר דז אין דר גוב גר שטול וואר אזו העלף נוא אויך (כהושעת אלז ווי דו גהאלפֿן האשט דען נביא אלישע דא ער טרייאט צו דיר אלז די קינדר גשטארבן איז דו האשט אים ווין זיל ווידר קערט אונ' דז פֿלייש פֿון דעם קינד וואר ווארם העלף נוא אויך (כהושעת) אלז ווי דו גהאלפֿן האשט די דא היטן די אלות אונ' דיא דא האבן אויף ריני היליג דען דוא ...ישט אין גשט פֿון פֿין אר לייא היליג אזו העלף דאך נוא :

למען טהר את הארץ שבעה חדשים ׃ וקברו
כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם
אדני יהוה ׃ ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ
מקברים את העברים את הנותרים על פני

הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקרו ׃
ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה
אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא
המון גוג ׃ וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ ׃

אונ' דר מפטיר זאגט די ברכות פון די הפטרה אונ' זאגט אויז אקדש השבת וישראל והזמנים אונ' זאגט יקום פורקן
אי' שביכין זאך וקהל בדך כאז דר נאך זאגט אן אשרי יהללו אונ' הלב קדיש אונ' מורט מוסף ט"ע ג' זיך זין יום טוב
ברך א"ט ע"ב ׃ נאך קדושה זאגט אן אלהיכם פון שבת חול המועד פון סוכות דר נאך זאגט אן די הושענות

אלהיכם ישיב שלם סכו ומעונתו · הקם יקב דבירו וחדר מטתו · ועד תוכם ישכון הוד
שכינתו דרוך פורה ידרוך אויב בחמתו · היות סכה לצל לשומרי סכתו העת
יעמיד על ארץ אגדתו ימלוך על כל הארץ בשמים מעלתו ׃ ובדברי קדשך וכו'

הושענא

למענך אלהינו הושענא ׃ למענך בוראנו הושענא ׃
למענך גואלנו הושענא ׃ למענך דורשנו הושענא ׃

אום נצורה כבבת בוננת בדת נפש משיבת · גומרת הלכות שבת דורשת משאות שבת
הקובעת אלפים תחום בשבת ומשיבת רגל משבת זכור ושמור מקיימת בשבת חשה
למהר ביאת שבת טורחת כל מששה לשבת ׃ יושבת וממתנת עד כלות שבת כבוד ועונג
קוראה לשבת לבוש וכסות מחלפת בשבת מאכל ומשתה מכינה לשבת נועם מגדים
מנעימת לשבת סעודות שלש מקיימת בשבת על שתי ככרות בוצעת בשבת פורטת ארבע
רשויות בשבת צווי הדלקת נר מדלקת בשבת קדוש היום מקדשת בשבת רנן שבע מפללת
בשבת שבעה בדת קוראה בשבת הושענא ׃ תנחילנה ליום שכלו שבת ׃

אלהיכם אייער גאט זאל אידר קערן פון קוואליך זיין היט אונ' זיין וואונונג אויך ריכטן ער זאל אויך ריכטן זיין
פאלאיש דאס (קדש הקדשים) אונ' די (חדר) פון זיין בעט אזו דר (ארון הקודש) דרינן האט גישטאנדן אין
דר מיביקייט זאל לאזיטן די רואן די הער ליכקייט זיינר (שכינה) טרעטן דען קעלטר ער זאל טרעטן דען פיינד איט זיין
גריס לארן לו דין אין סוכה לו אין שאטן פר די זעלביגה די זיין סוכה היטן די לייט זאל קוואנדו ער ווערט אויך שטעלן
אויף דר ערד זיין בונד ער ווערט קיניגן איבר די גאנצי ערד דער אין הימל זיין איברשטי וואונונג האט
אום כלורה העלך דאך דעם פאלק דס פון דיר ביוואורט ווערט אזו אין שוואר אפפיל דס אויגדי דס פריבט דיא
(תורה) דס די ויל פרגאיקט די דא לערנט די רעכטן פון (שבת) די דא פארשט אויז דער תורה אזו אונ' אזו
אן אזג טראגן אם שבת דיס דא זיך ווענט לוויא טויזנט אילן פר איין (תחום שבת) אונ' קערט אירן פוס לו רוק אום
אייטר לו גין אויגן (שבת) דיא דא בשטעטיגט אם שבת לו גידעכקן איט קידוש אאכן אונ' לו היטן פון אלאכה די דא
איז גשאויכד לו איילן דען אין גאנגא פון שבת די זיך אייט אייט אזי זאכן אין די ווערקט טאג אויף שבת די דא ווילט אונ'
ווארטט ביז דר שבת גאן זולעכרדט איז די דא אויז רופט עהר אונ' ווערט גוגאן שבת די דא פר ווערקפילט אם שבת
קליידר אונ' גיוואנט דיא דא אן ביריט עסן אונ' טרינקן אויף שבת דס לואליכי ויכ אופס כנעאט ויא לו עסן אם שבת
דריי (סעודות) בשטעטיגט די אם שבת איבר לווייא לאב ברוט אאכט זי המוציא (אם שבת) די דס בישיידט דיא פיר
פלאלן דס אן ניט טאר טראגן אם שבת דז גיבאט פון ליכטדו די חכמים גיבאטן הבן טוט זי אליידן אם שבת די דא
אאכט קידוש (אם שבת) די דא מורט זיבן ברכות פון (תפלה) עשרה אם שבת) די דא דס אויך רופט זיבן אם שבת דא

מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן: אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל: כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:

הפטרת שבת חו"המ של סוכות ביחזקאל סי' לח

והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי: ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול: וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה: ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה: ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: ושבבתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותיך על הרי ישראל: והכיתי קשתך מיד שמאלך וחציך מיד ימינך אפיל: על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה: על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: ושלחתי אש במגוג וביושבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה: ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל: הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי: ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים: ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את בזזיהם נאם אדני יהוה: והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג: וקברום בית ישראל

תורתך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועני׃ יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי׃ עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן׃

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות׃

אן זגט גאנץ הלל בדלג׳ ו׳י דר חזן זגט גאנץ קדיש דר נאך זגט אן קהלת אונ׳ היבט אויז צוויא ספרי תורה אונ׳ ליינט אין די ערשטי אין כי תשא ראה אתה אונ׳ אין דען אנדרן ליינט אן פר דען מפטיר אוז פר אין טאג חול המועד אויז

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי
העל את העם הזה ואתה לא
הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת
ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני ועתה אם
נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך
ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך
הגוי הזה׃ ויאמר פני ילכו והנחתי לך׃ ויאמר
אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה׃ ובמה
יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך
הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל
העם אשר על פני האדמה׃ לוי ויאמר יהוה אל
משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי
מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃ ויאמר הראני נא
את כבדך׃ ויאמר אני אעביר כל טובי על
פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר
אחן ורחמתי את אשר ארחם׃ ישראל ויאמר
לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם
וחי׃ ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על
הצור׃ והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור
ושכתי כפי עליך עד עברי׃ והסרתי את כפי
וראית את אחרי ופני לא יראו׃ רביעי ויאמר
יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים
כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת׃

והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת
לי שם על ראש ההר׃ ואיש לא יעלה עמך
וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר
אל ירעו אל מול ההר ההוא׃ חמישי ויפסל שני
לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר
ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח
בידו שני לחת אבנים׃ וירד יהוה בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם יהוה׃ ויעבר יהוה על
פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת׃ נצר חסד לאלפים נשא
עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון
אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים
ועל רבעים׃ וימהר משה ויקד ארצה וישתחו׃
ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא
אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו׃ ויאמר הנה אנכי
כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר
לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל
העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי
נורא הוא אשר אני עשה עמך׃ ששי שמר לך
את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את
האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃
השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר
אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך׃ כי את

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום השבת הזה וביום חג הסוכות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך: שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד: צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך: על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך: ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך: מעולם קוינו לך

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור: ברכת כהנים תמצא בדף י"ח ע"ב יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען קדושתך עשה למען תורתך

פון משיח דר זון דוד דיינש קנעכטש אונ' גידעכטניש ירושלים דיין הייליגי שטאט אונ' גידעכטניש אל דיינש פאלק גימיינד ישראל צו פר דיר צו אנטרינונג צו גוטין צו גינאד צו בראהערציקייט צו לעבן צו פריד אן דיזן פייאר טאג דר סוכות אן דיזן פייאר טאג דר אלות (זכרנו) גידענק אונז גאט אונזר גאט אן אים צו גוטם אונ' זייא אונז היים זוכן אן אים צו בענטשונג אונ' העלף אונז אן אים צו לעבן אונ' שוק וויזן דר הייל אונ' בארהערציקייט זייא בשיצן אונ' לייט זעליגן אונז אונ' דער בארם דיך איבר אונז אונ' העלף אונז דען אונזרי אויגן זיינן צו דיר דען דו ביסט איין גאט איין קיניג איין לייט זעליגר אונ' איין דער בארמיגר.

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש ײ צבאות מלא כל הארץ כבודו:
אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך
יאמרו: ברוך כבוד ײ ממקומו: ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך:
מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון: תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים
עירך לדור ודור ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עוזך על ידי
דוד משיח צדקך: קהל ימלוך ײ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם
ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה ײ האל הקדוש:
אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה· ברוך אתה ײ האל הקדוש:
ישמח משה במתנת חלקו· כי עבד נאמן קראת לו כליל תפארת בראשו נתת לו בעמדו
לפניך על הר סיני ושני לוחות אבנים הוריד בידו וכתוב בהן שמירת שבת· וכן
כתוב בתורתך ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם ביני ובין בני
ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה ײ את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש
ולא נתתו ײ אלהינו לגויי הארצות ולא הנחלתו מלכנו לעובדי אלילים וגם במנוחתו לא ישכנו
רשעים· כי לישראל עמך נתתו באהבה לזרע יעקב אשר בם בחרת· עם מקדשי שביעי כלם
ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו· וקדשתו חמדת ימים אותו קראת· זכר למעשה
בראשית: אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך·
שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו ײ אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשך וישמחו בך ישראל אוהבי שמך: ברוך אתה ײ מקדש השבת:
רצה ײ אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך: ואשי ישראל
ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

אונ' אזו שטיט גשריבן אין דיין תורה אונ' זי זאלן היטן די קינדר ישראל דען שבת צו מאכן דען שבת צו איר גבירד איין
איביגה ביכרהייט צווישן מיר אונ' צווישן די קינדר ישראל זיא איז איין צייכן אויף איביג דש אין זעקש טעג האט גאט
בשאפן די הימל אונ' ערד אונ' אן זיבנטן טאג האט ער גירואט אונ' דו גאט אונזר גאט האשט אים ניט גיגעבן צו די פעלקר
דער ערדן אונ' דו אונזר קיניג האשט אים ניט אכן ערבן אן די בילדן דינרש אונ' אויך אין זייכר רוא ווערן ניט רואן די פר
שלעכטי כי ייארט אן ישראל דיין פאלק האשטו אים גיגעבן איט ליבשאפט צו דעם זאמן פון יעקב אן וועלכי דו האשט
אויז ער וועלט איין פאלק פון די דא היילגן דען זיבנטן טאג זי אלי ווערן זיך זאט זעטיגן אונ' פר לוסטיגן פון דיין גוטס
אונ' אן דען זיבנטן טאג האשטו איין וואול גיפאלן אונ' האשט אים גיהייליגט איין גילוסטיקייט דר טעג האשטו אים גירופן
איין גידעכטניש צו ווערק דר בישאפונג : אלהינו אונזר גאט אונ' גאט אונזר עלטרן האב איין וואול גיפאלן אן
אונזר רוא היילג אונש איט דיין גיבאט אונ' גיב אונזר טייל אן דיין תורה פר זעטיג אונש פון דיין גוטס אונ' דר
פרייא אונש איט דייכר הילף אונ' רייניג אונזר הערץ אום דיך צו דינן איט ווארהייט אונ' אכך אונש ערבן גאט אונזר
גאט איט ליבשאפט אונ' איט ווילן דיין היילגן שבת אונ' זי ווערן זיך דר פרייאן איט דיר ישראל די דיין נאמן ליב הבן גלובט
ביסטו גאט דער דא היילגט דען שבת : אלהינו אונזר גאט אונ' גאט אונזר עלטרן עש זאל אויך גין אונ'
אן קומן עש זאל גרייכן זאל ווערן גיזעהן אונ' עש זאל ווערן פון גינעמט אונ' זאל ווערן גיעהרט אונ' זאל ווערן
גידאכט אונ' זאל ווערן גידעכט אונזר גידעכטניש אונ' גידעכטניש אונזר ביזוכונג אונ' גידעכטניש אונזר עלטרן אונ' גידעכטניש

ענן כבוד ערך אחר לכנס ׃ חדר לפנים מהדר קרן עמו בפנס ׃ טהר
ונהץ ומשלים רמז לשבת בהכנס מפני קשט סלה נתתה ליראיך נס ׃
יחוקקו נריבי עם שירת הבאר לחסלה ׃ כמין כברה קטנה מחזקת
ומעננת בסלסולה תוקפת עבור בציות שנים עשר מסלה ׃ נהרות
תבקע ארץ שבעות מטות אמר סלה ׃ ירידות קדמוניות יכנס
פליאות גמילות חסדיך * ציון סכת דוד היטיבה כסורך לחסידך ׃
חרשעת מיסרך כבים טפים בסודיך * קומה עזרתה לנו ופדנו
למען חסדך ׃ יון ומגן אן עזרת ברוך ז״ש

שמונה עשרה ליוצר של שבת חול המועד

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך ׃ כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו ׃

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו · אלהי אברהם · אלהי יצחק ואלהי יעקב · האל הגדול הגבור והנורא אל עליון · גומל חסדים טובים · וקונה הכל וזוכר חסדי אבות · ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה · מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי · מגן אברהם ׃

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ׃ ונאמן אתה להחיות מתים · ברוך אתה יי מחיה המתים ׃

חזן נקדש את שמך בעולם כשם שמקדישים אותו בשמי מרום ככתוב

אז איין הניבט אונ׳ האשט פר אירדען טיש בירייט דיא וויטרקייט פון דען הערליכן וואלקן הט ער בירייט דז זיא זאלן זו גלייך גין פריין אין איין קאמר איבר דיא מכדרי (קרן) האט ער גליכטן דיין פאלק או איט איין לאטערן ז ער האט זיא גירייניגט (וגהץ) אונ׳ גאנץ גימאכט אונ׳ האט זיא פון קוואליך ביטייט דאז יכן צו וואונן אין אירן פריין גין פון וועגן דיא איביגליכה ווארהייט האשטו צו דייני פורכטר אין צייכן גיגעבן (יחוקקו) זיא זאלן אויש גראבן די גליבטי די גאלקט די גיזאנג פון דעם ברונן (לחסלה) צו פול ענדן גלייך אז איין קלייני זיפא טוט זי ביפאסן אונ׳ די פר וושטיגט זיך אין איר זיב די וואר גישטערקט די ישראל די דא איבר פור (בציות) אין די וויסטנייא אין וועלך טעג דען דט יס איז אין וועלך שטיקר גישפאלטן אזו ווערן לעתיד צבא די בעך די ערד דורך שפאלטן וועלכש גאט הט גיוואורן צו די גישלעכטר אונ׳ הט זין פר מאשט אגן דורך די נביאים די אליר ערשטי גליבטי ווערט ער איין זאלן דורך וואונדרליכי פר געלטונג דייכר גינאדן ציון וועלכש די היט איז פון דוד אך בגיטיגן גלייך אז דו הטשט אין דיין סוד גיאופנבארט אן דייני פרואן דר כייא די שטרקהייט דייכר גרוכר פעסטיגרש גלייך אז דיא אין ים וויין איבר גיטוואון אין דיינר רעט שטיא אויף העלף אונש אונ׳ לז אונש אוג וויצן דיין גינאד ׃

ישמח ער ווערט זיך פריימן אשה איט די גאב זייכש טיילש די אייל דו איק אין טריימר קנעכט גיהייסן האשט אין צירליכה קרון האשטו אויף זייכן הויבט גיזעלט אלש ער פר דיר שטונד אויף דעם בערג סיני אונ׳ צווייא שטייני טאבלן האט ער ארונטר גיבראכט איט זייכר האנט אוף אין די זעלביגן וואר גישריבן די היטונג דז שבת אונ׳

מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ יְסוֹדוֹ אָז יְרַנְּנוּ אִילָנוֹת בְּקִלּוּסָם בְּהוֹסְדוֹ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ קָדוֹשׁ

תִּכְתֹּב זֹאת לְעַם נִבְרָא לְהִתְכַּפֵּר מֶה עָלֵינוּ לָקַחַת לוּלָב וָשׁוֹפָר * לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר : עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכֻפֶּלֶת יְרוּשָׁלַיִם בִּרְצוֹתְךָ תָּקִים וְתָאִיר מֵאֲפֵלֶת * סֻכַּת דָּוִד הַנּוֹפֶלֶת : בִּירוּשָׁלַיִם תִּהְיֶה פְלֵיטָה וּבִשְׂרִידֵי קְרוּאֶיהָ יְקַר צְפִירַת חֻפַּת קוֹדֶשׁ קְרוּאֶיהָ מְכוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֶיהָ :

מַחִיל אַל חֵיל נְטַיֵּיל בְּמַחֲזֶה יֵרָאֶה שְׁכִינָתְךָ בְּאֶצְבַּע נֶהֱנִים מִזִּיוְךָ לְהֶחָזֶה וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קָדוֹשׁ :

מיוסד ע"פ א"ב אן היבט אן הכל יודך בדף כ"ח ע"ב אונ' זאגט אלז כסדר נאך אנדר ביז נאך אין אלהים וזולתך

אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֲךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תְּשׁוֹקֵק בְּךָ גִּילָה שְׁלֵמָה מַחֲמַד חֲפָצַי חֵשֶׁק גָּאַלְתָּ בִּזְרוֹעַ עַמְּךָ נִהַלְתָּ בְּחֵשֶׁק מֶשֶׁק אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכּוֹתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נֶשֶׁק דֶּרֶךְ אֶרֶץ שָׁנִיתָ סֵדַרְתָּ מִשַּׁחַק נִטְחַן הַטַּל עוֹלָה וּמְחֻסְפָּס עֲלוּמוֹת מַלְבִּין וּבוֹחֵן וּמְרִיאִים בְּיוֹם פָּנֶיךָ לְהַקְבִּיל בְּתַחַן דִּשַּׁנְתָּ בַּשֶּׁמֶן רֹאשִׁי תַּעֲרוֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן זִיו עָנָן

זיך מיר שטאנד אונ' איז פֿון אונטר פֿיר ארלייא בשמים די קלינסטי זיין וועלכי די קלענסטי אויף דיא ערד זיין אונ' גלייך וואול זיין זי קלונג דש זיבנטי איז גליבט דא דרונדר איז אויך דר חודש תשרי דר וואר בהעפט צו דר שבועה דר שטרקי אבות זי איז פֿר זעטיגט מיט אלות אונ' מיט אזיר ליים גוטש אויז גישפראנט דר וועג דו זעבנט פֿר זעטיגט מיט פֿרייד דר קיניג שטעלט די גרונד פֿעסטונג דר ערד מיט גרילט דש זעלביגט אמן ווערן די בעק זינגן (בקלוסם) מיט מיר לובונג אין זיינם גרונד פֿעסטן לובט נו גאט דען ער איז גוט דען זיין גינאד איז אין דר איבקייט ער איז הייליג דיוש זאל ווערן אן גשריבן צו דעם פֿאלק די דא ווערט בשאפֿן ווערן צו פֿר געבן פֿון וועגן דש אירגעאן דען לולב אונ' נאך אנדרי שינה פֿרובט אונ' צו אאכן הערן מיט שטים פֿון לוב אונ' צו דר צילן דיא פֿיל טאלטי גוטהייד די גאט האט מיט אונש גיטאן אז דו ווערשט מיט דיינם ווילן ירושלים אויף ריכטן אונ' די פֿר פֿר פֿינשטרטי דר לייכטן דש איז די סוכה פֿון דוד די דא איז אין גיפאלן דען ווערט אין ירושלים איין אנטריננוג זיין אונ' די איבר בלייבונג די צו מיר ווערן גרופֿן ווערן צו דר הערליכקייט דר צירליכה הייליגה חופה זי ווערן גירופֿן דש ווערט זיין די צו ברייטונג דז בערגש ציון אונ' צו די זעלביגה די דער צו ווערן בירייט זיין פֿאר איין היער צו אנדרן (נטייל) ווערן איר טפאלירן גין אין טיין אז דיין שכינה ווערט ווערן גועהן דז אן ווערט דרויף ווייזן מיט דען פֿינגר דען ווערט אן הנאה האבן דש אן ווערט פֿון דיין גלאנץ ווערן בשיינט אונ' אן ווערט זאגן אן דען זעלביגן טאג כון דש איז אונזר גאט ער איז הייליג (אזכרה) איך וויל גידענקן אן דיינה וואונדר פֿון אמר אמל צו דיינם נאמן אונ' גדעכטניש איז די גילוסטיקייט אן דיר איז איין פֿול קוואליכה פֿרייד אונ' די אזיר גילושטיגשטה ביגער ווייל דוש האשט דיין פֿאלק אויז גלייזט מיט אאכט דו האשט גפֿירט מיט לושט איין גרויש פֿאלק איין גאט דוש בישט דיא שטארקייט איינר הילף דוא האשט גידעקט איבר איין הויבט אן טאג (נשק) די וואפֿונג דש שטרייטש דען סדר פֿון די וועלט האשט פֿר ענדרט ווייל דוא האשט גיאורדינרט דש פֿון היאן זאל שטייז גיאמלן ווערן דר טויא גינג אויף (ומחספס) אונ' בידעקט דען אן (עולות) פֿר פֿארגנה זאגן האט ער ווייט גיאאכט אונ' גפֿריבט דז איז דורך דען אן הט אן פֿין סודות גיוואר גיוואָרן אונ' דרום איז דר אנכר גפֿאלן צו עשן פֿר איין טאג דא מיט אן זאל אלי טאג קואן פֿר גאט צו בעטן דז אן זאל דען אנדרן טאג אויך וואש צו עשן קריגן (דשנת) דוא האשט פֿעט גימאכט מיט

אן

כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי : סַכּוֹתָ לְרֹאשִׁי לְךָ אֶדְרוֹשׁ תְּהִלּוֹת סַלְסְלֶךָ : לַהֲגוֹת בְּסוֹד חַכְמֵי קְהִלּוֹת חַסְדֵי יְיָ אַזְכִּיר תְּהִלּוֹת :

מַעֲנָם אַדֶּרֶת יָצְתָה אַשְׁכְּלוֹתֶיהָ שִׁפְרִי רוֹב עָלֶיהָ בְּאֶגֶד דִּבּוּקָם יִתְכַּפְּרוּ עַם זוּ יָצַרְתִּי לִי תְּהִלָּתִי יְסַפֵּרוּ קָדוֹשׁ :

עֲנָנֵי כָּבוֹד שֶׁבַע וְעֵטֶר אַרְנֵי עֲנִיַּת הַלֵּל שֶׁבַע אֶעֶנְרֶנּוּ בַּעֲדָנַי * כְּעַל כֹּל אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ יְיָ פֵּקֵד אֲבִי סוּכוֹ בְּטוֹבוֹת כְּפְלוֹתָיו פְּעָלָתוֹ לְהוֹדִיעַ לְרוֹמְמוֹ בְּבֵית תְּפִלּוֹתָיו זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו * צֶדֶק אֶתֵּן לְפוֹעֲלִי וְשִׁבְחוֹ אַסְדִּיר צוֹפֶה וְשׁוֹקֵד לְזַכּוֹת יִשְׂרָאֵל תָּדִיר לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר :

מֶמְשֶׁלֶת אַדִּיר מִתְאַמֶּצֶת בִּישִׁיבַת מַמְלַכְתּוֹ בְּהִתְאַסֵּף רָאשִׁים בִּישֻׁרוּן יְצַחְצְחוּ קָדוֹשׁ הֲלִיכָתוֹ נְטָעִים וּגְדֵרָה עִם הַמֶּלֶךְ בִּמְלַאכְתּוֹ קָדוֹשׁ :

קְבִיעוּת הַסֵּדֶר תִּקֵּן כִּי טוֹב קְרוֹת וּדְרוֹשׁ בְּעִנְיַן הַיּוֹם לְהָטוֹב וְדָבָר בְּעִתּוֹ מַה טוֹב . רְאָיָה וּזְכוּת מִלְּקִיחַת אֵזוֹב נִסְכָּמִים רְאֵה מַעֲמָדָהּ וְכַמָּה בְּרִבּוּעַ מֵחֲכָמִים קְטַנֵּי אֶרֶץ וְהֵמָּה חֲכָמִים שְׁבִיעִי חָבִיב לִשְׁבוּעַת אֵתָנִים אֲחוֹת שִׁבְעָה בְּמִצְוֹת וּבְכָל טוֹבוֹת נִצְמָחוֹת אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת מֶלֶךְ :

דא האט גיגעבן צו דייכה פארכטר אין וואונדר לייבן אין לייבן (ודוגאט) אונ' אין גלייכנז צו וויזן אן די פעלקר די דא ווערן פר געטן ווערן ווייל דא האט ישראל צו זיגטיקט צו עהרן אונ' זי האבן אזן טאער מרבטן אכר דא גאט בישט איין טילט אום איר איין עהר אונ' דר היכר אייכט הויבטט דו האט בידעקט איבר איין הויבט דרום וויל איך דיך פארטן איט לוב (סלסולך) דייכה לובונג צו רידן אונטר דען ראט דר קלוגי פר זאאלונג די גנאד' גאטט וויל איך אכן גדענקן איט לוב (מענם) איר ריד איז גיגאנגן איט טונהייט איר הענגל הבן זי בישיכט איר פיל בלעטר (באגד) איט צו זאאן בינדונג איר בהעפטונג ווערן זי ווערן פר געבן דיזש פאלק הב איך פר אירבט אפן די זאלן איין לוב פר ליין אונ' ווערן זאגן דא בישט הייליג איט ערליכה וואלקן האט ער פר זעטיגט אונ' ביקריכט איט טוועלר איט רופונג דט הלל זיבן טאג (אענרנו) וויל איך איך אן איש פר בינדן אין איינה לייטן איבר אלט וואט אונ' גאט האט פר גאלטן ער האט בידאכט דען פאטר דר וויז זאגונג דט וואר אשה רבינו איש טאמלטי גוטהייד די ווערק גאטט צו לאזן ווישן צו דר היכן איש אין הויז זייכט גיבעטט אין גידעכטניס האט ער גיטאן צו זיין וואונדר גרעכטיקייט וויל איך געבן צו איין ווערקר אונ' זיין לוב וויל איך אין אורדר טטעלן ער לוגט אונ' איילט אוש ישראל טטעל גרעכט צו אאכן אוש ווילן זיין גרעכטיקייט דז די תורה זאל פרגריסט אונ' בטיכט ווערן די גוועלטיקייט דר שטארקן גאטט איז גשטערקט אין זילונג זייכט קיניג רייכט אין פר זאלונג דער הייבט הערן פון ישראל זיא ליטר דען הייליגן גאטט אין זיין גין פלאכלונג אונ' לוין זיין בייא דעם קיניג אין זיין ווערק די הייליגן גאטט די שטעלונג אורדר האט ער גשטעלט דט עס גוט וואר צו לייאכן אונ' דארשן אין די זאך פון טאג צו בישיידן איט ליבטאכט אין זאך אין זיין לייט איז גאר גוט ביוויז אונ' גרעכטיקייט ווערט בישלאסן פון נעאונג דז אזוב וועלכט איין קלי קרויט איז אונ' גלייך וואול צו פיל אלות גיברויכט ווערט

מַטְעַמִּים חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִימִים: חֱלֶד הוֹצִיאָה מִקְנֶה וּמְנַת סֶבֶר
חָבִיב נִבְרָא בְּצֶלֶם הוֹרַד לְגֶבֶר · כִּי הוּא רוֹדֶה בְּכָל עֵבֶר: טִכְסוֹ
כְּקֶשֶׁב חֲבֵרִים גַּן יְשִׁיבַת טְרָדוֹ בְּהַמְרָאָה וּבְמִזְרָחִית קוֹלֶטֶת שֶׁבַּרַת

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

מֵאֵין כָּמוֹךָ יְדִידִי אַתָּה לְהֵאָמֵר רַב מְחוֹלֵל כֹּל בַּתְּחִלָּה וּבְנֶאֱמַר טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר קָדוֹשׁ
יְדִיד אֲתוּי בְּהַדְרֵי קוֹדֶשׁ לְעֶשְׂרִים הִנְסַכְתָּ * יְחִידוֹ הִכְלִיל וְחוּט
מְשֻׁלָּשׁוֹ סַכּוֹת וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכּוֹתָה: כְּאִילָן מְבוֹרָךְ שְׁתִילֵי
זֵית הוּעֲטָר * כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר בְּשַׁעֲבוּדָם נָטַר * לְמַחְסֶה
וּלְמִסְתּוֹר מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר לְקֵץ פְּרָאִם כְּדַבֵּר בְּחָזוֹן לַחֲסִידוֹ וְלֹא נִחָם
בְּרֶךְ אֶרֶץ יְסוֹדוֹ בָּרוּךְ יְיָ כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ:

מֵאַהֲבַת יְתִירָה רְצָם וְהֶחֱלִיף הַשִּׁירָה בִּקְהַל רַב וּבְשָׂר צִדְקוֹ לְהַכְשִׁירָה חַסְדֵי יְיָ לְעוֹלָם
אָשִׁירָה קָדוֹשׁ:

מִנְהַג עוֹלָם תַּלְמִיד טוֹעֵן פָּנִים * מַרְחִיץ וּמַנְעִיל וּמַלְבִּישׁ מְשַׁמֵּר
וּמְכַנֵּס נָתַתָּ לִירֵאֶיךָ נֵס: נֵס וְדוּגְמָא לְהַרְאוֹת לְאֻמּוֹת נֶשִׁי
תַּתָּ לְכָבוֹד וַהֲרֵי שֶׁעֲבוּר קוֹשִׁי * וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי

ר ווידר אויף (ובטריה) אונ׳ דר ריגל דש איז דר זויטן (זהמריח) דז אדם שיין (זכירות) דז דר סעודה פון
טי שפייז איר זיין לאזליכטייט דז גישאפן (חלד) די ערד האט אויש גיצוגן אלר לייא גיטירטי אונ׳ זוסטיגה גאב
כר גליבטר וואר דר אין פארם גאטש בישאפן וואר אונ׳ גישטעלט איבר אלז שטערקן דען ער הערשט אן אלי
טן (טכסו) ער האט אים ביררייט כמך די פיר געאווגד דר גלערנטן דש ער זאל אין גארטן ווילן (טרדו) ער האט
אן ווידר ארויז גטריבן (בהמראה) וויל ער האט גאטש ווארט ווידר שפעניגט אונ׳ אן די מזרח זייט פון גן עדן וואר
ר אנטפאנגן דז ער דארטן זאל רואן אוני נאך דעם האט תשובה גיטאן דז הקב״ה האט אים זיין עבירה אוחל
ען האט ער גיזונגן איין לוב גיזאנג פר דעם טאג דש שבת וויל דייכט גלייכן ניט איז דרום שטיט דירט ון דז
ער גילובט איין הער דר אלז בישאפן האט (בתחל) און אנפאנג אונ׳ און ענד דש איז גוט לוזובן דז גאט אונ׳ דז
גן דז דעם היליגן גאט (ידיד) דר גליבטר אברהם דר דא איז גיקומן איט לירליכקייט נאך זואנליג דורות
הכנסת) דוא האטש גיאמכט הערטן זיין אייכליגן זון יצחק האט ער גמכן אונ׳ גאר דז איין קרבן גיברעכט אונ׳ זיין
יים זאכדיגן פאדיש דז איז יעקב דעם האטשו בידעקט אונ יעקב איז גיצוגן קען סוכות (כאילן) גלייך אז
ן בוים דר גיבענטש איז אונ׳ איט פלאנצונג דש איז בערש ביקרינט דש איינט די קינדר פון יעקב אז דש ווערק
קלארן ליגל שטיין האט ער זי אירן דינסט גהיט לו בטילן אונ פר בערגן (אורם) פון שטארם אונ׳ רעגן לום ענד
ט ער זי אויז גליזט גלייך ווייא ער גירעט האט אין דר נבואה לו זיין פרואן אברהם אונ׳ ער האט זיא ניט גיבירט
ר דען גרונד דש רעכטן וועגש גילובט איז גאט דש ער האט ואנדרליך זיין גינאד ביוויזן פון וועגן גרושי ליב
ט האט ער זי ביוויגט אונ׳ דען סדר פון עולם פר ענדרט ווייא אייטר ווערט טאן אין איין גרושה פר ואמזונג
רטאן באטשאפטן איט זיין גרעכטיקייט לו רעכט פערטיגן די גנאד גאטש וואר איך איביג זינגן פר דען היליגן
דר מנהג עולם איז דר תלמיד טראגט (פנים) איין לאטערן אום זיין הערן לו לייכטן אבר הקב״ה האט פון
יִשְׂרָאֵל גליכטן איט איר וואלקן אונ׳ האט זי גיוועשן אונ׳ גישוכט גיקלייד ביוארט אונ׳ איין גיואזט
דוש׳

דר חזן היבט אן (טוכן עד הלב קדיש אונ׳ ברכו) אונ׳ דר נאך זאגט אן דאט

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חוֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל׃

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאוֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי׃

אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא נָאֶה לִתְהִלּוֹתָיו * אַבִּיעַ זֵכֶר רַב טוּב מִפְעֲלוֹתָיו * הַבּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו׃ בְּכוֹתֶרֶת מְלָכִים נִתְיָעֵץ וְנִמְלַךְ בְּסוֹדָה * בְּחָכְמָה אֲמָרֶיהָ תֹּאמַר נָאָה וַחֲסוּדָה * וַאֲגֻדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יְסָדָהּ׃ גֹּבַהּ תִּקְרָא קִירָה בִּמְקוֹרָאֶיהָ * גְּבוּלוֹת הַהֲרָרִים הִצִּיב מֵהַר אֵל * לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

מֵאַהֲבַת יִרְאָיו בִּירַר בִּיסוּס שְׁעִינָתוֹ וִידִידוּת צִיּוֹן חֶמֶד קֹדֶשׁ שְׁכִינָתוֹ וּבְשָׁלֵם סֻכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ קָדוֹשׁ

רְגָלִים סֻכּוֹת סְבִיבוֹתָם הִקִּיף וְהִתְקִיעַ רָמִין כְּקֶרַח הַנּוֹרָא הֵאִיר וְהִרְקִיעַ וְהַמַּשְׂכִּילִים יַזְהִירוּ כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ׃ הֵרִיב בְּשָׁמַיִם הִטְבִּיר וְכַבִּיר הִצְבִּיר * הִצְמִיחַ מִשְּׂמֵחַ וּמְסָעֵר פָּנִים וּמַסְבִּיר * וּבְרָכָה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר׃ וְתָנֵי מְלָכִים בְּקַו מִשְׁקוֹלֶת עֹלָם * וְיִתְרוֹן הֶכְשֵׁר בְּתֶשֶׁר אֲשֶׁר פְּעָלָם * כְּיֶרַח יִכּוֹן עוֹלָם׃

מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעוֹתֶיךָ פְּלָאִים תְּמֵהִים וְנָאִים יָרֵחַ וְכוֹכָבִים יְקַר כְּבוֹדְךָ מְחַוִּים וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים קָדוֹשׁ׃

זָרִיז וּמְשֻׁבָּח לְהַשְׁפִּיעַ שֶׁפַע יָמִים וְזוֹבְרִיחַ לְהָאֲרִיחַ לְכִירַת

את השם דען גיעהרטן אונ׳ פורכלזאן נאמן אויז היפש לו לובן (אביע) איך וויל רידן דיא גידעכטניז דער פיל הייד זיינר גוטי ווערקן דער דא בויאט אין די היאל זייכה בעדק איט דער קיניגליכה קרון דש איז די תורה האט ער זיך בירטן אונ׳ בידאכט אין איר גיהייאנט איט גלנגהייט זאגט זי איר זאג די היפשה אונ׳ אנגנעאי (ואגדתו) אכ׳ זיין בונד האט ער אויף דיא ערד גיגרונד פעטט די היך פון איר באלקן הט ער גיבעלקנט דורך דיא אן רופונג אט גיאערקן הט ער גשטעלט אן די דרום אונ׳ לאפון זייט פון דען בערג אטט נאך דר לאל דיא קינדר ישראל פון ווען ליבטאפט זיינר פורכטר הט ער פר קלארט (בסוס) די גרונד פעסטונג (שעינתו) זיינר אנלעהנונג די ליבשאפט פון ליון די גלוטטיקייט דר הייליקייט זיינר רואונג אין די גנלהייט זיינר היט אונ׳ זיין וואונונג דאט הייליגן גאטט (דגלים) די באנירן פון ישראל האט ער איט סכות גרינגז הרום זי אום רינגלט (והתקיע) אונ׳ אין גיטטאכן אין גלייכנט אז איין טרעקליך אייז האט ער אכן לייכטן אונ׳ אויזגשטרייט אונ׳ דיפר טטענדיגה ווערן לייכטן אז דער גלאנץ דט היאלט בערג פון גיווערץ (העביר) האט ער אין דר איטן גיטטעלט פיל (הכביר) האט ער לו זאאן גיהויפט ער האט אכן טפראכן דט דא דר פרייאט אונ׳ פרזעטיגט אונ׳ איין פריליך אן גזייכט אאכט אונ׳ איין בענטונג אאכט ער פלים אויף דז הויבט (ותגי) אונ׳ דיא קרונן דר קיניגן נאך דער גזייכט טנור ער האט דר הובן זי אונ׳ איין זער גרושה רעכט פירטיקייט (בתשר) איט די פריזאנט די פר האט גווערקט יא גלייך אז דיא לבנה ווערט די וועלט בירייט די ווערקן דיינר פינגר זיין זער וואונדרליך אונ׳ היפט דיא לבנה אונ׳ די שטערן טון די הערליכ־ט דיינר עהר זאגן אונ׳ די היער טארן דר היאלן טון זיך לו דיר בוקן דוא הייליגר גאט (זריז) ערפיג גפריטט אונ׳ גילובט (להשפיע) לו אכין פלימן דען פלוז דר מעהרן (זיו) די פר וואגלונג דש פעלדש דז איז

דער

מיוסר על פי א״ב

אֵל לְמוֹשָׁעוֹת בְּאַרְבַּע שְׁבוּעוֹת נָשִׁים בְּשַׁוְעוֹת דּוֹפְקֵי עֶרֶךְ שׁוּעוֹת הוֹגֵי שַׁעְשְׁעוֹת · וְחִידָתָם מִשְׁתַּעַשְׁעוֹת · זוֹעֲקִים לְהַשְׁעוֹת חוֹכֵי יְשׁוּעוֹת טְפוּלִים בְּךָ שְׁעוּתֵיוֹדְעֵי בִּין שָׁעוֹת כּוֹרְעֶיךָ בְּשַׁוְעוֹת ׃ לְהָבִין שְׁמוּעוֹת מֵפִיךְ נִשְׁמָעוֹת נוֹתֵן תְּשׁוּעוֹת סְפִירוֹת. נִשְׁמָעוֹת עֵדוּת מַשְׁמִיעוֹת פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת צַדִּיק נוֹשָׁעוֹת קָרֵב תְּשׁוּעוֹת רֶגֶשׁ תְּשׁוּאוֹת שָׁלֹשׁ שָׁעוֹת הוֹשַׁעְנָא תָּחִישׁ לִתְשׁוּעוֹת הוֹשַׁעְנָא ׃ אֲנִי וָהוּ הוֹשִׁיעָה נָּא ׃

מיוסר על פי א״ב ושם המחבר שמואל

כְּהוֹשַׁעְתָּ אֵלִים בְּלוּד עִמָּךְ ׃ בְּצֵאתְךָ לְיֵשַׁע עַמָּךְ כֵּן הוֹשַׁעְנָא ׃
כְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי וֵאלֹהִים ׃ דְּרוּשִׁים לְיֵשַׁע אֱלֹהִים כֵּן הוֹשַׁעְנָא ׃
כְּהוֹשַׁעְתָּ הֲמוֹן צְבָאוֹת ׃ וְעִמָּם מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת כֵּן הוֹשַׁעְנָא ׃
כְּהוֹשַׁעְתָּ זַכִּים מִבֵּית עֲבָדִים ׃ חַנּוּן בְּיָדָם מַעֲבִירִים כֵּן הוֹשַׁעְנָא ׃
כְּהוֹשַׁעְתָּ טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים ׃ יְקָרְךָ עִמָּם מַעֲבִירִים כֵּן הוֹשַׁעְנָא ׃
כְּהוֹשַׁעְתָּ כַּנָּה מְשׁוֹרֶרֶת וַיּוֹשַׁע ׃ לְגוֹחָהּ מְצֻיֶּנֶת וַיִּוָּשַׁע כֵּן הוֹשַׁעְנָא ׃
כְּהוֹשַׁעְתָּ מַאֲמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם ׃ נָקוּב וְהוּצֵאתִי אִתְּכֶם כֵּן הוֹשַׁעְנָא ׃
כְּהוֹשַׁעְתָּ סוֹבְבֵי מִזְבֵּחַ ׃ עוֹמְסֵי עֲרָבָה לְהַקִּיף מִזְבֵּחַ כֵּן הוֹשַׁעְנָא ׃
כְּהוֹשַׁעְתָּ פִּלְאֵי אָרוֹן כְּהֻפְשַׁע ׃ צִיעֵר פְּלֶשֶׁת בַּחֲרוֹן אַף וְנוֹשַׁע כֵּן הוֹשַׁעְנָא ׃
כְּהוֹשַׁעְתָּ קְהִלּוֹת בָּבֶלָה שִׁלַּחְתָּ ׃ רַחוּם לְמַעֲנָם שֻׁלַּחְתָּ כֵּן הוֹשַׁעְנָא ׃
כְּהוֹשַׁעְתָּ שְׁבוּת שִׁבְטֵי יַעֲקֹב ׃ תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעָה נָּא ׃
כְּהוֹשַׁעְתָּ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְהוֹשִׁיעָה נָּא אֲנִי וָהוּ הוֹשִׁיעָה נָּא ׃

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם ׃ וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד ׃

קדיש שרם אין כאלהינו עלינו קדיש יתום יגדל

אל למושעות העלף דאך דו בישט גאט פון פיל ארלייא הילף די דא מיט דיזי פיר וואכן פון תשרי זיך גנעהן מיט גיבעט די דא אן קלאפן מיט אן ריכטונג דר גיבעט די דא טראכטן אין דר תורה די דא הייסט איין ארייאונג אונ׳ ארייאן זיך אין איר אויס רעטניש פון די חבאים די דא טרייאן אונ לו ווערן גיהאלפן די דא האבן לו הילף די דא זייכן אן דיך בהעבט לו פר לאזן זיך אויף דיר די דא ווישן טאפט הכנאות לו פר שטין די לייטן לו זעלן יאים טובים די לו דיר קיכן מיט גיבעט אונ לו פר שטין די פר נעאונג וואס די נביאים הבן אויז דייכם אונד פר כואן דוא געבר דר הילף די לאז אונ׳ די לויטונג דר רעכנונג דר גאולה דיא דא לאזן הערן מיט אנדרי לו ערנן דיא גלייגנוס פון דר תורה די ווערקר דר הילף איין גירעכטר דר גהאלפני זייא דאך גנעהן די הילף פון ירושלים דיא דא וואר פול פון גברוס דש פילי פאלק די דרייא לייטן פון דיין גלות דו דכיאל גזאגט האט זאלסטו גשוויכד מי׳ לאום ווין דיא הילף העלף דאך דען פירוש פון כהושעת אלים בלוד ווערסטו גפינדן ברך א״ד ׃

אונ׳ דער חזן זאגט לדור ודור, אונ׳ זאגט ש״ע אויז אונ׳ דר נאך נעמט אן לולב אונ׳ אתרוג אונ׳ אכט די (ברכה על נטילת לולב) אונ׳ אכט קיין שהחיינו אן דעם אנדרן טאג אבר ווען דר ערשטר טאג סוכות אן שבת גפאלט אזו אכט אן דעם אנדרן טאג שהחיינו דר נאך זאגט אן הלל ׃ דר נאך היבט אן אויז אונ׳ ליינט ווי אגעשטערט דען אפטיר לייאנט אן (ובחמשה עשר) ווי אגעשטערט ׃ (אין כאוך אערשטן גפינדן אין ערשטן טאג סוכות)

דיא תחנה פון טלט רגלים וואו מאן זאגט אי אן דיא (ספר תורה) אויז היבט אערשטן גפינדן בדף א׳ נאך דעם לייאנן זאגט אן די הפטרה אונ׳ אן זגט די ברכה בדף י״ט אונ׳ דר נאך די הפטרה (ויקהלו) באלכימס׳

ויקהלו אל־מלך שלמה כל־איש ישראל בירח
האתנים בחג הוא החדש השביעי ׃
ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את־
הארון ׃ ויעלו את־ארון יהוה ואת־אהל מועד
ואת־כל־כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם
הכהנים והלוים ׃ והמלך שלמה וכל־עדת
ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב ׃ ויביאו
הכהנים את־ארון ברית יהוה אל־מקומו אל־
דביר הבית אל־קדש הקדשים אל־תחת כנפי
הכרובים ׃ כי הכרבים פרשים כנפים אל־מקום
הארון ויסכו הכרבים על־הארון ועל־בדיו
מלמעלה ׃ ויארכו הבדים ויראו ראשי
הבדים מן הקדש על־פני הדביר ולא יראו
החוצה ויהיו שם עד היום הזה ׃ אין בארון רק
שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב
אשר כרת יהוה עם־בני ישראל בצאתם מארץ
מצרים ׃ ויהי בצאת הכהנים מן־הקדש והענן
מלא את־בית יהוה ׃ ולא־יכלו הכהנים לעמד
לשרת מפני הענן כי־מלא כבוד־יהוה את־
בית יהוה ׃ אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן
בערפל ׃ בנה בניתי בית זבל לך מכון
לשבתך עולמים ׃ ויסב המלך את־פניו
ויברך את כל־קהל ישראל וכל־קהל ישראל
עמד ׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר ׃ מן־
היום אשר הוצאתי את־עמי את־ישראל
ממצרים לא־בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד
להיות על־עמי ישראל ׃ ויהי עם־לבב דוד אבי
לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל ׃ ויאמר
יהוה אל־דוד אבי יען אשר היה עם־לבבך
לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם־לבבך ׃
רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא
מחלציך הוא־יבנה הבית לשמי ׃ ויקם יהוה
את־דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי
ואשב על־כסא ישראל כאשר דבר יהוה
ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל ׃ ואשים
שם מקום לארון אשר־שם ברית יהוה אשר
כרת עם־אבתינו בהוציאו אתם מארץ מצרים

אונ׳ דער אפטיר זאגט די ברכות בדף ך׳ ע״ב דר נאך זאגט אן (אשרי אונ׳ יהללו) אונ׳ ועלט דיא ספר תורה אין היכל אונ׳ טורט אוסך גלייך ווי אגעשטערן דר נאך נעמט אן אתרוג אונ׳ לולב אין דיא הנט אונ׳ זאגט (הושענא)

הושענא

למענך אלהינו הושענא ׃ למענך בוראנו הושענא ׃
למענך גאלנו הושענא ׃ למענך דורשנו הושענא ׃

פנים: ויחפוץ במחוללי חמשת וששת ההוגים חמשת ועורכים ששת
מהלולי חתולי כנפי ששת: ויעורר אהבת איתנים וכיהון פאר חתונים
היות למעלה מהם נתונים * ומחיצתם תהא מבפנים * ומשתעשעים
ביקרה מפנינים * בצל שדי לפני ולפנים * ואותם ישאו שאננים * בסכת
נוה שאננים * מה פעל נוצר אמונים: ומה הורה במעונים * ומה גילה
סוד לנאמנים * ומה חשף ממצפונים * והם יבארו למו חיך צפונים * קול
רנה וישועה אשר בם מתים: כי הם היו ראשונים חרב פיפיות שנונים
הלל במשנה שונים חרשים וגם ישנים * שירות ותשבחות משננים *
ואחרימו זיע חיות נותנים * בקול רעש מנגנים * קדוש וברוך עונים *
ושרפי מעל כנף רננים * עומדים מעל כנף רננים * עומדים ממעל
ורוננים * פה אחד עונים * וזה אל זה מכוונים * וזה אזה מצינים וזה אל
והמתבוננים וזה אל זה נכונים : ושלוש קדשה לקדוש נותנים :

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך
אמרו: ברוך כבוד יי ממקומו: ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך:
מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון: תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים
עירך לדור ודור ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עזך על ידי
דוד משיח צדקך: קהל ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

עדר די לוב פון די פיר חיות הקודש די אן כסא הכבוד שטין דש איין איטליכר הט פיר (פרצופים) אונ' איר לערנן
אשה חומשי תורה אונ' אן ריכטן דארויף די שטה סדרים איז הקב"ה מעראקונן אז די לוב פון די מלאכים חתולי
דא זיין אום גיוואונדן איט זעקס פליגל אונ' ער וועקט דר וועקן דיא ליבשאפט דער אבות אונ' ווערט זיא אן קליידן
ווינג דש כהן הגדול אונ' ווערט געבן ווערן איר אורט איבר דיא מלאכים אונ' איר וואונג ווערט זיין אינן וויניג לו
קב"ה אער אז די מלאכים (ו' שתעשעים) אונ' ווערן זיך דר איימן אין דער תורה דיא דא איז ווערדיגר ווען גיט
[illegible] אין שאטן דש אלאעכטיגן גאט גנץ פון אינן ווינג אונ' די מלאכים פון אויסן ווינג דיא ווערן דיא צדיקים פרעגן
וואש האט גיטאן הקב"ה דר דא האט גיהיט זיין ריד לו אכן ווארזי אונ' וואש הט ער גפסקנת אונ' וואש פר איין סוד
האט ער אגלה גיוועזן אונ' וואש (חשף) ער הט אנטפלעקט פון די פר בארגיני זאכן דען ווערן די צדיקים אין ביטיידן
פר בארגני ריד ווייכש גוואן אונ' לובן אין אויף די הילף דאז ער אין האט גטאן דא זי זאנג כאך גיגלט האבן דען זיא
ווארן די ערשטן די דא האטן די תורה גלערנט די דא איז גלייך צום שווערט איט צוויא שארפ אונ' איין האלז נאך דען
ווערן זי פרענדרן כייאי אונ' אלטי שירות ותושבחות זי ווערן דר ציון (ואחריאו) אונ' נאך ישראל לובן דיא מלאכים לו
קב"ה דו זי פר אורט טווילן אז שטים איינש שטורם זיא גיבן גיזנג אונ' ענטפרן קדוש אונ' ברוך אויך דיא ברענדיגן
מלאכים די לובן איט אירי פליגל זי שטין ביים הקב"ה אונ' לובן איט איינם מאל אונ' איינר איז זיך אכבון אנן דער אנדר
היפט אונ' איינר גיבט דעם אנדרן איין צייכן אונ' איינר פרלבט טויך דעם אנדרן אונ' איינר אויך דען אנדרן טוט
גרייטן זיך אונ' געבן דרייא קדושות לו הקב"ה ז (ח"ט) ז צו ז טו א . אונ'

אין במחנותם ותחרות אין במחיצתם ואיבה אין בהליכתם ופלגות
אין בחפתם וקנאה אין במשכנותם ושינה אין ברפידתם * ותמונה
אין ברביצתם ואסון אין במנורתם ודמעה אין בעפעפותם וצרה
אין במחשבותם וצוקה אין בטוחותם ויצר הרע אין בלבותם ורע
עין אין בדירתם ומיתה אין במדורתם ומחלה אין בגויתם ששים
כל אחד ואחד בנחלתם שמחים במפעלותם גלים בירושתם *
רוננים בפור חלקתם עולצים באורחותם חרים את ײ בחרותם :
והוא יתהלך בתוכם עמו לסכו למשכם * בעבותות אהבה
להמשיכם באברתו לסככים תחת כנפיו לסככם * בסתר אהלו
למסכם בינו לבין משרתיו לתוכם : וינח רוכב ערבות ויחן בתוך
מעלות ערבות בצדק קיחת שתי ערבות ואתה מרבבות אלפי
רבבות לעמור בין הדסי עבות : בצדק שלשת אבות וירום כסא
מיוחד וישב עם זקני גוי אחד * אוגדי לולב אחד * ומעמיתים בם
אתרוג אחד ויאתיו בני אבות שלשה היחוסים אום משלשה יותר
מקוראי קדוש שלשה : ויערב לו שיח אמונים המהללים בארבעת
מינים מארבע חיות מרובעי פנים

נאך (קנאה) ווערט זיין אין איר וואונונג (ותחרות) נאך קיין אן ריילונג נאך פיינטשאפט ווערט זיין אין איר טאהרן
נאך קיין שלאף (ברפידתם) אין איר אויף שפרייטונג נאך שלוואונג (ברביצתם) אין איר נידר הויארונג (ואסון) אונ׳
קיין אמרט אין איר וואונונג אונ׳ קיין טרערן (בעפעפותם) אין איר ברויאן אונ׳ קיין לייד אין איר גידאנקן אונ׳
קיין בלאינקמיס (בטוחותם) אין איר איכווייניגשטי גידאנקן אונ׳ קיין יצר הרע אין איר הערצן נאך (רע עין) אודר
טוט אין איר וואונונג אונ׳ קיין קראנקהייט (בגויתם) אן איר לייבר נייר זיין אלי בששון ובשמחה איט אירן ערב טייל
אונ׳ פרייאן זיך איט איר גוטי ווערק אונ׳ לובן גאט (בפור) אוג איר (חלק) דש דאש איז גיפאלן צו אירם לו (עולצים)
אונ׳ דר פרייאן הקב״ה איט איר וועג אונ׳ פרייד (והוא) אונ׳ דר הקב״ה דר ווערט זיך דר אייאן צווישן אין אונ׳
ווערט זי ליבן * איט איק אין זיין (סוכה) איט זייכר גרושי ליבשאפט אוו עלטן זי איט זיילר גילונג ווערן (באברתו)
איט זייני פליגל ער ווערט בשיצן זי אין פר בערקנס זייני גילעלט ער ווערט בידעקן די אונ׳ זעלבן צווישן אין אונ׳
זייני משרת׳ים די אלאכים אונ׳ ער ווערט לאזן זיין רייאונג אין היאל ערבות ער ווערט רואן צווישן ישראל די דא הבן
זיבן (מעלות) אוג וויל דר גרעכטיקייט איר נעאן די (ערבות אונ׳ ווערט קואן איט פיל צעהן טויזנט אלאכים צו
רואן צווישן ישראל די דא נעאן די (הדסים) דיק גיבלעטי אוג וויל גירעכטיקיים די דרייא אבות אונ׳ ער ווערט
זיך דר היבן אויף צו שטין פון דעם איניגן שטול זיין כסא הכבוד אונ׳ ווערט זיך זעצן צווישן די זקנים פון ישראל
די דא זיין אין איניג פאלק אויף דער ערדן די דא ביכדן איין לולב (ומעמיתים) אונ׳ גיזעלן צו איס איין אתרוג
(ויאתיו) אונ׳ זי ווערן קואן איט איס צו לובן הקב״ה ישראל די קינדר דר דרייא אבות די דא זיין אין גידריט פאלק
כהנים לוים ישראלים דר יחוס איז בעשר או דר יחוס פון די אלאכים די דרייא אאל קדוש זאגן אונ׳ איר לוב איז
איט זיסר פון ישראל די דא ווערטן אויף זיין (מאונה) פון הקב״ה בלואר דו ער האר אאכט זיין נבימות פון משיח)
די זי לובן איט די פיר איניס ׃ ועדר

להעלות אבל מנין ענפיו אין במרה להעלות ועל יובל שרשיו פעלות
וכל מי בראשית ממנו נפעלות ופלגים נפלגים לכל תעלות * ושבע
כתי קדש המעולות תחת סכת נופו מתעלות ומתחתיהם שלשים
מעלות מסתופפים בצלם בשיר המעלות ועלגבם ששים מעלות זו
ומעלה מזו עולות ועד כסא הכבוד טסות ועולות * בשיח נעימות
שיר המעלות: וכל אחד ואחד לפי כבודו וכמוד והדריתן הודו •
מזיו שכינה ייחדו במראה פנים יכבדו בעשרה לבושים לאפדו *
ברקמה ועתיק לרפדו כמראה הקשת לחסדו כמראה הנוגה
נגדו כצאת השמש בעוזו * אשר בו צדקו יעידו *לפי דהרשום
בכתב ידו ולפי מעשיו ומעבדו ישלם למו פעלם כמעבדו : יש
ממאה אמה קומתם כתבנית היכל רקמתם יש ממאתים ושלש
מאות תקומתם כן ועד תשע מאות הקמתם לפי שיעור תקומתם
כן תהא בארץ מהלכתם * יש מהם מלא העולם הליכתם ומסוף
העולם ועד סופו הליכתם יש מששה עשר עולמות מלכותם ויש
משלש מאות ועשרה ממשלתם ויש משלש מאות ושלשים וששה
שליחותם ושלום גדול יש בינותם ושנאה אין

ועלכיגה אמם גרעכנט אבר די לאז (ענפיו) זיינר לוויגן די הבן קיין לאז נאך קיין ואמם אונ׳ אויך (יובל) ואמטר בעך
זין די לאייגן גיפלאכלט אונ׳ פון זעלביגן ואמטר גימאמויז אלי די ואמטר דיבטשת יאי ברמשית בטמ זין וואמרן אונ׳ וואמרן
פר טיילט אין אלין (תעלות) גראבן אונ׳ אוכטר זיין לווייגן זי ווערן זיך פרייאן די זיבן כיתות פון לדיקים אונ׳ פון
אונטר איכן אערן זיין דרייסיג (מעלות) לו די אלאכים (מסתופפים) די דא ווערן זיך בטילן אין איר טאטן לו זובן
הקב״ה איט גיזאכג אויך די זעלביגי שטאפלין אונ׳ איבר אין ווערן זיין זעכליג מעלות לו אנדרי אלאכים די דא
(טסות) טאמבן ביז אן דעם כסא הכבוד איט זאמי גיזאכג אונ׳ איין איטליכר נדיק נאך דז ער האט אלות גיטאן
ווערט אן איים כבוד געבן אונ׳ אין ווערט אין אכבד זיין איט וויין דש פנים פון הקב״ה אונ׳ איט לעהן קליידונג דר
כבוד (לאפדו) לו לירן אין (ברקמה) איט גיבאמרדירסה אונ׳ לירליכה קליידרן (לרפדו) לו ביטספרייטן אין אז גטטאלט
דר רעגן בויגן אערן די זעהן איר פרלופים דא איט זי ווערן גנאד האבן אונ׳ ווערן לייכטן אז דר כוכב דר דא הייסט
(נוגה) אונ׳ אז די זון ווייל זי נאך הוך טייכט אין דר זעלביגי לייט ווערט איינם איטליכט גירעכטיקייט גיזאגט ווערן
נאך זיינה אמשים אונ׳ זיינם דינשט אלז עז הקב״ה איט זיינר האנד האט אויף גילייכנט אזו ווערט אים ווידר
ווערט זיין לון נאך זיינם פר דינסט עטליכה לדיקים די ווערן זיין אזו הוך אזו דז בית המקדש אמר דאז איז הונדרט
איילן גמעין אז דם גישטאלט פון היכל אזו הוך ווערן זיין די איבר די איט גיבאמרדירטי קליידר ביקליידט זיין אונ׳
עטליכה ווערט איר הויך זיין פון לוויים אונ׳ דרייא הונדרט ביז ניין הונדרט איילן אך איר גנג אויך דר וועלט דר
ווערט זיין נאך די אאם איר הויך עטליכי די ווערן גין פון איין ענד דר וועלט ביז לו דעם אנדרן ענד עטליכה ווערט
הירשן גריך זיין פון זעכלעהן וועלאות אונ׳ עטליכה אין דרייא הונדרט אונ׳ לעהן וועלאות אונ׳ עטליכי ווערט איר
שליחות זיין פון דרייא הונדרט אונ׳ זעקס אונ׳ דרייסיג וועלאות אונ׳ וויא אזו זי ווערן ניט גלייך כבוד הבן דנאך
ווערט גרוסר שלום לווישן אין זיין אונ׳ קיין (שנאה) נאך •

הַמְּצוּחְצָחוֹת בְּתֵשַׁע מַחֲזוֹת וְכָל אֲשֶׁר תָּרִיר לַעֲשׂוֹת זֹאת * יִזְכֶּה לְהֵאָמֵר לוֹ כָּזֹאת אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹּאת * יֵחָשֵׁב לוֹ כְּשָׁמַר כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת וּמִי שָׁמַע כָּזֹאת וּמֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת וָאַחְשְׁבָה לָדַעַת זֹאת וְהִיא נִפְלָאת בְּעֵינַי זֹאת עַד אָבֹא לְיֹשְׁבֵי פְרָזוֹת * וְאֶשְׁאֲלָה לִזְקֵנַי מִי זֹאת מָה אֶתְנַן עִם שׁוֹמְרֵי מִצְוַת סֻכָּה זֹאת * וְהֵם יְשִׁיבוּנִי תְּשׁוּבוֹת עֲזוֹת וַיַּרְאוּנִי מַצְפּוּנוֹת גְּנוּזוֹת רַב טוּב הַצָּפוּן בְּבֵית גְּנוּזוֹת לְבַעֲלֵי סֻכָּה יְהוּ נִבְזָזוֹת * וּמֵחַיִל אֶל חַיִל יִצְעָדוּ * וּמִסֻּכָּה לְסֻכָּה יִוָּעֲדוּ * וּמֵאֹהֶל לְאֹהֶל יוּעָדוּ בְּסֻכָּה אֲשֶׁר יִצָּמֵדוּ בְּסֻכַּת שָׁלֵם יִצָּמֵדוּ * בְּסֻכַּת עֲמָקִים יוּמְדָדוּ * בְּסֻכַּת צִלְצַל יֶעְדָּרוּ * בְּסֻכַּת סְבִיבָיו יַחְדָּרוּ * בְּסֻכַּת מַלְכָּם יִתְוַעֲדוּ * בְּסֻכַּת צְפוּנוֹ יוּאֲחָדוּ * בְּסֻכַּת נְאוֹת רֶשֶׁא יוּבְדָּרוּ * בְּסֻכַּת מֵי מְנוּחוֹת יְכֻבָּדוּ * בְּסֻכַּת עֵץ חַיִּים יִתְיַסָּדוּ * בְּסֻכַּת שֶׁתַּחְתָּיו יוּסְעָדוּ בְּסֻכַּת צְלָלוֹתָיו בְּחַיִל יוּסְלָדוּ * בְּמַעֲלוֹתָיו יֵיחָדוּ בְּמַעַרְבוֹתָיו זֵרְיאַפְּדוּ בִּרְחוֹבוֹתָיו יִתְרַפְּדוּ וְשִׁיעוּר תְּפִישׁוֹתָיו יוּמְדָדוּ: חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה הֲלִיכוֹתָיו עֲלוֹת * עוֹבִי עָקְרוֹ בְּזֶה קַו לְהַעֲלוֹת

שטעטיגליך הלט ווערט זולכה זיין די לו אים ווערט ווערן גיזאגט אזו דעם אענטן דר די אלות האלט אונ׳ ווערט אים
גרעכנט אז העט ער כל התורה מקיים גוועזן אונ׳ ווער הט גהערט אז דט דאזיג דז די אלוה זאל אזו איין לון האבן עז
איז פון גאט אונ׳ איך דענק עס לו וויסן אבר עז איז פון איר פר הולן ביז איך ווער קומן לו די תלמידי חכמים דיא דא
ווערן זיצן לו ירושלים אין דר לייט דט זיא ווערט זיין פון וועגן איר גריט אז איין דארף מן אויך דז זעלביג ווערט זיין
היכטן נאך דא ווער איך זי פרעגן וואש איז די גאב פון דר אלוה דא ווערן זיא איר ענטפרן אונ׳ איין דט זאל גוטס איז
פרבארגן אין בהעלטנס פון הקב״ה דט זיא רויבן ווערן דיא דא האבן גיהלטן די אלוה פון סוכה אונ׳ פון איינם היר
דר אלמים לום אנדרן (ילעדו) זי ווערן שרייטן אונ׳ פון איינם גלעלט דער לדיקים לום אנדרן ווערן זיא זיך בעטריגן
אונ׳ פון איין גלעלט לום אנדרן ווערן זי פר זאמלט ווערן אין דר סוכה פון הקב״ה די דא איז לו ירושלים בו ווארדז בית
המקדש (יועדו) ווערן זיא ביהעפט ווערן אין איין גרוסי סוכה אז אין פלעגט לו אכין אין איינם פלאן ווערט איכן
ווערן לו גאמן אין דיא סוכה דיא דא ווערט גימאכט ווערן (ננזו) פון הויט דז דט לויתן (יעדרו) ווערן זיא גיטערקט
ווערן אין איין סוכה די דא גרינגז הרום הקב״ה ווערט זיין (יחדרו) ווערן זי דער פרייאט ווערן אין דער טוכה פירט
קיניג הקב״ה ווערן זי ביטעדיגט ווערן אין אין סוכה די בייא אים פרבארגן איז (יואחדו) ווערן זיא גימייניגט ווערן
אז אין איינר סוכה די אויך וואונג דט גרעז איז ביים גירושן וואשר ווערן זיא גימיינליגט אונ׳ גיעהרט זיין (בסוכת
מין דר סוכה פון עץ החיים דער אין גן עדן שטיט ווערן זי זיך גרונדן אונ׳ אונטר איינם שאטן ווערן זי גישפייזט ווערן
אונ׳ אונטר זיין שאטן פון הירדר אלמים יוסלדו) ווערן זי גלובט ווערן אין זיין טטמפלין זיא ווערן מייניגן לו הקב״ה
(במערבותיו) אין זיין פלאן זי ווערן ביגרן איין קרון לו הקב״ה אויך ווייכי גאסן (יתרפדו) ווערן זיא אין איין לירליך
בעט ליגן אונ׳ דר שיעור פון זיין אוס פנג זיא ווערן אעסן זיין היך פון דען (עץ החיים) איז איין גנג פון פינף הונדרט
יאר אונ׳ אונטן זיין דיקפון זיין שטאם ווערט נאך די
זעלביגי

ובמחיצותיה ברפנותיה ובמצבותיה בסכוכיה ובצלותיה *
בביאותיה וביציאותיה בגררותיה ובפרצותיה בחגיגותיה
ובעליצותיה * כי אם עמוסיך נוצרי מצותיה * וגם לא יופרו
מועצותיה * בלב שלם ישובו לקצותיה * ובנפש טובה יבאו
חצרותיה עתה יבואו עמי לקצותיה כמוהם לברם דגלו משבצותיה
כן ברד ישכבו ברביצותיה לתת למו שכר מרוצותיה לקץ סכת אל
לרצותיה לעת חלוק ארצותיה באורך מפאת קדים לקצותיה ועד
ים אוקינוס למצותיה ברוחב שבעים וחמשה מיל ארצותיה כשורות
הכרם לחברם לתוצאותיה גבול כל שבט ושבט כך יעלו בנפוצותיה
ואז בת קול תצא בארץ הזאת על הר גבוה לבשר בשורה זאת כל
שקים מצוה זאת יבא בנועם צורו לחזות * לשקוד דר דרות
ולשמור מזוזות להביט ולשור נס על זוארת ישועות עליזות על כל
כבוד חפות מזוזות חפות בחפות בחליות אחוזות: עד כסא כבוד
מואחזות ויושב על כסא ביופיו לחזות במחזות

האבן געהאלטן די אלוה פון סוכה די ווערט די זעלביגה סוכה ניט זיין נאר דאס הק'בה שפריכט איך וויל זעלברט
עדות זאגן אויף די זעלביגן די דא האבן געהאלטן אלות סוכה דאס איז איין פאלק ישראל די זי האבן געהאלטן מיט מיר
אמת אונ' אז אן מירי דינגן זיין מיט לאז מיר ווערד אונ' וויא אן די ווערד זאל אמבן אונ' אמו. אן זי האך היין שטעלן
טאר אודר אמו ניט מיט מירן בידעקין אונ' אים מיר שאטן זאל זיין פיל אודר ווייניג ווען די לייט מיזאמכן לו גין אונ'
פרויז לו גיקאיט מיר פום לויאן אונ' ווען זי לו ברעכן ווער איא אן אן דען יום כ"ב תיימרן זאל (ובעליצותיה) אונ' וויא
אן פרליך זאל זיין (עמוסיך) ישראל זיין בילאנדי פון אוטר לייב מיט אלות אך זאלן ניט פר שטערט ווערן מירי
דיניק וויא מיך גירמטן הבן די תלמידי חכמים אונ' מיט גאלכין הערץ אונ' גוטן ווילן ווערן זיא קומן מיקמיר היב היכטן
נאך ווערט הקב"ה שפרעכן מילונכר זאלין זי קומן לום ענדר מירס לון דער סוכה אוו ווזל אז זי מאלין הבן דער היכט
די אלוה אונ' גלירט וויא מיט טיכי לירונג אוו זאלן זי מאלין רומן מין דר סוכה פון לוימן לו געבן מין מירן לון דו די לויסן
לודר אלוה לום ענט ווערט הקב"ה בווילן זיא איט דיינר סוכה ווען ער ווערט טיילן ארץ ישראל אז דיא ניילן מין וויין
גמרטן מין דר לענג פון (אורח) אן ביז אערב אונ' מין מיטליכי לייל ווערן ברייט זיין פינף אונ' זיבנציג (תחום שבת) דז
ווערט זיין דס חלק פון מיטליכם (שבט בזמן האשיח) ווערט הקב"ה טיילן ארץ ישראל לו די לענגן שבטים ניט ווייא
יהושע הט גיטיילט דו מיטליך (שבט) האט איין חלק לאנד געהאט אבר בזמן הגאולה באהרה בימינו ווערט הקב"ה
עס טיילן לו לענגן לוגי חלקים וויא אבן טרים פון אורח ארץ ישראל ביז לו אערב אונ' דען ווערט מיין בת קול אויז גין
אויף דר ערד אויף איין הויכן בערג אונ' ווערט דיא (בשורה) זאגן ווענן דער די אלוה הט אקייםגווען דק זאל קומן
לו זעהן מין זיסקייט זייגט בשעפר דער ווערט שטעלן זיין אויף איין טיר אונ' ווערט לגן די ניסים דיא איך ווער טאן
לו ישראל מיט פרליכיהייט אבר דיא אזין כבוד ווערט ער אמבן לו מיטליכם לדיק נאך זיינר אלוה נאך מיין חופה
אונ' זיא ווערן זיין די (אעלזות) פון דעם חופות איין פון דר אנדרי ביגרייפן (בחליות) איט גלידרט אן דען כסא הכבוד
דס ווערן זי דרויף זעהן הקב"ה אן זיינר שונהייט איט זיין פרלייא (בביאות) דס איינין ווידר אויז דיס אנדרי אונ'
מיטליכר דער וויא שטעטליך

לְהַלֵּל בָּם כִּבְעֻגָּב וּבְמִינִים : מֵהוֹד הָדָר הַמְהֻדָּר נֶאְדָּר וְנֶהְדַּר בַּהֲדָרוֹ
לְהַדָּר : סוֹד אֶדֶר יְקָר בְּכֶתֶם פָּז לְאַדָּר : עֲנַף עֵץ עָבוֹת חֲפוּת מִבַּחוּץ
פּוֹנוֹת לְכַוֵּן לֵב מִבַּיִת וּמִחוּץ * צָפוּי לְכַפֵּר בְּעַד לֵב שָׁחוּץ : קִיחַת לוּלָב
וְעַרְבֵי נְחָלִים * רְגִילִים עֲנוֹת בָּם שִׁיר הִלּוּלִים * שְׁקוּלִים וְשָׁוִים כִּבְמָחוֹל
חֲלִילִים : תְּפִישַׂת שְׁלֹשָׁה הֲדַסִּים וּשְׁתֵּי עֲרָבוֹת שִׁיר לְהַסְלִיל בָּם לָרוֹכֵב
בָּעֲרָבוֹת : אֶתְרוֹג וְכַף תּוֹמֶר יְחִידִים מִלְּהַמְעִיט וּמִלְּהַרְבּוֹת :

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ :

כִּי אֶקַּח מוֹעֵד * לָבוֹא לְקֵץ וּלְמוֹעֵד כְּמֵאָז לְדַבֵּר מֵאֹהֶל מוֹעֵד * לֵישֵׁב
בְּהַר הַמּוֹעֵד * בִּירְכְּתֵי צָפוֹן בְּקִרְיַת מוֹעֵד * קְדוֹשִׁים בְּתוֹכָם לְוָעֵד
לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וַחֲצִי מוֹעֵד * לְהִתְהַלֵּךְ בְּתוֹכָם וּלְהִוָּעֵד * לְהוֹשִׁיבָם
בְּאָהֳלֵיהֶם כִּימֵי מוֹעֵד * וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד * וְסֻכָּה תִּהְיֶה
לְצֵל יוֹמָם לָעַד * כְּמֵלִיץ מַגִּיד יוֹשֶׁר טוֹב תָּעֵד * עַל כָּל שֶׁקִּיֵּם מִצְוַת סֻכָּה
לְהָעֵד * וְכָל שׁוֹמְרֶיהָ יָבוֹא וְיָעֵד * וְאָנֹכִי הַיּוֹדֵעַ וָעֵד : כִּי עַמִּי קִיְּמוּ
מִצְוֹתֶיהָ בְּמִדּוֹתֶיהָ וּבְקִצְבוֹתֶיהָ * בְּאַמּוֹתֶיהָ וּבִמְחִיצוֹתֶיהָ

ער ווערט בטייט אונ' געשטרקט מיט סוכה ייט אז זי האבן געלערנט איך דיא אלי די חלאים די ווירדיגן די דא זיין דיא
סודות פון דר תורה די זיין ווערדיגר ווערדר גיט גאלד (ענף) די לולב גלייך הדס די זיין גאר בדעקט מיט די בלעטר פון
הדס דאס בטייט דז די אעטים פון מענשן זאלן זיך קערן צו הקב"ה גלייך אז דאס (אעטה) אזו זאלן זיין די (אחסבה)
פון מינן ווייניג אבר דר לולב (לבוי) דר דא ווערט גילוגט פון וועגן מיינר היך דר טוט פר געבן אויף די (סחון) האמרטיגן
זייט (קיחת) צו נעמן לולב אונ' ערבה זיין זיגן מוכט צו רדין מיט מין (הלל) מיט גזנג די זאלן הקב"ה זיין גוואוגן אז די
לולב מיט פפייפן מין בית המקדש (תפישת) די בגרייפונג דאס הדס זאל זיין דרייא שטענגליך אונ' דיא ערבות ניט
וויניגר אז צווייא צו זיסן מיט מין מיין גזנג צו הקב"ה דער דא רייט אין היאל דער דא הייסט ערבות אתרוג אבר דער
אתרוג אונ לולב זאלן כצרמיינר זיין ניט מער נאך איינר (ובכן) אונ' דען ווערט אויף גין צו דיר די קדושה דען דו ביסט
דער הייליגר פון ישראל אונ' מיר העלפר : כי שלמה המלך עליו השלום דער האט גוזאגט דרייא מאל זיין פר
הולן פון מיר אונ' דאס פירדי דאס ווייס איך ניט דס האט ער גוזאגט אויף דען לולב אונ' הדס אונ' ערבה די דרייא אונ'
אויף דס פירדי דאס מיינט דר אתרוג דר ביזונדר אז ווייס איך פיר לוטרי טעאים ניט ווארום הקב"ה עבן דיא פיר
מינים הט גיהייסן נעמן לשם מצוה דארויף זאגט דס אחזור ווען ווערן מיר דען רעכטן טעם ווייסן (כי) אין איך ווער
נעאן די צייט פון דר (גאולה) דז איך נאך קומן ווער צום ענד דעם גלות לידר צייט דש הקב"ה ווערט מיט מיר רידן
אז ער מיט מיר גירעט האט אויז דעם (אוהל מועד) פון זנגן צייטן אונ ווערט איך זעלן מין ירושלים די שטאט דז דיא
הייליגן ישראל זיך האבן ביטעדיגט מין צלט רגלים אונ' ער ווערט זיך דר איינן לאיטן אונ' אונ' ביטעדיגן זיין סוכה
ביי אונז אונ' צו זעלבי מין פירגלעלט אז מין די טעג פון אמר אמלט אונ' אויך דו איז מיין עדות די מירה פון (המדינן
דיס מין ווארהפטיג עדות אויף די גאולה אונ' די סוכה די הקב"ה ווערט דען אמכן דען צדיקים צום שאטן אויז דר
היט פון (ויתן) די ווערט אז מיין רעכט פערטיגר אלין מיין עדות זיין אויף דיא הבן רעכט אקיים גיווען אלות
סוכה דען אלי די ניט רעכט האבן

שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּסֻּכּוֹת רֶמֶז לְשַׁלֵּשׁ בְּכָל סֻכּוֹת רְפָנוֹת מְסוּכָּכוֹת חזן רְצוּי
וּתְהַשּׁוֹאֵבָה שֶׁאָבוּ׃ חָקוּק בָּהּ חֶשְׁבּוֹ כְּמוֹ בְּסִין קְשָׁבוּ בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ׃

אֵל נָא לְעוֹלָם תּוּעֲרָץ וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא׃ הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא
מָרוֹם וְקָדוֹשׁ כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים מַלְכוּתוֹ נֶצַח נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ׃ סַפְּרוּ עֹז
פְּאֵרוּהוּ צְבָאָיו · קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ · רֹן שִׁיר וָשֶׁבַח תּוֹקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ׃

חזן וקהל לְסוֹכְכֵי לְמִסְכֵּי · לְנַסְכֵּי בְּנָסְכֵּי בְּנְסִיכַת׃ קָדוֹשׁ׃

חזן וקהל לְהַדְרֵשִׁי רִאשׁוֹן · כְּמֵרִאשׁוֹן · לִנְצוּרֵי כְּאִישׁוֹן · אֲהַלֵּל בְּפֶה וְלָשׁוֹן לְמָרוֹם וְקָדוֹשׁ׃

אָמְנָם מִצְוָה גּוֹרֶרֶת מִצְוֹת * בְּזֹאת אֲשֶׁר בְּאָבִיהָ תּוֹרוֹת קְצוּבוֹת
גְּזֵרוֹת חֲבֵרוּ לָהּ לְצַוּוֹת׃ דּוֹרֵשׁ יוֹם זֶה לְיַחֲסוֹ רִאשׁוֹן * הוּא
חֲמִשָּׁה עָשָׂר וְהוּנְקַב רִאשׁוֹן וּכְדֵי לְבַשְּׂרֵנוּ כִּי מָחַל רִאשׁוֹן׃ זִכָּרוֹן סוֹף
שָׁנָה * וְהוּא תְּחִלַּת שָׁנָה * חַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה * טוֹב יָרִין בּוֹ נִזְלֵי
שָׁנָה׃ יִקְחוּ לִשְׁמוֹ אַרְבַּעַת מִינִים * כְּלוּלִים כְּתוּרִים וּמְזֻמָּנִים *

להלל

[ג]ערנט איט אטה רבינו פֿון דיזן װרט אונ׳ לערנט אים אך דרינן דז אין דר תורה זאל אן טרייבן דריי מאל בס כת דז [ז]אל זיין איין ביטייטונג דס זיין סוכה (כתר) איז װען זיא הט דריי גאנצי װענד אונ׳ די פֿירדי דרך נאר אז איין פֿויסט
[ב]רייט לו זיין (רילוי) לו בװילגן הקב״ה אם סוכות איט דעם רעבֿט לו שעפֿן װאסר בייא די קרבנות דאש הבן זי דער
[ג]אנט אויט דיא שריבֿטן אין דער תורה׃ אז װיא זיא עש האבן פֿר נואן פֿון הר סיני לו גיטן װאסר בייא די קרבנות
די זיבן טאג דש איר װאונן אין דיא סוכות׃

אל (נא) גאט איך בית דיך דו ביסט אל לייט גישטערקט אונ׳ גיהיילגט אונ׳ אין דר איביגקייט װערשטו קיניגן אונ׳ זיין
דער הובן דער גאט דער קיניג פֿארכֿלום הוך אונ הייליג׃ דען דוא ביסט איין קיניג איבר אלי קיניגן זיין
[ק]יניגרייך איז איביגליך דר לילט פֿון זיין פֿארכֿלואקייט דר לילט זיין שטארקייט זי ביטיכן אים זיין היר שארן
היילִיגט אים דר היבט אים איט זינגן גיזנג אונ׳ לוב די שטערקהייט די לוב זייגר שונהייט׃

לסוכבי אוז רידן ישראל איר ביטן הקב״ה ער זאל ביטילן אונש אונ׳ זאל אעסטן אונש דען װיין פֿון ששת יאי
בראשית דען ער האלט דען לדיקים היכטן נאך, (נסכי) לו הערטן איך איט, אשיח איינם הער דער דא
[ה]ערט הערטן איט דר הערשפֿט קרוש דעם היילִיגן הקב״ה (חדשי) דר זאל דער נייאן איך איט דער גאולה אז פֿון
[ב]שטן דש ער איך לוג אויז אלריים דא ער זיבהיטט אז שאמרן אפיל דט אויג דען װיל איך לובן איט איינם אונד אונ׳
[א]ל (קדוש) דער דא איז הוך אונ׳ הייליג׃ אמנם פֿר װאר די אלוה פֿון סוכה די טלעפט נאך אער אלות איט
[ק]אודי אלוה פֿון אתרוג אונ׳ נאך אער דיא טובן זיין גישטכדן אונ׳ (באביה) אן איר פֿרובֿט זיין בהעפֿט פֿיל גבאט
[א]ל תורות גיעלט (דרוש) עז איז װארן גידרשנת אויף דעם טאג װארום הקב״ה אין הייסט דר ערשטי טאג װי װאול
[ע]ס זיא פֿופֿצעהן טאג אים חודש דר װארטן דז ער באטשפֿט אונש הקב״ה דער דא איז דר ערשט דז ער אונז האט
[פֿ]אן גאנצן אונזר זינד אם יום כפור אונ׳ אן דעם טאג היבט ער װידר אן אויף דאז נייא יאר לו רעכֿנן דיא זינד דרום
[הײ]סט ער ערשט (זכרון) די תורה גידענקט איין אאל דען יום טוב פֿון סוכות אונ׳ הייסט אין דער אויס גנג דא זיאר
[ג]איין אאל הייסט זיאן דיאן היבונג דש יאר אז דער פסוק גיט אין (שאות ל״ד חג האסיף תקופת השנה) איין
[א]יבונג דר איין זאלונג אין אונז ריגלן דז יאר דרום הייסט ער דיאן היבונג דז יאר װייל הקב״ה ריכֿט דען עולם אן
[סו]כות אב ער זאל דעם עולם פֿיל אדר װיניג רעגן געבֿן (יקחו) זיא זאלן נעמן לשם שאים דיא מיר איניס לוב אתרוג
[ו]ערבה כלולים גקרענטי אויז דער װילטי אונ׳ דא זיא האבן אן גרייט לשם אלוה לו לובן הקב״ה איט אין אז אויס
פֿון אונ׳ אליר לייא כלי זאר (אהוד) פֿון לוב אונ׳ שונהייט דו בֿשיכדן אתרוג

 ער

אלים כהשעין אב תחת עץ סכה * ונצב להאריהם בנפש חשוכה
לבדיו שמר בלוד קו בקו למשכה ועמד וגז ופסח בערכם
לסוככה על כי תועים למר תעוב מסכה ומאס רהבי גויה ונעמתה
לויסכה זכה בכן גזעו שלול דת נסוכה * ברוח הקודש סכות כמו
הורם סכה : רגל גביר אחים וסע פעמים סכותה ומארמי ושעיר
בערו סכותה בכן חניטיו סעו ראשית סכותה ושבעת חזיזי משי
עלימו סכתה : יראו הורבה ערים מקשרים ענים סכוכים כעל
כנפי נשרים רגש שנאנים חזו מאשרים * שבע מחיצות סוככות
ולחם מחשרים : בטלול ענניו הרכיבן בין סכך לסכך * ויתיצבו
תחתיו כבתחתיות סכך * ידעם תבנית משכן איך יהי מסכך *
ובתבניתו לבנון מוכן לסכך קצב בין קודש לקודש תת בודל מסך
מחיצות לסכך בפרוכת המסך : לכרובי סככים כפורת סוככים
משם רוח סככים וצור עמם מסכים : ויקרו שמה סכות

אלים די אלמכטיגי דר פאטר אברהם הט גיהייסן זעצן אונטר איין בוים אז אונטר איין סוכה אונ' אזו בייא זי
שטין (להאריהם) צו שפייזן זי אית איין דר בארמיגן לייב אז איין (בעל הבית) דר ווירט איז איבר ארוי
געסט : (לבדיו) צו זיין קינדר האט ער זיין זכות גהיט אין אלרין אונ' האט אין בילאנט אז אים ויא מן ישראל גיט אן
הכן אונ' וואר אויך גישטאנדן (וגז) אונ' איבר שפרינגט (ופסח) אונ' איבר הופט ישראל אית אלי זעהן אכות אונ' פר
זי האט ער בשיצט (על מוס וויל דא ער האט גיזערכט (תועים) די פר אירטי צו גאר מון וואירדיגן די ע"א אונ' האט פר
שמעהט (רהבי) די האפרטיגן לייבר כלואר ער האט זיך ניט גיערבט פר די טרים דיזיך דר זכין מן כנען אז איין אלך
דר היט נארוד דר וואורף אים אין קאליך אובן אונ' הקב"ה וואר אין אליז (ונעמתה) אונ' זי איז וואורן גיזעלט צו אים
(יסכה) דש וואר טרה (זכה) דא דורך וואר ער זוכה דז (גזעו) זייני קינדר די פון זיין שטאם הער קואן רויבטן די
תורה פון דיא אלמכטיגן ויא וואלטן ניט ליידן דש אן זיא געבן צו אשה רביכו אונ' וואורן זוכה צו זוגן אין (רוח
הקודש) אז ויא וואורן (הורם) איר עלטרן האבן גזוגט (רגל) צו פוס טראוסטגין יעקב אבינו דער דא וואר גיבענטשט פון
זיין פאטר יצחק וויין ברודר (וסע) אונ' ער צוג קען סכות צו וויא אמן אונ' דוא האט בשיצט אין פאר לבן הארמי אונ'
פר עשו (בכן) דרום זיין וואורן זוכה (חניטיו) זייני קינדר דז זיא אויך צוגן פון רעמסס וואו זי גערבט האטן אין אלרים
קען סוכות אונ' איט זיבן (חזיזי) וואלקן די (אשי) אז איין ווייד וואורן האטש בידעקט זי (ידאו) זיא האבן אז אויך פיל
גלידר דר מדר קען חורב דש איז הר סיני אונ' וואורן (עדיים) איט פיל ארלייא צירונג בקנישט (רגש) איין פאלק
דער אלמכטיגן (חזו) זי אבי ישראל (אשריים) די דא זיין דיא גרעכטן פון דען אומות העולם איט זיבן וואלקן וואורן זי
בידעקט אונ' ברוט דש רעגנט זי פון הימל (בטלול) צווישן שאטן זייני וואלקן ער הט אכן רייטן זיא אז צווייא דעכר
אז וואורן זיא דרונטר שטין (ידעם) ער ליז וויסן די די גלייכניס דש אשכן ווי עס זאל בדעקט זיין אונ' אין זיינם גלייכנס
זאל דש בית המקדש זיין ברייט צו בדעקן עס (קצב) ער האט געבן איין (קצבה) צווישן דעם קודש אונ' צווישן דען
(קודש קדשים) צו אונטר שיידן איט איינם פרוכת דז זאל זיין דר פיר אז איין וואנט (לכרובי) דז פרוכת וואר בידעקט
איבר דיא פיגל די דא בדעקטן דען ארון הקודש פון דארטן קאם אין דיא נבואה דען פון דארטן ווער זיך הקב"ה צו
אין בטעדיגן (ויקרו) זי וואורן וועדיג ישראל פון דארטן דז זי פרנמאן די תורה די הקב"ה הט גילערנט

עֲשׂוֹת חֲגִיגָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת בְּכוֹסֶף * חַרְבוֹנֵי קַיִץ יְלַהֲטֵם לְשַׁסֵּף סְגוּרִים
בְּמַסְגֵּר עַל חֲמִשִּׁים כֶּסֶף : טְסִיסִים וַעֲפִים בִּקְצוֹת יְקָרֶיהָ * נִסְכָּכִים
בְּשֶׁבַע קְרוּא מִקְרָאֶיהָ : חזן יוֹאֲגָרוּ מִמֶּרְחַק כָּל קְרוּאֶיהָ * כְּתוֹרִים
לִמְכוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֶיהָ :

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא

(אֵל נָא) בַּל תְּהִי מִצְוַת סֻכָּה בְּעֵינֶיךָ קַלָּה * כִּי כְּנֶגֶד כָּל מִצְוֹת דָּת
חֻקּוֹתֶיהָ שְׁקוּלָה * הַמְּעֻזָּקָה וְהַמְסֻקָּלָה * סְלוּל מְסִלָּה :
בְּסִלְסוּלֶיהָ מְסֻקָּלָה * כִּי לְכָל שׁוֹמְרֶיהָ לֹא יְאֻנֶּה תַּקָּלָה * וְכָל בּוֹגְדֶיהָ
לֶעָתִיד לָבֹא לְקַחְתָּם קְלָלָה * בְּלַהַט הַיּוֹם הַבָּא קְלוֹנָם מַקְלָה *
וְהוֹסִיהָ לְצֶדֶק מַכְרִיעָה * וּבָם מִתְרוֹעֲעָה * לְסוֹכְכָם מֵרָעָה אוֹתָם
לְהַרְעָה * בְּסֻכַּת יְרִיעָה * לְהַחֲיוֹת רוֹעֶה * שֶׁאַתָּה בְּטוּב מַרְעֶה *
חזן וקהל אֶתְנֶנָּה לְפוֹרְעָה :

בְּסֻכַּת חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ
אלים

העשטו אונש געבן די תורה העטן איר זיא אויך גיהאלטן אז ישראל דא ווערט הקב"ה דינטפרן נוא האט אייך איין
אלוה דיגריגג לו האלטן איז דז איז די אלוה סוכה אייך ווילועהן אוב איר זיא האלטן ווערט דא ווערן זי אכין (בכוסף) אויבן
בערליך די סוכות אונ אכין (בכיסף) איט לוסט דא ווערט הקב"ה לאזן די זונגאר היים שיינן אז (חרבוני) אין דער היקייט
דאש זואר (ילהטם) די ווערט פר פלאמן זיא (לשסף) לו טפלטן זיא דען ווערן זי פר טאמהן די אלוה אונ' ווערן הרויז
גין דען ווערן זיא בשלאסן ווערן אין בשליסונג דש גיהנם דרום דש זיא האבן אמריב גיוועזן דש בית המקדש דז דוד
האלך האט גיקויפט דש אורט וואו עש דרויף גיבויאט וואר אום פופציג גוילט זילבר : (טסים) אבר לו ישראל ווערט
הקב"ה בשאפן פליגל דז זיא ווערן טוועבן אין ירושלים דר ווערדיגעק שטיין כלוואר ירושלים ווערט זיין די שטרק פון
עולם אז דער עק שטיין איז די שטארק פון הויז אונ' ווערן בדעקט ווערן איט זיבן הייליגי (חופות) אלי די לדיקים די
דא לו גרושן ווערן זיין (יואגרו) זיא ווערן זיך לו אכדר וואאן פון פערטש אלי די הקב"ה ווערט ראפן דיא זיבן חופות
(כתורים) די ווערן אום ריגלן דען בערג ציון אונ' אלי לדיקים דיא אויך איט זיין ווערן גירופן (ימלוך) אונ' דען ווערט
גאט קיניגן לו אביג דיין גאט ציון לו גבירד אונ' גבירד לובט גאט : (ואתה קדוש) אונ' דו הייליגר גאט זיין אונ' פר נעמן
די לוב פון ישראל (אל נא) אייך ביט דיך גאט : בל לוז ניט זיין די אלוה פון סוכה גרינג גיאכט אין דיין אויגן דען
זי גוואגן קיגן אלי די אלות די אין דר תורה שטין (המעוקה) די רעכט איז אום גרינגלט איט ווענט (והמסקלה) אונ'
אויז גישטיינט כלוואר דז אן ניקשטריין ברענגט פון אימסה כלים אונ' לערי כלים (סלול) ז' זא אויז איין גיבאנט טרוועג לום
איביגן לעבן זיא גליכט איט איר (הלכות) לו טלי איר היטר גשיכט קיין (תקלה) טטרויכלן אונ' אלי (בוגדיה) די אן איר
פעלשן די ווערן (לעתיד לבא) לו איין פלוך זיין (בלהט) דורך דען פלאם דר אין דען זעלביגן טאג ווערט די לו איין שנד
זיין (והוסיה) אונ' די זיך בשילן אין דר סוכה דיא ווערן לו גרעכטיקייט בווערט אונ' איט איר זכות (אתרועעה)
זי ווערן גזעלט ווערן לו הקב"ה דער דא ווערט בשילן זיא פר אלים בזין אונ' ווידן זי אין דר סוכה די איר ווערט אאכן
איז דר הויט פון (לויתן) אז איין אום הענג אונ' טרגן זי אין איין גוטי ווייד אונ' איט איינר גוטי גאב ער ווערט בלאזן אין
בסכת אין דר סוכה דש אייגנט דש (בית המקדש) פון הקב"ה דער דא לעבט אונ' איז בישטענדיג איביג דער
פורכטזם אונ' הוך אונ' הייליג :

כרת ימי חגיגתו מלון סכת עזר תהא השגתו * לקשור לוית צלצל
דגתו כגבורי כח חזות אפיקי גאותו: יושב בסכה תמור נוה אהלו *
טלול עצי ערן יאהילו חום יום הבא בבואו להבהילו זכותו תליץ
בסכה לנהלו * ושובע שמחות מרשנה הלא בערה שובע משאננה
חזן דגול להנזיר שבעה שושנה גזר להוגה שבעה בשנה:
קהל המזבח בכפות ובערבות באתי לסובבנהו בסברים כשיחורת
ערבות חזן אני והו הושיעה נא בניב להרבות אורות טל להחיות
יוני ארבות: ברוך אתה יי מחיה המתים:
אווי סכת דוד הנופלת תקים לבל תהי עוד מושפלת במדותיה
נוספת ומכפלת שלשים וששה כמו שהיתה מתכפלת * גורן
שהיתה באורך חמש מאות ורחבה על חמש מאות דורינטה הקו
שלשת אלפי אמות קצובה על שלשת אלפי אמות הסכוכה בענן צל
יומם צלליה מסככים כליל צל יומם ועם אשר עתה סכה מקימם
פרוחי יפרחו בה בסיומם זרים יאתיו לשמה בחוסף עשות

סוכות אז דז רעגט איז דר ווערט זולה זיין צו דר גרייכן די סוכה דיא הקב"ה ווערט מאכן היכטן נאך דעם צדיקים
אויז דר הויט דיזער ווערט קיסין (לצלצל) לונג שאטן (דגתו) און זיין פיש דען זוילן אז די אלפים די דא זיין שטרק
ווערן זי זעהן (אפיקי) ווינה שטרקי טולן (יושב) דר דא זילט אין זיינר סוכה (תמור) אן שטאט זיינס יערליכי
וואונונג דא ווערן די העלר דש גן עדן אין שאטן אונ׳ גילעגט איבר איק מאכן אונ׳ ווען דער הייננטיגר טאג ווערט
קומן צו דר טרעקן די כיש הבן מקיים געוועזן אלות סוכה דא ווערט די אלוה פון סוכה זיין פאר שפרעכר זיין אונ׳
ווערט אין פירן אין די סוכה פון צויתן (ושובע) אונ׳ בזכות דר זיבן פרייד כלומר די זיבן אלות די ישראל מקיים זיין
אן דיזן יום טוב ווערן זי גפרייט מיט זיבן מרלייא טלוק (דגול) הקב"ה דר דא איז גיבאנירט מיט פיל אלפים
דער המט גיבאטן (הנזיר) צו אב טיידן אונג פון אונזר הייזר די זיבן טאג אין יאר צו פייארן זי (המזבח) דען
אלטער מיט דען לולב אונ׳ ערבה איך בין קומן צו אום ריגלן אונ׳ מיט איק ווערן גיזעטט צו הקב"ה (אני והו
הושיע נא) צו מערן בניב) מיט מיינה ריד מיט דעם ליכטן טויא פון תחיית המתים ער זאל מאכן לעבנדיג דיא
טוטן די גלוזן המטיה ווערן קומן קען ירושלים בהעכד אז מיין טויב די פליגט מרבור) צו מירם פענסטר גילובט
בישטו גאט דר דא מאכט לעבנדיג די טוטן (אווי) די גלויטיקייט פון דוד די דא איז אין גיפאלן דז אייכט
דש בית המקדש ריכט אויף דש זי כיאר ווערט זיין ט״ם מיט מיר אמז דא זי גיהט האט זי ווערט אום ריגלן אונ׳
צווייא פעכטיג זיין כלומר דש בית המקדש דש באהרה ביאינו זאל גיבוימט ווערן דש ווערט זעקס אונ׳ דרייסיג
אמל אזו גרוס זיין אז דש פאריג איז געוועזן אז דר נאך שטין ווערט(גורן) די שיימר דז דש בית המקדש וואר
אויף איר שטאט גיבוימט די וואר איר לענג פינף הונדרט איילן אונ׳ ברייט פינף הונדרט איילן אונ׳ לעתיד לבא
ווערט(דוד) איין פרייכד הקב"ה די אמט אעטן איט אייכר טכור די ווערט לאנג זיין דרייא טויזנט איילן אונ׳ אין דר
ברייט אויך אזו לנג דש איז זעקס אונ׳ דרייסיג טייל דש אין איטליכט פינף הונדרט איילן לנג אונ׳ אויך ברייט איז
האבוסה) ישראל די דא זיין וואנן בדעקט אין דר (אדבר) איט די וואלקן צו זיין אין אין שאטן בייא טאג דש פאלק
(מקיים) זיין אלות סוכה די ווערן לעתיד בליהן אום ווילן איר זכות (זרים) לעתיד לבא ווערן קומן די פרעמדי
פעלקר אונ׳ ווערן שפרעכן צו הקב"ה הער אל דר וועלט העטטו

לערב שמחה בשמחה * מועד ראית חגיגת אוסף * נתמך בחלשי
וחוגגי בכוסף * סכה ופור נזל להעריף ליב תוסף * ענני קחו מוסרי ואל
כסף: פרחים כנטעם אעמסה לאיום צחות לצחצח ממצוא בם פריום:
חזן קיחתם ברמים ויכשרו לשם איום ראוים להנטל בזהר ראשון יום *
שמך משתף בשמנו * שקדת מכפור מחות אשמנו: חזן תסוככנו
ואל תאשימנו * תגוננו ותרוממנו עד מרום שימנו:
ברוך אתה ה׳ מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע משיב הרוח ומוריד הגשם מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים:

תשורת שי אלפים שבעים שלמתי בזה רגל עלי אום שבעים רציתי
שיים שמונה ותשעים * קלוע בם תוכחות שמונה ותשעים:
צרפתי אלה באלה באסיף פרות וגילה לי להוסיף * עוז וישועה לי
תוסיף סכוך נשק זרוע להחשיף: נוצרי כרת

זין (בכוסף) מיט לושטמויך די אלוה פֿון קרבנות דיא איר מקיים זיין דיזן יום טוב הט ער איר גאערט די אלוה פֿון סוכה אונ׳ דעם יום טוב פֿון מאיני העצרת דא הט אן ביזונדר גורל גיאורפֿן אויף די קרבנות אונ׳ לו טון אן אים תפילה טון אויף די רינדרין ווער ער הט גירעדט מיט איר כנעטאן איין אלוה די איך מייך הב גיוויזן או לוב אונ׳ אתרוג אוב אח טון מיין וויניגעלט גיסטעגן אונ׳ ניט דו וילכר (פרחים) די בלום ווערקן כלוואר די איניגן די דאס וואקסן פֿון בלוט ערקן גלייך או זי אום בוים וועקסן (אעמסה) אזו טראג איך ויל לובן דער מיט דען פֿארבלום הקב״ה דז אייכט אוו ואל דען לולב אונ׳ די אנדרי איניגן אין די הנט נעאן דז די טט׳ל ארמב קערט או ווי זי אם בוים וואקסן אונ׳ די ריין אונ׳ לויטר זיין כלוואר ניט די איך גרויבט האב מיט די וויל איך גפֿינדן דר ליזונג פֿון הקב״ה דר דאס איז לויטר מיט זייני ערקן (קיחתם) נייארט די איך הב גיקויפֿט אום געלט די זיין כשר אונ׳ זיין ראוי לו נעמן אן דעם ערשטן טג סוכות טאך) דיין נאמן (משתף) דער הט זיך גיזעלט מן אונזר נאמן דז אייכט איז דר נאמן פֿון הקב״ה איז (אל) אונ׳ אונזר נאמן איז ישראל איז היכטן (אל) אונ׳ דרום (שקדת) הושט גיאיילט פֿון יום כפור לו אויס אעקן אונזר זינד (תסוככינו) ו ואלשט ברעקן אונש אונ׳ ואלשט ניט אמבן שולדיג אונש דו ואלשט בשיצן אונ׳ אויך אונש הוך ביז אין היאל:

תשורת די טענק דר זיבנציג טטיר כלוואר די זיבנציג טטיר די אן הט אקריב גיוועזן אין ב״ה אם סוכות די הבן איר דרום גיברענט דז איר זאלן (בזכות זה) אונטר דיא זיבנציג אומות העולם כשלום וואונן אך האב איך אויגט הקב״ה מיט קרבנות אבט אונ׳ ניינציג לעאר אן דען (יום טוב) די זאלן (קלוע) פֿון אונז ווערן דיא אבט אונ׳ ניינציג קללות די אין דר תוכחה שטין (צרפתי) איך הב גלייטרט די קללות מיט די קרבנות אן פֿייארן דר אין זאאלונג יא אין סוכות איז אונ׳ לו ווערן אער פֿרייד אונ׳ דר ליזונג אונ׳ היילף אן איים זכות דרנק אונש (נשק) מיט אייכם ואגן אויף דיין ארם לו העלפֿן אונ׳ (נוצרי) דיר דאס היטן די טעג דר בייארונג סוכות

בַּשָּׁנָה: תְּאֵיבֵי יִשְׁעוֹ לַחֲזוֹת כְּבוֹרוֹ * לְהִתְשִׁירוֹ מִשֶּׁלוֹ וְהַכֹּל בְּיָדוֹ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ : תּוֹמְכֵי סַנְסַנֵּי רְשָׁאִים מִשָּׂטָן וּמִמַּשְׁחִית יְהוּ חֲבוּאִים לַחֲזוֹת וּלְהַסְכִּירַת בִּבְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים :

חזן אֲהַלֵּל בְּפֶה וְלָשׁוֹן · לְשׁוֹמֵעַ קוֹל לַחַשׁוֹן כְּנָם וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן : קָדוֹשׁ :

אן פאנגט מן (האמיר נאר) בקן כ״ח ע״ב אונ׳ זאגט אז כסדר נאך אכנדר ביז נאך שאוכה עטרה אונ׳ דער נאך היבט דער חזן דא אן :

תפלת ליום שני של סוכות

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ : כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · אֱלֹהֵי אַבְרָהָם · אֱלֹהֵי יִצְחָק · וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת · וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן : מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים :

ווען דער ערשטער טאג סוכות אן שבת גיפאלט וואו זאגט אן דש אן ערשטן טאג אונ׳ (אויאתי) אן אנדרן טאג

אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפּוֹת בְּלִי חָמָס קַחַת סַנְסַן כַּפּוֹת * גְּמוּנֵי פָּז לֶאֱגוֹד וְלִכְפּוֹת · רְשָׁאִי אֲשַׁלֵּם בָּם אַף לְכַפּוֹת : הֵן מִבְּעָשׂוֹר חֻקְקֵי לְחַיִּים וְהוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים וְעִם מֵאָז תַּרְשִׁישׁ וְאִיִּים חָרָה אַפּוֹ בָם מֵהְיוֹת חַיִּים : טְרַחְתִּי נָשָׂא וְשָׁת לִי סְלִיחָה * יָצְתָה בַּת קוֹל לֵךְ אֱכוֹל בְּשִׂמְחָה * בְּאַרְבַּעַת יוֹם שָׁת גְּבוּל שִׂיחָה לְקַבֵּל לְעֶרֶב

זי קואן צו ווערן גוועהן איט גיבעט דריי אאן אין יאר (תמבי) די דא גזוטשטן דיין היילך אונ׳ צו זעהן זיין עהר (להתשירו) צו שענקן אים קרבנות פון דעם זיינם דען עס איז אלז זיין אין איט זיכר נאך פר אעגוגג זיין הנט (תואכי) דיא דא אן גרייפן (סנסני) לווייגן פון די בויאר די זאלן אין דעם זכות חבואים ווערן פר באָרגן פון (שטן האשחית) אונ׳ זאל זעהן אונ׳ פר נעאן די גוטן בשורות דר נביאים דש זיגיזאגט האבן פון דיטעג די דא ווערן קואן :

ארחץ איך ויל וואש איט ריינקייט איין טענדר אונ׳ אזל נים נעאן (סנסון) לווייגן פון טייטל בויאר די דא געלטן גרוסבט זיי (גאוני) איט גיט גאלדני פערט צו בינדן אין פרישר הייט או איין גראז גרין אונ׳ די גאלן זיין צו בידעקן איט אין דען לשרן פון הקב״ה (הן) ער האט כון פון לעבן טג אין דיזום חודש תשרי דז איז יום כפור איך אן גשריבן צום לעבן אונ׳ ער האט איך לאזין ווישן ווייכי אזות טוכה אונ׳ אזל די דא זיין איין טשטעג צום איביגן לעבן (ועם) ער האט זיין לארן וויש גיגאסן איבר די פעלקר פון תרשיש) אונ׳ די איזלענדר זיין לארן האט איבר זי גגריאט דז זיא ניט זאלן לעבן (טרחי) איין עבירות דיא הקב״ה זיין איין איא האט ער איר פר געבן אונ׳ אז יום כפור גיט אויז איין שטים דש הייסט בת קול אונ׳ זאגט גיא אונ׳ עס דיין שפייז איט פרייד אין די פיר טג די דא זיין צווישן יום כפור אונ׳ סוכות די פרייא זיין צו רירן אן אין פון הכדל (שת) האט ער גישטעלט איין גיאערקל צווישן יום כפור אונ׳ סוכות דז די שאחה פון פר געבונג דיא ויכד דיא אן יום כפור איז ניט אז גאר אייטט ווערן איט דער שאחה פון יום טוב סוכות (אועד) דער יום טוב סוכות איז איין צייט דער איין ואאן די תבואה אין ארץ ישראל צו ברענגן אלי די גיזעהן ווארן פאר הקב״ה אין בית המקדש פיאר מועד (כתוך) עס איז ווארן אונטר געהנט (כהנטי) אין איין גורן צו פייארן

ועוצרת וסוככת ברננה שבעת ימים בשנה : לעת יסיר סבל מעל
שכמיכם תרונו ותחוגו בקרית מועדיכם חקת עולם לדרתיכם :
משגיח מחרך תהללו באיומים מנעימים קול ולא דומים * בסכות
תשבו שבעת ימים נדיבי עמים סודרי ערכות * באברתו לעד יהו
סכוכות כל האזרח בישראל ישבו בסכות סולו בהלול לשוכן ביניכם
ותנוחו בהשקט כל ימיכם למען ידעו דורותיכם עליון הודיע פלאיו
על ידי גואל עמוסיו סכך בעננים כהואל כי בסכות הושבתי את
בני ישראל : פקדתי עמי לחון שירים * משפטם להוציא כאור
וכצהרים בהוציאי אותם מארץ מצרים צקון צעקתכם הסכיתי
באזני ופדות שלחתי לכל המוני * וידבר משה את מועדי ה׳ קורא
דורות חי עולמים צוה לעם שמו מנעימים חג הסכות תעשה לך
שבעת ימים רם ממעוניך הסך מקהלותיך לרחם ולהושיע כדי
להקותיך ושמחת בחגיך אתה ובנך ובתך שורר עוד לבל יבהילך
לתת תקוה לפזורי כמהיך שבעת ימים תחוג לה׳ אלהיך תוקף המון
קרית חנה באים להראות פניו בחנינה שלש פעמים בשנה

זיינן גיגליכן צו איין רויך לאייטן דערנר די דא פייארן איט קרבנות אונ׳ הלטן זיך אויך פון אלטכות אונ׳ זילן איט
פרייד אונ׳ גיזאנג אין דר סוכה זיבן טאג אין יאר (לעת) צו דר צייט דז ער ווערט אב טאן לאשט פון אייערי טקסיל
ווערט איר אין לוב אונ׳ פייאר צו ירושלים די שטאט אייער ביטעריגן זי איז איין איביגי גזעץ צו אייער גיבירד
(משגיח) הקב״ה דר דא לוגט (מחרך) פון פענסטר דו היאז אויך אייך דען זאלט איר לובן (באיומים) איט פארכט
איט גיסן שטים אונ׳ ניט שווייגן אונ׳ אין סכות זילן זיבן טאג (נדיבי) ישראל די זיך האב באוויליגט צו זיינן דינסט
פון אלי פעלקר די דא סדרן אונ׳ אן ריכטן די אלות אז דען צו לב אונ׳ סכה די וואלן איביג בידעקט זיין (באברתו) איט
זייני פליגל אום ווילן דש זכות דש אלי אלט גיזעסני אונטר ישראל אין סוכות (סולו) פרייזט צו הקב״ה דר לאייטן
אייך רושט דען ווערט איר רואן שטיל אל אייער טעג דאש ווערן ווישן אייער נאך קומנדיגן גיבירט (עליון) דר
איברשטר האט לאזן וויסן זייני וואונדר דורך משה דר איר דר ליזר פון ישראל וואר דא ער זי טרוג אויז מצרים דא
בידעקט ער זי איט וואלקן (כהואל) אז ער וואלט גלייך גשריבן שטיט דען אין סכות האב איך גזעצט די קינדר
ישראל (פקדתי) איך האב גידאכט אן איין פאלק צו צייט זעליגן איר איבר בלייבונג אונ׳ האב גילייטרט איר משפט אז
די ליכט אום מיטאגז דא איך זי אויז צוג פון מצרים (צקון) די אויז גיזונג פון אייער גשריא (הסכיתי) האב איך פר
נומן איט אייגה אורן אונ׳ האב גיזעלט איין דר ליזונג צו אייני ברואונג אין מויט גין פון מצרים אונ׳ צום גידעכטניס
האט משה גרעט די יאיש טוביש צו ישראל (קורא) הקב״ה דר דא צו איביג לעבט דר אלי דורות האט פאר גלייכנט
פר אדם הראשון דר האט גיבאטן דעם פאלק ישראל די זיין נאמן זיטן צו אאכן פייארונג סוכות זיבן טאג (רם)
הקב״ה דר הוך איז בשיצן פון דייני וואונונג דיין איין וואלונג צו דר בראן אונ׳ העלפן (להקותיך) דייני אין זמאלונג
די אקיים זיין דוא זאלשט דיך פרייען אין דיינם פייאר טאג איט זון אונ׳ טעכטר (שורר) דר פר ווישטר דז ער ניט
זאל דר טרעקן דיך אונ׳ גיב די הפנונג פון די פר טרייטן ישראל (כמהיך) די דיין הייליגן גיזעטן די באקיים זיין זיבן
טאג דו זאלשט פייארן (תוקף) די שטרקי ברואונג פון ישראל די אמר אין דר שטאט וואו דא האט גירושט דוד
...אייגט ירושלים ווען

מיוסד ע"ל פי א"ב בראשי החרוזות ובסוף חתום שם המחבר שלמה

אַאֲמִיץ לְנוֹרָא וְאָיוֹם בְּהִסְתּוֹפְפִי לְפָנָיו אֶמְצָא פְּרִיוֹם * אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם: בְּלָקְחִי כַּף תּוֹמֶר וּשְׁלֹשֶׁת מִינֵי קְבוּעַי * בָּם אֲהַלֵּל לְאוֹרִי וְיִשְׁעִי * בַּחוֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: גֵּאוּת אַלְבִּישׁ לְדָר בַּמְּרוֹמִים. * וּלְהַלְלוֹ בְּמוֹרְבִּיּוֹת שְׁלֵמִים וְלֹא קְטוּמִים תָּחֹגּוּ אֹתוֹ חַגַּיי שִׁבְעַת יָמִים:

חזן אֲהַלֵּל בְּפֶה וְלָשׁוֹן * לְשׁוֹמֵעַ קוֹל לַחֲשׁוֹן כְּנָם וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן: קָדוֹשׁ דָּגוּל מִקּוֹלוֹת מַיִם נֶאְדָּר אֲאַפְּרֶנּוּ הוֹד וְהָדָר בִּפְרִי עֵץ הָדָר: הַמְּרוֹמָם בִּקְהַל עַם נְצוּרִים בְּהִלּוּל וּפְאֵר אוֹתוֹ מַכְתִּירִים בְּכַפּוֹת תְּמָרִים וְיָרִיק רוֹב בְּרָכוֹת מֵאֲרֻבּוֹת לְרָאוּם מְהַלְלוֹ מִסְּרַעַף וּמִקַּרְבּוֹרֶת וּבַעֲנַף עֵץ עָבוֹת: זְכִיּוֹת יִזְכְּרֵעוּ וַעֲוֹנוֹ יִמְחַל * מִלַּהֲבוֹת בְּשַׁלְהֶבֶת רִשְׁפֵּי גַחַל תּוֹמְכֵי עַרְבֵי נָחַל: חֶדְוַת רַב תִּמְצְאוּ בְּלַהֲקַתְכֶם * חֲסוּנִים בְּצִוּוּי דָּת מַלְכְּכֶם * וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם * טָרְחֲכֶם יָפִיק נוֹהֵג לֵילוֹת וְיָמִים * גְּאוֹן נוֹגְשֵׂיכֶם יִגָּרַע וְיִדָּמִים לְבַל תֵּעָנְשׁוּ בַּחֲגִיגַת שִׁבְעַת יָמִים: יַסְכִּית אֶפְלוּל וְיַאֲזִין הֶגְיוֹנַי וִיקַבֵּל כְּקָרְבָּן רַחַשׁ עִנְיָנַי * וְחַגּוֹתֶם אוֹתוֹ חַג לַיְיָ: כִּשְׁרוֹן כֹּה יַחֲלִיף לְשׁוֹשַׁנָּה: חוֹגֶגֶת וְעוֹצֶרֶת

אאמיץ איך װיל איך שטערקן לובן הקב"ה דר דא איז פֿורכטזאם (בהסתופפי) איט איינם ביטרעטן די טװעל פֿון דר טעל װער איך געפֿינדן דר לױנג אם פֿופֿצעהנדן טאג אים זיבנטן חודש (בלקחי) איט איינם נעאן דען לולב איט די דרייא אייניס די הקב"ה האט דר לו הייסן נעאן דו איך איט אין װאל לובן הקב"ה דר איין לייכטר אונ' איין הילפֿר איז (גאות) האפֿרט װיל איך קליידן לו הקב"ה דער אים הימל װאונט לו לובן אים (במורביות) איט לװייגן דיגן זיין אונ' ניט (קטומים) אובן אב גישלאגט מיר װאלט פֿייארן אום איין הקב"ה זיבן טאג (חגיי) איך װיל לובן איט איינם אונד אונ' איט איינם לשון לו הקב"ה דר דא הערט די שטים פֿון תפֿלות איט די פֿיר אייניס די ער האט גיזאגט נעאט לו אייך אם ערשטן טאג פֿון סכות קדוש דער הייליגר גאט (דגול) הקב"ה דער דא איז װארן גבענירט פֿון פֿיל הייליגי אלאכים דער איז שטערקר װעדר פֿיל טערקי װאסר (אאפדרנו) דעם װיל איך גורטן איט לוב אונ' שונהייט איט דען שינן פֿרוכט דז בוים (הארואם) דר דא װערט דער הילפֿט אין איין גימאלנג ישראל די ער היט אונ' (אכתירים) די קרינן אין איט לוב אונ' שונהייט דער לװייגן דער טייטל בוים (ויריק) אונ' אין דען זכות װאל ער אויס לערן פֿיל ברכות (אארובות) פֿון פֿענסטר דז הימל לו דען פֿאלק ישראל די אין לובן (אסרעף) איט אירגידנקן אונ' הערלן אונ' איט די הדס די דיק גפֿלאכטן זכיות) מיר זכות (יזכרעו) װאלן איבר װעגן אונ' מיר זינד װאל אין װערן פֿרגעבן (אלהבות) דז זיניט װאלן פֿר ברענן אים פֿלאם אונ' קולן דז גיהנם (תואכי) די דא נגרייפֿן די ערבה דיא דא װאקסט ביים דען באך (חדות) גרוס פֿרייד װאלט מיר געפֿינדן (בלהקתכם) אין איער זאמלונג (חסוני) װייל איר אייך טוט שטערקן אין די אלוה פֿון איער קיניג אונ' פֿרייאט אייך פֿר גאט (טרחכם) אייער איא דש איר האט יפיק) װערט אויז ליהן הקב"ה דער די װעלט פֿירט טאג אונ' נאכט די הערשפֿט פֿון אייער לװינגר (יגדע) װערט ער פֿר שניידן (וידאים) אונ' אאכן שטיל שװייגן אונ' אום װילן זכות דר זיבן טעגן װאלט איר ניט װערן גשטראפֿט (יסכית) ער װאל פֿר נעאן גאט (צ לול) די ריד לו, איין תפֿילה אונ' װאל פֿר נעאן (הגיוני) איין גידנקן אונ' ער װאל אנטפֿאנגן די תפֿילה די איר טוט אויך אייני ענייניס אז די קרבן דז ער האט גבאטן לו פֿייארן פֿר גאט (כשרון) ער װאל פֿר װעקסלן איט רעכט פֿרטיקייט דען כח פֿון ישראל די דא

זיין

בנוראותיך * המלך היושב על כסא רם ונשא : שוכן עד מרום וקדוש שמו * וכתוב רננו צדיקים בה׳ לישרים נאוה תהלה :

בפי י שרים תתהלל * ובדברי צ דיקים תתברך *
ובלשון ח סידים תתרומם ובקרב ק דושים תתקדש *

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם : ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים :

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמור : זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון * ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :

אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעדי לנצח נצחים

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקדשא בריך הוא * לעילא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

ברכו את יי המבורך :

ווען דער חזן האבורך אויס האט זאגן קהל דאז זאגן
ברוך יי המבורך לעולם ועד :

דער חזן זאגט אך זאגן ברוך יי׳ האבורך לעולם ועד
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל י אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר ויהי :

וויילן דער חזן זאגט (ברכו) זאגט דש קהל (יתברך)
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה :

ווען דער חזן זאגט את יי׳ זאגן קהל זאגן דז
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם :

לראשון קדם ואזכרה חסר ואין בפיהו נכונה לודות בעשר: אכילה
ושמחה טעון בעיר אלהינו לברך את עמך עונין בעניננו יה השקיפה
ממעון קדשך לברכנו עם האדמה אשר נתתה לאבותינו זבת חלב
ודבש כברכתנו * ריבה ה׳ את יריבי נפשנו: בנה ביתך במכונתו והיכל
במלאתו * רצוף תוכו אהבה כבוד שכינתו שמש ומגן ה׳ צבאות
בהשבתו ׃ מרום ונשא יכנס יקבץ תפוצתו שיר חדש לשורר ולאור
בארמתו ואני תפלתי לך ה׳ עת רצון בעתו : נהללנו ה׳ אלהינו אל סכת דוד
עבדך חפוץ כאז זבחי צדק מבני ידידיך ויגדל שמך וישמחו בך
חרדיך * אמץ כאז חיליך דביקך לבוריך ירננו וישמחו חפצי ציון
עדיך ויאמרו תמיד יגדל ה׳ החפץ שלום עבדיך :
ברוך אתה ה׳ פורס סכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים:
וידבר משה את מועדי ה׳ אל בני ישראל : חצי קדיש ט״ע קדיש שלום עלינו קדיש יתום יגדל

יוצר ליום שני של סוכות

הגדול

בכבוד שמך . * הגבור הנצח והנורא
בנוראותיך

(אכילה) עסין אונ׳ פריליך זיין פון דיין (מעשר שני) דש מוזט זיין אין דר שטאט אונזרש גאט זיא מוזטן הויך טרייאן
גאט בענטשן דיין פאלק אז וויא עס גשריבן איז אין דר תורה אין דעם זעלביגשטן עכין גאט זייא לוגן פון וואונונג דיינר
הייליקייט צו בענטשן אונז מיט דז לאנד דז דוא האשט געבן צו אונזר עלטרן דו דא פליסט מילך אונ׳ הוניג אז וויא אונזר
פריינד דא אויש ווייזט דש איר גבראכט האבן גאט קריג דו דאך די קריג אונזרט זילן (בנה) בויא דיין הויז אין זיינר
פעשטיקייט אונ׳ דען פאלאש אין זיינר פאלקומליכהייט אונ׳ זאל בהעפט דארינן זיין די ליבשאפט דז הערליכקייט זיינר
שכינה ׃ גאט דר הער שאר ווערט זיין מיינזוכין אונ׳ שיין שילט אין זיין אמבן ווידרקערן אונז ׃ דר הוכר אונ׳ דער
ערהובנר גאט ווערט בייא אנאנדר ברענגן אונ׳ פר זאמלן זייני פר שפרייטי ישראל ׃ צו אמבן זינגן איין נייא געזאנג אונ׳
צו ערשיינן זיך אין זיין לאנד ארץ ישראל) אונ׳ די זעלביג צייט ווער איך איין גבעט צו דיר גאט טון אין אלין וועלכי צייט
(נהללנו) פיר אונז דאך גאט אונזר גאט קען ירושלים דש דא איז די סוכה דיינש קנעכט דוד ׃ אין וואל געפאלן צו
האבן אלז איא פר צייטן אן די אופפר דר גרעכטיקייט פון קינדר דיינר גליבטי אונ׳ דיין נאמן זאל ווערן גיגראפרט אונ׳
זיא ווערן זיך דר פרייאן דורך דיר דיא פר דיין נאמן ציטרן פעשטיג דאך דייני הער שארן ישראל דיא אן דיר דיכט
בהעפט זיין זיא ווערן זינגן אונ׳ ווערן זיך פרייאן דיין גיאייגנטי דיא דא ציון בגערן אונ׳ אן ווערט שטעט זאגן גאט זייא
גיגראפרט דר דא בגערט דען פרידן זיינר קנעכט
אמאין

אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו ׃
כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתינו ובואנו
לחיים ולשלום מעתה ועד עולם ופרוס עלינו סכת שלומך

אֲרַבְּרָה וְאָעִירָה בְּיַרְחֵי קֶרֶם אַזְכִּירָה בְּעוֹד שָׂרֵי עָמְדִי בְּהִלּוֹ הֵאִירָה
גְּבוּל קָדְשׁוֹ נוֹסְסָה כְּאֶבֶן נִזְרָה * דְּרוּוֵי הֲמוֹן חוֹגֵג יָפָה וּבָרָה *
הָהָר הַטּוֹב מְשׂוֹשׂ הָאָרֶץ וְתִפְאָרָה * וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי עַל צִיּוֹן הָהָרָה:
זְבָדַנִי זֶבֶד טוֹב בְּיוֹשְׁבֵי בְּאַדְמָתִי * חֵשֶׁק דְּגָן וְתִירוֹשׁ רַבֵּי תְבוּאָתִי *
טִבְּלוּ פְּנֵי הַבַּיִת וּפִגְּלוּ מַאֲכָלָתִי * יָשׁוּר דַּרְכָּם לְעַשֵּׂר שְׁנֵי תְמוּרָתִי * כִּי
תָבֹאוּ לֵרָאוֹת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ לְבִירָתִי * לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְיָ בְּיִרְאָתִי:
מֵאֵת דְּגָנָם רַבּוּ וְתִירוֹשָׁם עַד מָה נָשׂוֹא מֵהָכִיל עִיר יְיָ שָׁמָּה שְׂאֵתוֹ
בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ וְאִם נִטְמָא עַל כֶּסֶף צוּרַת אֲפָסָיו וְהוּקְדְּשׁוּ הֵמָּה פּוֹרְקָן
לָתֵת לְאַוֵּי נֶפֶשׁ לְהַשְׁלִימָה וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהָלַכְתָּ קוֹמְמָה: קָדוֹשׁ
בְּעוֹר בַּשְּׁלִישִׁי שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר * רַחֵשׁ וִדּוּי בִּפְנוֹת עֶרֶב מִלְּחַסֵּר שָׁמַע
נְתַתִּיו וְלֹא נְתַתִּיו בְּיֹשֶׁר תִּקֵּן בְּשֶׁאֵינוֹ מְחֻבָּר עַל מְחֻבָּר עִשֵּׂר * שֵׁנִי

ארברה איך וויל רידן אונ׳ וויל דר וועקן די אכט די פר לייטן גוועזן זיין ווי איך גדענקן דאש נאך דר אלטעטיגר
גאט איז וואר אונ׳ איז זיינם ליבט הט ער איר טון לייבטן דאז דר גיאורק זיינר הייליקייט וואר דר הובן
גלייך אלז איין גקריכטר שטיין דז הופטן אונ׳ גין וואר פון די ברוואונג דז פאלק ישראל די דא הייטט היפשי אונ׳ קלארי
צו פיארן צו דען גוטן בערג איין פרייד דר גנלר וועלט אונ׳ איין שונהייט אונ׳ דא איך האב גוואלט איין אייגן קיניג
אויף דען בערג ציון (זבדני) גאט הט איר צו גטיילט איין גוטש טייל דא איך בין גזעטן אויף איינם לאנד איין לוטש פון
קארן אונ׳ אסטט אונ׳ אייני פיל פרוכט די זיין (טבלו) גוואורן אזו בלד אז זי דז הויז הבן אן גיזעהן אונ׳ אונווירדיג גוועזן
דר פון צו עסן איר רעכט פערטיגר זיטן וואר צו געבן מעשר פון מיטליכר תבואה צו וויא אלו פר וועקסלט די ערשטי
יאר אונ׳ די אנדרי יאר פון דר שמיטה מעשר ראשון פר דען לוי אונ׳ מעשר שני אונ׳ די דריטי יאר מעשר ראשון אונ׳
מעשר עני אונ׳ דז מעשר שני זאלט איר איט נעמן ווען איר קומט אם (רגל) צו ווערן גיזעהן פר דען קיניג אין איינם
צ״ה אום ווילן דז דו דיך זאלשט גיוויינן צו פארכטן גאט איט רעכטר פורכט (אעת) אבר אין דר צייט דו איר קארן וואר
פיל אונ׳ איר מוסט זער פיל דש אן עש ניט קונט דר ליידן צו טראגן צו דער שטאט דא גאט אן דא וואר אדר ווען ער עש
העט גיטראגן אין די הייליגי שטאט אונ׳ עש וואר טמא גוואורן אויף איין ווילברי איכן וואש איין צורה האט אוזט אן עש
זיין אונ׳ וואס איין זייני גאוערק אדר ענדן גילט אונ׳ דש זעלביגי געלד וואר גהייליגט דז זעלביגעלט דא עש אום גלייט
וואורד אווט ער צו ירושלים אויז געבן נאך פול קואליכן לוטש זיינש לייבש או דר פסוק זאגט אונ׳ דו זאלשט איין בינדן
דש זילבר אין דיין הנט אונ׳ זאלשט גין קען ירושלים אומין בערליך (קדוש) דש אויז רויאונג פון דער הייליקייט אויש
זיינם הויז דז ער דיא דריא יאר גיבארגט האט אונ׳ ניט מיטליכן געבן זיין מעשר וואש אין קומט דש וואר אם דריטן
יאר דש יאר דז אן דש מעשר עני גאב דיא ריד פון דעם ודוי ווען איין גינג ערב פסח אווט אן עו זאגן אונ׳ ייקט דר
פון דרעכן אבר הערן צו לאזן איך האב עש געבן האבש אבר ניט רעכט געבן אז ווען ער פון דען אב גטייטן תבואה
העט מעשר געבן אויף די דא נאך שטיט אדר דז אנדר מעשר פר דעם ערשטן געבן אדר העט די ברכה ניט רעכט
גאמכט ער העט דען (סם) ניט גזאגט אלז אויז ניט בליך דוא ער איט זיינם אונד זאל דיא (וידוי) זאגן פר לעהן לייא

סכות בשובו לעשרים שנים : סכה קרם במצוה מלהתעצל * קרוש בסכות צלצל * תשלום דירת מעונים : סכה רומם במרום ישראל * רפא מזבחך גואל * וכנס פזורך מבין המונים : סכה שוממה אנא תקם שכינתך נזכה להקם * רנן לחרש אמונים : חזן סכה תהיה לנו לצל תאוביך מלהט להנצל השב שבעה לשכנים :

סכה אל נשגב במורא * מסכך לעם נברא * נאור ואדיר בהדרה משירי אהורנו בשירה לשוררה :

בגלה ברנה בשמחה רבה ואמרו כלם :

מי כמוך באלים יי מי כמוכה נאדר בקודש נורא תהלות עושה פלא מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה :

חג טליא שבעת יומין * כל שבעה לתשלומין מתנות ידים נשלמין * סגוב ישע עולמים : זה צור ישענו פצו פה ואמרו :

יי ימלוך לעולם ועד ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו :

חג פקות שתא ואסיף * צאן פזורה להאסיף * קרוש רוה יוסיף * שמע גאלה שנית יד תוסיף :

ברוך אתה יי גאל ישראל : (נ"א) מלך צור ישראל וגואלו

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוס עלינו סכת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו למען שמך : והגן בעדנו והסר מעלינו

קינדר ווערן אין (סוכות) רואן (סכה) יעקב האט גזוגט דז זייני קינדר ווערן בדעקן (סוכות) : דרום אפלט ער פר זיין טאך סוכות דא ער ווידר קאם נאך לוואנציג יארן פון לבן הארמי (סכה) דער זיך פעדרט אין דר אלוה פון סוכה דז ער ניט טרעג איז אלזו ווערט דער היילגר גאט אין אויך אין טאטן אפלן איט אין סוכה ווען ירושלים ווערט פון קוואליך גיבויאט ווערן אין טיני וואונונג (סכה) טוט דאך ערהיבן דיא סוכה ירושלים אין דש היליטטי פון דיא בערג ישראל דוא מרלייזר היילג דאך דיין אומפר טטל אונ' פר זאאל דייני פר טפרייטי ישראל פון לווישן דער פלי' פעלקר (סוכה) איך ביט דיך זייא דאך אויף ריכטן דיא פר ווישטי סוכה דש איז דש בית המקדש דיין סכינה זאלן איר זוכה זיין לו ווערן ווידר אויף גריכט אונ' דו גלויבגי ישראל זאלן בכייאן אין כייא גזאנג סכה די סוכה זאל אונז זיין פר אין שאטן די דיך גלוסטן לו ווערן בשיראט פון דען פלאץ דש גיהנם זייא ווידר אוס קערן זיבן פעלטיג לו די נאכפרן דיא דידיך גישענדט האבן (סכה) דר גאט דער דא איז גשטערקט איט פארכט ואהייט זאל אין סוכה בידעקן איבר ישראל די דא ווערן הייסן אין כייא בט זמן פאלק דען גאט דר דא איז דו ליכט אונ' שטערק איט שונהייט דעם וויל איך לירן פון אייני גיזאנג לו זינגן איט גיזאנג (חג) דש קרבן חגיגה פון סוכות איז זיבן טעג ער קען עש בלאלן גנלי זיבן טעג דר דען ערשטן טג ניט גיבראכט הט דיגאב זיינר הענד קען פון בראכט ווערן נאך דז איס גאט דר דא איז אין איביגי הילף גבענטשט הט (חג) דער פיימר טאג דר דא איז אין אויז גזאנג דיז יארט אונ' וען אן אלי פרוכט פר זאאלט זאלטשו דיא פר טפרייטי טאך אויך פר זאאלן דער היילגר גאט זאל אערן זעטיקייט אין לייטונג פון אין גאולה) זאל דיין הנט אערן נוס מכדרן אאל גלובט בישטו גאט דער דא מרלייזט ישראל :

מדברה

ותקן חכמי חרשים רבי תורות משננים : סכה זכי נשיאים שבעה
זבולין סמוכין מלפגעה בסגמטין נוחים ועגונים סכה חזוזים ארבעה
רבועים חמושי לתור נוטעים רבוצים על כבוד כסגנים : סכה טעוני
לטלל בזביונים טלול ומצע כשנים שם אלוף נבונים * סכה יוכשרה
רפונה סברים יורה מלא וחסרים משם זמרו נוגנים : סכה כל שבעה
אסורה כהגיגה אשר לה הוחברה שמים עליהם מלחנים : סכה
למען ידעו דורותיכם לכן בסכות מושבותיכם ורד מטליות עננים :
סכה מפרי הארץ להכתיר מפה לנשר ולנתר נאות יושר ורפנים *
סכה נגנב דרקב״ש כשרה נשר פסל מלגברה יקרי׳ אמרים מפנינים
סכה סגולה באהלה גור סתורה פסולה מלגור גרי יודקר כסמנים :
סכה ערין מקדם סככה ערי יקר מסככה דרך גבר לנים * סכה
פומבי תקן ונעץ ויאכלו תחת העץ לזכר סכה חונים : סכה צפה
לנינו לסכות לצאנו עשה סכות

טמרך לערכן פֿיל דיליק דרויף (סוכה) די סוכה דער זיבן קלארי וואלקן דארינן אהרן ווי גהער בריגט אונ׳ בדעקט דש אין ניקס ביזס בגעגנן ומאן זי לאג דרינן אז אין הערליכי לייכטי בעטן אונ׳ וואָרן דרינן בשלאָסן סכה די סוכה וואָר פֿון פֿיר וואלקן אויף פֿיר זייטן אונ׳ דר פֿינפֿטר וואר אום אויס צו שטעהן וואז זי ליהן ומאן אונ׳ אויף איין הערליכן וואלקן וואָרן זי הוימרן אונ׳ רואן אלז די הערן (סכה) דיא לאגה סוכה המט אוזן דען זיבנטן וואלקן הבן פֿר איין בלקן אום ווילן דש פֿלישונג פֿון דען רעגן זי וואר בדעקט אונ׳ בשפרייט איט טפרליכי דעקן גלייך וואו די פֿר שטענדגי הערן שמונן סוכה די סוכה איז לטר וונן מן לוויט זייטן איין ווארט אונ׳ די דרישי נור איין (טפח) איז אונ׳ דס ווייגט איר דס איין אמל שטיט בסכות אלא איט דר וא״ו אונ׳ לוייט אמל בטבת חסר זונדר וא״ו דס פֿון הבן עש גיזונגן די חכמים די דס גארא לערכן איט גוטנג סכה דס האלז פֿון דער סוכה איז גנלי זיבן טעג אסור דר סון לו נרויכן אלז וויא דס קרבן חגיגה דז דר לו בהעפט איז דען זי ליהן אויף זיך בייטן גאטט נאאן דר איין היאל איז דען דר פסוק זאגט חג הסוכות לי״י וויא איז דס קרבן חגיגה רואט גאטט נאאן דרויף אזו אויך דיש סוכה סוכה די סוכה איז אום ווילן דאז אייערי נאך קואליג וואלן איטן דז זי דארום איז אייל אייערי וואכונג איז גוועזן אין סכות אז אין איין רואן גארטן דז די וואלקן אייך בדעקט האבן סכה די סוכה ואלאן קרינן אונ׳ לו דעקן פֿון וועלכי פֿרוכט דש אויך דר ערדן וואקסט אבר איין לייך אונטר דען (סכך) לו הענגן דו די בלעטר דריין פֿאלן זאלן אונ׳ ניט אויף דען טיש דס דרך אן ניט טאן אונ׳ אוז דש לייך אפֿן אפעק הופֿן אבר אום ווילן לירמו איז עש רעכט פֿערטיג אונ׳ איז אויך פֿון די ווענד סכה דזאן אמכט פֿר נשים אודר אוואות אדר בהאות אודר גותים אודר (רונים) הערטן אודר (קלים) די דא היטן די דעדי פֿייגן אודר בורגגין בוידן די דא אן אמכט אויך די פֿעלדר אום דרינן תבואה לו פֿר וואָרן אודר (טוארים) דש די ענבלטר אין פֿעלד אמכן זייכן אלי כשר אבר לו בדעקן איט וועלכי אמכן דז די בלעטר גשווינד אב פֿאלן אין (פסול) דז די זון ניט זאל שטערקר זיין אלז דר שאטן די ואג פֿון דר תורה זיין ווירדיגר אלז גים גאלד סכה איין טיכי ליבה סוכה אין איר גלעלט וואונן אבר איין לו ברעכי איז פסול אום דרינן לו וואונן דר (סיאן) איז דרויף וונן איין ליקלין דר דארך שפרינגן קען (סכה) איין כבה האט ער פֿון גאר אמלט גדעקט אין גן עדן לידעקט איט ווירדגי לירונג דש איז איין בעג פֿר די אמנן די דש שטארק זיין אין דר תורה די ווערן דאר קן הערברגן סכה אברהם האט אן ביריט אונ׳ אויך געטעקט איין סוכה אונגבאר אודר פסוק זאגט אונ׳ זי עסין אונטר דען בוים דש וואר איין ווארצמונג׳ דס זיין קיידר

על־ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם ׃ ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ׃ וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך ׃ למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ ׃

ויאמר יהוה אל־משה לאמר ׃ דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת ׃ והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם ולא־תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם ׃ למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם ׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם ׃

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם ׃ המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף ׃ את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם ׃ משה ובני ישראל לך ענו שירה ׃

סכה אזכרה מעללי נורא * אשר פעל ויברא * אל עם בצלו מתלוננים
סכה בזכר מעש נפלאותיו * בימי קדם אותותיו * להוציא
אסירים בכשרונים ׃ סכה גמר מאז לנקוב * גאל בזרוע יעקב * יושר
סכת מלונים ׃ סכה דורות למר לאששה * דגמא חפוי ששה * ענן
וערפל ועשונים ׃ סכה הסכיך וזמן אברי הן בישימון במדבר * זרע
תבע זקונים ׃ סכה ועד לעם קדושים ׃ ותקן

סכה מיט דר סוכה גידענק איך אן די ווערק דש פֿור צייטן גאט דז ער הט גיווערקט אונ׳ בייא אלן צו דעם פֿאלק דיא אין זייכן שטאן איבר נעבלטיגן (סכה) די סוכה איז אום ווילן צו גדענקן דיא די זייגר וואונדר אונ׳ צייכן דש ער גיטאן הט פֿר לייטן צו אויז ציהן די געפֿאנגני אויז אלריא אין מיין רעבט פֿירטיגי לייט דז ניט קאנט מדר וואריא וואר (סכה) די סוכה איז גיצערנט אונ׳ בשיידן פֿון זנג דר פֿיר דען גאט האט אויזגזיצט מיט אבט פֿון וועגן דען זכות יעקב דר דא וואונט אין העטרבריגן פֿון סוכות (סכה) ער הט גצערנט דען גבירדן די אלוה פֿון סוכה שטארק צו הלטן דען עש איז איין גלייכניס צו דער בדעקונג דער זעקט וואלקן אונ׳ נעבין אונ׳ רויך (סכה מיט מיינר סוכה האט ער בידעקט אונ׳ האט אן ברייט איין פֿליגל צו בידעקן זיא בון דש וואר דא זיא זיין גיוועזן אין דר וויסטנייא (ישיאון) דיא קינדר פֿון יעקב דער דא האט ליב יוסף דר דא אזר איין קלוגר זון ׃ (סכה) די סוכה האט ער בילייגט צו דעם הייליגן פֿאלק אונ׳ האט דא ער בייא אן בירייט קלוגי איינשטר די דא

טארך

ברכו את יי המבורך : והקהל עונים ברוך יי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד :

חג האסיף תקופת השנה * בשמחה להרבות שושנה * גילה חדוה ורננה * דודי בבקר חסדך ובערב רנה :

ברוך אתה יי * המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך : ונשמח בדברי תורתיך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים :

חג הסכות תעשה לך * ושמחת אתה וחילך * זה יברך מעבדך ומעללך חדוה אהבה ואחוה בכל דרכך :

ברוך אתה יי * אוהב עמו ישראל :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם : וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נותן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות

עד

חג אן דען פֿיר טאג ווען אן אלש אײַנגעזאמלט אין הויז צו טון ווען דס יאר אום ריכט איז אזן דיא ישראל די דא ווײַנן גיגליכן צו אײַנר רוז פֿון פרייד טרײַבן זאלט אונ׳ פֿרייד אונ׳ געזאנג איין פֿרייד הקב״ה צו פֿר קונדיגן אלי מארגן דײַן גינאד אונ׳ צו אובנט איז געזאנג גילובט בישטו גאט דער דא מאכט פֿינשטר דיא אובנטן (חג) פֿײַערונג דר (סכות) זאלשטו דיר מאכן אונ׳ זאלשט דיך פֿרייאן דו אונ׳ דײַן היר שאר דא דאזיג ווערט דיר בענטשן דײַן ערבייט אונ׳ דײַן ווערק פֿרייד אונ׳ ליבשאפֿט אונ׳ ברידרשאפֿט ווערט זײַן אין אלש וואס דיר צו גיהערט גלובט בישטו גאט דר דא הט ליב זײַן פֿאלק ישראל •

כְּהוֹשַׁעְתָּ הֲמוֹן צְבָאוֹת · וְעִמָּם מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת כֵּן הוֹשַׁעְנָא :
כְּהוֹשַׁעְתָּ זַכִּים מִבֵּית עֲבָדִים · חַנּוּן בְּיָדָם מַעֲבִירִים כֵּן הוֹשַׁעְנָא :
כְּהוֹשַׁעְתָּ טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים · יְקָרְךָ עִמָּם מַעֲבִירִים כֵּן הוֹשַׁעְנָא :
כְּהוֹשַׁעְתָּ כַּנָּה מְשׁוֹרֶרֶת וַיּוֹשַׁע · לְגוֹחָהּ מְצֻיֶּנֶת וַיִּוָּשַׁע כֵּן הוֹשַׁעְנָא :
כְּהוֹשַׁעְתָּ מַאֲמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם · נָקוּב וְהוּצֵאתִי אִתְּכֶם כֵּן הוֹשַׁעְנָא :
כְּהוֹשַׁעְתָּ סוֹבְבֵי מִזְבֵּחַ · עוֹמְסֵי עֲרָבָה לְהַקִּיף מִזְבֵּחַ כֵּן הוֹשַׁעְנָא :
כְּהוֹשַׁעְתָּ פִּלְאֵי אָרוֹן כְּהֻפְשַׁע · צִיעֵר פְּלֶשֶׁת בַּחֲרוֹן אַף וְנוֹשַׁע כֵּן הוֹשַׁעְנָא :
כְּהוֹשַׁעְתָּ קְהִלּוֹת בָּבֶלָה שִׁלַּחְתָּ · רַחוּם לְמַעֲנָם שֻׁלַּחְתָּ כֵּן הוֹשַׁעְנָא :
כְּהוֹשַׁעְתָּ שְׁבוּת שִׁבְטֵי יַעֲקֹב · תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעָה נָּא :
כְּהוֹשַׁעְתָּ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְהוֹשִׁיעָה נָּא אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָּא :
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם : וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד :

קדיש שר״ם אין כאלהינו עלינו קדיש יתום יגדל ברכו

אויך (כהושעת) אלז וויא דו גהאלפֿן האשט דען פֿאלק די דא פֿארטן צו גאטש היילן אונ' דיר גאט אויך אזו העלף נוא
אויך כהושעת אלז וויא דוא גיהאלפֿן האשט דר פֿילי הירטארן פֿון ישראל אונ' איט זי די עגנגן פֿון גאט דר היר טארן
אזו העלף נוא אויך (כהושעת) אלז וויא דו האשט גיהאלפֿן דיא קלארי ישראל פֿון הויז דא זי זיינן גאוון קנעכט עט
ווארגלייך או זי העטען איט מירי העכט דען לייט זעלינן גאט ועלברט אמכן ערבייטן אזו העלף נוא אויך (כהושעת)
אלז וויא דו האשט גיהאלפֿן דיא דא טיר זיינן פר זוכקן עין דער טיפֿניט דש אער דא עט וואר גשפאלטן אויף טטיקר
דיין ווירדיקייט האבן זיא אויך אמכן איט דיך מיבר פֿארן אזו העלף נוא אויך (כהושעת) אלז וויא דוא האשט גיהאלפֿן
דען טטאם דיינר פֿלאנצונג דיא דא הט גזונגן (ויושע) דש גאט גהאלפֿן הט אונ' אויף מירק אויט לימר ווערט גפֿינטלט
דו גאט איז ווארדן גיהאלפֿן אזו העלף נוא אויך (כהושעת) אלז וויא דוא האשט גיהאלפֿן דיר איט ישראל דען דיא
שפראך דאש דו גזאגט האשט אונ' איך ווי' אייך אויש ליזן ווערט ביטיידן איך ווערר איט אייך אויש גיצוגן אזו העלף
נוא אויך : (כהושעת) אלז ווי דו האשט גיהאלפֿן די דא אום רינגלן דש (מזבח) די דא טראגיטן ווידן דר איט אום צו
רינגלן דש (מזבח) אזו העלף נוא אויך : (כהושעת) אלז וויא דו האשט גיהאלפֿן איט וואונדר דא דר ארון הקודש איז
ווארן גזאר זינדיגט אין (עלי הכהן) ליינן ער ביליידיגט דיא פלשתים איס גרים לארן אונ' איס אזר ווידר גיהאלפֿן אזו
העלף נוא אויך (כהושעת) אלז ווי דו האשט גיהאלפֿן די מזאוזנג ישראל די דא קען (בבל) גטיקט האשט בראהערליגר
גאט אוס אירנט ווילן צו העלפֿן האשטו דיך אהין זעלבשט גיזענדט אזו העלף נוא אויך (כהושעת) אלז ווי דו האשט
גיהאלפֿן די גפֿאנקניש פֿון דיא גשלעכט יעקב אויש (בבל) אזו זאלשטו דיך קערן אונ' זאלשט ווידר קערן די גפֿאנקניש
פֿון געצעלטר (יעקב) אונ' העלף נוא (כהושעת) אלז וויא דו האשט גהאלפֿן דיא דא היטן דיא מצות אונ' דיא דא האפֿן
אויף דיינר הילף דען דו בישט איין גאט פֿון פיל הולף אזו העלף דאך נוא : **אני והו** גאט דר דא הייסט
(אני והו) העלף דאך נוא (הושיעה) זייא דאך העלפֿן דיינם פֿאלק אונ' זייא בענטשן דיין ערבא אונ' זייא זי ווידן אונ'
דר היב זי ביז אין דר איביקייט אונ' דיזי ווארט זיינן ווארדן דא איט איך גאט גיבעטן האב זאלן זיין נאהנט הרבי גאט אונזר
גאט זיין טג אונ' נכט אום צו טון דו רעכט זיינש קנעכט אונ' דו רעכט זיינש פֿאלק ישראל איטליכט טג ליכט זאך אויף
זיינם טג אום ווילן דו אלי פֿעלקרן דר ערדן ווישן זאלן דו גאט דר הער איז אונ' קיינר כמך אער תנ

תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן ׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת ׃ וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות ׃

הוֹשַׁעְנָא

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ הוֹשַׁעְנָא ׃ לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ הוֹשַׁעְנָא ׃
לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלֵנוּ הוֹשַׁעְנָא ׃ לְמַעַנְךָ דּוֹרְשֵׁנוּ הוֹשַׁעְנָא ׃

מיוסד על פי א״ב

אֶעֱרוֹךְ שׁוּעִי בְּבֵית שַׁוְעִי גִּלִּיתִי בַצּוֹם פִּשְׁעִי דְּרַשְׁתִּיךָ בּוֹ לְהוֹשִׁיעִי הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעִי זְכוֹר וְרַחֵם מוֹשִׁיעִי חַי כֵּן תְּשַׁעְשְׁעִי טוֹב בְּאֶנֶק שַׁעְיִי יוֹחַשׁ מוֹשִׁיעִי כַּלֵּה מַרְשִׁיעִי לְבַל עוֹד תַּרְשִׁיעִי מַהֵר אֱלֹהֵי יִשְׁעִי נֶצַח לְהוֹשִׁיעִי שָׂא נָא עָוֹן רִשְׁעִי עֲבוֹר עַל פִּשְׁעִי פְּנֵה נָא לְהוֹשִׁיעִי צוּר צַדִּיק מוֹשִׁיעִי קַבֵּל נָא שַׁוְעִי רוֹמֵם קֶרֶן יִשְׁעִי שַׁדַּי מוֹשִׁיעִי תּוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעִי הוֹשַׁעְנָא ׃ אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָּא ׃

מיוסד על פי א״ב ושם המחבר שמואל

כְּהוֹשַׁעְתָּ אֵלִים בְּלוּד עִמָּךְ ׃ בְּצֵאתְךָ לְיֵשַׁע עַמָּךְ כֵּן הוֹשַׁעְנָא
כְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי וֵאלֹהִים ׃ דְּרוּשִׁים לְיֵשַׁע אֱלֹהִים כֵּן הוֹשַׁעְנָא ׃

עפֿין מיין הערץ אין דיינר (תורה) אונ׳ נאך דייני (מצות) זאל מיין ווילן נאך יאגן נוא עס איז ווילן דיינר הייליקייט טוא עס אום ווילן דיינר (תורה) אום ווילן דייני גליבטן זעלן אויז גילוזן ווערן פֿון איר לייד זיי דאך העלפֿן דיינר רעכטי הנט דיא איז אונז אין (גלות) אונ׳ זייא איר דאך ענטפֿרן (יהיו לרצון) לאזין דיא ריד מיינש מונדש אונ׳ גידאנקן מיינש הערצן בוועלגליך זיין פֿר דיר גאט מיין שטערקר אונ׳ מיין ערלייזר ׃ (עושה) דער דא מאכט פֿריד אין זיין הימל דר זאל מאכן פֿריד אויף אונש אונ׳ אויף אלי (ישראל) אונ׳ זאגט (אמן) ׃ (יהי) עס זאל זיין דער ווילן פֿר דיר גאט מיין גאט אונ׳ גאט מיינר עלטרן דש עס זאל ווערן גיבויאט דז (בית המקדש) באלד אין אונזרן טאגן אונ׳ גיב אונזר טייל אין דיינר (תורה) אונ׳ דארטן ווילן מיר דיר דינן מיט פֿארכט גלייך אלז דיא טאגן פֿון פֿאר אלטש אונ׳ גלייך אלז אין די יארן פֿון אנטירש מהער׃ **הוֹשַׁעְנָא** העלף דאך (למענך) אום דיינט ווילן אונזר גאט העלף דאך (למענך) אום דיינט ווילן אונזר בשעפֿר העלף דאך (למענך) אום דיינט ווילן אונזר ארלייזר העלף דאך (למענך) אום דיינט ווילן אונזר פֿורשיר העלף דאך ׃ **אֶעֱרוֹךְ** איך טוא איך אן בירייטן מיט מיין גיבעט אין דעם הויז פֿון מיינז גבעט איך האב אנטפלעקט אן דעם פֿאשט טאג פֿון יום כפור מיין מיסטאט איך האב דיך גיפֿורשט אם זעלבן טאג אום צו העלפֿן איר זייא דאך פֿר נעמן די שטים מיינש גישרייא אונ׳ דר ניין דיך אונ׳ העלף מיר גדענק דאך אן (זכות אבות) אונ׳ דרבארם דיך מיין העלפֿר דו לעבנדיגר גאט דו זאלשט מיך רעכט דרפֿרייאן דו גוטר גאט קער דיך דאך אן מיין גשרייא מיין העלפֿר משיח זאל באלד קומן פֿר דערב דען (יצר הרע) דר מיך ביז מאכט דז ער מיך ניט מער זאלשט בשולדיגן אייל דאך גאט מיינר הילף צו העלפֿן מיר אין דר אייביקייט פֿרטראג די פֿרעוולי זינד מיינר בוזהייט איבר פֿאר אויך מיין מיסטאט קער דיך צו מיר אונ׳ הילף מיר דו שטרקר גירעכטר אונ׳ מיין העלפֿר אנטפֿאנג דאך מיין גשרייא זייא מרהיבן די הערשאפֿט מיינר הילף אלמעכטיגר גאט מיין העלפֿר העלף דאך דו זאלשט דיך ארלייכטן אונ׳ זאלשט מיר העלפֿן (הושענא) הילף דאך ׃ (אני והו) גאט דר דא הייסט אני והו העלף דאך **כְּהוֹשַׁעְתָּ** (אלים) גלייך אלז ווי דא גיהאלפֿן האשט די ישראל מיט דיר זעלברט אין מצרים דא דוא ביזט אויז גנגן אום ווילן די הילף דיינש פֿאלק אזו העלף נוא

ונספר תהלתך: על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך: ועל נסיך שבכל יום
עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת
ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדיך: מעולם קוינו לך

הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן
תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות
קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל
ההודאות:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה ויהללו
את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות
אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור: ברכת כהנים תמצא בדף
ד״ח ע״ב יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו
כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה
פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבתם · עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען קדושתך עשה למען
תורתך

אונזרש לעבן איין שליסט אונזרש הילף איר ווערן דיר דנקן אונ׳ ווערן דיין לוב פר צילן פון גבורד צו גבורד אום ווילן אונזר
לעבן דז דא איז איבר ענטוורט אין דיינר הנט אונ׳ אום ווילן אונזרי (נשמות) דיא דיר ביפולן זיין אונ׳ אום ווילן דייני
צייכן דיא אלי טג איט אונש זיין אונ׳ אום ווילן דייני וואונדר צייכן אונ׳ דייני גוטיקייט דז אלי צייט זיין אובנט אונ׳ מארגנש
אונ׳ מיטאג דו גוטר גאט דש דייני בראהערציקייט קיין ענד האבן אונ׳ דו בראהערציגר גאט דז דייני גינאד ניט פאר
גנגן זיין פון אביג אהער הופן איר צו דיר : ועל אונ׳ אויך דו אליש זאל דיין נאמן אונזר קיניג ווערן גילובט
אונ׳ דער היבט שטעטן אין דער איביקייט : וכל אונ׳ אלי דיא לעבן זאלן דיר איביג דנקן אונ׳ זאלן דיין נאמן
פרייזן איט ווארהייט דו ביסט גאט אונזר הילף אונ׳ אונזר ביישטאנד אלי וועגן גילובט זייסטו גאט דז דיין נאמן איז
גוט אונ׳ צו דיר איז היפש צו דנקן : אלהינו אונזר גאט אונ׳ גאט אונזר עלטרן בענש אונש איט דר (ברכה) די
דרייפעלטיק אין דר (תורה) די דא איז גשריבן דורך דיין קנעכט (משה) די דא איז ווארדן גיזאגט אויז אונד (אהרן)
אונ׳ זייני זין די כהנים דיין הייליג פאלק אז דא איז ווארדן גיזאגט (יברכך) ער זאל בענשן דיך גאט אונ׳ זאל ביהוטן
דיך : יאר ער זאל ער לייכטן גאט זיין (שכינה) צו פר דיר אונ׳ ער זאל לייט זעליגן דיך : (ישא) ער זאל
בלוויגן זיין נאמן צו דיר אונ׳ ער זאל אכין צו דיר פריד :
שים זיא דאך טון פריד אונ׳ גוטס אונ׳ בענשונג לייט זעליקייט גינאד בראהערציקייט אויף אונז אונ׳ אויף אלי
דיין גאנץ פאלק ישראל בענש אונש אונזר פאטר אלי צו זאמן איט דאס ליכט דיינר שכינה דען איט דאס ליכט
דיינר שכינה השטו אונז געבן גאט אונזר גאט איין (תורה) דז איביג לעבן אונ׳ איין ליבליכי גינאד אונ׳ גירעכטיקייט
אונ׳ בענשונג אונ׳ בראהערציקייט אונ׳ לעבן אונ׳ פריד אונ׳ עס זאל וואול גיפאלן אין דיין אויגן צו בענשן דיין פאלק
ישראל אלי צייט אונ׳ אלי שטונד איט דיינם פריד (ברוך) גילובט ביסטו גאט דער דא בענשט זיין פאלק ישראל איט
פריד : אלהי איין גאט היט איין צונג פר בייזם אונ׳ איין לעפצין פון צו רידן ליסטיקייט אונ׳ צו אייני פלוכר זאל
איין ווילן שווייגן אונ׳ איין לייב זאל זיין צו אידר אן כידר הפטיג או די ערד

בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ * לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן * כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ : אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ * שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ : וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ * וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת * וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ באהבה וברצון בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן שבת ו מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ השבת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים :

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ : וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל ותפלתם (מהרה) בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ : וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן · אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירֶךָ וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם : וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ : שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ ונספר

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל

וְהַשִּׂיאֵנוּ אונ׳ דוא גאט אונזר גאט זיא אויף לאדן נאך דער בענטשונג דש דיר גאט דיין גגעבן האט : אויף אונז דען זעגן פון דייני יאים טובים לו לעבן אונ׳ לו פרייד לו פרייד אונ׳ לו לוסט גלייך אלז דין ווילן גוועזן איז אונ׳ האסט גיזאגט לו בענטשין אונז הייליג אונז איט דיין גיבאט אונ׳ גיב אונזר טייל אין דייכר תורה אאך אונז זאט פון דיינם גוטש אונ׳ דער פריים אונז איט דייכר הילף אונ׳ רייניג אונזר הערץ אום לו דינן דיר איט ווארהייט אונ׳ אאך ערבן אונז גאט אונזר גאט איט ליבשאפט אונ׳ איט גוטם ווילן איט פרייד אונ׳ איט לוסט דען שבת אונ׳ דיין הייליגי יאים טובים אונ׳ דורך דיר זאלן זיך פריימן ישראל די דא הבן ליב דיין נאאן גילובט זייסטו גאט דר דא הייליגט דען שבת אונ׳ ישראל אונ׳ די (יאים טובים) : רְצֵה ביוויז גנאד אונזר גאט דיין פאלק ישראל אונ׳ אן איר תפלה אונ׳ ווידר קער די עבודה אונ׳ קרבנות לו פאליש דיין הויז אונ׳ דיא פייאר אופפר פון ישראל אונ׳ אירגבעט איט ליבשאפט דוא נאאשט אכטפגן איט ווילן אונ׳ עס זאל זיין לו ווילן שטעטיגליך די דינסט פון דיין פאלק ישראל (ותערב) אונ׳ זיא זאלן זיין זיס לו פר דיר אונזר גיבעט אלז עולה אונ׳ קרבן) איך ביט דיך דר בראיגר איט דייכר דר בראיקייט די פיל זיין ווידר קער דיין שכינה לו (ציון) ריין שטאט אונ׳ דעם סדר פון דער עבודה לו ירושלים אונ׳ זיא זאלן זעהן אונזרי אויגן אן דיין ווידר קערן לו ציון איט דער בראיקייט אונ׳ דארט וועלן איר דינן דיר איט פארכט אז די טעג פון איביג אונ׳ אז די יאר פעדרשטן גילובט ביסטו גאט דש דיך אליין איט פארכט איר וועלן דינן (מודים) איר דאנקן דיר דז דוא ביסט גאט אונזר גאט אונ׳ גאט אונזר עלטרן איאר אונ׳ איביג דו ביסט דר שטארקר אונזרש

לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית

אן (חול המועד של סוכות) זאגט מאן דש

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים :

ומנחתם

וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם

וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם

וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם

וביום הששי פרים שמונה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם

וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם

ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל · ועשרון לכבש ויין כנסכו · ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיך · בגלל אבות שעשו רצונך · בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב כהנים לעבודתן · ולוים לשירן ולזמרן והשב ישראל לנויהם · ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלנו · ככתוב בתורתך שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר

בחג

ישמחו זי פרייאן זיך אן דיינם קיניגרייך די דא היטן דען שבת אונ׳ די דא הייסט רופן זענפטיגונג דש פאלק די דא הייליגן דען זיבנטן טאג ווערדן זיך אל זט אאן זעטיגן אונ׳ זענפטיגן פון דיינם גוטש אונ׳ אן דעם זיבנטן טאג האשטו איין וואול גיפאלן גיהאט אונ׳ האשט אים גיהייליגט איין לושט אלר טעג השטו אים גרופן איין גדעכטניס דעם ווערק פון שטאפונג דער וועלט (בראשית) : וביום השני אונ׳ אן דעם אנדרן טאג צוועלף שטיר יונגי רינדר צוויא ווידר פירצעהן שאף יעריג און אמנגל (וביום השלישי אונ׳ אן דעם דריטן טאג איילף שטיר צוויא ווידר פירצעהן שאף יעריגי און אמנגל (וביום) הרביעי אונ׳ אן דעם פירדן טאג צעהן שטיר צוויא ווידר פירצעהן שאף יעריג און אמנגל : (וביום) החמישי אונ׳ אן דעם פינפטן טאג ניין שטיר צוויא ווידר פירצעהן שאף יעריגי און אמנגל (וביום) הששי אונ׳ אן דעם זעקסטן טאג אכט שטיר צוויא ווידר פירצעהן שאף יעריג און אמנגיל (וביום) השביעי אונ׳ אן דעם זיבנטן טאג זיבן שטיר צווי ווידר פירצעהן שאף און אמנגיל : אלהינו אונזר גאט אונ׳ גאט אונזר עלטרן בראה ערליגר קיניג ערבארם דיך איבר אונז גוטר גאט דר דא גוטש טוט זייא דאך פר אונז גיפארשט קער ווידר צו אונס דורך דיינר פיל גארס הערליקייט און וועגן דיא עלטרן די דא האבן דיין ווילן גיטאן בויא דאך דיין הויז אז וויא אם אנפאנג אונ׳ בפעסטיג דיין בית המקדש אויף זיין פעסטונג אונ׳ לאז אונס דיין גיבייא זעהן אונ׳ דערפרייא אונז אין זיינר ברייטונג אונ׳ קער ווידר אום די כהנים צו אירן דינסט אונ׳ דיא לוים צו אירן גיזאנג אונ׳ צו אירן לוב גיזאנג אונ׳ קער ווידר אום די ישראל צו אירי וואונונג אונ׳ איר וועלן דארטן אהין הנויף גין אונ׳ וועלן זיך זעהן לאזן אונ׳ נייגן פאר דיר אין די דרייא צייטן פון אונזרי יאריג טוגים אלז וויא עס אין דיינר תורה גשריבן היז דרייא אמל די יארט זאל אליש וואש אמנש פרשון איז אונטר דיר זיך פר גאט דיינם גאט ארטייגן אין דר שטאט דש ער ארוויילן ווערט אן פיימר טאג דער אלות אונ׳ אם פיימר טאג דר (שבועות) אונ׳ אם פיימר טאג דר (סוכות) אבר ער זאל ניט לער ווערדן ארטייגט פר גאט איין איטליכר אמן נאך דער גאבֿ זיינר האבט

נאך

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵינוּ וְאֵין אֲנוּ יְכוֹלִין לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ ׃ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה ׃ וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי ׃ וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הָעַמִּים וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם ׃ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן אֶת מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה ואת מוּסַף יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה ׃ נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר ׃ לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ עוֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עוֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ ׃ וְחַגֹּתֶם חַג לַייָ שִׁבְעַת יָמִים וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִים שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִים יִהְיוּ ׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר ׃ וּשְׁנֵי תְמִידִין כְּהִלְכָתָן ׃ אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן וכו׳ ישמחו

ומפני אונ׳ פון וועגן אונזר זינד זיין איר ווארדן פר טריבן אויז אונזרן לאנד ׃ אונ׳ איר זיין ווארדן גיפערט פון אונזרם ערטרייך אונ׳ איר קענן ניט אויף גין קען ירושלים אונ צו ווערדן גיזעהן אונ׳ צו נייגן זיך צו פר דיר אונ צו אכן אונזר שולדיגקייט אין דיינם טרוילטן הויז אין דעם גיאכפרטן אונ׳ הייליגן הויז דז נאך דיין נאמן איז גירופן וועגן דש פיינדש הנט די דא איז גיזענדיט אן דיינם (בית המקדש) יהי רצון דאך זיין דר ווילן פון דיר גאט אונזר גאט אונ׳ גאט אונזר עלטרן בארמהערציגר קיניג דז דו זאלשט ווידר קערן אונ׳ זאלשט דיך דר בארמן איבר אונז אונ׳ איבר דיין (בית המקדש) מיט דייני פילי בארמהערציקייט אונ׳ זאלשט עש באלד בויאן אונ׳ זאלשט מכפרן זיין הערליכקייט אונזר פאטר אונזר קיניג אך דאך באלד אופן באר דש הערליכקייט דיינש קיניגרייך איבר אונז אונ׳ זיי דיך דר לייכטן אונ׳ דרהיבן איבר אונז פר די אויגן אלר לעבנדיגי אונ׳ אך נאהנט צו אנכנדר אונזרי פר שטרייאטי פון צווישן די פעלקר אונ׳ פר זאמיל אונזרי פר שפרייטי פון ענדן דער ערדן אונ׳ ברענג אונז נאך דיינר שטאט (ציון) מיט פרייליכן גיזאנג אונ׳ קען (ירושלים) וואו דיין (בית המקדש) איז מיט איין איביגי פרייד אונ׳ דארטן וועלן מיר דיר אן ברייטן אונזרי שולדיגי אופפר די טעגליכי אופפר אז מיר אורדנונג איז אונ׳ די (מוסף) אופפר גלייך מיר רעכט איז דען מוסף אופפר פון דיזן (שבת טג אונ׳ דיזן) פייאר טג דר סוכות וועלן מיר אן ברייטן אונ׳ אופפרן פר דיר מיט ליבשאפט גלייך אז דיין ווילן גיבאטן האט אז וויא דאס אן גשריבן האט אונזרט וועגן אין דיינר תורה דורך הענט דיינש קנעכט משה אויז אונד דיינר הערליכקייט אז ווי עז איז גיזאגט ׃ (דז זאגט אן אן שבת) (וביום) אונ׳ אן דען שבת טג צוויי שאף יעריגי אן אמכגיל אונ׳ צוויי צעהן טייל זעאיל מעל [illegible] פרייזאכט גאישט מיט איל אונ׳ זיין ווין גיסונג דז איז דש ברענד אופפר אלי (שבת) בזונדר צו דען טעגליכן ברענד אופפר אונ׳ איר ווין גיסונג דש איז דש אופפר פון (שבת) אונ׳ דש אופפר פון דיזן טג איז גלייך אז ווי עז איז גיזאגט ׃ ובחמשה עשר אונ׳ אן דען פופצעהנטן טג דיש זיבנטן מאנט זאל ביי אייך הייליג הייטקייט זיין דיינשט ארבייט זאלט איר טאן אונ׳ איר זאלט זיבן טג פייארן פר גאט אונ׳ איר זאלט אופפרן איין ברענד אופפר צו שמעקן גירויך פר גאט דרייצעהן שטיר יונגי רינדר צוויי ווידר פירצעהן שאף יעריגי אן אמכגיל זאלן זי זיין ׃ ומנחתם אונ׳ איר פריזאכט אונ׳ איר גיסונג אז ווי עס איז גירעט ווארדן דריי צעהנטייל צו איטליכם שטיר אונ׳ צוויי צעהנטייל צו דעם ווידר אונ׳ איין צעהנטייל צו איטליכם שאף אונ׳ ווין אז איטליכם זיין גיסונג איז אונ׳ איין ציקליין צו פאר געבן די זינד אונ׳ די צוויי טעגליכן אופפר אז איר רעכט איז ׃ ישמחו

סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד
לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד
לשני האילם: ועשרון עשרון לכבש האחד
לארבעה עשר כבשים: ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה:

הפטרת יום א׳ של סכות בתי״ע בזכר פי׳ י״ב

הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך:
ואספתי את כל הגוים אל ירושלם
למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים
תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא
יכרת מן העיר: ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם
כיום הלחמו ביום קרב: ועמדו רגליו ביום ההוא
על הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם
ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא
גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה:
ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל
ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה
מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך:
והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון:
והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא
לילה והיה לעת ערב יהיה אור: והיה ביום
ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים
הקדמוני וחציים אל הים האחרון בקיץ ובחרף
יהיה: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: יסוב כל
הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם
וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד

מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל
חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה וחרם לא
יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: וזאת תהיה
המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר
צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על
רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק
בפיהם: והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה
רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על
יד רעהו: וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף
חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב
מאד: וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל
והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה
כמגפה הזאת: והיה כל הנותר מכל הגוים
הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג
הסכות: והיה אשר לא יעלה מאת משפחות
הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה
צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: ואם משפחת
מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה
המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו
לחג את חג הסכות: זאת תהיה חטאת מצרים
וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג
הסכות: ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס
קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים
לפני המזבח: והיה כל סיר בירושלם
וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים
ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד
בבית יהוה צבאות ביום ההוא

די ברכות נאך דר הפטרה ווערטן פינדן בדף כ׳ מיוטבת זאגט מן (יקום פורקן) אשרי יהללו וטאונה עטרה)

הכהן אותם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה
על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן:
וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל
מושבתיכם לדרתיכם: ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם רביעי ובשבת ו וידבר יהוה
אל משה לאמר: דבר אל בני ישרא׳ לאמר
בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון
זכרון תרועה מקרא קדש: כל מלאכת עבדה
לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: וידבר יהוה
אל משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי
הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה:
וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום
כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם:
כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה
ונכרתה מעמיה: וכל הנפש אשר תעשה כל
מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש
ההוא מקרב עמה: כל מלאכה לא תעשו
חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: שבת
שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה
לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם
חמישי בשבת ז וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישרא׳ לאמר בחמשה עשר יום
לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים
ליהוה: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת

עבודה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה
ליהוה ביום השמיני מקרא קודש יהיה לכם
והקרבתם אשה ליהוה עצרת היא כל מלאכת
עבודה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה
עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: מלבד
שבתות יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל
נדריכם ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה:
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם
את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת
ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון:
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת
תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחגתם אתו
חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: בסכת
תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו
בסכת: למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישרא׳ בהוציאי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר משה את
מעדי יהוה אל בני ישראל:

ונוטל החזן ס״ת אחר וקורא בו המפטיר בפנחס

ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקרא
קודש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים:
והקרבתם עולה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני
בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים יהיו: ומנחתם

נעריצך ונקדישך כסוד שיח שרפי קודש · המקדישים שמך בקודש :
ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: קהל קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו לעומתם ברוך יאמרו ·
קהל ברוך כבוד יי ממקומו· ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב ובוקר
בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים : קהל שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :
אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל
חי להיות לכם לאלהים : קהל אני יי אלהיכם : אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך
בכל הארץ והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :
ובדברי קדשך כתוב לאמור : קהל ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה :
לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם
ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה : ברוך אתה יי האל הקדוש :
אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה · ברוך אתה יי האל הקדוש :
אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו : ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתיך · ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת :
ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ו מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום
השבת הזה ואת יום חג הסוכות הזה זמן שמחתינו באהבה מקרא קודש זכר ליציאת מצרים

נעריצך: איר װעלן דיך שטערקן אונ' הײליגן אז דר גרונד דער ריד דער ברענדיגי הײליגן אלאכים די דא הײליגן
דײן נאמן מיט הײליקײט אז דא שטיט געשריבן דורך דײנם (נביא ישעיה) אונ' אײנר רופט צו דעם אנדרן
אונ' זאגט (קדוש קדוש קדוש) הײליג הײליג הײליג איז גאט איבר אלי הערשאפט איז דיא גנצי ערד פון זײנר עהר
(כבודו) זײן עהיר פון הקב"ה איז פול די װעלט זײני דינר די מלאכים די פרעגין אײנר צום אנדרן װא איז דער ארט פון
הקב"ה זײן עהר דיא אנדרן מלאכים קיגן זיא זאגן ער איז געלובט גאט אן זײן אורטן (ממקומו) אזו זאגן ישראל פון
זײנר שטאט ער זאל זיך קערין מיט דר בראיקײט אונ' ער זאל זײט זעליגן אײן פאלק די דא אײניגן זײן נאמן אבינט אונ'
מארגין אלי טאג שטעטיגליך צװײא מאל מיט ליבשאפט זיא זאגן (שמע ישראל) שמע הער ישראל גאט אונזר גאט
גאט איז אײניג אחד אײניג איז ער אונזר גאט ער איז אונזר פאטר ער איז אונזר קיניג ער איז אונזר העלפר
אונ' ער זאל אונז הערן אונש מיט זײנר דער בראיקײט צום אנדרן מאל פר גײאליכט אלז די דא לעבט דז ער װערט זאגן
(להיות לכם לאלהים אני יי' אלהיכם) דז ערשט איז טײטש צו זײן צו אײך צו אײן גאט אונ' דז אנדר איז טײטש איך בין
גאט אײער גאט (אדיר) ער איז שטארק אונזר שטארקר גאט אונזר הער װי גאר שטארק איז דײן נאמן אויף דר ערד
אונ' ער װערט זײן גאט אײן קיניג צו אליר זײלר דר ערדן אן דעם זעלביגן טג לעתיד לבא ער װערט זײן גאט אײניג אונ'
זײן נאמן אײניג אונ' אין דײן הײליגי ריד שטיט געשריבן דיא אן װערט זאגן (ימלך) גאט װערט אין דער איביקײט קיניגן
דײן גאט (ציון) פון גבירד צו גבירד פרײוט גאט : לדור ודור) צו גבירד אונ' גבירד װעלן איר זאגן דײן אלפרקײט
אונ' צו איביג איבגליכן דײן הײליקײט איר װעלן הײליגן אונ' דײן לוב אונזר גאט פון אונזר אויל ניט עש זאל װערן אב
גיטאן צו איאר אונ' איביג דען גאט אײן קיניג גיאלפרט אונ' הײליג ביסטו (ברוך) געלובט ביסטו גאט דר הײליגר גאט
(אתה) דוא ביסטו הײליג אונ' דײן נאמן איז הײליג אונ' די הײליגן פרײזן דיך אלי טג איביגליך געלובט ביסטו גאט דר
הײליגר גאט : אתה דו האשט אן גנומן אונז דר װײלט אויז אלן פעלקר דוא האשט אונז ליב געהאט : אונ'
האשט אן אונז אײן װאל געפאלן געהאט אונ' האשט אונז דערהײבט איבר אלי שפראך אונ' האשט אונז געהײליגט מיט
דײנן געבאט אונ' דו קיניג האשט אונז גענעהנט צו דײנם דינשט אונ' דײן גרױסן אונ' הײליגן נאמן האשטו אויף אונז

גרופן ואתתן

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃ תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד׃ טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃ דר חזן זגט הלב קדיש אוני ש״ע

תפלת מוסף לסוכות

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃ כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ· אֱלֹהֵי אַבְרָהָם· אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב· הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן· גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים· וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת· וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה· מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ· מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃ וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃ אתה

אדני גאט זייא דאך עפיכן אייני לעפצין אונ' איין אונד זאל דיין לוב פר קונדיגן (ברוך) גלובט ביסטו גאט אונזר גאט אונ' גאט אונזר עלטרן גאט אברהם גאט יצחק אונ' גאט יעקב דער גאט דר גשאפט דער שטארקר דער פארכטזאם דער איברשטר גאט דר דא פר געלט גוטי גנאד איין בטעפר אלר דינגן אונ' גדענקט דיא פרומקייט דער עלטרן אונ' ברענגט איין ארלייזר צו אירן קינדרס קינדרן אום זיין נאמן ווילן מיט ליבשאפט (אלך) איין קיניג דר דא איז איין ארלייזר איין העלפר איין שילט גלובט ביסטו גאט דער דא איז דער שילט פון אברהם (אתה) גאט דוא ביסט איין שטרקר אין דר איבקייט דוא ביסט דר די טוטן לעבנדיג אמכט איין איינטער צו העלפן ער שפייזט די לעבנדיגן מיט גנאד ער אמכט לעבן די טוטן מיט גרושי בראהרציקייט ער אונטר לייגט דיא דא פאלן אונ' היילט דיא קראנקן אונ' אכט לידיג די געפאנגן אונ' בשטעטיגט זיין טרויאהייט צו דענן דיא דא שלאפן אין דער ערדן ווער איז דיר גלייך איין איינטער דער שטרקהייט אונ' ווער איז דיר גלייך דו קיניג דר דא אמכט טוטן אונ' לעבנדיג אונ' אמכט שפראצן היילף (כמאן) אונ' דוא ביסט טרייהפטיג דיא טוטן לעבנדיג צו אמכן גלובט ביסט גאט דער דא אמכט לעבנדיג דיא טוטן

נעריך

טובים בעיניך וללכת בדרכי ישרים לפניך וקדשנו בקדושתך כדי שנזכה לחיים טובים וארוכים לחיי עולם הבא ותשמרני ממעשים רעים ומשעות רעות המתרגשות לבא לעולם והבוטח ביי חסד יסובבנהו אמן :

ויאמר זה ג״פ

ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך :

וידבר יהוה אל משה לאמור : שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה : ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד : וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו : ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה : ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני יהוה : ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה :

בשבת ב וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם :

לוי בשבת ג׳ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם : בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו : ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו : בשבת ד

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן : והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן : ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה : ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעית ההין : ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם :

ישראל בשבת ה׳ וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה : עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה : ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה : והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה : ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים : והניף

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמור : זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון * ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :

אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעדי עד ולנצח נצחים

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקדשא בריך הוא * לעילא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

תתקבל ברחמים וברצון את תפלתינו : תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא ואמרו אמן : יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם : יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : עזרי מעם יי עושה שמים וארץ :

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

אין כמוך באלהים יי ואין כמעשיך מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום : אב הרחמים היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים כי בך לבד בטחנו מלך אל רם ונשא אדון עולמים :

אן היבט מויש ציא (ספרי תורה) מונ' דער חזן זאגט (גדלו) מונ' אן זאגט (על הכל) שטיט בדף י"ט מונ' אן רופט פינף מויף אבר אן שבת רופט אן זיבן מויף מונ' ליימנט מין מאור טורמו כתב מן עז

תפלה משערי ציון מה שאומרים בשלש רגלים בשעת הוצאת ס"ת ויאמר מקודם י"ג מדות ג"פ

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת : נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה : ג"פ

רבונו של עולם מלא משאלות לבי לטובה והפק רצוני ותן שאלתי וזכני פלוני בן פלונית ואשתי ובני ובנותי וכל בני ביתי לעשות רצונך בלבב שלם : ומלטנו מן יצר הרע ותן חלקנו בתורתך וזכנו כדי שתשרה שכינתך עלינו והופע עלינו רוח חכמה ובינה ויתקיים בנו מקרא שכתוב ונחה עליו רוח יי רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי : וכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שאזכה לעשות מעשים טובים

יהללוך: אזי דייני ווערק פריישן דיך גאט אונזר גאט אונ' דייני פרומי די גערעכטי די דא דיין ווילן טואן אונ' דיין פאלק דז גזינד (ישראל) די דאנקן אונ' לובן אונ' בשינן אונ' דר היבן אונ' שטערקן אונ' היילגן אונ' אמכן קיניגן דיין נאמן אונזר קיניג דען דיר איז גוט צו דאנקן אונ' צו דיינם נאמן נעאט אונז צו לוב זינגן דען דוא בישט אין גאט פון איביג הער ביז אין דער איבקייט גלובט בישטו גאט אין קיניג דר דא ווערט גפריזן מיט בריאונג :

עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין
יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה
וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק
אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה אבן מֵאֵת
יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה
וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא * אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ ברוך אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג
בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ:
אלי הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה
יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ
כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת: ועתה

זיכרן זיך אויך גאט ווערד צו פר זיכרן אויף די אילדן אלי פעלקר הבן איך אום רינגלט עס ווער אין דען נאמן גאטש
דש איך זי פר שניטן האב זי הבן איך אום רינגלט אונ׳ ווידר אום רינגלט אבר עס ווער אין דען נאמן גאטש דש
איך זי פר שניטן האב דוא האשט איך שטרק גשטוסן בי צו פאלן פאלינט אבר גאט האט מיר
גהאלפן דש שטרקהייט אונ׳ די פר שניידונג גאטש איז מיר צו הילף גיוועזן אין די געלטן דר גרעכטן איז איין
שטים דר לוב גאטש טוט קרעפטיגי ווערק לאז איך דאך ניט שטערבן נייארט לאז איך לעבן דז איך ווער פר צילן
גאטש ווערק גאט האט איך שטארק גשטראפט אבר צום טוט האט ער איך ניט בגעבן זייט אין דאך אוף דיא
פפארטן דר גרעכטיקייט איך וויל דר דורך אין קומן אונ׳ וויל גאט דאנקן דיזש איז די פפארט פר גאט דש דיא
גרעכטי דורך אין קומן (אודך) איך וויל דיר דנקן דש דו מיר גענטפרט האשט אונ׳ בישט מיר געוועזן פר איין הילף
(אודך) דען שטיין דש די בויארש פר שמעהט האבן איז געווארן צו איינם הויבט עק שטיין (אבן)
(מאת) דיזש איז פון גאט געשעהן עס איז וואנדרליך אין אונזר אויגן (זה) דש איז דר טאג דש גאט בשאפן
האט מיר וועלן זיך פרייען אונ׳ פריילאך אן אים (אנא) איך ביט דיך העלף (אנא) אוך גאט איך ביט דיך
העלף נוא (אנא) אוך גאט איך ביט דיך וויא דאך נוא בגליקן (אנא) איך גאט איך ביט דיך וויא דאך נוא
בגליקן (ברוך) געבענשט זייא דער דא קומט אין דען נאמן גאטש איר בענטשן אייך אויש דען הויז גאטש (ברוך)
(אל) גאט איז איין שטרקר גאט דער אונש דר לייכט האט בינדן דש פסח אופפר אין שטריק ביז אן
די עקין דש אופפר שטולש (אל) (אלי) דוא בישט איין גאט אונ׳ דיר וויל איך דאנקן איין גאט דיך וויל
איך דר הויבן (אלי) (הודו) דאנק צו גאט דען ער איז גוט דען זיין גינאד איז אין דר אייביקהייט הודו
יהללוך

כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב׃

מָה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא
נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃
אָנָּא יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃
בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃ הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ
כָּל הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב * * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל * * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ * * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה
לִי אָדָם׃ יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ
מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם
יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבוֹרִים
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ עֲזָרָנִי׃

אוך גאט איך ביט דיך אך איין זיל אנטריכן גאט איז לייט זעליג אונ' גרעכט אונ' אונזר גאט טוט זיך דרבארן גאט
בהוטט די אנפענגטיגי איך ווארפר אראיט דאך האט ער איר געהאלפן פון איין זיל זיים ווידרקערן צו דיינר רוא
דען גאט האט וואול אויף דיר גיטאן דען דו גאט האסט איין זיל אויס גילזגן אויז דען טוט איין אויגן פון טרעהרין
איין פוס פון טטוס איך ווער איך ארוויאן פר גאט אין די לענדר דר לעבנדיגן איך הב טאן גלויבן אלז איך עס
ריד דר וויל איך בין זער גפייניגט געוועזט איך גדאכט איר אין איין גינדיקייט אלי אענשן זיין ליגנרס
מה אשיב וואט זאל איך ווידר גאט ווידר פר גלטן פר אלי זייני גוטי פר געלטנים דו ער גטאן האט אן
איר איך וויל דען בעכר דר הילף אויף היבן אונ' דען נאאן גאטש אן רופן אייני געליבדנג וויל איך צו גאט
בצאלן נון פר אלי זיינם פאלק ווירדיג איז אין די אויגן גאטש דר טוט פון זייני פרואן אוך גאט איך ביט דיך דען איך
בין דיין קנעכט איך בין דיין קנעכט איין זון דיינר דינסט אייד דו האסט אופגיבונדן אייני בינדריאן איך וויל צו
דיר אופפרן איין אופפר דר דאנק זאגונג אונ' דען נאאן גאטש וויל איך אן רופן איך וויל אייני געליבונג צו גאט
בצאלן נון פר אלי זיינם פאלק אין די היף דש הויז גאטש אין דיר ירושלים (הללויה) (הללו) זייט פריין גאט
איר אלי פעלקר בריאט אין אלי קיניגרייכן דען ער האט זיין גנאד אויף אונש געשטארקט אונ' גאט איז ווארהפטיג
אין דר איביגקייט (הללויה) (הודו) דאנקט גאט דען ער איז גוט דען זיין גנאד איז אין דר איביגקייט (יאמר)
זאל נון ישראל זאגן דש זיין גנאד איז אין דר איביגקייט (יאמרו) לאזן נון זאגן די גאטש פארכטיגי דש זיין גנאד
איז אין דר איביגקייט (מן המצר) אויז דר ענגניש הב איך גאט אנגרופן גאט האט איר געענפרט אונ' טטעלט איך
אין דר רואטי גאט איז בייא איר איך וויל איך ניקט פערכטן וואט ווערט אירא אין אענש טון גאט איז בייא איר
אונטר אייני העלפרט דארום ווער איך אן אייני פיינד ראכונג זעהן עס איז בעשר זיך צו בשיצן אן גאט ווידר צו
פר זיכרן אויף איין אענשן עס איז בעשר צו פר זיכרן.

תסב לאחור ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני אדון
חולי ארץ מלפני אלוה יעקב ההופכי הצור אגם מים חלמיש
למעינו מים : ווען מן הלל הנז׳ זאגט אזו איבר הופט מן דז

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך ועל אמתך למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם
ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם פה להם ולא
ידברו עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון ידיהם ולא ימישון
רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח בהם ישראל בטח
ביי עזרם ומגנם הוא בית אהרן בטחו ביי עזרם ומגנם הוא : יראי יי בטחו ביי עזרם
ומגנם הוא :

יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן יברך יראי
יי הקטנים עם הגדולים יוסף יי עליכם ועל בניכם :
ברוכים אתם ליי עושה שמים וארץ השמים שמים ליי והארץ נתן
לבני אדם לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה : ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם הללו יה : ווען מן הלל הנז׳ זאגט איבר הופט מן דז

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני כי הטה אזנו לי ובימי אקרא אפפוני חבלי מות ומצרי
שאול מצאוני צרה ויגון אמצא ובשם יי אקרא אנא יי מלטה נפשי חנון יי וצדיק ואלהינו
מרחם שומר פתאים יי דלותי ולי יהושיע שובי נפשי למנוחיכי כי יי גמל עליכי כי חלצת
נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי אתהלך לפני יי בארצות החיים האמנתי

איר בערג דז איר שפרינגט גלייך אלז די שאף בעק איר היגלכי גלייך די יונגי שאף פר דען הערן דר די ערד בשאפן
האט פר דען גאט פון יעקב דער דען שטיין פעלזן פר קערט צו גיוועזר וואסר דען שטיין צו וואסר קוואלן
(לא לנו) ניט אונז אונזרט וועגן אויך גאט ניט אונז אונזרט הלבן נייארט אונז דיינם נאמן וויל גיב עהר אום ווילן
דיין גנאד אונ׳ אום ווילן דיין וואר הייט ווארום זאלן די פעלקר זאגן וואו איז נון איר גאט אונ׳ אונזר גאט איז דאך
אין הימל ער טוט אלז וואז ער ביגערט אבר איר בילדר זיין זילבר אדר גאלד דז ווערק פון מענשן הענדן זי האבן
מויל איין אונד אבר זי רידן ניקט זי האבן אויגן אונ׳ זעהן ניקט זי האבן אורן אונ׳ הערן ניקט זיא האבן איין נאז
אונ׳ ריכן ניט אירי הענד קאנן ניט טאסטן אירי פיס קאנן ניט גין זי געבן קיין גידין איט איר קעל גלייך אלז זי זיין
זאלן אירי אמכרט זיין אונ׳ איין איטליכר דר זיך אויף זי פר זיכרט (ישראל) זייא דיך פר זיכרן אויף גאט ער איז
איר היל אונ׳ איר שילט איר הויז גיזינד אהרן זייט אייך פר זיכרן אויף גאט ער איז איר היל אונ׳ איר שילט איר
גאטס פארכטר זייט אייך פר זיכרן אויף גאט ער איז איר היל אונ׳ איר שילט : (יי׳ זכרנו) גאט איז אונזר
גידאכטיג ער ווערט זעגין ער ווערט דז הויז גזינד ישראל זעגנן ער ווערט זעגנן דז הויז גזינד אהרן ער ווערט
זעגנן די גאטס פארכטיגי די קליינן איט די גרושי גאט זאל אויף אייך אערן אויף אייך אונ׳ אויף אייערי קינדר
איר זייט געזעגנט פר גאט דר דען הימל אונ׳ ערד בשאפן האט די הימלן זייני הימלן פר גאט אונ׳ די ערד האט ער די
קינדר דז מענשן געבן די טוטן די פרייזן גאט ניט אונ׳ אויך ניט די אין דר שטילי ערד גנידרט זיין אבר איר ווען
גאט לובן פון איצונד ביז אין דר איביקייט (הללויה) (אהבתי) איך האב גאט ליב דר וויל ער טוט ארהערן דז
שטאמייטט ארבראליך גיבעט דען ער טוט זיין אור איר צו נייגן ווען איך איס טוס אין אייניטאגן אן רופן
די וויאונג דז טויטש האבן איך אום רינגלט אבר איך רוף דען נאמן גאטס אן
איך

תפלה זו משערי ציון לומר קודם נטילת לולב

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי בפרי עץ הדר וכפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל אותיות שמך המיוחד תקרב אחד אל אחד והיו לאחדים בידי ולידע איך שמך נקרא עלי וייראו מגשת אלי ובניענועי אותם תשפיע שפע ברכות מדעת עליון לנוה אפריון למכון בית אלהינו ויהי חשוב לפניך מצות ארבע מינים כאלו קיימתיה בכל פרטותיה ושרשיה ותרי״ג מצות תלוים בה כי כונתי ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו שם י״ה בו״ה ביחודא שלים בשם כל ישראל אמן: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

און נעמט דען לולב אין דיא רעכטי האנד אונ׳ דס אתרוג אין דיא לינקי האנד אונ׳ אמכט די ברכה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת לולב

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

אונ׳ אן טוט דס אתרוג צו דען לולב אונ׳ שי טלט אונ׳ זאגט גאנץ הלל

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את הלל:

הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי: רם על כל גוים יי על השמים כבודו: מי כיי אלהינו המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון: להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז: היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה וינוס הירדן יסוב לאחור: ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן מה לך הים כי תנוס הירדן

ברוך: גלובט בישטו גאט אונזר גאט דר דא אונז האט געהייליגט איט זייני געבוטן אונ׳ האט אונז גיבאטן צו זאגן הלל (הללויה) פרייזט גאט זייט פרייזן איר קנעכט גאטס זייט פרייזן דען נאאן גאטס דר נאאן גאטס זייא גלובט פון איצונדר אן ביז אין דר איביקייט פון אויף גאנג דר זונן ביז זיין אונטר גאנג שיז דער נאאן גאטס בריאט גאט איז ארהובן איבר אלי פעלקר אויף דען היאל זיין הערליכקייט ווער איז גלייך אלז גאט אונזר גאט דר דא הויך זיצט דער דא נידר זיכט אין היאל אונ׳ אויף דער ערד דער דא אויף ריכט דען אראן פון דער ערד דען נוט בדערפטיגן ארהייבט ער פון דען איטט אום צו זעצן בייא די העררן בייא די העררן זיינס פאלק דער דיא אונטרעכטיגרין אאכט בוואונן איט איין הויז גלייך דש זיך די אוטר דר קינדרן פרייעט הללויה (בצאת) דא ישראל אויז גינג אויז אצריס דש גזינד יעקב אויז איין פאלק דש איין פרעאדי שפראך האט דא וואורד (יהודה) פר זיין הייליקייט ישראל פאר זיין געוועלטיגרש דש אער זאך עס אונ׳ פלאך הין וועק דר ירדן קערט זיך צו רוק די בערג טפרונגן גלייך אלז טאף בעק די היבלטי גלייך אלז יונגי טאף וואז איז דיר דוא אער דש דוא אוועק פליהשט דו ירדן דז דוא צו רוק קערשט:

טיר

לְקַלֵּס לְעַלֵּס* לְנַצֵּחַ לְפַצֵּחַ לְהַרְגִּישׁ לְהַקְדִּישׁ: כְּשִׁיר עִירִין כְּשִׁירוֹת קַדִּישִׁין כְּזֶמֶר חַשְׁמַלָּה כִּזְמְרַת הֲמוּלָּה כִּפְאֵר אֵלִים כְּתִפְאֶרֶת אֶרְאֶלִּים כַּהֲדַר זִיקִים כְּהַדְרַת בְּרָקִים כְּנוֹעַם גְּלִילִים כִּנְעִימַת גַּלְגַּלִּים: כְּנִגּוּן רוֹבִים כִּנְגִינַת כְּרוּבִים כְּרֶנֶן אוֹפַנִּים כְּרִנְנַת מְרֻבְּעֵי פָנִים כְּחִדּוּשׁ בְּרָקִים כְּמִתְחַדְּשִׁים לַבְּקָרִים כְּקִדּוּשׁ עָפִים כִּקְדֻשַּׁת עוֹפְפִים כְּרֶגֶשׁ מְעוֹפְפִים כְּרִגְשַׁת מְתוֹפְפִים כְּשִׁנּוּן צְפוּפִים כְּהֶגֶא מְצַפְצְפִים כְּרַעַשׁ סְפִים כְּמַעֲמַד שְׂרָפִים כְּמַחֲנוֹת קְדוֹשִׁים לְקָדוֹשׁ מַקְדִּישִׁים: וּקְדֻשָּׁה מְשַׁלְּשִׁים:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קהל קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ: מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ: קהל יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ: לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

יהי (אתה בחרתנו יעלה ויבא והשיאנו רצה ומודים תמצא בדף לב ע"ב)

(עירין) דרום דו בייא איך איז קיין טלאפן עירין איז טייטש וואכיר אונ' אז זנג די אלאכים די דא הייסן (חשמלים) אז גזנג דר בראונג דער אלאכים אז לירונג דר שטרקן אלאכים אונ' אז טונהייט די אלאכים דיא הייסן (אראלים) אונ' אז די אלאכים די דא זיין אז די בלין אז די זיסקייט די אלאכים די דא הייסן גלגלים אונ' אז גידין די אלאכים די דא הבן איין פנים פון קינד אונ' די אלאכים די דא הבן (פרלופים) אז וויא די פיגל אז לוב די אלאכים די דא הייסן אופנים) אונ' אז די אלאכים די דא פיר פרלופים הבן אונ' אז לוב די אלאכים די אלי אמרגן אערן דר נייארט (כקדוש) אז דיא קדושה פון די טאעבדגן אלאכים אונ אז די קדושה פון אלאכים די קוזות הבן אז די פיגל אז די קדושה די דא הבן גטאן דיא אלאכים אין בית המקדש דו די טאעלן הבן גטורארט אז די היילגן שאר די דא היילגן הקב"ה דרייא אאל איט קדוש

ככתוב אז וויא עט גשריבן איז דורך דיין (נביא ישעיה) אונ' ער רופט איין אלאך צום אנדרן אונ' זאגט קדוש היילג היילג היילג איז גאט דער היר שארן די גנלי ערד איז ארפילט פון זיין הערליכקייט

אז דו זעלביג אאל זאון זי הערן איין שטים אייכט גרוש שטארקן אעכטיגן שטורק זיא ארהיבן זיך קיגן די אלאכים די דא הייסן שרפים זי זאגן קיגן זיא (ברוך) גלובט זייא דיא הערליכקייט גאטש פון זיינם אורט אא קוואך פון דיין אורט זאלסטו זיך ארלייכטן אונ' זאלסט איבר אונז קיניגן גלייך אלז איר לו דיר האפן ווען ווערסטו איין אאל קיניגן אין ציון כלד אין אונזרי טאגן זאלסטו דריגן וואן דו זאלסט זיין געהיילגט אין דיינר שטאט ירושלים פון גבירד לו גבירד אונ' לו דר איביגי איביגהייט ועיכינו אונ' אונזרי אויגן זאלן דאך זעהן דיין קיניגרייך גלייך אלז דיא זאך איז טון גזאגט ווארדן אין די גזאנג פון דייכר שטרקייט דורך (דוד) דיין גרעכטר גזאלבטר: יאלוך גאט ווערט אין דער איבגקייט קיניגן דיין גאט (ציון) פון גבירט לו גבירט פרייזט גאט

לְכַפֵּר סַרְעַפֵּי לֵב בְּכַפּוֹת לְכַפֵּר שֶׁזְּרֵה מוּל לֵב בַּעֲבוֹת לְכַפֵּר סִקּוּר עַיִן וְלֵב בַּעֲרָבָה לְכַפֵּר נִבּוּל פֶּה עִם לֵב בְּהָדָר לְכַנּוֹת שְׁלֵמִים תְּמִימִים בְּכַפּוֹת לְכַנּוֹת בַּעֲלֵי מַעֲשִׂים נְעִימִים * בַּעֲבוֹת לְכַנּוֹת יְשָׁרִים בְּמִצְוֹת תְּאוֹמִים בַּעֲרָבָה לְכַנּוֹת בְּשִׁמְצָה כִּתְאוֹמִים וּכְמוֹ בְּעֵץ הָדָר רֵיחַ וְטַעַם כֵּן בְּעַם זוּ בַּעֲלֵי מִצְוֹת וְדֵיעַ נוֹעַם וּכְמוֹ בְּכַף תּוֹמֶר טַעַם וְלֹא רֵיחַ כֵּן בְּעַם זוּ בַּעֲלֵי מִצְוֹת בְּלֹא דַּת רֵיחַ וּכְמוֹ בַּעֲבוֹת רֵיחַ וְטַעַם מַר כֵּן בֵּינֵימוֹ הוֹגֵי דַּת וְחָכָם מַר וּכְמוֹ עֲרָבָה בְּלֹא טַעַם וָרֵיחַ * כֵּן בֵּינֵימוֹ עִקְּשִׁים אֲטוּמִים מִלְּהָרִיחַ : וּכְמוֹ עֵץ פְּרִי עֲלֵי סְרַק מְחַפִּים כֵּן יְשָׁרִים עֲלֵי רְשָׁעִים מְחוֹפָפִים וּכְמוֹ הֵם אֲגֻדִּים אֵלֶּה בָּאֵלֶּה כֵּן תְּלוּיִם אֵלֶּה בָּאֵלֶּה לִמְשׁוֹךְ אֵלֶּה אֶת אֵלֶּה וּלְכַפֵּר אֵלֶּה עַל אֵלֶּה לַעֲשׂוֹת אֵלֶּה כָּאֵלֶּה לְהַנְעִים זְמִירוֹת אֵלֶּה לְמִי בָּרָא אֵלֶּה : לְמַלֵּל לְהַלֵּל לְכַלֵּל לְחוֹלֵל לְיַשֵּׁר לְאַשֵּׁר לְהַכְשֵׁר לְהִתְאַשֵּׁר לְבָרֵר לְשׁוֹרֵר לְאָרֵר לְהָדֵר לְגַבֵּר לְדַבֵּר לְהַאֲמֵר לְזַמֵּר לְחַנֵּן לְרַנֵּן לְשַׁנֵּן לְהַרְנֵן לְקַלֵּס

(נאך איין כוונה אויף די פיר מינים)

בהדר מיט דעם אתרוג לובן מיר הקב״ה דז ער אונש פֿר געבן אויף די ביזי מחשבות די מיר טראגן אין הערצן דש דא איז גלייך צום אתרוג מיט לולב דש הקב״ה זאל פֿאר געבן אויך די (שדרה) דז ועגן די דא איז קיגן דעם הערצן אונ' אז איין לולב די זיך ניט בוקט צו אנדרים אז דר דין אז דז זיך איינר בוקן זאל ניט מיט דעם גניק אים האלז אליין נאר מיט דעם גנצן רוקן אז אלי גלידר זיך ביגן מיט דען הדס לז פֿר געבן אויף דש אויג דש דא זיכט נאך איין עבירה אונ' דש הערצן גילושט זיא אז אויף דעם הדס קערנר זיין גלייך אויגן אמיל דז אויג מיט ערבה דאט הקב״ה זאל אונש פֿר געבן די עבירה פֿון (ליבן פה) דש איינר רעט מיט הערצן אז איין ווידן בלאט האט פֿיל אייער דש זיין טערטליך אם בלאד (נאך איין כוונה אויף די פיר מינים)

בהדר דער אתרוג בטייט דש אונזר ישראל זיין די גנץ זיין אין תורה אונ' מעשים טובים אז דר אתרוג האט איין גוטן (ריח) אונ' איין גוטן טעם דר לולב בטייט דש אונזר ישראל זיין די דא הבן זיסי מעשים אבר האבן קיין ריח תורה אין זיך אז דער לולב דר איז איין צווייג פֿון טייטל בוים דר דא האט זיסי פירות אונ' קיין ריח ניט אונ' דער (הדס) בטייט דש אונזר ישראל זיין די [illegible] זיין מיט דר איזה די דא רידן אונ' לערנן די תורה אבר זי האבן אן זיך מעשים די ביטר זיין אז דער הדס דער דא האט איין גוטן גישמאק אונ' איין ביטרן טעם אונ' ערבה בטייט דש אונזר ישראל אך זיין רשעים די קיין תורה נאך מעשים טובים אן זיך האבן די דא ווידן דיא האבן קיין ריח אונ' איין ביטרן טעם אויך דא שפריכט הקב״ה איך וויל זיא ניט פֿר לירן פֿון עולם אונ' זאלן אך בהעפֿט ווערן מיט דען צדיקים די אויף זיא אכפר זיין אז דער לולב אונ' דער אתרוג די דא בטייטן די צדיקים די דא בדעקן דען הדס אונ' ערבה דש אין ניט וואול זיכט פֿר די זוי צווייא אז וועלן די רעכט פֿערטיגן פֿר געבן אן די רשעים אונ' אז די גיבונדן אן אנכנדר זיין אזו הענגן די רשעים אן די צדיקים אונ' די ציהן זיך מיט זי אונ' פֿר געבן אויף די דש זי צו סוף אך פֿרום ווערן אודר אירי קינדר אונ' זיכן צו לוב צו הקב״ה דר דא האט אלי בידי בשאפֿן (צאל) צו רידן צו לובן צו קרינן צו פֿייפֿן צו רעכט פֿערטיגן צו שטרקן צו אויז דר ווילן צו בשיכן צו בריאן צו שטרקן צו רידן צו לובן צו זינגן צו זיטן צו לערנן גיזנג צו טרייאן צו איבר זיגן צו עסן אונד צו ומאלן צו הייליגן אין אז דיא הייליגן מלאכים מיט פיר גיזנג די דא הייסן

ב ד עירין

אַרְבַּע: בְּשִׂמְחוֹת שׂוֹבַע כִּימֵי שֶׁבַע: בַּחֲגִיגַת שְׁמוֹנָה כְּמִילַת שְׁמוֹנָה:
בְּהָדָר לְהַזְכִּיר הָדוּר וְזָקֵן בְּכַפּוֹת לְהַזְכִּיר לְמֵחִים נִקְנָה הִ׳ בַּעֲבוֹת
לְהַזְכִּיר תָּם חַיִּי עַד קָנָה * בַּעֲרָבָה לְהַזְכִּיר אָח לְעֶבֶד הַזְּקֵנָה: בְּהָדָר
לַחֲשׁוֹב בְּלְוִיַּת עֶרְנָה בְּכַפּוֹת לַחֲשׁוֹב מְשׁוּלַת שׁוֹשַׁנָּה * בַּעֲבוֹת לַחֲשׁוֹב
יְחוּמַת דִּינָה בָּעֲרָבָה לַחֲשׁוֹב בְּאָחוֹת מְקַנֵּא: בְּהָדָר לְהַמְשִׁיל מַפְלִיא
עֲגוּלָה * בְּכַפּוֹת לְהַמְשִׁיל אַגַּן סְגֻלָּה בַּעֲבוֹת לְהַמְשִׁיל שׁוּרַת רְגוּלָה *
בָּעֲרָבָה לְהַמְשִׁיל מְחוּקְקֵי מְגִלָּה: בְּהָדָר לכפר

פֿליגן אן דיזן יום טוב זיין איר אקיים זיבן אלות דש זיין דיא אלות פֿון לולב אתרוג הדס ערבה סוכה אונ׳ לו ברענגן
קרבנות אונ׳ איז איין אלוה פֿריליך לו זיין קיגן די זיבן טאג פֿון סוכות אונ׳ קרבנות לכבוד יום טוב לו ברענגן אכט טאג
איט שאיני עלרת קיגן דר אלוה פֿון איזה די לו אכט טאג איז דש אן אך דען טאג בטאחה טוט (איין אנדרי דרשה אויף
די פֿיר איניס) : בהדר לולבן הקב״ה איט דען בשיינטן אתרוג דש הקב״ה זאל גדענקן די זכות פֿון אברהם
דר דא וואר דר ערשט אין עולם דער וואר בשיינט איט גרייזקייט דר עלטר גלייך אז דער אתרוג האט איין גוטן טעם אין
גאנלן עולם אזו האט אברהם הקב״ה איין גוטן טעם גאאכט אין עולם איט לווייגן דש טיטל בוים דש איז דר לולב דער
טראגט זיס אופס לו גדענקן הקב״ה דש זכות פֿון יצחק דר דא וואר איין קרבן אז איין אענט דר איין פֿייסט אונ׳ זיס
שאך קויפֿט לום קרבן איט הדס דיק גפֿלאכטן לובן איר הקב״ה דש ער זאל גדענקן דש זכות פֿון דעם איין פֿעלטיגן
יעקב דער דא קויפֿט איט זיינר תורה דש איבינג לעבן דען וויא איז איין הדס דער האט פֿיל בלעטר אער דען אנדרי
לווייגליך אזו האט יעקב אערקינדר. דען די אנדרן אבות איט ערבה לובן איר הקב״ה דש ער זאל גדענקן די זכות פֿון
יוסף דער דא וואר פֿון זייני ברידר פֿר קויפֿט לו איין קנעכט דר וואר גלייך לו איינם ווידן בוים דר וועלט דער פֿר טאר
בויאר אזו שטורב ער פֿר אל זייני ברידר נאך איין טעם אויף די פֿיר איניס
בהדר איט דען שינן אתרוג לובן איר הקב״ה דז ער זאל ישראל לו רעכנן די זכות פֿון אונזר אוטר טרה די קריגט
זענפטונג אויף איר עלטר דא זי איט בשינט וואר אז איין אתרוג איט דען לולב לובן איר הקב״ה לו גדענקן
די ישראל דש זכות פֿון רבקה די וואר גלייך לו איינר רוז די דא טטיס לווישן דערנר אזו הט זיא אויך גוואונט לווישן
איינל רשעים אונ׳ זי וואר איין לדיקת אונ׳ אז איין לולב דער דא טראגט גוטי זיסי פירות אונ׳ אך פֿיל דערנר דראן אזו
הט זי לווי זין איין לדיק אונ׳ איין רשע איט דעם דיק גפֿלפֿכטן הדס לו גדענקן די זכות פֿון לאה די אוטר פֿון דינה די
וואר גלייך לום הדס דער הט פֿיל בלעטר אזו הט זי אויך פֿיל קינדר אער אז איני פֿון אונזרי איטר אונ׳ איט ערבה לו
גדענקן די זכות פֿון רחל די דא הט (קנאה) אויף די אעשים טובים פֿון איר שוועסטר די זוכה וואר לו קינדר אונ׳ זי
ניט אונ׳ וואר גלייך לו איין ווידן די הט פֿיל אייל דז זיין דיא טערטליך אן די ווידן בלעטר אזו הט זי איין אונד לו זאגן
אונ׳ האלט עש ריין דא איר אאן ארואה וואר אונ׳ אן גאב אים איר שוועסטר (נאך איין כאנה אויף דיא פיר איניס)
בהדר איר לובן הקב״ה איט דר בשיינטן פרי דש איז דר אתרוג גלייך אז ויא וואר בשינט איט איר עלטר דיא
(סנהדרין, אונ׳ וואר איין וואונדר פֿון ווגן איר גרושי חכאה די זאסן אין בית המקדש אן איינם טיש
דר וואר הלב קיילכטיג אז איין הלבי לבנה אונ׳ פֿר אין וואר געסן נאך איין סורה גרושי תלאידים חכאים דז וען (ח״ו)
איינר פֿון די סנהדרן שטורב דא קאם דער נעכשט נעבן אים אן זיין שטאט אונ׳ ריקטן זיך איינר נאך דען אנדרן ביז
אן שטאט דש הינדרשטן דר דא וואר דר איין אונ׳ זיבנליג קאם דר ערשט אונ׳ דער קעסטליך אויז דר אנדרי לייל קיגן
דען זעלביגן תלאיד חכם איר נעאן לו לובן הקב״ה דען לולב דר דא קואט פֿון דעם בוים דר זיסי פירות טראגט אזו
וואר איר דברי תורה זיס אונ׳ דען הדס דר דא הט פֿיל בלעטר נעאן איר לו גלייכן די דרישטי לייל די זיך זאלטן תלאידים
לו לערנן פֿון די סנהדרן איר (פוסקים אונ׳ הוראות די ווידן נעאן איר לו גלייכן לו די פֿירדי לייל דש וואר נאר דיא
דא טרייבן דיא פסוקים די זיא גאבן אן טעם אז ערבה דיא קיין טעם האט : נאך

בֶּעָבוֹת: יוֹשֶׁר פְּאֵר עֲרָבוֹת * בָּמוֹ עוֹז לְהַרְבּוֹת * לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת: קְצוּבוֹת בַּדֵּי שְׁתַּיִם * כְּמוֹ עֲפִיפוּת שְׁתַּיִם * וּמוּצָעוֹת בִּנְתָיִם: יְעוּרוֹת בְּאִבֵּי הַנַּחַל * לְהַעֲרִיב בָּם מַחַל * לְיַעֲרִירְתוֹ מֵיגַחַל: לְכָל עֲצֵי תֵיעָב * וּבְאַרְבַּעַת אֵלֶּה תָּאַב * לְהַלְלוֹ בָם כְּאָב: יַחַד בָּמוֹ לְהַלֵּל * שִׁבְעָה כְּבֵית הִלֵּל * בְּיוֹם וְלֹא בְלֵיל * חזן רוֹנְנִים מֵלִיץ בַּעֲדֵינוּ * לְהָחִישׁ נָא לְסַעֲדֵנוּ עַתָּה לְקִרְיַת מוֹעֲדֵנוּ:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ׃

אֶקְחָה בָּרִאשׁוֹן לְאַחֲרוֹן וְרִאשׁוֹן: בִּפְרִי עֵץ הָדָר לְבַקּוֹדֶשׁ נֶאְדָּר: בְּכַפּוֹת תָּמָר * לְצַדִּיק כַּתָּמָר: עַנְפֵי הֲדַסִּים לְצָג בֵּין הַהֲדַסִּים: טַרְפֵּי עֲרָבוֹת לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת: בָּמוֹ לְהַלֵּל זֶמֶר וְהַלֵּל בְּיוֹם וְלֹא בְלֵיל * לְאֵין לְפָנָיו לֵיל: בְּלוּלָב אֶחָד וְאֶתְרוֹג אֶחָד לַיְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: בַּעֲרָבוֹת שְׁתַּיִם * בְּאִמָּהוֹת שְׁתַּיִם * וְכִמְעוֹפְפוֹת שְׁתַּיִם: בֶּעָבוֹת שְׁלֹשָׁה כְּאָבוֹת שְׁלֹשָׁה * כִּמְקַדִּישֵׁי שְׁלֹשָׁה * בַּאֲגֻדּוֹת אַרְבַּע * כִּגְבָעוֹת אַרְבַּע * כְּחַיּוֹת אַרְבַּע * וּכְנָפַיִם אַרְבַּע: בִּשְׂמָחוֹת שׁוֹבַע * כִּימֵי שֶׁבַע: בַּחֲגִיגַת

אבות אין אירם זכות דאז איך זוכה זיין צו ביכדן פֿייסטי בהאות צו פֿייארן איט אין (יושר) רעכֿטי היפשי ערבות איט אין צו אערן טטרק צו הקב״ה דער דא רייט אים היאל ערבות (קצובות) דיא הטבן איין קצבה צו זיין צווייא אונ׳ ניט ווייניגר די זעלביגן זאלן זיין צוויטן דעם הדס אונ׳ לולב קיגן די פֿליגל די אלאכים דא זי איט פֿליהן (יערות) די ווידן די דא וואקסן בייא די בעכֿן די האבן פֿיל איילר דש אייכט די טערטליך די אן דר מרך זיין אין אירן זכות זאל הקב״ה זיסן אין אחילה צו פֿיל זטון הרע דש ברענט או וואך האלדר קוזן (לכל) צו אלי העלצר ער האט פֿר אונז ווירדיגט אונ׳ דיא פֿיר האט ער גזוטט צו לובן אין או. אין זון זיין פֿאטר (יחד) דווקא איט אלי פֿיר איט אנכדר זאל אן גאט לובן זיבן טאג אין דער טוזן וואו אן גאט פֿלעגט צו לובן בייא טאג אונ׳ בייא נכֿט (רוננים) זי טואן תפֿלה צו הקב״ה דז דער זכות זאל אונזר פֿיר טפרעכֿר פֿר אין זיין (להחיש) אונ׳ זאלן איילן צו אונזר לעבן אונ׳ איט דר גאולה איילונדר צו ברענגן אונז צו ירוטלים די טטאט אונזר ביטעדיגונג אן טלוט רגלים :

(ובכן) אונ׳ דען ווערט אויף גין צו דיר דיא היילקייט דען דוא ביטט דער היילגר פֿון ישראל אונ׳ איר העלפֿר :

אקחה איך וויל נעאן אם ערטטן טג פֿון טוכות אונז ווילן צו לובן הקב״ה דר דא איז דר הינטרשט אונ׳ איז געווען דר ערטט אין אתרוג דש טענטטי פרוכֿט פון די בויאר צו לובן הקב״ה דר דא איז בטינט איט היילקייט איט בלעטר דש טייטל בוים צו לובן הקב״ה דר דא אאכֿט בליהן דען צדיק או אין טייטל בוים צווייגן (הדסים) צו לובן דר איט הקב״ה דר דא טטונד צוויטן די הדסים דא ער רידט איט זכריה הנביא איט בלעטר ערבה צו לובן הקב״ה דר דא רייט אין היאל דער דא הייטט ערבות איט אין וויל איך זינגן הלל בייא טאג אונ׳ ניט בייא נאכֿט צו הקב״ה דז פֿר אים איז קיין נאכֿט דא ווערט ער זיבן דרשות זאגן נאך אנכדר אויף דיא פֿיר איניס (לולב אתרוג הדס ערבה) בלולב לולב אונ׳ אתרוג כנגד איר נאר אין קיגן הקב״ה דער דא איז איינין אונ׳ ערבה זאל ניט ווייניגר זיין אז צווייא צווייגליך קיגן טרה אונ׳ רבקה אונזר אוטר אונ׳ די הדסים זאלן ניט ווייניגר זיין אז דרייא טטענגליך קיגן דיא דרייא אבות אונ׳ קיגן די דרייא קדושות די זי זאגן דיא אלאכים (קדוש קדוש קדוש) אונ׳ אלי איט אנכדר זיין פֿיר קיגן דיא פֿיר ווייבר כחז לאה בלהה זלפה אונ׳ קיגן די פֿיר חיות הקודש די אם כסא הכבוד טטין אונ׳ האבן פֿיר פֿליגל

בְּסֻכַּת חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ

חזן וקהל אֲנוֹבֵב בְּפֶה וְלָשׁוֹן הַלֵּל בְּיוֹם רִאשׁוֹן לְהַעֲרִיץ לְאֵל אַחֲרוֹן וְרִאשׁוֹן קָדוֹשׁ

חזן וקהל שַׂגִּיא כֹּחַ רָא נִמְצֵאת לְהַצְדִּיק עַם זוּ כְּחָפַצְתָּ כְּבֵן בְּאֵלֶּה נִרְצֵתָ קָדוֹשׁ

שם המחבר חתום בראשי החרוזות אלעזר בירבי קליר

אֶקְחָה פְּרִי עֵץ הָדָר בְּכָל שָׁנָה בְּתֶדֶר מָקוֹם שֶׁהוּא מוּתְדָּר: לְהַלֵּל
בּוֹ בֶּהָדָר לְעֵת הוֹד וְהָדָר עֲלֵי שִׁבְעָה דָרָר: עִזּוּז בַּקֹּדֶשׁ נֶאְדָּר
וּמִכָּל יְצִיר מְאֻדָּר וְחָפֵץ זוּ לְהַדָּר: זְמַן תּוֹמֶר כַּף אֶקְחָה הַיּוֹם בְּכַף בָּם
לְצוּר אֲכַף: רְחַצְתִּי בְנִקָּיוֹן כַּפּוֹת עָמוֹס כְּמוֹ כַּפּוֹת אַף וְאֶנֶף לִכְפּוֹת
בְּלוּלָב שׁוּר חֲמָסִים אֵיךְ אֶפְרוֹט מַעֲשִׂים פְּנֵי מַקְרִיחַ הֲמָסִים * יוֹפִי
שְׁלוֹשׁ הֲדַסִּים בְּהוֹד טַעַם אִשִּׁים לָצַג בֵּין הַהֲדַסִּים: רְעוּלִים וְגַם
מְתוּקִים אֲשֶׁיהָ כְּחוֹק מְצוּקִים לְחִכּוֹ מַמְתַקִּים בְּעַנְפֵי עֵץ עֲבוֹת
שְׁעוּרִים לְבֵית אָבוֹת אֶאֱסוֹר חַג בַּעֲבוֹת

בסכות אין די היט פֿון גאט דר דא לעבט אונ' איז בשטענדיגט פֿארכטזום אונ' דר הובן אונ' הייליג:
אנובב איך וויל רידן מיט אייכש אונד אונ' מיט איינר צונג לוב אן דעם ערשטן טאג פֿון סוכות (להעריץ) צו
שטארקן הקב"ה דר דא איז דער ערשט אונ' ווערט זיין דר הינדרשט קדוש אונ' איז הייליג:
שגיא מיט גרושן קראפֿט האשטו דיך ניט לאזן פֿינדן דש איינש אז אין אלך בשר ודם דר גיבט זייני קנעכט
שווערי זאכן צו טון דרום דש ער וויל נאר זיין כח אונ' טרחה וויזן אבר הקב"ה דער האט ניט די מצות
גבאטן ישראל צו וויזן אן זיין כח אונ' אלא נאר צו מאכן גרעכט זי פֿון וועגן די מצות זעלן (עולם הזה אונ'
עולם הבא) הבן אונ' דרום הט ער בגערט צו דיכן אין אונ' לובן מיט פֿיר מינים דען אין אונזרן ליבן הייליגן לנד זיינן
זיגאר לייכט צו בקומן אונ' אן דארף זי ניט טייאר צו קויפֿן: (אקחה) איך וויל נעמן טייני פֿרוכט דש בוים איז
שטעטיגליך אין דר טולן וואו ווינטליכה שטעטיגליך רומט (להלל) צו לובן דר מיט הקב"ה דער דא איז אוס גזאוכרן
מיט שונהייט אונ' רומט אויף דען זיבנטן הימל (עזוז) הקב"ה דר שטרק דער איז ביטינט אים הייליגן הימל אונ'
אער דען אלי זייני בשעפֿנים איז ער גשטערקט אונ' בגערט צו ביטינען דש פֿאלק ישראל מיט זייני מצות (זמן) דען
צווייג פֿון טייטל בוים דען איך המב אן גירייט צו דר מצוה וויל איך נעמן היינט אין אייני הענד מיט אים וויל איך
איך אונטר טעניגן צו דעם בשעפֿר כלואר (אקיים) זיין די מצוה אז איין אונטר טעניגר (רחצתי) איך המב גוואשן
ריין אייני הענד כלואר דען לולב טראג איך מיט רעכטן אין אייני הענד אונ' ניט פֿון (גזל) (עמוס) צו אן גרייפֿן
מיט דעם דען לולב (כפות) דר דא איז גבונדן מיט די אנדרי מינים צו אונטר דרוקן אין זיין זכות דען צארן פֿון
הקב"ה (בלולב) מיט אין גרויטן לולב וויא וואל איך דר צילן אייני מעשים פֿר הקב"ה דר דא איז גלייך אז איין
פֿייאר (מקריח) דש פֿר טאעלט (המסים) אלי פֿייסטיקייט כלואר פֿר זיין צארן איז ניט צו ביטטן (יופי) אך טייני
דרייא שטענגליך (הדס) די וויל איך אויך מיט אין טאן אז דר (טעם) איז צו לובן הקב"ה דר דא שטונד צווישן
הדסים דא ער רידט מיט זכריה הנביא (רעולים) עט זיין עטליכי מינים אז ערבה אונ' (הדס) ביטר אונ' מתוק
אונ' לולב זיין פֿון זיטי בוים דיגלייך איך צו אנכדר אז דש גזעץ פֿון די חכמים (אנוקים) די דא זיין דיא גרונד
פֿון עולם צו לוב הקב"ה דר הט אין זיין גוואן כלואר זיין מצות זיין זיא (בענפי) מיט צווייג האלץ דיק גפֿלאכטני
כלואר דען הדס מיר (שיעור) איז דרייא קיגן די דרייא אבות

קוֹשְׁטְ שְׁעִינַת עֵץ לְעוֹמְסֵי פְּרִי עֵץ זְכוֹר נָא לְהָוָעֵץ וּתְשׁוּעָה בְּרוֹב יוֹעֵץ׃ רְבָבוֹת סָע סְכוֹתָה בְּלוּר צְקוּנָם הִסְכֵּיתָה בְּנֶשֶׁק לְרֹאשָׁם סַכּוֹתָה וּמֵאֹנֶף לַהֲקָם חֲשַׁכְתָּ * שִׁבְעָה עֲנָנֵי מֵשִׁי סִכַּכְתָּם בְּעֲנִינַת פְּרָס סִבַּבְתָּם תָּעוּ כְּחֵדֶק מִמְּסוּכָתָם וּבְכֵן קַרְשָׁפָה סְכַרְתָּם תּוֹלְדוֹת כְּנַעַן תְּאַבֵּיד גְּבִיר לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיר י״י תְּאַפְּדֵנוּ כְּאָז רְבִיד בְּקוֹמְמָךְ סֻכַּת דָּוִד׃

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא

עַד לֹא מְצוּקֵי רֶגֶב שְׁתִיַּית סִכּוֹ וְטֶרֶם מְתִיחַת אֲחִילַת סְכוּכוֹ * מֵאָז וְעַד עַתָּה שָׁלֵם בְּסֻכּוֹ מֵאֹוֶה מְקַוֶּה מָתַי סְכוּכוֹ וּכְשֵׁרַת מָרוֹם סִתְרוֹ סְבִיבָיו סְכוּכוֹ כֵּן צָוָה לְצִיר יְדִידָיו בַּתַּחַת מָסָךְ לְ׳ סוֹכְכוֹ בּוֹ לְהַתְמִיד מִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ פָּץ בְּלִי לְהַסְכּוֹ סִכּוֹ מוּל סִכּוֹ עֲנָנוֹ מוּל עֲנָנוֹ שִׁכְנוֹ מוּל שִׁכְנוֹ מְכוֹנוֹ מוּל מְכוֹנוֹ מְעוֹנוֹ מוּל מְעוֹנוֹ מְסוּבּוֹ מוּל מְסוּבּוֹ רְכוּבוֹ מוּל רְכוּבוֹ כִּסְאוֹ מוּל כִּסְאוֹ

קושט די ווארט שטיקייט פון אברהם דר דא היט די מלאכים זיא זאלן זיך לעהנן צו עסן אונטר דעם בוים דס זכות גדענק צו ישראל די דא טראגן די פרוכט דס בוים (אתרוג) אונ' די אנדרי מינים גדענק דאקדס ויא זאלן ווערן גראטן מיין גוטי ראט אונ' זאל ווערן גהאלפן דורך הקב"ה דער דא האט בייא מיר פיל ראט (רבבות) די קינדר פון יעקב דר דא צוגקען סוכות דא ער קאם פון לבן אין ארץ ישראל דא זיא וואָרן פיל צעהן טויזנט אין אלריכן דו האסט מיר תענה פר נומן אונ' האסט בדעקט אויך מיר הייפטר מיט מיינם וואפן אונ' מיר אין ומאלונג פון דיינם צארן דאס רוא צערנסט אויף די אלריכ (חשכת) דוא האסט פר איטן איט זיבן וואלקן דו האסט בדעקט זי די וואָרן אז אין ויידן קלייד אזו ליכד דו האסט אז גרינגלט זי מיט אויז גשפרייטן וואלקן דא זי זיך שארן טועה מן ענן) דא וואָרן זיי (כחדק) אז אין דארן דר דא שטעקט אים צוין דר איז שטעדליך אונ' ביזרען וואר די זעלבגי היט פון די וואלקן וואָרן פר ברענט אונ' אוועק גנואן (תולדות) די גבירט פון כנען) דו ואלטסט אכן פר לירן אונ' די קינדר פון יעקב ואלטסט בענטן (תאפדנו) דו ואלטסט אונטס אז פון צנגטט לירן איט דיינם אויך ריכטן די היט פון דוד דס איינט דס בית המקדש אונ' דען (ימלוך) ער ווערט קיניגן גאט לי איביג דיין גאט ציון צו אלי גבירדר לובט גאט (ואתה קדוש) אונ' דוא גאט ביסט הייליג אונ' ווארטסט צו פר נעאן די לוב פון ישראל : (אל נא) דס ביט איך דיך גאט : (עד) זא אים נאך ווארן די גרונד פעסטן דר ערדן וואר טון דיא גרונדן זיינר היט דס בית המקדש גגרונד פעסט אונ' אי עס וואר אויז גשפאנט די גלעלט זיינר דעק די היאל פון דס זעלביגה אאל ביז איצונד וואר זיין היט גמאכן ער גלוסט אונ' האסט ווען זיין היט ווערט ווידר גדעקט זיין (וכשרת) אונ' גלייך וויא גאט האט גיטאן אין היאל זיין פאר ברגניט גרינגז הרום פון זייני בדעקונג אזו האט ער אך גיבאטן (צייר) אן רען פאטן משה רבינו דס זייני גליבטי ישראל זאלן אונטן אויף די ערד אכבן אייך דעק צו דעקן אין דיא זעלבגה היט דס בית המקדש שטעטגליך צו אופפרן זיין פריזאנט אונ' גים ווג דען אלז ווא דא איז אויף די היאל אונ' ערד (פץ) האט ער גרעט דס עס זאל ניט ווערן פר איטן זיין היט קיגן זיין היטדס איז דס הקב"ה האט אלז אזו אוז גשטעלט אין היאל אז אויף די ערד גלייך אז ירושלים אונ' בית המקדש אונ' אזו איט אלי זאכן דיא ער אייטר רעכנט זיין וואלקן קיגן זיין וואלקן זיין וואונוג קיגן זיין וואונוג זיין אן ברייטונג קיגן זיין אן ברייטונג זיין ואון פלאץ קיגן זיין ואון פלאץ זיין אום זילונג קיגן זיין אום זילונג זיין רייט ואגן קיגן זיין רייט וואגן זיין שטול קיגן זיין שטול :

בסכות

וּצְוֹמָתוֹ לְרֶגֶב חֲלָלִים זַכִּים כְּיָצְאוּ מְהַלְלִים חָלִים וְשָׁרִים כְּחוֹלְלִים׃
טִיעַת עֲצֵי עֵשֶׂב יִשְּׂאוּ הַיּוֹם מִזְבֵּחַ לְהָסֵב׃ חזן כְּתֶשֶׁר יְפוּלְסוּ
בְּמֵסֵב לְהֵרָצוֹת בְּשׁוֹר וָכֶשֶׂב׃

קהל בָּךְ אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְּרִנָּה וְשִׂמְחָה חזן בְּאֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה *
גּוֹנְנֵנוּ בְּפֵרוֹת צְמֵחָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ משיב הרוח ומוריד הגשם מְכַלְכֵּל
בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃

מְאַלְמֵי מְגָרִים אַרְבָּעָה מִשְׁמְרֵי סֻכָּה שִׁבְעָה נוֹסְכֵי נֶזֶל שִׁבְעָה *
נְהָלֵם נְעִימוֹת שִׁבְעָה׃ שִׂיחִים כְּבֶרֶךְ מַטָּעָתָם סוֹלְלִים סְכוּרַת
שַׁוְעָתָם עֲלֵי קָרִים נְטִיעָתָם עֲלוֹת בָּמוֹ מַטְבִּיעָתָם׃ פְּאוּרִים לְשֵׁשׁ יוֹם
פְּאֵר בָּם לְאָיוֹם חזן צִוּוּי קִיחָתָם בְּזֶה הַיּוֹם צַחְצוּחַ בְּזֶה רִאשׁוֹן יוֹם׃
קהל בָּךְ אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְּגִילָה וּבְשִׂמְחָה * חזן בְּאֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה
טְלוּלִים בִּתְחִיָּה אֲשֶׁר צָמֵחָה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

קושט

אמכן (וצומתו) אונ' זיינן וואָרן פֿר שניטן דש מיר גיר דין אויזגאנגן דש זי זאלן קומן (לרגב) אין די טראָלן ערד פֿון
גיהנם אבר ישראל גינגן אויז פֿר הקב"ה גירעכט אונ' לובן אין איט גיזאנג אונ' פֿאייפֿן (טיעת) דרום טראגן זי דיא
פֿלאנצונג דר בעם (לולב אתרוג הדס ערבה) די פֿריש זיין אונ' אזו וויך אז איין קרויט אונ' אום ריגלן דען אובח
דר איט דש זי ווילן דש זי גירעכט זיין גיוואָרן פֿר הקב"ה אן יום כפור אז איינר דר דא גרעכט איז גיוואָרן פֿר דען
(דיין) דא גיט ער ארויז אונ' האט זיין שטאב אין איבר זיך אונ' טראגט שיני לושטיגי זאכן אין דר הנט דש ווייסט
אז ער גרעכט איז גוואָרן פֿר דען (דיין) אזו אויך ישראל אזו באלד נאך יום כפור גין זי איט איר לולב אונ' אתרוג
פֿריליך דש איינט הקב"ה האט אונזה גוועזן (בתשר) די אלוה פֿון לולב אונ' אתרוג דש זי איט אום ריגלן אום דען
אלטאר זאל בוויליגט זיין צו גאט אז איין פריאכט (יפולסו) זיא זאלן איבר ווגן ווערן איט אירן אום ריגלן צו ווערן
באווילגט אז איין טענק דר קרבנות פֿון אוקסן אונ' שאף (בך) איט דיינר הילף וויל איך איך פֿרייאן איט גיזאנג
אונ' פֿריד אין ירושלים די (באם הבנים) ווערט גלייך זיין אז איין אוטר די דר פֿרייאט ווערט איט אירי קינדר דש
זי לאנג ניט גיזעהן האט (גוננו) בשיץ אונש איט דר גאולה די דא ווערט טראגן (מאלמי) ישראל דיא דא בינדן צו
אנכדר די פֿיר זייני פֿירות (לולב אתרוג הדס ערבה) אונ' היטן די אלוה סוכה זיבן טאג אונ' גיסן (נזל) דיא ריכדיגן
וואסר אויף דען אובח די זיבן טאג סוכות (נהלם) פֿיר זי איט זיסקייט דיינר שכינה (שיחים) די פֿיר ביאר זי צום
דא איט אז איא איר גוויקסט איז בלוואר די פֿיר ארלייא די זאל אנקערן די שאלן אין די היך אונ' די שטיל הראב
(סוגלם) די דיך לובן (סכורת) ער כעם איר גיטרייא אין איר תפֿילות (בזכות) די פֿיר ארלייא די דא וואקסן בייא
(קרים) די קוועלן וואסר ברענג אויף ישראל (מטביעתם) אויז איר פֿר זונקנג אויז דען גלות (פאורים) זי זיינן בשינט
די פֿיר ארלייא (לשש אלוה) דען היילטיגן טאג צו בישנדר איט הקב"ה דר דא איז פֿורכלום (ציווי) ער האט גיבאטן
צו נעאן זיא אן דיזם טאג (צחצוח) צו לייערן די פֿון איר זינד אן דיזם טאג דש הקב"ה ווידר אן חיבט די זינד
צו רעכנן אויף דש כייטי יאר (בך) איט דיינר הילף וויל איך איך פֿרייאן איט פֿיל ארלייא פֿריידן אין ירושלים
די באם הבנים ווערט גלייך זיין אז איין אוטר די דר פֿרייאט ווערט איט אירי קינדר אזו לאזן אויף וי דען טוים
פֿון (תחית המתים) דש זי ווערן שטראלן צו דר ערד ארויז

קושט

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי משֶׁה עַבְדְּךָ
הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר׃ ברכת כהנים תמצא בדף
י״ח ע״ב יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃
שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ
כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה
פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם
וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ
צוּרִי וְגוֹאֲלִי עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃ וערבה ליי מנחת
יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות׃

תפלת ליום ראשון של סוכות בק״ל

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃ כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ׃ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם ׃ אֱלֹהֵי יִצְחָק ׃ וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת ׃
וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה ׃ מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים
אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים׃

מיוסד על פי א״ב

אֵימָתִי בְּחִיל כִּפּוּר ׃ בְּעוֹתָהּ בְּחֶשְׁבּוֹן הַסִּפּוּר גַּלְתִּי כְּהוּצְדַק פּוּר ׃
דּוֹלֵק כְּנִמְצָא חָפוּר ׃ הוּדְרְאוּ מְתֵי הוֹלְלִים ׃ וצומתו

אוימתי איך וואר איך פערלטן אונ' ליטרן אן יום כפור (בעותה) איין ציין דיא וואר דער שראקן אוס וויין איר
עבירות דיא איר ווארן גיליגט אונ' גירעכנט איך וואר איך ווידר פרייאן אז איין גורל וואר גם אלין לו
גרעבטן איך דס אייכט מאו אין ב״ה האט אן גזיאן לוו יא ליקליך אן אונ' האט גישטעלט פֿר דען כהן גדול דא האט
ער גיהאט לאיים כריב אויף דען איין שטונד (ליי') אויף דען אנדרן (לעזאזל) אונ' הט זיא פֿר אישט אונ' דר נאך אויף
אעזל כֿם ליקן איינס גזיגט דש ועזליג ליק לדש דרויף גפֿיל דש בריבל (ליי') האט ער נוס קרבן חטאת גבראכט דש
פֿדר הט אן גשיקט אין דער אדבר אונ' ווען דש בריבל דש (ליי') דרויף שטונד גפֿיל אויף דען ליקל דש דען כהן אויף
ער עלטיהנד שטונד ווארן ישראל פֿריליך דען דש וואר איין סיאן דש זיא גרעבט זיין פֿר הקב״ה אן דען זעלביגן
יום כפור (דולק) דר ילר הרע דער דען אעגשן נאך יאגט לו אמכן זינדיגן אין דר נאך גיט ער לו הקב״ה אונ'
הינדרט אויף אין דר וואר פוי'גנגן (חפור) פֿר טעאט פֿר הקב״ה (הודראו) זיא ווארן פֿר טעאט דיא שאמט הפֿטיגי
אמכן

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה · ברוך אתה יי האל הקדוש .
אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו : ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתיך · ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת :
ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ו מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום
השבת הזה ואת יום חג הסוכות הזה זמן שמחתינו באהבה מקרא קודש זכר ליציאת מצרים
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו
וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום השבת
הזה וביום חג הסוכות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר
ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך * לחיים ולשלום לשמחה
ולששון · כאשר רצית ואמרת לברכנו : אלהינו ואלהי אבותינו
רצה במנוחתינו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך * שבענו מטובך :
ושמחנו בישועתך * וטהר לבנו לעבדך באמת * והנחילנו יי אלהינו
באהבה וברצון בשמחה ובששון שבת ו מועדי קדשך וישמחו בך ישראל
אוהבי שמך : ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם, כ את העבודה לדביר ביתך : ואשי ישראל
ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ;
ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים : ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון ·

מודים אנחנו לך : שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד : צור
חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך : על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך : ועל נסיך שבכל יום
עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת
ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדיך : מעולם קוינו לך

מודים דרבנן
מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו
יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן
תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות
קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל
ההודאות :

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד : וכל החיים יודוך סלה ויהללו
את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה : ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות

ודברך ישים על לבו אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב ריבם אמת אתה הוא
ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע ׃ ממצרים גאלתנו יי אלהינו
ומבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת׃ וים סוף בקעת וזדים טבעת וידידים
העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר׃ על זאת שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידידים
זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים ׃ רם ונשא גדול ונורא משפיל
גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים ופודה ענוים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם אליו
תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם

מי כמוכה באלים יי מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא ׃

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו ׃ יי ימלוך
לעולם ועד ׃ צור ישראל קומה בעזרת ישראל ׃ ופדה כנאמך יהודה וישראל ׃
גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל ׃ ברוך אתה יי גאל ישראל ׃

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך ׃ כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו ׃

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו · אלהי אברהם · אלהי יצחק ואלהי יעקב · האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון · גומל חסדים טובים · וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות · ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה · מלך עוזר ומושיע ומגן
ברוך אתה יי · מגן אברהם ׃

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני
עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ׃
ונאמן אתה להחיות מתים · ברוך אתה יי מחיה המתים ׃ אתה

דעם מאן דר דא פר נעמט דייני געבאט אונ׳ דיין תורה אונ׳ דיין ריד טוט צו הערצין עס איז וואר דאס בישט איין הער
צו דיינם פאלק איין שטארקר קיניג צו קריגן פֿר זי איירן קריג עס איז וואר דו בישט דר ערשט אונ׳ דר הינדרשט אונ׳
זונדר דיר הבן מיר קיין קיניג דר אונז ארלייזט אודר העלפֿט גאט אונזר גאט דו האשט אונז ארלייזט אויז מצרים אונ׳
פֿון הויז דא מיר זיין קנעכט גוועזן האשטו אונז אויז גלייזט אלז איר ערשט געבורני האשטו דער שלאגן אונ׳ ישראל דיין
ערשט געבארנר זון האשטו ארלייזט אונ׳ דאס ים סוף האשטו גשפאלטן אונ׳ די אומוויזגן אלרייט האשטו פר זונקן אונ׳
די גליבטן האשטו אלבן אובר פארן אונ׳ די וואשר האבן בדעקט איירי פיינדיגר דז ניט איינר פֿון איינן איבר בליב דרויף
האבן דימן גליבטי ישראל גאט גלובט אונ׳ דער היבט אונ׳ דיא גליבדי גאבן לוב גיזאנג אונ׳ בריזונג אונ׳ בענשונג אונ׳
דנק זאגונג צו דען קיניג דר דא איז איין לעבנדיגר שטענד הפטיגר גאט איין הוכר גאט איין דר הובר איין גיאלפרטר
איין פרכלוואר ער פֿר נידרט די האפֿרטיגן אונ׳ דר הייבט די פֿר נידרטי ער ליבט אויש די גפאנגנן ער דר לייזט דיא
דעמוטיגן ער העלפֿט דען ארמן אונ׳ ענטפרט זיינם פאלק אין דר צייט ווען זי איך אן בעטן די לובונג גהערן צו דען
איברשטן גאט ער איז גלובט אונ׳ ווערט גלובט אונ׳ משה מיט די קינדר ישראל הבן צו דיר הוך גיזונגן מיט גרויז פרייד
אונ׳ שפראכן אל צו אמל (מי כמוכה) גאט ווער איז דיר גלייך אונטר דען שטארקן ווער איז דיר גלייך בצירט מיט
הייליקייט דר זוא פארכלוך איז מיט לובדר דר וואונדר טוט (שירה) איין נייא גיזאנג הבן דיא ארלייזטי ישראל גלובט
דיינם נאמן אויף דעם ברעג פֿון דז וואסר אלי צו אמל מיט אנאנדר דנקן אונ׳ מאכט קיניגן אונ׳ שפראכן ׃ יי גאט זאל קיניגן
אין דער איביקייט ׃ (צור) דער שטארקר פעלזן פֿון ישראל ארלייג דיך אום דיא הילף ישראל אונ׳ ארלייז יהודה אונ׳
ישראל אז איא דו צוזאגט האשט דורך דייני נביאים גלובט ווייסטו גאט דער דא האט ישראל ארלייזט ׃

ועד חוק ולא יעבור אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד : אתה הוא מלכנו מלך אבותינו אתה למען שמך מהר לגאלנו כגאלת את אבותינו : אמת מעולם שמך הגדול עלינו נקרא באהבה אין אלהים זולתך :

אנא הושיעה נא בני עפר מי מנה * גוזי הצליחה נא דורשיך בכל עונה : הקם סכת דוד הנופלת ובל תהי עוד מושפלת זכור אימה הנקהלת חופפה ובצלך נאהלת : טובה הצמיח שמחת סיה כפר אשמתם כלה עתה אנחותם: למענך חיש פרותם: מלא משאלות לבם נואקים אליך בכל לבבם : סומכם וריב ריבם * עתה תשכון בקרבם : פנה תפנה לפארם צור אמור לעוזרם קומם בית הדרם ראותם פתאום שברם: שלם מהרה תבנה שלמיך בכן תענה* תכה קמיך כמכת בכורי ותענה תקרע כקריעת ים סוף ונקראך ותענה

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור ודור : ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ אשרי איש שישמע אל מצותיך : ותורתך ודברך

פריינטליך אונ' גנעדיג אונ' זיס אונ שטארק אונ פארכטבאר אונ דיזי זאך איז ביים אונס פעסט אונ אנטפאנגן אונ גוט אונ היפש אונ וואול גיפאלט אין דר איביקייט עס איז וואר דאז השי"ת דו דר איביגר גאט איז אונזר קיניג דר שטארק פעלזן פון יעקב איז דער שילט אונזר היילף פון גבירה לו גבירה איז ער אונ' זיין נאמן שטנדהאפטיג אונ' זיין שטול איז בפעסטיגט אונ זיין קיניגרייך אונ זיין טריילאכקייט בישטיט אין דר איביגקייט אונ זייני רייד זיין לעבנדיג אונ שטנדהאפטיג ווארהאפטיג אונ גילוסטיג אין דער איביקייט אויף אונזרי עלטרן אויף אונס אויף אונזרי קינדר אונ' אונזרי נאך קומונג אונ' אויף די נאך קומונג פון דען גשלעכט וואן דיין קנעכט ישראל : (על) אויף די ערשטן אונ' אויף די לעצטן איז די זאך גוט אונ' שטנדהאפטיג אין דער איביקייט וואר אונ' גוויש איינגזעצט די ניאר אער איבר פארן ווערט עס איז וואר דש דוא בישט גאט אונזר גאט אונ גאט אונזר עלטרן אונזר ארלויזר אונזר עלטרן ארלויזר שעפפיר אין שטרקר פעלזן אונזר היילף אונזר אויז לויזר אונ' אונזר בשיראר דיין נאמן איז פון איביג הער עס איז קיין גאט אנדר דיר : **אנא** איך ביט דיך גאט העלף די קינדר פון יעקב דיא דוא האסט פר הייסן זי וואלן ניט קענן געצילט ווערן אז דר שטויב פון דר ערד דר ליר בגליקה די דיך פארשן אל צייט ריכט אויף די היט פון דוד כלווארדא בית המקדש דא איז איין געפאלן אונ' לאז זי ניט אער זיין שפל גדענק די פארזאמלונג פון ישראל די דא זיין אנגהיא פר ווארט (חופפה) שוועב איבר זי איט פליגל אז איין גלעלט אך אין איין שאטן (טוב) הקב"ה דר דא איז גוט אך שפראסן איר פרייד גאט פר גיב איר שולד אך פר איידן אילונד איר זיפצן אונ ווילן דייכט הייליגנ מאן איין די גאולה דא ווערט ער ווידר קערן גיפאלפרט דער פיל איר אן הייזונג איר הערצן דען זיא טרייען לו דייכר הילף איט איר גנלם הערצן אונטר לען זי אונ' קריג איר קריג דיין שכינה זאל זיין רוא האבן לווישן זיא (פנה) קערן דו זאלשט דיך קערן לו בשיינן זי דו בשעפר ואג לו העלפן זי ריכט אויף דס בית המקדש דו זי דר איט ווערט בשיכט אונ' זאלן זעהן דז אורבנלונג ווערט וואר איר האסנונג די שטאט ירושלים דו זאלשט בלד בויאן דען ווערשט ענטפרן ישראל די גלן זיין אין דיינם דינסט דוא זאלשט שלאגן די רשעים אז דו האסט געשלאגן די בכורים פון אלרים דו זאלשט זי לו רייסן אז אי דו האסט לו ריסן דש ים סוף דען ווען איר דיך רופן אונ' אנטווערטשט ענטפרן אונז :

עזרת אונזר עלטרן היילף בישטו פון איביג הער איין שילט אונ' איין העלפר לו אירן קינדרן נאך אינן אין אלי גבירד אין דעם העכסטן דר וועלט איז דיין וואונונג אונ' דיין גריכט אונ' גרעכטיקייט איז ביז ענדן דער ערדן וואול

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה
אשר יהוה נותן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות
על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם: אמת

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן וטוב הדבר הזה עלינו לעולם ועד אבותינו ועלינו על בנינו ועל
דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך על הראשונים ועל האחרונים לעולם
ועד

והיה אונ׳ עש זאל זיין ווען איר ווערט הערן אייך גיבאט דז איך אייך היינט גיביט דז איר ליבט גאט אייערן גאט
אונ׳ צו דינן אים מיט גאנצן אייערם הערצן אונ׳ מיט גאנצן אייערם לעבן זיא וויל איך געבן דען רעגן אייערי
לאנד אין זיינר צייט פריא רעגן אונ׳ שפעט רעגן אונ׳ דו ווערשט איין זאמלן דיין גיטרייד אונ׳ דיין מאסט אונ׳ דיין אייל
אונ׳ איך וויל געבן קרויט אין דיינם פעלד צו דיינם פיך אונ׳ ווערשט עסן אונ׳ ווערשט זיין זאט: היטט אייך דאש זיך
אייער הערץ ניט לאזט איבר רידן דש איר ווערט אב קערן אונ׳ ווערט דינן אנדרי אב געטירן אונ׳ ווערט אייך נייגן צו
אינן אונ׳ דש זיך דען דר צארין גאטש ער גריאט אן אייך אונ׳ ווערט דען היאל צו שליסן דש קיין רעגן זיין זאל אונ׳ די
ערד ווארד ניט געבן איר פרוכט אונ׳ איר ווערט ווערין פר לארן באלד פון דעם גוטן לנד דש גאט אייך גיבט. אלז נוט
נון די זי אייני ווארטן צו הערצן אונ׳ אין אייער לייב אונ׳ זאלן זיין צו (תפילין) לטוט, אייערן אויגן אונ׳ לערנט זי אייער
קינדר דש זי אלי צייט דרין רידן ווען דוא זיצט אין דיינם הויז אונ׳ ווען דוא גייסט אין וועג אונ׳ ווען דו דיך ליגסט אונ׳
ווען דוא אויף שטיסט אונ׳ שרייב זיא אן מייני פון דיא בייא שטערן פון דיינש הויז אונ׳ דייני טאר אוף דש איר אונ׳
אייערי קינדר לנג זאלן לעבן אויף דעם לנד דז גאט צו אייערן עלטרן גשווארן הט אינן צו געבן זוא לנג אלז די טעג פון
היאל אויף ערדן גיווערן:

ויאמר אונ׳ גאט שפראך צו (משה) אום צו זאגן ריד מיט די קינדרן ישראל אונ׳ שפראך צו אינן דז זי צו אינן ציצת
אמכן אן די עקין אירר קליידר אונטר אלי אירי נאך קומליגג אונ׳ זי זאלן טון אויף די ציצת אן דיא עקין
איין בלוען פאדים אונ׳ ער זאל אייך זיין צו ציצת דז איר זאלט זעהן אים אונ׳ זאלט גידענקן אלי גיבאט גאטש אונ׳ טון
זיא אונ׳ דש איר ניט שפיקולירן זאלט נאך דיא גידנקן אייערש הערץ אונ׳ אייער אויגן גזיכט וואו איר נאך ווילט אין
שטעטיגן דרום דש איר גידענקן זאלט טון אלי אייני גיבאט אונ׳ זאלט זיין הייליג צו אייערם גאט אייער גאט
דער אייך האט אויש גילוגין פון דעם לנד (מצרים) צו זיין צו אייך פר איין גאט איך בין גאט אייער גאט (אמת) גאט
איז ווארהפטיג אונ׳ גוויש אונ׳ פארטלום אונ׳ שטנדהפטיג אונ׳ רעכט פערטיג אונ׳ טרייא האפטיג אונ׳ ליבליך אונ׳

בורא רפואות · נורא תהלות · אדון הנפלאות · המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית : כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו · אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו במהרה לאורו · ברוך אתה יי יוצר המאורות :

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו : אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו · ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע · ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה : והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך · ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך · ולא נבוש לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך : והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות לארצנו כי אל פועל ישועות אתה · ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת להודות לך וליחדך באהבה ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישרא׳ באהבה :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : והיה

אהבה אין גרושי ליבשאפֿט האשטו אונז ליב געהט גאט אונזר גאט אין גרושי איבריגי בארם הערציקייט האשטו איבר אונז דר בארמט אונזר פֿאטר אונזר קיניג אום ווילן אונזר עלטרן די זיך האבן פֿר זיכרט אן דיך אונ׳ דו האשט זי גלערנט די גיזעץ פֿון דז איביגי לעבן אזו זאלשטו אונז אויך לייט זעליגן אונ׳ לערנן אונזר פֿאטר בארם הערציגר פֿאטר דר זיך דרבארמט דרבארם דיך דאך איבר אונז אונ׳ גיב אונז אין הערץ אום צו פֿרשטין אונ׳ צו קלוגן צו הערן צו לערנן אונ׳ ווייטר לערנן צו היטן אונ׳ צו טאן אונ׳ צו בשטעטיגן אלי דיא ריד פֿון דש לערנונג דיינר תורה איט ליבשאפֿט אונ׳ דר לייכט אונזרי אויגן אין דיינר תורה אונ׳ בהעפֿט אונזר הערץ אין דיין מצות אונ׳ אכך אייניג אונזר הערץ צו האבן ליב אונ׳ צו פֿארכטן דיינן נאמן אונ׳ מיר זאלן ניט ווערן פֿר שעמט אין דער איביגהייט דען מיר פֿר זיכרן זיך אן דיין הייליגן נאמן דער גרוש אונ׳ דער פֿארכטזאם מיר טוהן זיך פֿרייען אונ׳ ארפֿרייאן דורך דיינר הילף אונ׳ ברענג אונז צו פֿרידן מיט פֿריד פֿון פֿיר עקן דר ערדן אונ׳ זאלשט אונז פֿירן אויף ריכטיג צו אונזרם לאנד דען דוא ביזט איין גאט איין ווערקר דער הילף אונ׳ האשט אן אונז דער וועלט אער אלים אלן פֿעלקרן אונ׳ שפראכן אונ׳ דוא זאלשט אונז נענען צו דיינם גראבן נאמן איביגליך מיט ווארהייט צו דאנקן דיר אונ׳ צו אייניגן דיך מיט ליבשאפֿט געלובט ביסטו גאט דר דא דר וויילט אן דיינם פֿאלק ישראל מיט ליבשאפֿט (אל) גאט איז איין ווארהאפֿטיגר קיניג (שמע) פֿר נעם ישראל גאט דער דא איז אונזר גאט דער ווערט זיין איין אייניגר גאט (ברוך) געלובט זייא דער נאמן פֿון זיין הערליך קיניגרייך אין דר איביגקייט ואהבת אונ׳ דו זאלשט ליב האבן גאט דיין גאט מיט דיינם גאנצן הערצן אונ׳ מיט דיינר גאנצר זעל אונ׳ מיט אל דיין גוט אונ׳ דיזי ווארט דיא איך דיר הייכט גבייט זאלן זיין אין דיינם הערצן : אונ׳ זאלשט דייני קינדר דרינן שארפֿן אונ׳ זאלשט דר פֿון רידן ווען דו אין דיינם הויז זיצט אונ׳ אויף דען וועג גייסט אונ׳ אין דיינם ליגן אונ׳ דיינם אויף שטין אונ׳ זאלשט זיא קניפֿן צו איינם צייכן אויף דיין האנט אונ׳ זאלן דיר זיין צו תפֿלין צווישן דייני אויגן אונ׳ זאלשט זי שרייבן אויף איין בייא שטעדל דיינס הויז טיר אונ׳ דיין פֿארטן

והיה

אַאֲמִיר אוֹתְךָ סֶלָה בְּהוֹד וְהָדָר וּתְהִלָּה גּוֹאֵל הַצְּמִיחַ גְּאֻלָּה *
דָּרוֹשׁ אֲיֻמָּתְךָ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה: הַצָּגִים בְּשִׂמְחָה וּבְלוּלָבֵיהֶם
אוֹתְךָ לְשַׂמְּחָה זוֹעֲקִים לְפָנֶיךָ שִׂיחָה חֲמוֹל עֲלֵיהֶם הוֹשִׁיעָה וְהַצְלִיחָה
טוֹב בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים יְקַר עֲדַת אֲהוּבִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
בַּאֲהָבִים הֲבִיאֵם לְשַׁעַר בַּת רַבִּים מְחַמְּדִים תְּלָהֶם נָא שַׂמַּח עִמָּהֶם
שָׂא נָא חַטְּאוֹתֵיהֶם עֲבוֹר עַל פִּשְׁעֵיהֶם חיין פּוֹצְחִים הַלֵּל וְתוֹדוֹת צוּר
הַיּוֹדֵעַ עֲתִידוֹת קוֹל לְהַשְׁמִיעָם אוֹתָם לַחֲרוֹת רַחֲמִים בְּנָשְׂאָם אֲגֻדּוֹת
קהל וחזן שׁוֹקְדִים וְאוֹתְךָ מַקְדִּישִׁים שִׁבְחֲךָ בְּפִיהֶם רוֹחֲשִׁים תּוֹקְפִים
בָּרוּךְ וְלוֹחֲשִׁים תָּמְכֵם כְּאֵילֵי תַרְשִׁישִׁים:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָּל חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב
לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ
לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ כִּי הוּא
לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת
בורא

אאמיר איך וויל בריאן דיך גאט אלזי לייט איט שונהייט אונ׳ לוב דו דר ליזר הקב״ה אאך שפראכן די (גאולה) אונ׳ פארשט (איאתך) דיין פארכלונג פאלק ישראל לו גוטן דש זי ווערן ווידר זיין לו איין גוטן נאאן אונ׳ שונהייט (הצגים) דיא דא שטעהן איט פרייד לו דר פרייאן דיך איט איר לולב אונ׳ שרייאן פר דיר איט תפלה דו ואלשט דיך איבר זי דר בראן אונ׳ ואלשט זי העלפן אונ׳ בגליקן (טוב) הקב״ה דר דא איז גוט איט אל זייני בשעפנים אוא ווילן דיין דר בראיקייט די דא זיין פיל אאך ווערדיג איין עולם ישראל די דיר זיין גליבט די דא קניאן אונ׳ בוקן לו דיר אונ בקענן איר זינד פר דיר איט ליבשאפט לו ברענגן זיא אין ירושלים די שטאט דש פיל לייט ווארן דאריגן (אתהדם). איר לושט גיב אין איך ביט דיך פרייא דיך איט אין אונ׳ פר טראג איר זינד אונ׳ איבר פאר איר איסטוט (פולחים) זי עפנן איר אונר לו זאגן הלל אונ׳ לו ביקענן לו הקב״ה דר דא וייז וואש דא זיין ווערט היכטן נאך אונ׳ ביטן לו אאכן הערן זי דו קול פון דער גאולה (לחדות) דו זיא דר פרייאט ווערט דער בארם זיא אין אירם אויך היבן די גבונד פון לולב: (שוקדים) זי איילן אונ׳ זיין דיך הייליגן דיין לוב (רוחשים) זיא רידן איט אירם אונד דער נאך שטערקן זיא זיך לו זאגן אלכלום קריאת שאע אונ׳ ברוך שם כבוד אלכותו לעולם ועד (תאכם) אונטר ליין זיא או דיא אלאכים דיא דא זיין אזו גרוש או דש איער דש דא הייסט תרשיש (והחיות) אונ׳ די אלאכים די דא הייסן חיות די זינגן אוך די אלאכים דיא דא הייסן כרובים דיא בשיינן אונ׳ דיא אלאכים דיא דא הייסן (שרפים) שואן לוב זינגן אונ׳ דיא (אלאכים) דיא דא הייסן אראלים די טואן לובן אונ׳ דש גיזיכט איטליכש אלאך דער דער הייסט חיה אודר אופן אודר (כרוב) איז קעגן די אלאכים די דא הייסן שרפים קעגן זי טואן זי פרייאן אונ׳ זאגן גילובט איז דש הערליכקייט גאטש פון זיין אורט:

לאל לו דעם גילובטן גאט געבן זיא ליבליכקייט לו דעם קיניג דר דא איז איין לעבנדיגר שטנד הבטיגר גאט זאגן זי לוב גזאנג אונ׳ לאזן הערן בריאונג דז ער אליין איז איין ווערקר דר שטארקהייט איין בשעפר דר נייאי זכן איין אייננטער דר שטרייטונג איין זייער דר גרעכטיקייט ער אכט שפראלן די היליף איין בישעפר דיר פלאות איין פורכלואר פון לובונג איין הער דער וואונדר דער דא ביינייט שטעגן אלי טג איט זייער גוטיקייט דיא ער פון שטת יאי בראשית או אים עז איז גיזאגט אין פסוק דאנקט דעם דער דא בישאפט דיא גרוש ליכט דען זיין גינאד איז אין דער איביגהייד אאך דאך לייכטן איבר ליון איין נייאי ליכט אונ איר אל לו אאל זאלן באלד זוכה זיין לו ויינם ליכט גילובט זייטו דר דא [illegible] די ליכט

אהבה

זכר מלכותו : קרא לשמש ויזרח אור ראה והתקין צורת הלבנה : שבח נותנים לו כל
צבא מרום תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקודש :
לאל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו : תפארת עטה
ליום המנוחה עונג קרא ליום השבת זה שבח של יום השביעי שבו שבת אל : מכל
מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליי לפיכך יפארו
ויברכו לאל כל יצוריו שבח יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל
בקדשתו ביום שבת קדש שמך יי אלהינו יתקדש וזכרך מלכנו יתפאר בשמים ממעל : ועל
הארץ מתחת תתברך מושיענו על שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה :
תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר
משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים
ומלך עולם : כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים וכלם עושים באימה וביראה רצון
קוניהם וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים :
ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים : את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא : וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה : להקדיש
ליוצרם בנחת רוח : בשפה : ברורה ובנעימה קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה :
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו : אאמיר

טומן איט גרויז דען ווילן מירט בטעפר : זיא געבן זיינם נאמן טוכהייט אונ' עהר יובלונג אונ' לוב זנג צו גדעכטניס
זיינס קיניגרייך ער האט צו דר זון גרופן אונ' ער טייניט דש ליכט ער הוט גפריבט אונ' הוט אויך בירייט די לבנה אל
דש היאלט היר טארן די אלאכים דיא דא הייסן (שרפים) אונ' אופנים אונ' די אלאכים די דא הייסן הייליגי חיות די
געבן איםל ב אונ' טוכהייט אונ' אכפרקייט (אל) צו דען גאט דר דא האט דען זיבנטן טאג גירואט פון אלי ווערקן ער
איז ווארן הוך גלובט אונ' הט זיך גזעצט אויף זיין הערליכן שטול דען רואליכן טאג הט ער אים גאאוכדן איט טוכהייט
ער האט אויט גרופן דען שבת טאג צו זענפטיגן דר לוב פון דען זיבנטן טאג איז דס גאט אן אים גירואט האט פון אלי
זייני ווערק אונ' דער זיבנטי טאג זועלברט דער ריאט זיך אונ' זאגט איין לוב גיזאנג ליד אויף דען טאג דש שבת דארום
געהערן צו בטינן אונ' צו לובן גאט אלי זייני בשעפנים זי זאלן געבן לוב אונ' ווירדיקייט אונ' אכפרקייט צו דען קיניגליכן
גאט דער אלז בשאפן האט דר דא טוט אבכן ערבן זיין פאלק ישראל דורך זיין הייליקייט איין רואונג אן דען הייליגן
שבת טאג דיין נאמן גאט אונזר גאט אל זיין גיהייליגט אונ' דיין גדעכטניס אונזר קיניג זאל זיין בישינט אובן אין דיא
היאל אונ' אונטן אויף דר ערדן (תתברך) דו זאלשט זיין גלובט אונזר העלפר פון וועגן דש ליכטיקייט פון די ליכט דש
דוא הטט בשאפן זאלן דיך בריאן איביגליך (תתברך) דו זאלשט זיין גלובט אונזר שטרקר אונזר קיניג אונזר ארלייזר
איין בשעפר דר הייליגן אלאכים אונזר קיניג דיין נאמן זאל ווערן בריאט אין דער איבקייט ער איז איין בשעפר ד ער
דינרט אונ' זייני דינר אל צו אאל שטין אין דש היכסט דער וועלט אונ' לאזן הערן איט פארכט איט אנכדר איט הוכר
שטים די ריד דו לעבנדיגן גאט אונ' איביגן קיניג זי זיינן אל צו אאל אויט דר לעזכי זי זיינן אל צו אאל שטערקן אונ' אל
צו אאל טומן איט גרויז אונ' איט פארכט דען ווילן מירט בטעפר אונ' אל צו אאל עפנן מיר אונד איט הייליקייט אונ'
איט רייניקייט איט גזאנג אונ' איט לוב גזאנג א כ'זי לובן אונ' בטינן אונ' בריאן אונ' זיא שטערקן אונ' זי הייליגן אונ' אכן
קיניגן דען נאמן גאטט דר קיניג דר גרויז דער שטערק אונ' דער פארכלואר ער איז הייליג אונ' אל צו אאל אנטפאנגן
אויף זיך דש יאך די קיניגרייכט פון דען דר אין היאל איז אייכר פון דען אנדרן אונ' זי געבן אייכר דען אנדרן ארלויב
צו הייליגן אירן בשעפר איט זענפטיגן גיאוט איט אייכר קלארי שפראך אונ' איט ליבליכקייט שרייאן זי איט אנכדר
אויף איין אאל הייליקייט אונ' זאגן איט פארכט הייליג הייליג הייליג איז גאט דר הער טאך די גנצי ערד איז ארפילט
פון זיין הערליכקייט אאמיר

אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ * צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ
מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ : אֵל בָּרוּךְ
גְּדוֹל דֵּעָה הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה ·
טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן
סְבִיבוֹת עֻזּוֹ פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים
רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וּקְדֻשָּׁתוֹ : תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל
שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר
שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה : תתברך צורנו

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר
מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ : אֵין כְּעֶרְכְּךָ
וְאֵין זוּלָתֶךָ אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ : אֵין
כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין זוּלָתְךָ
מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא : אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ
לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת
הַמֵּתִים : אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים בָּרוּךְ
וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם
דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ : הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת
הַקֹּדֶשׁ וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה : זְכוּת
וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ :
טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ יְצָרָם בְּדַעַת
בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל : כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם לִהְיוֹת

מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל : מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם : שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים
בְּבוֹאָם עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ צָהֳלָה וְרִנָּה
לזכר

דיך אויך אונז הער אונזר שטערק פעלזן אונזרר שטערק
שילט אונזרר היל אין שטערק אום אונז (אל) גאט דער
דא איז גלובט גפארט מיט וויסן שאפט ער האט ברייט
אונ' ער האט גווערקט די שיין דער זונן : גאר גוט האט
ערש בשאפן דש איז איין עהר צו זיינם נאמן : ליכט האט
ער געבן גרינגש ארום זיין שטערקין הערן זיינש היר דיא
הייליגן אלאכים דר היבונג דו אלאעבטיגן גאט שטעטגלך
זידר לילן די עהר גאטש אונ' זיין הייליקייט דו זאלשט זיין
גלובט גאט אונזר גאט אום ווילן די ווערק דיינר הענד אונ
אום ווילן לייכטונג דש ליכט די דוא האשט בשאפן זאלן
בשיקן דיך אלי וועגן

דש ער הט בשאפן מיט דר זיטן פון בראהערליקייט : דר
דא לייכט מיט בראהערליקייט דר ערד אונ' צו די אויף איר
וואונן אונ' דורך זיין גוטהייט בנייאט ער אלי טאג שטעטן
דו ווערק פון (שטת יאי בראשית) דער קיניג דער דא איז
אלייני דר היכט פון דען אמן אן דער דא איז גריאט אונ'
גלירט אונ' דער הובן פון איביגי טאגן : גאט דער וועלט
דערבארם דיך איבר אונז מיט דייני גרויסי בראהערליקייט
דוא ביסט דער הער אונזר אמבט דער פעלזן אונזרש
שטרקהייט דער שילט אונזרש הילף איין שטרקר פר אונז
עז קען זיך קיינר שעצן צו דיר אונ' איז קיינר פר הנדן וונדר
דוא אלט איז ניקש קיגן דיר אונ' ווער איז דיר גלייך ניאנט
קען זיך שעצן צו דיר גאט אונזר גאט אויף דיזר וועלט אונ' איז קיינר פר הנדן אלז דו אונזר קיניג אין דען איביגן לעבן
פון דער צו קואענדי וועלט אלז איז ניקש קיגן דיר אונזר ארלויזר אין טעגן (משיח) אונ' איז דיר קיינר גלייך אונזר
העלפר ווען דו ווערשט די טוטן לעבנדיג מאכן : **אל** גאט איז איין הער איבר אלי ווערק ער איז גלובט אונ' ווערט
גילובט דורך אונד אלר זילן די וועלט איז פול פון זיין מכפרקייט אונ' גוט היידן פר נונפט אונ' פר שטנד בירינגלן אים
דר זיך שטאלירט איבר די הייליגי אלאכים דיא דא הייטן (חיות) אונ' איז בשינט מיט הערליכקייט אויף דען (כסא
הכבוד) רעדליכקייט אונ' אויף ריכטיקייט איז פר זיינם שטול גנאד אונ' ברמ הערליקייט איז פר זיין הערליכקייט
די ליכטר דז אונזר גאט בשאפן הוט זיינן גוט ער הוט זי גיפארואט מיט פר נונפט מיט פר שטנד אונ' מיט קלוגהייט
ער הוט זיא קראפט אונ' שטרקהייט געבן דש זי זאלן געוועלטיגן אין דר וועלט זי זיינן פולר גלאנץ אונ' ליהן ליכט הער
פאר איר גלאנץ איז היפש אין דר גנצי וועלט זי זיינן פריליך ווען זי אויז גיאן אונ' זיינן לוסטיג ווען זיא ווידר קואן זיא
טואן

רבועה * לזוכר ברית שבועה: פרי עץ הדר * אקח לנאדר * כי כבודו הוד והדר: צמח תומר * אשא להאמר * לכלו כבוד אומר: קיחת ענף עץ עבות * אאסור בעבות * למביט ברית אבות: רעני ערבה * וצמחי רבבה * לרגול מרכבה: שתולים בחצרות * בם יופדו ממצרות * כבזכר חצוצרות: חזן תכונים לכפרה * לסוררה כפרה * בלי צאת חפורה * מפני קדוש:

ווען (יום טוב) אן דר וואוכן גיפאלט זאגט אן דאש

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יי * כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך: המלך המרומם לבדו מאז * המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם אלהי

ווען (יום טוב) אן שבת גיפאלט זאגט אן דאש

הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כיי: הכל ירוממוך סלה יוצר הכל האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח ובוקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה: ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים: המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: המלך המרומם לבדו מאז המשובח והמפואר והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם

זולן הקב"ה דר דא גידענקט דען ברית אונ' שבועה דר אבות (פרי) דען אתרוג דר דא איז דז טענטשטי פרי פון די פירות דער בוים איך נעם נו זובן הקב"ה דר דא איז גיעהרט איט טונהייט (צמח) אך דען זולב טפראלונג דז טייטל בוים איך היב אויף נו בריאן דר איט הקב"ה דעם אלי בישטענט געבן עהר (קיחת) אונ' נעאונג דז הדס איך טואן בינדן לום לולב אום ווילן הקב"ה דער אן זוגט דען ברית פון אבות (רעננע) אך דיא לוייג הפטיגי ווידן נאאן ישראל די דא האבן גטפראלט פיל לעהן טויזנט אויז אלריס לו זובן הקב"ה דער דא איז גבאכירט איט פיל לעהן טויזנט אלאכים (שתולים) ישראל די זיין גיפלנלט אין די היילגי שטט כלוואר אין די שול אונ' בתי אדרשות די זאלן ווערן דר ליזט אין זכות דר פיראיניס פון אירן לרות אונ' זאלן ווערן גידאכט לו גוטן פר הקב"ה אז דא זי הבן גיטרואביט איבר די קרבנות (תכונים) זי זיין בירייט לו פר געבן לו ישראל די דא האבן אב גיקערט פון גוטן וועג אז איין קוא די אויז דען וועג גייט ווען זי אקרט אונ' זאלנכיט אויז גין (חפורה) פר טעאט פון הקב"ה דר דו איז היילג:

המאיר דער דא לייכט לו דר ערדן אונ' לו דען דיא אויף איר וואונין איט דר בראונג אונ' איט זיין גוטהייט ער דר נייאט אלי די ווערק פון בראשית: ווי גאר פיל זיין דייני ווערק גאט אל לו אאל איט ווייזהייט האטו זי בישאפן זי איז פול די ערד דייני בשעפנים דר קיניג דר דא איז דר היכט אליין פון איביג דר דא איז גלובט אונ' דר דא איז בטיכט אונ' דר דא איז דר הובן פון טעג דר וועלט הער דר וועלט איט דיין דר בראונג די פיל זיין דר באריגן

הכל אל לו אאל ווערן דיר דנקן אונ' אל לו אאל ווערן דיך בריאן אונ' אל לו אאל ווערן זאגן עז איז קיין היילגר פר הכדן גלייך אלז גאט: אל לו אאל ווערן דיך איביגליך דר היכן דו בישט איין פוראר פון אלט דו בישט דר גאט דר דא עפנט אלי טאג דיא טירן דר פאמרטן פון אורח אונ' שפאלטט די פענטטר דו היאלט ער ליהט אויז דיא זון פון איר פלאץ אונ' דיא (לבנה) אויט איר פעטטי אאונונג אונ' ער לייכט דר גנלי וועלט אונ' לו זייני וואונרש

חזן אֲסַלֵּד בְּשֶׁבַח וְתוֹדָה · בְּתוֹךְ קְהַל וְעֵדָה · בְּלִקְחִי לוּלָב וַאֲגֻדָּה קָדוֹשׁ ׃

דָּרוֹשׁ בְּמוֹ צֶדֶק לְשָׁפְטָם לְצֶדֶק · דִּינָם לְהוֹצִיא לְצֶדֶק ׃ הַלֵּל בָּם אֶפְצֶה וּמְלִיצַי יִרְצֶה * וְכַזָּהָב אֵצֵא ׃ וְרוֹב קַבְּפַתַּח יִבוֹשׁ וְחֵטְא בְּצוּל תִּכְבּוֹשׁ * קְרָאתִיךָ בַּל אֵבוֹשׁ ׃ זֵכֶר סִכּוּךְ לְדוֹרוֹת * לָהֶם לְהוֹרוֹת * לְסַכֵּךְ וּלְקָרוֹת ׃ חֲסוֹת בְּצֵל סֻכָּה * כְּחוֹק נְסוּכָה * שִׁבְעָה לְהִסְתּוֹכְכָה ׃ טִלּוּל עֲנָנִים אֶזְכְּרָה בְּכָל דּוֹר וָדוֹר אַזְכִּירָה * לְחַסְדֵי דָוִד זָכְרָה ׃ יָקֵם סֻכָּתוֹ * וְתִכּוֹן מַלְכוּתוֹ * וְתֵרֵב גְּדֻלָּתוֹ ׃ כִּי הוּא מֵעוֹלָם * וּמַלְכוּתוֹ עַד הָעוֹלָם · לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם ׃ לְדוֹר וָדוֹר תִּמְלוֹךְ * וְהוּא עֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ * מֶלֶךְ מַמְלִיךְ מְלוֹךְ ׃ מְהֵרָה לְהַצְמִיחַ זַרְעוֹ עַל עַם מְשׁוּשׂוֹ * לַעֲבוֹר עַל פִּשְׁעוֹ נֶחֱזֶה בְּעֻזְּךָ * בְּשׁוּבְךָ לְגַן אֱגוֹזְךָ * וְעַיִן בְּעַיִן נֶחֱזָךְ ׃ סֻכָּתְךָ עֲלֵיהֶם תִּמְתַּח וּבְצֵל לְקוֹחֶיךָ יִמְתַּח וְלֹא יַכֵּם מוֹרְתַח ׃ עֵצִים בְּנוֹטְלָם אַרְבָּעָה לִמְזוּזַת אכתיר

איך וויל קרינן מיט איין לוב הקב"ה דער פֿורלנוי ווערק טוט אונטר ישראל די דא וואַרן גלובט פֿון דיא פֿעלקר אונ'שפראכן אער אַיז דז פֿאלק דז דא אויך גיט פֿון דר וויסטניי אַ(במדבר) מיט טונהייט דר לוויג הפֿטיגי בויאר (מעלסה) וויל איך איך פֿרייאן דט איינט (לולב אתרוג הדס אונ'ערבה) אז דער פוגל מיט זייני טיכי פֿעדרן לו לובן הקב"ה דער דא איז הוך אונ'אערט דר היליט פֿון זייני ביטעלניט די מין לובן (גדתי) איך הב גיבונדן די פֿיר ארלייא אז די לאל דר פֿיר באנירן די ישראל טראגן אין דר אדבר לו לובן הקב"ה דר דא רואט אויף די פֿיר חיות הקודש די אן כסא הכבוד שטין (אסלד) איך וויל לובן אונ'בקענן זיין גנאד פֿון הקב"ה אין דיזר גאיין פֿון ישראל מין איינם נעאן דען לולב אונ'איט דען גבונד (קדוש) אום ווילן גבאט דז הייליגן גאט (דרוש) אין דיזן זכות זאל הקב"ה גארטן די גרעכטיקייט פֿון ישראל כלואר די אלות אונ'זאל איר אטפט אויז ליהן לו גרעכטן וויא דיא נאך שטין אין לו לובן פֿון יום כפור ביז הושענה רבה איט זי (אפלה) וויל איך עפנן איין אונד לו זעגן אונ'איין פאר טפֿרעכר זאל ער בוויליגן אונ'אזו ריין אז איין גאלד זאל איך אויז גין פֿון אטפט (ורובן) אונ'דר ילר הרע דר דא רואט אויף דר טיר דר גבירד דט אענטן לו אחלן זינדיגן אים דר זאל ווערן פֿרשעאט אונ'אונו זינד (בלול) אין דו טיפֿי אער ער זאל אונטר דרוקן אונ'איט איינם אן רופֿן דיך זאל איך ניט ווערן פֿרשעאט (זכר) לו זיין איין גדעכטנס דען דורות פֿון די פֿיר היילינן וואלקן די הקב"ה הט גיאלט אום ישראל אין דר אדבר דרום הט ער אין טאו ויין לודעקן (ולקרות) אונ'לו בעלקן די סוכה (חסות) דא רונטר וועלן איר זיך בטילן זיבן טאג אין איר שאטן אז די גועל פֿון דר תורה (טלול) שאדן דר וואלקן איך וויל גידענקן אין אלי גבירד דרום אלין איר די סוכות אונ'בוכות זה זאל הקב"ה גידענקן די גנאד דיא ער האט פֿר הייסן לו דוד האלך דז איביג זאל לו אים זיין דז אלכו"ת ישראל אונ'זאל טיקן אשיח (יקם ער זאל אויך ריכטן זיין היט דט בית המקדש אונ'זאל ברייטן קינגרייך אונ'זאל אערן זיין אכפרקייט (כי) דען ער איז פֿון איביגר לייט אונ'זיין קינגרייך זאל זיין לו איביג לו דוד אונ'אל זיין זאאן לו איביג (לדור) דאט זאל טאן הקב"ה דער לו איביג אונ'איאר ווערט קיניגן אונ'אאכט קיניגן דיא קיניגן (אהרה) אאך בלד טפראלן זיין זאאן פֿון דוד לו קיניגן איבר ישראל דט פֿאלק דט אין אן רופֿט דט ער זאל איבר פֿארן אויף איר איסטוס (נחזה) דען ווערן איר זעהן דיין שטארק אין דיינם ווידר קערן לו ישראל די דא זיין גיגליכן לו איינם נוס גארטן דען איין נוס ווען זי טון אין קוט גיווארפֿן ווערט דע נוך ווערט דט איכן ווייניג ניט אום זיבר אזו אויך ישראל ווען זי טון זיין אין לרות אונ'כיבויג אין גלות דענוך איז איר הערץ ריין איט הקב"ה אונ'דען ווערן איר טייטפרליך זעהן דיין טכינה (סוכתך) דיין סוכה (תאתח) דוא זאלטט אויז ליהן לו איין שאטן איבר ישראל דיא דט האטט גינואן אויז אלרים דט זיא ניט זאל טלאגן דיא הין דיט דא ווערט זיין (לעתיד לבא) אויף די רטעיק (עלים. אום ווילן אירנעאן דיא פֿיר העלזר אין דער שולן לו

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמור : זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון * ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :

אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעדי עד לנצח נצחים

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקדשא בריך הוא * לעילא ולעילא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

ברכו את יי המבורך :

ווען דער חזן האמבורך אויז האט זאל קהל דאז זאגן

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

דער חזן זאל אך זאגן ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל · אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר ויהי :

ווייל דער חזן זאגט (ברכו) זאגט דש קהל (יתברך)

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה :

ווען דער חזן זאגט את יי׳ זאל קהל זאגן די

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ווען דער חזן האמבורך אן היבט זאל קהל זאגן דש

יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם :

אכתיר זר תהלה לנורא עלילה * במי זאת עולה : באדר רננים אעלסה * כנף רננים נעלסה * למלך רם ונשא נדרתי ארבע למספר רובע * לחן על ארבע : אסלר

ברכו לובט גאט דער דא איז געלובט :
(ברוך) געלובט איז גאט דר דא איז געלובט אין דר אייביקייט
ברוך געלובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דער וועלט דער דא פורט די ניכט אונ׳ בישאפט די פינשטרנס ער אכט פריד אונ׳ בישאפט אלי דינג :
אור דש איביג ליכט דש דא איז דען כהעלטניס דש איביגי לעבן ער שפראך די ליכטר זאלן קומן אויז דר פינשטרנים אונ׳ עש געשאך :

יתברך ער זאל זיין גילובט אונ׳ גיריאט אונ׳ בישינט אונ׳ דער היכט אונ׳ דער הובן דער נאמן דז קיניגש אין קיניג איבר אלי קיניגן דער הייליג געלובט איז ער דען ער איז דער ערשט אונ׳ דר הינטרשט אונ׳ אונדר איין איז קיין גאט זייט דער היבן דעם דער דא רייט אין היאל גאט איז זיין נאמן אונ׳ פרייאט איך פרשיק : זיין נאמן איז נאך אער דר היכט אלז אלי לוב אונ׳ פרייז : פר גאט דיין הערן זאלשטו דיך פערכטן גילובט איז דר נאמן פון זיין הערליך קיניגרייך ביז אין דר איביקייט דר נאמן גאטש זייא גילובט פון איצונד ביז אין דר איביקייט

אכתיר

יוצר ליום ראשון של סוכות

הַגָּדוֹל

בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ * הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ * הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא : שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ * וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה :
בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל * וּבְדִבְרֵי צַ דִּיקִים תִּתְבָּרַךְ *
וּבִלְשׁוֹן חֲ סִידִים תִּתְרוֹמָם וּבְקֶרֶב קְ דוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ *

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים :

ועתה

הגדול דער דא איז גיאיפרט דורך הערליכקייט דיינש נאמן דר דא איז שטארק איביגליך אונ' דר פארכטלאך אום וואלן דיין פארכטלאווהייט ער קיניג דר דא זיצט אויף איין הויכן אונ' דרהובנר שטול : (שוכן) דר דא וואונט אין דר איביגהייט זיין נאמן איז הויך אונ' איז הייליג אונ' איז אויך גשריבן זינגט לוב איר צדיקים אן גאט די לובונג איז שין צו דיא רעכט פערטיגן דורך אונד דער אויף ריכטיגי ווערשטו גפריזן אונ' דורך דיא ריד פון דיא גרעכטי ווערשטו גיריאט אונ' דורך דער צונג דער פרומן ווערשטו דער הייכט אונ' צווישן דיא הייליגן ווערשטו גהייליגט :

ובמקהלות אונ' אונטר דר פר זאמלונג דר פיל אלצעהן טויזנט דיינש פאלק ישראל ווערט דיין נאמן אונזר קיניג איט לוב גיזאנג גלירט אין איטליכש גיבירד דען דש איז די שולדיקייט פון אלי בשעפנים צו פר דיר גאט אונזר גאט אונ' גאט אונזר עלטרן צו דאנקן צו פרייזן צו בריאן צו צירן צו דרהיבן צו בשיינן צו לובן צו הויך לובן אונ' צו בריאן נאך אער אלז אלי דיא ריד פון גיזאנג אונ' לוב פון דיין גיזאלבטן קנעכט דוד וון ישי :

ישתבח אונזר קיניג דיין נאמן זאל זיין גילובט אין דער איביקייט דר גאט דר קיניג דר דא איז גיאיפרט אונ' הייליג אין הימל אונ' אויף דר ערדן דען צו דיר גאט אונזר גאט אונ' גאט אונזר עלטרן ציאט וואול גיזאנג אונ' לוב גיזאנג אלט אונ' גיוואלט איבר זיגונג אכפרקייט אונ' שטרקייט ברייזונג אונ' שונהייט הייליקייט אונ' קיניגרייך בענטשונג אונ' דאנק זאגונג פון איצונד ביז אין דר איביקייט גלובט זייסטו גאט גאט דר קיניג דר דא איז אכפר איט לוב אין גאט דער דאנק זאגונג איין הער דער וואונדר דער דא דער וויילט אן דיא לוב גיזאנג : גאט ער איז איין קיניג איין לעבנדיגר פון אלי דיא וועלט :

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם · עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען קדושתך עשה למען תורתך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות : וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות :

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה * וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ : מגן אבות בדברו מחיה מתים במאמרו האל הקדוש שאין כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדשו כי בם רצה להניח להם לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות אל ההודאות אדון השלום מקדש השבת ומברך שביעי ומניח בקדשה לעם מדשני עונג זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וישמחו בך ישראל אוהבי שמך · ברוך אתה יי מקדש השבת :

הגדול

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרונו ופקדוננו
וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל
עמך בית ישרא׳ לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום השבת
הזה לסוכות וביום חג הסכות הזה : לשמיני עצרת וביום שמיני חג העצרת הזה
לפסח וביום חג המצות הזה : לשבועות וביום חג השבועות הזה :
זכרנו יי׳ אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר
ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :
והשיאנו יי׳ אלהינו את ברכת מועדיך * לחיים ולשלום לשמחה
ולששון * כאשר רצית ואמרת לברכנו : אלהינו ואלהי אבותינו
רצה במנוחתינו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך * שבענו מטובך *
ושמחנו בישועתך * וטהר לבנו לעבדך באמת * והנחילנו יי׳ אלהינו
באהבה וברצון בשמחה ובששון שבת ו מועדי קדשך וישמחו בך ישרא׳
אוהבי שמך : ברוך אתה יי׳ מקדש השבת וישראל והזמנים :

רצה יי׳ אלהינו בעמך ישרא׳ ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך : ואשי ישראל
ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישרא׳ עמך :
ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים : ברוך אתה יי׳ המחזיר שכינתו לציון ׃

מודים אנחנו לך : שאתה הוא יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן
ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך : על חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות לך : ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל
עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך
ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד : וכל החיים יודוך סלה ויהללו
את שמך באמת האל ישועתינו ועזרתינו סלה : ברוך אתה יי׳ הטוב שמך ולך נאה להודות

שלום

תפלת מעריב לשלש רגלים

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו · אלהי אברהם · אלהי יצחק ואלהי יעקב · האל הגדול הגבור והנורא אל עליון · גומל חסדים טובים · וקונה הכל וזוכר חסדי אבות · ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה · מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי · מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה : ונאמן אתה להחיות מתים · ברוך אתה יי מחיה המתים :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה · ברוך אתה יי האל הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו : ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתיך · ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת :

ותתן לנו יי אלהינו באהבה · שבתות למנוחה ו מועדים לשמחה · חגים וזמנים לששון · את יום השבת הזה

לסוכות ואת יום חג הסכות הזה זמן שמחתינו :

לשמיני עצרת ואת יום שמיני חג העצרת הזה זמן שמחתינו :

לפסח ואת יום חג המצות הזה זמן חירותינו :

לשבועות ואת יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתינו :

באהבה מקרא קודש זכר ליציאת מצרים :

ווען (יום טוב) אן שבת נאכט גיפאלט זוא זאגט מן דז

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקך ותלמדנו לעשות בהם חוקי רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורת אמת חקים ומצות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי קודש וחגי נדבה ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל ותבדילנו יי אלהינו בין קודש לחול בין אור לחושך בין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך : ותתן לנו

אלהינו

יי ימלוך לעולם ועד ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו :

בהדרת קודש שוררו במקדשו * רוחשים שיר ושבח לחדשו *
שלום תשפות להגרישו * מלך צור ישראל וקדושו :
ברוך אתה יי גאל ישראל : (נ"א) מלך צור ישראל וגואלו

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוס עלינו סכת שלומך ·
ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו למען שמך: והגן בעדנו והסר מעלינו
אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרנו ובצל כנפיך תסתירנו :
כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתינו ובואנו
לחיים ולשלום מעתה ועד עולם ופרוס עלינו סכת שלומך

ותיק הרש מכון אולמך * אמץ אהובים כוננת בצלמך * לברך
ולקדש שמך בעולמך תגן עלינו בברית שלומך · ברוך
אתה יי פורס סכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים :

(לשבת) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם
ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :

וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל : חצי קדיש
תפלת

ונאמר אונ' איז אויך גיזאגט אין דען פסוק דורך דען נביא ירמיה דען גאט הט יעקב אויז גילוזט אונ' ער ווערט איס ער לוזן אויז האנט דער שטרקר איז אין ווידר יעקב :

בהדרת איט טונהייט דער הייליקייט הבן (ישראל) גיזונגן אין זיינם (בית המקדש) דיא רידן טואן איט גיבעט דו זאלשט פר זי בנייאן איין נייא גיזאנג אונ' לוב אונ' זאלשט פר זיא אן ריכטן פריד איט איין אויף גיהויפטי מאס דו קיניג שטרקר פון ישראל אונ' זיין הייליגר גילובט בישטו גאט דר דא האט דער לוזט ישראל :

השכיבנו לאז אונש ליגן גאט אונזר גאט צום פריד אונ' לאז אונז אויף שטין אונזר קיניג צום לעבן אונ' שפרייט איבר אונש דיין פרידליכי דעק אונ' שטעל אונז אין איין גוטן ראט פון דיר אונ' העלף אונז אום דיינס נאמן ווילן אונ' זייא אום אונש בשיצן אונ' טוא פון אונש אב דען פיינד דען ווארט אונ' דז שווערט אונ' הונגר אונ' טרויארקייט אונ' טוא דען (שטן) אב פון פאר אונש אונ' פון הינטר אונש אונ' פר בערג אונש אין שאטן דיינר פליגלן דען דוא גאט בישט אונזר בוואהרר אונ' אונזר בשירער דוא קיניגליכר גאט בישט איין לייט זעליגר אונ' איין בארמהערציגר בוואהר דאך אונזר אויזגין אונ' אונזר קואן צום לעבן אונ' צום פריד פון איצונד אן ביז אין דר איביקייט אונ' שפרייט איבר אונז דיין פרידליכה דעק (ותיק) שטארקר גאט בנייא דס אן ברייטניג דיינס פאלשט שטערק די גליבטן ישראל די דוא הטט בירייט אין דיינם פארום אום צו לובן אונ' הייליגן דיינן נאמן אין דיינר וועלט דו זאלשט בשיצן אויף אונז איט זיכרהייט דיינס פרידס :

ושמרו אונ' זיא זאלן היטן דיא קינדר ישראל דען שבת צו מאכן דען שבת צו אירן גבירד איין איביגה זיכרהייט צווישן איר אונ' צווישן די קינדר ישראל זי איז איין צייכן צו איביג דס אין זעקש טאג האט גאט בישאפן דיא הימל אונ' דיא ערד אונ' אן זיבנטן טאג האט ער גירוהט :

וידבר אונ' משה רידט דיא יאום טובים פון גאט צו דיא קינדר ישראל :

טוֹעֲנֵי נְטִעֵי צְמָחוֹת יַשִּׂיגוּ שׂוֹבַע שְׂמָחוֹת בְּחַג הַסֻּכּוֹת : כַּסֵּם בְּצֵל יְמִינְךָ לְמַעַן זְכוּת מַאֲמִינֶךָ נָתַן מַסֵּכוֹת : מְחַנְּנִים בְּלֵב בָּשָׂר * נָהֲלָם בְּיָחִיד נִתְבַּשֵּׂר * בַּעֲצֵי הַסְּכָכוֹת : סֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל בַּעֲבוּר תָּם הַמְפַצֵּל חָנָה בַּסֻּכּוֹת : פְּלֵטִים בְּצִלְּךָ תַּסְתִּירֵם * צְנִיף יֶשַׁע תַּכְתִּירֵם * מְנֶשֶׁק לַסֻּכּוֹת : קָדוֹשׁ בְּרִית תַּגְבִּיר רוּחַ טוּמְאָה תַּעֲבִיר פְּרָעוֹת וּסְכָכוֹת : תָּחוֹן חוֹגְגֵי שִׁבְעָה : תּוֹפְסֵי מְגָרִים אַרְבָּעָה * וְשַׁוְעָתָם סְכוֹת :

יִשְׁעִי סְכוֹת שַׁוְעַת עַמֶּךָ * וּרְעֵם וְעַנְּגֵם בְּטוּב טַעְמֶךָ * סַגְּבֵם בִּזְרוֹעֲךָ כְּהִכְנַעְתָּ זֵדִים בְּזַעְמֶךָ פְּאֵר וָזֶמֶר נָתְנוּ לְהַנְעִימֶךָ : בְּגִלָּה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

מִי כָמוֹךָ בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמוֹכָה נֶאְדָּר בַּקּוֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת עוֹשֵׂה פֶלֶא
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה :

הַלֵּל גּוֹמְרִים כָּל שְׁמוֹנָה קוֹרְאֵי פָּרָשָׁה בִּזְמַנָּהּ : טְעֵם וְהוֹשִׁיבָם בְּאֶרֶץ שְׁמֵנָה * נֵצַח צוּר יִשְׁעֵנוּ לְהֵאָמְנָה :
זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :

קיניגרייך אתה אונ' די קינדר ישראל טריאן צו דיר גיזאנג : **טוֹעֲנֵי** די דא טראגן פֿאלאנגונג דר טפראצונג זי זאלן גרייכן זעטונג דר פֿרידן פֿייאר טאג דר סוכות (כסם) בידעקזי מיט שאטן דיינר רעכטן הנד אום ווילן דען זכות פֿון אברהם דער אן דיך הט גגלויבט דר דא הוט צו טוטן די גיגוסני בילדר (מחננים) די דא דיך בעראַזיך ביטן מיט מיין אייך פֿלייטיג הערצן די זעלביגי זאלשטו פֿירן אום ווילן דען זכות פֿון דעם איינציגן זון יצחק דער דא איז וואָרן גיבאַטן ברוט מיט דעם ווידר דז דא וואר פֿאַסט אין דעם גירעריכט סוכה (סוכה) זאל פֿר אונז זיין צו עתיד צבא צו איינם שאטן אום ווילן דען זכות פֿון יעקב דר די שטעק טיילעט אונ' רואט אין היטן (פליטים) די אנטרינונג פֿון ישראל זאלשטו פֿר בערגן אין דיינם שאטן איין הויב פֿון הילף זאלשטו זיא קרינן פֿר אַליר ליא וואפֿן צו בטיילן (קדוש) דו היילגר גאט דיין זיכר הייט זאלשטו שטערקן דען אונריינן גייסט זאלשטו אבכן וועק פֿארן דער דא אכט זינדגן אופֿנבאר זינד אונ' בדעקט זינד (תחון) דש זאלשטו לייט זעליגן דיא דא פֿייארן זיבן טעג אונ' בגרייפֿן פֿיר מרלייא אופט אונ' פֿר נעם איר גשרייא

יִשְׁעִי גאט איינר הילף פֿר נעם דאך דש גישרייא דיינש פֿאלקש אונ' וייד זיא אונ' זענפֿטיג זיא מיט דייני בעסטי רייד דוא שטרקר גאט אוז דו האשט אאבן אונטר טעניג די אוט ווילן (אגריש) מיט אלט דורך דיינם לארן געבן זיא לירשט אונ' לוב ואנג אונ' זאגטן דו בישט ליבליך מיט פֿרייד מיט גיזאנג מיט איין גרוסי פֿרייד אונ' זאגטן אלי צו גלייך **מִי כָּמוֹכָה** גאט וועראיז דיר גלייך אונטר די שטרקן ווער איז יר גלייך בטינט מיט היילקייט דר דא איז פֿארכלום מיט לוב דר דא וואונדר טוט :

מַלְכוּתְךָ דיין קיניגרייך האבן דייני קינדר גיזעהן דא דש מער איז גשפלטן ווארן פֿר (משה) :
הַלֵּל דיא דא גאנץ (הלל) זאגן גאנצי אכט טאג פֿון (סוכת) אונ' די דא לייאנן מיטלייכי (פרשה) אין אידר לייט דיא זאלשטו פֿאַלאנגן אונ' ביזעצן אין ארץ ישראל דש דא הייסט פֿייסט לאנד דוא איבר זיגר אונ' שטרקר פֿון ישראל צו דאך אונזר הילף וואר ווערן דיזר איז גאט אונזר הילף עפֿינטן זיי דש מויל אונ' זאגטן ייי גאט ווערט קיניגן אין דער איביקייט :
ונאמר

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם : וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נותן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם : אמת

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם המעביר בניו בין גזרי ים סוף · את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם · משה ובני ישראל לך ענו שירה : טוענ׳

אונ' הוט אפן טרעטן אויף די היך אונזרי פֿיינד אונ' הוט דר הובן אונזר הערשאפֿט איבר אל' אונזרי פֿיינד דר אונז האט געטאן צייכן אונ' ראכֿונג אן פרעה צייכן אונ' וואונדר צייכן אין לאנד דר קינדר (חם) דר דא שלוג אין זיינם גרים צארן אלי די ערשט גיבארני פֿון אגפטן אונ' צוג ארויס זיין פֿאלק ישראל אויז גלוגין פֿון צווישן זיא צו אייביג פֿרייהייט דר דא האט איבר פֿירן זיין קינדר צווישן די שטיקר דז ראטש מירי נאך יאגר אונ' אירי פֿיינד הוט ער פֿר זענקט אין די טיפֿי גרונד אונ' זייני קינדר האבן זיין שטארקייט גזעהן אונ' לובטן אונ' דאנקטן זיינם נאמן אונ' אנטפֿנגן איבר זיך זיין קיניגרייך

פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים · וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים : בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חוֹשֶׁךְ וְחוֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :

ווען דער חזן זאגט את י״י זאל קהל זאגן דז

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ווען דער חזן האבורך אן היבט זאל קהל זאגן דש

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

אוֹחֲזֵי בְּיָדָם אַרְבָּעָה מִינִים * בָּאִים לְסַלְּדָךְ בְּעֶגֶב וּבְמִינִים * גְּמוּנֵי פְּזָ אוּגָרִים וּמְזֻמָּנִים * דְּגָלִימוֹ יָשִׂים כְּכוֹכְבֵי שַׁחַק נִמְנִים * בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ * הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים :

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהַבְתָּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ : וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים :

הוֹגֵי דָת מֵרֹאשׁ נְסוּכָה * וּבָאִים וְלָנִים שִׁבְעָה בַּסֻּכָּה * זְכוּת הַמְּצִיאָם וְגוֹנְנֵם מִמְּסוּכָה * חוֹק אַהֲבָתָם בְּלִי לְחַשְּׁכָה : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ * אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : שמע

עפֿינט ער פֿורטן אונ' מיט פֿר שטענדיקייט פֿר ענדרט ער אונ' ווענקסלט די צייט אונ ער אורדנירט די שטערן אין היאל אין מיר ווא זייגט נאך זיינם ווילן נאך ער בשאפֿט טאג אונ' נאכט ער טוט אב די ליכט פֿר דר פֿינשטרניס : אונ' די פֿינשטרניס פֿר דעם ליכט : אונ' ער אכט הין פֿארן דען טאג אונ' ברענגט די נאכט : אונ' ער אכט

אונ' פֿרייאט אייך פֿר אים : זיין נאמן איז נאך אער דר הילכט אלז אלי לוב אונ' פּרייז : פֿר גאט דיין הערן זאלשטו דיך פֿערכטן : גילובט איז דר נאמן פֿון זיין הערליך קיניגרייך ביז אין דר אייביקייט : דער נאמן גאטש זייא גלובט פֿון אייבגר ביז אין דר אייביקייט

אונטר שייד צווישן טאג אונ' נכט זיין נאמן איז גאט דר היר שארן דער לעבנדיגר גאט אונ' דער שטאנדהפֿטיגר זאל שטעטיגליך איבר אונז קיניגן ביז אין דר אייביקייט : **אוחזי** די דא ביגרייפֿן אין איר הנט פֿיר ארלייא די קומן דיך צו לובן מיט מורגלין אונ' מיט שלאייאן מיט גילדני פֿעדיק בינדן זי דען לולב אונ' ריכטן אין פֿיין צו אירי באמירן זאלשטו אכטן אוי די שטערן דז היאל אוו זאל אן זיקענן ציין גלובט בישטו גאט דר דא אכט פֿינשטר די אובנטן :

אהבת דוא האשט דז גזינד פֿון דיין פֿאלק ישראל גליבט אין אייביגי ליבשאפֿט דו האשט אונז גלערנט תורה אונ' מצות(?) אונ' גיזעצן אונ' גריכט דרום גאט אונזר גאט ווען איר רידן אין דייני גיזעצן אין אונזר ליגן אונ' אונזר אויף שטין אונ' איר ווערן זיך מיט די ריד דיינר תורה אונ' מצות(?) פֿרייאן ביז אין דר אייביקייט דען זי זיינן אונזר לעבן אונ' דר לענגונג אונזר טעג אונ' דרום וועלן איר זי הבן אין אונזר גידאנקן טאג אונ' נאכט טו דאך דיין ליבשאפֿט פֿון אונז ניט אב ביז אין דר אייביקייט : (הוגי) די דא לערנן די תורה די פֿון אנפֿאנג דר וועלט איז גיוואלט צו הערטן אונ קומן אונ' איבר נעכטיגן זיבן טעג אין דר סוכה אך זי גפֿינדן אייז זכות אונ' בשערמט זי און די פֿעלקר די דא זיין גלייך איין דערנר צווין דען גיזעצן איר ליבשאפֿט ניט צו פֿר איידן גלובט בישטו גאט דר דא האט ליב זיין פֿאלק ישראל

אמת עס איז וואר אונ' וארהאפֿטיג דז אלז אונ' איז ביים אונז שטנדהפֿטיג דז ער איז גאט אונ' אונזר גאט אונ' ווידר אים איז קיינר אונ' איר ישראל זיינן דיין פֿאלק דר אונז הוט אויז גלייזט אויש הנט דר קיניגן דר איז אונזר קיניג דר אונז ארלייזט האט אויז הנט דר גוואלטיגן ער איז דער גאט דער אונזר הלב זיין באצאלונג נעמט פֿון אונזר ליידיגרן אונ' דר דא באצאלט פֿר געלטונג צו אלן אונזרן פֿיינדן דער דא טוט גרוסי דינגן דיא ניט צו אפֿרטן זיין לייבן אונ' אונדר דז קיין לאז האט גיטאן אונזר לייב אין דיש לעבן אונ' הט אונזר פֿוס ניט לאזן אויש גליטן דר דא

דיא ווייל איר האבן דש אן יום כפור ווערט הש"י האבן אוחל גיוועזן אונזרי עבירות : דרום אוז זיך דר אענש גדענקן אז ווען ער אילונד ערשט גיבארן ווער אונ' זאל זיך תכף נאך יום כפור אתעסק זיין איט אלות סוכה אונ' לולב אונ' זיך ווייטר היטן פר עבירות אן פרעגט איין קשיא ווייל דאך דער טעם פון סוכה איז ווייל אין פסוק שטיט דש הש"י הט גיזאגט איך הב ישראל גיזעצט אין סוכות אז איך האב זי אויז אצרים גילוגן אונ' זי זיינן דאך אין ניסן אויז אצרים גיגאנגן אזוו גהערט אן אין ניסן סוכות צו אכין אונ' ווארום אאכן איר זי דען אין תשרי דר תירוץ איז ווען אן זעצט אין ניסן סוכות אאכן זעצט אן ניט ווישן דז אן יצשטוט פון אלוה הלבן דען אן זעצט אייכן אן אאכט זיא פר תענוג ווייל עש גיט קיגן זואר זילט אן גערן אין סוכות אבר אז תשרי קואט גיט איין אידרר אין הויז וואכן ווייל עז גיטקיגן דען ווינטר אונ' ישראל אכן איר דירה אין די סוכה דר אן קאן אן זעהן דז זי עז טוכן פון אלוה וועגן

דער אהרי"ל טרייבט ווען איינר ניט גיכוג ברעטער הט אום פיר ווענד צו אכן איז עז בעשר דר ייא גגלי ווענד צו אכן אז פיר טצעכטי אונ' אן גהערט דיא סוכה צו אאכן אויף אזו איין אורט דש ער קאן גגן סוכות דריכן וואכן עז זייא איט עשן אונ' טרינקן אונ' טלאפן אונ' זאל זיא ניט אכן אזו פויל אונ' שטינקדיג איז אדר ווא אסוכן איז פר גנבים זונשטן ווער ער ניט יוצא אן זאל דיגגלי לייט די סוכה פר זיין עיקר וואונונג הלטן איט אל זייני זאכן דיער ונשט פלעגט אין הויז צו טאן זאל ער גגן סוכות אין די סוכה טאן אונ' זאל זי היפש צירן איט שיני אום העכג אונ' זיין בעשטי כלים אונ' אזר זייא צירט ווא איגליך איז אונ' אן אוז זיך ניט טואך זיין אויף דיא אום העכג אום די זעלביגה פיר ווענד צו גיברויכן כיירט אוז דאך רעכטי ווענד אאכן אונ' ווען די אום העכג פון טעטכז זיין אוז אן זי אין דר היך העכגן דז אן זיך ניט דר קעגן אן לעהנט אן טאר ניט ליגן אויף דר סוכה קיין שטיקר פון כלים אז פון טטיל בענק אויך קיין לייטר אונ' דר גלייכן אנדרי כלים אויך טאר אן קיין גגלן בונד אויף די סוכה ליגן כיירט אוז זי ערשט אויף בינדן אונ' אנט אאט צו דיא אלוה גיהערט עש זייא אום די סוכה צו דעקן אדר ערבות זאל קיין יהודי זעלבשט פון פעלד אב טניידן כיירט דר נכרי זאל עז אב טניידן אדר אן זאל דעם נכרי עטוואט דר פירגעבן :

דיא פירות דיא אן העכגט אין די סוכה פר צירד טאר אן גגן סוכות קיין הנאה דר פון הבן אונ' ווען וואט דר פון אבפאלט אן יום טוב זאל ער זיא אן חול האועד ווידר אן העכגן אונ' ווען ער ניט קאן זאל ער זי באהרן ביז נאך יום טוב אונ' דען אטג אן זיא עשין די ערשטי נאכט סוכות אוז אן ווארטן ביז נאכט איז אי אן עסט גלייך ווי אן פסח : אונ' ווען עז רעגנט די ערשטי נאכט אוז אן צום הפחות איין כזית אין די סוכה עשין :

מעריב ליל ראשון של סוכות

ברכו את יי המבורך :

ווען דער חזן המבורך אויז האט זאל קהל דאז זאגן

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

דער חזן זאל אך זאגן ברוך יי' המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים · בחכמה פותח

ברכו לובט גאט דער דא איז גלובט :

(ברוך) גלובט איז גאט דר דא איז גלובט אין דר איביקייט

ברוך גלובט זייטטו גאט אונזר גאט קיניג דער וועלט דר דורך זיין ווארט אכט פינטטר די אובינטן איט איזוהייט עפינט

ווייל דער חזן זאגט (ברכו) זאגט דש קהל (יתברך)

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה :

יתברך ער זאל זיין גילובט אונ' גיריאט אונ' ביטינט אונ' דער היכט אונ' דער הובן דער נאאן דז קיניגט איין קיניג איבר אלי קיניגן דער היילג גלובט איז ער דען ער איז דער ערשט אונ' דר הינטרשט אונ' זונדר איס איז קיין גאט זייט דער היבן דעם דער דא רייט אין היאל גאט איז זיין נאאן אונ'

אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל
בניך למודי יי ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך שלום רב לאהבי תורתך
ואין למו מכשול יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך למען אחי ורעי אדברה נא שלום
בך למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו
כגויי הארצות * ולא שמנו כמשפחות האדמה * שלא שם
חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם: ואנחנו כורעים ומשתחוים
ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא * שהוא
נוטה שמים ויוסד ארץ וכסא כבודו בשמים ממעל * ושכינת עוזו
בגבהי מרומים: הוא אלהינו אין עוד אמת מלכנו אפס זולתו *
ככתוב בתורתו וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך * ל' לתקן
עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך
כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
תשבע כל לשון לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר יתנו
ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד
כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך
יי ימלוך ל' עולם ועד:

הררת

עלינו אויף אונז איז צו לובן צו גאט דעם הער פון אלש אונ' איר זאלן געבן גרוישקייט צו דעם בשעפר פון דיא
וועלט דש ער ניט הט געמאן אונז אז די פעלקר פון די ערד אונ' האט ניט געמאן אונז אז דיא געשלעכט דר
ערדן דש ער ניט הט געזעצט אונזר טייל גלייך אז זיא אונ' אונזר גורל אז אל איר ברואונג אונ' איר קניען אונ' בוקן
אונ' נייגן אונז פר דעם (אלך אלכי המלכים הקב"ה דר דא נייגט די הימל אונ' גרונד פעסט די ערד אונ' זיין כסא
הכבוד איז אין הימל גאנץ אובן אונ' די שכינה זיינר שטערק איז אין הויכן הימל ער איז אונזר גאט אונ' קיינר אנדר
אמת פשטיג איז אונזר קיניג אונ' ניאכט אנדרשט איז אים גלייך וויא עס שטיט געשריבן אין דר תורה אונ' זאלשט
ווידר קערן צו דיין הערץ דש גאט איז דר הער אויף די הימל פון אובן אונ' אויף דר ערד פון אונטן אונ' איז קיין
גאט אנדרש ער (על כן) דרום האפן איר צו דיר גאט אונזר גאט צו זעהן בהענד די שונה פון דיינר שטרק אונ'
צו פרייטן די וועלט מיט דש קיניגרייך דש אלמעכטיגן גאט אונ' אלי קרעטייער זי ווערן רופן אן דיין נאמן צו קערן צו
דיר אלי רשעים פון דר ערדן די זאלן דר קענן אונ' זאלן ווישן אלי זיצר דר וועלט דש צו דיר זאלן קניען אלי קני זי
זאלן שווערן אלי צונגן פר דיר גאט אונזר גאט זי זאלן קניען אונ' נידר פאלן פר דיר אונ' פון דיין נאמן ווירד קייט
זי זאלן געבן אונ' זיא ווערן אלי אנטפאנגן דש יאך פון דיין קיניגרייך אונ' דו זאלשט קיניגן אויף זי בהענד צו אייבר
אונ' אייביג דען דש קיניגרייך איז דיין אונ' אין דר אייביקייט ווערשטו קיניגן מיט עהרן גלייך וויא געשריבן שטיט
אין דיין תורה גאט ווערט קיניגן אייבר אונ' אייביג:

שְׁלשָׁה וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה * בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין: יֵין קַפְרִיסִין סְאִין
תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא * וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין * מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק
מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקָּב * מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רִבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף
כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא * וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ: וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל
סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף *
הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף * בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן * כְּדֵי
שֶׁתְּהֵא נָאָה * יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֶן * מִפְּנֵי שֶׁהִיא עַזָּה:
וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:
הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים
לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ * תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ * בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים * גָּדוֹל
ה' וּמְהֻלָּל מְאֹד * בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהִים נִצָּב
בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים * אֵל נְקָמוֹת ה' אֵל
נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ * הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים * ה' מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ * לָבֵשׁ ה' עֹז הִתְאַזָּר אַף
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת
מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אמר

רבי נתן זאגט (כפת הירדן) אך איין ווייניג העט אן אבר הוניג דער צו געטאן העט ער עס פסול גימאכט אונ' וואן ער
אייכר צייא אויז ציא פון אלן דען גווערצן וואס ווער ער חייב מיתה גיוועזן רבי שמעון זון גמליאל דר זאגט דער (צרי) איז
ניקס אנדרש דען נייארט איין הרצט דר דא טריפט פון האלץ (הקטף) די זייף פון (כרשינה) דא אן איט גלעכט דיא
נעגל ווירן דו זיא זאלט היבש זיין דער וויין פון (קפריסין) דא ווייכט אן דיא נאגל ווערן איכן דער ווייל זיא הארט איז
(השתכה) איז אך גוט דר צו אבר אן נעמט עס דרום ניט וויל עס קיין כבוד איז דו אן זאל הריין ברענגן (השתכה) אין
די (עזרה) **השיר** דס איז דס גיזאנג דס די לויים זאגן אין דען בית המקדש אם ערשטן טאג זאגטן זי לו גאט איז
די ערד אונ' איר פול הייד די וועלט אונ' אירי אין וואונרט אן אנדרן טאג זאגטן זי גאט איז גימאכט אונ' ווער גפריזן
אין גאטס שטאט אויף דען בערג זייכר הייליקייט אן דריטן טאג זאגטן זי גאט שטיט אין דר גאיינטי דער ריכטרט ער
טוט ריכטן צווישן דען ריכטרן אן פירדן טאג זאגטן זיא איין גאט פון נקמות הגטיגר דער ראכונג איז גאט אוך גאט זייא דאך
ערשייכטן ראכונג אן פינפטן טאג זאגטן זיא זייט פרוליך זינגן צו גאט אונזר שטערקטי זייט שאלן צו גאט יעקב אן
זעקסטן טאג זאגטן זי גאט הט גקיניגט ער איז איט שטאלצהייט בקליידט גאט איז בקלייד איט שטערקטי איז ער אום
גיגורט אך האט ער די וועלט בפעסטיגט דו זי זיך ניט זאל פר וואגן אן שבת זאגטן זי איין לוב גיזאנג ליד אויף דען טאג
דיט שבת דר איין לייבן איז אויף עולם הבא דו אן זאל אזו שבת איז אונ' אין רואונג דיט איביגי לעבן:
עלינו

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת
קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ
בֶּהָדָר קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ
בֶן רְאֵמִים קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל
אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם יְיָ
עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ:
כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ
כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ
מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ אֵין כַּאדוֹנֵינוּ אֵין כְּמַלְכֵּנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ
מִי כַאדוֹנֵינוּ מִי כְמַלְכֵּנוּ מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ: נוֹדֶה
לַאדוֹנֵינוּ נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ בָּרוּךְ
אֲדוֹנֵינוּ בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה
הוּא אֲדוֹנֵינוּ אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ אַתָּה הוּא
שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל
שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת* נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם
מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה: הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר וּקְלוּפָה
שְׁלֹשָׁה

אין ניאנט איז אז אונזר גאט ניאנט איז אז אונזר הער ניאנט איז אז אונזר קיניג ניאנט איז אז אונזר העלפר
(מי) ווער איז אז אונזר גאט ווער איז אז אונזר הער ווער איז אז אונזר קיניג ווער איז אז אונזר העלפר
(נודה) איר וועלן דנקן אונזרן גאט איר וועלן דאנקן אונזרן הערן איר וועלן דאנקן אונזרן קיניג איר וועלן דנקן
אונזרן העלפר (ברוך) גילובט זייא אונזר גאט גילובט זייא אונזר הער גילובט זייא אונזר העלפר :
(אתה) דוא ביסט אונזר גאט דו ביסט אונזר הער דו ביסט אונזר קיניג דו ביסט אונזר העלפר דו ביסט דר דש
אונזר עלטרן הבן פר דיר גירויכרט די רויכרונג דער גווערצן

פטום דש איז דש איטונג דש (קטורת) (הצרי) דר הארצט אונ' כמגיל וואָרן אונ' טייבלט קוט אונ' ווייס' ווייאריך
מיט ליבש ויבנציק לוט (מור) ווערל אונ' פיזום אונ' דיש עהרן פון ערד אונ' ואפרן מיטליבש ועלכלעהן לוט
(קוסט) צוועלף לוט (קלופה) דרייא לוט (ליארידר) ניין לוט ואייך פון (כרטינה) ניין קלייני אמט איין פון קפריסין
דרייא גרושי אמם אונ' דרייא קלייני אמם אונ' ווען אן ניט העט איין פון (קפריסין) אזו מאג אן דער פור טרינגן
אלטן טסרקן איין דר דא הייסט (חורן) זאלץ פון סדום איין פירטל פון איינר קלייני אמם איין ווייניגקרויט דש
דא הייסט (מעלה עשן) רבי

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא ובריות
גופא ונהורא מעליא זרעא חייא וקיימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא
למרנן ורבנן חבורתא קדישתא די בארעא דישראל ודי בבבל לרישי כלי ולרישי גלותא ;
ולרישי מתיבתא ולדייני דבבא לכל תלמידיהון ולכל תלמידי תלמידיהון ולכל מאן דעסקין
באורייתא מלכא דעלמא יברך יתהון יפיש חייהון ויסגי יומיהון ויתן ארכא לשניהון ויתפרקון
וישתזבון מכל עקא ומכל מרעין בישין מרן די בשמיא יהא בסעדהון כל זמן ועדן ונאמר אמן
יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא · ובריות
גופא ונהורא מעליא ; זרעא חייא וקיימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי
אורייתא לכל קהלא קדישא הדין רברביא עם זעריא טפלא ונשיא ; מלכא דעלמא יברך
יתכון יפיש חייכון ויסגי יומיכון ויתן ארכא דשניכון ותתפרקון ותשתזבון מכל עקא ומכל
מרעין בישין מרן די בשמיא יהא בסעדכון כל זמן ועדן ונאמר אמן ; מי שברך אבותינו
אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל הקדש הזה עם כל קהלות הקדש הם ונשיהם
ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם ומי שמיחדים בתי כנסיות לתפלה · ומי שבאים בתוכם
להתפלל ומי שנותנים נר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים וכל מי
שעוסקים בצרכי צבור באמונה הקב"ה ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה וירפא לכל גופם
ויסלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן

אז מן דש (ספר) ווידר אין היכל שטעלן זאגט דר חזן די — יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו ;

אויז דער חזן זאגט יהללו זאגט דש קהל (הודו)

הודו על ארץ ושמים וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה .

מזמור

יקום עס זאל אויף שטין פון גאט דר דא איז אין הימל איין ערלויזונג לייט זעליקייט גנאד בארמהערציקייט לאנג
לעבן אונ׳ שפייז פון אויף אונ׳ די היילגטע פון הימל אונ׳ גזונדהייט דיש לייבש אונ׳ גוט גזיכט אונ׳ קינדר
די דא לעבן אונ׳ גזונד זאלן בלייבן קינדר די דא ניט זאלן אויף הערן אונ׳ זאלן ניט פר שטערט ווערן פון דיא רייד דר
(תורה) דו זאל אלס זיין צו אונזר הערר (רבנים) די הייליגי געזעלשאפט דיא דא זיין אין (ארץ ישראל) אונ׳ די דא זייבן אין
(בבל) אונ׳ אין (חוצה לארץ) צו די איברשטי (דרשנים) אונ׳ צו די (ראשי ישיבות) אונ׳ צו די (דיינים) די דא זיצן אין דש
טאר דיש גריכט צו אלי אירי (תלמידים) אונ׳ צו אלי (תלמידים) פון די זעלביגי (תלמידים) אונ׳ צו אלי דיא זיך איין מין
דר (תורה) דר קיניג אז דר וועלט זאל זי בענשן אונ׳ זאל מיר לעבן אערן אונ׳ מיר טעג איבר פלוסיג אערן אונ׳ זאל מין
לנגי לייט זעלן צו אירי יארן אונ׳ זאל ווערן אויז גלייזט אונ׳ זאל ווערן בשיראט פון אלי לייט אונ׳ פון אלי בייזי קרענק דר
הימלשר הערר זאל אין אירי הילף זיין אלי לייט אונ׳ שטונד אונ׳ איר וועלן זאגן אמן ;

יקום עס זאל אויף שטין פון גאט דר דא איז אין הימל איין ערלויזונג לייט זעליקייט גינאד בארמהערציקייט לאנג
לעבן אונ׳ שפייז פון אויף אונ׳ די היילגטע פון הימל אונ׳ גזונדהייט דש לייבש אונ׳ גוט גזיכט אונ׳ קינדר די
דא לעבן אונ׳ גזונד זאלן בלייבן קינדר די דא ניט זאלן אויף הערן אונ׳ זאלן ניט פר שטערט ווערן פון די רייד דר תורה
דש זאלן אלס זיין צו דיזט הייליגי קהל צו די (ראשים) אונ׳ צו די גרויסי לייט קינדר אונ׳ ווייבר דר קיניג פון דער וועלט
זאל אייך בענשן זאל אייער לעבן אערן אונ׳ אייער טעג איבר פלוסיג אערן אונ׳ זאל אין לנגי לייט זעלן צו אייערי יארן .
אונ׳ איר זאלט ווערן אויז גלייזט אונ׳ זאלט ווערן בשיראט פון אלי לייד אונ׳ פון אלי בייזי קרנקהייט דער הימלשר הערר
זאל אין אייער הילף זיין אלי לייט אונ׳ שטונד אונ׳ איר וועלן זאגן אמן

(ווען אן דיא ספר תורה מוף היבט זאגט אן דאס)

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום: אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

(דיא ברכה זאגט דר אפטיר פר דר הפטרה (בניגון הפטרה)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר והעושה המדבר והמקיים שכל דבריו אמת וצדק נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריך ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן אתה ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו: רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע במהרה בימינו ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך נשבעת לו שלא תכבה נרו לעולם ועד ברוך אתה יי מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת: על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד ברוך אתה יי מקדש השבת:

לשלש רגלים **על** התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה בפסח ועל יום חג המצות הזה: בשבועות ועל יום חג השבועות הזה: בסוכות ועל יום חג הסוכות הזה: בשמיני עצרת ועל יום שמיני חג העצרת הזה: שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת: על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד בא"י מקדש השבת וישראל והזמנים

לראש השנה **על** התורה ועל העבודה ועל יום השבת הזה ועל יום הזכרון הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקים לעד ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

ליום כפור **על** התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה ועל יום הכפורים הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה למחילה ולסליחה ולכפרה לכבוד ולתפארת על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקים לעד ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפורים

הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ׃ בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא ׃ כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל ׃ צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת ׃ הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם ׃ קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד ׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי ׃ וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב ׃ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו ׃ וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן ׃ וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר ׃

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחֹן עָלֵינוּ לִפְלֵטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים ׃ אן שבת אן יום טוב זאגט מן דש

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כֹּהֵן קְרַב ׃ יַעֲמוֹד פְּלוֹנִי בַּר פְּלוֹנִי הַכֹּהֵן בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ ׃ תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ ׃ דז קהל זאגט דז וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם

דר דא אויף גרופן ווערט זאגט דש אלז אי ער פר די (ספר תורה) קומט

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ וקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים ׃ וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה ׃ ווען מן אויז גלייאנט האט זאגט מן די ברכה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי הָעוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה ׃ וזאת

זיין נאמן דאס קיניגט דר דא איז איין קיניג איבר אלי קיניגן דר היילג געלובט זייא ער (בעולמות) אין די צווייא עולמות די ער האט בשאפן דיזן עולם אונ' עולם הבא (כרצונו) נאך זיין ווילן אונ' וואול געפאלן אונ' ווילן זייניר פארכטר אונ' רעדן וויל דאס גאנצי גזינד ישראל (צור) ער איז דר שטרקר אלר וועלט איין הער אלר בשעפנים איין גאט אלר זילן (היושב) דער דא וואונט אין דר רוויאטי דש הימלש דר דא רואט אין הימל פון פאר אלטן (קדושתו) זיין היילקייט איז אויך די אלמכיגן די דא הייסן (חיות) אונ' זיין היילקייט איז אויף זיינם שטול דר הערליכקייט (ובכן) אונ' אזו אויך זאל ווערן דיין נאמן אונזר גאט געהייליגט דורך אונז פאר אויגן אלר לעבנדיגי (ונאמר) אונ' איר ווילן זאגן לו פאר איס איין נייא געזנג גלייך אלז עש גשריבן איז (שירו) זינגט לו גאט לוב זינגט זיין נאמן דר הילט דעק דר דא רייט אין הימלן דרום גאט איז זיין נאמן אונ' פרייט אייך לו פאר איס (ונראהו) אונ' איר ווען זעהן אים טייגבערליך אלז ער ווערט ווידר קערן לו זיינר וואונונג גלייך עז גשריבן איז (כי) דען זי ווערן טייגבערליך זעהן אלז גאט ווערט ווידר קערן קען (ציון) (ונאמר) אונ' אז אך וואורדן גיזאגט דורך ישעיה הנביא אונ' די הערליכקייט גאטש ווערט אנטפלעקט ווערדן אונ' אלי קרעטיאר לו גלייך ווערדן זעהן דז דיזש גאטש מונד גירעדט הט ׃ אב דר פאטר דר ברמן הערליכקייט זאל זיך דר בארמן איבר דז פאלק די דא ווערן גטראגן אונ' גלאדן פון גאטש אונ' זאל גדענקן דען פר בונד פון די שטרקי אבות אונ' זאל בשירמן אונזרי זילן פר בייזי שטונד אונ' ער זאל אן שרייאן דען (יצר הרע) פון דיא דא גטראגן ווערן פון גאט אונ' זאל אונז דר בראמן לו איין איביגליכי אנטרינוג אונ' זאל אונזרי אן הייסונג ערפילן איט איין גוטי מאס הילף אונ' ברמ הערליקייט

ווען מן דען ארון הקודש אויף טוט זאגט מן דו

ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יי ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו

דען (רבונו של עולם פון ראש השנה (וי"כ ונוצט רגלים) פינד אן פר דען ניימן, אין ערשטן יוצר

אמר רבי שמעון כד מפקין ס"ת בצבורא למקרי ביה מפתחי תרעי דשמיא דרחמין ומעוררין את האהבה לעילא ואבעי ליה לבר נש למימר הכי

בריך שמיה דמרי עלמא בריך כתרך ואתרך יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך ולקבל צלותנא ברחמי יהא רעוא קדמך דתוריך לן חיין בטיבו ולהוי אנא פקידא בגו צדיקיא למירחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך היא אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמיה ומיקמיה דיקר אורייתא בכל עדן ועדן לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא קשוט ואורייתא קשוט ונביאוהי קשוט ומסגי למעבד טבון וקשוט ביה אנא רחיץ ולשמיה קדישא יקירא אנא אימר תושבחן יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באוריתא ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחיין ולשלום: אמן ואומר החזן גדלו

גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו: ווען דר חזן גדלו אן היבט זאגט קהל דו

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: ווען דר חזן גדלו אויז האט זאגט קהל דו

רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים

בריך גילובט זייא דר נאמן דש הערן דר וועלט גילובט זייא דיין קרון אונ' דיין אורט דיין ווילן זייא דאך ביי דיינם פאלק (ישראל) אין דר איביקייט אונ' לאז זעהן צו דיינם פאלק די הילף דיינר רעכטי הנט אין דיינם (בית המקדש) אונ' צו אנטפאנגן אונזר גבעט איט בארמהערציקייט עס זאל זיין דר ווילן צו אפן אונט גרייכן פון דש גוטי זיכט דש דא איזפר דיר. אונ' זאלסט אונט דר לעכגן אונזר לעבן אין גוטיקייט אונ' דו איך זאל ווערן גדאכט צווישן די צדיקים צו פרבראן זיך איבר איר אונ' צו בוואדן איך אונ' אז די אייניגה אונ' דיין פאלק ישראל דו בישט דר דא שפייזט אלי צו אגן אונ' פרנערשט אלי צו אגן דא בישט דר דא געוועלטיגט איבר אלים דו בישט דר דא געוועלטיגט איבר אלי קיניגן אונ' דש קיניגרייך איז דיין איך בין דר קנעכט פון (הקב"ה) דו איך איך בר איקנייגא אונ' פאר די ווערדיקייט פון דער (תורה) אז צייט איך פר זיכר איך אויף קיין אנטש ניימרט אויף גאט דענער איז איין ווארהאפטיגר גאט אונ' די (תורה) איז ווארהאפטיג אונ' די נביאים זיין ווארהאפטיג אונ' דר דא טוט פיל גוטש אונ' ווארהייט אן דען זעלביגן טוא איך איך פר זיכרן אונ' צו זיינן ווירדיגן נאמן וויל איך לוב זאגן עז זאל זיין דר ווילן פר דיר דו זאלשט עפנן איין הערץ אין דיינר תורה אונ' זאלשט פולברענגן די מן הייטונג אייגז הרצן אונ' דש הערץ פון דיין גנץ פאלק ישראל צו גוטן אונ' צו לעבן אונ' צו פריד על הכל איבר אלש זאל זיין גימאכפרט אונ' געהייליגט אונ' בריאט אונ' בשינט אונ' דר היכט אונ' דר הובין (סאו)

זיין

דש זאגט מן אויף איטליכש ווארט ווען דיא (כהנים) זו דוכנן גין

יְבָרֶכְךָ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

יְיָ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ

וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה

יְיָ יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת

פָּנָיו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא

וִיחֻנֶּךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל

יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

יִשָּׂא יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם

יְיָ יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה

פָּנָיו יְיָ אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם

וְיָשֵׂם וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם

לְךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ

יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ

שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל

עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם : ויהי

יברכך (יי) גאט אונזר הער וואש שטרק איז דיין
גאט זאל דיך בענשן פון ציון דער דא באשאפט הימל אונ'ערד : (רבונו של עולם)(יאר)
נאמן אויף דיא גאנצי ערד (וישמרך) היט איך גאט דען איך בשיץ איך מן דיר (יי) גאט דר בארמיגר אונ
גנעדיגר אונ' אונ'לנג מוטיג אונ' פיל גנאדן אונ' וואר הייט : (פניו) קער דיך צו מיר אונ' זייט גנעדיג מיר דען
גאט זאל אונש זייט זעליגן אונ' בענשן ער זאל זיין (שכינה) צו אונש ערלייכטן אלי וועגן
זייט זעליגר גאט זאלנום לגריגן אונ' פון גיכאר אונ' וואר הייט
מיין מיינליגר אונ'ארים בין איך (אליך) צו דיר גאט היב איך מיין זיל : (ויחנך) כון גלייך אז די אויגן דער קנעכט
צו דיא הענט אירן הערן אזי די אויגן דר דינשט מייד צו הנד מירר וירטן אזו זיינן אונזרי אויגן צו גאט ביז ער ווערט
זייט זעליגן אונש : (רבונו של עולם)(ישא) ער ווערט אנט פאנגן איין ברכה פון גאט אונ' איין גירעכטיקייט פון גאט
זיין העלפר אונ' פינד גינאד אונ'גוט פר שטאנד אין די אויגן גאטש אונ' דיא מענשן (יי) גאט זייט זעליג אונש צו דיר
האפן מיר זייא מיר שטערקהייט אלי מארגן אויך אונזר הילף אין צייט פון לייד (פניו) גאט פר בערג דיין טכינה ניט
פון מיר אן טאג אייניש לייד'ש כייג דייני אורן צו מיר (אליך) צו דיר היב איך אויף איין אויגן דו גאט דער דא וואונט אין
דיא הימלן (וישם) אונ' זי זאלן איין נאמן אויף קינדר ישראל אונ' איך וויל זי בענשן (לך) צו דיר גאט איז די אלמעכקייט
אונ' שטרקייט אונ' מיבר וינדונג אונ' לירליכקייט דען דוא בישט מיבר אלז דש דא איז אין הימל אונ' אויף דיא ערד
צו דיר גאט איז דש קיניגרייך אונ' איז דר הויבן מיבר אלי צו איין הויבט (שלום) פריד צו דען פערן אונ' דען נאהנטן
זאגט גאט אונ' איך וויל היילן אים (רבונו של עולם) (אדיר) דוא שטרקר גאט אין די הויכן היאל דר דא וואונט
אין שטרקהייט דו בישט פריד אונ' דיין נאמן איז פריד עש זייא דר ווילן דש דו זאלשט טון איבר אונש אונ' איבר
דיין פאלק דש גיכר ישראל לעבן אונ' בענשונג צו ביוואורונג דש פרידש ברוך

תִשָּׁבַע וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה : וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ וְכָל קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ * וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ : מִי יִדְמֶה לָּךְ * וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ וּמִי יַעֲרָךְ לָךְ * הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא * אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ כָּאָמוּר לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ :

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ : הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ :
הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ :

ווען די (כהנים) זו דוכנין גין וואו זאגט אן דש די איין זיזינגן (ויברכך) אונ׳ (וישמרך) אונ׳ (ויחנך) אונ׳ שלום

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה : בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹתָיו שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ : וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפוֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִרְצֵנִי וְתִחַיֵּנוּ אָמֵן :

אונ׳ זאלן אלבן קייגן דיין כאאן אונזר קיניג דען איטליכש אונד געהערדיר צו דאנקן אונ׳ אלש דש אויז גריכט גיט גיהערזיך נייגן צו דיר אונ׳ אלי הערצר געהערן זיך דיינר פארכטן אונ׳ אלי איגגווייט אונ׳ גידנקין זאלן לוב זינגן צו דיינם נאמן אז ווי דיזאך גשריבן איז אלי אייני ביינר די זאגן גאט ווער איז דיר גלייך דר דען איליענדיגן בשירמט פון דעם זעלביגן דר דא שטערקר איז דען ער אונ׳ דען איליענדיגן אונ׳ דען נוט בידערפטיגן פון זיינם רויבר ווער קאן זיך גלייכן צו דיר אונ׳ ווער קאן זיך עבן גלייכן צו דיר ווער קאן זיך טעלן צו דיר דר גאט דר גרוש אונ׳ שטרק אונ׳ דר פארכטלוקדר אלר איברשט גאט דר דא בישאפן האט היאל אונ׳ ערד איר וועלן דיך פרייזן אונ׳ איר וועלן דיך בריזן אונ׳ איר וועלן דיך בשינן אונ׳ איר וועלן לובן דיין הייליגן נאאן אז ווייז איז אין (פסוק) גזגט איין לוב גזאנג צו דוד איין זיל זיי גאט לובן אונ׳ אלי אייני אין גאייד זיין הייליגן נאאן דו בישט דר גאט דורך מעכטיקייט דיינש קראפט דר דא איז גיאפרט דורך הערליכקייט דיינש נאמן דר דא איז שטרק איביגליך אונ׳ דער פארכטלום אום ווילן דיין פארכטלואהייט : רבונו הצר פון די וועלט איך בין דיין אונ׳ אייני טרויס זיין דיין איין חלום הב איך גטרויאט אונ׳ איך וויס ניט וואש ער בייטייט (יהי רצון) עש זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט איין גאט אונ׳ גאט אייער עלטרן דז זי זאלן זיין צו איר אלי אייני חלומות צו גוטן אונ׳ צו ברכה עז זייא די חלומות די איך גיטרויאט הב צו איר זעלברט עז זייא די חלומות דיש איך האב גיטרויאט אויף אנדרי לייט עש זייא דיש חלומות דו זיא האבין צו איר גיטרויאט אנדרי לייט זיינן זיא גוט שטערק זיא אונ׳ קרעפטיג זי אונ׳ לאזן זי אן איר אונ׳ אן זיאקויים ווערן אז די חלומות פון (יוסף הצדיק) אונ׳ אוב זי בדערפן איין היילונג הייל זי אז איך (חזקיהו) פון זיינר קרנקהייט אונ׳ אז וויא (מרים) איז גיהיילט גיווארן פון אירן (צרעת) אונ׳ אז (נעמן) פון זיין צרעת אונ׳ אז די ביטרן וואסר די דו זיין גיהיילגט ווארן דורך (משה רבינו) אונ׳ אז די בייזן וואסר פון (יריחו) דורך (אלישע) אונ׳ כזו וואז אז דו האסט פר קערט דיא (קללות) פון בלעם הרשע פון פלוכונג צו בענטונג אזו זאלשטו פר קערן אל אונזרי טרוים צו גוטן אונ׳ צו ברכה אונ׳ דו זאלשט היטן אונז אונ׳ דו זאלשט לייט זעליגן אונז אונ׳ דו זאלשט בהיליגן אונז אמן :

הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים * אֱלֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל
בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיְיָ לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר
אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים:
אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ (שֶׁבַח)
כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ וְיָדֵינוּ (פְרוּשׂוֹת) כְּנִשְׁרֵי
שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת: אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת מֵאֶלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים
וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם
גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ * וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ * בְּרָעָב זַנְתָּנוּ * וּבְשָׂבָע
כִּלְכַּלְתָּנוּ מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים
דִּלִּיתָנוּ עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ
בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ
וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל פֶּה לְךָ
יוֹדֶה וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תשבע

אונ' דר לעצטן פֿיינגט אזיר ביטעפֿנים פֿון הער אז גבֿארני דר דא ווערט גפֿריזן מיט פֿיל בירייאונג דר דא רעגירט
זיין וועלט מיט גינאד אונ' זיין בעשעפֿנים מיט בראהערציקייט אונ' גאט איז דר דא ניט שלומט אונ' ניט שלאפֿט דר דא
דר וועקט די שלאפֿנדיגן אונ' דר דא אלט מכט וואכן די אין טיפֿן שלאף זיינן אונ' דר דא אלט רידן די שטומן אונ' דר דא
אלט לידיג די גיפֿאנגן אונ' דר דא אונטר לייגט די פֿאלנדיגי אונ' דר דא אויף ריכט דיא נידר גבוקטן צו דיר אליין דנקן
מיר ווען גלייך אונזר אונד וואר פֿול גיזאנג אז דאס מער אונ' אונזרי צונג גלייך אזו דס ברויזן זיינר וועלן אונ' אונזרי
לעפֿצין וועהרן פֿול מיט לוב אז די ווייטי דיש הימלש אונ' אונזרי אויגן זעלטן לייכטן אז דיא זון אונ' דיא לבנה אונ' אונזרי
הענד זעלטן אויז גשפרייט זיין אז די אדלר דעש הימלש אונ' אונזרי פֿיס זעלטן גרינג זיין אז די הירדן דענוך קענט
מיר דיר ניט גינוג דנקן גאט אונזר גאט אונ' גאט אונזר עלטרן אונ' צו לובין דיינן נאמן אויף איינס פֿון טויזנט טויזנט
מאל טויזנט אונ' צעהן טויזנט מאל צעהן טויזנט פֿון די (טובֿות) די דו האסט גיטאן מיט אונזרן עלטרן אונ' מיט אונז
אויז מצרים האסטו גאט אונזר גאט אונז ערלעזט אונ' פֿון דעם הויז דא מיר זיין גיוועזן קנעכט האסטו אונז אויז גלעזט
אין הונגר האסטו אונז גשפייזט אונ' מיט זאטיקייט האסטו אונז דר נערט פֿון דעם שווערט האסטו אונז בשירמט אונ' פֿון
דעם מגפֿה האסטו אונז אנטרינן לאזן אונ' פֿון פֿיל בייזן ווארהאפֿטיגן קרנקהייט האסטו אונז דר הובן ביז אהער
הבן אונז דייני בראהערציקייט גיהאלפֿן אונ' דייני גינאד הבן אונז ניט פֿר לאזן אונ' ערשטו אונז אויך ניט ווייטר פֿר
לאזן גאט אונזר גאט צו אייביגליכן דארום אויך די גלידר די דו האסט אונז צו גטיילט אונ' דען אטעם אונ' די (נשמה)
די דו האסט גיבלאזן אין אונזרי נאז לעכר אונ' די צונג די דו האסט גיטאן אין אונזר מויל דיא זעלביגן זאלן דנקן
אונ' לובן אונ' בריזן אונ' צירן אונ' דר היבן אונ' זאלן שרעקן אונ' זאלן היילגן הב אונ'

עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת : אָז
נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד : נָמֹגוּ כֹּל
יֹשְׁבֵי כְנָעַן : תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן : עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהֹוָה
עַד יַעֲבֹר עַם זוּ קָנִיתָ : תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהֹוָה : מִקְּדָשׁ
אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ : יְהֹוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :
ה' יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : כִּי לַה' הַמְּלוּכָה * וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם : וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַה' הַמְּלוּכָה : וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל
כָּל הָאָרֶץ * בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד : וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב
לֵאמוֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד :

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ * וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר
וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד : מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה
אֵל * וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס
וּמְרַחֵם * בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה : אֱלֹהֵי
הָרִאשׁוֹנִים

אין פלישתים דען אלז ווארן דער טרעקן דיא הערן אין אדום דיא שטערקין פון מואב בגריף זיא איין ציטרניס אלי זיינר כנען ווארן פר צאגט עז זאל פאלן אויף זיא פארכט אונ אנגשט דורך גרויסהייט דיינס ארים זאלן זי שווייגן אז איין שטיין ביז דש דיין פאלק דורך פארט גאט ביז דז דיזוס פאלק דורך פארט דז דוא גיקויפט האשט ברענג זי אונ' פפלאנץ זי אויף דען בערג דיינר ערב טייל דש דוא גאט דיר איין פעשטיקייט צו דיינר וואונונג געווערקט האשט צו דער היילקייט גאטש דז דייני הענד בפעשטיגט האבן גאט ווערט קיניגן אין דער איביקייט גאט ווערט קיניגן אין דער איביקייט דען צו גאט איז דש קיניגרייך אונ ער געוועלטיגט איבר דיא פעלקר אונ' הילפרש ווערן אויף דען בערג ציון אויף גין אום צו ריכטן דעם בערג עשו אונ' דש קיניגרייך ווערט צו גאט זיין אונ גאט ווערט זיין פר איין קיניג איבר דיא גאנצי ערד אן דעם זעלביגן טאג ווערט גאט אייניג זיין אונ' זיין נאמן אייניג אונ' אין דיינר תורה איז גשריבן פר נעם ישראל גאט אונזר גאט איז איין איינציגר גאט :

נשמת דיא זעל פון אלש דז דא לעבט טוט לובן דיין נאמן גאט אונזר גאט אונ' דער אטום אלי קרויטייער ויא טוט בשיינן אונ' דר היבן דיין גדעכטניס אונזר קיניג שטעטיגליך : פון איביג הער אונ' ביז אין דר איביקייט בישטו גאט אונ' אונדר דיך האבן איר קיין קיניג קיין דר ליזר אונ' קיין העלפר דר דא אויז ליזט אונ' בשירמט אונ' שפייזט אונ' ערבארמט זיך אלי צייט דז לידש אונ' בטווינקנוס האבן איר קיין קיניג נייארט דיך דוא בישט דר גאט דר ערשט אונ'

לַיהֹוָה כִּי גָאֹה גָּאָה וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי
לִי לִישׁוּעָה: זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהֹוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהֹוָה שְׁמוֹ: מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה
וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם
סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אָבֶן: יְמִינְךָ
יְהֹוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהֹוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב:
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ:
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב יָם: אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג
אֲחַלֵּק שָׁלָל: תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק
חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם: צָלֲלוּ
כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים
יְהֹוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: נָטִיתָ
יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ: נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם
זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ
עמים

הערונג האט ער גיהערט פפערד אונ' זיין רייטר האט ער געווארפן אינש מער די שטערק אונ' די פֿרשניידונג גאטש
איז געוועזן צו מיר צו איין הילף דיזר איז איין גאט אונ' איך וויל בטינן אים ער איז איינש פאטרס גאט איך וויל דר היבן
אין גאט איז איין העלד דיס שטרייט גאט איז זיין נאמן די רייט וועגן פון (פרעה) אונ' זיין היר האט ער געווארפן אינש
מער אונ' זייני אויז דר וויילטן לייט זיין פר זונקן אין (ים סוף) די אב גרונדן האט זי בדעקט זיא נידרטן אין טיפנים אז
אין שטיין גאט דיין רעכטי הנט איז שטארק איט קראפט גאט דיין רעכטי הנט צו ברעכט דען פיינד אונ' איט דיינר
גרוסי הערשאפט האטשו דייני פיינד צו פירט דאז דו זענדסט דיין גרימן צארן דר ברענט ער זיא אז שטרוא שטופלן אונ'
מיט דעם ווינט דיינר נאז זענין הויפטן זיך די וואסר די פליסנדיגי וואסר שטונדן גלייך אז איין אויפֿר זיא גלייווטן
די אב גרונד איטן אין אער דר פיינט זאגט איך וויל יאגן איך וויל גרייפן איך וויל דען רויב אויז טיילן איין וויל זאל פר
פולט ווערן פון זיא איך וויל אויז ציהן איין שווערט זאל זי פר דערבן דו האשט גבלאזן איט דיינם ווינד האט זי
בדעקט דז אער זיא זיין פר זונקן אז איין בלייא אין דען שטארקן וואסר גאט ווער איז דיר גלייך אונטר דען שטארקן
ווער איז דיר גלייך בישיינט איט הייליקייט דר זוא פארכטזאם איז איט לוב דר דאז וואונדר טוט דא דו האשט גנייגט דיין
רעכטי הנט פר שולנד זי די ערד דו האשט גפירט דורך דיינר גינאד דיזש פאלק דז דו האשט דר לזט דו האשט זי גפירט
מיט דיינר שטערק צו דיינר הייליגי וואונונג דא דז די פעלקר הערטן וואָרן זי דר שראקן אין ציטרניש בגריף די וואונר

אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם * שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר
עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם * וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ
מִשְׁתַּחֲוִים אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים * אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם * וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאוּר כַּשְׂדִּים * וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ :
וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית * לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי * לָתֵת לְזַרְעוֹ : וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ * כִּי צַדִּיק
אָתָּה : וַתֵּרֶא אֶת עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם * וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם
סוּף : וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ : כִּי
יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם
וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה : וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת * כְּמוֹ
אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים : וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵ׳ מִיַּד מִצְרָיִם :
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵ׳ אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם : וַיַּרְא יִשְׂרָאֵ׳ אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ : אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵ׳ אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר : אָשִׁירָה לה׳

האשט דען הימל גמאכט הימל דר הימלן אונ׳ אלי איר הער שארן די ערד אונ׳ אלש וואש דרויף איז די מער אונ׳ אלש
וואש דריגן איז אונ׳ דו דערנערשט אלז אונ׳ דש הירשאר דש הימלש טון זיך צו דיר נייגן דו בישט גאט דר הער דש דוא
האשט דר וועלט (אברם) אונ׳ האשט אים אויז גיצוגן אויז (אור כשדים) אונ׳ האשט זיין נאמן גיהייסן אברהם אונ׳ דו
האשט זיין הערץ פֿרדיר ווארהפֿטיג ביפֿונדן :

וכרות אונ׳ פֿר בונדן מיט אים איין פֿר בונד אום צו געבן דש לאנד דר כנעני דר חתי אונ׳ דר אמורי אונ׳ דער
פריזי אונ׳ דער יבוסי אונ׳ דער גרגשי צו געבן צו זיינם זאמן אונ׳ דוא האשט בישטעטיגט דייני ווארטן
דרום דש דוא איין גירעכטר בישט : אונ׳ דוא האשט אונזרי עלטרן עלענד אן גיזעהן אין מצרים אונ׳ איר גשריא
האשט גיהערט ביים דען (ים סוף) : אונ׳ דוא האשט צייכן אונ׳ וואונדר גיגעבן אן פרעה אונ׳ אן אלי זייני קנעכטן
אונ׳ אן אל דז פֿאלק זיינס לאנדש דען דו ווייסט עז וואל דז זי אוטוויליגן קיגן זי אונ׳ דו האשט דיר איין נאמן גמאכט
גלייך עז נאך איז דען הייטיגן טאג אונ׳ דו האשט דז מער פֿר אירן צו גיטיילט גשפאלטן אונ׳ זי זיינן אין מיטן דז מער
דורך גנגן אין דר טריקנים אונ׳ אירי נאך יאגר האשטו אין די טיפֿנים גווארפֿן אלז איין שטיין אין שטרקי וואסרן :

ויושע אונ׳ גאט הלף דען זעלביגן טאג דען ישראל פֿון מצרים הנט אונ׳ ישראל זאך די מצרים טוט ליגן אויף
דען בארטן דש מערש אונ׳ ישראל זאך די גרושי מכט דיא גאט האט גטאן אן דען מצרים אונ׳ דש פֿאלק
פֿארכטן זיך פֿר גאט אונ׳ גלייבטן אן גאט אונ׳ אן זיין קנעכט משה : **אז** דען מאלט זינגט משה אונ׳ די קינדר
ישראל דיזש גזאנג צו גאט אונ׳ זיא שפראכן איך וויל זינגן צו גאט דען זיין הערטונג

בלאמים: לאסור מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות
בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה:
הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו בגבורותיו
הללוהו כרוב גדלו הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל
וכנור הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב הללוהו בצלצלי
שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה:
הללויה: כ ה ת י ה:
ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן: ברוך ה׳ מציון שוכן ירושלים הללויה:
ברוך ה׳ אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו: וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:
ויברך דויד את ה׳ לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה ה׳ אלהי
ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך ה׳ הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה׳ הממלכה
והמתנשא לכל לראש: והעושר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל
ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים
אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: אתה הוא ה׳ לבדך
אתה

שטראפֿונג אן דען קיניגרייכן צו בינדן איר קיניגן מיט קעטן אונ׳ אירי געערטי מיט אייזני פֿעסטן צו טאן אן זי די
בשריבני גריכט דש איז איין צירד צו אלי זייני פֿרומן פרייזט גאט:
הללויה פרייזט גאט פרייזט גאט אין זייני הייליקייט פרייזט אים אין היאל זיינר שטערקי פרייזט אים מיט
זיינר שטרקהייט פרייזט אים נאך פֿילהייט זיינר מכפרקייט פרייזט אים מיט טעטשין דז שופֿר פרייזט
אים מיט דר גייגן אונ׳ די הארפֿן פרייזט אים מיט פויקן אונ׳ טאנצן פרייזט אים מיט פֿיל ארליי כלי זאר אונ׳ מיט
דר ארגיל פרייזט אים מיט ציאבלן דר קלינגהפֿטיגי פרייזט אים מיט שאלונג דר טלאייאן (דז זאג צווייא אמל) (כל)
מיט ליכר דר אין זיל הט זאל גאט פרייזן פרייזט גאט: (ברוך) געלובט זייא גאט אין דר איביקייט עז זייא אונ׳ זייא
אמר געלובט זייא גאט אויז ציון דער דא רואט אין ירושלים פרייזט גאט געלובט זייא גאט דר הער דער גאט ישראל דר
דא אלייכט וואונדר טוט געלובט זייא דר נאמן זיינר הערליכקייט אין דר איביגהייט אונ׳ דיא גנצי ערד ווערט פֿר פֿילט
זיין פֿון זיין הערליכקייט עס איז וואר אונ׳ איז וואר: (ויברך) אונ׳ דויד לובט גאט פֿר אויגן דר גנצי פֿר זאמלונג
אונ׳ דויד זאגט געלובט זייסטו גאט דר הער פֿון ישראל אונזר פֿאטר פֿון אימר אונ׳ ביז אין די איביגהייט צו דיר גאט
איז די מכפרקייט אונ׳ דיא שטערק אונ׳ די צירדט אונ׳ דיא איבר ווינדונג אונ׳ די טונגהייט דען אלז דז דא איז אין
הימל אונ׳ אויף ערדן צו דיר גאט איז דש קיניגרייך אונ׳ דר דא איז ערהובן איבר אלז צום הויפט אונ׳ דר רייכטום
אונ׳ די הערליכקייט איז צו פֿר דיר אונ׳ דוא גוועלטיגסט איבר אלז אונ׳ אין דיינר הנט איז קראפֿט אונ׳ אמכט אונ
אין דיינר הנט שטיט צו מגרן אונ׳ צו שטרקן מיט אלים אונ׳ איצונד אונזר גאט איר דנקן דיר אונ׳ איר פרייזן צום
נאמן דיינר צירדט דו בישט גאט אליין דו
הסטט

חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל
מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ * הַלְלוּהוּ כָּל
כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ
אֶת שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק נָתַן וְלֹא
יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג
וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עוֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל
אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים
שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים:
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן
לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל * בְּתֹף
וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים
בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם:
לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בלאמים

צו ישראל אזו האט ער קיינם פֿאלק גטאן אונ׳ זיינה רעכט קענן זיא ניט פּרייזט גאט ג
הללויה פּרייזט גאט פּרייזט גאט פֿון דען הימל פּרייזט אים אין די הוכֿי הימלן * פּרייזט אים איר אל זיינה
ענגלן פּרייזט אים איר אלי זיינה היר שארן פּרייזט אים זון אונ׳ לבֿנה פּרייזט אים איר אלי ליכטיגה
שטערן פּרייזט אים איר הימלן דר הימלן אונ׳ איר וואסר די איבר דען הימל זיינן זיא זאלן דען נאמן גאטש פּרייזן דען
אלז ער האט עש גיבאטן זיין זיא ווארדן בישאפֿן אונ׳ ער האט זי גשטעלט פֿר אלי צייט אין דר איביקייט ער הט זי
איין גזעץ געבן דז קיינר פֿון זי ווערט איבר פֿארן פּרייזט גאט פֿון דר ערדן איר גרושן פֿיש אונ׳ אלז אב גרונדן ג
פֿייאר אונ׳ האגל שניא אונ׳ ראך די שטארק ווינט די טוט אז זיין ווארט די בערג אונ׳ אלי היכֿן די פֿרוכטבערה
בוים אונ׳ אלי טעכין בויאר דאז טיר אונ׳ אלש פֿיך קריכינדיגי געוירעם אונ׳ גפֿליגלטי פֿעגל די קיניג דר ערדן אונ׳
אלי פֿעלקר די הערן אונ׳ אלי ריכטר דר ערדן די יונגן אונ׳ אך די יונג פֿרויאן די אלטן מיט די יונגן זאלן פּרייזן דען
נאמן גאטש דען זיין נאמן אליין איז גשטרקט זיין הוכהייט איז אויף דר ערדן אונ׳ אויף דעם הימל אונ׳ ער הט דר
הובן איין הערשאפֿט צו זיינם פֿאלק איין פּרייז פֿר אלן זיינן פֿרומן צו קינדר ישראל זיינם נאהנטשט פֿאלק פּרייזט גאט
הללויה פּרייזט גאט זינגט פֿר גאט איין נייא געזאנג זיין לוב איז דר פֿר זאמלונג דר חסידים ישראל פֿרייאט
זיך דורך זיינם שעפֿער די קינדר ציון פֿר וועליגן זיך דורך אירם קיניג זי פּרייזן זיין נאמן מיט טאנצן * זיא
לוב זינגן צו אים מיט דר פויק אונ׳ מיט דער הארפֿן דען גאט האט איין וואול געפֿאלן אן זיין פֿאלק ער ווערט די
דעמוטיגן פֿר צירן מיט הילף די פֿרומן ווערן זיך פֿרייאן מיט הערליכקייט זי ווערן זינגן אויף אירם געלעגר די
הוכהייט גאטש ווערט אין אירם קעל זיין אונ׳ צוויא שארפֿדיג שווערד אין הנד אום צו טאן ראכֿונג אן די פֿעלקר

כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשּׁוֹמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם
לָרְעֵבִים יי מַתִּיר אֲסוּרִים: יי פֹּקֵחַ עִוְרִים יי זֹקֵף כְּפוּפִים * יי אֹהֵב
צַדִּיקִים: יי שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת:
יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם
יי * נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב * וּמְחַבֵּשׁ
לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יי * מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי
אָרֶץ: עֱנוּ לַיי בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים *
הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ * לִבְנֵי
עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה:
רוֹצֶה יי אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יי הַלְלִי
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ
שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ:
הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים * לִפְנֵי
קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם * יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם: מַגִּיד
דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חקיו

לויטן דר דא גיבט ברוט דען הונגריגן גאט עפֿנט די בלינדן גאט ריכט אויף די גיבויגני גאט האט ליב די גרעכטי גאט באווארט די פֿרעמדן די ווייזן אונ׳ די וויטפֿרויאן טוט ער שטערקן אונ׳ דען וועג דר בייזוויכטר טוט ער פֿר קרימן גאט ווערט אין דר איביקייט קיניגן דיין גאט ציון איז פֿון גבורד אונ׳ גבורד פֿרייזט גאט:

הללו יה פֿרייזט גאט דען עז איז גוט צו לובן אונזר גאט דר וויל ער ליבליך איז די לוב ליאבליך גאט איז דר בויאר פֿון ירושלים די פֿר שטויסנן פֿון (ישראל) ווערט ער פֿרזאמלן דר דא איז איין היילר פֿון די גבראכנן הערצר אונ׳ ער פֿר בינדט אירי וויטג ערציילט דען צאל דר שטערן ער רופֿט זי אלי מיט נאמן אונ׳ גרויס איז גאט אונ׳ פֿיל קראפֿטיג צו זיינר פֿר שטאנד איז קיין צאל גאט טוט די דעמוטיגן שטערקן אבר די בייזוויכטר טוט ער פֿר נידריגן ביז צו דר ערד צו טרייאט צו גאט מיט ביקענונג לוב זינגט צו אונזרם גאט מיט הארפֿן דר דא בידעקט דען הימל מיט וואלקן דר ערדן רעגן בירייט דר דא מאכט שפראצן גראז אויף די בערג דר דען פֿיך איר שפייז גיבט צו דען יונגן ראבן די דא רופֿן ער האט קיין בגערונג אן די שטערקי דעס פֿפֿערדס ער האט קיין וואול געפֿאלן אן דיא שענקלן דס מאנס גאט האט איין וואול געפֿאלן אן זייני פֿארכטר די דא האפֿן אויף זיינר גינאד (ירושלים) זייא גאט לובן (ציון) זייא דאנק דיין גאט פֿרייזן דר וויל ער פֿר שטערקט די ריגל דיינר פֿארטן ער בענשט דיין קינדר צווישן דיר דער דיין גיצירק אין פֿרידן שטעלט ער טוט דיך זעטיגן מיט דס בעסטי פֿון דען וויץ ער זענדיט זיין זאג אויף ערדן זער גשווינד לויפֿט זיין ווארט ער גיבט שניא גלייך וואל וואז ער פֿר שפרייט דען רייף גלייך אש די פֿון ער ווארפֿט זיין אייז גלייך וואז שטיקר ווער קען בשטין פֿר זיין קעלט ער שיקט זיין ווארט אונ׳ מאכט שטיקר שמעלצן ער מאכט וויען זיין ווינד וואז פֿליסן די וואסר טוט ער מאכט צו יעקב זיין ווארטן פֿר קונדן אונ׳ זיין גיזעצן אונ׳ גריכט

צו

נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב
טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יי אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: טוֹב
יי לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו
וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר
וָדוֹר: סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יי בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר
יי אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יי יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל
בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יי: אֲהַלְלָה יי בְּחַיָּי * אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי
אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשׁוּב
לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ
עַל יי אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל

זאגן וויל איך שטרעבן אונ׳ זי ווערן זאגן די שטרקטי דיין פורכבאהייד אונ׳ דיין אגרוסקייט וויל איך פר צילן זי ווערנד
גדעכטניש דיינר גרוז גוטהייט רידן אונ׳ דיין גרעכטיקייט ווערן זי זינגן לייט זעליג אונ׳ בארם הערציג איז גאט
לנגזאם צורניג אונ׳ גרוש גנעדיג גאט איז גוט פר איטליכן אונ׳ זיין בראהרציקייט זיין איבר אלי בשעפנס זיא ווער
דאנקן דיר גאט אל דיין בשעפנים אונ׳ דייני פרומן ווערן דיך לובן די הערליקייט דיינז קיניגרייך ווערן זי זאגן אונ׳
דיין שטרקייט ווערן זי רידן צו מכין בקענט די מענשן קינדר זיין שטרקייט אונ׳ די הערליכי צירשט זיינז קיניגריין
דיין קיניגרייך איז איין קיניגרייך פון אלי וועלט אונ׳ דיין געוועלטיקייט איז אין אל גבירד גאט אונטר ליינט אל ד
דא פאלן אונ׳ ער ריכט אויף אל די נידר גבוגני אלי אויגן האפן צו דיר אונ׳ דוא גיבשט זי איר שפייז אין זיינר ציין
דוא טושט דיין האנט עפן אונ׳ מכשט זעטיגן אלז דז דא לעבט איטליכן נאך זיין ווילן גאט איז גרעכט אין אל זיינ
וועג אונ׳ גנעדגליך אל זיין ווערק גאט איז נאהנט בייא אלי די אים אן רופן ער טוט דען ווילן זיינה פורכטר או
ער טוט ער הערן איר גישרייא אונ׳ ער העלפט אינן גאט בוואהרט אל זיין ליב האברש אונ׳ אל די ביזווכטר טוט ע
פר טיליגן איין אונד זאל רידן די פרייז גאטס אונ׳ איטליכש קרטייאר זאל לובן זיין הייליגן נאמן אין דר איביגהייט אונ׳
איר וועלן גאט לובן פון איצונד ביז אין דר איבקייט פרייזט גאט ׃ (הללויה) פרייזט גאט איין ויל זייא דאך גאו
פרייזן איך וויל גאט פרייזן בייא איינם לעבן איך וויל לוב זינגן צו איין גאט די ווייל איך נאך בין איר זאלט אייך כינ
פר זיכרן אן די אידלן אן איין מענשן זון דז בייא אים קיין הילף איז אז אים דר אוטם אויז גיט קערט ער ווידר צ
זיינר ערדן אן זעלביגן טאג זיין פר לארן זיינה גידנקן וואול דעם דר דען גאט יעקב אין זיינר הילף הט דז זיי
האפנונג איז אויף גאט זיין הערן דער די הימל אונ׳ ערד בישאפן הט דז וואסר אונ׳ אלז וואס דרינן איז דר די
אמרהייט ביוואהרט אין דר איבקייט דר דא רעכט טוט דען פר
נוקטן

עולם: ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי: רם על כל גוים יי על
השמים כבודו: יי שמך לעולם יי זכרך לדור ודור: יי בשמים הכין
כסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו
בגוים יי מלך: יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד * אבדו גוים מארצו:
יי הפיר עצת גוים * הניא מחשבות עמים: רבות מחשבות בלב איש
ועצת יי היא תקום: עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו לדור ודור:
כי הוא אמר ויהי * הוא צוה ויעמוד: כי בחר יי בציון אוה למושב לו
כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי לא יטוש יי עמו ונחלתו לא
יעזוב: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
יעיר כל חמתו: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי
העם שיי אלהיו: תהלה לדוד ארוממך * אלהי המלך
ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם
ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר דור לדור
ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי

די עס זאל זיין הערליכקייט גאטש אין דר אייביקייט גאט ארפרייאט זיך דורך זיין בשעפֿנש דר נאמן גאטש זייא
געלובט פֿון איצונד ביז אין דר אייביקייט פֿון אויף גאנג דר זונן ביז זיין אונטר גנג אין דר אייביקייט גאט דיין
געדעכטנש איז דר הובן איבר אלי פֿעלקר אויף דען הימל איז זיין הערליכקייט גאט דיין נאמן איז אין דר אייביקייט
גאט דיין געדעכטנש איז פֿון גבירד צו גבירד גאט האט זיין שטול אין דען הימל בפֿעסטיגט אונ׳ זיין קיניגרייך איבר
די הימלן ווערן זיך פֿרייאן אונ׳ די ערד ווערט זיך פֿרייען אונ׳ זי ווערן זאגן אונטר די פֿעלקר גאט הט גקיניגט
גאט איז איין קיניג גאט הט גקיניגט גאט ווערט קיניגן אין דר אייביקייט גאט איז איין קיניג אימר אונ׳ אייביג זי זיין
פֿרלארן די פֿעלקר אויז זיין לנד גאט פֿר שטערט דען ראט דר פֿעלקר ער פֿר ווערט די גדאנקן דר פֿעלקר פֿיל
גדאנקן זיין אין הערצן איינש מאנש אבר דר ראט גאטש דער טוט בשטין די ראד גאטש בשטיט אין דר אייביקייט די
גדאנקן זיינש הערצן פֿון גבירד ביז גבירד דען אלז ער שפריכט איז עז דא אלז ער גביט שטיט עז שון דא דען גאט
הט ציון אויז דר וויילט ער הט זי גלושט צו זיינם וואון פלאץ דען גאט הט זיך יעקב אויז דר ווילט אונ׳ ישראל פֿר זיין
אייגני שאץ דען גאט ווערט ניט פֿר לאזן זיין פֿאלק אך ווערט ער זיין ערב ניט פֿר לאזן אונ׳ ער איז בארם הערציג
ער פֿר גיבט די זינד אונ׳ פֿר דערבט ניט אונ׳ קערט פֿיל מאל זיין צארן אב אונ׳ דר וועקט ניט אל זיין גרים צארן גאט
הילף דאך העלפֿן דר קיניג זאל אונז ענטפֿרן אן טאג אונזר רופֿן : (אשרי) זעליג זיין די דא זיצן אין דיינם הויז
זי ווערן דיך שטעטן איביגליך זעליג איז דז פֿאלק דש עז איז צו איס אזו זעליג איז דש פֿאלק דז גאט זיין גאט איז :
איין לוב גזאנג צו דוד איך וויל דר.היכן דיך איין גאט דר קיניג אונ׳ איך וויל לובן דיין נאמן ביז אין דר אייביקייט אלי
טאג ווער איך דיך לובן אונ׳ וויל דיין נאמן פרייזן אין דר אייביקייט גאט איז גאלבערט אונ׳ זער גפרייזן אונ׳ צו זיין
גרעסקייט איז קיין אויסרעכונג איין גבירד צו אנדרן גבירד טוט דייני ווערק כריאן אונ׳ דיין שטערק פֿר קונדיגן זי
די טונהייט דיינר ערליכי צירד אונ׳ דייני וואונדרליכי

להגיד בבוקר חסדך * ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי
הגיון בכנור: כי שמחתני יי בפעליך * במעשי ידיך ארנן: מה גדלו
מעשיך יי: מאד עמקו מחשבותיך: איש בער לא ידע * וכסיל לא יבין
את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און: להשמדם
עדי עד: ואתה מרום לעולם יי: כי הנה אויביך יי * כי הנה אויביך
יאבדו: יתפרדו כל פועלי און * ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן:
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני * צדיק כתמר
יפרח * כארז בלבנון ישגה * שתולים בבית יי * בחצרות אלהינו יפריחו:
עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי * צורי ולא
עולתה בו: יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תכון תבל בל
תמוט * נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות
קולם ישאו נהרות דכים מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר
במרום יי: עדותיך נאמנו מאוד לביתך נאוה קודש יי לאורך ימים:
יהי כבוד יי לעולם * ישמח יי במעשיו * יהי שם יי מבורך מעתה ועד
עולם

מזמור אײן לױב געזאנג ליד אױף דעם טאג דעס (שבת) עס איז גוט גאט צו דנקן אונ' צו לױב זינגן צו דײנם נאמן
העכסטן נאך צו קונדיגן אין דר מארגן שטונד דײן גינאד: אונ' דײן װארהײט אין די נעכט: אױף דעם
(כלי זמר) דאס דא האט צעהן זײטן: אונ' אױף דר פידלן אונ' מיט גידין דען הארפן דענן דו האסט איך דר פרײאט
גאט מיט דײנן װערק איך װיל זינגן אױף די װערקן דײנר הענד גאט װי גאר גרױס זײנן דײנן װערק זער טיף זײן דײן
גדאנקן: אײן אום פר נונפטיגר מאן װײש ניקש דר פון אונ' אײן נאר פר שטײט דו ניט: דאס די בײזן װיכטר בלימן גלײך
אז אײן קרױט אונ' אלי דיא אום רעכטן װערקר דיא טון שפראצין דאס איז דרום דאס זי זאלן װערדן פר טילגט אין דער
אײביקײט אבר דו גאט בישט דר אלר היכשט אין דר אײביקײט דען כון דײני פײנט גאט דען כון דײני פײנט זיא
װערדן פר לארן גין אלי די װערקר דר אונרעכט װערן פון אננדר גשײדן װערדן: אבר אײן הערטשאפט זאלשטו דער
היכן אז אין װילט טיר אײן עלטר זאל זײן אז אײן לײגהאפטיגר איל בױם: אונ' אײן אױג זאל זוגן ראכונג אן אײנן
נאך לוגר: אונ' אלי קיגן איך אױף שטין איבל טעטיר זאלן אײנר אורן פון זיא הערן: דר גרעכטיר װערט בלימן גלײך
אז אײן טײטל בױם ער װערט גרוס װאקסן אז דער טענין בױם אין לבנון זי װערן זײן גיפלאנצט אין גאטס הױז אין
הױף אונזרס גאטס װערדן זי בלימן זי װערדן נאך אלטר פרוכט בארן אין איר גרײזקײט פעט אונ' לײגהאפטיג װערדן
זיא זײן: צו פר קונדיגן דאס גאט רעכט פערטיג איז ער איז אײן שטארקר אונ' איז קײן אונרעכט אן אים:
יי גאט האט געקיניגט ער איז מיט שטאלצהײט בקלײד גאט איז בקלײד: מיט שטערקטי איז ער אום גיגארט
אױך האט ער די װעלט בפעסטיגט דאס זי זיך ניט זאל פר װאגלן דײן שטול איז בפעסטיגט פון דען אנפאנג אן
דו בישט פון אײביג גאט די בעך ארהײבן די בעך ארהײבן איר שטים די בעך ארהײבן איר פר שטוסן: אבר גאט
אין הוכן היאל איז שטערקר װעדר דאס גרױס טערקי װאסרן אונ' װעדר די מיכדן דו אערט דײני גילײגנס
זײן זער װארהאפטיג צו דײנם הױז איז די הײליקײט צירליך איז גאט דאס װײל דאס צו לנגן טאגן

יהי

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ * לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה * הוֹדוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר * בְּנֵבֶל
עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ * הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר
דְּבַר יְיָ * וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: חֶסֶד יְיָ מָלְאָה
הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ * וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם *
נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל הָאָרֶץ * מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי * הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם * הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר:
אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו * הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ * רָאָה
אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיּוֹצֵר
יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל * גִּבּוֹר לֹא
יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה * וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְיָ
אֶל יְרֵאָיו * לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם * וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב:
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ * עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ * כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ * כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ * וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן

אונ'ער הוט אונש גיאמכט לידיג פון אונזרן ליידיגרן דען זיין גינאד איז אין דר אייביקייט ער גיבט שפייז צו אלין
קרטייער דען זיין גינאד איז אין דר אייביקייט דנקט דען הימל גאט דען זיין גינאד איז אין דער אייביקייט:
רננו זינגט לובט איר צדיקים אין גאט די לובונג איז שין צו דען רעכט פערטיגן דנקט צו גאט מיט הארפן מיט
דר גייגן פון צעהן זייטן לוב זינגט פר אים איין גייונג אמכט איין גוט גידין מיט שאלונג: דען גאטש ווארט
איז אויף ריכטיג אונ' אל זייני ווערקן זיין מיט ווארהייט ער האט ליב גירעכטיקייט אונ' גריכט די גנצי ערד איז פול די
גינאד גאטש: דורך דש ווארט גאטש זיינן די הימל ווארדן בישאפן אונ' דורך דען אוטם זיינש אונדש אל איר העיר
שארן ער פר זאמלט די וואסר דעש מערש גלייך אז איין הויפן איבר אנכדר ער גיבט אין דיא בהעלטנוס דיא אב
גרונדר: זי זאלן דאך פארכטן פר גאט די גנצי ערד אונ' פר אים זאל זיך פערכטן אלי אין וואונירס דר וועלט דען ווא
ער זאגט דז איז דא אלז ער גיבוט שטיט עז טון דא: גאט צר שטערט דען ראט דר פעלקר ער פר ווערט די גדאנקן
דר פעלקר אבר דר ראט גאטש בישטיט אין דר אייביקייט די גידנקן זיינש הערצן פון גבירד צו גבירד זעליג איז דז
פאלק דש גאט זיין הער איז: דש פאלק דש ער פר זיך צו איינר ערב טייל דר וועלט הוט פון דעם הימל צו בני גאט
אונ' זיכט אלי מענשן קינדר אויש זיין בישטעטי ווינונג מערקט ער אויף אלי וואונרס דר ערדן: פוריאט איר
הערצר מיט אנכדר ער פר שטיט אויף אלין זיירן ווערקן: איין קיניג ווערט ניט גיהאלפן דורך דש גרוש העיר איין
שטרקר ווערט ניט בשיראט דורך גרושן קראפט פאלש איז דז פערד צו דר הילף אונ' ער ווערט ניט אנטרונן דורך
זיינן גרושן קראפט נון גאטש אויג איז צו דען די אין פארכטן צו דען די דא האפן צו זיינר גינאד צו בשיראן פון טוט
איר זיל אונ' צו לאזן לעבן זיא אין הונגרש נוט אונזר זיל טוט האפן אויף גאט ער איז אונזר הילף אונ' אונזר שילט
דען אונזר הערץ איז דורך אים דר פרייאט דער וויל איר זיך אן דען נאמן זיינר הייליקייט טון פר זיכרן עש זאל זיין
דיין גינאד גאט אויף אונז גלייך אז איר האפן צו דיר (ח"ר) 1 4 ר א דייגנ

אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי * * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן * * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ * • כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ * * • כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר * ; * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם • ; כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

דר אײבקייט די לבנה אונ' די שטערן אום צו געוועלטיגן בייא נאכט דען זיין גינאד איז אין דר אײבקייט צו דעם דר די (אלרייכן) גשלאגן האט דורך איר ערשטי גיבארני דען זיין גינאד איז אין דר אײביקייט אונ' ער הט אויז גיצוגן ישראל פון צווישן זי דען זיין גינאד איז אין דר אײביקייט דורך איין שטארקי האנט אונ' מיט איין אויז גשטרעקטן ארים דען זיין גינאד איז אין דר אײבקייט צו דעם דר דז גרעריכט אער האט גישניטן צו שטיקן דען זיין גינאד איז אין דר אײבקייט אונ' ער האט אהבן איבר פארן (ישראל) אין מיט דען זיין גינאד איז אין דר אײבקייט אונ' ער הט גשטערצט פרעה אונ' זיין העיר אין דז גרעריכט אער דען זיין גינאד אין דר אײביקייט צו דעם דר דא האט גפירט זיין פאלק אין דר וויסטנייא דען זיין גינאד איז אין דר אײביקייט צו דעם דר דא הט גשלאגן גרושי קיניגן דען זיין גינאד איז אין דער אײבקייט אונ' ער האט דר טשלאגן שטרקי קינגן דען זיין גינאד איז אין דר אײבקייט דען קיניג (סיחון) פון (אמורי) דען זיין גינאד איז אין דר אײבקייט אונ' דען עוג קיניג פון בשן דען זיין גנאד איז אין דר אײבקייט אונ' ער הט געבן איר לאנד צו איינר ערב טייל דען זיין גינאד איז אין דר אײבקייט איין ערב טייל פר זיין קנעכט ישראל דען זיין גינאד איז אין דר אײביקייט דר אונז גידאכט האט אין אונזר פר נידרונג דען זיין גינאד איז אין דר אײביקייט
אונ'

רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם * מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם * בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם
רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן. וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָא׳ עַמּוֹ: יי שִׁמְךָ
לְעוֹלָם יי זִכְרְךָ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי יָדִין יי עַמּוֹ * וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי
הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ * עֵינַיִם לָהֶם
וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ * אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם * כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם * כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם * בֵּית יִשְׂרָא׳ בָּרְכוּ אֶת יי * בֵּית אַהֲרֹן
בָּרְכוּ אֶת יי: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יי יִרְאֵי יי בָּרְכוּ אֶת יי * בָּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן
שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ *

הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים * * * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם * כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

ער ליהט אויז דען ווינט פון זיין בהעלטנס דר דא שלוגט די בכורים פון מצרים פון מענשן ביז פיך ער הט גשיקט
צייכן אונ וואונדר צייכן צווישן דיר אין מצרים אן פרעה אונ אן אלי זייני קנעכטן דר דא שלוג פיל פעלקר אונ' דר
שלוג מעכטיגי קיניגן סיחון דר קיניג פון אמורי אונ' עוג קיניג פון בשן אונ' אלי קיניגרייך פון כנען אונ' ער גאב
איר לנד צו ערבן איין ערבטייל צו זיינם פאלק ישראל גאט דיין נאמן איז אין דר אייביקייט גאט דיין גדעכטניס איז פון
גבירד אונ' גבירט דען גאט ווערט זיין פאלק ריכטן אונ' איבר זיין קנעכט ווערט ער זיך בדענקן די בילדר דר פעלקר
זיין זילבר אונ גאלד איין ווערק דז מענשן הענד זי האבן מויל אונד אונ רידן ניקט זי האבן אויגן אונ זעהן ניקט זיא
האבן אורן אונ הערן ניקט אויך קיין אוטם אין אירן מויל אונד אירי מאכרט אזו זי גלייך זיין אונ' אל דר זיך פר
זיכרט אויף זי איר גזינד ישראל לובט גאט איר גזינד אהרן לובט גאט איר גזינד דז לוי לובט גאט איר פארכטר גאטש
לובט גאט גלובט זייא גאט אויז ציון דר דא רואט אין ירושלים גרייזט גאט (הודו) דנקט צו גאט דען ער איז גוט דען
זיין גינאד איז אין דר אייביקייט דנקט גאט אלר געטר דען זיין גנאד איז אין דר אייביקייט דאנקט דען הערן איבר
אלי הערן דען זיין גנאד איז אין דר אייביקייט צו דעם דר אליין גרושה וואונדר טוט דען זיין גנאד איז אין דער
אייביקייט צו דעם דער דא הט גמאכט די הימל מיט פרשטאנד דען זיין גינאד איז אין דר אייביקייט צו דעם דר דא
האט גישפרייט די ערד אויף די וואסר דען זיין גנאד איז אין דר אייביקייט צו דער דר דא הט גמאכט די גרושי ליכט
דען זיין גנאד איז אין דר אייביקייט די זון אום צו גיוועלטיגן ביים טאג דען זיין גנאד איז אין

אמר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו * כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה * צנה וסוחרה
אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים: יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש
רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי * עליון
שמת מעונך * לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי
מלאכיו יצוה לך * לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן תגוף
באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק
ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:
הללויה הללו את שם יי הללו עבדי יי שעומדים בבית יי בחצרות
בית אלהינו: הללויה כי טוב יי זמרו לשמו כי נעים: כי יעקב
בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי אני ידעתי כי גדול יי ואדנינו מכל
אלהים: כל אשר חפץ יי עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות.
מעלה נשיאים מקצה הארץ * ברקים למטר עשה מוצא

העכשטן אין שאטן דז אלמעכטיגן זוט ער איבר נעכטיגן איך זאגי דיר אויך גאט ער איז איין בישוץ אונ' איין גיהעג ער איז דיין גאט דז איך איך פֿר זיכר אויף אים דז ער ווערט בשירמן דיך פֿון דען שטריק דר שטרויכלונג פֿון דען בריכנס דז מארטש מיט זייגן פֿליגלן ווערט ער דיך בידעקן אונ' אונטר זיין פֿליגלן ווערשטו דיך בשיצן: איין שילט אונ' איין רונדי טרושט איז זיין ווארהייט דוא ווערשט דיך ניט פֿארכטן פֿר אנגשט דר נאכט פֿר דיא פֿייל די דא טאגש פֿליגט פֿר דעם מארט דער אין דר פֿינשטר אום גיט פֿון פֿר שניידונג דר דא פֿר וואושט דז מיטאגש זיא ווערן פֿאלן פֿון דיינר זייטן טויזנט אונ' צעהן טויזנט פֿון דיינר רעכטן הנד דז עס ניט צו דיר גינעהן זאל נייארט דו ווערשט עז מיט דיין אויגן אן זגן אונ' דוא ווערשט די בצאלונג דר בייז וויכטר אן זעהן דען דוא גאט בישט איין בשיצר דו אליר היכשטי האשטו גיטאן פֿר דיין וואונג עש ווערט זיך ניט פֿיגן צו דיר קיין בייזש אונ' קיין פֿלאג ווערט ניט גינעהן אין דיין גיצעלט דען ער ווערט זייני ענגל גביטין דייכט האלבן צו בהיטן דיך אין אלי דייני וועגן אויף דיא הענד ווערן זי דיך טראגן דז דוא דיין פֿוס אן קיין שטיין שטוסט אויף איין ליואן אונ' איין פיפר נאטר ווערשטו טרעטן דוא ווערשט פֿר טרעטן איין יונגן ליוואן אונ' איין טראך דרום דז ער אייכר גילושט אזו וויל איך אים מאכן אנטרינן איך וויל שטרקן אים דען ער קען איין נאמן ער ווערט איך אן רופֿן אונ' איך וויל ענטפֿרן אים בייא אים וויל איך זיין אין זיין לייד איך וויל איך אים הרויז ציהן אונ' איך ווער אים מאכן הערליך מיט לענגשטי דר טעג ווער איך אים זעטיגן אונ' ווער אים מאכן זעהן אן איין הילף:

הללויה פרייזט גאט פרייזט דען נאמן גאטש פרייזט איר קנעכט גאטש די דא שטין אין דז הויז גאטש אין די היף פֿון דש הויז אונזרש הערן פרייזט גאט דען גאט איז גוט זייט לוב זינגן פֿר זיינם נאמן דען ער איז ליבליך דען גאט האט זיך יעקב אויז דר וועלט ישראל פֿר זיין גליבטי טאן דרום וויש איך דז גאט גיעהרט איז אונ' אונזר הער אער דען אלי געטר אלש דז גאט בגערט טוט ער אין דען הימל אונ' אויף דר ערדן אין דען מערן אונ' אין אל אב גרונד ער ברענגט אויף די וואלקן פֿון ענד דר ערדן ער מאכט בליץ צום רעגן

ער

יאשמו : פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו :

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדור ודור : בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל : תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם : כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור ואשמורה בלילה : זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף : בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו : שתה עונותינו לנגדך * עלמנו למאור פניך ׳ כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה : ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה : ורהבם עמל ואון * כי גז חיש ונעפה : מי יודע עוז אפך * וכיראתך עברתך למנות ימינו כן הודע * ונבא לבב חכמה : שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך : שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה : יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם :

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו : יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן אומר

תפלה גאט דער ארלויזט די זיל זיינר קנעכט אונ׳ ווערן ניט בשולדיגט ווערן אלי די זיך בשיצן אויף אים : מיין גיבעט צו משה דר געטליך מאן גאט מיין קרון ביסטו צו אונז גוועזן פון גבירד אונ׳ גבירד איי די בערג זיין ווארן גיבארן אונ׳ דש דו הושט גיגרונט פעסטיגט די ערד אונ׳ די וועלט אונ׳ פון איביג ביז צו איביג ביסטו גאט דו טושט דען מענשן ווידר קערן ביז צו דר פר שטוסונג אונ׳ טושט זאגן ביקערט אייך איר קינדר דען טויזנט יאר זיין אין דיין אויגן אז דר געשטריג טאג ווען ער הין איז אונ׳ אז איין נאכט אכטונג דו פר שטראשט זי זיין גלייך אז איין שלאף אם מארגן זיין זי גלייך דז גראז דז דא פר ענדרט אין דר מארגן שטונד שפראצט עס אונ׳ פר ענדרט אם אובנט ווערט עס אב גשניטן אונ׳ עז פר דערט דען איר פאלענדן דורך גרים צארן זיין איר דר שראקן דו טושט אונזר זינד פר דיך אונזר היימליכה זינד פר דז ליכט דיינש אנגזיכט דען אל אונזר טאגן זיין אוועק גקערט אזו דיין צארן אונזר יאר האבן איר פאלענדט גלייך אז איין ווארט די טאג אונזרט יארן דש זיין זיבנציג יאר אונ׳ איט דען שטערקסטן אכציג יאר אונ׳ דש העכסטי פון די איז אידקייט אונ׳ און רעכט דען עס ווערט אב גשניטן אונ׳ איר פליגן דא הין ווער קענט די שטערקשטי דיינש צארן אונ׳ דיין גרים צארן נאך דען דו צו פארכטן ביזט טוא אונז אזו צו ווישן נאך דעם צאל אונזרי טאגן דז איר איין ווייזליך הערץ בקואן גאט ווייא דאך ווידר צו רוק קערן וויא לנג נאך אונ׳ זייא דיך בדענקן איבר דיינה קנעכט אך אונז זעטאין דר מארגן שטונד דיין גנאד זוא ווערן איר זינגן אונ׳ איר ווען אונז פרייאן אין אל אונזר טאגן דר פרייא אונז גלייך אז די טעג דיא דא אונז גיפייניגט האסט גלייך די יארן דז איר דש בייז גיזעהן האבן עס זאל ווערן גיזעהן צו דיינן קנעכטן דיין ווערק אונ׳ דיין שונהייט איבר אירי קינדר : (ויהי) אונ׳ עס זאל זיין די ליבליכקייט פון גאט אונזר הער אויף אונז אונ׳ די ווערק אונזר הענדן זייא דאך בפעסטיגן איבר אונז אויך דש ווערק אונזר הענד ביפעסטיג דש זעלביג דאך ער זיצט אין פר בארגנש דש אליר העכסטן

ונקתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:
לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך: אברכה את יי
בכל עת תמיד תהלתו בפי: ביי תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו
גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדיו: דרשתי את יי וענני ומכל מגורותי
הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויי שמע
ומכל צרותיו הושיעו: חנה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם: טעמו
וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו: יראו את יי קדושיו * כי אין
מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשי יי לא יחסרו כל טוב:
לכו בנים שמעו לי יראת יי אלמדכם: מי האיש החפץ חיים אהב
ימים לראות טוב: נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור
מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יי אל צדיקים * ואזניו אל
שועתם: פני יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו ויי שמע *
ומכל צרותם הצילם: קרוב יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע:
רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי: שמר כל עצמתיו אחת מהנה
לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו

פון אירדען ווער איך זיין גנץ אונ׳ מיך ווערזיין לידיג פון פיל איסטאט זי זאלן זיין די זאג אייכט אונד אונ׳ איינס הערלן לו פר דירגאט איין טערקר אונ׳ איין ארליזר:

לדוד איין גיבעט לו דוד דא ער פאר ענדרט זיין ווייזליכייד פר אביאלך אונ׳ פר טריב איס אונ׳ ער גינג הין אוועק איך וויל גאט לובן אין אלר לייט זיין לוב איז שטעט אין אייכן אונד דורך גאט ווערט זיך איין זיל פרייאן די דעמוטיגן ווערן עס הערן אונ׳ זיא ווערדן זיך פרייאן מכפרט גאט איט איר אונ׳ איר וועלין דר היכן איין נאמן איט אנכדר איך האב גאט גיפארשט אונ׳ ער הט איר גיענפרט אונ׳ פון אל איינה פארכט האט ער איך בשיראט זי לוגן לו איס אונ׳ זי זאלן זיך לו אין אונ׳ איר אן גזיכטר ווערדן ניט פר שעמט ווערדן דיזר ארמר אן רופט אונ׳ גאט טוט עס הערן אונ׳ פון אל זיינן ליידן טוט ער איס העלפן ער רואט דר ענגל גאטס רינגז אום די זעלביגן דיאיס פארכטן אונ׳ ער טוט זי הרויש ליהן פריבט אונ׳ זעכט דז גאט גוט איז זעליג איז דר אמן דר זיך בטילט אן איס פארכטט איך פר גאט זיינה הייליגין דען די איס פארכטן די האבן קיין גברעך ניט די יונגי ליואן די פר ארמן אונ׳ פר הונגרן אבר די גאט פארכטן די האבן קיין גברעך אין קיינר לייא פון דש בעשט גיט הער איר קינדר פאלגט איר איך וויל אייך גאטס פארכט לערנן ווער איז דר אן דר דא בגערט לעבן דר דא האט ליב טעג אום לו זעהן גוטש זייא ביאארן דיין לונג פון ביזש אונ׳ דיין לעפצן פון טעלקהייט לו רידן קער אב פון ביזש אונ׳ טוא גוטש זוך דען פריד אונ׳ יאגי איס נאך די אויגן גאטס זיין אויף די גרעכטן אונ׳ זיין אורן לו אירם גישרייא דר לארן גאטס איז אן דענן די דא ביז טון לו פר טכיידן פון דר ערדן אירגידעכעניש זי שרייאן אונ׳ גאט הערט עס אונ׳ פון אל אירם לייד טוט ער זי ביטראן גאט איז נאהנט בייא די לו בראכנן הערלר אונ׳ די לו שטוסני גאייט טוט ער העלפן פיל זיין די ביזי בגעגנש דז גרעכטן אונ׳ פון אלין גאר טוט איס גאט בטעראן ער בהיט איס אל זיין גיביין איינס פון אינן ווערט ניט לו בראכן דז בוזהייט זעלבשט טוט דען ביוויכט טויטן אונ׳ די דען גירעכטן פיינט האבן די ווערן בשולדיגט ווערן:

בְּטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ
תִּתֶּן לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיְיָ
כִּי גָמַל עָלָי:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד
הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין
אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם: וּבִקְצֵה
תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ
כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין
נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ * עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה
מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת
עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד: מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו:
הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר
בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים
חֲשׂוֹךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם ונקתי

אונזר זיל די האפֿט צו גאט אונזר הילף אונ' אונזר בשירמר איז ער דען דורך אים ערפֿרייט זיך אונזר הערץ דר וויל
מיר זיך טון פֿר זיכרן אויף זיינם הייליגן נאמן עש זאל זיין דיין גינאד גאט אויף אונז גלייך אלז מיר האפֿן צו דיר
ווייז אונז גאט דיין גינאד אונ' דיין הילף זאלשטו געבן צו אונז ערלייזי דיך צו אונז צו רעטר הילף אונ' ווייזא אונז
ערלייזן אום ווילן דיינר גינאד איך בין גאט דיין גאט דר דיך האט אויף געבראכט פֿון דעם לאנד מצרים ער ווייטר דיין
אונדר אונ' איך וויל עש פֿול מאכן זעליג איז דש פֿאלק דז אזו איז צו אים זעליג איז דז פֿאלק דז גאט איז זיין גאט
אונ' איך טו איך פֿר זיכרן אן דיין גינאד אייא הערץ איז לושטיג דורך דיינר הילף איך וויל צו גאט לוב זינגן דז ער
איר האט גוטש ער גאלטן: (למנצח) צו דען דר זיך שטערקט אין גדין איין גיזאנג צו דוד די הימל ער צילן דיא
עהר פֿון גאט אונ' דר שפרייטונג ער קונדיגט דז ווערק זיינר הענד פֿון טאג צו טאג שפרעכט ער אויז זאג אונ'
נאכט צו נאכט ער קינדט ער וויסן שאפֿט עש איז קיין זאג אונ' קיין ווארט וואו מיר שטים ניט ווערט גיהערט
מיר שנור גיט אויז איבר דר גאנצר ערד אונ' אן ענד דר ערד בורם איז מיר ריד ער האט גיזאצט אין זי אין גיצעלט
פֿר דר זונן אונ' ער איז גלייך אז איין חתן דר דא אויז גיט פֿון זיינר חופה ער פֿרייאט זיך אז איין שטארקר צו לויפֿן
דען שטעג פֿון ענד די הימלש איז זיין אויז גאנג אונ' זיין רונד אום לויפֿן איז ביז אן דש ענד די זעלביגי אונ' איז
קיינר פֿר בארגן פֿאר זיינר היץ די לערנונג גאטש איז פֿול קומליך זיא דר קוויקט די זיל די גצייגנש גאטש איז
ווארהפֿטיג זי מאכט קלוג דען נארן די בפֿעלונג גאטש זיינן רעכט פֿערטיג זי דר פֿרייאן דז הערץ דיא גיבאט
גאטש איז לויטר זי דר לייכט די אויגן די פֿארכט גאטש איז ריין זי בשטיט אין דר איביקייט די גריכט גאטש זיין
ווארהפֿטיג איט אנאנדר זיינן זי רעכט פֿערטיג די דא זיין בגערליכר דען גאלד אונ' אער דען פֿיל גים גאלד אונ'
זיסר ווערדר הוניג אונ' זיין פֿון הוניג אויך איז דיין קנעכט גווארנט אן זיינן זו אן זי היט איז אן דען ענד גרוטן לון
די אן ווערטונגן זינד ווער קאן דאז פֿר שטאן אונ' פֿון דען פֿר בארגנן זינדן וויא איך דאך רייניגן אויך פֿון דען
אויזוויזגן זינד טוא פֿר אייגן דיין קנעכט דז זי ניש זאלן גיוועלטיגן

אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ * וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן
הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ * בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא * רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר
קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ * וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי
חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה
תְּנוּ עוֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ
אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עוֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל
נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: לַייָ הַיְשׁוּעָה
עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ
צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
בטחנו

דען אלז ווערדן זינגן די בוים די וואלדש פר דז מן גיזיכט גאטש ווען ער קומט צו ריכטן די ערד דנקט צו גאט דען
ער איז גוט דען זיין גינאד דאיז אין דר איביקייט אונ׳ זאגט העלף אונש גאט אונזר היילף אונ׳ פר זאמיל אונש אונ
בשירם אונש פון דען פעלקרן צו דנקן צו דיינם הייליגן נאמן צו בריאן זיך אין דיינ׳ לוב גילובט זייא דר הער גאט
פון ישראל פון איביג ביז איביג אונ׳ זי זאגטן אל דש פאלק אמן אונ׳ לובטן לוב צו גאט זייט דר היכן גאט אונזרן הער
אונ׳ זייט אייך נייגן צו דעם טעאל זיינר פים ער איז הייליג זייט דר היכן גאט אונזרן הערן אונ׳ זייט אייך נייגן צום
בערג זיינש הייליקייט דען גאט אונזר גאט איז הייליג אונ׳ ער איז בארמהערציג ער פר גיבט דיא זינד אונ׳ פר
דערבט ניט אונ׳ ער האט פיל מאל זיין צארן אבגיקערט אונ׳ ער דר וועקט ניט אויף אל זיין גרים צארן דוא גאט זולשט
דאך דיין בארמהערציקייט ניט פר איידן פון איר דיין ווארהייט זאלן אייך שטעטן בהיטן זייא דאך גדענקן גאט אן
דיין בארמהערציקייט אונ׳ דייני גינאד דען זי זיינן פון איביקייט זייטגעבן צו גאט די שטערקייט זיין הערשאפט
איז איבר ישראל אונ׳ זיין שטערק איז אין די היאלן פארכטונג ביסטו גאט פון דיין הייליגטום גאט ישראל ער גיבט
שטערק אונ׳ קראפט צום פאלק גילובט זייא גאט איין גאט דר ראכונג איז גאט אויך זייא דאך דר לייבטן ראכונג
זייא דיך ערהיבן דוא ריכטר דר ערדן זייא דאך ווידר קערן פר געלטונג אויף די האפרטיגן בייא גאט איז די היילף
אויף דיין פאלק איז דיין בענשונג אלי וועגן גאט דר הער שארן איז מיט אונז איין שטערק צו אונש איז דער גאט
יעקב אלי וועגן גאט דר הער שארן וואול דעם מענשן דר זיך פר זיכרט אן דיך גאט העלף דר קיניג זאל אונז ענפרן
אן טאג ווען איר אים אן רופן זייא דאך העלפן דיינם פאלק אונ׳ זייא בענשן דיין ערב אונ׳ זייא זי ווידן אונ׳
דר היבן זי ביז אין דר איביקייט

הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף
דור: אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק: ויעמידה ליעקב
לחוק לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן את ארץ כנען * חבל
נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה * ויתהלכו מגוי אל
גוי וממלכה אל עם אחר: לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם
מלכים: אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: שירו ליי כל הארץ * בשרו
מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי
גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים
אלילים: ויי שמים עשה: הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו: הבו ליי
משפחות עמים הבו ליי כבוד ועוז: הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה
ובאו לפניו: השתחוו ליי בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ אף
תכון תבל בל תמוט * ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי
מלך: ירעם הים ומלואו יעלוץ השדה וכל אשר בו: אז

ער איז גאט אונזר גאט דורך דר גנצי ערד זיינן זייני גריכט גידענקט צו אייביג זיין זיכרהייט דיא זאך דיא ער האט
גיבאטן צו טויזנט גיבירט דען פאר בונט דז ער האט גיאמכט מיט אברהם אונ' זיין שבועה צו יצחק אונ' ער האט
גישטעלט זי צו יעקב צו איינם גיזעץ צו ישראל איין אייביגי פר בונט צו זאגן צו דיר וויל איך געבן דש לנד כנען דאש
טייל אייער ערב דא איר זייט גיוועזן איין לאהטיג קליינט פאלק איין ווינג אונ' זייט געוועזן פרעמדלינג אין איר אונ'
זי גיגנגן פון איינם פאלק צו דעם אנדרן אונ' פון איינם קיניגרייך צו איינם אנדרן פאלק ער ליש קיין אן פר צוקן זי אונ'
ער הט גישטראפט אום אירן ווילן די קיניגן איר זאלט ניט אן רירן אן אייני גיזלבטן אונ' אן אייני נביאים זאלט איר
ניט איבלן זינגט צו גאט די גאנצי ערד זאגט באטן ברוט פון טאג צו טאג זיין הילף דר צילט אונטרן פעלקרין זיין עהר
אונטר אלי פעלקרין זייני וואונדר דען גאט איז אלבר אונ' זער גפריזן אונ' ער איז פארכטן איבר אלי די געטר דען
אלי די געטר דר פעלקר די זיין ניקט אבר גאט האט דען הימל בשאפן טוגהייט אונ' צירדט איז פר אים שטערק
אונ' פרייד איז אן זיינם ארט ברייטט צו גאט איר גשלעכט דער פעלקר ברייטט צו גאט דיא עהרי אונ די שטערקט
ברייט צו גאט די עהרי זייני נאמן טראגט פריזאנט אונ' קומט צו פר אים בייגט אייך צו גאט מיט צירדט דר הייליקייט
וייט ערשרוקן פר אים די גנצי ערד אויך האט ער דען ערדס בודם בירייט דז זי זיך פר וואגן דיא הימל ווערן זיך
פרייען אונ' די ערד ווערט זיך צושטיגן אונ' זי ווערן זאגן אונטר דען פעלקרן גאט האט גיקיניגט די מער ווערט
רויען אונ' אלש וואש דרינן איז ווערט זיך פרייען דש פעלד אונ' אלש דש דרינן איז דען

הדרת קודש פון (הודו) אונ' ווייטר אז אן נזהר זיין מיטליכט ווארט ביזונדר וואל ארויש צו רידן אונ'
איז ניט גיניגן מיט דר אחטבה ניארט אזו אלי ווערטר שארף ארויש רידן אונ' ניקט
אבליע וין אונ' ווען ער זאגט (ספרו בגוים) אזו ער מיין וויניג שטיל האלטן אירער ווייטר זאגט (את) אויך לווישן
(שבחי ירושלים) אונ' (את) דען ווען ער די ווערטר גשווינד זאגט ועלט אן איינן די ער זאגט חם ושלום (את) אויך
לווישן דאז ווארט (אלילים) אונ' (וה') (א"ם) I 3 ג A דען

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם בָּרוּךְ הוּא בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַמְלִיכְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ: יָחִיד חַי הָעוֹלָמִים: מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בָּא"י מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא

ברוך: גלובט זייא דר דא האט גזאגט אונ' פון זייכר זאג איז גוואָרן די וועלט גלובט זייא ער גלובט זייא דערדא האט בישאפֿן די ערשטן ווערק דא דר עולם איז בשאפֿן וואָרן גלובט זייא דר דא איין דינג זאגט אונ' טוט עש גלובט זייא דר דא גיבט אונ' בשטעגט עש גלובט זייא דער דר זיך דר בארמט איבר די ערד גלובט זייא דער דר זיך דר בארמט איבר זייני בשעפֿנס גלובט זייא דר דא ביצאלט גוטן לון צו דען די אים פֿערכֿטן גלובט זייא דער דא לעבט איביג אונ' בלייבט איביגליכן גלובט זייא דער דר ליזר אונ' דר בשירמר גלובט זייא זיין נאמן גלובט ביסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דער גאט דער דא איז איין בארמהערציגר פֿאטר גפרייזן אין מויל זיינס פֿאלקס בירימט אונ' בשיינט מיט דר צונג זייניר חסידים אונ' מיט גיזאנג דוד דיינס קנעכט איר וועלן פרייזן דיך גאט אונזר גאט מיט בריאונג אונ' מיט לוב גיזאנג איר וועלן מאכן דיך גרויס אונ' איר וועלן בריאן דיך אונ' איר וועלן בישיינן דיך אונ' וועלן אכין קיניגן דיך אונ' איר וועלן גידענקן דיין נאמן אונזר קיניג אונזר גאט דער איניג דער דא לעבט איאר אער דער קיניג דר גריאט אונ' בישיינט ביז איביג איז זיין גיאכפרטר נאמן גילובט ביסטו גאט דר קיניג דר דא איז גיפרייזן מיט לובונג: (הודו) דאנקט צו גאט רופֿט אן זיין נאמן אמלט בקאנט אונטר דען פֿעלקרן זיין ווערק זינגט צו אים אונ' לובט אים רידט אן אז זיין וואונדרן זייט פרייזן זיינס הייליגן נאמן עס ווערט זיך פֿרייאן דז הערץ פֿון די זעלביגי די גאט זוכֿן פֿארשט גאט אונ' זיין שטערק זוכֿט זיין שכינה שטעטיגליכן גדענקט זייני וואונדר דז ער האט גיטאן זייני וואנדרליכי צייכן אונ' גריכט זיינס אונד דר זאמן פֿון ישראל זיין קנעכט די קינדר פֿון יעקב זייני אויז דר וועלטן

הדרת קודש

ברוך: (טאאר) אוו אן זאגן איט איין ניגון אונ' איט כונה אונ' אן טאר ניט אפֿסיק זיין צווישן (ברוך שאמר) און ישתבח איין טייל זאגן אן טאר ניקט רידן פֿון (ברוך שאמר) ביז נאך (שאונה עשרה) אונ' איבראל אזו א ניט טאר רידן איז קיין חילוק אוב עס איז לשון הקודש אודר אנדרי לשונות איז אלז אסור אקאוו אנעז זגן טיאנדרי

וְחוֹמֶר * וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה * מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד * וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל * כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט * מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט * וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל * וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד * לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא * וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַם אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר * וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַם אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר * וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בְּדָבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵירוּשׁ דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁין זֶה אֶת זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ : וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת : וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת :

מן מיז בודק דש טלית אונ' ווינד זיך אום שטיאנדיג: דער סיאן מיז על"ת ה' לעולם תעמוד דש ווארט על"ת אלט עווער ליצית תפילין די דריים אלות אונן שטיאנדיג גיטעהן אונ' זאל ברכה אלין להתעטף בציצית:

ברוך:

איינס שווערן אונ' ווען לוייא גלייכי ווערטר שטיכן ביים לוייא זאלן אין דר תורה ווערט איינס פון אנדרן גלערנט אונ' פון איינס בנין אב דו איינט אזו דש גרעשטי דא אין פיל קלייני דר פון לערנט פון איינם פסוק אונ' פון איינס בנין אב פון לוייא פסוקים אונ' פון איינס כלל אונ' דר נאך איין פרט אדר פון איינס פרט אונ' דר נאך איין כלל איין כלל הייסט ווען פיל דר ליים איט אנאנדר פר באטן אדר גבאטן אי: איינאיין פסוק איין פרט הייסט דש אן איינס אדר אנער אויז כעאט אויז דען כלל אונ' ווען עס איז איין כלל אונ' איין פרט אונ' ווידר איין כלל דזקאן אן ניט אנדרשט ריכטן דען נייארט נאך דר גיטט אלט אודר פרט איז אונ' פון איינס כלל דר איינס פרט בידרף אונ' פון איינס פרט דר איינס כלל בידרף אונ' איין איטליכי זאך די דא איז גוועזן אין כלל אונ' איז גנגן אויז דעם כלל דרום דז אן עטוואס דר פון לערנן זאל: וואס איז עז ניט דרום אויז דעם כלל גאנגן דז אן נייארט אויף דש זעלביג אליין לערנן זאל נייערט לו לערנן אויף דען גנצן כלל אונ' איין איטליכי זאך די דא איז גוועזן אין כלל אונ' עז גיט אויז דעם כלל לו לערנן עטוואס דש גלייך דר לו איז דש גיט אויז לו גרינגרן אונ' ניט לו בישווערן אבר איין איטליכי זאך די דא אין גיוועזן אין כלל אונ' עס גיט אויז דעם כלל לו לערנן עטוואס דז ניט גלייך דר לו איז דז גיט אויז לו גרינגרן אונ' לו בשווערן אונ' איין איטליכי זאך די דא איז גוועזן אין איינס כלל אונ' עז איז דרום אויז דעם כלל גנגן דש עז איין נייאן דין זאל האבן זא קאן אן עז ניט ווידר אין דען כלל ברענגן ביז דז עז דר פסוק בישיידליך ווידר אין כלל כעאט אויך ווערט איין זאך גלערנט פון זיינס גלייכן דז דר ביים שטיט אונ' איין זך ווערט גלערנט פון זיינס ענד אויך ווען לוייא פסוקים ווידר אנאנדר איין דיקאן אן ניט פר שטין ביז דש דא קואט דר דריט פסוק אונ' אליגלייך דען אז יז טלאק לווישן זי: (יהי) עס זאל זיין דר ווילן לו פאר דיר גאט אונזר גאט אונ' גאט אונזר עלטרן דז עס זאל ווערדן גיבוייט דש בית המקדש באלד אין אונזרן טאגן אונ' גיב אונזר טייל אין דיינר תורה:

ברוך

אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות: התודה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות: המורם מהם כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: שלמים קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד: המורם מהם כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחת ובלבד שיתן כנגד היסוד: שנה באכילתן הבכור נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות: ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי:

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה נדרשת בהם מקל

קרבן תודה אונ׳ דען ווידר דען איין נזיר ברינגט דש זיין גרינגי הייליקייט די שעכט מן אן אלן אורטן אין דר עזרה אונ׳ איר בלוט בדארף צווייא גאבן די פיר ווארן אונ׳ זי ווערדן געסן אן אלן ענדן אין דר שטאט ירושלים צו אלן מענשן אין אלרלייא שפייז אין איינם טאג אונ׳ איין נאכט ביז מיטר נכט (המורם) דז דא אב גישיידן ווערט פון איכן דז איז זי זעלבר נייארט דאש דז דא גישיידן ווערד דש עשן די כהנים אונ׳ איר ווייבר אונ׳ איר קינדר אונ׳ איר קנעכט (שלמים) די פר זיכונג אופפר פון דען גרינגן הייליקייט די שעכט מן אויך אן אלן ענדן אין דער עזרה אונ׳ איר בלוט בדארף צווייא גאבן די פיר ווארן אונ׳ אלי מענשן דארפן זי וואול עסן אין אלר לייא שפייז צווייא טאג אונ׳ איין נאכט (האורם) דש דא ווערט אב גישיידן פון איכן דז איז אז זי זעלבירט נייארט דז דא ווערט אב גישיידן דש עשן די כהנים אונ׳ איר ווייבר אונ׳ איר קינדר אונ׳ איר קנעכט (הבכור) דר בכור אונ׳ דש מעשר אונ׳ דז קרבן פסח דש זיין גרינגי הייליקייט די שחטט מן אן אלן ענדן אין דר עזרה אונ׳ איר בלוט בדארף נייארט איין גאב גיגן דש ערש זאל געבן דעם גרונד פעשט אבר זי זיין ניט גלייך אין דעם עשן דר בכור ווערד גיגעשן צו דען כהנים אונ׳ דז מעשר צו אלן מענשן אונ׳ מן דארף זי בייד עשן איבר אל אין דר שטאט אונ׳ אין אלר שפייז צווייא טאג אונ׳ איין נכט דז קרבן פסח דארף מן ניט אנדרשט עשן דען נייארט בייא נאכט אונ׳ נייארט ביז מיטר נאכט אונ׳ דארף ניאמנט דער פון עשן נייארט די דער צו גיצילט ווערדן אונ׳ מן דארף עש ניט אנדרשט עשן דען נייארט גיבראטן : (רבי) ישמעאל דר זאגט אין דרייצהן ערלייא אופירן ווערט די תורה גילערנט אונ׳ דש זיין זי אן לערנט גרינגש פון

מיינש

מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב׃ פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים
וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן
וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל הַפָּרוֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן
מְעַכֶּבֶת* שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם
לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב׃ אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִים בְּבֵית הַדֶּשֶׁן׃ חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד
אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן
בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל
אַרְבַּע קְרָנוֹת כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית
מִזְרָחִית מִזְרָחִית צְפוֹנִית מַעֲרָבִית מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית שְׁיָרֵי
הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי
כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת׃ הָעֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ
בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן
אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים׃ זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר
וַאֲשָׁמוֹת אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת אשם

דען גרונט פֿעסט דעס מזבח דעס אויסרשטן צו מערב הט ער אבר ניט דאר גגעבן היגדרט עז ניקט ׃ (פֿרים) די שטיר
די דא גאר ווערדן פֿר ברענט אונ׳ די ליקליך די דא גאר ווערדן פֿר ברענט די שחטט מן אויך צו (צפֿון) אונ׳ מן
אנטפֿנגט איר בלוט אויך צו (צפֿון) מיט איינם גשיר דז דא געהערט צו דעם דינסט אונ׳ איר בלוט אוז מן שפרענגן
קיגן דען פֿורהנג אונ׳ אויף דז גילדן (מזבח איין איינציגי גאב פֿון איכן די היגדרט דז איבריג בלוט דז גיס ער אויף
דען גרונטפֿעסט פֿון דען אויסרשטן מזבח) קיגן דר זייטן צו (מערב) הער ערט אבר ניט דאר געבן היגדרט עס ניקט
דיזי אונ׳ דיזי די אייגט די שטיר אונ׳ ליקליך די ער אובן גיכענט הט די ווארן פר ברענט אויף דען אורט וואו מן די
אשן הין געבן הט ׃ (חטאת) די זינד אפפֿר דז איין גאיין ברשפֿט אודר איינר אליין אונ׳ דז זיין די זינד אפפֿר דער
גאיין די ליקליך די אן אלין (ראש חדש) אונ׳ אלין (ימים טובים) ברשפֿט די שחטט מן אויך צו צפֿון אונ׳ אנטפֿנגט איר
בלוט צו (צפֿון) מיט איין גשיר דז צו דעם דינסט געהערט אונ׳ איר בלוט בדרף פֿיר גאבן אויף די פֿיר עקן דעס מזבח
ווי טעט מן דס ער גינג אויף אן דר שטאפֿיל אונ׳ ער קערט זיך צו דעם אום גנג פֿון דעם מזבח אונ׳ קאם ערשטן אן
די עקן פֿון דרום אונ׳ מזרח אונ׳ דר נאך צו מזרח אונ׳ צפֿון אונ׳ דר נאך צו צפֿון אונ׳ מערב אונ׳ דר נאך צו מערב אונ׳
דרום דס איבריג בלוט וואר ער גיסן אויף דען גרונטפֿעסט אן דר זייטן פֿון דרום אונ׳ זיא ווארדן גיס אין דר אום
האנג צו דען אמטס לאיט דר כהנים אין אלרלייא שפייז אין איינם טאג אונ׳ איינר נכט ביז איטר נאכט ׃ (העולה) די
ברנד אופפר דז דא איז גאר הייליג די שחטט מן אן דר זייט (צפֿון) אונ׳ אנטפֿנגט מיר בלוט אין איין גשיר די צום
דינסט געהערט צו צפֿון אונ׳ איר בלוט אוז מן שפרענגן צווייא גאבן דז פֿיר ווארן אונ׳ אוזט עז שינדן אונ׳ צו שטיקן
אונ׳ ווארד אלז צו אמאל פר ברענט אויף דעם פֿייאר (זבחי) די פֿריד אופפר איינר גאיין אונ׳ די שולד אופפר אונ׳
דז זיין די שולד אופפר פֿון רויברייא שולד אופפר פֿון פֿעלשרייא שולד אופפר דר אנדעפֿויטן אייד שולד אופפר
איינס כויר שולד אופפר איינס אלורע די שולד אופפר איינס צווייאל האטיגן איר טעפֿטן טוט אן אן דר זייטן צפֿון
אונ׳ איר בלוט בידארפֿט צווייא גאבן דס פֿיר ווארן אונ׳ זי ווארדן געסן אין דער אום הענג צו דען אמטס לאיט דר
כהנים אין אלרלייא שפייז אין איינם טאג אונ׳ איין נאכט ביז איטר נאכט (התורה) די קרבן

וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת
קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ :
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהֹוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד : אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם : וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִית הַהִין : עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ
אִשֶּׁה לַיהֹוָה : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר
וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהֹוָה : ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני יי
(בשבת) וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ :
אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל
יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן *
וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרוֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה
אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי

וידבר אונ׳ ער רעדט גאָט צו משה אונ צו זאגן גביט די קינדר ישראל אונ׳ דו זאלשט זאגן צו זיא איין שפייז
אונזר אייכה פייאר אופפר דז איר זיא צום זעכטיגן גירוך זאלט איר היטן צו אופפרן פֿר איר אין זיינר צייט
אונ׳ דו זאלשט זאגן צו זיא דז פֿייאר אופפר דש איר זאלט אופפרן צו גאָט צוויא שאף יעריג די קיין אנגיל האבן דיש
טאגט צום שטעטיגליכן ברענד אופפר איין שאף זאלשטו בירייטן אם מארגן אונ׳ דש אנדר שאף זאלשטו בירייטן
צווישן דען אובנטן אונ׳ דז צעהנטייל איינר אמה זעמל מעל צו שפייזאכט גיאייסט מיט גישטוסן איל בער
איל איין פירטל איינש הייארט דז איז איין שטעטיגליך ברענד אופפר דז דא איז וואָרדן אן גבֿרייט אם בערג סיני צו
זעכטיגליכן גשמאק איין פייאר אופפר פֿר גאָט אונ׳ זיין גיסונג איין פירדי טייל איינש הייארט צוויין צו איינם שאף
אין היילִיגן אורט זאל אן גיסן דען שטארקן וויין פר גאָט אונ׳ דז אנדר שאף זאלשטו בירייטן צווישן אובנטן גלייך
אז דער פריזנט אונ׳ די גיסונג דעש מארגן זאלשטו עש מאכין צום פייאר אופפר איין גישמאק איין זעכטיגליכה
צו גאָט (ושחט אונ׳ ער זאל שעכטן איס בייא דר צפון זייט דיש אופפר טישש פר גאָט : (וביום) אונ׳ אן טג דען
שבת צוויא שאף יעריגי און אנגיל אונ׳ צוויא צעהנטייל זעמל מעל צו שפייזאכט גיאייסט מיט איל אונ׳ זיין גיסונג דש
איז דז ברענד אופפר אלי שבת בזונדר צו דז שטעטיגליכן ברענד אופפר אונ׳ גיסונג :
איזהו וועלכש איז דר פלאץ דא מן שעכט די קרבנות קדשי קדשים גנץ הייליגי קרבנות דיא שעכט מן צו צפון
פון דען אלטר דען שטיר אונ׳ דאז ציקלן פון יום כפורים די שעכט מן צו צפון אונ׳ מן אנטפֿנגט איר בלוט צו
צפון מיט איינם גשיר דז דא גהער צום דינסט אונ׳ איר בלוט מוז מן שפרענגן צווישן די שטנגן אונ׳ קיגן דען פֿאר
האנג אונ׳ אויף דש גאלדן אלטר איין איטליכי גאב פון איין די אן ניט רעכט גיבט די איבריג בלוט דז גאב
דען אן אויף

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם * אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם *
אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא * קַדֵּשׁ אֶת
שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ * וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם
וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ * בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּרַבִּים׃
אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים * אֱמֶת
אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים׃
קַבֵּץ קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה
הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם׳ וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים או
בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה׳ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד
בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ * וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה שֶּׁכָּתוּב *
בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם
וְלִתְהִלָּה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

וידבר

ברוך: גילובט זייא דר נאמן פון זיין הערליך קיניגרייך ביז אין דער איביקייט (אתה) דוא בישט דר דא גיוועזן
אייאי דז די וועלט איז בישאפֿן ווארדן ; דו בישט עס זינדר די וועלט איז בשאפֿן ווארדן דו בישט אין דיזר
וועלט דו ווערשט אויך זיין אין יענר וועלט טוא הייליגן דיין נאמן אויף די דא הייליגן דיין נאמן אונ' טוא הייליגן דיין
נאמן אין דיינר וועלט אונ' דורך דיינר הילף זאלן ווערן דר היכט אונ' דר הובן אונזר הערטפֿט גילובט בישטו גאט דז
דו הייליגסט דיין נאמן אונטר פֿילן לייטן ; **אתה** דו בישט גאט אונזר גאט אין הימל אונ' אויף דר ערדן
אונ' אין הימל דר הימל די איברשטן עס איז וואר דש דו בישט דר ערשט אונ' דר היכטרשט אונ' און דיך אין קיין
גאט זייא דאך פֿר זאמלן די דו אן דיך האפֿין פֿון פֿיר ענדן דר ערד זוא ווערדין זי דר קענין אונ' זי ווערן וויסן אלי די
דא קומן אין די וועלט דש דוא בישט גאט אליין אונטר אלי קיניגרייך דער ערדן דו האשט בשאפֿן דען הימל אונ'
די ערד דש מער אונ' אלז דש אין איכן איז אונ' ווער איז אונטר אלי ווערק דיינר הענדי אונטר דען איברשטן אודר
דען אונטרשטן דר דא מאג זאגן צו דיר גאט טושטו אונזר פֿאטר דר אין הימל איז טוא מיט אונז גינאד אום ווילן
דיינש גימא בֿרטן נאמן דר דא איז ווארדין גירופֿן אויף אונז אונ' ביסטעטיג צו אונש גאט אונזר גאט וואש דא גשריבן
איז אין דר זעלביגן צייט ווער איך אייך העער ברענגן אונ' אין דר זעלביגי צייט ווער איך אייך פֿר זאמלן דען איך
ווער אייך געבן צו נאמן אונ' צו לוב אונטר אלן פֿעלקרן דר ערדן אז איך ווער ווידר קערן אייערי גיפֿענקניס פֿר
אייערי אויגן זאגט גאט

הדרת קודש

וידבר

ר' יהודה החסיד האט זיך אלוון גיוועזן אז ער הט גיזגט שמע ישראל אונ' ברוך שם כבוד דש ער דא איט וויל יוצא
זיין פֿון וועגן קריאת שמע דען אונפֿט אאל ווען אן יוצרות זאגט איז אן עובר די צייט פֿון קריאת שמע זוא מיז אן
איט דעם שמע ישראל יוצא אונ' מיין טייל זאגן דא די גנצי פרשה פֿון שמע ישראל וויא זי אין קריאת שמע שטיט

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר׃

רבון כל העולמים לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך
כי על רחמיך הרבים מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה
ישענו מה כחנו ומה גבורתינו מה נאמר לפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו
הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי
מדע ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשיהם תהו׃ וימי חייהם הבל
לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל׃
אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אוהבך שנשבעת לו בהר
המוריה זרע יצחק יחידו שנעקד על גבי המזבח * עדת
יעקב בנך בכורך שמאהבתך שאהבת אתו ומשמחתך ששמחת
בו קראת את שמו ישראל וישרון׃
לפיכך אנחנו חייבין להודות לך ולשבחך ולפארך ולברך ולקדש
וליתן שבח והודיה לשמך אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים
גורלינו ומה יפה ירושתינו׃ אשרנו שאנו משכימים ומעריבים ערב
ובוקר ואומרים פעמים בכל יום׃ שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד׃
ברוך

לעולם אַז זייט אַז דר מענש הייאליך גאָטש פֿאָרכטיג זיין אונ׳ זאָל ביקענן די וואָרהייט אונ׳ זאָל דיא
וואָרהייט רידן ווי ער עס אין הערצן האָט אונ׳ זאָל דש מאָרגנס פֿריא אויף שטין אונ׳ זאָל זאָגן
רבון הער אַז דר וועלט ניט אום ווילן אונזר גירעכטיקייט ווערפֿן מיר אונזר בעט אַלך גיבעט פֿר דיר ניידערט
אום ווילן דיינר דר באַרמונג דער פֿיל זיין וואָס זיין מיר וואָס איז אונזר לעבן וואָס איז אונזר גינאָד וואָס
איז אונזר גירעכטיקייט וואָס איז אונזר הילף וואָס איז אונזר קראַפֿט וואָס איז אונזר שטאַרק וואָס זאָלן מיר זאָגן צו
פֿר דיר גאָט אונזר גאָט אונ׳ גאָט אונזר עלטרן פֿר וואָר אַז די שטאַרקן זיין אַז ניקס צו פֿר דיר אונ׳ די נאָמהאַפֿטיגן
אַזן אַז ווערן זי ניא גיוועזן אונ׳ וויזן אַז ווערן זיא אָן זין אונ׳ די פֿר נונפֿטיגן אַז ווערן זי אָן קלוגהייט דען דש
מייכטס פֿון איר ווערק איז ניקס אונ׳ טעג איר דש לעבן זיין נאַרהייט צו פֿר דיר אונ׳ דז איבריג דש איין מענש
מער איז אויף דער וועלט דען איין פֿיך דש איז ניקס אַז נורהייט ׃ (אבל) אַבר מיר זיין דיין פֿאָלק קינדר
דיינר ביכרהייט קינדר אברהם דיינש פֿריינט דעם דוא גישוואָרן האָסט אָן דעם בערג מוריה אונ׳ זיינן זאָמן
יצחק זיינש איינציגן זון דער דאָ וואָר גיבונדן אויף דען מזבח אונ׳ זיינן די גמיין יעקב דיין ערשטר זון דז פֿון וועגן
דיין ליבשאַפֿט דז דוא אים האָסט גהאַט אונ׳ פֿון וועגן דיין פֿרייד דז דו דיך האָסט גיפֿרייט אָן אים האָסטו גרופֿן
זיין נאָמן ישראל אונ׳ ישרון (לפיכך) דרום זיין מיר שולדיג צו דנקן דיר אונ׳ צו בריאַן דיך אונ׳ צו בטילן דיך אונ׳
צו לובן אונ׳ הייליגן אונ׳ צו געבן לוב אונ׳ דנק צו דיינם נאָמן וואָל אונז ווי גאָר גוט איז אונזר טייל אונ׳ ווי גאָר
ליבליך איז אונזר לוז אונ׳ ווי גאָר שין איז אונזר ערב וואָל אונז דש מיר זיך פֿרימן אונ׳ שפעהטן אובנט אונ׳
מאָרגנס אונ׳ זאָגן צווייא מאָל אַלי טאָג פֿר נעם ישראל גאָט דר איז אונזר גאָט דר ווערט היינטן נאָך זיין איין
איינציגר גאָט
ברוך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על המים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר הכין מצעדי גבר:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשית נ״א שעשה לי כל צרכי:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אוזר ישראל בגבורה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עוטר ישראל בתפארה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ליעף כח:
בא״י אלהינו מלך העולם המעביר שינה מעיני ותנומה מעפעפי
ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתרגילני בתורתך ודבקני
במצותיך ואל תביאני לא לידי חטא ולא לידי עברה ועון ולא לידי
נסיון ולא לידי בזיון ואל ישלוט בי יצר הרע ורחקני מאדם רע ומחבר
רע ודבקני ביצר טוב ובמעשים טובים וכוף את יצרי להשתעבד לך
ותנני היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי
ותגמלני חסדים טובים ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל:
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני היום ובכל יום מעזי פנים ומעזות פנים מאדם
רע ומחבר רע ומשכן רע ומפגע רע ומשטן המשחית מדין קשה ומבעל דין קשה בין
שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית לעולם

גישפרייט די ערד אויף די וואסר גילובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דר דא הט בריית די טריט פון דעם
מענשן גילובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דז דו איר האסט גיטאן אל מיין בדרפנים גילובט זייסטו גאט
אונזר גאט קיניג דר וועלט דר דא גורט ישראל מיט שטארק גילובט זייסטו גאט אונזר קיניג דר וועלט דר דא קרינט
ישראל מיט שונהייט גילובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דר דא גיבט קראפט צו דען דר דא מיד איז
גילובט ביסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דר דא שלעפט איבר פירן דען שלאף פון מיין אויגן אונ׳ צו מיין שלאפרמין
ויהי רצון אונ׳ עס זאל זיין דר ווילן פון פר דיר גאט אונ׳ גאט מיין עלטרן דז דו ואלסט גיוואינן איך אין
דייכר תורה אונ׳ צוהעפט איך אן דיין מצות אונ׳ זאלסט איך ניט ברענגן צו זינד אונ׳ עבירות אונ׳ און רעכט אונ׳
ניט צו פר זוכונג אונ׳ ניט צו שאנדהייט אונ׳ עס זאל ניט גיוועלטיגן אן איר דר יצר הרע אונ׳ פער איך פאן מיינם
בייזן מענשן אונ׳ פון מיין בייזן חבר אונ׳ בהעפט איך אן דען יצר טוב אונ׳ אן מעשים טובים אונ׳ בייגווינג מיין גדנקן
צו זיין אונטר טעניג צו דיר אונ׳ גיב איך הייכט אונ׳ אלי טאג צו לייט זעליקייט אונ׳ צו גינאד אונ׳ צו דר בראונג אין
דייני אויגן אונ׳ אלי אויגן די איך זעהן אונ׳ דו זאלסט פר געלטן איר גוטי גינאד גילובט זייסטו גאט דר דא פר געלט
גוטי גנאד צו זיינם פאלק ישראל (יהי) רצון עס זאל זיין דר ווילן צו פר דיר גאט אונ׳ גאט מיין עלטרן
דז דוא איך זאלסט בשירמן הייכט אונ׳ אלי טאג פר טרייטגי ענגזיכט אונ׳ דז איך ניט זאל האבן מיין טרייטיג
ענגזים אונ׳ פר שייכם בייזן מענשן אונ׳ פר מיינם בייזן חבר אונ׳ פר מיינם נאכפרן אונ׳ פר בייזי ביגעגנים אונ׳
פר דעם שטן המשחית אונ׳ פר הארטן גריכט אונ׳ פר מיינם קריגר דר הרט איז ער וויא מין יהודי אודר קיין יהודי

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי * טְהוֹרָה הִיא * אַתָּה בְרָאתָהּ בִּי * וְאַתָּה
יְצַרְתָּהּ בִּי * וְאַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי * וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי *
וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי * וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא * כָּל זְמַן
שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי * מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת : בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת
לִפְגָרִים מֵתִים :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה
לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂנִי יִשְׂרָאֵל :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה :

דיא ווייבר זאגן דאש (שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ)

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרוּמִּים :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים :

ברוך

דש בית המדרש אונ' בלייבט שטעט דרינן אונ' דז מייכר געטש הלט אונ' גיבט מיכן צו עשין אונ' צו טרינקן אונ' די אלוה
דש אין צו קרנקי צייט גיט אונ' דש אין העלפט די פראיכצות אונ' דש אין די טוטן צויה טוט אונ' דש אין אמול אדקדק מיז
מין אורן אונ' דש אין זאל טלוס אלין צווישן דען צייטן די דא קריגן אונ' תורה צערנן מיז קיגן אלין :

אלהי איין גאט די זיל די דו האסט געבן אין איך די איז ריין דו האסט זי בשאפֿן דו האסט זי גשטעלט אין איך
דו האסט זי גבלאזן אין איך אונ' דו היטסט זיא אין איר אונ' ווערסט זי ווידר נעמן פון איר אונ' ווערסט זיא
ווידר קערן אין איך צו עתיד לבא אז די וויל דז דיא זיל אין איר איז דאנק איך דיר גאט איין גאט אונ' גאט מיינר עלטרן
איינשטר אליר ווערק איין הער אליר זילן געלובט ביסט גאט דר דא ווידר קערט דיא זילן אין דיא טוטן קירפיל (ברוך)
געלובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דר דא הט גיגעבן דען האנן פֿרשטנד צו פֿריבן צווישן טג אונ' נכט געלובט
זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דש ער איך האט בישאפֿן צו איין ישראל געלובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג
דר וועלט דש ער איך האט ניט בישאפֿן צו איין קנעכט געלובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דש ער איך
האט ניט בישאפֿן צו איין פֿרויא (דיא ווייבר זאגן) דש ער איך האט בישאפֿן נאך זיינם ווילן געלובט זייסטו גאט אונזר
גאט קיניג דער וועלט דער דא קליידט דיא נאקנדיגי געלובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דער וועלט דער דא מאכט
זעהן דיא בלינדן געלובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דער וועלט דער דא אויף לידיגט דיא גבונדני געלובט זייסטו גאט
אונזר גאט קיניג דר וועלט דער דא אויף ריכט די בוקנדיגי געלובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דר דא הט
גישפרייט

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּים וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ * בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ * רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה :
(נ״א וְצִוָּנוּ עַל דִּבְרֵי תוֹרָה :) וְהַעֲרֵיב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל · כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ : נ״א לִשְׁמָהּ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :
יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ · יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ : יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם : אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁיעוּר · הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרֵאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא : וְאֵלּוּ הֵן · כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם שֶׁבֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ · (וְהַמְגַדֵּל בָּנָיו לְתַלְמוּד תּוֹרָה וְהַדָּן אֶת חֲבֵירוֹ לְכַף זְכוּת) וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כּוּלָּם :

אלהי

ברוך אתה גילובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דר דא הט בשאפן דען מענשן מיט ווייזהייט אונ׳ ער הט בשאפן אין אים לעכר נעבן לעכר הולן הולן עס איז אופן באר אונ׳ וויסגליך פר שטול דיינר הערליכקייט ווען עס זעלט גיעפֿנט ווערן איינס פֿון איינן אודר ווער פֿר שטאפֿט זיין זאל אדר ווער פֿר שטאפֿט איינס פֿון איינן אזו מוז זיין זאלזו ווער ניט מיגליך צו בלייבן אונ׳ צו בשטין פֿר דיר גילובט בישטו גאט איין היילר אלי קרטייער אונ׳ טוט וואונדרליך

ברוך גלובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דר אונז האט גיהייליגט מיט זייני גבאט אונ׳ הט גיבאטן אונז צו באמיען זיך אין ריד דער תורה (והערב) אך דאך זיס גאט אונזר גאט דיא ריד דיינר תורה אין אונזר אונד אונ׳ אונד דיינס פֿאלקס גזינד ישראל אונ׳ מיר זאלן זיין אונ׳ אונזר קינדר אונ׳ קינדר דיינס פֿאלק גזינד ישראל אונ׳ אלי צו מאל קענר דיינס נאמן אונ׳ לערנר דיינר תורה גלובט זייסטו גאט דר דא לערנט די תורה צו זיינם פֿאלק ישראל

ברוך גלובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג דר וועלט דר דא האט דר וויילט אן אונש אויס אלן דען פֿעלקרן אונ׳ האט געבן צו אונש זיין תורה גלובט זייסטו גאט דער דר גיבט די תורה :

יברכך ער זאל בענשן דיך גאט אונ׳ ער זאל בהיטן דיך (יאר) ער זאל לאזן לייכטן גאט זיין שכינה צו דיר אונ׳ ער זאל לייט זעליגן דיך (ישא) גאט זאל בלוויגן זיין צארן צו דיר אונ׳ ער זאל טון צו דיר פֿריד (אלו) די זאכין האבן קיין שיעור אן אזג געבן אזוויל אז אן וויל (הפאה) דיא עקין די אן האט אוון לאזן אן מיטליכט פעלד צו דען עניים (והבכורים) די צום ערשטן איז צייטיג גוועזן פֿון אובס אונ׳ וויין טרויבן אונ׳ אילגרום אונ׳ פֿייגן אונ׳ קארן הט אן פֿר לייטן אוזן אב רייסן אונ׳ הט עז אוזן קען ירושלים טראגן (והראיון) די קרבנות דש מיטליבר הט אוזן ברענגן ווען ער זיך האט לאזן זעהן אין בית המקדש אן פסח שבועות סוכות (וגמילות חסדים) דיא גיכאר אונ׳ דיא גמאלן דש איינר מיט דען אנדרן טוט (ותלמוד תורה) אונ׳ די לערנן פֿון דר תורה (אלו דברים) די זאכן עסט אין מענש דען ריווח דער פֿון אויך דר וועלט אונ׳ דש רעלט קרן פֿון דר מצוה בלייבט בשטין אויף יענר וועלט די זיין זי די איינר פֿטר אונ׳ מוטר אכבד איז אונ׳ דש איינר גוואלט חסד מיט דעם אנדרן אונ׳ דש איינר פֿריא אויף שטייט צו גין אין דז

בית

אֲדוֹן עוֹלָם * אֲשֶׁר מָלַךְ * בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא : לְעֵת
נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל * אֲזַי מֶלֶךְ * שְׁמוֹ נִקְרָא : וְאַחֲרֵי
כִּכְלוֹת הַכֹּל לְבַדּוֹ הוּא יִמְלוֹךְ נוֹרָא : וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה * וְהוּא
יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה : וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי * לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה :
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית * וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה * וְהוּא אֵלִי וְחַי
גּוֹאֲלִי * וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה : וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹסִי * מְנָת כּוֹסִי
בְּיוֹם אֶקְרָא : בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי * בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה : וְעִם
רוּחִי גְּוִיָּתִי * אֲדֹנָי לִי וְלֹא אִירָא :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל נְטִילַת יָדָיִם : ברוך

עיקר יב דאש צוועלפטי איז (ישלח לקץ ימין משיחנו) דז גאט ווערט שיקן צו: דער רעכטי צייט אונזר משיח אבר קיין מענש ווייס דש רעכטי קץ ניט (לפדות מחכי קץ ישועתו) אום אויס צו לייזן דיא דא האפן אויף דש ענד פון זיין הייל : אונ' משיח ווערט קומן דער ווערט זיין פון מלכות בית דוד בן ישי פון בית לחם

עיקר יג דש דרייצעהנטי איז (מתים יחיה אל) גאט ווערט די טוטן לעבנדיג מכן אפילו די רשעים דרום זאגט ער (ברוב חסדו) דורך זיין גרושן חסד אונ' דז איז דש עיקר פון די אמונה דש דר מענש זאל ניט מיינן ווייל ער האט גיזינדיגט דש ער ווערט איביג פר לארן זיין אונ' זאלט דרום חס ושלום בייא זיין לעבן זיך דעם יצר הרע אין הנט געבן אונ' זאלט אל זיין גילוסטיקייט נאך גין ווייל ער זיך זאלט מיינט זיין פון עולם הבא דז אוז קיינר דענקן כייאר ווען איינר האט גיזינדיגט זאל ער תשובה טון דען ווערט ער תחיית המתים אויף שטין :

אדון עולם הער אל דער וועלט דר דא האט גיקינגט אי קיינר זייא בישעפֿנס איז ווארדן בישאפֿן צו דר צייט דז עז ווער בישאפֿן אלייט נאך זיינם ביגער דש זעלביג מאל ווער זיין נאמן איין קיניג גירופֿן אונ' נאך דעם דש אלז ווערט פֿולענד ווערן לעתיד לבא ווערט ער אליינט קיניגן דר פֿארכֿבאר גאט אונ' ער איז גוועזן אונ' ער איז נאך אונ' ער ווערט זיין מיט טונהייט אונ' ער איז איינציג אונ' איז קיין אנדרר פֿר הכדן צו גלייכן זיך צו אים צו ביהעפֿטן ער איז אן אנפֿנג אונ' ענד אונ' צו אים איז דיא שטערק אונ' דיא הרשאפֿט אונ' ער איז מיין גאט אונ' איין לעבנדיגר דר לייזר אונ' ער איז איין שטרקר פֿעלזן איינט טיילט מין לייט דש ליידט אונ' ער איז איין לייכנר אונ' איין צו פֿלוכט דש טייל איינט בעכר אן טג וואו איך מין אן רוף מין זיין גיוואלט ביפֿעל איך איין זיל מין דר צייט וואו איך שלאף אונ' וו איך וואך אונ' בייא דער זיל איין לייב אויך גאט איז מיט איר אונ' איך פֿארכֿט איך ניקט :

ברוך אתה גילובט זייטצו גאט אונזר גאט קיניג דער וועלט דער אונז האט גיהייליגט מיט זייני גיבאטן אונ' ער האט גיבאטן אונז דש איר זאלן וועשן דיא הענד :

הדרת קודש

ברוך

מן אוו דז אטרגנט דרייא מאל איבר די הענד גיסן אום דען (רוח רעה) דר אויף די הענד רוט אוועק צו טרייבן אונ' זאל דיא (ברכה) זאגן אי אן זיך אב טריקנט דען אלי ברכות אוזן גיזאגט ווערן אי די אלוה גטאן איז אונ' אן זאל זיך ניט וועשן לאזן פֿון אזו איינם דר זיך זעלבשט נאך ניט גוועשן האט אונ' ווו אן קאן קיין וואשר קריגן אאג אן זיך אב פֿטן מיט טראן ערד אדר זונשט אנדרי זאכן די ריין מכן אונ' דען זאל אן זאגן אין די ברכה (על נקיות ידים) אן שטאט על נטילת ידים אונ' אן איז זיך אויך נוהג דש אויל אויט צו וועשן פֿון גייבר דען אן אוז דעם (טם) אעלדן מיט קדושה אונ' רייניקייט :

רבי

לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ : הִנֵּה אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר יוֹרֶה
גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל · אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ : לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה
עוֹד נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ : תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל : עַל יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ : לֹא
יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ : לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ : צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ · מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר
בְּקַדְמוּתוֹ : גּוֹמֵל לְאִישׁ חָסִיד כְּמִפְעָלוֹ · יִתֵּן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ : יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין
מְשִׁיחֵנוּ לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ · מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ · בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ :

אדון

עיקר א דש ערשטי איז (נמצא) דז גאט איז אין די וועלט (ואין עת אל מציאותו) אונ' מאן קאן ניט זאגן פון וואש פר איין צייט דז גאט הט אן גיפאנגן צו זיין דען דו קענן אן וואל זאגן פון זיין בישעפעניש אבר ניט פון גאט דען אלז וואש איין צייט הט ווען עז הט אן גיפאנגן דז הט אויך איין ענד אבר הש"י בלייבט איאר אונ' איביג אונ' דרויף וויזט דר ערשטר פסוק אין עשרת הדברות (אנכי יי' אלהיך) איך בין אלצייט דיין גאט פר בשעפנס אונ' נאך די בשעפנס

עיקר ב דש צווייטי איז (אחד ואין יחיד כיחודו) דש גאט איז אייניג אונ' איז קיינר אין די וועלט דר אזו אייניג איז אז גאט אונ' דרויף וויזט דער פסוק (שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד)

עיקר ג דז דריטי איז (אין לו דמות הגוף ואינו גוף) דז אן אוז פון גאט ניט גידענקן קיינר ליי גישטלט פון איין גוף דען אלז וואש איין גוף האט דש איז פר גין אונ' גאט בלייבט איביג אונ' דרויף וויזט דער פסוק אין (דברים ד') (כי לא ראיתם כל תמונה) דש איז טייטש איר הט ביי מתן תורה קיין גלייכניש נאך גישטלט ניט געזעהן

עיקר ד דש פירדי איז (קדמון לכל דבר אשר נברא) דש גאט איז דער ערשטר פר אלי בישעפנים (ראשון ואין ראשית לראשיתו) דש פר די ערשטיקייט פון גאט איז קיינר פר געוועזן אונ' דרויף וויזט דער פסוק אין דברים ל"ג) (מעונה אלהי קדם) דש איז טייטש דיא וואונונג פון גאט דער אליר ערשטר וואר :

עיקר ה דש פינפטי איז (הנו אדון עולם לכל נוצר) דז גאט איז איין הער איבר אלי בשעפנס אונ' דרום אוז אן ניט דינן אן די זון אודר לבנה אונ' אויך צו קיינר ליי אזלות אודר שטערן די אין היאל זיין דען זי זיין אלי די דינרש פון גאט אונ' דרויף וויזט דער פסוק אין (עשרת הדברות לא יהיה לך) דו זאלשט קיין פרעמדי געטר הבן

עיקר ו דש זעקשטי איז (שפע נבואתו נתנו אל אנשי סגלתו) דז גאט האט די נבואה גיגעבן אין די נביאים פון ישראל וועלכי זיין גיליבט פאלק זיין דרום געהערט אן זיא אוזל אין אכט צו נעאן אונ' דראן צו גלויבן

עיקר ז דש זיבנטי איז (לא קם בישראל כמשה עוד) דש קיינר איז גלייך געוועזן אונ' ווערט אויך ניט גלייך זיין צו משה רבינו אונ' דרום אוז אן קיין נביא גלויבן דער וואש זאגט קעגן די ריד פון משה רבינו דען הש"י האט זיך צו אים אין דר נבואה קלאר אנגלה געוועזן אונ' ניט אין חלום ביי נכט אודר מיט משלים אונ' רעט ניט אזוי אנדרי נביאים אונ' דש פון זאגט דער פסוק אין (במדבר י"ב) (במראה אליו אתודע) דש איז טייטש הש"י זאגט איך גיב מיך צו דר קענן צו איין נביא אין שיין אודר חלום אונ' ווייטר שטיט (לא כן עבדי משה) עש איז אבר ניט אזו מיט איין קנעכט משה (פה אל פה אדבר בו) איך ריד מיט אים גנץ קלאר :

עיקר ח דש אכטי איז (תורת אמת נתן לעמו אל) דז די תורה די מיר הבין איז וואר הפטיג דרום זיינן מיר שולדיג ליב צו האבן ווען שון זיא איז גיגעבן גיווארן דורך משה האט ער דאך אנדרשט ניקש גיזאגט אז די ווערטר דיא גאט הט אים אין זיין מונד גיגעבן דען ער איז געוועזן דער (נאמן) פון זיין הויז :

עיקר ט דש ניינטי איז (לא יחליף האל ולא ימיר דתו) דז גאט ווערט זיין תורה ניט פר ענדרן אונ' אויך ניט פר וועקסלין מיט איין אנדרי תורה אונ' דרויף וויזט דער פסוק אין (דברים ד') (לא תוסיפו על הדבר ולא תגרעו ממנו) דז איז טייטש איר זאלט ניקז פר מערן נאך פר מינרן פון די תורה :

עיקר י דש צעהנטי איז (צופה ויודע סתרינו) ער זיכט אונ' ווייש וואש אין אונזר פר בארגני פלאצן זיין גלייך ווי דער פסוק זאגט אין (ירמיה ל"ב) (אשר עיניך פקוחות על דרכי בני אדם) דש איז טייטש דייני אויגן זיינן אופן אויף די וועגן דר מענטשן (מביט לסוף דבר בקדמותו) ער זעהט פר אויז דש ענד פון די זאך :

עיקר יא דש איילפטי איז (גומל לאיש חסיד כמפעלו יתן לרשע רע כרשעתו) דז גאט בצאלט איין איטלן נאך זיין ווערק דעם בייזן נאך זיין בייזקייט אונ' פרומן נאך זיין מעשים טובים :

עיקר

שועתי אליך ותרפאני אליך יי אקרא ואל יי אתחנן האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך כי לך יי הוחלתי אתה תענה אדני אלהי : שמעה תפלתי יי ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש : שמע יי וחנני יי היה עוזר לי :

שיר המעלות לדוד : שמחתי באומרים לי בית יי נלך : שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב : הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל : יי בוקר תשמע קולי בוקר אערך לך ואצפה : אני קראתיך כי תענני אל הט אזנך לי שמע אמרתי : רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי : נאך דר תפלה זאגט מן דז

יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו : להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה יי את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אל יי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד : יי נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך : ואני בתמי אלך פדני וחנני : פני אלי וחנני כי יחיד ועני אני : רגלי עמדה במשור במקהלים אברך יי : יי שומרי יי צילי על יד ימיני : עזרי מעם יי עושה שמים וארץ : יי ישמר צאתי ובאי לחיים ולשלום מעתה ועד עולם : השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש : אל הכבוד אתן לך שיר והלל : ואעבודך יום וליל : ברוך יחיד ומיוחד היה הוה ויהיה יי אלהים אלהי ישראל מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא הוא אלהים חיים מלך חי וקים לעד ולעולמי עד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : לישועתך קויתי יי כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואני אלך בשם יי אלהים חיים ומלך עולם : עזרי מעם יי עושה שמים וארץ : יי ימלוך לעולם ועד : למנצח בנגינות וכו׳

יגדל אלהים חי וישתבח : נמצא ואין עת אל מציאותו : אחד ואין יחיד כיחודו : נעלם וגם אין סוף לאחדותו : אין לו דמות הגוף ואינו גוף : לא נערוך אליו קדשתו קדמון

לכל

פר זיכר איך מויך דיר דז גאט איך האב גיזאגט דז ביסט איין גאט הער די שטיק פון איין גיבעט מין איין רופן צו דיר מין איין מויך היבן איין הענד צו דעם הייליגן פלאץ גאט איינגאט איך הב גרופן צו דיר אונ׳ דו האסט איך גיהיילט צו דיר גאט רוף איך אונ׳ צו גאט בעט איך אוך ערלייכטן דיין (שכינה) מויף דיין קנעכט העלף איר איט דיין גינאד דען צו דיר האף איך דו זאלשט ענטפרן גאט איין גאט הער איין גיבעט גאט אונ׳ איין גיטרייא פר נעם צו איין טרעהרן זאלשט ניט שטיל שווייגן הער גאט אונ׳ זייט גנעדיג איך גאט זייא איין העלפר צו איר :

שיר איין גיזאנג דז מויף די טרעפן פון בית המקדש איז גיזונגן וורן וועלכש דוד המלך הוט גימאכט איך פרייא איך ווען זי צו איר זאגן איר וועלן מין גאטס הויז גין איך פרייא איך איבר דיין זאג גלייך אז מייכר דר מין גרוזן זאך רויב פינדט פר נעם די שטים פון איין גישרייא איין קיניג אונ׳ איין גאט דען צו דיר בעט איך גאט הער צו מארגן איין שטים צו מארגנס ריכט איך איין גיבעט פר דיר מן אונ׳ טוא האפן איך רוף דיך מן דו גאט פלעגשט איר צו ענטפרן נייג דיין אורן צו איר הער איין זאג איין פום שטים מין גלייכן וועג מין פר זמאלונג טוא איך גאט לובן :

יגדל דער טייר איז זער חשוב אונ׳ איז גיגרונד פעסט מויף די יסודות פון די אמונה די איין איד אוז מין הערצן האבן אונ׳ דש זיינן דרייא צעהן עקרים מויט דיא תורה דיא איין איד בר ישראל אוז גלויבן :

עיקר

גרוטי׳ זאלכן הט איט אין גיטאן דט ערמין זיין כח דר נייאט הט אונ׳ אז ער ווערט דיזי זאכן לו הערלן נעאן דען ווערט
דיא ליכטפט זייכט ביטעפר אין זיין הערלן ברענן אונ׳ ווערט זיך ניט אויך זיין בעט אום ווענדן אז איין טרעגר אאן
נייארט ווערט תכף איט גיטווינדיקייט אויף שטין אונ׳ וועןדער (יצר הרע) זעלט אים ביגעגינן אונ׳ זעלט אין ווען
אין איין טרעגן וועג פירן זאל ער אין ענטפרן אונ׳ זיך לו הערלן נעאן וועןאין אעכט רופן איין (בעל חוב) דר אים וואט
טולדיג מיז אודר איין אנדרר אענט זעלט ער דאך גוויז תכף אויף שטין ענטפר פון וועגן דטאעכטן כבוד אודר פון
וועגן איין (ריוח) דט אים לו קעם פרדט וויניג לעבן אין דיזר וועלט אודר פון וועגן פארכט פר שאדן דט ווען איין
טריפה וואר אין די׳ טטאט ווערט ער דאך גוויז תכף אויף שטין אונ׳ ווערט ניט נוך ליסיג זיין אדר ווען ער אויז גיגנגן
דינסט פון איין אלך בשר ודם ווערט ער גוויז אויף שטין אונ׳ ווערט ניט טרעג זיין פיל זיכט זעלט אן אין איין (על אחת
כמה) ווערפן אודר אום אן איןדען אלך זיין אויגן לו עיכדן אבל טכן לום דינסט פון דען (אלך אלכי האלקים הקדוש ברוך
הוא) גהערט ער אויף לו שטין איט גטווינדיקייט אונ׳ גהערט אורא לו האבן דט ער ניט לו טפעט קואט אונ׳ עט ווער
זער גוט ווען ער זעלט אויף שטין פר טאג לו בעטן פר זיין בשעפר אונ׳ דז ער קענט (אלוון) זיין די טעות ווען זיך דיא
(אטאורות פר ענדרן דט מיז ווען דו ערטטי טליש פון די נאכט פר בייא מיז אונ׳ ווען לוויא דריטי טייל פר בייא זיין
אונ׳ לום ענד פון די נאכט דען אין דיזי לייטן גידענקט הש״י אן דט חורבן בית האקדש אונ׳ אן די גלות פון ישראל
לוויטן די אוואות אונ׳ די תפלה די אייכר טוט אין די זעלביגה לייט אויף דט חורבן אונ׳ גלות די מיז אן גינעם אונ׳ איין
איטליכר זאל תפלה טון פר גאט עט אאג זיין פיל אודר וויניג ווען נור זיין כוונה גוט מיז דען עט מיז בעטר וויניג איט
(כוונה) אז פיל אנדר (כוונה) : און זאל ניט נאקיט אויף שטין אוז זיין בעט נייארט זאל ערשט נעאן זיין העאד
אונ׳ זאל זיין קאפך אונ׳ ארם דורך שטעקן וויל ער נאך ליגט זוא ווען ער אויף שטיט ווערט ער גאנן בידעקט
זיין אונ׳ ער זאל ניט גידענקן וויל ער אין זיין קאאר מיז עט זעהט אין קיינר ניט דען הש״י זעהט אין דיא גאנלי
וועלט אזו וואול אז אין דיא פינסטרניט אז אין דיא ליכט אונ׳ זאל וואול אדקדק זיין דט ער דט העאד ניט פר קערט
אן טוט דר נאך זאל ער אנדרי קליידר אן טון אונ׳ זאל איין ארבע כנפות אן טון אזו באלד אז ער אויף שטיט דא איט ער
זאל ניט גין פיר איילן אנדר ציצית דען די אלוה פון ציצית מיז דארום גיגעבן דט אן זאל גידענקן אן אל די אנדרי אלות
דען דט ווארט ציצית הט אין דר לאל זעקט הונדרט אונ׳ אכט טעדים אונ׳ זעקט קנים דט זיינן דרייא לעהן אזו פיל
אלות טטין אין די תורה דר נאך ווען ער גיט אין בית הכסא זאל ער זיין גוף רייניגן אונ׳ זאל זיך דריכן בלניעות הלטן
איין איטליכר זאל טראכטן דער ערשטר אין דיא טול לו זיין דען קריגט ער אזו פיל לון אז אל די אנדרי אבר דז בעטטי
מיז ווען לעהן לו גלייך אין טול קואן אונ׳ זאל דריכן שטין איט פארכט דען דיא טול מיז אן טטאט פון בית
האקדש אונ׳ אז ער קואט אין טול זאל ער ערשט איין וויניג שטיל זיצן אונ׳ זאל ביי זיך זעלבטט גידענקן פר וועאן ער
שטיט אונ׳ ווער זיין ליד לו הערט אונ׳ דען ווערט ער אורא האבן אונ׳ זיין אחשבה אונ׳ כוונה ווערט ריין זיין אין דער
תפלה אונ׳ איין איטליכר יחיד מיז אחוייב לו זאגן אל די ברכות וויא זיא דא נאך אנכנדר שטין דא איט קאן אן אלי טאג אאה
ברכות זאגן

מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל : ואני ברוב חסדך אבא ביתך אשתחוה אל היכל
קדשך ביראתך : יי׳ אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך : ואני אשתחוה ואכרעה
אברכה לפני יי׳ עושי : ואני תפלתי לך יי׳ עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך :

אני קראתיך כי תענני הט אזנך לישמע אמרתי : אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתיך ואני
עליך בטחתי יי׳ אמרתי אלהי אתה שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך יי׳ אלהי
שועתי

מה טובו אוהליך יעקב ווי אגאר גוט זיין דייני גלטלטר יעקב דיין וואוכונג ישראל אונ׳ איך דורך פיל הייט דיינר
גינאדן קום איך אין דיין הויז איך וויל איך נייגן קיגן דען פאליט דיינר הייליקייט אין דיינר פארכט גאט איך
הב ליב די וואוכונג דיינט הויז אונ׳ דען פלאן דר רואונג דיינר עהרי אונ׳ איך וויל איך נייגן אונ׳ קניאן איך וויל נידר
קניאן פר גאט איינם בטעפר אונ׳ איך זוא איך טוט איין תפלה לו פר דיר גאט זוא זאל איך גב ... לייט דיינט גונן
ווילן גאט דורך פיל הייט דיינר גנאד ווייא איר דאך ענטפרן דורך די ווארהייט דיינט היילף :

אני איך רוף דיך אן דען דו גאט פלעגטט איר לו ענטפרן נייג דיין אורן לו איר הער איין זג איך איט גירעכטיקייט
ווער דיין (שכינה) זעהן איך ווער פר זעטיגט ווערן אין דיא אויף וואכונג דר ... גישטאלט אונ׳ איך

הסכמת וגזירות מהמאורות הגדולים הרבנים ואב"ד

הסכמת הגאון הגדול המפורסם בדורו מהורר שמואל הילמן אב"ד ור"מ דק"ק מיץ ואגפי' יצ"ו :

דיעה אלי אחד מסופרי צורפים אותיות בחק תוכת ביתר שאת ועז ובוחת בדברי טעם ונכוחות · ה"ה בעל המדפי' כ"ה חיים בהשו"ף כ"ה הירש מק"ק פיורדא ושיחור פני בבקשה להיות בזה שנים מחלפו שהדפיס את המחזורים : ואז כתתי לו הרמנא ושמתי גודא ושמתא לאותן דיסיג גבולו ובאשר שמחזורים הנ"ל המה דבר נורך לכל הנפש ונתבדר' עד שלא מגיעו כפיפי ורבים מתאווים לשם ויאמרו לבעל המדפיס גשו חושא · חים בתמהר מעשיך להוסיף ידים שניות ושמו בעלה בקודש גלל כן דעת בעל מדפים הנ"ל לד"פס ועולם פעם שניות כמנג אשכנז פיהם פולין מעהרן בכאה והידור לכל מנהג ומנהג בדגלו ובסידור · וביקוש מאתי לסמוך ידו שלא יבא יבאה ומתורה חוצל להדפים בהעלם דבר וישחית נחלתו ביותר . מצאתי מקום לדבריו לשום פני באים אשר יקרב למלאכת הקודש הלזה תוך עשרה שנים מיום כלות הדפוס לטרקי' חויא דרבנן דלית בי' אסותא ויבי' זאת לתורה ולתעודה למי שיסיג גבולו רעהו פתאום יבא אידו ולהשומע תבא עליו ברכת הטוב ולא יראו כי יבא משוד כ"ד פה ק"ק מיץ יום ה' ר"ח ניסן תפילה כנגד תמידין לפ"ק הצעיר שמוא הילמן חונה פה ק"ק מיץ ואגפי' יע"א :

הסכמת הגאון הגדול הישיש מהורר יצחק זעקיל עטהויזן אב"ד ור"מ דק"ק פפערשא והמדינה יצו :

ער"ן הנב"י מחזיק אור"ו אור ישר ואור חוזר לסדר הפטרות ופיוטים הוא מסדר ומחזיר בדבר שפתים אך למח"זור ·: הקויר ושהם כדי לנתור את כולה הוא תוזר לראש התפילה ומחזיר ה"ה התורני הותיק כהרר הירש בן הרר חיים בעל מדפים מק"ק פיורדא שהדפים המחזורים פעמים ושלש כמנהג אשכנז ופולין ופיהם ומעהרן ועכשיו קם בנו כהרר חיים להדפיס בתרקאו עוד הפעם כמנהגם הנ"ל ובאשר שהספרים הללו שווים לכל נפש ועשוים לבלות שיד הכל בהם משמשות וכבר שנו פעם ולקטו ליקוטי בתר ליקוטי והלכו בהם כמושות וינקשו ולא נמצאו ע"כ העיר ה' את רוח חיים של שמדפים כהרר חיים הנ"ל להביא המחזורים למכבש הדפוס : ואי דפי"ס לא מפקינן מיני' וכדי שלא יבוא זרים יגיעו וירצו להשיג גבולו להדפים המחזורים · ע"כ הלכתי לקראת כאשים עם אותן שקדמוני לצאת כנגד משיגי גבולי עולים ויורדים . בחרבות שנונים ובדודים שלא ימלא שום אדם להדפים המחזורים בנלחם ובדמותם בלתי רשות המדפים כהרר חיים הנ"ל במשך . זמן עשרה שנים מיום כלות הדפוס והעובר על דברינו לטרקי' חיוי' דרבנן ובשמתא להוי ויעורכו עליו דיני דינים והשומע לדברינו יחי' בכמת דשנים ורעננים · כתבתי היום תענית אסתר תקי"ג לפ"ק הקטן יצחק זעקיל עטהויזן חונה בק"ק פפערשא והמדינה יפ"א

הסכמת הרב המ ור הגדול מוהרר נפתלי הירש אב"ד דק"ק מערגטהיים והמדינה :

האלוף יקר רוח איש תבונ' כהר"ר חיים מדפים בק"ק פיורדא שמר ודפ"ם המחזור עם פי' ל"ז כמנהג אשכנז וכה"ג כמנהג פולין פיהם ומעהררין כאשר כבר הע לה על מזבח הדפוס עפ"י פורשכא ולי' אתיהב רשותא לפנים בחרמא גבוה' משגאונים אשר הטילו אז גודא רבא לבל יודפם עוד זולתו המחזור הנ"ל במשך עשרה שנים · ולאשר עדיין לא עבר הזמן לא צריך עתה לדידי ולדכותי כי אסתנר בקשייתא . אפס כי מלאגה מדכר פן יעלה על לב איש אחרי שהראשונים שכו תמו ולא נשאר מהם בידו כלום וא"כ איפוא ימשכו רעה לו לאמר כבר הוערה ברצונים ותוך זמנו כלאחר זמנו דמי · גלל כן הנני גם אנכי מן המסכימי' בח"טן מחשפט כנגד משיגי גבולו לבל יכנום אחר בתחומו עד כלות עשרה שנים רצופים מיום כלות הדפוס ופורץ גדר ישכנו נחש · ולשומע יונעם · כ"ד היום יום ג' ר"ג ניסן תקי"ג לפ"ק פה מערגנטהיים הקטן נפתלי יכונה הירש כלאא"מ הגאון המפורסם מוהרר משה זצ"ל לבית קצין אילהונן חונה ביודיגות ס"ה גליל טויבר וגליל נעקיר עם צרופיהן :

הדרת קודש אוז טרייבט דר רבינו יונה ז"ל (טוב) עט איז גוט דז איין אענש זאל דס יאך פון גאט אויף זיך טראגן אין דר יוגנט לו גין אין דינסט פון דעם בישעפר דער וועלט אונ' זאל גידענקן אן זיין בישעפר וייל ער נאך אין זיין קראפט איז אונ' זאל זיך אליט טאג אער פר שטרקן אין די (אצות) פון זיין בשעפר אונ' זאל די ליבשאפט גאט אין זיין הערלן האבן אונ' זאל גידענקן דש דר בישעפר שטיט אל לייט פר זיין אויגן אונ' דא דורך ווערט ער דיא פארכט גאטס אויף זיך הבן אונ' ווערט זיין הערץ אונטר־טעניג אבן אונ' זיך נידרג האלטן אונ' ווערט (תרטה) הבן אויף די זינד זיינר יוגנט אונ' ווערט אל לייט איבר דיא זעלביגא וויינן אונ' ווערט זיך היטן איט אל זיין קראפט דש ער ניט אער זינדגן זאל אונ' דען ווערט ער גיליבט אונ' אן גינעם זיין אין דיא אויגן דש בישעפרט אונ' אל זייני זעהר ווערן איס לובן : רש"י זייכנ' די זאכן די איין אענש זאל טון וואו דורך ער ווערט לעבן דש איביגי לעבן אלי אארגן או ער אויף וואכט פון זיין שלאף זאל ער דער טרעקן אויט פארכט דש בישעפרש או ער ווערט גידענקן די גינאד די ער איט איס גטאן האט אונ' זיין ווארהייט דז ער איס ביואהרט הט דאז ער האט איס זיין זיל ווידר גיגעבן דיא ער איס האט לו באורן גגעבן אונ' דען ווערט ער אין זיין הערלן לובן דען בישעפר דער גרוש :

מחזור

חלק שני

*** כמנהג ק"ק אשכנזים ***

ובו נכללו תפלות שלש רגלים והם פסח שבועות וסוכות

עם מערבית והושענות השייכים לשני ימי הראשונים של סוכות ושבת של ח"המ ; ועם שאר תפלות הצריכות לאותן הימים מתחלתן ועד סופן הן לקהל והן לחזרת הש"ץ הכל על סדרו ומקומו הראוי לו ;

ועם שאר תפלות אשר לפניהם במחזורים לא נמצאו ועם הפי' בלשון אשכנז להבין תוכן ענייני הפיוטים ; והמלות והקשות מבוארות בפני עצמן למי שאינו בקי בהן ובשמותיהן ובפרט להמון שאינם רגילים בלשון הקודש יוכלו להבין הכל על בוריו וגם דיני הדרת קדש מועתקים בל"א להיותם שגורים בפי כל איש ואיש ומוגה כפי הדקדוק באופן היותר אפשרי ובנייר ודיוואותיות על צד היופי כאשר עיני הרואים תחזינה מישרים ;

רימז מחזור מיט דען לשון הקודש אונ' טייטש גיטעלט וועלכש גלייכן מיז נאך קיין מאל גיוועזן אין דיזר וועלט וואורין איין איטליכר ווערט מיט פר שטאנד קענן לייאן אונ' ווערט זיך דא מיט זיין הערץ אונ' זיל ערפרייאן דען ער ווערט פר גאט מיט כוונה קאנן טאן זיין תפלה : דז ער זאל אים אויך זיין עבירות טאן סליחה ומחילה . ובפרט פר ווייבר אונ' קינדר אונ' גאייני לייט : דיא האבן עס ניטיג לו שער לייט וויל זיא דאס לשון הקודש ניט וויסן פר שטין דרום האבן איר ניקש לאזן פר בייא גין . אונ' אלי דיניס פון הדרת קודש דרינן גיברוכם . מיט גרוסן פלייס אונ' וואול בידאכט : דאס מיין מידר זאל וויסן וויא ער זאל גאט דינן . דו איר זאלן קענן עולם הבא גיוויכן אמן :

בפיורדא

בדפוס המפורסם הר"ר **חיים** בן הר"ר **צבי הירש** יצ"ו :

בשנת **ישמח** לב **מבקשי ה'** לפ"ק

Bayerische Staatsbibliothek MÜNCHEN
A. Lebr. 985 g/2
985 g/2
17-55
A/55/15

Bayerische StaatsBibliothek
Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Ma azor ke-minhag XD6k.XD6k. ashkenazim ...

Bd.: 2

Fiyorda 1755 = 515 [jüd. Zeit]

A.hebr. 985 q-2
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10240321-0
VD18 80101852